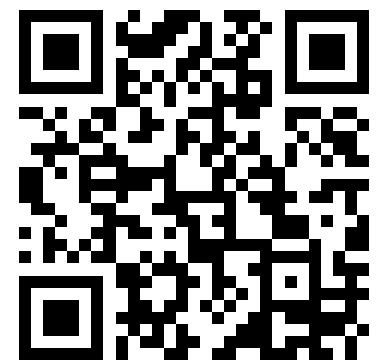

This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google™ books

<https://books.google.com>

B.E. 3. D. 1.
3. Vol

MENTEM ALIT ET EXCOLIT

K. K. HOFBIBLIOTHEK
ÖSTERR. NATIONALBIBLIOTHEK

BE. 3. D. 1. 3 Vol.

AENEIDIS
PUBLII VIRGILII MARONIS

L I B R I . XII.

ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ
ΠΟΤΒΛΙΟΥ ΟΥΡΓΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ

ΒΙΒΛΙΑ ΤΑ ΙΒ.

AENEIDIS
P. VIRGILII MARONIS
LIBRI XII.

GRAECO CARMINE HEROICO EXPRESSI,
NOTISQUE PERPETUIS ILLUSTRATI

STUDIO AC LABORE

EUGENII DE BULGARIS

Academiæ Athoniadis pridem Rectoris, tum Constantinopoli in Schola
Patriarchali Scientiarum Professoris Primarii, ac Magnæ Ecclesiæ
Referendarii

Et demum ad nuper constitutum Archiepiscopatum Slavenensem et Chersonensem
Primi Archiepiscopi promoti, atque Imperialis Academiæ Scientiarum
Petropolitanæ Socii Honorarii;

Qui Typis nunc primum, ad usum Helleno-Rosicæ Juventutis, Græcorum
in Russiaco Imperio coloniætum, educandæ

SUNT EXCUSI

J U S S U

AUGUSTISSIMÆ ATQUE POTENTISSIMÆ
IMPERATRICIS OMNIUM ROSSIARUM

&c: &c: &c:

A E K A T E R I N A E II.

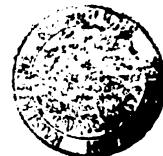
TOMUS PRIMUS CONTINENS LIBROS

I — IV.

P E T R O P O L I

In Academia Scientiarum

M D C C L X X X X I .

ΤΗΣ ΑΓΝΕΙΑΔΟΣ ΠΟΤΒΛΙΟΥ ΟΤΠΡΓΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ ΤΑ΄ ΙΒ. ΒΙΒΛΙΑ

ἘΝ ἩΡΩΙΚΩῇ ΤΩῦ ΜΕΤΡΩΝ ἘΛΛΗΝΙΣΤΙ ἘΚΦΡΑΣΘΕΝΤΑ
ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΣΙ ΔΙΗΝΕΚΕΣΙ ΔΙΕΤΚΡΙΝΗΘΕΝΤΑ,

Σπουδῇ καὶ Πόνῳ

ΕΤΓΕΝΙΟΤ ΤΟΤ ΒΟΥΛΓΑΡΕΩΣ

Τοῦ πρώτων μὲν κατὰ τὴν Ἀθωνιάδα Ἀκαδημίαν Σχολαρχήσαντος, ἐπειτα δὲ,
ἐπὶ τῆς ἐν Κωνσταντινούπολει Πατριαρχικῆς Σχολῆς Διδασκάλων τῶν Ἐπισημῶν
κατασάντος, καὶ Ῥεφερενδαρίας τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας προχειρισθέντος

Τέως δὲ ἐπὶ τὴν ἀρτίως συστάσαν Ἀρχιεπισκοπὴν Σλαβιώτικην Χερσῶνος
Πρώτην Ἀρχιεπισκόπην προβιβαθέντος, καὶ τοῖς ἐν τῇ κατὰ Πετρόπολιν
Ἀυτοκρατορικῆς Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπισημῶν τεταγμένοις
ἐναριθμηθῆναι καταξιωθέντος.

Τύποις νῦν πρῶτον ἐκδοθένται
αἱ Χρῆσι

Τῶν Ἑλλω-Ρώσων Νεανίσκων, τῶν ἐν ταῖς ὑπὸ τῷ Ῥωσσικῷ Κράτει
Ἑλλικαῖς Ἀποικίαις ἀνατραφησομένων.

ΚΕΛΕΤΣΜΑΤΙ

ΤΗΣ

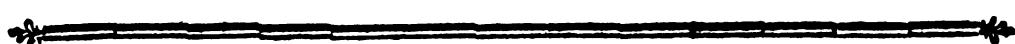
ΤΡΙΣΣΕΒΑΣΤΟΥ ΚΑΙ ΚΡΑΤΑΙΟΤΑΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΑΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΡΩΣΣΙΩΝ

κτ: κτ: κτ:

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ Β.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ ΠΕΡΙΕΧΩΝ ΒΙΒΛΙΑ

Α — Δ

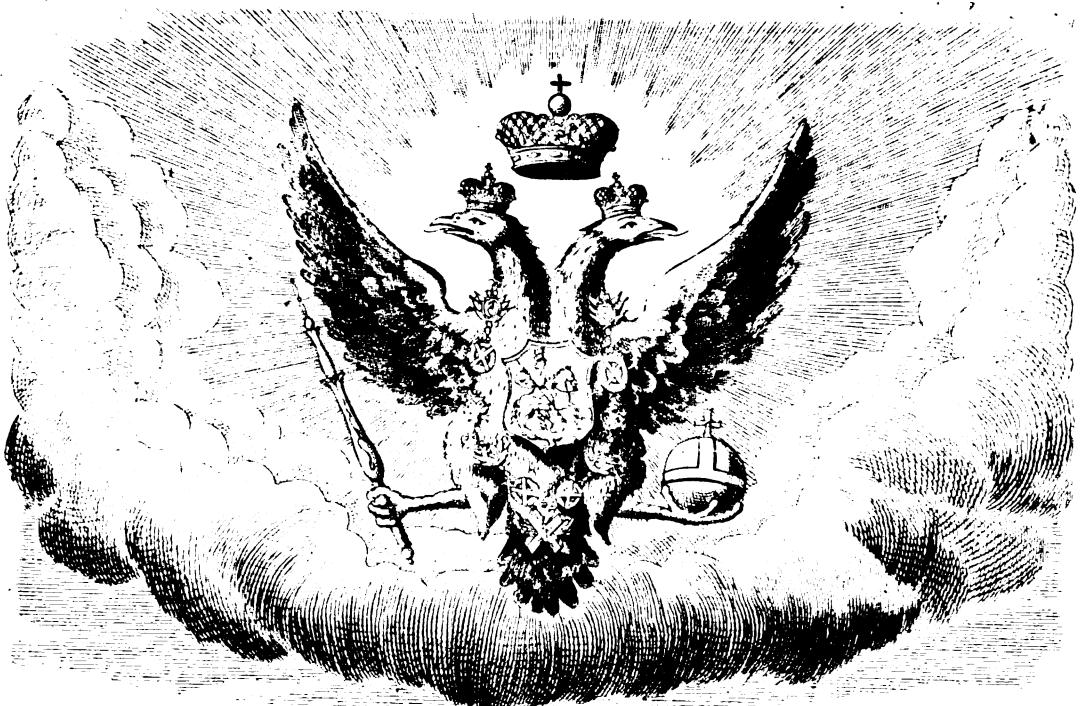

ἘΝ ΠΕΤΡΟΤΠΟΛΕΙ

Ἐν τῇ Ἀυτοκρατορικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπισημῶν.

ἘΤΕΙ 1791.

ΕΤΣΕΒΕΣΤΑΤΗ ΚΡΑΤΑΙΟΤΑΤΗ ΓΑΛΗΝΟΤΑΤΗ
ΤΡΙΣΣΕΒΑΣΤΕ ΕΤΡΤΚΡΕΪΟΤΣΑ ἈΝΑΣΣΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΚΤΡΓΑ
ΙΜΠΕΡΑΤΟΡΙΣΣΑ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑ Β.
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ
ΑΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΡΩΣΙΩΝ
κτ: κτ: κτ:

Τῷδε δῆμος πάνυ, καὶ φιλανθρώπως, καὶ κηδεμονικῶς
ἐπέτρεψας ἐπινεύσασα, ΥΠΕΡΤΑΤΗ ΚΤΡΓΑ, πάρεστι η Αἰγαίος,
η τὸ Κορυφαγοτάτη τῶν παρὰ Λατίνοις Ποιητῶν Μάρωνος τὴν
λυγέτη πᾶς, τῆς ΣΗΣ ἐνώπιον ΤΡΙΣΣΕΒΑΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΩ-
ΣΤΗΝΗΣ, ἐν περιβολῇ ὁδνέᾳ τε οἱ καὶ αῆδαι, τεπλον ἐσαλμέ-
νη καὶ Φάρος Ἐλλαδικὸν, η Αὔσονίς. Προσιέσσα δὲ ὑπὸ τοιῷδε
τῷ χήματι, ὅψεις τε καθίεσιν ἐς ἔδαφος, καὶ δέμας ὅλον καὶ
τοῖς ποσὶν ἐαυτῷ ἐπιφέρεται τῷ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΤ ΘΡΟΝΟΤ
ΤΟΥ ΣΟΥ, ἰδρῶτι συχνῷ δεομένη, αἰδοῖ τε σωεχομένη καὶ
δέει πολλῷ. Οὐχ ὅπως γὰρ ἵλιγγιαν αὐτῇ ἐπέρχεται καὶ κατο-
θαμεῖθαι, καὶ μονονχὶ καὶ τῶν Φρενῶν ἐκπίπτειν, τὸ αὐτό-
τατον καὶ θεατέσιον ἀνασκοπάσῃ τῷ Γύψει πρὸς ὃ παρέστηκεν,
ἀλλὰ καὶ ἄλλως ἐφ' ἐαυτῇς ἐπιτρεφομένη, ἔτι πως καὶ ὅικοδεν
τῇ αὐτῇ συμβαίνει διαθροῦθαι καὶ ἐπιθράττεθαι. Ἐπειτα γὰρ
ἄμα καὶ παλαιῷ κινδών μετυῆθαι, ὃν ὑπῆλθε ποτὲ προκύψασε
κατ'

κατ' αρχὰς, ἐπειδὰν καὶ πολὺ πόρρω ἔνεργος ἀκμῆς ἔαυτινὸν ἐπεῖ-
δεν ἀπέχεσσαν, τῷ μὴ, παρὰ βραχὺ δόσον, γενέθαυ πυρὸς
παρανάλωμα. Ἐξ οὗ καὶ νῦν δὲ αἰπεικότως αὐτῷ δεδιέναι προσ-
γίνεται, καὶ καταπτήσσειν, καὶ τρέμειν, μὴ καὶ δέυτερον ἄν-
θις παραπλησίᾳ καθυπενεχθέντη τῇ ψήφῳ, ἢν πάλαι καὶ μά-
λα μόλις διέφυγε καὶ ταῦτα νῦν ἴσως, ἢ τότε, πολλῷ δικαιό-
τερον. Ἔι γὰρ ἐξ αὐτῷ ἀμέσως τῷ γενναμένῳ τότε προενεχθεῖ-
σα, ἐδῆτι τε δὴ σεμνωομένη τῇ μάλιστα καταλήλω καὶ προση-
κάσῃ, ὡς ἄρα σωῆται καὶ ἐπιχωρίῳ καὶ χάρισι δὲ καλωομένῃ
καὶ ἀγλαῖας διαπρέπεσσα ταῖς γυησιωτάταις, αἷς ὁ πατήρ αὐτοῖς
ἐκείνῳ βελομένῳ, προεληλυθῆσαι ἐδόκει ἀλλ' ἐπὶ τὰς Λακωνικὰς
ἀπεπέμπετο Ἀποδέτας, ἢ Φλογὸς ἐφευγε δίκια, μὴ δόσον ἐδει ἐπευ-
δοκηκότος τῷ γεννήματι τῷ γεννήσαντος πᾶς νῦν, ὅπότε ὑπὸ κα-
τασθ-

ταξολῷ μακρῷ λιτωτέρῳ τε καὶ ἐντελεσέρῳ πρὸς ἐμῷ πρόεισι ή
Ἄνθετήσαντος, καὶ πολλῷ ἐντεῦθεν, ὡς γε εἰκὸς, τιῷ ἀκοσμίᾳν,
τῇ ἀποθέσει τῷ γυησιωτέρῳ καὶ ἐμφύτῳ ἐπισύρεται κάλλας, μὴ
χλιδεόντως τιῷ διὰ τῷ πυρὸς ψῆφον καθυποπτήξειεν; Ἡ μὲν
ὅν Alneāς εὐλόγως τοιαῦτα διενθυμαθμένη τε καὶ ὑφορωμένη,
ῶντω ΣΟΙ ΚΤΡΙΑ περιδεής καὶ κατεπτηχυῖα πρόσεισιν. Ἐμοὶ δὲ,
καὶ τοι ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ ὑπὲρ ἐμῷ ὕδεν ἔλαττον, ἀγωνιῶντι καὶ
ὑποπτήσσοντι, ἐπανίχασάτις ὅμως μεταξὺ καὶ ἐλπίδος ἀκτίς,
τιῷ ἀχλῷ τῷ περιόντος δέχεται, ὥκ διδόπιας, διέλυσέ τε καὶ διεσ-
κέδασε, καὶ θάρρεν πιὼν ἐνήγαγε καὶ ἀνέπεισεν, ὡς δέ τ' ἂν ἦ
παιδίσκη αὕτη παροφθάνη πάντως εἰς τῷ περιόντος μεταμφιεθῆσαι τῷ χή-
ματος, δέ τ' αὐτὸς ὁ μεταμφιάσας, καὶ πρὸς τὸ ΣΟΝ ἌΥΤΟΚΡΑ-
ΤΟΡΙΚΟΝ "ΤΨΩΜΑ ὕδε πιὼν ἔχεσσαν ἐναγγῆσαι τε καὶ πα-
ρασῆσαι τολμήσας ἐγα, γενοίμια ἄν πάντῃ ἀπόβλητος. Καλῶς
γὰρ εἴ. ἀμφιλαφθεὶς καὶ χρονιώ τῆς πειρας ἔχων εἰδέναι; ὅπως

πότε καὶ ἐν ΣΟΦ Θεοτάτη καὶ Μεγάλη Ψυχῇ, περὶ τὸ Ἑλληνικὸν
ἄπειν γένος, τὸ οἰκτρὸν τότο, διάκειται· ὅσου τε πρὸς ξυποίταιν
τῷ αὐτῷ τότε διὰ παντὸς ἐνδέκυνται φοιτῶ ἐνθέα τε καὶ ἀγα-
θοπρεπῆς προαρέσεως, καὶ μεγαλοπρεπῆς καὶ Βασιλικῆς τῷ ὅντι
κηδεμονίας τε καὶ ἐπισκέψεως, ὁ αὐτὸς καὶ τὸ γένος Ἑλλαῖς, καὶ
τοῖς ὑπὸ τὸ ΣΩΝ ΚΡΑΤΟΣ τελεσιν ἀριθμεῖθαι κατ' ἐνκληρίαν
ηὔιαμένος, ἐυγνώμονος τρόπῳ δεῖγμα ὅποιον τὸν ἔγνων παρέξειν;
εἴτι καὶ αὐτὸς, τόγ' ἐπ' ἐμοὶ, συμβαλέθαι προθυμηθάναι, πρὸς
τὸν σκοπὸν τεῦνον ΣΟΥΤ τῆς ΜΕΓΑΛΗΣ ἡμῶν Ἐυεργέτιδος.
Καί δὴ θαρβοιώτως τῇ τοιᾳδε μεταφράσει ἐμαυτὸν Φέρων ἐπέ-
δωκαί καὶ ἔργον (εἰ καὶ δυζερὲς ἄλις καὶ ἐπίπονον) αὐτοβα-
λέθαι τότο προήχθω, ζῆτε αὐτοῖς τοῖς ὁμογενεῖσι τοῖς ἐμοῖς
αὐστελές τὸ παράπαν ἐσόμενον αὐτὸ δόξας, καὶ ὅνδε τῇ ΣΗΙ
ἈΚΡΟΤΑΤΗΙ ΓΑΛΗΝΟΤΗΤΙ, τῇ Μητρικῇ οἵαν ὑπὲρ τῶν
Ἑλλιών πρόνοιαν περιφανῶς ποιευμένη, ὡς κομιδῇ τι φρεσδον
ἄλλως

άλλως καὶ ἀδόκιμον, παροπτέον. Καὶ γάρ τοι καὶ ὑπῆρχον μὲν
(ὅπερ ἀγνοεῖν δύχ οἶον ΣΕ ΔΕΣΠΟΙΝΑ, "Ητις, τὸ τῷ Φιλοσοφά-
τῳ πρὸς τὴν Σευήρα δηθὲν Αὐτοκράτορα, ἀτεχνῶς ἢ Σοφία καὶ
Μῆτις.) αἱ Ὀυραγιλιαὶ Ραψώδαις αὗται δημοσίᾳ παρὰ ἄλλοις περιϊχσαι,
ὑπὸ παντοδαποῖς ἔδεσι καὶ μορφαῖς διαφερόσῶν Διαλέκτων, πᾶ-
σι κοινῇ περιαπέδασι· ὡς μηδὲ εἰπεῖν ἐναι δάδιον, εν τι ὅποιο-
ντων τῶν ἀν' Εὐρώπων ἐθνῶν γενέθαι, τὸ παιδείας ὅποσον τῶν καὶ
λόγων ἀντιποιάμενον, ὃ μὴ, κατὰ τὸν παρὰ αὐτῷ κρατεῖντα τῷ
Φθέγματος χαρακτῆρα καὶ τόνου, τῷ τῷ Μάρωνος Αἰνείᾳ, κα-
θάπερ τῶν ἐκείνων Ποιημάτων τὰ ἄλλα, μετενεχθεῖσαν
πλητῆσαι πεφιλοτίμητα. Εὗροι δὲ ἀντις καὶ πλεῖν ἢ ἀπαξ τῷ
τύτων ἐκπονηθεῖσαν μετάφρασιν, ἐπὶ μιᾶς Διαλέκτων καὶ τῆς
ἀντῆς πολλῶν ἀμέλει ὡς ἔξι ἔριδος περὶ τὸ ἀντὸ Φιλονεκησάν-
των, καὶ τῶν μὲν εἰς τότο πεζῆ ἀποχρησαμένων τῇ λεξεῖ, τῶν
δὲ καὶ τῷ παρὰ σφίσιν ἐπιτηδευομένῳ, ἐμμέτρῳ, ἢ ἐρρύθμῳ
λόγῳ

• *

λόγῳ ὡς ἄμεινον ἐκαῖσοισθν̄ ἔδοξεν ἔξειν, διὰ τῷ κατ' αὐτὸς ἀπο-
μαχθέντος, προσφυεσέραν ἐνσήσαθαι καὶ ἐμφερεσέραν τιὰ τῷ
ὑποκειμένῳ πρωτοτύπῳ κάλλος ἐκμίμησιν. Ἡδη δὲ, καὶ οὐδὲ γέ
Ρωσσία, ΔΕΣΠΟΙΝΑ ἢ ΣΗ, ἀπελέφθη ὅλως τῷ πρὸς τιὰ ἄμιλ-
λαν καὶ αὐτῇ ἀποδύσαθαι· αλλ’ ἡ Λινεᾶς προῆλθε κανταῦθα,
πρὸς τινος τῶν θεραπόντων τῶν ΣΩΣΝ, Ἀνδρὸς ἀρίστης, ἐκρωσσισ-
θεῖσα, κάλλιστον τῷτο μάζασμα ἔναγχος Φιλοπονηθέν τε καὶ ἐκ-
δοθὲν. Καὶ προσεγένετο ἄρα καὶ τόδε τῷ μεγαλοδόξῳ τῶν Ρώσ-
σων Ἐθνεῖ, πρὸς μυρίους ἀγαθοῖς ἄλλοις, τοῖς, ὅτε λόγῳ δητοῖς,
ὅτε Φαντασίᾳ δραδίως ληπτοῖς, οἵς ύπὸ τῷ ΣΩΪ ΚΡΑΤΕΙ ἐνθυ-
νεῖται καὶ τρισσευδαῖμον καθίσαται, τὸ καὶ διὰ Φωνῆς τῆς οἰκείας
αὐτῷ ἐπαῖνον ἔχειν τὰ τεθρυλημένα πάλαι Τρωϊκὰ καὶ Ρωμαϊ-
κὰ κλέα τε καὶ αὐχήματα, ποιητικῶς ἐξαδόμενα· ὃν μέντοι τὰ
ίσα, καὶ ἔτι μείζω, κατορθεῖν δρώμενον αὐτὸ καθ’ ημᾶς ἐμπράκ-
τως, συσκιάζειν. Εοικέπως ἐκάνα καὶ ἀποκρύπτειν, εἰς ἀκμὴν διαά-
μεως

μεως ὑπὸ ΣΟΙ ἈΥΤΑΡΧΟΥΣΗι δαιμονίως τε καὶ ὑπερφυῶς προ-
αχθὲν (Νεμέσεως δὲ βέλος μὴ βάλοι!) καὶ ἐπὶ κολοφῶνος δόξης
ἐπαρθὲν καὶ λαμπρότητος. Μόνιμος εἶται ἀτυχίας ἐν· χήτει σιωέβανεν
ἔναιτι τῷ καλῷ τῷδε Ποιήματος τιῷ Ἑλλάδα Φωνῇ· ην καὶ μόνιμης
καὶ μάλιστα, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ἀπασῶν, αὐτὸς περιποιεῖθαι προ-
σῆκεν οἰκειώμενης, καὶ ἐν αὐτῷ σεμνωμένης ἐγκαλλωπίζεθαι,
ὡς καὶ μάλιστα αὐτῷ διαφέροντι, καὶ τοῖς τε ἐν αὐτῷ δραματύρ-
γυμένοις, καὶ τοῖς λοιποῖς ἐπεισοδίοις, καὶ χαρακτῆρι τῆς Φρά-
σεως, καὶ τρόποις, καὶ χήμασι, καὶ τῇ τῷ δυνάμει τελευταῖον
καὶ τῷ μέτρῳ ἐμμελεῖσθαι καὶ χάριτι, ὅτι ἐγγυτάτω τῇ γλώσσῃ
ταύτη καθισαμένῳ, καὶ, ὡς εἴπειν, ἀγχισένοντι κατὰ πολὺ
οἰκεότητα. Ἡπειρὸν δὲ τὸν ἔδαντα τῶν περὶ τὸ τοιὸν δε τῆς Φι-
λολογίας ἔδος ἀχολεμένων, ὃς σωρόῦν ὡς ἔχει, ἐπὶ μιᾶς ταύ-
της τῆς τῷ Μάρωνος Αἰνεάδος σωαλήφθαιτε καὶ σωαποτελεῖθαι
ἀθρόα, πάντα δὲ τῆς Ὁμηρικῆς Μάσης εἰς τὰ κάλλιστα καὶ ἐπι-
σημό-

σημότατα. Ός εἴτις ἄν, ως δὶ αἰκόνος, εἰπεῖν ἐνάχθείη, ὅτι τὸν
τῷ Ἑλλως Ποιητῇ σύμπαντα πλέτον εἰς ἐν συλλέξαις ἐπ' Ἰτα-
λίας ὁ Λατῖνος ἐξ Ἑλλάδος μετακομίσαιεν, ὥστερη γὰρ παρὰ ἀντῷ
Διδὼ πεποίηται τὸν Συγχάιτην, ἢ Πυγμαλίωνος, ἀπὸ Τύρου ἐπὶ^{τῷ}
Καρχηδόνος διαπορθμεύσαθαι ἄρασα, όντες ἄν διμαι τῷ ἀληθεῖς
πάνυ πόρῳ τύχοι βαλῶν, ως ἔγω πάθομαι. Ταύτη τοι καὶ τὸ
ὅντως ὁμόπνυν τε καὶ σύμφωνον τῆς ηχῆς τῶν Ποιήσεων ἐκα-
τέρας ἀπάντων ως ἀφ' ἐνὸς σόματος σωμολογύντων, οὐδὲ ἐκεῖ-
νο ἄμεσόντι κομιδῇ, καὶ πραθέσεως φιλολόγας ἀλλότριον ἔδοξεν,
εἴτις καὶ ὁμογλώσσας ἐναλλάξ ἐπιχειρήσαιεν ἀναδεῖξαι τὰς Ποιη-
τὰς, θάτερον ἀμοιβαδὸν τοῖς θατέροις φθόγγοις παρασήσας ἀπο-
χρησάμενον. Καὶ τὰς μὲν Ομήρου Ραψῳδίας οἱ ἐκλατινίσαις αὐθ-
δάσαντες ἐκ πολλῷ ὑπῆρξαν συχνοὶ. οὐκ ἐνέλιπον δὲ κατὰ καιρὸν,
οἱ καὶ τὰς τῷ Μάρωνος ἐξελληνισθῶαι τὸ ἀνάπταλιν πρότρογονον ἄν
ἔσεοθαι ἔγνωκότες· ἀλλὰ τοῖς μὲν τὸ αὐθαδόμενον ὄλοχερῶς καὶ
εἰς

εἰς πέρας προεξηνέχει, τῶν δὲ ἄλλοι μέρος τάτων, η̄ τε μάχιον ἀπολαβόντες, ἔσησαν ἐπὶ τοστον· (†) ὡσανὲ διάπειράν τινα μόνον τῷ πράγματος λαβεῖν βαληθέντες, η̄ τύπον δεναι τοῖς

ἄλλοις

(†) Παρ' Ἐυσεβίῳ, τῷ Παμφίλῳ Α'. Εὐαγγ. Προπατ. ἀγαγινώσκεται τίνα ἐπη ἐκ Γῆς Δ. τῶν Ὀνίρων: Ἐκλογ. ἢ Ἐπιγραφή: ΠΟΛΛΙΩΝ. Τὰ δὲ αὐτὰ παρὰ τῷ Αὐτῷ καὶ τῷ ΙΘ'. Δόγ: εἰς τὰς Σιωπές τῶν Αγίων. Ἐμφέρεται δὲ η̄ ἐνθεσσας Ἐκλογὴ ὀλοχερής, Δωρίδι ἐρμιωσυθέσσα Διαλέκτω υπὸ Δανιὴλ Ἀλσβόρθω Αγγλιας, ἐν τῷ Ποσσοσεβίνῳ Βιβλιοθ. Τμήμ. ΙΖ. καὶ ἐν τῷ Φαβρικίῳ δὲ Ἐλληνικῇ Βιβλιοθ. Βιβλίῳ Α. Κεφ: Λ. Αριθμ. ΙΔ. περὶ δὲ μέτιδι καὶ Βαύλου ἐν Κεφ: τῷ περὶ Ὀυργιλ: Παρεὶ ταύτων δὲ καὶ τῶν Μάρφων Ἐκλογῶν ή Ι. η̄ ἐπιγραφὴν φέρεται ΓΑ'ΛΛΟΣ, ἐξεληνιδέσσα πρόκειται Δωρισὶ καὶ αὐτῃ, υπὸ Ιωσὴφ Σκαλλγύρεως καὶ υπὸ Δανιὴλ ἐν μέρες Ἐντίβ. Ἀμφοτέρας δὲ τύποις ἐκδεδείσσας συρρήσσεις ἐν τῷ Ἐπιστολῇ Θεοκρίτῳ. Πρὸς δὲ τάτοις μανθάνομεν καὶ παρὰ Σεΐδας πλέν Λεξ: δτι „Ἀρδιανὸς Ἐποποίος μετάφρασιν τῶν Γεωργικῶν τῷ Βεργίλιῳ (ὡς πενομάζει.) ἐπικῶς ἐποίησε τατέσιν ἐν Ἐπεστὶ Ήρωϊκοῖς ἐξαμέτροις αὖθα τὸ Φιλοπόνημα καθ' ήμᾶς τάτο δὲ σώζεται, ὡς Φησὶ Φαβρικίος ἐν τῷ Λατινικ. οὐτῷ Βιβλιοθ. Βιβλ: Α'. Κεφ: ΙΒ' §. Γ. Τελευτῶν δὲ καὶ τῆς Αἰνειάδος μέρος ὁ ποσονθν ισόρησαν ἐξελιωθῆναι, υπὸ τίνος δὲ λέγοντες. Ορα καὶ περὶ Ηρώεω τὸν αὐτὸν Φαβρικίον, ἐνθα δὴ αργητα. §. Δ.

αἱλοις, ὡπερ ἂν οὔτοι τοιχήσαν παρακολυθήσοντες τὸν αὐτὸν ἐφ·
ὅ, τε ἀντις νηδίαι ἔτεροι ἔχοι, ὡς ἐπὶ αἵτιον αὐταγαγέν τάτων τῷ
πλήσμιον, οὐδὲν οὐδέν. Τέτοιοι, οἵ προξώπῳ ἀπασι, τὸν γὰρ ἐγὼ
ἐπιτήσας, αὐτὸς ἐπιχειρῆσαι τῷ ἔργῳ ἐτόλμησα, Θρασύτερον μὲν
ἴσως οὐδὲν δισφαλέστερον βιλευσάμενος ἐτόλμησα δὲ οὐδὲ, στε περιτ-
τῷ τῶν πράγματι καὶ ασωτελεῖ παντάπασιν ἐπιχειρεῖν δέξας,
καὶ ἄμα δὴ, οὐ, εἰ μηδὲν ἄλλο, προτρυπεὺς ἐτέρῳ τούτῳ πεπτέ
γενόμενος οὐδὲν διεξιωτέρῳ τῇδε παρέκματα Μάσην χρησάμενος, ἐναχ-
θένη πολλῷ τοι ἀμεινον ἀποδένους τὸν Μάρωνα Ἐλιώισοντα. Καὶ
πρῶτον μὲν τὰ περὶ τὰ Γεωργικὰ τέττα Ποίησιν Φιλάδας διερ-
μιατῆσαι, προσεθέμενα φρεσῆς διπτὸν ἐκείνη τῷ Λινοφάδᾳ ἐπε-
τεργάσαθαι. Τέτων δὲ ἐκατέρων, οὓς ήν ἐμὸι διδάσκαλοι, τοι καὶ δικτυόσεοι
δεῖν φύσια διαλεικάναι, οἷς ἦν ἐμαρεβέρα γένοιτο καὶ ἀπονω-
τέρῳ παντὶ, Ἐλίμων (τοῖς ΣΟΙΣ ΔΕΣΠΟΙΝΑ λόγοισιν) η τῷ
Λατίνῳ

Αλτης Ποιητής σιώεσιε. Καὶ μὲν δὴ, καὶ τῶν ΣΩΝ ἔχη ηκίσα
Ρώσων τοῖς νεανίσκοις, ὀπόσσοις ἂν ἔρως ἐνσκήψεις τῆς Ἐλάδος
Φωνῆς τεθῇ ὁ τῇ ΣΗΓΙ Φιλοσόφῳ προσωρέσει ἐν τι τῶν μάλιστα
καταδυμιῶν ἔναι, πολλὰ ημὸν τῷ περιφανέστατα τὰ μαρτυρεῖται
τεκμήρια πρόκειται. Ἐν ἔτι λοιπὸν ἡν ἐκεῖνο μοι, δημητρότι τὸ
ἔργον, σκέψαθά τε εὖ μάλα, καὶ ἐλέθου τέως, ὅτῳ ἂν τῷ προ-
σειτε χθιῶαι αὐτὸ δεῆσειν, ὡς ἱερόν ἔναι ἀνακεισθμένον τόδε Ἀ-
νάθημα. Ἐγενόμενοι γὰρ περὶ τότο καὶ αὐτὸς σφάδρα ἀμηχανῶν,
καὶ ἐπὶ πολὺ ἐλιττύων, ὡς ὁ πρὸς λύραν ἄδων Μασσοπόλος, ὃτε
ἀφοστώσαθαί διενοέστο τὸ εἶδος τῷ Θήρων.

ΤΙΝΑ ΘΕΟ'Ν; ΤΙΝΑ ἩΡΩΑ; ΤΙΝΑ Δ' ΑΝΔΡΑ ΕΛΛΑΔΗΣΟΜΕΝ;

Καὶ παρίσατο μὲν ἐμοὶ καὶ τότῳ ἥγεμων οῖον τῷ δόθηγδε δὲ
Μάρων αὐτὸς, ὁ ἐμὸς Τυφῆτωρ, ὁ Κιλνίψ μὲν τὰ Γεωργικὰ
ἐπιχράψας τῷ αὐτόμενος, ἀποταμιεύσας δὲ τῷ Αἰνεάδε τῷ
ΚΑΓΣΑΡΙ ἀπῆγε δὲ οὖς με πάλιν ὁ αὐτὸς τῆς προθέσεως, τῷ

καθ' ἐαυτὸν ὑποδέιγματι, ὡς ἐκεῖνα μὲν τῷ Μαικῆνᾳ ἀνυποσόλως
καὶ προσενέγκας, τάντια δὲ τῷ ἈΥΓΟΤΣΤΩΙ προσενεχθῶσι
κρίνας ἐκ ἀξιόχρεων· ἐξίτηλον δὲ μᾶλλον αὐτῷ τὸ σύδασμα
ἐλόμενος παριδεῖν ἀπολέθαι, η̄ πρὸς ὑψωμα τοστον παραβαλεῖν
αὐτὸ καὶ ἐξαραι, μηδαμῶς ἔχον, ὡς ἀντῷ ἐδόκει, ἀνάλογον.
Ἄλλα γὰρ ἔμοι, ὡσάντως δὴ, καὶ πολλῷ ἔτι δικαιότερον ἐνδοιά-
ζοντι, καὶ ἴχυρῶς σαλευομένῳ, ΑΓΓΗ τελευτῶν τιὰ ἀμηχα-
νίαν ἔσησας, καὶ τό δέος ἔλυσας ὃ σωεῖχε με ΤΡΙΣΣΕΒΑΣΤΕ
ἌΤΤΟΚΡΑΤΟΡ, η̄ πρὸς τὸ ὄποιον τόδε μια φιλοπόνημα βα-
σιλικῶς ἐπιτρέψασα, καὶ ἐυμενῆ τε καὶ ἱλέω τῷ ὅμματι ἐπιδεῖν
ἐνδοκήσασα· καὶ τὸ ὅπας προσενεχθὲν ἀποδοχῆς ἐκ ἀπαξιώ-
σασα, αλλὰ καὶ τύποις ἐκδοθῶσι κελεύσασα· καὶ, τὸ δὴ μέγισον,
τῷ ΣΩΙ ΜΕΓΑΛΩΙ ΤΕ καὶ ἈΘΑΝΑΤΩΙ ὌΝΟΜΑΤΙ ἐπαγλα-
φῶσι τε καὶ μεγαλωθῶσι αὐτὸ ἐπιτρέψασα. Εἰπας οὖ, καὶ
ἔγενετο· καὶ δόξαν δέτως εἰς ἔργον πρόβη τὸ ΘΕΣΠΕΣΙΟΝ ε-
λημα

λημα. Ὁυδὲν γὰρ, Ὡ ΜΕΓΙΣΤΗ ἈΤΤΟΚΡΑΤΟΡ, τῶν ὅσα
ΣΟΙ καλῶς ἔχει δόξαιεν, ἀρρεκτον μέναι δέ αὐτελέυτητον·
„ΕΙ ΤΙΣ ἔΧΕΙ ΤΕΛΕΣΑΙ, ΚΑΙ ΕΙ ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΟΝ ΕΣΤΙΝ.

Ο τῆς ἌΠΕΡΤΑΤΗΣ καὶ ΤΡΙΣΣΕΒΑΣΤΟΥ

ΤΜΩΝ ἈΤΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗΣ

Ἐτα τῷ Σωτηρίῳ

1791

Τῷ δὲ ἡγεμόνι τοιούτου
τοιούτου θεοφράστου
ΣΗΣ Βασιλέας

29.

Μητρίου.

22.

Ἐπιαθέσατος μὲν καὶ πιστάτατος τῶν ὑπηκόων,
Τποκλινέσατος δὲ καὶ ἐλάχιστος τῶν δελῶν,
Εἰλικρινέσατος δὲ καὶ θερμότατος τῶν ἐυχετῶν

ο Σλαβίων τὸ πρώτων καὶ Χερσάνος

Ταπανίδης Ἀρχιεπίσκοπος ΕΤΓΕΝΙΟΣ.

• • * •

Εἰς τὸν Ἐλλιωτὶ μεταφρασθέντα
ΟΤΙΡΓΙΔΙΟΝ

ἘΠΙΓΡΑΜΜΑ

Ἄθυμα Ὄμηρικὸν ἐν χάλεσσι Μάρωνος ἄντε,
Παλλάδος ἐντολή, γῆρας ἐλὸν προτέρω.
Οὐχ ὡδε φθονέει ποτέ τε Ἀοιδὸς Ἀοιδῶ,
Οὔνεκα Μᾶσα μία πνεῦσεν ἐν ἀμφοτέροις.

Ο C T A S T I C H O N

Auctor, & Insignis libri Largitor Amicus
Ingenium cuius miratur Russa Virago,
Scripta Sophi laudant, virtutes Græcia Mater,
Ille est EUGENIUS, docto notissimus Orbi.
Ipse Maro plausit, castæ obstupuere Camœnæ
Aonium melos audisse, exortum ore Maronis.
Sic & mæonia præcincti tempora fronde,
EUGENII nostros d̄corabit fama nepotes.

Hos versiculos in coram præfatioi Voluminis adnotandos
grati, & obsequentiis anigi ergo conscripsit Demetrius
Comutus Zacynthius.

(A)

ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΚΛΑΤΔΙΟΥ ΔΟΝΑΤΟΥ

πρὸς

ΤΙΒΕΡΙΟΝ ΚΛΑΤΔΙΟΝ ΜΑΞΙΜΟΝ
ΔΟΝΑΤΙΑΝΟΝ ΤΟΝ ΤΙΟΝ

περὶ τῆς Βίβλου

Π. ΌΥΓΙΡΓΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ.

Πουβλίῳ Ὁυργιλίῳ τῷ Μάρωνι, ἐκ πεντέρων, (καὶ μάλιστα
Μάρωνος τῷ τεκόντος) Φιᾶτι, ὁ πατήρ, ὡς μέν τικες Φασὶ,
περαμεὺς τῷ τέχνῃ υπῆρχεν· ὡς δὲ οἱ πλάνες, Μάγω (1) τινὲς
τὰ πρῶτα σωιᾶ ἐπὶ μιθῷ παροπηδῶν ἀγύρτη (2) παρὰ διάτε
Φιλεργίαιν καὶ δεξιότητα ἐνδοκιμήσας, γαμβρὸς ἔπειτα ἐπὶ τῇ
θυγατρὶ εἰσωκείωται. Γεωργίας δὲ καὶ κτιωτροφίας ἐπιμελεῖσ-
θαι ταχθεῖς, δρυμά τε σωεωνημένος (3) καὶ μελισσοργεῖν ἐν
τέτοις ἐπιβαλόμενος, τὸ λιτὸν ἕτω τῆς περικοίας ἄλις προσηγ-
ξησεν.

Ἐγεννήθη δὲ Ὁυργίλιος ἐπὶ Γνάις Πομπηίᾳ τῷ Μάγνῳ;
καὶ Λικινίᾳ Κράσσῳ, τὸ πρῶτον υπατευσάντων, ἐν ήμερᾳ Εἰδῶν
Ὀκτωβρίων, ἐν Κώμῃ, ἦ, Ἀνδεις καλεμένη, ἢ πάνυ πόρρω
Μαντύας ἐσὶν ἀπέχθεσα. (4). Τέτον Μαϊα κυοφορεῖσα η μήτηρ,
δάφνης κλάδον ἔδοξεν ὅναρ ἀποτεκεῖν, ὅν τῆς γῆς ἀψάμενον ἀν-
τίκα εἰς δένδρον ἀκμάσαι ὥραιον, ἀνθεσὶ τε κατάκομον καὶ καρ-
πῷ τῇ δὲ ἐπιέσῃ παρὰ τὸν γαμέτων Φοιτῶσα, ἐν τῷ ἐκ γειτό-
νων ἀγρῷ διατρίβοντα, τῆς ὁδῷ μικρὸν παρακλίνασα, ἐπὶ τῆς
ὑποκειμένης κοιλάδας τὸν γόνον ἀπέθετο. (5). Φασὶ δὲ τὸ βρέ-
φος ἀποτεχθὲν, μηδὲν, μηδὲ μικρὸν δσον, προσκυνύσαθάλ, ηδὺ δέ
τι καὶ χαροπὸν προσβλέψαι, ὡς ἐντεῦθεν σαφῆ τεκμήρια πα-
ραχθὲν ἐνδαιμονεσέρας τινὸς γενέσεως. Καὶ γάρ τοι καὶ ὅρπηκα
αὐγάρινον (6) ἔκει, ὡς ἔθος ἦν τοῖς ἐπιχωρίοις, καταβληθέντα,

*

ἐξ

(1) Ἡ μᾶλλον Μαγίω τένομα.

(2) Ὅς Ἀτρολογίαιν τε καὶ Ἰατροκίῳ (Φασὶ) κατεπαγγελόμενος περιῆγεν.

(3) Ἡ παρὰ τῶν κεκτημένων διαμιθωσάμενος.

(4) Σταδίοις ὡσεὶ πεντήκοντα καλεῖται δὲ παρὰ Ἰταλοῖς νῶν Pietola.

(5) Παραπλησίως καὶ ἡ Κριθῆς, Φοιτῶσα ἐπὶ τὰς πλανές, οἱ ἡσαν παρὰ τῷ
Μέλητι, ἀπεκύνησε τὸν Ὁμηρον ἐπὶ τὸν ποταμὸν, καὶ διὰ τέτο Μεληστγενῆς
ἐκλήθη ὁ Ὁμηρος. Ἐν Βίῳ Ὁμ.:

(6) Καὶ τῷ Ὁμήρῳ δὲ ὡσάντως Αἴγαιος ἀνατεθεῖσα υπὸ πολῶν ἐτιμᾶτο, ὡς
ὁ Ἀγύλος Δρύδεν ἐν Τῇ Λειτουργίᾳ Μάρωνος Βιογραφίᾳ διέξειν, ἐξ Ἡροδότου παρειληφθεὶς.

(B)

Ἐξ αὐτῆς ἐς τοσπτὸν ἐφαδρωθεῖαι, ὡς Ιχῖς πρόγε πολὺ πεφυτευμέναις αὐγεροις ἐν βραχεῖ σωεεάμρεθαι ὁ καὶ δένδρον Ὀυἱργιλίας ἔξης προσείρηται, ὑπὸ τῶν ἐν γαστρὶ ἐχθσῶν διαφερόντως τιμώμενον, παρὰ αὐτῷ τε ἐνχομένων, καὶ τὰς ἐυχὰς ἀποδιδοσῶν.

Μέραξ ὡν ἔτι, ἐς γ' ἐπὶ ἐπταετίας ἐν Κρεμάνῃ διετέλει ἀνατρεφόμενος· ἐπτακαδέκετης δὲ γεγονὼς (7) τὸ ἀνδρεῖον ἀπελήφει ἱμάτιον, ἐπὶ τῶν ἀντῶν ὑπατένειν ἀνθις λαχόντων, ἐφ' ᾧ καὶ τῶν γενεθλίων ἔτυχε. Σωέπεσε δὲ κατὰ τὰ ἀντὶ τάστιν ἥμέραν ἐκμετρήσας τὸν βίον καὶ τὸν Ποιητὴν Λεκρήτιον. (8).

Ὀυἱργιλίος τοινις ἐκ Κρεμώνης ἀπάρας εἰς Μεδιόλανον, καντεῦθεν μετ' ὅ πολὺ εἰς Νεάπολιν μεταβὰς, καὶ λόγοις ἐν ταύτῃ Ἐλλωικοῖς τε δὴ καὶ Λατινικοῖς ἐμφιλοπονήσας ἐρδωμενέστατα, εἰς Ἰατρικὰς τέως καὶ Μαθηματικὰς παρείας ἐαυτὸν Φέρων ἐκδέδωκε. Σπεδῇ δὲ καὶ προθυμίᾳ ψυχῆς ἀτρύτῳ χρησάμενος, καὶ μακρῷ τῶν ἀλλων ὑπερενεγκῶν, ἐπὶ τὸ "Αζυ" (9) μετέση ἐνθατῷ Αὐγύστῳ Ἀρχιπποκόμῳ σωελθὼν εἰς Φιλίαν, πολλῶν αὐτῷ καὶ παντοδαπῶν νοσημάτων τὰς ἵππες ἀπήλαττεν. Ο δὲ, ἄρτας ἥμέρας ἐκάστης ἐπιχορηγεῖθαι ἔταξεν Ὀυἱργιλίῳ, ὡς ἐνίτῳ καὶ ἀλλῷ τῶν ἐπὶ τῷ ἵπποσασίᾳ τυχόντων ἴπποκομένῳ. (10)

Ἐν δὴ τάτοις, πᾶλος ἵππος τῷ Καύσαρι παρὰ τῶν ἐκ Κρότωνος προσενιώεται δῶρον, τὸ κάλλος θαυμάσιος, ὃν καὶ δώμης ἀκμῇ, καὶ τάχες ὀξύτητι, καθ' ὑπερβολὴν διοίσεν κοινῇ πάντες ἐν ἐλπίσιν ἥσαν εἰκάζοντες. Τέτον ίδων ὁ Μάρων ὑπέφηνε τῷ Ἀρχιπποκόμῳ, ἐξ ἵππου πεφύθαι ἀθενικῆς, καὶ μήτε δώμη γεννναῖον, μήτε τάχει ὀξών ἀποβήσεθαι ὃ καὶ ἀληθές ὃν ἀνεφάνη. Ἐφ' ὧ καὶ "Αυγύστος, τῷ Ἀρχιπποκόμῳ διεξαγγέλαντος, τῷ τῶν ἄρτων ἐπιδοσιν ἐπιδιπλαθῶσαι" Ὀυἱργιλίῳ ἐκέλευσεν. Ἐξῆς δὲ καὶ Κιαρίων ἀφ' Ἰσανίας τῷ Αὐγύστῳ προσκομιθέντων, τοκεῖς τε δὴ τὰς τάτων, οἷοι πεφύκεσαν, σωιδῶν ἐν μάλα διεμιάνσεν ὁ Μάρων, καὶ τὰς ἐσομένια τοῖς Σκύλαξι προέφη ἐνψυχίαν τε καὶ ταχύτητα. Τπέρο οὖ καὶ αὐθις, ἢ τῶν ἄρτων ἀντῷ χοργίας ἐπιδεδίπλασαι.

Ο

(7) Σεσημέωται, Πομπήϊόν τε καὶ Κράσσον, ἐν μὲν ἔτει τῷ ἀπὸ καταβολῆς Ρώμης, 683. ὑπατεῦσα τὸ περιτον, ἐν δὲ τῷ, 698. τὸ δέυτερον. Ως αὐτὶ τῶν ἐπτακαδέκας χριῶν μεταγράφειν ἐνταῦθα, ἔτη πεντεκαδέκα.

(8) Όν τέτο δοκεῖ Γρανία, τῷ τὰ Λεκρητίς Βιογραφίσαντι.

(9) Νοητόν τινι Ρώμιων.

(10) Τέτο δὴ, παθὰ καὶ τὰ καθέξης, τοῖς πλέοντις ἐγκρίνεται, ὡς καὶ τῷ Ποιητοῦ, καὶ αὐτῷ Καύσαρος κομιδῇ ὄντα ἀνάξια.

(Γ)

Ο μὲν δὲ Αὐγύστος, εἰ τῷ ὅντι ψῆφος αὐτὸς ἡ Ὀκταουνία ὑπενδοιάζων, καὶ τὸν Μάρωνα περὶ τόπους οἶνον Τε εἴναι διαγνῶναι ὑπεληφὼς, τὸν καὶ κυνῶν καὶ ἵππος, καὶ Φυιὰ διαγνωρίσαντα καὶ γεννήτορας, ἀποσήσας τὸν περὶ αὐτὸν ἀπανταῖ, καὶ εἰς τὰ ἐνδότερα ἔκεινον. εἰσαγαγὼν τὸ οἰκήματος, ἐπιαθάνετο μονωθέντα, εἴπερ ἄρα καὶ περὶ αὐτὸν Φράσαι ἐπίσατο, ὃς τις τε γένοιτο, καὶ ὅποιας ποτὲ πρὸς τὸ καθιστᾶν ἐνδάμονας τὸν ἀνθρώπον, „διάμεως ἐυμοιρήσειν. Ο δὲ: „Ἐγνων Σε, ἔφη, ὁ Καίσαρ Αὔγυστε, καὶ σε μικρὸν ὅσον τοῖς Θεοῖς ἀπέχοντα οἶδα τὸ ίσα „διάθασι, ὥστε καὶ τὸν τυχόντα καθιστᾶν ἔχειν ἐνδάμονα.—Τοιότοις τὴν προάρεσιν ἔγώ σοι (ἀπεκρίνατο ὑπολαβὼν ὁ Καίσαρ.) τῶν ἄμοι τ' ἀληθέες πιστανομένως ἔξεποις, μακάριον σε καὶ „τρισσόλβιον ἀποφανῶ.—Αλλ' εἴθε! (ὁ Μάρων ἔφη) διερωτᾶντι σοι Φράσαι διάμειως ὅπερ ἐστιν.—Ο δέ τοι Αὐγύστος: Οἱ μὲν „ὑπὸ Ὀκταουνίας με Φασὶ γεννηθεῖσαι, οἱ δὲ, ὑπὸ ἄλλων.—Τπομε- „διάσας δὲ ὁ Μάρων: διάσας σοι ἔγω, ἔφη, εἴπερ ἀποινά τε καὶ ἀ- „γυπτοσόλως, ὃ περὶ τόπους γιγνώσκω ἀπέν κελένεις, ἔρω.—Ἐνευ- „σεν ἐπομώσας ὁ Καίσαρ, μηδὲν, ὅπερ ἂν εἴποι, χαλεπᾶς οἵσαιν μᾶλλον δὲ καὶ δώροις ἀπολύσειν δηλώσαντα πρὸς ἀπερ ὁφθαλ- „μοὺς ὁφθαλμοῖς ἐπισήσας ἀτενῶς τοῖς Αὐγύστοις ὁ Μάρων: διά- „διον, ἔφη, ἐν ἄλλοις ἐώσις τὰς τῶν τεκόντων ἔξεις ὑπὸ τῶν πε- „ρὸι Φιλοσοφίαν καὶ Μάθησιν ἐναχολημένων ἀνακρίνεθαις ἐν „ἀνθρώποις, δὲ καὶ μάλα ἐνπετὲς τόπο γε. Αλλὰ γάρ, εἰς εἰκα- „σίας ὁμοιαληθεῖς ἔγω συμβάλλειν δοκῶ, περὶ δὲ, τι ἄρα ὁ πατὴρ „ῆσκητο ὁ σὸς. Ατενῶς οὐδὲ προσέχεν ὁ Καίσαρ, δέ, τι ποτὲ ἦν ὅπερ ἔρειν ἔμελεν, ἐκδεχόμενος.—Ο δέ: ὅσον αὐτὸς σωρᾶν „οἷος τε εἰμί, ἀρτοποιὸς ψῆφος ηθα, Φησίν.—Ἐξέση δὲ οἱ Καίσαρ „ἐπὶ τῷ δῆματι καὶ ἄμα, πῶς τοῦτο ἂν γένοιτο, κατὰ νῦν ἡ „ἐλιννύσιαν. —Τπολαβάν δὲ Οὐργίλιος: ἄκηε (Φησί) τῷ τόπῳ „κρίνω, καὶ ὅπως τεκμαίρομαι. Ἐπειδὰν ἔγω σοι ἔσιν ἄττα ἔξηγ- „γειλα, καὶ προέφω οἴα μηδὲν ἂν (εἰμή τις τῶν ἐς ἄκρον πα- „δεῖας ἐληλακότων) ἔχοι ἐπίσαθαι, σὺ δὲ κρατῶν ἀπάντων, δέ- „δὲν ἄλλη ἡ ἀρταῖς, καὶ αὐθις ἀρταῖς, εἰς μιθὸν ἐμοὶ ἐπιδοθῶαι „ἐπέταξας· ὃ δήποτε, ἥτοι ἀρτοποιὸς πάντως, ἥ τοι ἐξ ἀρτοποιὸς „ἀληχότος τὴν γένεσιν.—Ηθη ἐπὶ τῇ εὐτραπελίᾳ ὁ Καίσαρ· καὶ: Αλλὰ τὸ ἀπὸ τόδε (ἔφη) δικέτι παρὰ ἀρτοποιὸς δῶρα ἀπο- „ση, παρὰ δὲ Βασιλέως μεγαλοπρεπῆς τε καὶ μεγαλόφρονος. Καὶ τῷ λοιποῦ τὸν ἄνδρα περὶ πλάνης ποιήμενος ἐπισκέψησε τῷ Πολλιώνι.

(Δ)

Τιλ' μὲν οῶ ἀναδρομίᾳ τῷ σώματος ὁ Μάρων μεγαλεῖος ἦν, τιλ' δ' ὄψιν μελάγχρος. (11) τὸ δ' ἔδος ἀγροικικὸς, τιλ' δ' ἐνεξίαν δὲ όμαλῶς ἔχων τὰ ποδὰ γάρ, σομαχικοῖς τε καὶ λαμπικοῖς σωάχετο πάθεσι, καὶ κεφαλαλγίαις, σωεχῶς δὲ καὶ αὖτις ἀπεξέκρινε· καὶ τοι γε τροφῇ τε καὶ οἴνῳ πόσει χρώμενος ὡς μετριώτατα. Παυδεραῖας μὲν δὴ διαβέβληται ὑπ' ἐνίων. Οἱ δὲ ἐπιεικέστεροι ὅτας αὐτὸν περὶ παῖδας ὑπειλήφασιν ἔχηκεναι, ὡς καὶ Σωκράτης περὶ Ἀλκιβιάδην, καὶ Πλάτων περὶ τὸν ἀμφὶ αὐτὸν. Πρὸ γὰν τῶν ἄλλων Κέβητος ἔραστης ὑπῆρξε καὶ Ἀλεξάνδρος, ὃν ἐπὶ τῆς δευτέρας τῶν Ἐκλογῶν ἀπεκάλεσεν Ἀλεξιν, παρὰ Ἀσινία τότον τῷ Πολλίωνος εἰς δῶρον λαβὼν. Οὐδέτεροι δὲ αὐτῶν παυδεῖας παρέλιπεν ἀμοιρον, Ἀλέξανδρον μὲν περὶ Γραμματικὴν ἔξασκήσας, Κέβητα δὲ περὶ Ποίησιν. Καμιλὸς καὶ Πλωτίας Ἱερία ὄνομα (12) λόγος διέπτη τὸν Μάρωνα αὐτοῦ λέναιον ἀλλ' Ἀσκόνιος ὁ Πεδιανὸς μαρτυρεῖ, αὐτὸν περὶ ἔαυτῷ διεξέρχεσθαι ὕσερον εἰωθέναι τοῖς νεωτέροις, ὡς προτραπέη μὲν ὑπὸ Οὐάρης τῷ γιασικὶ προσελθεῖν, ἐνσάνη δὲ τὸν παρατησάμενος ἐυτονώτατα. Ἅλλως τε γάρ καὶ βιώ, καὶ λόγω, καὶ σωφρονέστης ψυχῆς προσαρέσει, τοιαύτῳ ἔαυτῷ περιστανθεῖται ἵστρηται ἐπιδήλως παρεχηκέναι, ὡς καὶ ΠΑΡΘΕΝΙΑΝ αὐτὸν ἐν Νεαπόλει διάγοντα κοινῇ ἐπιλέγεσθαι. Εἰ δέ ποτε εἰς Ράμιλα ἀπέλθοι, (ἀπήρχετο δὲ τοις θαμίζων·) τὸν ἐφεπομένης οἱ, δημοσίᾳ ἐκπροΐοντι, καὶ δακτυλοδεκτήντας παρεκκλίνειν ἐφίλει, ἐς δή τι δῶμα, ὅπερ ἀνέκ τῷ σώεγγυς τύχοι, ὑποχωρῶν.

Ο δὲ αὐτὸς καὶ ἀνδρὸς ὑπερορίαν καταδικαθέντος τιλ' περιεισταν Ἀυγάστης αὐτῷ προχαρισμένη, δὲ καὶ ηὔιωσεν ἀποδέξαθαι. Ὁ πῆρχε δὲ αὐτῷ δὲ ἔξι ἐλευθερίας ἐπιδόσεως τῶν Φιλόντων περιών πλεῦτος, περὶ πά τὰ ἐκατοντάκις (13) Σησέρτια. Καὶ οἶκος δὲ ἐντὸς Ρώμης ἐν τοῖς Ἐσκυλίοις, ἀγχῷ τῶν Μαικήνων παραδέσσων, καὶ τοιγε ἐπὶ Καμπανίας τε καὶ Σικελίας τὰ πλεῖστα ἀπαν-

(11) Δονάτος ἔχει Aquilino colore. (Ἐν Ἀετώδει τῷ Χροιᾷ.) ἦτοι Ἀετόχροος· ὡς ἐπὶ τὸ μελάντερον ἀποκλίνων. Γαλλικὴ δὲ ηὔιωσεν: Il avoit le teint baianè; brun.

(12) Τῷ κατ' ἄλλος Ἀλεξία.

(13) Τὸ Σησέρτιον, νόμισμα ἵω παρὰ Ρωμαίοις, Λιτρῶν Γαλλικῶν (Tournois) τεσσαράκοντάπτη τιμώμενον τὸ δὲ ἐκατοντάκις ὅτα δὲ ἐπιδέκματος ἀκρερόμενον, τὸ ἐκατοντακιχίλιον σημαίνει τῷ προκειμένῳ ἀριθμῷ, κατὰ τιλ' Λατηνικὴν ἐκδοχὴν ἀκρόμενον. Ἔνθετοι καὶ τὰ ἐκατοντάκις Σησέρτια, περὶ ὅν ἀδε, αἰς τὰς ἐκατοντάκις ἐκατοντὸν χιλιάδας ἀνάγγεσιν ἔπειρε δεῖν, αἰς μυριάδας δέκα.

(Ε)

παναχωρῶντι καὶ διατρίβοντι ὃν δὲ ἂν παρὸς Αὐγύνεις αἰτήσαιεν
χρέος χρέποτε ἀποτυχεῖν ισόρηται, ἀνανεύσαντος. Αὐτὸς δὲ καὶ
τοῖς τῷ γένει προσήκεσι κατ’ ἐνιαυτὸν καὶ διέλειπεν ἀργύριον ἐν
πιπέμπων, ὡςει δαψιλᾶς διατρέφεθαι· ὃν καὶ τιὰ ἡλικίαν, ἥδη
προήκων ἐξέρηται, τῷ τε γεννήτορος τέως αὐτῷ τὰς ὄψεις πε-
πηρωμένης, καὶ δυοῖν ἀυτοκασιγνήτων· Σίλωνος μὲν πρὸ τῆς
ἥβης ἀρθέντος, Φλάκκας δὲ ἀρτὶ ἡβάσκοντος οὐ καὶ τιὰ ἔξοδον
ὑπὸ τῆς Δάφνιδος κλήσαι ἀπεθριώθησε.

Πρὸς μὲν δὲ τοῖς ἄλλοις καὶ περὶ Ἰατρικὴν ἀχολάμενος
διετέλει, καὶ περὶ Μαθηματικὴν μάλιστα, ὡς προσέρηται. Καὶ μὲν
δὴ καὶ Συνηγορίαν ἔσιν ἥντινα ἐκμελετῆσαι προήχθη, ἀλλ’ εἰς
πλεῦν ἡ ἅπαξ· βραδυλογώτατον γὰρ αὐτὸν ὑπάρξει, καὶ τὸ
Φθέγμα μονονυχὶ ὅμοιον ἀπαδέντω, παρέδωκε Μέλισσος. (14) Τιὰ
γεινὴ Ποίησιν μετιέναι ἥρξατο ἀπὸ παιδὸς ὅτε καὶ εἰς Βαλίσια,
τὸν ἐν τοῖς περὶ τὰς διαξιφισμὰς προΐσάμενον γυμνασίοις, καὶ
ἐπὶ λησάσις ἀλόντα τέως καὶ καταλευθέντα, τὸ ἔξῆς ἐποίησε:

Τῷδε ὑπὸ λαϊνέω βρυνῷ προτέθαπτο Βαλίσης.

Νύκτωρ ἥδε ἡμαρ, απεῦδε ὁδῖτα τάχα.

Προἶων δὲ, καὶ τὸ Κατάληκτον ἐποίησε, (15) καὶ τὰ Πριαπῆια, καὶ
Ἐπιγράμματά τινα, καὶ τὰς Ἀράς, καὶ τὸν Κώνωπα, ἔτος ἄγων
τὸ πεντεκαιδέκατον. Τῷ δὲ Κώνωπος ἡ ὑπόθεσις τοιάδε.

Ποιμὴν ἀπειρηκὼς ὑπὸ κάνυματος, κατακώχιμος τε ὑπνῳ;
ἀνακλιθεὶς ὑπὸ δένδρῳ ἐκάθευδεν. Ὁφεως δὲ ἐπ’ αὐτὸν ἐφερπύ-
σαντος, Κώνωψ ἐπιπτὰς ἐκ τῷ σύνεγγυς ἐλεγεῖ μέσον κροταφῶν
τὰ κέντρον αὐτῷ ἐνέπειρεν. Ἄφυπνιθεὶς δὲ ὁ ποιμὴν παραυτίκα
τὸν Κώνωπα ἐπέτριψε τρώσαντα· ἔτα συνιδὼν, καὶ τὸν ἐπιβλέ-
ψεντα ὄφιν ἀπέκτεινεν. Ἐπὶ τέτοις ἐνησέτε οἱ Νομεὺς τῷ Κώ-
νωπι βωμὸν, καὶ ἐπέγραψε τὸ δισιχον·

Τυτθὲ τό σοι, Κώνωψ, μνημῆιον ἔρος ὁ ποίμνης,

Ζωῆς ἀνθοσιῶ, ἥς περ ἔδωκες ἔχειν.

Ἐποίησε δὲ πρὸς τοῖς εἰρημένοις καὶ τιὰ Αἴτναν, ἥτις μέντοι ἀμ-
φιβάλλεται. Μετὰ ταῦτα συγγράφειν ἀρξάμενος τὰ Ρωμαϊκὰ,

καὶ

(14) Τὸ Μάξωνος Βραδύγλωσσον καὶ ὁ Ἀγγελος ισορῶν Δρύδεν (ἐν τῷ Βιογρ.: τῷ
ὑπὸ τῷ Η' Αββε Des Fontain. Γαλλικὴ Διερμίδης:) On Sçait, Φησὶ, que la faci-
lité de parler & l' abondance des paroles ne se trouvent que rarement Juntas
à un Jugement solide. „Ισμιν, ὅτι τὸ κομψὸν καὶ κατίλον επανίστι σωστα
νοίλει τῷ περὶ τὸ κρίνεν ἐμβριθέας τε καὶ τερβότητι.

(15) Περὶ ὃν μέντοι, ἤτοι πάνταν, οὐ τῶν πλεονέων, οἱ Κρητικοὶ ἀμφιβάλλουσιν, ἀ
γνήσιος ἐσὶν.

καὶ τῇ τε κατ' ἀυτὰ ὑποθέσαι, καὶ τῇ τῶν ὄνομάτων τραχύτη-
τι ἐπαγδιάσας, ἐτράπετο ἐπὶ τὰ Βακολικὰ, ἐφ' ὃ μάλιστα διὰ
τότε τῶν, Ἀσίνιον τε Ποδίωνα, καὶ τὸν Ἀλφιών, καὶ Ὁναρον,
καὶ Κορνήλιον Γάλλον κλέσαθαι, ὅτι ἐπὶ τῆς τῶν πέραν τῷ
Πάδᾳ γαιῶν διανομῆς ὑπεξεῖλον ἀντὸν τῆς ἡμίας, ὅτε μετὰ τὴν
ἐν Φιλίπποις νίκην, κελεύσματι τῶν Τριαρχάντων, τοῖς παλαι-
τέροις τῶν σρατιώτων οἱ ἀγροὶ ἀπεκληρώθησαν διανεμόμενοι. Μεθ'
ὅς καὶ τὰ Γεωργικὰ ἐξέδοτο Μαικήναν τιμῶν, τὸν κατὰ Κλαυ-
δία σρατιώτερον ἀντῷ ἐπαυσάντα, μόλις τὸ τιμακαῦτα
γνωρίμων τυγχάνοντι τῇ (ὧς ἄλλοι Φασὶ) κατὰ Ἀτία. (ἄλλο: Ἀρ-
βίς) τῷ ἐκατοντάρχῳ, ὑφ' ἧς καὶ παρὰ μικρὸν ὅσον ἀνήρητο
ἔχατις δὲ πάντων τῷ Αἰνειάδα ἐπεβάλετο ἄσαι, ὑπόθεσιν τάν-
τιων ἐντησάμενος παντοδαπιώ τινα καὶ ποικίλια, καὶ συναμφοτέ-
ρους ἄμα Ἐφάμιλλον ἐσομένω ταῖς Ὁμήρων ποιήσεσιν. Ἐνῆγε δὲ
αὐτὸν πρὸς τῷ ἐπιχάρησιν, ἥτε τῶν Ἑλλαικῶν καὶ Λατινικῶν
ὄνομάτων τε καὶ πραγμάτων κατ' ἀντιὰ ἐπικοίνωσις, καὶ προ-
σέτι (ὅπερ ἡ αὐτῷ τὸ μάλιστα απεδαξόμενον) ἵνα τῷ Ρωμαϊκῷ
Ἀτεος, καὶ ἀντὶ Αὐγύστου, συμπεριλαβὼν τῷ πρώτῳ διεξέλεγχῳ
καταβολῶ.

Τὰ μὲν δὴν Γεωργικὰ γράφοντα ισόρηται, πολλὰ μὲν ἐφ'
ἐκάστης ἔπη, διαμελετῶντα εἰώθεναι ὑπαγορέυειν, διὶ ὅλης
δὲ ἐφεξῆς αὐτὰ προσαναμηρουκώμενον τῆς ἡμέρας, εἰς ὀλίγισα
ἀποκαθισᾶν. Τπερὸς δὲ καὶ ἔλεγεν, (ἢ παρὰ τὸ εἰκὸς λέγων,) ἀ-
ποτίκτεν· καὶ αὐτὸν ὅμοιως ταῖς Ἀρκτοῖς διαπλάττεν γὰρ καὶ
διαμορφωῶ ἀυτοὺς τὰ κυηθέντα ἐπαναλέιχοντα. Ταύτη τοι καὶ
τῷ Αἰνειάδᾳ, περὶ τῷ λόγῳ πρώτον ὑπὸ αὐτῷ ἐκφρασθεῖσαν,
καὶ εἰς Βιβλία δύο πρὸς τοῖς δέκα διαταχθεῖσαν, κατὰ μέρη ὕ-
στερον (ὧς Φασὶ τινὲς) ἐπανεβάλετο ἄσαις ὡς δὲ ἔτεροι περὶ αὐ-
τῷ ὑπελήφασιν, ἕπερ ἐπὶ πλέον αὐτῷ τὸ διῶ παρετάθη, τέτ-
ταρα ἐπὶ τοῖς ἄκοσι Βιβλία συγγράψαιν διενοεῖτο, ἐς τὸν τὰς
Αὐγύστου χρέοντας προήξαν, καὶ ἔτερος ἄπτα μὲν ἡμίν καθισορήσων,
καὶ τὰ τῷ Αὐγύντῳ δὲ διαπεπραγμένα μάλιστα διεξελευσόμενος.
ὧς οἶν τε ἦν ἐμμελέσατα. Ἐπεὶ καὶ γράφοντι, ἐφ' ᾧ μηδὲν αὐ-
τῷ τῷ δρμιᾷ διακόπτῃ, τὰ μὲν ἀτελῆ συνέβη ὑπερελθεῖν, τὰ
δὲ ἐν ἐπεσιν ἐκθεθαι πως ἀφελεσέροις ἢ καὶ κατὰ παιδιὰν εἰω-
θῶς ἦν λέγειν, ἀντὶ δοκίδων τε καὶ σηριγμάτων σιωτελεῖν οἱ
τὰ τοιαῦτα παρεντιθέμενα τῷ δομῆματι, ἐς ὅπερ οἱ σερβοὶ αὐ-
τῷ προσεπαφίκωνται Κίουνες, διὸς ἂν ὑποσήσειν.

Τὰ μὲν δὴν Βακολικὰ διὰ τριῶν ἐτῶν διετέλεσε μέλπων,
Ἀσινία προτρεπομένη Ποδίωνος, διὶ οὖ τὰ πέραν τῷ Πάδᾳ διε-
ποντος, τῶν Κρεμανῶν τε καὶ Μαντυανῶν ἀγρῶν τοῖς ἀπὸ Νῆσ-
σρατε-

(Z)

σρατείας ἐπάνισσιν Αὐγύστῳ κελεύσματι, ἅπερ ἔρηται, ἐπικλη-
ρομένων, ὃς διπώς ἡκὲ ἐκπέπτωκεν αὐτὸς τῶν ιδίων, ἀλλὰ καὶ
τὺς ἄτε Κλαυδίῳ, εἰτε Ἀτίῳ ἐπιδοθῶσι φθάσαντας ἐπανέληφε.
Τὸν δὴ Πολλίωνα Γείτονα σφόδρα Φιλῶν ὁ Μάρων ἐτύγχανε, καὶ πρὸς
αὐτῷ μεγάλα ἐδωρήθη ἀμοιβαδὸν αντιφιλέμενος παρὰ ϕόροτε καὶ
ἔσιώμενος Ἀλέξανδρον Γὸν παῖδα ἐκομίσατο δώρημα, Γῷ Γε καλλεῖ Γε
μέρακος ἀλλὰ, καὶ τῇ ἐνθυΐᾳ καὶ δεξιότητι. Οὐ δὲ προσέτι καὶ αὐτῷ
Πολλίωνος τὸν ὕδων Γ. Ἀσίνιον, καὶ Κορυνῆλιον δὲ Γάλλον ἐκτό-
πις ἐφίλει, τὸν δὲ Ῥητορέα διαπρέψαντα, καὶ ϕόρος μετρίως ἔχον-
τα περὶ Πολησι. Οὗτος δὲ ἦν ἄρα Κορυνῆλιος, ὁ καὶ τὸν Ἐυφο-
ρίωνα ἐκλελατικῶς, καὶ τὰ τέτταρα Βιβλία τῶν περὶ τινὰ Κι-
θηρίδα ἐρώτων συγγράψας. Οὐ δὲ αὐτὸς καὶ τῆς Αὐγύστου Φιλίας
τὼν ἀρχῶν ἦν ἀπολαύων, ὕσερον δὲ εἰς ὑπόνοιαν τῆς κατ' ἐκάνυ
ἐμπεσών σωμασίας, καὶ ἀναιρεθεὶς διὰ τότο. Τάχτη γάντινον
Γεωργικῶν τὸ τέταρτον, ἀφ' ἥμισέας εἰς πέρας, πρὸς ἐπανον
αὐτῷ ἐπαφοσιῶσαι· ἦν δὴ περιοχὴ ἐπειτα, κελεύσαντος Αὐγύ-
στου, εἰς τὸν Ἀρισάντα μεταθεὶς μῆδον ἥμερψατο.

Καὶ δὴ, τὰ μὲν Γεωργικὰ ἐν Νεαπόλει διὰ ἐπίλαεῖταις σωεῖα-
ζε· τινὰ δὲ Αἰγαίδα πῆ μὲν ἐν Σικελίᾳ, πῆ δὲ ἐν Καμπανίᾳ
ἐποίησε διατρίβων, διὰ ἐτῶν δυωκαίδεκα. Τὰ γεμιὰ τῶν Βακολι-
κῶν τοστὸν αὐτῷ ἀφθη ἐνδοκιμήσαντα, ὥστε καὶ παρὰ τῶν ἐπὶ
σκηνῆς αὐτὰ ἐκμελετᾶσθαι γοργότερον προσαδόμενα. Καὶ γὰρ
ποτε καὶ Κικέρωνα λόγος ἔχει, τῶν ἐπῶν ἐκάνυντα τινὰ ἐπακά-
σαντα, καὶ δριμέως πάνυ αὐτίκα μὴ ἐκ Φλεβὸς αὐτὰ κοινοτέρας
ἐκπηγάσαι σωέντα, πᾶσαν ἐξ ὑπαρχῆς, ἐπιτάξαι τινὰ Ἐκλογῶν
αὐτῷ ἐπαναγνωθῶν· ἦ δὴ καὶ ἀτενῶς τὸν νῦν ἐπιτίσαντα,
τελευτῶν ἐπιφωνῆσαι τὸ· ΡΩΜΗΣ ἘΤΕΡΑ ΤΙΣ ἘΛΠΙΣ ἈΤ-
ΤΗ. Οἶνον εἰ πρώτη μὲν αὐτὸς Κικέρων τῆς Λατινίδος Φωνῆς
ἐλπὶς γένοιτο, ὁ δέ τοι Μάρων μετ' αὐτὸν ἔσοιτο ηδὲντέρα.
Καὶ ταῦτα μὲν τὰ ἔγματα. Φασὶν, ἐπὶ τῆς Αἰγαίδος ἐπειτα ὑπὸ^{*}
αὐτῷ παρεσενεχθῶσι. Φασὶ δὲ καὶ περὶ τῶν Γεωργικῶν, ὅτι δι
ἥμερῶν τεσσάρων καθεξῆς ὑπὸ Ὁυργιλίς τῷ Κάισαρι πρὸς α-
ναψυχὴν ἐπακροωμένῳ ὑπανεγνῶθη, τῷ Μαικῆνῳ ἐξ ἀμοιβῆς
τινὰ ἀνάγνωσιν διαδεχομένῳ, ὁσάκις ἀν ἐκάνω συμβάῃ τὰ τῆς
Φωνῆς ὑποχαυνωθῆναι. Ήν δὲ προφέρειν ὁ Μάρων ἥδισος, ἐπέρ
τις ἄλλος, καὶ θελητικώτατος· (16) ἐνθεντοι καὶ Σενέκας ίσο-

** 2

ρησεν,

(16) Όν κομιδῇ ταῦτα σωάδεστοικε τοῖς πρὸ μηρῷ εἰρημένοις. Πῶς γὰρ; εἰ
Βραδυλογώτατος ὑπῆρξε, καὶ τὸ φθίγμα μονονθήλιοιος ἀπαιδεύτῳ, ὡς
περὶ τάχτη μαρτυρῶν ἀνωτέρω εἰσήνεκται Μέλισσος;

ρησεν, Ἰέλιον Μοντανὸν τὸν Ποιητιὰν εἰωθότα λέγειν, ὡς ἔσιν ἂ τῶν Ὀυἱργιλίας αὐτὸς ἀν ἐκκλέψειν, εἰ τιὰ Φωνὴν ἔχε τιὰ ἐκέντα, καὶ τιὰ ὑπόκρισιν· τὰ γὰρ αὐτὰ ἐπη ἐκέντα προφέροντος καλὸν ηχῆν, ἐκέντα δ' ἀνευ αὐνεάπως εἴναι καὶ ἀναυδα.

Τῆς οὖτος Αἰνεάδος ἄρτι πρώτον εἰς Φῶς προκυπτέσης, τοσσού τον διερρύη τὸ κλέος, ὡςε Σέξιον Προπέρτιον μηδὲν ἐνδοιάσας ἐκέντο αὐνακηρούξα.

Ἐκετε Ρωμαίων, Ελλήνων τ' ἀκετε Μάσας

"Εσθ' ὅ, τι δὴ μεῖζον, τίκτεται Ιλιάδος.

Αιγαῖος δὲ Γὸν Ιωνικαῦτα πρὸς Καντάβρας σρατεύων, τῇ μὲν ὡς δῆθεν παρακαλῶν, τῇ δ' ὡς καὶ ἐν παιδιᾳ ἀπειλῶν, δὶ ἐπισολῆς ἐξητάτο, τὰ γὰν πρῶτα τῆς Αἰνεάδος ἐπη (ὡς ἡ ἐκέντα τὰ δήματα), εἰ τε καὶ ἐν τι ὁποιοντὸν ἐξ αὐτῶν κῶλον, αντιγραφὲν αὐτῷ πεμφθῶμαι. Ὀυἱργίλιος δ' χραμῶς ἐπειθάρχησεν ἐπινεύσας· εἰ καὶ μετ' εἰ πολὺ εἰς πέρας ἀγαγὼν τιὰ ὑπόθεσιν, τρία ἐξ ἀπάντων Βιβλία αὐναγνὺς αὐτῷ διελήλυθε· τό, τε δεύτερον δηλονότι, καὶ τὸ τέταρτον, καὶ Γὸν ἐκλον. (17) Γεῖδη δὲ Γὸν ἐκλον διῆλθε μάλιστα χαριζόμενος. Οὐλαουτα, ήτις αὐναγνώσει παρῆσα, πρὸς ἐκέντα δὴ τὰ περὶ τᾶς ιὔτης ποιηθέντα ἐπη: "Η ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ" ΕΟΙΣ καὶ λεποδυμῆσαι ισόρηται· μόλις δ' ἐπαναψύξασα, ὑπὲρ ἐκάστη τῶν ἐπῶν κελεῦσαι Σησέρτια ἐπιδοθῶμαι τῷ Ποιητῇ δεκάκις. (18) Διεξήρχετο δ' ἔτι καὶ ἄλλοις τῶν ἐπῶν τινα, ἀλλ' εἰ συχνὰ, ἐφ' οἷς δὲ καὶ μόνον ἀμφιβόλως ἡ ἔχων, ὡς ἀν ἐπ' αὐτοῖς ἀπόπειράν τινα λάβοι, καὶ τῆς ἐκ τῶν ἄλλων κρίσεως. Ερώτια γὰν τὸν αὐτῷ ὑπογραφέα καὶ ἀπειλεύθερον, εἰς γῆρας ἔχατον ηδη ἐλάσαντα αἴωθεναι λέγειν ισόρησαν, ὡς ἔσιν ὅτε, καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς αὐναγνάσεως ὁ Μάρων, ημιτίχια δύο ἐξ ὑπογυνίας αὐναπληρώσειε· καὶ τῷ μὲν: 'ΑΙΟΛΙ'ΔΗΝ ΜΙΣΗΝΟΝ, ἐπιπροθάη: "ΟΤΩΙ ΟΤΦΕΡΤΕΡΟΣ" ΑΛΛΟΣ· Τῷ δὲ: ΧΑΛΚΩΙ KINEIN ΑΝΔΡΑΣ, τῷ: ΑΟΙΔΗΙ ΑΡΗΝ Δ' ΕΞΑΠΤΕΙΝ. καὶ ὅτι αὐτῷ παραχρῆμα κελεῦσεν, ἐκάτερον ἐν τῷ Τεύχει προσαναγράψαθαι.

Τὰ μὲν οὖτος Βακολικὰ καὶ τὰ Γεωργικὰ φιλοτηγόσι τῶν ἄλλων, (δία τότε τυχόν) ἐγκρίνεθαι εἴωθεν.

Φίλων

(17) "Λ καὶ τοῖς καὶ ήμᾶς φιλοτηγόσι τῶν ἄλλων, (δία τότε τυχόν) ἐγκρίνεθαι εἴωθεν.

(18) Ταῦτα δὲ, κατὰ τιὰ προτεθέσαι Σημείωσην, (13) αἱ μυριάδες αὐνάγεται.

(Θ)

Φίλα τῷ ζῶ τὸ λῖπον ἐπιχολάσθεν. Ἐπεὶ δὲ Ἀθιώαξε ἀφικόμενος τῷ Ἀυγύστῳ ἐκεῖ σωιώτησιν ἐξ Ἀγαλολῶν εἰς Ρώμην ἐπανιόντι, ἐπανελθεῖν προσέλειο καὶ ἀντὸς ἄμα τῷ Καίσαρι. Καὶ δὴ Μεγάραξε μεταβάνων καθ' Ιεροίαν τῷ Ἀγεος, Ἀθιώαν ἢ πόρδω ἀπέχοντος, χαυνώσαι περιπέπτωκεν ἀτονήσας· ηὗ, τῷ πλῃ μὴ διαλελοιπότος προσανηθείσης, καὶ ἐφ' ήμέρας προΐσης ἐπὶ τὸ χέρον, εἰς Βρυτήσιον τέως κατήχθη, ἔνθα μεθ' ήμέρας ὥχι πολλὰς τὸ ζῶ ἐξεμέτρησε, Καλανδῶν Ὁκτωβρίων τῇ δεκάτῃ, Σαῦτε Σεξτία, καὶ Κοίντια Λακρητία τῷ ὑπατικῷ τιμικαῦτα μετιόντων ἀρχῶ.

Τῆς τοίνυν ἀθιώειας ἐπιβαριωμένης αἰθόμενος, τῷ τῶν ζόιων Συγγραμμάτων Φωριαμάς ἀντῷ, πλεῖν ἡ ἀπαξ, ἀνενδότως γράπτο προσενεχθῶσαι, ὡς ἐξ ἀντῶν τῷ Αἰνεάδᾳ τῷ πυρὶ παραδῶναι προθέμενος τῶν δ' ἀμφ' αὐτὸν προσενεγκάντιν ἀπανηγμένων, ἐκ διαθήκης ἐκέλευσιν ἀντὶ καυνῶσαι, ἀτελῆ τε ἕσσαν καὶ ἐπιδιορθώσεως χρήσταν. Ἄλλα γὰρ Τύκκα τε καὶ Οὐάρω, ἥκιστα τῷτο ἐπιτρέψαι Αὔγυστον ὑποτιθεμένοις, ἐπὶ τοιᾶς δε τάτοις σιαθήκη ἐπεκλήρωσε τὰ αὐτῷ συγγραφάντα, τῷ μηδέν τοις τολμήσαιν προσθεῖναι, τὸ μὴ παρ' αὐτοῦ προσαφθάντος ὥχ ὅπως δε, ἀλλὰ καὶ τῷτο ἀτελεσέργεις ἐγκαταλειφθάντας τῶν σίχων, εἴ τινες ἔιναι, καὶ αὐτὸς ἀπληρώτας ὡς ἔχον, ὅτας ἔάσαι. Ἡξίωσε δὲ καὶ αὐτῷ τὰ ὄσέα ἐπὶ Νεαπόλεως ἀνακομιδῶσαι, ἔνθα ἐπὶ πολὺ καὶ ὡς ἥδιστα βεβιωκὼς διετέλεσε. Πνέων δὲ τὰ τελευταῖα, ἐπιτάφιον αὐτὸς ἔαυτῷ ἐποίησε τόδε τὸ Δισιχον:

Μάντυα μὲν ἐκτέτοκεν· Καλαβρὸι δ' ἥραν· νιῶ δὲ τοῖχοι

Παρθενόπη. Ἡδον πάεα, ἔργα, μάχας.

Τοιγαρὖν καὶ μετεκομιδη τὰ Ουργίλια ὁσᾶς εἰς Νεαπόλιν ὡς διέθετο, Αὔγυστος ἐπικελέυσαντος· ἐντεταφίασαι δὲ κατὰ τῷ Πγτεολάναν ὄδον, λιθός τῷ δευτέρῳ ἐντὸς τῷ δὲ τυμβώματι καὶ τὸ ποιηθὲν ὑπὸ αὐτῷ Δισιχον ἐπεγράφη.

Καὶ κληρονόμος δὲ διετάξατο, αὐτὸς ἡμίσυς μὲν τῆς ὑπάρχειας Ουαλέριον Πρόκλον, καὶ τὸν ἐκ πατρὸς ἐτέρῳ ὄμαύμονα. Αὔγυστον δὲ ἐκ τῷ τελάρῃ. Μακήναν δὲ ἐκ τῷ δωδεκάτῃ ἐκ δὲ τοιούτῳ, Λάκιόν τε, καὶ Ουαρον, καὶ Πλώτιον Τύκκαν· οἵ τε τελευτήσαντος τῷ Αἰνεάδᾳ, ὡς ἥξισε, κελέυσαι τῷ Καίσαρος ἐπηνώρθωσαν. Οὐδὲ γὰρ ἐγένετό τις, ὅτῳ ἀν δόξειν ἡ Αἰνεάς πυρὸς ἔναια ἀξεῖται, περὶ δὲ σώζεται καὶ Συλπικία τῷ Καρχηδονίᾳ τὰ ἔπη.

Ταῦτ' ἐπέτελλ' ἐπεια Φλογὶ κηλέη ἐξαναλαῦθαι

Βιρυλιος, Φρύγιον τοῖς ἐπάειστο γένεια.

Τύκκας δὲ Ουάριος τὸν ἀπέεργον καὶ δόδε σὺ Καῖσαρ

Νεῦσας, Φεσάμενος Ιεροίης Λατία.

Δις

(I)

Δις μονονυχὶ βίῳ Ἡφαῖς Πέργαμ' ὑπέσῃ,
Δευτερίους τε πυροῦς Ἰλιον ἄντ' ἐκάη.
Σώζεται δὲ καὶ Αὐγύνει περὶ τότε πολλά τε καὶ κάλιστα ἔπη,
ῶν η̄ καταρχὴ:

Ἡ, τόσον ἔχατίοις ἀδόκιμος δῆμασιν ἔτλη
Γῆρας ἐπεντέλαθα μὴ θέμις ἦ, πυρὸς ἔργον
Θεασείη θυήξει μεγάλοιο Μάρωνος Μεσσα;

Καὶ μετὰ βραχέα:

Ἄλλα νόμις σώζεσθε· ιοτῆς πυμάτη ἀλλ' ἔμπης,
Οὐλι κελεύσειν, πειθαρχῶν πᾶσα ἀνάγκη
Ἐρρήχθω πρότερον καὶ θεσμῶν πότνια κίκνις,
Ἡ τοσάς δε πόνυς, νύκτ' ἀθροιθέντας οὐδὲ ήμαρ,
Ημαρ δὲ εἴκαρύση

Οὐδὲν δὲ ἄρα προσέθηκεν Οὔαρος, ἐπαπηγορευκότος καὶ Αὐγύνει,
καθά τι, Μάρων προενετέλατο ἀλλ' ἐπηνάρθωσέ πως ἀκρο-
θιγῶς, ὡς δὴ καὶ τὰ ἀτέλεια τῶν ἐπῶν, εἴ τινα τοιαῦτα εὑρη-
ται, ως εἴχε παραλιπέθαι. Ταῦτα δέ τοι πολλοὶ τῶν ὕσερον
αποδάσσετες ἐπαναπληρῶσας, ἀδὲν ηνυσσαν διὰ τὰ ἀπαντῶσαν
δυχέρειαν. Απαντα καὶ γὰρ, μικρῷ δεῖν, τὰ παρ ἐκένψι ημιτί-
χια. (πλιὰ τὰς:

Οὐ σοι τάξατο ἄρτι γε Τροΐη . . .
πλήρη τε καὶ αὐτοτελῆ τὰ διάνοιαν δοκεῖσι δηλοῦ:

Νίσος μὲν οιῶ ὁ Γραμματικὸς ἐξ ἀρχαιοτέρων ἘΦασκε πυ-
θέθαι, ως Οὔαρος τὰς δύο μεταθέτη τῶν βιβλῶν, τὰ δευτέραν
εἰς τρίτην μετενεγκάν, καὶ ως ἐπὶ τάτοις, καὶ τὰ πρώτα Βιβλία
τὰ καταρχῶ ἐπανορθώσας, ἐπιπροθέτη τὰ ἔπη τάδε:

Ος ποτε λεπταλέψ καλάμψ ἔπος ἔπνεον ἄδων,
Τλῶν δὲ ἐκπροϊῶν τὰς ἄγχι ἄνωγα ἀρέρας .
Ράσα γεηπονέοντ' ὑποάκεν, καὶ τὸ ἀκορέσω,
Ἡδύ τι ἀγροτέροισι μέλος νιῶ Αρεος αὖτε
Τέυχε ἀέδω, ἄνδρα τε

Οὐιργιλίψ μὲν δὴ, οἱ ἐνδιαβάλλοντες ἔποτ' ἐνέλιπον ὄνδε
γὰρ οὐδὲ Όμήρω. Καὶ γὰρ τὰν Βικολικῶν ἐκδοθέντων, Ἀνώνυ-
μος τις σωέγραψεν Ἀντιβικολικῶν ωδὰς δύο μόνας, αἰδέσαται
παραδήσας· ὡν τῆς πρώτης η̄ ἀρχὴ:

Τίτυρε, Θαλπινὴ εἴ σοι χλαῖνα, Πί λέγματι Φηγυς, κή-
της δὲ δευτέρας:

Φράξε μοι, ω̄ Δαμοῖτα· Τὸ πῶν τόδ', ἄρα Λαζίνον;
Οὐκ, αλλ' Αἰγῶνος τὰς ημιν ἀγρόθι Φαντλ. κτ.
Ο δέ τις, ἐκάνει τὸ ἐκ τῶν Γεωργικῶν ὑπαναγινώσκοντος τὰ
Μάρωνος:

Γυμ-

(ΙΑ)

Γυμνὸν ασέρειν, γυμνὸν ἀρέν.
Τπολαβῶν ἀνεπλήρωσε:

Ρίγει δὲ πυρέσσειν.

Φέρεται καὶ κατὰ τῆς Αἰγαίου Βιβλίου Καρβίλες Πίκτορος, ὃ ἐπιγραφὴ ΑΙΝΕΑΔΟΜΑΣΤΙΞ. Μάρκος δὲ Οὐιπράνιος Τὸν συγγράψαντα, Μαικήνα υποβαλόντος, κανῆς κακοζηλίας εὑρετιῶ ἀπεκάλει ἔφασκέ τε, μηδ' ὄγκηρὸν ἄναμ τὸ πόνημα τιὰ Φράσιν, μηδὲ κάτιχνον, ἀλλ' ἐξ ὄνομάτων κοινοτέρων σωτεταγμένον. Καὶ Ἐρρένιος δὲ τὰ παρὰ Μάρωνι ἐλάμματα σωῆξε μόνον, Περέλλιος δὲ Φαυσῖνος τὰ κλέμματα. Φέρεται τινα καὶ Ὀκταουίς Αβίτα τεύχη, ἐν οἷς παραδέκνυται, ἢ τε, καὶ ὅθεν ὁ Μάρων τὰ ἐπη ύφελόμενος Φωρανέη. Ἀσκόνιος μέντοι ὁ Πεδιανὸς, ἐν τοῖς κατὰ τῶν Ουργίλιον διαβαλλόντων, βραχέα πάνυ παρέθετο ἀντῷ προσριβόμενα πρὸ δὲ τῶν ἄλλων, τό, τε μὴ ὁρθᾶς διαεξυφῆναι τιὰ ισορίαν, καὶ ὡς πολλὰ ἐη καὶ ἐκ τῶν Ουμήρων „παρειληφὼς. Ἀλλ' ἐπὶ τῷ δε, Φησὶ, Τῷ αὐτιάματι μίαν εἰωθέναι „ἀπολογίαν Φέρεθαι ταύτω: τὶ μὴ διεπειράσαντο τὰς αὐτὰς καὶ „αὐτὸι ἐπιτηδεῦσαι κλοπέας; ἥπτε γὰρ ἂν ἔγνωσαν δάδιον ὅν „Ηρακλέας τὸ Ρόπαλον, η Ουμήρως ἐπος ἐν ύφελέθαι. Καίτοιγε „(προσιδησι) καὶ ύποχωρῆσαι Μάρωνα προθέθαι, ὡς ἂν ἐφ „ἥσυχίας, πάντα περικόψας ἀν ἂν καθάψαντο, καὶ τοῖς δυσ- „νοῦσιν αὐτοῖς, ἕπτας ἐη. ἐναρεσῆσειν.

Ἐπὶ τύτοις ὁ Πεδιανὸς περὶ τῷ Μάρωνος κάκινο διέκκασιν; ὅτι τοῖς χρησοῖς ἀπασι καὶ παιδέας ἔχομένοις ἐπιεικῶς εύνοϊν διετέλει, καὶ τιμὴν ἀπονέμων, καὶ αἰδῶ τιὰ προσήκασαν. Φεόντω δὲ καὶ βασκανίας κρέσσων ἦν ἐς τοσστον, ὡς καὶ εἰ τι ποτὲ σοφῶς λεχθὲν ύφ' ἐτέρας ἀκόσειεν, ἀδέν τι ηττον, η ἐπερ ὁ εἶπὼν αὐτὸς ἦν, περὶ αὐτὸς ἀσμενίεεθαι καὶ μηδένα μὲν διαψέγειν, τὰς δὲ ἀγαθὰς ἐπανεῖν· ὅντω δὲ διήνεγκε τρόπες ἐπιεικές τε καὶ χρησότητε, ὡςε παρὰ πάντων (εἰ μὴ τυχόν τις τῶν ἐξωλεσάτων ύπάρχοι) ἀλλ' ὅπως Φιλέθαι, ἀλλὰ καὶ ἀγαπάθαι. Ἰδιον δὲ μηδὲν ἔαυτῷ ἔχειν ἀδόκει. Βιβλιοθήκη δὲ η αὐτῷ περιέσσα, ἀδὲν ἔλαττον Τοῖς ἄλλοις Τῶν Φιλολογύνηιν ἀνέωκτο, η ἔκεινω αὐτῷ τὸ γὰρ ύπὸ Εὔριπίδες ἀρημένον πάλαι σωεχῶς ἀνελάμβανεν ἐπιλέγων, τὰ τῶν Φίλων ἄναμ κοινὰ. Ἐνθεν τοις καὶ τῶν Ποιητῶν τὰς συγχρόνυς ἔτως αὐτῷ προσκαιμένυς ἦν ἔχων, ὡς καὶ πλεῖστα κατ' ἀλλήλων ύποφλεγομένυς τῇ βασκανίᾳ, τὰς πάντας κοινῇ αὐτὸν ἀξεθαι. Ουαρόν τε, Φημὶ, καὶ Τύκναν, καὶ Σιράτιον, καὶ Γάλλον, καὶ Προπέρτιον. Ἀνσερ δὲ αὐτὸν μὴ διὰ τιμῆς ἀγεν ισόρηται, ὡς Ἀντωνίῳ συμφατριάζων. Καὶ

όνδε Κορυφίκιδες δὲ ἐπιεικῶς ἐτύγχανε Φέρων ἀντὸν, ἐκ κακοηθέας γε καὶ Φαυλότητος.

Ἄλλὰ καὶ τύφε καὶ κενοδοξίας κράσσων ὑπῆρξεν ὁ Μάρων Καὶ γὰρ καὶ τῶν, ἐπῶν τινα τῶν ἀντό, θνίων, ὡς ἐνδοκιμώντα πάρα τοῖς σοφοῖς, σφετεριζομένων, ό μόνον χαλεπᾶς οὐκ ἔφερεν, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἐπὶ τῷ πράγματι ἥδετο. Διτιχον δὲ ποτε πονήσας, Αὐγάντης ἐνθημέλαιν περιέχον καὶ τύχιω, καὶ τοῖς πυλῶσι τῶν Ἀγακτόρων ἀντὸ προσηγόρισμος ἀνεπίγραφους ἦν δὲ τοιετον:

Ζεὺς μὲν πάνυ χος ὕστε, θέατρα δὲ αὖ ἐπανῆκε·

Ζεὺς ἄρα, καὶ Καίσαρ, ἀνδιχα κάρτος ἔλον.

Τό δὲ Αὐγάντης ἐπὶ πολὺ ἐπιδίειντος, δτινος ἄρδετη ἵτη, καὶ μὴ εὑρίσκοντος, Βαθύλλος ήτο τῶν περὶ ίώ Ποίησιν μελριώτερων, μηδενὸς Φάσκοντος, ἐαυτῷ ἐπεγράψατο, ἀνδρὸν καὶ Τιμῆς ἀπῆλαυσε τῆς παρὰ ίώ Καίσαρος. καὶ διάρων, ὅπερ δὴ Οὐργίλλος μὴ Φέρων (19) πρὸς τοῖς ἀντοῖς πυλῶσι τὸ κῶλον προένησε, γράψας Τελράκις:

Τὰς σφίσιν δὲ χ ύμεταις

Αὐγάντος δὲ τῶν σίχων ἐξητάετο τὰς ἀναπληράσεις ἃς μάτια τινῶν διαπερασμένων ἀποδεῦναι, προτάξας τὸ Διτιχον ὁ Μάρων, προδέδετο τὰ ἔξητα:

Τεῦχον ἐγὼ τὰ ἐπη, ἄλλος δὲ ἀπενέκατο δῶρα.

Τὰς σφίσιν δὲ χ ύμεταις, δρυιδες ἐκτέκετε.

Τὰς σφίσιν δὲ χ ύμεταις, οἰς ἔρι ἐκφέρετε.

Τὰς σφίσιν δὲ χ ύμεταις, σιμβλα μέλισσ' ἐχετε.

Τὰς σφίσιν δὲ χ ύμεταις, βάσις τὰ ἄρθρο ἀγετε.

Τό δὲ πράγματος διαδοθεντος, Βαθύλλος μὲν ἐφ' ἥμέρας, δὲ Ρωμῆς μῆνος ἐγκένειο, Μάρωνος δὲ ίώ κλέος προϊὸν ἐπήρετο.

Οὗτος καὶ Τεῦχος Ἐννίτις αὐτοῖς ποτὲ ἔχων, πρὸς ίών πυνθόμενον, δὲ τι ἄρα ίνγχάνοι ποιῶν; „Χρυσὸν (ἀπεκρίνατο.) ἐκ Τῆς Εννίου κόπρος συλλέγω πολλὰ γὰρ Εννιος γυνωμολογεῖ καὶ „καλλὰ, ἐν δὲ καλοῖς τοῖς ὄνομασι. Καὶ ίώ Αὐγάντης δέ ποτε διερωτήσατο, πῶς ἀντὶ ἀριστα πόλις ἀγοιτο; ἐὰν (ἐφη) οἱ μὲν σιαέσαι „διαφέροντες τῶν οἰάκων ἔχοιντο, οἱ δὲ ἀγαθοὶ ίών Φαύλων „προτάσσοντο· καὶ ίών μὲν ἀριστοὶ ίώ γέρα νέμοιτο, μηδὲν δὲ ίών „λοιποῖς ἐπιπρέποιτο πράττειν παρὰ ίώ δίκαιον. Καὶ ίώ Μακήνης „δὲ διαπυθομένης: Πι δήποτι ἐσὶν, ὡς Μάρον, ίώ κόρον ἀνθρώποις
ηκι5α

(19) Μή ποτε οὐ τέτο, πρὸς τὸ ἔγγρον περὶ τῷ Πομπέω προερημένον ἀντιξανθεῖται.

(II)

ῆκιςα ἐμποιεῖν; παντὸς (ὑπολαβὼν ἔφη) πράγματος ἐγγινεῖται
„κόρος, παρά τε ὁμοιότητα καὶ διὰ περίσσειαν, παρεκτὸς τῷ Φρο-
„νεῖν τε κὲ σωιέναι προσεπερωτήσαντος δὲ καὶ πέτρα, πῶς ἄντις
διασώζειν ἔχοι τύχια ὑψηλὰ καὶ ζυδάμιονα; ὁ Μάρων: ἐπερ
„όποσῳ ἀν τῶν ἀλλων δόξῃ διαφέρει, τοστῷ καὶ ἐλευθεριότητι
„διαφέρειν καὶ δικαιωσάντας αὐτούς. Κἀκεῖνο δὲ τι λέγειν εἰώθει:
„Μηδεμίαν ἀνθρώποις ἀρετὴν ἀλλὰ μὲν φελιμωτέραν ἀναγεννήσει.
„νοχῆς. μηδὲ τύχην ἔναντι τραχείαν, ἵστηται μὴ πορείσσων γε-
„νοιτο ἐμβοιαθῆς ἀνηρ καὶ γεννοῦντος, διὰ σωμάτεως. Ἡ περ δὲ
„γυνάμια καὶ τῷ πέμπτῳ τῆς Αἰνείαδος παρενηπέθετο.

Παῦ σὺ Θεῆς, οὐ Μοῖρα τάχας ἀπάγωσαν τὸ τέλευτον.

Εἴτι δὲ εἰς γε, τύχην πᾶσαν νικᾶν σ’ ἀνατλάντα.

Τῶν δὲ Φιλων τινὸς, τὰς Καρνιφικὰς πρὸς αὐτὸν λοιδορίας
„τε καὶ ἀπεχθέας ἀπαγγέλλοντος „Τίνα ποτὲ τάυτης (ἔφη) τῆς
„δυνατείας τιὰν αἴτιαν ἔναις αὐτὸς ὑπέληφας; ὃνδε γάρ μικρὸν
„τε ὅλως Καρνιφικὰς ἐγὼ προσέκρουσα πάποτε, ἀλλὰ καὶ Φιλίας
„αἵει τυγχάνω πρὸς αὐτὸν διακαίμενος. Ἡ δὲ Ήσιόδευ, ἔφη,
„τῆς δήσεως μέμνησα, ἐκταῖς τέκτονι τέκτονα φθονῶν λέγει, καὶ
„αἰσιδὸν αἰσιδῶ; Καὶ ταῦτα μὲν τοι περὶ τῶν Φαύλων (προσέθετο)
„ὑπειληφέναι τὸν Ἐλαηναῖον γάρ αἰγαθῷ Φιλίας τὰς εὐ παρεί-
„σει προέχοντας· Άλλ’ αἰμέλει· ἐγὼ σοι γάρ σὺν ἐπιγνῶντι πολλῷ γέ-
„δόξῃ σὲ χερσὶ Φέρω τιὰν αἴματον. Σπικδαμότερον γάρ ἐπιμελήσο-
„μεαι ἀρετῆς δοσῷ δὲ ἀν ἐγὼ πομψότερος γένειαν, τοστῷ μᾶλλον
„ἐκεῖνος ὑπὸ βασικανίας διαδραμήσειται.

Ἡν δέ τις Αὔγαστος σφιγγήθης, ὄνομα Φιλίσος, τιὼν μὲν ἐπειγ-
„νελίαν Ρήτωρ, τιὼν δὲ Ποίησω ἀφελῆς. Οὗτος παντοῖος τε ὃν γέ-
ποικίλος τιὼν Φύσιν, πᾶν τὸν δέσμοντανον ἐλέγχειν Ιταμῆς
παρενέπιπτεν· δὲ καὶ ὃν τὸν τοῦ Μάρωνα, ὁποίποτ’ ἀν σιντυχεῖν ἀντῷ γένοιτο,
σκώμμασί τε καὶ ὄνειδεσιν ἐκοπτευν· ὁ δέ, ἥτοι σιγῶν ὑπανεχώ-
ρει, ηγάδε μενος ὑπεσίγα: ἐπεὶ δέ ποτε, Αὔγαστος ἐπανερωμένος, καὶ
„ἀγλασσον αὐτὸν ὁ Φιλίσος προσεπει, καὶν εἰ γλῶσσαν ἔχοι, μηδὲν
„ἀπολογηθῆναι διώσαθαι· Οὐδὲ σιγῆσαι, ἔφη, αἴγορᾶς περίτριψα; Ἡ
„γάρ ἐμὴ σιγὴ αὐτῇ, Αὔγαστον μοι ἀντὸν, καὶ Μακήναν περι-
„νησένεται σινηγόρας. Καὶ ἀντὸς μὲν εὐ σάλπιγγι, ἐπὰν ἐθέλει,
„πάχω τηλικαύτῃ, ἥτις ἀπανταχῇ τε καὶ τέσσερας ἀνταθήσε-
„ται· σὺ δὲ διὰ τῆς σῆς ἀδολεζίας ὡκὺ ἀνθρώπων μόνον τὰ ὄπει-
„αδήγυνται, ἀλλὰ καὶ τοῖχος· Φιλίσω δὲ καὶ Αὔγαστος βαρὺ προσ-
„βλέψας ἐπενεβριμήσατο. Ο δέ δὴ Μάρων ἀντίκα: εἴ γε καιρὸν
„τοις (ἔφη) τὸν τῷ σιγῶν ἔδει, μὲν Καῖσαρ, ὀλίγιτα ἀν ἐφθεγγεῖο.

Ε58

„Εσι γὰρ ἀεὶ σιγητέον; πλαῖν ἦ δὲ τὸ σιγῆν Φέρει ἡμίαν, ἦ
„ἄλλως, τὸ λέγειν ὀφέλειαν. τὸν γὰρ προσεπιδιατενόμενον, καὶ
„εἰ τὸ τῆς ἀντιλογίας πέρας σιωτελεῖν ἐσὶν ἀγνοῶντα, συγκατα-
„λεκτέον οἴονται τοῖς ἄφροσιν οἱ νῦν ἔχοντες.

Αὐγάστῳ δὲ ἦδη εἰς ἀκρότητα διώμεως προεληλυθότι, καὶ
πάντων κρατήσαντι, διασκέψαθαι ποτε κατὰ νῦν ἐπῆλθεν, εἰ
σιοίσει τέως ἀυτὸν ἀποδέσθαι τιὰ Τυραννίδα, τοῖς καὶ ἐνιαυ-
τὸν τιὰ "Τπατον ἀρχιὰ μετιέσι, καὶ τῇ Συγκλήτῳ Βαλῆ τὸ κράτος
ἀπαν ἐπεγχειρίσαντα; Περὶ οὖ Μαγκήνας τε καὶ Ἀγρίππας ταῦς
ψήφοις ἀντιφρονῶντες, διάφορα σιωεβλευον ἀντῷ. Ἀγρίππας μὲν
γὰρ, σιωτελέσειν οἶ, καὶ ἄλλως μὴ καλὸν ἔσοιτο, τιὰ Τυραννίδα
ἀποσκευάσαθαι, λόγοις μακροῖς διετάνετο, Μαγκήνας δὲ πέθειν
ηγωνίζετο τὸναντίον: οὐ χάριν Αὐγάστος ἀμφιβρεπῶς εἶχε τιὰ
γνώμια ταλαντεύομενος, τῆς τῶν ψήφων διαφορᾶς παντοῖοις λό-
γοις ἐκατέρωθεν ἐπισηριζομένης. Τοιγαρὖν καὶ τῷ Μάρωνος διε-
πιᾶθάνετο, εἰ ἀνδρὶ σιωέφερεν ίδιωτεύοντι, Τύραννον ἐπὶ τῷ πο-
λιτεύματος ἔαυτὸν ἀποκαθισάν. Ο δέ τοι Μάρων πρὸς ταῦτα:
„Ἄπασι μονονάχι, καὶ τοῖς ἐπὶ τῶν δημοσίων καθεσῶσιν ἀυτοῖς,
„καθάπερ δὲ τοῖς ἐν τῷ πολιτεύματι ίδιοπραγγεῖ πολίταις,
„οὐχιηρὸν η Τυραννίς καὶ ἀχθηρὸν ἔοικε χρῆμα· ην γὰρ ἐπά-
„ναγκες, διὰ τὰς τῶν ὑπὸ χεῖρα ἀπεχθείας, η τὰς αὐτῶν ἀδι-
„κίας, οὐ ὑπονοίας μεγάλαις, καὶ Φόβοις ἀδένη ἥτλοσι ζῶ. Ἄλλ-
„εὶ τινα οἱ πολίται· Αὐδρα ἐπιγνοῖεν, δίκαιον τε αὐτὸν ὅντα η
„διαφέροντας ἔρασμιον, πολυωφελέσατον αὐτοῖς τε ἕη καὶ τῷ
„πολιτεύματι, εἰ παρὰ τάτῳ καὶ μόνῳ τὸ Κράτος ἀπαν σαλένοι-
„το. Εὰν δὲν, (ὅπερ ἦδη ποιεῖς) καὶ ἐς τὸπιὸν ἐπίσης ἀπασι τὰ
„δίκαια πρυτανεύων ἔση ἀδιαφόρως, τόγε σὲ ἀρχειν καὶ σοὶ σιωό-
„σει, καὶ τῷ παντὶ τοσαύτης γὰρ ἀπολάσων τυγχάνεις τῆς πα-
„ρὰ πάντων ἐννοίας, ὡς οἷα Θεὸν σε κοινῇ καὶ σεβάζεσθαι καὶ
„νομίζεσθαι. Ταύτη τῇ βαλῆ σοιχήσας ὁ Καύσαρ, τὸ Κράτος πα-
„ρακατέχειν.

Ο μὲν δὲν Μάρων παρὰ Σκίρωνος (η ἄλλως Σύρωνος.) τῶν
Ἐπικάρει διήκεσε διδαγμάτων, οὐ οἷς καὶ Οὔαρον ἔχε συμμαθη-
τέυοντα. Διαφόρων δὲ καὶ τοι Φιλοσόφων ήτας περὶ ψυχῆς μάλιστα
δοξάσιας ἐν Ιοῖς αὐτῷ Συγκράμμασι παρεντερας, ἀλλ' Ἀκαδημαϊ-
κὸς αὐτὸς τιὰ μῆρεσιν ὑπῆρχεν, ὡς δὴ τὰ δόγματα δῆλος ἦν
πρὸ τῶν ἄλλων τιθέναι τὰ Πλάτωνος. (20)

Ταῦτα

(20) Διὸ καὶ Αὐγάστος αὐτὸν ὡς Πλάτωνα ἐν Ποιηταῖς ἀντικρεις ὅντα, ε-
ξυμνῶν προσηγόρευσεν.

(IE)

Ταῦτα περὶ τῷ Συγγράψαντος σωστικώτερον διεληλυθόσι,
καὶ περὶ τῷ Ποιήματος ἡδη διαληπτέον ἔναι δοκεῖ. Περὶ γὰρ δισ-
σά τινα πραγματένεθαι εἰώθασι, τὰ μὲν πρὸ τῷ ἔργῳ, τὰ δὲ σὺ
ἀντῷ τῷ ἔργῳ ἐνθεωράμενα. Κἀκενα μὲν ἐσὶν, ἢτε Ἐπιγραφὴ,
καὶ τὸ Ἐνδόσιμον τὸ πρὸς τὸ ἔργον, καὶ ὁ Σκοπὸς· ὃν γένη μὲν,
ἔτινος τὸ πόνημα ἐσὶ προσημάνει τὸ δὲ, τίς ποτε γένη πρὸς τιὰ
ποιάνδε ἐπιχέρησιν γενομένη τῷ Ποιητῇ αὐτία τε καὶ παρόρμη-
σις, ἀναπτύσσει ὁ δέ, τὸ τέλος πρὸς ὅ, τι μάλιστα ἀφορᾶν ὁ Ποι-
ητὴς ἔστι. Ταῦτα δέ, τὰ δὲ σὺν αὐτῷ ἐσὶ θεωράμενα τῷ ποιήματι·
ὁ Ἀριθμὸς, γένη Τάξις, γένη Ἐκθεσις. (21)

Πολλῶν τοίνα φερομένων ψευδεπιγράφων· ταῦταν ἐκ σὺν γένεσι
ἀληθεῖ καὶ γνησίω, ὑπὸ δὲ ἀλλοτρίων ὄνόματι προβαλλομένων Συγ-
γραμμάτων, ὡς γένη Θυέσις Τραγῳδία γένη Οὐργιλίς, οἵτινες
ἐξεδότο Οὔαρος, (22) καὶ ἔτερα τοιαῦτα· "Οτι τὰ Βακολικὰ ἐπιδήλωσ
Οὐργιλίς ἐσὶν, ἐνδοιάζειν γένεσιν τῷ χρήσιμον τὸ προσημίον τῷ ποιήματος, καὶ
τῆς Αἰνειάδος δὲ καταρχόμενος, καὶ σὺν ἄλλοις δὲ ἔτι, οἰκεῖον
ἔναι τὸ Φιλοπόνημα ἐπιμαρτυρεῖ λέγων:

"Ος ποτε λεπταλέψ καλάμω πέπνεον ἀδων, καὶ·

Καὶ·

"Ος τ' ἐπιθαρσήσας, νέος ἄρτι, νομῆσα παῖξα;

Τίτυρε, καὶ σὲ δὲ ἄμα σκιερῆ Φηγῷ ὑπὸ γένεσι· καὶ·

Τῷ δέτοι Βακολικὰ, ὥρθως αὐτὰ καὶ προσηκόντως καλεῖθαι, λό-
γος ἐσὶν ἀποχρῶν, ὅτι ὑπὸ τοιῷδε ὄνόματι καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ
ἐπισεσήμανται. Ἄλλος αὐτὸς δῆ τῷτο κατασκευασέον καὶ ἄλλως.
Τριττὴ γάρ γένη τῶν Νομέων τάξις· ταῦταν ἐλάχιστοι, οἱ κατὰ μαί-
“Εἄλωας Αἰπόλοι, καθ’ ἡμᾶς δὲ τὰς Λατίνας, Καπράριοι, Σαργα-
τοί τιμιώτεροι δὲ Αἰπόλων οἱ Προβατεῖς, Opiliones· ταῦταν δὲ ὑ-
περέχοντες ἐκατέρων, γένεσι Βακόλης καλλίσι, Bubulcos. Πόθεν οὖ-
σικὸς οὗ μᾶλλον τῷ ποιμενικῷ ποιήματι τιῷ προσηγορίαν ἐπιτε-
θέναι, γένη ἐκ τῷ βαθμῷ, οὓς παρὰ τοῖς Νομαδικοῖς ταῦν ἄλλων
προτέτακται;

Τὸ δὲ Ἐνδόσιμον, δισσόθεν Φιλεῖ θεωρεῖθαι· γάρ γένης
ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἀφ’ ἧς τὸ πρῶτον ἐν χρήσει γίγνεθαι τὸ τοιόν-

***** 2

δε

(21) Σημείωσαι, ὅτι ταῦτα ἐφεξῆς, ἐπὶ τῶν Βακολικῶν μάλιστα ὁ Βιογράφος
ἀδείη μηδὲν αὐτοπτύσσει· αλλὰ ἐπιφιλοκρητεῖθαι διώσται τὰ αὐτά, καὶ ἐπὶ τῶν
ἄλλων τῷ Οὐργιλίᾳ Ποιήσεων.

(22) Οὐχὶ πόνον σφετερισάμενος τὸν ἀλλότριον, κατὰ τὸν Βαθύλλον ἐκεῖνον·
αλλὰ τῷ Μάρωνος ἐνδεδωκότος αὐτῷ, συγγενεῖ τε ὅντι (φασί) καὶ συμ-
μαθητεύσαντι.

δε τὸς Ποιημάτως κατήρξατο ἄδος, η̄ ἐξ αὐτῆς τῆς τὸς Ποιητὴς προθέσεως. Ἀρχὴ οὖν τὸς τοιότητος ἔπους πρωτίστων ἄλλων ἀλλοι γενέθλαι λέγονται οἱ μὲν γάρ υπὸ τῶν Λακωνικῶν ποιμένων τὸ καὶ ἀρχὰς Ἀρτέμιδος ἀνατεθεῖσθαι Φασὶ τὸ ἔπος, τὸ Περσικὸς πρὸς Ἐλλας κινηθέντος πολέμου, μὴ ἄλλως ἐξὸν τινικαῦτα παρ ἐκέντοις τὰ ιερὰ τῇ Θεάνῃ διὰ τῶν παρθένων, ὡς ἦν τὸ έθος, προσάγεσθαι· οἱ δὲ, υπὸ Ὁρέως περὶ Σικελίαν ἡλάσκοντος, τὸ τοιότητος ἔπος Ἀρτέμιδος ἀποδοθῶνται· διὰ αὐτῶν δὲ ἐφεξῆς καὶ υπὸ τῶν ποιμένων, ὅτε ὥπος Σκυθῶν Φυλᾶς Ὁρέως ἐπανῆλθε αιώνα. Πυλάδη, κλέψας ἐκεῖθεν τὸ τῆς Θεᾶς βρέτας, καὶ υπὸ ξύλων Φακέλλῳ κρύψας· ἐξ ἧς καὶ Φακέλλιδα, η̄ Φακέλλιτιδα, Fascelidem: τὰς Ἀρτεμιν προσειρῆσθαι· πρὸς οὓς τῷ Βαμῷ, διὰ Ἰφιγένειας τῆς μερείσας καὶ αὐτῷ κασιγνήτης, Ὁρέως τὸ τῆς Μητροκτονίας ἀφωσίωται ἄγος. Οἱ δὲ, τῷ Ἀπόλλωνι, Φασὶν, οἷα Θεῷ δηλονότι νομίμῳ, ἀντικα τὰς βάσις ποιμάνων ἡ τὰς Ἀδυτίας, τὸ ἄδος προσάδεσθαι· οἱ δὲ τῷ Διονύσῳ, ὡς Νυμφῶν τε καὶ Σατύρων, καὶ τῶν ἄλλων τὸ τοιότητος γένετος Θεῶν ἐξάρχουται, οἵ τοις ἀγροικικὸν τεττάλιος μέλος ἥδυ τε μάλα καὶ καταθύμιον· οἱ δὲ Ἐρυθρῷ πατρὶ Δάφνιδος, ὡς τῶν Νομέων ἡγεμονεύοντες, κατά τε Θεόκριτον, καὶ αὐτὸν Μάρωνα· οἱ δὲ, εἰς τιμὴν Πανὸς υπειλήΦασιν, ὡς Θεᾶς ποιμενικὰς κατ' ἐξοχὴν ὄντος καὶ Σειλιαῖς θεός, καὶ Συλλαῖος, διότι τῶν Φάνων. Ἀλλὰ τάτων δύτη παντοδεσπότης λεγομένων, ἐκεῖνο μάλιστα ἀν ἐγκριθέντη πρὸ πάντων δηθὲν, τὸ ἐκ χρόνων δηλονότι ὡγυγίων τὸ ποιμενικὸν τόδε σιωθέναι μέλπεθαι ἄσμα, καθ' ἓν καὶ ὁ Νομαδικὸς ἥσκητο βίος ἐξ οὗ καὶ τὰς τὰς χρυσᾶς αἰῶνος ιδέαν, ἐπὶ τῆς τῶν δύτη βιώντων ἀφελείας τε καὶ ἀπλότητος παρεξεκαθαῖναι. Καὶ τὸν Μάρωνα γῆν εἶκος, οἷα δὴ καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλας τῶν ποιημάτων ἄδη ἐξῆς προϊέναι μέλλοντα, μὴ ἄλλοιτεν ἀναβαλέσθαι, εἰμὲν ἀπὸ τῷ βίῳ, ὃς ἐπὶ γῆς ἐγένετο πρώτισος ἐναρξάμενον, ἐντεῦθεν ἐπειτα καὶ ἐπὶ τὸς ἀγρονόμως μεταβιῶμεν, καὶ τελευτῶν πρὸς τὰς, ἐπὶ κατακυριεύσει τῶν ἐκ γεωργίας καρποφόρων σιναδειχθέντων ἀγρῶν, κινηθέσας δῆρεις καὶ μάχας ἐκπροελθεῖν. Ως δῆλον ἐναιτικὴ τὸν Ποιητὴν ἐκένο δὴ προθέσθαι καὶ διὰ τῆς τῶν ιδίων Ποιημάτων ἐκτάξεως πρώτης μὲν τὰς Νομευτικὰς ἀσαντα, ἐπειτα δὲ τὰς Γεωργικὰς, ἔχατον δὲ τὰς Πολεμικὰς καὶ μαχίμως.

Λάπεται δὴ πρὸς τοὺς εἰρημένους, καὶ τὰ 78. Ποιῆσ πρόθεσιν προσεξελάσαι, τὰ 79. Βακολικὰ ἀσαι κινήσασαν. Ἡτοι γὰρ τὰ Θεοκρίτω μέλη θαυμάσας, καὶ τῷ ἐκείνων ἡδύτην κατατελχθεῖσ· οὐ τὰ 79. ἐπὶ τῷ ἀνθρωπίνῳ βίᾳ τάξιν τῶν χρόνων, ὡς ἔργα ταῦ, παραμέψας· οὐ καὶ οὐ ἔχει διώλαμιν περὶ τὰ 79. Τρισσὰ τῆς φράσεως

σεως ἐδη, (οὓς τὸ λόγυ χαρακτῆρας Ἐλλάνιν πᾶντες καλέσι·) τὸ Ιχνὸν, τὸ ἀδρὸν, τὸ μέσον, ἐντησάμενος ἐπιδείξαθαι, πρῶτον μονὶ τὰ Βακολικὰ σιωτάξαμ προέθετο, δέντερον δὲ τὸ Γεωργικόν, καὶ Τρίτον τὴν Αἰνεάδα.

Ηρέστο τοῖνα ἀπὸ τῶν Βακολικῶν, ἵνα καὶ διὰ τὸ τοιάτῳ ἐπιχειρεῖσθαι τὸ ηθος, καὶ τὴν Φράσιν ἐντονωτέρῃ, διὰν διωρθεῖη τὴν τῷ Καύσαρος ἐνμένειαν πρὸς ἑαυτὸν ἐφελκύσαθαι, καὶ τὸν ἄγρὸν δέτως ἐπανακτήσατο, δέπερ ἐζέρητο. Τῇ γὰρ Τρίτῃ Τῶν Μαρτίων Εἰδῶν Γαῖα Καύσαρος ἀναιρεθέντος, καὶ τὸ Αὐγάστου ἐσέτι μέρακος, ὑπὸ τὸ παλαιότερον σρατιωτικοῦ, καὶ Τῆς Συγκλήτες Βαλῆς σιωνεπευδοκάσης, ἐπὶ τῆς θύεμοντας κατασαθέντος, ἐπειδὴ πόλεμος περὶ τότε Ρωμαίοις ἐμφύλιος σιωερδάγη, οἱ ἀπὸ Κρεμώνης τοῖς ἀπὸ τῆς ἐναυτίας μοίρας τῷ Αὐγάστῳ ἀντικαθισαμένοις, σύμφρονές Τε καὶ σύμμαχοι ἀνθεδάχθησαν. Διόπερ Αὐγάστος καθυπερτερήσας ἐπὶ τῆς μάχης, Τοῖς σιωαραμένοις ἀντῷ τῷ νίκῃ παλαιτέροις σρατιώταις ἐκέλευσε τὰς Ταῦν Κρεμώνιων ἄγρας διανεμηθῶας· ταῦν δὲ ἄγρῶν πρὸς τὴν διανέμησιν μὴ ἐξαρκάντων, προσέθηκε τινας καὶ ἐκ τῶν Μαντυανικῶν. Καὶ οἵτις καὶ Οὐργυιλίῳ σιωέβων τῷ ίδιῳ ἐκπεσεῖν, ὡς τοῖς Κρεμωνικοῖς ἀγχίερμόνων. Οὐργυιλίος δὲ τῇ Τε Αὐγάστῳ ἐνυόιᾳ, καὶ Τοῖς ἐκυρίᾳ ἐπιθαρρῶν ἐπεσιν, Ατιῷ ἐπετόλμησεν ἀντιτιθῶας· (23) ὁ δὲ ἄμμα, οἷα δὴ σρατιωτικὸς ἀνὴρ, χειρὶ προσῆγε Τῷ Ξίφᾳ, καὶ διώκων Φεύγοντα τὸν Ποιητιῶν ἐκ αὐγῆς, ἔχοις δὲ εἰς τὸν ποταμὸν (24) ἐτος ἐσήλατο· Αλλὰ γὰρ ὕδερον, Μαγκήν τοιούτῳ, καὶ Πολλῶνος, καὶ αὐτῷ δὲ Αὐγάστῳ ἐπαμεωντων, τὰς ἄγρας ὁ Ποιητὴς ἐπανείληφεν.

Τοιγαροῦ καὶ ὁ τῷ Βακολικῷ ποιήματος Σκοπὸς, πρός τε ἔηλον ἀφορᾶ Θεοκρίτῳ τῷ Σικελῷ καὶ Σύρακυσίᾳ, ἀπευθάνεται δὲ ἄμμα καὶ πρὸς ἐπανον Καύσαρός τε καὶ τῶν λοιπῶν, διὸ ὃν ἐπὶ τὰς οἰκείας ἔδρας ἐπανελήλυθεν. Μεμεθώδευται δὲ κατὰ τὰς Κανόνας τὸ Σύγγραμμα, σιωάμα τῷ ἐπωφελεῖ σιωανακραθέντος ἐν ἀντῷ καὶ τῷ τέρποντος.

Ζητᾶθαι δὲ καὶ τόδε ἄνατε τὸ ὅτι ἐχὶ τῶν δέκα πλείονας Ἐκλογὰς ὁ Ποιητὴς σιωεγράψατο; Αλλὰ γὰρ ἀπορεῖν περὶ τότε πεπάνσεται, ὃς ἂν ἐπιτήσαιεν, ὅτι ὁ καδὸν εἰς τοιαύδες σκιωαὶ

παρτ

(23) "Ἡ ἀλλαζόντας Ἀρίστον" Ήν δὲ τος Ἐκπονηταρχίαν ἀγαν ἐπὶ τῷ περικῷ τεταγμένος.

(24) "Ἡ δὲ τος ὁ Μίγκιος, περὶ δὲ της ἀρπαγῆς. Λιν: Μεθλ: I. Σετίκ. 17. 18. ή δὲ της Σημειάσεω.

παρίσαντο χρόνος, ἐπέκεινα τῶν δέκα προαχθῶν αὐτὰς ἐκ ἐπέτρεπεν ὅπότε καὶ τῷ Θεοκρίτῳ πολλῷ περισκεπτότερον ὁ Ποιητὴς ἔτος τὸ τοιόνδε ἕδος μετήει· ὡς δῆλον ἐξ ᾧ ὅμοιος Φαίνεται διευλαβυμένω, μήπα τὸ ἐπιγραφεῖσα Ἔκλογὴ τῷ Πολλίωνι ἥττον ἀγροικώδης πεφυκῆς δόξαιεν· ἦν δὲ τῷ πατεῖ διὰ τότε οἰκονομῶν προδιασκευάζει.

Σικελίδες Μᾶσαι, μελψάμεθα δή τινα μέίσω.

Οὐ κανὸν δυσὶν ἄλλαις φαίνεται ποιεῖν τὸ αὐτὸν. Ἐκένο δὲ ἐν τοῖς τῷ Μάρωνος Βακολικοῖς πάρατηρητέον, τὸ μήτε μηδαμῆ μήτ' αὐτασὶ κατὰ χῆμα, (ὅπερ ἐξὶν ἀληγορικῶς) ὑπὲρ αὐτῷ τι λέγεθαι. Μόλις γὰρ αὐτῷ τῷ τῷ Καύσαρος ἐπάνωφ, καὶ ἐφ' οἷς τῶν ἀγρῶν ἐξερεῖτο, ἐπέτρεψεν ἔαυτῷ τὸ τοιότον, ἀτε δὴ Θεόκριτον ἐηλῶσαι προθέμενος ἐνταῦθα αὐτῷ τῇ πάσῃ, τὸν ἐν ἀφελέᾳ καὶ απλότητι γράφοντα. Καὶ τὰ μὲν πρὸ τῷ ἔργῳ ταῦτα.

"Α δὲ αὐτῷ τῷ Ποιῆματι ἐπιθεωρεῖθαι φιλεῖ, τάδε ἐξὶν· ὃ τῶν Ἔκλογῶν Ἀριθμὸς, καὶ τὸ Τάξις, καὶ τὸ Ἔκθεσις. Καὶ δὲ μὲν Ἀριθμὸς ἔκδηλος, ὅτι δέκα εἰσὶν αἱ πᾶσαι, ᾧν Βακολικαὶ κυρίως εἰσὶν ἐπτά. Όν γὰρ τοιαύτας τὰς τρεῖς τελευταίας ιγητέον, τὸν Πολλίωνα δηλαδὴ, καὶ τὸν Σειλιών, καὶ τὸν Γάλλον. Ή μὲν οῶ πρώτη τῶν Ἔκλογῶν, ἐσὶ μὲν ὅ, τι μεμψιμοιρίας κοινῆς περιέχει, ἐσὶ δὲ ὅ, τι καὶ γῆθες αὐτῷ μέρει, περὶ τῆς τῷ Ἀγρῷ ἀπολήψεως καὶ λέγεται ΤΙΤΥΡΟΣ. Ή δὲ δευτέρα Παδὸς ἔρον, καὶ λέγεται ΑΛΕΞΙΣ. Ή δὲ τρίτη ποιμένων Ἀγῶνα, καὶ λέγεται ΠΑΛΑΙΜΩΝ. Ή δὲ τετάρτη Γενεθλιακὸν, καὶ λέγεται ΠΟΛΛΙΩΝ. Ή δὲ πέμπτη Ἐπιτάφιον, καὶ λέγεται ΔΑΦΝΙΣ. Ή δὲ ἔκτη Μεταμόρφωσιν, καὶ λέγεται ΟΤΑΡΙΟΣ, καὶ ΣΕΙΛΗΝΟΣ. Ή δὲ ἔβδομη ἐτεροφυεῖς ἔρωτας, καὶ λέγεται ΚΟΡΥΔΩΝ. Ή δὲ ὄγδων ἐπιλέγεται ΦΑΡΜΑΚΕΤΤΡΙΑ, ἢ ΔΑΜΩΝ. Ή δὲ ἐννάτη τῷ Ποιητῷ περιέχει ὑπὲρ τῷ ἀγρῷ Μεμψιμοιρίαν, καὶ λέγεται ΜΟΓΡΙΣ. Ή δὲ δεκάτη τὸν Γάλλα πόδον, καὶ λέγεται ΓΑΛΛΟΣ.

"Οσα δὲ ἐπὶ τῇ Τάξει αὐτήκαι, ίσεν ὅτι τῇ πρώτῃ μόνη καὶ τῇ ἐχάτη τῶν Ἔκλογῶν ὁ Ποιητὴς τάξιν ἀποδημᾷ ἐφρόντισε. Τέτων γὰρ ἐπὶ μὲν τῇσι ἐτέρας τὰς ἀρχικὰς ἔταξεν, ὡς αὐτῷ τοῖς Γεωργιοῖς, ἐνταῦθα ἐφη:

Τίτυρε, καὶ σὲ δὲ ἄμα σκιερῆ φηγῷ ὑπάσσα.

Ἐν θατέρᾳ δὲ παρέδεξε τιὼ τελευτιὼ.

"Ἐχατον, ὡς Ἀρέθεσ' ἔμοι ἔργον τὸτε ἐπιτρέψαις. Άλλ' ἐν ταῖς Ἔκλογαις ἔμπης μηδεμίαν ἀρισμένην ἐνδιασώζεθαι τάξιν, αὐτόθεν ἐσὶ κατάδηλον. Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ ὑπεληφότες τιὺς τῷ

τὸς Βακολικῷ. Ποιήματος καταρχῇ μηδαμῶς ἐκάνω ἄναυ Γιὰ,
ΤΙΤΤΡΕ πτ.;, ἀλλὰ τάυτω:

Πρώτη δὴ σὺ ἔπει Συρακυσίω ἥρξατο παιᾶν:

Λοιπὸν ἦδη ἄπειν περὶ τῆς Ἐκθέσεως περὶ ἡς ἐκάνον Φαίημεν
ἄν προλαβόντες, ὅτι τὸ Βακολικὸν ἔπος ἰχνὸν ἄναγκη θέλει, καὶ
τοσσότον τὸ Ἡρωϊκὸν χαρακτῆρος ἀπέχειν, ὅσῳ καὶ τὰ σὺ αὐτῷ
ἔπη, οὐδὲ ἄτα κόμματα Φιλέοικας οἰκεῖαθαν, καὶ σὺ ὅροις τισὶ προσή-
κχσιν ἐμπειριγράφεθαι. Γοῦ γὰρ ἔπεις σὺ τρισὶ κατορθυμένα τάχ-
τοις, κόμματι, καὶ μέτρῳ, καὶ δυναμῇ, Βακολικὸν τούτοις ἔσαι, εἰ μὴ
ὅδι μανί πρωτος Γιῶν ποδῶν εἰς μέρος λόγγος ἐστιν ἀπολήγων· ὁ δὲ
τρίτος τροχαῖος σὺ κόμματι· ὁ δὲ τέταρτος μᾶλλον δάκτυλος ἢ
σπουδεῖος, λόγγος μέρος καὶ τούτος περάνων· καὶ ὁ πέμπτος δὲ, καὶ
ὁ ἑκτος ἐξ ὅλοχερῶν ἐκπεραννύμενος λεξεων· ὅπερ, ὑπὸ Θεοκ-
ρίτου παρατηρηθὲν, τὰ πλεῖστα ὑπερέδεν ὁ Μάρων διὰ δυχέρειαν.
Μόνον γὰρ ἀρχόμενος ταῖς τοιαῖς δε προσέχε διατυπήσεσι, καὶ
τοῦτο ἀδηλον ἄπειρ ἐπίτηδες, οὐδὲ ἐκ τύχης. Καὶ γάρτοι, τὸ μανί
Τίτυρε (Τίτυρε), εἰς μέρος λόγγος ἀποτελευτᾶ· τὸ δὲ, τοι patu-læ-
tescu - (Σὺ ἀνα - πεπταμέ -) σὺ δακτύλω Γίων Γιέτον, καὶ τοι σὺ
διατομῇ λεξεως, σωέκλεσε. Καὶ τόν Γε Τέταρτον, Bans - Sub (νη
ὑπὸ) σπουδεῖον ἀντὶ δακτύλων ἐφείστη προσθεῖς δὲ: tegmine fagi·
(τέγματι Φηγῷ) ἐν ὅλοκλήροις τῷ λόγγος μέρεσι, τὸ ὅλον κόμμα
ἐπλήρωσεν. "Οπερ ὅν σὺ ἀπασι τοῖς Θεοκρίτους ἔπεσιν ἐπιμελῶς
παρατετηρηθαι εἰκότως ἄν τις θαυμάσειεν.

Ἐκ γοῦ Γιῶν ἀρημένων, τῷ μετὰ ἐπιμελάταις ἀκριβῶς ἐπι-
σήσαντι δάδιον σωιδεῖν· καὶ ἐπὶ τῶν Γεωργικῶν καὶ τῆς Αἰνεά-
δος, ὡσαύτως, ὅποιος ἀρα ὁ σκοπὸς ἐστι καὶ η πρόθεσις.

Τὰ δέ τοι γένη τῆς Ποιήματος ἀγωγῆς Γιά. "Ηλοι γὰρ
Μιμητικὸν ἐστὶ τὸ Ποίημα, ὃ τοῖς Ἐλλησι καλεῖται Δραματικὸν·
ἐν ᾧ ἐστιν ἄτα προσδιαλεγόμενα εἰσάγεται πρόσωπα, ἀνευ τῆς
παρὰ Γιὰ Ποιητᾶ μεταξυλογίας, οἷαν αἱ Τραγῳδίαι, καὶ αἱ Κωμῳδίαι·
τὸ γὰρ δρᾶν, πράττειν ἐστὶ καθ' Ἐλάδα Φωνιὰ. Καὶ Ιοιόνδε τὸ
τῆς Συγγραφῆς γένος ἐστὶ Γῆς πράτης τῶν Ἐκλογῶν: ΤΙΤΤΡΕ·
καὶ τὸ Γῆς ἐννάτης: ΠΑΣ ΣΩΜΟΪΡΙ ΠΟΔΕΣ; "Η Διηγημα-
τικὸν, ἐν ᾧ, ἀνευ παρεμπίλωσεως ἀλλὰ πρόσωπο, ὁ Ποιητὴς αὐ-
τὸς ἐστιν ὁ φθεγγόμενος, καὶ τοιάδε τὰ τῶν Γεωργικῶν Βιβλία
τρία, τὰ πρῶτα· ὅμοιως δὲ καὶ τὰ ἔπη τὰ Λυκρητία. "Η Κοινὸν,
ταῦται Μικῆν, ὅτε καὶ ὁ Ποιητὴς μεταξύ τι φθεγγεῖται, καὶ τὰ
παρεσταγόμενα πρόσωπα, οἵα περ τυγχάνει η Γῆ ΜΑΡΩΝΟΣ
ΑΙΝΕΙΑΣ.

(K)

Ἐκ πολῶν, τῶν καὶ πεζῶν τῷ λόγῳ, καὶ ἐμμέτρῳ, τὰ τῷ Μάρωνος Μᾶσαν ἐκτεθειακότων, προκάθισται ὅδε δύο μόνα Ἐπιγράμματα ταῦτα, ὡς παράθεσίν τινα Ὁυργιλίς πρὸς Ὀμηρον περιέχοντα τὸ μὲν Λατινιστὶ Ἀλκέμου:

Maeonio vati qui par aut proximus esset,

Consultus Paean risit, & hæc cecinit:

Si potuit nasci quem tu sequereris, Homere,

Nascetur qui te possit, Homere sequi.

Οπερ εἰς τόδε φέρει:

Φοῖβον ἐπήρειό τις μὲν τις τῷ Μαίους θεός;

Τῷ δὲ οὗτῳ Φοῖβος μειδιάσας ἐπέχρα.

Εἰ τῷ κεν παρέποιο Ὁμηρε, ἔχεσκε γενέθαι,

Ἡ δὲ γενήσεθ' ὄμως, χ' ὃς σοι ἐπεθ' ἀν ἔχοι.

Τὸ δὲ Ἑλλινιστὶ ἐκ τῆς Ἀνθολογίας τῶν Ἐπιγράμμάτων. Βιβλ: Ε.

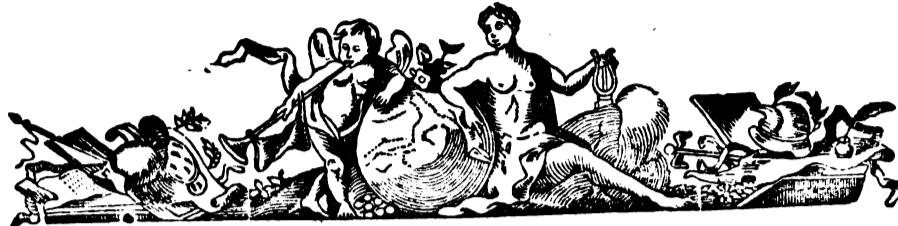
Καὶ φίλος Αὐσονίοισι λιγύθροος ἐπρεπε Κύκνος

Πνέων ἐνεπίης Βιργίλιος, ὃν ποτὲ Ρώμης

Θυμβριὰς ἄλλον Ὁμηρον ἀνέτρεψε πάτριος ηχώ.

P. VIRGILII MARONIS
AENEIDOS
LIBER I.

* * * * *
Π. ΟΥΡΓΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ
ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

ΤΗΣ
ΠΟΥΒΛΙΟΥ ΟΥΓΓΡΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ
ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ
ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΣΙΣ

Αινέας ὁ Ἀγχίσθ εξ Ἀφροδίτης, Τροίης ἀντῷ τῆς Πατρίδος ἀλάσης, πλέων μετὰ τὸ πατρὸς, καὶ Ἀσκανία τὸ Φῦντος, καὶ συχνῶν ἄλλων, ἐπὶ χώρας ἀναζητήσαι, ἔνθα Θεὸς τε δὴ τός πατρίσις, καὶ ἔτι ἐκ τῆς Τρωϊκῆς περιιῶ ἔτι ὀλέθρῳ λείψαντος, ἐγκαταστάσειν· ἐπειδὲν μετὰ ἐπταετῆ πλάνων, ἀπὸ τῆς Σικελικῆς Νήσου ἐς Ἰταλίαν διὰ τῆς Τυρρηνικῆς ἐπεραιώτο πελάγυς, κλύδωνι περιτυχῶν σφοδροτάτῳ, Αἰόλῳ τῷ καταγγέλα ὑποθύμηκαις Ἡρας κινήσαντος, σὺν ἐπτά ναυσὶν ἐξ ἀπασῶν αὖς ἀσέλλετο, μόναις τε καὶ μόγις, ἐπὶ Λιβύης περιεγένετο. Ἀφροδίτη οιών ὑπὲρ τῆς Τίεως ἀχάλλεσσα τῷ πατρὶ Διὸν ποτνιάται, καὶ τῷ Ἡραν ἐπαπιάται ὡς ἀπάντων ἀντιὼ τῶν δεινῶν, ὅσα Τρωσὶν ἐπισυμβεβήκει, γενομένην ἀρχέκακον· Ζεὺς δὲ τῷ θυγατέρᾳ παραμυθέμενος, τὰ τῶν Μοιρῶν αὐτῇ προσαναφάνει, ἀπέρο ἐξῆς Αἰνέᾳ τε καὶ τοῖς Ἐπιγόνοις πανούσια πέπρωτο. Εἴτα Ζεὺς μὲν αὐτὸς, διὰ Ἑρμῆς τῷ διάκτορος, τῷ παρὰ Διδοῖ ἔνειλαν Αἰνέᾳ προευτρεπίζεται. Ἀφροδίτη δὲ τότῳ, τῆς νεως ἀποβάντι καθ' ἵσορίαν τῆς χώρας αὐτῇ καθάρμισο, καὶ εἰς θῆραν ἐλάφων τὸ μεταξὺ ἐξιόντι, ἐν χήματι καὶ ἀντὴ θηρατρειας ἐπιτάσσα, τὰ ἐκεῖ διαπιθανομένω, ἀττα τε εἴη, καὶ ὑφῶν ἀρχοιτο, ἀναδιδάσκει· Ἐπιμαντένεται δὲ αὐτῷ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν νεῶν, ὡς ἄρα καὶ τότων οἱ περισωθεῖεν αἱ πλεῖσται ἐφ' οἷς καὶ πρὸς τούς Ἀνασσαν ἀφικέθαι προτρέπεται. Αἰνέας τοιγαροῦ σὺν Ἀχάτῃ τῷ ὄπανι, ὑπὸ νεφέλης τῇ περιχάσῃ λαθόντες, τῷ πόλιν εἰσίασιν. Ἐνθα καὶ τινας τῶν ἐκ τῶν ἄλλων νηῶν κατεληφότες ἐτάρων, ἰκέται τῇ Βασιλίδι παρίσανται, ἐπὶ τὸν ἐν τῇ ἀρτίως οἰκοδομημένη πόλει Νάον προελθάσῃ, καὶ φιλόφρονος δεξιωσεως·

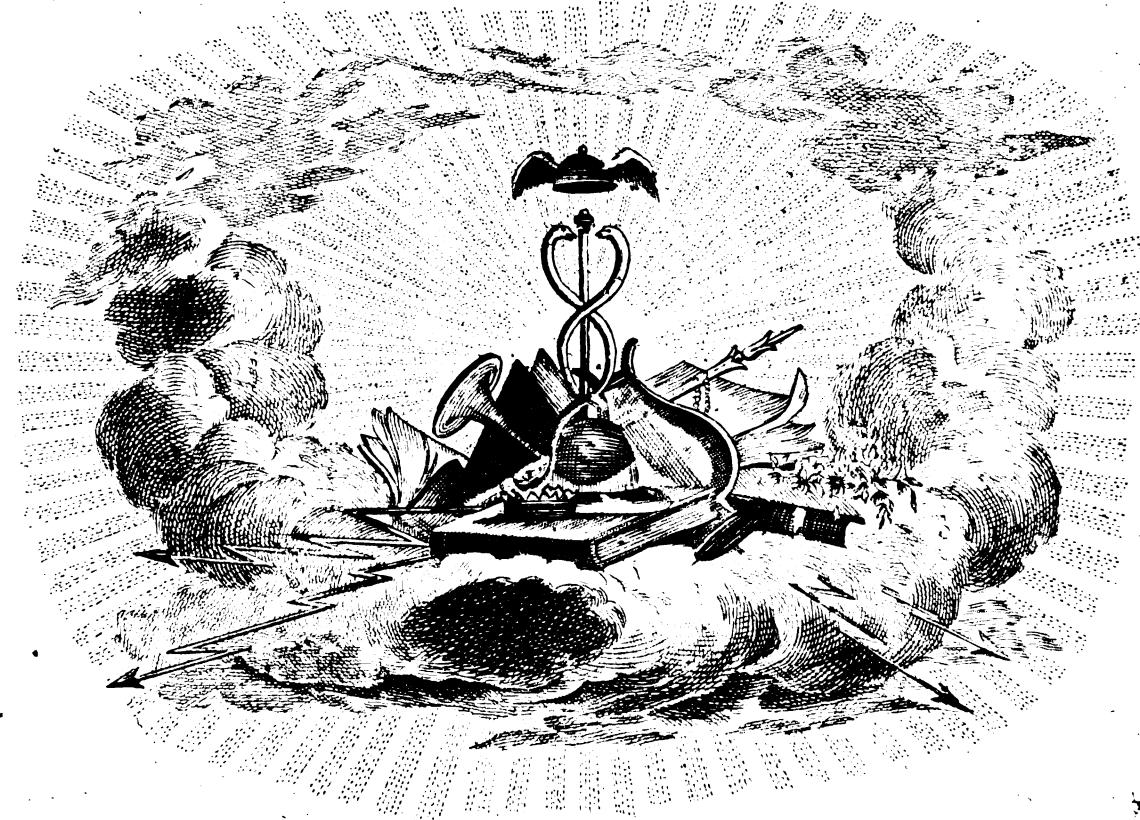
δεξιώσεως. Ἐπεὶ δὲ Αἰνέας οὐ τὸν γὸν Ἀσκάνιον παρεῖναι ποθῶν,
τὸς ἐκ τῶν νεῶν ἀπέσειλεν ἀξοντας· δέσασα περὶ τῷ παιδὶ Ἀφρο-
δίτη, μήτιγε δὲ ἐπιβαλῆς ἀνθις Ἡρας σκαιόν αὐτῷ ἐπιτυρευθεῖη,
ἔντινι τῶν ἐν Κύπρῳ ἄλσει κατευνάσασα κοιμίζει· αὐτὸν δὲ
γόνουν ἀνθυποβάλλει τὸν αὐτὴν ἴδιον, ἥτοι τὸν Ἔρον, εἰς τὸ ἀκρι-
βεῖς τῷ Ἀσκανίῳ παραμορφώσασα ἐναλίγκιον Φαίνεθαι, ὡς ἐν ὑπὸ^τ
τύτῃ δεινῷ τινι καὶ ἀμάχῳ τῷ πρὸς Αἰνέαν πόθῳ Διδὼ τρω-
θεῖσα, μηδὲν αὐτῷ, καὶ τοῖς ἀμφὶ αὐτὸν Τρωσὶ δυχερέες, κατ'
ἐπιβαλλὰ ἀνθις Ἡρας, ἐναπεργάσηται.

ἘΠΙΓΡΑΦΗ

Τῆς Α. Μάρ. Ραψ.

Αἴολος ἐς Λιβύην Αἰνέαο νῆας ἀπέλσεν.

P.

P. VIRGILII MARONIS

AENEIDOS

LIBER I.

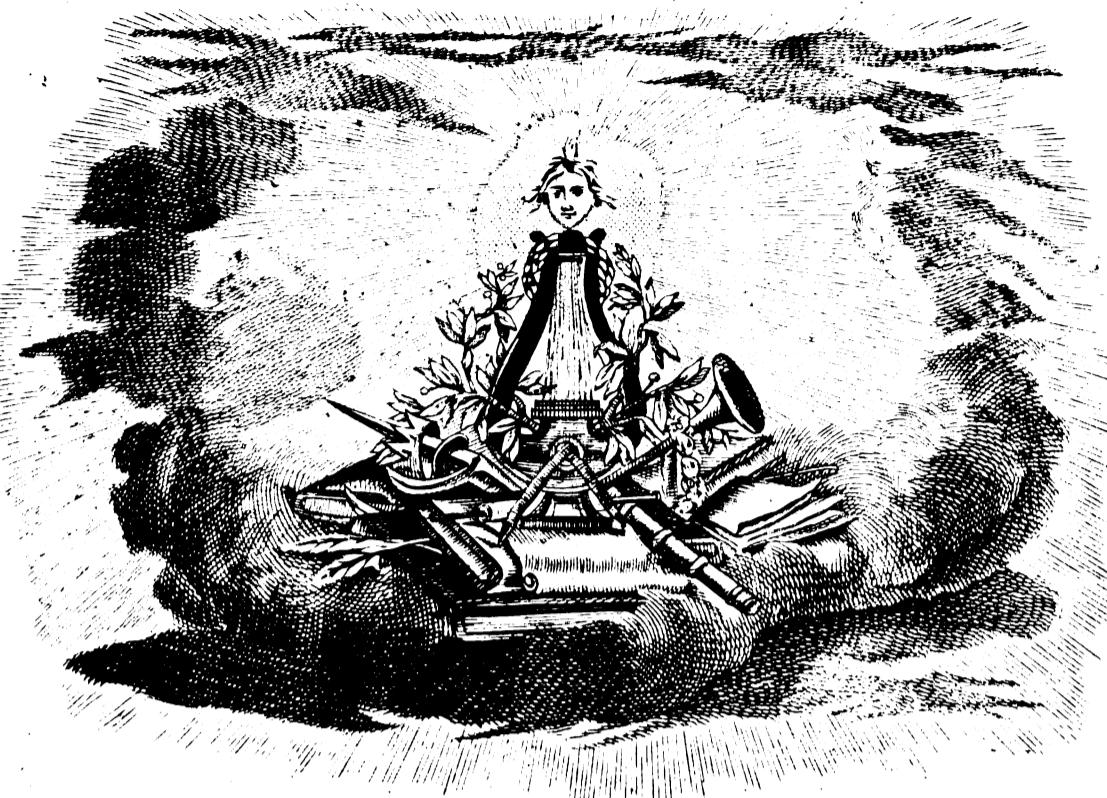
Ille ego, qui quondam gracili modulatus avena
Carmen; et egressus silvis, vicina coegeri,
Ut, quamvis avido, parerent arva colono;
Gratum opus agricolis: at nunc horrentia Martis
5 Arma, virumque cano, Trojæ qui primus ab oris
Italiam, fato profugus, Lavinaque venit
Littora: multum ille et terris jaestatus, et alto,

Vi

* * *

Στίχ: 1-4. ΟΣ ΠΟΤΕ ΛΕΠΤΑΛΕΩΙ: κτ: Τῆς Λίνειάδος ὁ Μάρων ἀρχόμενος, τρία τῶν αὐτῷ ποιημάτων τὰ ἐπισημότατα καταλέγει ταῦτα. Α. τὰ Βεκολικὰ. ὡς κατά ζῆλον Θεοκρίτῳ, ἐν Εἰδυλλίοις ἡγιαζε δέκας ἀς Ἐκλογαὶ γραφεν εἰώθεστιν. Β. Τὰ Γεωργικὰ ἐν Βιβλίοις τέσσαρις, κατὰ μίμησιν Ἡσιόδου, τὰς τοῦ Εργα καὶ τὰς Ἡμέρας ποίησαντος. Γ. Τιὼ Λίνειάδα, ἦν ἐπὶ τῷ παρόντος διαψιδῶν ἀναβάλλεται Ὁμήρῳ παραπολεθῶν, καὶ τέττα τὰς ποίησις αἱμοφοτέρας, (Ιλιάδα τε καὶ Ὁδύσσειαν,) οἷον εἰς τύπου ἔαυτῷ προσησάμενος. (Ορα τά τὸν τοῖς Γεωργ. ἥμιν σημειωθ. Βιβλ: Γ. Στίχ. 17. καὶ 50. Καὶ Β.βλ; Δ. Στίχ. 67.) Τοῖς οὖθι υποκειμένοις πράγμασι τιὼ τῷ λόγῳ ἰδέαν ὁ Ποιητής συναρμόσας, τῷ μὲν ἀφελεῖ καὶ ἀνεμένῳ ἐν τοῖς Βεκολικοῖς προσεχεῖσσατο, ὡς ἐπὶ αἴθυρμασιν, βίτως εἰπὲν, καλαμίζων τῷ δὲ σωτονωτέρῳ καὶ τῆς μεσότητος ἔχομένῳ, ἐν τοῖς Γεωργικοῖς, ὡς ἐπὶ απεδαμοτέροις τοῖς ἔργοισι δὲ ἀυλῇ ἀδροτέρες Φυσῶν τῷ δὲ σύγκον ἔχοντι καὶ ὑψος, ἐπὶ τῆς Λίνειάδος τοῖς Φραζομένοις τιὼ Φράσιν καὶ αὐτὸς σωματεύων, καὶ Τυρδηνικῇ τιῷ τῇ σάλπιγγι ἐξηχῶν ἐπὶ τοῖς Ἡρωικαῖς πράξεσιν.

Στίχ: 5.

ΠΟΥΒΛΙΟΥ ΟΥΓΓΡΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ

ΤΗΣ ΑΙΓΑΙΑΔΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ: Α'.

Ος ποτε λεπταλέω καλάμῳ ἔπος ἔπνεον ἄδων,
Τλῶν δὲ ἐκ προϊών τὰς ἄγχι ἀνωγα αἱράσας,
Φᾶσα γενηπονέονθ' ὑποείκειν, καὶ τ' ἀκορένω.
Ἡδύτι αὐροτέροισι μέλος νιῷ Αἴρεος ἀνὰ
Τεύχε αέδω, Ἀνδρα τε, ὃς πρώτος δῆ Τροίης
Ἐξορος Ἰταλίηνδ' ὑπὸ Μοιρῶν ἥλθεν, οὐδὲ ἀκτας
Λαβινίς, ἀνὰ γιῷ τ' ἀνὰ πόντον πολλ' ἐπαληθεῖς,

5

Α 2

Δαι-

* * *

Στίχ: 5. ΤΕΤ' ΧΕ' ΑΕΙΔΩ, "ΑΝΔΡΑ ΤΕ). Ταὶ ὅπλα καὶ τὸν ἄνδρα ἔσται ὁ Ποιητὴς ἐντησάμενος, τὸν μὲν, ἐν τοῖς ἔξ προτέροις τῶν διωκαΐδεκας Βιβλίων τρέσιν, ἀς Λινέας ὑπέντη πλάνας, καθιστέοντες τὰ δὲ, ἵτοι οὓς ἐν ὅπλοις αὐτὸς διεπεάξατο πολέμους, ἐν τοῖς ἔξ υσέροις διεξέλευσεται. ἀντισφόρως Όμήρω αντιρεαψωδήσας. ἐκεῖσε γὰς ἡ τε ἀνδρὸς πλάνη μετὰ τῆς πολέμους σωέβη, ὡδὲ δὲ ἀνάπταλιν.

Στίχ: 7. ΛΑΒΙΝΙΟΥΣ . . . Καὶ πάλαι μὲν τὸν χώραν θτως ἀπὸ Λαβίνων κεκλησθεῖσι φασὶ· καθὰ καὶ Λάυρετον τὴν αὐτὴν, η Λαύρεντον, ἀπὸ τῆ Δαφνῶν, ὡς Λατίνος περιτυχῶν ὁ ἀδελφὸς μετὰ τὸν Λαβίνων θάνατον τὸ αἷνυ ἐδείματο· (ὡς Σέρβιος ισόρησεν ὁ Ουΐγυ. Σχολιαστής.) ἀλλ' εἰ γὰρ ἀπὸ Λαβίνιας τῆς τε Βασιλέως Θυγατρέως, ην Λινέας υἱερον ἡγάγετο, καὶ τὴν σόλην ἔκτισε, λαβεῖν δέον τένομα, ὡς Ἰόβας ἐν πρώτῳ (παρὰ Στεφ. Βυζαντ.) καὶ ὡς αὐτῷ Ουΐργιλιω, (ἐν τῷ ΙΒ, τῆς Λιν. Στίχ. 203) εἰρήσεται· δῆλον ὡς ὁ Ποιητὴς ἐνταῦθα, κατὰ τὴν λεγομένην Πρεσλήψιν, Λαβινίς, ἐξωνόμασε τὰς ακτὰς, μήπω κατ' ἐκεῖνο ἔτος αὐτὰς καλεμένας· Ἐπιτρέπεται.

Vi superum, saeuae memorem Junonis ob iram.
 Multa quoque et bello passus, dum conderet urbem,
 10 Inferretque Deos Latio: genus unde Latinum,
 Albanique patres, atque altæ moenia Romæ.
 Musa mihi causas memora, quo numine laeo,
 Quid ve dolens Regina Deum tot volvere casus
 Insignem pietate virum, tot adire labores
 15 Impulerit: tantæ ne animis cœlestibus iræ?
 Urbs antiqua fuit (Tyrii tenuere coloni)
 Carthago, Italiam contra, Tiberinaque longè
 Ostia, dives opum, studiisque asperrima belli:
 Quam Juno fertur terris magis omnibus unam
 20 Posthabitæ coluisse Samo: hic illius arma,
 Hic currus fuit: Hoc regnum Dea gentibus esse,

Si

* * *

πεται δὲ ἡ χρῆσις τῆς τοιᾶςδε Προλήψεως ποιητῶν, καὶ ἄλλοις συγγραφέσιν, ὅσακις ὡς ἐξ ἑαυτῶν φθέγγουνται, ωχ ὡς ἐκ τῶν περιέναι τῷ βίᾳ ὑποτιθεμένων ἐπὶ τῶν πραγμάτων αὐτῶν, περὶ ὧν ὁ λόγος. Διὸ καὶ Ὀυελλέιος ὁ Πατέρεκλος (ἐπὶ τῆς Ἰσορ. Ἐπιτομ. Κεφ. Γ.) τὰς Τραγικές ἐυλόγως κακίζει, ὅσοι, ἀπὸ τῆς Θεωρωτῆς Θετταλῶν ὄνοματα νεανίσκες, Θετταλῶς ἐλαθον ὄνομάζειν τὰς πάλαι Μυρμιδόνας αἰκάσοντας, καὶ τοι μὴ ἐξ ίδιας αὐτῶν προσώπῳ, ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν κατ' ἐκεῖνο περιόντων φθεγγύμενοι. Nihil enim ex persona Poëtæ, sed omnia sub eorum qui illo tempore vixerunt, dixerunt.

Στίχ: 8. . . . ΔΙΑ^Δ Θ^ΔΗΡΗΣ ΜΝΗΜΟΝΑ ΜΗΝΙΝ^Δ. Ήρε γὰρ Τρωσὶν ἐμίωισε,
 διὰ τὸ ἀποψήφιδὲν αὐτῇ καλλιτελον ὑπὸ τὰ Τρωὸς Πάρεδος. (Ορα κατωτό:
 Στίχ: 20. 31. 32.)

Στίχ: 9. . . . ΚΤΙΖΕΝ^Δ ΟΤ^Δ ΑΣΤΤ^Δ Προχρονισμὸς. Όν γὰρ ἐπ' αὐτῆς τῆς τῆς Λιγεος
 κτίσεως Αἰνείας τὰ πολλὰ ἔτη, μετά δὲ τὰς πολλὰς αγῶνας ἐγκρατῆς
 γεγονὼς τῆς χώρας, τὸ Λαβίνιον ἐκτίσε. Νοητέον τοίνυν τό (ὅτε κτ:) αὐτὶ^Δ
 τῆς, ἀςε κτίσαι τὸ Λιγο. κτ:

Στίχ: 10. ΕΝ Δ^Δ ΕΙΣΗΓΕ ΘΕΟΤ^Δ Σ ΛΑΤΙΩ^Δ, κτ: Τὰς ΕΦεσίες τε καὶ Πατρίες, ὃς ἐκ
 Τροίας ἥδη ἀλέγτης ἀράμενος εἰσιώγκει εἰς τὸ Λάτιον. Λάτιον δὲ ἡ χώρα ἐκλήθη,
 παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὸν Κρόνου λαθεῖν ὑπὸ τῆς Διὸς ἐλαυνόμενον. Ή δι τι πά-
 λαι τὸ ἐκεῖ ἔθνος ἐν σπλανίσις καὶ ὑπογείεις κευθμῶσι, κατὰ τὰς Ερεμ-
 βές καὶ Τρεγλοδύτας, δέει τῶν ἐπὶ τῆς χώρας θηρίων, ἀγρίας ἔτι ἔσης,
 ἐκρύπτετο. Εντεῦθεν γὰρ, Φασὶ, Λατίνοι οἴκοσσαν, οἱ τὸ πρὶν (Αβοριγίνες)
 „Aborigenes, ήτοι Αυτόχθονες. Μέχρις δὲν τῆς Τρωικῆς πολέμου, τιλιαίσχαιαν
 , τῶν Αβοριγίνων ὄνομασίαν διέσωζον· Λατίνοι δὲ βασιλεύεαντος, ἔτῳ προσηγο-
 ,ρεύθησαν. (Στέφ. Βιζ. ἐξ Ιόνα, καὶ Χάρακος) Ορα καὶ Διον. Αλικαρν. ἐν Α.
 Ρωμ. Αρχαιολ.)

Στίχ: 11. ΑΛΒΑΝΙΟΙ^Δ ΤΕ ΠΑΤΡΕΣ . . . οἱ διτω κληθέντες ἀπὸ Αλβας πόλεως, ἦν
 ὁ τῆς Αἰνείγ Ασκάνιος ἰδρυσεν. ή, (ως Στέφ. ο Βιζ.) αἰορίσως: ἦν ἐκτισαν οἱ
 „ἀπὸ Λαβίνιος Λατίνοι, Τρωες ὄντες. ἐσι δὲ η Αλβα καθ' ἐλάδα Φωνιώ λευκη.
 „Καθάπερ διη απὸ Αλβας Αλβανιοι, οὐτως ὑσερον Ρωμαιοι απὸ τῆς Ρώ-
 μης, εἰ αὐτοί. Καὶ ἄρισα ὁ Ποιητής ὡδε τὰς χρόνις διέσελε, τῆς Λατίω
 πρώτον μηδεῖς, ειτα τῆς Αλβας, τελευτῶν δὲ τῆς Ρώμης, συμφώνως
 τοῖς πραγμασιν.

Στίχ: 12

Δαιμονίη τε έη, διὰ δ' Ἡρῆς μνήμονα μῆνιν
Νηλεέος πολέμῳ πολλὰ τλάς κτίζεν δτ' αἶσυ,
Ἐν δὲ σῆγε Θεὸς Λατίω, γένος οὐδαία Λατίνων;
Αλβάνιοι τε πάτρες, καὶ γ' αὐτῆς Τάχεα Ρώμης.
Μάσα, ἐφ' οἷς μοι μνῆσον· ὅταν δὲ ἄρα Δαίμονος ἄτη,
Τίπτε δὲ παχθομένη κρέασσα Θεῶν, τόσος ἐλίττεν
Δεινὰ τὸν έυσεβίη περίσημον, τόσσα τ' ἀνατλᾶν.
Θήκατο; η τόσος έσι χόλος Φρέσιν δρανίοισιν;

10

"Ην πόλις ἀρχαίη Καρχηδὼν· (Τύριοι έχον.)
Αντὶς Ἰταλίης, σομάτων ξηραθεν Τιβερίνων.
Αφνεὸς μάλα, ηδὲ ἐπὶ δῆτα ξηδοτος· ξρυγα·
Τιὼ δὲ Ἡρη Φέρται πασῶν προτέρω γαιάων,
Καὶ γ' αὐτῆς τε Σάμοιο ἄγειν· "Ενθ' εἰς δὲ τεύχη,
Ενθα τ' ὄχημα έην· τιὼ δὲ έζηνεσιν έμεασιλεύσειν,

15

20

Ει

* * *

Στίχ: 12 ΌΤΟΤ ΔΑΙΜΟΝΟΣ ΑΤΗ; Ως ἀγνοῶν πιαθάνεται, περὶ ὧν
13 ΤΙΠΤΕ Δ' ΕΠΑΧΘΟΜΕΝΗ κτ: αὐτὸς ἔχομένως διεξέρχεται. Ουτω καὶ
Ομηρος ἔχημάτισεν. ἀποείσας γὰρ πεῶτον ἐν καταρχῇ τῆς Ιλιάδος Α. Στίχ. 8.
,,(Τις τὰς σφῶε Θεῶν ἐριδί ξυνέηκε μάχεδαι;) εἰτα ἔξ υπογύριος απήντη-
σεν, ἀμα καὶ τιὼ αὐτίαν υποσυνάψας. ,, (Λητές καὶ Διος οὐσ. Ο γὰρ κτ:) τῆς Μάσης οῖον αὐτῷ πρὸς τὸ θεός υπενηχησάστης· "Α γὰρ οἱ ποιηται καθ'
έσαυτες αἴγνοστοι, πρὸς τῶν Μάσῶν ταῦτα διδάσκονται. Μάσαν δὲ ἐνταῦθα
ἐπικαλεῖται ὁ Μάρων, ην καὶ Ομηρος υπὸ τῶν ὄνοματι τῆς Θεᾶς ἀπλῶς,
τιὼ Καλλιόπη, τιὼ ἐκ τῶν ἐννέα ἐπὶ τῆς Ἡρωϊκῆς ποίησες τεταγμένηι.

Στίχ: 14 ΤΟΝ ΕΤΣΕΒΙΗΝ ΠΕΡΙΣΗΜΟΝ.... Αυτόθεν η Αἰνέας έυσέβεια
πρόδηλος, ητε περὶ τέσ Θεές, οὐδὲ διασώσαι ἐπιμελὲς ἔθετο, καὶ η περὶ τὸν
γενέτιων, οὐδὲ γήρως κεκμηκόται ἐπωμάδιον ἀρεας, τῆς πατρίδος πορθ-
μένης, ἔχειλετο. Καθόλε δὲ αἰπάν, η τοὺς αὐδρὸς ἀρετὴ λαμπρῶς ἐν ἀπασι
διαδέκουνται. Καὶ έσι καταγέλασος ἐπιεικῶς ὁ τοῦ ἐν Νεωτέροις Βωμολο-
χήσαντος σαρκασμὸς, ὅτι Μονασίων ἀντικρυς ημῖν ὁ Μάρων τὸν αὐτοῦ Ἡρωα
έγαπέ φηνεν· ως ἐπερ ἀρετὴ τε τιὼ Ηρωϊκῶ ποίησιν ἔχειων ἔναι, τῇ
ἀρετῆς ἀνακήρυξι.

Στίχ: 15 Ή ΤΟΣΟΣ ΕΣΤΙ ΧΟΛΟΣ κτ: Ως προσφυές ὥδε τὸ, ἐν ἐρωτήσεως
τρόπῳ, θαυμασικὸν ἐπιφώνημα.

Στίχ: 16. ΉΝ ΠΟΛΙΣ ΑΡΧΑΙΗΝ Ήπειρος δὲ ἐπὶ Ουργιλίων Καρχηδὼν πόλις
εἶχε ἡηθίων ἀρχαμοτάτη. Ουργιλίων γάρ έρεψιψάδες ἐπὶ Αυγεῖς, τοῦ απὸ
μὲν καταβολῆς Ρώμης Ετ: 723. απὸ δὲ τῆς τοῦ παντος 3920, τῶν πραγ-
μάτων κρατήσαντος τιὼ δὲ Καρχηδόνα υπὸ Τυρίων αποικιδίαι εἰκόλι-
γοις ἔτεσι πρὸ τῆς Ρώμης ισόρηται. Έθεν σαφής καὶ ὁ παραχρονισμὸς,
ἐφ' οὐ πᾶσαι η τῆς Αἰνεάδος πλοκὴ ἐφέδρεισαι.

Στίχ: 19. ΤΗΝ Δ' ΉΡΗ ΦΕΡΤΑΙ ΠΑΣΩΝ ΠΡΟΤΕΡΗΝ ΓΑΙΑΩΝ, Ο Ιταλισι
ζω. ΚΑΙ Γ' ΑΥΤΗΣ ΤΕ ΣΑΜΟΙΟ ΑΓΕΙΝ τὸν Μάρωνα έρ-
μινέυσας Αγνίβας ο Κάρος πρές τη Σάμων καὶ τὸ Αργος προσέθετο:

Si, che le fur men care, ed Argo, e Samo.

πότερον δή, οὐ έυρυθμότερον ημῖν αποδῶ τὸ ἐπει; η οὐα σύμφωνον, ἐν μέ-
γει γενν, τὸν Μάρωνα δείξῃ Ομήρῳ, (Ιλ: Δ. Στίχ. 51. 52.) τῷ οὐτω τιὼ
Ἡραν αποτενομένηι ποιῶντι πρὸς τὸν ομοίμονα καὶ οὐδόλεκτρον;

Τρέεις μὲν ἐμοὶ πολὺ φίλταται αὐτὸν πόλης.

Αργος τε, Σπάρτητε, καὶ έυρυθμίαια Μυκήνη.

Τῷ οὐτι δὲ, οὐτις ὥδε Σάμω παρ' Ομήρω γίνεται μνεία. αὐλαί καὶ έτως
ζητησι, πολλὰ τῷ Ηρα καὶ τιὼ Σάμου τιμάδαι εἰκός γε λῶ, ὅτι καὶ γεννηθίων
ἀδεται ἐπ' αὐτῆς, καὶ Ναός ἐκεῖ ιδρυτο περιώνυμος τῷ Θεῷ οὐ καὶ οὐδὲν

Βιβλ: Α'

B

Si quæ fata finant, jam tum tenditque, fovet que
 Progeniem sed enim Trojano à sangvine duci
 Audierat, Tyrias olim quæ verteret arces.
 25 Hinc populum latè regem, belloque superbum
 Venturum exçidio Libyæ: sic volvere Parcas:
 Id metuens, veteris que memor Saturnia belli,
 Prima quod ad Trojam pro charis gesserat Argis;
 Nec dum etiam causæ irarum, sævique dolores
 30 Exciderant animo: manet altâ mente repositum
 Judicium Paridis, spretæque injuria formæ,
 Et genus invisum, et rapti Ganymedis honores.
 His accensa super, jaçtatos æquora toto
 Troas, reliquias Danaum, atque immritis Achillei
 35 Arcebat longè Latio, multosque per annos
 Errabant acti fatis maria omnia circùm.
 Tantæ molis erat Romanam condere gentem!
 Vix è conspectu Siculæ telluris in altum
 Vela dabant laeti, et spumas salis ære ruebant,
 40 Cùm Juno æternum servans sub pectore vulnus,

Hæc

* * *

ἥμῶν εἰσέτι ἔρεπτο τινα διασώζεται. Ήδέτοι Νῆσος, μία τῶν ἐν τῷ Ἰκαρί^κ κῶ πελάγει ἐσὶν ἐπιφανής, ἐν ὅροις Ιωνίας, Ἐφέσῳ αὐτικρύ, καὶ τῷ Μυ^{κάλης} ἀκεωτηρίς πορθμῷ διεργομένη ἢ πάνυ ἐυρεῖ. σαδίων δὲ εἴναι λέγεται
 ὥστε ἐπτακοσίων καὶ ἑκοσι τῶν περιμετρου.

Στίχ: 23. ΆΛΛΑ ΤΙΝ' ΕΚΠΥΘΕΤΟ κτ: Τὸν Σκιπίωνας ἐν τάτοις ὁ Ποιητὴς ἡμῖν
 ὑποσημίναθαί ἔσκει. ὃ ή τὸ Ρωμαῖον ἔθνος αὐλᾶς, τὸ ὑπὸ Σκιπίωνις φατη^γνύντι, καὶ Καρχηδόνας διαπέρσευτι. δ, περὶ τὸ 200. πρὸ τῆς Σωτηρίς οἰκο^νυμίας συμβίωσι ιστέρηται.

Στίχ: 25. ΕΤΡΥΜΕΔΟΝΤΑ ΛΕΩΝ κτ: Εὔρυκρέονας καθ' Ομηρον εἶπεν^ο
 (πολλαχός) παρ ὅσον, ὁ μὲν: (Ιλ: Β. Στίχ: 205) τῷ ἐνὶ: . .
 „ Ωι ἔδωκε Κρόνος παῖς ἀγκυλομῆτεω
 „Σκῆπτρον ήδὲ Θέμισας. ἦν ἄλλοις ἐμβασιλεύη.

Οδέ Μάρων τῷ λεῶ τὸ ὑπερέχον ἐκοινωσε τῷ ὄνοματος, χαριζόμενος, σιμαι,
 τῇ Ρωμαίων Συγκλήτῳ, καὶ τῷ δήμῳ, παρ οἷς ἀρτιφανές ἔτι τῆς Μοναρ^{χίας} καθισαμένης, ἐπω τέλεον ἐκλελοίπει ἐλευθερίας ἐπιθυμίᾳ, διὰ τοῦτο καὶ
 Βασιλεὺς ὁ Λαός, Le Peuple Roi, πάλαι τε καὶ καθ' ἡμᾶς παρ ἐνίοις
 προσέρηται.

Στίχ: 26. ΕΣΣΕΣΘ' ΑΜΦ' ΟΛΕΘΡΩΙ ΛΙΒΥΗΣ Πλατυκώτερον ἀντὶ τῷ Καρχηδονικῷ
 κράτες, (Λιβύης) εἶπεν, ἵστι ἐκεῖνο μέρος ἢν ποδοσὸν Λιβύα δὲ τῆς Αφρικῆς
 τὰ τετραμμένα πρὸς Αρκτον. οὐ παρὰ τὸ ἐκεῖθεν τὸν (Λιβα) ἀνεμον πνεῦν
 εἰκὸς γὰρ μᾶλλον, ἀπὸ τῆς χώρας ἐτῶ παρανομάδαν τὸν Αφρικὸν
 ἀνεμον. Ουάρων δὲ τὴν Λιβύαν ἐτυμολογῶν, (Λιποίαν) ἐλεγεν, (οἵοντες Λε^ψυδρόσταν) διὰ τὸ αὐχμῶδες καὶ ἄνυδρον. Αλλος γέτις αὐτιφεασικῶς παί^ζων, ἐπ τῷ Λιβώ ἀν ἐτυμολογήσαν, διερ έτι Στάζω· ἐξ οὗ καὶ (Λιβαίς)
 η σαγάνη, καὶ η κειώη καὶ (Λιβαδίου), ο τόπος ὁ ἄνυδρος, καὶ τὸ χωρίον
 τὸ Βοτανᾶδες.

Στίχ: 28. ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΤΡΟΙΗΣ ΕΣΧΕ κτ: Ωστερ ἀυτὴν περὶ ἑαυτῆς Ήδα, Δι^τ
 ποτνιωμένη, δηλοῦ παρ Ομήρω. (Ιλ: Δ. Στίχ, 26-28.)

„Πῶς ἐθέλεις ἀλιον θέναι πόνον, ηδὲ ἀτέλεσον
 „Ιδεῶθ, διν ἴδωσας μόγω. πειμέτλω δὲ μοι ἵπποι
 „Δαιον ἀγειρέσση, Πριόμω κοκκα, τοῖο τε παισιν.

Στίχ: 30.

Ἐι Μοῖραι δοῖεν, πέρι πέμβλετο, καὶ πέρι θάλπεν·
 Ἀλλὰ τιν' ἐκ πύθετο, Τρωὸς γόνου αἴματος ἥξειν,
 "Ος ποτ' ἀνατρέψει Τυρίων πάντ' Ἄγεια ἄρδιν·
 "Ενθεν δὲ ἔυρυμέδοντα λεῶν, πολέμοις τὸν ἀγέρωχον,
 "Εσσεθ' ἀμφὶ ὄλεθρῳ Λιβύης. Τὸ δὲ, μόρσιμον ἔμμεν.
 Τὰς Κρονιὰς δεδίει, τῆς πρόσθεν μνῆτο δὲ δήρης.
 Τιὼ κατὰ Τροίης ἔχει, χαριζομένη Δαναοῖσιν.
 Ὁργαὶ δὲ σπώληγον ἀπηλεγέας δὲ ἄρδι ἀνίας
 "Οὐτοι θυμὸς ἀπῶσο· Φρεσὶν δὲ ἐμεσυσοδομεῦτο
 Καὶ γε δίκη Πάριδος, καὶ ταχθὲν δέντερον εἶδος,
 Κἀπεχθὲς γένος, ηδὲ ὃς ἀνήρειπται Γανυμήδης.
 Τοῖς δὲ ὑποπιμπραμένη, Τρωᾶς παντὸς διὰ πόντα
 Βαλλομένης, Δαναῶν, καὶ ἀπιωᾶς λεῖμον Ἀχιλῆς,
 Τῇλ' ἄργεν Λατίς· Τὰς γὰρ μακροῖς ἐτέεσσιν
 Ἑλάσκαιν ἔμαρτο, πρόπαν κατὰ λαῖτμα θαλάσσης.
 Τοσσόν δὲ ἔργον ἔισι, Ρωμῆιον ἔθνος ἐδρᾶσσαν.
 "Αυτίκα Σικελίης Φαδροὶ μάλα ἀντία γαῖης
 Ἰσία ἥραν, ἀλὸς δὲ δὶς ἀφρῷν χαλκὸς ἔρωει,
 Εὖ τε πλησσομένη σήθεσφιν νιλεμένες Ἡρη,

25

30

35

40

B 2
* * *

"Ον

Στίχ: 30. ΦΡΕΣΙΝ Δ' ἘΜΒΥΤΣΣΟΔΟΜΕΥΤΟ

ΚΑΓ ΓΕ ΔΙ' ΚΗ ΠΑΡΙΔΟΣ, Τὰ μὲν τῆς δίκης, Λεκιανὸς διεσκεύασεν ἐν τῷ
 Διελόγῳ. Περὶ δὲ τοῦ ἐμβυτσσοδομευομένου ἔχθες, μέτιθι Ὅμηρος: περὶ Ἡρας
 λέγοντα, καὶ Ποσειδῶνος, καὶ Ἀθηνᾶς, (Ιλιαδ. Ζ. Στίχ: 27—30.)

" ! Ως σφίν πρῶτον ἀπῆχθετο Ἰλιος ἴῃ,
 "Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς, Ἀλεξάνδρος ἐνεκ' ἀτης,

"Ος νεκεσσος Θεος, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἰκοντο.

Στίχ: 32. Κ' ΑΠΕΧΘΕΣ ΓΕΝΟΣ κξ: Δια Δάρδανον τὸν ἔξ Ἡλέκτρας τῆς Ἀτλαντος
 καὶ Διὸς, εἰς ὃν τὸ Τρωῶν αναφέρεται γένος. (Απολλ. Βιβλιοθ. Βιβλ: Γ.
 Κεφ: ΙΒ.)

Στίχ: αὐτ: ΗΔ' ὍΟΣ ἈΝΗΡΕΙΠΤΑΙ ΓΑΝΤΥΜΗΔΗΣ. Ἡν δὲ Γανυμήδης
 Τρωὸς παῖς, ὁς Οὐμηρος γενεαλογεῖ. (Ιλ. Τ. Στίχ: 231—235.)

Τρωὸς δὲ τρεῖς παῖδες αἰμύμονες ἐξεγένοντο·

"Ιλιος τ', Λασαράκος τε, καὶ αὐτιθεος Γανυμήδης·

"Ος δὴ καλλιστος γένετο θυνητῶν ἀνθρώπων·

"Τὸν καὶ ἀνηρεύψαντο Θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύεν·

"Καλλος εἴνεκας οὐ, ἵν' ἀθανάτοισι μετεάπι.

"Απῆχθετο τοίνου τῷ Γανυμήδῃ ζηλοτυπήσασα Ἡρα, ὅτι οἰνοχοεῖν τῷ Διὶ
 ἐτάχθη ἀντὶ Ἡβης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. Τιὼ δὲ ἐκεῖνος αἴραπαγιλῷ γλα-
 φυρῶς ὁ Μάρων ἐν Ε'. τῆς Λιγεάδος ἡμῖν περιγράψει. Ἀλλὰ ζητήσει Τις
 περὶ αὐτῆς, πότε ἀρχεὶ ἐγένετο; εἰ γάρ μετὰ τῷ Τροίας ἀλωσίν, πῶς
 τικαῦτα τῷ βίῳ περιών Γανυμήδης, παῖς ἦν ἐπὶ τιὼ τὴν ἡλικίαν, ο τῷ
 Τρωὸς; Τρωὰς γὰρ Ἰλον ἐτεκεν, ὡς εἴσεται. Ἰλος δὲ Λαομέδοντα Λαομέδων δὲ
 Ποδάρεικη, τὸν ὑπερον Πρίαμον κληθέντα. (Απολλ. ἔνθ. αὐτωτ:) ἐφ' οὐ τῷ
 "Ιλιον ἐάλω. Εἰ δὲ πρὸ τῆς ἀλωσεως αἴραπαγεῖς Γανυμήδης οἰνοχοεῖν ἐτάχ-
 θη ἀντὶ τῆς Ἡβης, πῶς αὐτὴ ἐπειτα Ἡβη τῷ Τρωϊκῷ ἐνώπιον ἐ-· πο-
 λέμεις ἐωνοχόει, ἐπειδὴν οἱ Θεοὶ, παθ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορούωντο; (Ιλ: Σ. 1.)

Στίχ: 38. ΑΤΤΙΚΑ ΣΙΚΕΛΙΓΗΣ κτ: Τεβδόμον τῇδη Λινέα, αὐτὸ τῆς ἐκ Τροίης ανα-
 γωγῆς, τῷ πλέον διεπερασμένο ἐτος, ἐξ οὐ οἱ Μάρων τὰ τῆς διαψιδιας κα-
 τάρχεται, τὰ πρὸ τετταύνοντο αἴραπαγεῖς διεζελεύσεθαι, κατὰ ζῆλον
 Ομῆρος, οὐ Λειτ. ἐν τοῖς Ποιητ: ἐπανεῖ,,(τῷ μηδὲ τὸν πόλεμον, καίπερ
 "ἐχοντα

Hæc secum: Mene incepto desistere vietam?
 Nec posse Italiâ Teucrorum avertere regem?
 Quippe veter fatis. Pallas ne exurere classem
 Argivum, atque ipsos potuit submergere Ponto,
 45 Unius ob noxam, et furias Ajacis Oilei?
 Ipsa Iovis rapidum jaculata è nubibus ignem,
 Disjecit rates, evertitque æquaora ventis:
 Illum expirantem transfixo pectore flamas
 Turbina corripuit, scopuloque infixit acuto.
 50 Ast ego, quae Divum incedo regina, Jovisque
 Et soror et conjux, unâ cum gente tot annos
 Bella gero; et quisquam numen Junonis adoret
 Præterea, aut supplex aris imponat honorem?
 Talia flammato secum Dea corde volutans,
 55 Nimborum in patriam, loca fæta furentibus Austris,
 Aeoliam venit; hîc vasto rex Aeolus antro
 Luctantes ventos, tempestates que sonoras
 Imperio premit, ac vinclis et carcere frænat.
 Illi indignantes, magno cum murmure montis,

60 Circum

* * *

, ἔχοντα ἀρχιλ' καὶ τέλος, ἐπιχειρῆσαι ποιῶν ὅλον, μέρος δὲ τις ἀπολα-
 , βόντα, καὶ τοῖς λοιποῖς ἐπεισοδίοις χρησάμενον. Οἱ καὶ πι τῆς Ὀδυσσείας
 ὠσαύτως ἐμεθοδεύσατο, ως καὶ Εὔσαδ· παρεσημειώτο ἐν ταῖς Παρεκβο-
 „λαῖς,, (Οὐδὲ γὰρ ἐνταῦθα τὴν ἀρχιλ' τῆς τῷ Ὀδυσσέως πλάνης ἀρχιλ'
 „τῆς ἑαυτὴς ποιήσεως τιθεται ἀλλ' ἀπό τῶν ἐγγὺς τῷ τέλος
 „ἀρχεται). Τῷ γὰρ ὄντι, τῷ Ἰσορλαν ἀπλῶς συγγράφοντος ἐσὶ, τὸ παρε-
 κολοφθεῖν ἐν ταξὶ τοῖς χρόνοις, ὃν ἀναβάλλεται τὴν δίηγησιν ἀρετὴ δὲ
 „ποιήσεως, καὶ κατὰ τὸν Ὄμηρο Σχολιαστῶ, τὸ ἀπὸ τῶν μέσων ἀρξαμένῳ.
 „προιόντα δὲ, καὶ τὴν ἀρχιλ' διηγεῖθαι κατὰ μέρος.

Στίχ: 46-50 ΟΙΓΛΙΑΔΕΩ ΑΓΑΝΤΟΣ κτ: Αἴαντα τὸν Οἰλέως, Τροίης ἐκπορθεμένης·
 ἐνδον τῇ τῆς Παλλάδος Ναῷ, τὴν Πρέσμα Καστάνδραν, ἐκβιοσάμενον, ὑπὸ^ο
 „Αθλιῶς κατὰ τὸν νόσον πλέοντα κεραυνωθῆσαι, Οὐργυλίος ισορεῖ. Ομηρος δὲ
 περὶ αὐτὴς προσιθησιν (Οδ. Δ. 509.) „ώς, ὅτε μετὰ νησὶν ἐδάμη δολοχη-
 „ρέτμησι, δὶ ἐτέραιν ἀνθεῖς ἀταθαλλίω ἀπώλετο. Καὶ γὰρ:

„Γυρῆσιν μὲν πρῶτα Ποσειδάνων ἐπέλασσε,
 „Πέτρησιν μεγάλησι, καὶ ἐξεσάωσε· Θαλάσσης.
 „Καὶ γύκεν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἐχθρόμενὸς περ Ἀθλιῶ,
 „Εἰμὶ ὑπερφίαλον ἐπος ἐκβαλε, καὶ μέγ' αάθη.
 „Φῆ διάκητι Θεῶν, φυγέειν μέγα λαῖτμα Θαλάσσης.

„Αλλὰ γὰρ ἄλλως Τίμαιος ὁ Σικελὸς (Ισορ. Βιβλ: Β. παρά Σαμβύλ Κλαρκ: ἐν ταῖς εἰς τὰ Ὄμηρ. Σημ.) ισορίσας Φέρεται „, ὅτι μετὰ τὴν Τροίας
 „ἄλωσιν πολλὸν τῶν Λοκρῶν περὶ τὰς Γυρεὰς ναυαγήσαντες ἀνηρέθησαν-
 „, οἱ δὲ λοιποὶ σωὶς Αἴαντι μόλις εἰς Λοκρίδα διεσώθησαν. Φθορᾶς δὲ καὶ λοι-
 „μῆ τὴν χώραν ἀντῶν μετὰ τὸ τρίτον ἐτος ἐχόντων, διὰ τὴν μίξην τὴν
 „αθέμιτον Αἴαντος τῇ Καστάνδρᾳ, ἐχρησεν ὁ Θεὸς εἰς ἐτη χίλια τὴν Ἀθλιῶ
 „τὴν ἐν Ιλίῳ ιλασκεδαῖ, πέμποντας δύο παρθένους ἐπὶ κλήρων „Η, (ως
 „Αἰνέας Πλάκιδος παρὰ τῷ Σχολιασ. Σερβίω) ὡχὶ δύο, ἄλλα μίαν, καὶ
 τάντην ιδίως, ἐξ αὐτῆς οὖσαν τῆς φυλῆς Αἴαντος.

Στίχ: 51-

“Ον προτὶ θυμὸν ἔφη: ησσων ὡν ἥγιασαι υφῆσω;
 ’Ουδ’ ἄπο Ἰταλίης τρέψω ηγήτορα Τεύκρων;
 ”Η μάλα δή Μοιρησιν ἔέργομαι· αλλ’ ἄρα Παλλὰς,
 Νῆας ἀχαῶν ἔχ’ ἐνιπρῆσαι, τὸς δὲ τε πόντω
 ”Ωσαθαὶ βυθίσαι, δι’ ἐνὸς μανῆς τε καὶ ἄτια,
 ”Οἰλιάδεω Ἀιαντος· ἐπεί Ζηνὸς γε ἐλέσαι,
 ”Ἐκ νεφέων ψολόεντα κεραυνὸν, ἀτὰρ προΐεσαι,
 Ναῦς τε κέδασσε, τάραξε δὲ πόντον ἀγήταις
 Τὸν δὲ ἐκ τρωθέντων σέρνων Φλόγας ἐκπνέοντα,
 Λαίλαπι ἀρπάξασ’ ὁξεῖς χοπέλω ἐνιπεῖρεν.
 ”Η δὲ ητὶς βασίλεια μετ’ ἀθανάτοισι βιβάθω,
 ”Αυτοκαστιγνήτη τε Ζηνὸς ἔχσ’, ἄλοχός τε,
 Μάψ πολεμησάντας ηδη δηρὸν πρὸς ἐν ἔθνος
 Τίς δὲ ἄρετα πρόφρων Θεὸν ὡς αἰδέσσεται Ἡρώ;
 ”Η βωμοῖσιν ἔμοις ἵκετης τιμὰς προσανοίσαι;

45
50
55

Τοῖα κατ’ αἰθόμενον κῆρο γί Δάμιων σροφόωσαι,
 Εἰς νεφέων πάτρων, μανικὰς πνεύσαις ἀγήταις
 ”Ικετο Αἰολίων ὄθι· ἐνρέει. ”Αιολος ἄντρω,
 Δυσταλέας τ’ ἀνέμος, ηχεῦντα τε κύματα λάθρου,

60 Κοιρανέων

* * *

Στίχ: 51 - 55. Η Δῆτις βασίλεια κτ: ‘Αδελφὰ ταῦτα, οἵς Ἡρα καὶ παῖς· Ο-
 μήρῳ μεμψιμοιεῖσσαι τῷ Διὶ ἀποτείνεται·’ Ιλ: Σ. 364.
 „Πῶς δὴ ἔγωγ”, ή φημὶ Θεάων ἔμμεν’ αρίστη,
 „Ἀμφότερον, γενεῦ τε, καὶ θυνκα Σὴ παράκοιτις
 „Κέκλημακ, σὺ δὲ πᾶσι μετ’ ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις·
 „Οὐκ ὄφελον Τράσσοις κοτεσσαμένη κακοὶ φάψαι;

Στίχ: 57. Εἰς Νεφέσων πατρήν κτ: Nimborum in patriam· Εξηλικώτερε δὲ ἄντις,
 καὶ τῇ μέτρᾳ σωζομένος: (εἰς ὄμβρων πάτρων.) Nimbus γὰρ παρὰ Λατί-
 νοῖς, ἀνεμὸν τε σημάνει, καὶ γέφος, καὶ νέτεν· ἀλλ’ ἦν τυχὸν αὐτὴ, ἢ
 δοκεῖ σωμέχεδμα, νέτω τινι ὄντι φαγδαῖο τε καὶ ζαλόεντι. διθεν (ὄμβρι-
 μος,) ὁ σφρόδες τε καὶ βίσιος, καὶ φῶμη διαφέρων καὶ κραταιότητι· ὁ
 καὶ αἴσιρεσσε δὲ τῇ μ., (ὄβριμος.)

Στίχ: 58. Ικετο Αἰολίην· ΟΘΙ...”ΑΙΟΛΟΣ...”Ομηρος μὲν, ὡς μίαν ἀναφέρει·
 (Οδυσ. Κ. Στίχ. 1) „(Αἰολίην δὲ ἐσ νῆσον αφικόμεδ”. Νῆσον τινὰ (κατὰ
 „τὸν Σχολ:) ταύτην λέγων ἀλλιώ ἐκτετοπισμένην. αλλ’ ἦν τυχὸν αὐτὴ, ἢ
 ἐπὶ τῶν πλεύσιν πρωτέυσσα, καὶ τὸ κοινὸν ὄνομα ἐξιδιποιεμένη. Οἱ γὰρ
 πλεύσι, ἀθροισματιστικῶν τινων τιλι Αἰολίαιν ἐπον, ἔγγυς Σικελίαις κειμένων, ἐν
 τῷ πελάγει τῷ Τυρρηνικῷ. (Στράβ. Γεωγρ. Βιβλ: Β. καὶ 5: Καὶ Πλίν.
 ἐν Γ. Κεφ: Η. Καὶ Μέλας ἐν Β. Κεφ: Ζ.) Ουτω δὲ ἐξωνομάδη εξ Αἰόλων
 τῷ Σικελῶν βασιλέυσοντος, καὶ ιπποτάδε τῷ Μίμαντος. Τὰ δὲ νησίδια ταῦ-
 τα, οἱ μὲν εἰς ἐννέα ηριθμησαν· οἱ δὲ, (τὰ δύο οἳσιν διὰ σημικότητας παρι-
 δόντες) εἰς ἐπτά τιλι τε κατὰ τὸν πορθμὸν Στρογγύλων, καὶ τὰς εξῆς ἔξ,
 Διδύμη, Ιεράν, Ικεσίαιν, Λιπάραιν, Ερικώδη, Φουκωδῆ. Τὰς αὐτὰς δὲ Νήσους
 καὶ Ήφαισιάδας ἐκάλουσι πάλαι, διὰ τὸ πῦρ εξ αὐτῶν, ἐκ τῶν ἐν αὐ-
 ταῖς Κρατήρων, ἐκπιέντεν. Καὶ Λιπάραις δὲ Νήσους ακτομεν αὐτὰς γε, ἐπει-
 τὸ τῆς μᾶς ὀνόματος κοινοποιεμένη, εἴτε καὶ παρὰ τὸ, διὰ εξερεύγον-
 ται Φλόγας, τιλι ἐπ’ αὐτῶν γίνεται ἐκλιπαίνεδμα, διά μάλιστα τῇ ίδιας Λι-
 πάραι συμβαίνει, καὶ τῇ Στρογγύλῃ δὲ, ησ αἱ φλόγες αναδιδοῦσαν ισόριω-
 ται καθαρώτεραι. Φασὶ δὲ τὰς ἐν αὐταῖς οἰκεῖταις, ἐκ τῷ καπνῷ, τῷ
 αἴπο τῶν Κρατήρων ἐκθράσκοντος, προσημανεδμα τὰς ἀνέμος, τὰς μετα-
 τρεταῖς ημέραιν πνέουσσας.

Βιβλ: Α'

C

Γ'

60 Circum claustra fremunt; celsa sedet Aeolus arce
Sceptra tenens, mollitque animos, et temperat iras.
Ni faciat, maria, ac terras, coelumque profundum
Quippe ferant rapidi secum, verrantque per auras.
Sed pater omnipotens speluncis abdidit atris,

65 Hoc metuens: molemque et montes insuper altos
Imposuit, regemque dedit, qui foedere certo
Et premere, et laxas scire dare jussus habenas.

Ad quem tum Juno supplex his vocibus usq; est:
Aeole (namque tibi Divum pater, atque hominum rex
70 Et mulcere dedit flatus, et tollere ventos)
Gens inimica mihi Tyrrhenum navigat aequor,
Ilium in Italiam portans, viatosque penates.
Incute vim ventis, submersasque obrue puppes:
Aut age diversas, et disjice corpora ponto.

75 Sunt mihi bis septem praestanti corpore Nymphae,
Quarum quae formam pulcherrima Deiopeam
Connubio jungam stabili, propriamque dicabo:
Omnes ut tecum meritis pro talibus annos
Exigat, et pulchrâ faciat te prole parentem.

80 Aeolus haec contra: Tuus, ô regina, quid optes
Explorare labor, mihi iussa capessere fas est.
Tu mihi, quodcumque hoc regni, Tu sceptrta, Jovemque
Concilias, tu das epulis accumbere Divum,
Nimborumque facis, tempestatumque potentem.

85 Hæc ubi dicta, cavum conversa cuspede montem

Impu-

* * *

Γ'. Κεφ. Θ'.) τὰς Ποιητὰς Αἴολον τοῖς ἀνέμοις ἔθορον ἐπισῆσαι, καὶ τιλὸι
Αἰολίαν κύειν τὰς ἀνέμες ὑποθέσαι, οἵ μανικοὶ καὶ βίσιοι πνέοντες, τὰ τε
νέφη πανταχόθεν σιωπεύεσσι, καὶ εἰς οὐτῶν καὶ ὅμβρων ἁσυγδάσιν συμ-
βάλλεσσι γένεσιν

Στίχ: 60. ΚΟΙΡΑΝΕ'ΩΝ ΣΥΝΕ'ΧΕΙ Καὶ γὰρ καὶ καθ' Ὀμηρον, Ὁδυσ.
Κ. 21.

, Κεῖνον (τὸν Αἴολον) ταμιῶν ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
,, Ήμέν τανέμενα, ήδ' ορνύμα, ὃν κ' ἐθέλησιν.

Στίχ: 67. ΒΡΙΘΕΙΣ Δ' ἘΠΙ ΘΗ' ΚΑΤ' ΟΡΟΓΚΟΥΣ. Ο δὲ Μάρων ἀντό-
δὴ τῷτο: Molemque et montes. Ἐν διὰ δυοῖν.

Στίχ: 78. ΕΙΣΙ ΔΙΣ ἘΠΤΑ' ΜΟΙ Παρεπλήσιαι δὲ καὶ Ἡρα πατέρα Ομήρω
καθυπικχυέτο τῷ Τηνῷ, ὡς ἀν απελθών αὐτῇ δαμάσῃ τὸν Δία, Ἰλιάδ.
Σ. 267.

, 'Αλλ' οὐ, ἐγὼ δὲ κέτοι Χαρίτων μίαν ὄπλοτεράων
,, Δώσω ὄπλομενα, καὶ σιληνοῦθαί σκοτιν,
,, Πασιθέην, ης αὖν ἐέλδεαν ἥματα πάντα.

Δώροις δὲ καὶ Αγαμέμνων τιλὸι Αχιλλέως μῆνιν περάμενος ὑποχαλᾶν,
πρέσι γε τοῖς ἄλλοις πρεβάλλετο καὶ τι τοιέτον. Ιλ. I. 144.

, Τρέες δέμοι εἰσὶ θυγατέρες ἐνὶ μεγάρῳ ἐϋπήκτω,
,, Χεισόθεμι, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ιφιάνασσα,
,, Τάιων ην καὶ ἐθέλησι, φίλιων αἰσθένον αγέδω.

Στίχ: 83.

Κοιρανέων συνέχει, σειρῆς θ' ἄρκτης τε χαλέπται.
Οἱ δὲ μέγ' ὁχθάντες περὶ πόρεος ἀντρα βρομεῦσιν.
Αἴολος αὐτενῆς δ' ἀπὸ πέτρης σκῆπτρα χερίζων,
Τῶν δὲ μαλάσσαι μὲν θυμάς, ὥργας δ' ἀνίησι
Πόντου ἐπεὶ ἄλλως, καὶ γὰρ τε, καὶ πόρων ἔνριψι
Πάγδα κεν ὁρνύμενοι φέρον, εἰς αὔρας δὲ κέδασσαν.
Ἄλλὰ πατὴρ πάντων ὁρφνοῖς τὰς αἵρεσι κεῦσε,
Ταῦτη προοσσόμενος, βριθεῖς δὲ πέπι θήκατ' ὁρόγυις,
Δῶκε δὲ τοῖσιν ἀνακτα, διὰς ἀρ πεσμοῖς ἀτρεκέσσιν,
Ημέν εἶπίχειν, ηδὲ τὸν ἀνέμεναι λίμα ἄδη.

60

65

Τόφρα δὲ τὸν δὲ ἵκετις τοῖα προσφεύγειτο Ἡρη:
Αἴολε, (Σοὶ γάρ δῶκε πατὴρ ἀνδρῶν τε Θεῶν τε
Κύματ' ἐπευνάζειν, ηδὲ ὁρνύμεναι τε αἴτας)
Ἐθνος ἐμοὶ δύσνεν, Τυρρηνὸν λαῖτον ἐπιπλώει,
Ιλιον Ἰταλίαδε, Θεάς πατρίς τὸν ἐπανάξον,
Ἡτηθέντας δὲ ἀλλ' ἔντενε βίων ἀνέμοισι,
Ναῦς τε ὑποβρυχίας καταδύμεν' ἐπειξον πάντη,
Ἡὲ κέδασσον, ἀτὰρ πόντῳ διὰ σώματα ρῆψον.
Εἰσὶ διὶς ἐπτά μοι, ἔξοχοις ἔχεσσι κάλλεα Νύμφαι.
Τῶνδε μίαν, τὰς ἄδος ἀρίστα Δηϊόπειαν,
Ἐν σαθεροῖσι γάμοισι τελὼν ἔμενον ἔξοσιάσω,
Ἡ χάριτος σοι ἔστι γέρας ἔμβιον ἡματα πάντα,
Καὶ σὲ δὲ ἀγλαέων ἀναδεῖξαι Φώτορα πάιδων.

70

75

Αἴολος ᾧδε δὲ ἐπάμειπτο: Σὸν ὡς Βασίλεια, ὁ βάλει,
Γνωρίσαις ἔργον, ἐμὸν δὲ οἷς περ κέλεα πεπιθέαθαι.
Ταῦτε γάρ, (οἷον ἔντι) κράτεος, Σύμποιος ἐσσι.

C 2

85

Σὺ

* * *

Στίχ: 83 ΣΟΝ Ὡ ΒΑΣΙΛΕΙΑ Ὁ ΒΟΥΤΛΕΙ, Καὶ Ὁμηρ. δὲ, τῇ Ἡρῃ
αἰτησαμένη τὸν κεσὸν οἱ χρῆσαι, τὰς Ἀφροδίτην ἔτως ἐπαμεβομένια
εἰσάγει. Ἰλ: Σ. 195,

,Αὔδας ἂ, τι φρονέεις τελέσαι δὲ με θυμὸς ἀνωγε·
,,Εἰ διώμαμαι τελέσαι γε, καὶ ἐι τετελέσμενον ἐσὶν.

Καὶ Ἡφαιστος δὲ Θέτιδι, ὅπλα τῷ σιφῷ αὐτῆς κατασκευάσαι δεομένη,
ἐπινέυσας ὁμοιως ἀπιώτησεν. Ἰλ: Σ. 425

,Αὐδας δ, τι φρονέεις κτ:

Ομὲν οῶ Σκαλίγεος τὰς Ὁμήρας ταῦτα κακίζει, ὡς χυδωλογίας ἀπό-
ζογτα. Plebeja sane omnia. (Ποιητ: Βιβλ: E. Κεφ. Γ.) Ἀλλά γάρ, ὡς καὶ
τὸ ὑπὸ Κιωτίλιαν εἰρημένον, ὡδὲ παρελθεῖν: Homerum nemo in magnis
sublimitate, in parvis proprietate superaverit. (Βιβλ: Γ: Κεφ: Α:) (Ουδεὶς
ἄντι Ὁμηραν, ἔτ' ἐν μεγάλοις ὑψηρεψάντα, ἔτ' ἐν μικροῖς κυριολεκτάντα
ὑπέρεχη. Πῶς τιλ τῷ μυκτῆρος δειμύτητα τῷ Σκαλιγέρῳ, τὸ θωπευτικὸν
ἢ διένυσε τῆς Λιόλια πρὸς τὸν Ἡραν ἀπαντήσεως, τῷ Βασίλειαν δὲ ὅπως
ἀντιλιπεῖται προειπεῖν ἀρκεδιντες, ἀλλα καὶ προσάτιν ἀσττα, καὶ ἐυεργέτιδα,
καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀγωθεῖς πᾶσι, καὶ τῷ παρασοιτεῖν ἐσὶ τῆς Διός
τρεπέζης ἀντιλιπεῖται προσένεν; Ταῦτα γαρ Ὁμηρος, ἔτε Ηφαίσω πρὸς Θέτιν,
ἔτ' Ἀφροδίτην πρὸς Ἡραν ἐφαρμόσας ἤξιστεν: Λλα τιλ Θέτιν ἐ μὲν, διὸ
χρόνες ἀντιλιπεῖται προσέπειν, (αἰδοῖια τε φίλιω τε) προσέπειν, ὡς γε εἰκός.
Ἀφροδίτη δὲ τιλ Ἡραν, Πρέσβατη, θεῶν ἐκάλεσε μόνην, γέρασα ἀντη τόδε
προσῆ-

Impulit in latus: ac venti, velut agmine facto,
 Quà data porta ruunt, et terras turbine perflant.
 Incubuere mari, totumque à sedibus imis
 Una Eurusque Notusque ruunt, creberque procellis
 90 Africus, et vastos volvunt ad Littora fluctus.
 Insequitur clamorque virum, stridorque rudentum.
 Eripunt subito nubes coelumque diemque
 Teucrorum ex oculis: ponto nox incubat atra.
 Intonuere poli, et crebris micat ignibus aether,
 95 Praesentemque viris intentant omnia mortem.
 Extemplo Aeneæ solvuntur frigore membra,
 Ingemit, et duplices tendens ad sidera palmas,
 Talia voce refert: O terque quaterque beati,
 Queis ante ora patrum, Troiae sub moenibus altis,
 100 Contigit oppetere: O Danaum fortissime gentis
 Tydeide, mene Iliacis occumbere campis
 Non potuisse, tuaque animam hanc effundere dextram,
 Sævus ubi Aeacidæ telo jacet Hector, ubi ingens
 Sarpedon, ubi tot Simois correpta sub undis
 105 Scuta virum, galeasque et fortia corpora volvit?
 Talia jastanti, stridens Aquilone procella
 Venum adversa ferit, fluctus que ad sidera tollit.

Frangun-

* * *

προσῆκον ἀποδίδοσα, καὶ δίκαιον ὅτι θυγάτηρ τῷ μεγάλῳ Κρόνοιο καὶ
 ὅτι Ζηνὸς ἐν αἰγαίοις ποσεῖται τῷ ιάνθασται.

Στίχ: 88. ΩΣ ΕΙΠΩΝ ΑΙΧΜΗΝ ΣΤΡΕΨΕΝ· κτ: καὶ Ομήρω Ποσειδῶν ἀντός·
 ὅτε τὸν κλύδωνα κατὰ Ὀδυσσέως δίηγεται· Όδυσ. Ε. 291.

,Ως εἰπών, σώσαγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον,
 ,Χερσὶ Τείαιναν ἔλαν· πάσας δὲ ὁρέθων ἀέλλας,
 ,Παντοίων ἀνέμων· σὺ δὲ νεφέεσσι κάλυψε
 ,Γᾶσσαν ὄμβρον Πόντον. ὁρώμεν δὲ φενόθεν νύξ.
 ,Σὺ δὲ Εὔρος τε, Νότος τ' ἐπεσε, Ζέφυρος τε δυσαήσ,
 ,Καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης μέγα κῦμα κυλίνδων.

Οὐ μὲν οὐδὲ Λίστος, τὸν κενεῶνα τῇ δέρβες τῇ αὐχμῇ τύψας, τὸς ἀνέμως
 ἔξαγεν· ὃ δὲ Ποσειδῶν ἀμέσως ἐτάραξε τὸν Πόντον· οἷα τορωήι τνα,
 τὸ τῇ Δεκιανῇ Φάναι, τῷ Τείαιναν ἐμβαλών, καὶ πάσας ἐκ τῇ ακολόθῳ
 ὡρόθιστε τὰς Θυέλλας, ἐτοίμους ἔχων καὶ τὸς ἀμφὶ τὸν Λίστον ἀνέμως
 ἐπεξιόντας, ὡς ὑποδρεπῆρες. Ἔνθ' αὐθις Σκαλιγερος (Αυτόθι) τῷ Μάραν-
 νος περιγραφίῳ τῆς καθ' Ομηρον ἐνείσκει προτέραν, μηδὲν τῇ ἐμφανομέ-
 νῃ ὑπεροχῇ προσέχων τῇ Ενοσίχθονος. Ἀλλ' ὅτι γοῦν πρὸς τὸ Ομήρου ἀπο-
 δῶν παραδειγματι τῷ καθ' αὐτὸν εἰκόνα 'Ουργίλος ἀριστα διετυπωσεν,
 οὐδὲς ἀντεξεῖ.

Στίχ: 98. ΑΞΩΝ ΟΤΡΑΝΙΟΣ ΒΡΑΧΕΝ κτ: Ἀντὶ τῶν παρὰ τῷ Ποιητῷ πόλων·
 Intonuere poli: ὑπεθέμιλα τὸν ἀξονα, οὐπερ ἐκεῖνοι τα πέρατα εἰσὶν. Ἀλλ'
 ἔτι βελομένοις καὶ δύτως ἀποδένται τὸ ἔπος.

,Βεόντεον αὐνὰ πόλοι, θαμα δὲ αἰθῆρ ἐκσελάγιζεν.

Στίχ: 101. ΚΑΙ' ΡΑ' ΒΑΡΤΣΤΕΝΑΧΩΝ κτ: Ουτω καὶ Αχιλλέους παρέ· Ομήρω,
 ἐπειδῶν ἐνθροῶν τῷ Σκαμάνδρῳ ἐπὶ τῆς κατὰ Τρώων διώξεως, ὑποβρύ-
 χιος γενέθαι αἰς πρεπτον ἥλθε τὸν πλήνων. Ιλ: Φ. 272.

„Πηλεό-

Σὺ Ζηνὶ ἔωάγεις, μετὰ δαῖτα Θεῶν σὺ δὲ μὲν θεῖς.
 Ἡδὲ ὅμβρων ποιεῖς, ἵδε χειμώνων με διωάσις.
 Σέ πάνταν αὐχμῶν σρέψεν, κενεῶνα δὲ σρέψεν
 Τύψε πλευρόθεν· αἴψα φαλαγγηδὸν δὲ ἀγήταγ,
 Χόνονθ' ὅι σφὶν ἀνώκται, ἀεῖσι δὲ γαῖαν ἀέλλαις.
 Ιφὶ δὲ ἐπιβούσσι θαλάσση. Τιὼ δὲ ἀπὸ βένθος
 Παμπήδια κυκάσσων ὄράντες κελαδεινοί·
 Ξῶ γέ Εὔρος τε, Νότος τε, ἀελλοφόρος τ' ἐπὶ τοῖς Λίψ,
 Κύματα ηγόναξδε πελώρια προπροκυλίνδων.
 Αἰψ' ἀνδρῶν κραυγὴ τε, σύριγμὰ τε ὥρθ' ὑπεράων·
 Αυτίκα δὲ ἄρο νεφέλαι Τεύχροισι πόλον τε,
 Εἶλον ἀπὸ δύσσοιν· νῦν δὲ ὁρφνάη χεῦτ' ἀνὰ πόντον.
 Αξων ὀυράνιος βράχεν· αἰθήρ δὲ ἐκσελάγιε.
 Πάντα πλοιούμενοισιν ἄλυκτον ἀπάλεεν οἶτον·
 Ρίγει δὲ ἐξαπίνης Αἰνέας λύετο γυῖα,
 Καὶ δὲ βαρυσενάχων, χεῖρας τ' ἐπὶ τάρξ ἀνίχων,
 Ω μάκαρες, Φώνησε, τρὶς αὐτοὶ, τετταράκις τε,
 Τοὶς γενεταῦν ἄντικα, αἴποις ὑπὸ τάχεσι Τροίης
 Πέπρωτ' ἐκδανέειν! Ω φέρτατε ἐν Δαναοῖσι
 Τυδείδη, αὐτὸν μὲν ἄρα Ίλιακοῖς πεδίοισι
 Όυκ ἐνέλια πεσέμεν; μηδὲ ιφθίμοισι δαμέντα
 Χερσὸν ὑπαὶ σῆσιν, τιὼ δὲ ψυχὴν ἀποχεῦσαι;

90

95

100

105

Ἐνθα

* * *

Πηλεύδης δὲ ὥμωξεν, ίδων ἐς ἀρσενὸν ἐψεψα
 Ως μὲν φελέ, ἐκταρικτεῖναι, ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος·
 Τῷ καγαθὸν μὲν ἐπεφύ, αγαθὸς δὲ κεν ἐξενάριξεν.

Στίχ: 102. Ω ΜΑΚΑΡΕΣ κτ: Όμοιως Όδυσσος: Ε. 306.

Τρὶς μάκαρες Δαναοὶ, καὶ τετράκις, ὅι τότ' ὄλοντο,
 Τροίη ἐν ἐνερέῃ
 Ως δὴ ἐγωγέ φελον θανέειν, καὶ πότμον ἐπιποτεῖν.

Στίχ: 104. Ω ΦΕΡΤΑΤ' ΕΝ ΔΑΝΑΟΓΣΙ Αχιλλεὺς μὲν, τὸν ὑφ'
 { 105. ΤΥΔΕΙΔΗ οὐ δὲ ἀνάγεθενη, εὔχετο·
 Εκτορεα ἐπαινῶν, ὃς ἐνθάδε, φησι, τέτραφ' ἄριστος. (αἴθα: αὐτω)
 Ανείσεις δὲ Τυδείδης ὁδὲ δροίων, ὑφ' οὐ προέλοιτο δὲ πεσεῖν, φέρτατον
 αποκαλεῖ. Ήν δὲ Διομήδης Τυδέως τε καὶ Δηϊφίλης θυγατρὸς Αδράτη,
 ἐν Δαναοῖς φέρτατος, εἰ καὶ μὴ τῶν Δαναῶν ἀπάντων, ὡς πολλὰ ὑπὸ τὸ
 Ίλιον ἀνδραγαθίσας, καὶ δέ τοι τῶν Δαναῶν ἀπάντων, αὖτις πολεμεῖν ἐπι-
 τολμήσας τοῖς αὐθανάτοις, οἷον Λφροδίτη (Ιλ: Ε. 335.) καὶ Αρεῖ αὐτῷ
 (Ιλ: Ε. 855.) Όν ψυχρὸν δὲ ίσως εἰπεῖν, ὅτι καὶ Τυδείδης ὁδὲ πρὸ τῶν
 αὖτοις ἐθέτο Αἰνέας Ελλών, τὸ ἐκ τῆς ήττης αὐχος προσριθέν αὐτῷ
 διπωσθν θεραπεύων, ὡς ὑπὸ τοιετούς αὐδρὸς κινδυνεύσας, ειμή Λφροδίτη
 αὐτὸν ή μῆτηρ ὑπεξέφερεν ἐκ πολέμου. (Ορεα Ιλ: Ε. 300 - 318.)

Στίχ: 107. ΤΗΝ ΔΕ ΨΥΧΗΝ ΑΠΟΧΕΤΣΑΙ; Κατὰ δόξαν (φησι
 Σέρβιος) τῶν ἐν τῷ αἴματι κεῖθαι, ἵτοι αὐτὸν ἐναι τὸ αἴμα, τιὼ ψυχὴν
 ὑποτιθεμένων· καίτοι αὐτοῖς πνεῦμα αὐτῶν ἀποφαίνεται.

Βιβλ. Α'

D

Στίχ:

Franguntur remis; tum prora avertit, et undis
Dat latus: insequitur cumulo praeruptus aquæ mons.
110 Hi summo in fluctu pendent: his unda dehiscens
Terram inter fluctus aperit: furit æstus arenæ.
Tres Notus abreptas in faxa latentia torquet,
(Saxa vocant Itali medijs quæ in fluctibus, Aras)
Dorsum immane, mari summo: tres Eurus ab alto
115 In brevia, et Syrtes urget (miserabile vi su)
Illiditque vadis, atque aggere cingit arenæ.
Unam quæ Lycios, fidumque vehebat Orontem,
Ipsius ante oculos, ingens à vertice Pontus
In puppim ferit: excutitur, pronusque magister
120 Volvitur in caput, ast illam ter fluctus ibidem
Torquet agens circum, et rapidus vorat æquore vortex.
Apparent rari nantes in gurgite vasto,
Arma virum, tabulæque, et Troja gaza per undas.
Jam validam Ilionei navem, jam fortis Achatae,
125 Et quâ vectus Abas, et quâ grandaevus Alethes,

Vicit

* * *

Στίχ: 108. "ΕΝΩΛΑ 'ΡΑ' ΑΙ' ΑΚΙ' ΔΟΥ ΛΟΡΙ' ΑΙ' ΝΟ' Σ ΚΑ' ΠΠΕΣΕΝ "ΕΚΤΩΡ· Τετράς
τῶ 'Αχιλλέως δόρατι, ὃς Αιακίδης ἀπὸ τῆ πάππα παρενυμέτο. Ἐκ γαρ
Αιακῆ καὶ Ειδηῖδος τῆς Χείρων Πηλεὺς. Ἐκ Πηλέως δὲ καὶ Θέτιδος ὁ
'Αχιλλεύς. Αιακὸς δὲ ισόρηται αὐδρῶν ἀπάγτων γενέθλαι Θεοσεβίσατος, διὸ καὶ
παρὰ Πλάγτων, τὰς ἄδειας φυλάσσειν πεπισθεται. (Ἀπολλόδ. Βιβλ. Γ.
Κεφ: ΙΒ.) "Ἄγρεις δέ, καὶ θηριώδης ὁ "Εκτωρ προσείρενται, ὃς χαλεπὸς
ἄν εν μάχαις, καὶ δυσάντητος οὐτω γάρτοι καὶ Αχιλλεύς παρ' Ομήρῳ,
ἐπειδὴν τὸν "Εκτωρος ἀποκτενῶν ὥρμητο, μένεος ἐμπλήσατο θυμὸν ἀγρίου,
(Ιλ: Χ. 310.) Όυδὲ ἀγρεωκίας ηθηριώδιας τέτο, αλλὰ ἀρεικῆς τινὸς ἐνψυ-
χίας, καὶ ἀτέγυκτε φρονηματος. Σεσημειώθω δὲ τὸ τρίς ἐπαναληφθέν,
(Ἐγθα.) καθ' ὅμοιότητα τῷ καὶ παρ' Ομήρῳ χήματος: (Οδυσ. Γ. 108.)

..... ἐνθα δὲ ἐπειτα κατέκταθεν
,,Ἐνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήιος, ἐνθα δὲ 'Αχιλλεύς,
,,Ἐνθα δὲ Πάτροκλος, Θεόφιν μήτωρ ἀτάλαντος.
,,Ἐνθα δὲ ἐμὸς φίλος υἱὸς, ἄμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων.

Στίχ: 109. ΣΑΡΠΗΔΩΝ ΣΙΜΩ' ΕΙΣ, Ομὲν Σαρπηδὼν ὑπὸ Πατρ.
ρόκλῳ ἀναιρεθεὶς, (Ιλ: Π. 48α.)

,,Ηειπεν, ὃς ὅτε τις δρῦς ἔριπεν, η ἀχερωΐς,

,,Ηέ πίτυς βλωθεὶ κτ:

"Ην δὲ ἀγὸς Δυκίων ὁ Σαρπηδὼν, υἱὸς Διός ἐξ Εὐρώπης τῆς Αγιώρος· η,
καθ' Ομηρον, ἐκ Διός, καὶ Λαοδαμείας τῆς Βελλεροφόντες, (οἱς Ἀπολλόδω-
δος Φησὶ Βιβλ: Γ. Κεφ: α') Όδε Σιμόεις, καθὰ καὶ ὁ Σκάρμανδρος, ὁ καὶ
Σάνθος καλέμενος, ποταμοὶ εἰσὶν οἱ διὰ τῆ πεδίοντες τῆ Τρωϊκῆ, εἰς
δὲ δουὶ ἔνει τέως ἀλλήλοις συμβάλλοντες. ἐνταῦθα δέ, τῆ Σιμόεντος ιδιά-
τερον, Φασὶν, ὁ Μάρων ἐποίησε τὸν Αἰνεῖαν μυηδιῶν, ὅτι παρὰ τέτυ
ταις ὄχθαις γεννηθένται ἐξ Αφροδίτης, εἰκὸς ην καὶ αὐτόσις ἀν προελέθη
ἐκπνεῦσα, ἐνθα τὸν ζωτικὸν αἴρει τό πρῶτον ἐπάσσατο.

Στίχ: 110. ? 'ΑΝΔΡΩΝ ΔΗ' ΤΟ' ΤΕ ΠΟΛΛΑ' ΒΟΑΓΡΙΑ ΚΑΙ' ΤΡΤΦΑΛΕΙ' ΑΣ
III. ? 'ΡΕΥΜΑΣ' ΤΦΑΡΠΑΞΑΣ, 'ΙΦΘΙΜΑ' ΤΕ ΣΩ' ΜΑΤ' 'ΕΔΙ' ΝΟΥ. Τιώ
τοιανδε τῶν αὐδρῶν ἄμα καὶ τῶν ὄπλων ὑπὸ τῶν ποταμίων φευμάτων συ-
ναρπαγιώ ἐχ απαξ Ομηρος υπετύπωσεν, ὃς ἐν αἰκόνις σήσας ὑπτάνεθαι.

8X

Ἐνθα δὲ Αἰακίδες δορὶ αὖτος κάππεσεν Ἐκτωρ;
Ἐνθὸν ἥραιπε μέγας Σαρπηδὼν; ἐνθα Σιμώεις,
Ἀνδρῶν δὴ τότε πολλὰ βοάγρια κοὐ τρυφαλέας
Ῥεύμασ' ὑφαρπάξας, ἵψθιμά τε σώματ' ἔδινε;

πο

Τοῖς ἀπερευγομένης δοχθῶσα θύελλα βορῆθεν
Ἴσοις ἀντιπνεῦσεν, αὖτε αὐθέρα κύματα δὲ ἥρεν.
Αἴψ' ἐάγη δὲ ἐρετμὰ πρώρη δὲ ἀνὰ ἄψ τετραπυῖα,
Πλευρὰν κύμασι δῶκεν ἐφέσσετο δὲ ἵσος ὅρει δοῦς
Σωρηδόν· χοῖοι μὲν δὲ μετήροι τῷώριατο
Κῦμα ἐπ' ἄκρον τοῖς δὲ τὸ ὕδωρ ἀμφιποχαῖνον,
Γῆν διὰ δηγνυμένων δοθίων νέρῳ ἐξεκάλυπτε.
Ζεῖε δὲ ἀμμος ἄφαρ δὲ ὑφάλις Νότος ἀμφὶ γε πέτρας,
Τρεῖς συφέλιξε νέας· (Πέτρας δὲ ἄρα Ιταλιῶται
Βαμβάς κικλήσκουσι μέσας ἐντεῦθεν κύμασ' ἔσοντας,
Νᾶτα τάδε αὐτοπέλωρα, ἀλλὰ προϊόντα ἀπ' ἄκρης.)
Τρεῖς δὲ αὖ ποντόθεν Εὔρος αὖτε Βραχέα ἔωσεν,
Ἀμφὶ τε Σύρτεις (οἰκτρὸν ἰδεθαί.) καὶ τεναγώδη
Ἀμφεπέδησε, δῶσε δὲ σωροῖσι ψαμάθοιο.

π5

120

125
Τῆς
* * *

Ἐχεῖς δέ, αὖτε καὶ ὡσὶν ἐξακέθεθαι. Οἷος ἐν τῇ ὑπὸ Ἀχιλλέως διώξει,
Ιλ. Φ. 8.

„Ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο Βαθύδρον ἀργυροδίνιων· (οἱ Τεῶες.)
„Ἐν δὲ ἐπεσον μεγάλῳ πατάγῳ Βρέαχε δὲ αὐτὰ δέεθεσ.
„Οχθαὶ δὲ ἀμφὶ περὶ μεγάλῃ ταχον· οἱ δὲ ἀλαλητῶ
„Εἰνεον ἐνθα καὶ ἐνθα, ἐλασσόμενοι κατὰ δίνεις.

Καὶ τῷ τῶν ποταμῶν δὲ ἐπικλύσεις τῶν ἐξ Ἰδαιῶν ὁρέων συρρέειντων ἀμα,
ῶς τὸ Θεῶν ἀκέητι τυχθὲν τεῖχος τοῖς Ἀχαιοῖς ἀμαλδῶμα, σὺν τοῖς
λοιποῖς εἰσάγεται. (Ιλ: Μ. 22.)

„Καὶ Σιμόεις, δῆθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλεασι
„Κάππεσον ἐν κονίγοι, καὶ ἡμιθέων γένος αὐδεῶν.

Κανταῦθα δὲ ἡμῖν Σκαλίγερος (Ποιητ: Ε. Κεφ: γ.) τὸ κάππεσον ἐν κονίγοι
ἐπισκάπτει: Quid (λέγων) ad fluvios, si in pulverem illa cecidere? Τὶ πρὸς τὸν
ποταμὸν, ἐπειρ ἐκεῖνα κάππεσον ἐν κονίγοι; Ότις ἐπειρ ἀδωάτως ἔχειν τὴν
παρὰ τῶν ποταμῶν πλημμυράντων τῆς κονιορτώδες χώρας ἐπικλυσις
καθάπειρ ἄριστα πρὸς τὴν Σκαλιγέρην σωματίαιν απιώτα Σαμαηλ ὁ Κλαρ-
κιος. (ἐν ταῖς εἰς τὰ Όμηρ. Σημειώσ.)

Στίχ: 115. ἘΦΕΣΠΕΤΟ Δ' ἸΣΟΣ ὉΡΥΞ·

116. ΣΩΡΗΔΟΝ Ἀχεις αὐθέρος Ουιργίλιος ἡμῖν ἀνακορεθύσας
τὸ κῦμα, κατὰ τῆς αἰατραπείσοις ἐπὶ πλευρὰν πρώρας, εἰρ ὁρεις ὅγκον
αὐτὸν κατεσώρευσε. Τηλικαῦτα δὲ τὰ ἐπὶ τῆς Τρικυμίας καὶ παρ Όμηρον,
(Ιλ: Γ. 390.)

„Κύματα τε τεροφέντα, πελώρια, ἵσα ὁρεοφί·

Ἐπανεῖς οὐδὲ εἰκότως τόδε τῷ Ουιργίλιος τὸ ἐπος Σκαλίγερος (Βιβλ: Γ.
Κεφ: μη.) ὅτι διὰ τῷ μονοσυλλάβῃ ὄντες, μετὰ βρέθες τὸ ὕδωρ ἐν
αὐτῷ ἐπικαταψύχει: πρεγρυπται aquae τοπι. Διὸ καὶ αὐτὸι τὴν μονοσυλλαβίαιν
· ἐν τῷ καταλήξει τῷ ἐπειρ διετηρήσαμεν: (Ἴσος ὁρεις δοῦς.)

Στίχ: 121. ΒΩΜΟΥΣ ΚΙΚΛΗΣΚΟΥΤΣΙ ιτ: Ἐννέα τέττας ἐναγ σκοπέλος, Ἀφρικῆς
τε μέσον καὶ τῆς Νήσος Σαρδεῖς καιμένες, κατ' ἐκεῖνο δὴ τῆς θαλάσσης.
ἐνθα Καρχηδονίες ὑπὸ Ρωμαίων καταναυμαχηθίωμι σωμέβη, καὶ ἐτώ πε-
ρας ἐπιτεθίωμι τῷ πρώτῳ Καρχηδονικῷ πολέμῳ, αρξαμένῳ μὲν Ἔτ: 488.
αὐτὸν καταβολῆς Ρώμης, κατὰ δὲ τὸ ίσιο. ληξαντή

Στίχ: 126.

Vicit hyems: laxis laterum compagibus omnes
Accipiunt inimicum imbrem, rimisque fatiscunt.

Interea magno misceri murmure Pontum,
Emissamque hyemen sensit Neptunus, et imis
130 Stagna refusa vadis: graviter commotus. et alto
Prospiciens, summâ placidum caput extulit undâ.
Disjectam Aeneæ toto videt æquore classem,
Fluctibus oppressos Troas, coelique ruinâ.
Nec latuere dolî fratrem Junonis, et iræ.

135 Eurum ad se, Zephyrumque vocat; dehinc talia fatur:

Tantane vos generis tenuit fiducia vestri?
Jam cœlum terramque meo fine numine, venti,
Miscere, et tantas audetis tollere moles?
Quos ego . . . sed motos praestat componere fluctus.
140 Post mihi non simili pœnâ commissa luetis:
Maturate fugam, regique hæc dicite vestro;
Non illi imperium pelagi, sœvumquo tridentem,
Sed mihi sorte datum: tenet ille immania Saxa,
Vestrás, Eure, domos: illâ se jactet in aulâ
145 Aeolus, et clauso ventorum carcere regnet.
Sic ait: et dicto citius tumida æquora placat,
Collectasque fugat nubes, Solemque reducit.

Cymothoë

* * *

Στίχ. 126. . . . ΛΥΚΙ'ΟΤΣ ΠΙΣΤΟ'Ν ΤΕ 'ΟΡΟΝΤΗΝ. 'Οι γάρ ἐκ
Λυκίας σωμεράτευσαν ἐπίκεχοι τοῖς Τρωσὶ· τέτων δὲ τὸ ηγεμόνος Παν-
δάρες (ἢ καὶ τὸ Σαρπηδόνος κατ' ἄλλας) πεσόντος ἐν τῷ πολέμῳ, οἱ λοι-
ποὶ μετὰ τὴν Τροίας ἀλλασσοῦ, Αἰνέας σωμεράτευσαν, ὑπ' ἀρχηγῷ Ὁρόντῃ,
ὧν καὶ τὸ πισόν ἐπιμαρτυρεῖ, τὸ τοῖς Τρωσὶ καὶ ἀτυχήσασι σωμεράτευ-
θέλεδαι, καὶ συμπαρακολούθησαν σωτηρίμον. Διὸ τὸν Γάλλων πεισέον τὸ
Μάρκονος Ἐρμίωντῇ γράψαντι, τὸν Ποιητὴν ἐπίτηδες ἐνταῦθα Λυκίας τε
καὶ Ὁρόντεω πεποιηκέναι ἄρδινα ἀπολωλότας, ὡς ἀν μὴ τοῖς Ρωμαίων προ-
γόνοις οἱ ἐκ Λυκίας καταγέμενοι ὑπολειφθεῖσεν αὐτοῖς Virgile les fait perir
ici, pour ne pas les confondre, avec les ancêtres des Romains. 'Οι γάρ ἀν ποτε τῆς
Ρωμαίων συγγενέας Ουιργίλιος αὐτοῖς θεῖη τὸς Πανδάρες τε καὶ Σαρπηδόνος
ἐταίρες, οἷς αὐτὸς ἀλλως καὶ τὸ πισόν τὸ τρόπαιον ἡδέως προσεμαρτύρησεν.

Στίχ. 128. . . . ΚΤΒΕΡΝΗΤΗΡΑ ΣΟ'ΒΗΣΕ. Λέυκασσιν ὄνομα, οὐ μνείαν. ὁ
Πιττής ἐΦεζῆς ἐν τῇ Νεκυίᾳ ποιήσεται. (Βιβλ: τῆς Αἰν. 5'. 372.)

Στίχ. 131. ΠΑΤΡΟΙ ἈΠΕΙΡΗΣΙ'Η, Δ' ἘΝ ΔΙΝΗ, Ἐν τέτοις, ἐπὶ τῆς
ἔγκαστης ἐκφερομένης δίνης, τὸ τῆς ταπενώσεως, ἢ ὑφέσεως καλέμενον χῆ-
μα σωματικέναι ἔδοξεν ὁ Σχολιαστής Στέβιος· τὸ γεμιώ (ἀπερεσίη) προ-
σεπιτεθὲν εἰς μέγεθος ἀπέραντον ὅσον ἐξῆρε τὴν δίνην. Ἀλλως τε δὲ, καὶ
ἥ μια δίνη, διανεμητικῶς, ἥπερ οἱ Διαλεκτικοὶ λέγουσιν εἰδασσοῦ, ἐκληφθε-
σα, τὰς πολλὰς ὑπεμφάνεις ἐκ διαδοχῆς ἐπιέσσας· ὡστερ καὶ τὸ πολύ κυ-
μα, ὃ φιλεῖ λέγεσθαι, τὰ πολλὰ κύματα δηλοῖ, καὶ τὴν καλέμενην τε-
κτικούν Πᾶσι δ' οιώ ὄρθωντο Φαινόμενοι, κατὰ τὸν Ποιητὴν, (apparent,) παῦ-
ροι νέοντες, ἐπότε νῦν ὄρθωντι χεῦτ' αὖτε πόντον, ὡς ἔργον; (αὖτ: 97)
ἢ, ὅτι τῷ Αἰνεῖα πρὸ ὄρθωντι ἐγγὺς ὑπῆρχον. (Σέρβ.) ἢ ὅτι ὁ αὐθήρ
αἰνόντι σελαγιζων ἐπέσιλθεν. (Αὐτ: 98)

Στίχ. 132. ΚΑΔΔ' ΥΔΑΤΩΝ ὈΠΛΑ . . . ΠΙΝΑΚΕΣ . . . ΓΑ'ΖΑ . . . Ὅπλα
καλέσται εἰς μόνον τὰς ἐν μάχαις συμβαλλόμενα, αὐτὰς καὶ ὅστις αὐτὰς ἐν
χρήσε-

Τῆς δὲ ητος Λυκίας ηγεν, πισὸν τε Ὁρόντω,
Αὐτῷ δερκομένοιο, κορυχθὲν πάμμεγα κῦμα,
Πρυμνόθεν ἐμβαλὸν, ἐν δὲ κυπερνητῆρα σόβησε.
Κατὰρ δὲ πρητῆρα πέσε τὸν δὲ δόθιον τρίς
Στρόμβησεν δινῆσαν, ἀγάρδης ἔροχθεε δὲ ὄλκος.
Παῦροι ἀπειρεσὶν δὲ ἐν δίνῃ ὅροντο νέοντες.

Καδ δὲ ὑδάτων ὅπλα, καὶ πίνακες, καὶ γάζα δὲ Τρώων.

Καὶ δὴ Ἰλιονῆρος, ἐξσῆς καὶ κρατερῆς περ·
Νηὸς, ἐφ' οὓς τὸ ἐπλει ηρως μεγάθυμος Ἀχάτης,
Ἡς τὸ ἐπὶ βαῖνεν Ἀβας, καὶ φ' οὓς γηραιὸς Ἀλήθης,
Χαιμῶν οὖν κρείσσων πᾶσαι δὲ ἀρμῶν ἀνεθέντων,
Ρωξὶ κεχανδυῖαι, πολὺ ηρουν ὁλοὸν ὕδωρ.

Τατάκι δὲ βρομέοντα Ποσειδῶν ἥθετο πόντον

Κινέθη, χαιμῶνα τὸ ἐπόρουνθαὶ ζαλόεντα,

Κύματα πυθμενόθεν δὲ θαλάσσης ἀμφαναχεῖθα.

Οσσετο δὲ αἰνὰ φέρων, ὑπὲρ ὑδαταὶ κράτα δὲ ἀνέχεν

Ἀμβρόσιον νῆας τὰς δὲ Αἰνέασ νόησε,

Πάσας κιδναμένας πάντη κατὰ λαῖτηα θαλάσσης,

Καὶ Τρώας πόντα τε πόλις τε βίηφι δαμέντας.

Οὐδὲ κασιγνήτης ὁργῇ λάθον, γδὲ δολώσεις

Εὔρον δὲ, Ζέφυρον τε καλέσσας, ὡς προτιηύδα.

Η δὲ γένες σφετέρων θράσος ἐπλετο τόσσον αἴται;

130

135

140

145

Ω5ε

* * *

χείσεγίνεται ἐπὶ ἔργοις παντοῖα. Οὗτος Ἡφαιστος ἐφασκε πάδ Ομῆρος
Ιλ: Σ. 409.

„Οφρὶ ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι, ὅπλατε πάντα. Καὶ, 412. ἐφεξῆς:
„Φύσας μὲν δὲ απάνευθε τιθει πυρὸς, ὅπλατε πάντα,
Καὶ Οδ. Ζ. 268.

„Ἐνθα δὲ νηῶν ὅπλα μελαινάν αἰλέγεσι. τὰ δὲ (κατὰ τὸν, Σχολιαστῶν)
ἔναι εἴρηται τὰ Σχοινία. Πίνακες δὲ, τίποτ' αὐτὸν εἶναι ἄλλο, οὐδὲ ἐπὶ τῶν
ἀνατετραμμένων πλοιῶν, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἀποσκεδαθέντα ὑπὸ τῆς ζάλης
ξυλικὰ αἰποσάσματα; Ή δὲ γάζα Περσις, τὸν ἐν ταῖς ναυσίν αἰποκείμε-
νον Θησαυρὸν σημαίνει, καὶ τὸν ἄλλον πλέστον, ὅπερ εἴκος λῶ πρὸς αἰκ-
νεψιομένην αἰποφορτίσαθαι κινδωεύοντας.

Στίχ: 141. ΚΡΑΤΑ Δ' ΑΝΕΣΧΕΝ Caput placitum, δ τῷ ἐπὶ λέξεως
142. ΑΜΒΡΟΣΙΟΝ , ἐρμιωέσοντι ἔσαι (κράτης ημερον,) καὶ πραῦ, καὶ γαλιωῶδες. Πλῶς, δὲ εἴπερ αἰνὰ φέρων, ὡς λέλεκται, καὶ
χαλεπαίνων σαφῶς; graviter commotus: Άλλὰ τὸ μὲν, αἰπατῶντες τῷ ἀπο-
ρήματι, Φασὶ, τοῖς Τρώοις τὸ δὲ τοῖς αἰέμοις. Ή, γαλιωῶδες μᾶλλον εἴρηται,
ὡς γαλιωής ήκου ποιητικὸν, καὶ τῆς ἐγερθείσης τρέκυμιας καὶ ζάλης κα-
τεργασικὸν, ὡς ἐκ τῷ ἐπομένῳ αἰποφιώαδη. Άλλ' αἰμβρόσιον αὐτοὶ ὄνομά-
σαντες, τῆς τοιᾶς δὲ ἀντίλογης ταχαχῆς αἰπηλάγυμεδα.

Στίχ: 146. ΕΤΡΟΝ ΔΕ', ΖΕΦΥΡΟΝ ΤΕ: Τοῖς δυσὶ τέτοιοις αἰέμοις, ἐκ τῶν τεσ-
σάρων δισὶ κυριωτέρων, ὡς τῷ μὲν ἐξ αἰατολῶν πνέοντι, τῷ δὲ αἰπὸ δυσμῶν,
καὶ τῷ λοιπῷ, Φασὶ, πάντας σωεξεδέξατο.

Στίχ: 147. Η ΡΑ ΓΕΝΟΤΣ ΣΦΕΤΕΡΟΥ κτ: Εξ Ἀσραί τε καὶ Ἡρε, οἱ Τιτά-
νων αἰόγονοι ὑπῆρχον, οἱ ἀνεμοι ἐκφωμα μυθέουνται. (Απολόδ. Βιβ: Α'.
Κεφ: Β.) Εἰκότως οιώ δὲ Ποσειδῶν αἰτοῖς τῷ γένες τὸ δύσφημον ἐπιτοξεύει.
Ἐπιβάλλοι δὲ ἀντις καὶ φυσικώτερον, ἐξ ὧν, περὶ ἀνέμων αἰχῆς καὶ γε-
νέσεως, διαφέρων παρὰ τοῖς φιλοσοφεῖσι φέρονται δοξασμάτων, ὅτι τὸ
Βιβλ: Α'.

E

γένος

Cymothoë simul, et Triton annixus acuto
Detrudunt naves scopulo; levat ipse tridenti,
150 Et vastas aperit Syrtes, et temperat æquor,
Atque rotis summas levibus perlabitur undas.

Ac veluti magno in populo cùm sæpè coorta est
Seditio, sævitque animis ignobile vulgus;
Jamque faces et saxa vo'ant: furor arma ministrat.
155 Tum pietate gravem, ac meritis si fortè virum quem
Conspexere, silent, arrectisque auribus astant:
Ille regit dictis animos et pectore mulcit.
Sic cunctus pelagi cecidit fragor, æquora postquam
Prospiciens Genitor, cœloque inventus aperto,
160 Flectit equos, curruque volans dat lora secundo.

Defessi Aeneadæ, quae proxima littora, cursu
Contendunt petere, et Libyæ vertuntur ad oras.
Est in secessu longo locus: insula portum
Efficit obiectu laterum, quibus omnis ab alto

Frangi-

* * *

γένος τέτοις, ἦτοι ἐυτελεῖς ἐσὶ φύσει, οὐ πάντη ἀσημον. Οἱ μὲν γὰρ ἐξ αἰτμῶντος
καὶ ἀναθυμιάσεων, καὶ ἐξ ἄλλων τοιέτων αὐτὸς σωματίδαι υπετόπασσαν·
τὸ δὲ εὖ δέ θεον, εὖ δὲ πατέρα εἰσὶν, ἐυκρινῶς εἰπεῖν εχειν καθωμολόγησαν.

Στίχ: 149. ΟΤΣΠΕΡ ΕΓΩΝ ΆΛΛ' Ήι ΝΥΝ κτ: Τὸ τῆς ἀποσιωπήσεως ὡδὲ χῆμα, τὴν ἐξ ὄργης ταραχὴν τῆς τῷ ἀπειλεῖντος ψυχῆς ὑπερφαίνει. Εὐ δὲ ἔχει κακεῖνο τὸ μετὰ τὴν ἀποσιωπησιν προσεδέν: (Άλλος νῦν κτ:) ηπειρογενεῖς τὸ τοῖς αἰδίκως πάχεσιν ἐπαρήγεν, τῷ τέτοις αἰδίκεντας αἰριώδαι μακρῷ προφερέεσσον. (τούτῳ Σέρβιος καλῶς ὑπέθετο.)

Στίχ: 150 ΟΤΚΙ ΟΜΟΙΩΝ Τπέρφεροντι μὲν παρὰ πολὺ τῷ διωάμενον, εἴτε δὲ ἀσαύτως, ὥστερ νῦν, υπερθυμομένω τὴν ἀμιανταν, παραυτίκα δὲ ἐπεξελευσμένω.

Στίχ: 152. ΟΤΧ ΟΓ' ΚΟΙΡΑΝΙΗ ΠΕΔΑΓΕΤΣ κτ: "Ομοίσν τι διὰ τῆς Ἱερός, τῷ Δῆμῳ μηνύει παρ' Όμήρῳ καὶ Ποσειδῶν, τὸν ίδιον τῶν αἰδελφῶν ἐκάστῳ προσανηψοντα πρεβαλλόμενος κλῆρον." Ιλ: Ο. 190.

„Ητοι ἐγὼν ἐλαχον πολιών ἄλλα γαμέμενον αἰτεῖ.

„Παλλομένων Αἰδίος δὲ ἐλαχεῖ σόφον περέσενται.

„Ζεὺς δὲ ἐλαχίς βρανὸν ἐνεργεῖ καὶ νεφέλησσι.

Διακληρωσαμένων γὰρ περὶ τῆς ἀρχῆς, λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν δρακονῶ βασιλείαν. Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν θαλάσσῃ, Πλάτων δὲ τὴν ἐν ἄστρῳ. (Απολλόδ. Βιβλ: Α'. Κεφ: Β.) Άλλα πως Αἰολον ὁ Ποσειδῶν καὶ μικρῷ τιθησι, διὸ ἐπιφέρεις: (Τερχεῖς ὁ δὲ ἐλαχεῖ πέτρες) καὶ: (Τάδε ἀνάκτορα ἐυχεταῖσθω.) Ωστερ ἄρα καὶ Ἀγαμέμνων Ἀχιλλέα ἐπαθερίζων διὰ τὴν τέλος λιτότητα: (Ιλ: Α. 179)

„Οἴκαδ' ίών, σωὶς νησὶ τε σῆς, καὶ σοῖς ἐτάξοισι

„Μυρμιδόνεσσιν ἀνασσε.

Στίχ: 155. ΕΙΡΚΤΗΣΙΝ Δ' ΑΝΕΜΩΝ κτ: Οὔτοι μάλα μοι ἀνδενει τὸ τῷ Σχολιαῖτε ένταῦθα Σερβίος, τῷ ἐγκλείσοις μένον, Φάσκοντος τοῖς αἰνέμοις Αἰολον ἐμβασιλέυειν, μηδὲ ἐπ' αὐτῷ ἐναντι, τὸ καὶ τέτοις ποτὲ αἰπολύειν τε καὶ κινεῖν. Qnias uentos emittere non ipsius potestatis est. Τοτὲ γὰρ εἰκὸντες καὶ γὰρ ὁ Ποιητὴς (ἀνωτ: Στίχ. 68.) ὡς ἐξ αὐτῶν αἰπονόμενος περὶ τῷ Αἰολῷ ἐφασκεν, ὡς ὁ πατήρ πάντων:

„Δῶκεν τοῖσιν ἀνακτα, ὃς ἂρ θεομοῖς ἀτρεκίσσιν,

„Ημὲν ἐπίχειν, ηδὲ αἰνέναι τὸ ίώλα εἴδη.

Et premeret, et laxas sciret dare jussus habenas.

Καὶ

*“ΩΣΕ καὶ αὐτέρα, καὶ γιᾶ, νόσφι ἐμοῖο ταράττειν;
Οὖσπερ ἔγων . . . αλλ’ οὐ νιᾶ Φέρτερον οἶδα κοπάζειν.
Ἐξηγεῖται δὲ δύναμις εἰπείται πολὺ μέγιστη.*

Ἐξης μοι δὲ δίκιων αποτίσετε, ωκεῖ ὁμοίῳ. 150

ΣΠΕΥΣΑΤΕ καρπαλίμως υμῶν βασιλῆς ἐργάντες·
Ὥσοι εἴησαν οὐδέ τί πάθειν θέλουσιν.

Οὐχ οἱ κοιρανίη πελαγευς, αἰνὴ τε Τρίαινα,

Ἄλλοι γάρ λαχος τρηχεις ὁ δὲ ἔλλαχε πέτρας;

Ευρε, δομάς σφετέρως· τα δ' ανακτόρα ἐνχετααθω

ΑΙΟΛΟΣ, ΑΡΧΤΗΓΟΝ Δ' ΑΝΕΜΩΝ ΧΛΕΙΣΗΓΣ ΑΥΓΟΣ ΞΩ. 155
ΩΔΑ Η ΕΠΙΦΑΝΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣ

Ἐτος οὐδεὶς φάτο· θάττον δὴ ἐπος ἔννασεν οἴδμα

Ἡλασεν ἐκ δε νέφη, αφαρ ηέλιον τ' αναδείξε·

Κυμοθοη δ αμα, καγ Τριτων προς τηδ επαρηγων,

Ακροτομών ηας σκοπέλων, αθευντες αφίσιν.

Αὐτος δ αμμοχλων αναειρεν τη γε Τριανη, . 160
Σύσπειρα, οι πολιτειαις έξι, η Βόρεια Έπαρχη.

Συρτεις δέ ένδρειας ανέωξε, σησε δέ ποντον.

Καὶ ὁ ὁ τροχοῖς κεφαλοῖν ἐπωχέτο κυμάτα ἀκρα.

Ἵλες δὲ λεω μεγαλω χαλεπη̄ σασις εν τ̄ ἐπιωρτο,

१७५

A 2

Καὶ Ὡρέος δὲ τῷ Αἰόλῳ τὸν ἐπ' ἄμφω ἐξετίσαν προσμαρτυρῆσαι εἰσάγεται:

„Αἰσιός (Σεὶ γάρ δῶκε πατήρ ἀνδοῶν τε Θεῶντες,

Καὶ Αἴολος ἐπευγνωμονῶν τῇ Ἡρᾳ, ὡς προξένῳ τε καὶ παραστίῳ τῆς αἰ-

τῷ μεταδοθέσις διάμεως, Σὺ, ἐΦασκε (Στίχ: 87.)

„Ηδ' ὅμιθεων ποιεῖς, οὐδὲ χειμώνων με δικαίων.
Απερὶ δὲ διὰ τῶν αἰνέμων, ἐγκλείσων πάντως ὄντων σωμάτων· Τί οὖν; τῆς
ἀντιλογίας τὸν Ποιητὴν ἀπαθαντέον εἰπόντας: ὅτι ἐπιχολωθεῖς Ποσει-
δῶν Ἀιόλῳ ἐπὶ τῷ θράσει, καὶ τέτταν τιλίδιαστάν, (οἷος εἴκος τὸν ὑπ'
ὅργης καταφορικώτερον λέγοντα) ὑπομεῖλαν καὶ κολεύων, ἥττονα τιλίχων
αποφαίνειν βλέπεται διὰ τῆς ἐπιπλήξεως· Ἀλλας τε δὲ, καὶ ἔκατερα μὲν
ἔρηται διώσαδαι Αἰόλος, ἐπίχειν τε καὶ αἰνέναι δῆλον: τὸς δὲ αἰνέμεγος· αλλ'
ἔμπης γάρ αὐτεξεριάζων, ωδὲ κατ' αὐθεντίαν τυραννῶν· ὑπὸ δὲ Θεσμοῖς
τισι καὶ ὅροις, ἥπερ ἔρηται, ἀτρεκέσι τε καὶ αἰραρέσσιν· ὡςε χρηθόμαι μὲν,
μὴ καταχρῆθαι δὲ τῇ δυνάμει, ἢν αὐτῷ δῶκε πατήρ αἰνδρῶν τε Θεῶντε,
ἐκθρασωμένον.

Στίχ: 158. ΚΤΜΟΘΟ'Η ΚΑΙ' ΤΡΙΤΩΝ Τὰς ἐκ Νηρέως τε καὶ Δωρίδος τῆς Ὀκεανῆς Νηρῆδας Νύμφας, ἐξ ὄνόματος καταλεγομένας, τὸν αἱριθμὸν ἀπάστας πέντε καὶ τετταράκοντα, ἔυροις ἀντὶ παρὰ Ἀπολλοδώρῳ (Βιβλ: Α Κεφ. Β.) Μία δὲ τέτων ἡ ἐνταῦθα Κυμοθόν, ἣτοι παρὰ τὸ θέεν ἐπὶ τοῖς κύμασιν, ἔτω κληθεῖσσα· ἡ παρὰ τὸ θεὸν τῶν κυμάτων αὐτῶν καὶ τῶν φυθίων ἐν οἷς διάγει. Οδὲ Τρίτων γέστη μεμύθευται. Ποσειδῶνος τε καὶ Ἀμφιτρίτης, ἡ Γαλαταῖας. Τρίτον δὲ προσέτι κανότερον, καὶ δοσοὶ Θεοὶ Θαλάσσιοι, οὓς ἀνθρωποι εἰδεῖς μὲν γεάφους τὰ ἄνω τῷ σώματος, ἵχθυοι εἰδεῖς δὲ τὰ ὕδατα, καὶ κουχαεῖδε τὴν ὄσρέω, οἵοντες σάλπιγγι, διαβιβακούντας.

Στίχ: 162. ΚΑΙ Ρ 'Ο ΤΡΟΧΟΙΓΣ ΚΟΥΦΟΙΣΙ κτ: Τιλὸς Ποσειδῶνος πτλωιλ' ἐπὶ τῆς θαλάσσης αἱματηλασίαιν ἐπεξεργαζούτερον ἔυρήσεις ἐν τῷ Ε. τῆς Αἰγαίου: **Στίχ:** 865. - 877. ὑπό Μάρκωνος ἔχης περιγραφομένηιν, τοῦ, ὡς ἐκ αὐτῆς ἀμενον ἔχοι, ἐξηλωκότος, ἦν οὐ Ομηρος (Ιλ: N. Στίχ: 23-30.) πρέσβυτος διετύπωσεν.

Στίχ: 163. ΩΣ ΔΕ' ΛΕΩΣ· ΜΕΓΑ' ΛΩΣ· ΧΑΛΕΠΗΝ· ΣΤΑΣΙΣ κτ: Τῇ μετά την αδημηγερσίαν, ἐξ αἰδής τῆς πρὸς ἓντα τιγὰ τῶν ἀρετῆς καὶ δικαιομένων, συσολῆ τῷ

- 165 Frangitur, inque sinus scindit fese unda reductos.
 Hinc atque hinc vastae rupes, geminique minantur
 In coelum scopuli, quorum sub vertice latè
 Aequora tuta silent: tum sylvis scena coruscis
 Desuper, horrentique atrum nemus imminet umbra.
- 170 Fronte sub adversa scopulis pendentibus antrum:
 Intus aquæ dulces, vivoque sedilia faxo,
 Nymphaeum domus: hic fessas non vincula naues
 Ulia tenent, unco non alligat anchora morfu.
- Huc septem Aeneas collectis navibus omni
- 175 Ex numero subit, ac magno telluris amore
 Egressi, optatâ potiuntur Troës arenâ,
 Et sale tabentes artus in littore ponunt.
 Ac primum silicis scintillam excudit Achates,
 Suscepitque ignem foliis, atque arida circùm
- 180 Nutrimenta dedit, rapuitque in somite flammam.
 Tum Cererem corruptam undis, Cerealiaque arma
 Expediunt fessi rerum, frugesque receptas
 Et torrere parant flammis, et frangere faxo.
- Aeneas scopulum interea confundit, et omnem
- 185 Prospectum late pelago petit, Anthea si quem
 Iactatum vento videat, Phrygiasque biremes,
 Aut Capyn, aut celsis in puppibus arma Caïci.
 Navem in conspectu nullam, tres littore ceruos
 Prospicit errantes: hos tota armenta sequuntur
- 190 A tergo, et longum per valles pascitur agmen.

Constitit,

* * *

λαὸς καὶ παταπάνσει, ἡ μετὰ τὴν θύελλαν καὶ τρικυμίαιν, τῷ Ποσειδῶνος ἐπιφανέντος, τῆς θαλάσσης ἔξεικονίζεται κίπασις. Τάνακτον δὲ, καὶ αὐτὸν παλιν παρ' Ομήρῳ, ἡ τῷ λαῷ σάσις, τῷ ἐξ αἰθλῆς σφραγῖδας ἐπεγειρομένῳ ἔξεικάζετο κλύδωνι. Ἰλ: B 144.

„Κνήθη δ' ἀγορῇ ὡς κύματα μακρὰ θελάσσαις.
 „Πόντε Ικαρίου, τὰ μὲν τὸν Εὔρος τε Νότος τε,
 „Ωρος ἐπαίξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.

Στίχ: 165. ΛΑῖΕΣ ἈΓΑΡ ΔΑΙΔΕΣ κτ: Γίγγεται γὰρ καὶ τὸ προσυχὸν ἵπλον ἐν τοῖς τοιότοις σασιασμοῖς. Θυμὸς δ' ὄπλιζε χέρα ἐκ τῷ παρόντος.

Στίχ: 168. ΟΡΩΟΓΣ Δ' ΟΥΑΣΙΝ ΕΣΤΑΝ· Ἐκ τῶν ἀλόγων ὅδε κτηγῶν εἴληπται ἡ μεταφορὰ, καὶ σωῆθης ἔλησιν ὁ τρόπος τῆς φράσεως, τῷ τὰ ὄτα ισᾶν, καὶ ἴσωσι προσέχειν καὶ τὸ ἐς πρὸς αἱρόσιν ὑποτείνειν, ἢ ὑπεγείρειν καὶ ορθὰ τὰ ὄτα πρὸς τὸ λεγόμενον ὑπέχειν ἢ τοι τὰ ὄτα ερθοῦ ἀτ:

Στίχ: 169. ΚΑΙ ΡΟΦΡΕΝΑΣ ΔΙΕΠΕΙ κτ: Δημαγγωγῶν τετέντι, καὶ ψυχαγωγῶν σωφρονίζει.

Στίχ: 172. ΚΑΜΨΕ ΜΕΝ ΙΠΠΟΤΣ κτ: Ποσειδῶνος δὲ ἵππες, οἱ μὲν, θαλάσσῃ ἄττα καθυπέβαλον κητη· οἱ δὲ, Φῶκας ἕπον αὐτὰς ἔναν, οἱ δὲ ἵπποποτάμες.

Στίχ: 175. ΕΣΤΙΝ ΕΣΩ ΧΩΤΡΟΣ ΤΙΣ κτ: Ὁν ἴνταῦθα ὁ Μάρων τοπογραφεῖ λιμένας, κατὰ τὸν τύπον ἐσὶ τῷ Ομηρῷ. (Ὀδ. N. 96.) „Φόρκιως δὲ οὗτος λιμένας κτ:

Λᾶες ἀτάρ δαΐδες πάντη τότε ἀμφιποτῶνται
“Οπλα τὰ δὴ μανή χεδιάζει τῷ φρα δὲ ἔκεν
“Ανδρα Θεοῖσι φίλον, καὶ ἀμύμον’ ἐπ’ ἔργυμασιν εἶδον,
Πάντες ἀκίν ἐγένοντ’, ὁρθοῖσιν δὲ κάσιν ἔσαν.
Καὶ ὁ φρένας διέπει ἐπεσιν, καὶ σῆθεα θέλγει
Τῶς ἀθρόως κόπασεν πελάγυς θροῦς· ὅφελος ιχθων
Εὗ μάλα μησάμενος, διὰ δὲ αἴθρης ἄρμα τιτήνας,
Καέμψε μὲν ἵππας, τοῖσι δὲ λία δῶκε πετέθαμ.

165

Τῆμος δὲ Αἰνεάδαι κεκμηότες ηὔνας δε
Σπέρχον ἐπ’ ἀσσοτάτας, ἀκτὰς Λιβύης δὲ αὐθίκουντο.

170

Ἐξιν ἔσω χῶρος τις μηκεδανοῖο μυχοῖο,
Οὐ νῆσος λιμένα πλευρῆσι προβλήτισι τέυχει,
Αἴς πρόπαν ἐκ πόντας κατθραύεται οἶδμ’ ἐπορθον,
Σχίζεται δὲ ἐν κόλποις ἀνακάμπτοις ὥδε τὸ κῦμα
Πέτραι αποδρῶγες δὲ ἀνατζήσονται καὶ ἔνθα,
Δοιῶ δὲ σκοπέλω εἰς θρανὸν ὕψι τέταθον.
Τῶν δὲ θάλασσον ὑπένερθεν αἱς ἐς ήρεμένσας,
Σκηνὴ δὲ ύλάων θαλεθεσάων ἐφύπερθεν
Φρικαλῇ σκηνῇ ὁρθοῦν ἀτάρ τ’ ἐπιαύρεται ἄλσος.
Σπήλυγκ δὲ ἀντιμέτωπος ὑπ’ ἐκκρεμέσι σκοπέλοισιν.
Ἐν δὲ ὑδωρ γλυκερὸν τοῦ, ἐν δώσης δὲ θρανα πέτρης
Οἶκος δὲ Νυμφάων. Ἰνα τοῦ ἀρ πείσματα νῆας
Χρείω ἀλιπλάγκτας, τοῦ ἐννὰς γαμψώνυχας ἵχειν.
Ναῦς ἐνθ’ Αἰνεάς πάσας ἐπτὰ ἵωαλίσας,
Ορμής κέλσεν ἔσω γάμης δὲ ποθῇ ἀμεγάρτῳ,
Αὐτίκα δὲ μάλα Τρῶες ἔρασε νεῶν ἀποβάντες,

175

180

185

190

Λάζοντο

* * *

ἔσι λιμὶν κτ: ἀμφοτέρες δὲ τὸς λιμένας τὸς δέ Ποιητικὴ ἀνέπλασεν ἄδεια.
Οὐδὲ γαρ λιμὶν τις τοιέτος αὐτεφάνη τυχὸν, τοῦτον Ἰθάκης, οἷον Ὁμηρος,
γαρ, τοῦτον ἐν Καρχηδόνι, οἷον Ουργίλιος, ψιλᾶς ταῖς φαντασίαις ἀνετυπώσαντο.
Ἐν γαρ τῷ Ιθάκῃ γάδεν ἐσὶν ἀντρεον τοιέτον, γάδε Νυμφαῖον,
οἷον Φροσίνης Ὁμηρος, ὡς Στράβων ἐν Α, Βιβλ. τῶν Γεωγρ. Φησὶ καὶ τοι
γε, (προσιδησιν ἔχομένως) βέλτιον αἰτιαδα μεταβολίω, οὐδὲν αὖγοιν, οὐδὲν
κατάψευσιν τῶν τόπων κατὰ τὸ μυθῶδες. Ως εἰ μή ποιηταῖς ἐφείτο
ψεύδεθα καὶ μυθολογεῖν Ἀλλ’ ὅπως αὖ ἔχοι τὸ περὶ τούτων, ἐκεῖνα δὲ καὶ
λευκανῷ Βιβλ: Β. ὑπεληφένα παρέτη, καὶ σημειώσασθαι, διτι τὸν Ὁμηρον
λιμενογραφεῖντα ὁ Μάρων ἐνταῦθα ἀπομησαθαι ἀνεβάλετο.

Στίχ: 186. ΙΝΑ, ΟΤΤΑΡ ΠΕΙΣΜΑΤΑ ΝΗΓΑΣ κτ: Τοιέτο δέτι καὶ πι τὸς λιμένος
τὸς ἐγγὺς τῆς τῶν Κυκλόπων γῆσι, ισόρησεν Ὁμηρος, Όδυσ. I. 136.
,,Εγ δὲ λιμὶν ἔνορμος, οὐδὲν δὲ Χρείω πέσματος ἐσὶν,
,,Οὐτ’ ἐννὰς βαλέειν, τοῦ περιμνήσι ἀνάψαι.

Στίχ: 188. ΝΑΥΣ ΕΠΤΑ Τῶν ἐκ τὸς κλύδωνος περιλοίπων τῷ
Αἰνεάς νεῶν τὸν ἐπταδικόν ἀριθμὸν ὥδε οἱ Σχολιασταὶ σωάγοντες, τιλ μὲν
τέτων ἔναι, Φροσίνη, ἐφ’ οὓς αὐτὸς διέπλει Αἰνεάς. Τρεῖς δὲ, ἀλλ, ἀπὸ τῶν
ἐφ’ οὓς προσάπειλαν σκοπέλων, σωάμας Κυμοδόν ὁ Τείτων ὡσας ἀπέσησε.
Καὶ τρεῖς δὲ, ἀλλ, Ποσειδῶν ἀντεργῶν ἐξερύσσατο, ὑπομοχλίω τῷ Τείτων
χρησαμένος. (Ορα ἀνωτ: Στίχ: 158-161.) αἰπάσαι ἐπτά.

Βιβλ: Α'

F

Στίχ

Constitit hic, arcumque manu, celeresque sagittas
 Corripuit, fidus quae tela gerebat Achates:
 Ductores que ipsos primum, capita alta ferentes,
 Cornibus arboreis sternit; tum vulgus, et omnem
 195 Miscet agens telis nemora inter frondea turbam,
 Nec prius absistit, quam septem ingentia viator
 Corpora fundat humi, et numerum cum navibus æquet.
 Hinc portum petit, et socios partitur in omnes.
 Uina, bonus quae deinde cadis onerarat Acestes
 200 Littore Trinacrio, dederatque abeuntibus Heros,
 Dividit, et dictis moerentia pectora mulcit.
 O socii, (neque enim ignari sumus ante malorum.)
 O passi graviora; dabit Deus his quoque finem.
 Vos et Scyllacam rabiem, penitusque sonantes
 205 Acestis scopulos: vos et Cyclopea faxa
 Experti. Revocate animos, moestumque timorem

Mittite

* * *

Στίχ: 191. ΛΑΖΟΝΤΟ ΨΑΜΑΘΟΥ "Ουτω δὲ καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς, ὅτε εἰς πο-

192. ΑΤΤΑΡ' ΕΠ' ΉΙΟΝΟΣ ταμεῖ προχοὰς, τῷ ἐπὶ τῆς Φαιά-
 καν Νήσου, ἐκηγέρμενος διεσάθη, ὁ Ὀδυσσ. Ε. 453.

" αὐμφω γίναται ἔκαμψε,

" Χεῖρας τε σιβαραὶς, ἀλλὶ γὰρ δέδηπτο φίλον κῆρος

" Ωδεῖ δὲ χρόα πάντας θάλασσας δὲ κήπει πολλὴ

" Άν' οὐδέ τε, βῆναις τε ὁ δὲ ἀπνευστος καὶ ἄναυδος

" Καὶ τὸ οὐρανοπελέων κάματος δὲ μην αἰνός ἴκανεν.

"Επειτα δὲ τέως, αὐτ: 462.

" ἐκ ποταμοῦ λιαθεῖς

" Σχοίνῳ ὑπεκλινθη, κύσε δὲ ζείδωρον ἀργεαν.

Τελευτῶν δὲ καταλαβών τὸν Πατρίδα οὔτερον, (Ὀδυσ. Ν. 354.) ὠσαύτωσι

" Χαῖρεν ἡγ γαῖη, κύσε δὲ ζείδωρον ἀργεαν.

Στίχ: 193. ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΝ ΠΤΡΙΤΟΥ ΣΠΙΝΘΗΡ' ΕΚ ΤΡΙΨΕΝ ΑΧΑΤΗΣ. Σεση-
 μειώται παρὰ τοῖς τὰ Μάρων διὰ Σχολίων ἐρμηνεῦσαι ἐπιβαλομένους.
 ὅτι προσφυάς ἐνταῦθα ἵπο τῷ Ποιητῷ ὁ Αχάτης, τὸν ἐκ τῷ πυριβόλε-
 λιθῳ σωιθῆρα ἐκτρίψας πεποίηται, καὶ ἐξ ἐπιτηδεύσεως. Εἰς γὰρ, Φασίν,
 ἐν λιθαζίῳ ὁ Αχάτης αὐτὸς πυρεκβόλος. Άλλα τότο μὲν ὑπόψυχρὸν πως
 μοι δοκεῖ, καὶ οἰον, καὶ τὸν ἐκ τῆς, περὶ οὗ ὁ λόγος, πυρεκβολίας σωιθῆ-
 ρα τῷ ψυχρολογίας υπομαρτάναις. Ο δὲ, καὶ ὡς ἐκ τῷ Πλονίας φηθὲν, περὶ
 τῆς τῷ λιθῳ διασώμεως προσιδέασι τῷ Αχάτῃ ὡς δῆθεν δέτοις σωτελοῖς
 πρὸς Φυλακὶς καὶ ασφάλειαν τῷ ἐν διεκτυλίῳ Φορεύτι, καὶ τότον χα-
 ριέσερον ἀποφαίνοις (ἐφ' ᾧ δηλονότι ἀποδέναι λόγον, τῷ τὸν Αχάτην πι-
 σὸν ἐξόχως ἐν ὀπαδοῖς Λινέταις καὶ εἴναι καὶ λέγεθαι.) Άλλα τότο δῆ-
 ἐπιεικῶς ἐμογε καὶ γέλωτος δέξιον κρίνεται.

Στίχ: 196. ΛΗΜΗΤΕΡΟΣ ΑΚΤΗΝ, Τὰς πυρὸς, τὰς ἀλφίτας, τὸν σῖτον. Ο δέ
 Μάρων ἀπλᾶς εἶπε Δημήτερας: Κερεμ: τὸν πυρὸν, καὶ τὰ λοιπὰ μετωνυ-
 μικῶς δέτω καλῶν, ὥσπες καὶ τὸν οἶνον Βάκχον ὄνομάζειν Φιλέσσι, καὶ Ήφα-
 σιον τὸ πῦρ. Η γὰρ Δημήτηρ τῷ γεωργίαν ἐκδιδάξας ισόρηται, ὡς Βάκ-
 χος τῷ αμπελοφρυγίαν. (Ορεα Α. Γεωργ. Σημ. Στίχ. 7. Καὶ αὐτ. Στίχ. 18.) Τριπτολέμω καιγάρε τῷ Κελεσ καὶ Μετανείρας, διφρον κατασκευάσσε-
 σαι πτίων Δρακόντων, καὶ πυρὸν ἔδωκεν. ἢ τῷ ὅλῳ οἰκεμένῳ δι τρέσσαι
 αἰρόμενος κατέσπειρεν. (Απολλόδ. Βιβλ: Α'. Κεφ. Ε')

Στίχ: 197. ΟΠΛΑ . . . ΔΗΜΗΤΡΙΑ Οπλα ὡς εἴρηται (Ανωτ. Στίχ.)
 198. ΚΑΡΠΟΥΣ δὲ ΦΡΥΣΣΕΙΝ 122. Σημ.) Τὰ ὄργανα, δι ὃν σὲ
 τές πυρὸς, η τάς κριθὰς, καὶ τῷ τοιαῦτᾳ, εἰς βρῶσιν ἐσυτοῖς παραποδού-
 σούτες,

Λάξοντο ψαμάθε, τῆς σφᾶς πάρος ὥμερος εἶχεν:
 Ἀυτὰρ ἐπ' ηγόνος κατὰ ἄψε ἀλίτρυτα θέντο.
 Καὶ πρῶτον πυρίτης αὐτὸν ἔκ τρίψεν Ἀχάτης·
 Πῦρ δὲ σωάληφ' ἐν φύλαισι τῷ δὲ ἀδαλέιω γε
 Κύκλων ἦσε νομίω, φλόγας ἐκ δὲ ἄρε ἐναύσματι ἤρεν.
 Εἴτα πεπονθυῖσιν νοτίη Δημήτερος ἀκτῶ,
 Ὁπλα τὸ ἀγνῶσιν δημήτρια κεκμηῶτες.
 Καρπὸς δὲ φρύσσειν καὶ ἀλήθειν ἐνταίσιονται.

195

Τῆμος ἀρ Αἰνέας ἔρψας σκοπιῆς ἐπὶ ἄκρης,
 Πᾶν τὸ πέριξ κύκλων πάπταινεν λαῖτμα Θαλάσσης,
 Εἴποδι Ἀνθέα ἐν φάσι σάλω, φρυγίας τε διήρεις
 Δέρξαιτ', οὐ Κάπια, οὐ πρυμνάων υψηλαριών
 Σήματα τῶν Καίκων. Ναῦν μὲν δὴ γδαμόθεν περό·
 Τρεῖς κερατὶς δὲ ἐλάφης ἀκταῖσιν ἀλήτας,
 Τοῖς δὲ ἔξειντος ἀγέλαι μετόπισθ' ἐφέποντο.
 Ἀυτὰρ μακρὸν ἄγημα νομένετο ἐν ναπέεσσι.

200

F 2

Στή

σοντες, πρῶτα μὲν φρύξειν, εἶτα δὲ ἀλήσειν, καὶ ἐπιτίθειν κατασήσειν ἐπὶ δέπνον. Όθεν καὶ τὸ ὄπλοσαθαν τραπεζαν. Καὶ ἦν μὲν ἡ τῶν τοιῶνδες σπερμάτων φρύξις αὐτοκαία. Τρεσὶν ἐνταῦθα προηγμένως, διὸ τὸ ἐμφιλοχωρῆσαν τῆς νοτίδος, τῇ ἐπὶ τῆς προλαβέσθης τρικυμίας ἐπιπλάσεις τῷ ὑδατος, καθόλε γεμίω ἀρχαῖκὸν λα τὸ ἔθος τῷ φρύγεν πρῶτον, ἀπερ ἀλήσειν ἔμελλον, οὐ καὶ πτίσσειν χήτει μυλώνων.

Στίχ: 201 ΦΡΥΓΙΑΣ ΤΕ ΔΙΗΡΕΙΣ. φρυγίας τὰς Τρεικάς ὀνομάζει. οὐ γάρ κατωτέρα φρυγία, εἴτ' οὐδὲ οὐ παρὰ τὰς Ἑληστόντας ακταῖς, καὶ φρυγίας διασεδομένη τῆς μεγάλης (ἐν οὐ Λυκίων τε καὶ Καππαδόκων αἱ χῶραι) πόλεις ἦν περιέχεσσα τὸ Δάρδανον καὶ τὸ Ιλιον διὸ καὶ σιωχῶς οἱ Τρεῖς παρὰ Ουργιλίω φρύγες αἰκάλει. Διῆρεις δὲ αἱ νῆσες, ἐν αἷς διττὴ ἦν η τάξις τῶν. ἐρετμῶν. φασὶ δὲ οὐδὲ τοιαύτας τὸν Μάρωνας τὰς ναῦς ποιῆσαι τὰς τῶν φρυγῶν, ἐκ τῶν ἐπ' αὐτῷ φερομένων, ὡς κατὰ πρόληψιν. Ή γάρ τῶν διῆρεων ἔνερσις τε καὶ χρῆσις μετὰ τὰ Τρεικά εἰσινεχθῇ κατὰ Ουρέωνα Αλλως γάρ καὶ οὐρησοτείτο αὖν, καὶ μάλιστα ἐν τῷ τῶν Νηῶν καταλόγῳ νιῶ δὲ, ὀδεμία διῆρεις μνήμη γδαμοῦ παρὰ οὐρηώ. οὐ γάρ τὸν Λαέρτεις ποιεῖ λέγοντα (Οδυσ. Μ. 444.) διῆρεσσα χερσὸν ἐμῆσιν, αὐτὶ τῷ, ταῖς χερσὶ μετὰ τῶν κολυμβεῖντι διῆρης γένοιτο;

Στίχ: 203. ΣΗΜΑΤΑ Τὰ παραστηματα νοητέον, τὰ ἐπὶ ταῖς πεύμναις; διὸ ἀν αἱ νῆσες ταῖς παλαιοῖς διεγνωρίζοντο αὐτὸν ἀλλὰν διακρινόμεναι, καὶ παρωνομάζοντο.

Στίχ: 204. ΤΡΕΓΣ ΚΕΡΑΟΤΣ Δ' ΕΛΛΦΟΤΣ Σεργος δὲ λατῖνοι καλέσσουν αὐτὸν. οὐ αὐτὸν τῶν κεράων. πόθεν δὲ αἱ περαοὶ ἐλαφοι, εἴπερ, εἴφ' οὐ οἱ τρεῖς ἐξεβραδησαν χώρας ἐκείνης, οὐκισα, φασὶ, τὰ νιῶ ἐλαφῶν γένη περιπολάζεσσιν; οὐ, κατ' ἐκείνο μὲν τῷ χρόνῳ, ἐπὶ λίνεις δηλοῦσα περιησσαν, υσερον δὲ ἐγένετο τὸ γένος ἐξιτηλον, ὡς καὶ ἀλλα σωβέτη τῶν περιόντων προτερον ἐκλιπεῖν. οὐ κατ' ἐξεσιαν καὶ τόδε πέπλασαι τῷ ουργιλίῳ ποιητικῶ, οὐ τῶν ἐλαφῶν συγκυρησις. Αλλὰ γάρ ἐπὶ τῆς ἀφρικῆς ιλαδὸν ἐλαφες νεμομένας ὄρασθαι, ιάκωβος οὐ δαλεκάμπιος ἐν ταῖς εἰς τὸν πλίνιον σημειώσεσιν αὐτῷ καθισόρησε. (Βιβλ: Η. Κεφ: ΛΓ.) οὐ μάρτυς καὶ οὐ ποιηταν ἐν τοῖς κωμηγετικοῖς προσιθεται, Βιβλ: Β'.

Στίχ: 204 ΔΙΑ' ΔΛ' ΣΣΑΘ' ΕΤΑΙΡΟΙΣ. οὐτως ὁ μα τοῖς περὶ αὐτὸν οδυσσεῖς, λαχεῖσα τῇ Νήσῳ κέλσαντες, καὶ δεῖπνον ἐσυτοῖς διὰ θήρας παρασκευάσσοντες, ἐδινέομενά (φησι) κατ' αυτὺν. οδυ. I. 153.

,,Ωραῖα

- Mittite: forsan et haec olim meminisse juvabit.
 Per varios casus, per tot discrimina rerum
 Tendimus in Latium, sedes ubi fata quietas
 210 Ostendunt: illic fas regna resurgere Trojæ.
 Durate, et vosinet rebus fervate secundis.
 Talia voce refert, curisque ingentibus æger
 Spem vultu simulat, premit altum corde dolorem.
 Illi se praedae accingunt, dapibusque futuris.
 215 Tergora diripiunt costis, et viscera nudant.
 Pars in frustra secat, verubusque trementia figunt;
 Littore ahena locant alij, flammamque ministrant.
 Tum victu revocant vires, fusique per herbam,
 Impletur veteris Bacchi, pinguis que ferinæ.
 220 Post quam exempta fames epulis, mensæ que remotaæ,
 Amisso longo socios sermone requirunt:
 Spemque metumque inter dubii, seu vivere credant,

Sive

* * *

„Ωρσαν δὲ Νύμφαι, κέρει Δίος αὐγιόχοιο
 „Αἴγας ορεσκάνεις, ἵνα δειπνησεῖν ἐτάξου.
 „Αυτίκαι καμπύλαι τόξα, καὶ αἰγανέας δολιχαύλες.
 „Εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν διὰ δὲ τρίχας ποσμηθέντες
 „Βάλλομεν. Αἴψα δὲ ἔδωκε Θεὸς μενοεικέα θήρια.
 „Νῆσοι μὲν μοι ἐποντο δυώδεκα, ἐς δὲ ἐκάστια
 „Ἐννέα λάγχανον αἴγες ἐμοὶ δέκ' ἔξελον σιω.

Στίχ: 215. ΚΑΙ ΜΕΘΥ (ΤΟΥ ΚΑΔΔΟΤΣ . . . ΔΩΣΚΕΝ ΛΚΕΣΤΗΣ. Περὶ μὲρ
 'Ακέτις τέττα, καὶ ἡσ αὐτὸς τοῖς Τρεσσὸν ἐπέδειξε φιλοφροσώης, ἐξῆς ἐν Ε·
 τῆς Αἰνειάδος ἐνταῦθα δὲ σημειωτέον, ὅτι ἔθος ἦν τοῖς Λεχαίοις, οὐσπερ
 ἀν ἐπιζενώσειν, μὴ ἄνευ ἐφοδίων ἐκπέμπειν. οὐτω γάρ καὶ Μάρων ὁ
 Ἰσμάρης ἐπάρχων, Όδυσσει παρ' αὐτῷ ἐπιζενωθέντη, Όδυσ. I. 204.

„Οινον ἐν αἴμφιφορεῦσι δυώδεκα δῶκεν αἴφυσσας,
 „Ηδω, αἰκηράσιον, θᾶσον ποτὸν

Καὶ Καλυψώ δὲ τῷ αὐτῷ ἐπικλέυσοντα, Όδυσ. E, 265.

„Ἐς δὲ οἱ αἰσκὸν ἐθηκε Θεὰ μέλανος οἴνοιο
 „Τὸν ἐτερον, ἐτερον δὲ ὑδατος μέγαν. ἐν δὲ καὶ ἡσα
 „Κωρύκων ἐν δὲ οἱ ψύχει τίθει μενοεικέα πολλὰ.

„Ησα δὲ τὰ πρὸς ὅδον ἐπιτήδεα βρώματα, καὶ πρὸς τὸ ίέναι χρήσιμα:
 ἢ τοῖς ίσσοις ἐπιτήδεα, ἐτυμολογεῖται· καὶ τοι, καὶ τὰ ἄχυρα, ἢτοι αἱ τῶν
 οἰστρίων καλάμαις ὠσαύτως ἥια παρ' Όμ. Λυτ: 368.

„Ως δὲ ἀνεμος ζαῆς ἡών θιμῶνα τινάξῃ

„Καρφαλέων, τα μὲν ἄξ τε μετκέδαστ' αἴλιυδις αἴλιγ.

Στίχ: 216. ΑΚΤΗΣ ΕΝ ΤΡΙΝΑΚΡΗΣ, . . . Τῆς Σικελίας, ἔτω κληθείσης, ἀπό
 τῶν ἐπ' αὐτῆς τριῶν αἰκρωτηρίων, τῷ μὲν πρὸς Αφροκίνη τετραμμένῳ,
 τῷ Λιλυβαύῳ· τῷ δὲ πρὸς Ελλάδα, τῷ Πακχιαώ· τῷ δὲ πρὸς Ιταλίαν, τῷ
 Πελάργῳ ὧν Ιταλισὶ καθ' ἡμᾶς, τῷ μὲν λέγεται Σαρο Βοεο. τῷ δὲ, C. Ra-
 fago. τῷ δὲ C. di Faro. ἐκ δὲ τῶν αἰκρων τέτων ἡ Σικελία, εἰς μόνον Τρι-
 νακρία, αἴλια καὶ Θρινακία ἐκφέρεται· τῷ μὲν Ψιλῷ Τ., εἰς τὸ δασὺ Θ.
 τραπέντος, τῷ δὲ δευτέρῳ Ρ ἐκθλιβέντος.

Στίχ: 218. ΩΦΙΛΟΙ (ΟΥΓΑΡΠΩ ΤΙ ΚΑΚΩΝ ΑΔΑΗΜΟΝΕΣ ΕΙΜΕΝ.)
 219. ΩΧΕΙΡΩ ΤΛΑΝΤΕΣ Τέτο δὲ αὐτολεξει τὸ ἔπος, Όμη-
 ριον ἐσίν. Όδ. M. 208.

„Ω φίλοι, εἰ γάρ πω τι κακῶν αἰδαημονες οὐμέν.

OUTIS

Στῇ δ' ἄρα, καὶ τόξον, καὶ οἰστὸς τε πτερόεντας
Χερδοῖν λάσετο, κῆλα τὰ οἱ φέρε πιστὸς Ἀχάτης
Καὶ πρώτας ἀντὶς ἥγήτορας ὑψικαρώνες,
Δενδρόκερως κάββαλλεν· ἔπειτα δὲ πάντας ἀολλαῖς,
Ηγε τε καὶ φέρε ἄμα θροέων κατὰ δάσκιον ὑλικόν·
Οὐδὲ πάντας λῆξε, πρίνκεν, τῶν σώματα ἐπτὰ
Νικῶν δύψε χαμάζε πέλωρ ὁμάριθμα νέεσσιν.
Ἐνθεν δ' ἐς λιμέν' αὐθὶ κιῶν διὰ δάσσαθ' ἐταύροις.
Καὶ μέδυ (τὸ κάδδας πλάνας σφίσι δᾶκεν Ἀκένης
Ἀκτῇ ἐν Τρινάκρης, Ἡρως ἀπίστοις ἀμύμων)
Νάματο· ηδὲ ἔπειτι, θέλετε σέρν' ἀχαλόωντα.
Ω Φίλοι (ἀγάρ πε τὶ κακῶν ἀδαήμουνες εἴμεν.)
Ω χείρω τλάντες. Θεὸς οἴσει τοῖς δ' ἔτι περάρε.
Τιμες καὶ λύσσαι Σκυλλάια, καὶ βαρυήχας
Ηλθετ' ἀνὰ σκοπέλες· καὶ πετρῶν Κυκλοπίων δὲ
Παιρήθητε ποτ'. Αλλ' ἀμπνυθε, ἀνιηρόντε

210

215

220

Πᾶν

* * *

"Ουτὶς δὲ ἐν αὐτῷ ἀκυρολογία, τὸν καὶ "Ομῆρος αὐτὸς περὶ Οὐργγιλίας ἀ-
μάρτιοι, (ὡς Σερβίω παρασεσημένωται.) γάρ τὸ ἀμνήμονες, (Immemor-
res) ὅδε κυριώτερον ἀνὴ τὴ ἀδαήμονος (ignari) ἠγθέν. Προτρέπεται γάρ
Αἰνέας ἐνταῦθα, ὡς Ὁδυσσεὺς ἐκεῖ, τὸς ἐταίρους εἰς καρτερίαν, εἰς τὸ
θεν μόνον, ὅτι τῶν πρόθεν ἐπισκηψάντων σφίσι κακῶν διασώζοντες ὑπῆρ-
χον τὴν μνήμην, αλλ' ὅτι καὶ ἐθάδας ηδὲ ἐξ ὧν συχιῶν προεπεπόνθεσαν
γενομένως, εἰκὸς λῷ αὐτὸς καὶ μᾶλλον τλήμονας εἴναι, τὸς ἐθισμὸς αὐτοῖς
εἰς ἐξηντινὰ μεταλλήξαντος. Εὐ τόντα Δονάτος περὶ τάχθα: ut incommodo-
rum novitas gravius pervertit, sic ferendi consuetudo, quid acciderit, facilius
tolerat. ὥστε τὰ νέον διοχλεῦντα σφροδότερον ἀνατρέπει, ὅτας ή ἐκ
τὸς φέρεν προσγενομένη σωῆθεσσα, διὰ τοῦτο συμπέσοι, μᾶλλον ἀνατλᾷ. Καὶ
καλῶς δ' ἔχει λεχθὲν καὶ τὸ Ἱπποκράτες ἐκεῖνο, ὅτι γέροντες σωῆθεσσα,
καὶ τῶν νέων καὶ ἀσωῆθων, μᾶλλον ἐν φέρεις φορέασιν. Τοιγαρεῦν παρ
ἐκατέρῳ τῶν ποιητῶν παραπλησίως οἱ Ἡρωες, ἐκ τῶν προεπισυμβάντων
ἐπιθετωάσσοι τὰς ἐταίρους, ὧν ή προλαβόστα περὶ οἵναν αὐτὸς διεσόμωσε.
Καὶ Αἰνέας μὲν διὰ τοῦτο ἐπισωάπτει: Ω χείρω τλάντες καὶ τὰ λοιπὰ
παθεῖης. Ὁδυσσεὺς δὲ Αὔτ: 209. ἐκεῖνα:

"Οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἐπὶ κακὸν, ηδὲ Κύκλωψ κτ:

Καθάπερ ὁ αὐτὸς ἄλλοτε καὶ ἐαυτὸν παρεθάρσων, Ὅδος. Τ. 17.

„Τέτλαθι, δὴ πραδίη, καὶ κιώτερον ἄλλο ποτ' ἐτλης.

Στίχ: 220. ΛΥΣΣΗΝ ΣΚΤΛΛΑΙΗΝ κτ: Περὶ τάχθων ἐξηντινῶν. Αἰν: Γ. 444. καὶ 580:
Πέτρας δὲ κυκλωπίας τὰς περὶ τὴν Σικελικὴν Νῆσον προβόλες ἀκρας
φησὶν ηδὲ τὰς μεταξὺ Κατάνης καὶ Ταυρομενίας.

Στίχ: 223. . . . ΜΝΗΣΘΑΙ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΕ ΣΥΝΟΙΣΕΙ. Σιντελεῖ γάρ η τῶν
ποτὲ συμπέσοντων ἀνάμνησις εἰς προφυλακὴν ἐξηντινῶν δύοιων. Άλλως
τε δὲ, καὶ ηδύπως ἐσὶ τὸ τὰ παρελθόντα ἐπαναπεμπάζεθαι δυχερῆ. καὶ
γάρ καὶ κατ' Ευριπίδην „ώσηδύτις σωθέντα μεμνῆθαι πόνων“ καὶ μὲν δὴ καὶ
τοῖς ἄλλοις διεξένει. Εὐθεντοι καὶ ὁ παρ Ομῆρος Συβώτης, Ὅδος. Ο. 397.
πρὸς τὸν αὐτὸν ξένον:

„Νῶ δὲ ἐνὶ κλισίῃ πίνοντε τε, δαινυμένω τε,
Κήδεσιν ἀλληλῶν τερπώμεθα λευγαλέοισι,
Μνωμένω μετὰ γαρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνήρ,
Οσις δὴ μάλα πολλὰ πάθη, καὶ πολλ' ἐπαληθῆ.

ΒΒΛ: Α'

G

Στίχ:

Sive extrema pati, nec jam exaudire vocatos.
 Præcipue pius Aeneas, nunc acris Orontis,
 225 Nunc Amyci casum gemit, et crudelia secum
 Fata Lyci, fortemque Gyan, fortemque Cloanthuna.
 Et jam finis erat, cum Jupiter Aethere summo
 Despiciens mare velivolum, terrasque jacentes,
 Littoraque, et latos populos, sic vertere coeli
 230 Constitit, et Libya defixit lumina regnis.
 Atque illum tales jactantem pectore curas
 Tristior, et lacrymis oculos suffusa nitentes
 Alloquitur Venus. O qui res hominumque Deumque
 Aeternis regis imperiis, et fulmine terres,
 235 Quid meus Aeneas in te committere tantum,
 Quid Troës potuere, quibus tot funera passis
 Cunctus ob Italiam terrarum clauditur orbis?
 Certè hinc Romanos olim, volventibus annis,
 Hinc fore ductores, revocato à sangvine Teucri,
 240 Qui mare, qui terras omni ditione tenerent,
 Pollicitus: quae te, genitor, sententia vertit?
 Hoc equidem occasum Trojae, tristesque ruinas
 Solabar, fatis contraria fata rependens.
 Nunc eadem fortuna viros tot casibus actos

Inseq-

* * *

Στίχ: { 224. ΠΑΝΤΟΓΗΣΙ ΤΤ'ΧΑΙΣ κτ,
 { 225 ΣΠΕΤΔΟΜΕΝ 'ΕΣ ΛΑΤΙΟΝ Εἰς τόπο φέρε τὸ Ἐπιχείρ-
 μιον ἐκεῖνο:

„Πωλᾶσιν ἡμῖν πάντα τ' ἀγαθ' οἱ Θεοὶ·
 τῶν πόνων

Καὶ τὸ Πηδαρικὸν δὲ ὁσαύτως: „Ἀπονοὶ δὲ ἔλαβον χάριμα,
 Παῦροι τινὲς

Στίχ: 227 ΤΛΗΤΕ. „Οὐτώ καὶ Ὄδυσσεὺς πρὸς Ἀχαιὸς τὰς εἰς νόσου
 ὁρμῆσαντας. Ἰλ: B. 299.

„Τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατε ἐπὶ χερόιν.

Στίχ: 228. ΠΛΑΤΤΕΤΟΓ' ἘΛΠΟΜΕΝΟΝ, Τὸ δὲ γέτω πλάττεθαι,
 ὅπερ φαινοπροσωπῶν εἶπε Κικέρων (7. πρὸς Ἀττικ.) τῷ Φωνῇ ἐλλιώσας,
 (ἐπεὶ Λατινιζὲ διὰ μονολεξίας ἐκ τοῦ ἑκφράσταθαι,) βόδεν ἄλλο ἐσὶν ή ὑποκρί-
 νεθαι, καὶ κρύπτειν διὰ τὸ ἐκτὸς παρεστήματος τιῶν τῷ ψυχῇ ἐνδομυ-
 χώσαν ὑπενεκτίσαιν διαθεσον. Τέτο δὲ εἰς τό κατὰ Πηδαρον: ἐν θυμῷ
 πιέσαν χόλον. Ὁλυμπ. Ὡδ. 5'. Καὶ αὖταχθεῖτε θυμῷ δεῖμα. Πυθ.
 Ὡδ. Δ. Οὐτώ δὲ καὶ Ἡρα παρ' Ομήρῳ: Ἰλ: Ο. 1. 1.

„Η δὲ ἐγέλασσε
 „Χείλεσιν, εὖδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέψιν
 „Ιάνθη

Καὶ Ἀφεδίτη δὲ πάρα Θεοκρίτῳ (Εἰδύλ. Α.) παρίσταται γελώσα
 βαρὺ δὲ αὖτε θυμὸν ἔχεσσα.

Στίχ: 230. Χ' ΟΓ ΜΕΝ ΠΛΕΤΡΑ Τ' ἘΔΕΙΡΟΝ, κτ: Τῆς τοιαύτης διαιτέσσεως
 τιῶν διασκευῶν, διατυπωμένων ἐνρήσεις παρ' Ομήρῳ, Ἰλ: Α. 459 - 466.

Στίχ: 230. ΑΥΤΑΡ ἘΠΕΙ ΠΟΣΙΟΣ κτ: Τό ἐπο δλον ἀπαντᾶ σωεχῶς παρ'
 Ομήρῳ ἐπὶ λέξεως: Ἰλ. Α. 469. καὶ Ὄδυσ. Α. 150. καὶ πολλαχθεῖτε.

Στίχοι

Πᾶν ἀπόθεθε δέος μνῆθαι καὶ τῶν δε σιωίσει.
 Παντοῖησι τύχαις διὰ τὸ ἄρ τοσσῶνδε ἀγώνων,
 Σπένδομεν ἐς Λάτιον, γῆς ἔδρας ξὺν ἀσαλότες
 Μοῦρο ἐπιδεῖξαν ἐκεῖ θέμις ἐξανέγρεθαι Τροίων. 225
 Τλήτε. σαωθέντας μίμνει τὰ γε λώον ὄπισσω
 Πλάττετὸν γέλπομενον, κραδίῃ δὲ ξο κεύθετ’ αὐτῇ.
 Οἱ δὲ ἄρα ἀμφ’ ἄγρῃ δικτος χάριν ἀμφεπένοντο.
 Χ’ οἱ μὲν πλευρὰ τὸ ἔδειραν, ἀτὰρ τε σπλάγχν’ ἀπεγύμναν. 230
 Οἱ δὲ ἄρ μίσυλλὸν τε, καὶ ἀμφ’ ὄβελοῖσιν ἐπειρον.
 Οἱ δὲ ισων πὰρ θῖνα λέβητας, πῦρ δὲ ὑπανηπτον.
 Εἰτ’ ἐν ἐδητύῃ δῆ δώνινωτο αἰνακλινθέντες,
 Ἐνθα τε καὶ ἐνθα χύδια, γαῖης χλοερὶα ἀνὰ ποῖα,
 Πιμπλάμενοι βάκχος χρονία, καὶ πίονος ἄγρης. 235
 Αυτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἐντο,
 Μύθοις ἐκτενέεσσ’ ἀπεόντας δίσον ἐτάργες,
 Μεσσηγὺς τε δέος, ηδὲ ἐλπίδος ἀμφιρεπῆες,
 Εἰτ’ οὐεθ’ ἐχρῶς ζωὴς αὐτὸς περιοντας,
 Ἡέ θανόντας, μηδὲ ἐπακραγές κεκλομέροισιν. 240
 Ἐξοχα δὲ Αἰνείας, νῦν μὲν ασερχνοῦ Ορόντη,
 Νῦν δὲ Αμύκοι πάθια κλαε, νηλεέας τε Λύκοιο
 Μούρας· καὶ κρατερὸν δὲ Γύαν, κρατερὸν δὲ Κλοάνθιω.
 Καὶ μέν δὴ πέρας εἶχεν, ὅτ’ αἰθερίων ἀπὸ ἄκρων

G 2

Ζεὺς

* * *

Στίχ: 237. ΜΥΘΟΙΣ ΑΠΕΟΝΤΑΣ ΔΙΖΟΝ ΕΤΑΙΡΟΤΣ. ‘Ως εἰ καὶ τῷ
 ὄντι παρῆσαν, αὐτοῖς προσλαλύντες, ή καὶ ὡς ήδη ἀπολαμένοις προσαγο-
 ρεύοντες. εἰώθουσι γὰρ οἱ παλαιά τοῖς τεθνεῶσιν ἐπιφωνεῖν, καὶ τρὶς τὸ
 χαῖρε ἐπιβοᾶθαι· νεκροῖς μὲν κενμένοις, ἐπ’ αὐτῷ τῷ τύμβῳ, ὡς καὶ κα-
 τωτέρω (Γ. Αἰν: 72) ιδεῖν παρέσαις ἀποδήμοις δὲ ἀποιχομένοις. καὶ πόρρω-
 δεν ηὐ καὶ ἐν κενηρίων σαθέντι, ἐν ᾧ μηδέποτε ἀπετέθησαν’ (ὡς ἐν σ. Αἰν:
 552.) Ἐνθεντοι καὶ Οδυσσεὺς τὸς Κίκονας διαφυγῶν, οἱ τὸς φίλως αὐτῷ
 ἀλεσαν ἐταίρες’ (Οδυσ. I. 64.)

„Οὐδὲ μοι (Φησί) προτέρω νῆες κίον αμφιέλισσαι,
 „Πρὶν τινα τῶν δειλῶν ἐτάρεων τρὶς ἔκαστον αὖσαι.

Τῷδε ἔθετο τετταύς τοις παρεκβολαῖς· καὶ οὐ
 Σχολιασῆς δέ τῷ Ομήρῳ ἐν τοῖς προτεθέσιν ἐπεισι· καὶ οὐ εἰς τὰ Πινδάρες
 Σχολιογράφο. Πύθ. Όδ. Δ. οἱ καὶ τάδε προσιθησιν: ὅτι ἔθετο τὸν τελέ-
 „τησάντων ἐπ’ ἀλλοδαπῆς, εἰ καὶ μὴ τὰ σώματα εἴη παρ’ αὐτοῖς, τὰς
 γουῶν ψυχὰς διάτηνων μυσηρίων ἀνακαλεῖθαι, καὶ ὀστεοῦ συμπλεγόσας εἰς
 τὴν πατερίδα διαπεριειών. Άδη καὶ Τζέτζης ὄντω διέξεισιν ἐν πεντεκαδε-
 κατσυλλάβοις ἐπεισι ἐνθμολογῶν.

„Τὸ πρότερον τὸς Θησκοντας εἰς γῆν τὴν ἀλλοτρίαν
 „Αποδημεῖντες οἱ αὐτῶν τρισσάκις ἀνεκάλεν,
 „Ως Ομηρος ἐδίδαξε βιβλῷ τῆς Οδυσσείας.
 „Τέτο δὲ ἐδέων ὡς μνήμονες τυγχάνοντες Φιλίας.
 „Καὶ ὡς, εἰ ἀπελεύθη τις, πρὸς τὴν Φανῶν σιωδεῖμοι.

Στίχ: 244 ΠΕΡΑΣ ΕΙΧΕΝ Πότερον τῆς ἐδητύος; η τῆς περὶ τὸ
 σιτεῖθαι ὀρέξεως, ητοι τῆς στένης; η τῆς τῶν ἐταίρων, καὶ ὡν εἰς πε-
 ραν ηλθον κακῶν ἐπεναεμήσεως, καὶ ἀπολοφύρεσεως; η τῆς ἡμέρας, ηλια-
 δῶτος; αόριστον ημῖν οἱ Σχολιογράφοι παρέλικον. Erwagum, vel fabula-
 gum,

- 245 Insequitur: quem das finem, Rex magne, laborum?
 Antenor potuit, medijs elapsus Achivis,
 Illyricos penetrare sinus, atque intima tutus
 Regna Liburnorum et fontem superare Timavi:
 Unde per ora novem vasto cum murmure montis
 250 It mare proruptum, et pelago premit arva sonanti,
 Hic tamen ille urbem Patavi, sedesque locavit
 Teucrorum, et genti nomen dedit, armaque fixit
 Troja: nunc placidâ compostus pace quiescit.
 Nos, tua progenies, coeli quibus annuis arcem,
 255 Navibus, infandum, amissis, unius ob iram
 Prodimur, atque italis longè disjungimur oris.
 Hic pietatis honos, sic nos in scepta reponis?
 Olli subridens hominum fator atque Deorum;
 Vultu, quo cœlum tempestatesque serenat,
 260 Oscula libavit natae, dehinc talia fatur:
 Parce metu, Cytherea; manent immota tuorum
 Fata tibi: cernes urbem, et promissa Lavini
 Moenia, sublimemque feres ad sydera cœli
 Magnanimum Aeneam, neque me sententia vertit.

Hic

* * *

rum, vel lucis (Δονάτος) Δαυτὸς, οὐ μύθων, οὐ τε φωτὸς, τετέσι τῆς ἡμέρας.

Στίχ: 245 ΖΕΥΣ ἘΣΟΡΩΝ ΠΟΝΤΟΝ κτ: Όυδεὶς ἐκ ἐντεῦθεν ὡς ποβέτωτά της Ἐπικάρπειον ὄντα ἀγέλης τὸν Μάρωνα Φίσεται, λαμπρῶς ἔτω καὶ μεγαλοπρεπῶς τινὲς ἐπὶ τῶν ὑπὸ Σελινίων, τε Διὸς εἰσάγουται πρόνοιαν ("Ορα β. Γεωργ. Σημ. Στίχ. 573.)

Στίχ: 247. ἘΝΘΙ ΕΠΙ ΑΚΡΟΤΑΤΟΙΟ ΡΙΟΥ κτ: Vertice Cœli. Οὗτω δέ καὶ Ομήρος, τὸν παρά αὐτῷ Ζιώνα καθίζει, Ἰλ: A 499.

, Ακροτάτην κορυφὴν πολυυδεσμάδος Ουλύμπιον.

Στίχ: 253. ΤΙΠΤΟΣ ΕΜΟΙΑΣ ΑΙΝΕΙΑΣ κτ Ἡν γὰρ Αἰνεῖας αὐτῆς υἱὸς ἐξ Ἀγχιστοῦ. Ἐκ γὰρ Διὸς καὶ ἱλέκτρας τῆς Ατλαντος, Δάρδανος· ἐξ οὐ καὶ Βατείας τῆς Τεύκρου, Ἐριχθόνιος· ἐξ δὲ καὶ Αισυχης, Τεώς· ἐξ οὐ καὶ Ιερομνήης, Κάπυς· ἐξ οὐ καὶ Θέμιδος, Αγχίσης· ἐξ οὐ καὶ Αφροδίτης, Αἰνεῖας.

Στίχ. 256. Η ΠΟΤΕ ΡΩΜΑΙΟΤΣ κτ: Κατὰ πρόληψιν ὁδεὶς ή Κυθερεῖα φέγγεται.

Στίχ 257. . . . ΤΟΤΟΣ ΑΠΟΤΕΤΚΡΟΥΣ. Σεσημέωται ὅτι Οὐργίλιος ἀεὶ καλῶς διεκρίνων, Δάρδανον μὲν, ὡς δομήτορα εἰσάγει τῆς πόλεως (Αἰν: H.) Ομήρως καὶ τέτω παρακολεύθων (Ιλ: Τ. 216.) γεάφοντι: κτίσσει δὲ Δαρδανίνην Τεύκρου δέ, ὡς ἀρχηγὸν γενόμενον παρεῖσσι τε γένες, λέγων κανταῦθα (ὡς καὶ ἐν σ. τῆς Αἰν: ἐξῆς ἐρεῖ) ἀ sangvine Τευcri: τετοις ἀραιματος Τεύκρου. Τεύκρος μὲν δὲ οὐ Σκαμανδρεὺς τε ποταμὸς, καὶ Νύμφης Ιδαίας, (ἐξ οὐ καὶ οἱ τινὲς χώραιν νεμόμενοι, Τεύκροι προσηγορέουντο.) Βατείαν τινὲς θυγατέρας τῷ Δαρδάνῳ σωῆψε, τῷ ἀπὸ Σαμοθρακῆς ἐλθόντι μετοίκω. Δάρδανος δὲ πόλιν ὁμονύμου ἐκτίσει, καὶ τινὲς χώραιν ἀπασσαν Δαρδανίαν ἐκάλεσε, μετα τινὲς Τεύκρου τελευτὶν βασιλεύσας. (Ἀπολόδος Βιβλ: Γ. Κεφ. ΙΒ) Ορα δὲ καὶ παρά Ομήρω (Ιλ: Τ. 215 - 240.) αὐτὸς Αἰνείαν ἔσωτὸν γενεαλογεύειται.

, Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο γεφεληγερέτα Ζεύς.

. Δάρδανος αὖ . . . Εριχθόνιον βασιλῆα,

, Τρῶα

Ζεὺς ἔσορῶν πόντον, καὶ γαῖαν ἀπέρονα, κάκτας,
Ἡδέτε ἄστετα φῦλα πολυωσερέων ἀνθρώπων,
Ἐνδ’ ἐπὶ ἀκροτάτῳ δίς μακροῖο Ὄλυμπον
Ἐση, ἐόντε βλέπος χώραις Λιβυκαῖς ἐπαφῆκε.
Τὸν δὲ ὄρα δρμαίνοντα ἐνὶ φρεσὶ μήδεα ἥσιν,
Ἄχνυμένη, καλάς τε γλήνας δακρυχένσα,
Τὰς Κύπρις προσέφη: Ὡ τὰ διηγτῶν σὺ Θεῶν τε
Ἄιδιῷ καρτεῖ διέπων, σκηπτῷ τε ταράττων
Τίπτ’ ἐμὸς Αἰνέας ἀλιτήναθ’ εἰς σὲ τοσόνδε,
Τί Τρῶες δὲ ἔχον, οἷς πεπονθόσι δεινὰ τοσαῦτα,
Πᾶσα, δὲ Ἰταλίᾳ, ἀπὸ πάντῃ ἕργεται αἷς;
Η ποτε Ρωμαίας περιτελλομένων ἐνιαυτῶν,
Ἐντεῦθεν βασιλῆας ἐσεῖθα μὲν ἀπὸ Τεύχρου·
Τὰς δὲ τε παντὸς καὶ πόντας, καὶ γῆς ἐπιάρξαν,
Νεῦσας Πῶς δὲ, πάτερ, παλινάγρετα ἔσκε τὰ δόξεν;
Ως παρακεκλήμιλα ἐριπόσης ἐς γόνυ Τροίης,
Παρθεμένη αἴσας ἐπὶ αἴσης ἀντιταλάντας
Νιῶ δὲ ἵση δάμων πολυπλάγκτας ἀνδρας ἐλαύνει.
Οττι σὺ τέρμα τέως μόχθων βασιλέυτατε δώσεις;
Ἐχε μὲν Ἀντήνωρ δὲ Ἀχαιῶν μέσσος ἀλύξας

245

250

255

260

Ιλαρ-

* * *

,Τρῶα δὲ Ἐριχθόνιος τέκνο
,Τρεὸςδὲ αὐτὸν Ἀσσάρακος
,Ασσάρακος δὲ Κάπων ὁ δὲ Ἀγχίσιω τέκνε παιδες.
,Αυτὰρ εἴμι Ἀγχίσης.

Στίχ: 263. ὉΤΤΙ ΣΥ ΤΕΡΜΑ ΤΕΩΣ κτ: Τετρί ψυχῆς φθέγμα επαχαλάσσης
τε καὶ αδημονόσης, καὶ παρεὶ Εὔριπίδη ἐν Ἀλκίσει:
,,Ιὼ Ζεῦ! τίς ἀν πας πόρος κακῶν
,,Γένοιτο, καὶ λύσις τύχης;

Στίχ: 264. ἜΣΧΕ ΜΕΝ ἈΝΤΗΝΩΡ ΔΙΓ' ἈΧΑΙΩΝ κτ: Ἀντήνωρ Τροίας ἀλέσης
μετά Θεανθές τῆς ἐμολέκτρες, καὶ τῶν γέων Ἡλικαίων τε καὶ Πολυδά-
μαντος, τὸν ἐν τῇ πατρὶδι ὅλεθρον διεκφυγὼν, συμπειζαμένων οἱ Μενε-
λάς τε καὶ Ὄδυσσεως, ὡς, ἐν τῷ διαπρεσβεύσαθα μήποτε τῷ πολέμῳ, ξε-
γίας τε παρεὶ αὐτῷ καὶ ασφαλέσας τυχόντων ἐπὶ τὰ μυχαίτατα τῷ
Ἀδριατικῷ πελάγες ἐυπλοῖσας ἀφίκετο· ἐνθα πόλιν ἔκτισε τὸ Πατάβιον,
ώκισέτε ἐν αὐτῷ Τρώων τε, καὶ Ἐνετῶν, τῶν ἐκ τῆς Ἀσίας Τρωοὶ σιωε-
πιμαχησάντων συχυγές, ὃσοι σιωεκπλεῦσαι αὐτῷ προσέλοντο. Πολλοὶ δὲ καὶ
ἔτεροι τῶν Τρώων τιωκαῦτα μετανασάντες, ἀποικίας πολλαχός συσήσαθαν
καθιδόσειωται. οἷον Κάπυς μὲν, Καπύναν τῆς Καστανίας, Ἐλενος δὲ Μα-
κεδονίαν καταλαβών, Αἰτείας δὲ Ἰταλίαν· καὶ ἄλλοι τῶν χωρῶν ἄλλας.
Πατάβιον δὲ Ἀντήνωρ τιὼν πόλιν λέγεται λῷ θρευσεν ὄνομάσαν, διτῶ καὶ
καὶ ἡμᾶς καλεμένια, ἐκ χρημάτων δοθέντος αὐτῷ, ἐπεισε ιπίσαι, quo sag-
gittis auem petisset: ἐνθα ἀν τιὼν ὅρνιν ἐπιτοξέυσε. Ρετο γαρ Λατινισὶ τὸ
αὐτῷ τι, καὶ διώκω, ὡς εἶλέθαις αὐτὸ. Ανισ δὲ ἡ ὅρνις ἐξ ὧν τὸ Πατά-
βιον, δέον μᾶλλον, οἵματι. Πεταβίον. Petavium είμη την ἄλλας ἐτυμολογῆ-
σαι δίξειεν ἀπὸ τῷ Πατάστω Εἄλιων Ῥήματος καὶ τῷ Λατινικῷ ὄνομα-
τος Avis, τὸ Πατάβιον. Κεῖται δὲ ἡ πόλις ἐπὶ ποταμῷ τῷ Μεδοάκῳ, ὃς
ἐφ’ ἡμῶν Ιταλίσι αἰκάσει: la Brenta. Καθορῶνται δὲ ἐν τῷ πόλες τύμβοι

ΒΙΒΛ. Α'

H

δύο

- 265 Hic (tibi fabor enim, quando haec te cura remordet,
 Longius et volvens fatorum arcana movebo)
 Bellum ingens geret Italiâ, populos que feroce
 Contundet, moresque viris et moenia ponet:
 Tertia dum Latio regnantem viderit æstas,
 270 Ternaque transferint Rutulis hyberna subactis.
 At puer Ascanius, cui nunc cognomen Julo
 Additur. (Ilus erat, dum res stetit Ilia regno)
 Triginta magnos voluendis mensibus orbes
 Imperio explebit, regnumque a sede Lavini
 275 Transferet, et longam multâ vi muniet Albam.
 Hic jam tercentum totos regnabitur annos,
 Gente sub Hectoreâ; donec regina sacerdos,
 Marte gravis, geminam partu dabit Ilia prolem.
 Inde lupæ fulvo nutricis tegmine latus
 280 Romulus excipiet gentem, et Mavortia condet

Moenia

* * *

δύο πάνυ ἐπίσημοι· ὃν ὁ μὲν Ἀντήνερος κύτῳ τῷ σωμακίσαντος πιστένεται
 ἔνας, ὁ δὲ Τίτος Λιβίς, τῷ πολῷ μετ' ἐκεῖνον ὑπερον γενομένας, καὶ τὰ
 Ρωμαϊκὰ ἦμιν ἀναγραψάντος.

Στίχ: 265. ΙΛΛΥΡΙΚΟΤΣ ΚΟΥΛΠΟΤΣ . . . ΗΔΕ' ΛΙΒΥΡΝΩΝ· Κέλπος Ιλυ-
 ρικὸς πλατυκάτερον καὶ αὐτὸ τὸ πέλαγος ἐν ἠγθεί τὸ Αδριατικὸν· σύ-
 περ ὅροι πρὸς μὲν ανίσχονται ἥλιον Ιλυρία, ἐν δὲ Λιβυρνίᾳ τε καὶ Δαλμα-
 τίᾳ αἱ χῶραι, ὃν αὗτη μὲν τὴν κλησιν ἔτι καὶ νῦν διασώζεται· ἐκείνη δὲ μέρος
 τῆς καθ' ἥμᾶς Κριστίας καθίσαται. Τὸς δὲ τοι Λιβυρνίου ιδιαιτερον μέσος
 Ισρίας τιθέσθαι, καὶ Δαλματίας· (Πλίν. Φυσ. Ισρ. Γ. 22. καὶ Στράβ.
 Γεωγρ. Βιβλ: Ζ.) ἐνθα τὸ πατέλαι Ιάπυγες ἔνειν, η̄ Ιάποδες· ὃν ἡ ἀρχαία
 Μητρόπολις τὰ Ιάδηρα, οὓς ἔρεπτοι: Zara vechia. Οὐ πόρρον τῆς ἐφ'
 ἥμῶν Ζάρας νέας, η̄ς Ενετοὶ ἀρχαῖσιν. Ἐπλήθισε δὲ ὁ Ποιητὴς τὸν ἀριθμὸν,
 Κόλπους εἰπὼν, διὰ τὰς συχνὰς ἐπὶ τῆς Ιλυρίδος ἀγκῶνας.

Στίχ: 266. ΣΩΣ ΧΩΡΑΣ ΜΥΧΑΤΑΣ, ΠΗΓΩΝ Τ' ΕΠΕΚΕΙΝΑ ΤΙΜΑΒΟΤ.
 Μέχρι γὰρ τῶν ἔχατων τὸ Αδριατικὸν Ἀντήνωρ ἔχωρης, τὸ δεξιόθεν Ιλ-
 λυρικὸν παραμείψας, καὶ τῶν λαιῶν ἐστλεύσας πρὸς τὰ ἐνδότερα, ἐνθα
 τὸ ἠγθὲν κεῖται Πατάβιον. Οὐ δὲ Τίμαβος λίμνη τις ἦν, καὶ ἐξ αὐτῆς
 Ποταμὸς διὰ γῆς Καρνίων (οὐ ἐσὶ τὸ νῦν Φορο-Ιέλιον χυδαεύετον) δέουν.
 Εἰσβάλλει δὲ ὁ Τίμαβος εἰς τὸν Αδριατικὸν κόλπουν διὰ σομάτων (ὡς Ουΐρ-
 γίλ: ἐνταῦθα, ἐννέα. η̄ (ὡς ἄλλοι) ἐπτά) μέσον Ακυληῆς ἐκχεόμενος καὶ Τερ-
 γέσσα. Ουμιών δὲ τηλικέτος καθ' ἥμᾶς ὁρατούς, ήλικον ὁ Ποιητὴς ὡδὲ πα-
 εῖσης λειψυδροῦ δὲ τὰ πολλά, εἰς χάμαρρον η̄ δύσκατα ταπειθμένος· αἷς
 ἐν ταῖς παλιρροίαις τῆς θαλάσσης οἰδέστησι ἐπάνυξτα, καὶ ἀποτόμων δοχ-
 θῶν ἔπειτα, σωὶς ἦχω καταβράσσεται καὶ πατάγω. (Ορεα Κλεβ. Βιβλ:
 Α· τῆς Παλ. Ιταλ. Κεφ: 30.) Οἱ δὲ Σχολιασαὶ καὶ ἄλλως, θαλάσσης φασί,
 τὸν Τίμαβον ὑπὸ Ουΐργιλιος ἀπεκαθίλωα, η̄ παρὰ τὸ ἐκ λίμνης προβέειν,
 ὡς ἔρηται· εἰ καὶ τὴν λίμνην θαλάσσαν ἐνιαχός οἱ Ποιηταὶ ὄνομάζουσι.
 καὶ τὴν θαλάσσην ὑδάτος μὴ δυτὶ ὄντος (κατ' Αρισ. εἰπεῖν) ἀλλὰ σασίμω.
 Ή δτι· ὡς Ουάρων διαπιστώται, οὐ Ποταμὸς δέ τοι τὸν ἔγχωρίων,
 Mare, (Ο δηλοῖ τὴν θαλάσσαν) ἐλέγετο. Οὐκ ἀτόπως δὲ ἀντιστήσεις, πάρετι
 τοῖς ερημένοις προσθείη, καὶ δτι· ἐν ταῖς τῆς θαλάσσης ἀναχύσεσι, πάρετι
 αὐτὸν ὁρῶν πλημμυρεῦντα, καὶ οἷον ἐκπελαγίζοντα.

Στίχ: 272. ΛΜΜΕ ΔΕ ΣΟΣ ΓΟΝΟΣ κτ: Τὸν Αἰγαῖον ὑπανιττεται, ἀμα καὶ
 ἔαυτὴν ἐν πρωτορεστωπίᾳ σωμέρων τῷ λόγῳ διὰ τὴν οικείτητα. Εξ
 αντιπαραθέσεως δέ, καὶ ἀπὸ τῷ ἐλάσσονος ἐπὶ τὸ μεῖζον ἐπιχειρεῖ. Οὐ

γαῖς

265

Ιλυρικὸς κόλπος εἰσδύμεναι, ἥδε Λιβυρνῶν
 Σᾶς χώρας μυχάτας, πηγῶν τ' ἐπέκεινα Τιμάβῳ.
 Ἐννέα δὲ σομάτεσσι δὶς ὕρεος ἔκκανα χίζων,
 Ρήγυνται οἴα θάλασσα, ἀγροῖς δὲ ἡχῶν ἐπιβρίθει.
 Άλλ' ὅγε Παταβίς πόλιν εἰσεν ἐκέσε, καὶ ἔδρας
 Τεύκρων, καὶ ξένος δὲ ὄνομικε, καὶ Τραϊα σπλαχνή
 Κάτθετο, εἰρώνης νῦν δὲ ἴμερτῆς ἀπολαύει.
 Αμμε δὲ σὸς γόνος, οἷσι πόλοιο ἀνάκτορα νένεις,
 Ναῦς ἀπολωλεκότες (Φατὸν ὅτι) μιᾶς διὰ μῆνιν,
 Δελοὶ νωλεμέως, ἀταὶς δεδόμεθ' ἀτλήτοις.
 Αυτῷς ἀπ' Ἰταλίδος πόρδῳ γε σοβάμεθα γαῖης.
 Τότε ἀρα ἐνσεβίης τὸ γέρας τὰς σκῆπτρα καθίσης;

275

Τῇ δὲ ὑπομειδιόνων φὰ πατὴρ ἀνδρῶν τε Θεῶντε,
 Οψιὶ τῇ δὴ πάντα ὑπὸ ὕρανὸν αἰθεριαζει,
 Κύσεν ἐλώ τε θύγατρα, ἀτὰρ προσαμέψατο τοῖς
 Μὴ δεῖδ', ὡς Κυθέρεια μένει σοὶς ἔμπεδος αἴσα.

280

Οψει

H 2
 * * *

γάρ Αυτῆν ἐκ Διὸς ἐλκε τὸ γένος, ὥσπερ, Ἀφροδίτης μεσιτευόστης,
 Λίνειας. Καὶ τοῖς Τεωσὶν ἀρεταῖς εἰσευτὶν ἡ Θεῖς ἀναμίγνυσσιν, ἀτε δὴ καὶ
 αὐτὴ σὺν αὐτοῖς σωσικεμένη, καὶ μᾶλλον ὅταν ἐκδυσωπεῖσα τὸν ἰκετευό-
 μενον. Άλλως τε δέ, καὶ μήτηρ λῷ. Κύσει δὲ αἱ μητέρες τοῖς ύεσι συμ-
 πάχγον. Ως δὲ τόπος, καὶ τῇ κατὰ λόγον κρίσαι, καὶ διὰ τῆς τῷ πά-
 θεις ικνήσεως, ἀριστα συγκεκρίτηται εἰς πεθῶ, καὶ ἡτορικώτατα.

Στίχ: 273. ΝΑΥΣ ΑΠΟΛΩΛΕΚΟΤΕΣ κτ: Καὶ μιῶ μία μόνη ναῦς ἐξ ἀπασῶν
 λῷ ἡ ἀπολωλῆκα ἐπὶ τῷ Φθάσσαντος κλύδωνος ἀλλὰ τὸ σχῆμα δεινώσις
 ἐσίν. ἀνέξει γάρ τιν ἔημιαν, τοι μᾶλλον δυσωπήσῃ τὸν ἐπιτρέψαντα.

Στίχ: Αυτ: . . . ΜΙΑΣ ΔΙΑ ΜΗΝΙΝ, Σιγᾶ δὲ τένυμα πρὸς τὸ τέλος ἐξει-
 πεν ἀποταμιδεσσα, ὡς ἂν μὴ ἵταμῶς ἀγαν καὶ ανυποσόλως κατὰ τῆς
 Διὸς ἀδελφῆς ἀμα καὶ ὁμολέκτρες καταφερομένη, τὸν τε καὶ κάσιν ἐκε-
 νης καὶ πόσιν ἐκταράξασσα, τῆς δεούσης προσοχῆς ἀποσήσῃ τῷ ἐπακέσαι
 τὰ ἐφεξῆς εἰρησόμενα.

Στίχ: 275. ΑΤΤΑΡ ΑΠ' ΙΤΑΛΙΔΟΣ ΠΟΡΡΩ ΓΕ ΣΟΒΟΥΜΕΘΑ ΓΑΙΗΣ. Πα-
 ραπλησίως Αἴσας: Ιλ: Ο 739,

,Αλλ' ἐν γὰρ Τεών πεδίῳ πύκα θωρητάων,
 ,Πόντω κεκλιμένου, ἔκας ημέθα πατρίδος αἴσα.

Αλλ' Αἴσας μὲν ἥλγει τε καὶ δυχερῶς ἐφερε τιν ἀπὸ τῆς περιθόσης πατρίδος
 ἀπόσασιν. ἡ δὲ Κύπρις, τιν ἀπὸ τῆς ἐλπιζομένης ἐπιμακρὸν ἀπετίαιν
 τε καὶ ἀπερέξιν τῶν αὐτῆς Τεών ἀποκλιεταί.

Στίχ: 278. ΟΥΓΙ ΤΗ ΔΗ ΠΑΝΤΑ κτ: Τῷ χαροπῷ τῆς ἐυμενῆς ὄψεως, καὶ
 τῷ φιλήματι, εἰς τὸ θαρσεῖν ὁ Ζεὺς τιν θυγατέρα ἐνάγων, ἔτι καὶ ταῖς
 ἐλπίσι παραμυθεῖται, προλέγων τε τὰ πάντας μετὰ ταῦτα ἐσόμενα, καὶ
 ἐπὶ τὸ Φαιδρότερον: αὐτιώ μεθισῶν. Εὖ γὰρ τὸ Σοφοκλέες ἐν Αἴσντι:

,Πᾶς σὺν Θεῷ γελᾷ τε, καὶ οὐδύρεται.

Στίχ: 280. ΜΗ ΔΕΙ ΔΩ ΚΤΘΕΡΕΙΑ, κτ: Η Ἀφροδίτη ἀπό Κυθήρων τῆς Νήσου
 οὗτως ανόμασαι καθάπεροι καὶ Κύπρις, καὶ Κυπρογένεα, ἀπὸ τῆς Νή-
 σου Κύπρου καὶ Παφοῦ δέ, ἀπὸ τῆς ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ πόλεως Πάφου Ταῦ-
 δέ Κύθηρα (τόγε νῦν χυδαῖσι Κερίγο· Κερίγο·) Νήσος ἐσὶ καὶ Πέλις
 ὁμώνυμος, ἐπάνω πόρδῳ τῆς Κερήτης, ἐν τῷ Μυρτώῳ πελάγει κειμένη.
 Τὸς κατ' αὐτοὺς τὸ ἐπὶ τῆς Πελοποννήσου ἀκρωτήριον ἡ Μαλέα. Επὶ γοῦ
 Κυθήρων, Φασὶ, τὸ πρώτον τιν Θεὸν ἀπεβλῶν. τῷ θαλασσίᾳ ἀφεσ ἀνεκ-
 κύψασαν, καντρύθεν αὐθίς εἰς Κύπρον περιαθίσασ.

Στίχ:

Mœnia, Romanosque suo de nomine dicet.
 His ego nec metas rerum nec tempora rono;
 Imperium sine fine dedi. Quin aspera Juno,
 Quæ mare nunc, terrasque metu, coelumque fatigat,
 285 Consilia in melius referet, mecumque fovebit
 Romanos rerum dominos, gentemque togatam.
 Sic placitum: veniet lustris labentibus ætas,
 Cum domus Assaraci Phthiam, clarasque Mycenæ
 Servitio premet, ac viætis dominabitur Argis.
 290 Nasceretur pulchra Trojanus origine Cæsar,
 Imperium, Oceano, famam qui terminet astris,
 Iulius, à magno demissum nomen Julio.
 Hunc tu olim coelo spolijs Orientis onustum
 Accipies secura: vocabitur hic quoque votis.
 295 Aspera tum positis mitescent sœcula bellis,

Cana

* * *

Στίχ: Αυτ: ΜΕ'ΝΕΙ ΣΟΙΓΣ ἘΜΠΕΔΟΣ ΑΓ'ΣΑ. Τοῖς ἐξ αὐτῷ, τῷ Σῷ δηλονότι, Αἰνέας τὸ γένος ἔξωσι, Τεύκροις τε, καὶ Τρώεσι, καὶ Ρωμαίοις δὲ θυερούν κεκληπομένοις. Ἐντεῦθεν οὐδὲ ἐφεζῆς προῖων ὁ Ζεὺς τῷ Κύπρῳ καταγγεῖλει ἀτταὶ ὑπὸ Μοιρῶν τοῖς Τρώοις πέπρωτο, τιὼ τῶν ἐσομένων προφρέντιν ἀπὸ Αἰνέας κατάρξεις, ἐς γε καὶ ἐπ' αὐτὸν Καίσαρας. Τοιᾶ δὲ δὴ μεθόδῳ, τὸν σκοπὸν ἐνταῦθα ὁ Ποιητὴς σωτέρως προσαναφεῖται τῷ ὅλῳ ποιῆματος· ἐξ οὐ καὶ τινὲς Φασὶ τεκμαρόμενοι, ὡς γὰρ ἐπὶ τῆς Αἰνεάδος μόνης διαψιδῶν ἔση, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὰ μετ' Αἰνέαν προεληλύθει, ηγ μὴ τὸ πεπρωμένον φθάσαν αὐτὸν προκατείληφεν.

Στίχ: 281. . . . ΑΣΤΥ ΛΑΒΙΝΩΤ. Όυκ ἀν αὐτὸς τό Αἶνον ἀντὶ τῆς Ρώμης ὡδε πρωθυσέρως ἐκλάβοιμι, κατὰ τινα πρόληψιν. αὐτὰ δὲ τὰ Λαβίνια Τείχεα μᾶλλον ἀντὶ τῷ Αἴσεος ἐπεζηγηματικῶς. Όπου καὶ Θεῶν ιερὰ Ρωμαῖοις πατρώων ἀπέκειτο, καὶ τῷ γένεις ἥσσαν αὐτοῖς ἀρχαὶ διὸς,, τὸ πρώτων Πόλιν ἐκείνων κτίσαι τὸν Αἰνέαν. (Πλέτ. εἰς Βί: Κοριολ.) Προσαγγεῖλει γὰρ ὁ Ζεὺς ἐν τάξει τῷ Θυγατρὶ, Α. τιὼ Λαβίνιος σικοδέσμησιν ὑπὸ Αἰνέας. Β. τιὼ ὑπὸ Ασκανίῳ μετάθεσον τῷ Θρόνῳ, ἀπὸ Λαβίνιος εἰς Αλβίω. Γ. δὲ τιὼ ὑπὸ Ρωμής καταβολὶ τὸ δὲ τοι Λαβίνιον ἐν τῷ Λατιώ, ἀπὸ μὲν Ρώμης ἀπέχον λῶ σαδίσις ἐκστὸν ἔξηκοντα, ἀπὸ δὲ τῆς Θαλάσσης σαδίσις πρὸς τοῖς ἔξηκοντα τέσσερας, μεθον Λαύρεντος καὶ Αρδέας ιδευθὲν παρὰ ταῖς προχοαις τῷ Νυμικῇ ποταμῷ. Καλλτεται δὲ καθ' ήματις η πόλις: Pratica.

Στίχ: 282. . . . ΉΔΕ ΠΟΛΟΙΟ ΑΝΟΓΣΕΑΙ ΥΨΙ ΕΠ' ΑΣΤΡΩΝ
 {283. ΕΞΟΧΟΝ. κτ: Τὸν Αἰνέαν Ισορία, ἐκ οἴδ' ήτις, παρέδωκε, Μεγέντιον, η κατ' ἄλλας Μέσαπον Φεύγειται, εἰς Νυμικὸν Ποταμὸν ἐμπεσεῖν τε καὶ ἀπολέθαι. ὃς ιερὸς λῶ, Φασὶν. Ἀρμῃ Περέινη τῷ Διδέσ Κασιγνήτη μεταξὺ Λασυρεντῷ καὶ Αρδέας βέων. (Ορεα M. Helliez, ἐν τῷ κατὰ Ουιργ. Γεωργ.) Ή δὲ τοι ποιησις ἔξεδέωσε τὸν ἄνδρα. τῷ δὲ ποιησει οὐδὲ ὁ Συγγραφεὺς Λίβιος ὑδέδη συμψεύσαθαι, εἰς δρασαὶν ἀφαρπαγέντας καθισορήσας, καὶ τὸ δέμας, ὑπὸ τῷ ίνεως Ασκανίῳ πολλὰ γητήσαντος, μή ἐυρεθὲν, τοῖς Θεοῖς ἐνάργητον καταγραφέντα, τῷ Δια τέως προσαγγευθέντα Ρωμαῖοις ἀντόχθονται: Indigerem.

Στίχ: 283. ΟΥΜΟΙ ΠΑΔΙΝΑΓΡΕΤΑ ΔΟΞΕΝ. Όυτω καὶ τῷ Θέτιδι Ζεὺς, παρ,
 Ομήρῳ, τὰ ὑπεχημένα ἐπικυρῶν: Ιλ: Α. 26.

” Ουγάρ ἐμὸρ παλινάγρετον ςδ' ἀπατηλὸν,

” Ουδὲ ἀτελέυτητο γ. ὅτικεν κεφαλῆ κατανένσω.

Στίχ: 288. ΗΘΕΑ . . . ΚΑΙ . . . ΑΣΤΕΑ . . . Σημειωτέον τὸ ὑπερόπρωτον τῷ Χήματος.]

Στίχος

"Οψεαι ἄσυ τέως, τά τ' ἐπηγγέλῃ Λαβίνοιο
Τείχεαί ή δὲ πόλοιο ἀνοίσεαι ψύψι ἐπ' ἄσρων
Ἐξοχον Αἰνέαν. οῦμοι παλινάγρεται δόξεν.
Αινέας Σοὶ, (ἔρω γάρ, ἐπεὶ τὰ Σε κήδεα δάκνε,
Τεθμια Μοιράων, πόρδω δὲ κρυφᾶι σύνελιξε.)

285

Γῆς ἐπὶ Ἰταλίδος, δῆριν κρυερῶ πολεμίζει.
Καὶ μὲν δὴ αἴγριες λαὸς περ, δῆσα δαμάζει.
Ηθεα δ' ἀνδράσι, καὶ τε ἔγκτιτα ἄσεα θῆσε.
Οφρα θέρος τρίτατον Λατίς μὲν κοίρανον ἄδη,
Χέμα δ', υπαχθέντων Ρυτύλων, τρίτον ἐκπεριέλαθη.
Τῷ πάις Ἀσκάνιος, τὸν νιῶ καλέσσιν Ἱέλον,
(Ἴλος ἔην πάρος; εἰς ὅκεν Ἰλιον ἔμπεδον ἔση)
Τρὶς δέκα Ήελίς κύκλως μεγάλως βασιλέυσας,
Κάρτος Κοιρανίης γε Λαβίννας ἐκμεταθήσει.
Μηκεδανῶ τ' Ἀλβιώ κρατεροῖς θριγκώμασ' ἐρύξει.

290

295

Ἐνθα

* * *

Στίχ: 292. ΤΟΥΣ ΠΑΊΣ ΑΣΚΑ'ΝΙΟΣ, ΤΟΝ ΝΤΝ ΚΑΛΕ'ΟΤΣΙΝ' ΙΟΥΛΟΝ.

Τὸ μὲν πρῶτον ὁ παῖς Ἀσκάνιος ἐκλήθη, ἀπὸ τῷ ἐν Φρεγίᾳ ποταμῷ
Ἀσκανίῳ. Ἡ αὐτὸν τῶν ὕῶν Πριάμος, ὃς Ἀπολλόδωρος παταλέγει.
(Βιβλ. Γ. Κεφ. ΙΒ.) Ἐφεξῆς δὲ Ἰλος ἀπὸ Ἰλος τῷ ἐν Τρωσὶ Βασιλεύσαν-
τος ἐξ ἐκαὶ τὸ Ἰλιον ἐπειτα δὲ Ἰελος ἢ διὰ τὸν Ἱέλον, τῷ τρίχω-
σιν δηλ: τῷ πρῶτον ταῖς παρενταῖς ἐπανθέσσαν τοῖς νεανίσκοις ἥλικον γε-
νέθμα, Φασὶν, ἐπε τῷ πρῶτῳ ἥρωτο γίκηλα φριεύσας. Ἀπὸ γοῦ τῷδε
τῷ ἐπωνύμῳ, καὶ τῶν ἐν Ρώμῃ ὁ Ἱέλος ἐκλείστη ὄντος, τῷ ἀρχιώ
ἐπανάγων πρὸς τῷδε τῷ γένες ἐξαρξάντας.

Στίχ: 293. . . . ΗΕΛΙΟΥ ΚΥΚΛΟΤΣ ΜΕΓΑΛΟΤΣ . . . Τρισσὸν τι ἐνισυτῷ
εἶδος υπῆρχε παρὰ Ρωμαίοις τῷ μὲν Σεληνιαῖς, τῷ ἐν ἡμέραις ὥσει τρισ-
κοντας συμπληρωμένῳ τῷ δὲ Τροπικῷ, τῷ ἐν μησὶ διωκαΐδεκας περιηνομένῳ.
τῷ δὲ δὶ ανακυκλήσεως, ἔτη τροπικὰ ἐκπεριοδεύσαντος, δωδεκάκις χίλιας ἡ
ἐννεακόσια καὶ πεντήκοντα τέσσαρα. Τέταυν ὁ μὲν, ἐνισυτὸς ἦν Μηνιαῖος
ὁ δὲ, Ἡλιακὸς ὁ δὲ, ὁ μέγας ἐκαλέστο ἐνισυτὸς, ὃς καὶ μέγας ἐπελέγε-
το κύκλος, καὶ μεγάλη περιοδος. Περὶ ὧν Μακρόβιος Βιβλ: Β. ἐν τοῖς πε-
ρὶ τῷ ὄνειρῳ Σκιπίωνος, Κεφ: ΙΑ'. Καὶ ἐν τοῖς Κρονικοῖς Βιβλ: Α. Κεφ: ΙΔ.
Ἄλλ' ἐνταῦθα, οὐχὶ τόσας τὸν τρίτον λόγον μεγάλες κύκλους, ἐνισυτοὺς δὲ
τὰς Τροπικὰς τε καὶ Ἡλιακές εἰρημένους, ἀριθμηθεῖσας τριάκοντα νοητέον,
ἐν οἷς Ἱέλος Βασιλέων, ἐκ Λαβίνας τὸ Κράτος εἰς Ἀλβιώ προλέγεται
μεταθήσων μεγάλες δὴ καὶ τέττας, δηλοντας διωρέμένους καλεσθῶν, παρε-
θέσει τῷ πρὸς τὰς Μηνιάς καὶ Σεληνιαῖς.

Στίχ: 295. ΜΗΚΕΔΑΝΗΝ Τ' ἈΛΒΗΝ κτ: Ισόρηται δὲ Ἀσκάνιος, ἐπὶ τῷ Ἀλ-
βαιν μετατῆσαι τὸ Κράτος, Δαβίνιας τῆς Μητριαῖς Φύγων τῷ γένεσιν.
Ὕπε δὲ ἡ Ἀλβα πρὸς ἀνίσχοντας ἥλιους, σαδίους ἐξ πρὸς τοῖς ἐνιεικοντας
Ρώμης ἀπέχεσσα. Ἀλβα δὲ εἱρηται, ὃ ἐσὶ λευκή, διὰ τῷ ἐκεῖπε
ἐνερθεῖσσαν Σιω, ἀργιλί χροιάν ἔσται, σιωάμας τοῖς τριάκοντα Σκύμνοις,
καὶ αὐτοῖς ὁμοχρέοις, περὶ ὧν ἐν τῷ Η. τῆς Αἰνέαδος εἱρήσεται Μηκε-
δανὴ δὲ, τετέσι μακροτενής προσερηται, ὡς ἐτερομήκης, ἐπεκτανομένη
μεταξὺ τῷ ὄρες Αλβανῶ, καὶ τῆς ὁμωνύμῳ λημνῆς Αλβης, ἵνα περ ἡ πε-
ριμετρος σαδίων ἐσὶν, ὡς ἐγγυισα, δύο πρὸς τοῖς ἐβδομήκοντα: Όυ πόρ-
δω δὲ ται τῷ ἐξ Ἀλβης ὑπολειφθέντων ἐρεπίσιων, πόλις ἐτέρα ὁ Ἀλβανος
τὸ ὄρος (Mont-Albano.) υπερον ἐδομήθη οὐ πλησίον ἄσυ τερπνότατον
(Castel - Gandalfo.) ὁ τῷ γά τῷ Ρώμης Ποντιφίκων εἰς ψυχαγωγίαν Παρά-
δεσσος.

Βιβλ: Α'.

I

Στίχ:

Cana fides, et Vesta, Remo cum fratre Quirinus
 Jura dabunt: diræ ferro, et compagibus arctis
 Claudentur belli portæ. Furor impius intus
 Sæva sedens super armâ, et centum vincitus ahenis
 300 Post tergum nodis, fremet horridus ore cruento.
 Hæc ait, et Maia genitum demittit ab alto,
 Ut terræ, utque novæ pateant Carthaginis arces
 Hospitio Teucris, ne fati nescia Dido
 Finibus arceret: volat ille per aëra magnum
 305 Remigio alarum, ac Libyæ citus astitit oris.
 Et jam jussa facit, poenitque ferocia Poeni
 Corda, volente Deo: in primis Regina quietum
 Accipit in Teucros animum, mentemque benignam.
 At pius Aeneas per noctem plurima volvens,
 310 Ut primum lux alma data est, exire, locosque

Explo-

* * *

Στίχ: 296 "ΕΝΘΑ ΤΡΙΗΚΟΣΙ'ΟΙΣΙΝ "ΕΝΟΙΣ Γ' . . . Σημεῖοδες ὑπά, τὸ τρισὶ^{μὲν} ἐνιαυτοῖς τὶς ἐν Δατίῳ Βασιλείᾳ Λινέας παρατενῶν πεπεῶδαι, τριάκοντα δὲ μετὰ Λινέαν τὶς Ἀσκανίας τὴς κύρης, τριακοσίοις δὲ ἐκ διαδοχῆς τὶς ἐκ τῇ γένει τῇ Ἐκτορος τῆς τῶν ἐνιαυτῶν ἔτω προόδῳ προϊστησι ἀκεβῶς: κατὰ τὸ δεκαπλάσιον: 3 . . 30 . . 300. Ἡπόρηται δὲ οὐαῖ, πῶς τριακοσίοις τελευτῶν, ἐγε τετρακοσίοις ὅλοις παρατενῶν τὸ Ἀλβανὸν Κράτος ή Ισορία παρέδωκεν; (Ορα Στράβ. ἐν Ε'. Τῆς Γεωγρ. καὶ Αργύρ. Βιβλ: Β':) Ἀλλὰ τὰς τριακοσίες νοητέον, ἀχρι τῆς πρωτίστης Ρώμης καταβολῆς, ὅτε, οὐδὲ ὁ Μαρών ἐρεῖ κατώτερω:

,,Ιλίη ἐκτέξει" Αρει δίδυμάσονε πᾶδε.

Ἐξ ἐκείνης δὲ, ἐσ' γ' ἐπὶ τὶς παντελῆ τῆς Ἀλβης κατατροφιῶ ὑπὸ Τέλ. λει Οικλίς, τρίτη γενομένη τῶν ἐν Ρώμη βεβασιλευκότων, ἐκατονταετίας ὅλης τὸ μεταξὺ παρελθόντης, πληρέταη τὰ τετρακόσια. (Ορα Τίτ. Λιβ. Βιβλ: Α. Κεφ: κβ.) Ταύτη τοίνυν τῶν Συγγραφέων οἱ διαφωνῶν δοκεῦτες συμβιβαθέν αἰλήλους. Οἷον, οὐ ἐπὶ τριακοσίοις ἔτεσι κεφαλιῶ γενέθαι τῆς βασιλείας τὶς Ἀλβίω χρονολογῶν: Alba trecentis annis caput Regni fuit. (Ι85. Ισορ. Βιβλ: ΜΓ. Κεφ. Α.) καὶ οὐ Γεωγράφος, οὐ ἔτη φειδωῶν τετρακόσια. (Σράβω. ἐν Ε':)

Στίχ: 297-301. "ΗΜΟΣ" ΑΝΑΣΣ' ΙΕΡΕΙΑ κτ. Ἀμέλιος Νεμίτορα τὸν καστηγητὸν ἐξελάσας τὴς Κράτους, τὸν μὲν κύρη τέττα ἀνεῖλε, τὶς δὲ θυγατέρας Ιλίαν, Ἐσίας Ιέρειαν ἀνέδειξεν, οὐ δὲ μηδένα τὴς λοιπῆς ἐπὶ τῆς αρχῆς σωτεριθον ἔχοι. Ή γοῦν Ιέρεια, υδραγνομένη ποτὲ τῇ Θεῷ εἰς τὰ Ιερά, δημάζεται ὑπὸ Ἀρεως, καὶ τίκτε δίδυμος Ρέμου τε καὶ Ρώμου, τὸν καθ' ὑποκορισμὸν καὶ Ρωμύλον. Ἀμέλιος δὲ ἐν εἰδήσει γεγονὼς τῆς τοκείας διαφθαρεῖσα κελέυει τὰ γεογγνά: ἀπερ ἐκτεθέντα γαλακτοφερταὶ πρωτῶν ὑπὸ Θηρὸς Λυκαίνης, ἐπειτα ὑπὸ Ακκας Λαυρευτίας, Φαύστης Ζε Νομέως, κατοικτείραντός τε τὰ Βρέφη, καὶ διασώσαντος οὐτοι τοίνυν ακμάσαντες, Ἀμέλιον ἐκ μέσω ποιεῦνται, τὸν δὲ πάπκον Νεμίτορα καθισῶσιν τὶς τὶς Αρχήλω: Ἐπεὶ δὲ αὐτοῖς σενώτερα τὰ ἐν Ἀλβῃ ἐσ μεγάλῃ σύνσασιν Κράτους ἐδοξεν εἴνου, πόλιν ἄλιω ἔυρυχωροτέραν ἀνεγένεσι ἐπιχερεῖσιν. Οἰωνιστάμενοι δὲ, οὐ τὴν ἐθος, ἐπὶ τῷ ἔργῳ, καὶ Ρέμη μὲν ἔξ, Ρωμύλω δὲ δίσ τοσθετος Γύπας θεάσαθαι δόξαντος ἵπταμένως, ἐντεῦθεν ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς τὴς ἀξεσος σασιάζεσι, καὶ Ρέμου ἀναγρεῖ Ρωμύλος, καὶ τὶς πόλιν κτίζει, (ἐν ἔτει τῷ πρὸ Χριστού Σωτῆρος, 752.) ἐκατῶ ἐπώνυμον. Ἀπὸ τέττα δὲ καὶ τὸ ἔθνος ἐκλήθησαν οἱ Ρωμαῖοι, οἱ τὸ Κράτος σφίσι διαυνίσαν μεγαλαυχήσαντες. (Μέτιθι Πλάτ. εἰς Βι. Ρωμύλω.) Δια δὴ τῶν ἔτω μυθευομένων, τὰ ὑπὸ τῇ Ποιητῇ εἰς τόδε προσαναφωνεύμενα νοῆσαι ἔσθιον.

Στίχος

"Ενθα τριηκοσίοισιν ἔνοις γένος "Εκτορος ἄρξει.
 "Ημος ἀνασσ' Ιέρεια υπερμενέτη δεδαμῦια
 "Ιλίη ἐκτέξει "Αρει διδυμάονε πᾶδε.
 "Ενθεν ἐπὶ ξανθῇ λυκέῃ γαύων ἡς τίτθης,
 "Ρωμύλος ἀτ' ἔθνος διαδέξεται, ἥδε τ' ἐλάσσει
 Τέχε Αρήια, καὶ Ρωμαίοις τάνομα δώσει.
 Τοῖς δ' ἔγω, καὶ κράτεος, καιρῶν καὶ τέρματα θῆσω.
 Αἰέν δῶκ' ἄρχειν. ἀτὰρ Ήρη αἰνοτάτη περ,
 "Η νω πόντου, γιᾶ τε, καὶ φρανὸν ἐκπελεμίζει,
 Λαΐτερα Φράσεται, περιθάλψει δὲ ξαὶ ἐμόιγε
 "Ρωμαίας, ἔθνος Τηβεννοφόρου, βασίλειον.
 "Ως δόξε. προϊὼν δὲ ἔξης καιρὸς ποτ' ἐστάται,
 Οἶκος δὲ Ασσαράκε Φθῆ, ἐυκλεέσιν τε Μυκήναις,
 Δάλιον σίσαι ἥμαρ, οὐδὲ Αργεῖ παντὶ ἀνάξει.
 Τρώιος ἐκ Φύτλης ἀποφύς δὲ τε Κάισαρ,

300

305

310

Κάρτος

I 2
* * *

Στίχ: 302. ΤΟΓΣ Δ' ΕΓΩ¹ κτ: Τοὶ δὲ τι καὶ Αφεοδίτη τῷ Αγγίσῃ, περὶ τε τῆς τῷ Γένεις διαδοχῆς, καὶ τῆς τῷ Κράτεις αἰδίοτητος, ἐφθη προύποσ-
χέδαι. (ἐν ὑμν. Αφρ. Α. τῶν Ομήρω αἴκνεμοι, Στίχ. 197.
 „Σοὶ δὲ ἔσαι φίλος ψός, δις Τρωεσσιν ἀνάξει,
 „Καὶ πᾶδες πάιδεσσι διαμπερὲς ἐκγεγάνται.

Στίχ: 303. . . . ΕΘΝΟΣ ΤΗΒΕΝΝΟΦΟΡΟΝ, . . . Εκ τῆς ἐθῆτος, ηγ Το-
γαμ μὲν Λατῖνοι, Τίβεννον δὲ Εἄλιωες, η Τηβέννιων ἀνόματασαν. (ην δὲ
λευκόχρες ποδῆρης) Τηβεννοφορεῖν δὲ θέμις εἰς ιω, η Ρωμαίων τοῖς ἐλευ-
θέροις, Ανδράσι τε καὶ Γιωνέξιν ἐφεῖτο δὲ οὐδὲ καὶ τοῖς ἀξιωμένοις παρ-
αύτοῖς πολιτογραφεῖδαι τοῖς γαρ τοι δέλοις, δὲ Κολώβια (Φασίν) ἐπεί-
ρεπετο ἔχειν.

Στίχ: 308. ΟΙ²ΚΟΣ ΟΤ ΑΣΣΑΡΑΚΟΤ, ΦΘΙΗ, ΕΤΚΛΕΕΣΙΝ ΤΕ ΜΥΚΗΝΑΙΣ.
 Περὶ μὲν τῷ οἴκῳ Ασσαράκε, δρα τὰς αὖτα: Σημείωσ: Στίχ: 32, Καὶ
 253.) Η δὲ Φθία Θεσσαλίας ην πόλις, καὶ μοιρῶν η μία τῶν τεσσάρων,
 εἰς δὲ η Θετταλία διῆρητο: (Φθιᾶτην, Εισιαλῶτην, Θετταλιῶτην, Πελασ-
 γῶτην. (Στέφαν, Βιζ. κατὰ Στράβ.) Η γάρτοι περὶ τὸν Πελασγικὸν, καὶ
 τὸν Μαλιακὸν τοὺς Κόλπους, ἀχρει θερμοπυλῶν πρὸς Μεσημβρίαν περα-
 τεμένη χώρα, Φθιῶτις η πᾶσα ἐλέγετο. αἱ δὲ Μυκήναι, πόλις ἐν τῷ
 κατὰ Πελοπόννησον Αργολίδι ἐπίσημος, περὶ ης τῷ ὄνοματος ποικίλαι αἱ
 δόξαι. (Στέφαν. Βιζ.) Αυτη δὲ αὐγχιτέρμων δόσαι τῷ Αργεῖ, υπὸ τῶν Αργείων
 τέως κατιδυσάντων ἀρδίων καθηρηται, ὡς μηδὲ δύτε τὸ πρότερον ιω ἀκρι-
 βῶς, ἐπὶ τῷ Αυγγέτῳ Χρόνων, ἔχειν σημαίνειν. Σεσημειώθω δὲ, διτι η
 μὲν Φθία πατέρες ιω Αχιλλέως, αἱ δὲ Μυκήναι Αγαμέμνονος, ανδρῶν ἐν
 ἔλλοιν ἐπὶ τῷ Γεωπηκῷ πολέμῳ υπερφερόντων ὡς διὰ τῶν δύο εἰρημένων
 Πόλεων. ὡς υπὸ Ρωμαίοις γενησομένων, η παντελῆς τῆς Εἄλαδος ανατρο-
 πή σαφῶς υπὸ τῷ Διὸς προηγγελμέτο: ην οἱ μὲν Μεμμίων αἴκνεμοις τῷ
 Αχαίαν καθελόντει οἱ δὲ Παυλῶν τῷ Αἰμαλίω. οἱ δὲ Τιβερίων, η τῷ Νέρωνι,
 η Δράσω τῷ Αυγγέτῳ προγονῷ, τῷ τελευταῖον τῷ Εἄλαδα πάσαιν δαμά-
 σαντι.

Στίχ. 310. ΤΡΩΓΟΣ ΕΚ ΦΥΤΛΗΣ . . . ΚΑΙΣΑΡ. Τέτον γαρ τῷ μεγαλε³
 ἐκκατιόντα Ιέλε (ώς ἐφεξῆς λέγεται) ἐς τῷ Ιελίαν ἀνάγυσσιν οἰκίαν,
 Διονύσ. ο Αλικαρν. ἐν Α. τῆς Ρωμ. Αρχανολ. Καὶ Ουελέιος Πατέρηκλος
 ην Β. τῆς Επιτομ. καὶ Απιαν. ἐν Β. τῶν Εμφυλ. Πολέμ. (δρα καὶ τοῖς
 Ιέλιον Φασὶ προσερηθαι, ητοι ἀπὸ τῷ Λατινικῷ φύματος caedo (καίδω)
 ἐπερ ἐι κόπτω: ὡς ἐκ τῆς μητρὸς, τῷ γαστέρα ανατμηθείσης, εἰς τὸν
 βίον

- Explorare novos, quas vento acceſſerit oras,
 Qui teneant (nam inculta videt) homines ne, ferae ne,
 Quærere conſtituit, ſociisque exacta referre.
 Clafem in convexo nemorum, ſub rupe cavata,
 315 Arboribus clauſam circum, atque horrentibus umbris ,
 Occulit: ipſe uno graditur comitatus Achate ,
 Bina manu lato crifpans haſtilia ferro.
 Cui mater mediā ſeſe tulit obvia ſylvā ,
 Virginis os, habitumque gerens, et virginis arma
 320 Spartanae: vel qualis equos Threiffa fatigat
 Harpalice, volucremque fugā prævertitur Hebrum.
 Namque humeriſ de more habilem ſuſpenderat arcum
 Venatrix, dederatque comas diſfundere ventis:
 Nuda genu, nodoque ſiuis collecta fluentes.
 325 Ac prior: Heus, inquit, juvenes, monſtrate, mearum
 Vidiftis ſi quam hic errantem forte ſororum,
 Succinētam pharetrā, maculofæ tegmine Lyncis ,
 Aut ſpumantis apri curſum clamore prementem.

Sic

* * *

- Βίον ἔχενε χθέντας· οὐ (καὶ τὸν ἄλλος) ὅτι ἐν Ἀφρικῇ ὁ αὐτὸς πάππος αὐτοῦ
 καὶ κατέκτανεν Ἐλέφαντα. Οὐ γάρ Ἐλέφας Φωνὴ Φοινίκων (καὶ σαρ)
 ἐλέγετο.
Στίχ: 311. ΚΑΡΤΟΣ ἐς ΩΚΕΑΝΟΝ, ΚΛΕΟΣ ΟΥΡΑΝΟΝ Ἡπειρὸν δὲ
 Καίσαρι Ισόρηται, καὶ μόνον τῶν ἐν Γαλλίᾳς, τέσσαρας πρὸς ταῖς ἑξήκον-
 τα πολεις ὑπὸ χεῖρα πεποιηκάς, αἷς ἔτι καὶ Βερεττανῶν ἀχρι τῶν πε-
 ριφειανίων δρατευσας, καὶ πολλὰ κακεῖδην ἀράμενος τρόπους, αἱ καὶ με-
 τὰ τὰς αὐτὸς ἀνάρρειν ἔτι ἐν τοῖς κατὰ Ρώμην Θεάτροις προβάλλετο
 πρὸς ἐπίδειξην. (Ορα Γ. Γεωργ.: Σημ. Στίχ. 27.) τὸ δὲ ἔχοντες ἐν τῷ ἐπει-
 στὶ (κλέος Ουραγού ἐστι τὸ δὲ ἀνοίσεις) μηκόν αἴλιος ὁ Ποσειδὼν ἔχει φρε-
 ατο παρ' Ὁμηρον: Ιλ: Η. 451. καὶ τῆς τοῦ τείχους τῶν ἄλιων μεγα-
 λαργίας εἰπω: Τοῦ δὲ κλέος εἶσαι, δισὶ τὸ ἐπικιδίκατον ἥσις. Η διὰ
 τοῦ εἰρημένου ἵσως δηλεῖται, Φασίν, ὁ μεσέστης πύρρος αὐτοφανεῖς Ἀγήρ,
 καὶ τῷ Ὀκταβιανῷ Αυγυστοῦ τὸς ἐπικιδίας αὐγῶνας τῷ Ἰελίῳ ἐτέλεσ-
 Καίσαρι, τῷ αὐτὸν ὑφετήσακτι.
Στίχ: 313. ΉΩΩΝ Δ' ΕΝΑΡΩΝ κτ: Νοητέον δὲ, τὰς ἐν τῷ κατὰ Φαρνάκεινή
 τοῦ καὶ Μιθριδάτει τὰς ἐν τῷ κατά Πομπηίαν ἐν τοῖς Φαρσαλικοῖς πε-
 δίοις. (Πλάτος: εἰς Βίον Καίσαρος.) Ἐπεὶ καὶ η χώρα αὕτη, αὐτολικωτέρας
 πρὸς γε τὰς Ρώμην τετύχηκε θέσεως.
Στίχ: 314. Ή ΠΟΤΕ ΔΕΞΕΑΙ κτ: Διὰ τέτων η Καίσαρος προσαναφωνεῖται ἐκθέω-
 σις. Οὐ γάρ, εἰμὶ Θεὸν, ἐν ἐυχαλαῖς ἔχιλασκεδαις ὅσιοντες καὶ δίκαιοι.
Στίχ: 315. ΤΗΜΟΣ Δ' ΕΙΡΗΝΑΙΑ, κτ: ΕΦεζῆς. τὰ περὶ Οκταβιων τὸν ύφε-
 τηθέντα τῷ Καίσαρι προσαγορέουεις. ἐπει τῆς Μοναρχίας κατάσασιν η πη-
 ςιν ηδὲ λαβέσσης, Βαθέαν τὰς εἰρώνην ἐπαγγέλλει ἐπιπολάσσει τοῖς ἐδινε-
 σι. Σκοπὸς γάρ τῷ Ποιητῇ τὸν Αυγυστοῦ ἐνταῦθα ἐκθειάσαι, ὡς πιστὸς
 καὶ ὀστίως ἐν εἰρώνῃ καὶ ἐνομίᾳ τὸ κράτος διασχειρίζονται. Τίλι μὲν αὖ
 Πίσαι πολιὰν λέγει, η ὅτι τοῦ προβεβηκόσι τὰς ηλικίαν εἰκός. ἐπει μά-
 λισα διατηρεῖθαι τὸ πιστὸν τοῦ τρόπου η βέβαιον η καθότι λευκοῖς ὑφάσ-
 μασι καὶ ἐρίοις τὰς χεῖρας περιελίττανται τῷ Πίσαι θύεντι νενόμισο.
 Παραστατέτει δὲ τῷ Εἰσιαν τῷ Πίσαι, διὰ τὸ μὴ πυρὸς ἀνευ τὰς ἐν
 σιαδίκαιοις ὄμολογοίτει τελεῖδαι. η διὰ τὸ τὰς Εἰσιάδας, τοῦ πυρὸς ἐφόρες
 παχθιῶσι, καὶ γεωκόρες ἐν τῷ Ναῷ, ὃν τῷ Πίσαι πρώτος Νεμᾶς καθι-
 δεῦσατο. Επεισάγονται δέ τῇ προδρόμοις, καὶ Ρέμος ἄμα Κυρίνω, (οἱ πρ
 Ρωμύλοις

Κάρτος ἐς ὠκεανὸν, κλέος δρανὸν ἔς τε δ' αἰνόισε.

Οὐνομ' Ἰάλιος, ἐκ κατιὰν μεγάλοιο Ἰάλη.

Ἡών δὲ ἐνάρων κατάΦορτον τὸν δὲ ἀπὸ Ολύμπου

Ηποτε δέξεαι, δὲν καὶ ἐυχωλαῖς ἐξιλάσοιντο.

Τῆμος δὲ εἰρηνᾶς τὰ ἐν βίῳ ἔς ἐπὶ γαύης,

Παυσωλῆς κρυερῶν μερόπεσσιν δηϊοτήτων.

Πίσις γαρ πολιὴ, καὶ γ' Ἰστη, ἄμμιγα τὸ ἄμφω

Αὐτοκασιγνήτω, Ρέμος αὐτὸς σὺν δὲ Κυρίνῳ,

Τέθμια τάξις πτολέμειος δὲ ἐπάρητα θύρετρα,

Κλειστὰ σιδήρῳ ἐν ἀρμοῖς σενοῖσιν ἐστάται.

Ἐνδοθι λευγαλέη μανή δὲ αἰνοῖσιν ἐφ' ὅπλοις

Ἐζομένη, σειραῖς ἐκατὸν χαλκαῖς κατὰ νώτη,

Δέσμιος ἐμβρύξει δὴ, σμερδονῆθ' αἵμωπή τε.

Ταῦτ' ἔπας, Μαίας γόνον δρανόθεν προίαλλεν,

Γαῖαν ἀτὰρ καυνῆς Καρχηδόνος ἄτεα Τεύχροις,

Πάντ' ἀμπεπτάθαι μηδεὶς αἴγυνοέσσα,

Διδὼ γε ἔεινας οὐρων σφετέρων ἀπὸ ξρέη.

Πτὰς δὲ ἄρα Ερμέας, διὰ ηέρος οὐρέος αἷψα

315

320

325

Εἰρεσήν

* * *

‘Ρωμύλος) νομοθετεῖντες. ὁφ' οἵς ὄνόμασιν, ‘Αυγγεῖος τε αὐτός ὑποδηλεῖται, καὶ Αγρίππας ὁ ἐπὶ Θυγατρὶ τῇ ἐκείνῃ γαμβρὸς, καὶ τῇ διακοσμήσει τῆς ἀρχῆς αὐτῷ σωμαρόμενος. Κυρῖνος δὲ προσηγόρευται ὁ ‘Αυγγεῖος, ὃς ἐκεῖνο πρώτον αἰκάλων ἦν ἐυφημόμενος, ὁ Κυρῖνος μεθ' ὃ Καίσαρε τέως δὲ ‘Αυγγεῖος, ὁ καὶ πρὸ τῶν ἀλλῶν καλεῖθαι ἐκράτησεν. (Ορα Γ. Γεωργ. Στίχ. 30. Σημ: αὐτ: τὸ δὲ Κυρῖνος τὸ πρότερον, ἢ ὃς δόρατι προσεχεῖτο, ὁ παρὰ τοῖς Σαβίνοις ἐκαλεῖτο Κύρις· ἢ δὶ ἢν εἶχε Κοιρανίαν ὑπερτάτην καὶ κυριότητα τῶν πρωγμάτων, ἀπόλυτοντε τάυτην καὶ αἰνεύθυνον. Ἐπὶ πᾶσιν ἡ ἴμερὴ καὶ μάκαρες Ειρέων ἀριστάτε καὶ γραφικάτατα ὑπὸ τῆς παρὰ τῷ Μάρεων Ζιώσ ὥδε διατυπώται. τῆς περὶ τὰ ὅπλα μανίας σειρᾶς ἀλύτοις ἐνδέσιμα καθειγγυμένης, καὶ τῶν θυρέτρων ἀσφαλῶς ἐπιζυγμένων τῆς διθύρες Νεῶν ὃν αὐγεῶχθαι μὲν κινεμένης πολέμοις, κεκλειθαι δὲ καθειώσης εἰριένης, Νεμᾶς Πομπίλιος ὁ δομήσας διετάξατο. Ισόρηται δὲ περὶ τῆς Νεῶς τὴδε, τῆς Ιανῶς τῶν διπροσώπων ἀνακειμένης, ὃς δὶς μόνον αἰκόνα Νεμᾶς τῆς δομῆτος, ἀχεις Αυγγεῖος, τρίς δὲ κεκλεισμένος ὠπται, ἐπ' αὐτῆς τέττας Μοναρχήσαντος. (Μέτιθι Πλάτ. εἰς Βίον Νεμᾶ.)

Στίχ: 324 ΜΑΪΑΣ ΓΟ'ΝΟΝ Τὸν Ερμίων. Ορα τὸν ὄμνον ἐν τοῖς Ομήροις:

„Αγγελον αἴθανάτων, ἐριένιον, δὲν τέκε Μαία

„Ατλαντος Θυγάτηρ, Διὸς ἐν φιλότητι μυῆσσα.

Στίχ: 325 ΚΑΙΝΗΣ ΚΑΡΧΗΔΟΝΟΣ ΑΣΤΕΑ Αυτὸς, Φασί, τένομα Garthago (Καρχαγώ) νέαν πόλιν ἐσήμανε, Φονίκων Φωνῆς ἀλλ' ἦν ἄρεται τῷ ὄντι, καυνὶς τὸν Καρχηδόνα ἀποκαλεῖν, καὶ διὰ τὸ νέοδμητον ὑπὸ τῆς Ποιητῆς ἐνταῦθα παρίσαθαι μᾶλλον δὲ ἐν αὐτῷ στασιν τῷ κτίζεθαι. ἄλλως γαρ, τοῖς μὲν ισόρηται εἴτε: 50. πρὸ τῆς Τροίας ἀλώσεως τὸν πόλιν τάυτην κτιθῶσαι τοῖς δὲ, 137. ἢ 143. μετὰ τὴν ἀλωσιν.

Στίχ: 326. . . . ΜΗ ΜΟΓΡΑΣ ΑΓΝΟΕΩΤΣΑ, Τιὼ γαρ ἐκ Μοιρῶν αἴφορισθεσσαν τοῖς Τεύχροις μετανάσσασιντε καὶ αἴποικησιν ἐπὶ τὸ Λάτιον, μηδαμόθεν εἰδένεις ἔχεσσα Διδὼ, ὡς λητῆρας τινὰς, καὶ τῶν ιδίων ὅρων ἐπιβλέπεις, ἵσως ἀν τῆς ἀνδρεας ἀπεῖξε τε καὶ ἀπήλασεν.

Βιβλ: Α'

Κ

Στίχ:

Sic Venus: at Veneris contra sic filius orsus;
 330 Nulla tuarum audita mihi, neque visa sororum.
 O quam te memorem Virgo? namque haud tibi vultus
 Mortalis, nec vox hominum sonat: ô Dea certè.
 An phoebi soror, an Nympharum sanguinis una?
 Sis felix, nostrumque leves quæcumque laborem:
 335 Et quo sub cœlo tandem, quibus orbis in oris
 Jactemur, doceas: ignari hominumque, locorumque
 Erramus, vento huc vastis et fluctibus acti:
 Multa tibi ante aras nostrâ cadet hostia dextrâ.
 Tum Venus: Haud equidem tali me dignor honore.
 340 Virginibus Tyrijs mos est gestare pharetram,
 Purpureoque alte suras vincire cothurno.
 Punica regna vides, Tyrios, et Agenoris urbem;
 Sed fines Libyci, genus intractabile bello.
 Imperium Dido Tyriâ regit urbe profecta,
 345 Germanum fugiens: longa est injuria, longae
 Ambages; sed summa sequar fastigia rerum,
 Huic conjux Sichaeus erat, ditissimus agri

Phoeni-

* * *

Στίχ: 329. ΛΙΒΥΑΙ' ΑΚΤΗΣΙ Λιβύας μὲν ἴδιαιτερον, ἡ ἀπ' Αἰγύπτῳ ὁχρι τῆς μεγάλης Σύρτεος, ἐπὶ τῆς Ἀφρικῆς ἐκτενομένη χώρα, ἡ τιὰ πάλαι Μαρμαρικῶ, καὶ Κυρωαῖκῶ περιέχουσα. Όλοχερέτερον μέντοι, καὶ ἡ Ἀφρικὴ ὅλη, καὶ τὰυτης μάλιστα, σούν τὸ πέριοδον Βορρᾶν ἀνεμον ἐσὶ τετραμένον, Λιβύα προσείρηται, ἐφ' ἣς τὰς ἀκταῖς Καρχηδὼν ὠκόδομπτο. (Ορα ἀνωτ: σιχ. 26.)

Στίχ: 334. ΔΙΑ' ΝΥΚΤΟΣ ΠΟΛΛΑ ΜΕΝΟΙΩΝ, Οὐδὲ γὰρ τὸν ἐν πράγμασι καὶ φροντίσι, διὰ νυκτὸς ὅλης ὑπνῶν, ἔτε βάθιον, ἔτ' ἄλλως προσῆκον. Καὶ γὰρ Ἰλ: Β. 24.

„Οὐ χρή παννύχιον ἔυδεν βεληφόρον ἄνδρα, κτ:

Καὶ „Ἄλλοι μὲν παρὰ νησοῖς ἀριστῆς παναχαιῶν

„Εῦδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὑπνῷ.

„Ἄλλοι ἐκ Ατρείδων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,

„Τπνος ἔχε γλυκέρὸς πολλὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντα.

„Εσι δὲ δῆποτε ὁ ἐν νυκτὶ χρόνος εἰς νοῦ ἀντίληψιν, καὶ πράγματων ἐπιστασιν δεξιώτατος. Διὸ καὶ τιὰ νύκτα προσεῖπον Εὐφρόνιω. Κατὰ γὰρ τὸν Λυρικὸν Πίνδ: Ωδ. Δ. Νέμεα.

„Γνώμιω σκότος κυλίνδει.

Στίχ: 336. ΕΚΒΗΝΑΙ ΜΕΝ, ΚΑΙ ΧΩΣΡΑΣ ΔΑΗΝΑΙ. Οὗτοι καὶ Ορφεὺς Ιάσωνας ποιεῖ ἐν τοῖς Ἀργον: ἐπ' ἀκτῆς ὁρμισάμενον τῆς Κιρκαΐς, τῶν ἐταίρων τινὰς κελεῦσσαι τῆς νηὸς ἀποβάντας, εἰς ἐπίγυνωσιν προελθεῖν τῆς χώρας, καὶ τῶν ὀικεντῶν αὐτιῶν.

„. Ἐκ δὲ ἁρέ Ιήσων,

„Νηὸς ὀποπροέκη μολένν ἐρίηρας ἐταίρεις,

„Διδέμενος τὶς ἄρδενθρώπων ἀπειρονα γαῖαν

„Ναιετάσι. γνῶν δὲ πόλιν, καὶ ἥδεις λαῶν.

Καὶ Οδυσσεὺς δὲ παρ' Ομήρῳ, τὰς μὲν ἄλλας τῶν ηῶν. ἐπὶ τῆς Λαχείας παραλιπὼν ἐρμησαμένας, Οδυσ. Γ. 172.

„Ἄλλοι μὲν γῶ μίμνετ' ἐμόι (Φησιν) ἐρίηρες ἐταίροις

, Αυτὰς

Ἐιρεσῆ πτερύγων Λιβυκαῖς ἀκτῆσιν ἐπέξη.

Ἐρδε δ' ἔφετμας· καὶ Λιβυες μὲν ῥεῖ ἄπο θέντο

330

Ἀγριόθυμον κῆρ, βιλῇ μεγάλοιο Θεοῖο.

Αὐτὰρ Ἀνασσ' ἴδιᾳ αὐτοῖσιν ἐπήλυσι Τεύχροις,

Μαιλιχίῃ ἐκένασο κατὰ Φρένα καὶ κατὰ θυμὸν.

Διος δ' Αἰνείας διὰ νυκτὸς πολλὰ μενοινῶν,

Αυτία καὶ πρῶτον ῥὲ Φάος τὸ Φερέσβιον ὥρτο,

335

Ἐκβῆναι μὲν, καὶ χώρας καινὰς γε δαῆναι,

Ταῦς τε βίη ἀνέμων ἀκτᾶς σερχθεὶς προτικέλσεν;

Ανέρες ἀρὲ ἔχον; (Ἡν γὰρ ἀνήροτα) ηὲ δὰ θῆρες;

Προθέτο διέμενεν, οἷς δὲ ἐτάροις ἐξαγγεῖλαι.

Καὶ δὰ κατ' ὑλῆν νάπος, ἀκροτόμων θ' ὑπὸ κοῖλα,

340

Δένδρεσι μὲν κρύπτασκε νέας σκιερῷ ἐνι χώρῳ.

Αὐτὰρ ὁ βάσκεν ἔχων ὅπέων ἐὸν διον Ἀχάτιω,

Χειρὶ δύω πάλλων βριαρῇ χαλκίρεε δῆρε.

Τῷ δὲ ἐνθ' ἀντεβόληστὶ μῆτηρ μέσση ἐν ὕλῃ,

345

Παρθενικῇ εἰκυῖα Λακαίνη Σπαρτιατέσση,

Εἶδος τ', ἀμπεχόντια τε, καὶ ἔντεα πάντα δύοιη.

Ηὲ καὶ οἴη Θρησσα γε ἵππας κακοπόωσα

K 2
* * *

Ἄρπα-

„Αὐτάρ ἐγὼ σωὶ νηὶ τ' ἐμῷ, καὶ ἐμοῖς ἐτάροιστιν

„Ἐλθῶν, τῶν δὲ ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἱ τινες εἰσὶν.

Ἐκβραθεῖς δὲ ὁ αὐτὸς ἀλλαχθὲ ἐπὶ γῆς τῆς Φαισάκων, ἐκένο δὴ αὐθίς μαθεῖν πρὸ πάντων διὸ μερίμνης ποιεῖται, οἵτινες ἀρεὶς καὶ ἔσεν οἱ τινὲς χώραιν ἔχοντες; Οδυσ. Ζ. 119.

„Ωμοὶ ἐγὼ τέων αὐτε βροτῶν ἐσ γαῖαν ικάνω;

„Ηδοὶ γ' ὑβρισταὶ τε καὶ ἄγριοι, θδὲ δίκαιοι;

„Ηὲ φιλόζενοι, καὶ σφιν νόος ἐσὶ θειδῆς;

Στίχ: 342. ΟΠΕΩΝ ΕΟΝ ΟΙΟΝ ΑΧΑΤΗΝ. Καλῶς τὸν Ἀχάτιω (Φασὶν οἱ σχολιογεάφοι) Τὸ γὰρ ἄχος (Ο ψυχῆς ἐσὶ διάθεσις, ἐκ ἀτερ ἀνίας, ἐμμερίμνε) εἰκὸς τὰ πολλὰ τοῖς τεταγμένοις ἀρχεν παροπηδεῖν. καὶ μάλιστα τῷ Αἰνείᾳ νῶ ἐπὶ τῷ παρόντος, δενοῖς τοσθτοις περιπεσόντι, καὶ μηδ ὅποιον ἐσαὶ ποτὲ τέτων τὸ πέρας, συμβαλλεῖν ἔχοντι.

Στίχ: 345. ΠΑΡΘΕΝΙΚΗ . . . ΛΑΚΑΙΝΗ, ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΣΣΗ. Τὸ μὲν ἐκ τοῦ σχῆματος, τὸ δὲ ἐκ τῆς χώρας, τὸ δὲ ἐκ τῆς πόλεως. Λακεδαιμονία μέν οιω, καὶ Λακωνική, η καθ' ήμας χυδαιότερον Τζακωνία, η κατὰ τὸν Ἀργυλὸν κολπον πρὸς Ἀνατολὰς παρατείνεσσα, πρὸς δὲ Νέτρον ἀνεμον, κόλπου ἔχεσσα τὸν Λακωνικὸν. Σπάρτα δέ, η τῆς Λακωνικῆς λῷ πρωτέυεσσα πόλις, ἐν δεξιᾷ κειμένη τῷ Εὔρωτᾳ ποταμῷ· λιμὶ, ἐν βάθει τῷ Λακωνικῷ εἰρημένῳ κόλπῳ, τὸ Γύθιον. Ταίναρος δὲ τὸ ὑπερτεῖνον ἀκρωτήριον, δὲ τινὲς Λακωνίδαι γιῶ τῆς Μεσσηνικῆς ἀποδιῆσα. (Ορεα καὶ Δ. Γεωργ. Σημ. Στίχ. 567.) Ή δὲ τοι ἀριστερόθεν τῆς παλαιτέρας Σπάρτης νῶ οικεμένη, η καθ' ήμας ἐσὶ Μίσιθρα· Καὶ τάντα μὲν ἔτω: τὸ δὲ τοι παρθενικὴ ἐπετέθη, ημᾶς ἐσὶ Μίσιθρα· Καὶ τάντα μὲν ἔτω: τὸ δὲ τοι παρθενευόσσαις, ἐκ τῆς Λυκέργης Νομοθεσίας ἐποφέλετο Μεσσινή τε καὶ γυμνασίοις ἐναχολεῖθαι, καὶ δέρμοις διαπονέσθαι, καὶ παλαισμοσιῶσις ἐνασκεῖθαι· καὶ δισκένεται δὲ, καὶ τοξένεται, καὶ ιππεύεται, δροῖσις τοῖς ἀρρέσοις, καὶ κωμηγετεῖν· "Ενθεντοι καὶ δρος λῷ ἐν τῇ Λακωνικῇ τὸ Παρθενίον καλέμενον, ἐκ τῷ περὶ αὐτὸ τας Παρθένες τῇ θηρευτικῇ καταγίγεθαι.

Στίχ:

Phoenicum, et magno miserae dilectus amore,
 Cui pater intactam dederat, primis que jugarat
 350 Ominibus: sed regna Tyri germanus habebat
 Pygmalion, scelera ante alias immanior omnes;
 Quos inter medius venit furor: ille Sichæum
 Impius ante aras, atque auri cœcus amore,
 Clam ferro incautum superat, securus amorum
 355 Germanae, factum que diu celavit, et aegram,
 Multa malus simulans, vanâ spe lusit amantem.
 Ipsa sed in somnis inhumati venit imago
 Conjugis, ora modis attolens pallida miris;
 Crudeles aras, trajectaque pectora ferro
 360 Nudavit, cœcumque domus scelus omne retexit.
 Tum celerare fugam, patriâ que excedere suadet.
 Auxilium que viæ, veteres tellure recludit
 Thesauros, ignotum argenti pondus et auri.
 His commota fugam Dido, sociosque parabat:
 365 Conveniunt, quibus aut odium crudele tyranni,

Aut

* * *

Στίχ: 348. ἈΡΠΑΛΙΚΗ, ΡΟ'ΟΝ ΦΤΘ' ΕΒΡΟΥ. . . Ταύτιω εἰκὸς τῶν Ἀμαζόνων μίση γενέθαι. Θέτειν οἱξυτάτιω, ὡς καὶ τὰς ἱπποδρομοῦντας πεζῶ παρελαύνειν. Ἀμφισβητεῖται γεμίω περὶ τὴς ἔπεις, πότερον Ἔβρος δέον ἀναγινώσκειν, ὡς τὸν ἐπὶ Θράκης ποταμὸν ἐν σημαίνεθαι; ή Εὔρε, ὡς τὸν ἄλιμον; ἔνεργαι γάρ ἐν Κάδιξη αρχαῖοις, ἀλλοιε ἀλλοιε ἑκάτερον. Ἡπειρὸν ἀπορεῖται περὶ τάττες ἔτι καὶ μᾶλλον, ἐπειρ αἱ ἀμαζόνες ἐκ ἐκ τῆς Θράκης τῆς ἀν' Εὐρώπῃ υπῆρχον ὁρμώμεναι, ἐνθα βέβαιος ὁ ποταμὸς Ἔβρος, (περὶ γέρα Δ. Γεωργ. Στίχ. 563. Σημ: αὐτ:) ἀλλ ἐκ Θράκης τῆς Ἀσιατίδος. Ἀλλως τε δὲ, καὶ τὸ Ἔβρον Φάναν, γέ πάνυ τι Φέρεντις εἰς ἔπαινον ποδωκεῖται, ἐπειρ γέδης ὁ ποταμὸς δέος ὁξύβρεις ἰσόρηται ἀν, γέδης δὲ χειμῶνος αὐτῷ προσεπαύεται τὰ ὑδατα πληθωρέμενα. Ο μὲν γέ τινα Μάρωνος Λίνεάδας ἔχιταλίστας (Annibal Caro) τινα ἀπορίαν η δοκει παρεκκλίνεις, τῆς Ουργυλίδης ἐννοίας μικρὸν ἀπέτη, γέτως ἀποδέει:

o quale in Tracia Arpalice
 Leggiera, e sciolta, il dorso affaticando
 Del fugace destrier l' Ebro varca a.

Ἐν οἷς γέχει παραθεσιν ποιεῖται πρὸς τὸ, ἢτοι τὴς ποταμῆς, η τὴς ἀνέμως τάχος, τινα Ἀρπαλίκης παραβάλλων οἱξύτητας ἀπλῶς δὲ ὡς ἐνζωνὸν τε καὶ κεφιω, ἐφ' ἵππῳ ἔποχον οἱξέως διαπεραιώμενω τὸν Ἔβρον αὐτιώ παρίσησιν. Ἀλλ ἡμέτεροι τοῖς πλέοντος τῶν Ἀντιγύραφων ἐπόμενοι καὶ ἀκριβεῖστεροις, τὸν ποταμὸν πρὸ τὴς ἀνέμως προφέρομεν. Οτις γέδε Θράκης Ἀσιατίκη τινα σαφῶς ίδμεν, διθεν ἀν τινι θρῆσσαν Ἀρπαλίκην κατάξαιμεν καὶ τῷ ποταμῷ δόω, ἐπειδὲν μάλιστα ἀπὸ καταβραχτῶν, η δὲ σχέσιν ἐπιτενώσεως κατειστον, εἰς τάχεις δήλωσιν ἱπποδρομίας ἀρκεύμεθα. Ως εἴτε δέξεται τὸ ποταμοῦ τὸν ἀνεμον αὐτῷ τὸ ἐξης, γέτως:

„Ἀρπαλίκη, τάχος εὗτ' Εὔρε πτηνῇ παρελαύνει.

Στίχ: 354. ΚΑΙ ΓΟΝΤΙ ΓΥΜΝΟΝ . . . Ωσαύτως η Καλλίμαχος ἐν τῷ εἰς τινα Ἀρτεμιν υμνῳ, τινα ἐδῆται τῶν εἰς θήραν σωεξιστῶν αὐτῇ περιγραφῶν, εἰς γόνυ μέχρι χιτῶνας διάνυμθαι, Φησίν, αὐτὰς εἰωθένται. Ταύτη τοι καὶ Φαινομηρίδας τὰς Σπαρτιάτιδας Ιβυκος, παρὰ Πλάτονος: ἐκάλεται. (ἐν ΒΙ: Νεμα) τὰς αὐτὰς δὲ η ανδρομανῆς ἐτι παρείποιδη λοιδορεύμενας, ξυρίσκομεν, αἰς, Γυμνοῖσι μηροῖσι, καὶ πέπλοισ αὐτεμένοις, αὐταφανόσιν προεισσας. Ων περ η τὸν χιτῶνας Σοφοκλῆς, ην απροσθυῶς, μένολον εἰπε, θυραιον αμφὶ μηρον:

Στίχ:

Αρπαλίκη, δόον εῦθ' Ἔβρως πτηνῷ παρελαύνει.

Τῷ γὰρ δὴ τὸ σῶμα ἀπ' ὕμοιν τόξον ἄσφοτο

Ἄγρου, ἀνετὸι τε κόμαι διαχεῦντο ἀήταις.

Καὶ γόνυ γυμνὸν ἔιώ πόρπη δὲ χλαῖνα σωῆκτο.

350

Πρώτη δ', η̄ δὰ, ἔφη, δέξαγτε κεν, ὡ̄ νέοι, ἐπε

Τῶν τιν' ἔμων κασίων θηῆσαθ' ὥδε ἀλῆτιν,

Ζωννυμένια Φαρέτραν, σικτὸν Λυγκὸς θ' ὑπὸ δέρδος;

Η ὁπίσω κάπροιο βοηδρομέθσαν αὐρρεῦτος;

355

Ως ἄρα Κύπρις δ' ἄρ δὴ Κύπριδος, ὥδ' ἐπαμεπτο.

Οὔτις σῶν κασίων μοι ἀκέθη, φέδε μοι ὥπται,

Παρθενικὴ, η̄ πῶς σ' ὄνομῆνω; φέδε μοι ὥπται,

Θυητῆς ἐσὶ Σοι, φέδε ἄρ γήρυμα η̄ Σὺ Θέανα,

Η Φοίβε κάσις, η̄ ἐκ Νυμφῶν αἴματος φέδε.

360

Χαίροις δ' ἦκεν ἔσις, μόχθων δὲ ημᾶς ἀναπάνσας.

Οὐτιν' ὑπ' οὐρανὸν ὥδ' ηλάσκομεν; ην δὲ ἐπὶ γαῖαν;

Ἐκ δὰ διδάξας. Ως ἀδαῖς ἀνδρῶν τε τόπων τε,

Πλαζόμεθ' ὥδε βίη ἀνέμων, καὶ κύμασ' ἀπλήτοις.

Πολλὰ

* * *

Στίχ: 354. ΣΤΙΚΤΟΝ ΛΤΓΚΟΣ Θ' ΤΠΟ ΔΕΡΡΟΣ. Ἐχαρον γάρ οἱ θηρευταὶ πάλαι, τὰς δορὰς ἀν αἰγέοισι θηρίων ἀμφιεννύμενοι σοβαρένεθαι. Ή δὲ Δύνξ τὸ δέρμα ποικίλον ἔχειν σίγμασιν ὑπομέλασι. Λύγκον δὲ τινα γενέθλαι μυθένθασι, ὃς Τριπτόλεμον τὸν ἐυρετίῳ τῷ σίτῳ πάρ αὐτῷ ἐπιζε. γωθέντα κτείνας, ἐφ' ὧ τὸ τῆς ἐυρέσεως κλέος ἀστῷ προμητεύσαθαι, ὑπὸ Δημητρος χαλεπῶς ἐνεγκέστης εἰς Λύγκα τὸν Θηρέα μετήμετπται, τὸ κατάσικτον ἐπιφέροντα τῆς πανεργίας τε καὶ σκαίτητος ἐλεγχειν.

Στίχ: 355. Η ΟΠΙΣΩ ΚΑΠΡΟΙΟ . . . ΑΦΡΟΥΝΤΟΣ Τιλ ἐξ ὁργῆς τῷ ἐπελαυνομένῳ διὰ τῷ ἀφρεῖ ὑπεδήλωσε. Τῷ γάρ (καθ' Ομηρο

Ιλ: Ρ. 21.) μέγισος

„Θυμὸς ἐνὶ σῆθεσσι περὶ φένει βλεμεαίνει.

Στίχ: 358. ΠΑΡΘΕΝΙΚΗ, Η ΠΩΣ Σ' ΟΝΟΜΗΝΩ; Παραβάλλειν εἰάθασι τὴν Λίνεις ἵκεσίαν ταῦτην, τῇ τῷ Οδυσσέως πρὸς Ναυτικάεν τιλ Ἀλκηνός. Όδυσ. Ζ. 149. Ἐπισημεῖται δὲ, ὅτι καὶ τὰ τῆς ἐντεύξεως ὄμοιως πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν πέπλασαι κανταῦθα, καθ' ὃν Ομηρος Οδυσσεῖ ἐπὶ τῷ Φαιάκων Λευτεροῖς πέπλαισαι κανταῦθα, καὶ τὰ πτηνὰ πέδιλα Φορέσσαι, καὶ κατὰ Γοργόνων Περσεῖ συμπρειξάμεναι. (Αὐτ. Β. δ.) Καὶ αἱ ἐκ Διὸς δέ καὶ Θέμιδος, αἱ τὸν Ήριδανὸν ἐχθροῖς, καὶ Ήριδανὸς τῷ Εστεριδῶν μῆλα ἐκζητεῦντι τὸν Νηρέα διαμίλωσασαι. (Αὐτ. Β. Ε.) Καὶ αἱ Νυσσηίδες, παρὰ τὸ τιλ Νύσσαν οἰκεῖν ἐτοικηθεῖσαι, αἱ Βάκχες τροφὸι καὶ τιθιῶαι, αἱ οὔσερον Ζεὺς κατατερίσαις, Τάδας μετωνόμαστεν. (Αὐτ. Γ. δ.) Ορεα καὶ τοῖς Γεωργ. Βιβλ: Α. Στίχ. 10. Καὶ 154. Αὐτ.:

Στίχ: 359. . . . ΕΝ ΠΟΡΦΥΡΕΟΙΣΙ ΚΟΘΟΡΝΟΙΣ. Τοιαῦτα δὲ τὰ τε τῶν Λακωνίδων Παρθένων, καὶ ἀπερ αἱ Τύριοι ὑπεδῆντο ἐρυθρὰ δηλοῦσαι, κοῖλα, εἰς μέσιαν κυημάνιαν ἀνήκοντα, ἀκριβεῖ δεσμῷ περιεισαλμένα. (Ορεα Ονο

Βιβλ: Δ'

L

μας.

- Aut metus acer erat: naves, quae forte paratae,
 Corripiunt, onerantque auro: portantur avari
 Pygmalionis opes pelago: dux foemina facti.
 Devenere locos, ubi nunc ingentia cernes
 370 Mœnia, surgentem que novæ carthaginis arcem:
 Mercatique solum, facti de nomine Byrsam,
 Taurino quantum possent circumdare tergo.
 Sed vos qui tandem? quibus aut venistis ab oris?
 Quo-ve tenetis iter? Quarenti talibus ille
 375 Suspirans, imoque trahens à pectore vocem:
 O dea, si primâ repetens ab origine pergam,
 Et vacet annales nostrorum audire laborum,
 Ante diem clauso componet vesper olympos.
 Nos Trojâ antiquâ (si vestras forte per aures
 380 Trojæ nomen iit,) diversa per æquora vectos
 Forte suâ Libycis tempestas appulit oris.
 Sum pius Aeneas, raptos qui ex hoste Penates
 Classe vaho mecum, famâ super aethera notus.
 Italiam quæro patriam, et genus ab Jove summo.
 385 Bis denis Phrygium conscendi navibus æquor,
 Matre Deâ monstrante viam, data fata secutus:
 Vix septem convulsæ undis, Euroque supersunt.
 Ipse ignotus, egens, Libyæ deserta peragro,

Europa

* * *

μας. Πολυδ. Βιβλ. Ζ . . καὶ Βιβλ: Ε) πρὸς δὲ ἐκάπερον τῶν ποδῶν προσ-
 φυῖς ἔχοντα ἐξ αἱμοιβῆς ἐφαρμόζεινται. ἐξ οὐ καὶ καθορηνον ἡ παροιμία,
 τὸν παλιμβολον, καὶ γνώμιων αἰσατοῦται λέγεται καὶ αἴλοπρόσαλλον. (Ορε
 καὶ τοῖς Γεωργ. Βιβλ. Β. Σημ, Στίχ: 9.)

Στίχ: 370. ΦΟΙ'ΝΙΚΑΣ ὩΔ' ΟΡΑ'ΑΣ, ΤΥΡΙ'ΟΤΣ, ΑΓΗ'ΝΟΡΟΣ ἈΣΤΤ.
 Κάτεσσιν ἀπὸ τῶν ὄλικωτέρων, ἐπὶ τὰ μερικάτερα Φοινίκη γάρ ιω, ἡ κατὰ
 Συρίαν Παλαισιών χάρα, ἐφ' ἡς Τύρος ιδεύτο, καὶ Σιρίων, πόλεις ἐπὶ
 σημεῖοι, αἰλήλαις ἀγχόεσσι, ἐν αἷς ἥρζεν. Αγιώσις ἐντοῦθεν ἵσια Φοινίκων
 αἰποικία ἐπὶ Λιβύας μεταναστᾶσαι, συμμετέστησεν ἐκεῖ καὶ τὰς κλήσεις. Διὸ
 προσετέθη, δτι Λιβύων οἱ ὅροι ὡς ἐτεῦθεν χριῶσι νοεῖν τὸ ὑπὸ Διδός
 αἴρτιας ἐξ Ἀσίας μετενεχθέντες κράτος, καὶ ἐπ' Αφρικῆς ιδεύθεν. Τυρίας
 δὲ, τὰς Διδοῦ συμμεταναστάτας. Αυτὶς δὲ τὴν Διδῶν ἐκδέχεινται δηλούμενη
 ὑπὸ τῶν Αγιώσιος ὄνόματι. Καὶ Αγιώσιος δὲ "Ἄσυ τὸ τῆς Διδός ἐκληπ-
 τέον" ήτοι τὴν κτιδεῖσαν ὑπὸ αὐτῆς Καρχηδόνα.

Στίχ: 372 „ΩΔΕ ΔΕ' ΚΟΙΠΑΝΕ'EI ΔΙΔΩ". Διδός πατήρ μὲν Ισόρηται Βῆ-
 λος ὁ νεώτερος, Ἐπαφος δὲ πάππος, πρόσπαππος δὲ Αγηνώρ. καὶ
 τοι αἱμοιβητάται, (ὡς παρεῖται Ευσαθ. ἐν ταῖς Παρεκβολ.) αἴλων
 αὐτῷ Αγιώσιος θυγατέρα τὴν Διδῶν ὑποτιθεμένων. Ἐκαλεῖτο δὲ τὸ πρῶ-
 τον Ἐλίσσα. ὑερον δὲ Διδῶ προστηγόρευται, δὲ Φωιὴ τῇ Φοινίκων σημαίνειν
 Φασίν Ἀντιάνειραν· ἔχει δὲ καὶ ἀδελφῶν ὄνόματι "Ανναν, καὶ ἀδελφὸν Πυγ-
 μαλίωνας" διὰ τοῦ ἀδελφικῶν ἐμπῆς αὐτῷ μετὰ τὴν τελεστὶν τὴν πατέρος
 προσενίωγμένου, καὶ παντοῖος ἐπιβλεψούται. Φυγεῖν ιώάγκαεσσι. Τύρον
 δὲ τὴν πατρίδα λιπεῖσαι, τὴν ἐπὶ Λιβύας σωτῆσεν αἰποικίαν, Καρχηδόνας
 κτίσασαι.

Στίχ: Λατ: ΤΥΡΟΥ ΕΚΠΡΟΓΟΤΣΑ, Η δὲ Τύρος ἐξ αἰποικίας τῆς ἀπὸ Σιδόνος
 ιδεύτο. Ή δὲ Νήσος, ἡ κατ' αἴλων, Χερσόνησος: ἀπὸ Τύρου δὲ τῷ κληθε-

ας

Πολλὰ δὲ σοὶς ἀντὸι προτιοσδύμεν ἵρα βωμοῖσιν.

365

Αὐτίκ’ ἀμειβομένη Κύπρις δὲ ἐφθέγξατο τοῖα.

Οὐτι τόσα φάινε κύδης ἔμ’ ἐπάξιον ἔμμεν.

Παρθενικαῖς Γυρίησι φέρειν έθος ὡδε φαρέτρω,

Καὶ κυήμας ὑποδεῖθ’ ἐν πορφυρέοισι κοθόρνοις.

Φοίνικας ὡδ’ ὄρας, Τυρίχος, οὐδὲ Αγιάρος ἄσυ.

Οἱ δὲ ὅροι Λιεύων, γένος ἄτρυτον ἐν πολέμοισιν.

370

Ωδε δὲ κοιρανέει Διδώ Τύρος ἐκπροϊόντα,

Ἐκ δὲ κάσιν φένυγος’ ἔὸν. “Τύρις μηκεδανὴ τις.

Μακρὸν πεφραδέμεν· σωελέστα δὲ ἔγω τοι λέξω.

Τῇ δε πόσις Συγχαῖος ἔιω, ἀγροῖσιν ἀφνειός

375

Ἐν Φοίνιξι, οὓς ἔσκη, ἐρατεινὸς κάρτα ταλάνη.

Τῷ μὲν καριδίνω ὁιωνοῖς δεῦξε γενήτωρ.

Ἄλλ’ ἄρχειν Τυρίων ταύτης κάσις ἔλλαχ’ ἀνάσσων,

Πυγμαλίων ἀνέρων ὃδ’ ἀτάθαλος ἔξοχα πάντων,

Οσσοις κεν μανῆι πελάσειν ἐπεὶ Συγχαῖον,

380

Ηρὸς βωμοῖς, ἀσεβῶν, χρυσῷ τε ἔρῳ τυφλώττων,

Λάθρῳ ἀδόκητον κτεῖνεν, ἀδελφῆς πάμπαν ἐρώτων

Οὐκ ἀλέγων. Δηρὸν δὲ εἴ κεῦθ’ ἀχέεσσαν,

Τηῦσίαις τ’ ἀπάφων πᾶς δὲ ἐλπιωρῆσιν ἐρῶσαν.

285

Άλλ’ ἀταφῆς τῷ δὲ ἥλυθ’ ἀκοίτε οὐνύπνιος ἀκῶ

Ἐκπάγλως δὲ ἐπάρασσα προσώπατα ωχρίσεντα,

Βωμὸς νηλεέας, καὶ τρωτὰ σέρνα σιδῆρω

Γύμνας, ἀταθαλίνα πᾶσαν δὲ γῆ λάνθανεν οἶκοι.

L 2

Τιὼ

* * *

σα τῇ Φοίνικος. (Στέφ: Βυζ.) Ηὐ ως Ἐλλεῖς ἐν τῇ κατά Οὐρεγ. Γεωγρ.)
Τοσε παρ Ἐβραιοις λεγομένη, δι, πέτραι σημάνει απότομον ἔδει δὲ Τσύρ, οὐα
η ἐκ τέτω, ἐκθλίψει τῇ σ Τύρ, η κατὰ τινα ἐλλαϊκων κατάληξιν Τυρος. η
καὶ δι ἐτέρας ἐκθλίψεως τῇ τ, ἀνθυπενεχθέντος τῇ σ, Σύρη η κατα προ-
φοράν αἰλοίαν Σάρ, ο καὶ παρὰ τοις Ἀραψι καθ’ ημάς ὄνομαζεται. Δι-
ακρίνεται δὲ της Παλαι Τύρος, της, ἐπι Ιησος τῇ Ναυη (Κεφ: ΙΘ. 29) υ-
φισταμένης, η Νέα Τύρος, ἐξ ης πολιου πολλαχόσεις ἐξεργάσσαν αποκία,
ῶν μια καὶ η ἐν Καρχηδόνι αὐτη, περὶ ης ὁ λόγος, ἐπίσημος. Της δὲ πα-
λαιας Τύρος υπὸ Ναβαθοδονόσωρος δι ἐτῶν τρισκαίδεκα πολεμώμενης, καὶ
τέως κατασκαφείσης, η Νέα σωέση ην δι ἐπτὰ μιλιάν υδερον πολιορ-
κήσας ο. Μακεδών Αλέξανδρος υπηγάγετο. Ἐπι δὲ Ρωμαίων κρατέντων
ἔτι διασωζόμενη μετρίως, υπὸ τῶν Αιγυπτίων Σελτάνων τὸ ἔχατον κα-
τειράφη, Ἐτ: 1291. καὶ νῦν κατα μέγας ἐρείπιον.

Στιχ: 375 ΤΗΙ ΔΕ ΠΟΣΙΣ ΣΤΙΧΑΓΟΣ ΕΗΝ ιτ: Ονπερ αὐτοὶ Συγχαῖον ἐκ-
φέρομεν, Διδές γεγονότα γαμέτια, Sichamum, Σιχαῖον δια τῇ αἰπλοῦ ο
Πομητής γράφει. Σιχάρβαν δὲ Φοίνικες προσηγόρευον καθάπερ οἱ αὐτοὶ
καὶ Βῆλον τὸν Διδές γενετῆρα, καὶ τινα Καρχηδόνα Καρχηδόνα ιτ:

Στιχ: 377. ΤΩΣ ΜΙΝ ΚΟΥΡΙΔΥΗΝ ΟΙΣΩΝΟΓΣ ΖΕΥΣΣΕ ιτ. “Ην ἀδικτον ἔπειν ο
Μάρσων: Intactam: οις μηδενὶ μήπω αὐδεὶ ὄμιλήσασσαν, καριδίην αὐτοὶ προσε-
ρήκασσαν, δ λέγειν Ομήρος. οιώνθεις. (Ιλ: Α. ιι4 π. Λ. 243.) δια η καριδίου αὐδ-
ρα, απεει ἀν σωαφθείη η τὸ πρὸν ἀγαμος. (Οδυσ. Ω 195. καὶ Ψ ιο.)
τὸ δ οιωνοῖς προσετέθη, δτι παρὰ Ρωμαίοις τε καὶ Ἐληνιν ἐκράτει,
πρός πᾶν δ, τι δράμη ἐπιβαλοιτο, οιωνίζεσσαν πρότερον.

Στιχ: 379. ΠΤΓΜΑΛΙΩΝ ιτ: Ουτος τῇ πατρὸς αὐτῷ τετελευτηκότος, ἐκ
παδὸς Τυρίων ἐκράτει ηρξε δὲ ἐτεσιν ὅλοις ἐπτὰ πρὶς τοις τετταράκον-
τα,

Europâ, atque Asiâ pulsus. Nec plura querentem
390 Passa Venus, medio sic interfata dolore est.

Quisquis es, haud, credo, invisus cœlestibus auras
Vitales carpis, Tyriam qui adveneris urbem.
Perge modo, atque hinc te Reginæ ad limina perfer.
Namque tibi reduces socios, classemque relatam,
395 Nuncio, et in tutum versis Aquilonibus aëtam:
Ni frustra augurium vani docuere parentes.
Aspice bis senos lætantes agmine cygnos,
Aethereâ quos lapsa plagâ Jovis ales aperto
Turbabat coelo: nunc terras ordine longo,
400 Aut capere, aut captas jam despectate videntur.
Ut reduces illi ludunt stridentibus alis,
Et cætu cinxere polum, cantusque dedere;

Haud

* * *

τα, δέκατος ἀπὸ Ἰεράμ γεγονὼς, τῷ Σολομῶντι εἰς τὴν ὄκοδομιῶν τῷ
Ναῷ τὰς ξυλείαν ἐπιχορηγήσαντος. Ἀπὸ γὰρ τῷ Ἰεράμ ἐς γ' ἐπὶ τὸν
Καρχηδόνος σωοικισμὸν, ἔτη τρία πρός γε τοῖς ἑκατόν ὁ Σκαλίγερος ἐχρο-
νολόγησεν. (ἐν τοῖς Προλεγομέν. περὶ τῆς τῶν Χρὸν. Ἐπανορθ.)

Στίχ: 289. ΤΗΝ Δ' ἈΡ ΦΕΤΓΕΙΝ ΣΠΕΡΧΕ κτ: Ἔυσάθιος ἵν ταῖς Παρεκβο-
λαῖς (Κελένεις Φένυγεν) ὁ δὲ Κεδρίων ἐν τῷ κατ' αὐτὸν Ἰσορίᾳ, καὶ τὸ φη-
θὲν Διδοῖ παρὰ τῷ Ειδώλῳ τῷ αὐτῷ ἐποφθέγκτος ἐκφράσαθαι ὡς ήμέληπ-
σε: (Καὶ εἴπεν αὐτῷ: Φύγε, μὴ καὶ σε Φονέυσῃ.) (Παρὰ τῷ Ὄνιργ. Σχο-
λασ. Κέρδη.)

Στίχ: 291. ἈΡΙΤΡΙΟΤ ΧΡΤΣΟΙΟ ΤΕ κτ: Ἡ, ὡς τὸ Ὄυμρυιλίῳ ἔπος κατὰ λέξιν
ἀποδέγναι. Thesauros, ignotum argenti pondus et auri: Πλέτυς, ἄγγωτον βάρος
ἀργυρίῳ χρυσοῦτε. Ἐνθα, τὸ μὲν pondus, οὗτοι τὸ βάρος, αὐτὶ τῷ πολλῷ
καὶ μεγάλῳ πλέτῳ ὅπερ ἐπὶ μετάλλων μάλιστα, καὶ Ἐληστὴν ὀσαύτως
σεσημειώταν εἰωθὸς λέγεθαι· (οἷον παρὰ Εὐριπίδῃ ἐν Ἰππολύτ.) ἢ σιδῆρος;
ἢ χρυσὸς βάρος· τὸ δὲ τῷ βάρεις προσεπιτεθὲν, Ignotum, ἄγγωτον, ὑπὲ
ἀμφιβολίος τηνὶ πίπτει καὶ παρὰ αὐτῷ τῷ ἐπιστήμῳ Σχολιασῃ τῷ Μάρωνος
Σερβίῳ. Πότερον ἀρε νοεῖν ὅδε δεῖται, τὸ πολὺ πλῆθος τῷ μετάλλῳ καὶ
βάρος, ὃσον εδεῖς ύδεποτε ἔγγω; quantum nullus unquam novit: ἢ τὸ λαν-
θάνον; quod ignorabat Dido? ἢ, ὡς αὐτὶς εἴπειν ἔχοι, καὶ ἐκάτερον; τὸ
καὶ καὶ αὐτὸ ἀπλετον, καὶ αὐτῷ δὲ Διδοῖ, ὅπις τεταμίδιτο, ἀγνοεῖμενον;

Στίχ: 395. Ἡ ΧΑΛΕΠΗΝ ΝΕΜΕΣΙΣ, ΔΕΟΣ Η̄ Τ' ΑΙΝΟΝ Τετέ-
σιν, εἴτε μῆνις, κατὰ τηνα δικαίαν ἀπέχειαν εἴτε δειλία της ἄλλως
ὑπελθόσσει καὶ Φοβος. Τέτων γεμιώ τῶν παθῶν τὸ δέυτερον, καὶ τὸ
περῶτον πως σωεφέλκεται. Οὐδεὶς γάρ Φίλε ὃν Φοβεῖται, ὡς Αρις. ἐν
τοῖς ἁητορικοῖς ἐΦησε· καθάπερ ἐν, γ' δ' αὐτὶς Φοβηθεῖη ὃν ἀγαπήσουσεν.
ἄστερ γάρ η ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν Φόβον, δύτως ἔξ ἐνειτίς ὁ Φόβος
εἰσκαλεῖθαι πέφυκε τινα δυσμένειαν. Καὶ πείθεθαι δέ τῷ Δημοφίλῳ ἐκ
τῶν Πυθαγορ: Γνωμῶν §. ΙΒ. παραπλέντι: Θέλε μᾶλλον τὰς σωόντας ἀ-
λλαθέδαι σε, η Φοβεῖθαι. Αἰδοῖ γάρ πρόσει σέβεις, φύσιο δὲ μῆσος.

Στίχ: 397. ΧΡΤΣΟΙΓΟ ΓΟΜΩΣΑΝ ΦΟΡΤΩ. Τὸ μὲν τῷ Συγχάϊς
εἶδωλον, ταῦθιμὸν η βάρος ἄγγωτον ὑπεδείκνυ αργυρίῳ χρυσοῦτε. Στίχ. 391)
Διδὼ δὲ τὸν χρυσὸν νιῶ ἐσκε προελεύθαι εἰκότως, ἐκ τῷ τιμωτέρῳ, η περ
οἰούτε λῶ, τὰς νῆας γομώσασα.

Στίχ: 401. ἈΡΤΙ Τ' ἘΠΑΙΡΟΜΕΝΗΝ ΚΑΡΧΗΔΟΝΟΣ ἈΚΡΗΝ.
Τινὴ Καρχηδόνα διασημοτάτην πόλιν ἀπὸ Καρχηδόνος Φοινικος, (Στέφαν-
σερὶ Ἐθν.) ὠνομάθαι φησὶ καλεῖθαι δὲ τινὰ αὐτὴν, καὶ καυνίω πόλιν,
καὶ

Τώ δ' ἄρε Φέυγειν σπέρχε, πατρώαν γιῶ τ' ἀλεένειν.

· Ήσα δ' οἱ πόρε, τὸς περ χθὰν ὑποκεύθανε δείξας,

· Αργυρίς χρυσοῖο τε θησαυρὸς αἰδήλως.

Τοῖς ἐποριομένη Διδὼ ῥὰ τιτύσκετο δῖα,

Δρασμὸν Φραζούμενη σῶ ἐτάροις ἄμμιγ' ἔοῖσι.

Ξῶ δ' ἔσαν σύμπαντες, ὅσοις ὡμοῖο τυράννου

· Η χαλεπὴ νέμεσις, δέος ἢ τ' αὐνὸν προενῆεν.

Καὶ νῆας δ' ὅπόσας παρεχτας τέτμον ἔτοίμας,

Αἷψα καταχόντες χρυσοῖο γόμωσαν Φόρτῳ.

Τὰς ἐρασιχρύσας ἀρθέεις διαπόντιος ἥπτο

Πυγμαλίωνος πλεύτος, ὑφ' ἡγεσίησι γωνίας.

Οἱ δ' ἀφίκοντο ὅποι νῦν ὄψεαι ἐνρέα τάχῃ,

· Αρτὶ τ' ἐπαριομένηια Καρχηδόνος ὑψόσε ἄκρᾳ.

· Εκ δ' ἐπρίαντο ἔδος, τὸ κάλεσσαν πράγματι Βύρσαν,

390

395

400

"Οσσος

* * *

καὶ Καδμίαν, καὶ Οἴνοππον, καὶ Κακκάβιων ὅπερ ἔχατον, ἵππον σημαίνει κεφαλή, τῇ ἐγχωρίῳ Φωνῇ, καθότι τοιαύτη κεφαλή, ἐν τῷ τὸς περτῶς θεμελίως καταβάλλεινται ἀνωρύχθη ἐνίκησε δὲ Καρχηδόνια λέγεινται μᾶλλον, καὶ Καθαργένια, ἢ Καρχηδόνια οἰκεῖότερον Καρχάδα καὶ γάρ, ἢ Καρχάδα - Αδάθ, οἱ Φοίνικες τιὼ πόλιν ἀνδραῖον τιὼ νεόδημητον. (Ορα ανωθεῖται Στίχ. 325.)

Στίχ: 402. ΕΚ Δ' ΕΠΡΙΑΝΤΟ ΕΔΟΣ, ΤΟ' ΚΑΛΕΣΣΑΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΒΤΡΣΑΝ.

Τὸ μὲν πρῶτον Βόρσαν, ἢ Βύρσαν, οἱ ἴδρυσάμενοι Φοίνικες τῇ ἴδιᾳ Διαλέκτῳ προστέπον, δὲ σημαίνει Φερέριον, καὶ οχύρωμα. Ἐλίνες δ', ἢ δοκεῖ, μεταθέσει τῷ σοιχείῳ, Βύρσαν ἀνόμασον ὅπερ εἰς τὸ δέρμα. ἐξ οὐ εἰκὸς ἀναπλαθίωσι τὸν μῦθον τὸν ἐκ τῆς ὀνήσ τῷ χωρίῳ, ἐφ ᾧ ἡ πόλις κτισθεῖται, τῆς Διδές δηλ.: τοσέτον γῆς Ιάρβαν τὸν τῆς, χώρας κρατεῖντα, εἰς σωοικισμὸν ἔαυτη ἀιτησαμένης, ἐφ' ὅσον ἀν Ταύρος Βύρσα επεκτανθεῖται τὰ τιὼ δοράν εἰς πάνυ λεπτὸν διελέσσης ἴμαντα, καὶ χωρίον δὲ αὐτῷ περιειληφέσις, ὅσον σαδίων εἴκοσι (Φασὶ) τιὼ περιμέτρον, πρὸς ἴδρυσιν "Ασεος ἱκανώτατον. Περὶ μὲν ἐν τῆς Βύρσης Θαυματὸν θύεν, εἰ καὶ Μάδων τὰ δρόμου πέπλασαι. Άοιδοις γάρ εἴθεται τοιαῦτα παίζειν. Τὶ δ' ὅτι καὶ τῶν Ισορίας συγγεγραφότων τινὲς τὸν μῦθον ἀνεμασσήσαντο; καὶ γάρ τοι καὶ Ιαστίνος (ἐν Β. τῆς Επιτομ. Κεφ. Ε.) τὰ περὶ τῆς Βύρσης τῆςδε ὄμοιως ἐξισορήσαι ἐκ ἀκνηστοῦ καὶ Αππιανὸς (ἐν Α'. τῶν Καρχηδονίων αὐτοῖς προοιμίοις.) ὁδὲ γεράφων: περιτεμόντες εἰς ἴμαντα ἔνα σενωτατον, περιειθηκαν ἐνθα νῦν ἐσὶν ἢ Καρχηδονίων Ακρόπολις, καὶ ἀπὸ τοῦδε Βύρσης σα δύναμέται. Ἡν ἐς τοσέτον ἐπειτα μεγέθεις τε καὶ ἀκμῆς χωρῆσαι, ὃ αὐτοῖς Φοῖνις (Αυτ. Κεφ. οδ. καὶ π.) ὥσε εἰς αὐτῆς ἀλέσσης ὑπὸ Σκιπίωνος, μυριάδας πέντε ἀνδρῶν τε καὶ γωνικῶν ἐξελθεῖν. Άλλα γάρ βέλτιον τῷ ἀνωτέρῳ προτεθείσῃ τῷ παρὰ Φοίνιξιν ὄνοματος σημασία ἐμμένεν. ἢ καὶ τιὼ τῷ χωρίῳ ἐξώνησιν ὑποθεμένες, τοιάτερα τυχεῖν οἰεδαι τιὼ πόλιν ὄνοματος, ὅτι ἐκ Βυρσῶν Ταυρείων, ἢ Βοείων, ἢ τότε τὸ κέρμα· ἢ καὶ παρὰ τὸ διὰ τῶν κτιωῶν ἀναλογίζειν τὰς πάλαι τῶν ὄντων Φιλεῖν τὸ τίμημα, τοῖς Βασίν αὐτοῖς, ἢ τάτων τοῖς δινοῖς προχρωμένες ἐν σιωπαλλαγμασιν. Ουτα γάρ καὶ Αχαιοὶ παρ Ομήρω πλεύσαντες ἐπὶ Δημητρίου οἰνίδογυτο· Ιλ: Η. 473.

„Αλλοι μὲν χαλκῶ, ἄλλοι δὲ αἴθωνι σιδήρω,

„Αλλοι δὲ διοῖσι, ἄλλοι δὲ αὐτοῖσι βόεσσιν.

„Αλλοι δὲ ανδρεαπόδεσσι

· Ως ἐξ Ομήρως καὶ Πλίν.: μαρτυρεῖ, (Φυσ. Ισ. Βιβλ: ΛΓ. Κεφ. α.) Καὶ περὶ Μασύλων δὲ Λιβίος (Βιβλ. ΚΘ.) ισορεῖ, Βοσκήμασι παρ αὐτοῖς διατίθεινται τὰς πράσεις. Ταύτη τοι καὶ Δάκιοντες τὰ Πολυδώρες Βασίλεια τελευτη-

Βιβλ. Α'

M

Haud aliter puppesque tuæ, pubesque tuorum
 Aut portum tenet, aut pleno subit ostia velo.
 405 Perge modò, et quâ te ducit via, dirige gressum.
 Dixit; et avertens roseâ cervice refusit,
 Ambrosiæque comæ divinum vertice odorem
 Spiravere: pedes vestis defluxit ad imos:
 Et vera incessu patuit Dea. Ille ubi matrem
 410 Agnovit, tali fugientem est voce fecutus.
 Quid natum toties crudelis tu quoque falsis
 Ludis imaginibus? cur dextræ jungere dextram?
 Non datur, ac veras audire ac reddere voces?
 Talibus incusat, gressumque ad moenia tendit,
 415 At Venus obscuro gradientes aëre sepsit,
 Et multo nebulæ circum Dea fudit amictu:
 Cernere ne quis eos, neu quis contingere posset,
 Moliri-ve moram, aut veniendi poscere causas.
 Ipsa Paphum sublimis abit, sedes que revisit
 420 Læta suas: ubi templum illi, centumque fabæo
 Thure calent aræ, ferrisque recentibus halant.
 Corripuere viam interea quâ semita monstrat.

Jamque

* * *

τελευτηκότος βασιντα παρὰ τῆς ἀλόχου ἐπείσαντο (Παυσαν. ἐν τοῖς „Λακων.) Αργύρες γαρ εἰς τῷ πώποτε, εἰδὲ χρυσὸς νόμισμα κατὰ τρόπον „δὲ ἔτι τὸν αρχαῖον αὐτεδίδοσαν βέβαιος, καὶ ἀνδράποδας ἐξ ἡ προηλθε καὶ „τὸ διὰ Βοῶν αριθμὸς τὰς τῶν πραγμάτων ἐκτιμήσεις διασημανεθεῖ, ἐν-γειβοίων λεγομένων, καὶ δεκαβοίων, καὶ ἑκατομβοίων, καὶ, αἱς ἴδειν ἐσὶν ἔκτε τῶν ὅπλων, ἢ Γλαῦκος πρὸς Διομήδῃ ἡμείψατο. Ἰλ. Ζ. 235.

,Χρύσεα χαλκέων, ἑκατόμβοι ἐννεαβοίων.

Καὶ ἐκ τῆς ἑκατονταδυσάντα Διὸς Ἀγύδος, ἡς ἑκατος τῶν θυσάνων, ἦτος τῶν κροσσῶν, ἢ ἑκατόμβοιος. Ἰλ. Β 449: Καὶ ἐξ ὧν δὲ Λυκάων ὁ τε Πρέαμβος ἀνεμίμησκεν Ἀχιλλέα, στοχείων διεπεράθη εἰς Λῆμνον ἡγαθέλω: Ἰλ; Φ. 79. Ἐκατόμβοιον δὲ τοι ἥλθον.

Στίχ: 404. ἌΛΛ ΤΜΕΣ ΤΙ' ΝΕΣ 'Ουχ ἀπλῆτις, εἰδὲ ἄσκοπος οὐ ἐρώτη-σις, Φοῖοι Δονάτος. Ἄλλ ἐπιτηδένεις τινὰ σύγνοιαν οὐ Θεὸς ἵνα κρύψῃ, καὶ τοι εἰκασίας ἐλαφεῖς ἐπεὶ καὶ ὑπολαβών ἀνθίστηται Αἰνείας Θεῶν ὄντας τοι σω-ἐχομένως πρὸς αὐτινὰ διαλέγεται, οὐδὲ φαίνεται τὰ κατ' αὐτὸν δεομένων; η-στι μίαν εἶναι (κατὰ Σέρβιον) ἐτόπιας τῶν Νυμφῶν, οὐδὲ φωράτο καὶ άνωτ. **Στίχ:** 360. Ταὶς γάρτοι Νύμφας πολλὰ μὲν εἰδέναι φόντο, πάντα δὲ φύχι: οὐδὲ αἴθανάτες ἡγεντο, αὐλὴ οὐ μόνον μακραιώνας, καθάπερ δὴ καὶ ταὶς Πάντας, καὶ ταὶς Σειτύρες, καὶ στοιχεῖα μυθικὰ αἴλα Κυώδεια.

Στίχ: 412. ΑΙ' ΝΕΙ' ΑΣ 'ΑΜΥΜΩΝ κτ: 'Ου περιαυτολογῶν ὡδε πρὸς εἰδεῖς θέους Αἰνείας ἔσαυτὸν ἐπινεῖ, υπὸ δὲ τῶν περιστερέντων πραγμάτων ἐκβι-αζόμενος. Ἰνα μὴ τινὰ τῶν ἀταθάλων αὐτὸν καὶ παλαιωμάνων, ἐπὶ λύμη τε καὶ ὀλεθρώ τῆς χώρας ἕποντα υπολάβοιεν, χρηστήτη τε καὶ ἐπιει-κειαν, μᾶλλον δὲ καὶ ἐυσέβειαν: sum pius Aeneas, ἔσαυτῷ ἐπιμαρτυρεῖ, ην εἰς ἐσὶν δις ἐπαγγέλειδαι εἰς ὁφεῖλες καὶ λόγοις καὶ πεάξεσιν. Ἐπειτα δὲ, μηδέτις σύγνως πάντη καὶ αἷμα εἶναι προδεῖς, οὐδὲ καὶ μᾶλλον ἐκ τῆς φύμης περιφανῆς ὡν καὶ διαβόητος, στοις τε δὲ, καὶ οἷος εἴη, καὶ δια-ένεκα τὸν πλεῖν ἀναβάλοιτο καὶ σπως ἐνθάδε αἰρίοιτο, παρασθλῶις δύτω πας καὶ Ὁδοσσεύς παρ' Ομήδῳ, ἐντυχών Αλκινύη. Ὁδ. Ι. 19.

„Εἰρηνή“

"Οσος δριθείη ταυρείω δέρματι χῶρος.

'Αλλ' ὅμες τίνες; ηδὲ ὅθεν; ηδὲ τε ποιποτ' ιόντες;

Τιὼ δὲ ὁ βαρυσενάχων βύθιον, προσαμέβετο τοῖς: 403

Αἴκεν ἀρ ἐξερέοιμι, Θεὰ, αρχῆς ἀπὸ πρώτης,

Καὶ χολὴ ἡμετέρας καμάτας πέρι δὲ σκε δαῆναι,

Πρὸν κεν ἐνικλείσειν Ὄλυμπῳ Ἔσπερος ἥμαρ.

Ἡνᾶς ἐκ Τροίης (ἐι σφίν ποτ' εἰς πάτα ἥλθεν

Οὔνομα τὸ Τροίης.) πελάγη παντοῖ ἀναπλῶντας,

410

Χειμῶνος δὲ βίη Λιβυκὰς ἀκτὰς προτὶ ξλσεν.

Αἶνεις μὲν ἔγω σοι ἀμύμων συχομαὶ εἴναι,

"Ος δὲ Θεᾶς πατρίς δηίων χειρὸς ἀπέρας,

Ἐν νήεσσι Φέρω· καὶ μεν κλέος θρανὸν ἔκει.

Ιταλίω δίζω, πάτρων τε, Διὸς τε γενέθλιω.

415

Δίς δέκα μέν Φρύγιον σιὰ νήσι πόντον ἀνήχθιω,

Μητέρος ἡγεσίησι Θεᾶς κατὰ αἴσαν ὑπάκιων,

Ἐπτὰ δὲ μοι περίειστον ἄν Φέσσατο κῦμα, καὶ Εὔρος.

Νιῦ δὲ ἀγνῶς τὸ ἀπορὸς τε ἄγω Λιβυκὰς δὲ ἐρήμας,

Εὐρώπης τὸ Ασίης τὸ ἐλαθεῖς. Τε δὲ ἀλλ' ἐπέκεινα

Τῶς ὀλοφυρομένης, Αφροδίτη πάτη τετλᾶσα,

Φθέγξας ὑποβλήδιω, ἀπὸ ἄλγεα μέσσα τεμάσα.

M 2

"Ος

* * *

„Εἰμί οδυσεὺς λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλουσιν

„Ανθρώποισι μέλων καὶ μεν κλέος θρανὸν ἔκει.

Στίχ: 415. ΙΤΑΛΙΗΝ . . . ΠΑΤΡΗΝ . . . ΔΙΟΣ ΓΕΝΕΘΛΗΝ. Τέλος Ταῦ-
τα ζητεῖν, φησί: τιὼ τε Ιταλικὸν πλατύτερον χώραν, καὶ πατρίδος ίδι-
αίτερον τιὼ ἐν Ιταλίᾳ, Κόρυτον ταύτην, Ἐτραγεῖας πόλιν, ἡ Θυσκίας·
τιὼ Δαρδάνων τῷ ἐξ αὐτῆς ὄρμηθέντι, καὶ αὐτῷ δὲ εἰς τὴν Αἰγαίαν, ὡς
Δαρδάνων ὄντι αἴπογόνων, προσπηκτον. Καὶ Διὸς δὲ γενέθλιω, ἣτοι τιὼ ἐκ
Διὸς γενεὰν ὅτι Δάρδανος ὁ Τροίαν ὑσερον κτίσας, ἐκ Διὸς λέντος καὶ Ἡλέκτ-
ρας, πρὸς ὃν καὶ αὐτὸς Αἰγαίας ἀνήγετο. (Ορει αὐτοῦ: Στίχ: 257.)

Στίχ: 416. . . . ΦΡΥΓΙΟΝ . . . ΠΟΝΤΟΝ . . . Τὸν Εὐρίπουντον ἐν τε-
τοῖς λέγεις, ὃς πέρας καθίσαται τῶν δύο Φρυγιῶν τῷ Ελάσσονι, ἀπὸ ἥλισ-
δυσμῶν ἐν τῷ πόλεις τὸ Δάρδανον, καὶ τὸ Ιλιον. Ή γάρτοι Λυκίας μετα-
ξὺ καὶ Καππαδοκίας ἐξ Ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν ἐφακτλεμένη, ἡ μεγάλῃ Φρυ-
γίᾳ ἐπηρχεν, ἐφ' ἣς Γόρδιος τὸ πάλαι καὶ Μίδας ἥρξαν ἐφ' ἣς τε υσ-
τερον, τε ἐκ Γαλατίας ἐκδιαμόντος ἔθιται μοίρα, καὶ πάτη τοῦ πρὸς Ανατολάς
γενονται τῆς Εὐρώπης μετανασάντος, διαβάντες ἀκιδησαν ἐξ ὧν δὴ τε-
των, καὶ Αγκύρας τῆς οἰκοδομηθέσης ἐνταῦθα πόλεως, μετωνομάσθη ἡ
χώρα Αγκυρογαλάτεια.

Στίχ: 417. ΜΗΤΕΡΟΣ ΗΓΕΣΙΗΣΙ ΘΕΑΣ . . . Κάνταυθος πάλιν Αἰγαίας
έσαυτὸν ἐκθεάζει, θεογενής τις ἄναι σαφῶς ἐμφαίνων, καὶ θεοφίλης, καὶ
θεοπειθής· τὸ μὲν, ὅτι Θεὰν ἔχει μητέρας τὸ δὲ, ὅτι καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς
ην αἰπολαύων προνοίας· τὸ δὲ τέως, ὅτι καὶ ταῦς αὐτῆς ἡγεσίας ἐτύγ-
χανε πειθαρχῶν· διθεν καὶ τοσστοις ἐσαυτὸν δεινοῖς Φέρων ἐνέβαλε, καὶ
τοστῷ περιπέπτωκε ναυαργίῳ, δι οὖ, ὧνπερ εἶχε ηπῶν τιὼ αρχικὸν ἐκπλεύ-
σας, μόλις τὸ τειτημόριον περιέσωσεν.

Στίχ: 418. . . . ΕΤΡΟΣ. Ο μεταξὺ Βορέων καὶ Απηλιώτων πνέων, ὃς δὴ καὶ
ταύτη γε, Φεσαθμαι τῶν λοιπῶν ἐπτά την. ἀκότως ἀν λέγοιτο, τῶν
Αἰγαίων, καθ' ὅτι αἰντίσνας αὐτῷ Φερόμενος πεύσθετι ἐπὶ Ιταλίας, οὗτος
τε καὶ Φορέος ὄμοις ἐγίνετο, ὡς ἐπὶ τιὼ Δφρεικὸν καταχθάνει.

Στίχ:

- Jamque ascendebant collem, qui plurimus urbi
Imminet, adversas que aspectat desuper arces.
425 Miratur molem Aeneas, magalia quondam:
Miratur portas, strepitumque, et strata viarum,
Instant ardentes Tyrij. Pars ducere muros,
Moliri que arcem, et manibus subvoluere faxa:
Pars optare locum tecto, et concludere sulco.
430 Jura, magistratusque legunt, sanctumque senatum.
Hic portus alij effodiunt: hic alta Theatris
Fundamenta locant alii; immanesque columnas
Rupibus excidunt, scenis decora alta futuris.
Qualis apes aestate novâ per florea rura
435 Exercet sub sole labor, cum gentis adultos
Educunt foetus; aut cum liquentia mella
Stipant, et dulci distendunt nectare cellas;
Aut onera accipiunt venientum, aut agmine facto,
Ignavum fucos pecus à præsepibus arcent.
440 Fervet opus, redolent que thymo fragrantia mella.
O fortunati, quorum jam mœnia surgunt,
Aeneas ait, et fastigia suspicit urbis.
Infert se septus nebulâ (mirabile dictu)
Per medios, miscetque viris, neque cernitur ulli.

Lucus

* * *

Στίχ: 423. ὉΣ ΚΕΝ ἜΟΙΣ, ΟΤΤΟΙ ΣΕ ὌΙΩ κτ: Οὔτω καὶ Ἀθηνᾶ ὑπὸ τῷ
μορφῇ τῷ Μέντορος, Ὅδυσσεα παρεμυθῆτο, καὶ χρηστᾶς ἐλπίσιν ἔρωντε.
'Οδ. Γ. 27.

„Οὐ γὰρ δῖω,
„Οὐσε Θεῶν ἀέκητι γενέθαι τε τραφέμεντε.
Καὶ τὸ ὑπὸ Ναυσικάας δὲ, ὑπὲρ τῷ ἀντῷ Ὅδυσσεως ταῖς ἀμφιπόλοις
ἔηθεν, ἐπὶ τρίτῳ προσώπῳ, χεδὸν ὅμοιον. Ὅδυσ. Ζ. 240.

„Οὐ πάντων ἀέκητι Θεῶν, οἱ Ὄλυμπον ἔχοσι,
„Φαιήνεσσος δὲ ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισι.

Στίχ: 425. ἌΛΛ᾽ ΙΘΙ· ΕΣ ΔΕ' ΘΥΡΑΣ ΣΠΕΤΥΣΟΝ ἈΝΑΣΣΗΣ.
Καὶ Ἀθηνᾶ δὲ Ὅδυσσεα ὠσαύτως: Ὅδυσ. Γ. 17.

„Ἄλλ' ἄγε νῦν ιδὺς κιε Νέσορος ἵπποδάμειο.

Στίχ: 427. ΒΟΡΕΑΟ ΤΡΟΠΗΣΙ Εἰς γὰρ Βορέαν ἀνεμόν τὸ πνεῦ-
μα τραπέν, οὐριον τῷ λοιπῷ ταῖς σαῖς, Φησὶν, ἐνεισι πρὸς τὸν ἐνθάδε
κατάπλανυ.

Στίχ: 429. . . . ΔΤΟΚΑΙΔΕΚΑ ΚΥΚΝΟΥΣ. Πάντοθεν τὸ πισὸν καὶ βέβαιον κα-
τασκευάζει τῷ διωνίσματι. Καὶ γὰρ τοι καὶ Κύκνοι εἰσὶν οἱ ὄφθεῖτες, οἵ
δεξιεῖς αἱ, Φασὶ, τοῖς πλωτῆρσι καθιπταμένοις ὁρᾶθαι. τὸ γὰρ πτελὸν
καὶ τῶν ὑδροχαρῶν πεφυκός, γένεποτε καταδύεται. Καὶ ἴσαρθμοι δὲ οἱ
ὄρνες ταῖς μή παρεβόσαις ἐπεφάνησαν γαυσὶ. Καὶ ὑπὸ τῷ Αετῷ δὲ, ὥστερ
υπὸ τῷ αἴτῃσι νῆσοι, σεσοβημένοι, εἴτα μετὰ γῆθες ἐπὶ γῆς καταπτάν-
τες, τὰ σωτήρια ἐκελάδησαν. Σεσημέωται δὲ καὶ τὸ Αετῶν γένος, πρὸς,
τὸ τῶν Κύκνων αἱς πεφυκέναι πολέμον παρέσσον, τῆς μὲν μαχῆς οἱ Κύκ-
νοι ἐδέποτε ἀρχονται, ἐτοίμως δὲ ἔχοσιν ὅμοια Αετοῖς ὅμοιες χωρεῖν, καὶ
ἀντιπαλαίσιν, αρχομένοις αδίκων. (Αρισ. περὶ Ζώ. Ισορ. καὶ ἐξ αὐτῷ Αἰ-
λιαν' καὶ ἄλλοι.)

Στίχ: 430. ΟΡΝΙΣ ΖΗΝΟΣ Οὐ Αετὸς ἔτω καλεῖται, ὅτι Ζηνὶ ἐν
τῷ κατὰ τῶν Γρυάντων μάχῃ, οἷον ὑπασιτῆς ὑπαργγῶν, τῷς κεραυνοῖς
ἐπώρεγο

"Ος κεν ἔοις, ὅτοι σε ὁῖω Ὀυρανίωσιν
 Ἐχθρὸν ἔόντα ζῶ, Τυρίων πτόλιν ἐνθάδ' ὃς ἵξας.
 Ἄλλ' ἵθι· ἐς δὲ θύρας μενοῦσον γ' ἐφικέθαι αὐτάσσης
 Σοὶ γὰρ ἔγων ἔτάρχει παλινόστας, καὶ νέας αὐτὰς
 Ἀγγέλω, βορέας τροπῆσι σάως ἥκισσας.
 Ἡν οἰωνοπολεῖν μὴ μάψ τοκέες μ' ἐδίδαξαν.
 Ἀθρει γηθεῦντας πτήσει δυοκαίδεκα Κύκνους,
 Οὓς ὄρνις Ζηνὸς πεποτηώς σεῦε κατ' αἴθρια,
 Νῶ δ' οἱ ἐπιχερῶ, εἴδ, αἰρέθαι ὅποι γῆς σᾶμεν,
 Εἶτ' αὖτα, τῶ προέλον, σκοπέεθαι γῆν δοκέσιν"
 Ως τ' ἐπαθύρωσιν τετριγυίας πτερυγεσσιν,
 Ἐμπαλίνορσοι δὲ σέψαν πόλον, αὐτὰρ ἀεισαν,
 Τὰς σέο καὶ νῆες, καὶ πᾶσα τεὴ νεολαίη,
 Η τ' ἔχον λιμέν, ἡ πλησίοις ἐς λιμέν' ἔσιν.
 Νῶ δ' ἵθι· οἱ δὲ ἀτραπὸς σε ἄγει ποτὶ ἵχνεσι χώρει.
 Ή καὶ σρεψαμένης δειρὴ σίλψει δοδόεσσα.
 Ἀμβρόσιαι δὲ ἄρο ἐθειραὶ αὔτημιλα θεωρεσίων γε
 Κρατὸς ἄπο πνεῦσαν, πόδας οἱ δὲ ἐθῆγες κατὰ δρεῦσε,
 Καὶ γ' ἐτεὸν Θεὸς, ἐκ δὲ βάδης, ἔκδηλος γέντο.
 Αυτίκα δὲ Αἰνείας, ὡς μητέρα δὴ σάφα ἔγνω,

425

430

435

440

Τοιά-

* * *

ἐπώρευε Φέρων. οὐ παρὰ τὸ θερμὸν τῆς ιράστεως καὶ διάπυρον. Διὸ γέ
 αἰτεῖ, Φασὶν, ὄψειν οὐλος λαβάται αἰσκαρδαμυκτὶ πρὸς αὐτὸν αἰτείζοντος.
 Καὶ γέ αἰτεῖ ἐν ὄρνισιν ἀπτεταὶ κεραυνὸς, ὡς γέ ἐν Φυτοῖς, Φασὶ, δάφη
 νης· ἐξ οὐ καὶ ὁ μὲν, εἰς ὄπλεχον καθίσαται τῷ Θεῷ, τὸν σκηπτὸν προ-
 χειρίζων, η δὲ εἰς σέμμα, καταγλαῦχσα. Ή καὶ διὰ τὸ τῆς πτήσεως ὑ-
 περγεφέος καὶ αἰθέριον. Καὶ γὰρ τοι καὶ εἴκος ίνδι αἰνακεῖδαι τῷ πρώτῳ
 τῶν Θεῶν καὶ ὑπάτῳ, τῶν πτηλῶν τὸ ὑπέρτατον.

Στίχ: 438. . . ΔΕΙΡΗΣ ΣΤΙΛΨΕΝ ΡΟΔΟΕΣΣΑ. Όυκ ἄρα τὸ δοδόχρεν μόνη
 τῇ καθ' Ομηρον δοδοδάκτυλῳ· Ήσι αἴφωσιώται, αἷλα καὶ Θεαίναις ταῖς
 ἄλλαις η ποιησις αὐτὸ προσανάπτει, καὶ Νύμφαις ἔτι. Καὶ γὰρ Αγαρέτων
 ἐν ἔπεις ΝΓ.

„Ροδοδάκτυλος μὲν Ἡώς,
 „Ροδόχρεος δὲ Λφερόπιτη,
 „Ροδοπήχεις δὲ ΝύμΦαι.

Όυχ ὅπως δὲ, αἷλα καὶ ταῖς ἐκ θυητῶν γενομέναις θηλαίαις ἔδειν ἥκισσα.
 Καὶ γὰρ καὶ Μεσσαῖος ίδε, σίχ. ΙΙΙ. 114.

„Ροδοειδέα δάκτυλα καίσης.

Στίχ: 439. ΑΜΒΡΟΣΙΑΙ Δ' ΑΡΘΕΙΡΙΑΙ ήταν Καὶ παρ Ομήρῳ, ΙΙΙ: Α. 529.

„Αμβρόσιαι δὲ ἄρα χαῖται ἐπεξδώσαντο ἀνακτος.

Ἄλλ' ο μὲν, διὰ τῆς ἀμβροσίας τὸ θεατέστον καὶ ἀκήρατον, οὐ καὶ τὸ κα-
 ταπληκτικὸν, τῆς τῷ Διὸς ἐνέφυνε χαῖτης· οὐ δὲ ημέτερος ὁδε, τὸ ἐνῶδες
 τε καὶ ήδύπνευ τῆς ἐν αἴρει διαχεθεσσις αὔτης, ἀπὸ τῶν ἐθερών τῆς
 Θεᾶς ὑπεσήμηνεν· εὐσόσμος γὰρ καὶ η ἀμβροσία· καθ' οὐ καὶ παρὰ Πλατω-
 ἐν τῷ περὶ Ισιδ: αποφορὰ τις ἀρεταὶ χρωτὸς αἰμβροσίαν πνέοντος.

Στίχ. 441. . . ΕΚ ΡΑ ΒΑΔΟΤΣ ΕΚΔΗΛΟΣ . . . Όυ γὰρ τῷ πόδε διαίρον-
 ταις, καὶ ἀμοιβαδὸν μεθισῶνταις, τὰς Θεᾶς βαδίζειν ἐμύθευσαν, αἷλα
 σιωρχῶς τε καὶ δύδιω, ὅτω πως εἰπεῖν, προίονταις· ὄστεις Καλάσιρις ο
 Αἰγύπτιος Ιεροφάντης παρ Ήλιοδώρῳ ἐδίδασκεν· (ἐν τοῖς Αἰθιοπ· Βιβλ:
 Γ.) Τέτο δὲ τυχὸν, ὅτι τὰς πόδας συμβεβηκότας αἷλήλοις ἔχονται καὶ
 μὴ διεσῶταις, τὰ τῶν Θεῶν ἀγάλματα οἱ παλαιοὶ παρίσων, πρὸ τῷ ἐπὶ

Βιβλ: Α'

N

τὸ

- 445 Lucus in urbe fuit mediâ, lœtissimus umbrâ,
 Quâd primum jaëtati undis et turbine Pœni.
 Effodere loco signum, quod regia Juno
 Monstrarat, caput acris equi: sic nam fore bello
 Egregiam, et facilem uictu per sœcula gentem.
- 450 Hic templum Junoni ingens Sidonia Dido
 Condebat, donis opulentum, et numine Divæ;
 Ærea cui gradibus surgebant limina, nexæque
 Ære tristes: foribus cardo stridebat ahenis.
 Hoc primnm in luco nova res oblata timorem
- 455 Leniit: hic primum Æneas sperare salutem
 Ausus, et afflictis melius confidere rebus.
 Namque sub ingenti lustrat dum singula templo,
 Reginam opperiens; dum quæ fortuna sit urbi,
 Artificumque manus inter se, operumque Labores
- 460 Miratur, videt Iliacas ex ordine pugnas
 Bellaque jam famâ totum vulgata per orbem:
 Atridas, Priamumque, et sœvum ambobus Achillem.
 Constitit, et lacrymans: Quis jam locus (inquit) Achate,
 Quæ regio in terris nostri non plena laboris?

En

* * *

τὸ διπελέσερον τιὼν ἀγαλματοποιητικὸν ἐπιδέσσαν, οἰδύτνας κίνησιν καὶ τοῖς
 αὐθύχοις ἐπιχαρίσασθαι. Ουτως οὐδὲ νοῦ ὁ Ὀμηρίκος Ποσειδῶν, κραυπνὸς
 ποσὶ προβιβάσει προήει. (Ιλ. N. 18.) ἀπιών δὲ ἐπειτα, (ἀντ; 62.)

„Αυτὸς δὲ ὡς τὸν Ἰηηὸν ἀκύπτερος ὥρτο πέτεθαι.

Σωεχεῖ ἀμέλειτοι χρησάμενος τὴν σέμην, καὶ οὐχὶ διὰ τῆς ἐπαλλήλου τῶν ποδῶν
 μεταβάσεως. ἄλλως τε δὲ, καὶ τὸ τες Φεββρίου διαγγυώσκεθαι ἀπίστοτας μᾶλλον ή παρεόντας, (ὅπερ ὅδε ποιεῖ Ὁντρυγλας, τῆς τρεψιφαμένης Κύπεριδος,
 λέγων, τιὼν δειρίων ἀποσίλψαι,) ἐξ Ὁμηροῦ καὶ τόδε ἔχει παρεληφθεῖ παρ
 ὁ Αἴας ὁ Οἰλέως πρὸς τὸν Τελαμῶνος Φιστίν, (Ιλ. N. 71.)

„Ιχνια γαρ μετόπιθε ποδῶν, ηδὲ κυνηγάων

„Ρεῖ ἔγγων ἀπιόντος. ἀρίγνωτοι δὲ Θεοί περ.

Στίχ: 444. ΤΙ' ΠΤΕ 'ΡΑ', ΝΗΛΕΙΝ' Σ., ιτ: Τοιά δε καὶ παρ' Ομήρῳ 'Ἐλένη πρὸς
 Αφροδίτιων, τῇ εἰροκόμῳ μὲν γεννὶ ἐπισταμένῳ'. (Ιλ. Γ. 399.)

„Δαιμονίη, τὶ με ταῦτα λιλάσαι ἡπεροπεύειν;

Καὶ Ὁδυσσεὺς ἐμόιως: 'Οδυσ., Δ. 209. πρὸς τιῷ Ἀυτίκλειαν:

„Μῆτερ ἐμή, τὶ σὺ μὲν μίμνεις ἀλέσαι μεμαῶται,

„Οφρα καὶ εἰν αἴδαι φίλας περὶ χεῖρε βαλόιτε

„Αμφοτέρω, κρυπτοῖ τεταρτώμεθα γόοιο;

Στίχ: 448. Η' ΔΕ' 'ΕΦΗ"ΚΕΝ.
 449. ΗΔ' 'ΕΠΙΧΕΤΑΜΕ'ΝΗ, ΠΥΚΝΗΝ 'ΑΜΦΕ'ΣΣΑΤ' Ο'ΜΙ'ΧΛΗΝ.

Ωδέπως καὶ παρ' Ομήρῳ 'Οδ. Η. 14.

„Αμφὶ δὲ Ἀθηνή

„Πολλῶν ηέραι χεῦρε. φίλας φρενέσσος' Ὅδυσση,

„Μῆτις Φαιήκων μεγαθύμων αἰντιβολήσας,

„Κερτομέοι τὸν ἐπέεσσοι, καὶ ἐξερτοιδ' ὃς τις εἴη.

(Καὶ Ὅδυσ. δὲ ἔτι Η. 41. καὶ N. 189.) Παρεπλησίως δὲ καὶ οἱ ἐπὶ τῆς
 Αργῆς πλωτῆρες ὑπὸ Ἡρας ἐκρύπτοντο (Βιβλ. Γ. τῶν Ἀργοναυτ.) ὁ φρεσ

„λάθοιεν Κόλχων ἔθνος.

Στίχ: 452. Η' ΔΕ' ΠΑ'ΦΟΝ ιτ: Πόλις Κύπρου ή Πάφου, ιτίσματα Κνύρεις Βασι-
 λειας Συρίου. (Ἀποδόδ. Γ. Κεφ: ΙΔ.) Ἀγέκετο δὲ Αφροδίτη, διὰ τὸ ἐξ
 αλός

Τοιαὶ δὲ ἀποιχομένωια ιαχῇ ἐπιέσθετο ἄσων.

Τίπτε δὲ, νηλαιῆς, τοσάκις σὸν φάσμασιν υῖα,

ψευδέσι πάντας; γόδε δίδως χερὶ χεῖρα σωάψαι;

Οὐδὲ ἔτον ἐσ’ ἔπος, ἡμὲν ἀκόσαφ’, ηδὲ ἀποδῆναι;

Τοῖα δὲ ἐνίψας, ἐνθὺ πόλινδὲ ἐὰν ίχνια τεῖνε.

Τοῖς δὲ ἐπινεισσομένοις Ἀφροδίτη ηέρδε ἐφῆκεν,

Ηδὲ ἐπιχευαμένη πυκνῶι ἀμφέσσατ’ ὄμιχλια,

Μήτις τὰς ἐσίδοι, μηδὲ ἀντιόων δὲ κιόντοιν

Αἰμβλησιν τετύκοι, περὶ δὲ ἐξερεείνοι οὖδοι.

Ηδὲ Πάφον βάνεσκε μετάρσιος, αῦδε ἀναλεῦσσεν

Ἄσ εδρας γηθεῦσα, νεώς ἵνα οἱ δεδόμητο·

Ἐνθ’ ἐκατὸν βωμοὶ θυέεσσι κάουτο Σαβαίοις,

Ανθεσὶ θ’ ηδίσιω ὁδμιῶ πνέον ἀρτιθαλέσσιν.

Οἱ δὲ τέως χώρευν τὰς δὲ ἀτραπὰν, ηδὲ σφέας ηγεν.

Αἰμβανον δὲ ηδη λόφον, ὃς πολὺς ἔχεις ὑπέρ ἄσυ,

Οὐτ’ ἄντια ἀφ’ ὑπερθεν ἀποπτον σύμπαν οράτο.

Θηεῖτ’ Αἰνεῖας βάριας, τὰς πρόθε Καλύββας·

Θηεῖτ’ αὖ δὲ πύλας, ὅμαδόντε, σρωτὰ τ’ ἀγυιῶν.

Σπέρχοντ’ ὄτραλέως Τύριοι δὴ ταῖχος ἐλάυνειν,

Πυργῶν τ’ ἀκριῶ χερσὶ δὲ λᾶας προπροκυλένδων.

Οἱ δὲ τέγχες χώρια ηροῶτο, καὶ ἀλκὶ ἔεργον.

Θεσμὸς δὲ ἐξελέγοντο, θεμισοπόλες τ’ ἐπὶ τάσσον

445

450

455

460

N 2

* * *

Ἀρχὰς

αἵλος προελθέσσων πεῶτον, ἔπειτα, φανῆναι δὲ αὐτῷ, δένεν καὶ τὸ Παφίη καλεῖδαι εἶχεν· ἔνθα καὶ διαφερόντως ἐτιμάτο ἐν βωμοῖς αἴνουμάκτοις, ἀνθέωντε ποικίλων πνοσῖς ὑδυτάταις, καὶ θυμάμασιν αἴρωμάτων, οἵσα γῇ Σαβαίαν εἴκερεν. Ἡν δὲ Πάφος αἴρχαμοτέρες μὲν, οὐ περὶ οὗ ὁ λόγος, οὐ καὶ Παλαιά Παφος· μεσόγεος αὐτη̄ ηδὲ νεωτέρα, παραλία δασα, ταδίοις ἐξήκοντάπτε εἰκένης αἴρεχμασα. Ἐν ταύτῃ δὲ Σέργιος Παύλος διῆγεν ὁ αὐθύπατος, καὶ Ἐλύμας ὁ μάγος· (Περὶ Κεφ: ΙΙ.) ὃν ητοι δευτέρῳ ἐνσκῆ φασα τύφλωσις, τὰς νοεράς ὁφθαλμάς τῷ περτῷ πέρος θεογνασίαιν διῆνοιζεν.

Στίχ. 459 ΒΑΡΙΑΣ ΤΑ΄ ΠΡΟ΄ ΣΩΦΕ ΚΑΛΥΒΒΑΣ. Αἰνεῖας μέν ἐθαύμαζεν ὁρῶν τῶν ὀικοδομημάτων τὸ μέγεθος καὶ τὸ κάθλος· οὐ δὲ Ποιητὴς, ὡς ἐκ τῆς Μέσης ἐμπνεόμενος, καλῶς ηδε, ὅτι ἔνθα αἱ Βάρεις, γέδεν πλέον η ἐυτελεῖς καὶ ἀγροτικαὶ Καλύβαις ὑπῆρχον πρότερον. Καλύβαις οιοῦ αὐτοῖς ἀπεδώκαμεν, ἀπερὸ οἱ Μάρεων εἰπε magalia. Ή δὲ Φωνὴ, τὰ Μαγάλια, τῆς Φοινίκων γλώσσης ἐσὶ παροῖς Μάργαρος, Φασὶ, λέγεται τό χωρίος· οὐδὲ Μαγάρια, καὶ τροπῇ τῷ εἰς τὸ λ, Μαγάλια. Διακρίνεσθαι δὲ τῶν Μαγαλίων τὰ Μαπάλαι ταῦτα γάρ εἰσιν ἀπλῶς αἱ ἀγροτικαὶ Καλύβαι, ἐκεῖνα δὲ, αἱ τῶν Αφρων.

Στίχ. 460. ΘΗΕΙΤ’ ΑΤ’ ΔΕ ΠΤ΄ ΛΑΣ Τὰ εἰς κατασκευῶν πόλεως, οἵσαν οὐ Ποιητὴς ἐνταῦθα διατυπώται, Λετεμίδωρος ἐν Βιβλ: Α: Κεφ: Ε. (παρὰ Κέρδη τῷ Μάρεων: Σχολιαστῇ) καταλέγων, λιμένας αἴραφέρει, ταῖχος, ἀγοραῖς, γυμνάσια. Εν δὲ τῷ Γ. Βιβλ: Κεφ. ΞΓ. πέρος τοῖς εἰρημένοις, καὶ θέατρα, προάστεια, πλατείας, τεμένη, περιπάτες· οὐ δὲ πάντα, κοινά της ὄνομαζες πόλεως αἴναθήματα Παραπλησίως δὲ η Πλάτων ἐν Ιω 5. Τὸν Νόμον, περὶ τῶν εἰς κατασκευῶν πόλεως αἴπατεμένων διαλεγύθμενος, λιμένων μέμνηται, ἀγορᾶς, κρίων, Ιερῶν, κτ: Καὶ Φίλων δὲ, ἐν τῷ περὶ Δημαρχίας Κόσμῳ τὰ αὐτὰ διεξέρχεται: Ιερὰ, γυμνάσια, πρυτανεῖα, ἀγοραῖς, λιμέναις, γεωσοίκες,

- 465 En Priamus: sunt h̄ic etiam sua præmia laudi,
 Sunt lacrymæ rerum, et mentem mortalia tangunt.
 Solve metus: feret hæc aliqua tibi fama salutem.
 Sic ait, atque animuīn picturâ pascit inani,
 Multa gemens, largoque humectat flumine vultum.
- 470 Namque videbat, uti bellantes Pergama circum,
 Hæc fugerent Graij, premeret Trojana juventus;
 Hæc Phryges, instaret curru cristatus Achilles.
 Nec procul hinc Rhesi niveis tentoria velis
 Agnoscit lacrymans, primo quæ prodita somno
- 475 Tydeides multâ vastabat cædè cruentus,
 Ardentisque avertit equos in castra, prius quām
 Pabula gustassent Trojæ, Xanthum que bibissent.
 Parte aliâ fugiens amissis Trojus armis,
 Infelix puer impar congressus Achilli,
- 480 Fertur equis, curruque hæret resupinus inani,
 Lora tenens tamen: huic cervixque, comæque trahuntur
 Per terram, et versâ pulvis, inscribitur hastâ.
- Interea ad templum non æquæ Palladis ibant
 Crinibus Iliades passis, peplumque ferebant.
- 485 Suppliciter tristes, et tunçæ pectora palmis.
 Diva solo fixos oculos averfa tenebat.
 Ter circum Iliacos raptaverat Hectora muros,
 Exanimumque auro corpus vendebat Achilles.
- Tum vero ingentem gemitum dat pectora ab imo;
- 490 Ut spolia, ut currus, utque ipsum corpus amici,
 Tendentem que manus Priamum conspexit inermes.
 Se quoque principibus permixtum agnovit Achivis,
 Eoasque acies, et nigri Memnonis arma.
 Dicit Amazonidum lunatis agmina peltis

Penthe-

* * *

νεωσοίκες, σενωπής, τευχῶν κατασκέυας, καὶ τὰ ὅμοια. Ἀλλὰ περὶ τῶν
 ἐκτὸςτε καὶ ἐντός τῆς πόλεως μερῶν τε καὶ τόπων, καὶ ὀικοδομημάτων,
 μέτιδι. Πολυδεύκης: Ὄνομας: Βιβλ: Θ'.

Στίχ: 470 ΩΣ 'ΡΑ' ΜΕΛΙΣΣ' ΉΡΟΣ κτ: Τῶν ἔξης ἐπῶν τὰ πλείω ἐκ τῶν ἐν
 τοῖς Γεωργικοῖς ἐπαινέληπται. (Βιβλ: Δ: σιχ. 668.)

Στίχ: 472. ΕΤΞΤ' ΕΘΝΟΤΣ ΝΕΑΡΗ'Ν κτ: 'Ομηρικον ἐσι, τὸ τὰ τοιάδε τῶν γώων
 σιφη, ἐθνη ἐπονομάζειν, ἀπερ αγεληδὸν ἵπταδαι ἀθρέα φιλεῖ. λέγεται
 τοινα ὡδε μελισσῶν ἐθνος, ὥσπερ καὶ ἐθνεα 'Ομήρῳ εἴρηται, χηνῶν καὶ
 γεράνων, καὶ κύκνων δελιχοδέρων.

Στίχ: 485. ΤΕΚΜΑΡ' ΑΝΩΡΥΞΑΝΤΟ, κτ: "Ηρες, Φασὶν, υποθήκαις ὁρυξαμένες
 τὰς Τυρίες ἐπὶ καταβολῇ τῶν θεμελιῶν, τῆς πρὸς σιωπικούν αὐτοῖς
 δομηθησομένης πόλεως, δισσὰς ἀνευρέθαι κάρας, τιὼ μὲν βοὸς, τιὼ δὲ
 ἵππος ὃν ὑπὸ μὲν ἐκέντης, τροφῶν ἀφθονίαν προσημάνεθαι τῇ πόλει,
 διὰ τὸ γεωργικον τῷ βοὸς δηλουότι ὑπὸ δὲ τάντης, διὰ τὸ εὑψυχον καὶ
 αἰρεῖκὸν τῇ ἵππῳ, κράτος διωάμεως. "Ογεμιώ Ποιτής, τῆς δευτέρας μόνης
 μέμνηται ὡδε, ὡς τῆς ἐξ ἀμφοτέρων ὠφελεῖας, διὰ μὸνης τῆς ἵππεις κε-
 φαλῆς ἀποχρέωτως ἐκδηλωμένης προσθεῖσ ὅτι τὸ ἐθνος:

"Οπλοις μὲλλεν ἔμεν περικυδὲς καὶ περίολβον.

Ωασε

Ἄρχες· Σύγκλητὸν τε Γεράσιον ἱερὸν ίσων.
 Ἐνθ' ἄλλοι λιμένας τ' ὕδρυσσον· κ' ἔνθα θεάτροις
 ἄλλοι καββάλλοντο βάθισα θεμέθλια καῖθαι.
 Οἱ δὲ ἐξ ἀκροτόμων ἀμεγάρτες κίονας ἥγουν,
 Σκηναῖς ἐσσομένησιν ἀριπρεπέας διακόσμησ.
 Ως δέ Μέλισσ' ἥρος, κατ' αρέρας ἀνθεμοέσσας,
 ἐσσομένως μοχθάσαι ὑπ' ἡελίοις ὁρώνται,
 Εὗτ' ἔθνας νεαρὶς ἐκπροπροάγγεσι γενέθλιων·
 Η διερὸν μέλι εὔτε πυκάζεσ' ἔνδοθι σίμβλων,
 Καὶ γλυκερῷ σορέψοι ταμῆια νέκταρι πάντα·
 Ήτε δὴ Φόρτων ἀστὶ προτιδέγμεναι ἄλλας,
 Ως τ' ἀγκυφίσαις ἡὲ τιν' ἄλλων συγκροτέεσιν,
 Αργῶν ὥστε κάπης Κηφιών θρέμματ' ἐλάσσας.
 Ζέννυντος ἐργασίη, μέλι δὲ ἥδυς θύμοιο ἀπόστι.

465

"Ω μάκαρες νέα, οἵς δὴ τέχε' αἴρεται ἄρτι!

Αἰνείας κράξε· πτόλιος δὲ ἥγανετο ὑψη.

470

Φρακτὸς ὄμιχλῃ δὲ κάτιον ἐσείρπετο. (Θαῦμα Φατίσεν.)

Καὶ γὰρ τοι σωεών μετὰ ἄνδρεσιν, γάτι ὁράτο.

475

Η τέμενος πόλεως μέσσον, τερπνὸν σκιερόντε,

Ἐνθ' ἐκβραφέντες Τύριοι τὰ πρῶτα θυέλλη,

Τέκμαρ ἀνωρύξαντο, τὸ τοῖς βασιλήϊος Ἡρη

485

Σήμην, ἵππος καὶ κρατεροῖο ἐπεὶ ὡδὲ ἔθνος,

Οπλοῖς μέλλεν ἔμεν περικυδές, καὶ περίολβον.

Ἐνθ' ἄροι Σιδονίη Διδὼ μέγαν θόρυβον Ἡρη

Νηὸν, ἐρίπλατον δώροισι, Θεᾶς δὲ καὶ ἔδει.

Χαλκοβατῆς τάττας ὁδὸς βαθμοῖσιν ἐπῆρτο·

490

Χαλκῆς τε δὲ αὐτῶς ἄραρον δοκὸις ἀρμονίησι·

Καὶ δεινὸν δὲ μύκον θαρροὶ πυλέων χαλκέων.

Τῷ δὲ ἄρα ἐν τεμένα, τὰ παρένη πρῶτον ιδεάθαι,

Δεῖος ἴγνατο· πρῶτον ἐπειὴ ὡδὲ Αἰνείας

"Ελπετο

* * *

"Ωσερ οὐδὲ καὶ περὶ τῆς πόλεως, κατ' ἀρχὰς τῷ Βιβλίῳ φθὰς προειρέ-
 κει, (Στ.χ : 18.) ὡς ἔτις:

"Αφνείος μάλα, τὸ δὲ ἐπὶ δῆμος ἐκδοτος ἔργος·

"Οὐδὲν οὐδὲ ίσως ἔδει τῷ Βοεὺς κρανίος εἰς τῷτο ἔξον εἰπεῖν, ὡς ἵππος
 καὶ ἔσωτὸν συμβάλλεται πρὸς ἐκάτερον· γάρ οὐφότερον:

"Ἴππος, γεωργὸς τὸ ἀγαθός, κρατερὸς τὸ αὐχμητής.

Σεσημεώθω δὲ οὐδὲ ἐκ τῶν εἰρημένων, ἕτι ἄρα πάνυ διλόγως ή πόδις

Καρχηδὼν, πρὸς γε τῆς ἄλλοις (ὅρα αὖτε σίχ. 401.) καὶ Κακκάβη ἀνό-

„μασας· εἰ τῷδε τῷ ὄνόματι, κατὰ τὴν οἰκείαν αὐτῶν λέξιν (ὧς οὐ Εθνογ-

„εάφος Φησίν) ἵππος κεφαλὴ δηλεῖται.

Στίχ: 494 ΠΡΩΤΟΝ ἘΠΕΙΗ ὩΔ' ΑΙΝΕΙΑΣ, "Οὐκεν ἀξει τῇ Μητρὶ

ἀιωτέρῳ (σίχ. 423 437) πεπισευκὰς ἦν, ἐφ' οἷς αὐτὸν ἐπεδάρσωεν, εἴπερ

ἄδε το πρῶτον ἥλπισε σώζεθαι. (Θάρσησὲ τε λώνος μίμενην.) Προς τὰδε

τινὲς τῶν Σχολιογεάφων ἀπίλητησαν, μηδὲ τῶν μητέρας αὐτῶν ἀτρεκάς

Λινέαν ἐπεγνωκέναι· ἀλλὰ ἡ τυχὸν ὑπειληφέναι μὲν ἐκείνων γενέθαι, ὅτι

ἄνευ μέντοι ὑπενδοιασμὲ τηνος καὶ ἀμφιβολίας. Οἱ δέ, ἀμενον ίσως, ὅτι

ἔδει ἡ μήτηρ περὶ τῶν πολτῶν ἥδες, ὅπειν ποτ' ἄρα πρὸς τὰς ἐπή-

Βιβλ: Α'

Ο

λυδας

495 Penthesilea furens, mediisque in millibus ardet,
Aurea subnectens exeræ cingula mammæ,
Bellatrix, audetque viris concurrere virgo.

Hæc dum Dardanio Aeneæ miranda videntur,
Dum stupet, obtutuque hæret defixus in uno,
500 Regina ad templum formâ pulcherrima Dido
Incessit, magnâ juvenum stipante catervâ.
Qualis in Eurotæ ripis, aut per juga Cynthi
Exercet Diana choros: quam mille secutæ
Hinc atque hinc glomerantur Oreades: illa pharetram
505 Fert humero, gradiensque Deas supereminet omnes:
Latonæ tacitum pertentant gaudia pectus.
Talis erat Dido, talem se lata ferebat
Per medios instans operi, regnisque futuris.
Tum foribus Divæ, mediâ testudine templi,
510 Septa armis, folioque alte subnixa resedit.
Jura dabat, legesque viris, operumque laborem
Partibus æquabat justis, aut forte trahebat.
Cùm subito Æneas concursu accedere magno

Antea,

* * *

λυδας αὐτοὶ καὶ ξένες εἴεν, πρεπηγαίλατο τοσθτον δὲ μὸνον, τὸ τὰς
νῆας ἀντῷ διασεσῶθαι ὄκωνταμένη ἐκ τῶν ὁραθέντων Κύκνων προῦπεφοί-
βασε. Προθέτη δὲ ἄντις καὶ τότο πρὸς ἐπίλυσιν τῆς ἀπερίας, ὅτι, τοῖς
ἐν δεινοῖς περιπεσθσι, καὶ ὑπὸ συμφορῶν περιστατεμένοις ἀλεπαλήλων,
Φύσει πως ὁ φόβος ἐσὶ τῶν ὑποφωσκεσῶν ἐλπίδων ἐπιχρατέζερος.

Στίχ: 508. ΝΟΥΝ Δ' ΕΝΟΜΕΤΕΝ ΕΝ ΕΙΚΟΣΙ ΜΑΨΙΔΓΟΙΣΙ.
Τετέσι τὸν νοῦν διέβοκεν, ἐτρεθεν, εἰσὶα· ὃ δὴ λέγεται, ἐπὶ τοῖς ματαιοῖς
καὶ ἀσωτελέσιν, ἐτινα διατριβῇ τῇ διανοίᾳ παρέχοιεν.

Στίχ: 509. ΠΟΛΛΑ ΕΠΙΣΤΕΝΑΧΩΝ, ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΔΕ ΔΑΚΡΥΑ ΛΕΙΒΩΝ.
Οὔτω καὶ Ἀγαμέμνων παρ' Ομήρῳ, πᾶσσαν τῷ συμβάντος γεγοιὼς πάθει,
Ιλ: I. 14.

„Ισατο δάκρυχέων, ὡςε κελώῃ μελάνυδρος,
„Ητε κατ' αἰγίλιπος πέτρης ὑνέφερὸν χέει ὕδωρ.
„Οὐ γὰρ θὲ τοῖς Ἡρώσιν ἀλλας απρεπὲς ἥγητέον τὸ δάκρυον, εἰμὶ τὸ
συμπαθὲς τῆς ψυχῆς καὶ φιλοικτίρμον παρὰ φαῦλον τις θεῖη, σωκῶς
ἄγαν κρίνων, οὐα μὴ θηριωδῶς ἐπω, καὶ ἀγείως τινὲς μέντοι τὰ Λίνείς
δάκρυα ἐκ διαχύσεως ψυχῆς προεληυθένται ὧδε ὑπέλαβον. ἐφηδομένης πως,
ἐφ' οἷς ἐν κακοῖς τοσθτοις, τὸ γοῦν ἐπ' ἀνδραγαθήμασι κλέος τῶν ἀντέ
ἔμογενῶν, καὶ παρὰ τῆς ἀλιστρίοις ἔθνεσι διά μιήμης ἀγεδμα καὶ τι-
μάδαι ἐπέγυα.

Στίχ: 510. ΠΕΡΓΑΜΑ Πέργαμον τὴν πόλιν λέγυστον οἱ Ἰωνεῖς οἱ δὲ,
πάντα τὰ ὑψηλὰ. (Σεΐδ.) Ιδία δὲ (καθ' Ἡσύχιον) Πέργαμος ή Τρέσιας
αἰκρόπολις ἐκαλέστο, ἐν τῷ Ναές Ἀθιωάνης ἰδρυτο, ἐν ὦ τὸ διαβίητον
Παλλάδιον, τὸ τῷ ἀσεος ἔρεσμα, τὸ ὑπὸ Όδυσσέως τε καὶ Διομήδες ἐκ-
συληθὲν. Ἡν δὲ καὶ Πέργαμος πόλις Ἀσίας. (Στέφ. Βυζ.) Ἐτι δὲ Πέργα-
μα Νέα πόλις ἐπὶ Κερῆτης, ὑπὸ Λίνείς κτισθεῖσα (Ἐλλίερ ἐν τῇ κατὰ
Ουργίλ: Γεωγρ.) περὶ ἣς ὁ Ποιτης ἐν τῷ Γ. τῆς Λίν: ὑπερον.

Στίχ: 511. ΕΝΘΑ ΜΕΝ ἈΡΓΕΓΟΙ ΦΕΤΓΟΝ κτ: Ἡπὸ δὲ, βδ ἀπαξ, τὸς Ἀρ-
γέες καὶ Ὀμηρος ἐποίησεν ὑπὸ Τεών τοις Φυγιὺς τρεπομένες. Καὶ γαρ
τοι καὶ Ιλ: Ο, 67. Τεῶας καὶ Ἀχαιοὶς ἐφη:

„Τὸς μὲν ὀριομένες, τὸς δὲ κλονέοντας ὄπιδει
„Ἀργείες

καὶ

Ἐλπετο σῶς ἔμμεν, θάρσησὲ τε λώνα μίμνεν.
Μέσφα γὰρ ἐν μεγάλῳ καθ' ἔκαστα νεῷ περιήαι,
Κρέασαν μεμονώς· μέσφ' αὐτῷ ἀξεος ἀσαν,
Καὶ τε χνυργῶν χέρας ἀμοιβαδίς, ἐργασιῶν τε
Μοχθισμάς θηάτο, ἐφεξένης δέρκεσκεν
Ἴλιακάς δῆρεις, καὶ λευγαλέας ὑσμίνας,
Τῶν ἥδη πλέος διὰ πάσης ἐπτάτο γάιης.
Κ' Ατρέδω, Πρίαμόν τ', αὖν τ' ἀμφοῖν Ἀχιλῆα.
Στὰς δ' ἐπιδακρυχέων: τὶς πε τόπος, ἄπεν, Ἀχάτα,
Τὶς τ' ἐπὶ γῆς χώρη, σφετέρων καμάτων ἢ πλάη;
Ἡνὶ βῆ Πριάμῳ οὐδὲ ἦδε ἀρετὴ ἀγέρασος.
Οἰκτισῶν ὃδε ἀδε, ἀδάκρουτα ἐπλετο ἀλγη
Θάρσει ἔθ' ὅ, τι ῥὰ σφίσιν ἡ φάτις ἥδε σιωίσει.
Ως φάτο· νοῶ δὲ ἐνόμευεν ἐν εἰκόσι μαψιδοῖσι,
Πολλὰ ἐπιτενάχων, καὶ πολλὰ δὲ δάκρυα λέβων.
Δέρκετο καὶ γαρ ὅπως περὶ Πέργαμα δηριόωντες,
Ἐνθα μὲν Ἀργεῖοι Φεῦγον, Τρῶες δὲ τ' ἐπειγον.
Ἐνθ' αὖ δὲ Φρύγες, οἵς λοφόεις Ἀχιλεὺς ἐπέκειτο.
Οὐδὲ ἔκας ἐντύχεν, κλισίας ἀργεννὰς Ρήσε
Δακρυχέων ἔγνω, προδοθέσας πρώτῳ ἐν ὕπνῳ,
Τὰς πέρ Τυδεάδης, κτείνας πολλάς, διαπέρσεν,

495

500

505

515

O 2
* * *

Ἄιθωνας

Καὶ Ἰλ. Σ. 148. ὠσαύτως τὸς Ἀχαιῶν ὑπέδειξε:
,,Θεωρεσίων ἀλαλητῶν υἱοῦ Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
,,Φεύγοντας, Νηῶν ἀχρει, καὶ Ἐλπασόντας.

Στίχ: 512. "ΕΝΩ" ΑΓ" ΔΕ' ΦΥΓΓΕΣ Επανεῖται ὁ Μάρων ὑπὸ τῶν
Σχολιογραφέντων, ὅτι τὸς Ἰλεῖς, προσφυῶς πάνυ ἐκ τῶν προσγυμάτων,
ἄλλοτε ἄλλως ὄνομάζειν φίλε. Καὶ γὰρ εἰς Φυγὴν μὲν τρεπομενες, εἰ τύ-
χοι, ὡς ἀδε, Φρύγας ἀποκαλεῖς παρὰ τὸ ἐπὶ δειλίᾳ τὸ ἔθνος σκώπτεδαι
τὸ ἐκ Φρυγίας· Λαομεδοντιάδας δὲ προσαγορεύεις ἐνίστε, ὡς ἐπ' αἰσιαθε-
σίαις ἐλεγχομένης, καὶ τοῖς ὑποχέσεσι μὴ ἐμμένοντας, διὰ Λαομέδοντα τὸν
Ἀπόλλωνα, καὶ Ποσειδῶνα, τοῖς αὐτῷ θητεύσασι Θεοῖς αἰσιαθετήσαντα, καὶ
μὴ ἀποδέντα ἢ προϋπέσηη (Ἀπολλόδ. Βιβλ: Β. Κεφ: Ε.) Τρῶας δὲ, ἐν οἷς
ἀνδρῶν ἔργα καὶ πράξεις ἐπιδειξάμενοι φέρονται.

Στίχ: Αυτ: Οἴς ΛΟΦΘΕΙΣ ἈΧΙΛΕΥΣ ἘΠΕΚΕΙΤΟ. Ως ὅτε Ἰλ: Τ.
493.

„ Πάντη θιῶ σωὶ ἔγχῃ δάιμονι ἵσος,
„Κτεινομένες (Τρῶας) ἐφέπων, δέε δὲ αἰματι γᾶια μέλαινα.
Καὶ ἐφεξῆς Ἰλ: Φ σιχ. 3. παρ αὐτὸν τὸν Σάνθο τὸ ποταμὸν πόρον:
„Ἐνθα διατμῆξες τὸς μὲν πεδίουν ἐδίωκε
„Πρὸς πόλιν
Τὸς δὲ, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ποταμὸν, ἐμβάλλων τε, καὶ ηγομένες κατα-
καίνων.
„Ἐνθ' οὐ γε προχέοντο πεφυζότες,
Λεφέντα δὲ καὶ Μάρων ἀδε τὸν Ἀχιλέα παρείησον, ὕστερ καὶ Ομηρος,
Ἰλ: Τ. 381.

„ Ἡδὲ αἰτήρ ὡς ἀπέλαμπε
„Ιππερις τρυφάλεια περιστέοντο δὲ ἐθερψα.
Στίχ: 513 ΚΛΙΣΙΑΣ ἈΡΓΕΝΝΑΣ ΡΗΣΟΥ. Ρήσος ἦν καθ' Ομηρον (Ιλ: Κ. 435.)
Πάσις Ήιονῆς ἦ, Εύτερηπης, καὶ Ποταμὸς Στρύμονος ἦν Εὔσαθιος δόξαν
εἶναι τῶν Νεωτέρων φησί: Σελ: 817. Καὶ ὁ Σχολαστ. Ομήρ. Ιλ: Κ. 435.)
Ως

Antea, Sergestumque videt, fortemque Cloanthum,
515 Teucrorumque alios: ater quos æquore turbo

Dispulerat, penitusque alias advexerat oras.

Obstupuit simul ipse, simul percussus Achates:
Lætitiaque, metuque avidi conjungere dextras
Ardebant; sed res animos incognita turbat.

520 Dissimulant, et nube cavâ speculantur amicti,
Quæ fortuna viris, classem quo littore linquant,
Quid veniant: cunctis nam lecti navibus ibant,
Orantes veniam, et templum clamore petebant.

Postquam introgessi, et coram data copia fandi,

525 Maximus Ilioneus placido sic pectore cœpit:

O Regina, novam cui condere Jupiter urbem,
Justiciaque dedit gentes frænare superbas,

Troës

* * *

‘Ως δὲ ἄλλοι πάλιν, Καλλίσπης. (Απολόδ. Βιβ: Α. Κεφ: Γ.) Ήτο, ὡς ἔτεροι, Τερψιχέρης. (ὁ Ευριπίδ. Σχολιασ: παρὰ Εὐνίῳ ἐν ταῖς εἰς Ἀπολόδ, Σημειώσ.) Αρτίως οὖν ὁ Ρῆσος ἐτος πρὸς συμμαχίαν Τρώων σφατεύσας, πρὸ τῷ εἰσιέναι τὸ ἄξον, ὑπὸ Διομήδεως καὶ Ὁδυσσέως κατασκοπεύσαντων, ἐνθα ἐσκιών, μετὰ τῶν ἀμφὶ αὐτὸν ἀνέρησαν. “Ἐνθα μοι θαυμάζειν ἔπεισι, πῶς ὁ Γαλλιών πεζῷ λόγῳ τὸν Μάρωνα ἐρμιωύσας (Μ. Ι' Λιβέριος Φονταίνες.) ἐν Σημειώσει τῶν παρ αὐτῷ 56. τῆς Α'. Αἰν:) ἐν ἀναγρέθεντας τὸν Ρῆσον, ἐπανελθόντα δὲ ἰσορεῖ: Ulysse et Diomede informés par un Troyen de la réponse de l' Oracle, et de la marche de Rhesus, allèrent au devant de lui, l' attaquèrent durant la nuit, et l' obligèrent de s'en retourner, avant que ses chevaux eussent pu boire d' l' eau de Xanthe, et paître l' herbe de ses bords. ‘Ουδέν ύγειες δι ὅλως τῷ διηγήματος’ Αλλ' ἐκένο μάλιστα, τὸ Ρῆσον ἀναρεθίων, μηδὲ παλινοσῆσαι δέντε παρεγένετο, πάντες συμφώνως (εἰμήτις αλλοθεν αποδημητοτέρα περὶ τέττα τῷ Γάλλῳ ἵκε παραδόσις, ἐμοὶ δηλονότις ἀδηλος) δύολουγος μεδ' Ὁμηρον: Ιλ: Κ. 494.

„Αλλ' ὅτε δὴ βασιλέα κυκῆσατο Τυδέος ύστος,

„Τόν, τρισκαιδεκάτου, μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα,

„Λοδραίνοντας κτ: Καὶ κατωτ: 51χ. 559.

„. . . . Τὸν δὲ σφιν ἀνακτ' ἀγαθὸν Διομήδης

„Εκτονει· παρ δὲ ἑταῖρος δυοκαίδεκα πάντας αἱρίσεις.

Στίχ: 517. ΠΡΙΝ ΧΙΛΟΤ ΤΡΟΙΗΣ ΦΑΓΕΜΕΝ, ΠΙΕΜΕΝ ΤΕ ΞΑΝΘΟΤ. Τὸ δὲ τὸ ἐπος ἐπὶ χρησμὸν τνας ἔσκεν ἀφοράν, οὐ μέμνηται καὶ ὁ τῷ Ομήρῳ Σχολιασῆς. Ο δὲ χρησμὸς ίω, (Φοντιν) ὁ Ρήσων δοθεὶς. ὅτι ἀπερ αὐτὸς „τῷ ὑδατος γένεσται, καὶ οἱ ἵπποι αὐτῷ τῷ ὑδατος πίωσι, καὶ τῆς αὐλός „θι τομῆς μετάρχωσιν, αἰσταμάχητος ἔσαι εἰς τὸ παντελές” (πότερον, αὐτὸς, η ή Τροία;) περὶ μὲν οὐδὲ τῷ χρησμῷ τέθε, μὴ παρὸν παρ Ομήρῳ, γένει λεπτῶν ὑπόνοιαν λαβεῖν, εἰκός Φάναν, ητοι αὐτὸν Μάρωνας, ἀλλοθέν ποθεν παραλαβόντα, νύξιν ἐνταῦθα δέναι, δι ὃν τῷ ἔπει παρεδήλωσεν, η τὸν Σχολιαστὴν σκοθεν ὑπονοησαι τι τοιέτον ἐκάσαντα, ἐξ ὃν ὁ Μάρων ἐνταῦθα ἐξηρκεν.

Στίχ: 518. ΤΡΩΓΛΟΣ Τίος ην ἐτος Πρεάμβ, η Ἀπίλωνος, ἐξ Εκάβης. (Απολόδ. Βιβλ: Γ. Κεφ: ΙΒ.) Ήν δὲ τῶν τριῶν εἰς, 8ος Πρεάμβος, τῶν λοιπῶν ἐξαιρῶν, τετοκέναι ἐν Τροίῃ ἐφασκεν ἀριζει. Ιλ. Ω. 257.

„Μήδορα τὸν αντιθεσιν, καὶ Τεωίλον. ἵππιοχάρμιλω

„Εκτορεω 9, δι Θεὸς ἐσκε μετ' αὐδράσιν, γέ δὲ ἐώκει

„Ανδρέος γε θιητῷ πάσι ἔμμεναι, αλλὰ Θεοῖο.

“Ων τε ἀπαδύρετο οἱ μηδένας ὑπολελεύθαι. Τρωίλογ δὲ τινες ἐμυθεύσαντο. (παρὰ Τῷ Σχολιαστῇ τῷ Μάρων. Κέρθη.) ἔρωτι τὸν πηλούδιν αλλάγαι. τῷ δὲ τῷ

"Αιδωνας δ' ἵππος, νῆσος δ' ἐλάσσασκε τρέψας,
Πρὸν χιλίης Τροίης Φαγέμεν, πιέμεν τε Ξάνθης.
"Αλλοδι φυταλέος τ' αββάλλων Τρώιλος ὅπλα·
Οἰκτρὸς δὴ πάις, γέδος Ἀχιλλέα ἀντιφερίζειν,
"Τπτιος ἵπποις Φέρτο, ἀωρτο κενθ δ' ἀπὸ δίφρος,
'Ηνία ἵχων· Τῷ δ' ἄρεξ ἔρασε δέρητε κόμητε
Σύρτο· ἀναρρεφθὲν δὲ, κόνιν κατὰ ἔγραφεν ἔγχος.

"Οφρα τ' ἀναρσίεω Νηόν προτιβαῖνον Ἀθίωης,
Χάιτας Ἰλιάδες προανέσαι, πέπλον ἄγυσσαι,
Ἰκέτιδες τ' αχέτσαι, ἀτάρτε σερνοτυπάσαι.
"Οσσε Θεὸς δ' ἄλλῃ τρεψασκες χθονὶ πῆξεν.
Τρῆς δὴ Ἰλιακὰς πέρι ἔλκυεν Ἔκτορ ἐπάλξεις,

520

525

Σῶμα

* * *

, δ. τῷ Κέκη, ἐν τοῖς εἰς Δυκόφρονα Σχολείοις ὅτι πιστὸν οὐκὶ μελάγη-
,,χρεῖς(Φησὶν) ὑπῆρχε, καὶ δασυγέ επος, καὶ Ἀχιλλέως ἐρώτων ανάξιος·
,,ἔξ ὧν δὲ οὐκὶ Κεδελιός ισόρησε: Βαθυπώγων, αὐτὴ ἡδη τιὼν ἥλικισν προ-
κόψας, ὧτε καὶ σεατὸν ἡγεμονεῦσαι σιωάμα Δηιφέβω, καὶ Πάριδι, καὶ
Λυκαώι, τοῖς ὄμαρμοσιν. Ἀλλοι δὲ γεωτερον αυτὸν γενέδας παρέδωκαν,
,,καὶ μονονυχὶ παῖδα, ὧν καὶ Δίων ἐξὶν ὁ Χρυσός. Λόγω ΙΑ. ὑπὸ Ἀχιλ-
,,λέως (λέγων) ῥωτῶν ὅτως ἀποθιήσκει, πᾶς ὧν ἐτι. Ἡς δέπτε δόξης
καὶ ὁ ἡμέτερος ὧν Ὁυιργίλιος, περιπαθῶς ἐνταῦθα τιὼν Τρώιλος ἀναίρεσιν,
ώς παιδὸς ετι πεσότες, ημῖν ὑπέγ αψεν.

Στίχ: 523. ΟΦΡΑ Τ' ΑΝΑΡΣΙΩΝ κτ: Η ἐκών αὔτη τὰς Ἰλιάδας παρίσησιν,
Ἐκάβιω, καὶ Πολυζένιω, καὶ Κασσάνδραν, καὶ τῶν ἐπιφανεσέρεων Τρώι-
δων τὰς ἄλλας, ἐπὶ τὸ Αθίωας ἐν τῇ ἀκροπόλει Ιέρον, γυμνᾶς μὲν καὶ
ακαλύπτοις τὰς κεφαλαῖς, λελυμένας δὲ καὶ ἀτημελήτοις τὰς κόμαις
λιτανῆδεν πρεσίστας, καὶ τῇ Θεῷ τὸ πέπλον προσκομιζόσας, ὃσε ταύτη
ἐκδυσωπῆσαι καὶ ἰλεωσαθαι. Τὸ δὲ πέπλον, ᾧ ὁ πέπλος, Φάρος οὗ ποι-
κίλον, ἥτοι ἴματιον ἄλλας πάλλευκόν τε καὶ πολύτικον Χρυσῶ, Παλλάδι
ἀνατιθέμενον. αὐτὸ Φιλέσηρ ἀμπέχεθαι, ὡς ἔξ Ὁμήρου δῆλον. Ιλ: Θ. 385.

, Πέπλον μὲν κατέχενεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' ὅδε,

, Ποτίλον, δὲ καὶ τοῦ ποιήσαστο καὶ κάμε χερσὶν.

Πέπλον δὲ εμπητεύει τὸ ἀρμενον, ἥτοι τιὼν ὁδόνιων τῆς Παναθη-
αικῆς ηῆς (παρὰ Στίδ.). Παραπλησιαν οω τῇ ἐνταῦθα Ὁυιργίλιακη
εἰκόνι, καὶ Ὁμηρος Φθάσας προδιετίπωσεν, Ιλ. Σ. 286. Εν οἷς Ἔκτορ
προτρεψαμένῳ Ἔκαβη πεθαμένη ἡ Μήτηρ:

, μολέσα ποτὶ μέγαρο ἀμφιπόλοισι

, Κέκλετο καὶ δὲ ἀστλισαν κατὰ ἄσυ γεραιάς,

, Εἰς δὲ θάλαμον κατεβίσαστο κηώντας.

Τῶν δὲ ἐκεῖ ἀποθέτων πέπλον ἐν ἀσεραμένῃ,

, Φέρε δῶρον Ἀθίωη.

, Πολλαὶ δὲ μετεσσέσυοτο γεραιάς.

, Λί δὲ ὀλολυγῆ πᾶσαι Ἀθίωη χειρας ἀνέχον κτ:

, ανένευε δὲ Παλλάδις Ἀθίωη.

Στίχ: 527. ΤΡΙΓΣ ΔΗΙ ΙΛΙΑΚΑ Σ κτ: Ομέν τῷ νεκρῷ ἔλκυθμὸς ἐκ τῆς γραφῆς αὐ-
τῆς, ἢ τῷ ἐγκολάμματος, δῆλος ἀντὶ τὸ δὲ καὶ ἐτρίτον Τίνιν νεκρὸν ἔλκυσ-
θαι. πῶς ἀντὶ εἰκόνι παρασήσαστο; ἀλλ' ἔξ ὧν εἶχεν ἄλλοθεν εἰδένειν ὁ
Θεωρὸς τῇτο ἀντικάστεν ὑποθέμενος. Ὁυιργίλιος δὲ, ὡχὶ τὸ γραπτὸν, ἢ
τοι γγυλυπτον διεξέρχεται, ἀλλὰ τὸ γενόμενον. Ο γαρ Ἀχιλλεὺς ἐπεὶ ζεύξειν
ὑφ' ἀρμασιν ακέας ἵππος Ιλ: Σ. 14.

, Εκτορα δὲ ἔλκεθαι δησάσκετο δίφρες ἐπιθεν.

Ο μὲν οω Μάρων περὶ τὰς ἐπάλξεις ὁραν ἐπὶ τῆς εἰκόνος ἰδόκει τὸν
Ἐκτορος εἴκων τρίσις υπὸ τῷ Ἀχιλλέως ἔλκόμενον.

R

Τετ

Troës te miseri, ventis maria omnia vexti,
 Oramus: prohibe infandos à navibus ignes;
530 Parce pio generi, et propius re, aspice nostras.
 Non nos aut ferro Lybicos populare penates
 Venimus, aut raptas ad littora vertere prædas;
 Non ea vis animo, nec tanta superbia victis.
 Est locus (Hesperiam Graii cognomine dicunt)

535 Terra antiqua, potens armis, atque ubere glebas:
 Oenotrii coluere viri; nunc fama, minores
 Italiam dixisse, ducis de nomine, gentem.
 Huc cursus fuit.
 Cum subito assurges fluctu nimbosus Orion

540 In vada cæca tulit, penitusque procacibus Austris,
 Perque undas, superante salo, perque inuia saxa
 Dispulit: huic pauci vestris adnavimus oris.
 Quod genus hoc hominum, quæve hunc tam barbara morem

Permittit

* * *

Ter circum Ilæcos raptaverat Hæstora muros.

"Ομηρος δὲ, περὶ τὸν Πατρόκλον Τύμφων ἀείπεις:

"Γεῖς δὲ ἐρύσας περὶ σῆμα Μειοτιάδαι θειόντος. Ἰλ: Ω. 16.
 Νεμεσηπὸν δὲ πάντας τὸ τῷ Αχιλλέως δράμα, ὥστε εἰς καὶ τὸ Ἐκτορος
 υπάθεις ἐλεῖνον. Ἀλλ' ἐκένος (Φασὶ πρὸς αὐτολογίαν) ἔθεις ἐπλήρει τὸ
 πάτριον Θετταλοῖς. τὰς τῶν Φυλετῶν Φονέας, οὗτοι περὶ τὰς τῶν
 φονευθέντων τάφους περιέλκεν αὐθόσιν, ὡς ὁ τὰ Ὁμύρες Σχολογραφήσας
 ἔνταῦθα, ἐκ τῷ Καλλιμάχῳ παρείληφεν.

Στίχ: 528. ΣΩΜΑ Τ' ἌΤΕΡ ΨΥΧΗΣ κτ: Τὸ χρυσῷ πέριασκε: vendebat: ἐπέρ-
 ύψῳ νεμέσεως λέλεκτα. "Ομηρος αλλ' εἰς, τὰ υπὲρ τῷ νεκρῷ καταβληθέν-
 τα, αὐτὶ λύτρων υπέθετο καὶ ἀποινω, ἀ τοῖς πάλαι εἰώθει, καὶ υπὲρ τῆς
 τῶν νεκρῶν ἀγαρξύσεως κατατίθεθαι. Καὶ γὰρ ταὶ ὁ γεννήτωρ, Ἰλ: Ω. 236.

"Πέρι δὲ ἄθελε θυμῷ,

"Λύσαθαι φίλου μίου

Διὸ Πρίαμος αὐτὸς πρὸς Αχιλλέα ἵκετης: (Αυτ: 556.) ἕφασκε:

"Λύσον, ἵν' ἀφθαλμοῖσιν ἴδω. Σὺ δὲ δέξαι ἀποινω

"Πολλὰ τὰ τοι φέρομεν.

Πρὸς δὲ Αχιλλέας ἀμεβόμενος: (αὐτ: 560)

"Ἐποέω δὲ καὶ αὐτὸς

"Ἐκτορὲ τοι λύσαι Καὶ σίχ. 599. κατὰ Τὸ συμβάν.

"Τίς μὲν δῆτοι λέλυται, γέρον, ὡς ἐκέλευες.

"Ἐνθεντοι καὶ Πλεύταρχος τοιῷ δὲ λόγῳ ἔσκε τὸ πρᾶγμα ὑπεληφέναι, ἐν
 „Α. τῶν περὶ τῆς Ἀλεξανδρείας τύχης, περὶ Αχιλλέως εἰρηκὼς: ὅτι Χρη-
 μάτων ὀλιγῶν τὸν Ἐκτορος νεκρὸν ἀπελύτρωσεν."

Στίχ: 532. ΆΛΛΑ ΚΑΙ ΑΤΤΟΝ Ε, κτ: Επεὶ καθ' Ομηρον: Ἰλ: Ε. 167

"Βῆ δὲ ἡμεν (Αἰνεῖας) ἀν τὲ μάχιλ, καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάσων

Καὶ σίχ: 239 'Αυτὸς σωθῆσε Παγδάριον ἐς ἀρματα . . . Βάτης,

"Ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδείδη ἔχον ὠκέας ἔπης.

Καὶ σίχ: 541. "Ἐνθ' αὖτ' Αἰνεῖας Δαναῶν ἔλεν ἀνδρας αἵρισες,

"Τὴς Διοκλῆτος, Κρήσσωνα τε, Ορσίλοχὸν τε"

Καὶ ΙΑ: δὲ Τ. 158, Δύο δὲ αὐτέρες ἔξοχοι ἀριστοι,

"Ἐς μέσον αἱμοφερέρων σωτίται, μεμαῶτε μάχεσθαι,

"Αἰγαῖας τ' Αγχιστιάδης, καὶ διος Αχιλλέως.

"Αἰγαῖας δὲ πρεστος αἴπειλῆσται ἐβεβήκεις.

Καὶ σίχ: 200. Πυλαῖδη, μὴ δὴ μὲν πέεσθοι γε νηπύτιων ὡς,

"Ἐλπεο δεσδίξεθαι κτ:

Καὶ

Σῶμα τ' ἄτερ ψυχῆς χρυσῷ πέρασκεν Ἀχιλλεῦς.

Τῆμος ἀπὸ σήθυς μυχόθεν σαναχήσατο αὖνως,

Ως ξναρ, ὡς ὅχε, ὡς τε νέκια γ' αὐτὸν τὸν ἐτάρχης

530

Ως Ποίαμον πιτνάντα τ' ἐπόσσετο χεῖρας ἀπόπλαγς.

Ἄλλα καὶ αὐτὸν ἐ μίγδ' ἔγνω Δαναῶν μετ' ἀγοῖσιν,

Ηώχε τ' ἔλας, καὶ Μέικινος ὅπλα κελαινεῖ.

Ὕγε δ' Ἀμαζονίδας σιώ πέλτας ημισελιώις,

Μανᾶς Πενθεσίλεια, ἐν ἄρ πλείσαις Φλογόεσσα,

535

Γυμνὸν ὑπὰ μίτρῃ μαξάν χρυσέη ἀνέχεσσα.

Παρθενικὴ τολμῶσα μετ' ἀνδράσι δηριαάθαι.

Ταῦθ' ὡς Δαρδανίδης Αἰνέας θαυματὰ δέρκτο,

P 2

Ως

* * *

Καὶ σίχ: 259. Ἡ δὲ, καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἥλασε χάλκεον ἔγχος.

,Σμαρδαλέω κξ. ————— Λχει: σίχ. 352.

Στίχ. 533. ΉΩ'ΑΣ Τ' ΕΙΛΑΣ ΚΑΙ ΜΕΜΝΟΝΟΣ ΟὐΠΛΑ ΚΕΛΑΙΝΟΤ. Τιθω-

,νὸν Ἡώς αἴπασσα δι' ἔρωτας εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει· κακεῖ σωελθόσσεις γεννᾷ παιδας, Ἡμαδίωνα καὶ Μέμνονα. (Ἀπολόδ. Βιβλ: Γ. Κεφ: ΙΒ.)

Ἡν οὐδὲ ὁ Μέμνων ὑπὸ τῆς μητρὸς Τρεσίν ἀποσαλεῖς σύμμαχος, καὶ ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀναιρεθεῖς. (Οδυσ. Λ. 521. Καὶ ὁ Καλαβρός Β. τῶν Παραλειπ.

451 - 545) Μέμνονα δ' αὐτὸν, οἱ μὲν ἐξ Αἰθιόπων μετάγγεσιν, οἱ δὲ ἐνθεῖς Καλαβροίς, αὐτ: σίχ. 100.

,Μέμνων κωαίεσι μετ' Αἰθιόπεσσιν ἀνάσσων.

Οι δὲ ἐξ Ασσυρίων, ὡς Διόδωρος ὁ Σικελ: Βιβλ: Γ. ης δόξης ἐμνήδη καὶ ὁ Γάλλος αἰβλέας Τεραστώντος: Differat. sur l' Iliad. Μὲρ. Α. Κεφ: Γ.) Ισόρηται δὲ, ὅτι καὶ ἀγαλματο Μέμνονος ισατο ἐν Αἰγύπτῳ γηγεντιαιον, θαυματὸν ίδεν καὶ ἀκέσσαι· ἀματο γάρ, ὡς τῶ προσώπῳ τῷ Κολοσσῷ, προσέβαλεν ἀκτίς ἥλιος ἀνίσχοντος, Φωτῆς καθίσατο, Φασίν, ὁ αὐδειας· περὶ δὲ καὶ Τάκιτος ὁ Ισορ ἐν Β. τῶν Χρουκῶν καὶ Σρεβ. ὁ Γεωγρ. καὶ Παυσαν. ἐν Αττικ καὶ αἴλοι.

Στίχ: 534. ΗΓΕ Δ' ΑΜΑΖΟΝΙΔΑΣ, ΣΥΓΝ ΠΕ'ΛΤΑΙΣ ΗΜΙΣΕΛΗΝΟΙΣ. Ταῦθας

Αμαζόνας γωνίκας ισορέσσιν Αρηίς τιὰς γενέθαι, ἐδὲν ἥττον ἀνδρῶν τὰς

πολεμικὰ ἀσκμέιας, καὶ διὰ τότο ἀντιστέρας κληθείσας· Καὶ Αμαζόνας δὲ,

ἵτοι ὡς ἀματο γωνίας, τῶν ἀρρένων δηλ: χωρίς απακισμένας, καὶ καθ' ἔσσα-

,τὰς ἐν μέρες βιοτευόσσας εἴτ' οιω, ὡς ἀνευ μαζῶν δύσσας. Τικτομένας γάρ

απὸ Βρέφες, τὸν ἔτερον τῶν μαζῶν ἀπεκαΐδωνον εἰς ρυτέρες, ἔνεκα τῆς

,τοξείας κατάκεν δὲ αὐτοι περὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν (ὡς Απολόδ.

πέν Β. Κεφ. Ε.) Καὶ Ιπποκράτης δὲ περὶ τῶν αὐτῶν (ἐν τοῖς περὶ Αἴρος,

,καὶ χώρας, καὶ ὑδατος.) Ιππάροντας δὲ, καὶ τοξεύσσι, καὶ ἀκοντκέσσιν απὸ τῶν

ἴππων, καὶ μαχονται τοῖς πολεμίοις, ἔως τὸν παρθένοις ωσιν· δὲν ἀποπαρ-

,θεντευονται δὲ, ἔως ἂν τρεῖς τῶν πολεμίων ἀποκτενωσον· ταύτας οὐ

περὶ σρατείας ἐντολῆθαι καὶ Ομηρος μαρτυρεῖ. Πρότερον εἰσάγουν σρα-

τευομένας αὐτας θεάσαθαι ισορέντα, Ιλιάδ. Γ. 189.) καὶ τὰς Βελλεροφόν-

τας ἀθλες καταλέγουν, (Ιλιάδ. Ζ. 286.) δὲς Αμαζόνας κατηγωνίσατο Ι. Βά-

τας ἐπιτάξαντος· (Ἀπολόδ. Βιβλ: Β. Κεφ. Γ.) καθάπερ δὲν καὶ Ήρακ-

λῆς, τὸν ὑπὸ Εὔρυθέως αὐτῷ κελευθέντες ἀθλον, (ος οὐδὲν ἐννατος·) ἐκ-

τελῶν, Ιππολύτων αἰτεῖταιν Αμαζόνων ἀνασσαν, καὶ τὸν Αἴρος, δὲν αὐτῇ

ἐφέρετο γωνία, αἴφελετο εἰφερον. (αὐτ: Κεφ. Ε.) Σημείωσον δὲ τὰς πέλ-

τας τῶν αμαζόνων ἡμισελιώτις εἰρηθαι τῷ Ποιτη, οὐδὲν ημιφαές Σελιώης

χήμα ἔχεσσας. Ή δὲ πέλτη, πάσις ἐν τῷ ιτω ἐκ ἔχεσσα, καθ' Ήσύχιοι.

Στίχ: 535. ΜΑΙΝΑΣ ΠΕΝΘΕΣΙΛΕΙΔ κτ: Αυτη πὲ ἐξ Αἴρος καὶ Οτερηῆς μυ-

θενθεῖσα γενέθαι· περὶ ης ὁ Καλαβρός Κέιντος (ἐν Α, τῶν Παραλειπ.)

εἰς πλάτος διερχαψόδησεν. ης καὶ Δίκτυς ἐμνήδη (ἐν Βιβλ: Γ.) καὶ Τευ-

φίσδωρος ἐτοπισθεῖς ποιηρατίς (τῷ περὶ τῆς Ιλίσ αλώσ.) Καὶ Ουιργί-

τῆς

- Permittit patria? hospitio prohibemur arenæ.
545 Bella carent, primâque vetant confistere terrâ.
 Si genus humanum, et mortalia temnitis arma,
 At sperate Deos memores fandi, atque nefandi.
 Rex erat Aeneas nobis, quo justior alter
 Nec pietate fuit, nec bello major, et armis.
550 Quem si fata virum servant, si vescitur aurâ
 Aethereâ, nec adhuc crudelibus occubat umbris,
 Non metus; officio nec te certasse priorem
 Poeniteat: sunt et Siculis regionibus urbes,
 Armaque, Trojanoque à sanguine clarus **Acestes.**
555 Quassatam ventis liceat subducere classem,
 Et sylvis aptare trabes, et stringere remos.
 Si datur Italiam, sociis et rege recepto,
 Tendere, ut Italiam læti Latiumque petamus.
 Sin absumpta salus, et te, pater optime Teucrûm
560 Pontus habet Libyæ, nec spes jam restat Jûli,
 At freta Sicaniae saltem, sedesque paratas,
 Unde huc advecti, regemque petamus Acestem.
 Talibus Ilioneus: cuncti simul ore fremebant,
 Dardanidæ.
565 Tum breviter Dido, vultum demissa, profatur:
 Solvite corde metum, Teucri, secludite curas.
 Res dura, et regni novitas me talia cogunt
 Moliri, et latè fines custode tueri.
 Quis genus Aeneadum, quis Trojæ nesciat urbem,
570 Virtutesque, Virosque, aut tanti incendia belli?
 Non obtusa adeò gestamus pectora Pœni,

Nec

* * *

τῆς Ἐκτορος ἀναρέσεως αὐτὸς διεψώδησας, τῆς μεταξὺ Πενθεσιλέας καὶ
 Ἀχιλλέως διαμάχης γενομένης ὑπερού.

Στίχ: 542. ΟΙΗ Δ' ΕΤΡΩΤΑΟ ΑΝ' ΟΧΘΑΣ, ΗΡΙΑ ΚΤΝΘΟΥΤ. Εὔρωτας ποταμὸς
 ἐσὶν ἐν Πελοποννήσῳ, οὐ πόρῳ τῷ Αλφεῖῳ τὰς πηγὰς ἔχων· ἐνθέιδε δὲ
 ὑπὸ γῆς ἐπὶ ποσὸν κρυπτόμενος, ἐπ' ἐκδύσι, καὶ τιὼ Λακωνικῶν ἄρδαν.
 καλεῖται δὲ κοιᾶς καθ' ἡμᾶς Βασιλοπόταμον. Ο δὲ Κιάθιος, Ὁρες ἐσὶ
 τῆς Νήσου Δήλου, ἐφ' οὖ, Φασὶν, ὅτι Λητώ ἔτεκεν Ἀπόλλωνα, (ἐν τῷ Α.
 ὑμν. τῶν εἰς Ἀπόλλ.: παρ' Ομ. Στίχ: 16.)

..... κραναῖη ἐνὶ Δήλῳ.

„Κεκλιμένη πρὸς μακρὸν ὁρος, καὶ Κιάθιον ὄχθον.

(Ορεα καὶ τοῖς Γεωργ. Βιβλ: Γ. Σημ. σίχ: 6.)

Στίχ: 543. ἈΡΤΕΜΙΣ, ἈΡΤΥΝΕΟΤΣΑ ΧΟΡΕΙΑΣ. Σημέωσα, ὅτι: χο-
 ρέας ἀρτιώειν ή Ἀρτεμις λέγεται, ὡς λίαν θσα Φιλόχορος. Ουτω γαρ
 περὶ Ἀρτέμιδος καὶ οἱ υμνογράφοις ἐν τῷ Β. τῶν πρὸς αυτιῶν ὑμνων, τῶν
 ἀναγραφομένων Ὄμηρος: σίχ: 15. κξ.

„Μεσέων καὶ χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτιώεσσα,

„Ηγεῖται ἐξάρχεσσα χορέες. . . .

Διὸ καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ (ἐν υμν.) τὸν Διὸς παρέισαται ἐξαιτεμένη:

„Δὸς μοι ἐξηκοντα χορήτιδας ὠκεανίας.

καὶ

- "Ως τε τεθηπώς ήν ἐφ' ἔκαστοις ὅσσ' ἐπερέάδων,
Διδὼ δὴ βασίλεια, γωνικῶν ἔδος ἀρίση,
Τίξε νεών πολέες δὲ μὴν αἰζηὶ παραπέμπον.
Οἶη δὲ Εὐρώταο ἀν' ὄχθας, ηδία Καύθε,
Αρτεμις, ἀρτιωέσσα χορείας ἀμφὶ δὲ ἄρ δάυτιῶ,
Μυρίαι ἔνθα καὶ ἔνθα Ορειάδες εἴλισσονται.
Ἡ δὲ Φαρετροφόρος πάσας ἡδὶ Θεὰς ὑπερίχει.
Τὰ δὲ ἄρ ἀκινὸρώσσα μέγα φρεσὶ χαίρε Λητώ.
Τοιὴ δὲ ήν Διδὼ, τοίη γηθεῦσσα δὲ βάσκε
Καυμέσον, ἐσσομένης πάρτες δὲ ἐπὶ ίσατος ἔργοις.
Εἴτα Θεοῖ πύλησι, θόλῳ Νησὶ οὐδὲ μέσσω,
Οπλοῖς σειχομένη αὖτις γ' ἀνὰ θῶνον ἐφῆσο,
Κ' ἀνδράσι θεσμὰ, νόμοις τ' ἐτίθει· ἀτὰρ ἔργασίνων
Ισομερῆ νέμεν, ηδὲ λάχος λίπε παλλομένοισιν.
Αφνω δὲ Λινέας ἄμα σὺν πολλοῖς προσιόντας,
Ἀνθέα, Σεργέντω τ' ἔσιδε, κρατερὸντε Κλοάνθιν.
Καὶ Τεύκρων ἐτέρης, δινοφόεις τὰς δῖνος ἀλός περ
Κέδδασεν, ηδὲ ἄλλας ἄλλας ἀκτᾶς προτικέλσε.
Καὶ δὲ μὲν ἀντόδιον τάφεν, ἐκ δὲ ἄμα πλήκτο Αχάτης
Καὶ γῆθε δὲ δέει τε σωάψῃ δεξιτερὰς γε
Ιέθιν, θυμὸς δὲ σφιν προσατύζεται ἀδίλοις.
Τῷ τοι ὑπερέλλεθον, ὑπαὶ δὲ νέφος σκοπέοντο,
Ητις μοῖρα ἀνδρῶν; ηδὲ ἀκτῇ νῆας ἔλειπον;
Οττι δὲ ἵκοντο; νέεσσ' ἐπίλεκτοι ἀπαντεῖς δὲ ἔσσαν,
Φεδοῦς ὡς τεύξαντο, νεόνδε βοηδρομέοντες.
Ἐνδον ἐπεὶ δὲ ησαν, καὶ τοῖς ἀνδρῶν ἐπιτρέπτο,
Φέρτατος Ιλιονεὺς τὰς ηρέμα ηρχ' ἀγορένειν." 565

"Ω κρέ-

* * *

Καὶ ηδὲ παροιμία δὲ ἐκ τέττας: (Πέτε Αρτεμις ἐκ ἐχόρευσε) τῇ μὲν οὐδὲ Αρτέμιδης ὁ Μάρων ὡδὲ τιὼν Διδὼ πρεστικάζει, τῇ μετὰ τῶν Ορειάδων Νυμφῶν τὰς χορείας ἀρτυνεόσῃ, τιὼν ἔργοδιώκτας πας ἔργον πληρεῖσαν, καὶ τὰ πρὸς κατασκευὴν καὶ σύστασιν τὴν κτίζομενος ἀπερίμνως ἐπισπέρχεσσαν. προσφύεσσον οὐδὲ ίσως Ομηρος Οδυσ: Ζ. 102. τιὼν Ναυσικάαν τῇ Αρτέμιδη ἀφωμοίγ, τιὼν παρὰ τὰς ὄχθας τὴν ποταμὸν γεγηθυῖαν, καὶ ηδὲ νεάνιδας τὰς νεάνισι διμωᾶς σωαθύρωσσαν. Ποτέρα γαρ τῶν εἰκόνων πρὸς τὸ ἐπιβολώτερον ηρμοσαί, τῶν Νεωτέρων Κριτικῶν πρὸς ἄλλήλας διασελομέτων, καὶ τῶν μὲν Ομήρω τὸ καλιτεῖον ὡδὲ ἀπονέμεν, τῶν δὲ τῶν Μάρων Φιλοτιμομένων, αὐτὸς περὶ τέττας ὀρισμένως τιὼν ἐμίλω ἐπιθέδω ψῆφον ἀφέζομα.

Στίχ: 544. . . . ΟΡΕΙΑΔΕΣ . . . Νύμφαι τῶν Ορέων ἔφοροι· οἵ Δρυαδες
αἱ τῶν Δρυμάνων, καὶ Αμαδέναδες. Καὶ Ναπαῖαι δὲ, αἱ τὰ Ναπτη ἔχονταις καὶ τὰς Βενέτες. Ναΐδες δὲ, αἱ τὰς πηγὰς ἀφ' ὧν νάει τὰ νάματα. Νηρηῖδες δὲ αἱ τιὼν θάλασσαν, οἵ ποτε τὴν Νηρέαν, τὴν Ποσειδῶνος καὶ Κανάκης. (Ἀπολόδ. Βιβλ. Α. 2.) Αἱ δὲ Ορειάδες παρὰ Ομήρω, καὶ Ορεισιάδες ἀκτεύσσον. (Ιλ: Ζ. 420.) παρὰ δὲ Ήσυχίᾳ καὶ Οροδεμνίδες, ὅτι τέττων ἐπὶ τῶν Ορέων τὰ δέμνια· καὶ Λυγρωσῖναι. ("Ορεα καὶ τοῖς Γεωργ. περὶ αὐτῶν, Βιβλ. Α. 10. αὐτ: Καὶ Βιβλ: Δ. 417. καὶ 422. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ Βιβλ: 470.)

Στίχ: 555. ΦΕΡΤΑΤΟΣ ΙΛΙΟΝΕΤΣ . . . Ουχ οἱ Ιλιωνεὺς οἱ Φόρβαυτος, διν
Βιβλ: Α'

Q

προσ-

Nec tam aversus equos Tyriâ sol jungit ab urbe.
 Seu vos Hesperiam magnam, Saturniaque arua,
 Sive Erycis fines, regemque optatis Acestem,
 575 Auxilio tutos dimittam, opibusque juvabo.
 Vultis et his mecum pariter considere regnis?
 Urbem quam statuo vestra est, subducite naves;
 Tros, Tyriusque mihi nullo discrimine agetur.
 Atque utinam rex ipse, noto compulsus eodem
 580 Afforet Aeneas! equidem per littora certos
 Dimittam, et Libyæ lustrare extrema jubebo,
 Si quibus ejectus sylvis, aut urbibus errat.
 His animum arresti dictis et fortis Achates,
 Et pater Aeneas, jamdudum erumpere nubem
 585 Ardebat: prior Acneam compellat Achates.
 Nata Dea, quæ nunc animo sententia surgit?

Omnia

* * *

προσανηγηκώς ίων Πηνέλεως, (Ιλ: Ζ. 489.) 'Αλλ' ἔτερος ἔτος ἐκείνῳ ἐμάνυμος, ὃς ἡ διὰ περιφορίαν φρενῶν τε καὶ λόγων τῶν λοιπῶν ὑπερφέρων, πρὸ Τῆς Ανάστης εἰπεῖν ἐγκέριται· ὃν δῆπε τρόπον καὶ ὁ γέρων Ήρως Ἐχένηος παρ 'Ομήρω· (Οδυσ. Η. 155.)

„Ος δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγειώζερος ἦν,
 „Καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιὰ τε πολλὰ τε εἰδὼς.
 „Ος σφιν ἐνθροιέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.

Στίχ: 570 ΙΛΑΟΣ ΕΙΓΗΣ! Ουτω καὶ Λίας παρ 'Ομήρω πρὸς 'Αχιλλεῖ,
 υπὲρ τῆς διαλλαγῆς πρεσβέυων. Ιλ: Ι. 635. . . . Σὺ δὲ ίλαον ἐνθεο θυμὸν. ἐνθεο καὶ ὁ Σχολιαστής 'Ομήρος ἐπιτίκας: Θωπείας (Φησί) μετέχειν δὲ λόγος· Θεοποιεῖ γὰρ αὐτὸν πως διὰ τὴν ίλαον.

Στίχ: 574. . . . (ΔΑΝΑΟΪ ΈΣΠΕΡΙΗΝ ΚΑΛΕΟΥΣΙΝ) 'Απὸ τὴν Εαστρας καλεμένων αἰσέρος, κατὰ δυσμάς ὥρωμένων, ή δυτικωτέραι τῆς Ελλάδος γειτανεῖται, Εσπερία καλεμάτη παρ 'Ελλησιν ἐλαχεν. ὁστερ καὶ η τῆς Ιταλίας αὐτῆς, ἐπὶ τῆς Ευρώπης δυσμικωτάτη Ισπανία πρὸς Ιταλῶν 'Εσπερία ἐχάστη λέγεται· Ηερερία ultima. Οἱ δὲ Φασὶν ἔστι τὸ 'Εσπερίας ὄνομα προσήφθη τῇ Ιταλίᾳ υπὸ τὴν ἀδελφοῦ τὴν Ατλαντος, ὃς απελαθεῖς υπὸ τὴν ὄμαιμα συμμετήνευκε καὶ τὸν οὐρανόν τῆς χώρας, αφ' ης απελήλατο.

Στίχ: 576. . . . ΟΙΝΩΤΡΟΙ· Ήδη δὲ οἵτις ἐνθροιεύεται τὴν ή χώρα, διτας ὀνόμασιν· ή τὴν ἐθνες διτα προσανηγορευθέντος ἀπὸ Οινωτροῦ τὴν Σαβίνων βασιλέυοντος, γενεᾶς πρὸ τὴν Τεωϊκῆ πολέμου, Φασὶν, ἐπτακαίδεκα. Οινωτρὸς γὰρ ὁ τὴν Β'. Δυκάνων Αρκαδίας ἀρχοντος, ἐπεὶ τιλί τὴν πατρὸς, αρχίων μεριδησμούντων σωσίδε κατὰ αριθμὸν τῶν ἀδελφῶν, δισπερ εἶχε δύο πρὸς τοῖς ἕκαστοι, συμπαραλαβὼν ἐξ αὐτῶν ἔνα σωάκηδημον, τὸν Πευκέτιον, μετὰ καὶ πληθεῖς ἀλλων, τῶν ἐξ Αρκαδίας αὐτῷ συμμετανασάντων, καὶ τὸ Ιάνιον περιαωθέντες, τὸν κόλπον εἰσέπλευσαν τὸν Αδριατικὸν· ἐνθεο Πευκέτιος μὲν ἐπὶ τὸ τῆς Ιαπυγίας ἀποβατὸς ἀκρωτήριον, Πευκέτιαν τιλί περὶ αὐτὸν χώραν ἐδωκε λέγεσθαι· ητις μέρος οὔτερον ἐγένετο Απελλαία. Οινωτρὸς δὲ πορθωτέρω πρεβάτης ἐπὶ τὸ δυτικώτερα, μετὰ πλεόνων τῶν αὐτῶν, σωάκησε τιλί Χερσόνησον, τιλί αμφοτέρας τὰς Καλαβρίας καθ' ὥμας περιέχεσσαν, καὶ Οινωτρίαν ἐποίησεν οὐρανίζεθαι· τὸ δὲ τῆς Οινωτρίας Ονοματεία μετέβαλεν οὔτερον εἰς τὸ τῆς Ιταλίας, ή Ιταλίας, τῆς διτας υπὸ Φαιήκων κληθείσης δια τιλί πίσσαν καὶ τιλί δητίνω, τὰ ἐκεῖ αφθόνως ἐπιπολάζοντα. Καὶ τέτο μὲν διτας ισόρηται, διτα κατὰ τὸ δόξαν δηλοῦ· Ουργιλίω, τῷ υπὸ Ιταλῶ τινος οὐρανού, εἰς τῶν Λατίνων βασιλέων τιλί Ιταλίας κληπον παραγοντες ἀδέπτων πιθανον δίξειν, εἰ κατ' αρχὰς ἐν μόνῃ τῇ Χερσόνησῳ ή Ιταλία περιώριστο. Άλλα γὰρ Οινωτροὶ ἐπὶ

Ω κρειςσα, νέον τῇ Ζεὺς τὸδε ἄσυ δομῆσαι
Δῶκε, καὶ ἡ θέμις ἔθ' ὑπεριώρα ἔθνεα κάρφαι,
Τρῶες οἴζυροί, πλαγχθέντες πάντ' ἀνὰ πόντον,
Λισσόμεθ', ἐκ νηῶν ἀθέμιτον πῦρ ἀποέρξας!

Φάδεο ἐνσεβέος Φύτλης! πάρα δὲ γλαος ἕης!

570

Οὐ χῆμες Λιβύων τεμένη διαπέρσαι εὐ ὅπλοις
Ικομεθ', ἡ λέιω ἀκτὰς δὲ ἀρθέσαν ἐλάσσαι.

Οὐ μένεος τόσον, ἡ θράσεος Φρεσὸν ηττηθέντων.

Ἐσι χθῶν (Δαναοὶ τιὼ δὲ Επερόινα καλέσσιν.)

Αρχαίη, ὅπλοις ἴφθιμη, ηδὲ ἐριβώλαιξ.

575

Ανέρες Οἰνωτροὶ δὲ ἔχον, ὡς Φάτις· οἱ δὲ ἐσέπειται

Ιταλίων καλέσσαις, ηγήτορος σύνομα θέντες·

Κείνων ναυσίποροι πλέομεν πρὸς γαῖαν ἐφίξειν·

Ημος γένεταις φαλόεις ὄρσας Ωρίων,

Κασσύρτεις τυφλὰς ἀστέμματας θέντες,

580

Νικήσας δὲ σάλος διὰ κύματα, καὶ διὰ πέτρας,
Κέδδασε παῦροι δὲ ὥδε τεῖς ποτικέλσαμεν ἀκταῖς.

Q 2

'Αλλ'

ἐπὶ τὰ Βορεῖτερα χωρήσαντες, τὰς Ἀβοριγῆνας τὸ ἔθνος σικέσησαν, ὡς
Διονύσῳ ὁ Αλικαρν. ἐν Λ. τῆς Ρωμ. Αρχαιολ. Κεφ. Γ. παρέδωκε. Φέρεται
δὲ καὶ λόγος ἔτερος ἐπὶ τὸ μνημονίον ἀποκλίνων, ὡς Ιταλία ἐκ τῆς
Ταύρου προσηγορέουθη, ἐνὸς τῶν Γηρυόνεων Βοῶν, οὓς Ἡρακλῆς ἀπῆγε, εἰς
,,θάλασσαν ἐμπεσόντος, καὶ εἰς Σικελίαν διανηξαμένα. „Τυρρηνοὶ γὰρ
,,Ιταλὸν τὸν Ταῦρον ἐκάλεσαν. (Ἀπολόδ. Βιβλ. Β'. Κεφ. Ε').

Στίχ: 579. . . . ΖΑΛΟΕΙΣ . . . ΩΡΙΩΝ. Περὶ τῆς Ωρίωνος ποικίλας Πομπαῖς
καὶ Μυθογεάφοις τερεθρέυονται· Ως ἐκ Διὸς, καὶ Ποσειδῶνος (ἢ Ἄρεος) καὶ
Ἐρμῆς εἴη, ἐν βασὶ θύρας σφαγιαθέμεταις αὐτεῖς, ἀρησάντων ὅθεν Ωρίων,
εἰς οὐ Ωρίων γένεταις, κατ' ἄλλας· Ως ἐκ Ποσειδῶνος, καὶ Ευρυάλης γεννηθεῖη.
Ως ὑπερμεγέθης τις ἀγαθερόμοις τὸ σῶμα, ὡςει καὶ πεζῇ διαπορέυεθαι
διὰ τῆς Θαλάττης· Ως ὑπὸ Οἰνοπίωνος, οὐ Μερόπης παραβιάσασι τιὼ
Θυγατέρας, μεθυσθεὶς ἐκτυφλωθεῖη· Ως παῦδος Κηδελίωνος τὴς παῦδος ὁδη-
γηθεῖς, καὶ πρὸς αὐτολάς ἐνθὺ χωρήσας, ὑπὸ αὐτῶν ήλιακῆς ἀκμαο-
τερον καταυγαθεὶς ἀναβλέψθειν. Ως ὑπὸ Ήτος ἐραθείσης ἀφαρπαθεῖη·
Ως διὰ τὸ πρὸς δίσκευσιν προκαλέσαθαι τιὼ Ἀρτεμιν, ἢ διὰ τὸ τιὼ
Ωπη, μίαν τῶν ὑπερβορείων παρθένων διακορεῦσαι, πρὸς αὐτῆς Ἀρτέμι-
δος κατατοξευθεῖη. Ἐπὶ πᾶσι δὲ, ὡς ὑπὸ τῶν Θεῶν κατοικτισαμένων κα-
τασειριθεῖη. (Περὶ τόπων μέτιθι· Απολόδ. Βιβλ. Α'. Κεφ. Δ. Στραβ. Βιβλ.
Θ. Παλαιόφατον Κεφ. Ε. Ἐρατοθέντια ἐν Κατασερισμοῖς, Κεφ. ΛΒ. Καὶ
Νίκανθρον δὲ ἐν τοῖς Θηριακοῖς. Καὶ τὸν Σχολιαστὴν Ἀράτην. ιτ.) Ζαλόεις
ἐν προσέρηπται Ωρίων, ὅτι κλύδωνας ἐγείρεις καὶ γάλιων ἀλὸς, ἀνίχων τε
καὶ δυόμενος. Περὶ δὲ ὅρα Πλίνιου Φυσ. Ισρ. Βιβλ; ΙΙ. Κεφ: ΚΗ. καὶ
ἄλλαχθ.

Στίχ: 580. . . . ΚΑΣΣΤΡΤΕΙΣ ΤΥΦΛΑΣ· Τετέσι: τὰς μηδαικῶς Βλεπομένας,
ἀπροόπτεις, ὑπολανθανέσσαις, ἀθήλεις· οὖτω δὲ καὶ τῶν τινας ποταμῶν
ὅ Στράβων ἐν τοῖς Γεωγραφικοῖς, τυφλοσόμεις ὀνόμασεν, ὃν αἱ ἐκβολαὶ
εἰ πάνυτι δῆλα.

Στίχ: 586. ΕΙΓΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ . . . Κατα πα κατὰ τῷ Σοφο-
587. ΆΛΛΑ ΘΕΟΥΣΠΕΡ . . . λεῖ τοιετο το δηθέν, καὶ παρὰ Πλυ-
δάρω Α. Ολυμπ.

Ἐι δὲ Θεὸς
„Ανήρτις ἐλπεταῖτε λαθέ
„μετε ἔρδων, ἀμαρτάνετε.

Στίχ.

Omnia tuta vides, classem, sociosque receptos,
Unus abest, medio in fluetu quem vidimus ipsi
Submersum; dictis respondent cætera matris.

590 Vix ea fatus erat, cum circumfusa repente
Scindit se nubes, et in Aethera purgat apertum.
Restitit Aeneas, clarâque in luce refusit,
Os, humerosque Deo similis: namque ipsa decoram
Cæsariem nato genitrix, lumenque juventæ

595 Purpureum, et lætos oculis afflarat honores,
Quale manus addunt ebori decus, aut ubi flavo
Argentum, Parius ve lapis cir undatur auro.

Tum sic reginam alloquitur, cunctisque repente
Improvisus ait; Coram, quem quæritis, adsum

600 Trojus Aeneas. Libycis ereptus ab undis.

O sola infando Trojæ miserrata labores!

Quæ nos reliquias Danaum, terræque marisque
Omnibus exhaustos jam casibus, omnium egenos,
Urbe, domo socias: grates persoluere dignas

605 Non opis est nostæ, Dido, nec quicquid ubique est
Gentis Dardaniæ, magnum quæ sparsa per orbem.
Dii tibi (si qua pios respectant numina, si quid
Usquam justitiæ est) et mens sibi conscientia recti
Pæmia digna ferant. Quæ te tam læta tulerunt

610 Sæcula, qui tanti talem genuere parentes?
In freta dum fluvii current, dum montibus umbræ
Lustrabunt convexa, polus dum fidera pascet,
Semper honos, nomenque tuum, laudesque manebunt.

Quæ

* * *

Στίχ: 588. Ἡν ἡμέν Κρεί' ον αἰνειασ κτ: Καλῶς τὸ ήν· οὐ γάρ Ιλιο-
γεὺς εἶχεν εἰδέναι, εὶς ετι Αἰνειας περιῆν τῷ βίῳ· τὸ δὲ Αἰνειας σύνομος,
ἀπὸ τῷ αἷος ἐτυμολογεῖθαι δέον, Ιελιος Σκαλίγερος Φοσίν, εἰς ἀπὸ τῷ
αἵνος καθ' Ὁμηρον. Ἡπάτη δὲ, αἴνε τῷ παντὸς, διὰ τῷ ἐφεξῆς ἐπάτης, δι-
Αἰνειας παρίσαται αἵξιος:

„Οὐδέ τε ἐυσεβίη τῷ φέρτερος, διδεμὲν ὅπλοις.
Τέτο γάρ ἡ πιεσκῶς, τῷ Ὁμηρικῷ ἐκένω ἐσὶν ἀντιτάλαντον, τῷ υπὲρ Αγα-
μέμνονος. ΙΛ: Γ. 174

„Αμφότερον, βασιλεὺς τ' αὐγαθὸς, κρατερὸς τ' αὐχμητής.

„Ον δήπατ σίχον ὁ Μακεδὼν, τῶν ἐν ὅλῃ τῇ Ιλιαδὶ απαξιπάντων προέκ-
ρινε. (Πλάτ. ἐν Α τῶν περὶ Τύχ. Αλεξ. καὶ Σενοφ. ἐν Γ. τῶν Απεμνημ.)

Στίχ: 595. . . . Ἕνθα π' ανασσεῖ Δίος ἀκέστησ. Μεμύθευται περὶ Λαο-
μέδοντος, διτι κατα μῆνιν Ποσειδῶνος καὶ Απόλλωνος, (ἐπεὶ τὸν μιθὸν τῷ
τοις ἐψέυσατο τῆς θητείας πρὸς γε δὴ τοῖς ἄλλοις οἷς ἐπαθε, τῷ Ποσε-
ιδῶνος κῆτος ἀναφερόμενον ὑπὸ πλημμυρίδος πέμποντος, δὲ τὸς ἐν τῷ πε-
δίῳ σωήσατεν ανθρώπους πρὸς ἀπαλλαγὴν τῷ κακῷ ὑπὸ τῶν χρησμῶν
Ἡσίοντι ηνάγκασαι τὸν θυγατέρα, ἐπὶ σκοπέλῳ θαλασσίᾳ προσδεθέσαν,
εἰς βορεὰν προεκθέθαι τοῖς τὸν ἀκτὶν προσεπινηχομένοις τε καὶ κατα-
πέρθεσι κήτεσιν. (Ορεα Απόλλοδ. Βιβλ: Ε) Αυτὸ δὲ τέτο κατίτις
ἄλλος Τρώας, δοσος θυγατέρες υπῆρχον, ποιεῖν κελεῦσαν. Ιπποτεὺς οὖν,
τὸν αὐτὸν Εγένετο εἰς βιβάσας, ἢ τύχοι, ἐᾶσαν φέ-
ρεθαν.

Αλλ' οίον τι γένος μερόπων; τὶς ἀπηνής πάτρη
Ταῦτα θεμισὰ θέτο; ξενίης ψαμάθε σερόμεθα.
Δῆρεις κινύσι, πρώτης ἄργυρος ἀπὸ γαῖης.

585

Ἐι γένος ἀνθρώπων, θνητῶν τ' ἀθερίζετε ὅπλα,
Αλλὰ Θεὰς περ, τῶν θέμις, η̄ μὴ, μνήμονας τίσε.

Ἡν γῆνιν κρέαν Αἰνείας, ἔξοχ' ἀμύμων·

Τῷ δτις γε δίκαις θιώτερος ἔσκε ποτ' ἄλλος.

Οὐδὲ τε ἐνσεβῆ τῷ Φέρτερος, καὶ δὲ μεν ὅπλοις.

590

Τὸν δ' αὖδρον εἰ μοῖραι πεσεῖσαν, καὶ αὖ καὶ ἔτ' αφύσσει

Αὔρης αἰδερίης, δπω μετὰ βῆ δὲ νεκροῖσιν.

Οὐ δέος οἶν γέρισας πρώτη χάρων εῦ καταθέθαι.

Σοὶ μετὰ δ' δτι μελήσει ἐπεὶ καὶ ἐν Σικελικαῖσι

Χώραις εἰσὶ πόλεις, καὶ τέυχεα τοῖς δ' ἀπόκειται,

Τρωὸς αὐτὸς αἴματος, ἔνθα δὲ αὖασσει δῖος Ἀκέσης.

Δὴ δότε ναῦς ἐρύσαμε, τὰς σφιν διὰ δρᾶσαν αἴται,

Καὶ δριέων τε δοκὺς ταμέειν γε, ἐρετμὺς τ' ἀρσαῖ.

Εἰ δέδοτ' Ἰταλίᾳ δ', ἐτάρχες καὶ Ἀναχθ' ἐνρόντας

Πλεῖν, ὡς Ἰταλίᾳ γῆμας, Λάτιοντε ματεῦσαι.

595

Εἰ σαῦς δ' ὀκέτη, καὶ Σε πάτερ μέγα Φέρτατε Τέυκρων,

Πόντος ἔχει Λιβύης, δούς δὲ πλέοντες Ιάλις.

Αλλ' οὐδὲ Σικανίης πορθμὸς δε, ἐτοίμας δὲ δραῖς,

Αὐτὸν ξλιθούμεν, κρέοντ' ἐπὶ δῖον Ακέσιω.

Ταῦθ' ὡς Ιλιονεύς ἀγορήσατο· τοῖς δὲ ἀμα πάντες

Λοιπὸι Δαρδανίδαι διαδεύντες ἐπευφήμησαν.

600

Τόφρ δὲ πιτάξ Διδὼ ἐπαμέψατο ὅσσε καθέσσα.

Θέαθ' ἀπὸ κηρόθεν, ως Τεῦκροι, δέος ηδὲ τ' αὖτις.

Ἐργμα τ' ἀπηνέες, καὶ κράτος ἀρτιπαγές μὲν ἐπανώγει,

Τοιάδε μητιάαθ', οὐδὲ δράς χωρης πολυωρεῖν.

605

Τις

* * *

ρεθαί· ή οὐδὲ Κόρη ἐπὶ Σικελίας ἔξενεχθεῖσα ὑπὸ Κρινισθ τῷ ποταμῷ, ἐν μορφῇ κώνος ἐπιούντος, η̄ ἀρκτε, δαμάζεται· καὶ τίκτες Ἔγειον, τὸν ἐναῦθα Ακέσιων ὑπὸ Ουργιλίου καλέμενον. "Ος καὶ τῆς χώρας κατάρξας πόλιν φύσε τινὶ Ἐγέσιω, ἔξ ονόματος τῷ τῆς Μητρὸς. η̄ δὲ πόλις υσερον Σεγέην προσείηται· τῷ ἀρκτικῷ Στυχὸν προσεδέντος, ὅτι δασει πνοματι η̄ Ἐγέση περφέρετο.

Στίχ. 603. . . . , ΣΙΚΑΝΙΗΣ ΠΟΡΘΜΟΤΣ ΔΕ κτ: τὸ τινὶ Σικανίαν, a nimio fervore, τυτέσιν ἀπὸ τῆς ἀγαν θερμότητος, δτως ἐνομαθιῶσι, η̄ τῷ δῆματος siccare σημασία, (ο̄ ἐσὶν αὐτούσιντε καὶ ξηραίνεν) παρὰ Λαστίνοις τῷ ἀπίθανον ισησιν. Αλλ' οὐσια βέλτιον ἀπὸ τῷ τῶν Σικανῶν ἔθνεσ, τῶν ἔξ Ιβηρίας, καὶ τῷ ἐκεὶ ποταμῷ Σικάρεως μετανασάντων, τινὶ Σικανίαν ἐτυμολογεῖν. οὐδεν η̄ καθ' η̄μας Σικελία παρείληπται.

Στίχ: 609. ΕΡΓΜΑΤ' ΑΙΗΝΕΣ, ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΣ ΑΡΤΙΠΑΓΕΣ Τινὶ ἔκτε τῷ παλαιμνάιον Όμαίμονος, καὶ τῶν κυκλόθεν αὐτιτῶν περιποιηθέντων ἔθνῶν ἔξ ἐπιβολῆς ἐπιβολίῳ, αὐτὶ τῷ ἀπηνέες ἐργματος, ὅπερ ἐπὶ τῷ παρόντος Διδὼ αἰτιᾶται, εἰκὸς ἐσὶν ἐννοεῖν. Καὶ τὸ ἀρτιπαγές δὲ τῷ κράτε, δὲν ἐλάσσονος μέντη τῆς προσοχῆς ἐδεῖτο εἰς πολυωρίδην, καὶ τραχύτερόν πως προσφέρειδαι παρηνάγκαζε τὸς περὶ αὐτιῶν, τοῖς ἀπὸ ξένης καταγομένοις. Προσφυως οὐδὲ ὑπὸ τῷ Σχολιασθ ὁδὲ σεσημείωται τὸ τῷ Αλχύλε.

Βιβλ. Α'.

R

Στίχ:

Quæ me cumque vocant terræ. Sic fatus, amicum
615 Ilionea petit dextrâ, lævâque Sereustum,
 Post alios, fortemque Gyan, fortemque Cloanthum.
 Obstupuit primo aspectu Sidonia Dido,
 Casu deinde viri tanto; et sic ore locuta est.
 Quis te, nate Deâ, per tanta pericula casus
620 Insequitur, quæ vis immanibus applicat oris?
 Tune ille Aeneas, quem Dardanio Anchisæ
 Alma Venus Phrygii genuit Simoentis ad undam?
 Atque euidem Teucrum memini Sidona venire
 Finibus expulsum patriis, nova regna petentem
625 Auxilio Beli: genitor tum Bélus opimam
 Vastabat Cyprum, et victor ditione tenebat.
 Tempore jam ex illo casus mihi cognitus urbis
 Trojanæ, nomenque tuum, regesque Pelasgi.
 Ipse hostis Teutros insigni laude ferebat,
630 Seque ortum antiquâ Teucrorum à stirpe volebat.
 Quare agite, ô tectis, juvenes, succedite nostris.
 Me quoque per multos similis fortuna labores
 Jactaram hâc demum voluit consistere terrâ.
 Non ignara mali miseris succurrere disco.
635 Sic memorat: simul Aeneam in regia dicit
 Tecta: simul Divûm templis indicit honorem.
 Nec minus interea sociis ad littora mittit
 Viginti tauros, magnorum horrentia centum
 Terga suum, pingues centum cum matribus agnos:
640 Munera, lætitiamque Dei.

At

* * *

Στίχ: 915 . . . ἘΣΠΕΡΙΓΗΝ ΜΕΤΑ'ΔΗΝ, ΚΡΟΝΙΚΑ΄Σ ΤΕ ἈΡΟΥΡΑΣ. Η' Ἰταλίς Ἐσπερία ἐκ ἀν εὐλόγως δηθείη μεγάλη, ἐλάσσων ἔσαι τῆς Ἰτανίδος (Ὀρα αἰνωτι: 574.) Μεταληπτέον οών ἐνταῦθα τῶν μεγάλων Ἐσπερίων εἰς δήλωσιν τῆς μεγάλης Ἐλάδος, ὅπερ ὑδερον ἡ Ἰταλία προσείηται, διὰ τὰς αἱφ' Ἐλάδος γενομένας ἐν αὐτῇ πολλὰς αἴποικήσεις· ἡ γαρ Ἐσπέριος ἄστη Ἐλάς, ἥτοι ἡ Ἰταλικὴ Ἐσπερία, κατὰ πολὺ τῆς κυρίως Ἐλάδος ἐνρυχωροτέρα ἐξ. Κρονικὸς δὲ αἴρεταις τὰς ἐν Ἰταλίᾳ νοθμεν, ὃν τρόπον καὶ τῶν γυλῶν ἐκείνων Κρονιάδας ἀκύομεν. (Ὀρα Β. Γεωργ. 198.)

Στίχ: 616. ἙΡΤΚΟΣ ὍΡΟΥΣ "Ην" Ερυζ, κατὰ μὲν τὰς Ὄνιργιλ: Σχολιασ: Βέτε καὶ Ἀφροδίτης κατὰ δὲ Ἀπολοδωρον (Βιβλ: Β. Κνφ: Ε.) Ποσειδῶνος πᾶς ὁ υπὸ Ἡρακλέους δαμεῖς, τῷ ἐν ᾧ τετύμβωται ὅρες καλεσθει παρέχειν Ἐρύκινον ἐπὶ δὲ τῷ αὐτῷ ὅρες καὶ Ναὸς ἴδρυτο Ἀφροδίτης Ερύκινος ὄντες Αἰνεάς, ἀδελφὸς ὅν τοις Μητρὸς, αὐτῷ ἐδομήσατο. Ἐνταῦθα δὲ καὶ Αγγίσιων τὸν Αἰνείγ τοκέα Φασὶ ταφίων· τὸ δὲ ὅρος καθ' ἡμῶν S. Juliani, λέγεται. Οἱ γοῦν εἰρημένοι Ἐρύκος ὅροι, τῶν Σκελίαν ὅλων, ὡς αἰπὸ τῷ μέρες τὸ ὅλον σωκεδοχῆτως ὑπεμφάνιστον.

Στίχ: 630. ΟΙ"ΟΣ ΛΕΙΠΕΤΑΙ ΕΙ"Σ κτ: "Ην δὲ ἐτος Ὁρόντης περὶ ἐ μῶτ:

Στίχ: 126.

Στίχ:

Τίς γένος Αἰνεαδῶν; τὶς Τροίης ἄσυ ἀγνώσσει;
Ἡνορέων τὸ ἀνδρῶν, πολέμια Φλογυμάς τε τοστάτας;
Οὐ τὰς Φοινίκεσιν μάλα ἀμβλύτι ἔπλετο οὖτος,
Οὐδὲ τόσον Τυρίων ἄπο, ηλιος ἄρμα τιτάνει.

Εἴτε δὰς Ἐσσερίων μεγάλων, Κρονικὰς τε ἀράρας,
Εἴτε Ἐρυκος ὅρας, καὶ Ἀκένων μαμώσσοιτε,
Σφᾶς σῶς, ἀσφαλέας τὸ ἐκπέμψω, καὶ γ' ἐπαρήξω.
Βάλεθε ἔιώ ἐμοι καὶ τὰςδε νάσαθαι χώρας;

Τμετέρη πόλις, ην δὰς δομῆματα ναῦς ἐρύεθε.
Τρώς, Τύριόστε ἔμοι γε ἐν αἵσῃ κέσετ' ἔτση.
Αἰδος ὁφελοῦσας αὐτὸς Ἀναξ, ἐλαθεὶς ὑφ' ὅμοις ἀγήτα,
Αἰνέας παρέοι τὸν ἀκτάρας ἀνδρας ἐφήσω,
Κάκπεριελθέμενας Λιβύης πύματ' ἀκρα κελεύσω,
Ἐποδι ἐκχρυθεὶς ὑλῶν πτολίων τὸν ἥλασκε.

Τοῖς δὲ ἐπορινθέντες θυμὸν, κρατερὸς τε Ἀχάτης, 625

Αἰνέας τε πατήρ, νέφεος δὴν ἐξανορθῶσαι

Μάμησαν. Προσέφη δὲ Αἰνέαν πρῶτος Ἀχάτης.

Τίπτε μενοινᾶς νῶν σῆσι φρεσὶν Τίες θεάνης;

Ἐμπεδα πάνθ' ὄρας πάρα δὴ νέες, ηδέγ' ἐταῖροι.

Οἶος λέπτεται ἔις, δὸν μέσσοις κύμασι δῶτα

Αὐτοὶ ὀπώπαμεν Ως δὲ η Μήτηρ ἄγγελε τὸν ἄλλα.

Οὕπω πᾶν εἴρητ' ἔπος, ἀχλὺς δὲ η περὶ χεῦτο

Κιδνατο ἐξαπίνης, εἰς δὲ αἰδρῶν αἴψα καθάριζη.

Στῇ δὲ Αἰνέας, φωτὶ δὲν αἰγλήντι σίλψεν,

Ὥπιτε, ηδὲ ὕμοισι, Θεῷ ἐναλίγκιος ἄντις.

Καλῶ γάρ νυ κόμιλα ὡς Τιέτι θήκατο Μήτηρ,

Πορφύρεον τὸ ἀκμῆς φάος, ἀγλαΐην τε ὀπωπᾶς.

Εὗ τὸν ἐλέφαντι γάνος κεν τεχνοσῶη προτιθάη,

Ηδὲ εὗτ' ἀργυρος, η Πάριος λας ἐκμαρμαρών,

Ἀμφιπερισέφεται ξανθὸς ἀνγασμασι χρυσός.

Δὴ τότε φωνήσας βασιλήϊαν ἐξαπίναος,

R 2

* * *

Πᾶσι

Στίχ: 632. . . . ἈΧΛΤ' Σ Δ' Η' ΠΕΡΓ' ΧΕΤΤΟ . . . "Ουτα καὶ περὶ Ὁδυσσέως

Ομηρος. Οδυσ. Η. 143.

„Καὶ τέτε δὴ αὐτοῖς πάλιν χύτο θεοφατος ἀπέ.

Στίχ: 634. ΣΤΗΔ' ΑΙΝΕΙΑΣ κτ:

640 ΠΟΡΦΥΡΕΟΝ Τὸν ἀκμῆς φάος κτ: Οὔτω δὲ η Πίνδαρος, Όδ. Ζ Νέμεα. Ἀγλαόγυιον Ἡβαν, ἐκάλεσε. Χαίρε δὲ η ποίησις τὸν ἐν ἡβῃ κάλλος ἔτως αἱ παρεισῆν, συγκεραννῦσαι τὸ τέλευθίματος γάνος τὴν λαμπρότητα τῆς λευκότητος, μιλτοπαρεῖγες τε λέγουσαι, καὶ φοινικοπαρεῖγες, ηδὲ ἐρυθροπαρεῖγες, καὶ δοδοχροας, καὶ τὰ ὅμοια. Διὸ καὶ Ανακρέων, τῷ τῷ Βαθύλαβον εἰκόνα γραψώντες διατυπός:

„Ροδινῶν δὲ ὅποια μήλα χνοιη παρειών.

„Ἐρυθημα δὲ αἱ αἰδεῖς διώασαι βαλεῖν, ποίησον.

Τάυτητοι καὶ οἱ Μάρεων ἀδε, Ἀφροδίτης τὸν οἰδὸν εἰσάγων καταγλατίζεσσαν, τεχνηέντως πάντα τὴν αἰνακράσεις προσεχεήσατο τῶν χροιῶν, καὶ τὴν ἐπαλλήλω προσεφαρμόσεις τῶν ἀγλαοφανεσάτων ἐν σώμασιν. εἰς χεῖρον ισως Αἰνέασιν κατακαλλώντας, η πρὸ αὐτῷ τὸν Δαέρτες Ομηρος, Όδ. ψ. 156.—163. Ορα καὶ Οδυσ. Ζ. 229—235.

Στίχ:

- At domus interior, regali splendida luxu,
Instruitur, mediisque parant convivia tectis.
Arte laboratae vestes, ostroque superbo:
Ingens argentum menfis, cælataque in auro
645 Fortia facta patrum, series longissima rerum,
Per tot ducta viros antiquæ ab origine gentis.
Æneas (neque enim patrius consistere mentem
Passus amor) rapidum ad naves præmittit Achatem,
Ascanio ferat hæc, ipsumque ad moenia ducat.
650 Omnis in Ascanio chari stat cura parentis.
Munera præterea Iliacis erpta ruinis
Ferre jubet: pallam signis, auroque rigentem,
Et circumtextum croceo velamen acantho,
Ornatus Argivæ Helenæ, quos illa Mycenis,
655 Pergama cum peteret, inconcessosque Hymenæos,
Extulerat, matris Ledæ mirabile donum.
Præterea sceptrum, Ilione quod gesserat olim,
Maxima naturnm Priami, colloque monile
Baccatum, et duplicem gemmis auroque coronam.
660 Hæc celerans, iter ad naves tendebat Achates.
At Cytherea novas artes, nova pectori versat
Consilia: ut faeiem mutatus et ora Cupido
Pro dulci Ascanio veniat, donisque furentem
Incendat reginam, atque ossibus implicit ignem.

Quippe

* * *

- Στίχ: 642. . . . "ΩΔ' ΑΥΤΟΣ, ΤΟΝ ΔΙΖΕΤΕ, ΠΑΡΑ. 'Ωσαύτως ὁ Λαέρτης,
ἔκαυτόν εἰξείφυης τῷ Βεκόλω ἀναγνωρίζων. 'Οδυσ. Φ. 207.
,,Ἐνδον μὲν δὴ ὃδὸς αὐτὸς ἐγώ, κτι:
Καὶ Διομῆδης, ἄλλως, τῷ ζητεῦντι τὸν συμβελέυσοντα: Ιλ. Ζ. 10. ὅσαγε
πρὸς τὸ χῆμα τῷ λόγῳ:
,,Ἔγγὺς ἀνήρ, δὲ δηθὰ ματεύσομεν.
Στίχ: 649. . . . ΔΙΑ' ΠΑΣΗΣ ΚΙΔΝΑΤΑΙ ΑΓΗΣ. 'Αμέλειτοι γάρ, δὲ μόνος
ἀποκίαν ὡγεν Αἰνείας αὐτὸς ἄλλα καὶ πρὸ τέττα, ὡς εἴρηται, καὶ Αιτή-
γωρ Πατέρβιον ὥκει. ή, "Ἐλενος δὲ, τιὼ ἐπὶ τῆς Ἡπείρου ἔδραν καθίση. ή
ἄλλοι δὲ ἄλλῃ (ώς καὶ Σέρβ. παρεστημέντο.)
Στίχ: 650. ΣΟΙ ΘΕΟΙ! . . . "Ουτω καὶ Νέσωρ, Ιλ: ψ. 650. τιὼ ἀμφιθετον
φιάλιω παρ' Ἀχιλέως πομιζόμενος:
,,Σοὶ δὲ Θεοί τῶν δὲ αὐτὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν!
Καὶ Οδυσσεὺς τῇ Ναυσικάᾳ, ἐφ' οἵς αὐτὸν φιλοφεύνως ἐδεξιεῖτο. 'Οδυσ.
Ζ. 180.
,,Σοὶ δὲ Θεοί τόσα δοῖεν, δοσα φρεσὶ σῆσι μενοινᾶς-
Στίχ: 654. 'ΩΣ ΠΟΤΑΜΟΙ ΠΟΝΤΟΝΔΕ κτ: Τοιαῦτ' ἄττα, καὶ τῷ εἰς Μίδαν
φέρεται Ἐπιγραμματι, εἰ δῆπερ Όμηρος.
,,Χαλκέη παρθένος εἶμι, Μίδας δὲ ἐπὶ σήματι καῆμαι.
,,Ἐσ τ' αὐτὸν δένδρα μακρὰ τεθῆλη,
,,Ηέλιος τὸν αὐτὸν λαμπεῖ, λαμπρὰ τε Σελήνη,
,,Καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, ἀνακλυζούσει θάλασσα.
Στίχ. 660. ΔΙΔΩΣ ΣΙΔΟΝΙΗ Δ' ΑΡΧΗΝ ΤΑΦΕ κτ: Τῶν Μάρωνος Σχολιαστῶν,
ὅ μὲν, θαυμάσσασαν τεθηπέντα, Φησὶ, τιὼ Διδῶ ἐπὶ τῷ ἀδοκήτῳ τῆς
ὄψεως πᾶς δῆλος ἀπών, η γοῦν ἀρράτως παρών, αἴφνης παρέση. (Δογά-
τος.)

Πᾶσι τ' ἀιώνιος, φάτο: ὡδὸς ἀντὸς, τὸν διέστε, πάρα,
Ο Τρῶς Αἰνείας, Λιβυκῆς ἄλλος οἴδματ' ἀλύξας.

Ω μόνη οἰκτέρασα μογῆματα ἀσπετα Τροῖης!

Η Δαναῶν ἥμᾶς τὰδε λείψανα, γῆς τ' ἵδε πόντα

645

Δεινὰ ἀφυσσαμένης, ἀντὰρ πάντων χατέοντας,

Κοινωνὸς ἐσάγεις σῶν οἶκων! τισέμεν αὐτοὶ,

Διδὼ, τὸν οἴοιτε χάρεις, γόδὸςσον

Ἐθνὺς Δαρδανίς διὰ πάσης κιδναται αἶης.

Σοὶ Θεόι (αἴκινος τὸν κήδονται ὅλως ὁσίων γε

650

Εἰ λόγος ἐσὶ δίκης, ψυχῆς τ' εὗροι σιωδυίας)

Δοῖεν ἐπάξια ὁσσα! τὶς ἐνδαιμῶν σε ἔνεικεν

Αἰών; ἦ σε τίνες τοῖς γείναντο τοκῆες;

Εὖ ποταμοὶ πόντουδε φέρωσιν, ιδὲ ἐντ' ἐπ' ὄρεσφιν

655

Ἐνσκιόοιντο νάπη πόλος ἐστ' ἄν τάρεα Φέρβοι,

Αἰὲν κῦδος τε κλεῖος τε τεὸν μετ' ἐπαίνων

Ἐσαὶ, ὁποῖπτε με γαῖα καλέσσαι. Δεξιτερῶ δὲ,

Ως Φάς γ', Ιλιονεῖ, δῶκεν, λαμὰ δὲ Σερένη.

Εἰτ' ἐπὶ τοῖς, κρατερῷ τε Γύρῳ, κρατερῷ τε Κλοάνθῃ.

Διδὼ Σιδονίη δ' ἀρχῶ τάφε τῇδ' ἐπὶ ὄψει,

660

Καὶ γ' ἐπ' οἰκὺν τεδὸν ἀνδρὸς τῷ δ' ὡς προτιηύδα.

Τὶς σε, Θεοῖο τέκος, Δάιμων διὰ τόσσα ἐλάυνε

Πῆματα; τὶς δὲ σ' ἐπ' αἰτάς ἦς προσεώσατο τὰςδε;

Η νὺ σὺγ' Αἰνείας, τὸν Δαρδανίψ Αγχίση,

Κύπρις παρὸ προχοῖς Φρυγίς Σιμόεντος τίκτε;

665

Καὶ μὲν ἐγὼ Τεῦκρον μέμινημαι Σιδόναδ' ἐλθεῖν,

Πάτρης ἐξελαθέντα, νέον τε κράτος ματέοντα,

Βῆλος ἀρωγῷ τόφρα τοκεὺς δ' ἄρ Βῆλος ἐπόρθει

'Αφυείον

* * *

τος.) Ό δὲ τὸ κάλλος τῷ ἐποφθέντος αὐτιολογεῖ· τῇ Βασιλίδι γενέθλαι παρείτιον τῆς ἐκπλήξεως ὅπερ ἄρα καὶ τῶν ἐφεξῆς, ἐξώτων σημεῖον τιθεται. (Σέρβιος.) Άλλ' αὐτὸς οἱ Πομπὺς κατὰ τὴν πρώτην τῶν ἐννοιῶν τὸ ἐπος ἔσικεν ἐφερμιλεῦσαι, καθ' ἣν καὶ οἱ Ἰταλὸς ἐξεδέξατο.

Stupi Didone

„Nel primo aspetto d' un si nuovo cafo.

Καὶ οἱ Γάλλοι δὲ διτῶς ἐξέλαβον: La vûe d' un Prince, qui s' offroit tout à coup.

Καὶ: l' arrivée soudaine du Prince, αὐτιώμενοι ἐπὶ τῆς ἐκπλήξεως.
Άλλ' εἴτις καὶ τῆς δευτέρας ἐλοιτο ἐγγὺς γενέθλαι, ἐννοιᾶς, οὕτως αγαγούσαντετω:

„Διδὼ Σιδονίη δὲ τέθηπε (ἢ, θάυμαζε δὲ) πρῶτον ἐς ἔδος.

Στιχ: 665. ΚΥΠΡΙΣ ΠΑΡ' ΠΡΟΧΟΑΓΣ . . . ΣΙΜΟ' ΕΝΤΟΣ ΤΙ' ΚΤΕ· Ως μὲν οὐργύιλος ἐνταῦθα, παρὰ ταῦς προχοῖς τῷ Σιμόεντος ποταμῷ τέτοιης η Κύπρις Αἰνείαν· Ως δὲ Ήσιόδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ σιχ: 1008. Φησή, η τοκεῖα „, Ιδης ἐν κορυφῇσι σωέβη: καθὰ καὶ ὁ τόν εἰς Αφροδίτην ἄστας ὅμυνον συμφάνως τῷ Ήσιόδῳ ἐποίησεν, εἰπὼν: (Τμν. σιχ: 54.)

„Ἐν ἀκροπόλοις ὅρεσιν πολυπιδάκε Ιδης·

Στιχ: 666. . . . ΤΕΤΚΡΟΝ ΜΕΜΝΗΜΑΙ ΣΙΔΟ' ΝΑΔ' ΕΛΘΕΙΝ. Τεῦκρος γὰς μὲν ἣν Τελαμῶνος τῷ Σαλαμινί, ἀδελφὸς δὲ Αἰαντος τῷ αὐτοχερὶ ἀναιρεθέντος διὰ τὸ τῶν ὅπλων Αχιλλέως ἀποτυχεῖν, ἀπερ οἱ τῶν ΕἈλιών αρχηγοὶ οδυσσεῖ ἐπεδικάσαντο ἀθλον. Εξωθεὶς οὐκ ἀπὸ τῷ πατρὸς ὁ Τεῦ-

βιβλα: Α'

S

κρος

- 665 Quippe domum timet ambiguam, Tyriosque bilingues
 Urit atrox Juno; et sub noctem cura recurrit.
 Ergo his aligerum dictis affatur Amorem.
 Nata, meæ vires: mea magna potentia solus,
 Nata, patris summi qui tela Typhoëa temnis;
 670 Ad te configio, et supplex tua numina posco.
 Frater ut Aeneas pelago tuus omnia circum
 Littora iactetur, odijs Junonis iniqüæ;
 Nota tibi, et nostro doluisti saepe dolore.
 Hunc Phœnissa tenet Dido, blandisque moratur
 675 Vocibus: et vereor, quod si Junonia vertant
 Hospitia, haud tanto cessabit cardine rerum.
 Quocirca capere ante dolis, et cingere flammâ
 Reginam meditor, ne quo se numine mutet;
 Sed magno Aeneæ mecum teneatur amore.
 680 Quâ facere id possis, nostram nunc accipe mentem.
 Regius, accitu chari genitoris, ad urbem
 Sidoniam puer ire parat, mea maxima cura,
 Dona ferens pelago, et flammis restantia Trojæ.
 Hunc ego sopitum somno super alta Cythera,
 685 Aut super Idalium Sacratâ sede recondam:
 Ne quâ scire dolos: mediisve occurrere possit,
 Tu faciem illius, noctem non amplius unam
 Falle dolo, et notos pueri puer indue vultus:
 Ut cum te gremio accipiet lætissima Dido,

Rega-

* * *

προς κατὰ τὸν νόσον, ὡς τῷ ὀμαίμαντι μηδαιμῶς ἐπαμώσει, ἐς Σιδόνα πόλιν Φοινίκης, κατῆρε τοῖς Βῆλος τῷ Β'. τυχὸν ἀρωγῷ, (ό δὲ Διόδης ὁν ὁ γεννήτωρ, κατὰ συγκαιρίαν τότε Κύπρου ἐπόρθε.) τοῖς κατήσας, πόλιν σωάκισε τὴν ἐπὶ τῆς Κύπρου Σαλαμῖνα, τῇ ἀφ' ἣς ἐκπεπτώκει, πατρὶδι ὄμώνυμον Σημεῖσσαν δὲ, ὡς τέττα ἔτερος λῷ ὁ Τεῦκρος, ἐξ οὐ οἱ Τρῶες Τεῦκροι ἐκλήθησαν, περιττὸν. (Ορα τὰ ἀνταπόκειται σίχ. 253 καὶ 257. εἰρημένα περὶ ἑκάστης, οὐ τοῖς τῆς Φύτλης ἐναντίον Βῆλος ἐυχετοῦ, ὡς μικρὸν κατωτέρω λέγεται. σίχ. 673.)

Στίχ. 671 . . . ΠΕΛΑΣΓΙΚΟΙ ΑΝΑΚΤΕΣ Οἱ οὐτως ἀπὸ Πελασγοῦ εἰρημένοις ὅνπερ, Ἀκεσίλαος μὲν, Διὸς λέγεται Νιόβης Ήσιόδος δὲ Λιτόχθονας (παρὰ Απολλοδότης Βιβλ. Γ. Κεφ. Η.) Οἱ οὖν ἀπὸ τέττα Πελασγοῖς ἐκαλοῦσθο ὄμωνύμως τῷ κτίσῃ (Στέφαν. Βυζ.). Παρὰ δὲ Λιτούντοις, τοῖς Πελαργοῖς, παραλλαγῇ σοιχέες. (Εὐτάθ. εἰς Διονυσ. τὸν Περιηγ.) δια τὴν ἀπανταχθεῖσαν περιστοράν τῷ ἔθνεσ τῷ μεταπατικῷ ὅρνες ἐξεικαζομένοις.

Στίχ. 681 ΕΚΑΤΟΝ ΣΙΑΛΩΝ ΔΕ' ΠΕΛΩΡΑ, 682 ΕΚΑΤΟΝ ΠΑΝΤ ΠΙΟΝΑΣ ΑΡΝΑΣ. Οὔκγυν ἀτοπον ισως εἰπεῖν, ὅτι εἰς ἐκατοσύνας γάρ τοις τὰς ἀκτὰς Τρεσοὺς, η Διδὼ τὰς δῶρα ἐπλήθισεν, οὐτοῖς πεμφθέντων θύσαι τὴν νενομισμένην ἔχοιεν Εκατόμβια. Νενόμισο γάρ τοις πλέοσιν, ἀναγομένοις τε δὴ τοῖς καταγομένοις, Εκατόμβαις σωτηρίαι θύεν, Αἴ μὲν οὖν ἐκατόμβαις κατ' Εὐτάθιον, ἐξ ἐκατὸν ἐτελέγντο κυρίως Βοῶν· αἱ κυριωνυμίμεναι δηλούστοι. Ενιοτε γάρ, τοῖς ἐξ ἐκατὸν γάρ τοις σποιωνθεν, η δρόθερον εἰπεῖν Βεσκημόστων. Οὔτω γάρ Ομηρος Εκατόμβαις ἐπε Ταύρων, ηδ' Αἶγαν. (Ιλ: Α. 315)

- Αθνείὸν Κύπρον· χώρης νικῶν δ' ἐπὶ ἥρχεν.
Ἐκ καίνων γυνωτὸς μοι ἔην ὁ πόληος πότμος
Τροίης, Οὔνουα σόντε, Πελασγικοὶ ἀντάροι ἄνακτες.
Ο δὲ, καὶ ἔχθαίων, ἀλλ' ἔυπης ἦνεε Τεύκρες.
Κακὸς Φύτλης δὲ πάλαι τῆς Τεύκρων ἔυχετο ἔμμεν.
Τοιγάροις ἂγ' ὑμετέροις δε, Νεηνίαι ἔσιτε οἴκες.
Καὶ μὲ δόμοιη γὰρ Δαίμων, πολῶν διὰ μόχθων
Ἄχθασαι, τὸ τέως χθονὸς ἀδε με ἄλετο θέσθαι.
Οὐδὲ ἀγιώς παθέων ἐδάλω ὄικτροῖς ἔπαρπγειν.
Ως Φάτο, Αἰνέαν δ' ἔσω ἐς Ἀνάκτορος ἔστηγεν,
Ηδ' ἄμα τιμάθαι τε κέλευε Θεὸς ἱεροῖσιν.
Ἐν τάτῳ δ' ἐτάροισιν ἐπ' ἀκτὰς μένασι πέμπεν
Εἶκοσι μὲν Τάυρος, ἐκατὸν Σιάλων δὲ πέλωρα,
Σῶ τε δὲ μητράσιν, αὖτ' ἐκατόν πάνυ πίονας ἀρνας.
Δῶρα δὲ εἰσέτι ἄλλα τε, καὶ γάνος ἥδυ Θεοῖο.
Αὐτὰρ τὰν Μεγάροις βασιλέας λαμπετόντα
Κόσμεον ἀρτιώδεν τε μέσοις ἐνὶ δώμασι δαιτας.
Ἐφῆς πορφυρέη, αὐγλήεσσα, σιγαλόεσσα
Πᾶσαν πολὺς σκευῶν τε τραπέζης ἀργυρος ἔπλε,
Χρυσὸς δ', οἷς προγόνων ἴφθιμων ἐγγέγλυπτο
Ἐργων ἰσορίη χροιίωι, ἄλλων ἐπὶ ἄλλοις,
Αἰδρῶν πολῶν, ἐξ οὗ πρώτον ἀπήρξατο τέφθιος.
Αἰνέας δ' ἄρο (ἐπεὶ οἵτοι φρένας ἡρεμέειν γε
Ἐλχε πόθος πατρῷος) ἄφαρ ναῦσδ' ἦκεν Ἀχάτιω
Ἀσκανίῳ τάδε πάντα πιφάσκεν, καὶ μιν ἀγωεῖ.
Πᾶσ' αὖτ' Ἀσκανίῳ μελεδῶν Φίλον ἔχε τοκῆα.
Πρὸς δ' ἔτι, ηδ' ἐξ ᾧ τῷ Τροίης ῥύθεν ὄλεθρος,
Δῶρα κέλευ ἀγέμεν, πύκα χρυσεόσημον χλαιναν,
Κυκλάδα τε κροκέης διὰ ἀκάνθῃς ἀμφιψήσῃα,

S 2

Αγλαΐας

* * *

315) καὶ ἀρνῶν πεωτογόνων. (Ιλ: ψ. 864 καὶ 873) Ταύτας δὲ, τελεῖας τε καὶ τελητέσσας, ηδὲ μείζονας ἐκατόμβας ἐκαίλεν. Ἄλλα καὶ ἐκατέμβας ἐτέλεν, ὡς οἰονται τινες, τὰς λεγομένας ἐλάσσονας, ἐκ τετραπόδων ἕκαστη καὶ πέντε συμπληρεμένας, τὰς ἐξ ἐκατὸν βάσεων. ήτοι παδῶν.
Ἐτεροι δὲ καὶ ἐκατέμβας ἀηθησαν κληθιῶν, τὰς ἐκ πλειόνων ζώων, αἱρίσωσι σφαγιαζομένων τῆς ἐκατοντάδος ἐνίστε τό πλῆθος ἀπλῶς τῶν σφαγιῶν υπεπληθσης. ήπει δὲ, καὶ ηδὲ τῷ Γ. τῆς Ὁδυσ. 59. ἐκατόμβη, ηδὲ Ποσειδῶνι υπὸ Πυλίων πρεσενεχθεσα, τοιετῷ τοι δέ γε εἰς τετρακιχλίεις καὶ πεντακοσίεις ἐπληθώσατο Βέσ, ὡς τισὶ δοκεῖ Ἰσορθοί δὲ τιὼν ἐκατέμβιων ἀξαδοῖς πρώτου τελεθμαὶ παρὰ Λάκωσι, (Στραβώνος τέτοιον τοῖς ΓεωγραΦοῖς μαρτυρεῖτος.) διὰ τὸ παρ αὐτοῖς πόλεις ἐκατὸν οἰκεῖθμα τὸ πάλαι, καὶ κατὰ ἀριθμὸν τῶν πόλεων Βέσας ἐκατὸν θύεθμα. (Φείδ. ἐν τοῖς περὶ Λεχαιοτήτ. τῶν παρ Ομήρ. Βιβλ: Λ. Κεφ: Θ.)

Στίχ: 683. ΚΑΙ ΓΑ'ΝΟΣ 'ΗΔΥ' ΘΕΟΓΟ· Τῷ Βάκχῳ δηλούότι. καλέσ δ'

οἵτω τὸν οἴνον κατὰ περιφρεσσο.

Στίχ: 597 ΚΤΚΛΑΔΔΑ ΤΕ ΚΡΟΚΕ'ΗΣ ΔΙ' 'ΑΚΑ'ΝΘΟΤ 'ΑΜΦΙΤΦΗ'Α. Ἐθῆται τινὲς γιανκέαν εἶναι τιὼν Κυκλάδας διατυπώματ, έν γεωπτοῖς ποικίλμασι δι

- 690 Regales inter mensas , laticemque Lyæum ,
 Cum dabit amplexus , atque oscula dulcia figet,
 Occultum inspries ignem, fallasque veneno.
 Paret Amor dictis charæ genitricis , et alas
 Exuit, et gressu gaudens incedit Juli:
 695 At Venus Ascanio placidam per membra quietem
 Irrigat, et fotum gremio Dea tollit in altos
 Idaliae lucos , ubi mollis amaracus illum
 Floribus, et dulci aspirans complectitur umbrâ.
 Jamque ibat dicto parens, et dona Cupido
 700 Regia portabat Tyriis , duce latus Achate.
 Cum venit, aulæis jam se Regina superbis
 Aureâ composuit spondâ , mediamque locavit.
 Jam pater Aeneas, et jam Trojana juventus
 Conveniunt, stratoque super discumbitur orsto.

Dant

* * *

δι' ὅλης τῆς ᾳσας κυκλοτερῶς ἀποτεμαστιζομένιων, κροκοεδεῖ χνᾶ, οἵτοι ἐρίω,
 τῷ ἐξ αἰάνθῳ, Φυτῷ θαυμασθεὶς ἐξαγομένῳ τοιότῳ γὰρ τι ειναι υπελη-
 ;Φα, τὸ καθ' Ἡσύχιον, ἐξ αἰάνθῳ υφασμένον περιφαμμα. Περὶ δὲ τῆς
 Ακανθῶς Ορεα Γεωργ. B. σίχ. 139. Καὶ Δ. σίχ. 554.

Στίχ: 698. ἈΓΛΑΓ'ΑΣ ἘΛΕ'ΝΗΣ ἈΡΓΕΙ'ΗΣ, κτ: Ἀργείω καὶ Ὄμηρος τίω
 „Ἐλένιω αἴποκαλεῖ. (Ιλ: B. 177.) Μὲν καὶ τῆς Λακεδαιμόνιος Ἀργεῖς καλε-
 μένης (Φοσὶν Εὐσάθιος) καθάπερ καὶ ὅλη ποτὲ ἡ Πελοπόννησος. Παραπ-
 λήσια δὲ τέτοιοι προσεπισημειώται, καὶ τῷ Β'. τῆς Ὄδυσσεϊ καὶ γὰρ
 καὶ Πελοπόννησον, καὶ Σπάρταν, ἐκ τῆς ἐπισημοτέρευτης περισεμνώεθαι.
 Εἰεῖδα μὲν καὶ Ἀργος Ἀχαικὲν, καὶ Πελασγικὸν, καὶ Ἰππιον, καὶ Ἰππό-
 „Βοτον, πρὸς διασολίῳ τῇ Ἀμφιλοχικῇ, καὶ Κιλικία, καὶ τῶν ἄλλων τὸ
 „δὲ τοι Ἰδιάτατα Ἀργος, πόλις ἦν ἐπὶ τῆς Πελασπονήσου, πρὸς Ἡλιον
 ανίχοντα κεμένη, Μητρόπολις τῆς ἀπασῶν τῶν ἀν' Ἐλάσσα αἰρχαιοτάτης
 Βασιλείας, τῆς υπὸ Ἰνάχου συσάσης τῇ ἐκ Φοινικης μεταναστεύσαντος. Σά-
 ςει δὲ ἔισγε καὶ νῦν ἡ πόλις αὐτῇ τὸ γοῦν ὄνομα. Ἐν δὲ δὴ τῷ Ἀργολ-
 κῷ λιμένι ἡ Ναυπλία καται, οἵτοι τὸ Ναυπλιον.

Στίχ: Αυτ: ΜΥΚΗΝΩΣΝ, Καὶ αἱ Μυκηναὶ δὲ Πόλις Ἀργολική, ἡ πολὺ^{τῷ} Ἀργεῖς ἀπέχεσσα, κτίσμα Περσέως τῷ Διὸς καὶ Δανάῃς οἱ Ἀκρισίες
 τῷ Μητροπάτορος τελευτίσαντος, εἰς Μυκηναῖς ἐξ Ἀργους τὸ κράτος με-
 τέσησε. Μυκηνῶν δὲ ἐβασίλευεν ἐπὶ τῶν Τεραῖκῶν Ἀγαμέμνων.

Στίχ. 699. ΠΕΡΓΑΜΑ ΙΕΜΕ'ΝΗ; ΤΜΕΝΑΙ'ΟΤΕ Η'Δ' ΑΘΕΜΙ'ΣΤΟΤΥΣ. Περὶ^{τῶν} Περγάμων ὅρα ἀνωτ: σίχ: 510. Τμεναῖς δὲ ἀθεμίσιες τές τῆς Ἐλέ-
 νης λέγεται τὸ μετὰ Πάρειδος. Τμεναῖοι δὲ οἱ γάρμοι ἔλασχον καλεῖσθαι ἐκ
 γενίσκες τῶν τοις Τμεναῖς τένομοι, ὃν ἐν ταῖς Γαμηλίοις τελεταῖς Ἐλίωες
 ἐπαναφωνεῖν πάλαι εἰώθεσαν, ὡς μετὰ τῶν ἀρπαγῶν τῶν Σαβίνων παρ-
 θέντων Ρώμαιοι τὸν Ταλασίωνα ὑσερον. (ὅρα Γεωργ. Γ. 65.)

Στίχ. 700. . . . ΜΗΤΡΟ'Σ ΔΩΡΗ'ΜΑΤΑ ΛΗ'ΔΗΣ. Νοητέον δέ, οἵτοι ἀπερ-
 Λήδας η μῆτηρ ἐδωρήσατο Ἐλένη τῷ θυγατρὶ, η ἀτταὶ ἐκείνη πρὸς Διὸς
 ἔληφεν ὡς ἔντα η καὶ τέτων ἀμαὶ ἐκάτερον. Ή δὲ τοι Λήδα μεριθευ-
 ται, τῷ Διὸς ἐν εἴδει Κύκνῳ αὐτῇ ὄμιλήσαντος, ὡν ἀποτεκέθαι, ἐξ ἐ^τ
 Ἐλένη προέκυψεν. Εὔρησες δὲ τὸν μῦθον παρεῖται Ἀπολλοδώρῳ ἐκτεθένται
 περιεργότερον. (Βιβλ: Γ. Κεφ. 10.)

Στίχ:

Ἄγλαῖας Ἐλένης ἀργείης, τὰς δὲ Μυκηνῶν,
Πέργαμα ἰεμένη, ἀθεμίτας ηδ' ὑμενάντα
Θαυματὰ ἔξοιτεν, μητρὸς δωρῆματα Λήδης.
Πρὸς τοὺς καὶ σκῆπτρον, τὸ ποτ' Ἰλιόνη Φορέεσκε,
Θυγατρῶν Πριάμου πρεσβύτης ηδὲ τε ὄρμον
Μαργαρόεντα ἀτὰρ διπλοῦ λιθάκεσσι σέμιμα.
Αἷψ' ἄρα ἀλίξας ιδὺς καὶ νῆας Ἀχάτης.
Κανὰ δὲ τοι Κυθέραια μενοίνα, κανὰ δὲ οἱ ἥτορ
Φράζετο· ὁφρὸς Ἐρος, ἄδος ἔόντε, καὶ ὄψιν ἀμέψας,
Ἄντι δὲ Ἀσκανία γλυκερὸς ἥξη, καὶ δώροις,
Οσέα μανομένης κρείσης πρὸς γένιποήσῃ.
Πτῆσσε γὰρ ἀσατον ὅπον, ἀτὰρ Τυρίκες διγλώσσας.
Ἡρη δὲ αὖτὴ δαῖεν ἀεξε δὲ νὺξ μελεδῶνα.
Τοιγάρ τοι πτερόεντα Ἐρον προσφυέγξατο τοῖα:
Ω τέκος ἵς ημή, μεγάλη δὲ τὸ ἐμέο σὺ κίνυσ.
Ος θ' ὑπάτη πατέρος Τυφαώνια κῆλ' ἀθερίσεις

700

705

710

Πρὸς

* * *

Στίχ: 701. ἸΛΙΟΝΗ Ταύτια Πολυμνήσει, Φασὶ, τῷ Θρακῶν βασιλέυοντι, εἰς γωνία εἴδεναι τὸν γεννήτορα Πρέαμον. Ἄλλα γάρ, ἐν αἷς Ἀπολλόδωρος αριθμῇ θυγατράσι Πριάμος, ἐκ μὲν Ἐκάθης Κρέσταν καταλέγει, καὶ Δασδίκιλος, καὶ Κασσάνδραν ἐκ δὲ ἄλλων γιανιών, Μέδεσσαν, Μηδεστιάσια, Λυσιμάχηις, Αριστοδήμηος (Βιβλ: Γ. Κεφ: ΙΒ.) Ἰλιώντης δὲ τίνος, καὶ τάυτης πρεσβυτάτης γενομένης Πριάμος θυγατρὸς, τὸ παράπον ὃ μέμνηται ἀλλὰ ὁ Σχολοιογράφος, πρὸς Τύνον Κεφ: 109. ημᾶς παραπέμπει. Δημείωσαι δὲ, στις τὸ σκηπτροφορεῖν τὰς θηλείας, εὐδὲ τοῖς αερχαίοις ἀπέκειτο. Καὶ γάρτος καὶ βασιλεύειν αὐτὰς ἐκληρεῖτο πάλαι, καὶ ιερατεύειν δὲ, πρὸ τῶν ἄλλων μάλισταί τινας ηλικίαν πρεσβύτεραι. Ἰλιώτια δὲ Ισορρόπι, τῷ Ιλιού ἀλόντος, ὑπὸ τῷ γαμέτῃ Πολυμνήσορος ἀποβληθεῖσαν, ἀπολέθημα αὐτέχειρα. (Σέρβιος)

Στίχ: 705. ΚΤΘΕΡΕΙΑ Προσῆψε τῷ Θεῷ τινας ἐπωνυμίαν ἢ Νῆσος τὰ Κύθηρα, ἐνθα διαφερόντως ἐθεραπέυετο. (Ορεα ἀνωτ: 280.)

Στίχ: 709. ἈΣΤΑΤΟΝ ὉΙΚΟΝ, ἈΤΑΡ ΤΥΡΙΟΤΣ ΔΙΓΛΩΣΣΟΥΣ.
Ογάρ ἕπος σιωπαστῶν ἐδόκει τῷ οἰκοδεσποινῃ, γωνικὴ ἔση, Φύσει ἐντρέπτῳ τῷ πολλῷ καὶ ἀκοπρεστάθῳ, παλιμβόλῳ τε καὶ ἀπίσῳ περὶ τῆς αὐτῆς ἐνδοιάσειτις εἰκότως, ποτέροις τέως αὐτῇ χαριεῖται; Τέυκοις, η Ἐλησις Τάς δὲ Τυρίες διγλώσσες νοητέον, ἐν μόνον τῷ προφορικῇ Διαλέκτῳ, ὡς καὶ Φοινίκις Φθεγγυομένης καὶ Λιβυσὶ, ἀλλα καὶ τοῖς διανοήμασσι, καὶ τοῖς τρόποις, ὡς ἀλλα μὲν κένθεσιν ἐνὶ Φρεσὶν, ἀλλα δὲ βάρεσσι, καὶ σλως δολιόφροσιν σενθρώποις καὶ ἀπατεῶσιν. οὐ καρέν καὶ Φοινίκιος πίσις, καὶ Φοινίκιος σιωπήνη, παρειμιωδῶς κεκωμάθηται.

Στίχ: 710. ἩΡΗ Δ' ΑΙΝΗ ΔΑΓΕΝ κτ: Ως αμέλικτος αὶς ἔσα Τρώεσι καὶ Αἰνεῖσι, ταῖς ὑπονομαῖς αἰτιών ὑποφλέγγεσαι, καὶ μηδὲ καθ' ὑπνος ἡρεμεῖν ἐπιτρέπεται. Νύκτωρ δὲ βαρύτερον, η μεθ' ἡμέραν πεφίκασι πιέζειν αἱ μέριμναι διὸ καὶ προσέθετο: (σεξε δὲ νὺξ μελεδῶνα.)

Στίχ: 711. ΤΟΙΓΑΡΤΟΙ ΠΤΕΡΟΕΝΤΑ ἘΡΟΝ. Ερως ὁ τῆς Κύπερος γόνος, καὶ πάσις ὁ γράφεται, καὶ τοξούρος, καὶ πτηνὸς τὸ μὲν, διὰ τὸ ὄλγυνεν καὶ ἀβλον' τὸ δὲ, διὰ τὸ ὄξυν καὶ ἐπιβλον' τὸ δὲ, διὰ τὸ βραχυτελέσ καὶ κέφον καὶ ἀσατον' Γενεαλογεῖσι δὲ, οἱ μὲν ἐξ Ἀφροδίτης αὐτὸν καὶ Ἀρεος οἱ δὲ ἐξ αὐτῆς καὶ Ἡφαίστου οἱ δὲ χασογενῆς, καὶ τῆς πρώτης Τῶν ἔντων συσάσεως, Φασίν, ἐναι κύημα.

Στίχ: 713. ΤΥΦΑΩΝΙΑ ΚΗΛ' ΑΘΕΡΙΖΕΙΣ. Περὶ τῷ Τυφάωνος, ἢν η Γῆ ταρταρωθεῖσα ἐμυθεργήθη τεκέδαις, οἵσι μὲν τινας μορφίων ὑπῆρχε, Βιβλ: Α'.

T

καὶ

705 Dant famuli manibus lymphas, Cereremque canistris
 Expediunt, tonsisque ferunt mantilia villis.
 Quinquaginta intus famulæ, quibus ordine longo
 Cura penum struere, et flammis adolere penates.
 Centum aliæ, totidemque pares ætate ministri,
 710 Qui dapibus mensas onerent, et pocula ponant.
 Nec non et Tyrii per limina læta frequentes
 Convenere, toris jussi discumbere pictis.
 Mirantur dona Aeneæ, mirantur Iulum,
 Flagrantesque Dei vultus, simulataque verba,
 715 Pallamque, et pictum croceo velamen Acantho.
 Præcipue infelix, pesti devota futuræ,
 Expleri mentem nequit, ardescitque tuendo
 Phœnissa, et puero pariter, donisque movetur.
 Ille, ubi complexu Aeneæ, colloque pependit,
 720 Et magnum falsi implevit genitoris amorem,

Reginam

* * *

καὶ τὸ μέγεθος ὅσος, καὶ τιὸν διάστημα, ὡς καὶ αὐτῷ τῷ τῷ Θεῷ ὑπότε
 τῷ Ζιών κατισχυσαδαι, μετιτέον Ἀπολλόδ. (Βιβλ: Λ', Κεφ: 5.) ἐς πλάτος τὰ περὶ τέττα διεξερχόμενον. Τυφαώνια δὲ κῆλα νοητέον ἐνταῦθα θύες κεραυνὸς, ὡς Ζεὺς Τυφῶνας ἐπ' ὄυρανὸν ἐφορμήσαντα κατεκεραύνωσε. Ταῦτα μὲν οὖν τὰ κῆλα, ἥτοι τοξευματα, καὶ τοι τοιαῦτα, καὶ ὅτῳ Φοβερῷ ὄνται, ἀθερίζειν τὸν Ἔραν ή Κύπριος Φοῖσι, καὶ τῷ Διὸς αὐτῷ ἐπικρατέσσερον εἴναι λέγοσα. Διὶ αὐτῷ γὰρ τῷ Ἔρωτος, ὃν κίκιον ἔσσεταις καὶ Ιδαῖον ὄνομάζει, (ῦμ. Α. εἰς Ἀφροδ. Ὁμ: 5/χ. 36.
 „Καὶ τε παρέκα Ζιών νόον ἕγαγε τερπικεραύνε,
 „Καὶ τε τῷ, εὗτε θέλοι, πυκνὰς φρένας ἔξαπαφεσα,
 „Ρηϊδίως σωμάζε καταθυητῇσι γωνιέσιν.

Στίχ: 720. ἩΠΕΙΡΗ ΞΕΝΙΓΗ κτ: τιὼν ἐν Καρχηδόνι παρὰ τῷ Διόδοι, Αἰνείστε καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν ἐπιζένωσιν Ἀφροδίτη ὑφορᾶται· ὅτι καὶ ή πόλις αὐτὴ ή ἀρτίως οἰκοδομεμένη, καὶ ή τῆς πόλεως κρατεῖσα Διδώ, καὶ τὸ ἔθνος ὅλον τῷ Ἡρῷ αὐτέκειτο, η μηδέποτε τοῖς Τρώεσι φίλας φρονεῖσα ἐγένετο.

Στίχ: 725. ΠΑΓΣ ΜΕΝ ἈΝΑΚΤΟΡΙΔΗΣ κτ: Τὸν Ἀσκάνιον λέγει, μέγισον αὐτῆς μελέδημα ὄντα τέττον αὐτὸν ἀποφάνυσσα. Ἐκηδέτο μὲν γὰρ καὶ Αἰνείσις ὡς ψέος ή Κύπριος, ἀλλὰ διαφερόντως ἐμελεν αὐτῷ τῷ παιδὸς Ἀσκάνιος, ἐφ' ὃν, τὸ ἐπὶ τῆς Ἰταλίδος γῆς πεπρωμένον Ρωμαῖοις ὑπὸ τῷ Μορῶν κράτος, ἐρέδετο.

Στίχ: 728. . . . ΑΙΠΕΙΝΩΝ ΓΕ ΚΤΘΗΡΩΝ. "Εσι γὰρ ὁρεινὴ ή Νῆσος, καὶ ἀπλῶς θάλεν ὁ, τι μὴ ὅσος αὐτόχθημα, θαλάσσης ἐκκύπτον, καὶ γενῆς συνάσσεις ἐπιπολαζόσης βραχύτις ἔχον κατ' αὐτὰ τὰ ὑπώρεια:

Στίχ: 729. "ΗΘΥ ΤΠΕΡ ΙΔΑΛΙΟΙΟ κτ: Τὸ δὲ Ἰδάλιον ἄλσος ίδη ἐπὶ Κύπρα τῆς Νήσου, ανακείμενον Ἀφροδίτῃ, ἐν ᾧ καὶ Ιερὸν Ἰδρυτο Ἀφροδίσιον, τῆς Θεᾶς πάλαι πρὸς Φοινίκων ἐκεῖ θεραπευομένης ὑπ' ὄνόματι τῷ Ἀσάρτης· τὸ μὲν οὖν Ἀλσος ἐκένον Φοινικιστὶ Ἰδαλάχ ἐκαλεῖτο· Τέτο δὲ ίδη, η χώρα η τῆς Θεᾶς, ἐξ ὅ τὸ Ἰδάλιον. (Βοχάρτ. Χανα. Βιβλ: Α. Κεφ. Γ-)

Στίχ:

Πρὸς σέ δὰ καφφεύγω, οὐέτις δὲ σ' ἀρήσομ' ἀρήγειν.

Ως κάσις Αἰνέας πάσας διπτάζετ' ἀν' ἀκτὰς,

Νωλεμέως δ' ἔχθε αδίκης ἀπελαύνεται Ἡρης,

Γνωτὰ τοι ἥψατο καὶ σέο δηθὰ ἐμὸν τόδε ἄλγος.

Φοίνισσ' αὐτὸν ἔχει Διδὼ, ἀγανᾶσι δ' ἐρύκει

Παρφασίησ' αὖτις δεῖδω δὲ ὅπποι τραπέοιτο,

Ἡραὴ ἔενη, μή δὲ ἐπὶ τοῖσι δὲ λῆξοι.

Τῷ τοι φριῶαι δόλοισιν, ἀτάρ Φλογὶ ἀμφὶ βαλέθαι

Φράζομ' ἄνασσαν, μή δὲ Θεῶντις μὲν μετατρέψῃ,

Ἄλλὰ σώ Αἰνέαο ἀρρήκτῳ ἔρω ἔχοιτο.

Ως δὲ τὰ κεν τελέσαις, τώδε ημών κέκλυθι μῆτιν.

Παῖς μὲν ἀνακτορίδης, (Οὸς ἐμοὶ μελέδημα μέγισον.)

Πατρὶ Φίλῳ μετάπεμπτος ἐς Ἀσυ Σιδώνιον ἤκει,

Δῶρα Φέρων Τροίης, παρλείμματ' ἀλὸցτε πυρὸςτε.

Τόνδε ἔγω ἐννήσασα ἐπ' Αἰπεινῶν γε Κυθήρων,

Ἡθ' ὑπὲρ Ίδαλιοι, έδει ἵερῷ ἐνικένσω.

Ως δ' ἄρε μῆτις γνῶ δόλον, ή μέσος ἀντιβολῆσῃ,

Σὺ πλάττεθαι κεῖνον, ίω δὲ μόνια κατὰ νύκτα,

Παῖς παδὸς γνωτὰς τε ὄπωπὰς ἀμφιέσασθαι.

Οφρα σ' ἐπεὶ Διδὼ κόλποισι δεδέξετ' ἐν οῖσι,

Λαμπρᾶς γηθομένη δάύταις, καὶ νάμασι Βάκχος.

Εὗτε περιπλέγδια γλυκεροῖς σε Φιλήμασι κύσσῃ,

Πῦρ κρύφ' ἐνιπιεύσῃς, Φαρμάκεις τ' ἐξαπαφήσῃς.

Ἐικαθ' Ἔρως ἐπέεσσι Φίλης μητρὸς, πτέρυγάστε

Αββαλε, καὶ γῆθων κατὰ θυματα βάσκεν Ίάλε.

Κύπρις δ' Ασκανίῳ ἐπὶ νήδυμον ὑπνον ἔχενε.

Κάν κόλποις θαλφθέντα Θέαν ἀναείρατο ὑψι,

Αλσέ ἐπ' Ίδαλιης ἀπαλὸς δὲ ἀμάρακος αὐτὸν,

Ανθήμων, ήδὺ πνέων, σκιών περὶ βάλλε.

Μέσφα δὲ βάσκεν Ἔρως ὑποπειθής, αὐτὰρ δῶρα

Ηνεκεν Τυροῖς, βασιλῆϊ ἀγῶν πάντας.

Ἴκομένη δὲ Αἰνασσα ἐν ἀνλαίαις ἀγεράχοις

Κέκλιτο χρυσείω κλιντῆρι καθῆσο δὲ μέσσῃ.

Σῶ δὲ καὶ Αἰνέαστε πατήρ, καὶ Τρώιος ἥβη,

T 2

* * *

Εἶπατο

Στίχ: 741. . . . ΑΠΑΛΟ' Σ ΔΕ' ΑΜΑΡΑΚΟΣ Ο Αμάρακος δὲ φυτὸν
ἐσὶν ἐνῶδες, Σάμψυχον ἄλλως καλέμενος ή Γαλλιέ Mariolaine, Ιταλισή
Majorana, ή Persa. Οὕτω γὰρ Αινίβας ὁ Κάρος τὸ ἐν ᾧ Ασκάνιον ή Κύπριος
ἀνέκληε θαμνῶδες φυτὸν Ιταλισήν υπογράφων.

Entro un Cespuglio

„Di lieti fiori, ed odorata Persa,

„A la dolce aura, a la fresc' ombra il roseo.

Γίνεται δὲ ἐκ τῷ τοιόδε φυτῷ τὸ Αμαράκιον, ή Σαμψύχιον καλέμενον
μῦρον, ή ἔλαιον ἀριστον, ή Πλίνιος. (Φυσ. Ισορ. Βιβλ. ΙΒ. Κεφ: Δ) τοῖς
λοιποῖς μυρελαύοις συγκαταλέγει. Ενεκίνετο δὲ τοῖς παλαιοτέροις αμάρακος
ὅτι Κύπρος, ὡς τῶν ἀλλαχός φυσικῶν τῶν ὁδμῶν κρείσσων, καὶ τοῖς
Σκαρπίσιοις ὀλέθριος Φεύγει δὲ τὸ Σάμψυχον καὶ ίε. (Λεκρήτ. εν
τῷ)

Reginam petit; hæc oculis, hæc pectore toto
Hæret, et interdum gremio fovet, inscia Dido
Insidet quantus miseræ Deus; at memor ille
Matris Acidaliæ, paulatim abolere Sichæum
725 Incipit, et vivo tentat prævertere amore
Jampridem resudes animos, desuetaque corda.
Postquam prima quies epulis, mensæque remotæ,
Crateras magnos statuunt, et vina coronant.
Fit strepitus tectis, vocemque per ampla volant
730 Atria: dependent lychni laquearibus aureis
Incensi, et noctem flammis funalia vincunt.
Hic regina gravem gemmis, auroque poposcit,
Implevitque mero pateram: quam Belus, et omnes
A Belo soliti: tum facta silentia tectis.
735 Jupiter (hospitibus nam te dare jura loquuntur)
Hunc lætum Tyriisque diem, Trojaque profectis

Esse

* * *

τῷ 5.) τῶν Φυτῶν τὸ ηδύπινην ποιὴ ἔυσμον, ὁ ἐν Βοσκήμασι δυπαράδης
καὶ βορβορωδέστατος.

Στίχ: 748. ΕΓΑΤΟ ἈΙΡΟΜΕΝΟΙ κτ: Οὔτω καὶ οἱ Μητῆρες τῆς Πλωελόπης
(Οδυσ. Α. 145.)

,Ἐξέτης ἔζοντο, κατὰ κλισμάστε θρόνυστε.
,Τοῖσι δὲ κίρυκες μὲν ὑδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχεισαν,
,Σῖτον δὲ δμωὰ παρενήνεον ἐν κανέοσιν.

Στίχ: 764. . . . ΨΕΤΔΟΥΣ ΓΕΝΕΤΗΡΟΣ, Τῷ πλαττομένῳ 'Ου γὰρ
ἐξ Αἰγαίων τεχθεὶς λῷ τῇ Κύπρῳ, ὃς αὐτὶ Λασκανίᾳ ὑποβέβλητο 'Εξως.

Στίχ: 768. . . . ΑΚΙΔΑΛΙΗΣ Ακιδαλία ή Ἀφροδίτη καλεῖται, ἀπὸ τῷ,
ἐν τῷ, κατὰ Ορχομενὸν τὸ Λασι Βοιωτίας, πηγῇ, τὰς χάριτας λαβεθεῖσαι,
τὰς ἐξ αὐτῆς τεχθεῖσαι Ἀφροδίτης μυθουμέναις, καὶ ταύτη ἀεὶ σωάσσεις,
κατὰ γὰρ Φερνύστον παρέδρεις τε καὶ σωάδρεις τὰς χάριτας ἔχει η
Ἀφροδίτη. "Η ὅτι ὀξυτάταις ἀντη τῷ ψυχῇ λὺπονύσσει καὶ δρύπτει μερίμ-
ναις, καθάπερ ἀκίσι τοῖς πλήσσοσσα καὶ τιτρώσκεισα.

Στίχ: 770. . . . ΕΡΩΤΙ ΖΩΝΤΙ, "Ητοι ἀκμαίωτε καὶ σφοδρῶ, η γοῦν τῷ
πρὸς τὸν ἥδη γάντας ἀρτίως ἀπαρχομένω, τῷ πρὸς τὸν πάλαι τεθνεῶτος
ἦς γ' ἐπὶ τὰ νῦν διαφέσαντος τῷ δὲ προάγεν ἐνταῦθα, προκαταχθεῖ
ἔσιν, ὡς ἐπικρατῆσαι.

Στίχ: 772. ΠΡΩΤΑΣ Δ' ΑΡ ΜΕΤΑ ΔΑΙΤΑΣ. . . . Τὸ παρὰ Ρωμαίοις ὁδὲ
ὁ Ποιητὸς κρατεῖν παρίσησιν ἔθος παρέστη, η μὲν πρώτη δαὶς ἦν, η τῶν
ἔδεσμάτων η δὲ δευτέρα, η τῶν προπίσσεων. Ἐπειδὰν γὰρ ὄνειατα ἀπήρ-
θη, ἐπιφέρεις ἔχομένως, ὅτι Κρατῆρας σῆσαν.

Στίχ: 773. ΚΡΗΤΗΡΑΣ ΣΤΗΣΑΝ ΜΕΓΑΛΟΤΣ, ΟΙΝΟΤΤΕ ΣΤΕΨΑΝ· Μεγάλες
εἴπε τῷς Κρατῆρας, διὰ τὸ δαψιλὲς τῷ πάτε. Οὔτω καὶ Θεόκριτος ἐν
Εἰδύλ: Β. „Στασια δὲ κρητῆρα μέγισν λευκοῖο γάλακτος. Ἐφιλοτιμεῖτο
δὲ ἔμπης ἐν ἐυωχίαις, καὶ περιττάς τινας τὸ μεγεθός Κρατῆρας ισάειν
ο γοῦν Ἀρδίσιαν ἐν Ζ. Βιβλ: ισόρησεν, ἐξ έιος γε καὶ τῷ αὐτῷ Κρατῆρος,
ἐννεακικλίσις Δαιτυμόνας τοῖς Θεοῖς πεσσαθεῖς τηλικέτες ἦν ὁ Κρατῆρ!
παρὰ δὲ τῷ Δεπνοσοφ. Βιβλ: Ε. Κεφ: Ε, μέγας χρῆμα Κρατῆρες σύμοιως
ἀναγνωσκομεν αργυρές, ἐξάκις ἐκατὸν αὐτοφορεῖς περιέχοντος, ἐν αμά-
ξῃ ἀνδρες ισάριθμοι εἶλκον. Τὸ δὲ τοι (στήψας) vina coronant: Ομηρικῶς
εκπέφρασαι: Ιλ: Α. 569. καὶ ἀλλαχθ.

,Κάροι μὲν κρητῆρας ἐπεισέψαντο ποτοῖο.
τὸ δὲ στήψας παρ Ομηροῦ ἐι: τὸ πληρῶσαι. (Ορεα Πλάτ: Συμποσ. Β. 6. Λ.
Γ. Τμήμ. Α'.) Τότο δὲ ἐι: φάνας: ἐστ' ἐπὶ τὸ χεῖλος ἐνέπλησσαν, ὡς
Αθηνα:

- Εἴαντ' ἀγρόμενοι ποτὶ πορφυρέοισι τάπησι.
 Χέρνιβα δὲ διωδες χεῦον κανέοισι δέ σῖτον
 Νώμων, καὶ χερδοῖν λαχνώδεα μάκτρα παρεῖχον. 750
 Πεντήκοντα διωδαὶ ἐπιχερῶ ἄδατα δέ ξύδον,
 Ἐσσαν πορσιώνασαι, ιδὲ Εἰνη ἐνθυόθσαι.
 Καὶ γ' ἔκατὸν δέ ξτεροι, δρητῆρες δὲ πλικες ίσοι,
 Οἱ δὲ αὐτίπλων δαῖτας ἐδητύος ηδὲ ποτῆτος.
 Πρὸς δέ ἔτι καὶ Τύριοι συχνὸι φαδρὸις κατὰ οἰκισ
 Ἡγερθεν, κλισμοῖς τάχθεν γραπτοῖς δέ ανακείθαι.
 Δῶρα μὲν Αἰνείαο ἄγαντο, ἄγαντο δέ Ιάλον.
 Ὁπα Θεᾶς τ' αὔθισαν, ἐπη τ' ὄλοφωια τοιο.
 Χλαῖναν τε, κροκέη τ' ἐνύφαντον Κυκλάδ' ακάνθῳ.
 Ἔξοχα δέ οἰκτίση, τῇ πῆμα ἐπιγροτο ὄλεθρο,
 Ἀμοτον ἐσορόωσα, ἐσὸν κατὰ δαμετο ητορ,
 Φοίνισσ', ηντ' ἐπίσης καὶ παῖς, καὶ δῶρα ἔκινε. 755
 Ός δέ ὁ περιπλέγδω δειρῆς Αἰνείας ἀπῆρτο,
 Πολλὰ τε ψευδᾶς ἔμπλησε ποθιὰ γενετῆρος,
 Βῇ μετ' Ἀνασσαν ἵναν ηδὲ ὄψεσί τε, σέρνοις τε 760
 Ἰχε, μέσηγύ τε οἰς κόλποις Διδὼ περιθάλπεν,
 Αγνώσσας τάλανα, ὅσος παρὰ οἱ Θεὸς ἔσκεν.
 Άλλ' οὐδὲ ἀκιδαλίης δὴ μνήμων μητρὸς ἐφετμῶν,
 Καρββραχὺ Συγχάις ἴχνη τὰ πρόσθ' απαλεύφεν.
 Αρχετο, καὶ προάγεν παιρῆτο ἔρωτι ζῶντι,
 Ευναθὴν πάθος, αὐτὰρ αἴθισθὲν πάρος ητορ. 770
 Πρώτας δέ ἄρδε μετὰ δαῖτας, ἐπεί τε ὄνειατ' ἀπῆρθη,
 Κοητῆρας σῆσαν μεγάλας, οἴνα τε σέψαν.
 Ήν δέ διμαδος μεγάροισι, μέλαθροις ιαχαὶ δὲ ποτῶντο,
 Λύχνοι τε κρεμάνωτο ὑπερθ' ὄρόφων ἀπὸ χρυσῶν. 775
 Οἱ δὲ τε λαμπτῆρες πυρσεύμασι νύχος ὑπερεῖχον.

Τῆμος

* * *

Αθιώ ὁ Δεπνοσοφ. Ἐν Βιβλ: Α. ηρμήνευσεν : ἐπιτέφονται γὰρ ποτοῖο,
 „Φησὶν, οἱ Κρατῆρες“ ητοι ὑπερχειλεῖς οἱ Κρατῆρες ποιεῖνται, ὡς διὰ τὰ
 „ποτᾶς ἐπιτέφονται. Καὶ τοι γε καὶ ἄλλως ἐκλαβεῖν ἔσαι τὸ, (ζέψαν),
 „αὐτὶ τὰς, αὐθεσι τὰ περιφερόμενα κύπελλα εἰς τρυφίω κατεκόσμησαν,
 καὶ κατηγλάσσαν.

Στίχ: 774 . . . ΜΕΛΑΘΡ' ΙΑΧΑΙ' ΔΕ' ΠΟΤΩΝΤΟ· Τὰς τῶν συμποσιαζόντων ἐπιβοήσεις ψυχώσας ὁ Μάρων ημῖν ἐπτέρωσε. τὰ Atria δὲ (Ἄτρια)
 κατὰ τιλα Λατίνων Φωνιλα, ἀνήρ ἄν Εἄλια κυρίως μέλαθρα ὄνειράσει τὰς
 γὰρ Atra ex fumo, ὡς ἐτυμολογεῖ Σέρβιος, τὰς ἐκ τῶν καπνῶν ην μέλασνα,
 αἴθρησαι αὐτὰς ἐγγὺς γὰρ τὰς Ὀπτανεῖς τέτακτο παρὰ τοῖς Αρχαίοις ὁ
 τόπος ὁ τῆς Σιτήσεως.

Στίχ: 775. ΛΤΧΝΟΙ ΤΕ ΚΡΕΜΑΝΤΝΤΟ κτ: Τὸ Αρχαϊκὸν ἔθος τῆς ἐν τοῖς
 δείπνοις λυχνεχίαις ἐπὶ Ομήρος, διαφέρει παρεπηρέμενον. Οὐ γὰρ
 οἱ Λύχνοι τότε απὸ χρυσέων ὁρόφων ἀπηγάρωτο κρεμανύμενοι, ὡς παρεῖ
 Ρωμαίοις υπερον ἐπὶ Ουργιλίδης. Άλλ' ὡς Οδ. Η 100.
 „Χρύσειοι δέ ἄρει κέραι ἐνδιμήτων ἐπὶ βωμῶν
 „Ἐσασαν, αἴθομένας δαΐδας μετὰ χρεσίν ἔχοντες“
 „Φαίνοντες γύντας κατὰ δάματα δαμτυμόνεσσι.

Esse velis, nostrosque hujus meminisse minores.
Adsit lætitia Bacchus dator, et bona Juno!

Et vos ô cœtum, Tyrii, celebrate faventes.

740 Dixit, et in mensa laticum libavit honorem,
Primaque libato summo tenuis attigit ore.
Tum Bitiae dedit increpitans: ille impiger hausit
Spumantem pateram, et pleno se proliuit auro.
Post alii proceres: cithara crinitus Jopas

745 Personat aurata, docuit quæ maximus Atlas.
Hic canit errantem Lunam, Solisque labores:
Vnde hominum genus, et pecudes, unde imber, et ignes;
Arcturum, pluviasque Hyadas, geminosque Triones:
Quid tantum Oceano properent se tingere soles

Hyber-

* * *

Στίχ: 777. . . . ΛΙΘΑΞΙΝ ΤΠΕΡΒΡΓΘΟΝ ΧΡΤΣΩΤΕ. 'Οι μὲν ἀρχαῖοι ἐν
βοῶν κέρασιν ἔπινον' (Αθίω. Δειπνος. ΙΑ.) διὸ καὶ Βάκχος ἐγραφετο κε-
ρατίσεις ἐνταῦθεν δὲ καὶ ὁ κρατήρ εἴρηται ὡς οἰον εἰπεῖν κερατήρ. Ἐφε-
ξῆς δὲ ποτηρίοις ἐχρησάντο χαλκέοις οἱ πλασιώτεροι ἐθεν αἱ χαλκοθῆ-
και, ἐν αἷς τὰ τοιεύτα αἰπειθετο σκέυη καὶ ἣν ἄρα ἐν θαύματι τότε, ἕτις
ἔχει δέπας ἀργυρεον εἰς ὃ τέως, μετὰ τὸ τες βοιωτες συλῆσαι τὰ ἐν
Δελφοῖς ιερὰ αναθήματα, ἐπὶ τὰς ἀργυρᾶς τῶν σκευῶν, καὶ τὰ χρυσᾶ,
προΐχθη ἡ πολυτέλεια. (Φειδ. περὶ τῶν Ομηρ. Αρχαιοτ: Βιβλ: Γ. Κεφ: Β.) Τόν δὲ τοι πλεῦτον, τῶν ἀργυρῶν καὶ χρυσῶν, καὶ πολυτίμοις λι-
θαξι κατηγλαισμένων ἐκπωματων τε, καὶ ἐτέρων τοιεύτων ἐπιτραπεζίων
Σκευῶν, Πλινίος τε (ἐν Πρεοπ. τῷ ΛΓ. Βιβλ: τῆς Φυσ. ΙΣ.) ἐκτιθησι, καὶ
Κλίμης ὁ Αλεξανδρ: (ἐν τῷ Β. τῷ Παιδαγ. Κεφ: Γ.) καὶ ὁ Δειπνος. δὲ
Αθίω. Βιβλ: Δ. καθισσῶν, ὅτι καὶ ἡ Αἰγυπτίων βασιλεὺς Κλεοπάτρα Μ.
Ἀντώνιον ἔσιωσε, παρεσκεύασεν αὐτῷ Συμπόσιον, ἐν ᾧ πάντα χρύσεα καὶ
λιθοκόλητα, περιττῶς ἐξαργυρασμένα ταῖς τέχναις θεᾶσθαι πρέπειτο.

Στίχ: 778. . . . ΒΗΛΟΣ,

779. ΟΓΤ' ΑΠΟ' ΒΗΛΟΤ ΧΡΩΝΤΟ. Περὶ τῆς τῶν ἀπὸ Βῆλος τῷ πρώ-
τῳ κατὰ διαδοχῇ τοιεύτας, ἥχρις αὐτῆς Διδεῖς, ἀνωτ: εἴρηται. (Στίχ.
370. καὶ 373.) Τὸν δὲ δὴ πρῶτον τέτον Βῆλον, τῶν Λοσυρίων βασιλεύσαντα,
τὸν Κρόνον εἶναι, τινὲς Φασίν. "Ἐτεροι δὲ, ἐπὶ Κρόνος γενέθαι, καὶ ὑπὸ^{το}
Κρόνου ἐπικεραθλίωσε. Κρόνον δὲ αὐτὸν, Βαλδέω μὲν παρὰ Φοίνιξ, Βήλ δὲ
παρὰ Ασσυρίοις πρεσσαγορεύεθαι. (Στίχ. Β.)

Στίχ: 780. ΖΕΤ^ο (ΖΕΙΓΝΟΙΣ ΚΑΙ' ΓΑΡ, κτ:) "Ενθεντοι καὶ Σένιος Ζεὺς,
ὅς Λυκάωνα, καὶ τὰς πεντήκοντα τέττα παιδες, (πλιὼν ἐνὸς τῷ νεωτάτῳ
Νυκτίμῳ) αἴπαντας ἐκεφαντώσε, διὰ τῶν περὶ τὰς Σένες δυσσέβεσαν
(Ἀπολλ. Βιβλ: Γ. Κεφ: Η.) Καὶ γὰρ, Όδ. Γ. 270.

"Σένες δὲ ἐπιτιμήτωρ ἰκετάων τε, Σένιωντε,
καὶ Σένιοις, ὃς Σένιοισι ἀμ' αἰδοίοισιν ὀπικεῖ.

Στίχ: 785. ΠΡΩΤΗ ΓΕΤΣΑΜΕΝΗ. . . . "Εθος γὰρ λῷ ἐν εὐωχίαις, Δῖτε, καὶ Θεοῖς
Σένιοις ἐπιλέβειν τῷ δὲ λοιβῶν ὅτας ἐπόιεν: Βραχύτι ἐκ τῷ ἐν τῷ πο-
τηρίῳ (οἱ Λοιβάσιοι ἐκαλεῖτο, η Λοιβίς.) οἵνες ἐπιχέοντες τῷ τραπέζῃ, καὶ Θεοὺς
ἐπικαλέμενοι φίρερ ἀν λειβοιεν, ἀλλούτε ἀλλον· οὐτα τῷ λοιπῷ, ὅσου απομενόμε-
νοι ἀκροις χείλεσιν. "Ελειβον δὲ τῷ πλεῖστο, Αἴθοπα οἴνον, καθ' Ομηρον. (Ιλ: Α, 231. καὶ 463. Καὶ Όδυσ. Γ. 459.) ηποι ἀκρατον. "Οθεν καὶ ἀκρητοι πρεσσέ-
ριωται αὶ σπανδαι. (Ιλ: Β. 341. Καὶ Δ. 159.) "Ο καὶ Ρωμαῖοις ἀλειβῶς ὅτας
παρατετήκητο, ὡςε μηδὲ τοῖς ἐξ Ελάδος πομπομένοις οἴνοις ἐπὶ τῶν απο-
δῶν αἴξεν κεχρηθαν υφορωμένος δηλονότι τῷ ἐκ καπηλεάς τῷ ὕδατος
εύγκρασιν. (Πλίν. Φυσ. Ισορ. Βιβλ: ΙΔ. Κεφ: ΙΘ.)

Στίχ:

Τῆμος "Ανασσα, λίθαξιν ὑπερβρῆθον χρυσῷτε,
Αἰτήσασα δέπας, πίμλησ' οἶνοιο, τὸ Βῆλος,
Οὐ τ' ἀπὸ Βῆλος χρῶντο ἀκίνδεντες ὅτ' ἔχον:

Ζεῦ (ξένοις καὶ γάρ σε θεμιτέστενον Φατίσαντο)

780

"Ολβιον ἥμαρ ἔμεν Τυρίοις τόδε, Τρώεσσίντε

Δὸς, καὶ μνήσεθαι τῷδε ἡμῶν τὰς μετέπειτα!

Παρὸ δὲ ἔσο ἐνθροσάνης παροχεῦ σύ τε Βάκχε, καὶ "Ηρη
Πότνια! ή δὲ ἄγυρις Τυρίων προφρόνως τελέοιτε.

"Η, καὶ ἄφαρ δαυτὸς καθύπερθε λαρὸν μέθυ λεῖβε.

785

Πρώτη γενυσαμένη δὲ ἐπὶ χάλεσιν ἥψατο ἄκροις.

Καὶ Βιτία βωσρεῦσα δὲ ὕρεξεν· ὁ δὲ ἥψυστος αἴσχυντος

Ἄφριζον δέπας, ἀμφὶ δὲ δεύτη χρυσέω πλείω.

"Ορχαμοι εἴδεντες. Κιθάρη δὲ κομῆτα Ιάπας,

Χρυσέη ἐξήχει, τὰ μέγας μυθέσκετο "Ατλας.

790

Μήνιω πλαγκτῶν μέλπε, καὶ "Ηελίοιο δὲ μόχθες.

"Ηδὲ ὕθεν ἀνθρώπων γένος, αὐτὰρ κτιώει τόσσα·

V 2
* * *

Hδ

Στίχ: 787. ΚΛΙ' ΒΙΤΤΑΙ "ΟΡΕΖΕΝ "Ην δὲ ὁ Βιτίας τῇ Διδοῖ ἐπὶ τῷ
σόλῳ Ναυάρχης (αἱ Φησὶ Σέρβ.) ὁ δὲ, λαβὼν ἐταύμφιον, χανδὸν ἐξέπιεν,
εἰς πυθμένα διαμυσίσας.

Στίχ: 789 ΚΙΘΑΡΗ, ΔΕ' ΚΟΜΗΤΑ ΙΩΠΑΣ. "Ην ἄρα, κομῶν Ιάπας,
καὶ τὴν τάτῳ μημένες Απόλλωνα, ἐτῶ τέχνην διὰ τῆς κιθαρωδίας ἦν μετιών.

Στίχ: 790 ΤΑ ΜΕΓΑΣ ΜΥΘΕΣΚΕΤΟ "ΑΤΛΑΣ. Οὗτος ιαπετεῖ γενέσ-
θα, καὶ Ασίας τῆς Ωκεανῆς, ἐρηταῖς αἰνέχειν δὲ τοῖς ὄμοις ισέρηται τὸν
Ουρανὸν. (Απολόδ. Βιβλ: Α. Κεφ: Β.) Απερ φῶν εἰσάγεται Ιάπας ὡδε
κιθαρωδῶν, φύταὶ ἐκεῖνας ἐνταῖς ἀλλοῖς, ἐυχῆς ἔργου ἐπο-
εῖτο, αὐτὸν ὑπὸ Μησῶν μυηθίσθαι. ("Ορεα ἐν τοῖς Γεωργ. Βιβλ: Β, σίχ. 555.
καὶ ἔτης, ἐς γ' ἐπὶ σίχ: 575. οὐ μὴ κατεκτεῖθεν διελθεῖ, καὶ ταὶς ἐπ' αὐτοῖς ἐκεῖ
αημετέμετο.)

Στίχ: 791. ΜΗΝΗΝ ΠΔΑΙΓΚΤΗΝ ιτ: Τῷν γὰρ πλανητῶν ἢ Σελήνη πολυπλα-
νέστατος. Διὸ καὶ τῷν καθ' ἡμέτεροι ομόνυμοις: Sidus, αὐτὶς ἐπε, σον-
τυμασίσιμοι, (Αἰρεον δηλ: δυσπειθέστατον) οἵσι δη, τοῖς τῶν περὶ τῶν Μα-
θησιν ταύτην αἰχολογέντων ἐκλογισμοῖς μόλις δοκεῖν ὑπέκειν καὶ τοῖς τοῖς
ὑπὸ τῷ κτίσαντος τεθῆσαιν αὐτῷ θερμοῖς τε καὶ ὅροις, αἰπαρατρέπτως,
καθὰ καὶ πάντα, πειθόμενοι.

Στίχ: Αυτ: ΚΑΙ ΗΕΛΙΟΙΩ ΔΕ' ΜΟΧΘΟΥΣ. "Ητοι τὰς καμάτες. Τίνας
δὲ αὐτὸς, εἴπερ ἥλιον "Ομηρος ἀκάμαντα προσηγόρευσεν; ἢ, στι καὶ κάμ-
ην φυν ἀντος ἐκ αἰδάνεται τῷ καμάτῳ. (αἱ Φησὶ Σέρβιος) κάματον δὲ ποῖον
ἄντις ἀλλοὶς ἀποδοίη ἥλιοι, ἢ τὸν κατὰ τὰς ἐκλείψεις ἐνίστε αὐτῷ δοκεν-
τα συμβαίνειν ἐπισκοτασμὸν, τῷ σελιώσι. ἐπιπροθεντος αὐτῷ, ὡςγε καθ'
ἡμᾶς εἰπεῖ, σώματος; Φαινόμενον γὰρ τὸ πάθημα τοῖς θεωμένοις, τῷ δὲ
Φωτῆρος ἡκίσια ἀπτεται· μένει δὲ ἐν αὐτῷ τὸ φῶς ἀεὶ ἀκηράσιον, καὶ
ἀνέκλειπτον, ἀχρις ἐβλεπει ὁ ἀνάψας. "Οτι δὲ τῷ ἐκλείψει ὁ Πει-
τῆς διὰ τῷ διηθέντος μόχθος γνίξατο, εὐδηλον. Lunam γὰρ ἐφη, Solis que
labores (Σελιώι, καὶ Ήλιος καμάτες.) 'Εν δὲ τοῖς Γεωργικοῖς ἐλεγε: Defec-
tus Solis varius, Lunæque labores. (ἐκλείψεις Ήλιος παντοίς, καὶ Μήνης
καμάτες.) αἰδιαφόρως τὰς καμάτες τιθεῖς, αὐτὶ τῶν ἐκλείψεων καὶ ανά-
παλιν.

Στίχ: 792. ΉΔ "ΟΘΕΝ ΛΝΘΡΩΠΩΝ ΓΕΝΟΣ, "Ἐκ Πρωτέως δῆτινος,
ἢ ἐκ Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας, ὁ Μυθολόγος ληρόσει. "Ἐκδ αἰτέμων, ἢ χυ-
μῷ ἐκ διδού διε, ἢ ἐκ πυρες, ἢ ὅλως ἐκ τῶν σοιχείων ἐιός, ἢ πάιτων, ὁ
Φυσιολέγος τερθρεύσεται. 'Ο δὲ ἐκ πίσεως ἀληθεῖς Θεολόγος, αἰτρεκῶς
ἐπερειδόμενος τῇ Αποκαλύψει, οἵδια πόθεν ἐρει.

Στίχ:

750 Hyberni, vel quæ tardis mōra noctibus obstet.
 Ingeminant plausum Tyrii, Troesque sequuntur.
 Nec non et vario noctem sermone trahebat
 Infelix Dido, longumque bibebat amorem,
 Multa super Priamo rogitans, super Hectore multa:
 755 Nunc, quibus Auroræ venisset filius armis:
 Nunc, quales Diomedis equi: nunc, quantus Achilles.
 Imo age, et à primâ dic, hospes, origine nobis
 Insidias, inquit, Danaum, casusque tuorum,
 Erroresque tuos: nam te jam septima portat
 760 Omnibus errantem terris et fluctibus æstas.

LIB. I. AEN. EXPLICIT.

* * *

Στίχ: 793. . . . ἈΝΕΜΩΝ ΣΤΑΣΙΣ, ὉΜΒΡΟΙΤΕ, ΣΤΕΡΟΠΑΙΤΕ, Ταῦτα οἱ
 καθ' ἡμᾶς Μετεωρολόγοι ἐκ πείραστε καὶ παρατησάσεως ἀμφιλαφῆς ἀνακ-
 ρίνοντες, μακρῷ πειδανότερον αὐτιολογεῖν ἐσίκασι περὶ αὐτὰ, ἥπερ οἱ ἀρ-
 χαῖοι. Ἄλλ' ἡμῖν ἐπὶ τῷ παρόντος ἐκ τῶν τοιότοις ἐνδιατρίβειν

Στίχ: 794. ἈΡΚΤΟΥΡΟΝΘ' ΤΑΔΑΣΤΕ . . . Περὶ τέτων ὅρα, τὰ σημειωθέντα
 Γεωργ. Α. 73. καὶ 154. Καὶ Γ. 442.

Στίχ: 796. ΧΕΙΜΑΤΟΣ ΗΕΛΙΟΙ . . . Εν τῷ Β. τῶν Γεωργ. 51χ. 562. ταῦθ,
 ἔτως ἐκπέφρασαι.

,Τάνεκα χειμέριοι δ' ἄρεις ἥλιοι ὠκεανοῖο,

,Ἐς λοετρὰ ἀσέρχεσθαι θέρευς τὶ δὲ νύκτα μινύθει;

Στίχ: 799: ΔΙΔΩΣ ΔΕΙΛΑΓΗ, ΔΟΛΙΧΟΝ ΔΕ ἈΦΤΣΣΕΝ ἘΡΩΤΑ. Τὸν κατὰ
 βραχὺ μὲν ἐντήκεθαι Διδοῖ ἀρχόμενον, ἐπὶ πολὺ δὲ προελευσόμενον ἐξῆς
 περὶ Αἰνείαν Ἐρων ὑπεμφάνιν ὁ Ποιητής, προπαρασκευάζει καὶ προοκ-
 νομᾶς τῷ λόγῳ, εἰς ὃςα ὑσερον ἡ τάλαινα περιπεστᾶται, ἀπτα τῶν ἐπομέ-
 νων φανώδημάτων ὑπόθεσις ἀντὼν ὑποσήσεται· τὸ δὲ, ἔρωτα ἀφύσσεν,
 ἢ πίνεν, ὃ καὶ Θεόκριτος ἐπών Φέρεται· καθά καὶ τὸ ἔρωτι μεθύεν, παρεῖ
 Ἀνακρέοντι, ἀριστα ὡδε καὶ εὐκαιρότατα, ὡς ἐπὶ Συμποσίοις, μετέληπτα.

Στίχ: 801. ΚΑΙ ΝΤΝ ΗΟΤΣ ΜΕΝ ΤΕΚΟΣ . . .

Στίχ: 802. ΝΤΝ Δ' ΟΙΟΙ Θ' ΙΠΠΟΙ ΤΤΔΕΙΔΟΤ Περὶ μὲν Μέμυ-
 νων τῷ Τιθωτῷ καὶ Ἡέσ, ἄλις ἀν' ἔχοι τὰ ἀνωτα: Σημειωθ: 51χ. 533. Καὶ
 περὶ τῶν Τυδείδε δὲ ἵππων, ἐς Ρῆσιν, ἀνελών ἔχει, ἀξηταὶ ὄμοιως ἐν
 Σημ: 51χ. 513. καὶ 515. προσεπισωάψει δ' οιώτις ὡδε, τῇ πολυπρεσεγμονβ-
 σῃ Διδοῖ ἀπαντήσας, τὼς Τυδείδε ἵππως αὔγριωτάτετε καὶ λίαν θήριω-
 δεσ γενέθαι, ὡς ἀνδρομέται σαρξὶ τρεφομέταις, κατὰ μυδικῶ τινας τερα-
 τολογίαν, τιὼ καὶ τὰ ἐκ φύσεως απερμοφάγατε καὶ ποιφάγα τῶν κτη-
 γῶν

΄Ηδ' ὅθεν ἥτ' ἀνέμων σάσις, ὅμβροιτε, σεροπάίτε·
΄Αρκτῶρον θ', Τάδαςτε, ἀτὰρ δοιάστε Αμάξας·
Καὶ τὸ δὲ ὡς πεύδος ὑποδύμεναι ὠκεανόνδε
Χέματος ἥξλιοι; τὸ δὲ νὺξ Θέρεος δηθάνει;
Τοῖς δὲ ἐπανεκρότεον Τύριοι· Τρῶες δὲ ἐφέποντο.

795

Καὶ μὲν παντοδαποῖς μύθοισιν ἐφέλκετο νύκτα
Διδὼ δειλαίη, δολιχὸν δὲ ἄφυσσεν ἔρωτα.
Πολλὸν αὖθις Πριάμῳ δὲ ἐρέειν, αὖθις Ἐκτορὶ πολλὰ.
Καὶ νῦν, Ἡγε μὲν τέκος, οἷς τιστὸν ἀφίκετο ὅπλοις;
Νῦν δὲ, οἶοι θ', Ὑπποι Τυδεάδες; νῦν, τίς Αχιλλεὺς;
Εἰ δὲ ἄγε ἔξαητο, ωὐξεῖνε, διεξιδι ἄμμιν,
΄Αρχῆς ἐκ πρώτης, Φησὶν, Δαναῶν γε ἐνέδρας,
Οἰκείωτε τύχας, καὶ ἄλας δὲ ἔτι τάς περ ὑπέντης.
΄Εβδομάτη γάρ δὴ περιήκοστὸν ἥδε θεράη,
Πλαζόμενον πάντη σε φέρει, αὐτὰ γινῶ τοὺς ἀνὰ πόντουν.

800

805

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Α'. ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ.

νῶν, κρεοβορεῖν αἰναπέίσασαν· καὶ ὅτι τῶν τοιετῶν ἵππων τὸ γένος, ὡς
Φασίτινες, Διόδωρον τὸν Σικελὸν μάρτυρα πρεβαλλόμενοι, ἐσ γέπ' Ἀλέ-
ξανδρον τὸν Μακεδόνα διήρκεσεν· ὡς δὲ ἄλλοι, (τῶν Οὐιργιλ: Σχολ:) καὶ
ἄλλοι Μ. τῷ Ἀντωνίῳ, ὃν δὲ Ἀυγύστος καθέλεν Οκτάουιος,

Στίχ: Άυτοι ΝΥΝ ΤΙΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ; Σεσημείωται δέ, ὡς εὐχὶ τίσποτε
ἥν δὲ Πηλέως καὶ Θέτιδος, ἀλλ' ὅσος: Quantus: ήλικος ἦν δηλούστι τῷ σώ-
ματος τῶν ἀναδρομίων, ηδὲ Διδὼ περὶ τῷ Αχιλλέως ὧδε πιαθάνεται. Φέρε-
ται γάρ εἰς μυθικῆς Ισορίας παρὰ Λυκόφρονι, ἐννεάπηχι τίνα γενέθλαι
τὸν Ηέων τὸ ἀνάσημα. Άλλο εἰκένο μᾶλλον σημειώσεως ἄξιον, ὅτι διὰ τῷ
ἀσυναρτήτῳ τῶν ἴρωτημάτων, καὶ διὰ τῷ περιττῷ τῶν, ἀπερὶ ηδὲ Διδὼ πα-
ρίσαται πολυπραγμονεύσας, τὸ ἀσατέν, καὶ ἡκισσα βεβηκός τῶν τῆς
γιωακίνης Φρενῶν, τῆς ἡδε παθαίνειδι, καὶ τῶν ψυχῶν ἐκταράττεθαι
ἀρχομένης, ἐυσοχώτατάτε καὶ ἐπηβολώτατά τοιούτα οἱ Μάρων ἐνταῦθα διαγε-
ψας ἡμῖν ἐνέφηγεν.

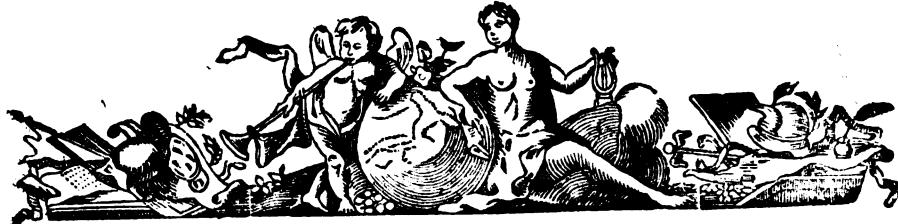
ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥ Α' ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ

Σημεώσεων.

P. VIRGILII MARONIS
AENEI DOS
LIBER II.

* * * * *
Π. ΟΤΙΡΓΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ
ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

ΤΟΥ Β. ΤΗΣ
ΑΙΓΑΙΑΔΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Πολυπραγμονέσερον Διδᾶς ἐγκαιμένης, καὶ, τὰ κατὰ τὴν Τροῖης ἐκπόρθησιν ὡς ἔχε, μαθεῖν ἀκριβέσερον ἀξιόσης, Αἰνέας ἐπὶ λεπτῷ διεξέρχεται. Διηγεῖται γὰν τὸ διὰ τὸ Δάριον ἵππος σρατήγημα, ὃν, Δαναοὶ μὲν δρασμὸν ὑποκρινάμενοι, ὅτε δῆθεν ἐπὶ τῇ ἐνναέτῃ ἀπαυδῆσαντες πολιορκίᾳ, οἴοντι ἀνάθημα τῇ Ἀθωᾷ κατέλιπον ἀνακεισόμενον Ἰλασῆριον· οἱ δὲ Τρῷες ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν ὀλέθρῳ περιποιησάμενοι, ἐντὸς σῆσαι τῶν ἐπάλξεων ἔσπευσαν· Τῶν μὲν γὰρ ἐν Τρῳ, τὸν ὑφεύδοντα δόλον ὑφορωμένων, ὃν εἰς Λαοκόων μάλιστα ὡς καὶ διὰ τότο λύειν τὸ μηχάνημα παρανέντων· τῶν δὲ πλειόνων, δέει τὸ περὶ τὸν Λαοκόωντα ἀντὸν, καὶ περὶ τὰ παῖδες συμπτώματος, καὶ πειθοῖ δὲ ἀμα τὸ Ἀργείας Σίνωνος, (ὸν ὡς δραπέτιων ἀφ' Ἐλλήνων ἀυτομολήσαντα σωθέντον) τὸ ἀνατεθὲν τῇ Θεῷ ἀσμενιδομένων, ἡ ψῆφος τῶν δευτέρων ἐκράτει. Καὶ δὴ τῶν τειχῶν τὸ ἄσεος μέρος καθαιρεθέντος, ὅσον χωρῆσαι διελθεῖν, ὁ πελώριος εἰσενήνεκται ἵππος. Τῆς δὲ ἐφεξῆς νυκτὸς, τῶν ἐν τῇ πόλει, ὡς ἦδη καθεστῶτων ἐν ἀσφαλείᾳ, βαθὺ ὑπνόντων, ἐπανέπλευσε μὲν ὁ σόλος ἄπαις ἀπὸ Τενέδου τῆς Νήσου, ἐνθα ἐλάνθανον· ἐξέθορον δὲ κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ οἱ τῶν Ἐλλίων λογάδες, οἱ τῷ ἵππῳ ἐνδοθεν ἐνεδρέυοντες, καὶ τὰ πόλιν ἐμπιμπρῶν ἀνεβάλλοντο καὶ διαπορθεῖν. Ἀντεπεξῆλθον δὲ τάτοις καὶ οἱ Τρῷες, τῇ πατρίδι ἐπιχειρεῦτες ἀμιώθας· καὶ μὲν δὴ, καὶ τὰ ἀρχῶν ἐδοξάν τι καὶ κατορθοῦ, τῶν πολευίων ἀνελόντες συχνὰς ἀλλ' ὅπε γὰρ, τῶν ἀναιρεθέντων ἀντοῖς Ἐλλίων θωρακισθέντες τοῖς ὅπλοις, καὶ μικρὸν ἐδόκεν ἀπόναθαι τῆς μεταμφιάσεως, εἰς τὸν περιετράπη τὸ δράμα, καθ' ἑαυτῶν μᾶλλον ἀποχρησαμένοις τῷ χήματι. Ἀμφοτέρωθεν γὰρ, πρὸς τε τῶν δυσμενῶν καὶ τῶν οἰκείων, τῶν μὲν μηδόλως, τῶν δὲ καὶ μάλα τὸ πλάσματος ἐπαγθομένων, βαλλόμενοι διεφθάρησαν. "Ωσε τῶν Δαναῶν τέλεον κατιχυσάντων, τά τε Ἀνάκτορα κατεπορθάτο, καὶ Πρίαμος αὐτὸς ὑπὸ Πύρρου τὸ Ἀχιλλέως ἀνήρηται. Ἐν τάτοις Αἰνέας, ἐπεὶ τὸ λοιπόν μάτια ἑαυτῷ σωθεῖν ἀγω-

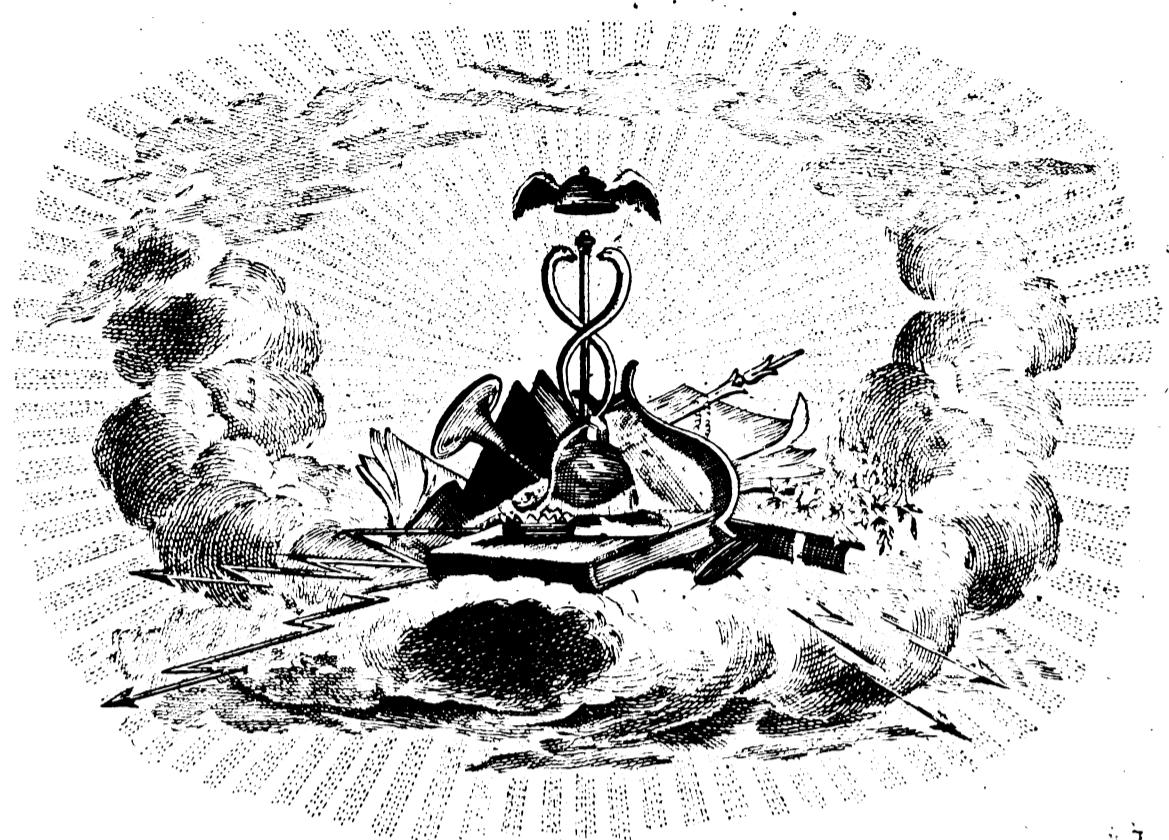
αγωνιζομένῳ καὶ κινδωένοντι, ἀπογνθὲς τῷ πραγμάτων, Θεὸς
μὲν τὸς ἐφεσίας Φέρειν τῷ πατρὶ ἐγχειρίσας Ἀγχίση, καὶ τοῖς
τον επωμισάμενος αὐθενῶς ἔχοντα διὰ γῆρας πρὸς βάδισιν· καὶ
μὲν δὴ, καὶ Ἀσκάνιον ἄμα συμπαραλαβὼν τὸν ὑέα, καὶ Κρέσ-
σαν τιὰ ἄλοχον τιὰ μὲν, τῷν Ἑλλώνων πάντας ἥδη κατειλη-
φότων, ὡς ἐν τῷ θορύβῳ ἀπολειφθεῖσαν, ἀπώλεσε τοῖς δὲ
σιωποδράσι ἐπὶ τιὰ Ἰδίᾳ τὸ ὅρος κατέφυγεν· ἐνθα γενομένῳ πλη-
θὺς σιωπήρη ἀνδρῶντε καὶ γυναικῶν τῷν ὁμοπατρίων, καὶ ἄλ-
λων δὲ ἐκ τῷν συμμάχων, πανταχόθεν ὡς αὐτὸν σιωπαμόντων,
καὶ οἱ ἐφέπεθαι, οἵπερ ἀν ἄγειν ἐθέλοι, προελομένων.

ἘΠΙΓΡΑΦΗ

Τῇς Β. τῷ Μάρωνος Ραψῳδίᾳ.

Εὕπυργον Τροίην ἐς ἵππος ὁ δέριος ἄλεν.

P.

P. VIRGILII MARONIS

AENEIDOS

LIBER II.

Conticuere omnes, intentique ora tenebant.
Inde toro pater Aeneas sic orsus ab alto :
Infandum regina jubes renovare dolorem,
Trojanas ut opes, & lamentabile regnum
5 Eruerint Danaï; quæque ipse miserrima vidi,

Et

* * *

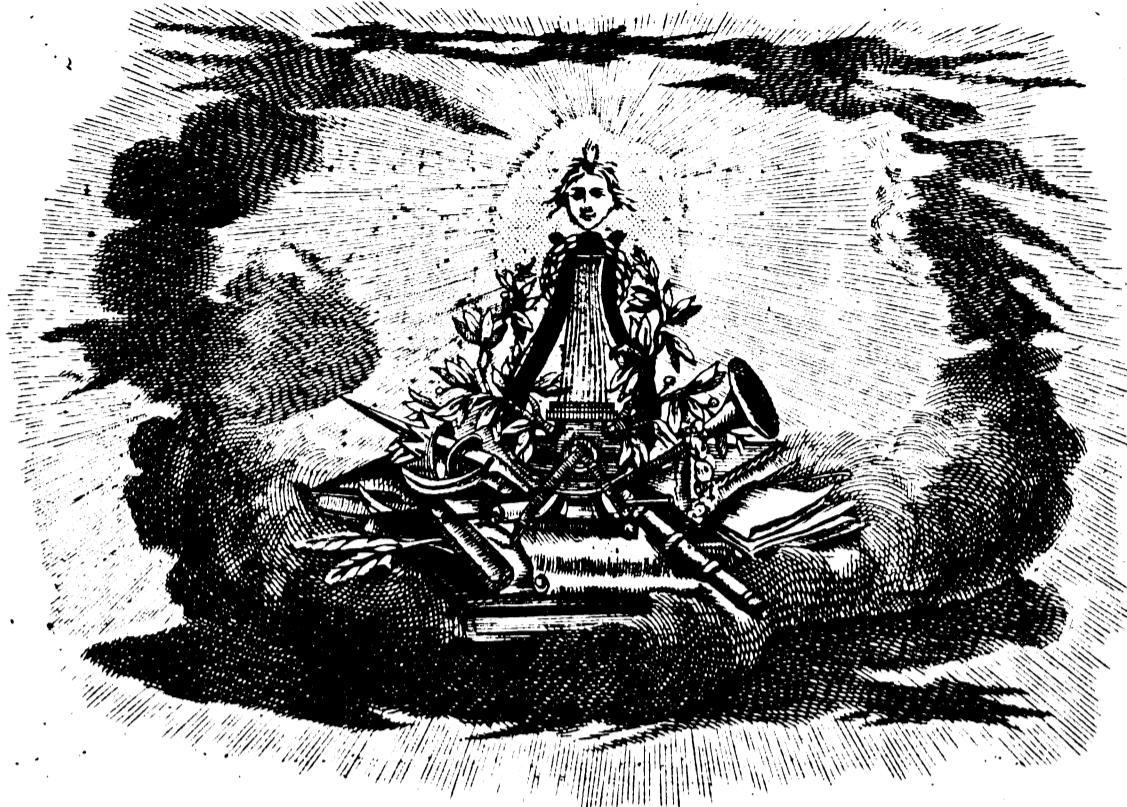
Στίχ: 1. ΠΑΝΤΕΣ ἈΚΗ'Ν Δ' ἘΓΕΝΟΝΤΟ κτ: Ἐπ' αὐτῆς δὴ τῆς ἐυωχίας,
Αἶνεσσαν ὁ Μάρδων τὰ κατ' αὐτὸν τῇ Διδοῖ διεξιόντα εἰσάγων, ὡς αὐταγ-
καίσαν ἐπὶ τῷ ἀκροάσει προκαθίσης τῷ στύλῳ, ὡς καὶ Ομῆρος εἰώθει
(Οδυσ. Λ. 332. ποτή Τ. 320.) Ἐπεὶ δὲ καὶ χῆμα προσώπεις μάλιστα προσο-
χῆς ἔμφασιν ἔχει, ὃδ' ἐκεῖνο παρέλυπε, τῷ μὴ καὶ ἀφθαλμοῖς αὐτοῖς,
ὅσα καὶ αὐτὶ χρησταμένας, μονονεχὴ τῶν χειλέων ἔξαρτησαι τῷ λέγοντος
τὰς αἰάντας, προδεις ὅτι καὶ ἐνητένιζον τετέσιν ἀτενῶς πρὸς αὐτὸν
ταῖς ὄψεσιν ἔχον.

Στίχ. 2. ΚΛΙΣΜΟΥ· ἈΠ' ἈΚΡΟΤ. Όυχὶ τῷ πρώτῳ καὶ ὑπερτάτῳ πῶς
γάρ, τῆς Ἀνάσσης παρέσθης καὶ σωανακεμένης; τῷ δὲ τῶν λοιπῶν ὑπερ-
χούτος, τῷ προσεπιθέσει τυχὸν τινὸς ἔτι σεώματος, ὡς ἀν δέ τοι μᾶλλον
ἀποπτος εἴη καὶ ἀκεστός, διηγύμενος ἐπὶ γαρ κλίναις ή σκίμποσιν ανα-
κέμενοι ἐυωχίζοντο.

Στίχ: 3. ΟΥΦΑΤΟΝ, ΩΒΑΣΙΔΕΙΑ . . . "Ουτω καὶ πρὸς Ἀρήτων τῷ Ἀλκινόε
ἄκοιτιν ὁ Λαέρτης: Οδ. Η. 241.

"Ἀργαλέον Βασίλεια διηνεκέως ἀγορεῦσαμ κτ:
Καὶ πρὸς αὐτὸν ἄν τοι Ἀλκινοον διερωτῶντα: Οδυσ. Ι. 12.
,,Σοὶ δ' ἐμαὶ κήδεσσα θυμὸς ἐπετράπετο σονόεντα
,,Εἴρεθ', οφρ δέ τι μᾶλλον ὀδυρόμενος σοναχίζω.

Ηπειρο

ΠΟΥΒΛΙΟΥ ΟΥΓΡΙΓΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ

ΤΗΣ ΑΓΝΕΙΑΔΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ: Β.

Πάντες ἀκινδύνοις εγένοντο, σιωπῇ δὲ εὐνατένιον,
Αἰνεῖας δὲ πατήρ κλισμῷ τῷδε προξεῖται ἀπὸ ἀκρόποδος.
Οὐ φατὸν, ὡς Βασίλεια, νεώσασθαι ἄλγας αἰνώγεις
Τρῶιον ὅλβον ὅπως, ὁλοφυδνὶ κοιρανῖν τε,
Πόρθησαν Δαναοὶ τάτεροι ἐγὼν οἴκτισα ὅπωπα,

5

A 2

Tων

* * *

Ἡπειρὸς δὲ Σοφοκλῆς ἔφη ἐν Οἰδίποτε: Στίχ. 50.
„Δενὸν τὸ πάλαι κείμενον ἥδη κακὸν
„Ωξεῖν” ἐπεγέρεσν
„Διὸ καὶ Πλάτων. Συμποσ. Β'. Προβλ. Α'. „Τῶν κακῶν παρανεῖ φυλακτεῖον
„τὰς ἐρωτήσεις” ἀγιώνται γαρ διηγέμενοι, κτ:

Στίχ: 5. ΠΟΡΘΗΣΑΝ ΔΑΝΑΟΙ ιτ. Κατ’ ἐξδιπλισμὸν τὸ Δαναός, αἰναιγνωσέον
Φησὶ Δονάτος, δὲ κατὰ νοῦν ἵστως τὸν Μάρωνος ὃς ἐκ τὸν ἐκώνῳ ὡδὲ ποιήσειν, ύπὸ αἰγενιῶν τε καὶ ἀπολέμων τὸ Τρῶιον κράτος ἐκπορθηθεῖσι, τοῖς Καρχηδονίοις Αἰνεῖσιν διεξερχόμενον. Δαναοὶ δὲ οἱ Ἀργεῖοι, ἀπὸ Δαναῶν προσερέπωται νῦν Βήλος, ὃς Λαθηῶν ὑποθήκαιος ἐξ Αἰγύπτου μεταναστεῖς ἐπὶ τῷ Ἀργος, τιλὸν ἐκεῖ βασιλείαν κατέχει, παραδόντος αὐτῷ Γελάνωρος. (Ἀπολόδ. Βιβλ: Β'. Κεφ Α').

Στίχ: Αυτ. . . . ΤΑΤ' ΕΓΩΝ ΟΙΚΤΙΣΤΑ ΟΠΩΠΑ· Ως καὶ ὁ Λαέρτειος τὰ κατὰ Σκύλλαν καὶ Χάρουβδην, ἀπτα πεπόνθοι, διεξιῶν ὑπερον: Όδυσ. Μ. 258.
„Οἰκτισον δὴ κανέο ἐμοῖς ἴδον ὁφθαλμοῖσι.

Στίχ:

Et quorum pars magna fui. quis talia fando
Myrmidonum, Dolopumve, aut duri miles Ulli,
Temperet à lacrymis? & jam nox humida cœlo
Præcipitat, suadentque cadentia sidera somnos.
10 Sed si tantus amor casus cognoscere nostros,
Et breviter Trojæ supremum audire laborem:
Quanquam animus meminisse horret, luſtuque refugit,
Incipiam. Fracti bello, fatisque repulsi
Ductores Danaum, tot jam labentibus annis,
15 Instar montis equum, divina Palladis arte

Aedi-

Στίχ: 6. ΤΩΝ Τ' ἈΤΤΟΣ ΜΕΓΑ ΔΗ ΜΕΡΟΣ ἩΜΗΝ· Ιδών γάρ εἶδον καὶ
ἢ μόνον, ἀλλὰ καὶ πέπονθε τλας, εἰδενὸς τῶν ἄλλων ἐλάσσονα, Φησίν·
ἄττα ἔχομένως διεξελέυσεται.

Στίχ: 7. ΜΥΡΜΙΔΟΝΩΝ Ο μῦθος ἐκ Μυρμίκων αὐθεώπες ἐπλασε.
Τῶν γάρ Αἴγινητῶν λοιμῷ, Φασὶν, ἄρδιν διαφθαρέντων χόλωτῆς Ἡρας·
γύπτισατο Λιακὸς παρὰ Διὸς, ἵν οἱ μύρμικες, ταῖς ζωῖσι, εἰς αὐθεώπες
μεταμειφθεῖν, ὃ καὶ ἐγένετο. Ή, ὡς παρὰ τῷ Λυκοφρονος Σχολιασθεὶς Πη-
λεὺς ἀνελὼν τὸν ἀδελφὸν, εἰς Θετταλίαν φυγὰν ἥπορες σρατᾶ, ἐνξάμε-
νος δὲ, εἰς τὸνδρας ἔχε μεταβληθέντας τὰς μύρμικας. Οι δὲ, τὴν τερα-
τολογίαν ἔσσαντες, ἀπὸ Μυρμιδόνος τῇ βασιλέυσαντος τὰς Μυρμιδόνας
κληθῆναι παρέδωκαν, καὶ τὴν χώραν Μυρμιδονίαν, (Στέφ. Βιδάντ.) ἦν οἱ
μὲν τὴν Αἴγινην ἔναι βέλονται, οἱ δὲ τὴν Θετταλίαν, οἱ δὲ ἐκατέραιν, διὰ
τὸ ἀπὸ τῆς Νήσου ἐπὶ Φθιας μετοικιδίωσι τὰς Πηλεῖς παρακολυθήσαντας,
ὅτεν ὑπερον κατὰ Τροίας Ἀχιλλῆς σωερεάτευσαν. Ἀλλ' εἰκὸς καὶ τῇ ὄνο-
ματος τὰς Αἴγινητας τυχῆν, ἐκ τῆς ἐν καταγείσισι απηλαίοις διαίτης τῶν
αὐτῆς ἐνοικεύντων οἱ τὰς μὲν γηνομένες καρπούς εἰς αὐτὰς καταφέροντες,
τὴν δὲ ἐξ αὐτῶν ὀρυττομένην γῆν ἐπὶ τὰ γεώργια ἀναφέροντες, ξόης
ἐπιεικῶς ὑπάντερος καὶ ὑποκέτερος τῆς Νήσου, τοῖς μύρμηξιν ἐδοξαν ποιεῖν
παραπλήσια· (ὁ Πινδ. Σχολ: Ωδ. Δ. Νέμ.) ἦ, ἐκ τῇ πλήθες τῶν ὁικέν-
των πλήθειν γάρ ἀνδρῶν ἔτω Φασὶ τὴν Αἴγινην, ὡς ἔναι ποτὲ ἐν-
αὐτῇ τεσσαράκοντα μυρμάδας οἰκετῶν, (ὡς Βερκέλιος, ἐν τοῖς εἰς τὰ
Στεφάνης τῇ Βιζ: Ἐθνικά, ἐσημειοῦτο, τὸν Σχολιασ. Πινδ. ἐπαγγόμενος
μάρτυρας παρ ἡ γεριών αὐτὸς ἐδὲν εὔρον τοιέτον, ἐν ἥπερ Ἐκδσει τυγ-
χανω χρώμενος.) Ἀλλὰ γάρ ἐμπορεῖον μέγα τὴν Αἴγινην γενέθαι, καὶ
Στραβών ἐν τῷ Η. τῶν Γεωγρ: ἐφησε, διὰ τὴν λυπρότητα τῆς χώρας
τῶν αὐθεώπων θαλατταργύντων ἐμπορικῶς.

Στίχ: 8. Αὐτ: . . . ΔΟΛΟΠΩΝ Τ'. . . . Οἱ δὲ Δόλοπες τὴν παρὰ Πίνδον τὸ
ἔρος Θετταλίαν ἔχοντες, ἔτι δὴ καὶ ἐπέκεινα ἐσ γέπι Αἴτωλίαν καὶ
Ἀκαρναίαν ἔχωρεν. Διὰ γοῦν Δολοπίας δέων ὁ ποταμὸς Ἀχελῶος ἐπὶ
τὴν Ἀκαρνάνων εἰσβάλλει χώραν, καντεῦθεν προιών, ἐσ τὴν αὐτικὸν τῶν
Ἐχινάδων ἐκβάλλει θαλασσαν ἐρατεύσαντο δὲ καὶ Δόλοπες κατὰ Τροίας,
Φοίνικι ἐπόμενοι. τῷ Ἀχελέως παιδαγωγῷ. Ειώθε τοινυι λαμβάνειν τὰ
εἰδικώτερα ταῦτα γένη, αὐτὶ δὲ τῷ Εὐλιωτῷ. Οι γάρ ἐνταῦθα Μυρμιδό-
νες καὶ Δόλοπες, οἱ τε ἀλλαχοῦ Δαναοὶ, καὶ οἱ Πελασγοὶ δὲ, καὶ Ἀχαιοὶ,
καὶ Λρυγάνοι, παρὰ Ουρηγαλίῳ, διαπτε καὶ παρ Ὄμηρω, αὐτὸ δὲ τὸ σωκ-
δοχικῶς τὸ ἐθνος παριστῶν, τῷ Εὐλιωτ. Καὶ δὲ μικρὸν ποιηταῖς η τοιάδε
σωτελές χρῆσις, ἀτε δὲ καὶ πρὸς ἐνμάρειαν τῇ μέτρᾳ συμβαλλομένη,
καὶ τῇ τῶν ὄνομάτων ποικιλίᾳ τὸν λόγον κατακαλλώσσα.

Στίχ: 9. Αὐτ: ΑΙΝΟΤΓ ΟΔΥΣΗΟΣ ΟΠΑΩΝ, Οὐκ δὲ ἐτερος νοηθεῖται
οἱ Οδυσσέως ὄπαδος ἔτος, η Ιθακήσις τις τυχὸν, η Κεφαλίω, η Ζακιώ-
διος, η τῶν τὴν Σάμον αἱμινεμομένων ἐσ, η τῶν τὴν Ἡπειρον ἔχόντων,
καὶ τὴν Περσίαν, ὧν Οδυσσεὺς ηγεμονεύων ἐτύγχανεν. (Ιλ: Β. 631 - 636.)

Το

Τῶν τ' ἀυτὸς μέγα δὴ μέρος ἦμιν· τὶς τὰ πιφάσκων
Μυρμιδόνων, Δολόπων τ', αὖτε τ' Ὁδυσῆος ὄπαν,
Δάκρυ κατάχοι; καὶ νοτερὴ νῦν ἡνὶ δὲ ὅλιθεν·
Ἄσρα δὲ δυσσόμεν' ἐς δὴ νήδυμον ὑπνον ἐπείγει.
Ἄλλ' εἰ τόσσος ἔχει ἔρος ἥμων κήδεα γνῶναι,
Τροίης τ' ἐν βραχέσι πρυμνὸν δεδαήμεναι ὅιτον,
Κ' αὖκεν ἔμοὶ θυμὸς Φρίσσει, γοάει τε μνῆθαι,
Ἄρξομαι. Ως πολέμοις θράνθεν, μοίραις τ' ἐκκρόθεν
Ἄρχηγοι Δαναῶν, ἔτεα σφιν δὲ ὥχετο τόσσα·
Ἴππον ὅρει ίσον θέασις πραπίδεσσιν Ἀθήνης

10

15

Τεύ-

* * *

Τὸ δὲ αὖτε, ἐχὶ τῷ πολλὰ δὴ τλάντος ἐσὶν ὁδε, ἀλλὰ τῷ χαλεπῷ, κατε-
φερικῷς τῷ απίλιος τε καὶ ἀμελίκτῳ. Καὶ φησὶ γένις τοιαῦτ' ἄττα ὑμῖν
διηγήσομαι, οἵων, μηδὲ τῶν δυσμενειόντων ἡμῖν τὰς ηλεεσάτες, ἀδεκεῦται
παρελθεῖν ἀν τῷ αἰρέσασιν.

Στίχ: 8. . . . ΚΑΙ' ΝΟΤΕΡΗ ΝΥΞ κτ: Εὗ δὴ Δονάτος, ὅτι ταῖς υἱοῖς προσί-
σαις ή ὑγρότης κατάρχεται· ἐξ οὐδὲλον, τὸν παρὰ τῷ Διδοῖ πότον
προῆχθαι τὸ τικαῖτα καὶ τῷ μεσονυκτίον ἐπέκεντα. Ο σαφὲς ἐσὶ, καὶ
ἐξ ὧν ὃ Ποιτης ἐπιφέρει ἔχομενα.

Στίχ: 13. . . . ΩΣ ΠΟΛΕΜΟΙΣ ΘΡΑΤΣΘΕΝ, κτ: Μὴ πάντῃ κακῶν ἀπα-
θεῖς δὶ ὅλε τῷ Τρωικῷ πολέμῳ διαγενέθαι, μηδὲ τὰς Δαναῶν Ἄρχηγὺς
Αἰνέας Φητὶ, τῷ ἐξ ανανδέιας αἴδοξιν, ἐαυτῷ τε, καὶ τῶν ἡττηθέντων
ὅμογενῶν, ἐκ μέρες γένι, ἀποτρίβων. Επειτα καὶ ὑπὸ τῶν Μοιρῶν ἐκέντεις
προσέθετο ἐκκεκρεθόμενος. Θέσθατα καὶ γάρ τινα φερόμενα, ἐκ ἀλλως Δα-
ναοῖς προέθανον Τροίαν αἰγήσαν, ἢ 1. τὰς Ρήσεις ἵππους προκαταχθοῖ. 2.
καὶ σωμάτα τινὶ τῶν ἐκ γένεις τῷ Αἰακῷ, σωμαγωνίζομένα τε αὐτοῖς καὶ
συμμαχεῖντι διὸ καὶ Ἀχιλέως ἀναιρεθέντος τὸν ψὸν Πύρρον, καὶ τοι πα-
δα ἄντα τῷ ήλικισιν, ἐσπευσαν ἐνθὺς μεταπέμψασι. 3. καὶ τὰ Ἅρακ-
λέας τόξα, ἢ Φιλοκτήτης διετίρει, παρέ ἐστοις ἔχαστιν. Ὅθεν καὶ τῆς τέ-
των ἐπὶ τὸ σρατόπεδον μετακομοῦντος ἐπεληγταν. Καὶ ταῦτα μὲν ἵσως,
διάδοιν λιώ ἐκ μέσου ἀραι τὰ αντιπίπτοντα· ἀλλὰ γάρ καὶ Τρωτὸν ἀλλως
οὐχ ἀλωτὸν ἐσεδωμεν τὸ Ἰλιον προγόρευτο: 1. τῷ Τρωίλῳ ἐτι περιόντος τῷ
Βίῳ 2. τῷ Παλλαδίῳ τῶν Περγάμων ἐντὸς ἐσηκότος· 3. καὶ τῷ Λαομέδον-
τος Τύμβῳ, τῷ ἐνταῖς Σκανδάλοις πύλαις, ἀκινήτῳ μένοντος. Ἐκ τέττων οω̄
τὰς Δαναῶς εἴκος ἡ ἐκκρέθαι μέχρι τινὸς, καὶ τῶν ἐλπίδων ἐκπίπτειν,
ῶν ἔχον τῷ Τροίαν χειρώτεραι· προσεπαναλογίζομέννα μάλιστα καὶ τῷ
χρόνῳ, καθ' ἓν τῷ πόλιν περιεκάθιστο.

Στίχ: 14. . . . ΕΤΕΑ ΣΦΙΝ Δ' ΩΧΕΤΟ ΤΟΣΣΑ. Εννατον γάρ τῆς πολυο-
κίας ἔτος ἦν παραρρέεσσαν. Ιλ: Β. 134.

„Ἐννέα δὴ Βεβάσας Διὸς μεγάλε ἐνισαυτοί.
Ως καὶ τὸν Βασιλέα ἐν αἰχάκῃ τίθεθαι οὐκ ἀπεικότως, τὸ: (Αὐτ: 120.)

„Μάψ θτο τοιόνδε τε, τοσύνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν,
„Απρηκτον πόλεμον πολεμίζειν, ἵδε μάχεθαι.

Καὶ μᾶλλον, ἡ καθ' ὑπόκρισιν τε καὶ ἀπόκειραι τῷ σρατῷ, ἐκεῖνο ἀν
ἐπιβοήταδαι ἔχειν: (Αὐτ: 140.)

„Φένυγωμεν σὺν ημῖσι φίλιω ἐς Πατρίδας γαῖαν
Ἀπογνῶντα ἵδη τῷ σκοπῷτε καὶ τῶν ἐλπίδων (Αὐτ: 141.)

Στίχ: 15. ΙΠΠΟΝ ΟΡΕΙ ΙΣΟΝ. Καθ' ὑπερβολιώ εἰς ὅρες μέγεθος δὲ ἵππος ἱῶ
λόγῳ ἔξαγκωται, διὰ τὸ ὑπερφυὲς καὶ ἐκπαγλον τῷ ἀπελέθρῳ τεκτονή-
ματος. Διὸ καὶ Ὁμηρος (Οδ. Θ. 512.) Διεράτεον μέγαν ἵππον ἐπειρέτε καὶ
(Αὐτ: 529.) μέγ' ἄγαλμα. τὸν οὖτὸν δύπερ ἐτι κατ' ἐμφασὶν τινας
προσφυέσατα ἐμεγέθων, ἐν οἷς, (Οδυσ. Λ. 522) τὸν Λαέρτεον εἰσάγει
τῷ εἰς τὸν ἵππον ἀσέλευσιν διὰ τῆς καταβάσεως ὑπεμφύναντα.

ΒΒΛ. Β'.

B

„Αυτὰρ

Edificant, sectaque intexunt abierte costas.
 Votum pro reditu simulant: ea fama vagatur.
 Huc delecta virum sortiti corpora furtim
 Includunt cæco lateri: penitusque cavernas
 20 Ingentes, uterumque armato milite complent.
 Est in conspectu Tenedos, notissima famâ
 Insula, dives opum, Priami dum regna manebant:
 Nunc tantum sinus, & statio malefida carinis.
 Huc se proiecti deserto in littore condunt;
 25 Nos abiisse rati, & vento petuisse Mycænas.
 Ergo omnis longo solvit se Teucria luctu:
 Panduntur portæ: juvat ire, & Dorica castra,
 Desertosque videre locos, littusque relictum.
 Hic Dolopum manus, hîc sævus tendebat Achilles:
 30 Classibus hîc locus, hîc acies certare solebant.
 Pars stupet innuptæ donum exitiale Minervæ,
 Et molem mirantur equi: primusque Thymœtes
 Duci intra muros hortatur, & arce locari:
 Sive dolo, seu jam Trojæ sic fata ferebant.

At

* * *

„Αυτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν ὃν κάμ' Ἐπειός.
 Εν γὰρ τῷ κατεβαίνομεν, τὸ μέγεθος τῷ ἵππῳ ἐμφαίνει· ως ἀριστα σε-
 σημ. Διονύσ. Ἀλικαρν. Περὶ τῆς Ὄμηρος Ποίησεως. §. 7. περὶ τὸ τέλ.) καὶ
 ὁ τὰ Ὄμηρος Βιογραφήσας ὠσαύτως. Τὸν μὲν οὐτι τηλικότον ἵππον, καὶ
 Δέρεον καλέσι, καὶ Δρεστεον, ως ἐκ τῆς Ὂλης· Οὐ γὰρ δίμαι ως ἐκ τῷ
 δόρσατος, ὥπερ Ἐυριπίδη ἐν τῷ Τρωάσιν ἐδοξέπως ἐτυμολογεῖν. (Στίχ.
 13. 14.)

„Οθεν πρὸς αὐνδρῶν υἱέρων κληθήσεται
 „Δέρεος ἵππος, κρυπτὸν ἀμπίκων δόρυ.
 Τέττου δὲ οἱ μὲν, μηχάνημά τι Φασὶ γενέθλαι Τερχομαχικὸν κατὰ τὰς ἐλε-
 πόλεις, εἰς ἔδος ἵππῳ χηματιδὲν, καὶ ἐτῶς ὄνομαδέν, ὥσπερ καὶ οἱ Κριοὶ,
 καὶ Χελῶναι, καὶ διοιστητα τὸν τῷ χήματος. Οἱ δὲ, τὸν πυλῶνα δὲ οὐ
 τῆς πόλεως ἐπικρατεῖς ὀφθησαν οἱ πολιορκεῦτες, παρὰ τὸ ἵππῳ ἐκελον
 ἐπ' αὐτῷ θρέψαν, ἀφορμιώ διγνατι τῷ πλάσματι. Οἱ δὲ, σημεῖον τεττο, καὶ
 σωθῆμα, τὰ δοθέν Δαναοῖς πρὸς διάγνωσιν. Οἱ δὲ διτι τῷ καλεμένῳ ἵπ-
 πτισ ὄρες, ὅπιδεν ἐλαφον παραμέναντες, οἱ τὸν ἀπόκλειν πλασάμενοι
 οὐ χαριν δρεις ἵσον τὸν ἵππον ὁ Μάρων ἐποίησεν. Άλλα τέως ὡς, τις τεκτονη-
 θεὶς ἵππος ἀδεθάνει ἐξενίκησε. Καν δέτις μετὰ Παυσανίας Φαίη, διτι τὸ
 „ποίημα τῷ Ἐπειό, μηχάνημα εἰς διάλυσιν τῷ τέχνῃ τεχνιτευθέν σιδεν,
 „δις τις μὴ πᾶσαν ἐπιφέρει τοῖς Φρυξὶν ἐυθέσαι. (Παυσ. Βιβλ: Α. Κεφ:
 ΚΓ.) ἀλλ' εὖ δὲ τὸ ἐκ τῷ αὐτῷ προσεδέν Παυσανίας οιγῶν ἀν παρέλθοι: ως
 „ἵππος ὁ καλέμενος Δέρεος ἀνάκειται (ἐν τῷ Ἀθηναίων ἀκροπόλει) χαλ-
 ωκὸς, (τῷ ἐν Τροίᾳ Δρεστεζ τυτέσιν ἀντίτυπος.) καὶ ἔτι τῷ χαλκῷ τὸ χη-
 μα ἐνὶ κατὰ ταύτα καὶ Μενεθεὺς, καὶ Τεῦκρος υπερκύπτωσιν ἐξ αὐτῷ
 προσέτι δὲ καὶ οἱ παιδες οἱ Θησέως.

Στίχ: 16 . . . ΘΕΙΑΙΣ ΠΡΑΠΙΔΕΣΣΙΝ Ἀθηνᾶς· Οὐιργ. Divina Palladis arte:
 ὅπερ ἐσὶν ἐπὶ λέξεως: Θεία Παλλάδος τέχνῃ ἔνθα οἱ Σχολιασοι ἀμφιλο-
 γεῦτες, τὸ, τέχνῃ. ἦτοι ἐπισήμη καὶ κατασκευῇ Φασὶ, δεξιᾷ τε καὶ ἐυ-
 μεθόδω, η δόλω. Άλλ' εὖ δὲ λεπτολογεῖν ἀλις δὲ ξένη γενε, ἐκ μὲν
 Αθηνᾶς τὼ τῷ ἔργῳ ἐπίνοιαν καὶ υποθήκη, ἐξ αὐθεώπων δὲ τὼ χε-
 ρεγίσεν

Τεύξαντ', ἐκ δὲ ἐλάτης τιμηγάσης πλευρὰ σωάρσαν.

Νόσος δὲ ἐυχὴ δῆθεν ἔω τὸ γάρ ηγγελε Φῆμις.

Ἐνθ' ἀνέρων κλήρῳ ἐπίλεκτάγε σώματα λάθρᾳ

Ἐιναιρέαν κρυπτήρσιν ἀδήλοις κοῖλα δὲ τ' ἄνδον

Ἐυρέα, καὶ λαγόνας θ', ὀπλιτάων ἐνιπλῆσαν.

20

Ἐεὶς ἄντις Τένεδος, γνωτὴ ἄλις δνομα Νῆσος,

Ἀφνεὸς, Πριάμου ἐς ὅσον Βασιλῆϊα ἔσαν·

Νινὶ μυχὸς δὲ μόνον, καὶ νάυσαθμός γ' ἐπάνυ πισὸς.

Β 2

Ἐνθα

* * *

ερεγμαν προελθεῖν, τῶν σιὰ Ἀθίων καὶ χεῖρα κεκινηκότων. "Οὐτω γάρ
καὶ Ομηρος περὶ τέττας ἀπεφήνατο: Όδος: Θ. 493.

,, Ἰππες δερατές, τὸν Ἐπειὸς ἐπόιησε σιὰ Ἀθήνη.

Καὶ Ευριπ: ἐν Τρωάσ. σίχ. 10.

,, Φωκᾶς Ἐπειὸς μηχανᾶσι Παλλάδος.

Καὶ δὲ Καλαβρ. ΙΒ. σίχ. 80. Καὶ Τρυφιόδ. ΙΙΙς αἰλάσ. Οδὸς Ἐπειὸς οὔτος
δὲ καὶ Ευριπ. Φωκεὺς, ὡς μὲν τνες, κὸς ἦν Πανοπῆος, εἰς Αἴακὸν τὸν
Διὸς, τὸ γένος ἀνάγων ὡς δὲ ἄλλοι, ὃδὲ καθαρῶς Ἐλλιω. Τέτον γάρ Λυ-
κόφρων ἐν τῇ Κασσάνδρῃ „Ημικρῆτα, βάρβαρον Ἐπειὸν, ὄνομαζε.

Στίχ: 17. ΝΟΣΤΟΥ Δ' ΕΤΧΗ ΔΗΘΕΝ ΕΗΝ. ΤΟΓΑΡΗΓΕΛΕ ΦΗΜΙΣ.
Τῶν τις δὲ τῷ Μάρων Σχολιασῶν, καὶ ἐπιγραφιῶ τιώ τέτο δηλεῖσαν
παραθέθαι ἐτόλμησεν, ἔχεσσαν δτως:

,, Danai Minervae Iliadi dono.

,, Δαναοὶ Ἀθίων τῇ Ιλαδὶ δῶρον.

Η καὶ ἄλλως: Minerva donum armipotenti Danai abeuntes dicant.

,, Αθήνη δῶρον δορυθενέτι Δαναοὶ ἀπίοντες ἀνατιθέασιν.

Αλλ' εὖλοι τοιετον Παυσανίας ισόρησεν. ἐπὶ τῷ Ἀθίωσιν ἀνακειμένῳ χαλ-
κές ἀντιτύπη ἐπιγεγράφθαι: εἰς ἦν δήπτης ἀπεῖν παρεάσσει, ὁ μηδὲ Μενεσ-
θέα καὶ Τευκρον τῷς ὑπερκύπτειν τῷ ἵππῳ καθοραμένης προδεῖναι πα-
ρελιπάν. Άλλως τε δὲ, εὖλοι ὁ Μάρων προσέθετο, τὸ γάρ ηγγελε Φῆμις,
ἡ διὰ σομάτων δηλ: πλανῆτις ιγσα: Votum pro reditu simulant, ea fama
vagatur. Εἰτι τῷ ὄντι τοιετον ἐπὶ τῷ Ἀναθήματος ἐπεγέγραπτο.

Στίχ: 18. 19, 20. ΕΝΘΑΝΕΡΩΝ ΚΛΗΡΩΝ κτ: Πάντας ἐξ Ομηρος, Όδος. Θ.
495. κξ:

,, ἥγαγε δῖος Όδυσσεὺς

,, Ανδρῶν ἐμπλήσας, οἱ Ιλιον ἐξαλάπαξαν.

Καὶ Αὐτ: σίχ: 502. . . . Τοιὸν ἦδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Όδυσσηα,

,, Εἰατ' ἐνὶ Τρωών αὐγορῷ κεκαλυμμένοι ἵππῳ.

Οπερ δὲ Μάρων ὡδὶ ἐφη καὶ λαγόνας ὀπλιτάων ἐνιπλῆσας: χαριέντως
ἐφθασεν Εὐρυπίδης, ἐν Τρωάσ. „Εγκύμον" ἵππου τευχέων, ἐπονομάσας

Καθ' ὃν καὶ Αντίφιλος ἐν Α. τῆς Αυθολογ. Ἐπιγρ.

,, Ευόπλος Δαναῶν ἔγκυον ἡσυχίης.

Στίχ: 21. ΕΣΤΑΝ ΤΕΝΕΔΟΣ. . . . Κεῖται δὲ οὗ Νῆσος ἀπέναντι τῷ Σι-
γέῳ Ἀκρωτηρίᾳ, ἐν ᾧ Τροίας ιδοὺς ἡμίνοις ὁστεὶς 168. ἀπέχεται. Ἐκα-
λεῖτο δὲ τὸ πάλαι Λεύκοφρος. Καὶ Καλύδνα δὲ (Ως παρὰ Δικόφρ. 25.)
Τένεδος δὲ ἀρηται ἀπὸ Τένες (ἢ καὶ διὰ νν) οἰονει Τένες ἔδος, (ὅρα Στέφ:
Βιδ.) περὶ οὐ διάφορα λέγεται, ἐξ ὧν καὶ Παροιμίαι περιφέρεονται: ὁ Τε-
νέδος Αὐλητής ἐπὶ τῶν τὰ Ψευδῆ μαρτυρεύντων. Καὶ ὁ Τενέδιος πέλεκυς
ἐπὶ τῶν σωτόμων ἀποκοπτόντων τὰ ζητημάτα. Καὶ ὁ Τενέδιος ξωήγο-
ρος ἐπὶ τῶν ἀποτόμων καὶ σκληρῶν τιώ οιοῦ Τένεδον Νῆσον εἰκὼς ὡς
ἀγνοσμένης ἔναι τνὰς εὖλοις, ἀριστὰ τε θέσεως ἔχεσσαν, καὶ πλέτω
κομῶσσαν, ἔως δὲ τὸ Πριάμος ισατο κράτος οὔτερον δὲ τῷ Μητροπόλει καὶ
αυτῶν σωταπεινωθεῖσσαν, τῶν δεινῶν μεταχεῖσσαν τῆς ΙΙΙς αἰλάσεως.

Στίχ:

- 35 At Capys, & quorum melior sententia menti,
Aut pelago Danaum insidias, suspectaque dona
Præcipitare jubent, subiectisque urere flammis;
Aut terebrare cavas uteri, & tentare latebras.
Scinditur incertum studia in contraria vulgus.
40 Primus ibi ante omnes, magna comitante caterva,
Laocoön ardens summà decurrit ab arce:
Et procul: O miseri, quæ tanta infania, cives?
Creditis avectos hostes? aut ulla putatis
Dona carere dolis Danaum? sic notus Ulysses?
45 Aut hoc inclusi ligno occultantur Achivi;

Aut

* * *

- Στίχ: ΡΗΓΜΙΝΙ ΚΡΥΦΘΕΝ ΕΡΗΜΗ. Τῇ ἐν μέρες δῆπε τῆς Νήσου.
εὐθα. ἀν τῷ, ἐκ Τροίας ἔπειν αὐθέατο. Οὐτω καὶ ἐν τῷ ΙΒ. τῷν Παραλεπήν.
σίχ: 339. ὁ Καλαβρὸς Κύντος.
„Οἱ δὲ θῶν αὐθίκοιτο πρὸς ηίόνας Τενέδοιο.
Στίχ: 25. . . . ΜΥΚΗΝΑΣ. Σιωποδοχικῶς, ἐκ τῷ μέρες τὸ ὄλευ.
Στίχ: 26. . . . ΜΑΚΡΟΓΌ ΓΩ'ΟΙΟ, τῷ ἥδη (ὡς εἴρηται σίχ 14) εἰς ἔτος δέκατον παρατείναντος.
Στίχ: 27. . . . ΕΔΟΞΕ ΔΕ ΕΚΤΟΣΕ ΕΡΨΑΙ. Οὐτω καὶ Κόιντ: Παραλ: ΙΒ.
σίχ: 351. „Γηθόσωαι δᾶρα πάντες ἐπέδραμαν αὐγιαλοῖσι.
Στίχ: 28. ΉΔ' ΟΘΙ ΔΩΡΙΕ' ΕΣ Έκ Δώρε τῷ Εἄλιος τε καὶ Ορσηίδος
Νύμφης οἱ Δώρες καὶ Δωριεῖς. (Ἀπολόδ. Βιβλ: Α.Κεφ: Ε.) Ή δὲ χάρας
ἡ κατὰ τὰ Πίνδας υπάρχει, πρὸς μὲν Αρκτον ἔχασσα Θετταλίαν, ἐκ δὲ
Μεσημβρίας Φωκίδα τε καὶ Λακεάς τῆς Οζόλας. Δωριεῦσι δὲ τέσσαρες
πόλεις υπῆρχον αἱ ἐπισημοτεραι· ἐξ ἀν καὶ Δωρικὴ τετράπολις ἐξηται.
Ήν δὲ καὶ ή Ασιατικὴ Δωρεῖς η ἐξ αποικιῶν συστάσα, ἐπὶ τῆς μεταξὺ Τῇ
Δωρικῇ, καὶ τῷ Κεραμικῇ τῶν Κόλπων κειμένης χερσονήσῳ (ὅρα M. Hel-
liez. ἐν τῇ κατὰ Όνιργ. Γεωγρ.) Κανταῦθα μέντοι ἀντὶ τῶν Δωριέων,
νοητέον ὡς αὖται: (Σημ: σίχ: 14. καὶ 25.) απλῶς τῷ Εἄλιως.
Στίχ: 30. ΧΕΙΡ ΩΔ: ΗΝ ΔΟΛΟΠΩΝ. Τῶν σιωπρεύεντων τῷ Αἰγαος Τρώων,
ἐτερος πρὸς ἐτερον, οἷον δακτυλοδεκτεύεντες, ὡς ἔκαστα ὡδε σιωπήθε
ἐπὶ τῷ πολέμῳ, καθυπερσήμανον.
Στίχ: 32. ΘΑΜΒΕΟΝ ΟΥΝ ΑΝΑΘΗΜΑ Καὶ Κύντος δὲ ΙΒ. Πα-
ραλεπή σίχ: 353.
„Ἴππον δὲ εἰσενόσαν ἐμέον αὐμφὶ δὲ αὐτῷ
„Θάμβεον ἐσαότες
Καὶ δὲ Τρεφιόδωρος ἐν Ιλίᾳ αλώσει:
„Οἱ δὲ τεχνήεντος ἵδον δέμας, αἰολον ἵππον,
„Θάυμασαν αὐμφιχυθέντες
Στίχ: 33. . . . ΘΥΜΟΙΤΗΣ. Εἰς μὲν ἦν οὐ Θυμοίτης τῶν αὐμφὶ Πρέιαμον πρὸς
Ομῆρος καταλεχθέντων ἐξ ἀνόματος. Ιλ: Γ. 146 - 149.
„Οἱ δὲ αὐμφὶ Πρέιαμον, καὶ Πάρνθον, ἦδε Θυμοίτιω κτι:
„Ἐγταῦθα δὲ Σέρβιος ὁ Σχολογρεάφος, ισορεύθαι, Φησίν, υπὸ Εὐφορίωνος,
Πρέιαμον διὰ χρησιμοῦ μᾶθονται, τὸ ἐφ' ημέρα πεφασμένη τεχθησόμενον,
αυτῷ τε, καὶ τῷ γένει παντὶ εἰς ὄλεθρον εσεδόμι περιού τῷ βίῳ ἐπειδή
σιωπήθε αἷμα κατὰ τὸ αὐτό, Εκάβιω τε τῷ αὐτῷ, καὶ τῷ Θυμοίτῃ γα-
μετιὼ ἐκτεκέν· φεσαδαι μὲν τῷ ἴδιῳ τέκνοις, ητοι τῷ Πάριδος κελεῦσαι
δὲ αποκτανθῆναι τὸ Θυμοίτη τεχθέν· καλεύθαι δὲ τῷ Θυμοίτῃ αἴοιτι
(ὡς οὐ γράψας τὰ εἰς Λυκόφρενα Σχόλια παρέδωκε.) Κίλμαν, καὶ καστρυ-
νήτιω ταύτιω εἶναι Εκάβης μοιχευθέσαν δὲ υπ' αὐτῷ τῷ Πρέιαμον ὃν
εκ-

*Ενθα καταχθέντες δηγμῖνι κρύφθειν ἐρήμη. 25
 Τὰς δὲ οἰχεῖς ημῖν δόστο, πλεῦσαι τε Μυκῆνας.
 Τοιγάρι Τεύχος γαῖα μακροῖο γόοιο λέλυτο.
 Καὶ δὲ οἰγνωτο πυλῶνες, ἔδοξε δὲ ἔκτοσε ἐρψαμ.
 *Ηδὲ ὅδι Δωριέες τε κατειρατόωντο ιδέθαι,
 Καὶ χώρας, κάκτας, τὰς δὴ καταλεῖπον ἐρήμας.
 Χεὶρ ᾥδη τὸν Δολόπων Ἀχιλεὺς δὲ παρέμβαλεν ᾥδε. 30

*Ωδὲ ἔσαν νέες ᾥδε δὲ ἄλλαι δηριόωντο.
 Θάμβεον δὲ αὐνάθημα ὀλῶν αὐνύμφες Ἀθώης,
 Καύτο πέλωρ ἵπποιο τεθήπεσαν· ηδὲ Θυμοίτης
 Πρῶτος ἄγεθ διτριῶν ἔσω τεχῶν, ἐπὶ δὲ ἄκρης
 *Αυτῆς ἰδρυμένον πόλεως ἱρόν γένεται. 35
 Εἴτε δολοπλοκή· εἴτε δὲ τὸ μεμοίρατο Τροίη.
 *Ἄλλα Κάπυς, καὶ δοσὶς Φρεσὶ κρέσσων ἔπλετο μῆτις,
 *Η κατὰ δὴ πελάγες Δαναῶν ἐνέδρας, ιδὲ ὑποπτα
 Δῶρα κέλοντο βαλεῖν, ηδὲ Φλοξὶ πυρὸς παραδῶναι,
 *Η γαστὸς τορέειν κενεῶνας, κεύθεα τὸν ἀθρεῖν. 40
 Σπεδαῖς αὐτιπάλοις, τῷς Φράζετο ἀνδιχα ὄχλος.
 Τόφρα δὲ ἐφεπομένων πολλῶν, ἐνταῦθα πρὸ πάντων

Ἄλθων

* * *

ἐκδῖναι τὸν Μύνιππον· καὶ τέτω σινάμα, διὰ τὸν χρησμὸν αὐναρεθίων
 καὶ τὰ γεννήσασαν. Θυμοίτιων δὲ, τὰς ἐπὶ τῷ ἀδικήματι διὰ μακρῆς βισ-
 σοδομεύοντα μῆναν, τὰς ὀλεθρίαν ὑποδέδωσι βελλών, τὰς τὸν Δεράτεον ἵπ-
 πον ἔσω τὰς αἰσεος εἰσενεχθίωσι, μηδὲν ὑποειλάμενον τῷ καταεροφῇ τῆς
 πατρίδος αἱματίδαι Πριάμον, ἐφ' οἷς ὑπὲν αὐτῶν, περὶ τε τὰς τεκνῶν
 καὶ τὸ τεχθὲν, θθάσας ἡδίκηται. Καὶ τέτω δὴ χάριν, Φασίν, οἱ Πομητῆς,
 ὡς ἐπὶ αἱμφιβόλων, μετὰ διασολῆς προσέθετο κατωτέρω: σίχ: 36.

„Εἴτε δολοπλοκή, εἴ τ' ἀρ τὸ μεμοίρατο Τροίη.

Σημειωτέον ἀλλ' οὐδὲ, στι μακρῷ διαφερόντως, η κατὰ τὰ ἀγωτέρω, τὰ ἐπὶ
 τῆς τὸ Πάρειδος γεννήσαι χρησμολογηθέντα τε καὶ συμβάντα παρ' ἄλλοις
 ισόρηται. (Ορεα Λπολόδ: Βιβλ. Γ. Κεφ: ΙΒ.) Περὶ δὲ τὰς Θυμοίτις, ὡς δο-
 λευσταμένες, καὶ δὲ τὸ ἐπίγραμμα δέσ (ἐν τῷ Ε. τῆς αὐθολ.) ἔχεν ὑπόνοιαν.

„Δημογέρων δὲ νόημα πολύπλοκιν εἶχε Θυμοίτης

„Αμφασίης πελάγεσσιν ἐελμένος· η γὰρ ἐώκει,

„Σκεπτομένῳ τνα μῆτιν ἔτι Τρέσσον υΦαίνεται.

Στίχ: 37. ΑΛΛΑ ΚΑΠΤΣ κτ: Όυχ δέ τος ὁ Ασσαράκε μὲν ίσος, Αγχίσος δὲ
 πατήρ, Αἰνείς δὲ πάπκος. (στι: σίχ: 253; καὶ 257. Σημ.) ἔτερος δὲ τις,
 πηὸς ὁν Αἰνείς (η τνες βέλοντας) διὸ καὶ τῆς αἱμείνονος βελῆς εἰσαγω-
 γένεις ὑπὸ τὰς Πομητᾶς προβληθεῖς· οὗτος δὲ τυχὸν, καὶ δὲ τῆς ἐν τῷ Ιτα-
 λικῷ Καρμπανία Καπύης, πόλεως διασήμευτος, δεμήτωρ γενόμενος καὶ οἰκιστής.

Ορεα Γεωργ. Βιβλ. Β. σίχ: 255 Σημ:)

Στίχ: 38. . . . ΔΛΑΝΑΩΝ ΕΝΕΔΡΑΣ, ΙΔ' ΤΠΟΠΤΑ
 { 29. ΔΩΡΑ Όμοιως δὲ καὶ Ομηρος, Οδυσ. Θ. 515.
 Λόχον ἀνόματος κοῖλον· ως ἐνεδρέουντα ἐν τῷ κύτε τὰς ιππομέρφες μη-
 χανήματος. Τπεπτα δὲ τὰ δάρα καλέε τὰ παρὰ πολεμίων. Κατὰ γαρ
 Σοφοκλῶ, ἐν Αἴαντες ἐχθρῶν ἀδωρα δῶρα· δὲ, καὶ εἰς ἀπόφθεγμα ἐκράτησε
 λέγεθαι.

Στίχ: 41. ΣΠΟΤΔΑΙΣ ΑΝΤΙΠΑΛΟΙΣ κτ: Όυδὲ παρ' Ομῆρος ἄδων, Οδυσ. Θ.
 505. κξ.

„Τοὶ δὲ ἄκριτα πολλ' ἀγέρευον.

„Ημενοι αἱμφ' αὐτὸν τρίχα δὲ σφίστη ἡδανε βελή.

C

„Ηὲ

Aut hæc in nostros fabricata est machina muros,
 Inspectura domos, venturaque desuper urbi;
 Aut aliquis latet error: equo ne credite Teueri.
 Quicquid id est, tmeo Danaos & dona ferentes.
 50 Sic fatus, validis ingentem viribus hastam
 In latus, inque feri curvam compagibus alvum
 Contorsit: stetic illa tremens, uteroque recessu,
 Insonuere cavæ, gemitumque dedere cavernæ.
 Et, si fata Deum, si mens non læva fuisset,
 55 Impulerat ferro Argolicas foedare latebras:
 Trojaque nunc stares, Priamique arx alta maneres,
 Ecce, manus juvenem interea post terga revinctum
 Pastores, magno ad regem clamore trahebant
 Dardanidæ: qui se ignotum venientibus ultro,
 60 Hoc ipsum ut strueret, Trojamque aperiret Achivis,
 Obtulerat, fidens animi; atque in utrumque paratus,
 Seu versare dolos, seu certæ occumbere morti.
 Undique visendi studio Trojana juventus.

Circum-

* * *

„Ηέ διατμῆξαι χοῖλον δόρυν νηλεῖς χαλκῶ,
 „Η κατὰ πετράων Βαλέσιν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρας,
 „Η ἔασιν μὲγ' ἄγαλμα Θεῶν θελκτήριον ἔνει.
 Παρδ ἑκατέρῳ οὐδὲ τῶν Ποιητῶν, διάφορος τὸ πλῆθος φρενῶν ἐτύγχανε πε-
 ρὶ τὴν δεργίαν ἵππου, τι περὶ αὐτῆς κρίνεις; Ἀλλὰν ἀλλὰ βαλευομέ-
 γων τε καὶ καθυποβαλλόντων. Ἀλλὰ γαρ Ὁμηρος, τις περὶ ταῦτα βαλιώ
 καὶ κρίσιν δι πάντας ἐνδοξεῖς καθιστᾷν, μετὰ τὸ εἰσειχθῆσαι ἥδη τὸ
 μηχάνημα ἔσω τῆς Ἀζεος, δέον πρὸ τῆς εἰσενέξεως, ὡς ἀμεινονὸς οἱ Μάρων
 διεβαλέυσατο· ἐν ᾧ καὶ αὐτοὶ τῷ χολιασῷ Κέρδη σωματίθμενοι εἰπόντι,
 ὡς, in hoc sane Virgilijus Homerum corrigit. κατὰ δὴ τοῦτον ὁ Μάρων τὸν
 Ὁμηρον ἐπηνώθθωσεν. ἦπις δὲν τέτω, οὐδὲ Τευφιόδωρος ἐν τῷ Ἰλίῳ ἀλώ-
 τες Ὁμήρω παρηκολεθηκασ φανεται. Αυτίκα γαρ ιστοι, καὶ κατὰ Γέτον:
 „Τοῖσι δὲ τρηχέσι καὶ ἄκριτος ἐμπεσε βαλή,
 „Οι μὲν γαρ οἳτ:

Στίχ: 43. ΑΙΓΑΙΩΝ ΛΑΟΚΟΪΣΝ κτ: Αἴθαν: Θυμῷ καὶ ὄργῃ καταπιμπράμενος
 οἱ δὲ Λαοκόων ἐτος Οινέως μὲν αἰδελφὸς, Πορφέων δὲ, ἢ Πορφέως γός
 εἵρηται (Ἀπολλων: καὶ Τύλι: παραὶ Εὔνιώ, ἐν ταῖς εἰς τὰ Ἀπολλοδ. Ση-
 μειώσ.) Αλλὰ παρδ Ὁμήρω ταῖς ἐκ τῆς Πορφέως γενομένεις καταλέγοντι
 τρεῖς, Λαοκόων δέσις ἀπαντᾷ. Ιλ: Ε. ΙΙΙ.

„Πορφέη γαρ τρεῖς ταῖδες αἴμυμονες ἔξεγένοντο,

„Αγριος, οἱ δὲ Μέλας, τρίτατος δὲ τῇ Ιππότα Οινέυς.
 Καὶ δέλλα Απολλόδωρος δὲ (ἐν Βιβλ: Α. Κεφ: Ζ.) Λαοκόοντος δλως μνέσαι
 ποιεῖται, καίτοιγε Πορφέωνος καὶ Εὔρύτης αριθμῶν παῖδας πέντε: Οινέα,
 Αγριον, Αλκάθοον, Μέλανα, Λευκωπέα, καὶ θυγατέρα δὲπι τέτοιο Στε-
 ρόπιλα. Μήποτε δὲ τὸν Λευκωπέα, εἰς τὸν Λαοκόοντα μοτωνόμασαι; Αλλὰ
 περὶ τῆς Λαοκόοντος καὶ ἔχης εἰρήσται: σιχ. 216.

Στίχ: 46. ΤΑΚ ΔΑΝΑΩΝ ΑΔΟΛΑ; Καὶ Λαοκόεων νιᾶ καθά καὶ Κάπτις μικρὸν
 αγωτέρω, τὰ παρὰ τῶν Δαναῶν δῶρα σφόδρα οὐφορεῖται ὡς ὑποπτα τινὶ
 δὲ ὑποτρέχοντας ὑποψίαιν πολλαχῆ μερίσαις, η τοι Φησίν ἐκ τῶν πολεμίων
 ήμιν ἐντός τῆς ἵππου λανθάνουσιν ἐνεδέευοντες· (τοῦτο δὲπερ ήν.) η ἀλλως
 ἔτερόν τι παρδ αὐτῶν, καίτα τῆς ήμετέρας πόλεως, διὰ τῆς τοιοῦτος τυρέε-
 ται μηχανήματος· η ἐκ ἔχω τὶς τέσσαρας πάντας δὲ τινας ἐντεῦθεν
 ἐπιβα-

Αἴθων Λαοκόων, πόλεως κάτα ήλυθ' ἀπ' ἄκρης.
 Τηλόθε δ', ω μέλεοι, τὶς τ' ἄρι μανῆ πολιῆται;
 Ἐχθρὸς δὴ οἰεθε νέεθαι; Τὰς δὲ δοκεῖτε
 Ταῖς Δαναῶν ἄδολα; Φρένα δ' ἔτως ἵσ' Ὀδυσσῆος;
 Ήένυ εγκευθοίατ' Ἀχαιόι, τῷδ' ἐνὶ δύρῳ
 Ή δὰ καθ' ἡμετέρων τεῦκται τειχῶν τόδε μῆχαρ,
 Οὐκία τ' εἰσοράαν τ' ἄνδον, πόλεως γ' ὑπὲρ ἔξειν.
 Ή λάθεν ἄτητις μὴ δὴ πισένετε Τεῦκροι.
 Οττι κ' ἔη, Δαναὸς καὶ δῶρα Φέροντας πτήσσω.
 Ως ἀπὸν, ίφι προίει πλευράνδε μὲγ' ἔγχος,
 Φηρὸς δ' ἀρμοῖσιν γαστρὸς κυρτῆς ἐνι περεν.
 Πάλλετο δὲ σηρχιθὲν, ἀτάρι γάστρη δεδόνητο
 Αντρα δὲ κοῖλα ἔσωθεν ὅχ' ἥχησε σοναχεῦντα.
 Κ' ἦν μὴ θεσμὰ Θεῶν, σκαμάτε Φρένες προτιέσαν,
 Ήκεν ἀπεσκεδάχο σιδήρῳ κένθε Ἀχαιῶν.
 Καὶ κεν ἔσις Τροίη, Πριάμοιο τ' ἔσωθεο Ἄσυ.
 Ήνὶ δ' ἄρ, ὀπλότερόντια, χεῖρε τε δέσμιον ἄμφω,

45

50

55

C 2

Δαρδα-

* * *

ἐπιβλαὶ νόφρεψμαι. Ἀπιεῖν γὰρ ἐνάγομαι Δαναοῖς, καὶ δῶρα Φέρεσσι.
 Ορα τὸν Καλαβρὸν ΙΒ. σίχ: 383.

Στίχ: 51. . . . ΔΑΝΑΟΥΣ ΚΑΙ ΔΩΡΑ ΦΕΡΟΝΤΑΣ ΠΤΗΣΣΩ· τότε
 δὲ φροσὶν οὐρσῖνος ἐν ταῖς παραθέσσιν, αἰρθεῖσαι, κατὰ τὸ Σοφοκλέους
 ἐκεῖνο ἐν Αἴαντι: Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα.

Στίχ: 54. ΠΑΛΛΕΤΟ ΔΕ' ΣΤΗΡΙΧΘΟΕΝ κτ: Ως γλαφυρὰ ἵδε ή Μάρωνος ὑπο-
 τύπωσις, τὸ γεγονὼς, οἷον ὑπ' αἴθησιν ἀγεσσα. Σωρᾶν γέν δοκῶ, καὶ
 χειρὸς τὸ θένος, αὐτὸς τὸ βέλος αἱρεται, καὶ τέττα δύμιλα τε καὶ Φοραν
 ιχυρῶς αἴθεθέντος θεάθαι, τό, τῇ μὲν χαλκεῃ αἰχμῇ τῷ κοιλαμορφῷ κυρ-
 τώματι προσπαγέντος ταῖς αρμογοῖς, τῷ δὲ ἔξωθεν ἀπηρτημένῳ μήκε
 αἰακαλλομένῳ καὶ διατρέμοντος. Καὶ ὃδε τὸ ἐς αργεῖμοι ἐνταῦθα τό μῆ-
 πως θροῖθαι, κραταῖς τῷ κύτῳ τῇ ἐμβολῇ δοιηθέντος, καὶ βαρὺ ὑπη-
 χήσαντος.

Στίχ: 57. ἩΚΕΝ ἈΠΕΣΚΕΔΑ'ΑΣΤΟ κτ: Οὔτως ἀπέδωκε ἐρμίωενσας, ὅτι τὸ
 θερατε κατὰ τὸν Σχολιαῖων Σέρβιον, ἡχὶ τὸ καταβρυποῦ καὶ μολισθεν,
 τὸ δὲ dilacerare, ἥτοι τὸ διασπαράττεν καὶ διασκεδάζειν, ὁδὲ σημαίνει· κα-
 θά καὶ τὸ sœdum, ἐκ οἷς σημασίαιν τό δυπάδες, καὶ αἰχρεῖ καὶ ἐπονε-
 δίσε, αὐλαὶ μᾶλλον τό νηλεῖσος ἐξέληφε, Φησὶν, ο Σαλαζίος. Ο δὲ γέν
 ἐπὶ τό δηθέντος εἰς τότε ἥκει, ὅτι τὸ τότε κευπτήρας περιέχον μηχανη-
 μα διασκεδαθείη ἀν ὑπὸ Τρώων καὶ εἰς Φῶς ἀν ἐξενεχθέντεν οἱ ἐν αὐτῷ
 ἐνεδρέουντες, εὶ Θεοὶ τε αὐτοὶ ἐπέτρεψαν, μηδὲ ή Τρώων αὐτῶν ἐυήθεια
 καὶ αἰβελτηρία ἐμποδὼν ἐγένετο· ὥσπερ τοι δὲ καὶ ο Ίταλὸς Λυνίβας ἡρ-
 μίωευσεν:

„E se l' fato non era a Troja avverso;
 „Se le menti eran fane; avea quel colpo
 „Gia commossi infiniti a lacerarlo,
 „E del tutto a scoprir l' agguato Argolico.

Στίχ: 58. ΚΑΙΚΕΝ ἜΟΙΣ ΤΡΟΙ'Η, κτ: Περιπαθῆς μάλα ή κατὰ προσωποποίαν
 πρὸς τὸ Τρολας Ἀσυ χηματιθεῖται ἐπιτροφή, καὶ οἵα κινῆσαι καὶ δάκ-
 ρυον.

Στίχ: 59. ἩΝΙ Δ' ΑΞΡ ΟΠΛΟΤΕΡΟΝ κτ: Τῷ δικτικῷ, ἦ, (κατὰ Σέρβιον εἰπεῖν)
 παρασκευτικῷ ἐπιρρήμασι: (ἴμη, ίδε) αὲ τὸν Μάρωνα χρῆσαι φησὶ Δονάτος,

ὅσαντις

65 Circumfusa ruit, certantque illudere capto.
Accipe nunc Danaum insidias, & crimine ab uno
Disce omnes.

Namque, ut conspectu in medio turbatus, inermis
Constitit, atque oculis Phrygia agmina circumspexit:
Heu! quæ nunc tellus, inquit, quæ me ægnora possunt
70 Accipere? aut quid jam misero mihi denique restat?
Cui neque apud Danaos usquam locus; insuper ipsi
Dardanidæ infensi poenas cum sanguine poscunt.
Quo gemitu conversi animi, compressus & omnis
Impetus: hortamur fari, quo sanguine cretus,
75 Quidve ferat, memoret; quæ sit fiducia capto.

Ille hæc, deposita tandem formidine, fatur.
Cuncta equidem tibi, Rex, fuerint quæcumque, fatebor
Vera, inquit; neque me Argolica de gente negabo.
Hoc primum: nec, si miserum fortuna Sinonem
80 Finxit, vanum etiam mendacemque improba finget.
Fando aliquid, si forte tuas pervenit ad aures
Belidæ nomen Palamedis, & inclyta famâ
Gloria: (quem falsa sub proditione Pelasgi

Inson-

* * *

σάκκις οὐ τι τῶν ἀδοκήτων παρεπασέσθν τοῖς πρόσγυμασιν αἴφης παρε-
σῆσαι βέλοιστο.

Στίχ: 60. . . . ΠΡΟΤΙΕΓΛΚΟΝ· Μὴ τῷ ὄντι ἐλκόμενον ὡς ἔκοντα μέν, καὶ ἐκ
προθέσεως, ἐφ' οἷς εἴληπτο ἥκοντα, ἐλκεθεὶς δὲ δοκεῖν ἐθέλοντα, ὡς ἂν μὴ
τοῖς συλλαβθεῖσι καὶ ἀγαγθοὶ σκευωρίαις τινὸς ἐμποιήσῃ υπόσυσιν. Ή, ἐλκον
οἱ νομέσις ἀγαγθοὶς απένδοιτες, καὶ παρεπασάσι τῷ ἀνακτη. Όυκ ἄξα Όυιρ-
γίλιος τῷ Καλαβρῷ συνάδει, τῷ ἐισώτα ἐγγὺς τῷ Δαρείᾳ ἵππῳ τὸν Σίνω-

να τὰς Τρῶας περικυκλεῦντας ποιεῦντι. (Παραλειπ. Βιβλ: ΙΒ. σίχ. 355.)
„Αγχόθι δὲ αὖ Σίνωνα δυσάμιμορον εἰσενήσαν·
„Καί μιν ἀνερόμενοι, Δαναῶν ὑπερ, ἀλοθεν ἄλλος,
„Μέσσον ἐκυκλώσαντο περισαδὸν

μᾶλλον δὲ Τρυφιόδωρῷ, τῷ ἐντῷ τῆς Τροίας ἀλώσει, κατὰ τὸ πεδίον φα-
ραδέντα οἶνον ἀλώμενον ἀποφάνοντι:

„Γυμνὸς ὑπέρ πεδίοιο Φάνη κεκακωμένος ἀνήρ.

Η γὰρ πόρρωθεν ἀπαγωγὴ τὸ εὔπιτον τῇ συσκευῇ προμνησένεται.
Στίχ: 68. ΤΒΡΙΖΕΙΝ Τ' ΕΡΙΔΑΙΝΕ κτ: Λοιδορεῖν ἐφιλονεκτεν ἀπαντες καὶ προ-
πηλακίζειν· ό μόνον δὲ ὑβρεσι καὶ ὀνειδισμοῖς, καὶ τῷ τοιαῦτε ἀπὸ σόμα-
τος χλευασίᾳ ἐπεμβαίνειν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις πληγάς τε ἐντάνοντες
καὶ παντοῖς κακάντες. (ὡς ὁ Καλαβρ: ὥστ: σίχ. 361.)

„Οψὲ δὲ ἀβ αὐτῷ

„Ουαδ' ὁμῶς, καὶ δῆνας απὸ μελέων ἐτάμοντο

„Πάεπταν ἀεκίζοντες, ὅπως νημερτέας εἴπῃ.

‘Ο μέντοι Τρυφιόδωρος, ἐνθα ἀνωτέρω, τας αὐκίας ἐλθεῖν οἴκοδεν ἔχοντας,
ἐποίησεν.

„Γυμνὸς ὑπέρ πεδίοιο Φάνη κεκακωμένος ἀνήρ,

„Αἴματι δὲ σμαδίγγεις ἀεκέα βεβριθέναι,

„Ιχνια λωβήντα θοῶν ἀνέφαινον ἰμάντων.

‘Αλλὰ γὰρ Όυιργίλιος εὖδὲν τοιάτον ἐνταῦθα, τῷ ἐμπατιγμῷ ἐπέκεινα καὶ
τῆς λοιδορίας, πτις ἀν νοθείη καὶ ἀγεν τῆς περὶ τὸ σῶμα κακώσεως.

Στίχ:

Δαρδανίδαι νομέεις πολλῷ σιù θρῷ προτιεῖλκον
 Ως Βασιλῆα. Ο δ' οιώ ἀγνῶς περ, ἐκῶν ἐπιῆντα
 Τοῖσιν ἐπερχομένοις τὸ γὰρ ιετό μητιάσσαθαν,
 Ως κεν Ἀχαιοῖσιν πετάσειν Τρωῖον "Ἄσυ"

Ως θυμῷ πεπιθώστε, ἔτοιμος ἐών τ' ἐπὶ ἄμφῳ,
 Ήὲ δόλῳ χρήσαθ', ἢ πάτμον ἄφυκτον ἐπισσεῖν.

Πάντοθεν ὄψόμενοι δὲ θέον Τρωῆι νεολαία,
 Αμφὶ δ' ἐρωησαν περιχέμενοι ὥστερ ἀλόντι,

Τροίσειν τ' ἐρίδανε περισαδόν ἄλλοθεν ἄλλος.

Τῇ δὲ δολοφροσώνας Δαναῶν μοι νῶ ἐκιβύλων.

Ἐκ τε ἀλιτροσώνας περ ἐνὸς δὴ, μάνθανε πάντας

60

Καὶ γὰρ ἐπεὶ ὁφθαίς μέσσος τεθρόητο ἀσπλός,

Στῇ, ἀτὰρ ὁφθαλμοῖσιν ἔλας Φρυγίας περιλεύσσων,

Οἴκοι, ἔφη, τὶς χθῶν μὲν ἐπιδέξεται; τὶς δέτε πόντος;

Ἡὲ τέως οἰκτρῷ μοι, τὶς περιλέπεται αἴσα;

Τῷ γ' ἐπεὶ παρ Δαναοῖς παθεὶ χώρῃ ηδὲ ἐπὶ τοῖσι,

Δαρδανίδαι συγένοντες ἀπαυτένιν φίμα ἔτοιμοι.

Αἶψε δ' ὅδε ἄρα γόρες εὗ πᾶσιν μειλίξατο ἦτορ.

Θυμάτες δ' ὄρμανοντας ἐπέχεν· ὅτρωμεν ἔρειν.

Αἴματος ἐκ τίνος; ὅττι Φέρει; τὶ δ' ἀλλὰς δὲ πεποίθοι;

Τάρβος δὲ ἐκσείσας ψυχῆς ἐκ Φθέγγατο τοῖα.

65

70

75

Πάντα

* * *

Στίχ: 569. ΤΗ ΡΑ ΔΟΛΟΦΡΟΣΤΥΝΑΣ ΔΑΝΑΩΝ

70. ΕΚΤΕ ΑΛΙΤΡΟΣΤΥΝΗΣ ΕΝΟΣ

Οὐκ ἐκ τῷ κατὰ μέρας Αἰνέας τὸ καθόλευτον δίκαιος ἂν εἴη σιωάγων· αὐλαὶ ἐκ
 γῆς ἐλάφους συμβάλλειν ἔσκεν ύπαγορεύων τὸ μεῖζον. Εἰ γὰρ ὁ εὖς θεος, καὶ
 γέδε τῶν ἐγγενεῖς ἐπιφανετέρων τις ὁν, ἔργον ἐπεχάρετε διαδισρεγῆσαι
 τηλικότον, τι ὁν ἀν σκευωρῆσαι τε καὶ τελεσιγρῆσαι σύμπαν τὸ ἐλλιγ-
 κόν ἐξιχύσειν; Αλλας γερίνη, κατὰ τὴν κοινοτέραν ἔκνοιαν ἐξεληφόσιν,
 ἐπιμνησέον τῆς παρομίας:

"Ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα καὶ ἐκ τῆς κραστέδε τὸ ὄφασμα.

Στίχ: 73. ΟΙΜΟΙ . . . ΤΙΣ ΧΘΩΝ . . . ΤΙΣ ΔΕΤΕ ΠΟΝΤΟΣ:

Ἐν αἰσφρίας χήματι καὶ αμπυχαντας, οἱ συλληφθεῖς οἰκτρῶς ποτνιῶται,
 μηδεμίᾳν σωτηρίας ἐλπίδα μηδαμένη αὐτῷ μπολείπεθαν οὐτ', οὐπὶ γῆς δη-
 λονέτι, τοῖς Τρεφαῖς ηδὲ περιτεπτωκέτι μυσμενῶς ἐχθσιν, εἴτε ἐπὶ θαλάσ-
 σης, υπὸ τῶν σμογενῶν ἐλασυνομένων εἰς θάλατου.

Στίχ: 77. . . . ΠΑΣΙΝ ΜΕΙΛΙΞΑΤΟ ΗΤΟΡ. Τὸς περὶ τὸν Δάρειν ἵππον
 σιωσμερθέντας, εἰς διαφρεσ μεριδομένες τὰς γνῶμας, πρὸς δικτον τέως
 ἀπαντας ἡ Πειθῆς ἐπικεμφθέντας τῷ ἀλόντι παριζησιν, ἐπιεικῶς αὐτῷ ἐνδε-
 δωκένθι ἀπολεγήσαθαν. Οὐτῶς ἀμέλετεις ἀπλοίκες τινας γενέθαν τὸς Φρύ-
 γας, καὶ μαρφαρόντας φερεβάσεις, καὶ ἐμμελίκτες τὸν τρόπον καὶ ἐπιεικῆς
 καὶ οἰκτίσμονταις.

Στίχ: 78. . . . ΟΤΡΥΝΟΜΕΝ ΕΙΡΕΙΝ. Καὶ αὐτὸν ἄρα τὸν Αἰνέαν παρε-
 σιάσαι τῇ ἐμηγύρει ἐκ τῆς πρωτεποστωτίας τῇ λόγῳ ἀκέδομεν.

Στίχ: 79. ΑΙΓΑΤΟΣ ΕΚ ΤΙΝΟΣ; Εκ τίνος εἴκα καὶ συγχενέας· οὐ γὰρ ἄλλως
 απαρέν εἴκας λιθού μητραγε μη ἐξ ἐλλών γένεταις ἐτύγχανεν ὡν ο διερωτώ-
 μενας.

Στίχ: 80. ΤΑΡΒΟΣ Ο Δ' ΕΚΣΕΙΣΑΣ Καὶ Καλαβρέος δὲ, (Παραλ. ΙΒ.
 στίχ. 366.) ὄμοιος περὶ αὐτῷ:

"Ο' δὲ ἐνθέμενος Φρεσὶ καίτος,

"Τοιόδε μὲν μέσσους δολοφρονέων αὔγορεν.

Βιβλ: Β'

D

Τρυφιόδω.

Insontem, infando indicio, quia bella vetabat,
 85 Demisere neci: nunc cassum lumine lugent.
 Illi me comitem, & consanguinitate propinquum,
 Pauper in arma pater primis huc misit ab annis.
 Dum stabat regno incolumis, regnumque vigebat
 Consiliis, & nos aliquod nomenque decusque
 90 Geffimus, invidiâ postquam pellacis Vlissei
 (Haud ignota loquor) superis concessit ab oris;
 Afflictus vitam in tenebris, luctuque trahebam,
 Et casum insontis mecum indignabar amici.
 Nec tacui demens: & me fo s, si qua tulisset,
 95 Si patrios unquam remeassem victor ad Argos,

Pro-

* * *

Τευφιόδωρος δὲ (ἐν τῇ Ἰλίᾳ αἰλώσ.) καὶ Πρίαμον αὐτὸν εἰσάγει, πᾶν τὰρ-
 βος κελέυοντα ἀποθέθαι.

” . . . Τὸν δὲ γέρεων ἀγανῆ μελίζατο Φωνῆ:
 „Σέπε, σὲ μὲν Τρώεσσι μεμιγμένον ὄκετ’ ἔσκε
 „Τάξβος ἔχειν

Στίχ: 82. ΠΑΝΑΨΕΤΔΕ'Α κτ: Ἀλλὰ γὰρ ἐρεῖν παναψευδέα ἐπαγγελάμενος,
 παμψευδέα ἐπειτα διέξεσιν, ὡς Δούάτος ἀν τίπε, Φωνῆ τῷ ἔλλαδι χρησά-
 μενος. promittit oīnnia vera dicturum, qui nulla in parte fuerat veritatem
 retracturus.

Στίχ: 83. . . . ΣΙΝΩΝΑ, Ἡντις Αὐτόλυκος ὄνομα, κλάψ παμποίκιλος καὶ
 πολυτέροπάτατος, ὡς παιδεῖς ἐγένοντο, Αὐτόλυκος, ἐξ ἁντί Οδυσσεὺς. (δὴ
 ἀκόμοιν σύντα τῇ Λαέετε.) καὶ Σίσυφος, ἐξ οὐ ὁ Σίνων, περὶ δὲ ὁ
 λόγος. Καὶ ἡτιω ἀρεὶς ἐξ ἀδελφῶν Οδυσσεύς τε καὶ Σίνων ἀν, Εὐφορίων
 μὲν, ἀπαντὸν ἐκένω ἀνατίθησι τὸ σκευώρημα· δὲ Μάρων τετον εἰς τὸ ἔργον
 εἰσάγει· καθάπερ οὐδὲ καὶ ὁ Καλαβρός, καὶ ὁ Τευφιόδωρος.

Στίχ: 85. ΒΗΛΟΓΕΝΟΥΣ ΕΙ' ΔΗΠΟΤ' ΑΡΑ κτ: Βήλω μὲν Αἰγύπτῳ Βασιλέυον-
 τι, ἐξ Ἀγχινάης θυγατρὸς Νέλλη γίνονται παιδεῖς δίδυμοι Αἰγυπτος, καὶ
 Δαναῶς. Δαιαῖς δὲ μία τῶν πεντήκουντα θυγατέρων, Ἀμυμάνη, ἐκ Ποσε-
 δῶνος Ναύπλιον γεννᾶ· ἐκ δὲ Ναυπλίου καὶ Κλιμένης, η Φιλύρας, η Ήσιό-
 νης, γίνεται Παλαμήδης. (Ἀποδόδ. Βιβλ: Β. Κεφ: Α. καὶ Βιβλ: Γ. Κεφ:
 Β.) ὅπερ Belidain (Βηλιδίων) τῷ Όυιργιλίῳ πατρώνυμοντι ἐπόμενοι, Βη-
 λογενῆ καὶ αὐτοὶ προσεργήκαμεν. Ἡν δὲ τῷ σύντι αὐτὴ ἐπίσημος ὁ Παλα-
 μήδης, καν τοῖς ἀρίστοις Ελλήνων, σοφίας τε καὶ φρονήσεως τὰ πρώτα
 φέρων· καὶ δὲ ἐνθυμῶς πρὸς τε Φιλασσοφίαν, καὶ Ποιητικῶν. Καὶ ἔυρετής
 , δὲ ἀδεται τῇ Ζ, καὶ Θ, καὶ Φ, καὶ Χ, τῶν σοιχείων. Καὶ Ψήφων δὲ, καὶ
 , Πεσσῶν, καὶ Κύβων, καὶ Μέτρων, καὶ Σταθμῶν. Προσιθησι δὲ Σγίδας
 (ἐν τῇ Λέξει.) καὶ τὰ ποιηματα αὐτῷ ἡφανίδαι ὑπὸ τῶν Ἀγαμέμνονος
 ἀπογόνων διὰ Βασκανίαν, παραπλήσιοντι τοῖς Ἀγαμέμνονίδαις ὑπεληφὼς
 πεποιθέται καὶ Ομηρον, καὶ μηδεμίαν τῇ Ανδρὸς, διὰ τέτο, μνήμια ποιή-
 σαδαι. Ἀλλ' ὅπως μὲν Ομηρος τῷ πρὸς Παλαμήδων φθόνος ησσων γενέσ-
 θαι ηδύνατο, ωκ ἔχω λέγειν· ὅτι δὲ Οδυσσεὺς ἔχθισος ἦν Παλαμήδη, τοῦ-
 το τεθρύληται, Φέρεται δὲ τῆς ἀπεχθείας αἵτια δισσὰ· τὸ μὲν, ὅτι
 Οδυσσέα τιλ κατὰ Τρώων ἐκσρατείαν φέυγοντα, καὶ φρενῶν πλαττόμε-
 νον παρακοπῶν, ὡς καὶ τὰ τῶν ζώων ασύμβατα ἐπ' αρότω συζευγνύειν
 ἐπιχειρεῖν, καὶ ἀλλας ἐπὶ ταῖς αράσεσι, απείσειν. Παλαμήδης σωεῖς τιλ
 ὑπόκρισιν, καὶ Τηλέμαχον τὸ παιδίον παραλαβὼν, καὶ σήσας πρό τῃ ἀ-
 γότρες ἥδη δυδὸν φερομένων, τὸ πλάσμα ἐξήλεγξε· καὶ τόδε μὲν ἦν τὸ πρῶ-
 τον. Δέυτερον δὲ, τῇ Οδυσσέως πρὸς αὐλὴν ἐπιστίσμε ἐκ τῇ σρατοπέδε
 ἐπὶ

Πάντα ἔγώ σοι, "Αναξ μυθήσουμαι, ὅττι κεν ἄη,
 Παναψευδέας ὃνδ' Ἀργεῖος Φύμεναι κρύψω,
 Πρῶτον δὴ τόδε καὶ αὐτενὸν οἴειν ρόν γε Σίνωνα
 Τεῦξης ηδαύμων, δὲ τένεις ἀπατήλιον ἔμμεν.
 Βηλογενῆς εἰ δὴ ποτὲ ἄρα κλῆσις τε κλέος τε
 Σοὶ Παλαμήδας οὐκεν ἐξ ὅπα μυθολογεῦντι,
 Καὶ οὐ τὸ Πελασγικὸν, ὡς ἀρέτη ποτορώντα μάχεσθαι,
 Τεκμάρσει ἀφατῷ διαβάλλοντές περ ἀθέσμως
 Εκταν ἀθῶν, μὰψ νιᾶ δὲ ἀρέ πενθόσι θανόντα.)
 Τῷ μὲν ἀγχισέα ὄντα, ἀχιλλεὺς γενέτης ὀπέωνα,

85

90

D 2

Ἐνταῦθ'

* * *

ἐπὶ Θράκης πεμφθέντος, καὶ ἀπράκτῳ ἐπανακάμψαντος, Παλαμήδης τὸ
 ἔργον ἀναδεξάμενος ἀρισταὶ ἔξετέλεσε, σίτῳ αὐθονίαν ἐπὶ τῆς σρατιᾶς συ-
 κομισάμενος. Ἐντεύθεν οὐδὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Λαέρτης λίαν ἀπεχθώς ἔχων
 ἐπιβλαβήτως τε τῷ Χαλεπωτάτῃ. Διαβαλὼν γὰρ ἐπὶ προδοσίᾳ, καὶ
 γχάρματα προεπιδεικνὺς ὑπὸ Πριάμου δῆθεν Παλαμήδην γραφόμενα, ἐν οἷς
 καὶ χρημάτων ἔγινετο μνεία, ὡς τότῳ πρεσεπεμφθέντων, ἥτησατο ἀπο-
 σαλίωσι τὸς τιὼν κλισίαν τιὼν ἐκείνης σύνερευνήσαντας· οἱ καὶ ἀπελθόντες
 ἀνεκάλυψαν ἐκεῖ λάθρα προσποτεθέντα τὰ χρήματα σκευαρίᾳ τῷ τιῷ
 ἐπιβλαβήτως σωαρτύσαντος. Ἐκ τότε ύπ' ὄργης, ὡς δύσκει δικαίας, τὸ Στρα-
 τιωτικὸν ἐκμανὲν, τὸν ἀναίτιον, ὡς προδότῃ λαθελοῦσσαν ἀπέκτενε. Ταῦ-
 τα, καὶ πλειόνες ἔτι περὶ Παλαμήδης, παρὰ Φιλοσράτῳ καὶ Ἀπολλωνίῳ,
 καὶ Τγίνω, καὶ Παυσανίᾳ, καὶ Τζέτζη ισορέμενα φέρεται. Οὐδὲ Οὐρσῖνος
 ἐν ταῖς Παραθ. καὶ ἐπὶ Γοργίαν, ἐν τῷ υπὲρ Παλαμητοῦ Απολογ. ήμας πα-
 ραπέμπει. καὶ ἐπὶ Ξενοφῶντα, ἐν τῷ υπὲρ Σωκράτες Απολογ. καὶ ἐν τῷ
 Κιηγετικῷ.

Στίχ: 87. ΟΝ ΤΟΥ ΠΕΛΑΣΓΙΚΟΝ κτ: Τὸ Πελασγικὸν σωκρόχειας, ἀντὶ τῷ
 Πανελλιώτιον. Οὐδὲ Πελασγὸς ἐξ οὐ τὸ έθνος, κατὰ μὲν Ἀκαστίλαον ἐκ
 Διὸς λέγεται Ν. οὐδὲ Ζεὺς ἐμίγη. (Ἀπολόδ. Βιβλ: Β.
 „Κεφ: Α.) Αφοῦ οὐ κληθτῶσι σωέβη τὸς τιὼν Πελοπόννυντας οἰκεύντας Πε-
 λασγες. Ήσίδος δὲ τὸν Πελασγὸν αὐτόχθονα φησίν εἶναι. (ὅρε καὶ
 Βιβλ: Γ. Κεφ: Η.)

Στίχ: 89. ΕΚΤΑΝ κτ: Παλαμήδης Ἄνδρας περίκλυτον, καὶ θαυμάσιον. ἀπέκτε-
 ναν οἱ Πελασγοὶ, φησὶ Σίνων, διαβολίῳ πρεδοσίας κατ' αὐτῷ πλάσαντες,
 μπενὶ τεκμηρίῳ σαφεῖ καὶ αναμφιλέκτῳ βεβαιωμένης, πν μήτις αὐτῷ εἰς λόγου
 τάξει προδοσίας, διτι μὴ σωεπευδοκῶν αὐτοῖς, τῷ καθ' υμῶν (αἱ Τρώες)
 πολέμῳ παρέγνεται παύσαθαι. Τὸ μὲν οὐδὲ Παλαμήδην ἀνηρῆθαι προδοσίας
 προφάσσει, (ὅρε ἀνωτ: σίχ. 85-86.) αληθήτης δὲν, καὶ γέδε Τρωσὶν αὐτοῖς
 ἵστως ἀδηλον, γέδεν δήπτῳ σωστέλει εἰδέναι· ἐκεῖνα μᾶλλον μαθεῖν ποθέσιν,
 ἀτταν νιᾶ οἱ Πελασγοὶ κατ' αὐτῶν τυρέουντες ἐβαλένοντο. Τὸ δὲ, ἐκεῖνον
 μὴ σωεπευδοκεύντα τῷ πολέμῳ τὸ ἐδαίτικὸν ἀποτρέπειν, φευδεῖς ην καν δι-
 ληθέσις υποτεθεῖ ἔχομενον, ἵκισα γέδε τότο Τρωσὶν, αὐτῷ δὲ Σίνωνι
 σωάφερε δηθὲν τε καὶ πισευθὲν. Οὔτω γάρ αὐτὸς υπὲρ Τρώων δόξεις
 κινδωμένεν, ὡς Παλαμήδης ὄμοφρον ἄντα τὸ πισὸν ἐντεύθεν ἀποκερδάνας
 ἐφ' οἷς ἔρεν ἔμελε, δάσα ἀν τιῷ ἐπιβλαβήτως εἰς τέλος συρράψειν.

Στίχ: 70. ΤΩΙ ΜΑΙΧΙΣΤΕΑ ΟΝΤΑ ΑΧΗΝ ΓΕΝΕΤΗΣ κτ: Πῶς δὲ ἀρέ Πα-
 λαμήδης Ἀρχικῷ τε αὐδῇ καὶ ἐπιφανεσάτῳ ἀγχισεύων ὁ Σίνων, πατέρες
 εἴχεν ἀχιλλεύς, τετέσι πενόμενον; οὐ τὸ παρὰ Οὐρέγιλιών Ραυρέ:
 καθάτηνες τῶν Σχολιασῶν, ἀντὶ τῷ πενομένῳ ἐν ἐπλοισ, καὶ ἀγυμνάστῳ τὰ πο-
 λεμικά, πτοι ἀπολέμεις, νοητέον, δια τὸ παιδικὸν ἔτι τῆς ηλικίας; Ραυρέ
 in armo, imbellis statatis: Άλλα γέδεν ὡδε δεήσεις τῆς ἀπροσφυγῆς τῆςδε καὶ
 παραβεβιασμένης μεταφορᾶς. γέδεν γάρ, οἵμαι, κωλύει, καὶ τῶν πλάτω
 ἀδρέ

Promisi ultorem, & verbis odię aspera movi.
 Hinc mihi prima mali labes: hinc semper Vlysses
 Criminibus terrere novis: hinc spargere voces
 In vulgum ambigucas, & quærere conscius arma.
 100 Nec requievit enim, donec Calchante ministro.
 Sed quid ego haec autem nequicquam ingrata revolvo?
 Quidve moror? si omnes uno ordine habetis Achivos,
 Idque audire sat est; jamdudum sumite poenas;
 Hoc Ithacus velit, & magno mercentur Atridae.
 105 Tum vero ardemus scitari, & quærere causas,
 Ignari scelerum tantorum, artisque Pelasgæ.
 Prosequitur pavitans, & ficto pectore fatur.
 Sæpe fugam Danaï Trojā cupiere relictā
 Moliri, & longo fessi discedere bello.
 110 Fecissentque utinam! Sæpe illos aspera ponti
 Interclusit hyems, & terruit Auster euntes.
 Præcipue cum jam hic trabibus contextus acerñis
 Staret equus, toto sonuerunt ætheræ nimbi.

Suspense

* * *

αδρᾶς κομῶντων καὶ δόξῃ ἐνδιεῖ, προσάκει τῷ γένει αἰσθίμες τηλάς καὶ πτωχέουνταις. Οἱ δὲ δὴ πανθρῆγος Σίνων, βέλοιτ' ἀνδρας καὶ ἀγχιστεὺς εἶναι πιστεύεινται Πελαμίδου, Ανδρὸς μὴ πάντα πρὸς Τρώας δυσμενῶς ἔχοντος· Καὶ δὴ, καὶ πτωχὸς ἐναι γομίζεινται, ὡς ἀν τῆς πεντας ἀναγκαζέσσονται τῷ σφραγιστικῷ μετιέναι, καὶ τῷ πατέρδος μάλιστα ἐπιτάξαντος, τὸ περὶ τὴν τῶν Τρώων νεμέσεως παρατίθεται.

Στίχ: 91. ΉΛΙΚΙΗΣ ἘΚ ΠΡΩΤΗΣ Τετέσιν ἔτος ἄγονται ἔβδομον ἐπὶ τῷ δεκάτῳ. Τιλικαῦται γὰρ κατὰ νόμος Ρωμαίων, τοῖς σφραγιστικοῖς ἐφέτο καταλόγοις τές τενίσκεις ἐγγραφεῖνται.

Στίχ: 92. ΜΕΣΦ' ἈΡΑ ΣΔΓΣ ΠΕΛΕΝ Ήπειρ γαρ εἴκεις λῶ, σωὶ ἐκείνῳ καὶ μὲ συμμεταχεῖται τῆς ἐπ' ἄμφω μεταβολῆς τῶν πραγμάτων, ὁπαδὸν τε ὅντα, καὶ τῷ γένει προσήκοντα.

Στίχ: 94. ΩΣ Δ' ΟΔΥΣΗ'ΟΣ ἘΠΗΡΕΙΗ, ΔΟΛΟΜΗΤΟΥ, (Ορεὶς ἀνωτατοῖς. 86.)

Στίχ: 99 ΕΙΓΠΟΤΕ ΝΙΚΗΣΑΣ κτ: Τετέσιν, εἰ πᾶν δ, τι μοι πρὸς νόσον απεύδοντι σφραγιστικούντοντον υπερβαίνων νικήσας εἰ κρέσσων γενοίμιων ἐπηρείας ἀπόστησ, ητις σύμμα τοῦ εἰς τῷ πατρίδα νόσον ἀπείρξειν· ἀλλως γαρ θυμοδακές ἀν δόξει τὸ ἐπος Τρώων, περὶ τῆς κατ' αὐτὸν νίκης εἰρῆδαι νοέμενον. Τὸ δὲ τοι Ἀργος, ἐξ Ἀργυρίου, τῇ ἐκ Διὸς καὶ Νιόβης, (ῶν ἦν καὶ Πελοπογος, καθάπερ εἴρηται ἀνωτατο: 87.) τῷ παρὰ Φορωέως τῷ βασιλείαν παραβαίνοντος, υφεὶ καὶ οὐ Πελοπόννησος Ἀργος ἐκλήθη, καὶ οὐ πόλις δὲ, ἦν αὐτὸς ἐδείμαστο πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα, Ἀργος. καὶ ὁ κόλπος δὲ, ὃ περ ἐν μυχοῖς οὐ πόλις ἴδευτο, Ἀργολικός· ὅμοιός δὲ Ἀργολικής, η Ἀργολίς, καὶ οὐ κύκλω περιχωρος, η καὶ Ἀργος ἵππιον εἰρημένη, αὔτε δὴ εἰς γένεσιν ἴππων, διὸ τὸ διβόρτος εἴναι δεξιῶς ἐχθρος. Τῷ δὲ Ἀργολικῷ ἐθνεῖς ἀρχαιότητι διαφέροντος, τὸ Ἀργείων διομα, καὶ τῆς Πελοποννήσου ἐκτὸς, πολλαχθεὶς προπλάνης ἐπεκταθεὶς, ωσε τέως ἐκκικῆσαι Ἀργείως καλεῖθαι καὶ παντας τες Ελλωνας, Αλλα γαρ οὐ Σίνων ἐνταῦθα, τὸ πρῶτον καὶ κατόπιντο Ἀργος πατρίδα εἴσιτε ἐλεγεν.

Στίχ:

Ἐνταῦθ’ ἡλικίης ἐκ πρώτης, πέμψεν ἐφ’ ὄπλοις.
 Μέσφ’ ἄρα σῶς πέλεν ἐν βασιλέῃ, καὶ κράτος ἥνθει,
 Κείνης Φραδμοσιώησι τέως ἦν ὅττι καὶ ἄμμες
 Αἰνύμεθ’ ὡς δ’ Οδυσῆος ἐπηρέα ὀδοιμήτῳ,
 (Οὗτοι ἄδηλ’ ἐνέπω.) γαῖης ἀπὸ κάνος ἀπήρθη,
 Ἀχνύμενος βίον ἐν σκοτίῃ καὶ δάκρυσιν ἔλκον,
 Κῆρ μάλα χωόμενος δὲ ἐτάρθε ἀμύμονος οἴτον.
 Οὐ σίγων δὲ ἔκφρων δάκμων ἀλλ’ ἕτις ἐνέκοι,
 Εἴποτε νικήσας νοσήσω πάτριον Ἀργος,
 Τίσεθαι τ’ ἐφάμιλα, ἐπέεσσιν τ’ ἔχθεα ὠρσα.
 Ἐνθα κακῷ λώβῃ ἢ πρώτη ἐνθεν Οδυσσεὺς,
 Αἰτιάμασσι νέοις δειδίσσειν ἐνθεν ἄρδοσσας
 Αμφιλόγχας πεάρεν ἀμβάλλετο, πάντα σωειδῶς
 Αὐτὸς, ἀτὰρ χρῆθαι περιτσί σωήσεσιν ὄπλοις.
 Οὐδὲ ἀνέηκ’ ἐς οὐεν Κάλχαντι υποδρησῆρι . . .
 Άλλὰ τὴν τάδ’ ἔγω νεμεσήμων μὰψ ἀνελίττω;

95

100

105

Τίπτε

* * *

Στίχ: 101. . . . ΕΝΘΕΝ ΟΔΥΣΣΕΥΣ, Τῇ Παλαιμῆδε οἰκτρῶς ὅτας καὶ ἀπανθρώπως ἐκ μεταφέρετος, ὃν ἦν ἐμὲ μεταξὺ καὶ Οδυσσέως, φησί, μὴ σφοδρέσσεν την τινὰ απέχθεσσιν ἐναποτεχθιῶσιν ἐμὲ μὲν, τὸν τελέσορος ἐν αὐτῷ καθορῶντος καὶ παλαιμνεῖον βέκτιων τῇ δράματος ἐκείνης δὲ, πὸν τινὰ απαθαλλεῖν ἔχοντας απελέγουσιν ἐν ἐμοὶ ὑποβλεπομένω, καὶ τυχὸν, εἰ τόδε ποτὲ διωθεῖσίν, καὶ τιμωρήσοντα. Εὐθεντοί, αὐτὸς μὲν εἰς τὸν ἐκφρων ὑπὸ τῷ πάθεις ἐπὶ ἔχον σιγαῖν λέγων δὲ, τὸ κατ’ ἐμὲ ἐν ἐκείνῳ πάθος ἐξηπτον ἐπὶ τῷ μᾶλλον, καὶ ἐξηρέθιζον. Οἱ δὲ, καὶ τὰ τινὰ ἐγκλήματας λαθρεύσασι διὰ Φύμης καταπειρῶν, ἔχαττις ἐμοὶ τῷ ἔξωλετον παρεσκευάζων ἐτύγχανεν. Ουτω τεχνικώτατα ὁ Σίνων τὰς κατ’ αὐτὸν τοῖς Τρωσὶ διεξήρχετο. Τὸν γὰρ ἐκείνοις ὑπέρ πάντας πολεμιώτατον, καὶ ἐκυτοῦ παραπλησίως διώκειν θερμεργύτατον ἀποφαίνων, ἐνθεῦθεν αἰρετώτερον ἐσεδαι αὐτοῖς ἀπεδείκνυι αστην τὸν Σίνωνα ἀπολῦσαν τὸ μὲν γὰρ πρὸς ἐπήρεσσαν Οδυσσεῖς ἀπεβαίνειν ἐμελε, τῷ σφίσι πανεχθίσω, διασωθέντος τῷ, ἐφ’ εσσον ἀν περιη τῷ Βίῳ, παρενοχλησούσας τὸ δὲ, αὐτῷ ἀπολεμένω, καὶ πρὸς χάρην ἐτῷ τυχεῖσσαν ἐκεῖφ καὶ σφελος ἐσεδαι καθάπερ οὐκ καὶ αὐτὸς ὁ Σίνων ἐπιφέρεις μικρὸν κατωτέρω:
 „Τέττας τ’ ἐθέλοι, πολλάτε ὄναντο Λαρεῖδαι.

Στίχ: 104. . . . ΣΤΝΗΘΕΣΙΝ ΟΠΛΟΙΣ. “Οπλα, ὡς καὶ ἄλλοι (Ανωτ. 132. καὶ 197.) καὶ ταῦθα, τὰς δολοδραφίας τε ἡ ἐπιβλέπας νοητέον, αἷς Οδυσσεὺς ὡς ὁργάνοις ἐχεῖτο, ὡς επολέσσει τὸν Σίνωνα.

Στίχ: 105. . . . ΚΑΛΧΑΝΤΙ ΤΠΟΔΡΗΣΤΗΡΙ . . . Περιώνυμος ὁ παρ Ομῆρο (Ιλ. Α. 69 - 105.)

„Κάλχας Θεορίδης οἰωνοπόλων ὅχ’ αἴρισος.
 οὐδὲν ὑπὸ τῶν ἐπὶ Ίλιον σρατευσάντων ἐδέγει ἐτελέστο, ὅ, τι καὶ ἄξιον
 ἐχρῶντο γάρ αὐτῷ ἐπὶ τῶν πρεγμάτων, ἐν οἷς ἐδει Θεός βελέυσαμάν:
 „Ἡν δια μαντοσῶιλα, τινὶ οἱ πόρε Φοίβος Απόλλων.
 Άλλὰ γάρ ὁ Σίνων ἐνταῦθα Οδυσσέως υποδρησῆσας αποκαλέσσεις, προσωποληψίαστε καὶ ἀνθρωπαρεσκείας μῶμον τῷ θεοπρόπῳ προσέτρεψεν.

Στίχ: 106. ΑΛΛΑ ΤΙΝ ΤΑ Δ’ ΕΓΩ ιτε Λαπογνέας δῆθεν τῷ διὰ τῆς απολογίας σωθήσεδαι, αποτέμνει τὸν λόγον διὰ τῆς αποσιωπήσεως, καὶ τῷ λοιπῷ Βιβλ. Β’.

E

Suspensi Eurypylum scitatum oracula Phœbi.
 115 Mittimus: isque adytis hæc tristia dicta reportat.
 Sanguine placantis ventos, & virgine cæsa,
 Cum primum Iliacas Danaï venisti ad oras:
 Sanguine quærendi redditus, animaque litandum
 Argolicâ. Vulgi quæ vox ut venit ad aures,
 120 Obstupuere animi, gelidusque per ima cucurrit
 Ossa tremor, cui fata parent, quem poscat Apollo.
 Hic Ithacus vatem magno Calchanta tumultu
 Protrahit in medios: quæ sint ea numina Divum
 Flagitat: & mihi jam multi crudele canebat
 125 Artificis scelus, & taciti ventura videbant.
 Bis quinos filet ille dies, teftusque recusat
 Prodere voce suâ quenquam, aut opponere morti.
 Vix tandem magnis Ithaci clamoribus actus,
 Composito rumpit vocem, & me destinat aræ.
 130 Assensere omnes: & quæ sibi quisque timebat,

Unius

* * *

Ἐφίσι Χρῆματι αὐτῷ ὅπως καὶ βέλοντο ἐκεῖνο προΐθεις μόνον, ὅτι ἄρα
 δὲ εὖ μεν αὐτὸν τὸ Δαναὸν ἔναι τῷ γένει, αποκτενθεῖσι αὐτὸν κτεί-
 ναντες δὲ ἐμπη, τὰ μάλιστα κεχαρισμένα ποιῶντες ἔσονται. Οὐδοσεῖ τε
 καὶ τοῖς Ἀτρεάδαις, οἵ Δαναῶν ἀπότων πρὸς αὐτὸς ἔχοντες ἀπεκθέσαται.
 „Τέττατο τὸν θέλοι, πολλὰ τε ὄνταντο Ἀτρεάδαι.
 Ισχυρὸς δὲ πᾶσαι ὁ λόγος, τῷ μὴ χρεῖαν ποιεῖν ἐπ' ἀμιγῆ, ἐφ' οἵς χαίρειν
 εἰκὸς τὸς δυσμενῶς πρὸς ήμᾶς ἔχοντας προσεχρήσατο δὲ τῷ λόγῳ καὶ
 ὁ Πυλίων ἀγορητὸς περ, Ομήρῳ, ἐν οἷς ἐπεχείρεις διαλῦσαι τὸ νεῖκος τὸ
 μεταξὺ Ἀχιλλέως καὶ Αγαμέμνονος.“ (Ιλ: A, 255.)
 „Ηκεν γηδήσαις Πριάμος, Πριάμοιότε παιδεῖς,
 „Αλλούτε Τρῶες μέγακεν κεχαρισμένοι θυμῷ.
 „Ἀπερ δὲ ἐπη καὶ Ἀρις. ἐν Α'. τῶν Ρητορῶν: ἐγκρίνει διὰ τὸν καὶ ημῖν δη-
 θιῶν φθάσαντα λόγον. „Ολως (Φάσκων) δὲ εἶχθει βέλονται, η ἐφ' α-
 χαίρεσσι, τὸν αντίον τέττα ωφέλιμον φαίνεται διὸ ἐν εἴρηται: ηκεν γηδή-
 σαις κτ:

Στίχ. 113. ΑΥΤΟΣ Δ', ΩΣ ΠΤΗΣΣΩΝ, Πῶς δὲ νῦν πτήσσων, ὁ πρὸ
 μικρὸς θανάτου ἐνψυχότατα παρεσκευασμένος; (Τίσαδ' ἥδη.) Αλλ' οὗτοι τὸ
 τε τὸν ἐνψυχον πλαττέμενος, η δήποτε νῦν δειμαλέον, ἐμοὶ δικεῖν τῶν
 γεμιώ Σχολιογράφων δὲ μὲν φησὶν, ὡς δὲ τὸν θάνατον ίων ὑποπτήσσων, τὸ
 δὲ ἐν αὐτάγκῃ κατασιλλεῖ τὰ τῶν ὁμογενῶν ἀπίρρητα ἔξορχήσασθαι. ταίτεως
 αὐνέκπυσα, τέθδ' ὑποσέλλεθαι περιποιεύμενος: ἐδὲ διὰ ἑδεδίες, μὴ ἐν τῷ
 διεζιέναι λάθῃ αὐτοφάσει τοὺς περιπετῶν, καὶ φωραθεῖν ταύτην ψευδόμε-
 νος. Δεῖ γάρ τὸς ψευδομένης, Φασὶν, εἴσαι μνήμονας, τὸ δὲ τὸς μνήμης
 χρῆμα καὶ μάλα ἐνόλιδον.

Στίχ: 114. ΔΗΘΑ ΦΕΒΕΣΘ ΙΕΝΤΟ ΑΧΑΙΟΙ ΚΤ: Ο μὲν τις τῶν Σχολιασῶν
 σαφῶς, φησὶ, τὸν Σίνωνα ψέυδεθαι, ἐν οἷς τὸς Αχαιῶν συχνάκις παρί-
 σησιν ἐπιδυμῆσαι τῷ αἴπολῳ, ὡς δῆθεν τῷ χρονίῳ πολέμῳ ἐναποκνά-
 σαντας: ὁ δὲ, τὸν αντίον αληθένεν, τὸ τέ Αγαμέμνονος ἐπιφέρων εἰς
 πίστην, τῷ μετὰ τὸν ὄνειρον, (Ιλ: B. 74.) φένυγεν σωὶς νησὶ πολυκλήσι
 κελέυοντος. Καὶ μὲν δὴ, καὶ τὸ τῷ αὐτῷ (τῶν Τρῶων κατιχυσάντων, καὶ
 τῆς μάχης ἥδη ἐπ' αὐτῷς τῷς ναυσὶ καθισαμένης.) εἰς γυντοφυγίαν
 προτρέποντος. (Ιλ: Ζ. σίχ: 80.)

,Οὐ

Τίπτε δὲ δηθώω; Δαναὸς εὶ πάντας ἐν τοσῷ
Τάσσετ', ἔχει δὲ ἄλις ἀντὸ πυθένθαμ, τίσαθ' ἕδη.
Τέττ' Ἰδακός τὸ ἐθέλοι, πολὺς τε ὅνταντο Ἀτρεῖδαι.

Τόφρα δὲ ἄρδειμεθ' ἐκ τὸ ἀνέρεθαμ, πάντα τε δίξειν, ΙΙΦ

Ως ἄρα τοσσατής ἀδαῆες ἀταθαλῆς γε,
Μηδὲ Πελασγιέων μάλα ἴδρεις τεχνοσωάων.

Αὐτὸς δὲ, ὡς πτήσων, ἀπατήλι ἀμέβετο ἄρων.

Δηθὰ φένεθ' ἵεντο Ἀχαιοὶ προπρολιπόντες

Τεσσαρά, καὶ δηροῦο ἀπαλλαγέμεν πολέμοιο.

Ἄλλε δὲ καὶ τέλεσαν! τρηχὺς δὲ ἀπὸ δηθάκι πόντας
Χειμῶν ἐρξεν, ἀτὰρ Νότος ἐκδειδεῖατ' ἰόντας.

Πάντη δὲ ὁδε σφενδάμνινος ἴδρυται ὑππος
Δεράτεος, σύμπας σμαράγγει δὲ ἔξασιον αἴθηρ.

Οἱ δὲ ἀμηχανήη, αὖψ 'Ευρύπουλόν γε πυθένθαμ

Φοῖβον ἐπέμπομεν, ὃς δὲ χρῆσεν ἀπάσια ταῦτα:

Ἀλιατὶ ἔξιλάσαθε ἀγήτας παρθενικῷ γε,

Ἡνίκα δὴ πρῶτον Δαναὸς προσεκέλσατε Τροίη.

Ἀλιατὶ καὶ νόσον ἔητεν, ψυχὴν δὲ ἱερεῦσα,

ΙΙ5

ΙΙΩ

Ε 2

Αργο-

* * *

„Οὐ γάρτις νέμεσις Φυγέειν κακὸν, φόδον ἀνὰ νίκτα·

„Βέλτερον, δὲ φένυγων προφύγη κακὸν, ἢ περ ἀλώη.

Ἄλλ' ὅπερ ἐσὶ φάναι, τὸ Βεσιλέως λῷ ἡ βεληὴ, τὸ μὲν πρῶτον κατ' ἀπόπε-
ρεν τὸ φυγῶν προθεμένῳ τὸ δὲ δεύτερον καθ' ὑποσολῶ ἐπιτρέποντος,
(ὅς Φοῖβος ὁ Όμηρος: Σχολ.:) „Ινα μὴ δέξῃ παρὰ διώμαν κατέχων ἀντὸς
ἔνεκα τὸ καθ' ἔαυτον χρησίμω, αἵτιος γενέθλαι τὸ πάντας ἀπολέθαι.

Στίχ. ΙΙΦ. ΛΙΓΘΕ ΔΕ ΚΑΙ ΤΕΛΕΣΑΝ! Διὰ τῆς ἐυχῆς τῆς Τρώας ἔαυτῷ Σί-
νων ὀκεάνετο ἔξιλεθμενος, καὶ πρὸς σίκτον ἄμας ἐκίνει. Απηλλάγητε γάρ ἀν
ἔτω, Φοῖβος, καὶ υμεῖς θάττον τὸ πολέμον, καὶ φόδον ἐγὼ τὸν περὶ ψυ-
χῆς νῶν ἐτρεχον κίνδωο.

Στίχ. ΙΙ7. . . . ΝΟΤΟΣ Ήτοι τὸ φόδος σωκεδοχικῶς ἀντὶ τὸ γένεσ,
τετέσι τὸν ἐκ Μεσημβρίας πνέοντας ἀνεμον, ἀντὶ τῶν ὁποθενδὲν βιαίων τε
καὶ τυφωνικῶν πνευμάτων νοητέσιν, ἢ γοῦν καὶ κατ' φόδος τὸν Νότον αὐ-
τὸν, ὡς αὐτίπιον ὄντα τοῖς ἀφ' Ελλαπόντας ἐπὶ τὸ φυγῆς Τρώας καταίγοντο.

Στίχ. ΙΙ8. . . . ΣΦΕΝΔΑΪΜΝΙΝΟΣ κτ: Ἰχυρὸς. Τοιχτὸν γάρ τὸ τῆς Σφενδάμ-
νων ξύλον. Τὸ δὲ Σφενδάμνινος, ταυτὸν ἐσὶ τῷ Πρίνινος. Σφενδάμνος γάρ
φόδος ξύλος ιχυρὸς καὶ σκληρός. (Σειδὲ ἐν Δέξ.) ἢ κανταῦθα σωκεδεκτέον,
καὶ ἔτερα ξύλων φόδη παντόιων, ἐξ ὧν ὁ Δεράτεος ἵππος σωεφαρμογεῖς
ἐτεκτόνητο.

Στίχ. ΙΙΩ. . . . ΕΤΡΥΠΤΛΟΝ Ήν οὔτος, (Ιλιάδ. Β. τίχ. 636.) Εὐαί-
μονος ἀγλαῖς γός, ὃν Όμηρος διογενῆ προσείρηκε, καὶ διοτρεφῆ, καὶ ἥ-
ρωα, καὶ πεπνυμένον ποιμενα λαῶν. περὶ τὸ ἀντὸ δὲ λόγος, καὶ Ιλιάδ.
Δ. τίχ: 808 - ἀχρει τέλ.) φίσων ὑπὸ Τρώων κατὰ μηρὸν βεβλημένος, καὶ
ἐπιμελεῖας τυχοντος παρὰ Πατρόκλω.

Στίχ. ΙΙΩ. ΑΓΜΑΤΙ ΠΑΡΘΕΝΙΚΩΙ. Τῷ Ιφιγενείας τῆς θυγατρὸς Ἀγα-
μέμνονος, ἦν Ἀρτεμισ οἱ προσενεχθῆσατο σφάγιον, αὐτίποιον τῆς
ἐλάφου, ἦν ἰερὴν αὐτῷ φόδην Ἀγαμέμνων ἐπιτοξεύσας ἀπέκτενεν, ἐν τῷ
κατὰ Βοιωτίου Λύλιδι τῶν Δαναῶν σφραγίδομένων. ἄλλως τὸν ἐκπλγυ μηδε-
μῶς ἐπιτρέπεσσα.

Στίχ. ΙΙΩ. ΗΝΙΚΑ ΔΗ ΠΡΩΤΟΝ ΔΑΝΑΟΙ ΠΡΟΣΕΚΕΔΣΑΤΕ ΤΡΟΙΗ.
Ουτως ὁ Μάρων ἐπὶ λέξεως:

,Cum

Vnius in miseri exitium conversa tulete.

- Iamque dies infanda aderat: mihi sacra parari,
Et falsæ fruges, & circum tempora vittæ.
Eripui (fateor) letho me, & vincula rupi,
135 Limosoque lacu per noctem obscurus in ulva
Delitui, dum vela darent; si forte dedissent.
Nec mihi jam patriam antiquam spes ulla videndi,
Nec dulces natos, exoptatumque parentem;
Quos illi fors ad poenas ob nostra reposcent
140 Effugia, & culpam hanc miserorum morte piabunt.
Quod te per superos, & conscia numina veri,
Per, si qua est, quæ restat adhuc mortalibus usquam
Intemerata fides, oro: miserere laborum
Tantorum, miserere animi non digna ferentis.
145 His lacrymis vitam damus, & miserescimus ultro.
Ipse viro primus manicas, atque arcta levari
Vincula jubet Priamus, dictisque ita fatur amicis:
Quisquis es, amissos hinc jam obliviscere Graios;
Noster eris, mihique haec ediffere vera roganti:
150 Quo molem hanc immanis equi statuere? quis autor?
Quidve petunt? quæ religio? aut quæ machina belli?

Dixerat.

* * *

, Cum primum Iliacas Danai venistis ad oras:
'Αλλὰ γάρ ταῦτα ἐπ' αὐτῆς τῆς Αὐλίδος ἐγένετο: Ἰλ: B. 303.
,,Χθιζά τε καὶ πρώις, ὅτ' ἐσ' Αυλίδα νῆες Αχαιῶν
,,Ηγερέθοντο, κακὰ Πριάμων καὶ Τρωσὶ φέρεσσαι.

H (κατὰ Σέρβιον) τὸ λεγόμενον ἐνταῦθα, Figuratum; cum primum venire velletis. (κατὰ Χῆμα λέλεκται: ἀντὶ τῷ, ὅτε πρῶτον ἐπὶ Τροίαν ἥκεν ἐβάλεθε,) Ἄλλ' ἄμεινον ἴσως, τὸ, ἥντις δὴ πρῶτον προσεκέλσατε, ἐκλαβέθαι, ἀντὶ τῷ, πρότερον η̄ ὅτε προσεκέλσατε: πρὸν η̄ προσεκέλσατε: πρὸ τῷ προσορμιθίων οὐ καὶ χρῆστον ἐκ τῶν Ἀριστοφ. ἐπιφέρεται Εὔδηκος ὁ Στέφανος ἐν τῷ Θησαυρῷ. Πρῶτον η̄, ἀντὶ τῷ πρὸν η̄, πριν εργασται: καὶ τοι ἀσανιωτάτη, Φησί, παρὰ τοῖς Ἀρχαίοις η̄ χρῆστοις.

Στίχ: 129. ΤΟΦΡ' ΙΘΑΚΟΣ Ιθάκη πόλις, καὶ Νῆσος ὁμονύμως, ἀπὸ Ιθάκης. Καὶ Ιθακίσιος μὲν ὁ πολιτης, ἄλλὰ καὶ Ιθακος ὁμοφάνως τῷ οἰκισῃ. (Στέφ. ὁ Βιζάντιος) τῷ πρωτοτύπῳ ἀντὶ τῷ παραγάγγει τεθέντος. Καὶ τοιγε προπαροξυτόνως μὲν προφέρεθαι ἄλλοι βάλονται τὸ κύριον, ὀξυτόνως δὲ τὸ ἐθνικον. (Σεΐδ. ἐν Δέξ: καὶ ὁ Συγγρ. τῷ Μεγ. Ἐτυμολ.)

Στίχ: 130. ΕΣ ΜΕΣΣΟΥΤΣ ΕΙΔΗΝ, "Ακοντα, η̄ δοκεῖ, τὸ Κάλχαντος ὁ Ιθακος ἐπείγων λοῦ, καὶ ἀναδύμενον τὸ θεοπρόπιον ἐκφιλῶν, ὡς δῆλον ἔκτε τῷ γνομένῳ θεός, καὶ ἐκ τῆς πρὸς βίου ἐλκύσεως καὶ ἐκ τῷ μικρὸν κατωτ: σίχ: 133. καὶ.

Στίχ: { 131. ΑΠΗΝΕΣ ΛΕΙΔΟΝ
{ 132. ΤΕΧΝΑΣΤΟΤ ΜΗΧΑΡ ΤΑ' Τ' ΕΣΕΙΤΑΙ ΑΚΗΝ ΟΣΣΟΝΤΟ.
Τεχναστῶ τὸν πολύμητην καὶ πολύτροπον Ιθακὸν, Φησίν. "Εοκέπως δὲ ασύμβατα τὸ αἴσδον, καὶ τὸ ἀκινὸ σσονυτο" εἰ περὶ τῶν αὐτῶν, καὶ περὶ τῷ αὐτῷ, καὶ, κατὰ τὸ αὐτὸν νοηθεῖν τὸ μὲν γάρ αἴσδεν, τὸ ἐκφωνεῖν, καὶ ἀκετὸν ἡχεῖν σημαίνει τὸ δέ ἀκινὸ σσεδάμη, τὸ σιγᾶν, καὶ μηδὲ χαίνειν ὅθεν τῷ ἐπιβδήματι καὶ τῷ ἐτυμον. Πῶς εἰς οἱ αὐτὸν ημῖν εἴεν καὶ σγύλη-

Ἄργολικων Ὁμφὴ δ' ὡς πλήθες κατ' ἐσῆλθεν,
Οἱ δὲ ἀνεώ τ' ἔσσαν, τάφος ἥτορ τοῖσι δὲ ἵκαιε,
Ψυχρός τε τρόμος ἀμφὶ φὰ δέδρομεν ὁσέα πᾶσι,
Τῷ ποτε μόρσιμον ἔσκε; τὸν ἐξαυτοῦτο δὲ Ἀπόλλων;
Τόφρος Ἰθακος μάντιν μεγάλω Κάλχαντα θρόω περ
Ἐς μέσσας ἄλκεν, τὶ θέλοι δὲ ηγί Δάμουνος ὅσσα,
Ἐξερέεινεν ἐμὸι δὲ ἄρ πολλοὶ απηνὲς ἄειδον
Τεχναζε μῆχαρ τὰ τ' ἐσῆται ἀκίνησσοντο.
Ηματα μὲν δὲ πέντε ὁ σῆγε ἔχε, κρυπτόμενός τε,
Κηρέσιόντι ἔπος κατά τα ἀλέεινε προέθαι.
Αλλὰ τέως κραυγαῖσιν ἐπειχθεὶς ταῖς Ἰθακοιο,
Ρῆξεν ὁ σωθεσίη γῆρα, καὶ θῦμα με τάξεν.
Πάντες δὲ ἡνεσσαν δὲν δὲ ἄρ ἔκαστος οἱ ἀμφὶ δεδοίκει,
Εἰς οἴς τάλανος Φέρον ἀντρέψαντες πότμον.
Καὶ φῆμαρ παρέιω ἀπόφημον ἐμὸι δέγε ἔτοιμα
Ιρά, καὶ ἀλοχύται, περὶ τε κροτάφοισι σέμμα.

125

130

135

140

Κῆρα

* * *

ειγῶντες ἀμα καὶ λέγοντες; οὐ, οὐχὶ τέσσας αὐτέσσας νοητέον αἷλα τέσσας μὲν ἔκεινο, ὅσας τὸ δέος, καὶ τὸ φθέγξαδι προσπέτεμε· τέσσας δὲ τέττο, τέσσας ἐντολμοτέρες καὶ ἴταμωτέρες. οὐ ἄλλως: οἱ μὲν φίλοι τε καὶ σωθεῖς (εἰ γὰρ εὖς ἡγεμόθαι πάντη τὸν Σίνωνα ἀφίλον.) τὸν ἐπηρεπέμενον αὐτῶν κινδυνον ὑπῆχεν, καὶ διεσήμαινον οἱ δὲ δάμφοροι ἐκρυπτον. Διὸ καὶ Σέρβιος ἐνταῦθα καλῶς: τὸ multi, bis intelligendum, φησί: (τὸ πολλοὶ, δις δέον κατεγ.).

Στίχ: 133. ΗΜΑΤΑ ΜΕΝ ΔΙΣ ΠΕΝΤΕ κτ: Καὶ τῆς δεκαημέσου δὲ τεύτης ύπερθέσεως, μῆλος ἐσὶν, (ὡς ἀνωτ: 130.) μὴ πάνυ ἐκαὶ ὁ Μάντις φναβαλέσθησε τιὼν χρηματολόγησιν. Ωσαύτως δὲ αὐτὸς τὸ θεοπρόπιον ανεδύνετο αὐλεῖθαι καὶ παρ' Ομίλῳ, Αχιλλέως παρακελευομένος μιθῆσαθαι: Ιλ: Λ. 75.

„Μῆλον ἀπόλλωνος ἐκατηβελέταιο Ἀναντος.
Ἄλλ' ἐπεὶ μὲν ὑπεσέλλετο τὸν παρὰ τῷ Ἀγαμέμονος κότον ἐνταῦθαι δὲ τερεος λι, οὐ δοκεῖ, ο τῆς ὑποσελῆς αὐτῷ λόγος, μὴ τηλικέται ὄντος τῷ Σίνωνος, οἷον ἂν καὶ διευλαβηθεὶς υποπτήζειν.

Στίχ: 136. ΣΥΝΘΕΣΙΗ, κτ: Σαφῶς τὸ σωθεῖη παρεντεθὲν, τιὼν ἐκραγεῖσαν τῷ Μαντιπόλεις γῆρα, ἀνθρωπικῶν τινα, καὶ οὐχὶ θέαν οὔπερ ἐσὶν, ἐπιβαλλών ἐκ συσκευῆς αιωτεταγμένων, ηκίσα δὲ κυρίως ὄμφοις κατανατεν, ύπεδήλωσεν. Όν γὰρ ἐκ σωθῆκης ηθεόθεν ἡκεστα θέασις,

Στίχ: 137. ΠΑΝΤΕΣ Δ ΗΝΕΣΑΝ. Τῇ δαι; πᾶσιν ἀβ αὐτὸν αὐτεχθῆ γενέθαι καὶ αὐτορέποιμον φησίν ὁ Σίνων; οὐκ ἐσὶν εἰπεῖν Ἀλλ' ἡνεσσαν, προστησαν, ἐπειδάκησαν ἀπαντεν, δτι καὶ μῆπερ ἐσαυτῷ ἐδεδίες ἔκαστος πρὸ τῷ πυθέσθαι τὸν διὰ τῷ θεοπροπίον κριθένται ἐπιθανάτιον ὡς γὰρ πρὸ μικρῷ ἐξηται:

„Ψυχρός τε τρέμεις ἀμφὶ φὰ δέδρομεν ὁσέα πᾶσι,

„Τῷ αρει μόρσιμον ἔσκε; τὸν ἐξαυτοῦτο δὲ Ἀπόλλων;

Καὶ ὡς ἕφεταις ἔχαμένως αῦθις ἐπαναλαμβάνεις ὁ Σίνων, τιὼν τῆς πανδήμου νεμέσεως υπόκοινοις ἐσεντῷ ἀπαστρίβων

„ ἐν δὲ ἄρ ἔκαστος οἱ αἱμφὶ δεδοίκει,

„Εἰς οἴς πάλαινος Φέρον ἀντρέψαντες πότμον.

μελεπὸν γὰρ εὑρεῖν, τὰν τῆς ιδίας ἐσεντῷ, τιὼν ἄλλων ψυχῶν προτέρων πιθέμενον.

Στίχ: 140. ΙΠΑ, ΚΑΙ' ΟΥΔΟΧΥΤΑΙ ΙΠΑ δέμοις νόσι ἀδε, οὐχὶ τὰ θύματα αὐτὸς γὰρ μόνος τὸ θῦμα τὸν ὡς προσείρηκε: (καὶ θῦμα με τά-

F ζεν:

Dixerat. Ille dolis instructus, & arte Pelasga,
 Sustulit exutas vinclis ad sidera palmas:
 Vos æterni ignes, & non violabile vestrum
 155 Testor numen, ait: vos aræ, ensesque nefandi,
 Quos fugi; vittæque Deum, quas hostia gessi;
 Fas mihi Grajorum sacrata resolvere jura,
 Fas odisse viros, atque omnia ferre sub auras,
 Siqua tegunt; teneor patriæ nec legibus ullis.
 160 Tu modo promissis maneas, servataque serves
 Troja fidem, si vera feram, si magna rependam.
 Omnis spes Danaum, & cæpti fiducia belli
 Palladis auxilijs semper stetit: impius ex quo
 Tydides sed enim, scelerumque inventor Ulysses,
 165 Fatale aggressi sacrato avellere templo

Palla-

* * *

Ἐντονεὶς οὐδὲ τάλανος κτ:) ἀλλὰ τιὸν τελετὴν αὐτὸν, καὶ τὰ περὶ Γιών
 Ἱερεγίαν, σσα κατὰ τὰς τοιάντας ἀνθρωποτασίας τελέθων τετύπω-
 το ἐν οἷς καὶ οὐλοχύται, η ὄνται, οἵ εἰδεν ἀλλ' η κριθαι ὑπῆρχον
 μετὰ ἀλλῶν σύμμικτοι, ἃς ἐπέχεον τοῖς σφαγιαθησομένοις πρὸ τῷ θύεο-
 θαν. Κατ' αρχὰς μὲν γαῖας αἴναιμάκτυς ἔναι τὰς θυσίας, τὰς πολλὰς δὲ
 „ἀλφίτις, καὶ πονόδης, καὶ τῶν ἐντελεσάτων πεποιημένας“ οἵας καὶ Νεμέαν,
 „Φησὶ Πλάτων: ἐν τῷ Βίῳ, τοῖς Ρωμαίοις νομοθετῆσαι, κατὰ τιὸν πυθαγορεικῶν
 ἀγιστείαν· ὑσερον δὲ καὶ τῶν ἐκ τῶν ζώων ιερείων ἐπεστενεχθέντων, μηδὲ Τὸ
 ἐξ αρχῆς ἐπικρατεῖν ἔθος γενέθλαι πάντη ἐξίτηλον, παραμένει δὲ καὶ
 „Ρωμαίοις καὶ Ἐλλησιν.“ Πατέρες γαρ Ελλήνες (Διονύσ. ὁ Ἀλικαρν. ἐν τῷ
 „Β. τῆς Ἰσορ.) τὸν κριθινὸν καρπὸν αρχαίστατον ὑπολαμβάνοντες, ἐπὶ¹
 „τῶν θυσιῶν κριθᾶς απαρχήμεδα, ὅλας καλλύντες· ὅτῳ Ρωμαῖοι τιμιώ-
 τατόντε καρπὸν, καὶ αρχαίστατον ἔνακ νομίζοντες τὰς ζέας, διὰ τότων
 ἀπάσσης ἐμπύρες θυσίας κατάρχονται, ως μηδεμίαν θυσίαν τότων ἀνευ-
 τελέθων. (Ορα καὶ Πλίν. Φυσ. Ἰσορ. ΛΑ: Κεφ. Ζ.) Τὰς δὲ δὴ οὐλοχύ-
 τὰς τάντας, καὶ τῷ τῷ θύματος μετώπῳ ἐπιχέειν εἰώθεσσαν, καὶ τοῖς
 ἐξαύτῃ δὲ τεμαχίοις τῷ πυρὶ καυθησομένοις οὐχ ὅπως δὲ, ἀλλὰ
 καὶ τοῖς βωμοῖς αὐτοῖς, καὶ ταῖς, ἐν χερσὶ γενησομέναις μαχαιρίαις αὐ-
 τὰς ἐπιπάσσειν. Οὐλαὶ δὲ ἐξίτωται αἱ κριθαι, οἱ ἐτίνι οὐλαι. οὐτις ὁλόκληρος
 ἐθίοντο, φασι, πρὸ τῷ τὸν ἀλετὸν ἐνρεθίησα.

Στίχ: Αὐτ: ΠΕΡΙΤΕ ΚΡΟΤΑΦΟΙΣΙ ΣΤΕΜΜΑ. Τὸ δὲ ἦν οἵατις
 ταυγία ἐξ ἐρίων, τὴν κεφαλὴν τῷ θύματος, διὰ τῶν κροτάφων περιδέψ-
 σαι, καὶ τὰς ὄψεις ἐν μέρεις ἀπολαμβάνεσσα, οἱ κάπι τοῖς ἐπὶ θάνατον
 ἐκ καταδίκης απαγομένοις ὅμοιως ἐθίσοι.

Στίχ: 141. ΚΗΡΑ Δ' ΕΓΩΝ ΤΠΑΛΥΞΑ Οὔτω καὶ οἱ Καλαβρὸς
 (Παραλ: 1B. σίχ: 373: „ εμὲ δὲ ό λάθον, αλλ' αλεγενεῖς
 „Σπονδάς τ' ὅλοχύτας τε μάλ' ἐσσυμένως ὑπαλύχας κτ:

Στίχ: 142. ΝΥΚΤΙ ΔΕ' Μ' ΕΝ ΤΕΝΑΓΟΤΣ ΣΧΟΙΝΟΙΣ κτ: Διὰ τῶν χοίνων
 καὶ τῶν καλάμων, τῶν ἐν τοῖς ἐλώδεσι χωρίοις ἐπιπολαζόντων, τὸ οὐρα-
 γιλίσ, In ulva, ἀπέδωκε, ὅδεν ἐμὲ σαφέσερον διδασκόντων τῶν Σχολογρ-
 φάφων τε καὶ Ερμιλευτῶν. Σέρβιος γαρ, ulva, Φησὶν, Herba palustris: οὐπερ ἐτί, χόρτος ἐλώδης· τέτο δὲ τὸ λιμνῶν φῦκος, η algæ, πα-
 γεῖται Λατίνοις οἱ δὲ Δονάτος: ulvam dicunt rem, quam vulgus Budam vocant: Οὐλβαν λέγεσσιν, ην οἱ χύδια ὄχλος Βέδαν καλλῖστι. Τέτο δῆμοι τὸ πα-
 γεῖται τοῖς καθ' ημᾶς Λατίνοις παροιμιῶδες: Tabytha, quod interpretatur Dor-
 cas. Ἀλλὰ γαῖας αἰσθον ἔτι καὶ οἱ προσιθησιν οἱ φηθεὶς Δονάτος: sed nihil
 interest,

Κῆρα δ' ἔγων ὑπάλυξα (ἔρῳ γὰρ) δέσματα δῆξας,
Νυκτὶ δὲ μὲν τενάγχες σχοίνοις καλάμοις τὸ ἔγκρυψας,
Λῆθοις ἔως ἀνέμοις δῶσ' ίστα, αἷκε δόωσι.
Οὐδὲ ήν ἐλπὶς τῷ πάρος ἀν ὄψεσθαι πάτρω,
Οὐ φῶτας γλυκερὸς, τὸ μερόν γενετῆρα.
Τάς δ' ἥπας καὶ ἅποιν ἀτήσασ' ἐνεκ' ἐμοῖο,
Φύξιμα πάντως, ἀντάρι ἴλασσόμενοι κτενέςσιν
Οἰκτίσας, ἐπὶ δῆθεν ἔμῳ ἀλιτήματι τῷδε.

145

F 2

'Αλλά

* * *

interest, quæ species sit herba, modo illum occultare possit. (Οὐδέν δὲ διαφέρει, ὅποιον ἀν καὶ εἴη τὸ εἶδος τὸ χόρτον, εἰ κρίψαι μόνον εἴχεν ἐκεῖνον) τῷ ὄντι δὲ τῷ Σίνωνι ἀδιάφορον τὴν τάπτουσαν ὡς οἶδα δὲ εἰ καὶ τοῖς Βοτανικοῖς ὄμοιως, καὶ Γεαματικοῖς τοῖς τὰς λέξεις ἔξονυχίζεσιν. Άλλ' ἔστιν ἐπιμελὲς θέθαι τοῖς Σχολιασταῖς ἐπίσης καὶ τὰς μεταφραστὰς τῆς ἔννοιας μάλιστα ἔχεσθαι, τῆς λέξεως ἀμελήσαντας· καὶ οὐ μὲν ἁ' Abbe-Des Fontaines Γαλλισὶ ἔξεφρασε: Ή' allai pendant la nuit me cacher dans un marais, g'de nos îlots φυτό, η θάμνος εἶδος μνηθεῖς· οὐ δὲ (ἐκ τῶν Γάλλων δὲ καὶ ἔτος) Ή' ai profité de l' obscurité de la nuit pour aller me cacher dans les roseaux d'un marais fangeux. Οὐδὲ Ἰταλὸς Ἀννιβᾶς οἱ Κάρος:

,Di buja notte in un pantan m' ascoſi,
„Ove nel fango infra le scarde e giunchi,
„Stava qual' mi vedete

Στίχ: 143. ΔΗΘΟΝ "ΕΩΣ ΑΝΕΜΟΙΣ ΔΩΣ' ΙΣΤΙΑ Ταῦτα ὁ Σίνων πρὸς Τρῶας, τὸν ἀγνοεῖντα πλαττόμενος· καθότι δῆθεν ἀντὸς, πρὶν τὸν Ναύσαθμον τὰς ὄμογενες καταλιπεῖν, εἰς θύμα δεθεῖς, καὶ διαδρᾶς, καὶ ἀποκρυβεῖς (ὡς φοιτοὶ) νυκτὸς ἐν τῷ ἔλει, παραμένειν ἵστας εἰσέτι ὥστο αὐτὸς ἐπὶ χώρας, ἀχεις οὐ ὑπὸ τῶν Δαρδανιῶν τέως συλληφθεὶς νομέων, πολλῷ σιὰ θρόω ὡς τὸν Βασιλέα ἐφείλκετο.

Στίχ: Αυτός . . . ΑΙΓΑΙΟ ΔΟΥΣΙΝ. Ως ἐνσκόπως περὶ τῷ ἐκείνων ἐκπλευτὴν πλάτηται ἐνδοιάζειν· διενοεῖτο γὰρ· οὐδὲν ήν, ἄλλως, πάθεθαι δόξαντα, τοῖς ἀνέμοις αὐτὸς ἦδη τὰ ισία δέναι, μηδὲ φωραθῆναι ψευδόμενον, τῆς τῷ χεισμῷ ὄμφης ἀντιμαρτυρεύσης, δι ης οἱ Θεὸς ἐνετέλετο: (σιχ. 124.)

,Αἴματι καὶ νόσον ζητεῖν, ψυχὴν δὲ οἰρεῦσαι.

Στίχ: 145. ΟΤ ΦΥΝΤΑΣ ΓΛΥΚΕΡΟΥΣ Κομιδῇ νεανίσκον εἰκὼς τὸν Σίνωνα γαμετῇ σωῆθεν, εἰ καὶ φῶτας ἔχειν ἐπὶ τῆς πατρίδος καταλιπὼν, οὐ ἐκ πρώτης αὐτῷ ἥλικις (σιχ. 91.) Παλαμήδες συρρατένεθαι ὑπὸ τῷ γειέτῳ πεμφθεῖς.

Στίχ: 147. . . . ΦΥΞΙΑ Τῷ περὶ τῷ βωμῷ προσενεχθέντος θύματος, ἐποτε διαφυγεῖν αὐτὸν γένοιτο, τὸ ἀντεσταγόμενον Ρωμαῖοι επινδιοῦν ἐκάλεν, ὅπερ ήν Φύξιον, η, ἀν δέξη, ἀντιφύξιον, ἀνθυποφύξιον, ὑποβολιμαῖον.

Στίχ: 148. . . . ΑΛΙΤΗΜΑΤΙ ΤΩΪΔΕ. Αλίτημα δὲ φησί (κατὰ Σέρβιον) ἦτοι τῷ αὐτῷ φύγιον, η, ἦνπερ ὑπὲρ τῷ Παλαμήδες αὐτὸς θάσας προηπείλησε λήψεθαι δίκιω, δι ην καὶ τὰ τῆς ἐπιβλῆταις κατ' αὐτῷ τετύρευτο. Άλλα τὸ πρώτον αἰρετέον. Τῷ γὰρ ὑπὲρ τῆς Παλαμήδες ἀμώμης ἐγκλήματος τὸ πρόσιμον ην, αὐτὸν Σίνωνα σφαγιαθλῶν οὐ δὲ τῷ γενετῆρος καὶ τῷ τέκνων ἐς ὑδερον κίνδυνος, δέλεν ἄλλ' η πρόφασιν τῷ αὐτῷ αἰρόμενοι ἀν ἔχοι, ης περ ἔνεκος ἀντεισενεχθέντεν ἐκεῖνοι τάχτα διαφυγόντος, οἷον ἀντιφύξια. Διὸ καὶ διωρισμένως ἐρηται: ἐπὶ τῷ δὲ τῷ ἀλιτήματι, Et culparam hanc miserorum morte piabunt. Οπερ ἐσὶν ἐπὶ λέξεως:

,Καὶ γ' οἰκτρῶν θανάτῳ, ἐγκλημα τόδι ἔξιλάσονται.

Στίχ:

Palladium, cæsis summæ custodibus arcis,
 Corripiere sacram effigiem, manibusque cruentis
 Virgineas ausi Divæ contingere vittas:
 Ex illo fluere, ac retro sublapsa referri
 170 Spes Danaum: fractæ vires, aversa Deæ mens.
 Nec dubiis ea signa dedit Tritonia monstris.
 Vix positum castris simulacrum: arfere coruscæ
 Luminibus flammæ arrectis, saltuſque per artus
 Sudor iit: terque ipsa solo (mirabile dictu)
 175 Emicuit, parvamque ferens, hastamque trementem.
 Extemplo tendanda fugâ canit æquora Calchas:
 Nec posse Argolicis excindi Pergama telis,
 Omina ni repitant Argis, numenque reducant,
 Quod pelago, & curvis secum advexere carinis.
 180 Et nunc, quod patrias vento petiere Mycenæ,
 Arma, Deosque paraunt comites, pelagoque remenio
 Improvisi aderunt: ita digerit omnia Calchas,
 Hanc pro Palladio moniti, pro numine læso
 Effigiem statuere, nefas quæ triste piaret.

Hanc

* * *

Στίχ: 149. ἌΛΛΑ ΣΕ ΠΡΟ'S ΜΑΚΑΡΩΝ Ἀλις ἀπαντας πρὸς οἴκτον
 κινήσας, οἰς περιπαθῶς ἡ τε αὐτόστε ἀνέτλη ἐξετραγώδησε, καὶ ἀπερ οἱ
 αὐτῷ Φίλτατοι ἔμελον ἀνάτλῳ, εἰς ἵκεσιν τέως ἐτράπετο.

Στίχ: 154. ΤΩΐ ΔΕ' ΤΟΙ ἈΡΘΗΝΑΙ ΠΡΩΤΟΣ κτ: Ὁρᾶς τιὼ ἐπιείκειαν; Ὁ μὲν
 γὰρ Σίνων ταῖς κατ' αὐτὸν ὡς ἔχειν, η̄ μᾶλλον, ὡς ἐχηκέναι δοκεῖν ἐβέλε-
 το, διεξελθῶν, πισευθῆναι η̄ξι, καὶ συγγνώμηις η̄τετο, εὖλον πλέον η̄
 δίκαιος, μη̄ εἰσπράχθηναι, ἐφ οἰς τῶν πολεμίων εἴς ὃν ἑάλω, δεόμενος ὁ
 δὲ δῆ 'Αινοῦ εἰς σικτὸν αὐτίκα ἐπικαμφθεῖ, καὶ μόνον τῶν δεσμῶν οἰς σωεί-
 χετο κελένεις ἀπολυθῆναι, ἀλλὰ καὶ ὡς ἔνα τῶν δικέων τάσσει περιποιή-
 μενος: (ημέτερος γ' ηδ'). Οὐτω δὴ καὶ πάρα Τρυφιόδ: ἐν Ἰλ: Ἀλώσει
 „Αἰεὶ δ' ημέτερος Φίλος ἕσσειν, εὐδέ σε πάτερης,
 „Οὐδὲ πολυκτεάνωι Θαλάμων γλυκὺς ἴμερος αἴρει.
 πλιὼν ὅσον περιττὸν τὸ δέυτερον, εἰ, κατὰ Μάρων, ὁ Σίνων ς πενήπτος
 ην. (σίχ: 90.)

Στίχ: 157. ΆΛΛ' ΑΤΡΕΚΕΣ ΦΑΘΙ κτ: Ωσαύτως καὶ ὁ τῇ Λαέρτε
 πρὸς Δάλωνας: (Ιλ: Κ. 384.)
 „Αλλ' ἄγε, μοι τοδε εἰπὲ καὶ αἰτηκένας κατάλεξον.

Στίχ: 158. ΤΩΐ ΡΑ ΠΕΛΩΡ κτ: Ο δὲ Τρυφιόδωρος (ἐν Ἰλ: Ἀλώδ.)
 „Αλλ' ἄγε καὶ σύμοι αἴπε, τίτοι τάδε θαύμα τέτυκται,
 „Ιππεις αμειλίκται φόβῳ τέρας.

Στίχ. 162. ΤΥΦΩΥ ἈΝΤΕΓΝΑΣ ΧΕΙΓΡΑΣ Τὰς ἀπὸ τῶν χειροπέ-
 δῶν αὐτῷ ὅπλοντι, απολυθεῖσας τῷ Βασιλέως κελεύσματι Ὁ μὲν οὐδὲ
 Σχελιαῖται Κέρδης ἐνχῆς τὸ Χῆμα ὑπειληφώς, τὸ Αριστότελες (ἐν τῷ
 περ Κόσμο) ἐπάγει: πάντες αἰάτεινομεν, τὰς χεῖρας εἰς τὸν εὔσανόν
 εὑχας ποιήμενοι. οπερ ἀληθέες διὸ καὶ παρ Ομήρῳ (Ιλ: Α. 450) ἐπὶ τῷ
 απολύτει τῆς θυγατροῖς
 „Χεύσης μεγάλ' εὐχετο χεῖρας ἀναχών.
 „Ἀλλὰ γὰρ νῦν τῷ Σίνωνι η̄ τῶν χειρῶν αἰάτασι, εὐχ ὡς ἐυχομένω, ὡς
 δὲ μαρτυρομένω γινομένη θεωρεῖθαι μαρτύρεται γὰρ οτι πᾶσαν, η̄ εἴγε
 καὶ

Ἄλλασε πρὸς μακάρων, νημερτὲς ἄπαν τοῖς δῆλον·

Πρὸς τ' ἕτις θυητοῖς πέρι λάπεται εἰσέτι πίσις

Ἄκραφνής, γυνθόμαι, ἐμάς ἐλέαρ απλήτες

Μοχθισμάτες ἐλέαρε αἰκέα ὅσσα ὑπέτλια.

Τοῖς δ' ἐπὶ θρήνοις ζῶ τε παρέχομεν, φάκτιραμέν τε.

Τῷ δέ τοι ἀρδηναι πρῶτος σειράς τε πέδας τε

Κέλλετο δὴ Πράμος, καὶ τ' ἐυμενέως προσέειπεν.

150

Ος κεν ςοις περο, ο δ' ἄλλα σὺ νιῶ Γραικῶν ἐπιλήθε.

Ημέτερος γ' ἥδ', ἀλλ' ἀτρεκὲς Φάδι ὅττι σ' ἔρεώ.

Τῷ δὲ πέλωρ μεγάλε Δαναοὶ τόδε ἴδρυσαν Ἱππε;

Τοῖς δέτοι ἐννεσίησι; τὶ δ' οὐδὲ καὶ μητιώντες;

155

Ηνύτις ἐυχωλὴ τόδε; η μῆχαρ πολέμοιο;

Ηρετοὶ κερδοσῶῃ δ' ο κεκασμένος, ηδὲ Πελασγῶν

Τεχνοσῶας, υψῷ αντένας χέρας ἀδέσματες:

Πλῦρ τὲ αἴδιον, ἀπεν, ὅτε φένος σ' παρατρωτὸν,

Μαρτύρομαι. Βωμάς τε, καὶ ἄορα κεν' αὐτέμισα,

Απτα ἄλυξα Θεῶν τε σέμμαθ', ἢ θῦμ' ἀνεδήθιω,

160

Ηδη Γραικῶν μοι θέμις ίερὰ ὄρκια λῦσα,

Καὶ θέμις αὐτράσι τοῖς δε νεμεσσᾶν, πάντα τε φῆναι,

Οσσ' ὑποκεύθεσιν νόμος πάτρης στις ξέμ' ίχε.

Άλλα σύμοι Τροίη μίμνοις ἐπὶ οἰσιν ὑπένησ,

Πισά τιθεῖσα ἀτάρ δὴ σωζομένη με σάωςε,

Αλλ' ἀτρεκῇ λέξω, καὶ κεν μεγάλ' αντιπαράχω.

165

Πᾶσ' ἐλπὶς Δαναοῖσιν, ἀτάρ θάρσος πολέμοιο,

Αἰὲν ἐπ' ἐσσομένη σφίν αρηγόνι Παλλάδι ἐπλεν·

170

"Οφρε

* * *

καὶ νιῶ, πρὸς τε τιὼν αὐτῷ πατρίδα, καὶ πρὸς τὰς ὁμογενεῖς πίσιν ἐτύγχανεν ἔχων καὶ ἔνυοιαν, πρὸς Τροίαν τε καὶ Τρῶας αὐτὸς, η θέμις έσι, μεταθήσει. Μάρτυρας δέ τέτοιος ἐπικαλεῖται, καὶ τὸ απ' ερεις πῦρ, ἐπεις αὐτέλειπτος η διαμονή, καὶ τὸ μένος απαραβίασον καὶ βωμὸς δὲ οὐρανοῖς, καὶ ξίφη δι ὃν ἐγγὺς ἥλθε τοιούτης σφαγιαθῆναι, καὶ θεῶν ίερᾶς σέμματα, ατινος εἰς θῦμος αφοριδεῖς ἐμελλεν αναδήσεωμα. Οὔπω ηγάρ ανεδέδητο. Τὸ γαρ (ἐν σίχ. 165.) ἢ θῦμος ανεδήθιω: Quas (vittas) hostia gesisti; ὡντὶ τοιούτου μονονεκχι ανεδήθιω, καὶ οὐδὲ ἐγγιγναὶ ἥλθον τοιούτης αναδήσαθαι η, καθ' εσον ἐκ τῶν καταψηφισαμένων μετά τιὼν σφαγῶν ηρητο, ανεδήθιω οὐδὲ οὐδεις Σέρβιος αριστα σεσημείωκεν.

Στίχ: 166. ΗΔΗ ΓΡΑΙΚΩΝ ΜΟΙ ΘΕ' ΜΙΣ ιτ: Ἀποταξάμενος μὲν Γραικοῖς, Φησὶ, σωταξάμενος δὲ Τρέσσιν, αὐτῷ ὧν ὑπὸ μὲν ἐκενων ὑπέσιλω, ὑπὸ δὲ τρέτων ἐμεγενως τε ἐτυχον καὶ Φιλανθρέωπως, ἔξω παντὸς ἐσομαι προδοσίας ἐγκλήματος, καὶ ωδὲ τις ἐφέψεται μοι δικαίων νέμεσις, εἰ τὰ τῶν πρώτων κρυφαῖα τε καὶ απόρρητα ανακαλύψας βιλεύματα τοῖς δευτέροις διαμιωστα. Σημείωσαι δὲ στις Γραικοὶ το πρὶν ἐκαλύπτο, οἱ απὸ Ελληνος ἐπειτα τοιούτης ἐκ Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας προσαγορευθέντες Ελληνες. (Απολλοδ: Βιβλ. Α. Κεφ: Ζ.)

Στίχ: 172 - 187. ΠΑΣ' ΕΛΠΙΣ ΔΑΝΑΟΓΣΙΝ ιτ: Τὰ απ' ἐντεεῦθεν ἔξης, πρὸς τὸ διαβόητον Παλλάδιον αφορεῖ. Ήν δὲ τέτοιο, εἰδώλιον μικρὸν ζύλινον, Παλλάδος μόρφωσιν φέρον, κατὰ τινὰς μὲν, ὑπὸ Ασίας τινὰς τελετὴς Φιλοσόφη, Τεφή τῷ Βασιλεῖ κτιζοντι τιὼν πόλην, πρὸς τιὼν ταύτης ασφάλειαν τετελεσμένον υφ' οὐ καὶ η Ασία ἀνομάδη, η καλγμένη πρόστερον αἰπλῶς

Βιβλ. Β'.

G

ηπειρος

- 185 Hanc tamen immensam Calchas attollere molem
 Roboribus textis, cœloqne educere jussit;
 Ne recipi portis, aut duci in mœnia posset,
 Neu populum antiquâ sub religione cueri.
 Nam si vestra manus violasset doma Minervæ,
 190 Tum magnum exitium (quod Dii prius omen in ipsum
 Convertant) Priami imperio, Phrygibusque futurum:
 Sin manibus vestris vestram ascendisset in urbem,
 Vlto Asiam magno Pelopeia ad mœnia bello
 Venturam, & nostros ea fara manere nepotes.

Tali-

* * *

τῆς πειρας (σέα Σεΐδ. ἐν Λέξ.) κατ' ἄλλος δὲ, Διοπετεῖς κατενεχθέν, τῷ Φρυγῶν πράττεις ἐσόμενον αἰματήριον ἐν οἷς καὶ Κόιντος ὁ Καλαβρὸς φέρεται, στο ποιήσας: (Παραλειπομ.) I: σίχ. 358.)

„Οὐδὲ οἱ (τῇ Τριτογενείᾳ) ἀμβροτον εἶδος ἐτεκτήναντο σιδῆρῳ
 „Ανέρες ἀλλὰ μίν αὐτὸς ἀπὸ Οὐλύμπου Κρονίων
 „Καββαλεν ἐς Πριάμοιο πολυχρύσου πόληα.

Στίχ: 174. "ΟΦΡΑ ΔΕ ΤΤΔΕΙΔΗΣ ιτ: Διομήδιων ὡσαύτως, σω Ὁδυσσεῖ καὶ Κόιντος εἰσάγει τὸς ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως τὸ Παλλάδιον ἀποσυλήσαντας: (ἐνθ: ἔρητι σίχ. 350.)

„· κρατερῷ Τυδέος ύὸς,
 „Επομένων Ὁδυσσηος . . .
 „Αλκαθόῳ συνόντα φέρειν θμελεν ὅλεθρον,
 „Ἄδπάζας ἐθλεσαν ἐν Φρεσον τριτογένειαν.
 δ ὁ Αλκαθόος σύπερ ὁ Καλαβρὸς μέμνηται, ἐν τῷ τῶν Φυλάκων τῆς ακροπόλεως, οὓς κατὰ τὸν ήμετ: (ώδε σίχ. 176.) ἀνελόντες ανήρεπασαν τὸ εἰδώλιον.

Στίχ: 175. ΜΟΙΡΑΓΟΝ Οὗτος ἔρηται τὸ Παλλάδιον, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ ἵσαθαι τὰ ὑπὸ τῶν Μοιρῶν πεπρωμένα τῷ Τροίᾳ. Ἄλλα τὶς ὁ ανακαλύψας ταῦτα τοῖς Ἐλλησιν. ὧδε τῷ τῷ Μοιραίς ἐπιχειρήσας αναφέσιν, εἰκὸς ὃν παρὰ τοῖς Τρωσὶ τηρεῖται ἀπόρρητα, ὡς ἐξ ὃν ἡρτητο ἡ τῆς πόλεως αὐτοῖς σωτηρία τε καὶ αὐτούλεια; οἱ μὲν Φασὶν, ἔτι Διομήδης καὶ Ὁδυσσεὺς ὅτε τῷ πρεσβείαν ἐποιήσαντο προς Πρειάμον, ἐκ τῷ οερῷ ἐσύλησαν, προδεδοκέντες αὐτὸν Θεανθέης, τῆς τῷ Αντώρος γυναικὸς, Ιερείας τυγχανότης, καὶ Φυλαττέστης αὐτὸν. Ἡταν γάρ καὶ ἀπὸ χρηστοῦ ὑπὲρ Αντήνορος μαθόντες, ὅτι ἔως δὲ μένει τὸ Παλλάδιον ἐν τῷ Τροίᾳ, αὐτούλευτος ἡ Βασιλεία τῶν Φρεγῶν. (παρὰ Σεΐδ. ἐν Λέξ.) Ἄλλοι δὲ λέγοντο (ώς παρὰ τῷ Σχολ: Σερβίῳ.) ὅτι Ἐλένος ὁ τῷ Πριάμῳ, τὰ πεπρωμένα ταῦτα ἐποίησεν ἐκπνυσα, ἐπειδὸν ἐν Ἀριόβῃ δορυάλωτος ἐγένετο, ὑπὸ τῶν Ἐλλιών ἐκβιασθεῖς· ἦ, ὡς ἄλλοι, Πριάμῳ ὑπερον τῷ πατερὶ ἐγκοτήσας, διὸ τὸ μῆτρά τῷ, (τῷ Πάρειδος ἥδη αναμενόντος) Δηϊφόβῳ δὲ, τὸν Ἐλένης γάμον ἐπιτρέψας, ὡς τῶν περιλειφθέντων ἀδελφῶν (ώς Εὔσαθ. ἐν Ὁδυ. Δ. Φησι.) κρέσσον, καὶ προφερετέρων ἦς δὴ δόξης καὶ ὁ Καλαβρὸς ἐγένετο Κόιντος (ἐν I: τῶν Παραλειπ. σίχ. 343.) τὰς περὶ τῶν Ἡρων ἀμφιπόλεων εἰσάγων διεργάσας:

„Οπκας λοιγος αἴσα περὶ Φρεσὶν ἐλομένης
 „Μύδετο, Τιμδαρείδος γυγερὸν γάμον ἐντάσσει
 „Δηϊφόβῳ, καὶ μῆνιν αντὶριῳ Ἐλένοιο,
 „Καὶ χόλον αὐμῷ γυναικος

Στίχ: 176. ΦΥΛΑΚΟΥΣ ΠΟΛΕΩΣ Τ' ΑΚΡΗΣ ΑΝΕΛΟΝΤΕΣ
 „Οὐκ ὅρει τάσσειμοτί, δὲ αἰνιδώνως, σεσυληκότες εἰσὶν οἱ περὶ Διομήδιων καὶ Ὁδυσσείας τὸ Παλλάδιον, ἐν μόνης τῆς φτε Θεανθέης, εἴτε Ελένη προδοσίας, ὡς ὑπολαβεῖν τοικεν ὁ τῷ παρὰ Σεΐδα (σέα ἀγωτ: 175) Διηγήματες πατησ.

Οφρα δὲ Τυδεάδης, κακομήχανος ἀνταὐθόντος οὐδεσσέν;

Μοιραιον συλῆσ' ἔρεθ σηκεῖ ἐπὶ θέντο

Παλλάδιον, Φυλάκες πόλεως τὸ ἄκρον ἀνελόντες

Ἄγνὸν ἔλοντ' ἄδος, καὶ χέρεσιν αἰματοέσσας,

Παρθενικὰ θρασίωσαντο Θεοῖς σέμματα θίξας.

Ἐκτοφ' ὑποβρέειν ἔργον γε τὰ χείρων, ηδὲ μπολιθεῖν,

Αμπαλιν ἐλπωρῇ Δαναῶν κατὰ πράχετο πρώτη,

Τοῖς δὲ βίῃ τέθραυσαν, ἐπὶκαὶ Φρεὶν πράκτοντα θεάμην,

Οὐδὲ ἄρ τριτογενῆς ἔνθοις τεράστια φύκεν.

175

180

C 2

Αἴψας

* * *

τὴρ ἀλλὰ τὸς Φύλακας προσενελόντες, ὡς τῷ Μάρων καὶ Κόιντος συμφώνως ἐποίησε. Τινὲς δέ ισόρησαν ἀλλως, ὅτι καὶ διὰ υπογείων ὑποιόμων, καὶ ὄχετῶν ἀκαθάρτων, δικεὶ ἐσι, διὰ αἰμαρῶν καὶ κοπεῶν, ἐδέησεν εἰσδιῆμας τὸς θεῶν, ὥστε συλῆσαι τὸ ἄγνὸν Ἰνδαλμαῖς καὶ μηρὸν ἄρα τὸ θερσὸν αἰματοφύρτοις, ἐπειδὴ ἐνταῦθα λέγεται, τὰ παρθενικὰ θρασίωσαντα σάμματα θίξας, ἐγενέτο παραθενικὰ θρασίωσαντα σάμματα θίξας, ἐπειδὴ τῷ σεθοφόρῳ αὐτῷ θεὸν εἰλυμένων κόπεων διὰ αἰφερῶντων ἐξίσεγκαι, ὅθεν διῆλθοσσαν.

Περὶ μὲν οὐ τὸ Παλλαδίον ταῦτα μεμύθευται τὸ εἰρημένα· καὶ πρὸς δὲ τότοις, ὅτι καὶ πολλὴ μεταξὺ Αἴρετος καὶ Θύδιστρου εἴπεται ἀέκινηθη ἔρις, τὸς τότε εἰς τὸν ίδιον ἀπενέγκοις πατρίδα, δικαιόντων πούτοις τῶν ἀλλων Βασιλέων καὶ προμάχων πολλῶν τοίνυν μεταξὺ λόγων κινηθέντων, καὶ γενομένης ὀψίας, ἐδοξεν ἀυτοῖς παραθεῖδαι τὸ Βρέπτας Διοκλίδες, μέχρις ἂν γένηται πρωΐ καὶ τότε γενομένης, διὸ τῆς πούκτος ἔυρέθη οἱ Αἰας ἐσφρυμένος αἰθλῶς ὑπενόγνη δὲ δολοφονεύσαν αὐτὸν πτὸς Θύδιστρος καὶ Φιλονεκήσαντες πρὸς αὐλήλας ἀπέπλευσαν. Καὶ τοπαῦτα μὲν τὰ παρὰ Σείδα, ὃς ἀδελφὸς Καζέρεος σεσημανόντος αἰναγινώσκειθαι παρὰ Κεδελιών. Σελ: 130. 131. καὶ Ιφαν: Μαλαλᾶ, Σελ: 137. 138. Καὶ Ιωάν. Αντιοχ. ἐν τοῖς Τζέτζης εἰς τὸν Αυκόφρ. Φιλονεκήσαντες πρὸς αὐλήλας ἀπέπλευσαν. Καὶ τοπαῦτα μὲν τὰ παρὰ Σείδα, ὃς ἀδελφὸς Καζέρεος σεσημανόντος αἰναγινώσκειθαι παρὰ Πλατάρεχω (εἰς Βίον Καμίλου) παραδοσις ἐπὶ αὐτῷ γάρ πλεῖστος, „Φοῖον, λόγος κατέχει, τὸ Τρωικὸν ἐκεῖνο Παλλαδίον (παρὰ ταῖς Εἰσάσι μεταξὺ τῶν ἀλλων ἀθετῶν κρυπτόμενον) αποκεῖθαι, διὰ Αἰνείας κομισθὲν εἰς Ιταλίαν. Εἰσὶ δὲ οἱ τὰ Σαμοθράκια μυθολογοῦντες, Δάρδανον μὲν εἰς Τροίαν ἐξενεγκάμενον βργυμάσαι καὶ θεάσαι κτίσαντα τὸν πόλιν. Λίγειαν δὲ περὶ τῷ μέλωσιν ἐκκλέψαντα διασῶσαι, μέχρι τῆς ἐν Ιταλίᾳ κατοικίσεως.

Στίχ: 181. . . . ΕΠΗΝ ΦΡΗΝ ΤΡΑΪΠΤΟ ΘΕΑΙΝΗΣ. Καὶ παρὸν Ομήρων ἀντιτίεις ἀρεταῖς ΙΔ: Κ. σίχ. 45. — „Διὸς ἐτράπετο Φρεῖων.

Στίχ: 182. ΟΥΔὲ ΑΡ ΤΡΙΤΟΓΕΝΗΣ κτ: Λέγεται καὶ Τριτογένεια καὶ Τριτογενῆς ή Αθίων (Σειδ. ἐν Λεξ:) ή, ὅτι ἐκ τῆς μητρὸς, καὶ τῆς Δίης καὶ Φαελῆς ἐξηλθεύει (ἐνθα μίναγνωσέοντι ίσω ίσως. Ότι ὡς ἐκ γηδύος καὶ μητρὸς ἐκ τῆς κεφαλῆς τὸ Διὸς ἐξηλθεῖ) Τριτός γάρ ή κεφαλή κατὰ Διάλεκτον Αιολικών, ὡς οἱ Αριστοφ. Σχολ. παρεῖ Ερρίκ. Στεφ: ή ἀλιώ κατ' ἄλλας.) ή ὅτι, παρεῖ Τριτώνι Λιβύης παταριμῶ ἐγεννήθη ή ὅτι τρίτη μιώσ Φθίνοντας (ή καὶ αρχομένιον) ή Τριτομιλιθος, ή Τριτομολίθος ἐκάλειν, καὶ μέορτιών ήγον Αθίωνοι, διὰ τὸ ἐν αὐτῷ γεγεννηθεῖ τὸν Αθίων ή ὅτι τρίτη μετὰ Αρτεμιν, τοῦ Απέλλωνα, ἐγεννήθη ή ὅτι Τριτώνιοι οἱ Αθηναῖοι τῶν κεφαλῶν λέγεσθαι ή ὅτι τὸ τρίτον, καὶ ἐν λαθεῖθαι αὐτοῖς, ή γεννητική ή ὅτι ἀπελθούσατο ἐν τῷ Τριτώνι τῷ τῆς Λιβύης ποταμῷ. οἷς προσιδησιν Έρρίκος οἱ Στέφανος ἐν τῷ Θησαυρῷ, καὶ ταὶ ἐξῆς: Ή ὅτι ἐκ τῆς Τριτώνος, τετέσι τῷ Ποσειδῶντος προηλθεῖν, ὡς οἱ τίσι Αἰθύλιων ἔχοντες υπολαμβάνεσθαι ή (κατ' ἐνεργεύσας σημασίᾳ τῷ δύναμεστος ἐκληφθέντος.)

- 195 Talibus infidiis, perjurique arte Sinonis
 Credita res; captique dolis, lacrymisque coactis,
 Quos neque Tydides, nec Larissæus Achilles,
 Non anni domuere decem, non mille carinæ.
 Hic aliud majus miseris, multoque tremendum
 200 Objicitur magis, atque improvida pectora turbat;
 Laocoön, ductus Neptuno forte sacerdos,
 Solemnes taurum ingentem mactabat ad aras.
 Ecce autem gemini à Tenedo tranquilla per alta
 (Horresco referens) immensis orbibus angues
 205 Incumbunt pelago, pariterque ad littora tendunt:
 Pectora quorum inter fluctus arresta, jubæque

Sangvi-

* * *

, τος) ὅτι τέλος ἔγγενῷ τοῖς ἀνθρώποις τὸ εῦ λογίζεσθαι καὶ λέγειν καλῶς τὸ νοηθὲν καὶ ὁρθῶς πράττειν αὐτό. Ταῦτα δὲ τὰς ἐτυμολογίας „ἀποδίδωσιν Ἐρέτιος Ἐυσαθίῳ ἐφ’ οἷς παρασημεῖται καὶ τόδε, οτι ὁ ἡμέτερος Ὄνιργύλιος Τριτώνεαν τινα Τριτογένειαν ὄνομάζει ἐπιφέρει δὲ τελευτῶν, ὅτι Τριτογένεια ἐκαλεῖτο καὶ τις ἐνόπλιος ὁρχυστις, διὸ οὐδὲ Αἴθηνα ἐτιμᾶτο, (οὐδὲ ὁ Ἀρισοφ. Σχολ: ἐν ταῖς Νεφέλ.)

Στίχ: Αυτ: ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΔΩΣΚΕΝ Ἡν δὲ τὰς ἔξης: Α. τὸ ἐκ τῶν ὁφθαλμῶν τῷ εἰδώλῳ ἐκεῖλψαν πυροειδὲς σέλας. (Στίχ: 144.) Β. ὁ αναπιδύσας ἔξι αὐτῷ ἀλμυρὸς ἴδρως. (Στίχ: 185.) Γ. η Τρισσουθεῖσα τῷ ξοάνῳ καθημένη, ἐπὶ πόδας ἔξορθωσις. (Στίχ: 186.) Η' γάρ Αἴθιωα τὰ πλεῖστα καθημένη ἔξεικονίζετο, οἷς δῆλον καὶ ἐκ τῷ Ζ. τῆς Ἰλιάδ. σίχ: 92. καὶ σίχ. 273. Ἔνθα Ἐυσάθιος, καθημίσται (Φησίν) Αἴθιωας ξόανα, καὶ ἐν Φωκαίᾳ, καὶ Μασσαλίᾳ, καὶ Ρώμῃ, καὶ Χίῳ.

Στίχ: 187. ΛΑΣΠΙΔΑ ΔΗΦΟΡΕΟΤΣ, ΑΤΑΡ ΕΓΧΟΣ. Λιγεὶς γάρ Ασπίδος καὶ δόρατος Αἴθιως μόρφωμα προστεθὲν, Πατλάδιον δὲ ἀν λιγοτο, κανά ἀλλως αὐτῆς ἐκελου ἐη. Ἐκ γαρ τῷ πάλαι τὸ δόρυ η Θεὸς Πατλᾶς ἀρηται. Επεὶ καὶ γάρ τως ἔνοπλος προελθὲν τῷ Ζιωτὸς ἔγκεφαλος μεμυθολόγηται. (Ορε τῶν Ομήρ. Β. εἰς Αἴθιω. Τμν. σίχ: 5.)

, Σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμῆσα τεύχε ἔχεσσα
 , Χεύσεα παμφανόντα
 , Εσυμένως ὥρεσσεν ἀκ’ ἀθανάτοιο καρπών,
 , Σείσαστ’ ὀξὺ ἀκοντα μέγας δὲ ἐλείζετ’ Ολυμπος.

Καὶ οὗτως ἄρα καὶ τὸ Πατλάδιον μεμορφωθει βρέτας ισόρηται, εἴτε ἔξι οὐρανῷ Διοπετὲς αὐτὸ κατίσιν ἐπὶ Ιλιον, οὔτε υπὸ Ιλιον ἐκτίζετο εἴτε υπὸ Δαρδάνων ἀπὸ Σαμοθράκης ἐπὶ Τροίας μετενεχθὲν, (μοναδικὸν δὴ τῷτο, η πλείω ἐνὶς) οὓς ἀλλοι ἀλλως τὸν περὶ τῷτο μῦθον ἐποίησαν. (Ορε Αιωτ: σίχ. 172. κξ:)

Στίχ: 190. ΠΡΙΝ Γ' ΟΙΩΝΟΠΟΛΗΣΑΙ κτ: Ταῦθ' ὁ Μάρων Κάλχαντα τοῖς Ελλησιν ἐποίησε διαφοιβάζοντα, κατὰ γόμον κρατεῦντα παρὰ Ρωμαίοις. παρὰ γάρ τέτοις περὶ πόλεμον τινα ἡτυχηκόσιν, ἐπανιέναι οἰκαδε τὸν σρατηγούστα ἔχειν· κακεῖσε αὐθις διωνισάμενον, ἐπανάγειν οὖς ἐξ ὑπαρχῆς ἐπὶ τὴν πολεμίαν τῷτεσι, μετοιωνίσαθαι δὲ ἐπάναγκες ἐν τῷ πατρίδι, εἴτα ἐκεῖθεν αἰσερατεῦσαι καὶ αἰκμαχέσαθαι. Αλλὰ τῷτο γάρ τὸν πόλεμον αἰσχάς ποιεῖν ἔξιν Ρωμαίοις, τῶν πολέμων αὐτοῖς καὶ πάνυ πόρρω τῆς πατρίδος συγκροτεύμενων αὐξηθέντος δὲ τῷ πράττεις, καὶ τῶν ἐκρατεῶν υπερορίων μακράν γινομένων, σιωπῶσιν εἰς αἰτοπίαν τὸ πρᾶγμα ἐκφέρεσθαι. διθεν γάρ τοις ἀγτεισῆχθη ὁ δὲ ήν, χώρασιν ἐπὶ τῆς οἰδηνείας, οἵποισιν δὴ προκατειληφίταις, καὶ ταύτως ἀποκληρωτικῶς, οὓς οὐδη σφίσιν αἰνήσασιν αἰακηρύξαντας, ἐπ’ αὐτῆς ἐπαναλύειν, εἴποτε πταισειαν καὶ σιωπησαμένως, ἐντεῦθεν δὲ κατὰ τῶν πολεμίων χωρέειν, καὶ ἐπὶ κράτοσιν ἐλπίσι

Αἰψα γάρ αὖτε σρατὸν, εὗτε φέροντες ἄγαλμα σῆσαν,
Οσσες τὸ δεινὸν πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτια.

Ιδρὼς δὲ ἀλμήεις πάντη διὰ γυῖα κατέρρει.

Ἡ δὲ τὸ ἐπὶ δύτας τρὶς γένης θόρε (θαῦμα φατίζειν.)

Ασίδα δὴ φορέας, ἀτὰρ ὅβριουν ἔντροιουν ἔγχος.

Κάλχας δὲ ἄθαρ ἄειδ, ἄψ οἰχεθαι διὰ πόντα,

Μηδὲ γάρ Αργείοις ἡμύσειν Πέργαμα ὅπλοις,

Πρὸν γένοις οἰωνοπολῆσαι ἐν Αργεῖ δέντερον αὐθίς.

Πρὸν τὸ ἐπαγνέμεν, ἦν πλέυσαντες Δάιμον ἀπῆραν.

Νιῶ δὲ ἐπεὶ πατρίας δρῷ αφίκοντο Μυκήνας,

Οπλα τε ἀρταέεσι, Θεὺς τὸ ὄπέωνας ἔχοντες,

Αὐθίς ἀναπλεύσαντες ἐτοίμας λαῖτμα θαλάσσης,

Αἰφνίδιοι παρέσονται ἐπεὶ τὰ δὲ ἀνέλετο Κάλχας,

Τοῦ δὲ παραφασίης, τόδε ὑπὲρ τῆς Δάιμονος ἄτης,

Δείκελον ἰδρύσαντο, Θεῆς χόλον ὄφρος ἀλέωνται;

Τὸ γένος ἐπὶ Παλλαδίῳ ἀλιτήματος ἐξιλάσαντες.

Αλλὰ ἀπέλεθρον Κάλχας ἐγεῖραι ὅτριας τὸν ὄγκον,

Δρῦς σωεπαρσαμένης πυργῶσαι τὸν αὐπύδμητον.

185

190

195

200

Ως

* * *

ἐλπίσι σωάπτεν τιὼ μάχῃ τὸ δέντερον. Κατὰ τόνδε τοινια τὸν παρὰ
Ρωμαίοις αἴχαῖον νόμον, καὶ ὁ Εὔλιων ἐνταῦθα σρατὸς πλάττεται
ἀπελθῶν εἰς Αργος, ὃς ἐκτεσιοίσιον παντὸς νιῶ καθεῖσταις, καὶ αὐθίς ἐπανελεύσόμενος.

Σημέασσαι δὲ, ὅπως τὸς Τρῶας ὥδε πανεργύτατα περιέρχεται Σίνων,
Θαρρεῖντε αναπεύθων ἄμα, καὶ δεδιέναι τὸ μὲν πρός γε τὸ παρὸν, τῶν πολεμίων
ηδὸν ἐκκεχωρηκότων τὸ δὲ, πρὸς τὸ ἐπίον, ὃς κατὰ δεύτερον πλένει κατείγων αὐ-
θίς παρεσομένων. Διὸ καὶ ἔξω δέξι παντὸς νιῶ καθεῖσταις, τὸ μέλλον-
τος προνοεῖν καὶ τὸ ἀνατεθέντι τῷ Θεῷ, ἀντὶ τὸ συληθέντος Παλλαδίου,
μηδὲν αὐτὸς τολμᾷ παρελύεν, αλλὰ παρέ ξαυτοῖς περισώζειν, μήποτε
ἐπὶ τῷ καθαυρέσσει τὸ Αναθήματος προσκρέσσειν καὶ αὐτὸς τῷ Παλλαδίῳ,
αλλὰ ἔχοιεν αὐτὸν ἐφεζῆς τῆς πόλεως ὄχυρωμα τε καὶ αμιατήριον.

Στίχ. 196. ΤΟΥΤΟΝ ΠΑΡΑΙΦΑΣΙΓΝΗ Τῇ τὸ Κάλχαντος δηλούότι συμ-
βλῆτε καὶ υποδήκη. Οὐτω γάρ καὶ Κοίντος (Παραλεπ. ΙΑ. σίχ. 369.)

,,Κάλχαντος δὲ ίότητι, δαιφρονι Τριτογενέη

,,Ιππον ἐπεκτύμναντο

Καὶ δέος μοι ὅπως ἀντισοίχως απλιώτησεν ὁ Σίνων, ἀπασι τοῖς υπὸ τὸν Ανασκτος
προτεθεσιν αὐτῷ ἐρωτήμασι: Τῷ δὲ πέλωρ ἴδευσαν; — τῷδε ἐννεσίγοις;
— τὶ δὲ καὶ μητιόωντες; — ἢ νύτις ἐυχαλὴ τόδε; (αὖντος: σίχ. 158 - 160.)

Στίχ. 199. ΑΛΛΑ ΑΠΕΛΕΘΡΟΝ κτ: Τετέζην ἀμέτρητον ἐπερ βίκεν ἐν πλέθρῳ
διαμετρητοι, ἀποφατικῶς τὸ α ληφθέντος ἡ πολύπλεθρον, τὸ α νοη-
θέντος ἐπιτατικῶς. Δεῖ δὲ ἐν τοῖς θώτω λεγομένοις τὸ πλέθρον αντὶ μέτρων
ἀπλῶς ἐκδέχεδαις καὶ αριστας, οὐχὶ δὲ κατὰ τὸ κυρίως καὶ κατ' ἔδος
λεγομένον πλέθρον, οὐ τὸ ἔκτον τὸ σαδίς μέρος (Σεΐδ. ἐν Λέξ.) ὑποτιθε-
ται εἶναι ἡ, κατὰ τὸς Γαιοδαίτας, χωρίον τὸ μὲν μῆκος ποδ: διακοσίων
καὶ τεσσαράκοντα, τὸ δὲ εὖρος ἐκατὸν καὶ ἐίκοσι. (αὖς Ερδίκ. Στεφ:) Τοῦ
δὲ Διερέων ἵππων, ὃς ἀνωτέρω μὲν (σίχ. 15.) Ἰσος ἔρεις καθ' ὑπερβολιώ
ἐλέγετο, ἐνταῦθαι δὲ ἀπέλεθρος καλεῖται, εἰσὶν οἱ (παρὰ Σερβ.) τὸ μῆ-
κος γενέδαι παρέδωκαν ποδῶν ἐκατον πρὸς τοῖς ἐκατόν, τὸ δὲ εὖρος Ιειά-
κοντας ἀδει εἶναι τὸ μὲν μῆκος τὸν ἵππων, ισον τῷ εὖρε τὸ πλέθρον τὸ
δὲ εὖρος τὸν ἵππων, ισον τῷ τεταρτημορίῳ τὸ μῆκος τέττας αὐτῷ. Τὸ δὲ
ὑψος πόσον ἄρα; Αλλὰ περὶ τέττας, ωδὲν ἐτοι φέρεται εἰρηκότες ἐνταῦθαι
δῆλον μέντοι, οτι κατὰ τιὼ τὸν ἵππων Φύσιν, καὶ τὸ ὑψος λιώ, ὃς γε πρὸς
τὸ μῆκος, καὶ πρὸς τὸ εὖρος ἀνάλογον.

Βιβλ. Β'

H

Στίχ:

Sanguineæ exsuperant undas: pars cætera pontum
Ponè legit, sinuatque immensa volumine terga.
Fit sonitus spumante salo: jamque arva tenebant;
210 Ardentesque oculos suffecti sanguine, & igni,
Sibila lambebant linguis vibrantibus ora.
Diffugimus visu exsangues: illi agmine certo
Lacoonta petunt: & primum parva duorum
Corpora natorum serpens amplexus uterque.
215 Implicat, & miseros morsu depatetur artus.
Post ipsum auxilio subeuntem, ac tela ferentem
Corripiunt, spirisque ligant ingentibus: & jam
Bis medium amplexi, bis collo squamea circum
Terga dati, superant capite, & cervicibus altis.
220 Ille simul manibus tendit divellere nodos,
Perfusus fanie vittas, atroque veneno,
Clamores simul horrendos ad fidera tollit.
Quales mugitus, fugit cum saucius aram
Taurus, & incertam excussit cervice securim.
225 At gemini lapsu delubra ad summa dracones

Effu-

Στίχ: 201. ΩΣ ΔΙΑ' ΔΗ' ΠΤΛΕΩΝ κτ: Τι δήποτε σκοπεύντες, ἐς τοσθτον οἱ Δα-
ναοὶ τὸν ἵππον ἐπύργωσαν, ἐνταῦθα Σίνων ἀνακολύπτει δῆθεν τῷ Ἀνακ-
τι. Ινα, Φοσὶν, ἐντὸς τῷ Ἀζεος εἰσωγαγέν μη διωδέντες, οἵτοι ἐκ τὸς
τετον ἔσσητε μένεν, οἵ διαλύσητε ἀνατρέψαντες. Ταύτη δὲ, διὰ τὴν πρὸς
τὴν Θεὸν ὑβριν, τῆς ἐντεῦθεν αἴρωγῆς καὶ ἐπικεφρίας ἀποτυχόντες, ἐν χει-
ρῶν τὴν λοιπὴν τοῖς πολεμίοις εἰσιδε ἐπανίζεσθαι. Ισαοὶ γάρ ἄλλως απὸ
Χρηστοῦ ἐκένοι καλῶς εἰδότες, ὡς ἐπὶ τῷδε τῷ αἰαθήματι, παρὸν ὑμῖν
ἀντοῖς ἴσαμεν, ἔποτε ὑμῶν κατιχύσθαι, ἀλλ' ἀπαράτεροι καὶ αἴττη-
ται καὶ ἔξης ἐσεθεί ὥχη ὅπως δέ, ἀλλὰ καὶ ἄχρι τῆς τῷ Πέλωπος γῆς
αὐτὸς ηκάντες χωρῆστε. Παραπλήσιοι καὶ παρὰ Τρεψιοδώρῳ, ἐν Ἰλ: Ἀλώσ.

„Εἰμὲν γάρ ἔτε μένειν αὐτῷ ἐνὶ χώρῃ.

„Τρόιλω θέσφατον ἐστὶν ἔλειν πόλιν ὃιας Ἀχαιῶν.

„Ἐι δέ μιν ἀγρὸν ἀγαλμα λαβην ηησιν Ἀθήνη,

„Φέυξονται προφυγόντες ἀνηνύτοις ἐπ' αἰθλοις.

Στίχ: 210. ΤΟΓΗΣ ΚΕΡΔΟΣ ΤΝΗΣΙ ΣΙΝΩΝ. Τοῖς Ὁρκοῖς καὶ τοῖς δάκρυσι,
Φησὶ, τῷ ἀπατεῶνος ἐάλωσαν Σίνωνος, οἱ ὑπὸ Τυδείδες καὶ Ἀχιλλέως μη
ηικηδέντες. Μέμνηται δὲ τῶν δύο τετταν Ἡρώων ὡδε Αἰνεάς, δι' μόνον ὡς
ἔξοχωτάτων ἐν Ἐλλησι γενομένων, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐφ' ἐαυτῷ δικ αἰκιδώως
ἐπιεράστατο τῆς ἀρετῆς αὐτὸς ἐκατέρων Τυδείδες μὲν, Ἰλ: Ε. 305 — 315.
Ἀχιλλέως δὲ, Ἰλ: Τ. 274 — 290.

Στίχ: 212. . . . ΦΘΙΓΟΣ ἈΧΙΛΛΕΥΣ. Λαρισσῶν ὡδε καλεῖ Ὄυιργίλιος· ἀλλ'
οὐδὲν διαφέρει ὡς γάρ ἔγγιτα ἐτύγχαιον ἀλλήλων αἱ πόλεις, ἐπὶ Θετ-
ταλίας ἀμφότεραι. Φθιώτια δὲ Ὄμηρος, Φασὶν, ἐκ ὄνομάζει τὸν Ἀχιλ-
λέα, ἐπιγεμεπήσας δῆθεν τῇ πόλει Φθίη ὁ Παιητής, ὅτι ἐπιδημήσας ποτὲ,
ζενίας ἐν αὐτῇ ἐτυχειν δέδειται. Ἀλλὰ γάρ Φθίας Ὄμηρος ἐστὶν δικα μνεῖσαν
ἐποίησεν: Ἰλ: Β. 683 Καὶ Ὄυιργίλιος δέ, καὶ ὡδε Λαρισσῶν τὸν Ἀχιλ-
λέα προσέπει, ἀλλὰ Φθίαν ἔνας κυρίως τὴν ἐκείνην πατρίδα ἰκανῶς ἀλλαχθε-
ὑπρηγίσατο· ἐν τῷ Α. τῆς Αἰν: 51χ: 308. κτ: ἐνθα δρα μοι τὴν Σημείωσιν.

Στίχ: 213. . . . ΟΤ' ΣΤΟΛΟΣ ΧΙΛΙΟΝΑΤΤΗΣ. Χιλιονάσταν σόλον
ἐκάλεσαν, παρό τὸν ἡμέτερον ἐνταῦθα, καὶ Αἰχύλος ἐν Ἀγαμέμνην καὶ
Εὐριπίδης ἐν Ἀνδρομ. Ο' δέ. Στράβων. χιλιονάστολον ἀπε πάντες δὲ συμ-
φώνως,

Ως διὰ δὴ Πυλέων μὴ ἔη γ' ἀχθῆμεν' ἐς ἄσυ,
Τρωσὶ δὲ τὸ πρόσθ ἐκ θρήσκευματος ἔρκος ἀπέι.
Αἶκε γὰρ αὐτὸχθέρες δηλήσετ' ἄγαλμα Ἀθιώης,
Τῆμος δάιψα ὄλεθρον (οὗ οἰωνὸν κατ' ἐκείνῳ
Κράτα Θεοὶ τρέψαιν!) ἐστῶθαι ἀρ ἔχατον ἀυτὸν,
Κοιρανῆ Πριάμοιο, ἀτὰρ Φρυγίοισιν ἀπέσιν.
Αἴκε δὶ υμετέρων χειρῶν δ' ἀνάγοιτο πόλινδε,
Πρὸς Ηέλοπος τύρσεις, ἀινῇ ποτὲ δηϊοτῆτι
Ἄσιδ' ἀφιξεῖθαι. Τὰ γὰρ ὄψιγόνοισι πεπρῶθαι.

205

Τοίης κερδοσωῆσι Σινὼν, τέχναις τ' ἐπιόρκοις,
Πισά λέγειν ἐδόκει, δολεροῦς δ' οἵ δάκρυσι κάμφεν,
Τὸς δὲ Τυδείδης δάμασ', γάρ ἀρ Φθῖος Ἀχιλλεὺς;
Οὐ δὲ ξνοι δέκα, δὲ σόλος αὖνος χιλιονάυτης:
Ἀλλά τι καὶ μεῖζον μεγαλοίτοισιν τρομοποιὸν
Μᾶλλον ἐπένη, τοῖς ητορ Θράξ τῷς ἀδόκητον.
Δαοκόων κληρῷ φρητήρῳ ἀν Ποσιδῶνος,

210

215

Η 2

Βαμοῖς

* * *

Φάνως εἰς χιλιάδα καὶ ἐπέκεινα, τὸν ἀριθμὸν τῶν κατὰ Τροίας πλευ-
σασῶν περούγαγον νηῶν, Ὁμήρω ἐπόμενοι. Ως τὸ Ουάρεων, (ἐν Β'. Ιῶν
περὶ Ἀγρονομ. Κεφ. Α') δτι τὸ πέριξ ἐν τοῖς τοιέτοις, καὶ τὸ ἐγγύς τῷ
ἄντος ἀριθμὸς δηλεγται, μὴ χώραν ἔχειν μετὰ τὸν Ομῆρος Κατάλογον.
Ἀλλὰ γὰρ τὰς ὡρισμένας καὶ πρὸς αἰρίβειαν, τὸν ἀριθμὸν τῷ Ἐλλικῷ
σόλῃς ἀποφηναμένας, ὃν ἄντις εὐρεῖ σύμφωνα λέγοντας. Δίκτυς μὲν γὰρ,
πρὸς τὰς χιλίας ναυσὶν, ἀριθμὸς διακοσίας καὶ πέντε ἐπ' ὄγδοοικοντα.
Δάρης δὲ, χιλίας καὶ ἑκατὸν καὶ τετταράκοντα. Τῶν τις δὲ τῷ Ουάρη-
λιῃ Σχολιασῶν, ἀριθμολογύσας ἐνεργεῖς, Φοσὶν; ἐξ Ομῆρος τὸν ὅλον
ἀριθμὸν, χιλίας καὶ ὄγδοοικοντα. Εγώ δὲ καὶ αὐτὸς, ἐκ τῷ ἐν τῷ Βοιω-
τίᾳ Ομηρικῷ καταλόγῳ Ψυφίσας, Πηδροῖσαν νῆας τὰς πάσας, χιλίας καὶ
ἑκατὸν ὄγδοοικοντα καὶ ἔξ, Τοσαύτας δὲ τὸν ἀριθμὸν σωῆψεν, ὡς ήμεῖς,
καὶ Ἰστάκιος ὁ Τελείης ἐν τῷ εἰς τὸν Λύκοφρόν ὑπομάνηι. Καὶ ὁ Νεώτερος
δὲ Φεντ. ἐν ταῖς κατ' αὐτὸν Ομηρικ. Λέχαιοι. Βιβλ. Δ. Κεφ. ΙΓ. καὶ
τοι, Φησὶ, Θεκυδίδης χιλίας τε καὶ διακοσίας ἡριθμησεν. Ενθάδε τὸν ἐγγύς
ἀριθμὸν ἐκδεκτέον, ὃν δὲ καλᾶς Ουάρεων ἐπὶ Ομῆρος ἔξεδεχετο. Ορεὶς εἰς
βέλες καὶ βροδαῖον ἐν ταῖς εἰς τὰ Επιγραμμ. Σημεῖον. Σελ: 498.)

Στίχ: 216. ΛΑΩΚΟ'ΩΝ ΚΛΗΡΩΩΝ ΚΤ: Ως ἐξ Ευφροίνων Στερβίος ισορεῖ, Λαοκόων
Ιερεὺς ὃν Ἀπέλλωνος τῷ Θυμβράϊ, ιερεῦσαν κεκληρώται Ποσειδῶνι, διὸ
τὸ τέττα τὸν Θυπτόλον λαθόλευσον αποκτάνθισαι, ὡς μὴ ταῖς παρεῖσαι
τῷ λιταῖς καὶ θυσίαις, τὸν ἐπὶ Τροίας τῶν Δαναῶν κατάπλεν ἀπείρξαν-
τα. Καὶ παραπήλαυσεν ἀρα τῆς αὐτῷ ἐπικληρωθέσης διακονίας ὁ Λαο-
κόων, τὸ, ἐν ᾧ Ταῦρον τῷ Ενοτίχῳν ἐμελλε σφαγιάσειν, υπὸ τῶν ἐκ
Τενέδου διὰ θαλάσσης περαιωθέντων δύο Δρεσκόντων, αὐτὸς σωάμα τοῖς
κέσιν, ἐλεεινῶς διασπαρτεῖθισσι περὶ δικιρρόν κατωτέρω εἱρήσεται. Εφ'
ὅτω δὲ ἄξα τῷ ἀμπλακήματι; οἱ μὲν διὰ τὴν γαμετήν, Φοσὶν, Αυτιόπη
αστεβῶς τῷ Θεῷ ἐνάπιν σωελθεῖν απηναιχιωτιάθεν. Οἱ δὲ διὰ τὸν αὐτὸν
τοῖς Τρωσὶ δυσμεναίνων, διὰ τὴν Λαδμέδοντος αἰτιαστοῖαν, τῷ Ιερεῖ πρὸς
τῷ Ιερέως σωεχαλεπηγεν. Οἱ δὲ Φρύγες ἀντο, διὰ τὸ κατὰ τῷ Δερεάῃ
Ιππεῖς τῷ δόρατι τολμῆσαι κατατοξεύσαθαι τὸν Λαδκοώντας τοιαῦτα πα-
θεῖν. Οἱ δὲ ήμέτερος, κατὰ τὸν οἱ προκείμενον σκοπὸν, ὀδαύτως τῷ μύθῳ
ἔχρησατο. (Ορεὶς κατώτερος στίχ. 245.) Περὶ δὲ τῷ Λαδκοώντος πάθες καὶ
Τυγῆς εἰς Μύθ. ἐλε. πάρ τοι τὸ τῷ Φύσιντος ὄντος αἰναγήνωσκεται,
Ακοίτε,

Effugiunt, sœvæque petunt Tritonidis arcem;
 Sub pedibusque Deæ, clypeique sub orbe teguntur.
 Tum vero tremefacta novus per pectora cunctis
 Insinuat pavor; & scelus expendisse merentem
 230 Laocoonta ferunt, sacrum qui cuspidè robur
 Læserit, & tergo sceleratam intorserit hastam.
 Ducendum ad sedes simulacrum, orandaque Divæ
 Numina, conclamant.
 Dividimus muros, & mœnia pandimus urbis.
 235 Accingunt omnes operi, pedibusque rotarum
 Subjiciunt lapsus, & stupea vincula collo
 Intendunt: scandit fatalis machina muros,
 Fœta armis, circum pueri innuptæque puellæ
 Sacra canunt, funemque manu contingere gaudent.
 240 Illa subit, mediæque minans Illabitur urbi.
 O patria, ô divum domus Ilium, & inclyta bello
 Mœnia Dardanidum. Quater ipso in limine portæ
 Substitit, atque utero sonitum quater arma dedere.

Insta-

* * *

'Ακολτε, ὅς ήν Ἀγχίστη ἀδελφὸς, καὶ τὸ τῶν Φιώτων τῶν αὐτῷ σωδιασσαρεαχθέντων, Ἀντιφάντη, καὶ Θυμβραῖς. Πόθεν, δὲ ἄρα παραλαβὼν ὁ Γάλλος (Lallemand) παρεσημεώσατο, ὅτι Λαοκόνων ύπος ίων Πριάμος καὶ Ἐκάβης, ἐκ τῆς εἰδέναι. Ἀπολλόδωρος μέντοι γε, ὃ πάντας τὰς ἐξ ἀπασῶν ὡν πηγάγετο, γενομένης Πρεσβύτου ὀνομασίᾳ καταλέξας, εὐδέναι Λασιόντας ἐνομάζει· εἰ μὴ τὸν Δικάωνα τῆτον ηγήσατο, η τὸν Λαοδόκον, η τὸν Δημοκόοντα τυχὸν τῇ ὄμοιότητι τᾶς ὄνοματος ὁ Γάλλος παρενεχθεὶς ἀλλὰ γὰρ εὖ δέ τοι ἐξ Ἐκάβης, ἐκ δὲ γυναικῶν ἀλλων τῶν Πρεσβύτων ἐγένοντο. (Ορας Ἀπολλόδ. Βιβλ.: Γ. Κεφ. ΙΒ.) Ἀλλως τε δέ, εἰ τὸν ἐσίγησε πιθανῶς παρεῖ τῷ θαυμαστῷ Μάρωνι Πρεσβύτορος, ἐν τοιαύτῃ περιπτετέστη κατιδών τὸν ύπον σωάμων τοῖς Τέκνοις ἔτως ἐλεενγῶς ὑπὸ τῶν ὄφεων απαρτατόμενον, ὃ ἐπὶ τῇ Πολίτεῳ ἀναρρέεται, μηδὲ τῆς ιδίας ψυχῆς Φεισάμενος, ὡς κατωτέρω (σίχ. 569.) δηλωθήσεται.

Στίχ: 217. ΒΩΜΟΙΣ ΠΑΝΔΗΜΟΙΣ κτ: Βαμβάς νοητέον πανδήμως, ἐφ' οἷς ὑπὲρ τῶν κοινῆς τῶν ἔθνες προσανηκόντων αἱ δημοτελεῖς γίνονται θυσίαι.

Στίχ: 218. ἩΝΙ ΔΕ' ἘΚ ΤΕΝΕΔΟΙΟ κτ: Ἐπὶ τοῖς ἀδοκήτως ἐπισυμβαίνεσσιν ἡ τοῦ ἐπιδρήματος χρῆσις, (Ἡνί), οἷον ἐιπεῖν ἄφων, καὶ παρεῖλπε. Οἱ δὲ ἐκ τῆς Νήσου Τενέδου διαπεριεύθαται ὁ φθέντες ὄφεις, ὡσανεὶς πρόδρομοίτινες καὶ προαγγελοῦσι τῶν ἐκεῖθεν ἐπελευσομένων ὑποτεθέειν αὖ πολεμίων. Ογειμώνια Καλαβρὸς Κοίντος· ἐκ Καλύδνης Νήσου τὰς Ὅδες ἐξάγει. (Παραλ: ΙΒ 444.

" Νήσοιο κατὰ πτύχας, ηὗτε Καλύδηια

" Λαοὶ ικλήσκοσιν ἔσω ἀλλός, αὐτίας Τροίης.

τιλι Τένεδον ἵσως καὶ ἔτως ὀνομάθαι υπειληφώσ. Ἀλλὰ γὰρ Τὰ περὶ Καλύδηνς, ητίς ποτὲ ίω, καὶ δόκου κειμένη, διαφέρως φέρεται, ὡς ἐν τοῖς Στεφ.

τᾶς Βυζαντ. σεσημείωκεν Ἀβρε· ὁ Βεργέλιος.

Στίχ: 219. ὍΤΔΡΩ ΔΟΙΩ Διακρίνων τὰ τῶν ὄφεων εἴδη ὀλοχερέερον ὁ Σχολιογράφος Στρεβίος, τὰς μὲν θαλασσίας, Angves καλεῖθαι, ὡς ἐνταῦθα, Φησὶ τὰς δὲ χερσών, serpentes, ὄφεις ἐρπομένες τὰς δὲ τὸν ιεροῖς τεμένεσιν ἐμφαλένοντας, Dracones, Δρακοντας· ταύτη τοις καὶ αὐτοὶ τὰς Angves, ἀπεδώκασμεν Ὅτδες· οἱ γὰρ Ὅτδοις ὄφεων εἰσὶν εἴδος υδροχαρῶν, οἵ τοι Χελύδρες καλέσοι, καὶ Χερσύδρες ἐνιστε, διὰ τὸ αἱμφίβιον. Καὶ Δρυίνες δὲ τὰς αὐτὰς, ὅτι τῶν υδάτων ἐν οἷς διατριβεν χάρεσσιν ἐκλελοιπότων, εἰ τύχοι, ἐπὶ τὰς βῆστας προέρπεσι, καὶ ἐμφαλένεσι ταῖς Δρυσὶν.

(Ορας Γεωργ. Γ. σίχ. 488. καὶ 506. Σημ.)

Στίχ:

Βαμοῖς πανδήμοις φένεσκεν πίονα Ταῦρον.

Ἔνι δὲ ἐκ Τενέδοιο, γαλιωάνης περ ἔστης,

“Τδρω δοιώ (ἔρων Φρίττω) σπερήμασ’ ἀμέτροις

Κατ’ πελάγας βάνοντε ἐπ’ αἰταὶς θιάστον ἵθυς.

220

Τοῖν 5έρν ὅρθια βάσκ’ ἐνὶ κύμασιν αἱ δέ λοφώσεις

Τέλλον ὑπερθ’ ὑδάτων αἴμηραι, ἀτὰρ διὰ πόντας

Ἐρπετον ὄλκῷ τοῖν δὲ μέγ’ ἀγκολπώτο νῶτα.

Ἐν Φλοισβοῖς δ’ ἀφροῖςτε ἀράρας δίμφ’ ἐπιβήτια.

Αἰνῶς δ’ αἴμαπώ τε πυρωπώ τ’ ὄσσε Φέροντε,

225

Εὐπάλτοις γλώσσας σόμα συρίσδον λιχμόωντο.

Ἡμερ δ’ ἄρ Φεβόμεθα ἄναμοι, δερκόμενοι γε.

Τὼ δ’ ἐπὶ Λαοκόοντα ἐπέσσυτον αἵψα λόντε.

Καὶ πρῶτον Φιώτοιν βαὸν δέμας ἀμφελέλιχθεν,

Ἀμφοῖν ἀμφοτέρω, κατὰ δὲ ἔβρων γυῖα δακόντε.

230

Τὸν δὲ ἕτ’ ἐμμεμαῶτ’ ἐπαρηγέμεν, ηδὲ τ’ αἴμασι,

Μάρψαν, καὶ μεγάλας σπερήσεσιν αἴμφι φὰ δῆσαν.

Τὸ δὲ ἄρ ζωσαμένω ὁσφῶ πέρι δισσάκι μέσσιν,

Δισσάκι δὲ αὔτως καὶ δειρῶ Φοιλιδώδεσι νῶτοις,

Αἰπὸν ὑπερεχέτια κάρα, ψιτενεῖς τε τραχήλια.

235

Χερσὶν δὲ ᾧς δήξων σειρᾶς χαλεπὰς ἐπονειτο.

Στέμ-

* * *

Στίχ: 221. . . . ΑἼ ΔΕ' ΛΟΦΩΣΕΙΣ κτ: Τὸς τῶν εἰρημένων “Τδρων λόφος Jubas ὁ Μάρψων, δὲ ἐσὶ χαῖτας, ἀποκαλέσ. Χαῖτας γαὶς δὲ μόνον αἱ τῶν ἵππων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ λεόντων λέγονται, καὶ θηρίων ἄλλων. καὶ ἐπ’ ἀνθρώπων δὲ, καὶ Φυτῶν ἔτι, καὶ θάμνων ἐνταῦθα δὲ αἱ χαῖται προσήφθησαν καὶ τοῖς ὁ-Φεσιν. Ἄλλα ημῖν λόφος ἔδοξεν ὄνομάσαι, Εὐριπίδῃ παρεπομένοις ἐν Φοι-νίσ: Φοινικολόφον δράκοντας εἰπόντι.

Στίχ: 224. ΕΝ ΦΛΟΙΣΒΟΙΣ Δ’ ΑΦΡΟΓΣ ΤΕ Τὸ τῶν “Τδρων ὑποτυποῖ μέγεθος, τηλικέτων ὄντων, ὡςε καὶ τις θάλατταν, γαλιωάσσαν ηδὲ ᾧς προσέρηται, σίχ. 218.) εἰς ἀφρὸν ὀφρατὸν, καὶ Φλοισβον ἐπακεψὸν σωτα-ράξαι τιὼ δὲ ταραχὴν ὁ Καλαβρὸς προσεπέτειν. Παραλ: ΙΒ. σίχ: 448.

· · · · · Οἱ δὲ ὑποκινηθέντες,
,,Νῆσον ἔιλα ἐτίναξαν ἐπεσμαράγγησε δὲ πόγτος
,,Νισσομένων, καὶ κῦμα δίσατο τοὶ δὲ ἐφέροντο
,,Αἰγὸν λιχμώντες ἐφριξοὶ δὲ κήτεα πόντας.

Στίχ: 225. ΑΙΝΩΣ κτ: Διαὶ πάντων φοβερέστε, καὶ οἵτις ἐκπλῆξαι τὸν θεασά-μενον, γεραφικῶς τὸς “Τδρος παρέζησε, διὰ τῶν λόφων, διὰ τῶν ὄλκῶν, διὰ τῶν ὄψεων, διὰ τῶν γλωσσῶν, διὰ τὴν συριγμῆν, διὰ τῆς τῶν σομάτων περιλιχμήσεως.

Στίχ: 227. ΗΜΕΣ Δ’ ΑΡ ΦΕΒΟΜΕΣΘΑ κτ: Πῶς γαρ δὲ τότε πράγματι κα-θορῶν, δὲς καὶ ἀναπολῶν ἀνωτέρω (σίχ. 219.) τῇ Φαντασίᾳ, ἐν τῷ διεξι-έναι φρίκη σωσίχετο;

Στίχ: 229. ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΝ ΦΥΝΤΟΙΝ κτ: Τὸ δεινὸν καίντεῦθεν ἐπήνξηται, τῶν φιώτων πρὸ ὁφθαλμῶν ἀντὶ τὸ φύσαντος διασπωμένων.

Στίχ: 232. ΜΕΓΑΛΑΙΣ ΣΠΕΙΡΗΣΕΙ κτ: Τὸ τῶν ὄφεων ὄλκη τὸ μῆκος, δὲ τὸς ἐξ εἰκασίας σωρᾶν, ἀλλὰ διὰ τῶν μεγάλων, ἢ (ῶς αὖτε: σίχ. 219.) ἀμέτρων σπερημάτων, καὶ ὁφθαλμοῖς δέρκεδαι εἶησε. Δισ γαρ τιὼ δὲ-σφῶ τὸ ἀνδρὸς, διὸ δὲ καὶ τὸν τράχηλον ἀντὶ περιζώσαντες, υπερεῖχον ἔτι εἰ τὸ περιόντος καὶ ψηλᾶς κεφαλᾶς υπερτέλοντες, καὶ αὖτε δὲ τραχήλια.

Βιβλ: Β’.

I

Στίχ:

- Instamus tamen immemores, cæciq[ue] furore:
245 Et monstrum infelix sacrata fistimus arce.
 Tunc etiam fatis aperit Cassandra futuris
 Ora, Dei jussu, non unquam credita Teucris.
 Nos delubra Deûm miseri, quibus ultimus esset
 Ille dies, festa velamus fronde per urbem.
250 Vertitur interea cœlum, & ruit Oceano nox,
 Involvens umbra magna terramque, polumque,
 Myrmidonumque dolos. Fusi per moenia Teucri.
 Conticuere; sopor fessos complectitur artus.
 Et jam Argiva phalanx instructis navibus ibat
255 A Tenedo, tacitæ per amica silentia Lunæ,
 Littora nota petens, flammas cum regia puppis
 Extulerat: fatis que Deûm defensus iniquis,
 Inclusos utero Danaos, & pinea furtim
 Laxat claustra Sinon. Iilos patefactus ad auras
260 Reddit equus, lætique cavo se robore promunt
 Tissandrus, Sthenelusque duces, & dirus Ulysses,
 Demissum lapsi per funem, Athamasque Thoasque,

Peli-

* * *

Στίχ: 237. ΣΤΕΜΜΑΤΑ ΟΙ' Δ' ΙΧΩΡΙ ήτ: "Τπὸ τῶν Δρακοντίων δηγυμάτων, σικε. μίγνυστο δῆπε τῷ μέλαινι ἵψ, τῷ ἐκ τῶν διασταρασσόντων ὀδόντων, τῷ τῷ διασταρασσόμενών αἵματι ἀπέβησε δὲ ἀπὸ τῶν αὐτογυμῶν δαψιλές, ὡς τῷ τὰ σέμματα διαβρέχειν, ἀ θύσαι παρεσκευασμένος ὁ ἱερεὺς ἐφερεν· ὡν δὴ καὶ μάλιστα ἐμνήθη ὁ Πιητής, ὡς ἐγ' ὄματι, τιὼν θυσίαν ἐμφάνισαν ἐνδελυγμένην εἴσαι εἰς τὸν τῷ Θεῷ ἐκείνην, καὶ ἀπότροπον. Τὶ δὲ ἵχωρι ταῖς σέμματα διεδύνετο, καὶ ὥχι αἵματα καὶ γάρ Σανί, ἐπεν, ὥχι sanguine. ἢ εἰς τὸν τέτο ἐκείνο μετεύληπται. „Ιχῶρ δὲ κυρίως, λεπτόν τι τῷ αἵματος περιττώ· αἱ ἐξίν, ὡς μεδ' Ιπποκράτειν, καὶ Γαλκνίς (ἐν Γ. τῶν περὶ Μεδόβ.) οἷς καὶ Αριδ. σωάδες (ἐν τῷ Γ. τῶν περὶ Ζάων Ισαρ.). Ιχῶρας „καλῶν, αἵματο μήπω πεφθὲν, οὐ εἰς ὅρβον τραπέν ὃς τις καὶ περὶ τῷ „,Λέοντος ισαρές, ὅτι ὅσα ἄν δάκη, οὐ τοῖς οὐεξιν ἐλκώσῃ, ἐκ τῶν ἐλκῶν „,ιχῶρες δέσποιν ὠχρῷ σφόδρα. Σημείωσαι δὲ τοῦ τῷ ἀπὸ τῷ δρακοντώδες δηγυμάτος τὸν μέλαιν, & μόνον χροῖς σημεωτικέν, ἀλλὰ τῆς καὶ Φθοροποιῆς καὶ δηλητηριώδες δεινάμεως, ητις αὐχή μελανάων ὁδιαίων, καθ' Ομηρον εἰπεῖν, γίνεται,

Στίχ: 239. ΩΣ ΌΤΕ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ ΤΑΥΡΟΣ ήτ: Ή δὲ εἰκὼν Ομηρού, ἔνθα Ιπποδάμαιντας Ἀχιλλεὺς (Ιλ. Τ. 402.)

„Αὐτὰρ ὁ θύμὸν ἀΐθε, καὶ ἡρυγεν, οὐδὲ τοῦ Ταῦρος „,Ηρυγεν ἐλκόμενος Ἐλκώνιον αἱμρὶ Ανακτον „,Κερων ἐλκίτων μετάφενον ἔτασε δερ;

Στίχ: 240. ΠΕΛΕΚΥΝ ΔΕΙΡΗΣ ἈΤΤΥΧΗΔ. Πέλεκω τὸν μὴ καιρίαν πληζαντα τὸν σφαγιά εδει μέλοντα ταῦρον, ὡς σκοτῶσαι, ἀτυχέσα καλεῖ τὸ μέτοι ατύχημα, ἐπαὶ συμβαίνοι, αποδοτέον τῷ Βετύπῳ, οὐ τῷ πελέκει. Βετύπος δὲ ἐλέγετο ὁ πελέκει τύπτων τὸν θυόμενον βεν· τὸ γάρ βετυπεν ὥχι μαγείρων μένων ἦν ἐργον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπὶ τοῖς θύμασι „δρώντων· οἱ γάρ παλαιοὶ τῷ θύεν δρᾶν ἀνόμαζον· ἐδρῶν δὲ οἱ κήρυκες „αχει πολλέ βετυπεντες. (Ἀθιώ ὁ Δειπνος. Βιβλ: ΙΔ.) "Ενθετοι καὶ Αγαμέμνων περὶ τῶν θυσίαν ἀντεργῶν, (Ιλ. Γ. 292.)

„Η, καὶ ἀπὸ σομάχεις αἴρων τάμε νηλέι χαλκῷ.

κεφ

Στέμματα οι δ' ἵχωρι τε δένετο, καὶ μέλαιν' ἴω.

Δεινὰ δέ τοι πράξιν, εἰς θρανὸν ἄχρις αὔται.

Ως ὅτε τραυματίας ἐκ βωμῷ Ταῦρος ἀλύσκων

Ηρυγεν ἐκσέσας πέλεκις δειρῆς ἀτυχῆα.

Τὼ δ' ἀπολιθήσαντε δράκοντ' ίθὺς πατὰ "Ασυ,

Νηὸν ἐπιπερχθέντ' αἰνῆς μάλα Τριτογενέης,

Ποσσὸν ύφειρψάθια τε Θεοῖο, σάκει δ' ὑπὸ πρύφθεν.

Τῆμος δ' ἄρι τρομέοντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ἔλε

Πάντας σῆθεσφιν νέον· ηδὲ δίκαστ' ἐκτίνειν

Λαοκόοντα ἔφαντο, διὸ ίερὸν ἔγχει δύρον

Λώβησ', ἀμπεπαλῶν αἰχμῶν πατὰ νώτα.

Τοιγάρι ἐνεισαγέμεν πρὸς ἀνάκτορα πάντες ἀϋσαν

Εικελον, ὡς δὲ κότον γε Θεάνης ἐξιλεύθαι.

Λύομεν ἄρι βάριας, πετάνυμεν τάχεα δ' "Αισευς,

Αθρόοις ἐς τάργον μαμῶντες ποσσὸν δ' ὑπὸ ἄρσαν

240

245

250

I 2
* * *

Αντυ-

Καὶ εἰ βέσι ἦν τὸ θυόμενον ἐβετύπησεν ἀν. Ὁπερὲ καὶ Θρασυμήδης ὁ τὸ
Νέσαρος φίσ, (ἐπεὶ διὰ τὸ γῆρας ἐπατήρε εἰς ηδιάτο.) Όδυσ. Γ. 442.

Πέλεκων

"Οξώ ἔχων ἐν χειρὶ παρίσατο βόν ἐπικόψων.

Στίχ: 242. . . . ΑΙΝΗΣ ΜΑΛΛΑ ΤΡΙΤΟΓΕΝΕΙΗΣ Τετέσι Βαρυτάτης, Φρι-
καδεσσάτης, καὶ Τέωσι σφόδρα χαλεπαινόστης τὸ δὲ αἰνὸν, οἱ μὲν ἀπὸ τὸ
δεσνὸν, ἀφαιρέσσει τὸ (δ), καὶ μεταβολὴ τῆς διφθόγγου (ει) εἰς τιὼ (αι)
Φιλέσιν ἐτυμολογεῖν· οἱ δὲ ἀπὸ τὸ (δαις ἐπὶ τὸ (δαινὸν) καὶ (δαινὸν) καὶ
(αινὸν) μετακυλίουτες. Οἱ δὲ τέως ἀπὸ τὸ θετλιαστικό (αι) παράγοντες.

Στίχ: 243. ΠΟΣΣΙΝ ΤΦΕΙΡΨΑΣΘΗΝ κτ: Ή ὅτι τὸ σάκος ἄχρι ποδῶν τῆς
Θεᾶς καθίετο· ἢ ὅτι ἐπὶ τὸς πόδες ἔρψαντες τὸ ἀγάλματας οἱ ὄφεις,
αἰνόντες ἐπεπτα ὀπίσω τὸ κοιλώματος τῆς μασίδος ἀδανάντες ἐγένοντο κρυ-
βέντες· ἢ ὅτι πρὸ τῶν ποδῶν ἡ ἀστίς τῷ Θεῷ παρέκειτο. Κατὰ γὰρ Παυ-
σανίαν (ἐν τοῖς Αττικ.) πρὸς τοῖς (Παλλάδος) ποσὶν ἀστίς τε κατὰ, καὶ
πλησίου τὸ δόρατος δράκων ἐξίν. Ή, δὲ ἄλλως καὶ ὁ δράκων τῷ Λθιωτι-
καθωσιωμένος· (Ιλλετ: ἐν τοῖς περὶ Ισιδ. καὶ Οσιειδ.) καὶ ἐθίσο διὰ τὸ τό
ἐν τοῖς αὐτῆς εἰκόσι δράκοντα παρίσαν· διὸ καὶ Φεδίας τῷ τῆς Αθηνᾶς
εἰκάσματι δράκοντα παρέθηκεν.

Στίχ: 245. . . . ΉΔΕ ΔΙΚΑΣ Τ' ΕΚΤΙΝΕΙΝ κτ: Αὕτη ἡ Φρυγῶν ἦν τεκμη-
ρίωσις. (ἀνωτ: σίχ. 216.) πάντες γὰρ οἱ τὸ Φεικώδες ἐπόπται δράματος,
οἱ δὲ διὸν ἄλλο, ἢ τῆς αταδέσλη ἐνεκα ύδρεως τιὼ δίκιων υπέλαθον εἰσπραχ-
θιῶν τὸν Λαοκόοντα τάστιλον, ὅτι χείρε πατὰ τὸ ἀαθήματος ἐπάρσα
ἐτόλμησεν. Οδεν διὸ ἵππον νιῶ δρατερού ἀπλῶς ὄνομάζει ὁ Ποιητὴς, ἢ
ὄγκον, ἢ μῆχαρ, ἢ πέλαρ, κτ:, ἀπερ ἀνωτέρω, ἄλλοι διερὲν εφη δύρον καὶ
τιὼ αἰχμῶν ἀλιτρῶν διὰ τέτο καλέσ, ὡς πατὰ διερὼν πατακοντιδεσσαν
χείματος. καὶ Θεῶ καθωσιωμένων. Υπελλαγῆς δὲ, φασὶ, τὸ χῆμα· εἰ γὰρ
ἡ αἰχμὴ, ἄλλη ἡ χείρ λῷ ἀλιτρήτε καὶ ἀνοσία, ἡ τιὼ αἰχμῶν αἰκοντίσσασα.

Στίχ: 248. . . . ΠΡΟΣ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΠΑΝΤΕΣ ΑΤΣΑΝ. Οἱ τὸ πρὸν διάφοροι
καὶ υπεναντία περὶ τὸ ἵππον Φρουρύντες καὶ λέγοντες, ομοφώνως ἀνέκρε-
ζον δεῖν αὐτὸν εἰς τὸν τῆς Αθηνᾶς δίκον, πτοι εἰς τὸν Ναὸν εἰσενεχθιῶν.
Οὐ χρὴ δὲ κοεῖν εἴσω τὸ Ναῷ ἐδέησε γάρ ἀν δύτῳ καὶ τὸν Ναὸν αὐτὸν
καθελεῖν, ἀπερ καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἄλλο ἐγγύς τὸ Ναῷ, εἰς τὸ
περὶ τὸν Ναὸν τέμενος, πτοι εἰς τὰ Ανάκτορα, ὡς ἀπεδώκαμεν. Ανάκτο-
ρος γαρ οἱ Επιλύεις ἐκάλεν τῶν παρ αὐτοῖς Θεῶν τὰ τεμένη.

Στίχ: 250. ΛΥΟΜΕΝ ΑΡ ΒΑΡΙΑΣ, Τὰς υπὲρ τὰς σκακίας πύλας πυργώσεις, καὶ
τὰ ἀπὸ τότων ἐκατέρεσθεν περιτεχίαματα τὸ "Αισευς" ίνα καθ' ψος τε
καὶ πλάτος μηδὲν οὐ μποδοσατέν τὸν ἵππον εἰσενεχθιῶν.

Στίχ:

- Pelidesque Neoptolemus, primusque Machaon,
Et Menelaus, & ipse doli fabricator Epeus.
- 265 Invadunt urbem, somno, vinoque sepultam.
Cæduntur vigiles; portisque patentibus omnes
Accipiunt socios, atque agmina conscia jungunt.
Tempus erat, quo prima quies mortalibus ægris
Incipit, & dono Divum gratissima serpit.
- 270 In somnis ecce ante oculos moestissimus Hector
Visus adesse mihi, largosque effundere fletus,
Raptatus bigis. ut quondam, aterque cruento
Pulvere, perque pedes trajectus lora tumentes.
Hei mihi, qualis erat, quantum mutatus ab illis
- 275 Hectore, qui redit exuvias induitus Achillis,
Vel Danaum Phrygios jaculatus puppis ignes!
Squallentem barbam, & concretos sanguine crines,
Vulneraque illa gerens, quæ circum plurima muros
Accepit patrios: ultro flens ipse videbar
- 280 Compellare virum, & moestas expromere voces.
O lux Dardaniæ, spes ô fidissima Teucrûm,

Quæ

* * *

Στίχ: 252. "ΑΝΤΤΓΑΣ ἘΤΤΡΟΧΑ'ΛΟΤΣ κτ: Οἱ γὰρ λὶ οἵτ' αἰρθὲν, οἵτ' αἴλως
ἐφελκυσθὲν, εἰμὶ διά την τοῖς ποσὶν ἀντῷ ὑφαεμοθένταιν κανθῶν, ἦ
τροχιλίσκων, εἰσενεχθῶσι ἔχεν εἴσω τειχῶν τὸ πελάριον μηχάνημα. Καὶ
της δέ, καὶ ζών νεσφαγῶν δέξματα ὑποεραθῶσιν αὐτῷ ὑπέθετο πρὸς
ἔμμαρεσαν τῆς φορᾶς πρὸς ὅ, καὶ σανίδες ἀν ὑποεραθῶσαι σωστέλεσαν
ἀδὲν ἥττον τιὼν ὅδὸν ὁμαλίζεσσαι, εἰ μόνον πιμελῇ σάτος, καὶ τοιέτοις
παραπλησίοις ἐπιπάσμασι γλιχροτέροις αἱ σανίδες ἐπιχρισθὲν, ὡς ἂν
μὴ παρὰ τὸ ὑπερβριθὲς τῷ ὄγκῳ, διὰ τῆς τῶν ξύλων παρατριβῆς ἐπι-
συμβῆ τις ἐκπύρωσις. Τὰς δὲ πρὸς ἐφέλκυσιν τῷ ἵππῳ σειρας, τὰς ἀπὸ
τῆς δερῆς, ἥτοι τῷ τραχήλῳ, καὶ ἄλλοθεν ὡς εἰκὸς ἀποτενομένας, δέσ-
ματα ταῦτα ἐκ σύκης ἐπλεξεν. Οὐιργίλιος: Stupea vincula. ὅ ἐσὶ καλώδια.
Ο δὲ Καλαβρὸς ἔχαλκευσε, σειρῶ ὄνομάσσας. (Παραλ: IB. σίχ. 415.)

,,Σειρῶ ἀμφεβάλοντο θοῦς περιμήκει Ἰππῳ

,,Δησάμενοι καθύπερθεν,

'Αλλ' ὁδὲν ισως διεφέρεις· ή γὰρ σειρὰ ἀπὸ τῷ ἕρω εἰράτε καὶ σειρὰ δηθεῖσσα,
ἰξ ὀπόιας δήποτε ἀν ὑλης πλέκοιστο. Διὸς ὁδὲν τιὼν παρ 'Ομήρῳ (Χρυσείω
σειρῶ) διὰ καταχρήσεως οὔτως εἰρῆθαις αὐτὸς ἀν εἴποιμι.

Στίχ: 253. ΜΟΡΣΙΜΟΝ κτ: Τό τε ἐκ τῶν Μοιρῶν ὁριθὲν σημαίνει, καὶ τὸ θα-
νατηρὸν. "Ην δὲ δήππῳ τὸ περὶ τὸ λόγος Τρωσὶν ἐκάτερον.

Στίχ: 254. "ΕΓΚΤΟΝ ΟΠΛΟΙΣ. "Εμπλεων ἀνδρῶν ἐνόπλων. Προσφυεσάτη δὲ ἀδε-
η τῷ ἐγκύῳ μεταφορᾷ διὰ τὸ τῷ κύτῳς ζωεκέλον.

Στίχ: Αὐτ: ΑΜΦΙ ΚΟΡΟΙ ΔΕ. ΚΟΡΑΙ ΤΕ . . . Οὕτω γὰρ ἐνθρες ὑπὸ^{το}
χαρμογῆς ἐγένοντο πάντες τε καὶ πᾶσαι, ὡς μετὰ παιάνων τε καὶ ὑμνῶν
Φιλοτιμῆθαι συμπαραπέμπειν τὸν ἵππον, καὶ ἐν ἐυχῆς μοίρας τιθένταις καὶ
δέχεται τὸ ὄπωσθεν εἰς τὸ ἔργον συμπράξαθαι, τῷ γένι χαιρῖ, εἰ μηδὲν πλέον
ἐνεχάρει, τῶν κάλων ἀκροθρυγῶς ψάυσαντας. ἐφ' οἷς καὶ οἱ Καλαβρὸς
ἐποιει: IB. Παραλεπ: 426.

,,Πανσυδίῃ μογέοντες ἀγείρουν· ἀμφὶ δὲ αἴρεις αὐτῷ

,,Πολλὸν ἄδιλα σεφέων ἐριθηλέα κόσμον ἔθεντο·

,,Αὐτὸς δὲ ἐσέψαντο καρηγή μέγα δὲ ἥπιε λαὸς·

,,Αλήλοις ἐπικεκλομένων. . . . : . . .

Στίχ:

- “Αντυγας ἐντροχάλες σερὰς δειρῆς δ’ ἀπὸ τεῖνον.
Μόρσιμον ἀντάρ υπερ βάμνεσκεν ἔρεπτα μῆχαρ,
“Εγκυον ὄπλοις ἀμφὶ κόροι δὲ, κόραι τ’ ἀδαμῆες
Μέλπον, καὶ γε κάλων ψάυειν γνν χάρεσι γήθευν. 255
“Ιππος ἀτάρ χώραι, μέσον αὖν δὲ ἵκτο δ’ αὖ” Αἶνος
Ω̄ Πάτρη! Ω̄ δῶμα Θεῶν πάρος, Ιλιος ἱρὴ!
Τάχεα τ’ ἐν πολέμοισιν ἔρικλυτα Δαρδανιδάνω!
Τετράκις ἀντὸν υπερθ’ όδον πυλεῶνος ἐπέξη.
Τετράκις δ’ ἄρ το γάρθης ἀράβησαν τέυχεα ἐντὸς. 260
Οἱ δὲ ἐγκέμεῳ ἀκμῇ μανικοὶ τ’ ἀλαοὶ τε,
Λευγαλέον δὲ πέλωρ ἱερῷ προτὶ ἐσαμεν ἄκρῳ.
Τόφρα δὲ Κασσάνδρη τὰ δά πέπρωταί ποτ’ ἐσεῖθαι,

Χρῆσε

* * *

- Στίχ: 256. . . . ΑΙΝΟΣ “Ἐκπαγλος, Φοβερὸς ἦτοι διὰ τὸ υπερβάλλον τὸ μεγέθες, ἢ καὶ διὰ τὸ ἀγέρωχον καὶ γαῦρον τὸ ἴππες μορφῶματος. Παρὰ δὲ τῷ Ποιητῷ αὐτογνωσκεται πιναντις: ὅπερ ἐσὶ (κατὰ Σέρβου) ἦτοι εμινεντις: (ό υψηλὸς καὶ ἐξέχων καὶ υπεραίσθων) ἢ πινιταντις: (ό ἐπαπειλῶν καὶ Φόβον ἐμποιῶν τοῖς ὁρῶσιν).
- Στίχ: 257. Ω̄ ΠΑΤΡΗ! Ω̄ περιπαθής ἡ ἐπιφώνησις. Τοιαύτη δὲ καὶ ἡ Ἐυριπ. ἐν Μηδείᾳ.
„Ω̄ πάτερ, ὦ πόλις, ὃν ἀπενάθιω.
Καὶ ἡ Τρυφιοδώρες ἐπὶ τὸ ἀδε υποκειμένης πάθες. (ἐν Ιλίῳ ἀλώσι)
„Ωμοι ἐμῶν ἀχέων! Ωμοι πατρώιον Αἶνος!
Θεῶν δὲ δῶμα τὸ Αἴνος προσέρηπται, διὰ τὸ ὑπό τε Ποσειδῶνος καὶ Απόλλωνος δεδομῆθαι, Λαομέδοντι Θητευσάντων καὶ ὅτι Αθηνᾶ ἐν αὐτῷ ἐθεραπέυετο, ἡς, καὶ τὸ Διοπετὲς Παλλάδιον ἵσατο ἐν τῷ Ακροπόλει, ἀσφαλείας ἐχέγγυουν καὶ ὅτι τῶν ἐκ Τροίας τινές, οἵον Γανυμήδης, καὶ Τιθωνός, καὶ Δάρειος, τοῖς ὄντανίσιν ἐνηριθμίωτο.
- Στίχ: 258. ΤΕΙΧΕΑ Τ’ ΕΝ ΠΟΛΕΜΟΙΣΙΝ ΕΡΙΚΛΥΤΑ “Η ἔτι Τρῶες, ἐν προλαβόσαις μάχαις, Μυσῶν τῶν ὁμόρων ἐπικρατέεροι, ὥφθησαν, ἢ καὶ διὰ τὸ ἐφ’ ὅλης δικαιείας περιπαθήμενον καὶ πολορκεῖν τὸ ἐλλιωκόν, μετὰ συχνὰς ἀγῶνας τε καὶ πολέμους, τῶν Ιλίῳ ἐπάλξεων μηδαμῶς κατιχύσασι.
- Στίχ: 259. ΤΕΤΡΑΚΙΣ ΑΥΤΟΝ ΥΠΕΡΘ ΟΤΔΟΝ Καὶ τοι γὰρ τά τε υπέρθυρα, καὶ τὰ ἑκατέρωθεν τὸ πυλῶνος κατήρεπτο, ἀλλ’ αἱ κατωτάτω Φλιώι, καὶ οἱ τῆς πύλης Βατῆρες, κατὰ χώραν ἐμενον, ἐφ’ οἷς ἐπέσῃ προσκόψαν τετράκις τὸ εἰσελκόμενον.
- Στίχ: 260. . . . ΑΡΑΒΗΣΑΝ ΤΕΥΧΕΑ ΕΝΤΟΣ· ΕΦ’ ἐκάστης προσκόψεως σφοδροῦ τὸ κραδασμόν γινομένης τῷ μηχανήματι, διὰ τὸ περιόν τὸ ὄγκος, καὶ τὸ υπερφυὲς τὸ βρέθες, ἐκ ἧν ὅπως τὰ ἐν τῷ κύτει μὴ διασταλευθείη καταστείδεντα, ὡς εἴρεται τοια, τεττίζην ἡχίου ἐνθροον ἀποδεῖναι.
- Στίχ: 261. ΟΙ Δ’ ΕΠΙ ΕΓΚΕΙΜΕΣΘ. . . . “Τπ’ ὥκ οῖδ’ ὅτε τῶν Θεῶν, Φησί, τῶν ἐνυμενῶς ἔτι τοῖς καθ’ ἡμᾶς πράγμασιν ἐπιβλεπόντων, ἡ τετραπλῆ τὸ Δερές ἵππος σιωέβη σάσις τε καὶ υπήχησις, ὡς ἡμᾶς ἀναλαβόντας λογισμὸν ἐπίφρονα, ἐνταῦθα γοῦν τῆς ἐγχειρήσεως σιῶσι. Άλλ’ ἡμῖς μανιομένοις τε καὶ τυφλοῖς ἐοικότες, ἀκμῇ ἐνεμένομεν τῷ προθέσει, ἀπαν τὸ ἐμποδὼν ἵσαμενον υπερβῆναι αποδάροντες. “Ο τέως καὶ ἐξετελέσαμεν, ὡς μὴ ὠφελει! ἐπ’ αὐτῆς τῆς Ακροπόλεως τὸ ὄλεθρον πέλωρ ἀναγαγόντες καὶ σήσαντες.
- Στίχ: 263. ΤΟΦΡΑ ΔΕ ΚΑΣΣΑΝΔΡΗ κτ: Τὶ δ’ ὅτι τοῖς ἀδηλοτέροις τεττίστι τὸν ἔν δὲ προσέχομεν τεκμηρίοις, ὅπότε, ωδὲ τῆς Φοιβάδος Κασσάνδρας τὰ ἐπιχειρήσαντας ὡς ἐκ τῷ Θεῷ ἡμῖν προθεσμιώδεσης, οἱ δὲ ωδὲν ἐπισένομεν; ἡ μὲν γὰρ, (ὡς οἱ Λυκέφ. ἐν Αλεξάνδρᾳ)

Βιβλ:

Κ

,,Ελυσε

Quæ tantæ tenueræ moræ? quibus Hector ab oris
Expectate venis? ut te post multa tuorum
Funera, post varios hominumque urbisque labores
285 Defessi aspicimus? quæ causa indigna serenos
Fœdavit vultus? aut cur hæc vulnera cerno?
Ille nihil; nec me quærentem vana moratur:
Sed graviter gemitus imo de pectore dicens,
Heu fuge, nate Dea, teque his, ait, eripe flammis.
290 Hostis habet muros; ruit alto à culmine Troja.
Sat patriæ Priamoque datum; si Pergama dextrâ
Defendi possent, etiam hâc defensa fuissent.
Sacra, suosque, tibi commendat Troja Penates.
Hos cape fatorum comites: his mœnia quære
295 Magna, pererrato statues quæ denique Ponto.
Sic ait, & manibus vittas, Vestamque potentem,
Aeternumque adytis effert penetralibus ignem.
Diverso interea miscentur mœnia luctu:

Et

* * *

„Ελυσε χρησμῶν, ὡς πρὸν, αὐτοῖς σόμα: Οἱ δὲ παρόντες, τὸ μέλλον πεισαναφωνάσσουν, καὶ κατὰ τὸ μηχανῆματος χαλεπαίνουσαν, (ὡς ὁ Καλαβρ. Βιβλ: ΙΒ'. 557.)

„Κείνης κερτομένους ἀπέτρεπον ἐυρέος ἥππων.

Τὸ δὲ τῆς ἀπικίας αἵτινα ἄλλοι τε δὴ, καὶ Ἀπόλλιδωρος (Βιβλ: Γ. Κεφ: ΙΒ') ἐκμυθεύμενοι: τάυτη γάρ σιωπήθεν, Φησὶ, βελόμενος Ἀπόλλων, „τὸν Μαντικῶν ὑπέχετο διδύξειν· ή δὲ μαθέσσαι δὲ συνηλθεν ὅθεν Ἀπόλλων αφέλετο τῆς Μαντικῆς αὐτῷ τὸ πείθεν· Ἀμέλετοι ἐπεὶ δὲ ην „εἰκός αὐταιελέθαι τὸ δῶρον, (τὰ γὰρ παρὰ τῶν Θεῶν δωρήματα ἐσὶν ἀμετάθετα.) τῆς ἐξ αὐτῷ ὀφελεῖσας ἐσέργουσε. Φίλημα γάρ αὐτῶν, ὡς μήτι πλέον ἐπέτρεπεν, αὐτήσας, ἐνδέσῃ ἐνέπτυσεν εἰς τὸ σόμα, καὶ ὅτῳ μηδαμῶς πιτένεθαι, εἰς ἄντα χρήσειν, ἐποίησεν. Οὕτω δὲ, ὡς Τευφ. ἐν Ιλίᾳ Ἀλώσ.

„ τῷ δὲ τοῖς ἐπείθετο· τὸν γάρ Ἀπόλλων

„Αμφότερον, μάκτιν τὸν αὐγαθὸν, καὶ ἀπίστον ἔθηκεν.

Στίχ. 267. ΤΟΤΤΑΚΙ ΤΡΕΠΤΟ ΠΟΛΟΣ Οὕτω καὶ παρ Όμηρ. Ιλ. Θ. 485.

„Ἐν δὲ ἐπεστ ὀκεανῷ λαμπρὸν Φάος ἡελίοιο,

„Ελκον γύκτα μέλαναν ἐπὶ ζείδωρον ἀρχαν.

Στίχ: 272. ἈΡΓΟΛΙΚΗ ΔΕ' ΦΑΛΑΓΓΕΣ κτ. Ο τῶν Ἐλιών σρατὸς αμφότερος γάρ σιωπεδοχικῶς ἐκ τὸ μέρες ἐμφαίνεται τὸ δόλον.

Στίχ: Ἀυτ: Δι' ΕΤΚΗΛΟΙΟ ΣΕΛΗΝΗΣ. . . . Δι γέμαιας τε καὶ ησύχω τῆς νυκτὸς. Ο γάρ νυκτερίνος χρόνος ἐν ᾧ δαδεχεῖς οἱ Σελιών, σιγηρὸς· οὐ γάρ ακαθέον τὸ τὸ ἔυκηλον τῆς Σελιών, εἰς τὸ αἰσέληνον τῆς νυκτὸς μεταλαβόντος. Καὶ γάρ καὶ θεόκριτος ἐν Φαρμακευτ: τὸν Σελιών περίλαμπτον νύκτα δέκηλον εἶπε.

„Χαῖρε Σελαναία λιπαρόχροε, χάρετε δὲ ἄλλοι

„Ασέρεις, ἐυκήλοιο κατ αντυγε νυκτὸς ὀπαδοί.

„Ἐπεὶ καὶ Καλλιδένης (παρὰ τῷ Σχολ. Εὔριπο) ἐάλω, Φησὶν, ή Τροίας, Θαργηλιώνος Μίλων, ὡς μὲν τίνες Ισορικῶν, ή ισαμένης ὡς δὲ ὁ τὸν μικρῶν Ιλιάδα, ή Φθίνοντος διορίζεις γάρ αὐτὸς τὸν ἀλωσιν συμβῆναι, ήνικας:

„Νῦν μὲν ἔιώ μεσάτη, λαμπρὰ δὲ ἐπέτελλε Σελιών.
„μεσαγύκτιος δὲ μόγον τῷ ή Φθίνοντος ανατέλλει. (ὅρε Όμηρ. ἐν ταῖς Παραθέσ.)

Στίχ:

- Χρῆσε Θεοῦ νεύσαι, πισευτέα ὅποτε Τεύκροις.** 265
Αὐτὸλ δὲ ἵρα Θεῶν οἰκτροὶ (κανὸν ὥφελεν ἡμαρτίην πύματον!) θαλλοῖς σέφομεν Φαιδροῖς κατὰ Ἀσυ.
Τριτάκι τρέπτο πόλος, νῦν δὲ ὠκεανοῖο ἀπώρτο,
Πέπλῳ ἡρόοεντι καλύπτεσθ' ὄρανὸν ξυριὰ,
Καὶ γῶν δείδωρον, καὶ Μυρμιδόνων δὲ δολώσεις.
Τοιγάρι κιδναμένων κατὰ Ἀσυ ἀπάντοσε Τεύκρων, 270
Νήδυμος ὑπνος δρᾶστα δαμάσσατο γυῖα ἔκήλων.
Ἄργολικὴ δὲ Φάλαγξ ἐφ' ἐτοίμαις νήεστ' ἔχώρει,
Ἐκ Τενέδε πλώσα δὲ ἐυκῆλοι Σελιώης.
Σπιλδεστὸν ἀκτὰς ὡκὺ ἀγνώτες εὔτε ρέα πυρσὸν, 275
Ναῦς βασιλὶς πρύμνης ἐξῆρεν ὃ δὲ ἄρις κατὰ μοίρας,
Τάς γε Θεῶν ἀνίσθες, περισωθεῖς, λαθριδίας περι-
Κλεῖθρος ἀνέηκε Σίνων Δαναοῖς, καὶ δῆρον ἀνῶξε
Κευθομένοισι τὸς δὲ ἀναπεπταμένος προτὶ αὔρας
Ἴππος ἀνεξέδοτο. Δρυὸς ἐξέσσωτο δὲ κοίλης, 280
Θέρσανδρος, Σθένελός τε ἀγὸς καὶ γ' αἰνὸς Ὁδυσσεὺς,

Κ 2

Σπάρτω

* * *

Στίχ: 276. ΤΑ' Σ ΓΕ ΘΕΙΣΝ ἈΝΙΣΟΤΣ κτ: Τῶν Μοιρῶν ἀδικίαν Ἀινεῖας καται-

τισταί, ἐπὶ ταῖς δικαιίως (ὑπερ φέτο) τῷ πατρίδι, καὶ οἱ αὐτῶν, ἐπενεχ-

θεῖσαις συμφοραῖς. τότε δὲ κυρίως ἐις τὸ μερψιμοιεῖν, ὅπερ οἱ ἐν δε-

νοῖς περισταθμεῖοι τὰ πλεῖστα εἰώθασιν.

Στίχ: 277. ΚΛΕΙΘΩΡ' ἈΝΕΗΚΕ ΣΙΝΩΝ κτ: Ὄποια ἄρις κλεῖθρα; πότερον τὰ

ἐσωθεν τὰ δερατές ἵπποις ἀνοίγεται τε καὶ ἐπιδυγῆθαι διωάμεναι; ή τὰ

ἔξωθεν; τὸ δεύτερον ἔοικεν ὡδὲ: Laxat claustra Sinon. Τό γε μιλὸς πρώτον

Ὀμηρος ὑπέθετο, ἐν οἷς τὸν Λαέρτεα ἐπάγει λέγοντας: Ὁδυσ. Λ. 523.

Ἐμοὶ δὲ ἐπὶ πάντα ἐτέταλτο,
 „Ημὲν ἀνασκλίνας πυκνὸν λόχον, ηδὲ ἐπιδένων.

Οἱ καὶ πιθανώτερόν πως δοκεῖ, καὶ ἀσφαλέσσερον. Ἐει δὲ οὐδὲ συμβιβάσσεται

τὸς Ησηταῖς διασείλασιν: ὡς Σίνωνα μὲν ἔξωθεν ἔδει τὸ πρὸς τινὰ διάνοι-

ξιν ἔκαμψον τὰ χρόνια διασημήιαθαι εἰτα τῶν κλεῖθρων ἐσωθεν ἀνεθέν-

των, σωεργεῖν ἐπὶ τὸν αὐτὸν καὶ ἔξωθεν, τὰς τῶν πλευρῶν τὰ μηχα-

νήματος αρμογίας διαλύνοντα, καὶ ἐυρυτέρων τε καὶ ἐυπορεύοντα παρασ-

κευάζοντα τοῖς ἐγκαθημένοις τινὶ ἔξοδον. Ταύτητοι καὶ laxat, εἴπεν ὁ Μά-

ρων, ὃχι ἀρειτ. τότε γάρ κυρίως ἐιπεῖν: (ἀνοίγει) ἐκεῖνο δέ, (παρε-

λύει, καὶ χαυνοῖ, καὶ ἀνίστη.)

Στίχ: 279. ἩΠΠΟΣ ΑΠΕΞΕΔΟΤΟ Ωτερε παρακαταθήκιω τνὰ, ιω

πρὸς καρὸν τηρεῖν ἐπισεύθη ἢ, οἶον τι κύμα, ὅπερ ἐν γαριβί Φέρων ἐν κα-

ρῷ τεταγμένω εἰς φῶς ἐλαύεγκεν.

Στίχ: 280. ΘΕΡΣΑΝΔΡΟΣ, ΣΘΕΝΕΛΟΣ ΤΕ ὉΔΥΣΣΕΤΣ. Θέρσαν-

δρος (ον οἱ μὲν Θέρσανδρον, οἱ δὲ Τίσανδρον εἴπον) ύστος ἦν Πολυνέκτης καὶ

Ἀργείας, τῶν ὑπὸ Αλκμαίωνι ἐπὶ Θήβας σρατευσάντων ἐπιγόνων εἰς.

(Ἀπολόδ. Βιβλ. Γ. Κεφ: Ζ.) Σθένελος δὲ ύστος Καπανέως καὶ Εἰάδηνς,

ομόιως τῶν αἰσημένων καὶ διατηρεῖν εἰς. (Αὐτ: αὐτόθι.) Ὁδυσσέντος

δὲ διτὶ Λαέρτεις ἦν ύστος καὶ Αντικλείας, ὡκὺ ἀδηλον. Καὶ τότον οὐδὲ ἀγὸς μέν,

απὸ κανέ, σωμάτως τοῖς δυσὶν ἄλλοις ἐνόσησεν, αἰνὸν δὲ ἴδιαίτερον προσέπει:

διηγουπι: τετέται Χαλεπόν τε, καὶ αὐτηνῆ, καὶ σκληρὸν καὶ ἄγριον, ἢ καθ'

ἔτερος τινα τῶν Αντιγράφων, dirum: ἦτοι ἐπάρσατον, οἰς ὑπὲρ ἀπαντας

Ἐληνας γεγονότα Τρωσὶ δυσμενέσατον.

Στίχοι

Et magis atque magis (quanquam secreta parentis
 300 Anchise domus, arboribusque obtecta recessit)
 Clarescunt sonitus, armorumque ingruit horror.
 Excitor somno, & summi fastigia tecti
 Ascensu supero, atque arrestis auribus asto.
 In segetem veluti cum flamma furentibus Austris
 305 Incidit: aut rapidus montano flumine torrens
 Sternit agros, sternit sata læta, boumque labores,
 Præcipitesque trahit sylvas: stupet inficius alto
 Accipiens sonitum faxi de vertice pastor.
 Tum vero manifesta fides, Danaumque patescunt
 310 Insidiæ: jam Deiphobi dedit ampla ruinam
 Vulcano superante domus: jam proximus ardet
 Ucalegon: Sigæa igni freta lata reluent.
 Exoritur clamorque virum, clangorque tubarum.
 Arma amens capio; nec sat rationis in armis.

Sed

* * *

Στίχ: 281. ΣΠΑΡΤΩΣ ΣΦΑΣ ΚΑΘΙΕΝΤΕΣ. 'Απὸ τῶν διανοιχθέντων
 κλείθρων προκίναντες, διὰ καλωδίων εἰς ἔδος κλίμακος πεπλεγμένων
 ἐκυττός καθηκαν. Τότο δὲ τῷ μεγέθει τῷ ἵππῳ ἐνὶ παραστικὸν, κατ'
 ἔμφασιν ὃδεν τῆς παρὸν Ομήρῳ ἐκένης (Οδυσ. Λ. 522.) χειρονα, περὶ ἣς
 σεσημάνται ἀνωτ: σίχ: 15.

Στίχ: 'Αυτ: ΑΘΑΜΑΣ ΤΕ, ΘΟ'ΑΣ ΤΕ. Ο μὲν Ἀθάμας ύὸς ἦν Ἀιόλε
 τῷ Θηβῶν βχσιλέυσαντος, ὡς Ἀπολλόδωρος (Βιβλ: Α. Κεφ: Ζ.) αὐτὸν
 γενεαλογεῖ. Ἄλλ' ἔτω μὲν καλέσθαι τὸν ἐν τῷ Δρείῳ Ἰππῷ Σέρβιος
 ὑπέθετο, ἐκ τινῶν Καδίκων μαθὼν παρὸν ἄλλοις μὲν τοι δικεν 'Αθάμας.
 ἄλλ' Ἀκάμας ἀνόμασιν, ὡς καὶ παρὸν Τγίνω, τῷ ἐν Μύθ. 108. τῷ
 ἐγκλειθένταις τῷ λόχῳ καταλέγοντι. Ἀκάμας ἐν παρὸν Ομήρῳ (Ιλ; Β.
 823.) ύὸς Ἀντήνορος ἀναγινώσκεται, ὃς ἵπερ Τρώων ἦγε τῷ Θρήνικας.
 (Αυτ: 844.) οὐκέτε ἔτερον ἐπάναγκες εἴναι, τὸ γένος Εὐλιακα, τον περὶ
 τὸ λόγος ὅδε Ἀκάμαντα, εἰ μὴ ἂν αἱ ἐπὶ τῷ πολεμίῳ μεταχωρῆσαι καὶ
 τὸν ύὸν χρὴ λέγειν, ὃ καὶ περὶ τῷ γενέτῃ πεφήμισαι. Θόας δὲ ύὸς ἦν
 Ἀδρέμονος (κατὰ Σέρβιον) Ἡν δὲ καὶ Θόας ἔτερος, ὁ Ἰκαρίας καὶ Περι-
 βοιας Νύμφης, περὶ δὲ Ἀπολλόδωρος Βιβλ: Β'. Κεφαλ: Γ'.

Στίχ: 282. ΠΗΛΕΙΔΗΣ ΤΕ ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ Εξ Ἀχιλλέως ὥν, καὶ
 Δηϊδαμέας θυγατρὸς Λυκομίδεις ὁ Νεοπτόλεμος (Ἀπολλόδ. Βιβλ. Γ. Κεφ:
 ΙΓ.) Πηλείδης ὅδε ὡς ἐκ τῷ πάππῳ παρωνυμόθει Πηλέως. Πύρξος μὲν
 τὸ πρώτου κληθέτις, ἀτε πυρξάκης τιλὸψιν, Νεοπτόλεμος δὲ ὑζερον μετο-
 νομαθεῖς, ὡς ἔτι νεάν ἐπὶ Ίλιον σρατεύσας, τῷ πατρὸς αὐτῷ δολοφονη-
 θέντος. Ἀντίπαιος δὲ τῆς σρατείας ἥψατο μετακληθεῖς διὰ τὸ χρησμῷ
 φέρεθαι, μηδαμῶς ἀλλώσιμον ἐσεδαθεὶς Τροίαν, ἦν μῆτις τῶν Αἰακιδῶν παρε-
 σρατεύσμενος.

Στίχ: Αὐτ: : ΠΡΟΤΧΩΝ ΤΕ ΜΑΧΑΩΝ, Ἀσκληπιῖς μὲν ύὸς, ἀδελφὸς
 δὲ Ποδαλειείς· τιμᾶται δὲ, ὡς τιλὸψιν στρατεύσας, τῷ πατρὸς αὐτῷ δολοφονη-
 θέντος. Ήρως προσαγορεύεται. (Ιλ: Δ. 200.) καὶ ισόθεος φῶς. (Διτ: 212)

Στίχ: 283. ΚΑΙ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΕΠΕΙΟΣ. Μενέλαος μὲν ὁ τῷ Ἀτρέως,
 καστίγγητος δὲ Ἀγαμέμνονος ὑπὲρ δὲ καὶ ὁ Τρωῖκὸς πόλεμος σιωρέδαγη.
 Επειὸς δὲ ὁ τῷ Πανοπέως, ὁ τῷ Δρείῳ ἵππῳ μηχανεγος περὶ δὲ σε-
 σημένωται. (ἀνωτ: σίχ: Ι. Αυτ:)

Στίχ: 284 — 286. ΑΣΤΓΤ Δ' ΑΡ ΕΙΣΕΒΑΛΟΝ κτ: Ἀνερεάφθαι πως ὅδε ἦ-
 τῶν γενομένων ἔοικε τάξις κατὰ τὸ πρότερον καὶ ὑζερον. Εἰκὸς δὲ Α. αἰν-
 ἀχθας

Σπάρτῳ σφᾶς καθιέντες ἀτὰρ τ' Ἀθάμας τε Θόας τε,
Πηλαίδης τε Νεοπτόλεμος, πρόχων τε Μαχάων,
Καὶ Μενέλαος, καὶ δόλοτέκτων ἀντὸς Ἐπειός.
Ἄσυ δὲ σέβαλον δεδμημένον ὑπνῷ οὐδὲ οἶνῳ,
Καὶ Φρεράς κτεῖναν πυλέων ἀνέτων δὲ ἔταιρος
Εἴσεδέχνωτ' ἀθρόας. πάρα δὲ οἰφὲ εἰδότα εἶσσαν.

285

Ημος δὲ ηρεμήη θυητοῖσι κατάρχεται πρώτη,
Τπνος ἀτὰρ, δώρημα Θεῶν τόδε, νῆδυμος ἔρπει,
Ηνίδ ἐνέρψι, σφόδρο ἀχέων γε, ἐμοὶν ποτὶ ὅσσοιν
Ἐκτωρ δόξε παρεῖναι, ἄλητά τε δάκρυα χένειν.
Ἐλκόμενος διφροιο ἴμάντεσιν, ὡς ὅτε τρῆπο
Οἰδαλέα σφυρά, καὶ πεπάλακτο λύθροις τε κόνια τε.
Ωμοι, ὅποιος ἔην! ὕσσον κάνιν δὲ ἀλλοῖος
Ἐκτορος, εὖθ' οὐχ' ἔχων ἀχιλλία ἄναρ ἀνήρα!
Η Δαναῶν νέεσι Φρυγίας Φλόγας ηκόντιεν!
Αὐχμήης πώγων, αναφυρτός δὲ αἴμασι χάτιων
Τρωματα πολλὰ Φέρων, ἀττ' ἀμφὶ πατρῶα τάχη

290

295

Οὔτετ'

* * *

Δχθαι τὰ τὰς ἵππας πλεῖστας Β'. τὰς τρῖς τῶν καταλεχθέντων Ἀνδρῶν
τριττύας ἐκ τῆς κοίλης λόχης προελθεῖν. Γ. τὰς Φρεράς τῶν τὰς Ἀτεος
πυλώνων ὑπὸ τέτων ἀναρρεθίωσι. Δ'. ἐσω τῆς πόλεως, τέσ τε τὰς ἵππους
ἐκθεούντας, καὶ τὰς ἀπὸ τῶν ἀκτῶν συρρέουσαντας πεζεθίωσι, καὶ τὰς
πολίτας ἀφνω ἐπικαταλαβέδωσι, οἵ κατ ἐκεῖνο, ὡς ὁ -Καφλαθρός ἔφη:
(Παραλεπή: Η'. σίχ. 27.)

„Λεχέεσσι πανύστετον ὑπενοι γένους,

„Πόλλως υστερέτω, βεβαρηότες

Στίχ: 289. . . . ΔΩΡΙΗΜΑ ΘΕΣΣΩΝ ΤΟ'DΕ, Ὁμηρ. Ἰλ: Ι. σίχ. ἀχάτ.

„Τκνις δῶρον ἔλουτο.

Στίχ: 291. ΕΛΚΟΜΕΝΟΣ ΔΙΦΡΟΙΟ ιτ: Καὶ ταῦτα δὲ ἐκ τῆς Ὁμήρες Γραφη
κῆς. Ἰλ: Χ. 396 — 403.

„Αμφοτέρων κατόπιδε ποδῶν τέτερη τένοντε

„Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρυνης, βοέας δὲ ἔξηπτεν ιμάντας

„Ἐπ διφροιο δὲ ἔδησε πάρη δὲ λικεδωται ἔστετο.

„Τε δὲ τὴν ἐλκομένου κονισσαλος ἀμφὶ δὲ χαῖτας

„Κυανέας πίλαντο κάρη δὲ παν εὐ κονίγος

„Κατο πάρος χαρίειν

Στίχ: 294. . . . ΕΤΩΘ ΟΓ ΞΩΝ ΑΧΙΛΗΓΑ ιτ: Τιὼ γαρ ὑπὸ καθαλῆς
Πρετρόκλεις κινέιν, ή πήληκας ἵπποκόμαιν, ή αὐλόπιν τρυφάλειαν εἰπεῖν,
(ως ἐν ὅλησις ἔπεσιν, ή περὶ τὰς ὄντας τας ὑπέρπλετος Ὁμηρική Μάστι
ακφόρως ἀνόματε.) πεσθεῖν τε καὶ ποσὶν ὑφ' ἵππων κυλινδεμένην, Ἰλ:
Π. 799.

„τό τε δῆ Ζεὺς Ἐκτορι δῶκεν

„Ηι κεφαλῆ Φορέειν.

Στίχ: 295. Η ΔΑΝΑΩΝ ΝΕΕΣΙ ιτ: Ήνίκας δηλονότι, Τρῶων κατιθυσιάτων, καὶ
ἀχρι τε Δαναῶν ναυσάθμε κεχωρηκότων Ἰλ: Ο. 704 — 716.

„Ἐκτωρ δὲ πεύμυης νέδε μψετο ποντοπόροιο.

„Ἐκτωρ δὲ πεύμηθιν ἐπεὶ λάβειν εχὶ μεθίσια

„Αφλατον μεταὶ χεροὶν ἔχων, Τρῶσιν δὲ ἐκέλευεν. Καὶ Ἰλ: Χ. 373.

„. ή ὅτε γῆτε ὑπερηφεν πυρὶ κηλέρι.

Βιβλ. Β'.

L

Στίχ:

315 Sed glomerare manum bello, & concurrere in arcem
 Cum spciis ardent. animi: furor, iraque mentem
 Præcipitant, pulchrumque mori succurrit in armis.

Ecce autem telis Panthus elapsus Achivum,

Panthus Othryades, arcis Phœbique facerdos,

320 Sacra manu, victosque Deos, parvumque nepotem
 Ipse trahit, cursuque amens ad littora tendit.

Quo res summa loco, Panthu? quam prendimus arcem?

Vix ea fatus eram, gemitu cum talia reddit:

Venit summa dies & ineluctabile tempus

325 Dardaniæ: fuimus Troës, fuit Ilium, & ingens
 Gloria Teucrorum, ferus omnia Jupiter Argos
 Transtulit: incensæ Danai dominantur in urbe:
 Arduus armatos mediis in mœnibus astans

Fundit

* * *

Στίχ: 297. ΤΡΩΜΑΤΑ ΠΟΛΛΑ ΦΕΡΩΝ, Ἐπέ τοι. Ἰλ: X. 369.

" . . . ἀλλοὶ δὲ περιδραμον ὡς Ἀχαιῶν"

" . . . Οὐδὲ ἄρα αὖ τις ἀντητίγε παρέστη.

Καὶ Ἀυτ: 375. „Ως ἄρα τις ἐπεσκε, καὶ ἀτήσασκε παρατάσ.

Στίχ: 301. ΤΙΠΤΕ ΣΕ ΔΗΘΥΝΟΝΤΑ ΤΟΣΟΝ . . . Καιμίω ἐκ εἰχεν ἀγνοεῖν
 Λινέας, ἀττα λῷ Ἔκτωρ προπεποθὼς. Άλλα γαρ τὰ κατ' ὄναρ κινθντα τιῷ
 Φαντασίᾳ τὰ πολλὰ δυσξύμβλητα, καὶ ὑπεναντίων αλλήλαις ἔχοντα,
 δια τιῷ εἰκῇ καὶ ἀτάκτων ἐν ὑπνοισ συμβαίνεσσαν τῶν ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ
 ἰχνῶν διατύπωσιν.

Στίχ: 310. . . . ΑΙΓΕΙΝΗ Δ' ΗΡΙΠΕ ΤΡΟΙΝ. Όμη. Ἰλ: N. 772.

" . . . νῶ ὠλετο πᾶσα κατ' ἄκρης

„Ιλιος αἴπεινη

Στίχ: 311. Ή ΜΑΛ' ΑΠΕΣΧΕΝ ΆΛΙΣ . . . Τιῷ παρεῖ Σῆ, Φησὶν, οὐ τε πατ-
 τρεῖς, οὐ τε Πρίαμος ἀλις ἀπέλαθον προθυμίαν, εἰς τὸ ὑπὲρ αὐτῶν ἀγω-
 νισσαδαὶ καὶ κινδυνεύσσαι μηδὲν τι πλέον ὑπὸ σῆ πάρεσιν αὐτοῖς εἰς σω-
 τηριαν ἐλπίζειν οὐδὲ ἂν οἷος τε εἴης ἐπιχρεσμῆσαι τι περιπτέρω οὐ τι καὶ
 δράσσεσσας.

Στίχ: 312. . . . ΉΚΕΝ ΑΜΤΝΕΝ. Καὶ οὐ χεὶρ αὐτη ἐπήμισσεν ἀντὶ ταῦτα δὲ
 διχῶς ἀντις ἐκδέξατο. ήτοι γαρ (αὐτη) οὐ δηλονότι, οὐ γοῦ (αὐτη) οὐ
 ἐμη. Άλλα τὸ μὲν δεύτερον ἀλαζονικώτερον ἀντὶ τῆς Ήρως ὑπὲρ ἐσυττ
 φηθέν, δικενο δέπως ὑπὲρ τῆς Αἰνέας θωπευτικώτερον.

Στίχ: 313. ΓΡΑ ΤΕ κτ: Καὶ ταῦτα δὲ ἔξης (Στίχ: 16. 17.) τὰ ίερὰ εἰδικώτερον
 κατατελέγει. Ήν δὲ ἄρα τὰ Θεῶν πέπλα, ἀ καλέ τε καὶ ποικίλα προσά-
 γειν αὐτοῖς εἰώθεσσαν ἔξιλασκόμενοι· οἷον τὸ τῆς Αθηνῶν (Α. Αἰν: 523.) ὑπὸ^τ
 τῶν Ιλιαδῶν μητέρων προσενεχθὲν· καὶ τὰ σέμματα δέ, ἀπερ αὐτοῖς α-
 νέκεστο· καὶ οὐ κρατίῃ Εσία, καὶ τὸ πῦρ τὸ μὴ σθεννύμενον.

Στίχ: Αυτ: . . . ΠΑΤΡΩΟΥΣ ΤΕ ΘΕΟΥΣ . . . Ήτοι τὰς Τρωϊκὰς τά-
 τας λέγεις Penates: (ἘΦεσίς), οὓς καὶ Θεοὺς διωατέρους, καὶ μεγάλους, καὶ
 χρηστάς, οἱ Ποιητὴς πολλαχθὲν ὄνομάζει. Ζῆνας τε αὐτὸν, καὶ Ήραν, καὶ
 Αθηνῶν, καὶ Ερμίων δὲ ἐπὶ τάτοις οὓς περ ὁ Δημαράτης τῆς Κορινθίας
 μῆν, ο τὰς Σαμοθρακῶν ἀγιστείας μεμυημένος, ἐν ἐνὶ Φέρων ιερῷ σιωποίδ-
 ρυσσεν. (Σέρβιος.) Ή πατρώθες ὁδε ιδιαίτερον Θεοὺς νοητέον, δύο τηνα Σο-
 ονίας, δυοὶν νεανίσκων παρασατικά, ἐν χηρματι καθημένων, καὶ γεόσφες
 η ὑσσός τῆς χεριὶ κατεχόντων. (περὶ ὧν Διονύσ. οἱ Αλικαρν. ἐν τῷ Α. τῶν
 περὶ Ρωμ. Αρχαιολ.) ο δὲ Σοσσίας ἐκ Σαμοθρακῆς τυχὸν καὶ ταῦτα με-
 τενοχθέντα, ἐν τῷ Ιλίῳ διεσώζετο Ακροπόλει, τὰ ἐπὶ Ρώμης ἐκεῖθεν ὑσε-
 φον μετακομιδησόμενα.

Στίχ:

Οὔτατ' ἐγώ δὲ ἐδόκεν αὐτὸς δὴ δάκρυα χένων,
Τὸν δὲ προαυδήσαθ', ὀλοφυδνά τε δῆματ' αὐθένται:
Ω φῶς Δαρδανίης, ὡς θάρσος πάμμεγα Τεύκρων
Τίπτε σε δηθώντα τόσον κατὰ Ἐκτορ, ἔχεσκεν;
Οππόθεν ἄρ γαῖης ήμιν μιμνόντεσιν ἵκεις;
Οππως πολλὰ τεῶν μετὰ κήδεα, ηδὲ πόνυς τε
Παντοίες ἀνδρῶν, πόλεώς τε σ' ὀπώπαμεν ἄθλας,
Κεκμηῶτες; πῶς δὲ ἄττας καλὰ πρόσωπα
Ωδε μιάνθη; οἴα τετληότα Τρώματα λένσσω;
Μὰψ δὲ ἐπανειρομένω, ὁ δὲ μηδὲν ἐμοὶ προτιέχεν,
Αἰνῶς δέ σενάχων μυχόθεν σηθῶν ἀπὸ βένθος,
Φεῦ, Φάτο, Φεῦγε Θεῆς γόνε, τόδε πυρὸς δὲ ἄπο χάσεν.
Τάχεα δὴ ἔάλωκ', αὐτεινὴ δὲ ηριπε Τροίη.
Η μάλ' ἀπέχον ἄλις πατρίς τ' αὐτῇ, Πρόλαμός τε.
Εἴτις ἀμιῶ ἔχε κεν Τροίη χείρ, ηκεν ἀμιανεν.
Ιοά τε, πατρώς τε Θεᾶς, σοὶ πάρθετο Τροίη.
Τὸς δὲ ὀπάζεθαι, τάχη δὲ αὐτοῖσι ματόνεν,
Αττα τέως σήσαις μεγάλα πλαγχθεὶς διὰ πόντη.
Η, καὶ σέμματά τε, κρατερῷ θ' Ισίην, καὶ πῦρ
Ἐκφερεν ἀσβεσον, μετὰ χείρεσιν ἐξ ἀδύτοιο.

Τόφρα δὲ παντοῖοις θροέοντο δὲ τάχεα θριώοις,
Ἐς δὲ ἐπὶ μᾶλλον (καὶ ἔκεν ἀπώτερα δώματ' ἔκειτο
Ἄγχισθ πατρὸς, πυκνοῖσι κατάσεγα δένδροις.)
Θρᾶς προϊὼν κελάδει ἀράβει δέ τε τεύχεα αἰνῶς.
Τυνος δὲ ἐκ δὲ σεσειστο τέγυς κορυφῶ δὲ υπὲρ ἄκρω.
Αἴψα δραμῶν ἀνέβιω, ὄρδοῖσι τε θάσιν ἔισι.

300

305

310

315

320

L 2

Ως

* * *

Στίχ: 316. ΚΡΑΤΕΡΗΝ Θ' ΙΣΤΙΗΝ, ΚΑΙ ΠΤΥΡ. Εἰ μή τι Βρέτας ἦν
ἰδίᾳ καὶ τέτο ἐν μέρει εἴκελον τῆς Ἔσιας, ἀλλ' αὐτὸς δὴ τὸ πῦρ τὸ ἀσβέτεως
διατηρεύμενον, ἐκδεκτέον ἐνταῦθα τὸ ἐν δηλεᾶθαι διὰ δυοῖν. Τόπο γάρ τῷ τῆς
Ἐσιας ὄνοματι ἀντιὼν ἐτίμων τιὺς γλῶς, καὶ τὸ ἐν αὐτῇ πῦρ τὸ κεντρῶον,
δι' οὐ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς πάντας ὑποδάλπεται καὶ δωρογονεῖται. Η, ὡς ἀλλοι
Φασιν, ὑψηλότερον τι ἐπιβαλλέμενοι, τὸν σύμπαντας κόσμον, καὶ τιὼ ἐν
αὐτῷ πυρώδης φύσιαν. Νεμᾶς γάρ λέγεται τὸ τῆς Ἔσιας ἱερὸν ἐγκύκλιον
περιβαλέθαι τῷ αἰσβέτῳ πυρὶ Φεγεαν, ἀπομιμέμενος δὲ τὸ χῆμα τῆς
γῆς, ὡς Ἔσιας φύσης, ἀλλὰ τὸ σύμπαντος κόσμος, δὲ μέσον οἱ Πυθαγορι-
κοὶ τὸ πῦρ ἰδεῦθαι νομίζουσι, καὶ τέτο Ἔσιαν καλέσι, καὶ μονάδα τιὼ δὲ
γλῶς ἔτε ακίνητον, ἔτε ἐν μέσῳ τῆς περιφορᾶς φύσιαν, ἀλλὰ κύκλῳ περὶ
τὸ πῦρ αἰωρεύμενων, ἔτε τῶν τιμιωτάτων, δὲ τῶν περιών τὸ Κόσμος μορίων
ὑπάρχειν. Ταῦτα δὲ καὶ Πλάτωνας, Φασὶ, πρεσβύτεροι γενόμενοι διανευοῦ-
θαι περὶ τῆς γῆς τοις ἐν ἐγέραις χώραις καθεσώσης, τιὼ δὲ μέσιν καὶ κυριωτά-
τον ἐτέρω τινὶ κρείττονι προσήκεσσαν. (Πλάτ. εἰς Βι. Νεμ.) Παρὰ τῷ
αὐτῷ δὲ Συγγέαφε, καὶ τὰ περὶ τῶν Ἔσιάδων ἐνερήσεις αὐτόθι ἐξισορέμε-
να, ὄποιας τε αὐταῖς ἔχειν εἶναι, καὶ ὅπως ἀγνένεαν, καὶ ὅπως περὶ τιὼ
τῷ αἰσβέτῳ καὶ αἴθανάτῳ πυρὸς φυλακιώ τε καὶ θεραπείαν ἐναγχελεῖθαι
καὶ ὅπως, αἰπεσβεδέν εἰ τύχοι, αὐθις ἀνεξάπτειν. οτ: περὶ ὧν ἐνταῦθα
πλείους λέγειν εἴκενταρον.

Στίχ: 318. ΤΕΙΧΕΑ ΘΡΗΝΟΙΣ, Σωκοδοχικῶς τὸ περιέχον αὐτὶ τῷ πε-
ριεχομένῳ τῶν τειχῶν, αὐτὶ τῶν ἐν τοῖς τείχεσι θροῦθαι λεγομένων.

Στίχ:

Fundit equus: victorque Sinon incendia miscet
 330 Insultans, portis alli bipatentibus adsunt,
 Millia quot magnis unquam venere Mycenis.
 Obsedete alii telis angusta viarum
 Oppositi: stat ferri acies mucrone corusco
 Stricta, parata neci: vix primi prælia tentant
 335 Portarum vigiles, & cæo Marte resistunt.
 Talibus Othryadæ dictis, & numine Divum
 In flammas, & in arma feror: quod tristis Erynnis,
 Quod fremitus vocat, & sublatus ad æthera clamor.
 Addunt se socios Ripheus, & maximus armis
 340 Iphitus, oblati per lunam, Hypanisque, Dymasque,
 Et lateri agglomerant nostro; juvenisque Chorœbus
 Mygdonides, illis qui ad Trojam forte diebus
 Venerat, insano Cassandrae incensus amore,
 Et gener auxilium Priamo, Phrygibusque ferebat:
 345 Infelix, qui non sponsæ præcepta furentis
 Audierat.

Quos ubi confertos audere in prælia vidi,

Incipio

* * *

Στίχ: 344. ΩΣ Δ' ὅΤΕ ΠΥΡ ΛΑΒΡΟΝ Οὔτω καὶ Ὄμηρ. Ἰλ: Β. 455.
 „Ηῦ τε πῖε αἰδηλον ἐπιφλέγει ἀστον ὑλινόν”

„Οὔρεος ἐν κορυφῇς, ἔκαθεν δέ τε φαινεται ἀνγή.”

“Ενθα Μακρόβιος (ἐν Ε. τῶν Κρονικ. Κεφ: ΙΙ.) τῆς Ὄμηρος μηγαλοφωνίας
 μηδαμός ἐφικέθει, φησί, τὸν Μάρκωνά.

Στίχ: 325. ΕΙΣΙ ΔΕ ΧΕΙΜΑΡΡΟΤΣ ΚΑΤ' ΘΡΕΣΦΙΝ. Παρ' Ὄμηρον
 ετης. Ἰλ. Δ. 452.

„Ως δ' ὅτε χείμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι φέοντες,

„Εἰς μηγάλυκεν συμβάλλετον ὄβεριμον ὑδωρ,

„Κρενῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἐντοθε ξαράδρεις

Καὶ Ἰλαΐδος δὲ Ε'. στίχ. 87.

„Θώμε γὰρ αἰματεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἔσπιας

„Χειμαρρόω, δι' ὃς τὸ ὕδωρ φέων ἐκέδασσε γεφύρας.”

„Τὸν δ. δέ τε γέφυρας ἐξεγύμνενα ἵκενδωσιν,

„Οὔτ' ἀλλ' ἔχει τὴς αλωάρων ἐριθηλέων,

„Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, δι' ἐπιβρίθεις Διὸς ὅμβρος.

‘Εφ’ ὦν αὐτὸν Μακρόβιος τὰς αὐτὰς ἐπήνεγκε ψῆφον, η̄ καὶ τὸν αὐτὸν
 γε. Άλλα καὶ Ἰλ: Δ. στίχ. 492.

„Ως δ' ὅπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεσθι

„Χειμαρρόως κατ' ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὅμβρῳ”

„Πολλὰς δὲ δρῦς αἰγαλέας, πολλὰς δὲ τε πεύκας

„Ἐσφέρεται, πολλὸν δὲ τ' αἴφυσγετόν εἰς ἄλας βάλλει”

Στίχ: 328. ΠΟΙΜΗΝ ΝΗΓΙΣ ΉΧΕΙΤ' Ἰλ: Δ. 455.

„Τῶν δέ τε τηλόσεις δάπνην ἐν φρεσὶν ἔκλει ποιμένι.

Στίχ: 329. ΤΟΦΡΑ ΔΕ ΠΙΣΤΙΣ, ΚΑΙ ΔΑΝΑΟΩΝ κτι. Τὸ πίσις κατ' αἰτίφεσ-
 σιν, αὖτι τῆς ἀπισίας. Ἀνεφάνη γὰρ φησί, τιώπαυτα, η̄ περὶ τοῦ
 βελέυματος τῶν Δαναῶν δολιότητος η̄ περὶ τὰς σκευωρίας αὐτῶν φανη-
 γίας τε καὶ πανηγύρας.

Στίχ: 330. ΔΗΓΦΟΒΟΤ κτ: Δηγφοβος ὁ Πριάμος ἐξ Ἐκάβης (Ἀποθόδ. Βιβλ. Γ.
 Κεφ: ΙΒ) μετὰ τὴν Πάριδος τῷ ὁμαίμασνος αἰνεῖσθαι, Ἐλένια πηγάγετο,
 ἐπιτρέψαντος τῷ πατέρος. (ἀνωτ: Σημ. 175.) οὗτον αὐτὸν, οὐς ἔχθιστον τὸν
 ὄποιον ἐν τοῖς πρώτοις οἱ Δαναοὶ κατεπέρησαν. Δηγφοβον δὲ ὁ Καλαβρὸς
 παρίστη-

Ως δ' ὅτε πῦρ λάβον μέγα μανιμένοιο νότοιο,
Λήια πρήθει ἄσι δὲ χειράδρες κατ' ὄρεσφιν
Ανσκεδάων ἀγράς τε, ἀλαάς τ', ἔργα βοῶν τε,
Πολλὰ ἥδ' ὑλια ῥυτάξων θαυβαλέος δὲ
Ποιμαὶ νῆσις, ὑπερθέρες ἐσάς ἥχετ' ἀπὸ σύρδης.
Τόφρα δὲ πίσις, καὶ Δαναῶν λόχος ἐξεφαάνθη.
Δηϊφόβες δ' ἥδη ψυηρεφές ἥριπε δῶμα,
Ηφαίσιοι βίῃσι ἀμα δ' ἥδη πίμπρατο ἄγχι
Ουκαλέγων πορθμὸι Σιγήιοι ἀνσελάγισθον.
Κραυγὴ δ' ἀνδρῶν καὶ σαλπίγγων κλαγγὴ ἐνώροι.
Λάζομαι ὅπλα ἀντας, καὶ δὲ σύνειαρ ἐν ὅπλοις.
Καὶ δά με χεῖρα σωάψ' ἐς Φύλοκιν, αὐτὰρ αὖτον
Αἴψα μάλιστραν θυμὸς δραμέειν μεθ' ἔταιρων
Οἰσρος ἐπεὶ μανῆς τ', ὄργης τ', ἐς κρημνὸν ἔώθει.
Καλὸν ἀμιωμένῳ δ' ἐδόκε τεθνήμεν' ἐν ὅπλοις.
Ὕν δ' ἀρέτην βελέων Πάνθες ἀπαλύξατε τοῖς Αχαιῶν.

330

335

Πάνθες

παρέσπον, ἐπὶ λέχες τῷ τῆς Ἐλένης καρηβαρέντα, καὶ μαχαίρας ἔργον
τῆς Μενέλαος γενόμενον. (Παραλεπ. ΙΓ. σίχ. 354.)

,,Καὶ τότε δὴ Μενέλαος ὑπὸ ξύφει σονούντο
,,Δηϊφόβοις κατέπειθο, καρηβαρέοντα κιχήσας
.Αμφὶ Ἐλένης λεχέεσσι δυσάμυρον

Στίχ: 332. ΟΤΚΑΛΕΤΩΝ. Οὗτος εἰς τῶν ἀμφὶ Πελαμον ἡ δημογερέντων (Ιλ: Γ.
148.) ἐπὶ Ομηρος ἐπὶ σκαιῆσι πύλησι πάρεστησε καθημένες, ὡς θεατὰς
τῆς ἀμφὶ Πάρου καὶ Μενέλαον συντησμένης μόνομοχίας.

Στίχ. Αὐτοὶ ΠΟΡΘΜΟΙ ΣΙΓΗΙΟΙ κτ: Τὸ τοῖς Ἐλλήνασσοντον εἶσπι
στλέθσι πρώτως ἀπαντῶν δεξιόθεν ἐπὶ τῆς Τρωικῆς γῆς Ἀκρωτήριον, Σι-
γείον κέκλητα, ἐκ τῆς Ήρακλεώς, Φασὶ, στργῆς δὲ τῆς παρὰ Λασομέδον-
τι μὴ τυχῶν ζειτας, καὶ διὰ τότε ἐπιμιλίσας, ἐκεῖθεν ἐπειτας κατὰ
Τροίας στύγων ἐτρέψευσεν. Επὶ τῆς αὐτῆς δὲ ἄκρας καὶ δὲ Ἀχιλλέος τύμ-
βος ἐδείκνυτο, ἐν ὁ Μακεδῶν ὑπερον κατιδών ἐμακάρισε τὸν Ήρωα, ὡς
Ομῆρος τετυχηκότα τῆς ἀρετῆς κηρύκος. Οἱ γένι πορθμοὶ τῆς ἔγγυος θεα-
λάσσης, οἱ αὖτε τῆς ἄκρας παρανυμένοι Σίγειοι, τὸ αὖτὸν τῆς ἀθεσφάτε
φλογὸς διὰ τότε ἐμπερισμένοι σέλαις ἀντιδιδόντες ἀντέλαμπον.

Στίχ: 334. ΛΑΖΟΜΑΙ ΟΠЛА "ΑΝΟΤΣ Κτ: "Αντεὶ δὲ τῷ σύντι καὶ ἔκφρων, δ'
μηδὲ ἐξ ὧν σύνερ κατέδε καὶ ἡκεσο, μηδὲ αὐτὸν, ταὶ αὐτὰ
ἐπαληθένευστε προσεθεῖτο, τίλι ἐκ τῶν σπλαντινῶν περιεπτέρω φρε-
δῶν αὐτῷ ἐσομένικα μὴ σωιδῶν. Ἐπεινεῖται δὲ ὡδεὶς τότε Ουίργιλιακὲ τό-
τε ἐπεισ, τὸ διὰ τῶν ἐκ παραλλήλων κειμένων δυοῖν α, α, ἐυρυχαθέσεις χασ-
μώδημα: ἀρταὶ αιμεν. ὁ καὶ τίμιν ἐπιτετήσευται: (ὅπλα ἄνετος) ὡς τότε ὑπὸ
ἀμπηκανίας τοῖς πράγμασσον οἷον ἐπιχάνοντος πιεραστικόν.

Στίχ: 338. ΚΑΛΟΝ ΑΜΤΝΟΜΕΝΩΝ Δ' ΕΔΟΚΕΙ Κτ: Οὐκ ἔχων ἐλπίσαι τίκτω,
ἔκφρων τε καὶ μανικὸς υπὸ ὄργης, τῶν πρεσγμάτων ἀπεγνωκότος ἔργον
ἐτολμα.

Στίχ: 339. ΠΑΝΘΟΥΣ, κτ: Πάνθεος καὶ σιναιρέσσει Πάνθες ὡς καὶ νόος
νέες, καὶ χνόος χνέες, καὶ χρέος χρέες, καὶ τὰ ὄμοια. Ἐκφέρει δὲ τενορια
καὶ δὲ Ποιητὴς τῇ κατ' αὐτὸν διαλέκτω αστεύτως: Panthus. Τι δὲ ὅτι οἱ
Γάλλοι τὸν Πάνθεον, καὶ Πάνθεν εἰς τὸν Πάνθεον ἡ Πάνθετος ἡμῖν μετωνόμασσεν;
Panthēe λέγοντες; ή, ή, εἰς τῶν ιδίων Φωνῶν μεθωρμόσωσιν; Άλλ' ἔδει, τὸ
γοῖν ὑφος, παρὰ Ουίργιλιῳ, γῆπερ ἐσὶν ἔχον ἔασσαι ἀπαραβίασον, κατὰ
τότε ἄλλες Λατίνες Εέμιλιευτάς, Panthus, δυχι Pantheus καὶ αὐτοὺς οὐο-
μάζοντας.

Βιβλ: Β'

M

Στίχ:

Incipio super his: Iuvenes; fortissima frustra
 Pectora, si vobis audentem extrema, cupido est
 350 Certa sequi, (quæ fit rebus fortuna videtis.
 Excessere omnes, adytis arisque relictis,
 Dii, quibus imperium hoc steterat;) succurritis urbi
 Incensæ: moriamur, & in media arma ruamus.
 Vna salus victis, nullam sperare salutem.
 355 Sic animis juvenum furor aditus. Inde lupi ceu-
 Raptore atrâ in nebulâ, quos improba ventris
 Exegit cœcos rabies, catulique relicti
 Faucibus expectant siccis; per tela, per hostes
 Vadimus hædum dubiam in mortem, mediæque tenemus
 360 Vrbis iter; nox atra cavâ circumvolat umbrâ.
 Quis cladem illius noctis, quis funera fando
 Explicit? aut possit lacrymis æquare labores?
 Vrbs antiqua ruit, multos dominata per annos:
 Plurima perque vias sternuntur inertia passim

Corpo-

* * *

Στίχ: 340. ΠΑ'ΝΘΟΤΣ ὈΘΡΥΑΔΗΣ, Καὶ τῇ τῇ ὄνόματος ἐπαναλήψει ἐξ ὑπαρχῆς πάλιν, τῇ ἀνδρὸς ὑπεμφάνει τῷ ἐπιφάνειαν, καὶ αὐτον πως ἐπισεμνώις τῷ χήματι, ἔθει χρησάμενος Ὁμηρικῶ, ὃς δἰς τε καὶ τρὶς ὡνόμασσιν ἐφεζῆς τὸν Νιεύα (Ιλ: Β. 671.) ἐπειδὴ τάττε αἱλαχῖς μνεῖαν ποιεῖσθαι τῷ ἐμελλε. Καλέσται δὲ τὸ χῆμα τόδε Παραλογισμός, (παρὰ Ἀριστοβλ. Γ. Ρητορικ. Κεφ: ΙΒ.) συμβάλλεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μικρῶν, ό μικροὺς πρὸς αὐξήσιν. (Ορεα καὶ Δημήτρ. Φαληρ. περὶ Ερμίω. δ. 61.) Τὸν μέν δὲ Πάνθον τάττον καὶ Ὁμηρος ἀναφέρει ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν Σκαιῶν πυλῶν καθημένοις Δημογέρουσι, πρῶτον ἐνθὺς μετὰ Πρίαμον, καταλέγων. Ιλ. Γ. 145.) Καὶ Δίκτυς δὲ τὸν αὐτὸν, (ἐν Β. τῶν περὶ τῷ Τρωϊκ. πολέμῳ) Οδυσσέας παρὰ Τρῶας περὶ Διαλύσεων πρεσβέυσυντος, πρῶτον καθίσησιν ἀποκρινόμενον, μεθ' ὧν τὸν Λυτήνορα, καὶ ἐξῆς τὰς ἄλλας. Ήν δὲ Ἀπόλλωνος ιερεὺς ὁ Πάνθες δότος ἐπὶ τῆς Ἀκροπολεως, ὃς τὰς ἐπικαταλαβόντας ἥδη τῷ ἀκραν πολεμίοις Φεύγων, όδε τῶν ιερῶν ὅμως ἡμέλησε τῷ Ναῷ, ὡς μὴ συμπαραλαβεῖν μεθ' ἑαυτῇ καὶ διασῶσαι ὅσα ἰχύσει, σωτερελκόμενος ἄμα καὶ νήπιον αὐτῷ ἔκγονον.

Στίχ: 342. ΉΙ Ἔ ΑΚΤΑ'Σ ΔΕ Τῶν Ἀντιγράφων τὰ μὲν, ἐπὶ τὰς ἀκτὰς ασέυδοντας φέρει τὸν Πάνθεν, ad Littora: ταὶ δὲ ἐπὶ τὰς σαθυρὰς, ἢ τὰς πύλας, ad Limina: τετέσιν, ἐπὶ τὸν Αἰνείας ὄικον ὃν τὸ μὲν ὑποτεθὲν, Αἰνείαν δήποτε σωιστοῖν, ὡς ἔνα μένον ὄντα τῶν περιόντων, πρὸς δὲ ἄντις καταφυγῶν ἐλπίσει σώζεσθαι τὸ δὲ, ἐμβροντησίαν κατηγορεῖ τῷ δόντι τῷ Ἀρητῆρος καὶ ἀναστοι, ὡς ἀπὸ τῶν ἥττον ἐπὶ τῷ μᾶλλον ἐπισφραγῆ ἀνατρέχοντος.

Στίχ: 346. ΔΑΡΔΑΝΙΗΣ ἮΜΕΝ ΠΟΤΕ ΤΡΩ'ΕΣ Πολυώνυμος ἡ χάρα. Δαρδανία μὲν γὰρ ὠνόμασαι αἴπο Δαρδάνω, τῇ ἐκ Διὸς καὶ Ἡλέκτρας. (Α. Αἰν. 33. Σημ.) τῇ εἶτε ἐξ Ἀρκαδίας ὡς τίνες βλαλοῦται, εἶτε ἐκ Σαμοθράκης, ὡς ἄλλοι, εἰς Φευγίαν μετανεσέυσαντος τῷ Ἐλασσονα. (δρ. Α. Αἰν. 415. καὶ 516. Σημ.) Τροία δὲ εἴρηται αἴπο Τρωὸς τῷ Εριχθοίᾳ. καὶ Ἀιγαίχης. (Α. Αἰν. 253. Σημ.) Ίλιον δὲ, αἴπο Ίλες τῇ Τρωοὶ βασιλεύσαντος. (Α. Αἰν. 292. Σημ.) Καὶ Τεῦκροι δὲ τέως ὄλον τὸ ἔθνος αἴπο Τεύκρες τῷ Σκαμάνδρῳ, καὶ Νύμφης ίδεῖσας. (Α. Αἰν. 257. Σημ.)

Στίχ:

Πάνθες Ὁδρυάδης, Ἀκρία Φοίβες ἀρητὴρ,
Ἴρα τε χερσὶ, Θεάς τ', οὐδὲ νήπιουν ἔκγονον ἐλκων.
"Ηε δ' ἐμβρόντητος ἵων ἀκτάζει θαλάσσης.
Πάνθοε, ὑσαδ' ὅποια; ἐς τὸν Φευξέμενα δ' ἄκρω;
Οὕπω πᾶν ἐφάμιλα, γούων δ' ἀμένψατο τοῖα:
"Ηλυθε δὴ ἡμαρτό το γε λοιθον· καυρὸς ἀλυκτος
Δαρδανίης ἡμεν ποτὲ Τρῶες, ήδ' Ἰλιος ἥρη,
Τεύχων ἐνρύτε κῦδος. Ἀφαρ πάντ' ανύτατος Ζεὺς
Μέτθετο εἰς Ἀργος· κρατέει Δαναές κατὰ Ἀινού
Πιμπράμενον μέσσοις δ' ἐνηώς τάχεσιν ὑππος
Ἀλπὺς, ὅπλιτοπάλασ προχέει· νικῶν δὲ σιὰ ὕβρει,
Ἐν δὲ Φλοξὶ Σίνων, βροτόεντ' ἀνὰ αἴματα Φύρει.
Οἱ δ' ἀναπεπταμένων σφι πυλάων, ἐνδοθι εἰσὶν,
"Οσσαι χιλιάδες δὲ Μυκήνης ἐνρυαγεῖης
Οὔποθ' ἵκουνθ' οἱ δὲ σενωποῖς ἀντιόωσιν,
Εἴργοντες βελέεσσι· σιδῆρος δὲ ἵσαται ἀκμὴ,

349

343

350

355

M 2
* * *

Γυμνά

Στίχ: 347. . . . ΛΙΓΝΟΤΑΤΟΣ ΖΕΥΣ. Κάτοχος ὁν τῷ πάθεις δὲ Ἀρητὴρ,
καὶ τῷ Ζηνὸς αὐτῷ προπετῶς καταφέρεται, αἴτηνειφν ἀντῷ καὶ ὠμότυπῳ
καὶ θηριωδίαιν ἐπιμεμφόμενος· καθάπει φιν καὶ τῷ Τειτογενείᾳ ανωτέρῳ
Αἰνέας δὲ ἐνσεβής (σίχ 242. Σημ.) παραπλησίως χαλεπότητα ἐπειέτριψε,
καὶ ταῖς Μοίραις δὲ τῶν Θεῶν, ἀδικίαιν (σίχ 276. Σημ.) μεμψιμοιρῶν· ὡσε
μοι θαυμάζειν ἐπέναιν, πῶς Σέρβιος δὲ γεναιότατος τῶν Ουργιλίων Σχο-
λιαζῶν, τὸν Τερέα ὡδε κατὰ τῷ Ζηνὸς Βλασφημεύτα εἰκότως ἀποδικ-
μάζων, τὸν Αἰνέαν διὰ παντὸς τῷ τοιόττα ἀποχέδαιος Φησὶν, (ἀτε δὴ ἀνδ-
ρα δόσιον, καὶ θεοφιλῆ σφόδρα τυγχάνοντα.) καὶ μηδαμὴ μηδέποτε χὸν
Ποιητῶν τῷ Ήρωὶ προσανάψαι τὸ φέτο τὸ τοιόνδε παρενεχθῶν ἀτόπημα.
Cum esset sacerdos in convitia ruit Deorum: quod servat Virgilius ne unquam
tradat Άπει.

Στίχ: 348. ΜΕΤΘΕΤΟ ΕΙΣ ΑΡΓΟΣ. Οὐ σωκροχαῖς ἐντεῦθε, ως ἐν ἀλλοις,
ἐκδεκτέον τῶν τὸ Ἀργος αὐτὶ τῆς Ἐλλάδος, φησὶ Δανάος· αλλ' ίδιως,
αὐτὶ τῆς ἐν τῷ κατὰ Πελοπόννησον Ἀργελίδι πρωτευόσης σόλεως, ης
Ἀγαμέμνων ἐβασίλευεν.

Στίχ: 350. . . . ΠΡΟΧΕΙΣ Ἄλλ' ἡδη μὲν προξέχεν· ἵνα δὲ κατ' ἔμ-
φασιν τὸ πλῆθος τῶν ἐνεδρευκότων δηλώσῃ, κατὰ τὸν ἐνεσῶτα χρόνον,
ἀένναιον οὖν τιὼ προξέβλευσιν τῶν δύδιων προχεομένων ἐπὶ πολὺ παρέσυσε
διαφεύγοντα· ἦ, ἵνα καντεῦθεν ἡμῖν ἐσυτὸν δὲ αὔτηρες αὐταπλήγα-
τε καὶ ἐμβρόντητον ὑπὲ φόβες γενόμενον, τοιαῦτα πρὸς τῷ Ποιητῷ λέγων
πεποίηται.

Στίχ: Αυτ: ΝΙΚΩΝ Τῷ σκοπεμένος τυχῶν ἐμτυχός ἐκπεράναις
τὸ σκευάζειν· ἐκτελέσταις κατ' ἔφεσιν, ὅπερ δὴ καὶ ἐβέλετο.

Στίχ: 351. ΕΝ ΡΑΦΛΟΣΙ ΣΙΝΩΝ κτ: Εν μέσῳ τῶν φλογῶν ἐλαύνει σκεδαν-
υμένες, καὶ ἡμιφλεγεῖς κατακτείνει, διὰ πυρὸς τῷ ὄντι καὶ σιδήρες αἴπολ-
λυμένες· νοητέον δὲ αὐτὸ δὴ τότο ποιεῖν ὠσάυτως καὶ τὰς περὶ Σίνωνα.

Στίχ. 353. ΟΣΣΑΙ ΧΙΛΙΑΔΕΣ κτ: "Ητοι τὰ δεινὰ προσεπάνει, ἦ ἐπ' αὐτοῖς δει-
νῶς αὐτὸς τεθορυβημένος τοικύται λέγεις, ως ἄριστα Σέρβιος σημειοῖ ἦ, τι-
γαὶ γαὶ λόγον ἔχει πλείονας τῶν ἐξ ἀρχῆς σρατευσάντων τηνικαῦται
λέγειν παρέναι, τοσέτων ἐπὶ τῷ δεκαετέος πολέμῳ, ἀλλως τέ, καὶ ταῖς
σωματίσι μάχαις, ἦδη προδεφθορότων;

Στίχ: 358. . . . ΑΛΑΩΙ ΕΝΣΤΑΝΤΕΣ ΕΝ ΑΡΕΙ. Τὸν ἐν τῷ σκήται λέγεις,
ὅτι διετέλειν νυκτομαχεῖντες· ἦ ὅτι ἐπὶ τῷ αἰλαπτῷ τῆς τῶν πολεμίων
ἐφόδος, καὶ αὐτὸς οἱ τῶν πυλάνων Φύλακες ἦτο τεθροίσιτο, ως μηδὲ
γενεῖται ἔχειν ὅποι καὶ τράπωνται, ἦ τι καὶ δράσσειν.

Στίχ:

- 365 Corpora, perque domos, & religiosa Deorum
Limina. Nec soli poenas dant sanguine Teucris;
Quondam etiam victis redit in præcordia virtus;
Victoresque cadunt Danaï: crudelis ubique
Luctus, ubique pavor, & plurima mortis imago.
- 370 Primus se Danaum, magna comitante caterva;
Androgeos offert nobis, socia agmina credens,
Inscius, atque ultro verbis compellat amicis.
Festinate viri; nam quæ tam sera moratur
Segnities? alii rapiunt incensa, feruntque
- 375 Pergama: vos celsis nunc primum à navibus itis?
Dixit: & ex templo (neque enim responsa dabantur
Fida fatis) sensit medios delapsus in hostes.
Obstupuit, retroque pedem cum voce repressit.
Improvisum aspris veluti qui sentibus anguem
- 380 Preslit humi nitens, trepidusque repente refugit
Attolentem iras, & cœrula colla tumentem.
Haud secus Androgeos visu tremefactus abibat.
Irruimus, densis & circumfundimur armis;
Ignarosque loci passim, & formidine captos
- 285 Sternimus: aspirat primo fortuna labori.
Atque his exultans succeso, animisque Chorœbus,

O

* * *

Στίχ. 360. 'ΕΝΘΑΤ' ΕΠΙΝΝΤΣ. Κατὰ Μετωνυμίαν, Ἡ Τπαλαγίω, αὐτὶ τῆς Ἐρινύος γούθῳ ὅρκήτις ἰχυρὰ καὶ αἰάθετος τῆς ψυχῆς εἰς μανίαν μυονόχι ἐκκεινημένης.

Στίχ. 362. ΣΤΥΝ Δ' ΟΠΕΩΝΕΣ ΙΚΟΝΤΟ κτ: Addunt sc: προσέθεντο ἑαυτὸς τῷ ἐλθεῖν, Φηδὸν ὁ Μάρων τετέσιν ἑκόντες σωμέρουσαν ὑπὸ μηδενὸς μετάπεμπτοι αὐτόκλητοι, αὐτεπάγγελτοι, ἐθελονταί. ἕκοντο γὰρ, & προσελήνησαν.

Στίχ. 363. 'ΑΜΦΙ' ΣΕΛΛΑΣ ΜΗΝΗΣ. Εἰκὸς γὰρ, τιὼ μὲν ἀρχὶων τῆς νυκτὸς αἰστέλων εἴναι τότε προϊόντης δὲ, καὶ τιὼ Σελλών αὐγήσαν Φαινεν αἰτάρεξαθαν. (Ορεα ἀγωτ: σίχ. 273. Αυτ:)

Στίχ. 364. ΣΠΕΙΡΗΔΟΝ Ιλαδὸν συσῶντες. Σπείρεσσα γὰρ, καὶ Ιλη, καὶ Τάγμα, καὶ Φάλαγξ, πλῆθος ἐξὶ σρατιωτῶν σωιόντων, καὶ εἰς μάχιλι παρατεταγμένων, ὡς ὀλοχερέσερον εἰπεῖν. Λαμβάνεται δὲ απρεγμονέσερον ἔνιοτε αὐτὸν ἀλλήλων, καὶ τοι εἰς μικρὸν διαφέροντα τὰ τοιάδε συσῆματα περὶ ὧν, οἱ τὰ Τακτικὰ προσγυμαστεύμενοι.

Στίχ: Αὐτ: ΚΟΡΟΙΒΟΣ κτ: Ά περὶ Κόροιβε Φησὶ, τῷ Μύγδονος ἡ Αναξιμένης ὁ Μάρων ἀδε, ταῦτα καὶ παρ' Ομήρῳ περὶ τῷ Οδησσούτεως αἰσθυγώσκεται τὰ αὐτὰ Ίλ: N. 364.

, Ος δὲ (Οδησσούτεως) νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλέθει,

, Ήλεε δε Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος αἵρισιν

, Κασσάνδρηιν, αἰνάεδνον ὑπέρχετο δὲ μέγας ἔργον,

, Έκ Τροΐης αἴκοντας απωσέμεν ύπει Αχαιῶν κτ:

Εἰ μὲν δὲ ὁ αὐτὸς ἐκατέρωσε, διώνυμος ἦν. Αὖτα γὰρ εἰς μόνη ἡ τῶν ὄνομάτων, καὶ τῷ ἐκ τῆς πατερίδος γνωρίσματος, ἐνέτηκε δικφορᾶς (οἱ μὲν γὰρ Κόροιβος, οἱ δὲ Οδησσούτεως καὶ οἱ μὲν Μυγδόνιος, οἱ δὲ Καβησσόθεον.) (καὶ τοι καὶ η αὖτὸν Μύγδονος Μυγδονία, οἱ δὲ Καβησσός, μοίρα Μακεδονίας ἦν, κατὰ Στέφανο τὸν Βυζ.) Άλλ' Οδησσούτεως μὲν, ὑπὸ Ιδομενέως καθ'

, Ομηρον αὐγήσητο (Αυτ: 370.)

, Ιδομε-

Γυμνὰ τ' ἀποστίλβει κτανέμεν δὴ Φάσγαν⁹ ἔτοῖμα.

Πρῶτοι μὲν ὃς μόγις περιώνται δηϊοτῆτος

Οἱ πυλέων Φρεγρὸὶ, ἀλαῷ ἐνδάντες ἐν Ἀρεῖ.

Τοῖοις Ὁθρυάδαο ἔπεσσι, Θεῶν τ' ἰοτῆτι,
Ἄμ φλόγας ίδύω, ἀνά τ' ἔντεα¹⁰ ἐνθα τ' Ἔριννος
Λευγαλέη κάλεεν, κέλαδός τ', λαχή τ' ἐπιώρτο.
Ἐώ δ' ὄπέωνες ἵκουντο, Ριφεύςτε, καὶ ἔξοχος ὅπλοις
Ἴφιτος, ἀμφὶ σέλας Μίνης, Ἄπαντες τε, Δυμᾶς τε,
Σπερηδὸν δὲ πάρ τιςσαν¹¹ ίδ' ὄπλοτερός τε Κόροιβος
Μυγδονίδης, νέον δὲ Τροίηνδ' ἐνὶ ἥμασι κάνοις
Ἄλυθ¹², ἐπεὶ γε ἔρω μανιώδει Φλέκτο Κασάνδρης,
Γαμβρός τ', ηδ' ἐπίκεχρος ἵων Πριάμῳ, Φρυγίαις τε.
Δυσάλας! ἐντολίας ἐνθά μνησῆς παρακάσας.

360

Τὰς δ' ἐσιδὼν ἀθρόος δῆριν τολμᾶν μεμαῶτας,
Ω¹³ δὴ μάψ, ἐφάμιλα, ὑμμες μεγαλήτορες¹⁴ Ανδρες,
Αἴ κέν μοι θαρστῶτι ὄλοισθια, θυμὸς ἀνώγει
Ἐμπεδος ἐσέθαται, παρεχσαν δάμον¹⁵ ἀθρεῖτε.
Πάντες ἀπέσιχον, ἵρα τε βωμάς τε προλιπόντες,
Τοῖσι Θεοῖς ηδρασο κράτος πόλεως οἵτ' ἀρωγοὶ¹⁶
Πιμπραμένης τεθνάμεν¹⁷ ἀν' ἔντεα ἐνθὺ προβῶμεν.
Ἐλπίς γ' ήττηθάσι μόνη περιλείπεται ηδε¹⁸
Αὐτὰς μηδαμόθεν σωθῆναι μηκέτι ἔλπειν
Τὰς ἄρ διγώ σφίσι θυμὸν ἐνὶ σήθεσφιν ὅρινα.

365

370

375

Ως

* * *

„Ιδαμενεύς δ' αὐτοῦ τιτύσκετο δερὶ Φαενῶ.

Κόροιβος δ' ἐνταῦθα παρὰ Μάρων, ὡς κατωτέρω: (σίχ. 453.)

„Πηνέλεω κτάκιθη παλάμηφι.

„Η ύπὸ Διομήδες, ὡς παρὰ Κοίντω τῷ Καλαβρῷ (Παραλεπ. Βιβλ: ΙΓ. σίχ. 168.)

„Καὶ τότε Τυδέος ώστε ἀνὰ μόθιν ἀντιόντας,

„Αἰχμητῆρες Κόροιβον, ἀγαυες Μύγδονος ἕσαι,

„Εγχείη κοίλοιο διὰ σομάχοιο πέρησεν,

„Ηχι θοαὶ πόσιος τε καὶ εἴδατος εἰς κέλσιθοι.

„Η ύπὸ Νεοπτολέμεω, ὡς ισόρησε Παυσανίας ἐν τοῖς Φωκικοῖς. Καὶ Ὁθρυνεύς μὲν Τροίας ἔτι ἐσώστης, κατὰ τινὰ ἐπὶ ταῖς Ναυσὶ μάχην πίπτει· Κόροιβος δὲ ὑσεραν, πιμπραμένης ηδη τῆς πόλεως καὶ ἐκπορθεμένης καὶ ἐκ ἐσὶ διὰ τον ἀυτὸν διὸ τεθνάναι ἐρεῖ ἀκός ἐν οἰεδαι, τὰ ύπὸ Ομηρες περὶ Ὁθρυονέως φαψφοδηντα, ύπὸ Μάρωνος ἐπὶ Κόροιβον μεταπλασθῶσι, ἐπαυθεντήσαις πομπικώτερον τοῖς πράγμασι, καὶ κατὰ τινὰ ἴδιαν προθεσιν ἀποχρησιμένην τῷ δράματι. Απορησειε δ' αὐτὶς ίυχὸν ἔτι καὶ περὶ τὸ παρὰ Όνιργιλίων Κοροίβω, εἴπερ αὐτὸς ἐτος ἐσὶν ὁ σωάμας Βεταλίων, καὶ Μελιτίδη, καὶ τοῖς τοιετοῖς, ἐπ' ἐνηθείᾳ τε καὶ ηλιθιότητι διακωμωδέμενος, καὶ εἰς τοσθτον ἀνοίας ἐλάσσας, ὡςε καὶ τὰ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς προσκαθήμενον ἀναμετρεῖν ἐπαναψέδεντα κύματα· περὶ δὲ καὶ η παροιμία: (ηλιθιώτερος Κοροίβω) Ορεα Αἰλ; περὶ τάτω, Ποικίλ. Ισορ Βιβλ: ΙΙ. Κεφ: ΙΕ. Καὶ τὸν Αρειοφ. Σχολιασ. ἐν Βατρ. Καὶ Σβιδ. ἐν Λέζει.

Στίχ: 368. . . . ΕΝΤΟΛΑΣ ΕΝΘΟΤ ΜΝΗΣΤΗΣ ΠΑΡΑΚΟΤΣΑΣ, Ή γαρ
Κασσάνδρεω, ὡς ἐνθεις ύπὸ τῆς αὐτινὰ κινθόης μαντικῆς ἐπιπνοίας, τελευτὴν τῷ μηνησευομένῳ Κοροίβῳ προκαταγγείλασσα. ἐκ τούτης πειθεντι δίκιων Απόδωνι τάντινα διδέσσα, τὸ ἐφ' οἷς αὐτὴ ἀπεφοίβαζε μὴ πιστεύειδαι, ὡς προσείρηται. (Αγωτ: 263. Σημ.)

Βιβλ: Β

N

Στίχ:

- O socii, quæ prima, inquit, fortuna salutis
 Monstrat iter, quaque ostendit se dextra, sequamur.
 Mutemus clypeos, Danaumque insignia nobis
 390 Aptemus: dolus, an virtus, quis in hoste requirat?
 Arma dabunt ipsis: sic fatus, deinde comantem
 Androgei galeam, clypeique insigne decorum
 Induitur, laterique Argivum accommodat ensem.
 Hoc Ripheus, hoc ipse Dymas, omnisque juventus
 395 Læta facit: spoliis se quisque recentibus armat.
 Vadimus immisti Danais, haud numine nostrō:
 Multaque per cæcam congressi prælia noctem
 Conserimus; multos Danaum demittimus Orco.
 Diffugint alii ad naves, & littora cursu
 400 Fida petunt: pars ingentem formidine turpi
 Scandunt rursus equum, & notâ conduntur in alvo.
 Heu nihil invitis fas quemquam fidere Divis.
 Ecce, trahebatur passis, Priameia virgo
 Crinibus à templo Cassandra, adytisque Minervæ,
 405 Ad coelum tendens ardentia lumina frustra;
 Lumina: nam teneras arcebant vincula palmas.
 Non tulit hanc speciem, furiatâ mente Chorœbus;

Et

* * *

Στίχ: 379. ΩΣ Δ' ΑΡΠΑΚΤΗΡΕΣ ΛΤ' ΚΟΙ. Συχναὶ παρ' Ομήρῳ αἱ τοιαῦται παρεβολαι. Ούτω καὶ Μυρμιδόνες ὑπὸ Αχιλέως εἰς μάχην θωρηξάμενοι. Ιλ. Π. 156.

Λύκοι ἀσ
 „Ωμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἀσπετος ἀλκὴ
 „Οἵτ' ἐλαφον κερασὸν μέγαν φέρει δηώσαντες
 „Δάπτυγσιν πάσιν δὲ παρῆιον ἀμφὶ φοινὶν. κτι:
 Καὶ οἱ περὶ Οδυσσέας καὶ Διομήδιων ἐπὶ τὰς κατασκοπιὰς περιχόμενοι. Ιλ: Κ. 297.

„Βαὺν δὲ οὐεν, ὥστε λέοντες δύω, διὰ νύκτας μέλαιναν,
 „Αμ φόνον, ἀν νέκυας, διὰ τὸ ἔντεα καὶ μέλαιναν αἴμα.

Στίχ: 384. ΑΛΛΑ' ΝΤ ΤΙ' Σ ΚΕ ΦΟΝΟΤΣ κτ: Πλεῖστον τι, η ἐπερ ἐπὶ λεπτῷ διεξῆθεν ἔκαστα, διὰ τῆς παρεντεθείσης νοεῖν παρέσχεν ἐπιφωνήσεως. Αλλά σιω δὴ καὶ Νέσωρ πρὸς Τηλέμαχον παρ' Ομήρῳ. Οδυσ. Γ. 113.

Τὶς κεν ἐκεῖνα

„Πάντα γε μιθήσατο καταθνητῶν αὐθώπων;

Στίχ: 386. ΗΡΙΠΕΝ ΑΣΤΥ ΠΑΛΑΙΟΝ κτ: Τῷ τῷ Τεωϊκῇ Ασεος αρχαιότητες καθ' ὑπερβολιῶν ἄγαν ἐπεδεψιλεύσατο Σέρβιος, διχίλια τε καὶ οκτακόσια ἔτη (ταῦτα δὲ ὀλογράφως, ἐν τῷ κατά τὸ Αμελοδ. Ἐκδόσ. παρὰ Αβρα. Οὐολφάγγιος Τόμ. Β. τῶν Ουρέων. Ποιημ. Σέλ. 393. Σημ. σ' Χ. 3. 3.) διαγενέθησαν, αὐτὸν κρατῆσαν, ἐκ διδοῦθεν, διὸ σπως ἔξισορήσας. Ανάγει γάρ στο τῷ τῷ Τευκρίος Κράτες αρχιλό, ἐσ γ' ἐπ' αὐτοὺς τῷν πραγμάτων τῷ πρωτίστῳ καταβολῶ, η, καὶ τῷ μετὰ τὸν Κατακλυσμὸν (εἰ 68λει) αποκατάσσον. Εἶπερ γάρ Ομηρον πρὸ τῷ Σωτηρίος ἔτες. ἐναυτοῖς ἀσεὶ χιλίοις θῶμεν, τὸν δὲ ὀλίγον ἐμπῆς μετὰ τὰ Τεωϊκαὶ ἐπακμάταντα, ὡς ἄλλοι τε δή, καὶ Ουελλέος ὁ Πατερκλος (Βιβλ: Α'. Κέφ. Ε. τῆς Επιτ.) οὐκ αλόγως διετού· Προσεπιλογισώμεθα δὲ ἐπὶ τοῖς, καὶ τὰ κατὰ τὸν Σχολιαστῶν Ετη 2800. Ετη ανακύψει τὰ πάντα σχεδὸν 4000. καὶ τεῦθεν ἡμῖν ὑπὲρ τῷς Αρκάδας

Ως δ' ἀρπακτῆρες λύκοι εἰν ὁμίχλῃ ἐφοέσση,
Τὰς λιμαγχομένης γαστρὸς λύσημι ἀλάωσε,
Τάων τ' ἀνχυηρῆσι Φάρυγξι σκύμνια λεῖφθεν,
Ἄμ βέλε, ἀμ Φονίς τε ὄρθομεν, η̄ φὰ πεσθντες.
Μέσσον δ' ἄσυδ' ίόντας ἔρεμνή νὺξ ἐκάλυπτεν.

380

Ἄλλα νυ τὶς κε Φόγες, τὶς δ' οἴτον νυκτὸς ἐκείνης
Μυθήσατο; μόθων τ' ἀντίρροπα δάκρυα χεύσαι;
Ἡριπεν Ἀσυ παλαιόν, ἔτεσσι μακροῖς ἐπὶ ἀρξαν.
Στόρνυτ' ἀγεαῖς πλεῖς ἀμενηνὰ πτώματα πάντη,
Ἐν τ' οἴκοις ἀνδρῶν, ἀυτοῖς τε Θεῶν ιεροῖσιν.
Οὐδ' οἶοι τίνησι δίκαιας σφᾶν ἀμασι Τεῦκροι·
Τοῖς καὶ προητηθεῖσι, μένος δ' οῶ ἀντ' ἐπανήει.
Πίπτον καὶ Δαναοὶ μετὰ νίκην αἰνὸς ἀπάντη
Θρῆνος ἀπάντη δεῖμα τε, ηδ' ὁψις θανάτοιο.

385

Πρῶτος δὴ Δαναῶν μεγάλη σιχοώμενος ἄλη
Αυτίαστ' Ἀνδρόγεως, δοκέων λόχον ἔμμεν ἐτάρων,
Νῆσις ἀτάρ τε Φίλω ήμᾶς ήνιπαπε μύθῳ.
Σπέρχεθ' ἀνδρες τὸ σφέας ἵχει ὄκνος ὁ τόσσος;
Πιμπράμεν' ἀρπάζεσι Φέρεστ τε Πέργαμα ἄλλοι.
Οἱ δ' ὄρθοκράτερων ἀπὸ νηῶν ἥκετε πρῶτον.
Ἡ, ἀτάρ αἴψ (ώς ωκείωτε σωθήματ' ἀπήντα)

395

N 2

Δῆιον

* * *

δας ἔσονται οἱ Φεύγες Πρεσέλιων, καὶ τῷ ὅντι Φάναι Βεκκεσέληνοι· καὶ τῷ λοιπῷ περιττὸν ἀν εἰη τό ΒΕΚΚΟΣ ἐκεῖνο πρὸς ἐνδεξιν τῆς Φευγῶν ἀρχαιότητος, τὸ ἐκ τῆς Ψαμμιτίχε, η̄ Σεσογχόσιος πείρας, ὑπὸ τῶν αὐγλώσσων ανατραφίων διαμυθευθέντων παίδων προενεχθέν. Ἄλλ' ἐπιεικῶς πολὺ τις χαριεῖται Σερβίω, εἰ τὸς δισχιλίας ἀπαλείψας, μόνος τὸς ὄκτακοσίους απαύσεται τῆς Τρωϊκῆς διωσείες ἐνιαύτης. Καὶ γὰρ τοι καὶ Σχερβέλιος, ἐν τῷ κατ' αὐτὸν ἐκδόσει τῶν Ουίργιλίς Ποιημάτων (ἐκ τῆς Ακκιανῆς Τυπογρ. 1666.) δια πλείσις ἐνιαυτῶν τριακοσίων καὶ δώδεκα τῷ Τρώων Βασιλείᾳ απέδωκεν.

Στίχ: 389. ΟΤΔ' ΟΙΟΙ ΤΙΝΟΥΣΙ κτ: "Ομοιον τῷ παρ' Ομήρῳ Ιλ: Ξ. 480.
,,Οὐ θην οἵοισιν γε πόνος τ' ἔστεται καὶ οἰζὺς
,,Ήμιν, ἀλλὰ ποθ' ὧδε κατακτανέεθε καὶ υμες.

Στίχ: 394. ΑΝΔΡΟΓΕΩΣ κτ. Οὔτος ἐμοὶ ςδὲ παρ' Ομήρῳ θύρητας,
θύδ' οἱ Σχολιασαι Ουίργιλις προσέθεντό τι περὶ ἀυτῷ, ὡσε γνωρίσαι τὸν
ἀνδρα. Ἀπολλέδωρος δὲ (Βιβλ: Β'. Κεφ: Ε'.) Ἀνδρόγεων ίσορεττο Μίνωος
μόν, καὶ μὲν δὲ τεττά, Ἀλκαιον καὶ Σθένελον αναφέρει, οὗτος Ήρακλῆς ἀνε-
λεν ἐν τῷ τῆς Νήσου Πάρεω πολιορκίᾳ. Ο' δ' αὐτὸς (Καὶ ἐν Βιβλ: Γ'. Κεφ:
,,ΙΕ'.) διέξεστιν, Ἀνδρόγεων τὸν Μίνωος παῖδα, ἐπὶ τῷ τῶν Παναθηναίων
, αὐγῶν, τῷ υπὸ Αἰγάως ἐπιτελεθμένῳ, νικήσαντα πάντας, ἐπειτα υπὸ
, τῷ ἀυτῷ ἐπὶ τὸν Μαραθώνιον Ταῦρον πεμφθέντα, διαφθαρείων η̄ (ώς
,,,ένοις λέγοσι) πορευόμενον εἰς Θήβας ἐπὶ τὸν Λαίτις αὐγῶνα, πρὸς τῶν α-
,,,γωνιτῶν ἐνεδρευθέντα, διὰ Φθόνον ἀπολέθαι. Ἄλλ' ἐπεὶ γὰρ ταῦτα πρὸ^τ
τῶν Τρωϊκῶν σωτέρη γενέθαι, ἀλλος δὲ τος Ἀνδρόγεως ἔσαι ήμιν ὁ ἐνταῦθα,
θύδεν ἄλλ' η̄ τένομα κοινὸν ἔχων πρὸς τὸν τῷ Μίνωος.

Στίχ: 399. (ΩΣ ΟΤΚ ΑΤΤΩΣ ΣΤΝΘΗΜΑΤ ΑΠΗΝΤΑ) Τὸ Σωάθη-
μα (τῷ δ' ο παρὰ Λατίνοις ἔσιν η̄ Tessera.) λόγος ἔσιν ἐν πολέμοις υπὸ
τῶν σρατηγέντων τοῖς σρατευομένοις διδόμενος, ἐπὶ γνωρισμῷ τῶν οἰκείων
καὶ συμμάχων, καὶ τοῖς ἐναντίοις ἀδηλος ὡν. Περὶ τάττα Ξενοφῶν ἐν Κυ-
ροπαιδ.

- Et sese medium injectit moriturus in agmen.
 Consequimur cuncti, & densis incurrimus armis.
- 410 Hic primum ex aro delubri culmine telis
 Nostrorum obruimur, oriturque miserrima cædes,
 Armorum facie, & Grajarum errore jubarum.
 Tum Danai gemitu, atque erectæ virginis irâ,
 Vndique collecti invadunt: acerrimus Ajax
- 415 Et gemini Atridæ, Dolopumque exercitus omnis.
 Adversi rupto ceu quondam turbine venti
 Confligunt, Zephyrusque, Notusque, & lætus Eois
 Eurus equis: stridunt sylvæ, fævitque tridenti
 Spumeus, at que imo Nereus ciet æquorâ fundo.
- 420 Illi etiam, si quos obscurâ nocte per umbram
 Fudimus insidiis, totâque agitavimus urbe,
 Apparent: primi clypeos, mentitaque tela
 Agnoscent, atque ora sono discordia signant.
 Ilicet obruimur numero: primusque Chorcebus
- 425 Penelei dextrâ, Divæ armipotentis ad aram
 Procumbit: cadit. & Ripheus justissimus unus
 Qui fuit in Teucris, & servantissimus æqui.
 Diis aliter visum. Pereunt Hypanisque, Dymasque,

Con-

* * *

ροπαιδ. „Ταῦτα εἰπὼν καὶ σωθημα παρεγγυήσας: Ζεῦ σῶτερος καὶ Ἡγεμὸν ἐπορέυετο. Καὶ Ἀντίοχος δὲ ὁ Σωτὴρ ἐπικληθεὶς, Γαλάταις μέλλων συμβάλλειν, ὅναρ εἶδεν Ἀλέξανδρον αὐτῷ παρεπότα, κελέυειν σωθημα „πρὸ τῆς μάχης δύναμι τῇ σφατιᾳ, ὑγιάντεν) καὶ ὑπὸ τέτω τῷ Σωθῆματι, τῷ θαυμαστῷ ἐκείνῳ νίκην ἔνικπε. (Δεκαν. ἐν τῷ περὶ Ὁρχήσ.)

Στίχ 402. ἈΠΡΟΙΔΗΣ ΤΙΣ ὍΦΙΝ κτ: Καὶ τόδε ἐξ Ὄμηρος, τῷ Πάρι ποιεύντος, τῇ Μενελάῳ ὄψει ἐπὶ τῆς Μονομαχίας ἐκπεπληγμένον, καὶ ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνος χαζόμενον; Ἰλ: Γ'. 33.

„Ἄλις δὲ στε τε τε δράκοντας ἴδων παλίνορφον ἀπέση,

„Οὔρεος ἐν βίσσους, ὑπὸ τε τρέμος ἐλαβε γυῖα,

„Ἄψ τ' ἀνεχάρησεν, ὥχεος τε μὲν εἴλε παρειᾶς-

„Ως ἀνθίσ καθ' ὅμιλον ἐδύ Τρώων ἀγεράχων.. κτ:

Στίχ: 409. ΤΟΓΣ Δ' ΕΠΙ ΓΗΘΟΣ ΑΝΤΙ ΚΟΡΟΙΒΩΙ ΚΤ: Ὅρας τὸν ἡλίθιον καὶ ἐυτίθη; (Ἀνωτ: 51χ. 365. Σημ.) Α'. μονονεχὶ σαλπίζοντα πρὸ τῆς νίκης τὸν θριαμβού. Β. τιὼ ἀμοιβίῳ τῶν ὄπλων ὡς ἀνύσιμόντι καὶ τελεσιθργὸν ἀναμφιλέκτως συμβελένοντα, ὦφ' ἡς μὲν ὄφελος, ἀλλὰ καὶ ἔπιμια εἰς τέλος ἐμελλεν ἐψεδαμ. Γ. καὶ θεμιτὸν ὅχι ὄπως τὸ δόλοις χρῆδαμ κατὰ τῶν πολεμίων ἵπαγορεύοντα, (τέτο γὰρ ἐπὶ τῶν ἐν πολέμοις σρατηγημάτων ἐνίστε φιλοτεχνεῖδαμ ἵστως ὡκ ἀλογον). Κατὰ γὰρ Πίνδαρον, Ἰθμ. Εἰδ. Δ. „Χρὴ δὲ πᾶν ἔρδοντ' ἀμαυρῶσαμ τὸν ἐχθρὸν.) Ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπλῶς οὕτω περιελθεῖν τὸν ὑπεναντίον, εἴτε δόλῳ καὶ πανθερία, εἴτε δὲ ἀρετῆς καὶ ἀνδρεσγαθίας εἰς ταῦτα νομίζοντας ἵκειν, καὶ μηδὲν τὸ παράπαν διαφέρειν εἰσηγόμενον.

„Τὶς κατὰ δυσμενέων δόλον, εἴτ' ἀρετὴν ἐρεείνει; (Στίχ: 413.) ὡς εἰ μηδὲν ἦν καθ' αὐτὸν ἢ τλήμαν ἀρετὴ, ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν ἀλλων ἡ πᾶσα ἡρτημένη ἐη, ὡς ἂν αὐτοῖς δόξειν, ὑπολήψεως.

Στίχ: 417. . . . ὉΠΛΟΤΕΡΩΝ ΔΕ ἘΚΑΣΤΟΣ, Τὰς ὄπλοτέρες, ἦτοι τὰς γεωτέρες ὁ Ποιητὴς ἐισάγων, (Αἱεὶ δὲ ὄπλοτέρων ἀνδρῶν Φρένες, ἡρεθούσαι. Ιλ: Γ'. 108.) τὰς γεραστέρες ἐισκεν ὑπεξηρηκέναι. Σωμέναλον γαρ ἵστως, οἵτινες

τι

Δήρον αὐθόμενος περιπεπτωκώς κατὰ ἄλια
Θάμβησ, ἃψ τε πάλιν πόδα καὶ φωνὴν ἐπανεῖκεν.
Ἄπροιδῆς τις ὄφιν, τρηχέας ὡς ὅτ’ ἀκάνθαις
Θλίψεν ίὸν κατὰ ὕδας, οὐδὲ εἴθαρ ἔχασσατο δείσας
Οργαῖς τὸν αὔρουτα, φλεγμανομένης τε τραχήλας.
Αὕτως Ἀνδρόγεως τρομέων ὑπεχάσετο ὄψει.
Τοιγάρο ὄρθομεν, ἀμφὶ δὲ ταρφέσι χεύμεθα ὄπλοις.
Χῶρον δὲ ἀγνώσσοντας ἀπάντη, ἀμφιδεῖς τε
Κτένομεν ἐν πρώτοις πνέει δὲ ημῖν ὕριος Ἄρης.
Τοῖς δὲ ἐπὶ γηθῆσαντι Κορόιβῳ ηλατο ἥτορ.
Καὶ πρῶτον, Φίλοι, ἔνθ’ ηδὲ δάμαν δεῦτο σαώσειν,
Τὴν χωρῶμεν, ἔφη, τρίβον· ηδὲ ἐνδέξιος ἄφει.
Οπλα δὲ ἀμεβέμεναι Δαναῶν ὑπὸ σήματα διῆτας.
Τὶς κατὰ δυσμενέων δόλον, ἐπ’ ἀρετῶν, ἔρεείνει;
Τεύχεα τοὺς πόρσας. Ως δὲ εἰπὼν ἵπποδασέην
Ἀνδρόγεω κόρων, ηδὲ φαενὴν ἀστιδὲ ἔδιωεν.
Καὶ ἔιφος Ἀργεῖον δὲ οἷσιν περιβάλλετο ὄμοις.
Τῶς δὲ Ριφεύς τε, Δυμᾶς τε, καὶ ὄπλοτέρων δὲ ἔκαστος,
Ἐρδον προφρονέως, ἐνάροισι νέοις δὲ ὄπλιθεν.
Καὶ δὴ ξῶ Δαναοῖσι μιγέντες ὄρθομεν ἄντα·
Οὗτι μὲν ημετέρῳ ὑπὸ Δάμονις ἀλλὰ περ ἔμπης,
Συχνὰς σησάμενοι δήρεις ἀλαῶ κατὰ νύκτα,
Πολλὰς δὴ Δαναῶν Ἄιδος προϊάψαμεν ἄσω·
Τῶν δὲ ἄλλοι δάφνες φέβοντο νέαςδε, φίλας τ’ ἐπὶ θῖνας.

400

405

410

415

420

ΟΙ

* * *

τι περιῶ διὰ τὸν ἡλικίαν φρονίσεως, ὅτι τὰ σωπῆ ὄπλα τῶν αὐτων·
Θων, μᾶλλον ἐυάρμοσα καθέτηκε τοῖς ὄπλοισιν, καὶ πολλῷ ἐκ τοῦ ἐπο-
μένῳ ἐυχρηστερα.

Στίχ: 419. ΚΑΙ ΔΗΣΤΥΝ ΔΑΝΑΟΙΓΣΙ ΜΙΓΕΝΤΕΣ κτ: Ὁυκεν, φησὶν, ἐκ τοῦ
αὐθαντὸς ἐνεδρέουντες, γένθεντος ἐπόπτες ἐπιθέμενοι, η καὶ πόρδωθεν τιτυσκό-
μενοι, ἀλλὰ αὐτοῖς ἀμα τοῖς πολεμίοις σωπεπεμίγημεν ἐμπεσόντες· οἱ με-
γίστης δῆπε προδυμίας, καὶ μάλα γενναῖς ψυχῆς ην παρατήματος. Ταῦ-
τον τὸ Ἰδομενέως, πρὸς Μηριόνια εἰπόντος: Ιλ: N. 262.

”Οὐ γὰρ οἶω,
”Ἀγδέῶν δυσμενέων ἐκάς ισάμενος πολεμίζειν·

Ἐντεῦθεν καὶ Ὄμηρος Διομῆδης θαυμασὸν ἐποίησεν, Ιλ: E. 85.

”Τυδείδης δὲ ἐκ τὸν γνοίης ποτέροισι μετέι,
”Ηὲ μετὰ Τρέσσον ὁμιλέοι, η μετ’ Ἀχαιοῖς·

Καὶ γὰρ (Αυτ: 51χ. 134) ἐξ αὐτοῦ ίὸν προμάχοισιν ἐμίχθη
Καὶ κατὰ τὸν, καὶ τὰς αὐλὰς αὐτὰς ὑπεράλμενον, καὶ τὸ θεριγκὲ ἐντὸς
ὄρθοντα λέοντα (Αυτ: 143.)

”Ως μεματὼς Τρέσσος μίγη κρατερὸς Διομῆδης.

”Ενθεντος καὶ Σθένελος πρὸς αὐτὸν ὁ Καπανῆος: (Ιλ: Αυτ: 249.)

”Μηδέ μοι δέ τω

”Θῶμε διὰ προμάχων, μήπως φίλον ητορ ὀλέσσης.

Στίχ: 420. ΟΥΤΙ ΜΕΝ ἠΜΕΤΕΡΩΝ ΤΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙ Τετέσι τῶν Θεῶν μη-
δένα ημῖν αὐτοῖς ἔχοντες προσατέντα· η, ἐκ ἐπ’ αὐγαθῷ ημετέρῳ. ἐκ αὐγα-
θῇ τύχῃ.

Βιβλ: Β'.

Ο

Στίχ:

- Confixi à sociis: nec te tua plurima, Panthu
 430 Labentem pietas, nec Apollinis infula texit.
 Iliaci cineres, & flamma extrema meorum,
 Testor; in occasu vestro, nec tela, nec ullas,
 Vitavisse vices Danaum; & si fata fuissent
 Ut caderem, meruisse manu. Divellimur inde
 435 Iphitus, & Pelias mecum: quorum Iphitus ævo
 Jam gravior, Pelias & vulnere tardus Vlysseni.
 Protinus ad sedes Priami clamore vocati.
 Hic vero ingentem pugnam, ceu cætera nusquam
 Bella forent, nulli totâ morerentur in urbe:
 440 Sic Martem indomitum, Danaosque ad tecta ruentes
 Cernimus, obfessumque actâ testudine limen.
 Hærent parietibus scalæ, postesque sub ipso,
 Nituntur gradibus, clypeosque ad tela sinistris
 Protecti objiciunt; prensant fastigia dextris.
 445 Dardanidæ contra, turres, ac tecta domorum
 Culmina convellunt: his se (quando ultima cernunt)
 Extremâ jam in morte parant defendere telis:
 Autatasque trabes, veterum decora alta parentum
 Devolvunt. alii strictis mucronibus imas

Obſe-

* * *

Στίχ: 424. . . . ΔΕ'ΟΣ ΑΙ'ΣΧΙΟΝ, Ἐν ταῖς μετὰ τῶν πολεμίων συμβολαῖς τε καὶ μάχαις, τὸ ὑποχωρεῖν καὶ γῶτα τρέπειν δεῖλιας τε καὶ ἀνανδρίας ἔλεγχον Φέρου, αἱς αὐχένον αὐχίον δὲ πολῶ τὸ τοιότου, ἐπειδὰν οἱ Φένυγοτες τὸ Φρονθν υπὸ τὴ Φίβης δῖον παραμερθέντες, ἐκτοσε ποι τράπανται, ὅθεν ἐκ ἕσιν ὅτε σωθιαὶ ἔλπισαι, ὅτε ἀντισιωπα πάλιν, καὶ τὰς ἥτταν ἀναμεμέσαθαν. Τοιότουν δὲ λιώ τὸ ἐν τῇ τῷ ἵππῳ γασέρι ἐθελῆσαι καρβῆναι τὶς γὰρ οὐκέτεν τὴνοισι;

Στίχ: 426. ΦΕΥ! ΑΛΛ' ΟΤΚ ΕΛΠΕΣΘ ΕΝΙ κτ: Ἐξ Ομήρου καὶ τόδε τὸ γνωμικὸν ληφθὲν, κατ' Οὐρσῖνον ἐν ταῖς Παραθέσ. Ιλ: Μ. 9.

„Αθανάτῳ τῷ καὶ ὅτι πολιω χρόνον ἔμπεδον ἦν.

Στίχ: 427. . . . ΘΥΓΑΤΗΡ ΠΡΙΑΜΟΙΟ ΚΑΣΑΝΔΡΗ, Αὐτη θεσσιωδὸς ὁσα καὶ μαντικὴ, ἔτι καὶ Αἴθιως ἢν νεωκόρος διὸ καὶ ἐπὶ τῆς ἐξαπιναίας διαπορθήσεως, εἰς τὰ τῷ Ναῷ ἀδύτα καταφυγόσαν, Λίας ο τῷ Οἰλέως παραπατάσας ἐκεῖθεν δέσμιον ἐλκε, πρός τῷ τῆς θεᾶ ἀγάλματος πρότερον παραβιασάμενος τῷ παρθένον, καὶ διακορεύσας αὐτῷ ὃν καὶ δίκαιος τὰς προσηκόσας υἷερον, περὶ ὃν εἴρηται. (Ἐγ Α. Αἰν: Σημ. 51χ. 46—50.) Οὐδίδιος μὲν ἐν ταύτῃ ιέρειαν φάνεται ποιήσας Ἀπόλλωνος, αὐτὸς οὐ καὶ τῷ ιερῷ τῶν ἀδύτων ἀποσταθῆσαι: tracta comis antislita Phoebi. κατά γε μὲν τὰ ἀνωτ: (51χ: 263.) σημειωθ. ἐξ Ἀπόλλωνος εἰκὼς μᾶλλον τῷ Παλλάδι, οὐ τῷ Ἀπόλλωνι νεωκόροςσαν, καὶ ἐκ τῷ ιερῷ ἐκείνης ἀνελκυσθῆναι, οὐς καὶ Ουιργίλιος ἐνταῦθα Φησὶν ὅπερ δὴ καὶ Παυσανίας ἐν Βιβλ: Ε. ἐπιμαρτυρεῖ λέγων, ὅτι Λίας ἢν ἔλκων Κασσάνδραν ἀπὸ τῷ ἀγάλματος τῆς Αἴθιως.

Στίχ: 432. . . . ΚΟΡΟΙΒΟΣ ἘΜΗ'ΝΑΤΟ ΟΨΕΙ. Ή δὲ μανία ἀντη Κοροΐβῳ, ὃν ἐξ ἐνηθέασας καὶ ἡλιθιότητος, αὐτὸς ἐξ ὀργῆς δικαιοτάτης προῆλθε, κάντροις ἔρωτος παροξυσμένης τε καὶ ἐπιβρωνυμένης, μηδαμῶς ὅτως υβριζομένης αναχομένῳ πρὸ διφθαλμῶν καθορεῖν τῷ φιλτάτῳ, αὐτὸς ὡσε ἀμυναὶ καὶ τῆς ψυχῆς ἀντῆς αὐθιδήσαντι.

Στίχ:

Οι δὲ ὅσας περὶ ἔλεν δέος εἴχιον, αὐθις ἀν' ἤππου
Πάμμεγαν ἀμβαῖνον, κένθοντό τε γαῖοι σιωῆθαι.
Φεῦ! ἀλλ' ὃκ ἐλπεθ'. Ενι αὐτανάτων αἴκητι.
Ἡνὶ δα παρθενικὴ θυγάτηρ Πριάμοιο Κασάνδρη,
Εἶλκετ' ἀπὸ ἐκ Νηοῖο, Ἀθηνᾶς τ' ἐξ ἀδύτοιο,
Καλὰς χειαμένη τα κόμας, αὐτὰρ φλογόεντα
Οἰκτρῶς ἀντένεσα ἐς ὄρανόν ὅμματα, μάψκερ.
Ομματ', ἐπεὶ ἄργε φρυφερὰς δεσμῆματα χεῖρας.

425

Τῇ δὲ ἐπὶ αἰκελίῃ γε Κόροιβος ἐμῆνατο ὄψεα.
Αἴψα δὲ μεσσατίων δὰ φάλαγγας ἐσᾶλτο τεθνήξων.
Ἐπούμεθ' οὐδὲ ἀθρόει, πυκνοῖς δὲ ἐνιπίκτομεν ὅπλοις.
Ἐντα πρώτον ὑπερθέρῳ ἐρῷ ἐξ ἀψιδος ἀκρης,
Εὗτε χάλασα βέλη ἡμῖν ὄπει ἐπαφέστο.
Ωδε δὲ οἰκτίη ἀνδροντασίη ἐπιώρτο,
Ἐξ ἀπάτης ὅπλων τε καὶ ἐλαδικῆς τρυφαλέης.
Τόφρος ἵαχαις μεγάλων διὰ τὸ ἀρθεῖσαν σφίσι τάρια
Πάντοθ' ἀολῆς Δάναος χελώντες ὄργασαν.
Αἰας τούτος, Ἀτρεῖδαι δύο, πασσυδίῃ Δόλοπές τε
Εὗθ' ὑπεναυτοί, ὡς λαίλαψ ὅτε φήγωντο, ἀητοί^{τοι}
Συμβάλετον, Ζεφυρός τε, Νότος τε, οὐδὲ ὁ τε Εώοις
Ἴπποις γάιας Εὔρος αὐτὰρ μέγα βρύχεται ὑλη-

430

435

440

Ο 2

Νηρεὺς

* * *

Στίχ: 436. ΒΕΛΗ ΉΜΙΝ ΟΙΚΕΙ ΕΠΑΦΕΙΤΟ. Τογαροῦ, τὸ σφίσι
σιωτελέσεν μέλλον, ὡς ἐδόκεν, ἐκ τῆς ἐναλαυγῆς τῶν ὅπλων σρατήγη-
μα, εἰς ζημίαν αὐτοῖς περέτη, κατέωθέντε υπὸ τῶν ἐναντίων, καὶ υψόθεν
ἄμα ἐκ τῶν δίκειων οἰκτρότατα ἀπολύμενοις.

Στίχ: 441 ΑΙΑΣ Τούτοις Τελωμονίας, διὸ τιλ τῶν Αχιλλέων
ὑπεναυτοί, ὡς λαίλαψ ὅτε φήγωντο, Αἰας ἦν ἐτος ὁ τούτοις
Οιλέως ἄρα, ὁ καὶ τιλ Κασσάνδραν ἐκ τῶν ἀδύτων αἴρατος καὶ Βιασάμε-
νος, ὡς προείρηται. (σίχ. 427. 430.)

Στίχ: 442. ΕΥΘΕΙ ΤΗΝΑΝΤΕΟΙ, κτ: Καὶ Ομηρος δέ Ιλ: I. σίχ. 4. κξ.

,Ως δὲ ἀνεμοι δύο πόντον ὁρίνετον ἵχθυόντας,
,Βορδένης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρέκικην ἄητον,
,Ἐλθόντες ἐξαπίνης ἀμυδος δέ τε κῦμα κελαῖνον.
,Κορθύστη, ποδὸν δὲ παρέξεις ἀλα φύκος ἔχεναι.

Σκαλίγερος καὶ ταῦθα τὰς ἀμφοτέρων τῶν Ποιητῶν παραβολὰς παρα-
τιθεῖς ἀλλήλαις, ἐν μαθητῇ ταξι τὸν Ομηρον πρὸς Μάρωνα τίθησιν.
Οτι τυχὸν οὖτος ἐκεύς περιττότερον τιλ επονα ἐπεξεργασσατο. Ου κα-
λῶς δὲ σωεῖδεν, ὁ Κριτίκος, οὐ δοκεῖ, τῶν Παραβολῶν ἐκατέρετο τὸ τέ-
λος. Ο γαὶς Μάρων, σρατεῖς ὥδε δύο ἐθνῶν πολεμίων εἰς χεῖρας συμ-
πλέκει, διὸ καὶ πλείονος αὐτῷ τῆς ταραχῆς προσεδέησε, καὶ τραχυτ-
ρας τῆς ζάλης, ὡς εἰκονίσαι τὸ παρισάμενον. Ομηρος δέ τες ἐν τῷ ἐν
καὶ μόνῳ σρατῷ ὑποβάλλει, εἰδὲν ἀλλ' η ταναγρία νοσητας καὶ βελομένες.

Ιλ: I. σίχ. 8.

,Ως ἐδαίζετο θυμὸς ἐνὶ σήθεσσιν Αχαιῶν.
,Δαίζονται γάρ (ὡς Ευσαΐδ. αριστα) δὲ ἐνὶ μερίζονται ταῖς βελαις, ἀτε μέναι,
ἔτε φένυγες χρεῶν διὸ καὶ θραυματῶς ἐποίησεν αἴπο μᾶς τῆς Θράκης ἀμφο-
τέρες τες αὐγέμετες ἐπὶ τιλ ὑποκεμένηις θάλασσαν πνέοντας, οὐ καὶ βορ-
δηθεν ἐκ μέρες, καὶ δυσμόθεν η θρακώας χώρας ἐκπεριειτο. ("Ορ" Στρά-
βιβλ. Α'. Σελ: 49.)

Στίχ:

450 Obsedere fores: has servant agmine denso.

Instaurati animi Regis succurrere tectis,
Auxilioque levare viros, vimque addere vietis.
Limen erat, cæcæque fores, & pervius usus
Tectorum inter se Priami, postesque reliqui

455 A tergo: infelix quæ se, dum regna manebant,
Sæpius Andromache ferre incomitata solebat
Ad soceros, & avo puerum Astyanacta trahebat.
Evado ad summi fastigia culminis; unde
Tela manu miseri jaçabant irrita Teucri.

460 Turrim in præcipiti stantem, summisque sub astra
Educatam tectis, unde omnis Troja videri,
Et Danaum solitæ naves, & Achaica castra:
Aggressi ferro circum, quæ summa labantes
Juncturas tabulata dabant, convellimus altis

465 Sedibus, impulimusque: ea lapsa repente ruinam
Cum sonitu trahit, & Danaum super agmina late

In-

* * *

Στίχ. 445. ΝΗΡΕΤ' Σ . . . Τιὸς Πόντῳ καὶ Γῆς. (Άπολλόδ. Βιβλ: Α'. Κεφ: Β'.)
ἡ Ποσειδῶνος καὶ, Κανάκης· (Αυτ: Βιβλ Α'. Κεφ: Ζ') ἐξ οὐ Νηρέως, καὶ
Δωρίδος τῆς Ὀκεανῆς, αἱ Νηριδες· (Αυτ: αὐτ Κεφ: Β'.) ἢ τοῖνις Θεὸς
Θαλάσσιος, τῇ Τριάνῃ εἰσάγεται τῷ θάλασσαν ἐκ βάθους διακυάων, αὐτὸς
τ' ἄγριος κύματ' ὀρίνων. Πᾶς ὁ ω ἐν τῷ Α'. τῆς Αἰγαίου (σιχ. 152.)
ώς ὅπλον οἴδιον Ποσειδῶν ἔκυρτῷ τῷ Τρίαναν υπεξήρει πρὸς Λιόλογον διατε-
νόμενος;

„Οὐχ οἱ κοιρανίη πελάσγεις, αὐτή τε Τρίανα,
„Ἄλλος ἐμὸς ἥκε λάχος.

Ίδε ὁδὲ καὶ Νηρεὺς χρῆται Τρίανηγ 'Αλλὰ χρῆται ως ὁργάνως τῷ Ποσει-
δῶνος αὐτῷ ἐνδιδόντος καὶ ἐπιτρέποντος. Οὐ δῆπε τρόπον καὶ Όδυσσεὺς
ὑπὸ Ἀγαμέμνονος ως τὸν σφατὸν πεμφθεὶς, ἵφ' ἦ τῷ νόσῳ μεταπεισαμενός,
Ιλ: Β. 186.

„Δέξατο οἱ σκῆπτρον πατρῶιον ἀφθιτον αἵει,
„Σωῦ τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

Στίχ: 452. . . . ΒΡΙΑΡΗΣ ΒΩΜΩΝ ΠΑΡ' ΛΘΗΝΗΣ. Άλλ' εἰ γὰρ αἰσυλίας
χάριν, ἐπὶ τὸν Ἀθηνᾶς κατέφυγε Ναὸν, ἐπίσημόν τινα καντεῦθεν ὁ Κό-
ροισος τῷ θεοῖς τῷ θεοῖς εὐνύθεαν ἐπεδέξατο. Πᾶς γὰρ αἰσυλίαν ὅλως εἶχεν ἐλπίσαμεν,
οὗτος ἀρτίως ὅταν αἰχθῶς αἴραπαδῆσσαν τῷ νεωκόρον ἐθεάσατο;

Στίχ: 453. . . . ΡΙΦΕΤ' Σ Δ' ΕΠΠΙΠΤΕΝ. Ἐπὶ τῷ Κορόβεω Ρίφεις ἀνηρεῖτο,
ἐν τῷ Ναῷ ὅτος, αἰσφαλέας ἐπιτυχεῖν ἀξιος ὡν, ως Θεοφιλῆς, καθότι
Τεύκρων αἰπάντων δικαιοσιάη υπερέχων ἦν καὶ ἐυθύτητι. (Δόξε Θεοῖς δ
ἄλλως:) Οὐ καὶ δισσῶς ἀν ἐκληροφθέητη νοέμενον ἦται γάρ, ὅτι εἰ τοιτοῦτο
ἐνώπιον τῶν Θεῶν ὁ Ρίφεις τῷ ὄντι, οἷος περ ἐν ὅψει αἰθρεώποντον ἐφαγέ-
το. Η ὅτι Θεοῖς ἔδοξε, μηδὲ ἐτίνει ἐν Τεωσὶν, ἀρετῆς ἐτύγχανον καὶ οὐσιό-
τητος βίος ἐπιμελέμενοι, μηδὲ τάτων λόγον τινὰ πυήσαδαι φεσσαμένοις,
ἐπειδὴ Τροίαν ἀπαξ καθαιρεθῆναι ἐπέπειστο. Οὐ δη καὶ μάλιστα σωτετέλει τοῖς
ἀρμό Αἰγαίου, Τυρίης περὶ αὐτῶν σιεδαμ, μηδὲ ἐτέραν τινὰ περὶ τάτων
υποτρέψαν σκαυτέρεαν υπόληψιν.

Στίχ: 456. ΕΞ ΕΤΑΡΩΝ ΚΤΑΜΕΝΟΙ. "Τικανις καὶ Δυμᾶς, υπὸ τοῖς Δαναῶν
ὅπλοις (κατὰ τὸ ἀνωτέρω σρατήγημα, σιχ. 409.—417.) λανθάνοντες, πα-
ρὰ τῶν οἰκείων ἵστας ἀγνοούμενοι ἀνηρεῖθησαν.

Στίχ ε

- Νηρεὺς δ' ἀφροκόμης χαλεπάνων, αὐνὰ Τριάνη
Νεόθεν ἐκ βένθυσ, αὖν ἄγρια νύματ' ὄρινε.
Πρὸς δὲ καὶ αὐτοῖς, τὰς ἥδη σκιερῶν κατὰ γύντα
Χέναμεν ἐλλοχόωντες, ἐληλάπαμέν τε κατ' Ἀσυ,
Αυθὶ παρέσαν, πρῶτοι οἵ ἀσπίδας, ἥδε βέλεμνα
Ψευδόμεν, ἔγνων, καὶ σόματ' ἀλλοιόθροα ἦχῳ.
Αἴψα δ' ὑπὸ πλήθες ποντάμεθα· ἥδε Κόροιβος,
Τῶν ἀλλων πρῶτος, βριαρῆς βωμῶν παρ' Ἀθήνης;
Πηνέλεω κτάνθη παλάμηφι. Ρίφεὺς δ' ἐπὶ πίπτεν,
Οὓς τίεσκ' ισότητα ἀπάντων ἔξοχα Τεύκρων.
Δόξε Θεοῖς δ' ἀλλως. "Ολονθ' "Τπανίς τε Δυμᾶς τε,
Ἐξ ἑτάρων κτάμενοι μηδὲ η σέο Πάνθω πολλὴ
Ωνησ' ἐνεβίη πίπτοντ, δέ σέμμα τὸ Φόίβω.
Ω Τρωὴν ασοδός! Ω φλὸς δικέων πυμάτηγε!
Μάρτυροι ἐζέμοι. "Ισε γάρ ως ὑμῶν ἐπὶ λόιθη,
Οὐ βέλε, δέ χεῖρας Δαναῶν ἐφάμιλα ἀλέαθαι.
Κέ εἶμε πεσεῖν πέπρωτο μάχη, γδὲν καθυφῆκα.
Χασσάμεθ' οώ μόγις. "Ιφιτος ἀμμιγα, καὶ Πελίας τε:
Ιφιτος ἡλικίη τελέθων νωθέσερος ἥδη
Τρώματι δ' αὖ Πελίας, τὸν βάλλων ὅτασ' Οδυσσεὺς.
Κραυγὴ δὲ, Πριάμος ἐπ' Ἀνάκτορα κέκλετο ὧνα,
Ἐνθ' ὥρτο κρατερὴ ύσμηνη, ἀργαλέη τε
Φάγης καὶ ἀλλια μή τινα δῆριν αὖ "Ασυ κροτεῖθαι.

445

450

455

460

465

"Ενθ'

* * *

Στίχ: 457. "ΩΝΗΣ" ΕΥΣΕΒΙ' Η . . . Καθάπερ οώ γδὲ τῷ Ρίφῃ (Άνωτ: 51χ. 453.) ὄνηστι ή ισότης, καὶ τὸ φιλοδίκαιον, σύτως γδὲ τῷ Πάνθῳ η σσισῆς, καὶ τὸ Ἀπὸλλωνος σέμμα, ὡπερ ως ιερεὺς ἐνεκοσμέτο, εἰς σωτηρίαν τι σιωπεύλεσεν. Ός γδὲ τῇ Κασσάνδρᾳ, καὶ τῷ Κοροίβῳ, τὰ Θεῶν αγάλματα, ὃν κατενώπιον, η μὲν κατεβιάδη πρὸς Λίαντος, ο δὲ υπὸ Πηνέλεω κατεσφάγη.

Στίχ: 458. Ω ΤΡΩΗ ΣΠΟΔΟΣ! Περιπαθῶς τὰ φιλαττα, ὃν ην αὐτῷ ἐν Γῷ βίῳ, μάρτυρες ἀνακαλεῖται, διαβεβαιώμενος γδὲν ἐλάσσονι τῷ αλλων γδὲ αὐτὸς τῇ προθυμίᾳ προσχεῖται, καὶ προσπαντῶν τῇ υπονοίᾳ, ην αντις περὶ αὐτῷ λάβοι, ητοι ανανδείαν, η πρεδοσίαν τέτω καταψηφισάμενος, δι τῶν αλλων ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτομαχίᾳ πεσόντων, σῶσ αὐτὸς διεγένετο. Αγάγει δὲ τὼν σωτηρίαν ἐπὶ τὼν Ειμαρμένων, καθ' ην ὅτασ αὐτῷ πεπρωμένον ην διασωθῆναι, ἀσπῆ καὶ αδιαλάβητον.

Στίχ: 462. . . . ΙΦΙΤΟΣ ΑΜΜΙΓΑ ΚΑΙ ΠΕΛΙΑΣ ΤΕ κτ: Σωιτησιν ἀρισταί Αἰνείας τὸν υπὲρ τῆς περὶ αὐτὸν προνοίας λόγον, διὰ Ιφιτος καὶ Πελίας τῶν αὐτῷ σωδιασωθέντων. Ει γάρ Ιφιτος, Φησὶν, ο διὰ γῆρας ηδη νωθέσερος ὣν, καὶ Πελίας, ος καὶ τραυματίας λι υπὸ Οδυσσέως, τὸ θαυμένην ἐπὶ τῆς συμβολῆς διεξέφυγον τὶ θαυματὸν κάμε, τὸν καὶ τῇ ηλικίᾳ ἀκμαλέον, καὶ ἀτρωτον, περιγενέθαι; σύτω κάμοι πάντως, οἰαπερ κάμενοις, σωθίωαι ἐπέπρωτο.

Στίχ: 467. ΦΑΙΗΣ Κ' ΑΛΛΗΝ ΜΗΤΙΝΑ ΔΗΡΙΝ. . . . Αεὶ γάρ τῶν καὶ αἰδήσει ληπτῶν τὰ σφοδρότερα καὶ ἐπικρατέστερα, τῆς ἐπὶ τὰ μετριώτερα καὶ αδενέστερα προσοχῆς μέρος γάτι μικρὸν παραμετίται, καὶ πρὸς ἑσυτὰ τὸ πλεῖστον αντιμεθέλκεται. Ήν δὲ ως εἰκὼς τότε η περὶ τῷ Βασιλείῳ κατισχύστα δῆρις τῶν μὲν ἐκπορθῆσαι προσθυματεύοντων, τῶν δὲ ἀμιώσεν τε καὶ σώζεν ἀνταγωνιζομένων, ως ἐνταῦθα ἐκατέρων τὸ τῷ ἔργῳ πέρας ἐσυνθατικός εἰσιμένων, καὶ τῆς δῆλης ἐγχειρήσεως τὸ κεφαλαιον.

Βεβλ. Β'.

P

Στίχ:

Incidit: Ast alii subeunt; nec saxa, nec ullum
Telorum interea cessat genus.

Vestibulum ante ipsum, primoque in limine Pyrrhus

470 Exultat telis, & luce coruscus ahēnā.

Qualis ubi in lucem coluber mala grama pastus,
Frigida sub terrā tumidum quem bruma tegebat,
Nuuc positis novus exuviis, nitidusque juventā,
Lubrica convolvit sublato pectore terga,

475 Arduus ad solem, & linguis micat ore trisulcis.

Vnā ingens Periphas, & equorum agitator Achillis,
Armiger Automedon, unā omnis Scyria pūbes
Succedunt tecto, & flamas ad culmina jactant.
Ipse inter primos correptā durā bipenni

480 Limina perrumpit, postesque à cardine vellit
Æratos: jamque excisā trabe, firma cavavit
Robora, & ingentem lato dedit ore fenestram.
Apparet domus intus, & atria longa patescunt;
Apparent Priami, & veterum penetralia regum;

485 Armatosque vident stantes in limine primo.

At domus interior gemitu, miseroque tumultu

Misce-

* * *

Στίχ: 470. ΕΙΓΔΟΣ ΦΡΑΞΑΜΕΝΟΤΣ ΤΟ ΧΕΛΩΝΗΣ κτ: "Ην δὲ ἡ χελώνη πα-
ρατάξεως εῖδος καὶ σιωπησμένη, καθ' ἥν ἐπὶ τῷ ἀγύματος, οἱ μὲν πρω-
τοταγεῖς τῶν σρατιωτῶν ὅρθιοι ἔιστες, οἱ δὲ δευτεροταγεῖς μικρὸν ὑπο-
καμπτόμενοι, νῦν τε τρίτοι, καὶ οἱ τέταρτοι ὅμοιῶς ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον οἱ δ'
ἴχατοι τὸ ἀριστερὸν γόνυ τῷ γῇ προσερέσσαντες, ἀλλας ἐπ' ἄλλαις τὰς ασίδας
ὑπέρει κεφαλῆς αἰωρεύμένας σωῆπτον, ὡς μίαν ἔξι ἀπασῶν σωισαθαι ἐπι-
φάνειαν ιχυράν τε καὶ κρατεράν ἐς τοστόν, ὡσει καὶ σύνδεσις ἐπ' αὐτῆς
βαδίζειν ἔχειν ὄπλιτας, καὶ ἵππους ἐπιπορέυεθαι, καὶ ὄχήματα ἐπελαύνεσ-
θαι μηδὲν τῶν ὑπὸ τῷ τοιχτῷ σεγάσματι παχύντων, διά τε τὸ ἐυσκέπασον,
καὶ τιλαὶ ἐκ πολλῶν ἀμφα διωάμεν, εἰς ἓν σωιστῶν, ιχιὰ καὶ ἀντέρεσσιν.
"Αρισταὶ δὲ τὸν χελωνοειδῆ τόνδε σιωπησμὸν ὑπέγραψεν Ἀπολλώνιος ἐν
Β. τῶν Αργοναυτῶν:

"Ως δὲ ὁ ὄτετος κεράμω κατερέψεται ἔρκιον ἀνὴρ,
"Δώματος ἀγλαῖην τε, καὶ μετέψειμεναι ἀλπαρ-
"Ἀλλας δὲ ἔμπεδον ἀλλος ὄμας ἐπαμοιβὸς ἀρηγεν"
"Ως οἵ γ' ασπίσις υῆς σιωπητώσσαντες ἐρεψαν.

Καὶ Κοῖντος δὲ ὁ Καλαβρὸς (ΙΑ'. τῶν Παραλειπ. σίχ. 360.)

"Ασσίδας ἴγτιωσαντο, βάλον δὲ ἐφύπερθε κάρηνα,
"Θέντες ἐπ' αλλήλοισι, μιᾶς δὲ ἀπαν τῆμοσεν ὄρμη.
"Φάσις κεν μεγάροιο κατηρεφὲς ἔμμεναι ἔρκος
"Πυκνὸν, δὲ γάρ τ' ανέμοιο διέρχεται ύγρον αέντος
"Ριπὴ ἀπερεσίη, γάρ τ' ἐκ Διὸς ἀσπετος ὄμβρος.
"Τοῖοι Ἀργείων πεπυκασμέναι ἀμφὶ βοσίας
"Καρτωσαντο Φάλαγγες, ἔχον δὲ ἓνα θυμὸν ἐς αλκηῶ.
"Εἰς ἓν αὔρημεναι.

Διττῶ δὲ τῆς τοιᾶσδε χελώνης ἔνοι τιλαὶ χρῆσον, Διών, ἡ Σιφιλῆνος ὁ
τέττας Ἐπιτομεὺς, εἰσηγήσατο" (εἰς Βι. Λυγ.) τιλαὶ μὲν, ὅτε πρὸς Φρέρειόν
ητι προσμίσγοντες προεπορέουντο" τιλαὶ δὲ, ὅτε ὑπὸ τοξοτῶν περιεσοιχίζον-
το. Διὸς καὶ τῆς χελώνης, Φοῖο, τιλαὶ ἐπικλησον εἰληφέναι, πρές τε τὸ ιχυρὸν,
καὶ πρὸς τὸ εὐσκέπασον αὐτῆς. Παρὰ ταῦτα δέ τιλαὶ κατὰ σιωπησμὸν, καὶ
ἀλλας

"Ενθ' ἄρα ὁρμάνοντα ἀτειρέ ὅπωπαμεν "Αριω,
Καὶ Δαναὸς ἀδρός ἐπὶ σενομένης γε μέλαθρα,
Εἶδος Φραξαμένης τὸ χελώνης, πρόσθε πυλάσων.
Τοιγάρι ἐρηρέδαται προτὶ τέχεσι κλίμακες ἥδη,
Βαθμὸς δὲ ἐσσυμένως ἀμβαῖνον ὑπὰ ταῦθιστα,
Ἄσπιδας ἐν λαῆσι προβαλλόμενοι κατὰ τόξων,
Ἡδὲ ἄμα δρασσόμενοι κορυφάων δεξιτερῆσιν.

470

"Αντα δὲ Δαρδανίδαι, Βάριδας τὸ ὁροφῶματάτ' ὄντων
Ακρα διέσπων. Τοῖς δὲ τοῖς, (ἐπεὶ ἄρα λοιδία λεῦσσαν)
Ως βέλεσ', θυσίας ἐπεχάρεν κῆρας ἀλάλκειν,
Καὶ δὰ δοκὺς χρυσέας, προγόνων κοσμήματα κεδνὰ,
Ἐξεκυλίνδων αὐτὸς δὲ ἐρυσσάμενοιγε μαχάρας,
Αμφικατασχόντες πρώτας πυλεῶνας ἐφράρεν,
Πολλοὶ ἀστῆς θυσάντες ἀγήμασι πυκνοῖς.

475

480

P 2

Καὶ

* * *

ἄλλαι τνὲς πολιορκητικαὶ σωμάταντο χελῶναι παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐκ ξύλων
μηχανικῶς κατασκευαζόμεναι· ὃν αἱ μὲν, (Χωρίδες ἐκπλέντο) δὶ ὃν ταῖς
ἐκ χωμάτων, καὶ ξύλων, καὶ λιθῶν συμφορήσει, τάς ἀπαντώσας τάφρους
τε καὶ καπέτας πληρεύντες, τὸ χωρίον, ὅπῃ δεήσει, καθωμάλιζον. Λί δὲ
(Κειφόροις) δὶ ὃν τὰ τέχη καὶ τὰ πυργώματα κατεδονεῖτο συχνὰ καὶ
κατηρεύπετο, ὡς Βατὸν ἔχης ἐναὶ καὶ εἰσιτηγὸν εἰς τὸ Αἴσι τὸ πολιορκή-
μενον. Περὶ μὲν οῶ τῶν χελωνῶν τέτων μέτιδι Ἐρβίκ. Στεφαν. Θη-
σαρ. Τόμ. Δ. Σελ. 466 καὶ 467 ἐνθα πολλὰ ἐκ Συγγραφ. Λατίν. καὶ
Ἐθλῶ σωμάτοχεν.

Στίχ. 471. ΤΟΙΓΑΡ ἘΡΗΡΕΔΑΤΑΙ ΠΡΟΤΙ ΤΕΙΧΕΣΙ ΚΛΙΜΑΚΕΣ "ΗΔΗ, Τῆς διὰ
κλιμάκων ἐφόδης ταύτης ἐπὶ τὰ Περιάμε Ανάκτορα, εἰκόνα τηνὰ προκεισ-
θαι Φησὶν ὁ Σχολιογράφος Κέρδης παρὰ Θάκιδην, ἐν τῷ Γ. Βιβλ. ἐνθα
ὁ Συγγραφέος διασκευάζει τὰ λόγω τιὼ τῶν Πλαταιῶν ὑπέρ τὰ τέχη
ἀνάβασιν· ὃν μέτελθε Βληθεῖς· ἐμοὶ γὰρ πάντας τὸν θερσὶ τὸ βιβλίον
ἢ πάρεσιν.

Στίχ. 472. . . . ΑΜΒΑΓΝΟΝ ΤΠΑΙ ΣΤΑΘΜΟΙΓΣΙΝ. Ἐφ' οὐψηλῷ πύλαις τηνὶς
ἡ πυλίδας νοητέον τὴ Περιάμε παλατίς, ὃν ἄχρις ἐπαναβῆναι διὰ κλιμά-
κων ἐπάναγκες ἦν· ὡςει ἐσώ τῶν δωμάτων γειέθαι, δὶ αὐτῶν εἰσορέσσαντας.

Στίχ. 480. . . . ΠΡΩΤΟΥΣ ΠΤΛΕΩΝΑΣ ἘΦΡΟΥΡΟΥΝ, Ἐν ὃ τῶν ἐν
τοῖς Αιγακτόρεσι σωμάτησιν Τράων, μέρος τὰς Βάρεσις ὑπεκμοχλένου-
τες, τὰ τε ἄκρες Φατγώματα, καὶ τὰς περιχρύστας δοκὺς διασπῶντες, αἱ
ὄπλοις ἐχρῶντο κατὰ τῶν τιὼ ἀνάβασιν διὰ τῶν κλιμάκων ἐξωθεν ἐπι-
χειρέντων, ἄλλοι ἐξ αὐτῶν συχνοὶ συλλεχθέντες ἐνοπλοι, τὰς πρώτουν ἀ-
παντώσας εἰσόδης ἐφεύρεν, μη δὶ αὐτῶν οἱ ἐμβάλλοντες εἰσορμησαν· τὰς
δὲ τοιαύτας, imas fores ὁ Πιπτῆς εἶπε. Καὶ τοι γε ἐν Αντιγράφοις αρ-
χώντος, εἰσὶν οἵ· unas fores, ἐνρίσκεσι. Τὸ μὲν δὲν ωπας ἐποτεθὲν, καὶ τὸ
μόνας σημαῖνεν, ἐνοεῖν παρέχεται, αἱ ἐκεῖναι μόναι αἱ τιὼ ἐσεδον ἐτύγ-
χανον ἐπιτρέπονται. Οἱ δὲ τὰς imas αναγνώσκοντες, διεφέρων αὐθίς αὐ-
τὰς ἐξελήφασιν. Οἱ μὲν γὰρ τὰς ἐνδοτάτας δηλεθαῖς ὑπέλαβον, οἱ
δὲ τὰς πρώτας, καὶ πρὸς τὰ ἐκτὸς ἐκκειμένας· σὺν οἷς καὶ ἡμεῖς τὸ γὰρ
imases (ἥπερ ἐσὶν ἡ ποιοτάτη ἀνάγνωσις) τὰς κατωτάτας δηλεθαῖς παρίσησιν.
ἥτοι τὰς πυμάτας· Ὅτι τὸ imum καὶ τὸ sumum αντιπαράκειται, αἱ
τὸ πύματον καὶ τὸ ἀκρότατον. Καὶ ἐσὶν δέ τοι, τὰς περὶ ὃν ὁ λόγος εἰσό-
δες ταύτας, ἡ θύρας, τὰς ἀνωτέρω δηθεύσας, εἴτε πύλαις, εἴτε πυλίσιν
ἀντιπαραθέθαι, πρὸς αἱ ἔδεις κλίμαξις χεργαθαι. (Στίχ. 473.) Πότερον δ'
ἄρα αἱ ἐνδότατα αὐταὶ ὑπῆρχον (Interiores) αἱ Πιερίων ἐδόκει τὰ Σχο-
λιογράφῳ, ἢ αἱ πρώτων ἀπαντώσας τοῖς προσιθσιν ἐξωθεν, αἱ δὲ τοῖς
πλείονις δοκεῖ, καὶ ἡμῖν; ἀλλ' εἴτι τὸ πρώτον ἔλοιτο, θαυμάσαιμι ἄν. Φιλέσι
γὰρ

Miscetur, penitusque cavæ plangoribus ædes
Foemineis ululant: ferit aurea fidera clamor.

Tum pavidæ tectis matres ingentibus errant:

490 Amplexæque tenent postes, atque oscula figunt.

Instat vi patriâ Pyrrhus: nec claustra, nec ipfi
Custodes sufferre valent: labat ariete crebro
Janua, & emoti procumbunt cardine postes.
Fit via vi: rumpunt aditus, primosque trucidant

495 Immissi Danaï, & late loca milite complent.

Non sic aggeribus ruptis, cum spumeus amnis
Exiit, oppositasque evicit gurgite moles,
Fertur in arva furens cumulo, camposque per omnes
Cum stabulis armenta trahit. Vidi ipse furentem

500 Cæde Neoptolemum, geminosque in limine Atridas:

Vidi Hecubam, centumque nurus, Priamumque per aras
Sanguine foedantem, quos ipse sacraverat ignes.

Quinquaginta illi thalami, spes tanta nepotum,
Barbarico postes auro, spoliisque superbi

505 Procubuere. Tenent Danai, quæ deficit ignis.

Forsitan & Priami fuerint quæ fata, requiras.

Urbis ubi captæ casum, convulsaque vidit
Limina tectorum, & medium in penetralibus hostem :

Arma

* * *

γὰρ ὡς οἵον τε πορέωτάτω τὸς ἐπιτιθεμένης ἀπέργεν, μηδὲ εἰς τὰ ἐγγυτέρω χωρεῖν αὐτοῖς ἐφίεναι· ὅπως ἂν ἀπὸ τῶν ἐμπροσθεν εἰς τύχοι, οἱ φρεστεῖν τεταγμένοι ἀπελαθέντες, ἐπὶ τὰ ἐνδοτέρω, καθ' ὑπαναχώρησιν, δευτέρους περίους πρὸς τὴν ἀπεργὴν ἐνταῦθα τοῖς προσβιαζομένοις τὴν πάροδον. Νοεῖν τοίνυν δέοντα imas ἐνταῦθα fores, τὰς πυμάτας τε καὶ κατωτάτας πύλας τῶν Ἀνακτόρων Πρειάμψ, ὡς ἀπὸ τῆς ὑψης ἔτως ἀφορωμένας τὴν ὄποδομήματος. Τέτων δέτοι ἔμενεν τὰς ἐνδοτάτας, κατὰ Πλέγιον, τὰς δὲ πρώτον ἐρχομένοις ἐξωθεν ἀπαντώσας τοιαύτας ἕστας, ὡς γε πρὸς τὸ μέρος εἰπεῖν, ὅτεν εἰσβάλλεν ἔμελον οἱ πολέμοι. Οὕτω καὶ τῶν Γαλλιῶν ἐρμηνευσάντων τὸν Μάρωνα, ὃ μὲν ἐπὶ τὰ κάτω προσέχων ἐξέδωκεν: D' autres rangés en bas derrière les portes. 'Ο δὲ, πρὸς τὰς πρώτας ἀπιδῶν ἐξέφρασεν: D' autres l' epée a la main gardoient les premières portes. 'Ο δ' Ἰταλὸς Κάρος τὴν διαφορὰν ὑπεράλμενος, ἐξέθετο:

„Ed' altri unitamente, entro a la porta
„Stavan coi ferri bassi, in folta schiera
„A guardia de l' entrata

Στίχ: 482. ΚΑΙ' ΔΗΘΥΜΟΣ ἘΠΕΣΣΥΤΤ' Τερτ' δὲ καὶ Ἐκτορες παρ
‘Ομηρω περὶ ἐαυτῇ ἐφασκει: Ιλ: Z. 361.

„Ηδη γέρμοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὁ φρέπειαμώ
„Τρώεσσος

Στίχ: 488. ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΦΟΙΤΑΝ. Θυγάτηρ μὲν δὲν αὔτη
‘Ηετίωνος, Ἐκτορος δὲ ἀκοίτη, μήτηρ δὲ Αἴσυανακτος. Περὶ ταύτης Όμηρος,
‘Ιλ: Z. 395.

„Αυδερομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἐκτορος, κτι:
Ταύτης δὲ καὶ οἱ ημέτεροι πλατύτερον ἔτι μεμνήσεται ἐν τῷ ἐφεξῆς Βιβλο:
Γ'. ἐνταῦθα γὰρ περὶ αὐτῆς ἐκ παρόδου τοσσότο μόνον, ὅτι διὰ τῆς ἐντὸς τῶν Βασιλείων αμφόδε, ὡς τὸς πενθερὸς συχνάκις ἐφοίτας τετέσι πρὸς Πρειάμψον καὶ Ἐκάβιω, φέρεσσα ἀμαὶ δὲν ἐξ Ἐκτορος ἐχε παιδα Αἴσυανακτο.

„Τὸν

Καὶ δὴ θυμὸς ἐπέσσυτ', "Ανακτος δώμασ' ἀμιῶειν.

Χρωσμεῖν δ' ήττηθεῖσι τε, καὶ σφίσι θάρσος ὄφελειν.

"Ην οῑ τις πυλεῶνος ὅπιθε μεσαύλιος οἰμη,

Καὶ κρύφιοι θύραι, ὡν διὰ εἰς οἴκας Πριάμοιο,

485

Ἐξ ἄλλου, ἐπὶ ἄλλον, ἐτοιμη ἀμφόδος ἔσκεν·

"Ἐνθεν οἰζυρὴ, εὐτ' ἔμπεδος Ανάκτορα θάλλε,

Δηθάκι Ἀνδρομάχη Φοιτᾶν μενάξ γε ἐώθει,

Οἴη πρὸς γ' ἐκυρώει, πᾶνδ' Ἀινάνακτα ἔχασα.

"Ἐνθεν ἐγὼ ἄκρωι ἐπὶ ἀψίδα δώματος εἴμι,

490

Οἰκτροὶ οἵθεν βέλεα προτάλλοι ἐτώσια Τεῦκροι.

Πύργον ἀτὰρ μεγάροισιν, οἷς ίσατο ψερεφέσσι,

Τένεν ὑπὲρ δέ τέγης κορυφῶ ἀγαν, ἐς δ' οὐ πόλεστα

Τῷ τε ἀπὸ Τροΐη δ' ἐφύπερθ' ὥπταζετο πᾶσα,

Καὶ Δαναῶν νῆες, καὶ Ἀχαιῶν σρατοπεδεύσεις.

495

Τὸν δὲ περιχόντες κύκλω τομόεντι σιδήρῳ,

Λύσαμεν αρμονίης πινακάσεις, η διὰ χαῖνον·

"Ἐκ δ' ἄρα ἐσασάμεθ' ἐδράνων ἀπ' ἄνωθεν ἀφέντες.

Σὺ δάπιψ μεγάλῳ δὲ μέγας κατὰ ἥριπε πύργος,

Καδδὲ πεσὼν ἀθρόας γε κατηλοίησε Φάλαγγας.

500

Οἱ δ' ἄρες ἐφεξάης ἄλλοι προσίεσσαν ἐπ' ἄλλοις.

Τετάκι δ' ὁ λιθοί, γδὲ βελῶν γένος ἄλλο μεθεῖτο.

Πύρρος δ' ἐν προθύροισι, πρό τε σαθμοῖο πυλῶνος,

Δᾶεν οἰζοῖσιν, μάρμαρε δὲ νώροπι χαλκῶ.

Ως

* * *

"Τὸν δὲ Ἐκτωρ καλέσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι

„Ἀινάνακτ“ οἶος γὰς ἐρύετο Ίλιον Ἐκτωρ. (Ιλ: Ζ. 402.)

"Ην δήπερ ἐτυμολογίαιν ἐν Κρατύλῳ Πλάτων ἐπαινῶν, μάλα ὁρθῶς ἔχειν,
Φησὶ, τὸν τῷ σωτῆρος γὸν Ἀινάνακτα ἀποκαλεῖν. (Ἀνάκτος δηλ.: τῷ
Ἀινος τέττα, δὲ σωτῆρος αὐτῷ. (Τέττον δὴ Σέρβιος σημειῶται, τὸν
Ἀινάνακτα ἔτι παῖδα, υπὸ Οδυσσέως, (οἱ δὲ υπὸ Μενελάου) αἴρπαθέντα,
κατὰ κρημνῶν ἀδηλῶα. Οσσα γάρ τις περὶ αὐτῷ παρ Ἐλησι διέργει κα-
κὴ καὶ ἀπαίσιος, ὡς εἰπερ ἀν ὁ παῖς ἐπιδίσει τε καὶ ἀνδρωθεῖη, δίκας
αὐτῷ δώσειν δὲ Ἐλλὰς ἐμελλεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τῶν γονέων αἴματ-
μένων, τὰς βαρυτάτας.

Στίχ: 492. ΠΤΥΡΓΟΝ ἌΤΑΡ ΜΕΓΑΤΡΟΙΣΙΝ, Ουχ ὁ αὐτὸς πύργος τῷ
παρ Ὄμηρος έτος ἐτίν, ἐφ' οὐ οἱ περὶ Πρειάμον Δημογέροντες εἰσάγουσται
καθήμενοι. (Ιλ: Γ. 145) ἐκεῖνος γὰρ ἐκείτο σκαμῆσι πύλησιν. (Αυτ. 149.)
οὗτος δὲ ἐπ' αὐτῶν ἴδετο τῶν Βασιλείων μεγάρων. Αγεμίω ἀπὸ τῷ
Ουργιλιακῷ τῷδε πύργος πόρρωθεν εἰς θέσιν ἀπίκατα, δόμοια χεδὸν ἐξι-
οῖς Ομηρος ἐποίησε τον Ἐνοσιχθονα θεᾶθα (Ιλ: Ν. 12) καθεδέντας

„Τψε ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμεις ύληστης

„Θρησκίης ἐνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ίδη,

„Φάνετο δὲ Πρειάμοιο πόλις, καὶ γῆς Ἀχαιῶν.

Στίχ: 503. ΠΤΥΡΓΟΣ Δ' ΕΝ ΠΡΟΘΥΡΟΙΣ κτ: Περὶ τῷ Πύρρῳ, δὲ καὶ Νεοπτό-
λεμος ύσερον ἐπεκλήθη, δρα ἀνωτ: Σημ. 51χ: 282. Νεανικῶς οῑ ἐνταῦθα
ὁ Ποιητὴς ἡμῖν τὸν γεῖγαν παρίσησι, πρῶτον ἐν προθύροις, καὶ ἄχρις αὐτῷ
τῷ σαθμῷ τῷ πυλῶνος χωρεῖν τολμῶντα, δισοῖς τ' ἐπιγυννύμενον, καὶ
τοῖς ἐκ τῆς χαλκῆς ἐπλίσεις ἀμαρύγμασι περιλαμπόμενον ἐπειτα σω-
τοῖς περὶ αὐτὸν προμαχεῖντας καὶ κρατεῖσι μὲν τὰς εἰς τὰς Ἀνάκτορες
εἴσοδοι παραβιαζόμενον, θηριωδᾶς δὲ τέως τῇ περιόσῃ διασάμεις καταχρώ-
μενον. Καὶ γὰρ:

Q

Στίχ:

- Arma diu senior desueta trementibus ævo
 510 Circundat nequicquam humeris, & inutile ferrum
 Cingitur, ac densos fertur moriturus in hostes.
 Ædibus in mediis, nudoque sub ætheris axe
 Ingens ara fuit, juxtaque vetricrima laurus
 Incumbens aræ, atque umbrâ complexa Penates.
 515 Hic Hecuba, & natæ nequicquam altaria circum,
 Præcipites atrâ ceu tempestate columbæ
 Condensæ, & Divûm amplexæ simulacra sedebant.
 Ipsum autem sumptis Priamum juvenilibus armis
 Vt vidit: Quæ mens tam dira, miserrime conjux,
 520 Impulit his cingi telis? aut quo ruis? inquit,
 Non tali auxilio, nec defensoribus istis
 Tempus eget: non, si ipse meus nunc afforet Hector.
 Huc tandem concede; hæc ara tuebitur omnes;

Aut

* * *

Στίχ: 505. ὩΣ Τ' ἘΝ ΦΩΤΙ ΔΡΑΚΩΝ οτ: Δράκοντι τὸν Νεοπτόλεμον εἴκονίζει,
 ἐκ μὲν Ὁμήρου τιὼ παραβολιῶ ἀποξέσας, ΙΙ: X. 93.
 „Ως δὲ δράκων ἐπὶ χεῦ ὁρέσερος ἄνδεα μένησι,
 „Βεβρωκὼς κακὰ φάγματι, ἐδύ δὲ τε μὴν χόλος αἰνὸς·
 „Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἐλισσόμενος περὶ χεῖ.

Προσφυέσαται δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῶν μεθαρμόσας, καὶ τεχνιώτατα,
 ὡς μηδὲ δάδιον εἶναι ποτέραν τῶν εἰκόνων Φάναι καθλίουσα, τιὼ τῷ προσ-
 χειδιασταμένης, η̄ τιὼ τῷ ζηλώσαντος; οὐτω γάρ ἔκατέρας τοῖς ὑποκειμένοις
 προσήμοσι πράγματοιν, ὡς ἐκ τὴν κάλλιον Ὁμήρω μὲν γάρ πράκειτο, Τὸν
 σάδιων μένοντα γράψαν τὸν ἐπιόντα πολέμιον. Οὐργυλίῳ δὲ, τὸν ἐπάλμε-
 νον κατὰ τῷ δυσμενῆς γεῶνα, καὶ τὰ βασιλικὰ Ἀνάκτορα καθελεῖν τε καὶ
 διαπέρσαι ὀρεγόμενον, ὡς ἀριστα καὶ Σαμβήλ ἐπέισης Κλάρκιος, ἐν ταῖς
 εἰς τὰ Ὁμήρου παρασημεωσεσιν.

Στίχ: Αὐτ: ἘΠΕΙ ΚΑΚΑ ΦΑΡΜΑΚ ΑΠΕΒΡΩ. Τὸ δὲ (κακά) ὥδε, οἵσι
 καὶ παρ Ὁμήρῳ, ἐχ ἀπλῶς εἰρῆθαι ὑποληπτέον, ἀλλὰ καὶ η̄ ἐμποιεῖν
 πεφύκασι λύμιλα, η̄ τοῖς χρωμένοις, η̄ διὰ τῶν χρωμένων τοῖς ἄλλοις. Α
 γάρ εἰς νομίω ὁ Δράκων προσφέρεται, αὐτῷ μὲν ἀγαθα ἐσὶ, κακὰ δὲ,
 οἷς περ ἄν, ἐξ αὐτῶν κορεδεῖς ἐπεμμανεῖη παροξυσθεῖς καὶ καταδάκη.
 Καὶ γάρ τοι καὶ μοσκύαμος κακὸν μὲν ἀνθρώπῳ Φαγεῖν, οὐ δὲ καὶ τῶν
 πάνυ ἐνχερήσων. Καὶ τὸ ήδυσμον (η̄ Μίνθη) καλὸν ημῖν εἰς γεῦσιν ηδυσμα,
 καὶ ηδύ οὐφρανθῆναι, γιασιξί δὲ, Φασίν, οσμωμέναις λαβάται πρὸς σύλ-
 ληψιν.

Στίχ: 506. ΟΙΔΑΛΕΟΣ οτ: Τηὸ δέργης φλεγμάνων: tumidus qui sem-
 per irascatur: (οἰς φησὶ Σέρβιος.) η̄ (οἰδαλέος) ὡς ἐμπλεος ιδ, οτι καὶ ἐξ
 ιδ οἰδημα γίνεται: tumidus, quia à veneno tumor: (οἰς ὁ Κέρδης.) Οὔτω καὶ
 οἱ Des—Fontaines: enflé de fucs venimeux. Εν δὲ τῷ υπὸ τῷ Ἰταλῷ Κάρχε
 μεταφράσματι:

„Tale un colubro mal pasciuto e gonfio.
 τὸ πιαλ πασιοτο: (κακῶς τραφεῖς,) ἐχ ὡς τὸν ἀτροφον ἐκδηλεῖν νοητέον.
 πᾶς γάρ διον τε ἀτροφον επεῖν, τὸν ἐκ τροφῆς ἐξωδηκότα; ὥδε τὸν τρο-
 φαῖς ἀπροσφυέσιν ἐκυτῶ καὶ ανοικεῖοις χρηστάμενον ἀλλὰ τὸν τοικύτων,
 αἴπερ ἄν εἰς ἄλλων λύμιλων τε καὶ φθοράν μεταβάλλοιεν. Τὶ δὲ ἄρα ὁ Lal-
 lemand βάλεται ημῖν ἀποδῆς: Où pendant l' hiver il s' est nourri de fuchs
 venimeux; πάντως ἐχὶ τέτο φησὶν Οὐργυλίος. Ἀλλως τε καὶ χειμῶνος ὁ
 Δράκων ἐγέρεται, ἀλλ' ἀπονεγκρωταί τῷ ψύχει, καὶ νωθρὸς κατταὶ
 αἰκινητῶν καὶ τοι ὥδε τότε ἀπεισιν αὐτῷ ὁ ίος, (οὐ δηλ: ἐκ τῶν περὸς τῷ
 χειμῶνος βραδέντων σιωπήγαγεν) ὡς ὁ Σενέκας φησὶν Ἐπιτ. μβ. Dum ri-
 get

"Ως τ' ἐν Φωτὶ δράκων δὲ, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἀπέβρω,
Γῆν υπὸ οἰδαλέος ψυχρῷ ἐνὶ χάματι κεῦτο,
"Αρτὶ λεβηριδ' ἀφέσ, ἀντὰρ γανόων νεοτῆτι
Λεῖα τ' ἔλισσαι νῶτα, καὶ οὐδὲ σέρνα δὲ πάρει,
"Ηελίς ἄντων γλώσσαν τριγλώχιν' λάλων.
Σῶ τε δὲ οἱ Περίφας μέγας, ἵππελάτωρ τ' Ἀχιλῆος

505

510

Q 2

'Auto-

* * *

get frigore, non defunt tamen illi venena, sed torpent.

Στίχ: 507. ἌΡΤΙ ΛΕΒΗΡΙΔ' ἈΦΕΙΣ κτ: Λεβηρὶς λέγεται τὸ τῷ ὄφεος γῆρας, δὲ ἀποδύεται ὁ ὄφις, (ώς ἐν τοῖς Γεωργ. Βιβλ: Γ'. σιχ. 516. ἐνθα δέ τοι καὶ τῶ Σημ.)

„Ηνίκας δικυνῆν φολίδων ἀπὸ γῆρας ἀμέρσας, κτ:
Τὸ οὐω̄ δισκενον ἐκείνο δερμάτιον (ὅ καὶ Σύφαρ καλεῖται υπὸ Λυκόφρεονος)
„ἢ Λεβηρὶς ἐσὶν ἡ καὶ τὰς Παροιμίας ἀπέτεκε: (κενώτερος, ἢ γυμνοτερος
Λεβηρίδος· καὶ τυφλότερος Λεβηρίδος.) Παρὰ δὲ τῷ Σείδᾳ, καὶ πένης τις
ἐγένετο Λεβηρὶς ὄνομα, ἐξ οὗ ἡ Παροιμία, Φοσὶ, μετέληπται.

Στίχ: 509. . . . ΓΛΩΣΣΑΝ ΤΡΙΓΛΩΣΣΙΝ ΙΑΛΛΩΝ. Ἐξ Ἀρτεμιδώρεω (Βιβλ.
Δ'. Κεφ. ΣΘ'.) σεσημείωκεν δὲ Κέρδης, ὅτι διττώ ἔχει τὰ γλώτταν ὁ
δράκων· ἥτοι δισχιδῆ. Καὶ τοι καὶ παρὰ τῷ Ἀριτ: (Περὶ Ζώ. Ιταρ. Βιβλ:
Β'. Κεφ. ΙΖ.) „δικρέαν, δύχι δὲ τρικρέαν, τὰ γλώτταν ἔχειν ὁ ὄφις ισό-
εηται. (Ἀλλ' ὅρα τὰ τῶ ἐν τοῖς Γεωργ. Σημ. Βιβλ. Γ'. σιχ. 520.)

Στίχ: 510. ΣΥΝ ΤΕ ΔΕ ΟΙ ΠΕΡΙΦΑΣ. . . . Ἡν μέν τις Περίφας, Αἰγύπτῳ
ἐκ Γεργύνος ὃς, δὲ λαχῶν εἰς γάμον μίαν τῶν Δαναιδῶν, τὰς Ἀκταίκω.
(Παρὰ Λαοδ. Βιβλ: Β'. Κεφ: Α') Ἡν δὲ Περίφας ἔτερος, ὃν πελώριον
Ομηρος αποκαλεῖ: (Ιλ: Ε'. 843.)

„Αἰτωλῶν ὁχίς ἀριστον, οχησίς ἀγλαὸν ύδων.
Ἐπεὶ δὲ περὶ τέττας Ομηρος Φθάσσας (Άρτ. σιχ. 843.) περιστέθετο, ως
αὐτὸν Ἀρης ἐξενάριζεν, ἔτερος ἀρετὴ ήμιν τῷ Ομηρικῇ τέττας ὁ Περίφας
ἔσαι ὁ Ουΐργιλιακός, ὁ ἐνταῦθα τῷ Πύρξῳ ἐπόμενος, καὶ περὶ Ingens ὄμοι-
ως καὶ ἔτος κατὰ Ουΐργιλιον ὅπερ ἐσὶ πελώριος. Θαυμάζειν τις ἐπεισ-
μοι, πῶς εἰς τῶν Ουΐργιλίων Σχολαστῶν (Taubinannus) τὸν αὐτὸν τέττον
ἔναιι διδάσκει, παρὰ ἐκατέρω τῷ ποιητῷ Περίφαντα; λέγει γαρ: Periphæs
Ætolorum Princeps, quem Pallas Orci galea texit. Οπερέ ἐσι: (Περίφας Ἀρ-
χηγὸς Αἰτωλῶν, ὃν ἡ Παλλὰς τῷ "Αἴδος κινέη ἐκάλυψε") περὶ τῷ Πύρξῳ
ἐπεμένει Περίφαντος λέγων Ἀλλ' ὅδεν υγίεις. Πῶς γαρ τῷ Πύρξῳ παρε-
πήδεις προσανήητο; πῶς δὲ ἡ Παλλὰς τῷ κινέη Περίφαντα ἐκάλυψεν,
ἢ τὰς κινέην ὑπερήν υποδύσσει, ἵνα ἀθέατος εἴη τῷ Ἀρετῇ. Απόχρη τὰ διη-
ρικὰ διελθεῖν ἐπὶ τῷ γνῶναι βελομένω διτι Ταυβιμάννος ἔτος, εἰκὸν ἐγίνωσ-
κεν ἃ ἀνεγίνωσκεν. Ἐχει δὲ ἔτοις παρ' Ομήρω τὸ δέάμα. Ἀρης κατὰ
τῆς δοθείσης υποσχέσεως Τρωσίν ἐπαμώλω, (Ιλιαδ. Ε'. 832 — 834.)

„Ἡτοι ὁμέν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν,
„Αἰτωλῶν ὁχίς ἀριστον, οχησίς ἀγλαὸν ύδων

„Τὸν μὲν Ἀρης ἐνάριζε μιαιφόνος. . . . Άρτ. (842. 844.)
Αἴθιων δὲ ἐν τέττοις Διομήδει διφεγλατεῖσα ἀντὶ Σθενέλεω, (Άρτ: 825
— 840.)

„Αυτίκα ἐπ' Ἀρετὴ πρώτῳ ἔχει μάριυχας ἵππες. (σιχ. 841.)
"Οφρε δὲ μὴ ἐπιγιγνέσαι τὰς Ἀρης ἐκφύγοι, υποδύσσει τὰς Ἀίδος κινέιν
ἀρέσατος γίνεται. Στίχ: 844. 845.

„Αυταὶ δὲ Αἴθιη
„Διῶν Ἀίδος κινέιν, μηδὲ μίν εἴδη θύριμος Ἀρης.

Τογυαροῦ Ἀρης τὰς Θεοὺς ὁρᾷν διφεγλατεῖσαν εἰκὸν ἔχων, ως Διομήδει ωθ-
άσατο μόνον, Περίφαντα μὲν, ὃν προσαπεκτονώς ἐναρίζειν αὐτεβάλλετο, εἰσ-
σε, Διομήδει δὲ απῆνται.

.Ως

- Aut moriere simul: Sic ore effata, recepit
525 Ad sese, & sacrâ longævum in fede locavit.
 Ecce autem elapsus Pyrrhi de cæde Polites,
 Unus natorum Priami, per tela, per hostes,
 Porticibus longis fugit, & vacua atria lustrat,
 Saucius: illum ardens infesto vulnere Pyrrhus
530 Insequitur: jam jamque manu tenet, & premit hastâ.
 Ut tandem ante oculos evasit, & ora parentum,
 Coneidit, ac multo vitam cum sanguine fudit.
 Hic, Priamus, quamquam in mediâ jam morte tenetur,
 Non tamen abstinuit, nec voci iræque pepercit.
535 At tibi pro scelere, exclamat, pro talibus ausis,
 Dii (si qua est cœlo pietas, quæ talia curet),
 Persolvant grates dignas, & præmia reddant
 Debita; qui nati coram me cernere lethum
 Fecisti, & patrios foedasti funere vultus.
540 At non ille, satum quo te mentiris, Achilles
 Talis in hoste fuit Priamo: sed jura, fidemque
 Supplicis erubuit, corpusque exangue sepulchro
 Reddidit Hectoreum, meque in mea regna remisit.

Sic

* * *

- , Ως δὲ βροτολογὸς Ἀρῆς Διομήδεα δῖον,
 Ήτοι οὐ μὲν Περιφαντα πελάριον ἀντὸθ' ἔσσεσθαι
 Κεῖθαι, δῆθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμὸν.
 Ἄυτὰρ οὐ βῆδὲ ιδὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο. (σιχ. 846 — 849.)
 Τὸ μὲν οὖν δράμα τοιότον, καὶ γάτω σαφέστερον Ταξιθμάννος δὲ υπὸ τῆς μο-
 νοσυλλαβῆς Ἀντωνυμίας (ΜΙΝ) παραχθεῖσι, τῷ καρκίνῳ ἐδράξατο, καὶ
 πάντα σωτέχεε. Δέον γάρ τὸ υφὲ Ομῆρος ἔηθεν περὶ τῆς κινέης. . . .
 . . . αὐτὰρ Αθλῶν
 Δῶν Ἄιδος κινέων, μὴ ΜΙΝ εἶδη ὅβριμος Ἀρης.
 Πρὸς αὐτὴν ἀναγαγεῖν Αθλῶν, καὶ τόγε (μὴ ΜΙΝ εἶδη) ἐξμιλιέονται, πε-
 ipsum videret οὐ δὲ πρὸς Περιφαντα ἀνέφερε, καὶ: ne ipsum videret, υπὲ
 αριστεῖσις αὐγόμενος Μέστης, ηρμιώνευσεν.
Στιχ: 511. ΑΥΤΟΜΕΔΩΝ ΟΠΛΟΤΧΟΣ· Τέττα συχνὴ παρ Ομηροῦ γίνεται
 μνεῖα, Ιλ. Ρ. Ἡν δὲ ἄρα Αυτομέδων γέτος, τῷ μὲν πατρὸς, τῷ δὲ
 Αχιλλέως πάλαι διφελατης, τῷ δὲ γάρ οὐδὲ Πύρδος οὐ αὐτὸς υπασπιστής, οὐ
 διπλάχος.
Στιχ: Αυτ: . . . ΟΛΗ ΤΕ ΣΚΤΡΙΟΣ ΗΒΗ. Πύρδω γάρ, ὡς ἐκ Δηϊδα-
 μείας τῆς Λυκομήδεας, τῷ ἐν Σκύρῳ μιᾷ τῶν Κυκλαδῶν Νήσων Βασιλέουν-
 τος, τεχθέντι, (ὅρα αὐτων: σιχ. 282.) εἰκὼς γε ἦν καὶ τὸν Σκύριον νεολαί-
 αν σωκειραπτένεθαι.
Στιχ: 518. . . . ΑΡΧΑΙΩΝ ΤΑΝΑΚΤΩΝ. Κανταῦθα οὐ Πομητὴς ἐπισεμύνει
 τὸν τὸν Τρωικὸν Κράτης ἀρχαιότητα, ὡς αἴνωτ. 386.
Στιχ: 519. . . . ΠΡΟΣΘΕ ΠΤΛΑΩΝ· Εκείνεις δηλι: οἵ τοις πρῶτοις πυ-
 λεῶνται ἐφερόντων, ὥστερον εἴρηται (σιχ. 480).
Στιχ: 525. ΑΜΦΑΦΟΩΣ ΕΚΤΟΝ ΔΕ ΘΥΡΑΣ. . . . ΣΤΑΘΜΟΥΣ ΤΕ.
 Ιεραὶ γάρ υπῆρχον Ρώμαίοις μάλιστα ἐκ Θηροκείας, αἵτε ἀνα καὶ κά-
 τω Φλοιοι τῶν πυλῶν, καὶ οἱ σαδμοὶ, οἱ αἱ παρασάδες. καὶ αἱ θύραι τὸ
 σωόλον· καὶ Θεὸς δὲ τις ἐπ' αὐτᾶς ἐφερόντος ἐτιμάστο καὶ ἐπισάτης, οὐ,
 Limentinus, οἷον εἰπεῖν Φλιάπος, αἴκι τῶν Φλιάν καλέμενος. Εσεβάζοντο
 δὲ ἄρα καὶ Ιανὸν, ὡς εὑρετικὸν τῷ θυρωμάτων καὶ τῶν κλείθρων. Θυραῖον

τις

Αυτομέδων ὄπλεχος, ὅλη τε Σκύριος ἥβη,
Ιθυσάν τ' ἀθρόοι, καὶ πῦρ ὁρόφοισιν ἐνῆκαν.
Αυτὸς δὲ ἐν προμάχοις πέλεκιν παλάμηφιν ἀέρας,
Δικλίδας ἐκ θαυμῶν ἔσπα, χαλκῷ ἀραρύσας.
Ἐκ τε δοκὸς τμῆσσων κοῖλαιν ἀτεράμνια δύρα.
Ευρύπορον δὲ οἶον τι θύρετρον τῆμος ἀνώκται.
Αμφαδὰ δὲ ἔσκε μέλαθρά τε ἐνρέα πάντα
Αμφαδὰ τὰ Πριάμες ἄδυτ', ἀρχαίων τ' ἀνάκτων.
Πάπταινον δὲ ἔσωτας ἐν ὅπλοις πρόθε πυλάων.
Δώματα δὲ ἐνδοτέρω, οἰκτρῷ κελάδῳ τε γόνῳ τε
Σωτετάρακτο μυχάμτερ ἀτάρτοι κοῖλα μελάθρων,
Ἐξολόλυς αὖνως κοπετοῖσιν θηλυτεράων.
Τῶν δέ τε ὑψηχῆς ὄλολυγῇ δρανὸν ἵκεν.
Μητέρες ἀν δὲ δόμας ἀμεγάρτυς δειλαὶ ἀλῶντο.
Αμφαφόωσ' ἔκνουν δὲ θύρας ἐδέων σαθμάς τε.

515

Πατρώῃ δὲ βίῃ κεχρημένος ἄντεχε Πύρδος·
Τὸν δὲ ὅτι ἀρ κλεῖθρ, & Φύλακες μένον αντιβίην γε.
Κοπτομένη δὲ ἡμισε πύλη πυκνοῖσι κριοῖσι.
Θαυμοὶ μὲν ὅηχθεν, σαθμῷ δὲ τ' ἀνετράπετ' ἀμφῳ·
Οἶμος δὲ ὥκτο βίῃ παρόδης ὅηγνυσι δὲ ὁῖαι·
Κτένοντες προμόλυς δὲ, ὅσοι σφίσιν ἀντίοι ἔσαν,
Βῆ Δαναῶν σρατὸς ἔνδον, ἀτάρτοι πάντα κατέχον.

520

525

530

Οὐχ

* * *

τις ἂν προσείποι τῷτον ἔξεληνίσας, ή Θυρῶν, ή Θύρων. Διὸ καὶ ἔξ αὐτῷ
Ιανας τὰς θύρας ὀνόμασαν. Τογαροῦ ἡ Τρωιάδες, διαπορθεμένων ἀν-
ταῖς τῶν ὀκημάτων, τὰς τε θύρας, καὶ τὰ περὶ ἀνταῖς περιεβάλλοντό
τε καὶ κατεψίλην, ἀμαὶ μὲν ὡς τῶν Φιλτάτων χαλεπῶς ἀποχωριζόμενα,
ἀμαὶ δὲ καὶ τὰς ἐπιτεταγμένας αὐταῖς ἐφόρες Θεὺς οἶον ἐκδυσωπεῖσας,
καὶ ἀρήγεν δεόμενα. Τάντιλα δὴ τιὼ περὶ τὰς θύρας τῶν Τρωιάδων μη-
τέρων περιπάθειαν, Ουρσίνος ἐν ταῖς Παραβέσεσιν αιμαφιβόλως σέτει τὸν
Μάρωνας ἔξεληφένου ἐκ τῷ Δ. τῶν Αποδωνίδες Αργοναυτικῶν.

,Κῦσε δὲ ἐόν τε λέχος, καὶ δικλίδας ἀμφιτέρωθεν
,Σταθμὸς, καὶ τοῖχων ἐπαφήσατο, χερσὶ τε μακρὸν
,,Ρίψαμένη πλόκαμον θαλάμῳ μνημῆσα ματρὶ¹
,Καλλιπε παρθενίης.

Στίχ: 526. ΠΑΤΡΩ'Η ΔΕ' ΒΙΗΙ ΚΕΧΡΗΜΕ'ΝΟΣ ἈΝΤΕΧΕ κτ. Πατρώδοντα τὸν
Πύρδον ὡδὲ ὁ Ποιητὴς ἡμῖν παριεῖνε, καὶ, κατὰ τὸν γεννήσατα, καρ-
τερὸν καὶ τῷτον ἐν πολέμοις καὶ ἀνυπόστατον.

Στίχ: 528. . . . ΠΤΥΚΝΟΓΣΙ ΚΡΙΟΓΣΙ. Τὸν πολυορκητικὸν Κριὸν, τὸ ἐπὶ τεχο-
μαχίαις τὸ πάλαι ἐν χρήσει μηχανῆμα, καὶ Ισορικοὶ καὶ Λεξικοποιοὶ αὐγ-
νοεῖθαι ὃν εἴσαν. Ἐπει τόνια η τῶν ἀνακτόρων Πριάμες πυλη μεγάλη
τε ἱῶ, καὶ κραταιῶς ἐπήριπτο, κρικοπεύντας ἐδέησεν αὐτὶλα καθελεῖν.
Ἐπύκνωσε δὲ ὁ Ποιητὴς τές Κριὸς τῷ ἀρθρῷ πληθῶας, ὃς ὡς πολλὰ
τὰ κριόμερφα τῶν μηχανημάτων κατὰ μιᾶς πύλης περιττῶς προσεπισω-
ρεύων, αὐλὴ ὡς πολλὰς τὰς ἔξ ἐνὸς καὶ μόνη, συχνάς τε καὶ ἀλεπαλή-
λης διὰ τῷ αὐτῷ Κριῷ ἐμβολάς ἐπιθλώσων, πρὸς τιὼ τῆς ἰχυρῶς ἀντε-
χόσης πύλης καθαίρεσιν.

Στίχ: 529. ΘΑΙΡΟΙ ΜΕΝ ΡΗΧΘΕΝ. Οἱ σροφῆς τῆς θύρας, ἥτοι αἱ σρέφη-
γες, οἱ καὶ γιγγλυμοὶ ἡ καὶ γιγγλυμοὶ ὀξυτόνως, οἱ ἐπὶ τῶν θυρῶν σρε-
φόμενοι γόμφοι.

Βιβλ: Β'

R

Στίχ:

- Sic fatus senior, telumque imbelle fine iictu
 545 Conjecit: rauco quod protinus ære repulsum,
 Et summo clypei nequicquam umbone pependit.
 Cui Pyrrhus; Referes ergo hæc, & nuncius ibis
 Pelidæ genitori; illi mea tristia facta,
 Degeneremque Neoptolemum narrare memento.
 550 Nunc morere. Hæc dicens, altaria ad ipsa trementem
 Traxit, &, in multo lapsantem sanguine nati;
 Implicitque comam lævâ, dextrâque coruscum
 Extulit; ac lateri capulo tenus abdidit ensem.
 Hæc finis Priami fatorum: hic exitus illum
 555 Sorte tulit, Trojam incensam, & prolapſa videntem
 Pergama, tot quandam populis, terrisque superbum
 Regnatorem Afiae. Jacet ingens littore truncus:
 Avulsumque humeris caput, & sine nomine corpus.
 At me tum primum sævus circumstetit horror;
 560 Obstupui: subiit chari genitoris imago,

Ut

* * *

Στίχ: 533. ὌΤΧ "ΩΣ ΧΕΙΜΑΡΡΟΤΣ 'ΑΦΡΕ'ΩΝ κτ: Ταξβμάννος κάνταῦθα ὁ
 „Σχολιογεάφος (ώς ἐκ τῆς Σκαλιγέρου κρίσεως Βιβλ. Ε'. κεφ: Γ.) σεσημείω-
 „κεν, ὅτι πολλὰς μὲν Ὁμηρος ἐκ τῶν ποταμῶν παραβολὰς προσηγκεν ἐπὶ
 „τῆς ποιότεως ὁ δ' Ἡμέτερος ἄπαξ, μίαν δὴ τάυτην καὶ μόνιν, τιὼ
 „ὑπὲρ πάσας (τὰς Ὁμηρικας δηλονότι) τακτέαν. Νοστησεν tantum, il-
 lis omnibus anteponendam. Τὸ μὲν οὖτις τῆς Ταξβμάννου σημειώσεως, ὅτι
 "Ομηρος πολλὰς, ἀληθές ἐσι ταὶ ἐκ τῶν ήμιν ἀνωτέρω (σιχ. 325.) σημει-
 ωθέντων, πάρεστι μαθεῖν. Τὸ δὲ, ὅτι Ὁυργίλιος, semel tantum: (ἄπαξ μό-
 νον) ἐκ ἀληθές. Οὐ γάρ μόνον ἐνταῦθα τῷ τόπῳ ἐχεῖσατο, ἀλλὰ καὶ
 ἀνωτέρω ἐπὶ τῷ αὐτῷ τῷδε Βιβλίῳ (σιχ. 325) καὶ μὲν δὴ, καὶ ἐν τῷ Γ.
 τῆς Αἰνειάδ. κατωτέρῳ προσχρήσεται. (σιχ. 637.) Καὶ ἐν τῷ ΙΔ'. (σιχ.
 648.) καὶ τοις ἀπὸ τῆς παλιρροίας τῶν ἐπὶ τὰς αἰκτὰς ἐπιβρέσσοντων τε καὶ
 αναβρέσσοντων ποντίων διθίων ἐκεῖ, ἀντὶ τῶν ἀδει χειμάρρων (δικεφόρες) ληφθέστης τῆς παραθέσεως. Ἐκεῖνο δὲ, ὅτι ἡ μία καὶ μόνη αὐτη
 τῷ Μάρρωνος, τὰς τῷ Ὁμηρος ὑπέρκειται καὶ ὑπερῆρε πάσας πότερον ἀ-
 ληθές, οὐ μὴ, ἀλλοι κρινόντων. Πάντως πει Μακρόβιος (Βιβλ: Ε. Κεφ. ΙΙ.)
 ὡς πορφωτάτω τῆς τοιᾶς δὲ ψήφῳ ἐγένετο.

Στίχ: 537: ΩΣ ΤΟ'ΤΕ 'ΑΥΤΟ'Σ "ΟΠΩΠΑ κτ. "Ο κατ' ἀρχὰς ἔλεγεν: ὃν ὁπτήρ
 αὐτὸς ἐγένετο, ὃν τε τὸ μέρος μετέσχε (Β'. Αἰν: σιχ. 5.) νιῦ διέξεισι, πι-
 σὰ λέγειν δοκῶν διὰ τιὼ ἀυτοψίαν, καὶ διὰ τιὼ ταυτοπάθειαν εἰς δικ-
 τον ἀμα τε τῆς αἰροωμένης κινῶν. Οἵων γάρ καὶ ὅσων δακρύων ἄξια, γήραις-
 τε "Αγασσα τῶν βαμῶν ἐχομένη; καὶ Νυῶν πλῆθος τοσάτων περὶ αὐτῶν,
 καὶ σιὰ ἀντηγόρων γοῶσαι καὶ τρέμασαι, Νεοπτολέμῳ τε καὶ τῶν Ἀτρειδῶν,
 καὶ τῶν ἀλλων ἄγαν μανικῶν εἰσρεύντων; καὶ Πειλαμος ὑπερῆλιξ τε καὶ
 ἀπόλεμος, γάρ ἐσυτῷ, ἔτε τοῖς φιλτάτοις ἀμιάντοις τε ὃν, ἀλλ' ἐν
 οἰκείοις αἴμασιν, ὅπερ ἴδιαις χερσὶν αὐτὸς ανῆψεν ιερὸν πῦρ ὄρῶν βεβηλώ-
 μενον; κτ:

Στίχ. 539. . . . ΝΤΟΥΣ Θ' 'ΕΚΑΤΟ'Ν. . . . Τιῶν πεντήκοντα πατήρ
 γενέθλαι Πειλαμος αὐτὸς ἔφασκεν Ιλ. Ω. σιχ. 495.
 ,Πεντήκοντὰ μοι ἥσαν, ὅτ' ἥλυσθον ὕεις Ἀχαιῶν.
 ὑπέρ ὃν, καὶ τῶν τέτων ἀλόχων, οἱ ἐντὸς τῶν Ἀνακτόρων δεδομημένοι
 πεντήκοντα θάλαμοις (Ιλ: Ζ. 244.)
 ,Πεντήκοντ' ἔνεσσεν θάλαμοις ξεσοῖο λιθοῖο
 ,Πλησίοις ἀλλήλων δεδμημένοις ἐνθάδε πᾶντες

,,Κοιμῶν-

Οὐχ ᾧς χαμάρρης ἀφρέων διὰ χῶμα κεδάσσας,

Αντικαὶ οἱ δὲ ἐσώτα ὑπερχῶν ἔρκεα δίναις,

Ἐξεῖς ἀμπεδίον, κατὰ τὸ ἀγρός Φέρται αἴξων,

Θώων τὸ ἐμμανέως σὺν ἐπαύλεσι πώει ἔλκει

·Ως τότε ἀντός ὅπωπα Νεοπτόλεμον μανιῶντα.

Αἰμάτεσιν προπάροιθε πυλῶν, δοιῶ τε Ἀτρέα.

Λεῦσσ' Ἐκάβια βωμοῖσι, Νυχὶς θὲ ἐκατὸν, Ποίαμόντε,

Πῦρ ἵερὸν χράνοντα ἐν ἄμασι, τὸ προσανῆψεν.

Οἶ δὲ ἐνεσταν θάλαμοι περικαλλέες ἔξοχα ἔνδον

Πεντήκοντα, τοσήδε ἐλπωρὴ ὄψιγενήων,

Βαρβαρικὴ χρυσοῖο παρασάσιν αἰγλήντες,

·Ηδὲ ἐνάροις ἀγέρωχοι, ἐπήμυσαν προτὶ γδας

·Αττα δὲ λεῖπε μένος τὸ πυρὸς, Δαναὸς κατὰ ἐσχεν.

·Ηπὸς καὶ Πριάμοιο πυθένθι δίζεαι αἰσαν.

·Αἵεος ᾧς ὁγε ὅιτον ἐσεῖδεν, ιδὲ ἀνασαθέντα

·Αρδίω σαθμὰ πυλῶν, δηϊς δέτε ἔνδον ἔόντας,

Τεύχεα γηραιῷ δηρὸν τελέθοντα ἀήθη,

·Ηλικής γε ἐκητι, τρέμαστ' ὑπεδύσσατο ἄμοις.

535

540

550

R 2

Μάψ

* * *

„Κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνησῆς ἀλόχοισιν.

Περὶ ᾧ καὶ Όυργίλιος ὡσαύτως: (κατωτ: 51χ. 541.)

„Οἱ δὲ ἐνεσταν θάλαμοι περικαλλέες ἔξοχα ἔνδον

Πεντήκοντα.

Πῶς οὖν Ἐκάβη τε καὶ Πριάμω Νυοὶ ἐνταῦθα ἐκατὸν ἐσάγονται; Ἀλλὰ τοις καθ' ὑπερβολῆς τρόπου τὸ ἐκατὸν ἐίρηται, η̄ ἀσρίσως ἀντὶ πολλῶν η̄ τὰς Νυχὶς ἀντὶ τῶν Νεογάμων, η̄ Νεανιδῶν ἐκδέχεθαι χρῆ, ᾧς ἀγχισέας ἀλλὰ ἡλικίας δηλωτικὸν παραληφθέν τένομα. Ή, τὰς Ἐκάβης τε η̄ Πριάμες πεντήκοντα Νυοῖς σωπηλογισέον καὶ τὰς ἄλλων τηνῶν ἐν Τρωσὶν ἐγκρίτων καὶ ἐπιφανεσέρων, ἐπ' αὐστηίᾳ καταφυγάσσας καὶ ἀντὰς ἐν τοῖς Ἀνακτόροις. Ή τελευτᾶίν, καὶ μιᾶς πλεόνας ἄγεν αἰλόχυς οἱ Φρυγῶν οἵμοις ἐπέτρεπον. Καὶ γάρ τοι καὶ ἀντὸς Πριάμος, παρεκτὸς Ἀρίσθης τε καὶ Ἐκάβης, καὶ ἄλλας ἔτι γωνιακας ἐσχεν. ἐξ ᾧν ἀντῶ οἱ πολλοὶ παῖδες ἐγένυντο, αἱς Ἀπολλόδωρος ισορεῖ (ἐν Γ. Βιβλ: Κεφ: ΙΒ.) ἐνθα καταλέγει καὶ τὰς παῖδας ἀντὰς ἐξ ὄνοματος.

Στίχ: 543. ΒΑΡΒΑΡΙΚΟΤΣ ΧΡΥΣΟΪΟ κτ. Ταῦ ἐκ τῆς Φρυγῶν γῆς ἐτῶ δαεψιλῶς μεταλευομένων, ᾧς ἐξ ἀντεῖ, ἐχ ὅπως τὰ Φατνώματα τῶν Βασιλικῶν μεγάρων ἀλλὰ καὶ ἀντὰς δὴ τὰς τῶν πυλώνων παρασάδας καταγλαύξεθαι. Πῶς δὲ βαρβαρότητα τῆς πατρίδος κατηγορησται ἐνταῦθα Αἰνείας ἡγεστο; η̄ δυτω λέγων, ὥστε εὖν Ἐλλω τις τυχὸν Φίστει, ταῦ μὲν τῶν Φρυγῶν ἔθνες περιφεροῦν, περὶ δὲ τὸν παῖδας αἴφθοντας περιόντας πλεύτον ἐπτομένος; Δοκεῖ δέπως καὶ ταῦ ἐκ τῆς βαρβαρότητος προπηλακισμένης φροντίσαι ὁ Ἡρως, ᾧς ὃδεν ἀλλὰ η̄ τὸν Ἐλλωικὸν τύφον ἐλέγχοντος, τῶν πάντα μὴ Ἐλλωια βάρβαρον ὄνομάσαι θρασιωμένων, καὶ τῇ ἀντῃ προσηγορίᾳ ὃδεν τις ἡττον καὶ τὰς Τυρίες ἀντὰς περιχαρακτηρίζεντων, πρὸς δὲ Ἀινείας ἀντὸς διελέγετο. Αλλὰ γάρ τῷ ὄντι, τί ποτε τῷ βάρβαρον ἐπιδηθὲν καθ' ἀντὸ σημαίνει, η̄ τὸ τῆς ἐτερογλώσσως φωνῆς δυσέκφορον; ταῦτα δὲ τεθέντος, εἴναι τὸν ἀμοιβαδὸν καὶ Ἐλλωις βάρβαροι τοῖς Φρυξῖν, ὥστε οἱ Φρύγες τοῖς Ἐλλησι.

Στίχ: 545. ΑΤΤΑ ΔΕ' ΛΕΓΠΕ ΜΕΝΟΣ ΤΟ' ΠΥΡΟΣ. . . . Ην γάρ εἴς
οἱ Δαναὸς, δυτω, καὶ ταῦ παμφάγης πυρὸς ἀπλησότερος.

Στίχ. 547 — 552. ΑΣΤΕΟΣ ΩΣ ΟΓΕ ΟΙΤΟΝ κτ: Απογγνὼτε τῶν περιγμάτων
ὅπλιζεται, καὶ τοι διὰ παντὸς ταῦ πολέμου μὴ πρότερον. Οὐ πάντως ᾧς
ἀμιαχ-

- Ut regem aequævum crudeli vulnere vidi
 Vitam exhalantem: subiit deserta Creüsa,
 Et direpta domus, & parvi casus Iuli.
 Respicio, & quæ sit me circum copia, luctu,
 565 Deseruere omnes defessi, & corpora saltu
 Ad terram misere, aut ignibus ægra dedere.
 Jamque adeo super unus eram; cum limina Vestæ
 Servantem, & tacitam secretâ in sede latentem
 Tyndarida aspicio; dant clara incendia lucem
 570 Erranti, passimque oculos per cuncta ferenti.
 Illa sibi infestos eversa ob Pergama Teucros,
 Et pœnas Danaûm, & deserti conjugis iras
 Permetuens, Trojæ & patriæ communis Erinnys,
 Abdiderat se, atque aris invisa sedebat.
 575 Exarfere ignes animo: subit ira cadentem
 Ulcisci patriam, & sceleratas sumere pœnas.
 Scilicet hæc Spartam incolumis, patriæisque Mycenæ
 Aspiciet? partoque ibit regina triumpho?
 Conjugiumque domumque, patres, natosque videbit,
 580 Iliadum turbâ, & Phrygiis comitata ministris?
 Occiderit ferro Priamus? Troja arserit igni?

Dardan-

* * *

ἀμιανέμενος, ἀλλ' ὡς τεθνήξων διὸ καὶ ἐπὶ τὰς τῶν πολεμίων ταξφείας,
 ητοι πυκνὰς ἸΘυσεν ἄλας, ἐλόμενος ἐλευθέρως ἀποθανεῖν, η ἔωγρίας ἄλας,
 δυσκλεῶς ὑπὸ τοῖς πολεμίοις τὸ λοιπὸν τῇ βίᾳ διεκπεράναι.
Στίχ. 551. ΜΑΨ Δ' ΕΖΩΣΤΟ ΣΙΔΗΡΟΝ ΕΤΩΣΙΟΝ. "Οὐτω βέλος ἄλιον καὶ
 μαύριδιον, τὸ ἀσωτελῶς ἀφεθὲν, συχνὰ παρ' Ομῆρον. Ἀλλ' ἐκεῖ μὲν διὸ
 τιλ ἀποτυχίαν τὸ πλεῖστον ὅδε δὲ τὸ μάψ ἐξώθατη ἐργηταῖ, διὸ τιλ τῇ
 ἐξωσμένῳ τὰ ὄπλα ἀδένειαν.
Στίχ. 553. ΑΤΛΗΣ ΕΝ ΤΠΑΙΘΡΟΙΣ, "Ομηρος τιλ ἀυλιῷ
 "ἀεὶ τάττει ἐπὶ τῶν ὑπαίθρων τόπων, ἐνθα ἦν ὁ τῇ Ερκείς ζωὸς Βω-
 μὸς" (Ἀθῆν: ὁ Δεσπνος. Βιβλ. Ε') ὃντω καὶ τεῖς Οδυσσέως μεγάροις, Βω-
 μὸς ἐτήκει Διὸς μεγάλῃ Ερκείς, (Οδυσ. Χ. 335.) πρὸς ἓν καταφυγῶν πε-
 ποιηται Φύμιος ὁ ἀσιδὸς, (κῆρα μέλαγνην ἀλυσκάζων.) Τοιότος ἦν ἄρα καὶ
 ὁ Βωμὸς περὶ ἐν τῷ λόγος ἐνταῦθα τῷ Μάρωνι: περὶ ὃν Ἐκάβη τε, καὶ
 εἰ περὶ ἀντίλι Νύσι τε δὴ καὶ Θυγατέρες, η ἀγγκιστῖναι, περικέχωτο ἀ-
 θροιθεῖσαι. ἐνθατε (κατ' Ευριπὸν ἐν Τρωάσιν ἐπεῖν).
 "Πρὸς δὲ κερπίδων βάθροις,
 "Πέπτωκε Πρίαμος, Ζηνὸς Ερκείς θανῶν.
 "Τπὲρ ἐν τὸν Βωμὸν τὸν δε, καὶ παλαιάτις ἦν ὑπερτέλλεσσα δάφνη, τοῖς
 τιμωμένοις ἐκεῖ Θεοῖς ΕΦεσίοις (εἰ καὶ αὐτοὶ Ερκείοις ἐκαλεῖντο, ὡς δῆθεν
 ἔρκος τε καὶ περίφρεσμα τῷ οἴκῳ ὄντες) ἐπισκιάζουσσα ἐξ οὗ καὶ ὑπαιθ-
 ρον καθάδη τὸν Βωμὸν ἐπάναγκες ἐν γαρ ἄλιον, εἰμὴ ἐν ὑπαίθρῳ, καὶ
 θάλλειν τὸ φυτὸν ἔχει, καὶ σκιὰν παρέχεθαι. Εκτὸς εἰμὴ χρυσοτευκτὸν
 τιλ Δάφνιων γενέθη ταύτην, καὶ αὐτοὶ σωάμα τῷ Ταεβμάννῳ πειθέν-
 μεν Ἡν γαρ τοιότον, Φησὶ, τὸ δένδρον. (Ἐκ οἵδιον ἐν τίνων Συγγραφέων πα-
 ραλαβών.) καὶ ὁ μὲν κορμὸς αὐτῷ εἰς πήχεις δάδεκα παρετείνετο· τὰ δὲ
 ἄκρα κερυφθεῖσα διεχεῖτο εἰς κλάδους, τέσ τηλι αὐλιῇ ὅλῃ πυρηνεγάζον-
 τας· Καὶ κλῶνες μὲν, καὶ ἄνθη, τὰ πάντα ἐν χρυσίσ καθαρεῖς οἱ δέ καρ-
 ποι, τετέσιν αἱ δαφνίδες, ἐκ πολυτίμων λιθάνων ἐξαίσιον διαυγάζονται.
 Τητὶ δὲ τὸ δαφνοεῖδες (προσίδησι Ταεβμάννος) σύγαλμα, ἐκπλαγυλῶν ὡς
 εἶκος

Μάψ δὲ ξέωσο σιδηρον ἔτώσιον· ώς δὲ τεθνήξων,
Ἴθυσε δυσμενέων θνατόν δέρξατο ταρφέας ἄλας.

Μεσσηγὺς μεγάρων, ἀνλῆς ἀυτοῖς ἐν ὑπαύθροις,
Βωμὸς ἔην ἐνρὺς, δάφνη τε παλάίτατος ἄγχι
Βωμὸς ὑπερτελέσσα, Θεοῖς σκιώσα πατρώοις.

Ἐνθ' Ἔκαβη, θύγατρές τ' ἀμφαίεσαι τραπέζαις,
Εὔτε πεληϊάδων πυκνὴ ἀγέλη πεπότηται,

Χάματος ἀρχομένης ἀχλυώδεος ἐκ νεφελάων·

Ἄμφι Θεῶν ξόαν' ἀμφιχυθεῖσαι, μὰψ κατέχεσκον.

Αὐτὸν δὲ ὄπλοτέρων Πριάμον δὴ τένχεα δῶται

Ως ίδε: τίς πτε νόος σκαιός σε ταλάντατ' ἀνοῖτα,

Τῶς ἀπλιθαὶ ἀνῶξεν; Ξφη· ἦ, οἴποτε ξέρδεις;

Οὕτοι ἀρωγῆς τῆς δ', όδε οιώ τοιῶνδ' ἐπικρόων

Χρειώ νιῶ· οὐδὲ τὴν παρέη ἀντὸς γ' ἐμὸς Ἔκτωρ.

Ωδε τέως ξρήχευ· βωμὸς δὲ ἐπαμιωῇς ὅτος ἀπασιν.

Η ἄμα τεθνήξῃ· ώς ἄρε Φαμένη κετέρυκε.

Καδὸς ιερῆς ξδρης παρὸς οἱ ἀντῆ πέμπελον εἶτεν.

Ἡνὶ δὲ τῆς Πύρδης ἀνδροκτασίης ὑπαλύξας,

Τίεὺς τῶν Πριάμοιο Πολίτης, βὰς διὰ τόξων

Δηῆων, αἰθάσας δὲς μακρὰς ἔκφυγ' ἀποδράς,

Τραυματίας τελέθων, μέσσαυλα δὲ ἔρημα ἔώρα.

Τῇ δὲ ὄπιθ' αἰθαλόεις νηλεεῖ ἔγχει Πύρδος

Θώων, παρὸς βραχὺ χειρὶ μὲν ὥχελε, βάλλε δὲ δηρο.

Ως δὲ ἀπαλυσκάζων οὐδὲν ὑπ' ὄσσε ξῶν γενετήρων

Ηρεπώς, ψυχὴν ἐπὶ πολλῷ αἷματι χεῦε.

555

560

565

570

575
Τῆ-

* * *

εἰκὸς θεασαμένης Ὁδυσσέα τε καὶ Τυδείδων (ἢ Παλαμήδων) παρὰ Τρωοῖς πρεσβεύοντας ὑπέρ διαλύσεων. Εμοὶ δὲ θαυμάζειν ἐκεῖνο πρὸ πάντων επεσσι, πῶς, εἴπερ ἀληθῆ ταῦτα, όδεν ημῖν περὶ τῆς ὑπερφυΐς ταύτης Δάφνης διελθεῖν ηξίωσεν ὁ Ἡμέτερος, ὁ μηδὲ τῶν δοκῶν, καὶ Φατνωμάτων, καὶ παρεασάδων παρελθῶν τὰ χρυσώματα.

Στίχ: 559. ΜΑΨ ΚΑΤΕΧΕΣΚΟΝ. Οὐχ ώς μὴ διωαμένων τῶν Θεῶν ἐπιβοηθεῖν, (τὸ μάψ.) ἀλλ' ώς μὴ βελομέτων, διὰ τὰς ἐκ τῶν Μοιρῶν τεταγμένας ἢ μηδὲ ετῶ διωαμένων, διὰ τὸ τῆς πεπρωμένης ἀφυκτον· ἦ, καὶ κατὰ τίῳ ἐπικέρθεις αθεῖσαν, ώς μηδὲ τίῳ ἀρχιλῷ διτῶν Θεῶν τηνων τὸ παράπαν, κανὸν τε ὡσι, μηδεμίαν τῶν ἐπὶ γῆς πρόνοιαν ποιεμένων.

Στίχ: 564. ΟΥΔ' ἩΝ ΠΑΡΕΗ, ΑΤΤΟΣ Γ' ΕΜΟΣ ΕΚΤΩΡ. Ηλίη τις ἀδε, ἢ ἐπὶ σόματος τῆς μητρὸς Ἔκαβης, τῇ (ἐμὸς) διώαμις! αἰδέσθαι δαι δηπε, ἢ ἐκδέθαι δάμον.

Στίχ: 565. ΒΩΜΟΣ Δ' ΕΠΑΜΤΝΕΙ ΟΤΤΟΣ ΑΠΑΣΙΝ. Καὶ σὺ σων ημῖν θτοις δίση, ἢ τεθνήξη.

Στίχ: 566. ΩΣ ΛΡ ΦΑΜΕΝΗ ΚΑΤΕΡΤΚΕΝ. Ει μὲν τῇ φωνῇ μόνῃ, μεταπείσασα τῆς προθέσεως, ώς αἰδενῆς ὁ γέρων τιῷ γνώμιῳ ἐτύγχασεν· εἰ δὲ καὶ τῆς χειρὸς λαβομένη παρὸς ἑαυτῇ πρὸς βίᾳν ἐκάθισε, καὶ τῇ παρακμῇ καὶ ἀτονίᾳ τῇ σωματος.

Στίχ: 569. ΤΙΕΤΣ ΤΩΝ ΠΡΙΑΜΟΙΟ ΠΟΛΙΤΗΣ κτ: Τέτον (οὐ καὶ Ὁμηρος ἐμνήθη, ἵλ: Β 791.

,Ἐσσατο δὲ Φθογγυὶ υἱοῦ Πριάμοιο Πολίτη.,
Ἐτε τοῖς ἐξ Ἀρισθης, ἐφ' ἐξ ἀλλων γιανικῶν Πριάμος ἔχει τοῖς δὲ
Ἐκάβης γενηθεῖσιν Δικολόδωρος αὐτὸν συγκαταλέγει. (Βιβλ: Γ. Κεφ: ΙΒ.) διό
Βιβλ: Β.

S

καλῶς

- Dardanium toties sudârit sanguine littus?
 Non ita: Namque, et si nullum memorabile nomen
 Fœmineâ in pœnâ est, nec habet victoria laudem;
- 585 Extinxisse nefas tamen, & sumplisse merentis
 Laudabor pœnas: animumque explâsse juvabit
 Ultricis flammæ, & cineres satiasse meorum.
 Talia jaætabam, & furiatâ mente ferebar:
 Cum mihi se, non ante oculis tam clara, videndam
 590 Obtulit, & pura per noctem in luce refulsit
 Alma parens, confessâ Deam, qualisque videri
 Cœlicolis, & quanta solet: dextrâque prehensum
 Continuit, rofœque hæc insuper addidit ore.
 Nata, quis indomitas tantus dolor excitat iras?
 595 Quid furis? aut quonam nostri tibi cura recessit?
 Non prius aspicies, ubi fessum ætate parentem.
 Liqueris Anchisen? superet conjuxne Creüsa,
 Alcaniusque puer? quos omnes undique Grajæ
 Circum errant acies: & ni mea cura resistat,

Jam

* * *

- καλῶς προσετέθη περὶ τῷ ἀμφιθαλὲς αὐτοῖς ὅδε Πολίτε, ὅτι δεξὶ δακρὺς ὑπὸ^{τόντης} Πύργῳ, πέπτωκεν ἡρεπὼς „οὐ γ' ὑπὸσσε εἴων γενετήρων“ (κατωτ: σίχ. 574.)
Στίχ: 579. . . . (ΔΙΓΚΗ ΑΙ' Κ' ΕΝΙ κτ: Ὁτοι ὡς Ἐπικλητοὶ τις. περὶ τῆς ποιητικῆς Δίκης ἔστιν ἐνδοιάζων· ἢ γοῦν, ὡς ὑπὸργητοὶ ἐξαφθεῖς δικαίας, καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῷ Πάθους τῶν περὶ Θεῶν ἀριθμῶν ἐξενηγευμένοις, ὃ γέρων ὅτῳ παραφθέγγεται Περίκλεος.
- Στίχ:** 581. . . . ΟΜΜΑΣ' ΕΜΟΙΓΣΙΝ ΙΔΕ' ΣΘΑΙ, Ὁυχ ὡς ἀπλῶς ἀποκτέναντι, αλλ' ὡς πρὸ ὄφθαλμῶν τῶν πατρῶν τεττὶ τολμήσαντι ἐπαρράται· Τὸ μὲν γαρ ίώ κατὰ τὸ πολέμοντος ἵσως δικαίωμα, τὸ κτεῖναι τὸ δὲ καὶ τετραμένον ἥδη, καὶ Φέυγοιτος, μηδὲ πρὸ ὄφθαλμῶν τῷ γεννήτορος Φεσσαδαῖ, τῆς ἐσχάτης ίώ ἀπανθρωπίας καὶ ἀγριοτητος.
- Στίχ:** 583. . . . ΓΕΝΕΤΗΝ ΤΟΝ ΨΕΥΤΔΕΑΙ, κτ. Όυδὲν τοῖς ἐκ πατέρων ἀγαθῶν γενομένοις ὄνειδισκώτερον ἐπιτοξευθεῖν νοιῶ ἔχεσσιν, γέδε θυμοδακέσερον, ἢ ὅτι, ἐκ τοιετῶν αὐτοὶ Φιᾶαι ἦκις ἐοίκασσιν, αλλὰ Φέυδεδαι Φάγονται τὸς γεννήσαντας. Όυτω καὶ, Πάτροκλος ἐκτόπως μηνιῶντα ἐπιπλήττει τὸν Ἀχιλλέα παρ' Όμ: Ιλ. Π. 33.
 „Νηλεὺς“ ὃν ἄρα σύγε πατήρ ἦν ἵππότα Πηλεὺς. — Όυδὲ Θέτις μῆτρη γλαυκὴ δὲ σε τίκτε θάλασσα. — Πέτραι τ' ἥλιβατοι. . . . Ωσαύτως δὲ καὶ Ἀγαμέμνων δεινῶς Τυδεῖδε καθῆψατο: (Ιλ. Δ. 352.) τιὼ πρέστει τὸν τεκόντα ἐπονεδίσας ἀνομοιότητα.
 „Οὐ μὲν Τυδεῖ γ' ὅδε Φίλον πτωκαθέμεν ἦεν·
 Πολλὰ δὲ τῷ πατρὶ πρώτον ἐπιμαρτυρήσας λόγῳ τῷ παυτὸς ἀξια, εἶτα
 ἐπὶ τέτοις ἀνθίσι προσέθετο: (Αυτ: σίχ. 400.)
 „Τοῖς ἔηται Τυδεύς Αἰτώλιος, αλλὰ τὸν ἕτον
 „Γείνατο, εἰο χέρεια μάχη. . . .
 Καὶ Ἀθηνᾶ δὲ τῷ αὐτῷ Τυδεῖδη, γέδεν μὲν ἀεικὲς ἐπιμεμφομένη, πρὸς δὲ ψυχίαν ὑποδήγυσσα: (Ιλ. Ε'. σίχ. 800.)
 „Η ὁλίγον οἱ παῖδες ἐοικότα γένατο Τυδεύς.
- Στίχ.** 584. . . . ΘΕ' ΜΙΝ, ΑΛΛ' ΙΔΕ' ΠΙΣΤΙΝ. Πρώτον μὲν τῇ θέμιδι προσέσχε δίκαιον γαρ ἦν τὸν προσελθόντα γηραιὸν Ἀνακτον, καὶ προστεσόντα ἱκέτιων ἐμμενῶς προσέθμα, μηδὲ ἀποστροφιῶν τῶν δικαίων δεόμενον, αλλά καὶ ὅπτερα, ὃ καὶ ἐποίησεν. (Ιλ. Ω. 515.)

Autik'

Τῆμος δ' ἄρε Πρίαμος, καὶ εἰ πρεπτος οἱ ίσατο πότμος,
 Ὄυ τλῆται γλώσσης. οὐκ ὁργῆς ἔσχετο πάμπαν·
 Ἀλλ', εἰπ' ἀταθαλίη, ἀνέβωσε, τοσῇ τὸν ἀπονοίᾳ,
 Σοὶ φὰ Θεὸι (Δίκη αἴκινη τῇ ποτε τῶνδε μεμήλοι)
 Τοίας δὴ χάριτάς γε, γέροι δὲ τὸν ἐπάξια δοῖεν·
 Οὓς δέξας Φιῶτος μόρον ὅμιλος ἐμοῖσιν ίδεθαι,
 Καὶ Φονίοις λύθροις χρῶσας πατρώιον ὥπα·
 Ἀλλ' ἀγάρ, γενέτια τὸν ψεύδεαμ, ἔσχεν Ἀχιλλεὺς
 Οὔτω δυσμενέως Πριάμῳ θέμιν, αλλ' ίδε πίσιν
 Ηδέαθη ἴκεταο, δέμας νεκρὸν δὲ ἐπὶ τύμβῳ
 Λύσατο Ἐκτόρεον, καὶ μὲν αὐτὸν ἐπ' Ἀνάκτορον ἀνῆκεν.
 Ως εἰπὼν ὁ γέρων, βέλος ἀβληχρὸν προέηκεν.
 Αἴψα τὸ δὲ ἐκκρατὲν χαλκῷ ὑπὸ Βραγχαλέοιο,
 Μάψ ἄκρος ἐξηπτο ἀπὸ ἀσίδος ὄμφαλοέσσης.
 Τῷ δὲ ἄρε Πύρδος: ὁ δὲ οὐδὲ γε πιφαύσει αὔγγελος ἐλθὼν,
 Πηλαίδῃ γενέτῃ, ἐμὰ ταῦτα τὸν ἀταθαλα ἔργα.
 Τῷδε, Νεοπτόλεμον μέμνηστο αὔγενη ὄνομῆνα.

580

585

590

S 2

N 2

* * *

„Αυτίκινος αἴποτε θρόνος ὥρητο, γέροντα δὲ χειρὸς ανίση,
 „Οἰκτερών πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένεσον.
 „Ἐπειτα δὲ καὶ πρὸς τινὰ δοθεῖσαν πίσιν ἀπέδει πάντας γάρ, οἵσαι αὐτῷ
 καθυπέση, ἐξετέλεσεν. (Αυτ. σίχ. 569.)
 „Τίς μὲν δῆτος λέλυται, γέρον, ὡς ἐκέλευες.
 Καὶ πάλιν δέ: (Αυτ. σίχ. 699.)
 „Ἐσαι τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμος ὡς σὺ κελέυεις.
 Εἰς δὲ τέως, καὶ ἐφ' ᾧ τέλεον πληρεσφορῆται: (Αυτ. σίχ. 671.)
 „Ἐπὶ καρπῷ χειρὸς γέροντος
 „Ελλαβε δεξιτερῷ, μῆπως δέσηη ἐνὶ Θυμῷ.
 Τοιεῖτον δὲ οἱ ἐσεδημοτέροις τὸν τῆς Θέτιδος, ὑπὸ Διὸς προπεμφθεῖσα Πριάμῳ
 Ιερις προεπιγγείλατο, ἐπάνοιος ἐκεῖνον κατακοσμήσαται, καὶ τεττον θαρ-
 ρεῖν κελεύσται. (Ιλ. Ο. 171.)
 „Θάρσεις Δαρδανίδη Πρίαμε Φρεστί, μηδὲ τι τάρβει.
 Καὶ μετ' ὀλίγα: (Αυτ. σίχ. 185.)
 „Οὐτέ αὐτός κτενέεις, ἀπὸ τοῦ ἀλλού πάντας ἐρύζει.
 „Οὐτέ γάρ ἐστι ἀφρεάν, ἢ τὸ ἀσκοπος, ἢ τὸ ἀλιτύμων.
 „Αλλὰ μᾶλλον ἐνδυκέως ἴκετο πεφιλέστερος αὐδρός.
 Στίχ: 588. . . . ΧΑΛΚΟΥ ΤΠΟ' ΒΡΑΓΧΑΛΕ' ΟΙΟ κτ: τετέσιν ὑπὸ τῆς χαλ-
 κῆς ἀσίδος, τῷ ἀφεθέντι, βέλει πληγέσις, καὶ ἡχιώ τιναι, ἢ χειρῶν εὐ-
 σπιμον καὶ λαμπραν, ἀλλ' ὑποβραγχιῶσαν ἀποδόσης καὶ ἀμαυτέρων διὰ τὸ
 μῆτρις χαλκήλατον ἐναὶ τὸ σάκος, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις ἀμασικεκτετάσ-
 θαι ἐπιθέμασι, τοῖς τὸν ἡχον ὑπαμαλδώγσιν.
 Στίχ: 589. ΜΑΨ ΑΚΡΟΥ ΕΞΗΠΤΟ. . . . Πῶς δέ ἐξηπτο, ἐρεῖς, εἰπερ αὐ-
 ταπεκρέθη; Ἀλλ' αὐταπεκρέθη διὰ τὸ ἀβληχρὸν τῆς τῷ βαλόντος διωά-
 μεως, μῆτραρηκος δόσον ἔδει, ὡςε καὶ τὸν θυρεὸν διαφέγγει, καὶ τῷ τῷ χρω-
 τὸς καθικέθαι, καὶ τρώσαι. Ἐση γεμιώ, τῆς αὐτίδος μίνης τῷ χαλκῷ
 τῷ θυρεῷ προσταγέσις, ἐπὶ πολῆς ἐκ τοῦ οἴνου, καὶ τῷ διερὸς δλας ἀπη-
 τημένης ἐξωθεν.
 Στίχ: 590. . . . Ο Δ' ΟΥΓΝ ΓΕ ΠΙΦΑΥΣΕΑΙ Μετὰ σαρκασμῶν
 ἐπιτετόξευται τὸ φυθέν. Σαρκασμὸς δὲ, ἄδος ἐσὶν Ειρωνείας ἐκ τοῦ πικ-
 γίας. Διαφέρει δὲ τῷ Αἰεστόμ, ὃς σωματία τις ἐσὶν αὐργυπτος μετ' ἐντρα-
 πελίας. Παραπλήσιος δέν (Φησὶ Κέρδης) οὐ κατὰ τῷ ἐπεισβόλῳ Θερσίτε τοξευθείς

- 600 Jam flammæ tulerint, inimicus & hauserit ensis.
 Non tibi Tyndaridis facies invisa Lacænæ,
 Culpatusve Paris; Divum inclemensia Divum
 Has evertir opes, sternit que à culmine Trojam.
 Aspice (namque omnem, quæ nunc obducta tuenti
 605 Mortales hebetat visus tibi, & humida circum
 Caligat, nubem eripiam: tu ne qua parentis
 Jusfa time; neu præceptis parere recusa)
 Hic, ubi disjectas moles, avulsaque faxis
 Saxa vides, mistoque undantem pulvere fumum
 610 Neptunus muros, magnoque emota tridenti
 Fundamenta quatit, totamque à sedibus urbem.
 Eruit. Hic Juno Scæas sævissima portas
 Prima tenet, solumque furens à navibus agmen
 Ferro accincta vocat.
 615 Jam summas arces Tritonia (respice) Pallas
 Infedit, nimbo effulgens, & Gorgone sævâ.
 Ipse Pater Danais animos, viresque secundas

Suffi-

* * *

τοξευθεὶς Σαρκασμὸς, λιώκει ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀνηρηται· ὡς ὑπὸ Κοίντε ἐν
 τοῖς Παραλειπ. Βιβλ: Α'. ἐξδεψώδηται: (σιχ. 754.)

„Κεῖσθαι γάρ ἐν κονίγοι, λελασμένος ἀρροστικῶν. (Καὶ σιχ. 762)

„Ἄλλος απὸ Αχαιῶν

„Ἐργει, καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐπεσθολίαις ἀγόρευε.

Στίχ: 593 ΩΣ ΦΑΜΕΝΟΣ Θαυμαστὴ τὰ ὄντα ή ἐνταῦθα τεχ-
 νεργηθεῖσα τῷ Μάρων ὑποτύπωσις, ἔτως ἀκριβῶς τινες εἰκόναι καλλιγε-
 φθοι, ὡς ἐμὲ γοῦ, ἢ χάρακας ἀκέντα ταῖς Φαντασίαις τὰ ὑποτυπώμε-
 να τὰ ἰδεᾶθαι, παρόντα δὲ τοῖς προσγεμοῖς ἀντικρυῖσιν δοκεῖν, καὶ τῷ γι-
 νομένων ἔκεισα καθορᾶν αὐταῖς ὅψειν.

Στίχ: 597. ΤΟΤΤΙ ΡΑ' ΜΟΙΡΑ' ΩΝ ΠΡΙΑΜΟΤ κτ: Ἐπιφώνημα· ἵπερ κρίσις Τις
 ἐσὶ τελευτῶν ἐπὶ τοῖς δηθεῖσιν ἐπιφωνεμένη, καὶ τὸ προεκτεθὲν, ἢ περικ-
 τασκευασθὲν, γνωμικῶς οἷον ἐπισφράγιζεσσα.

Στίχ: 600. ΠΕΡΓΑΜΑ' Τ' ΗΡΙΠΟΤΑ κτ: Η Ἀκρόπολις Ἰλίου, Πέργαμος ίδιας
 ἔργηται, (καὶ τὰ Πέργαμα) τὸ παρὰ τοῖς Ιωσὶ κονὸν καὶ προστργορεικὸν
 ὄνομα ἐξιδιοποιησαμένη. Ιωνιστὶ γάρ πάστα τὰ ὑψηλά, καὶ αἱ πόλεις κο-
 νῆς Πέργαμα λέγονται. (έρει καὶ Α'. Αἰνειάδ. σιχ. 510.)

Στίχ: 601. ΕΘΝΩΣΝ ΤΕ, ΠΤΟΛΙΩΝ Τ' ΑΣΙΗΣ κτ: Πειλαμος γὰρ ἢ χάρακας
 Φρυγίας, ἀλλὰ καὶ Μυγδονίας ἀρέξαι ισόρηται, ὡς Σέρβιος Φησί. Μυγδο-
 νίας δέ νοητέον, ἢ χάρακας χάρακης Μακεδονίας, ἀλλ' ἐτέρας, Φρυγίας
 τῆς μεγάλης. (Στέφ: Βυζ.).

Στίχ: 602. ΚΟΡΜΟΣ' ΕΠ' ΑΚΤΑΙΗΣ Ἡπόρηται, πῶς ὁ τῷ ἐν τῷ τῶν
 ἀνακτόρων ἀντίτηνος περιάμβολος κορμός, ἐπὶ τῆς αὐλῆς ὅδε λέγεται
 καθόδαι; καὶ ὁ μέντις ἐφησεν, ὡς ὁ τῷ βασιλέως γεκρός ἐμπαρούμενος
 ἀπὸ τῆς Ἀκροπόλεως ἐστὶ γ' ἐπὶ τὸν Ναύσαθμον κατεσύρηται οὐδὲ πυ-
 γᾶς ἀξιωθεῖται, μηδὲ χώματος. ἐπὶ πολὺ ἔκειτο κιώσιν ἐλώρειον προβεβλη-
 μένος οιωνοῖσι τε πᾶσιν. Οὐ δέ, ὅτι ἡ τῶν ἀνακτόρων Ἀυλή, ψάμμιος δια-
 πέπαστο ἡ πᾶσα, ἐξ οὖτος κατὰ σιωπευόντων ἐρηται· Ακτὴ: On peut suppo-
 ser que (la Cour) estoit sablee; et le Poete par une synecdoche ordinaire dans
 la Poesie Latine, aurà mis rivage pour sable. Οὐ δέ, ὅτι τὸ παρὰ Ουΐργι-
 λην Litus, ἢ μόνον εἰς Ἀκτῆς ἀντιπαραληφθεῖη σημασίαιν, ητοι ηὑόνος,
 ἀλλὰ καὶ αἴπλως τῷ ἐδάφεις. Οὐ δέ τελευτῶν, ὅτι πλατυκότερον τινὲς Ἀκ-
 τὲς

Νιῶ θάνε^τ ᾧς Φάμενος, βωμὸς ἐπὶ τετρομόωντα,
Ἐζουσ^τ ὀλιθάνοντ^ρ ἐνὶ πολῷ αἴματι ψός.
Καὶ μὲν λαῆ χειρὶ κόμης ἔλε, δεξιτερῆ δὲ,
Ὀξὺ ἐρυσσάμενος ξίφος, ἄχρις ἐπώσατο κώπης.
Τατὶ δὰ μοιράων Πριάμος δὴ ἐπλετο πέραρ,
Τὸν δὲ τὸν αὐτὸς πεπρωμένον ἔλλαχε κλῆρον,
Τροῖην πρηθομένιων ὁφθαλμοῖς οἰσιν ιδέθαι,
Πέργαμά τηριπότα πρηνηδὸν^ν ὃς ἦν ποτὲ ἀπλήτων
Ἐθνῶν τε, πτολίων τὸν Ασίης, βασιλέυντας αἶης.
Κορμὸς ἐπ' ἀκταίης γε πελώριος ἔκ δὲ ἄρα κατο,
Κόρση σαφεῖς^τ ἐξ ὕσσων τε, πτῦμα τὸν ἀκορσον.
Αἰνὴ δὲ ἄρα τῆμος πρῶτον περιέχε με Φοίκη,
Ἐξεσῶτα δὲ ὑπῆλθε Φίλη ἀκὰ γενετῆρος,
Ἡλικα ἥμος ἀνακτα ἀπηνέῃ τρώματι ἔδον
Ψυχὴ ἐκπνέοντα ὑπῆλθε Κρέσσα δὲ ἐρήμη,
Πόρθησίς τὸν εἶκα, τυτθοῖο τε πότμος Ιέλα.
Τοιγάρ μὲν ἀμφὶ ὅση πέρι μίμνεν πληθὺς ἀνήθρων
Οἱ δὲ ἔλιπον πάντες δὴ τετρυμένοι, καὶ ἔραζε
Σφᾶς ἐπὶ καὶ δίπτυν κατὰ ἄλμενοι, ἢν δὲ οἰκτρῶς
Σώματα τρωθέντα Φλοξὶν δηίσι παρεῖχον.
Τὰς ἄρα οἰωθάς, ἔνθ^τ Εἰνη ἔδρανον ἄχε,

595

600

605

610

Nη8

* * *

τιὼ, ἀντὶ παντὸς τὸν Τρωϊκὸν Πεδίου νοητέον ἐνταῦθα, ἐφ' οὐδὲ πόλις Τρωὰς
ἐφίδευτο. Καὶ γὰρ καὶ τιὼν Ἀττικῶν δὲ Ακτιῶν ἐκάλουσ (Σεΐδ.:) διὰ τὸ
τιὼν πλείω μοίχαν τῆς χώρας ἐπιθωλάττιον ἔνει. Σεσημέωτακ δὲ (καὶ
Ἐρβίκ, Στεφ. Θησαυρ. Τόμ. Α. σύλ., 95.) τιὼν παραθαλάσσιον χώραν αἴπ-
λως Ακτιῶν λέγεθαι καὶ παρ' Ήσυχίᾳ· καὶ ταῦτη δὲ τῇ σημασίᾳ συχ-
ναὶ προχειρίθαι καὶ τὸν Συγγενέα Ήρόδοτον. Ὅπως ἀν οώτις ὡδε τῷ
εἰρημένῳ Ακτιῶν ἐκδέξαιτο, ἐκεῖνο μοι δοκεῖται καλῶς σωεωρακέναι οἱ ν-
πεληφότες, ὅτι Μάρων διὰ τὸ ἐπὶ τῆς Τρωϊκῆς Ακτῆς ἐκκειμένης κεφα-
λῆς ἀνευ Πριαμίς νέκυος, τὸν Πομπηῖς νεκρὸν ἀποσκοπήσας ὑπέμνησε,
τὸν ἐπὶ τῆς Αἰγυπτιακῆς Ακτῆς ἐκταθέντα παραπλησίως αἰκέφαλον. Πε-
ρὶ δὲ ὅρα Πλάταρχον ἐν τῷ τέλει τῆς Πομπηῖς Βιογραφίας.

Στίχ: 603. ΚΟΡΣΗ ΣΠΑΣΘΕΙΣ ΕΞ ΩΜΩΝ ΤΕ, ΠΤΩΜΑ Τὸν ΑΚΟΡΣΟΝ.

Οὐχὶ ἄκορσον ἐπει Μάρων, Σῶμα δὲ ἀνευ ὄνοματος:

„Avulsum humeris caput, et sine nomine corpus.

Ἐξιγειμὶ τὸν ταυτὸν φέρον τὸν ἄκορσον· καὶ τὸν γὰρ ἐσὶ καὶ
ἐκεῖνο, ἀσημόν τε καὶ ακλεές, ὡς ἀδιαγγώρισον. Ἐκ γὰρ τῆς κεφαλῆς τί-
νος τὸ σῶμα διαγγωρίζεται. Άλλα ἔτις γὰρ απειξ ἔχοιτο καὶ τῆς λέξεως,
διώσιτ^τ αὖ, καὶ τὸ μετέρες σωζόμενος, διτως ἀποδέναι τὸ ἔπος:

„Ωμοιν ἐκπαθὲν καὶ, σῶμα τὸν ἀνώνυμον οἶν.

Στίχ: 613 — 636. ΤΩΣ ΑΡΑ ΟΙΩΘΕΙΣ μτ: Καὶ παρ' Ομήρῳ Ιλ: Λ. 401.

„Οἰωθη δὲ Οδυσσεὺς διερικλυτὸς, δέστησ αὐτῷ

„Ἀργείων παρέμενεν

„Ἄλλα σημείωσαι, ὅτι τὰ ἀπὸ ἐντεῦθεν ἐφεξῆς: 613 — 636 τὰ ἐν μὲν Ιοῖς
Λατινικῆς, ἐπη 22. Ἐν δὲ τῷ καθ' ἴμας τῷ δὲ Εὐλιστῇ μεθερμηνέυσει,
24 ἀριθμέμεναι, ἐν Αντιγράφοις τισὶν αρχαιοτάτοις ὡκέ μεθέρεται. Φασὶ
δὲ παρὰ Τέκκας καὶ Ουάρες, τῶν ἐπιτάγματι Αὔγρες τὰς Ουίργιλίς
Πομπείας ἐκδεῖσκοτῶν, τὰ ἐπη ταῦτα, οἵτοι κατὰ λίθια ἀπολειφθίωσι,
ἢ καὶ παρ' ἐκόντων ἐξοβελοθίωσι, διὰ τὸ τὰ ἐν αὐτοῖς ηκινε ομολογεῖν,

Βιβλ: Β

Τ

οἰς

- Sufficit: ipse Deos in Dardana fuscitat arma.
 Eripe, nate, fugam, finemque impone labori.
620 Nusquam abero, & tutum patrio te limine fistam.
 Dixerat, & spissis noctis se condidit umbris.
 Apparent diræ facies, inimicaque Trojæ
 Numina magna Deum.
 Tum vero omne mihi visum considere in ignes
625 Ilium, & ex imo verti Neptunia Troja.
 Ac veluti summis antiquam in montibus ornum
 Quum ferro accisam, crebrisque bipennibus instant
 Eruere agricolæ certatim: illa usque minatur,
 Et tremefacta comam concusso vertice nutat;
630 Vulneribus donec paulatim evicta, supremum
 Congemuit, traxitque jugis avulsa ruinam.
 Descendo, ac ducente Deo, flammam inter & hostes
 Expedior: dant tela locum, flammæque recedunt.
 Ast ubi jam patriæ perventum ad limina sedis,
635 Antiquasque domos; genitor, (quem tollere in altos
 Optabam primum montes, primumque petebam)

Ab-

* * *

οῖς ὁ Ποιητὴς μετὰ ταῦτα (ἐν τῷ 5'. Βιβλ:) περὶ τῆς Ἐλένης διεξεισιν.
 Ἄλλ' ἐπειδὴ γάρ τῶν εἰρημένων ἐπῶν αἱρέθεντων, ἀπαντᾶ τις ἄλλοθεν ὡς
 ἔλασσον δυχέρεσσι, ἐν οἷς (μετ' ὑπὸ πολλά) πρὸς τὸν ύπον ἡ Κύπρις περὶ¹
 Ἐλένης καὶ Παριδος διεξελευσεται² Ἀλλως τε, καὶ ἡ περὶ τὰ ἐπη ταῦτα
 διαπρέπουσα τῆς σιχεργίας ήδύτης καὶ χάρις, τὸν τὸ Μάρωνς χαρακ-
 τῆρα ὕδρως ψέυδεται³ Τελευτῶν δὲ, καὶ ὅδε μία τῶν καθ' ήμας πε-
 ριφερομένων ἐκδόσεων (ἥν ἐς τοῦτο ἐγένετο μοι εἰδέναι) τὰ περὶ ὧν ἡ αἱ-
 φισβήτησις ἐπη κατὰ χώραν μένειν ἐᾶσσαν ὡς αἴπηζιστε⁴ διὰ δὴ τοῦτο ὅδ-
 ἦμιν τιὼν καθ' ήμας ταῦτιν τῶν τοιέτων ἐδόξεν ἀποσερῆσαι ἐπῶν, ἢ κριτι-
 κωτάτοις ἀνδράσιν ἐξεταθέντα τῆς Μάρωνς Μάσης ὡς ἀνάξια κέκριται.
Στίχ: 615. ΤΤΝΔΑΡΕΩΝΗΝ ΛΕΤΣΣΑ κτ: Ο μὲν μῦθος, ἐκ Λήδας τῆς Θεσσαλίας,
 ὑπὸ Κύκνις χήματι τῷ Διὶ σωελθόσης, τιὼν Ἐλένιω γεννᾶ. (Ἀπολόδ.
 Βιβλ: Γ. Κεφ: Γ. Ὁρα καὶ Α. Αἰν. σίχ: 700.) Ο δὲ Αἰνέας ὥδε, ἀπὸ⁵
 Τιαδάρεω τὸ νομιζομένη γεννήτορος πατρῶνυμόςας, Τιαδάρεωνιω ἐκάλεσε.
 Καὶ ταῦτιν ἐν Φησὶν, ἐν μυχοῖς τῷ τῆς Ἐσιας ἔδεις καταφυγεῖσαν, καὶ
 λαθεῖν ἴθελυσαν καθεωρακέναι, τοῖς ὄφθαλμοῖς αὐτῷ ἐκαῖσα ἐπιμελῶς
 περιαθράντι, δαδεχθύντος οἶον τῷ κυκλέθεν ἐκ τῶν ἐμπρησμῶν σελαγγίσμα-
 τος. Ἐποίησε δὲ ὁ Μάρων αὐτὶν ἐνταῦθα καὶ μάλα πιθανῶς περικρυπτο-
 μένιω, διὰ τὸ νεμεσητὶν κατασιώσαι καὶ αποτρόπαιον, καὶ Φρυξίν ἐξίσω
 ἢ Ἐλησι τιὼν ἀλάσσορα, καὶ ὡς κονὺν Ἐρηναῖ, ὄπωτέρε φτῶν ἐθνῶν περιπέσοι,
 παθεῖν τὰς ἐσχάτας κινδωνύμιασσαν. Ο δέ τοι Καλαβρὸς ἄλωσισως περὶ⁶
 τῆς Ἐλένης διεξεισιν Παραλεπ. ΙΙ. 385.

„Οψὲ δὲ δὴ Μενίλαος, ἐνὶ μυχάτοισι δόμοιο
 „Εὔρεν ἐών παράκοιτην, ὑποτρομένην ὄμοκλιω
 „Ἄνδρος καρειδίου θραστύφρενος· ὃς μιν ἀθερήσας,
 „Ορμηνε κτανέαν δηλημοσιώησι νέοιο,
 „Ἐι μὴ οἱ κατέρυξε βίην ἐρόσος· Ἀφροδίτη κτ.

Στίχ: 621. ΑΙΨΑ ΔΕ ΔΑΙΓΕΤΟΜΟΙ ΚΡΑΔΙΗ κτ. Ἐξαφθάσις ὑπὸ ὁργῆς, αὐτίκε
 (Φησὶν) αἱματαθαλη τιὼν ἀρχέκαπον διενοῆθιν, ἐφ' οἷς τιὼν ἐμιὼν πατείδος
 κακοῖς περιέβαλε τοῖς ἐσχάτοις· εἴτε καὶ τινας κατέκα μέρος, καὶ ταῦτα
 ὡς ὀλίγος ὕδη μαρτὰ ἐπενθυμηθεῖς, τὰ τιὼν πρᾶξιν αὐτῷ ἀποφανθύντα δι-
 καύσαν καὶ ἔνδοσγον, ἐπὶ τύτοις, ὡς ἐν ἄστοις ἀνθυκοφοροῦσσι, καὶ τὰ, αἵτις
 αὐθυ-

Νη^ς εἰν ἀδύτοισι λαθάσαν ἀκίν μυχάτοισι
Τωδαρεώνια λεῦσσα, ἐπεὶ Φλογὶ λάμπετο πάντα
Πλαζομένω πέρι, ἐν τὸ ὄφθαλμοῖς πάντ' ἐπιόντι.
Ἡ γὰρ δυσμενέας δὶ ἀλόντα γε Πέργαμα Τεύκρας,
Καὶ Δαναῶν τίσεις, καὶ ἀκοίτα τὸν λίπε μῆνιν
Πτήσσασ', ὡς Τροίης τὸν ἰδὲ πάτρης ἔσσα Ἐριννὺς,
Γίγνεται ἀπὸ ὄφθαλμῶν, βωμοῖς ἔχθρῃ δὲ παρῆστο.
Αἴψα δὲ δαίτεροι κραδίῃ ὄργανο δὲ υπὸ βάλλον,
Πατρὸς ἀμινάθαι, τίσαθ' ἵδε ἀλάσσορα θῆλαι.
Ἡ δάσσας Σπάρτιω, πατρώας θ' ἥδε Μυκήνας
Οψεται; ὥστε ἄνασσα τροπαιοχόσ' ἐπανήξει;
Καὶ πόσιν, ηδὲ οἶκον τε, τοκεῖς τε, τέκη τὸν ἐπαθρήσει;
Αμφιπυκαζομένη ἀγερώχως, καπισοβάσσα

615
620
625

Τ 2

Ἐσμῶ

* * *

ἀνθυπενεγκεῖν ἔχοι κακίζων τὸ ἔργον, ἀντιπαρίζοι. Πρὸς αὐτὸν ταῦτα καὶ
ἀπαντᾷ δικανικῶς, ἀριστα τῷ σάσιν πραγματευόμενος. Άλλος ἐκεῖνο μάλιστα
σημειώτεον, διτι καὶ αρχόμενος περὶ τέτταν εἰπεῖν, καὶ ἐλιννύων ἐπὶ Ιάτοις,
ἢ ἔκρυψεν ὅτι πάθος ἦν μᾶλλον, ηδὲ λόγος, τὸ κινῆν αὐτὸν πρὸς τῷ ἐπι-
χείρησιν. Αρχόμενος γὰρ ἐφη: (σίχ. 634.)
„Αἴψα δὲ δαίτερο μοι κρεαδίῃ ὄργανο δὲ υπὸ βάλλον.

Πανόμενος δὲ, (σίχ. 631.)

„Ηδὺ δὲ καὶ κέαρος πλῆστος αὐθομένοιο ἀμιναν.

Στίχ: 623. . . . ΣΠΑΡΤΗΝ, ΠΑΤΡΩΙΑΣ Θ' ἩΔΕ ΜΥΚΗΝΑΣ. Ἐλένη,
πατρὸς μὲν ίω κυρίως ή Σπάρτα, ἦν γὰρ Λάκαγνος· αἱ δὲ Μυκῆναι ή πό-
λις, καὶ αὐτῷ πατρῶας ἐκ απεικότως ἔνθετον, διὰ τὸν Μυκηναῖον πόσιν,
τὸν Μενέλαον κοινοποιεῖται γάρ τῇ ἀλόχῳ τὰ τῷ γαμέτῳ. Ἐντεῦθεν οὐδὲ
σωμηγρεῖν τῇ πράξει Λίνειας κατάρχεται ἐφ' ἦν ἔστευδε, λόγος ἐπιφέρων
τοσούτην πείθοντας.

Στίχ: 625. . . . ΤΟΚΕΙΣ ΤΕ, ΤΕΪΚΗ Τ' ἘΠΑΘΡΗΣΕΙ; Πῶς τέκη; εἰ μόνιλο
ἔσχεν Ἐλένη θυγατέρα ἐκ Μενέλαος τῷ Ερμιόνιω; Ταύτης γὰρ αὐτή,
Φησι (παρ. Ομ. Ιλ: Γ. 175) παῖδα λιπεῖν τηλυγέτιων. Περὶ τέττα δὲ καὶ
(ἐν Όδυσ. Δ. 12.) ἔτι σαφέστερον γέγραπται:

„Ἐλένη δὲ Θεοῖς γόνον ἀκέτη ἐφανεῖν.

„Ἐπειδὴ τὸ πεῖστον ἐγείνατο πᾶδες ἐρατευτῶν

„Ἐρμιόνιω.

Άλλα γὰρ Ἡσίοδος ἄλλως, ὃν εἰσάγει μαρτυρεῖνται καὶ ὁ Σχολιογραφήσας
εἰς τῷ Σοφοκλέους Ἡλέκτραν (σίχ. 541),

„Η τέκεδ' Ἐρμιόνιων δερικλειτῷ Μενέλᾳ.

„Οπλότων δὲ ἔτεκεν Νικόδρατον, οὗτον Ἀρηος.

Τογαρεῖν ἐν ἀμφιβόλοις τὸ πρᾶγμα, ὡς ἐκατεξωθεν αντιμαρτυρεῖμενον. Καὶ
„γὰρ καὶ Ἀπολλόδωρος (Βιβλ. Γ. Κεφ: ΙΑ.) Μενέλαος, φησὶν, ἐξ Ἐλένης
Ἐρμιόνιω ἐγέννησε” καὶ, κατά τινας, Νικόδρατον. Καὶ τοιοιοις Ομήρων σογ-
χεῖτες, τὸν Νικόδρατον τέτταν ἐκ δέλης, Φαστί, πιερίδος τῷ Μενέλαῳ γε-
γένθαι. Πρὸς αὐτὸν τὸν Μεγαπένθιων ἔτι, ὡς Παυσανίας ἴσορησας φέρεται
ἐν τοῖς Κορηνίακοις. (Βιβλ: Β. Κεφ. ΙΗ'.) Ἐπεὶ τοινων οἱ μεδί Ομηρον
ἄλλως περὶ τέττα, ηδὲ τὸν Ομηρος: Posteriores Poëtæ diversa de Helenæ &
Menelai profariā tradidere. (ὡς ἀριστα καὶ τῷ Σοφῷ σεσημείωται) Ἐνιώ
ἐν τοῖς αὐτοῖς τὰ Ἀπολλόδωρος Σημεώμαστον.) Ἐνιώ ήμιν καὶ ὁ Μάρων
ἐκ τέττων εἰς τὸν μεδί Ομηρον: ὡς οὐ Τέκος, αὐτὸς Τέκη: Νατος: τῷ Τι-
θαρεώνιῳ ἐκ Μενέλαος ἐποδέμενος, καὶ τὸν ἐξ αὐτῶν γαστρικῶν Μενέλαος αὐ-
τα ἔσχεν, ὡς καὶ ταῦτα τῷ γαμετῷ διὰ τὸν γαμέτων νομίσας κονά,
καθαὶ καὶ τῷ πατρίδος (Διανοτ. 623.) ήμιν σισημείωται.

Στίχ:

- Abnegat excisâ vitam producere Trojâ,
 Exiliumque pati. Vos ô quibus integer ævi
 Sanguis, ait, solidæque suo stant robore vires,
 640 Vos agitate fugam.
 Me si cœlicolæ voluissent ducere vitam,
 Has mihi servassent sedes. Satis una, superque
 Vidimus excidia, & captæ superavimus urbi.
 Sic ô, sic positum affati discedite corpus.
 645 Ipse manu mortem inveniam: miserebitur hostis,
 Exuviasque peter: facilis jactura sepulchri est.
 Jam pridem invisus Divis, & inutilis annos
 Demoror, ex quo me Divûm pater, atque hominum rex
 Fulminis afflavit ventis, & contigit igni.
 650 Taïa perstabat memorans, fixusque manebat.
 Nos contra effusi lacrymis, conjuxque Creüsa,
 Ascaniusque, omnisque domus, ne vertere secum
 Cuncta pater, fatoque urgenti incumbere vellet.
 Abnegat inceptoque, & sedibus hæret in iisdem.
 655 Rursus in arma feror, mortemque miserrimus opto.
 Nam quod consilium, aut quæ jam fortuna dabatur?
 Mene efferre pedem, genitor, te posse relicto
 Sperasti? tantumque nefas patrio excidit ore?
 Si nihil ex tanta superis placet urbe relinquи,
 660 Et sedet hoc animo; perituræque addere Trojæ
 Teque, tuosque juvat: patet isti janua letho:

Jamque

* * *

Στίχ: 627. ἘΣΜΩΣ, ΙΛΙΑΔΩΝ κτ: Ἀσπερ ἄν, οἵα δὴ ἀμφιπόλες τε καὶ θερα-
 παινίδας ὅπισσα αὐτῆς σωρθέλκοιτο, οἵκοι τε μένεσσι, καὶ ἐν προσόδοις ἀγε-
 ρώχως σεβόσσα καὶ ὑπερηφάνιας. ἐπειδὰν εἰς τὴν πατρίδα νοσησεν.

Στίχ: 629. . . . ΔΑΡΔΑΝΙΟΣ. . . . ΑΚΤΗ. . . . Ιδόσσιοι κανταῦθα τὸν
 αὐτὸν τὸν Δαρδάνιον, πλατυκώτερον ἐκληφθάσσαν, αὐτὶ τῆς χώρας τῆς
 Τρῳκῆς, ὡς αἴωτ: Σεσημείωται. (σίχ. 6οι.)

Στίχ: 630. . . . ΕΙ ΓΑΡΤΟΙ ΤΟΥΤ' ἘΜΠΗΣ ΝΩΝΤΜΟΝ ἘΡΓΟΝ· Ἐντοῦ-
 θεν αἱ αἰνθυποφοραὶ ἃς αὗτις αἰνθυπενεγκεῖν ἔχοι. Περὶ δὲ τῷ ἔργου, ὡς
 ἔτι γενναιῶν ἐξὶ γωνῆκα καὶ αἰδικήσασσαν πλεῖστην, καὶ Ἀρις: ἐν τοῖς Πρεσλᾶ-
 ἀπεφύγατο: „Διατὶ δεινότερον γωνῆκες ἀποκτεῖναι οὐδὲν; καύτοις βέλη-
 τιον τὸ ἄβδεν τῷ θήλεος φύσει. “Η διότι αἰδενέσερον οὐδεὶς ἐλάττω αἰδικεῖ.
 „Ἐτι δὲ νεανικὸν ἰσχυρίζεθαι πρὸς τὸ πολὺ ἥπτον.

Στίχ. 632. ΑΙ' ΝΕΤΟΣ ΑΛΛ' ΕΣΟΜΑΙ κτ. Ενταῦθα δὲ οὐ πρὸς τὰ αἰνθυπενεχ-
 θέντα αἴπαντησις.

Στίχ: 636. . . . ΦΡΕΣΙ ΜΑΙΝΟΛΙΗΣΙ. . . . Ομολογεῖ καὶ αὖθις, σω-
 ὄργῃ μᾶλλον, οὐ λογισμῷ ταῦτα διανοθίωσι τε καὶ προθέθωσι, ὡς ὑπὸ
 πάθεις σφοδρῷ τῷ φροντὶ παρακεκινημένος, καὶ παρενεχθεὶς τῷ δέοντος: οὕτω
 καὶ πρὸς τὸ αἰνανῆψα τε καὶ μεταφρονῆσα, τῆς μητρὸς Θεᾶς δεηθῆναι
 ἐπιφανεῖας τε καὶ ἐνεργεῖας παρασάσσεως.

Στίχ: 641. ΉΔΑΡΑ ΛΑΖΟΜΕΝΗ ἩΡΤΚΑΚΕ. . . . Οὔτω καὶ ὁ Καλα-
 βρός Παραλ: ΙΓ 390.

„Η δὲ οἱ ἐκ χερῶν ἔκβαλε ξίφος, οὐχεὶς δὲ ἐξωτερικῶν.

“Ως περ δὲ τὸν καὶ παρ Ομήρων ή Αθηναῖς Ιλ: Α. 197.

„Στῇ δὲ ὅπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεύσινα.

Στίχ:

Ἐσμῶ Ἰλιάδων, ἀτὰρ ἀμφιπόλων Φρυγίων τε;
 Κ' εἰ Πρέσαμος κτάνθη; κ' εἰ Τροῖων πῦρ ἀμαθώει;
 Κ' εἰ πίε Δαρδάνιος τόσον ἀκτὴ ἥλιθα αἴμα;
 Όυκ ἔσ· εἰ γάρ τοι τῷτ' ἔμπης νάνυμον ἔργον
 Θηλυτέρω τίσαθ', ἀκλεέες δὲ τὸ ἀέθλιον ἐη,
 Αἰνετὸς ἀλλ' ἔσομαι, τὸ γε τιὰ δ' ἀθεμίσιον ἄραι,
 Οὐδέ τὸ ἀσκελλίω δὰ δίκιω παρὰ τῆς λελαβέθαι.
 Ήδὺ δέ καὶ κέαρος πλῆσ· αἰθομένοιο ἄμιαν.
 Πρὸς δὲ καὶ ὁικέων κταμένων καλὸν κόνιν ἄσαι.

630

Τοῖα ρὰ μαιμώσσων Φρεσὶ μαινολίησι μενοίνων,
 Εὔτε σαφῆς ἀφθη ἔμοι, ὡς πάρος ἔποτ' ἰδέαθαι,
 Εν καθαρῷ Φάει, σιλπνή μάλα καὶ κατὰ νύκτα,
 Πότνια μήτηρ, ὡς τε Θεὸς τοίητε τόσητε,
 Ηλίκη ἔδριασ εν ὅμιλῳ φρανιώνων
 Ή δ' ἄρα λαζομένη, ἥρυκακε, δεξιτερῆς με.
 Έκ τε δ' ἔς δόματος ἔρδοεντος Φθέγγατο τοῖα.

635

Τέκνον, τίπτ' ἀδαμεῖς τόσον ὄργας ἥρεθεν ἄλγος;
 Τίπτε δὲ μάνη; πῶς δ' ὅτως ἡμᾶς ἀθερίζεις;
 Όυ πάρος εἰδήσεις, γενέτιλα γῆρας κεκαμόντα,
 Οὐ λίπεις Ἀγχίσιω; Σῶς σεϊ Κρέεσ' ἄρ ακοίτη;
 Σῶς πᾶς δ' Ἀσκάνιος; τὸς γὰρ πέρι πάντοθι κύκλω
 Πλάζονται Δαναοὶ. Τῶν δ' εἰμὴ γῶν πολυώραν,
 Ή Φλογὶ, ἡὲ βέλαι, πολέμοιο γενέατο ἔργον.
 Όυκ ἄδος δή σοι νεμεσητὸν Τιαδαρεώνης,
 Όυδ' ἀλιτης Πάρις ἀλλὰ Θεῶν χόλος ἀδε, Θεῶν γε
 Τιὰ πάρος ἐυπραγίων τρέψεν, κατὰ πέρσε τε Τροῖω.
 Λεῦσσε (ἐπεὶ πᾶσαν τιὰ νιῶ ἐπιθέσαν ὄρῶντι,
 Σεϊ δὲ θνητῷ ὄσσε ἀπαμβλωέσσαν, ἐγὼ σοι

640

645

650

ΟΦΙΑΛ-

* * *

Στίχ: 644. ΤΙΠΤΕ ΔΕ' ΜΑΪΝΗ; Έκ τῆς μητρικῆς ἔτι δῆλον ἐπιτιμήσεως, δτο
 μανία τις ἀντικρυς λι, ἐκ χαλεπωτάτης ὁργῆς σύναρθσεως, ή τὰ κατὰ
 τοιω αὐτῷ ἐπελθόντας ἐλέθη πείθεσσα.

Στίχ: Αὐτ· . . . ΠΩΣ . . . ΉΜΑΣ ΑΘΕΡΙΖΕΙΣ; Τοῖς τῷ γένει προσήκεσσι.
 Αἰνέα, καὶ ἐσυτιλα ἡ Θεὸς προσλογίζεται: ΉΜΑΣ.

Στίχ: 645. ΟΤ ΠΑΡΟΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ, ΓΕΝΕΤΗΝ μτ;. Οὐτω πάθει πάθος ἀντεκ-
 κρέσσαθαι ή μήτηρ ἐπιχειρεῖ· τῷ καὶ Ἐλένης ὁργῇ καὶ νεμέσει, τιὰ ὑπέρ
 τῶν Φιλτάτων, Λυγχίστε τε, καὶ Κρεέστης, καὶ Λσκανίς μέριμναν ἀντικε-
 ρισήσασσα.

Στίχ: 650. ΟΤΚ ΕΙΔΟΣ ΔΗΣ ΣΟΙ ΝΕΜΕΣΗΤΟΝ κτ. Ομαι ποιεῖ λέγεσσαν.
 τιὰ Αφροδίτιω καὶ Καλαβρ. ΙΓ. Παραλ. 412.

„Οὐ γάρ τοι Ἐλένη πέλεις αὐτή, ὡς σύγη σολπας.
 Τῆς εω κατὰ Ἐλένης ὁρμῆς τὸν ὕόν ή Κύπερις αναχαιτίζεσσα, καὶ ὑπέρ ἐκυρῆς ἀ-
 μα ἀπολογίαν θνητον. Ου γάρ τιὰ ἐκείνης ἀξπαγίω. Φησι, ὑπό Πά-
 ρειδος τῆς καταεροφῆς τῷ Τροίας γενέθη παραίτιον, ἐν τῷ ἀντως καὶ ἀντη
 ὡς συμπραξαμένη ἐνέχοιτο· ἀλλ' ἐκ τῆς Θεῶν Βελῆς το καὶ απηνείας ἐξῆς:
 τῆθας το πᾶν τῷ δραματος διατείνεται.

- Iamque aderit multo Priami de sanguine Pyrrhus,
 Natum ante ora patris, patrem qui obruncat ad aras.
 Hoc erat, alma parens, quo me per tela, per ignes
 665 Eripis, ut mediis hostem in penetralibus, utque
 Ascaniumque, patremque meum, juxtaque Creūsam,
 Alterum in alterius maestatos sanguine cernam?
 Arma, viri, ferte arma, vocat lux ultima victos.
 Reddite me Danais; finite instaurata revisam
 670 Prælia: nunquam omnes hodie moriemur inulti.
 Hic ferro accingor rursus, clypeoque sinistram
 Insertabam aptans, meque extra tecta ferebam.
 Ecce autem, complexa pedes in limine conjux
 Hærebat, parvumque patri tendebat lulum;
 675 Si periturus abis, & nos rape in omnia tecum:
 Sin aliquam expertus sumptis spem ponis in armis,
 Hanc primum tutare domum. Cui parvus lulus,
 Cui pater, & coniux quondam tua diæta relinquor?
 Talia vociferans, gemitu teñtum omne replebat:
 680 Cum subitum, dictuque oritur mirabile monstrum.
 Namque manus inter, moestorumque ora parentum,
 Ecce levis summo de vertice visus Iuli
 Fundere lumen apex, tactuque innoxia molli
 Lambere flamma comas, et circum tempora paſci.

Nos

* * *

Στίχ: 655. ὉΦΘΑΛΜΩΝ ΑΙΓΡΟΥΜΑΙ ὌΜΙΧΛΗΝ. Παρεπλησίως καὶ οἱ Παλλαῖς πρὸς Τυδείδιν. (Ιλ: Ε. 127.)

„Αχλῶ δὲ τοι ἀπὸ ὄφθαλμῶν ἔλον, οὐ πρὸν ἐπῆν.

“Ουτῷ τοιγαροῦ Λίνεις η Κύπεις τὰς ὄψεις καθάρασσε, σαφῶς ιδεῖν περέχε τὰς Θεες μονονεκχὶ πάντας κατὰ Τρώων φερομένας· οὐ μηδὲν εἴναι λοιπὸν ἀντῶ, αλλ’ οὐ φέγγειν καὶ σώζειν.

Στίχ: 660. ΤΕΙΧΕΑ ΕΝΝΟΣΙΓΑΙΟΣ κτ: Ποσειδῶν μὲν, Φοῖον, οἱ Σεισιχθῶν, ἐξ αὐτῶν βάθρων τὰ τείχη τὰς Αἰγας περιβόλεις τε καὶ καταστέει. Καὶ οἱ Εικῶν αὐθίς ἐξ Ομηρος: (Ιλ: Μ. 27.)

„Αυτὸς δὲ ἐννοσίγαιος ἔχων χείρεσσι τρίαιναν

„Ηγεῖτ”, ἐκ δὲ ἄρα πάντα θεμέλια πύμασι πέμπει

„Φιτρῶν καὶ λάσων.

“Ἡρε δὲ τὰς Σκαιᾶς πύλας, ὃν οὐν ἐφόρος καὶ Φρεγρὸς παρεπλιπότα, διὰ αὐτῶν τὰς προσφιλέστερες Ελπηνας προσκαλεμένη ἐκ τῶν ηγῶν εἰς τὸ “Αιγαῖον γε. Παλλαῖς δὲ οἱ πολυάρχοι καὶ ἐρυσίπτολις, τῆς Ακροπόλεως καὶ αὐτὴν ὑπεξῆλθε, τοῖς ἀπὸ τῆς Γοργονέως κεφαλῆς, οὐν ἐπὶ εὑθός Φέρει, σελαγίσμασι, τὰ δέει πάντας ἀπολιθώσα. Καὶ αυτὸς δὲ Ζεὺς οἱ πατήρ πάντων, οὐδὲ Δαναῶν ὑπερίσταται, καὶ κατὰ Τρώων τὰς Αἰγας πάντας σωταγείρει τε καὶ καθοπλίζει. Όυδεν μέρα λείπεται, τέκνουν, οὐ φέυγειν.

Στίχ: 675. . . . ΠΟΣΙΔΗΓΟΝ ΑΣΤΥ. Παρωνύμως ἀπὸ Ποσειδῶνος η Τεοῖαι οἱ Λαομεδοῦ: Θητεύτας τὰ ἐκείνης πύγεις τείχη, συμπραξαμένεις τέτοιο καὶ τῷ Ἀπόλλωνος. (ὅρεις Ἀπολλόδ. Βιβλ. Α. Κεφ. Ε.)

Στίχ: 676. ΩΣ ΟΤΕ ΔΗ ΜΕΛΙΓΗΝ ΒΛΩΘΡΗΝ κτ. Τῇ τοισθε δὲ ἐχαπαξ καὶ οὐ μηρος εἰκόνι εὐχερήσατο, οἷον ὅτε Σιμοείσιον ἐποίησεν οὐν Ἀνθεμίωνος ὑπὸ Αἴσαντος τῷ Τελαμωνίᾳ αναγρεθέντα. (Ιλ: Δ. 482.)

- Οφθαλμῶν αἱρεῖμαι ὁμίχλω. Σῆς δὲ σὺ μητρὸς
Μήδ' ὑποθημοσῶας πτῆσσεν, ἐντάλμασι δὲ ἔκειν.) 655.
 Ἐνταῦθ', ἔνθα βάρεις διαχανόσας ἐπιδέρκη,
Πετρῶν τ' ἐκ πέτρας ασφείσας, ὀρνύμενόν τε
 Τύψεις ἀμμυγδῶν καπνόν πολλῷ κονισάλλῳ
Τείχεα Εννοσίγαιος, ἐῇ βριαρῇ γε Τριάνη
Σεισθέντ', ἐκ βάθρων κραδάσα, ὅλον Ἀσυ δέ ερέπει. 660
 Ήρη αἰνοτάτη δὲ πύλας σκαμάς ἐνταῦθα
Πρωτέυσας ἐπέχει ὑπὸ δὲ ὅπλα σιδήρεα δῦσα,
Μαινομένη σίφος ἐκ νηῶν Φίλον ἐκπροκαλεῖται.
 Ήδη, καὶ πόλεως (ἴδε) Παλλὰς Τριτογένεια, 665
 ΤΨι κάθητ' ἐπ' ἄκρης, σελαγίζει Γοργόνι δὲ αὐνῇ.
Καί γε πατὴρ μένος ηδὲ βίᾳ Δαναοῖσιν ὀφέλει.
Αὐτὸς Δαρδανίων δὲ, Θεὸς ἄμα, ὥρσε καθ' ὅπλων.
Σπεῦδε τέκνος Φυγέμεν, πεῖραρ θὲς σοῖσι δὲ μόχθοις.
Οὐ λείψω. Σὲ σάων πατρώϊον ἀξομένοις ἐς θύδας. 670
 Ή, καὶ ἐ νυκτὸς κρύψειν ὑπὸ γνόφου ηερόεντα.
 Εἴθαρ δὲ ὅμμαστ' ἐμοῖς ἔκπαγλα προσώπατα Φάνθη,
Δυσμήτεις δὲ Θεοὶ μεγάλοι Τρώεσσιν ἔόντες.
 Τόφρα δοάσσατόμοι πᾶσ' Ἰλιος ἔμπυρος ἔμμεν, 675
 Αντετράφθαι δὲ ἐκ βάθρων Ποσιδίηιον Ἀσυ.
 Ως ὅτε δὴ μελίω βλαθρῶν κορυφῆς ἐπὶ λόρευς,
Κοπτομένιω πυκνοῖσι σιδηρείσι πελέκεσσιν,
 Εγκαντ' ἄνδρες ἀγρῶται ἐριδυάνοντες ἐρεῖψαι
 Ή δὲ ἄρα νευσάεσσα, κόμης κλονέητ' ἀπ' ἄκρης
 Τσάτιον δάπησε τέως ἀντὰρ κατιέσσα,
 Οσσ' ἔσκι ἀντιάσαντα θαμειὰ κατέρυσε δένδρη. 680

V 2

Τοι

* * *

- Ο δὲ ἐν κονίσσι χαμαὶ πέσεν, Λύγειος ὡς,
 „Ηδὲ τὸν εἰαμειῆ ἔλεος μεγάλοιο πεφύκει κτι:
 Καὶ ὅτε Ἀσιού ὑπὸ Ιδομενέως. (Ιλ. Ν. 389.)
 „Ηριπε δὲ, ὡς ὅτε τις δεῦς ἡριπεν, οὐδὲρωις,
 „Ηὲ πίτυς βλαθρῆ, τιὼ τὸν τέκτονες ἄνδρες
 „Ἐξεταμον πελέκεσσι νεήκει, νήιον εἶναν.
 Καὶ ὅτε Σαρπηδόνα ὑπὸ Πατρόκλου, (Ιλιαδ. Π 482.) ὠσαύτως. Εἴθα
 Μάκρεβιος (Κροκι. Βιβλ. Ε. Κεφ: ΙΑ.) ἐπισήσσει, τιὼ παρ' Ομήρῳ δρῶ,
 οὐδὲ Πίτιω, ἐυχερῶς καὶ ἀπόνως. Φησὶν, ἐκτεγμῆθαι καὶ κατηξιπέται, τῆς
 παρὰ Μάρωνι μελίνης ἐνταῦθα, μετα πολλῷ πόνῳ, πολλαῖς τε πληγαῖς,
 καὶ ὑπὸ πολλῶν, καὶ μάλα μόλις καθαμέρεμένης. Διὸ καὶ ὑπὲρ τιὼ Ομηρικῶν τάττει τιὼ παραβολῶν τιὼ Μάρωνον. Αλλὰ ὡς ἐξ Ωββεσίος σε-
 σημείωκεν ὁ Αγγύλος Πώπιος, ἐκατέρᾳ τῶν εἰκόνων ἐπίσης, παρὰ τιὼ δια-
 φορὰν τῶν ὑπακειμένων, προσμαρτυρητέον ήν τὸ ἐνδόκιμον. Τῶ μὲν γάρ,
 πόλιν περίκειτο παραστῆσαι μεγάλων τε καὶ ὀχυρῶν ἐννάστες μὲν πολιορ-
 κεμένιω τε καὶ πολεμώμενίων, καὶ κατὰ Βραχὺ γιγνομένων σιδήρες τε καὶ
 πυρὸς παρανάλωμα, τῷ Μάρωνι. Ομήρως δὲ ἐν ἐκείνοις, θύεν αὖτο οὐ πέκε-
 το, οὐδὲρεις ἔνα τιὼ δεῖρι ὑποτυπῶσαι δαμένται, καὶ καθάπαξ κατὰ
 Χθονὸς ταῖνονθένται, Σαρπηδόνα τυχὸν, οὐ Σιμοέστιον. (Ορφ. Σαμ. Κλάρκ.
 ἐν ταῖς εἰς τὰ Ομήρ. Σημειώσ. Πλ: Δ. σίχ. 482.)

Στίχ:

685 Nos pavidi trepidare metu , crinemque flagrantem
Exutere, & sanctos restinguere fontibus ignes.

At pater Anchises oculos ad sidera latus
Extulit, & cœlo palmas cum voce tetendit.
Juppiter omnipotens, precibus si flecteris ullis,

690 Aspice nos; hoc tantum: &, si pietate meremur,
Da deinde auxilium pater, atque haec omina firma.

Vix ea fatus erat senior , subitoque fragore
Intonuit lævum ; & de cœlo lapsa per umbras
Stella facem dicens , multa cum luce cucurrit.

695 Illam, summa super labentem culmina tecti
Cernimus Idæâ claram se condere sylvâ,
Signantemque vias : tum longo limite sulcus
Dat lucem , & late circum loca sulphure fumant.
Hic vero viðus genitor se tollit ad auras ,

700 Affaturque Deos , & sanctum sidus adorat.
Jam jam nulla mora est ; sequor, & qua ducitis, adsum.
Dii patrii servate domum, servate nepotem:
Vestrum hoc augurium , vestroque in numine Troja est.
Cedo equidem, nec, nate, tibi comes ire recuso.

705 Dixerat ille : & jam per mœnia clarior ignis
Auditur, propiusque æstus incendia volvunt.
Ergo age, chare pater, cervici imponere nostræ
Ipse subibo humeris, nec me labor iste gravabit:
Quo res cunque cadent, unum & commune periculum ,

710 Una salus ambobus erit: mihi parvus Iulus
Sit comes , & longe servet vestigia conjux.

Vos

* * *

Στίχ: 683. ΣΤΝ ΔΕ' ΘΕΩΝ ΑΥΤΗΙ ΜΕ 'ΑΓΟΤΣΗΙ Ως μὲν Οὐάρ
δων παρέδωκεν, εἰς πρὸς τοῖς ἄλλοις τῶν Τεών ήτοι Αἰγαίας, οἷς περ
υπ' Ἀχαιῶν ἐπὶ τῆς ἀλώσεως ἐπετεάπη, ἀπελθεῖν ἐλευθέροις, σιωπηκομι-
ζομένοις καὶ τῶν οἴκοι ὅ, τι καὶ δόξειν. Ἄλλὰ τῶν μὲν ἄλλων, χρυσόντων
καὶ ἀργυρεύεν, καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς τιμώτατα κειμήλια ἐπισταττομένων,
Αἰγαίας τον γεννήτορα μόνον ἐφρόντισεν ὑπεξαγαγεῖν τόν αὐτῷ ὅθεν καὶ
τῇ τρόπῳ οἱ Ἀχαιοι τον Ἀνδρας ἀγάμενοι, ἐνέδωκαν αὐτῷ καὶ δεύτερον
ὅμοιως τῇ ἀδείᾳ προσχρήσασθαι. Ο δὲ, Θεὸς τὸς Ἐφεσίων λαβεῖν ἐπεδόκ-
σε. Καὶ τότε δὲ αὐτοῦ ἔτι καὶ μᾶλλον ὑπερθαυμάσαντες Ἐλινες, καὶ τὰ λογ-
πὰ σύμπαντα, ὅσα ἀν ἐθέλοι, ἐπέτρεψαν ἐκφορῆσαι τῇ οἰκᾳ, μηδενὸς ὅλως
καλύπτοντος. Καὶ ταῦτα μὲν Οὐάρδων κατὰ τὸν Σχολιαστὴν Σέρβιον. Εὐ
οἷς ἐκεῖνο μόνον θαυμάζειν ἐπεισι, πῶς Ἀγχίστης, ὃν εἰκὸς λῶ ἔνα εἶναι Γῶν
ἀπολυυμένων, εἰς γατιῶν ἐπειτα ταχὺν ἐκφέρειν; Άλλὰ γάρ οἱ Μά-
ρων ἡμὶν ὅχ τῷ διωμεις δὲ θεοτέρα, καὶ τῇ ὀλέθρῳ καὶ τῆς ἀλώσεως
ἐποίησε περισσωθνῶν τὸν Ἡρωα, ἀστὴ καὶ ἀλώβητον διεξελθόντα τὸ
Θεῷ ἥγεμενι, ὅτε τῶν παρὰ τῶν πολεμίων θελῶν αὐτῷ καθικνημένων, ὅτε
τῶν τῇ ἐμπρησμῷ φλογῶν ἀπτομένων, γέρας τότο κομισαμένας
τε καὶ ὀστότητος δικαγότατον.

Στίχ: 689. ΗΝΑΙΝΕΤΟ 'ΕΚΠΕΡΙΕΜΜΕΝ, Τετλ, Φησίν ο Κέρδης;
ἐκ τῶν Εὐριπίδες Τεωνάδων ἀπέξεσα. ἵνδε μετὰ τῶν Ιλίων ἐκπόρθησον ἢ
γηραιὰ Ἐκάβῃ τὸ ζῶ παραιτεῖται.

„Phiſe“

Τοιγάρτοι κατέβιω σών δὲ Θεῷ αὐτῇ με ἀγάσῃ,
Μεσσηγὺς δὰ κιῶν, ὑπάλυξα, πυρός τε βελῶν τε.
Ἐγχεα γὰρ παρέπιπτε, Φλόγες δ' ἀπ' ἐμεῖο ἔχάρεν. 685
Ἄλλ' ὅτε δὴ σαθμὰς ἔδροις ἴκόμια πατρώης,
Ἀρχάντος τε δόμικος, τόθ' οἱ γεννήτωρ (πρό γε πάντων
Τὸν ποθέεσκον ἄγεν μετὰ ὕρεα ὑψικάριων)
Τροίης περιθομένης, ἥναντο ἐκπεριέμμεν,
Ἡδ' ἀλάληθαι. "Τομες, ἔφη, τοῖς ἀρκιον ἄμα, 690
Ἐμπεδος ἐν δὲ βίη ἀκμάνω σώματι θάλλει,
Τομες δὴ Φύσης μνήσαθε· μενδετε δ' ὡκα.
Εἰ γὰρ ἔτι ζώον με ὀλύμπιοι ἥθελον ἔναι,
Τάς μοι ἔδρας κε σάωσαν. ἀπαξ ἀλις ἀντοὶ ὀλεθρων,
Καὶ πέρι, γευσάμενα, πτωθὲν θ' ὑπὲρ Αἶνον βιώμεν. 695
Ωδε δὰ κέσομαι. "Ωδε δέμας προτὶ ἐπατ' ἰόντες.
Αυτὸς χειρὶ μόρον τέτμω Δαναὸς τ' ἐλεήρας,
Ειναρα εἴεις η δὲ τ' ἀτυμβέα δάδιον ἔμμεν.
Ἡδη καὶ προπάροιθεν ἀπεχθῆς ηα Θεοῖσιν,
Αχρεῖος τε ἔντος ἐπ' ἔνοις πολλὰς ἐπιέλκω, 700

Ἐξ

* * *

"Φέρε ἐς πυρὰ δράμωμεν· ὡς κάλισάμοι,
Σῶν τῆδε πατρίδι κατθανεῖν πυρεμένη.

Στίχ: 690. ἩΔ' ἈΛΑΛΗΣΘΑΙ. . . . "Ητοι, εἴρον τῆς πατρίς γῆς, πλω-

νῆτλα ἀδε κακέστε περιφέρεθαι.
Στίχ: Αυτ: . . . ΤΟΓΣ ΑΡΚΙΟΝ ΑΙΜΛ. "Αρκιον δὲ, ὀμόνον τῷ πλήθε-

(Φύσει γὰρ πλεονάζει μὲν τοῖς ιβῶσι τὸ ἄμα, τοῖς δὲ προπυγμένοις ταῖς

ἡλικίαις κατὰ βραχὺ ὑπελαττοῦσται.) ἀλλα καὶ τῷ πιέματι, καὶ τῇ

διάμετρος, ζωηρότεροντε σὸν καὶ ἀκμαλότερον τοῖς ὄπλοτέροις, δὲ καὶ τῷ

μόνον, ἀλλα καὶ ἐνεργεῖν οἰνανῶς τε καὶ ἀποχρώντως ἔχειν.

Στίχ: 693. ΕΙ ΓΑΡ ΕΤΙ ΖΩΟΝ ΜΕ ΟΛΤΜΠΙΟΙ κτ: Οὐκ ἐπεν οἱ Θεοί εἰσι

γὰρ καὶ Θεοὶ ὑποχρέονται, οἷς μᾶλλον ίσως εἰσὶν ηδὺ καὶ κεχαρισμένον τῷ

τὸν ἐπὶ γῆς ἀέρα βιώτας τὸς βροτὸς απάθαι, τὸ παρ αὐτοῖς διατρίβειν

καὶ μένειν θνήσκοντας.

Στίχ: 694. . . . ΑΠΑΞ ΑΛΙΣ ΑΥΤΟΙ ΟΛΕΘΡΩΝ, Εαλάκει γὰρ καὶ

πρότερον ἀλλοτε ὑπὸ Ήραικλέας ή Τροίας, (ὅρα Απλὸς: Βιβλ: Β. Κεφ:

σ'). ής δίπτα ἀλώσεως, παρὰ τὸς περὶ τῶν ποίησιν, ἐτι καὶ ἀλλοι Συγ-

γραφεῖς μέμυλωται οἷον οἱ Αλικαρναστ. Διονύσ. (Ἐν τοῖς περὶ τῆς Ρώμ:

Αρχαιότ. Βιβλ: Α'). Καὶ Αριστίδης (ἐν τῷ Ρόδιακῷ) δίπταλος, Φάσκων,

ἀπαξ μὲν ὑπὸ Ήραικλέας, δέντερον δὲ ὑπὸ Ελλήνων. Ἐπὶ γοῦ τῆς ἀλώσεως

ἐκείνης τῆς πρώτης, ἐπειδὴ Αγγιστης ζῶν διαγέγονεν, ἀλις ἔχειν αὐτῷ (Φησι)

τὸ ἀπαξ μετὰ τῶν τῆς Πατρέων ἀλωσιν ἐπιδησαι, μηδὲ αὐτέρθιμοι ζῶντας

περιέναι καὶ νῶ τὸ δέντερον.

Στίχ: 696. . . . ΩΔΕ ΔΕΜΑΣ ΠΡΟΤΙ ΕΙΠΑΤ ΙΟΝΤΕΣ. "Ωδε με τῷ

γενεῶ κεισομένω, τιὼν ὑπάτηλα προσφέρεγχάμενοι δῆσιν νῶ ἀπιτε. Περὶ δὲ

τῷ ἔθετος τῆς ἐπιτελευτίτι, η ἐπικηδεύει ταῦτης προσερῆσεως, δέρα εἰ τῷ Α'

τῆς Αἰν: τιὼν ἐν σίχ. 237. Σημείωσιν.

Στίχ: 697. ΑΥΤΟΣ ΧΕΙΡΙ ΜΟΡΟΝ ΤΕΤΜΩ. "Αυτόχειρ ἐμαυτόν αὐτὸς διαχ-

ρησομαι. "Εσαι δὲ τυχὸν καὶ τῶν Δαναῶν, εἴτις τῷτο μοι χαριεῖται κα-

τοικτείρας, καὶ καθυπεργήσει, ην αὐτὸς ἐγώ αποδελιάσω· διη δὴ καὶ μισ-

θῶν τῆς πράξεος τὰ περὶ ἐμὲ ἐναρα κομιεῖται. "Ως εἴγε καὶ ἀταφον ὑπε-

ριδῶν αὐτὸς αντιπαρέλθη ὑδέν ἐργον ἀτυμβῆ κειθαι. Τῷτο δὲ κατ' Επίκηρου

Φασίν, δὲ γέρων ἐκχρέμπτεται παρὰ Μάρων, τὸν διδάσκοντα, ταφῆς τὸν

εοφὸν φρεντίζειν ὡς ηκινα. (Διογ. Λαέρτ. εἰς τὸν Βιον Επικ.)

X

Στίχ:

Vos famuli, quæ dicam, animis advertite vestris.

- Est urbe egressis tumulus, templumque vetustum
 Desertæ Cereris, juxtaque antiqua cupressus,
 715 Religione patrum, multos servata per annos;
 Hanc ex diverso sedem veniemus in unam.
 Tu, genitor, cape sacra manu, patriosque Penates:
 Me bello è tanto digressum, & cæde recenti,
 Atrectare nefas, donec me flumine vivo
 720 Abluero.

- Hæc fatus, latos humeros, subiectaque colla
 Veste super, fulvique insternor pelle leonis,
 Succedoque oneri. Dextræ se parvus Iulus
 Implicit, sequiturque patrem non passibus æquis.
 725 Pone subit conjux, ferimur per opaca locorum:
 Et me, quem dudum non ulla injecta movebant
 Tela, neque adverso glomerati ex agmine Graii:
 Nunc omnes terrent auræ, sonus excitat omnis
 Suspensum, & pariter comitique onerique timentem.

- 730 Jamque propinquabam portis, omnemque videbar
 Evasisse viam, subito cum creber ad aures
 Visus adesse pedum sonitus, genitorque per umbram
 Prospiciens, nate, exclamat, fuge nate, propinquant;
 Ardentes clypeos, atque æra micantia cerno.

- 735 Hic mihi nescio quod trepido male numen amicum

Con-

* * *

Στίχ: 702. ΡΙΠΗΤΩ ΜΕ ΧΡΩΣΣΕ ΣΚΗΠΤΟΓΟ ΔΕ' ΜΑΣ. . . . Μεμύθευται
 γάρ κεραυνόβλητον ύπο διὸς τὸν Ἀγχίσιων γενέθλαι, κατακαυχησάμενον τῷ
 Αφροδίτη σωμενηθῆσαι, καὶ ἐξ αὐτῆς τεκνώσαθαι. Τετὶ γάρ αὐτῷ προ-
 απηγόρευτό τε καὶ προηπέληπτό δίὸς καὶ δίκαιος ἔτισε μὴ ἐχεμυθήσας, ὃς
 πάρεσι μαθεῖν ἐκ τοῦ εἰς Αφροδίτων ὑμνοῦ. (σίχ. 287. κτ:)

„Εἰ δέ κεν ἐξεπῆταις, καὶ ἐπεύξεμη ἀφρονι, θυμῷ

„Ἐν φιλότητι μηγίταις ἐνέφανω, Κυθερεῖη,

„Ζέυς σε χολωσάμενος βαλτεῖς ψολόσεται κεραυνῷ. . . .

„Ισχεο, μηδὲ ὄνόμηνε, Θεῶν δὲ ἐποπίζεο μῆνι.

„Ἀλλὰ γάρ τὸν σκηπτὸν (φασὶ) παρέτρεψεν ἀπ' αὐτῷ ή Κύπρις κατελεῖ-
 σασα, ὃς ἐν χρῷ μόνον πυρποληθέντα, αἰδενῆ παρ' ὅλον τὸν βίον διαγυ-
 νέθαι, καὶ πάρετον.

Στίχ: 703. . . . ΤΟΓΣ ΔΟΞΑΣΙΝ ἘΜΠΕΔΟΣ ἘΣΚΕΝ. Τὸν παρὰ τῷ Σο-
 φοκλέᾳ Φιλοκτήτῃ ὁ Κέρδης αντιπαραβάλλει Ἀγχίσιον, ἵσχυρογνωμονεύντας
 ἐπίσης καὶ λέγοντας:

„Οὐδέποτε ὀδέποτε” ιδιοί τὸ δὲ ἐμπεδον.

„Οὐδὲ εἰ πυρφόρος ἀσεροπητας,

„Βροντᾶς αὐταῖς μὲν εἴσι Θλογίζων.

Στίχ: 705. ΚΑΙ ΣΤΥΜΠΑΣ ΓΟΤΝΟΥΜΕΘΑ ΟΙΚΟΣ. Σωστοδηχτῶς, αὐτὶ τῶν
 ἐν τῷ ὅπῳ συμπάντων ὥμῃ.

Στίχ: 711. . . . ΕΞΕΙΝ. . . . Τετέσι διαίσθεθαι. Οὐ μάλιστας ἔχει τινὰ ἔμο-
 φασιν τοῦ θελήσειν. (Σημ. Σέρβ.)

Στίχ: 712. . . . ΕΠΟΣ ΕΚΠΕΣΕ Ως τὸ ίλαρδ. Δ. 350.

„ Ηδῶν τοι ἔπος φύγεις ἔρχεται ἐδέστω;

Στίχ.

Ἐξ οὐ μηνιόων γε πατήρ ἀνδρῶν τε Θεῶν τε,
 Ριπῆ μοι χρῶσε σκηπτοῦ δέμας ψολόεντος.
 Τοῖ ἀναπεμπάσιν, τοῖς δόξασιν ἔμπεδος ἔσκεν.
 Οἱ δέ γε δακρυχέοντες, ἐγώ τ', ἄλοχός τε Κρέσσα,
 Ἀσκάνιὸς δ' ἄμα, καὶ σύμπας γνώμενα ὅικος. 705
 Ὁφρα σὺν ὅι γενέτης μὴ πάντ' ἀντρέψ' ἐθελήσῃ,
 Μηδὲ ἐπειγάσῃ μοίρη ἐπιδοίη ἐκών γε.
 Ἄλλ' ἀραρώς μένεν οἰς ἔφατ', ἀπρὶς δ' ἄχετο ἔδρης.
 Αὗτε δ' ἐγώ θανέειν ἐπὶ ὅπλα ταλάντατος ἵξα.
 Ἡ τίκη Φρασσάμιλα; τίνα δ' ἄλλων δάχμον' ἐλοίμιλα;
710
 Ἡμ' ἀποχωρῆσαι, πάτερ, ἔξειν, καὶ σὲ λιπέθαι
 Ἐλπεο; τοτὶ δ' ἔπος πατρῷς ἔκπεσε χάλας;
 Εἰ μηδέν τι τόσης πόλεως ἔξης περιεῖναι
 Ἐναδεν θρανίοις, μενοεικὲς σοὶ τε δὲ τότο.
 Κ' αὖκεν ἀποιχομένη Τροίη καλὸν συστέθαι. 715
 Καὶ Σέο, καὶ σῶν, τῷ δε πύλῃ ἀνέωκται πότμῳ,
 Ἡνὶ μεθ' αἴματα τὰ Πριάμῳς ἥξαι δὴ Πύρδος,
 Τίλα τε πρὸς γενέτες βωμοῖς, γενέτια τ' ἐναριξῶν.
 Τῷ δὰ πυρός τε βελῶν τε μὲν σαστοὶ Πότνια μῆτερ,
 Ὁφρα ἴδω δηής μυχάτοισι δόμων ἀδύτοισι. 720
 Ἀσκάνιόν τε, τοκῆα τ' ἐμὸν, ξὺν δ' αὐτε Κρέσσαν,
 Κατασφαττομένης, Φεῦ! ἄλλον ἐφ' αἴματι ἄλλο;
 Οπλ' ἀνδρες· Φέροδ' ὅπλα· Φάος τό με κέκλεται λοιφον.
 Εκδοτε δὴ Δαναοῖσιν ἔατ' ἀνεπόψομαι Ἀριώ.

X 2

'Ον

Στίχ: 716. . . ΤΩΣΔΕ ΠΤΥΛΗ ἈΝΕΩΚΤΑΙ ΠΟΤΜΩΣ. Ἐν ἄλλοις Κώδιξι
 ἀναγνωσκεται ἐπιδηματικῶς: non isti, sed isthie: (οὐχὶ τῷδε, ἄλλα
 ὥδε.) Ἄλλ' ὄπωτερον αὖ καὶ θείης, καὶ τὸ μέτρον τῷ ἔπεις ἐπίσης, καὶ ἡ
 διάνοια ἐυοδεῖται.

Στίχ: 717. . . . "ΗΞΕΙ ΔΗ ΠΤΥΡΡΟΣ, "Εδοξεν ὁ Μάρων ἐνταῦθα πρὸς τὸ
 Εὔριπιδεν ἀκιδεῖν ἐκεῖνο, τὸ ἐν τῇ Ἐκάβῃ.
 ,,, Ήξε δ' Ὁδυσσεὺς, ὅσσον εἰς ἥδη,
 ,,, Πῶλον ἀφέλξων σῶν ἀπὸ μαζῶν,
 ,,, Ἐκτε γεραιᾶς χειρὸς ὁρμησαν.

Στίχ: 718. ΤΙΑ ΤΕ ΠΡΟΣ ΓΕΝΕΤΟΥ. . . Καθάπερ ἐν καὶ τὸν Πολίτιων πρὸς
 τῷ Πριάμῳ, καὶ Πρίσμον δὲ αὐτὸν μετ' ἐκείνον, καὶ ἐπ' ἐκείνῳ. ("Ορε
 ανωτ: 593.) Ἐπιτείει οὐδὲ τὸ δενον Λινέας, καὶ ἐκ τῷ πρὸς Βραχέος
 συμβάντος, τὸ εἰκός, ὅσον εἰς ἥδη, συμβήσεθαι ὑποβάλλει, ἐφ' ὃ πεῖσαι
 Αγχιστια, καὶ ἐαυτὸν, καὶ τὰς ἄλλας τὰς αὐτὰς, διὰ τῆς φυγῆς ὅσον τάχος
 σωζονται σωζεθαι.

Στίχ. 719. ΤΩΡΑ ΠΤΥΡΟΣ ΤΕ ΒΕΛΩΝΤΕ κτ: Τοσαύτη (Φησὶ Σκαλίγερος
 Βιβλ: Α. Κεφ: Κς') τῆς κατὰ τῶν καλεμένων Ἀποσροφιῶ ἐρωτήσεως
 ταῦτης ἡ διάσημη, ὡς (ὑφάλεθαι) subtilere, ποιεῖν τῶν ψυχῶν τῷ ἀκέσυ-
 τος. Νηδία τῷ Κριτικῷ καὶ αὐτὸς σωτιθεμει, ὅτι δὴ καὶ σωδιατιθεμαι.
 Ἄλλ' ἐμεὶ γαρ (ν' ὁ σωαίδομ' ἔξεπω') ἡ ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἐρωτηματικῇ
 Ἀποσροφῇ προσπαγμένη δευτέρα, ἐπιτακτική τε καὶ κελευσική ἔσται,
 σὺν ἀπονοίᾳ δυσοργεῖ τινι καὶ παραβάλω, ἀκριτική τε καὶ τόνον ἔτι συμ-
 φέν τῷμῷ τῆς ψυχῆς προσέθηκεν ἀλματι:

"Οπλ"

- Confusam eripuit mentem: namque avia cursu
Dum sequor, & nota excedo regione viarum,
Heu misero conjux fato-ne erepta Cretusa
Substitit, erravit-ne via, seu lassa resedit,
- 740 Incertum: nec post oculis est redditia nostris.
Nec prius amissam respexi, animumque reflexi,
Quam tumulum antiquae Cereris, sedemque sacratam
Venimus: hic demum, collectis omnibus, una
Defuit, & comites, natumque, virumque fecellit.
- 745 Quem non incusavi amens hominumque, Deorumque?
Aut quid in eversa vidi crudelius urbe?
Ascanium, Anchisemque patrem, Teucrosque Penates
Commendo sociis, & curvâ valle recondo,
Ipse urbem repeto, & cingor fulgentibus armis.
- 750 Stat casus renovare omnes, omnemque reverti
Per Trojam, & rursus caput objectare periclis.
Principio muros, obscuraque limina portæ,
Quâ gressum extuleram, repeto; & vestigia retro
Observata sequor per noctem, & lumine lustro.
- 755 Horror ubique animos, simul ipsa silentia terrent.
Inde domum, si forte pedem, si forte tulisset,
Me refiero. Irruerant Danaï, & tectum omne tenebant.
Ilicet ignis edax summa ad fastigia vento

Vol-

* * *

„Οπλ' αὐδρες Φέρω' ὅπλα· Φάσος τόμε κέκλεται λοιδον.
„Εκδοτε δὴ Δασκαοῖσιν ἐᾶτ' αὐεπόφοροις Ἀριω.

„Εκδοτε τέμον αἴμα διψῶσιν ἐᾶτε, μὴ δὴ καλύνετε πάντως ἐκ ἄτιτος
Θαῦμασι.

Στίχ. 729. ΤΥΤΘΟΝ Δ' ΙΣΧΟΜΕΝΗ ΔΕΙΚΝΥ ητ: Ἐδείκνυε τῇ χειρὶ Ιγλον τὸ
παύδιον ή Κρέβσα τὰ, πατρὶ Ἀνεία παρισῶσα, ὃ γὰρ αἰγκαλοφορεῖσα,
ώς Ἀνδρομάχη τὸν Ἀσυάνακτα προσῆγεν Ἐκτορι. (Ιλ: Ζ. 400.)

„Πᾶσδ ἐπὶ κόλπον ἔχεστο, αταλάφρονα νήπιον αὔτως.

Οὐδὲ γὰρ Ἀσκάνιος ἐνηπίαζεν ώς Ἀσυάναξ, εἴγε καὶ τῷ πατρὶ τιώ ὁδὸν
συμβαδίζειν οἷος τε ἦν, τῇ χειρὶ μόνον, δηπη παρείκοι, αὐγόμενος.

Στίχ. 730. ΑΙΓΑΙΟΝ ΕΡΡΕΙΣ ΕΠΙ"ΟΛΕΩΡΩΝ, Σαφὲς τὸ δίγημα καὶ ἀναπόδειασον. Ἐς
μὲν, αἴπογνος τὸ σάγεθαι, αἴσυδεσσ ὀλέδαι, τὶ καὶ ήμᾶς ὃ συμπαρασλαμ-
βάνεις ἐπὶ τὰ ἔμοια, τὸς γίλως σὺ ἀνευ μὴ διωμένος; Εἰ δέ τις ἐκ τῶν
ὅπλων ἐλπὶς περίεσιν, οἷς καθώπλισα, τὶ ὡχ ὥδε μὲνεις, ὑπὲρ σεαυτῷ ἄμα
καὶ τῶν σῶν τῇ Φύσαντος, τῷ Φιῶτος, τῆς σῆς (ἥποτ' ἔλω.) αἰολτῆς ὑπερε-
μιαθέμενος; καλῶς δὲ ἀσυτλῶ μετὰ τὸς λοιπὸς καταλέγεις ἔχαστι, ηττονος
ὑπέρ αὐτῆς, η τῶν ἄλλων, ποιεῖθαι δεκνῦσσα τιώ πρόνοιαν.

Στίχ. 736, ΕΩΝ ΤΟΚΕΩΝ ΜΕΤΑ' ΧΕΙΡΕΣΙ, ΧΕΙΛΕΣΙ Τ' ΟΝΤΙ.
Περιβαλλομένων δηλονότι αὐτὸν, καὶ καταφιλέντων.

Στίχ. 738 ΝΑΜΑ ΦΑΟΤΣ ΩΠΤΑΙ ητ: Παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸ πῦρ, ὃ αὖ
ἐξαίφνης ἐπὶ κεφαλῆς τινὶ ἐπιλάμψειν, εἰς τεκμήριον ἐτίθετο τῆς ἐσομέ-
νης τῷ αὐθεώπῳ διωασέας καὶ δόξης, η διωμέως. Ἐκράτει δὲ ξεδόν
παρὰ πάσον η τέκμαρσι, καὶ γὰρ καὶ Πλέταρχος, ο ἐν πολλοῖς κρείσ-
σων δεσιδαιμονίας γενέθαι δόξας, σημεῖον τέτο ἐλεγε χρησὸν εἶναι ἐπὶ
ἀπροσδόκητον ἡγεμονίαν. (ἐν τῷ περὶ τῆς Ρωμ. Τύχῃ οὖν τι καὶ Σερβίω
Τάλλω ἐπώφθη, τῷ ἐξ Αἰχμαλώτιδος ἐν οἴκῳ Ταρκιωίς τεχθέντι. καθεύ-
δοντι

Ου πάντες τῇτ' ἡμαρ, ἀτερθε θάνατοις ἀμώης.

725

Ἐνδ' αὖ δεξιτερῶ μὲν ἐφώπλισα χεῖρα σιδήρω,
Λαικὸς δὲ ἄρσα σάκει, ἔξω δὲ ὠργσα δόμοιο.

Ἡνὶ δὲ ἀκοίτη ἀμφὶ ποδῶν μεν δράξατ' ἐν φύσῃ,
Τυτθὸν δὲ ἰχθυμένη δάκνυ γεινετῆρι Ἰάλον.

Αἴκ' ἔδρεις ἐπὶ ὅλεθρον, ἀμημέας αὐτὸς ἐπὶ πάντα·

730

Εἰ δὲ τιν' ἐλπιδ' ἔχεις δὲ, οἵτις ἀμφέσσαο, ὅπλοις,

Τεῖδ' οἶκε πέρι πρῶτον ἀμώμ. Τῷ γὰρ Ἰάλος;

Τῷ δὲ ὁ πατὴρ; τῷ δὲ η ποτὲ σεῖο λελείψετ' ἀκοίτη;

Τοῦ ὀλοφυρομένη, θρήνων πᾶν δῶμ' ἀνεπίμπλα.

Εὗτ' αἴφνης γέ τι τέκμαρ οὐδὲροτο· Φατίζειν θαῦμα!

735

Καὶ γὰρ ξῶν τοκέων μετὰ χείρεσι, χέλεσι τ' ὅντι,

Ἡνίδε εἶς ἄκροιο κορύμβῳ κρατος Ἰάλω,

Νάμα Φάγες ὥπται, τὸ δὲ ἀπήμοσι χένετο πυρσοῖς,

Λαῖχε δὲ ἐθέρας, ἀμφὶ δὲ ἐκείνης βόσκετο κόρσας.

740

Οἱ δὲ διν δειδιότες περὶ παιδὶ, κόμις Φλογόεσσαν

Ὀρνύμεδ' ἐκσείειν, πῦρ τ' ἐναγέεις ὕδασι σένειν.

Ἀγχίσης δὲ πατὴρ γηθήσας, ὅσσ' ἐπὶ ἄσρα,

Χεῖρας τ', ηδέ τε γῆρας, ἐς φρανὸν ἥρεν αὔσας.

Ω Ζεῦ παγκρατέων, εἴ γε ἵκεσίας τισὶ κάμπτη,

Λεῦσσε τοσόνδε μόνον καὶ αἴ καὶ ἐνσεβίη ὅφλεται τι,

745

Εἰτ' ἐπαρωγὸς ἔσις πάτερ! ὅσσαν τιλ δε τε κύρω.

Ως μόλις ὡδε δὲ ἐπαυσ' ὁ γέρων, αἴφνης πατάγησε

Βροντὴ λαμόθεν ἀντάρ απ' φρανόθεν κατόλιθε

Θεωρέσιον κνέφεος μεσάτε Αιτήρ σελαγίσων.

Τὸν

* * *

δοντι γὰρ ποτὲ φλόξεπι τῆς κεφαλῆς ἐπέλαμψεν αἴφνης, διὸλος τῇ πνευματικῇ περιχεομένη καὶ παραμένεσα, διὸ τοις ἡ μέλλουσα τῷ παιδίῳ Βασιλέα προεσημαίνετο. Τὸ μὲν ἐν ἐπὶ τῆς Ἰάλῳ κορυφῆς ἐποφθέν αἴφνιδιον Φῶς, οἷος μὲν ἄλλοι ὡς ἀμύητος δεσσαντες, ἐπεχέργεν αποσθενέαν. Αγχίσης δὲ κατιδῶν, ἀτε δὴ μαντικὸς Αἰτήρ, καὶ τὰ θεῖα μεμυημένος, ὑπερεγγέθησε, τιλ ἐντεῦθεν τῷ παιδὸς ἐυδαιμονίαιν ἐκτεκμηράμενος. Ἐνθεντοι καὶ τὰς χεῖρας ἀναχών τῷ Ζηνὶ ἐπήνξατο τιλ ὅσσαν ἐπικυρώσαθαι.

Στίχ: 746. . . . "ΟΣΣΑΝ ΤΗΝ ΔΕ ΤΕ ΚΤΡΟΥ" Μετὰ τὸ δοθὲν τῇτο, καὶ τέρας ἔτερον ὁ γηραιός ἐξαπειταὶ πρὸς ἐπικύρωσιν· ἐν γάρ ἐξαρκεῖν εδόκει τὸ πρῶτον, εἰ μὴ προσεθείη καὶ δεύτερον. Οὐτω δὲ καὶ Πρίαμος παρ' Ομῆρω, καὶ τοις αὐτῷ Ἱερὸς Διὸς Αγγελος ἥκεν, ὡς Αχιλλέα ἀπελθεν πειθασα, καὶ τὸν τῇ μὲν ἐκτορος νεκρὸν ἀπολύσα, ἀνδρίς καὶ ἔτερον παρὰ Διὸς σημεῖον γέτετο: (Ιλ: Ω. 310.)

, Πέμψον δὲ οἰωνὸν ταχινὸν ἄγγελιν. . . .

, Τῷ πισσωσ ἐπὶ ηπας ίω Δαναῶν ταχυπάλων.

Στίχ: 748. ΒΡΟΝΤΗ ΛΑΙΟΘΕΝ. Ταῦτα δὴ (κατὰ τιλ Αγχίσης ἐνχίλῳ) ἐπικύρωσις ἦν τῷ προηγθέντος τὰ σημεῖα, καὶ ὡσὶν ἀκτεῖα, οἷον ὁ τῆς Βροντῆς πάταγος καὶ ὁ φθαλμος ὁρατὸς, οἷον τὸ ἐξασράψαν σελάγισμα. Λιμόστερα δὲ αἴσια, ὡς απ' φρανὸν ἥκουντα, καὶ ταῦτα λαμόθεν τετέσιν απὸ τῷ Αρκτῷ κλίματος. ἀ τῷ Κόσμῳ ἐναι λέγεται τὰ λαγά, οἷα δὴ καὶ ἐσὶ τοῖς τρὸς Ανατολὰς ἐπιβλέπεις, κατὰ τιλ τῶν οἰωνοσκοπεύτων εἰσήγησον. Οἱ γὰρ ἐκεῖθεν ἐκπυριωιδόμενοι κεραυνοὶ σημαιντικώτεροι, Φασίν, εἰσὶ, διὸ τὸ ἐκ τῶν ψηλοτέρων κατιέναι μερῶν, ἀ τῷ Διὸς ἔδρᾳ ἐσὶ πλησιέσερα, κατὰ τιλ Σερβίας ἐπίσασιν.

Βιβλ: Β'.

Y

Στίχ:

- Volvitur; exsuperant flammæ; furit æstus ad auras.
 760 Procedo ad Priami sedes, arcemque reviso.
 Et jam porticibus vacuis, Junonis asylo,
 Custodes lecti Phœnix, & dirus Ulysses
 Prædam asservabant. Huc undique Troïa gaza
 Incensis erepta adytis, mensæque Deorum,
 765 Crateresque auro solidi, captivaque vestis
 Congeritur: pueri & pavidæ longo ordine matres
 Stant circum.

Aufus

* * *

Στίχ. 750. ΤΟΝ Δ' ἈΡΤΙΠΕΡ ΜΕΓΑΡΩΝ κτ: 'Ο κατασκήψας ἡρανόθεν. αὐτοῖς
 Αἵηρ, εἴτε Κομῆτης ίω τις, ή πωγωνίας, εἴτε ἄλλως ἔτερόν τι τῶν πυρι-
 γων λεγομένων μετεώρων Φασμάτων' οἷοι οἱ διάττουτες καλύμενοι ἀτέρες,
 ή λαμπάδες, ή βολίδες, κτ: ὅπως ἂν τις αὐτὸν ἀναπλάστειν, ὁδηγὸς ἀν-
 τικρυς ἐδοξεῖ θεόπεμπτος, τῆς ὁδῆ σημάντωρ, ίω ἵεναι ἔδει τὸς περὶ Αἰγαί-
 αν, σώζεθαι βελομένης. Πρεσῆγε δὲ αὐτὸς ἐπὶ τὸ ὄρος τῆς Ἰδης, καὶ
 τὰς ἐκεῖ ύλας, ὃδεν καυπηγησαμένος τε, καὶ παρασκευάσασι τὰ πρὸς
 τὸν πλέι, ὅποικοτ' ἂν ἡ Μοίρα διεξάγοι, τὰς πεπρωμένια σφίσι μετοικη-
 σιν σήσεαν.

Στίχ: 753. . . . ΠΕΡΙ ΠΑΝΤΑ ΔΕ' ΘΕΓΟΝ ΟΔΩΔΕΙ. 'Οτι δὲ τὰ τοιαῦτα πύ-
 ρινα τῶν μετεώρων, δριμεῖαν τιὰ καὶ θεάδη τιὼν ὄδημιώ αποφέρει, ἐκ πέ-
 ρας κατάδηλου.

Στίχ: 757. ΣΩΖΟΙΤΩΝ ΠΑΤΡΙΟΙ ΘΕΟΙ ΟΙΚΟΝ κτ: Σεσημείωται, πατρίοις
 μὲν Θεὺς καλεῖθαι τὸς τῆς πατρίδος. Πατρέως δὲ τὸς τῶν πατέρων.
 Ως ἕνας πως τιὺν περὶ τέττας θεραπείαν τῆς κοινῆς τε καὶ πανδήμας δε-
 σιδαιμονίας ὥσανέ τι απέτμημα. Καὶ γάρ τοι καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀπλῶς
 (ώς Αμμών. ἐν τοῖς περὶ Όμοι. καὶ Ανομοι. Λέξ.) Πατρέως μὲν τὰ ἐκ
 ,τῶν πατέρων εἰς κὺς χωρεῖντα, πατρικοὶ δὲ οἱ φίλοι, πατριαὶ δὲ τὰ τῆς
 πόλεως ἐθη.

Στίχ: 761. ΑΓΧΟΤΕΡΩ Δ' ΕΜΠΡΗΣΜΟΣ κτ: Τοῦ ἐμπρησμῷ δηλ: προϊόντος
 τε, καὶ ἐμπλατωμένων, μέγεθός τε καὶ ἀκμὴν προσλαμβάνοντος, δ, τε
 πάταγος ἥνξετο, καὶ ὁ τῷ πυρὸς φοῖρος καὶ ὁ φλογμός.

Στίχ: 762. ΤΟΙ ΓΑΡ, ΑΓΩΝ ΓΕΝΕΤΩΡ ΦΙΛΕ. . . . Οὔτω καὶ Καλαβρ.

Παραλ. ΙΓ. 317.

,Τιέα, καὶ πατέρα σφὸν ἀναρπάσας, Φορέεσκε,
 ,Τόν μὲν ἐπὶ πλατιώ ὁμον ἐφεσσάμενος κρατερῆσσι
 ,Χερσὶ, πολυτλήτῳ ὑπὸ γήρᾳ μοχθίζοντα
 ,Τὸν δ' απ' ἄλης μάλα χερές, ἐπιφαύοντα πόδεσσι κτ:

Στίχ: 766. . . . ΑΛΟΧΟΣ Δ' ΙΧΝΗ ΤΗΛΟΥΤ ΤΗΡΕΙΤΩ. Απορήσειν ἀντις εἰ-
 κότως, τὶ δτι τηλόσε τῇ ἀκοίτῃ ἐπέταξε παρατηρεῖν ἀντὶ τὰ ἵχυν, καὶ
 μὴ μᾶλλον ἐγγὺς ἐκέλευσε μένεν, καὶ αυτῷ παρεφερεδαι; 'Αλλ' εἰκ ἔδει
 (Φασὶν) ἀμα πάντας ἀθροιδέντας σωεπιθροῖν μᾶλλον γάρ εἴτε καὶ ὁφ-
 θαλμοῖς καὶ ὧσιν εἴνει κατάφωροι. 'Αλλως τε καὶ ὑποχωρῆσαι καὶ λαθάν, εἴτι
 συμβάῃ, εὐπετέσερα ἦν, απ' ἄλληλων μικρὸν διέχασιν. 'Επειτα καὶ προοικονομεῖ
 ἀριστα ὁ Ποιητῆς ὁδε, τῆς Κρεεύσης τιὼν μέλλυσαν ἀποπλάνησιν, ἥτις πάνυ
 πρεργους ἦν αὐτοῦ τῷ ποιηματι. 'Εχειώ γάρ Αἰγαίαν ἀπηλλαχθαι Κρεεύ-
 σης, εἴπερ ἔδει τὰ τε κατὰ τιὼν Διδώ ἐνοδεύθαι, καὶ τὰ κατὰ τιὼν Λαβρ-
 γίων ὑερον, ἀτινα τῶν τῷ ὅλῳ διαψιδήματος ἐπεισοδίων ὄμολογεῖται τὰ
 βασιμώτατα.

Στίχ: 769. ΑΡΧΑΪΟΣ ΔΗΜΗΤΡΟΣ ΕΡΗΜΟΣ κτ: 'Ουκ εἴχει δρον ἀμείνονα σωθέ-
 θαι τῆς τῶν ὄπαδῶν εἰς ἓν σωελέυσεως, ή τὸν Ναὸν ἐκεῖνον. ἄλις τε κα-
 τάδηλον ὄντα πᾶσι, καὶ πόρροθεν ἀποπτον, εἴκετε τῷ κορυφώμενῳ θρωσ-
 μῷ ἐφ' ὃν ἴδευτο, καὶ τῆς προστεφυκύιας αὐτῷ πολυετεῖς Κυπαρίσσων καὶ
 μὲν δὴ καὶ ἄλλως, ἀποχρεώσαν τὸ τέως τιὼν ἀσφάλειαν ὑπιχνεῦθαι δοκεν-
 τα,

- Τὸν δὲ ἄρε πέρι μεγάρων ἄκρας κορυφὰς κατιόντα, 750
 Κευθόμενόν την Ἰδης ἀριδήλως ἔδομεν ὑλαῖς,
 Ἡδὲ οἴμας δεικνῶται λέλεπτο δὲ οὐα τις σύμμος
 Μηκεδανὸς σέλαος. Πέρι πάντα δὲ θείον ὁδάδει.
 Τετάκι γεννήτωρ ἥττητό τε, αἴψα τὸ δρυθεῖς
 Ηυχετο μὲν μακάρεσσι Θεοῖσι, σεβάζετο δὲ ἄσρον. 755
 Ηδη μὲν δὴ, ηταχος ἐψομαὶ οἰκεν ἄγοιτε.
 Σώζοιτ ὡς πάτριοι Θεοί δικον, παῦδα τε παιδὸς!
 Σφῶν δέ ὁ οἰωνὸς Τροίης ὑμμες σαοτῆρες.
 Εἴκω σὸι τέκος, φέρε όπεων τεὸς ἐν' ἀπονέυω.
 Ως φάτο πῦρ δὲ ἥδη βρόμεεν περὶ τάχεσι μᾶλλον, 760
 Αγχοτέρω δὲ ἐμπρησμὸς αὐτιμῶ ἐξελελισσε.
 Τοιγάρ, ἄγε ὡς γενέτωρ Φίλε, βῆθι ἐμοῖσιν ἐπ' ἄμοις.
 Αυτὸς ὑποσήσω: φέρε ἀχθηρῆς μοι ὁ μόχθος.
 Οττι κεν ἐκβάγη, ξιωᾶς ημῖν κίνδιωος ἔσαι.
 Ελπὶς ἡ ἀμφοῖν· αὐτάρ τυθός μοι Ιάλος 765
 Επέφθω ἄλοχος δὲ ἵχνη τηλε τηρείτω.
 Τμᾶς δὲ ὡς θεράποντες, ἔπεσσιν ἐμοῖς προτὶ ἵχειν.
 Αισεος ἐξελθεσιν, ἐνι τρωσμός τε νεώς τε
 Αρχαῖος Δίγμητρος ἔρημος. Παρ δὲ πεφύκει
 Πελυετῆς Κυπάρισσος ἄγαν τιὰ ἔκπαλαι ἄσον. 770
 Ενθάδε ἄλλη ἄλλος ἵλιν ἀγεράμεθα πάντες.
 Καὶ σὺ μὲν ἴρα, πάτερ, μετὰ χέρεσιν ἵχε, Θεός τε.
 Τῶν γάρ μὲν πολέμοιο, Φόνων τὸ ελθόντα τοσθτων,

Υ 2

Ψάνε-

* * *

τα, ἀτε δὴ ἐπ' ἐρήμης ἐκ πολλῷ παρορώμενον, καὶ μηδὲ ἀρπαγῆς, οὐ λα-

φυραγωγίας ἐλπίδας: τινὰ τοῖς πολεμίοις παρέχοντα.

Στίχ: 770. ΠΟΥΛΑΤΕΤΗΣ ΚΤΠΑΡΙΣΣΟΣ κτ: "Ἡν γάρ τινα ἴδιαίτερον ἐνίοις τῶν
 Θεῶν θρησκευόμενα δένδρα. Οἵα Φέρεις η Δωδωνάϊας δένδρος ἐν τῇ Θεαπεω-
 τίδι τῷ Ζηνὶ, ἐξ ης καὶ Ζεὺς Δωδωνάϊος προστείρηται. (παρ Ομήρ. Ιλ:
 Π. 233.)

"Ζεῦ ἐν Δωδωνᾷε κτ:
 Καὶ δὲ ἐν Δῆλῳ φοίνιξ τῷ Απόλλωνι, ὅτι Λητώ ἐν φέρει τὸν ἔτικτεν ("Τμν:
 Απόλλ: 117.)

"Αμφὶ δὲ φοίνικι βάλε πήχεε κτ:
 Καὶ η Αθλώγου ἐλαῖας Παλλάδη, ης ἐπ' αὐτῷ ἔτι περιέστης Παυσανίας μέραντα.
 (ἐν Αρκαδ: Κεφ: ΚΓ.) καὶ ἄλλοις ἄλλα. Ουτως οὐαὶ καὶ η περὶ ης ὁ λό-
 γος ἀδει Κυπάριτος ἐθρησκέυετο τῷ Δήμητρι. ("Ορεα Φεθ. περὶ τῶν καθ'
 Ομηρ. Αρχαγοτ: Βιβλ: Α. Κεφαλ: Γ.)

Στίχ: 772. . . . ΙΠΑ', ΠΑΤΕΡ, ΜΕΤΑ' ΧΕΙΡΕΣΙΝ ΙΣΧΕ, ΘΕΟΤΣ ΤΕ. Καντ-
 θῆτεν τιὼ Αἰνεῖς περὶ τὸς Θεὸς ἐυσέβειαν δῆλων ὁ Μάρων καθίσησιν, οἷς
 τὸν Ἡρακ ποιεῖ μηδὲ ψαύειν τῶν Ιερῶν ἀξιόντα χερσὶ πεπαλαγμένας
 αἴμασι τοῖς τῶν πολεμίων. Καὶ τοι κονὶ ἦν τοῖς παλαμοῖς τὸ ἔθος· εἰ μόνον
 δὲ, η φένον ἀνθερώπω, η σφαγαὶς ἄλλας ἐποιεῖν, απονιπτεῖν τὰς χεῖρας, η κα-
 θαίρειν τὰ μιάσματος, αὖλα μηδὲ ἀπλῶς ἐυχεθεῖ Θεοῖς, μηδὲ θύειν, μηδὲ ἄλλα
 τι τῶν περὶ τὰ θέατρα ἐπιχειρεῖν μη προκαθηραμένως πρῶτον, εἰχεὶς σπώτας τὰς
 χεῖρας, αὖλα καὶ τὸ σῶμα, καὶ αὐτὰ τὰ περὶ τὸ σῶμα ἴματια, οἱ
 πολλαχόθεν ἐσὶ μαθεῖν ἐκ τῆς Ομήρου ποιήσεως. ("Ορεα Ιλ: Α. 449.
 καὶ Ζ. 266. καὶ Ι. 171. καὶ Π. 30. καὶ Οδυσ. Β. 260. καὶ Δ. 759.)
 Περὶ

- Ausus, quin etiam voces jactare per umbram,
Implevi clamore vias; mœstusque Creūsam
 770 Nequicquam ingeminans, iterumque iterumque vocavi.
 Quærenti, & tectis urbis fine sine furenti,
Infelix simulacrum, atque ipsius umbra Creūsa
 Visa mihi ante oculos, & notâ major imago.
 Obstupui, steterunque comæ, & vox faucibas hæsit.
 775 Tum sic affari, & curas his demere dictis:
 Quid tantum insano juvat indulgere labori,

O

* * *

- Περὶ τότε καὶ Φεΐδος: ἐν τοῖς περὶ τῶν καὶ Ὁμηρος. Ἀρχαὶ: Α.
 Κέφαλος: 5'.
Στίχος: 776. . . . ΞΑΝΘΟΥ ΔΕΡΜΑ ΛΕΟΝΤΟΣ, Σωήθεσ πᾶν τοῖς Ἡρωῖς δεξιά ματοφορεῖν. Περιβάλλεθαι δὲ τὰς θηρίων δοράς, προσθερό, ἡ γενναῖοι ἐντεῦθεν δοκεῖν ἐθέλοντες, καὶ απατημάχητοι. Ὁυτω καὶ Ἡρακλῆς αὐτοῖς δέρμα λέοντος, πτοιος ὃν περ ἐν Κιθαιρῶνι ἐχειρώσατο, ἡ ὃν ἐν Νεμέᾳ ἀνείλεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Ἀγαρέμνων. (Ιλ: Κ. 23.)
 „ . . . δαφνοῖς ἐσσατο δέρμα λέοντος
 „Αἴθωνος, μεγάλοιο, ποδηνεκὲς κτ:
 Καὶ Μεγέλαος δέ, (Αυτ: 29.)
 „Παρδαλέῃ μὲν πρῶτα μετάφρενον ἐυρὺ κάλυψε
 „Ποικίλη.
 Ὅρα καὶ τὸν εἰρημένον Φεΐδος: ἐν τῷ Δ. Βιβλος: καὶ ἐν τῷ Η. τῶν καὶ Ὁμηρος.
 Αρχαὶ: Κέφαλος: Η'.
Στίχος: 778. . . . ΒΗΜΑΣ ἌΝΙΣΟΙΣ. Νηπιώδεσι γὰρ ήλικοις δυσὶν, καὶ τρισὶ τὸν οιωξισθαί, τὸ τέλος μὲν τοκέα νωτοφορεῖντος, τὸ δὲ τέκος τῇ χειρὶ ὑπανέχοντος.
Στίχος: 780. ὉΝ ΔΕ ΜΕ ΔΗ ΠΑΡΟΣ κτ: Ὁυ γὰρ ἐαυτῷ δηλονότι ἐδεδίετο ὁ Ἡρως, τοῖς δὲ φιλτάτοις. Τῆς γὰρ ιδίας ἐαυτῷ ψυχῆς τιὼν ἐκείνων πολλῶν προτέρεων ἐτίθετο.
Στίχος: 782. ΑΣΠΙΔΑΣ ΑΙΘΟΥΣΛΑΣ Τ', ΑΙΓΛΗΝΤΑ ΤΕ ΤΕΤΧΕΛ ΛΕΤΣΣΩ. Ποτέρῳ ἄρα τὸ δῆμα αποδοτέον; τὶς ὁ λέυσσων; πότερον Αἰνείας αὐτὲς, η, ὃν περ νωτοφορῶν ἐτύγχανεν, ὁ Αγχίστης; οἱ μὲν υψηλότερον νοῦντες (Φοισὶ Σέρβιος) τὸν Αἰνείαν ἥγονται. Λατός δὲ ἔμπης, καὶ τοι μὴ πάσιν υψηλὰ βλέπειν οἷος τε ὁν, τὸν Αγχίστην δίμου, καὶ διατείνομαι διὰ τὸν αὐτωτό: σίχ: 787.
 „Ως ἄρετος εποσσόμενος, τέκνον φύγε, κέκλαγεν ἀσσον
 „Ασσοδεις αἰθέσσας τ', . . . λέυσσω.
 Ἐι δέτις τοῦτο Αγχίστης τὸ αιματινωπὸν αντιβάλλοι, διτι ὁρῶν ἐδοξεν. Οὐ χάρειν καὶ (ώς ἄρετος εποσσόμενος) απεδώκαμεν. Καὶ τοι δέ τοι πάντη ὁ γέρων τετύφλωτο, ώς δῆλον ἐκ τῶν Ανωτός: αὐτῷ ὁραθέντων (σίχ. 742. κτ.).
Στίχος: 789. ΕΝΘΟΤΚΟΙΔΟΣ ΕΜΟΙ ΓΕ ΘΕΩΝ κτ. Ἐδει γὰρ αὐτῷ τηνὸς αἰμέλαις προφάσεως πρὸς απολογίαν τῷ μικρὸν ἔτω δέξας περὶ τῆς αἰλόχειας ποιήσασθαι πρόνοιαν· ἐξ οὐ χώραν, καὶ τῷ ἐπιτοξευθέντι παρέχετο σκάμματι, διτι τῶν λοιπῶν ἐπιμελῆσις απάντων, τῆς ὁμοκότευος ὁ Ἡρως ημέλησε:

Qui fuyant sa ville en cendre,
 Et le fer du Grec vengeur.
 Chargé des Dieux de Pergame,
 Ravit son pere à la flamme,
 Tenant son fils par la main,
 Sans prendre garde à sa femme
 Qui le perdit en chemin.

Στίχος:

Ψαυέμεν δὲ θέμις, ἔς δὲ σύδαισιν αἴγνοις λοεσάμιν·

Αὐχένα, ὡδὸς ἐπαρι, ηδὲ εὐρέα νῶτα υπέχον.

Εἶμα δὲ υπερσάξας, καὶ ξανθός δέρμα λέοντος,

775

Φόρτῳ υπέεξα φίλων τυτθός δὲ ἄρετος Ιάλος

Λάξετο δεξιτερῆς, ἐπὶ δὲ εἰσετο βήματα ἀνίσοις.

Εἴδεντος ἄλοχος τε υπόσκια δὲ ηὔμεν γτως.

Οὐ δέ με δὴ πάρος, γτὸς δὲ βαλλόμενον εγχεα θράττεν,

780

Οὔτε νυ αἰτιβίην εἴλαι Δαναῶν σωιεσσαι,

Αὔραμ κατθρόεον πᾶσαι, πᾶς δὲ πῆχος ἐκίνει

Αμφίτρομον, δέδοντα όμως σωόδοις καὶ φόρτῳ.

Καὶ δὰ πυλῶσι πέλαζον, ὁδὸς δὲ εφάμιλα διὰ πάσης

Εξυπαλύξας τῆμος ἐμοῖσι δὲ ἐπ' χασιν αἴφνης

Δόξε ποδῶν πάταγος προτιβάλλειν ηδὲ δὲ γενήτωρ,

785

Ως δὲ ἐποσσόμενος τέκνον φύγε, ἔκλαγεν ἀσσον

Αστίδας αὐθάδας το, αὐγλήνετά τε τέυχεα λεύσσω,

Ἐνθὲ, γὰρ οἵδες ἐμοι γε Θεῶν δειλῷ χαλεπάνων,

Ἐκ τοῦ ἐνησε φρένας, καὶ ἐόντα νόον δὲ ἀπάμερσεν.

Ως γὰρ ἐγών ἀβάτοισι θέεσκον, τῆς δὲ σωήθης

790

Ατραπιτὸς πλάγχθιω, φεῦμοι δυσήνω! Ἀκοίτη

Μένε κρέσσα τὸ δὲ ἐπ' ἄρετο τῇ μοιρήιον ἐσκεν,

Ηέδης ὁδὸς ἀλάληται, ἀπαυδῶστη δὲ καθῆσο,

Οῦμοι δῆλον ἐμοῖσι γὰρ γκέτι όμμασιν ὠπται

Οὐδὲ πεπλὸς εραφόμιλα πάρος, γδὲ σωαῖδον,

795

Πρὶν κε λόφουδε Θεᾶς, σηκόν το ἀρχαῖον ἵκεθαι.

Ηχι δὲ ἐπεὶ δὰ τέως ἐς τάντο ἀγέρμεθα πάντες,

Η δὲ ἀπέλια ἐτάρχει τε, καὶ γὰ, καὶ ἄνδρα λαθάδας.

Τόν γε γκέτιάθιω, ἔκφρων, θνητῶν τε Θεῶντε;

800

Ηὲ τι περθομένω ἐνὶ ἄσει κατερον εἶδον;

Ασκάνιον, γενέτια τοῦ Αγχίσιω, η δὲ Θεός τε

Παρ-

* * *

Στίχ: 793. . . . ΤΟ' Δ' "ΕΙΤ" "ΑΡ' ΤΗΐ ΜΟΙΡΗΐ ΟΝ "ΕΣΚΕΝ, Διανοθμένω δὲ
Αἰνεῖα, δπως ἀρε τῇ γωνικὶ ἀπολεφθιῶσι σωθῆη, ἐν τι τῶν τριῶν τε
τῶν ἐπῆλθε λογίσαθαι: ήτοι γὰρ ἐκ Μοιρῶν (Φησὶν) ἀντηγε πέπειτο ἀπαρ-
θιῶσι τε καὶ αφαντωθιῶσι η τῆς ὁδὸς παρετρεπεσσα πόρρω αποπεπλά-
γηται, καὶ ἀλητικοι περιέστιν η τέως τῷ τῆς ὁδοιπορίας καμάτω, ἀτε δὴ
δῆλος, ἐναπαυδήσασα καθέδηπε, καὶ ιῶ γκέτη οἵδεν ὅποι τραπησται.

Στίχ: 797. ΠΡΙΝ ΚΕ ΛΟΦΟΝ ΔΕ ΘΕΑΣ, "Ην δὲ ὁ λόφος, ὁ ἐγθεῖς (σιχ. 778.)
Θρεσμὸς, ἐφ' δὲ ὁ παλαιὸς καὶ ηδὲ ἐρημος τῆς Δήμητρος γεως ἰδρυτο εὐθα
καὶ η θρησκευομένη Κυπάριστος ἐπεφύκει. Συμβαλλειν δὲ εἰς εὐθεῖαν, αἰς
δὲ πρότερον τῇ γαμετῃ προσέχειν Αἰνεῖας ἀπέση, πεινη η ἐπὶ τὸ προτεθέν
εἰς σαθμὸν τέρμην αφίκετο.

Στίχ. 800. ΤΟΝ Γ' ΟΥΚ ΗΓΙΑΘΗΝ ιτ: Σωήθεις ἀνθρώποις τὸ ἐπὶ τοῖς πλημ-
μελήμασι πλημμελεῖν, η ἀλλεις ἐπανταθαι ἐφ' οἷς αὐτοὶ τῷ δέοντος ἀ-
μαρτάνεσσιν διψη, ἀλλα καὶ εἰς τὸ κρείττον τὰ πολλὰ τολμᾶν
αναφέρειν ἀντῶν τὸ αἰλιτημα ὡς ὡδε Αἰνεῖας καίτοι συμφρεοήσας υπερον,
ἔκφρονας ἐκετὸν γενέθαι, ἐπειδαν ἐκεῖνα εὐθυμεῖτο, διωμολόγησεν.

Βιβλ: Β'

Ζ

Στίχ:

O dulcis conjux? non haec sine numine Divum
Eveniunt, nec te hinc comitem asportare Creūsam
Fas: haud ille sinit superi regnator Olympi.

780 Longa tibi exilia, & vastum maris æquor arandum.
Ad terram Hesperiam venies: ubi Lydius, arva
Inter opima virum, leni fluit agmine Tybris,
Illi res lætæ, regnumque, & regia conjux
Parta tibi: lacrymas dilectæ pelle Creūsæ.

785 Non ego Myrmidonum sedes, Dolopumve superbas
Aspiciam: aut Grajū servitum matribus ibo,
Dardanis, & divæ Veneris nurus:
Sed me magna Deum genitrix his detinet oris.

Janus

* * *

Στίχ: 803. . . . ΣΚΟΛΙΩΝ ΤΙΝΙ ΚΕΤΣΑ ἘΝ ἈΓΚΕΙ. Ἔνθα δηλούστι, ὡς
ἰδρις ὁν ἐπ' ἀκριβὲς τῆς χώρας, μὴ φαδίως ὑποτεσσάντας ὕδαις τὰς ἐκδρο-
μαῖς τῶν πολεμίων τὰς ἐκεὶ λαυδάνοντας.

Στίχ: 807. . . . ΠΥΡΓΟΤΣ, ΔΤΑΘΜΟΥΣ ΤΕ ΗΥΛΗΣ. Τὰς τῆς πόλεως νοη-
τέον, δι' ᾧν, ὡς ασημοτέρων ὄντων, καὶ δύχια δέλια τινὰ πάροδον παρεχό-
μένων, καὶ πρότερον Λίνεας σπάσμας τοιού περὶ αὐτὸν ἐξεληλύθει τῷ Ἀσεος:
πύλας δὲ αριθμός τῆς Τροίας ἔξι. Τινὶ μὲν, Λιγνέρεον καλυμένιαι τινὶ^{δέ}, Δαρδανίον· τινὶ δὲ Ἰλιακῶν· τινὶ δὲ Τρωικῶν· τινὶ δὲ Κατεμβρίων· τινὶ^{δέ} Σκαιῶν, οἵ καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ἐν ὄντας τῷ δέλεγετο, οἵ ὡς
ἐπὶ τὸ λαϊον κλίτος κατεμένη τῷ Ἀσεος, οἵ απὸ τῷ Λεχατεκτονίσαντος^{πότι} παρ-
ασταθέντες ὑπῆρχεν ὁ τύμβος ὁ Λαομέδοντος οἵ στοιχοὶ Θράκες τοῖς
ομόροις τὸ σκαλὸν συχνὸν ἐπεπλέαζε· παρὸ σὺν οἷς καὶ τίνες Θράκες Σκαιδε-
ἔκαλεντο· καὶ ποταμὸς δὲ Σκαιὸς, καὶ Σκαιὸν τεῖχος. Παραπλησίως οὐδὲ τέτοιος
καὶ Σκαιδε πύλαι. Κατὰ γὰρ Στράβωνα (Γεωγρ. Βιβλ. ΙΓ.) τῆς Θρακῶν
διαλέκτῳ ἴδιον τὸ σκαλὸν ὄνομα.

Στίχ: 810. ΠΑΝΤ' ΉΝ ΜΕΣΤΑ ΔΕΟΤΣ. Πρὸ δὲ πάντων αὐτῷ οἱ καρδίαι, παρ-
ταχόθεν τὸν κίνδυνον ὑποβλεπομένης, ὡς εἰ υπὸ τῆς στρῆς αὐτῆς, (ἥτις
βέδεν ἄλλ' οἱ ταραχῆς ἐνὶ καὶ θορύβῳ καταπαυσις,) καταθροεῖθαι καὶ κα-
ταπλάκτεθαι.

Στίχ: 812. . . . ΤΟΝ ΔΑΝΑΟΙ Δ' ΕΣΒΑΝΤΕΣ κτ: Τοιγαροῦ τὰς ἔχατα
ἄν ἐκεὶ πεπόνθαι μετὰ τῶν Φιλτάτων αἴπαντων, εἰ μικρὸν ἔτι ἐλινύσσεις
μὴ θάττον ἔσπευσε τῷ σωθίωμα.

Στίχ: 816. ΗΛΑΘΟΝ ΟΤΝ ΠΡΙΑΜΟΙΟ κτ: Εὔσκόπως δῆπε, πρῶτον μὲν ἐπὶ^{τὸν} ἰδίον αἰέδεσσαν οἶκον ἀναζητῶν τινὶ ἀκοίτιων ἐπειτα τῆς ἐκεὶ ἐυρέσεως
ἀπογνής, τῆς Φλογὸς ἥδη κατιχυσάσης, οἵ πάντας κατανεμομένης, ἐπὶ^{τὸν} τῷ Ἐκυρῷ Πριάμῳ οἶκον μετέθεε, πρὸς τὰ σωθῆθι προσφευξομένιων ὁρθῶς
εἰκάζων^{συνήθης} δὲ ἦ τῇ Κρέσσῃ, μετὰ τὸν τῷ γαμέτῃ οἶκον, ο τῷ
πατρὸς.

Στίχ: 817. ΗΧΙ Δ' ΑΡ ΕΤΡΕΓΑΙ ΣΤΟΑΙ ΗΡΗΣ κτ: Τὸ Ήραιον, ὃ τοῖς καταφίε-
γγασιν ἀσυλόν τε καὶ ἀπαραβίασιν δια τινὶ Θεον ἔναι προσῆκεν, οἱ Δαναοὶ^{τῆς} ληίδος οἵ αρκαγῆς, ταμεῖον απέδεξαν, χείμαστά τε οἵ σώματα^{Τρωικὰ} ἐν αὐτῷ πάντα συμφορήσαντες, οἵ Φύλακας ἐπισήσαντες, Ο-
δυσσέα τε, Φησί, τὸν ὀμὸν, οἵ Φοίνικα. Ήν δέ ο Φοίνιξ, (ο γὰρ Όδυσ-
σεὺς τὸν εἰ δῆλος;) οἵ Λιμώτορος, ὑπὸ μὲν τῷ γεννήτορος κατὰ διαβο-
λιῶ ἐκτυφλωθεὶς, ὑπὸ δὲ Χείρωνος τῷ Πηλέως ἐπισυζάσεις θέραπευθεῖς
τὰς ὄψεις, οἵ βασιλεὺς κατασαὶς Δολόπων. οἱ οἵ Αχιλλέα τῷ Πηλεύδῃ
σιωπήσετο ἐπὶ Τροίας σρατευομένων. (Ἀπόλλοδ: Βιβλ: Γ. Κεφ: ΙΓ.) ορα καὶ
Ομηρ. Ιλ: I. 438 — 480.) ἐν οἷς ο Φόινιξ εἰσάγεται τὰ καθ' ἐαυτὸν εἰς
πλάτος διεξιέμενος.

Στίχ:

Παρόδες τοις γ' ἔταροις, σκολιῷ τινι κεῦσα ἐν ἄγκει
Ἄσυ δ' ἔγω παλίνορθος, ἐνημένος ἀγλαὰ ὅπλα,
Αμμαχέσσαφ' ἔσησα, ὅλης ἐλθὼν διὰ Τροίης,
Ιθύς τ' ἀντιάσεν κινδύνουις δέυτερον αὐθίς.

805

Πρῶτα μὲν ἅρ πύργος, σαθμάς τε πύλης αἰδήλως,
Ων δά διεξῆσιν, ἐπάνειμι ἔπειτα δὲ ἔχνεσ' ὄπισσω
Ἐπομένος σκόπεον, διά νυκτὸς δ' αὐμφίς ἔώρων.
Πάντα δὲ κατὰ θέσιν· τοῦτο δὲ τὸν τοῦτον τὸν

810

Ἐνθένδ', αἴκε τυχὸν τράπετ' ἐς δόμον αὐθὶ μολεσσα,
"Hia. Τὸν Δαναοὶ δὲ ἐσβάντες πάντα κατέχον.

815

“Ηλυδον οω̄ Πριάμοιο ἔδειχτά τε, καὶ πόλιος ἄκρια.

^τΗχι δ ἄρε εὑρεῖαι σοὶ "Ἡρης, ηδὲ ἀσυλόν τε,
Λεκτω δὲ Θυλάνω πινε τ' Ὁδυτενὶς ίδε Θρώνῳ.

Λεκτω οη ψυλακω, ωμος τ Ουσευς ιδε Φοινιξ,
Δηιδα Φρερητιω· ινα Τροιης παντοθε Γάζα,

Πρηθομένων ἀδύτων ἀρθεῖσα. Θεῶν τε τράπεζαι,
Καπτῆσσα μείνεσσι τὸν πόλεαν τοῦτον.

Κρητικοῖς χρυσεοῖς τ', ἐφῆς δ' η̄ πᾶσα ἀλεῖσα
Ἐών γ' ἐφορεῖτο πέριξ δ' ἀταλόχροα νήπια τέκνα,

Στάσιν ἐφεξέπης ἀμα μητράσι δεικναλέησιν.

**Αὐτός τ' εν διφερῷ τολμήσας γῆρας ἀφεῖναι,
Κάρος ἀγέων κοσμήσω. Κοέσσαν μακοὸν ἀπτεν.**

825

Μάλιστα τον ίδιον χρόνον έγραψε στην πόλη της Αθήνας την ομώνυμη συνέντευξη.

Νωλεμές ἔμμανέως τῶς δ' ἄρ

Εἰδος ὁ ἐρυζόν, σκιτὴ ἀντῆς γέσει Κρεεθσῆς

1

Στίχ: 824. . . . ΤΟΛΜΗΣΑΣ ΓΗΡΥΤΝ ἈΦΕΓΝΑΙ κτ: Ἐντεῦθεν ἡ Λίνεις πρὸς τὴν αλοχὸν σοργὴ διαφαίνεται, τῇ κατάφυξος γενέδαι, τὸ Κρεσός ὄνομα ἐγ μέσω τῶν πολεμίων ἐπωναφωνῶν, παρεβαλομένη, καὶ τῆς ἴδιας Ψυχῆς ὑπὲρ ἀντῆς ἀφειδήσαντος. Τετὶ δέ εὑδηλον καὶ τῇ Διδοῖ πυθομένη φικρὰ σωτελέσσαι, εἰς τὸ βεβαιοτέραν τὴν πρὸς ἀυτὸν φιλοφροσιώνα καὶ ἔνυοισιν ἐνεργάσασθαι.

Στιχ: 828. ΕΙΤΟΣ ΟΙΓΤΡΟΝ κτ: Ὁυκέν ἐκ δῶντων ήδη τὸν ἡ Κρέσσα γενομένη τὸ τλικαῦτα. Πότερον δὲ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθεῖσα, η ἐκθανάτου τῶ δέεις, η ὑπὸ Διὸς ἀφθεῖσα τε καὶ ἐκθεωθεῖσα; ὃνδεν πάρεις σαφὲς ἐκ τῶν ὅδε λεγομένων μαθεῖν. Τὰτων αὖτ' οὐδὲ οἱ Σχολιαστὴς δοκεῖσιν ἐλέθαι τὸ τελευτᾶσσον ὅτι τε η ὄραθεῖσα, Φασὶ, σκιὰ μειζοτέρη ἐφάνη· Καίτοι γε η σκιὰ ἐνιότε (ἢ γὰρ οὐεὶ δηλονότι.) ὑπὲρ τὸ σκιαζόν σῶμα παρίσταται· καὶ ὅτι ἔνδος ὁ Ποιητὴς ὡγόμασε τὸ ὄραθεν simulacrum: ητοι ὄμοιωμα. Ἐντεῦθεν γὰρ η ἀποθέωσις εἰκοτολογεῖται, κατά γε Σέρβιον. Τὶ δ' ὅτι τὸ simulacrum τότο infelix προσένεγται; (Εἴδος οἰδύρον;) ὃνδεμιας γὰρ οἰδὺς παρέκπεται τοῖς ἀποθεωθεῖσι· τριναντίσιν δὲ καὶ ἐνδυμονίᾳ τέτοις προσγίνεται η ἀκροτάτη πασῶν ὧν ἂν τυχεῖν ἐλπίσειν ἀνθωπος. Άλλ' οἰδύρον ἐμοὶ (Φησὶν) φήξαυτῷ: mihi non sibi. Ὅυτω καὶ τὸ ἐντεῦθεν πρὸς τὰς τῆς Κρεσσης ἐκθέωσιν αὐτιβάγειν δοκεῖν θεραπέυσται.

Στίχοι

Jamque vale, & nati serva communis amorem.

790 Hæc ubi dicta dedit, lacrymantem, & multa volentem
Dicere, deseruit, tenuesque recessit in auras,
Ter conatus ibi collo dare brachia circum;
Ter frustra comprehensa manus effugit imago,
Par levibus ventis, volucrique simillima somno.

795 Sic demum socios, consumpta nocte, reviso.
Atque hic ingentem comitum affluxisse novorum
Invenio admirans numerum, matresque virosque,
Collectam exilio pubem, miserabile vulgus.

Undi-

* * *

Στίχ. 830. ΠΕ'ΠΛΗΓΜ' "ΟΤΝ κτ: "Ουτω καὶ Πριάμῳ Ἐρμέαν ἕκταρ ἐλθέντα
κατιδύντι: (Ιλ: Ω. 358.)

" . . . Σω̄ δὰ γέροντι ρόσ χύτο, δείδιε δὲ αἰνᾶς
,,Ορθαὶ δὲ τρίχες ἔσαν ἐν γναμπτοῖσι μέλεσσι:
,,Στῆ δὲ ταφῶν

Στίχ. 833. . . . 'ΟΤ ΤΑΥΤΑ ΘΕΩΝ 'ΑΕΚΟΝΤΩΝ, Ταῦτα μὲν ὅτας. ὑπὸ¹
Κρεόσης Αἰεία λεγόμενα, εἰς παραμυθίαν ἀντῷ σωτετέλει· τὰ δὲ ἀντὼ
ὑπὸ ἀντῷ ἐπειτα Διδῖ καὶ Τυρῆοις αὐτεμπαζέμενα, καὶ πρὸς ἀπολογίαν
συμβάλλεται, ἡς χρήσιν λιγότερη, ἐφ' εἰς ἄν αἱμελῆσαι δόξει παθεῖ
όδὸν τῆς Συδύγης, καθά προερηγτα. (51χ. 789) Προσέτι δὲ, καὶ ἵνα τινα
πρὸς ἀντὸν ἔνυοισιν τῶν ἀκροωμένων προσεπιασάσηται, οὐκοὶ ἀντὸς ἦν,
πρὸς ἀνδρες ὅτω θεοφιλῆ, καὶ θεῶν ἔξοχως γινόμενον μέλημα, ἐπι-
δειξεθα.

Στίχ. 836. ΠΟΛΛΑ' ΣΥ ΠΛΑΓΧΘΗΣΗ κτ: Τὰ ἐσόμενα ἀντῷ προμαντέυεται·
καὶ βδὲν θαυμαζὸν (Φησὶ Σέρβ.) τὰς ἀπολυθέατας τῷ Φθαρτῷ σκιώνες
ψυχὰς μαντικὰς εἶναι. "Οπός γε καὶ τῶν ἐγγὺς τῆς τῷ σαρκὶς λύσεως
γινομένων αἱ προδρήσεις ὡς τὰ πολλὰ διατελέσσιν ἐπαληθέυσαν

Στίχ. 837. ΓΑΙΑΝ Δ 'ΕΣΠΕΡΙΗΝ κτ: Τινὸς Ἰταλίαν Φησὶ, περὶ οἵ τις ἐρηταῖ·
(Α. Αἰν 51χ. 574. καὶ 615. ἐν ταῖς Σημειώσ.)

Στίχ. 838. . . . ΉΚΑΛΟ'ΕΙΣ ΛΤΔΟ'Σ. . . . ΘΥΒΡΙΣ. Περὶ τῷ Τίβερος σεση-
,,μέωταὶ τι καν τοῖς (Γεωργ. Βιβλ. Α. 574.) Ρεῖ δὲ (κατὰ Στραβ. Γεωγρ.
,,Βιβλ. Ε.) ἐπὶ τῶν Ἀπεννίνων ὁρῶν πληρεῖται δὲ ἐκ πολλῶν ποταμῶν,
,,μέρος μὲν δὲ ἀντῆς Φερόμενος τῆς Τυρρηνίας. Τὸ δὲ πολυάνυμος εἴναι ἐγ-
τεῦθεν εἶχε. Λυδὸς καὶ Τυρρηνὸς ἀδελφῶν ήστι. ἐκ Λυδίας μὲν τῆς Ἀσι-
τίδος ὥρμημένω, ἐπὶ Ἰταλίας δὲ, οιωάμα πολλοῖς, τινὸς οἰκησιν μετασήσα-
τε. Τέτων οὖτος ὁ μὲν, τὸ μέρος οἵ τινες κατετλήθεις χώρας, Τυρρηνίαν ἐκ τῷ
ἰδίῳ ὀνόματος ἐποίησε λέγεσθαι· δὲ, Λυδίαν τὸ μέρος ἐκ τῷ ιδίῳ. Ἀμφοτέρων
δὲ τῶν χωρῶν ἐπίκλησις κοινὴ Θυσκία, καὶ οἱ τινὸς γῆινοι, Θύσκοι. Διὸ
τὸ περὶ τὰς Θυσίας ἐνδελεχεῖς καὶ περισσὸν ὡς ἐνεχόλαζον. Τοιγαρεῖν
καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τινὸς χώραν κατάρδων, ὃς ἐκ πηγῶν ἀνωτέρω φέων τῷ
Ἀπεννίνῳ, διὸ τὸ τῷ ὄντας ὑπόλευκον Ἀλβελα ἐκαλεῖτο, οὗτος καὶ Τυρ-
ρηνὸς ἔξης ἦκεσε, καὶ Λυδὸς, καὶ Θύσκος ὁ ἀντὸς· καὶ Θόμβρις δὲ ἄλλως,
η καὶ ἀιευ τῷ (μ) Θύβρις, παρωνύμως τῶν τηνὶ ἐν Θύσκοις διωτευσάντων,
οἵς ἐν ἀντῷ κυβιζήσας ἀπέλωλε. Τελευτῶν δὲ καὶ Τίβερις ὠνόμασαν ὁ
ποταμὸς ὑπὸ Τίβεριν τῷ Βασιλέυσαντος Ἀλβης, ὡς ὁ Συγγραφεὺς τῇ
Ισορίᾳ παρέδωκε Λίβιος'. Ταῦτα οὖτοι παρὰ τοῖς Σχολιογράφοις, καὶ τά-
των δὲ ἔτι πλεόνα, παρὰ τῷ ἐκδόντι τὰ κατὰ Οὐιργίλ: Γεωγραφίας.
M. Helliez.

Στίχ.

- Πέπληγμ' οω̄. ἔση δὲ κόμη ἀνδὴ δέ με λῆπεν. 830
 Ή δὲ Φθεγξαμένη ἐπέεσσι παραίφατο τοίοις:
 Τίπτ' ἀμέγαρτον τόν δε σιωσει τλήμεν' ἀγῶνα,
 Ω γλυκερὸς Σύδυξ; ό ταῦτα Θεῶν ἀεκόντων
 Ερδεταις ὃδε θέμις σοὶ Κρέασαν συμμεταέρειν.
 Οὗτοι τότε ἐφίησιν ὁ ὑψι ὀλύμπιον ἀνάσσων. 835
 Πολλὰ σὺ πλαγχθήσῃ διαπρήσσων λαῖτμα θαλάσσης
 Γαῖαν δὲ Επερίων ἐπὶ ίτεμι, ὃ δὲ ἀράρης
 Πίνονος, ἡκαλόεις Λυδὸς ἥει χέυματι θύβρις.
 Ενθα διακασέη σε μένει, βασίλειά τ' ἄκοιτις,
 Τερπνὰ δὲ ὅστε ἀλλὰ πέπαυσο Κρέασης τενομα κλαίειν. 840
 Οὔσοι Μυρμιδόνων, Δολόπωντε πόλεις ὑπερόπλαγ
 Ηγε ἐπόψομαι, όδε Έλληνίσιν ἀμφιπολένσω,
 Δαρδανὶς ἄσσα, νυόστε Φίλη χρυσῆς Ἀφροδίτης
 Άλλὰ Θεῶν Μήτηρ μεγάλη ἐνταῦθα μὲν ἔρυκε.
 Σῶς δὲ ἀντός μοι ἔοις ἔιων ήμιν Φῶτα δὲ ἔρψοις. 845
 Ή, καὶ δακρυχέοντος, ίδε ίεμένης μάλα πολλὰ
 Φᾶθαι ἀπέξη, ἐξ λεπτὰς δὲ ἀπὸ ὥχετο ἄυρας.
 Τρὶς μὲν ἐφορμήθω δειρὶς ἐο ἀμφιπλακῆναι
 Τρὶς δέμοις ὄρμήσαντι, χεροῖν ἀπὸ ἄκελον ἔπτη,
 Κεφοτέρος ἀνέμοιο δέμας, πτιωοὶ τὸ ὄνειρο. 850
 Ως δὲ ἀρ ἀνέθη νύξ, ἐτάρος αὐτὸς δὲ ἐπανεῖδον,
 Λῦθι τὸ ὄπηδάων νεολέκτων πλῆθος ἀγάθων.
 Καὶ γάρτοι πολέες μὲν μητέρες, ηδέ τε ἄνδρες,
 Καὶ γέφρη ὑπερορίη νεολαία, οἰκτρὸς ὅμιλος
 Πάντοθ' ἀγηγέρατο, πρόφρονες ψυχαῖς κτέρασιντε 855
 Οἱ γάμης ἐθέλοιμι διὰ πλοὸς ἀμμιγού ἀπάξειν.

Φωσφό-

* * *

Στίχ: 839. ΔΤΝΑΣΤΕΙ'Η. . . . ΒΑΣΤΛΕΙΑ Τ' ΑΚΟΙΤΙΣ, Τὶ τοῖνα Λινέας
 τῶν τοιέτων ἐπαγγελῶν ὕστερον ἀλογῶν, ἢ τὸ σωσεον ἐπιλαθόμενος, πᾶ
 μὲν ἐπὶ Θράκης, πῇ δὲ ἀλλαχόσε τιὼ μετοίκησον ἐπειρῆστο ιδρύσαθαι;
 Σέρβιος ἀπορήσας παρὰ ἄλλων ἔμενε τιὼ ἐπίλυσιν, ἢν ἄλλοις ὡμοίως καὶ
 αὐτοὶ παραλείπομεν.

Στίχ: 841. ΟΤΣΟΙ ΜΤΡΜΙΔΟ'ΝΩΝ, ΔΟΛΟ'ΠΩΝ ΤΕ κτ: Τῶν μὲν, ὃς Ἀχιλ-
 λεὸς ἡγε, τῶν δὲ ὃς ὁ Φοίνιξ. Καὶ οιωήδεται πως ἄρεις τῷ γαμέτῃ τέττα
 γε ἔνεκας ή Κρέτας, ὅτι ἐκ δύντων ἀρθεῖσα, τοῖς πολεμίοις διλέυει ὃν ἀ-
 γαγκαθήσεται, καὶ τῷ τοιέτῳ ἀπαλλαχθεῖ, ὃ καὶ αὐτῷ τῷ θανάτῳ χε-
 ρον ἐτίθεντο, οἱ τὸ καλὸν τῆς ἐλευθερίας τιμᾶν ὡς χεὶ ἐπιτάμενοι.

Στίχ. 843. ΔΑΡΔΑΝΙΣ ΤΟΥΣΑ, ΝΤΟ' ΤΕ ΦΙΔΗ κτ: Μεγαλοφρενᾶς μὲν εἰκότως
 ἐπὶ τῷ γένει, ὡς ἐκ Δαρδανίς τῷ Διὸς καὶ Ἡλέκτρας τέτο κατάγεσται
 ὑπεραίρεται δὲ καὶ ἐπὶ τῷ ἀγγιτείᾳ, ὅτι δάμασθ Αἴεις γενομένη Ἐκυρε-
 σχειν τιὼ Ἀφροδίτων ἡξιώται.

Στίχ: 844. ΆΛΛΑ ΘΕΩΝ ΜΗΤΗΡ ΜΕΓΑ'ΛΗ κτ: Παυσανίας ἐν τοῖς Φωκικοῖς
 ἵσσηστεν, ὅπερ ἐνταῦθα τιὼ Κρέταν περὶ ἔαυτῆς μαρτυρεῖσαν ὁ Μάρων
 ἐποίησεν. Ως ύπὸ Κυβέλης τῆς Θεῶν μεγάλης Μητέρος, καὶ Λφροδίτης.
 ἐκ τῆς Έλλώνων ή Κρέτας αὐχμαλωσίας δυσδεῖσα ἀποτεθέωται.

Στίχ: 848. ΤΡΙΣ ΜΕΝ ΕΦΩΡΜΗΘΗΝ. "Ορεις τὰ αὐτὰ χεδονὴν τοῖς Γεωργοῦ:
 (Βιβλ: Δ. 590 — 605.) Περὶ Ορφέως τῷ Ευρυδίκης δράκαιαθαι μάψι γλυ-
 χομέναις, ἀπερ ἀπὸ τῆς Ομῆρος Νεκυίας ἀπέξεισι. (Οδ. Δ. 205.)

Βιβλ. Β.

Δ 2

Στίχ:

Undique convenere, animis, opibusque parati,
 800 In quascunque velim pelago deducere terras.
 Jamque jugis summæ surgebat Lucifer Idæ,
 Ducebatque diem, Danaïque obsessa tenebant
 Limina portarum, nec spes opis ulla dabatur.
 Cessi, & sublato montem genitore petivi.

LIB. II. AEN. EXPLICIT.

Στιχ: 857. ΦΩΣΦΟΡΟΣ ὌTN ΉΔΗ κτ: Ἐυκάρως πάντα τὸ Β'. τῆς Λίγεαδος
 ὁ Μάρων ἐπισφραγίζων, τὸν φωσφόρον εἰσάγει ἀρτι τῆς Ἰδης υπερτέλλον-
 τα. Α. γὰρ Φύσικῶς τῆς πανολέθρες γυκτὸς ἐκείνης τὸ πέρας, καθ' ἣν ἀνά-
 στος ἡ Τροία γεγόνει, παρισήσι. Β. δὲ, καὶ κατ' Λληγορίαν πιστοῖς
 τῆς Ἀφροδίτης τίλι πρὸς τὸν κόντραν, προσέπειν, προσέπειν, μηδέποτε αὐτὸν ἀπολείψειν, ἔως δὲ τὸ πατρώion ἔδειφος εἰσαγαγεῖν:
 (Ἀγωτ: οἰχ. 670.)

„Οὐσ' αἴσιοις θύμοις Σὸν δὲ πατρώιον αἴξει: ἐς δόαις.

Δῆλον

Φωσφόρος δν ἥδη ὑπὲρ ἄκριας ἤρετο Ἰδης,
 Ήμεαρ ἄγων κατχόντες ἀτὰρ Δαναὸι πολιόρκουν
 Ουδές τὰς πυλέων, όδ' ἐλπὶς λάπετο χραισμῆς.
 Εἰξας οω, καὶ ἄρας γενετῆρα, ασέρχον ἐπ' ἔργος.

860

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Β. ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

Δῆλον δ' ὅτι οἱ Ἔωσφόροις ανάκειται τῇ Θεῷ, καὶ ταύτῃ ἐπώνυμος ἐνίν.
 (Ἀφροδίτη.) Άλλ' ἐκεῖνο μέντοι, ὅπερ Οὐαξέων παρὰ Σερβίω μυθολογῶν
 φέρεται, τὸ μηδέποτε δὶ σλης τῆς πλάνης τὸν Ἔωσφόρον αἴφανη γενέδαι
 Ἀγεία, ἐκτὸς εἰμὶ μετὰ τὸ εἰς Λάσιρεντον αἴφικέδαι, μετ' ἐκεῖνο δὲ αὐτῷ
 ἐξαφαντωθεῖσαι· τὸ τοιότον δὴ, εἰς τοῖς ὅροις συμβαῖνον ἐσὶ τῷ παντὸς
 διακόσμῳ, η μὴ, παντίπτω σωιδεῖν δάζιον.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥ Β. ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ

Σημεώσεων.

**P. VIRGILII MARONIS
AENEI DOS
LIBER III.**

**Π. ΟΤΙΓΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ
ἈΙΝΕΙÁΔΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΝ Γ.**

ΤΟΤ' Γ. ΤΗΣ

ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΟΣΙΟΥ.

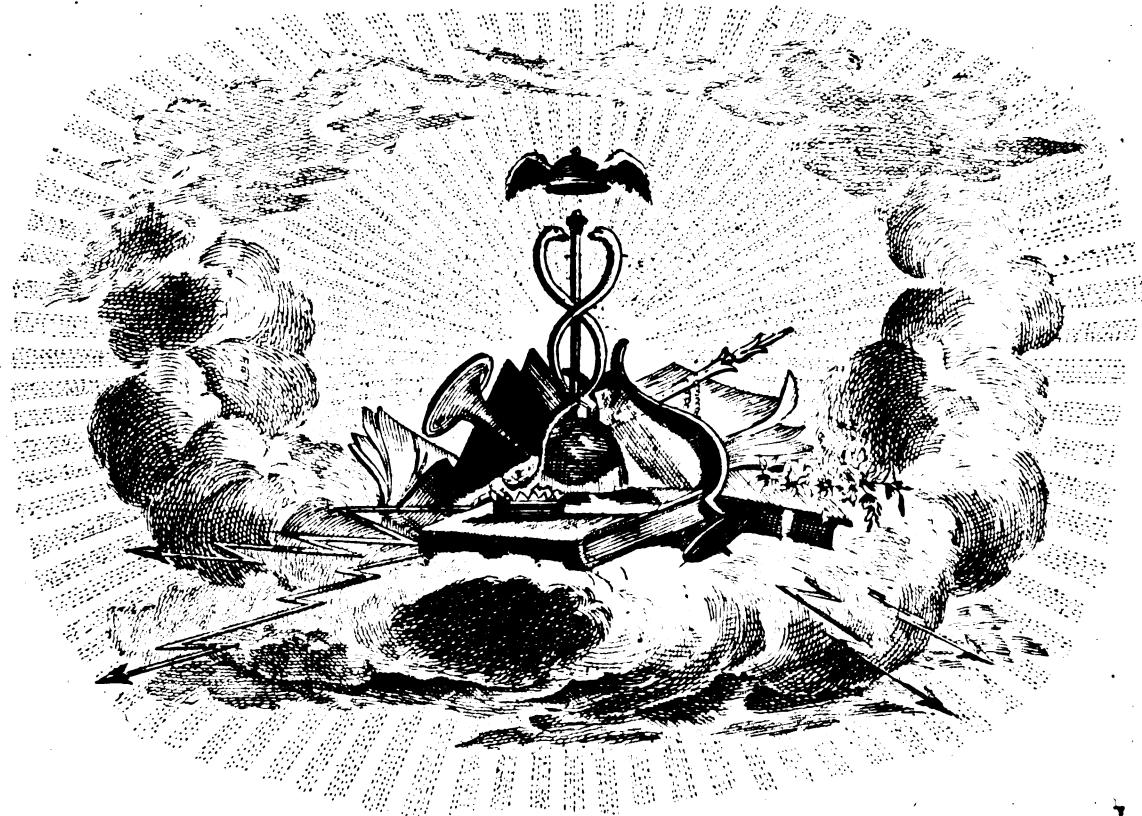
Αινείας, ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς Ἰδης υἱῶν, νῆας ἕκοσι ἐν Ἀντάνδρῳ παρασκευάσας, μετὰ Τρώων τῶν ὡς ἀυτὸν προσερέψυκότων, ἐπὶ χώρας ἀναβηγήσει ἀνεβάλετο πλεῦσαι, ἐφ' ἣς τὸ περιλειφθὲν γῆ γένυς ἐπανασώσει, Περιανθές δὲ πρῶτον ἐπὶ Θράκης, ἐνταῦθα σῆσαι προέδετο τὴν μετάσασι. Βωμὸν οὐδὲ γέρας ἀυτόθι ἐφ' ὃ Θεοῖς θύσειε τοῖς ἐπιχωρίοις, Φωνῆς ἡκάσσει Πολυδώρῳ τῷ ἐκεῖ προενταφέντος, γοερόν τι ἀποδυρομένης, καὶ ἡ τάχος ἀποχωρεῖν παρακελευομένης τῆς γῆς, ἐφ' ἣς Πολυμνήσωρ Θάσας αὐτὸν ἀνηρήκει, τὴν ὑπὸ τῷ πατρὸς Πριάμῳ σὺν αὐτῷ παρακατατεθῆσαν οἱ περιεσταν σφετεριώμενος. Ἐντεῦθεν οὐδὲ Αἰνείας ἀπάρας, καὶ τὴν Δῆλον καταλαβὼν Νῆσον, ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς τῆς Τρώας ἐνεγκαμένην ἐφικέθαι χρῆναι ὑπὸ τῷ ἐκεῖ χρησηρίς ἀναδιδάσκεται. Ή δὲ ἣν ἄρα ἡ Κρήτη, ὡς ὁ πατὴρ Αγχίσης εἰκάσιν τὸν τῷ Θεῷ χρησμὸν ἐξεδέχετο. Ἄλλα γὰρ κάκεῖθεν αὐθίς, ὃ τε ἐνεπισκηψας λοιμὸς τῷ σόλῳ, καὶ Θεῶν ἀρίδηλοι δσσαὶ τῶν Ἐφεσίων, ἀνέπεισαν Αἰνείαν μεταπλεύσαντα Ἰταλίαν αὐτεῖν, ὡς τάντια ἥδη πέρας τῆς πλάνης τοῖς Τρώσιν ἔσομένη. Σφοδρῷ τοίνια τῷ κλύδονι κατὰ τὸν ἀνάπλιν καταληφθέντες, καὶ Νῆσοις ταῖς Στροφάσιν ἐνορμισάμενοι, ὑπὸ τῶν ἐν ἀυτοῖς ἐπιπολάζοντος Ἀρπυιῶν ἥναγκαθησαν ἀποιῶσαι ὅθεν ἐπὶ τὸ Ἀκτιον τραπέντες, καὶ Ἀπόλλωνι τῷ ἐκεῖ τιμωμένῳ ὀγῶνα γυμνικὸν ἐνισησάμενοι, ἔξης τε τὴν Φαιάκων παραμέψαντες Νῆσον, εἰς Ἡπειρον κατῆραν, ἣς Ἐλενος ἥρχεν ὃ τῷ Πριάμῳ, προϊκα τάντια ἐξ Ἀνδρομάχης παραλαβὼν, τὸν Ἐκτορὸς χηρωθέσαν, μετὰ τὴν Νεοπτολέμῳ τῷ κτησαμένῃ ἀνάρεσιν, αὐτὸς ἀκοίτια ἥγαγετο. Ἐνταῦθα δὴ πρὸς Ἐλένης Φιλοφρόνως λίαν Αἰνείας σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν ἐπιξενωθεῖς, καὶ πολλὰ τῶν οἱ συμβάντες μελόντων ὑπὸ αὐτῷ, ἀτε Μαντικῇ ἀνδρὸς, καὶ τῷ Ἀπόλλωνι ιερατέυοντας, προκατηχηθεῖς, ἐπ' Ἰταλίας τὸν πλέν ιδῶει. Σκελίαν δὲ παραπλε-

ραπλεύσας, καὶ ὑπὸ Αἴτνη τῷ ἐπ' αὐτῆς ὅραι ἐλιμενιθεὶς, Ἀχαι-
μενίδῃ προσευτυγχάνει τῷ ὑπὸ Ὁδυσσέως ἐκεῖ προεγκαταλειφ-
θέντι, ὑπὸ δὲ τάττα, ἥλικη τις ἦν, οὐ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ διατεύνον-
των Κυκλώπων ὡμότητος τε καὶ θηριώδια καταματῶν, καὶ ὡς
ἔχει τάχας σπεύσας ἀπάραι καὶ μὲν δὴ καὶ Σκύλλης τε καὶ
Χαρούβδεως, ἃς παραμέψαι ἔδει, ἀποσωθεὶς, ἐπὶ λιμένα τέως κατά-
γεται πόλεως Δρεπανον καλλιμένης, ἐν τῇ Ἀκέσης ὁ Τρωὶς βασιλέυνων
ἥν. ἐνταῦθα καὶ Ἀγχίσης ὁ γηραιὸς τὸ ζῆν ἐξεμέτρησεν, ἀμύνθητον
ὅσον Αἰγαία τῷ ἐξ αὐτῷ Φιῶτι τὸ ἄλγος καταλιπών. Ἀνενεκτέον
ἔντον τὸν ἀπὸ Δρεπάνου πλευν ἐφεξῆς, τιὼ τῷ Τρωϊκῷ σόλῳ
ἐπιβρίσασαν ζάλια, καὶ τιὼ ἐντεῦθεν ναυαγίαν, ἦν ἐν τῷ Α.
τῆς Αἰγαίου ὁ Ποιητής Φεάσας διερράψωδησεν.

ἘΠΙΓΡΑΦΗ

Τῆς Γ. τῷ Μάρωνος Ῥαψῳδίᾳ.

Αἰγαίας πάτριων πάντᾳ σητεῖ διὰ πόντων.

P. VIRGILII MARONIS
AENEIDOS
LIBER III.

Postquam res Asiae, Priamique evertore gentem
Immeritam visum superis, ceciditque superbū
Ilium, & omnis humo fumat Neptunia Troja;

Diven-

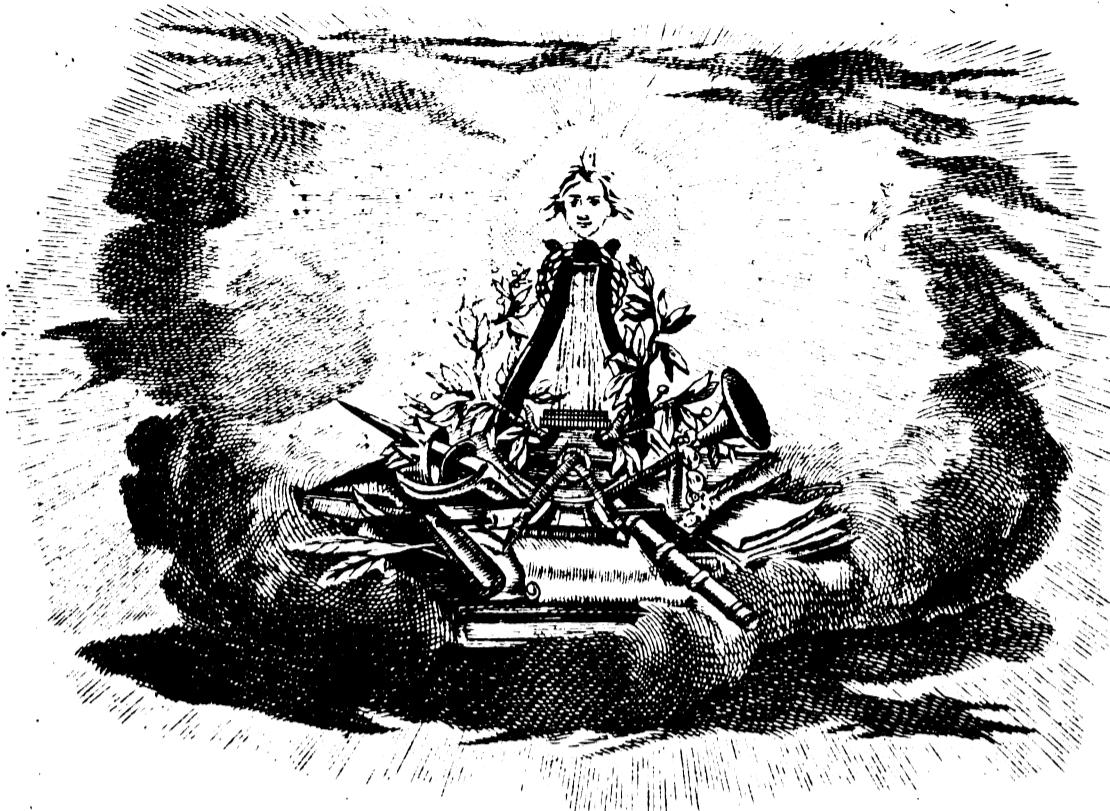
* * *

Στίχ: 1. ἈΤΤΑΡ' ἘΠΕΙ' ΑΣΊΗΝ κτ: Τὰ τῆς Ἀσίας πράγματα· τὸ ἐν Ἀσίᾳ
κρέπτος. Ἀσίαν δὲ νοητέον ἔνταῦθα ωχὶ τινὶ μεγάλιω, οὐκαιλεῖται· εἰδὲ τινὶ^{καὶ} ημᾶς μικρὰν λεγομένιω, ὡς πολιορκὸν φυσαν οἴον ἐκείνης απότμημα·
μέγιος δὲ καὶ τάντης, τῶν Φρυγιῶν δηλαδὴ τινὶ ἐλάσσονα, ἐν τῷ Τρωαῖς
χωρᾷ, ησά πόλις ἣν πρωτεύει τὸ Ἰλιον, οὗ Πρίαμος ἐβασίλευεν. (Ορε
Α. Αἰν. 416.)

Στίχ: Αὐτ: . . . ΠΡΙΑΜΟΥ ΛΑΟΝ ΤΕ ΠΑΡ' ΑΙΣΑΝ· Πλερά τὸ δίκαιον, οὐ παρ
αξίαν· οὐ γάρ εἴτι Δαομέδων πάλαι ἐξήμαρτεν, οὐ τὸ ἔχατον οὐ Πάρις,
τὸν λαὸν πρεστῆκε τὰς σύντω βαρεῖας ἀποτίσαθαι δίκαιος. Αὖτε, εἰδὲ
Τρωαῖς τῶν πάντη ἀλυτρῶν Φάγγτις ἀν γενέθλαι, οἷς περ ἐυσέβειαν τε
καὶ θεοφιλαν ὀντός περ Ζεὺς ἐπεμαρτύρατο, Ιλ. Λ. 51χ. 44. κτ:

„Αἴ γάρ υπ' οὐδίῳ τε καὶ βρέσκων ἀσερόεντι,
„Ναυετάσοις πόλησ επιχθονίων αὐνθρώπων,
„Τάσσων μοι πέρι κῆρι τιέσκετο Ἰλιος ἵερ,
„Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐνυμμελίω Πριάμοιο.
„Οὐ γάρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδένετο δωτὸς ἔισης,
„Λοιβῆς τε, κνίσσης τε· τὸ γάρ λάχομεν γέρας ημᾶς.

Στίχ: 2. ἘΤΑΔΕΝ ΟΤΡΑΝΙΟΙΣ κτ: Τὰ Ποσειδῶνι, τῇ Ἡρῃ, τῇ Παλλαῖ. Τῶ
μὲν διὰ τινὶ Δαομέδοντος απισταν, τῇ δὲ διὰ τὸν Πάριδος δεκασμὸν, τῇ δὲ

ΠΟΥΒΛΙΟΥ ΟΥΓΡΙΓΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ

ΤΗΣ ΑΙΓΑΙΑΔΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ: Γ.

Αυτάρ ἐπεὶ Ἀσίω, Πριάμος λαόν τε παρά αἴσαν
Ευαδεν όραντοις πέρσαι· καδὸν ἥριπε πρόχνυ
Ιλεον ὀφρυόεν· καὶ δὴ καπνὸς γ' ἀπὸ θρῶσκε

A 2

Τρωϊ-

* * *

διὰ τὴν πρὸς Ἐλλήνας χάρην. Τὸ δὲ ἔναδεν ὄυραντοις; καὶ ἄλλος ἔτι πρυ-
Φιωτέρες ὑπερμοάνες λόγης, τοῖς δὲ τοῖς Θέμις ανακρίνεν, εὖδὲ ἔτι τεκμήραθαι·
ἐν οἷς, καὶ τῆς Πατρίδος Λίνεας ἐπηλυγάζει τὴν ἀδοξίαν. Τοιεῦτα γάρ
αὐτὶς ἐχει πόδα τῶν Ἀχαιῶν παθεῖν ἐκδιδάσκει, αὐτὸν διωάμεως ἄλλης
ἰχυροτέρας καὶ πρεττονός.

Στίχ: 3. ἹΛΙΟΝ ΟΦΡΤΟ'ΕΝ κτ: Ὁνκ ἀλαζονείας, εὖδὲ τύφε εἰδεικτικὸν ἀδε τὸ
οφρυόεν, φιλοτίμε δὲ τηνος μεγαλοφροσώης καὶ γυναιμότητος.

Στίχ: Ἀυτ: . . . ΚΑΠΝΟ'Σ Γ' ἈΠΟ' ΘΡΙΣΣΚΕ, Fumat (καπνὸν αναδίδωσιν) ὁ
Μάρων Φησὶν, ἐν ἐνεστῷ τῷ χρόνῳ ἐπεὶ δὲ τῷ cecidit (πέπτωκε, κατήρι-
πε,) τῷ ἐν χρόνῳ παραχηκότι, τοῦ σωμάτηκεν, εἰς διάφορα οἱ Σχολασταῖ
τραπέντες, οἱ μὲν Σολοικοφανὲς ἀποφαίνονται τὸ fumat, οἱ δὲ κατ' αὐτο-
χρονισμὸν εἰρῆδαι Φασὶν οἱ δὲ καθ' ὑπερβολὴν, τῷ ἐμπρησμῷ τὸ μέγε-
θος ὑπερμοάνεσσαν· ὡς εἰ δηλεῖν ἐβέλετο, καὶ μέχρι τῷ νωὸν τὴν τὴν
καπνὸν αναδοσίν παραμένειν, ὑποτυφομένων ἔτι τῶν ἔρειπίων. Οἱ δὲ δτο
καὶ τῷ ἐνεστῷ ἡ τῷ γνομένῳ παρατασις οιωυπακέεται. Διὸ καὶ ἡμεῖς
τῷ Παρατατικῷ χρόνῳ ἀπεχρησάμεθα ἐριώνευσαντες: ἀπέδρωσκε.

Στίχ:

Diversa exilia, et desertas quærere terras
 5 Auguriis agimur Divum, classemque sub ipsa
 Antandro, et Phrygiæ molimur montibus Idæ,
 Incerti quo fata ferant, ubi sistere detur;
 Contrahimusque viros. Vix prima inceperat æstas;
 Et pater Anchises dare fatis vela jubebat.
 10 Littora tum patriæ lacrymans, portusque relinquo,
 Et campos ubi Troja fuit: feror exul in altum
 Cum sociis, natoque, Penatibus, et magnis Diis.
 Terra procul vastis colitur Mavortia campis,
 Thraces arant, acri quondam regnata Lycurgo;
 15 Hospitium antiquum Trojæ, sociique Penates,

Dum

* * *

Στίχ: 4. . . ΓΑΙ'ΗΣ ΙΕΡΗΣ ΠΟΣΙΔΩΝΟΣ. "Ουτω καὶ ἀλλαχεὶ προσείρηπο
 (Β. Αἰν: σίχ. 675.) Ποσιδῶν Αἴνος. Εὐτρέπει δέπως διὰ τῆς ἐπωγυμίας,
 τὸς ἄτε τῶν ἐκπόρθησιν διαπρᾶξαμένως, εἴτε καὶ ἐπιτρέψαντας ὅτι πέ-
 λιν τηλικάυτω, θεῖαν τε δὴ, καὶ Θεοῖς ιερὰν γέσταν κατέλυσαν.

Στίχ: 5. . . ΤΠΕΙΡΟΠΟΤΣ ΙΔ' ΕΡΗΜΑΣ, Τατὶ παρέχε πράγματα τοῖς
 Ερμιωσταῖς ἐπιτεθὲν, τὸ ἔργμας. Delertas. "Ο μὲν οῶ τις Φοστὶν ἐκτιθέ-
 μενος: τὰς ύπὸ Δαρδαῖς ἐγκαταλεύθειας, ψόντην ἔσιν. ὁ δὲ ἔτερος: τὰς
 ἐγκαταλειπτέας, οἱ μελλόσας ἐγκαταλείπεδαις οἷον τινὰς ἐπὶ Θράκης Αἶνον,
 τὰ ἐν Κρήτῃ Πέργυμα, καὶ τέτο πως ὑπόψυχρον ἐρήμας γαρ εἶπεν, όπι
 ἐξημοθησομένας· καὶ τοι δέ ἐκεῖναι μετὰ τινὰς απέλευσιν τῶν αἱμφ' Αἰνείων
 ἐξηρημώθησαν, ψόντην ἐγκατελείφθησαν τέλεον. Οὐκαγ δὲ, ψόντην αἴρεσσας
 το, αἴφρες λέγειν, καὶ ἀκάρπης, καὶ πρὸς εἴκησιν. ἐκ διχάσας ἐπιτηδείας·
 οὐ γαρ διτοις αριστερὸν τὸ λάχος υπὸ Μοιρῶν προστηκε τὸν Αἰνείων ἐκδέ-
 χεδα. Αλλ' ἐκεῖνο μοι δοκεῖ λέγειν Αἰνείας ἐνταῦθα χώρας τῷ ὅντι ἐξη-
 ρημωμένας· τὰς παρὰ τῶν ἄδαιν αἷμελεμένας, τὰς ύπὸ μυδενὸς ὀικεμέ-
 νας. η νεμομένας. "Ουτω γαρ λέγων τινὰ Τυρίων υπόνοισαν προσφόρως
 προσποσκευάζει, μή ποτε χωρῶν ἐπιβάτας αἱλοτρίων υπολαβόντες τὰς
 Τεῶν, καὶ ύπερ τῆς ἑσυτῶν αὐτοὶ δεῖσαγεν. "Ουτω δὴ καὶ οἱ Γαλλιῖ έρ-
 μιωέσαντες, τὸ desertas (ἐρήμης) ἀπέδωκαν: des pays inhabites: des pays
 abandonnes, pour nous établir.

Στίχ: 6. ΟΜΦΑΓΣ ΘΕΣΠΕΣΙΗΣΙΝ κτ: Τῷ περὶ τὸν παῦδα Ασπασίου αἴφνης περ-
 χυθέντι φωτὶ (Β. Αἰν: 737.) Τῷ ἐπ' αἴθρης καταβραγέσθη λαχόθεν βροτ-
 τῷ (Άυτ: 747.) Τῷ διάττοντι αἰτεῖ (Άυτ: 750.) Ταῖς προφῆσεσι τῆς ἐν
 Φάσματι ἐποφθησότης Αἰνεία Κρεβότης (Άυτ: 833. κτ:) Επὶ πάσι δὲ, καὶ
 πρόγε πάντων, ταῖς τῆς Θεάνης Μητρὸς ἐπαγγελίαις καὶ ύποχέσεσπι.
 (Άυτ: 670.)

Στίχ: 7. . . ΕΝ ΑΝΤΑΝΔΡΩΙ κτ: Πόλις δὴ ή Αὐτανδρος υπὸ τινῶν ίδιων πρὸς Τῷ
 Μυσία τῆς Αἰολίδος. (Στέφ. Βιζ.) Εἶχε δὲ καὶ σρος υπερκαίμενον, σκέπε
 Αλεξάνδρεια ἐπεκλήθη, διὰ τῶν ἐπ' αὐτῷ τῶν Θεαίων δίκιω ύπὸ Αλε-
 ράνδρες τῷ Πάριδος. (Στράβ. Βιβλ. ΙΙ.) "Αιτανδρος δὲ ἐρηται, η αἴπο Αι-
 τανδρες τῷ Στρατηγῷ Αἰολέων η αὐτὶ "Αιδρες τῆς Νήσου, οὗθεν ὀκιδη. η
 αὐτὶ τῷ Αιδρος, καθότι λύτρον ἔδοθη τοῖς Ελλησιν υπὸ Τεῶν ἐπὶ αναφ-
 δύσει Πολυμάρτυρες κατὰ Θράκης ἀλόντος· η δὲ τοις υπὸ Πολυμηνόρος κταν-
 θεῖς, αἴπερδιπτα μετὰ τινῶν ίλιών ἀλωσιν. Διὸ καὶ Εκάβη τὸν νεκρὸν τῷ ζήτως
 θεασαμένη ἑσυτῶι ἐκεὶ κατεπόντωσεν· η καὶ εἰς κιῶν πέπλασα μεταβα-
 λέθαι, ὡς πολλὰ Ελλώνων καθυλακτήσασα.

Στίχ: Λυτ: . . . ΦΡΥΓΙΗΣ . . . ΙΔΗΣ. Πρὸς διατολῶ τῆς ἐν τῷ Κρήτῃ,
 Φρυγίων προσείρηπε. Θρυλλέται δὲ, η μὲν Κρηταία ίδη, διὰ τῶν ἐπ'
 αὐτῆς τῷ Διὸς γένησιν η δὲ Φρυγία διὰ τινῶν τῶν ἐκεὶ ασηλαίων

Τρωϊάδος πάσης, γαῖης ἵερῆς Ποσιδῶνος·
Χώρας μαζένειν τε, ὑπερορίας ἤδ' ἔρήμας,
Οὐεφαῖς θεσμοῖς οὐπεκοντες φερόμεθα.

Τοι γὰρ ἐν Ἀντάνδρῳ, φρυγίῃς ὑπὸ ϕρεσιν Ἰδης
Νῆας ἐτένχομεν, γδ' ἀυτοὶ σάφα ἀδότες ἔμπης,
Οἳ κῆρες ποτ' ἄγωσιν, ὅπα δ' ἄρα παῦλα δοθάη.

Εώς δ' ἄνδρας λεγόμεθα. Θέρος δ' ἐπεὶ ἀρχετο πρῶτον,
Ἄγχισης δὲ πατὴρ μοῖραις κέλεθ' ίσὸν ἐπάραι,
Πάτρης δακρυχέων λιπόμιλα τότε θῖνας ἤδ' ὄρμας,
Ἄγρες δ' ἥχι ἔις Τροίη, ἀπιών διὰ πόντας
Σών δ' ἑταροῖς, καὶ φιᾶτι Θεοῖς μεγάλοις τε πατρώοις.

Καταὶ γαῖα πέρια Ἀρήιος ἐνρύπεδος τε,
Θρῆκες ναιετάσσοντες ἀγράς αὐτῆς ἀπελένθρες,

5
10
15

Η

* * *

τῶν Θεαμῶν ἐπὶ Πάριδος κρίσιν, δὶς ἡς Ἀφροδίτη τὸ καλιστῖον ἀπηνέγκατο.

Στίχ: 8 ΝΗΑΣ ἘΤΕΤΧΟΜΕΝ. Ἡ γὰρ Ἀντανδρος ἐν μυχοῖς τῷ Ἀδραμυττινῷ κέλπε κειμένη, παράλιος τε ἔσται, καὶ τιὰ πολυδενδροτάτῃ "Ιδίω ἐκ τῷ σωμαγγυς ἔχεσσαι, πρὸς ὑλοτομίαν τε καὶ ναυπηγίαν ἐπικαιροτάτη ὑπῆρχε τοῖς περὶ Αἰνείαν, ὡς τὰ πρὸς τὸν ἐκπλαν παρασκευάσασθαι.

Στίχ: 10 ΘΕΡΟΣ Δ' ἘΠΕΙ ἈΡΧΕΤΟ ΠΡΩΤΟΝ, Θέρος ὧδε τὸ ἔαρ υποθετέον, κατὰ τιὰ εἰς δύο τῷ ἐνιαυτῷ παρὰ τοῖς παλαιοῖς διαίρεσιν. "Οσον δὲ ἀρεα χρόνον Αἰνείας, ἐν Ἀντάνδρῳ τὰ πρὸς τὸν ἐκπλαν παρασκευάσσων διατρίψας ἐγένετο, ἀυτὸς μὲν ὁ Ποιητὴς ὡν ἐδήλωσεν. γὰρ γδὲ τὰ περὶ τῶν ἀλλων ἐκείνης ἀνασαθμῶν, ὃν πολλαχός πλέων μεταξὺ ἐποίησατο, ἐπ' ἀκριβεῖς ἡμῖν ἔγρω χρονολογησαί, ὡς ὡχι ἰσορικῶς ἐπιβαλόμενος συγγράφειν, ἀλλὰ ποιητικῶς ἀκψιδεῖν. Διὸ καὶ ἀλλως φέροντας περὶ τότε ἀλλοι ὑπεληφότες τῶν μὲν τιὼν Αἰνείων ἐν Ἀντάνδρῳ διατρίψιν μετὰ τιὼν Ἰλίων ἀλλων εἰς τριετίαν παρατεινόντων, τῶν δὲ εἰς ἐνιαυτὸν ἐναργέντων" ὃν εἴς καὶ ὁ χρονολόγος Σκαλλίγερος (περὶ Ἐπανορθῶν τῶν χρόνων. Βιβλ: Ε'). ὃς τιὼν μὲν ἐκπόρθησιν Τροίας περὶ τροπὰς γενέθα τὰς Ἐαρνάς, τὸν δὲ ἐξ Ἀντάνδρου ἐκπλαν ἐπὶ τῷ ἐφεξῆς ἔαρος εἰσπγήσατο.

Στίχ: II. ἌΓΧΙΣΗΣ ΚΕΛΕΘ' ΙΣΤΟΝ κτ: Ο δυχερῶς περὶν, καὶ μόλις, (Β. Λιν: σίχ: 689 — 746.) τῆς πατρίδος ἀναπειθεῖς ἀποσιῶμα ἐκπορθεῖ μένης, Ἅγχισης, πρῶτος νῦν ἀνάγεθει ἀπ' Ἀντάνδρου κελεύει. Εὖ δὲ τῷ πρέποντος ἐπειοχάσατο καὶ Μάρων, τὰ πατρὶ καὶ γέροντι τὸ πρὸς Τιὰ ἀναγωγὴν κέλευσμα ἀπονέμεις.

Στίχ: 12. ΠΑΤΡΗΣ ΔΑΚΡΥΧΕΩΝ ΛΙΠΟΜΗΝ κτ: Οὐ φισὶ τιὼν πατρίδα ἀπολιπέθαι, βούτι γὰρ ἦν Θῖνας δὲ, καὶ ὄρμας, καὶ ἀγράς τῷ πρὸς πατρίδος, γε γὰρ ἐπὶ τοῖς πολεμίοις ἐξ ὄντων ποιήσαθαι.

Στίχ: 15. ΚΕΙΤΑΙ ΓΑΓΑ ΠΕΡΗΝ ἈΡΗΙΟΣ, ἘΤΡΥΠΕΔΟΣ ΤΕ, Τῆς Τροΐης χώρας η πρὸς ἥλιον δυσμὰς περαίσαι, η ἐπάνω πόρδω, ἀλλ' η ὅσον ὁ Ἐλλήσποντος πορθμὸς τὰς ἡπέρεχες διείργει, ἀπέχεσσαι. Τῷ δὲ πορθμῷ εἰσπλέονται κατὰ μὲν τὸ Σίγεον, εὗρος σαδίων ὡσεὶ πέντε πρὸς τοῖς τριάντα περισσοῖς δὲ περὶ τιὼν Ἀβυδον ἐπιτενθμένων, τὸ πεμπτημόριον, σπερ ἐσὶ σαδίων ἐπτὰ. Ἀρήιος δὲ γαῖα καλεῖται ὑπὸ τῷ Ποιητῇ, Mavortia terra: καθάπερ ἐν καὶ ὑπὸ τῷ Λυρικῷ Θρατίᾳ (Βιβλ: Β Ωδ, Ισ'.) Bello furiosa Thrace: Ἀρεμάνιος Θράκη: διὰ τὸ τοῖς ὄπλοις ἔκδοτον ἐναἷ τὸ ἔθνος, καὶ πολεμικὸν. Ἐνθεντοι καὶ παρεῖπον, ἐνιππον, ἐνοπλον, ἐνιππον, Ἀρει κάτοχον γένος. Ἀλλὰ καὶ εὐρύπεδος η Θράκη προσείρηται οὗτοι γὰρ αὐτῆς πρὸς μὲν Βορρᾶν τὸ ὄρος ὁ Αἶμος, δι

Βιβλ: Γ.

B

Dum fortuna fuit: feror huc, et littore curvo
Mœnia prima loco, fatis ingressus iniquis;
Aeneadasque meo nomen de nomine singo.
Sacra Dionææ matri, divisque ferebam
20 Auspicibus coeptorum operum: superoque nitentem
Cœlicolūm regi maestabam in littore taurum.
Forte fuit iuxta tumulus, quo cornea summo
Virgulta, et densis hastilibus horrida myrtus.
Accessi, viridemque ab humo convellere sylvam
25 Conatus, ramis tegerem ut frondentibus aras;
Horrendum et dictu video mirabile monstrum.

Nam,

* * *

Ἐ τῆς Μοσίας ἀφαρίζετο πρὸς δὲ Νέτον ἀνεμον, τὸ Ἀγριῶν πέλαγος
Δυσμόθεν δὲ τὸ Παγγαῖν ὄρος, τὸ τῆς Μακεδονίας αὐτὶς ἀποδιεῖσθαι· ἐξ
Ἀνατολῶν δὲ ὁ Ευξειος πόντος, καὶ ἡ Προποντίς, καὶ ὁ Ἐλήσσοντος.

Στίχ: 17. ΑΙΝΟΣ ΠΟΤΕ ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ. Παῖς δὴ ὁτος Δρύαντος, χαλεπὸς
αἵγειρος, τῶν παρὰ τὸν πισταμὸν Στρυμῶνα Ήδονῶν, ἦ Βισώ-
νων Βασιλεύων ὃς τῆς ὑφίστητο Χάρας, Βάκχον, καὶ τὸν ἔκεις Θίασου
ἀβρίσας ἐξήλασε. Διὸ καὶ εἰς μανιαν ἐτραπῆ καὶ ποτε ἀμπέλῳ κλῆμα
ἐκκόπτειν δικῶν, τὸν γένει πλῆξες πελέκεις ἀπέκτεινεν· ὡς δὲ Φασὶν, ὅτι
καὶ ἔαυτὸν τῷ ποδὸς ἀκρωτηριάσας ἐπεσωφρόνισε. Περὶ τέττας Ἀπολλόδ.
ἐν Γ. Βιβλ: Κεφ, Ε. καὶ ἄλλοι. Ἔνθ' ἐπειδιν ὑπὸ τὸν μῦθον διορᾶν, τὸν
ἄστιν μὲν αὐτὸν Βιθντα, ἀμπέλος δὲ Φυτέουσιν τοῖς ἀρχομένοις αποτόμας
ἀπαγορέουνται· ὃς ἐπεὶ κλήματι περιτυχὼν ἀμπέλος, πέλεκις ἀρπάσας μὲν
οργῆς, ἐκτεμεῖν αὐτοχεῖτο ἀνεβάλετο, απροσέκτως κατενεγκῶν, ἔαυτά
τὸν πόδα κατηλόσηεν· ἐξ οὐ, Διονύσῳ τάυτω δεῖαι τῇ δίκια δεισιδαιμο-
νέσερον αναπειθεῖς, τῷ λοιπῷ ἀπιώας καὶ τραχέως τοὺς ἀμπελοκομεῖντας
κολάζειν ἀπέκτεινε.

Στίχ. 18. ΟΙΡΑ ΠΑΡΟΣ ΤΡΟΙΓΗ. . . Ξενία γαρ ίω Θραξί τε καὶ Τρώε-
σιν ἐκ παλαιώς, καὶ Θεοὶ παρά ἀμφοτέροις τοῖς ἐδνεσιν ἐτιμῶντο σι αὐτοὶ,
ὡς καὶ ὑπὸ τῶν πρὸς τὸ αὐτὸν γένεις αναγεμένων Βασιλευομένοις. Δάρδα-
νος γαρ καὶ Ιασίων ἀδελφῷ. ήσιν, ἐκ Διος καὶ Ἡλέκτρας· (Ἀπολλόδ.
Βιβλ: Γ. Κεφ. ΙΒ.) ὃν ὁ μὲν ἐβασίλευε Θράκης, Δάρδανος δὲ Φρυγίας.
Παρὰ ταῦτα δὲ καὶ ἀγχιστέα ὕσερον ἐπιγενομένη, ἔτι καὶ μᾶλλον εἰς οἰ-
κεῖστητα τὰ γένη σωῆψε, Πολυμνήσορος τῷ Θρακῶν κρατεῖντος Ιλιώ-
νιν γύμναντος θυγατέρα Πριάμος. Άλλα γαρ τῇ δυτήν Τροία μετὰ τῆς
τύχης, Φρούριον, καὶ τα τῆς μετὰ Θρακῶν οἰκεῖστητος συμμετέβαλέτε καὶ
οιωξέλιπε.

Στίχ: 20. ΠΡΩΤΑ ΕΚΕΙ ΜΟΙΡΗΣΙΝ. . . Τιὼ παρὰ τοῖς Ἐβραι ἐκβλαδί-
πίλιν, ἥτοι τιὼ Αἴνον οἱ πλεῖστοι ἐνταῦθαι ὑποτιθέασιν, ἥτις καὶ Ἡρόδοτος
μέμνηται (Βιβλ: Α'. Ἀριθμ. 90.) καὶ Πλίνιος (Φυσ, Ιστορ. Βιβλ. Δ. Κεφ:
ΙΑ'.) καὶ Ἀλλοὶ οἱ καὶ τὸν Πολυδάρει τύμβον, τῷ ὑπὸ τῷ πλευτομανέας
Πολυμνήσορος ἀναγεθέντος, ἄχρι πίσθω ἐκεῖστε δείκνυθαι παρέδωκαν, ἐνα-
γίσμασιν ἐνιαυστοῖσι τιμώμενον. Άλλα γαρ ἐνέσηκε, Φρούριον, ὅτι καὶ
πρὸ τῆς Ιλιος ἐκπορθήσεως, τὸ τῆς Αἴνος οὔομος παρά Ομήρω φέρεται, ἐν
ποίησι, Πεύρως Ἰμβρατίδης εἰσάγεται Θερηφῶν ἀγός, ἐς ἀρέ Αἴνοθεν εἰληλέθει.
(Ιλ. Δ. 520.) Καὶ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν δε, ἐπὶ Ἡρακλέεις ἔτι, ἐς ἀπὸ Τροίης
αναχθεῖς Διόνω προσέχει, καὶ ξενίας ἐτυχεν ἐγ αὐτῇ τῆς τῷ Πόλτυος.
(παρὰ Απολλόδ. Βιβλ. Β'. Κεφ. Ε'.) ἐξ ὃν πάντως ὁ Αλικαρνασ. Διονύσ.
(ἐν τῷ Α'. τῆς Ρωμ. Αρχαιολ.) κινηθεῖς, τιὼ παρὰ τῷ Ἐβραι Λίνον ἐπὶ
τιὼ ἐν τῷ Θερμαϊκῷ κόλπῳ καλεμένιον Αἴγειαν μετέσησε, τιὼ ἐ πλεῖστον ἡ
πεντε-

Η'δε τ' ἀράσιν· τῆς δ' αὐνὸς ποτε ἥρχε Λυκόργος.

Οζ δὰ πάρος Τροίη ἔνοι αὐτὰρ ὁμέσιοι ἔσσαν,

Ἐσ τ' ἦν ἐυδάμων. Τιὼ δ' ἄρα καμπὶ ἐπικέλσας,

Πρῶτα ἐκεῖ Μοίρησιν ανάρσια ἥλασα τάχη.

Αἰνεάδας τ' ἐθέμιλα, ημόν γε κατ' ἔνομα κλῆσι.

Ιρὰ Διωναίη δὲ τεκτῆ, Δάμοσι δ' ἔρδου

Ἐργων ἥγητῆρσιν ἐπ' ἀκταῖς. Ταῦρον τ' ἀργὸν

Ρέσον ἐκεῖ ὑπάτῳ κραιόντων ὄυρανιώνων.

20

Χῶμα τι εὐθάδε ἔιλα ἔμπλιλα, καὶ τῷδ' ἐπὶ ἄκρης,

25

Θάμνοι τε κραιένες, μύρτα θαμὰ δῆρα τε θάλλον·

Κεῖσ' ἐπιβὰς γαῖης χλοερῶν ὕλια ἐκατάθαι

Β 2

Σπεῦδον,

* * *

πεντεκαΐδεκα χιλιάτι βημάτων (ώς Φοῖ) Θεσσαλονίκης ἀπέχεσσαν. Ἀλλ' ὃδεν οἶμαι ἔδει μακρὰν ἔτω τὸν Αἰνέαν ἀπὸ τῆς Θρακικῆς περιήσις ἀπαγγεῖν ἐπὶ τὸν κόλπον τὸν Θερμαϊκὸν, ὅτε ἀναχθεῖς ἐξ Ἀντανδρε, καὶ αἰκτῶ μίαν παραμείψας καμπύλια, ἀντίκα πρῶτον ἀργηταὶ τιὼ οἰκοδομίαιν αἰναβαλέθαι τῷ Λεσεο. Ἐεώ γὰρ Αἴνον τιὰ πόλιν ἀλλια ἐκεῖ προῦ. Φειδᾶναὶ ἡδη καὶ πρότερον, ἀλλὰ τιὼ χώραν ἐκυτῶ πρὸς οἰκησιν Αἰνείας ἐπικαταλαβὼν καὶ κατοχυρώσας, ὃδεν ἀτοπον εἰ ἐπὶ τῷ ἴδιῳ ὄνόματος καλεῖθαι ἐποίησε, τῆς προτέρας (εἴτις ἦν) ἐξαμαυρωθέστης, καὶ τῇ νεφεγηθέσῃ παραχωρησάστης τῷ ὄνόματος. Εἴτα καὶ κατ' ἐπιχρονισμὸν ἵστις ὁ Μάρων, σωάμιας τῇ πρῶτον ὑπὲ Αἰνείᾳ καταβληθείσῃ πόλει, ακεδίωμι πρῶτον καὶ τὸ τῆς Αἴνης διέπλαστεν ἔνομα, κατ' ἐξεστίαν ποιητικῶ, καὶ περὶ ἀλλως, ὡχὶ τιὼ πόλιν αὐτὶ Αἴνον ἐφηγεν ὁ Ποιητὴς ἐπικληθεῖων, τὸς δὲ οἰκήτορας Αἰνεάδας.

Αἰνεάδας τ' ἐφάμιλα ημόν γε κατ' ἔνομα κλῆσιν.

Οτι μέν δὲν καὶ πόλεις ἀλλαὶ πολλαχός, καὶ ὑπὸ πολλῶν Φέρονται κτιδεῖσαι Αἰνώνυμοι, καὶ ὁ τῶν Ἐθνικῶν Συγγραφέος μαρτυρεῖ, πέντε, ἡ ἐξ τινὰς καταλέγων. Ἀλλ' ὃδεν καλύτερος, τῷ μη παρὰ τέτο, τιὼ ἐπὶ τῶν ἐκβολῶν τῷ Εβρε, ἀλλια δὲ τιὼ ἐνταῦθα νεκρῶι, ἡν ἐξ Ἀντανδρε καταχθεῖς Αἰνείας πρῶτον ἐδέματο τάυτια γὰρ, Αἰνεάδων τῶν πολιτῶν προσερημένων ὑπὸ τῷ σωσικίσαντος, Αἴνον ἐκνικῆσαι καλεῖθαι, ἡν ἐυλογώτατον.

Στίχ: 22. ΙΠΑ ΔΙΩΝΑΙΗΣ ΔΕ ΤΕΚΟΥΣΗ ιτ. Πρῶτον τῇ μητρὶ Ἀφροδίτῃ, ἐπειτα καὶ τοῖς Θεοῖς, οὐς αντιλαμπτορεις καὶ βοηθεῖς εἰς τὸ ἔργον ἐπεκαλεῖτο. Διωναία δὲ η Ἀφροδίτη, ὡς ἐκ Διὸς τεχθεῖσαι καὶ Διώνης μιᾶς τῶν Τιτανίδων, ἡς Οὐρανὸς ἔχειν ἐκ Γῆς θυγατέρας (Ἀπολλόδ. Βιβλ: Α. Κεφ. Α. καὶ Γ.) Κύπερον δὲ Διωναίαν προσεύεικε καὶ Θεόκριτος (Εἰδυλ. ΙΕ'. στίχ. 106) Οὐκεν ἀρε τῷ Λεξικοποιοῖς ἀκεσέον (Σειδ.) λέγοντος, ὅτι Διωναία η Ἀφροδίτη, καὶ Διώνη η αὔτη. Διώνη γὰρ η τῆς Ἀφροδίτης μήτη, ἡς καὶ Ὁμηρος ἐμνήθη (Ιλ. Ε'. 381.) καὶ ὁ τὸν πρῶτον τῶν Τιμῶν ἀστας (τὸν εἰς τὸν Ἀπόλ. στίχ. 93.) τῶν Ὁμηρω προσεπιγραφέντων. Όυδὲ τὰ Σειδεῖα δὲ σημειώσεσιν ιδίας καταπυκάστας τῇ Ποιητικῇ Θεογονίᾳ δοκεῖ παρηκολοθητέκενται, ἐν οἷς Διωναίαν τιὺς Κύπερον σεσημείωκεν ὄνομαθλῶιαν ἀπὸ τῆς ἐν Κύπερῳ πόλεως Διωναίας, ἡς ἐμνήθη καὶ Στέφανος ὁ Βιδάντιος: εἰκὸς γὰρ τιὼ πόλιν μᾶλλον, ἐξ ἦς ἦν τιμῶσα Θεοῦ παρεργομαθλῶιαν, ἡ ἐκ τῆς πόλεως τιὼ Θεὸν.

Στίχ: 23. . . ΤΑΤΡΟΝ Τ' ΑΡΓΟΝ· Οὐιργίλιος πιτεντεμ ἔχει ὅπερ ἐσὶ λάμποντα, σίλβοντα τὸ δέ, η ὡς ἐντεραφῆ τε καὶ πίνει, καὶ τὸ δέρμα λειον τε καὶ καθαρὸν ἔχοντα, ἀπ' ἐναντίας τῷ αὐχμηρεῖ καὶ κατίχνει ἡ διὰ τιὼ λευκότητα τῆς χροιᾶς. Τηλέμιλα οω καὶ αὐτὸς τὸ ἀργὸν, δὲσὶ λευκὸν τοῖς Γαλλισὶ ἐπόμενος ἔρμιλενσασιν: υπ Ταυρεαù blanc καὶ τῷ Ἰταλῷ Κάρω: un bianco toro.

Στίχ:

Nam, quæ prima solo ruptis radicibus, arbos
Vellitur, huic atro liquuntur sanguine guttae,
Et terram tabo maculant. Mihi frigidus horror
30 Membra quatit, gelidusque coit formidine sanguis.
Rufus & alterius lentum convellere vimen
Insequor, & causas penitus tentare latentes:
Ater & alterius sequitur de cortice sanguis.
Multæ movens animo, Nymphas venerabat agrestes,
35 Gradivumque patrem, Geticis qui præsidet arvis;
Rite secundarent visus, omenque levarent.
Tertia sed postquam majore hastilia nisu
Aggredior, genibusque adversæ obluctor arenæ:
(Eloquar, an fileam?) gemitus lacrymabilis imo
40 Auditur tumulo, & vox reddita fertur ad aures.
Quid miserum, Aenea, laceras? jam parce sepulto:
Parce pias scelerare manus: non me tibi Troja
Externum tulit: haud cruor hinc de stipte manat.
Heu! fuge crudeles terras, fuge littus avarum.
45 Nam Polydorus ego: hic confixum ferrea texit
Telornm seges, & jaculis increvit acutis.
Tum vero ancipiti mentem formidine pressus
Obstupui: steterunque comæ, & vox faucibus hæsit.
Hunc Polydorum auri quondam cum pondere magno
50 Infelix Ptiamus furtim mandarat alendum
Threicio regi; cum jam diffideret armis
Dardaniæ, cingique urbem obsidione videret.
Ille, ut opes fractæ Teucrūm, et fortuna recessit,
Res Agamemnonias, viætriciaque arma sequutus,

Fas

* * *

- Στίχ.** 37. . . . ΑΜΑΔΡΥΑΔΑΣ ΤΕ 'ΡΑ' ΝΤ' ΜΦΛΑΣ, ("Ορα Γεωγ. Βιβλ. Α').
Σημ. Στίχ. 10. Αυτ.) Εξιλεγτο γουῶ τάντας, μὴ τὸ ὄφθεν ἀμα, ἐξ αὐτῶν εἴη ἐκρέον, τῶν θάμυνων ἀναστωμένων.
Στίχ: 38. . . . ΚΑΙ' ἈΡΗΝ ΓΕΤΙΚΗΣ κτ. Ως εἰ καὶ Θρακικῆς ἔφησε νοητέον, τῶν Γετῶν τὸ πάλαι τῆς Θρακῆς μέρες ἐπικρατησάντων, ως Θρακιδίδ. Ιτορ. Βιβλ.: Β'. Ιλεοῦτοι ειώ καὶ τὸν Αρίω, μήτοιγε ἀντὸς εἴη, ως τέκμαρε ἀναδός τὸ ἀναπιδύσαν αἷμα, τοῖς ἐπιβάσιν ἐποργιδεῖς τῆς χώρας, ησπερ ὡς αξεῖθιλε προσάτης αὐτὸς ὁν ἐτύγχανεν.
Στίχ: 42. ("ΕΙΠΟΙΜ; Ή ΣΙΓΑ ΚΡΥΨΩ;) Τὸ φρειτὸν τῷ τέρατος τῇ δι αμπιχανίας παρείησι παρενθέσει, καὶ ἀμα ἐπιτρέψει τὸν ἀκόντα πρὸς τὴν τῷ σφρηγομένης ἀκρόασιν.
Στίχ: 43. . . . ΣΤΟΝΟΈΙΣ ΓΟ'ΟΣ Τπὸ γιῶ μὲν ὁ σεναγμὸς ἥχησεν ὁ γοώδης, ὑπὲρ γῆς δὲ προὶὸν τὸ φθέγμα ωσὶ προσέβαλε.
Στίχ: 45. ΟΤ' ΣΕ'Ο ΤΡΟΙΗ κτ: Όν μόνον ὑμεδαπὸς ἐγὼ σοι καὶ ὅμοπάτριος, ἀλλὰ καὶ τῷ γένει πρεστήκων.
Στίχ: 46. . . . ΤΑ'Δ'. ΑΙΜΑΤΑ ΟΤ'Κ 'ΑΠΟ' ΔΟΤΡΟ'Σ. Όν κατὰ τὴν παροιμίαν τὴν ἐπὶ τῶν μὴ παντάπασιν ἀναθήτων: εἰς ἀπὸ δέντες, οὐ ἀπὸ πέτρης. Αλλὰ ἀντὶ τοῦ: εἰς ἀπὸ δένδρος, οὐ Αἰνεία, καθάπερ ὑπείληφας, οἵτοι εἰς (ἀνωτ: σίχ. 37.) ἐξ Ἀμαδρυάδος τινὸς ἡγε τὰ δὲ ἐκπιδύειν τὰ αἷματα.

Στίχ:

Σπεῦδον, ὅφε ἐυθαλέεσσι κλόνοις βωμὸς ἐπαγήλω.

Ἐνθ' ἄρ τι φρικῶδες ἐσέδον· θαῦμα φατίζειν!

Τέ γὰρ ἀπὸ πρώτης ασαθέντος γῆς προθελύμνων

30

Δένδρος ἐν ψιάσι σάεσκε μελάντερον αἴμα,

Λύθρῳ γῆς τὸ ἐμίαγνεν· ὃ δὲ ἄρ δίγει ὑπέφριξα,

Γυῖα δὲ κατ' οραδαῖαντο, δέει προτιπήγνυτο δὲ αἴμα.

Αὔτε γεινὴ ἔτερον θάλος ἐκριζοῦ ἀπαλόν περ

Πειρώμια, ὃ, τι δὲ ἄρ τοτὲ ἔσκε τὸ λῆθε, δαήνα.

35

Καὶ ἔτέρως δὲ αὐθις πίδυσσε μελάντερον αἴμα.

Πολλὰ μενοινῶν δὲ, Ἄμαδρυάδας τε δὲ Νύμφας

Ιλασόμια, καὶ Ἀρίω Γετικῆς ἐπίχρονος ἀράρης,

Οψεσ' ἀρηξέμεν, εἰς ἐθλὸν τρέψαθαι δὲ σσαν.

Ἄλλα γὰρ εὗτε τρίτοις βιαστέρον θάμνοισιν

40

Αἱφεπονθόμια, γνύξ δὲ κατὰ ψαμάθα μὲν ἐπέρειδον,

(Εἴποι; ή σιγα κρύψω;) χρός ἐκ μυχίοιο

Ηχησε δούσις γόος, ἀνδὴ Φέρτο δὲ ἐς αύρας:

Αἰνέα δύσποτμον τὸ δάικας; Φέδεο τύμβῳ.

Φείδεο ἀγνὴ χεῖρα μιαρήνεν· ἢ σέο Τροίη

45

Ἄλιοδαπὸν μὲν ἥγεικε. Τὰδὲ αἴματα δὲ ἀπὸ δρόσους.

Φεῦγε ἀπιαέα, Φεῦ, χθόνα, χρυσομανῆα τε ἀκτῶ.

Αυτὸς δὴ Πολύδωρος ἔγωγε σοις ἔγχεα δὲ ὡδε

Ταρφέα μὲν ἀτήσαντα, ἐς ὀξέα ἀκόντι ἀέξει.

Τῆμος ἐν ἀμφιδόκῳ δὲ πιεθεὶς δέματι ἥτορ

50

Δὴ τάφον ὁρῇ δὲ ἔση, ἀνδὴ τε φαρύγγων.

Τὸν γάρ τοι Πολύδωρον αἴμα χρυσῷ ἀμεγάρτῳ,

Δύστικος Πρίαμος, λάθρῃ τραφέμεν παρέθηκε

Θρησκίω βασιλῆϊ, ἐπεὶ δὲ θάρσεεν ὅπλοις

Δαρδανίοισι, πρόπτων σενάμενον Ἀσυ δὲ λεῦσσεν.

Εὐ-

* * *

Στιχ. 48. ἍΥΤΟΣ ΔΗ ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ . . . Ο τῆς σῆσ αλόχος αὐτάδελφος , τῆς Κρεσόης. Ἄμφω γὰρ Πριάμῳ εἰς Ἐκάβης ἐγενέθησαν. (Ἀπολόδ. Βιβλ. Γ. Κεφ. ΙΒ'.)

Στιχ. 49. ΤΑΡΦΕΑ Μ' ΟΥΤΗΣΑΝΤΑ. Ομηρος μέν Πελύδωρον ἔργον ἐποίησε αἷχμας τῆς Ἀχιλλέως γενέθα (Ιλ. Τ. 416.) Ευριπίδης δὲ, ἐν τῷ Ἐκέβης Δράματι, λάθρᾳ ὑπὸ Πολυμνήσορος αναιρεθέντας κατὰ θαλάσσης ἀποβριφίων, ὡς ἂν ἀδηλος μένη ἡ ἀταθαλία τῷ δράσσαντος. Ο δὲ ημέτερος ἐνταῦθα, ὁμοίως τῷ Ἐυριπίδῃ πλιώσσον, πυκνοῖς τοξεύμασιν διαπαρέντας χώματι βαθεῖ κατακαλυφθίων διέξεσι, μεθαρμόζων διτως ἐν μέρες τῷ δρᾶμα καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τὸν τῷ διαψωθήματες. Οὐκ ἀπιθάνως δὲ ἀν τις ἐνταῦθα φάη, ἐπὶ τὰς Ρώμυλας λόγγχιας ἀποσκοπῆσαι τὸν Μάρωνα, οὐδὲ ἀπὸ τῷ Λεοντίνῳ ἀκοντίσαις τὸ ξυνὸν ἔχασσαι κρανεῖας, καταδύσαις εἰς βαθός ἡ γῆ ἐξεῖσαι ζωόφυτος ὄστα, καὶ βλαστὸς ανῆκε, καὶ σέλεχος ἐμέγεθες κρανεῖας ἐθρεψεν· ἡ ὡς ιερὰ ἐπειτα σεβαζομένη μετὰ Ρώμυλου, διακέσσαι λέγεται εἰς γ' ἐπὶ Γαῖς τῷ Καίσαρος. (Παρὰ Πλατ. εἰς Βιον. Ρώμυλ.)

Στιχ. 54. ΘΡΗΚΙΩΝ ΒΑΣΙΛΗΤ. Τῷ Πολυμνήσορῷ, ἀπε δὴ οἰκεῖω τε καὶ ξένῳ αὐτάδελφος (Αν. 18. 19.) καὶ ἐπὶ ίῆθυγαλέῃ Ἰλιώνη γαμβρῶν. Εὖ δὲ τὸ (Θρηκίων) προσεδὲν τὰς ἐθάδας τῷ ἔθνει ὀμότητα ὑπελέγχεις καὶ απίνεσαν. Διομῆδης μέν γάρ δὲ θραύξ, δὲ Λαέος καὶ Κυρηνῆς, ἐππεις ἔχων αἰνθρωποφάγος, σαρξὶν ἀνθρομέσαις διέτρεφεν.

Βιβλ. Γ'

C

(Ἀπολ-

- 55 Fas omue abrumpit; Polydorum obtruncat, & auro
Vi potitur. Quid non mortalia pectora cogis
Auri sacra fames? Postquam pavor ossa reliquit,
Delectos populi ad proceres, primumque parentem,
Monstra Deum referto, & quae sit sententia posco.
- 60 Omnibus idem animus, sceleratâ excedere terra:
Linquere pollutum hospitium, & dare classibus Austros.
Ergo instauramus Polydoro funus, & ingens
Aggeritur tumulo tellus: stant Manibus aræ
Cæruleis mœstæ vittis, atraque cupresso;
- 65 Et circum Iliades crinem de more solutæ.
Inferimus tepido spumantia cymbia lacte,
Sanguinis & sacri pateras; animamque sepulchro
Condimus, & magnâ supremum voce ciemus.
Inde, ubi prima fides pelago, placataque venti
- 70 Dant maria, & lenis crepitans vocat Auster in altum;
Deducunt socii naves, & littora complent.

Prove-

* * *

(Απολλόδ. Βιβλ. Β. Κεφ Ε'). Δυκτεργος δὲ, ἀχρι καὶ κατὰ Θεῶν τιὸν Ἱβριν πρεσύγαγεν. (Αγωτ: 17.) Τηρεὺς δὲ, τιὼν Πανδίωνος Φιλομήλιω τῆς ὄμολέκατρες καστιγνήτιω παραβιασάμενος, τέως δὲ καὶ ἐγλωττούμησεν, ἐν ἀποδράτοις τιὼν ἀθεμιτογεμίαν τηρήσων, ὡς ἥλπιζεν. (Απολλόδ. Βιβλ. Γ. Κεφ. ΙΔ'). Οἱ δὲ, Θράκες ἥσαν ἀπαντεῖς.

Στίχ: 57. . . ΟΠΛΑ ΤΑ' ΚΡΕΙΣΣΟΝΑ. . . . Κρείσσονα μὲν Αἰνείας τῶν πολεμίων ἐπεν ὅπλα τῇ νίκῃ, ἀλλ' ἐκ ἐν ἐκὼν ἔναις τοιαῦτα ὀμολόγησε καὶ τῇ δίκῃ, ὡς δῆλον ἐξ αὐτῆς γε τῇ πρώτῳ ἐπεις τῷ παρόντος Βιβλίοις.

Στίχ: 60. ΙΡΗ' ΒΟΤΛΙΜΙ' Η ΧΡΤΣΟΓΟ; "Ουτως ἐκ μεταφορᾶς ὑπέγειαψε τιὼν Φιλοπλατίαν, ἐκ ἐν οὐτινος κακῷ β'χὶ παράτιον αὐτὶν ὑποδέξας, λασσώς τε ἀνεπίδεκτον τὸ παράπαν, αἰς ἀπλησόν τε καὶ μηδίνα κέρον ἐνρίσκεσσαν, οἷς ἐν ἐνσκήψεν. Ιερὸς τις λιμὸς ἐσὶ τὸ πάθος, Φησὶ, sacra fames. ὅπερ ἐσὶ, μέγας καθὰ καὶ ιερὸν ὁστὴν τὸ μέγα, καὶ τιὼν ἐπιληψίαν μεγάλων νόσον ἔσσαν, ιερὰν καλλίσση (Πλάτ. πότερ. τῶν δώσων Φρονιμ.) Διὸ καὶ τιὼν Βελιμίαν αὐτοὶ ὑπεθήκαμεν, ἵτοι τιὼν Βελιμίαν, εἰς ἐπίτασιν.

Στίχ: 63. . . ΓΗΓΣ' ΟΥΧ' ΟΣΙΗΣ . . . Καφ' ὑπαλλαγκὸν ἐργηταῖ, ω γαρ κυρίως τῇ γῇ, τοῖς δὲ τιὼν γῶν αἰκίσσι προσήκει τὸ ἀνόσιον καὶ ασεβὲς καὶ αδεμιτεργὸν ἐπιλέγεθατ.

Στίχ: 66. ΧΩ' ΝΝΤΤΟ Δ' ΑΡ ΤΥΜΒΟΣ . . . Καμιών ὁ τύμβος περὶ ὃν τὸ τέρας, παρεῖ, καὶ ἡδὲ προκέχωσο. Αλλ' ἐτως ἀπλῶς τον χεν ἐκεῖ συμπεφορημένον ἦν ὁρᾶν, μηδὲν ὅλως δέγυμος σύμματος παρεχόμενον· αὐτὸν γαρ ἐν, εἰπερ, Αἰνείας παραβιασταὶ ἐτόλμησε, τοὺς ἐπιφεύγετας θάμνους ἐκαπᾶσσαι πεφώμενος.

Στίχ: 67. ΣΤΕΜΜΑΣΙ ΚΤΑΝΕ' ΟΙΣ. . . . Κ' ΟΡΦΝΗΙ ΚΥΠΑΡΙΣΣΩΙ. Ταυγίας γαρ κυανίχρωσιν ἀπεχρώντο, ἐν πένθεσι καὶ κηδίσμενος, τῶν ἐν αἰκῇ μάλιστα τῇ θάλῃ ἀπελθόντων. Όμοιος δὲ καὶ η Κυπάρισσος τοῖς κενφοῖς καθωσίωτο, διάστε τὸ ὑπόσυγον καὶ μελάνπερον τῆς τῶν Φύλων χροῖς, καὶ διὰ τιὼν Φύσην τῇ δένδρῃ, ὅτι ἀποτμῆσσος ἀκέτη πέφυκεν αἰαθάλειαν Κυπάρισσος, ὡσπερ ἐν τῇ πεύκῃ κοπεῖσσαν Βλασὸν ανιέναι, Δίδυμος ἐν τοῖς Σχολ: Φησίν. (Ιλ. Β. σίχ. 51.) Εἰμὶ τις ἀλλως ἐπὶ τὸν μῆδον αἰαθάλειαν ἀθέλοι, περὶ δὲ ἐν ἀλλοις περ ἡμῖν ἐργηταῖ (Γεωργ. Α. σίχ. 19. Σημ.)

Στίχ: 68. ΙΛΙΑ' ΔΕΣ ΚΑΤ' ΕΘΟΣ οπτ. "Οὐκον τοῖς Ιλιασιν ὕδατα τὸ τοιότον ἔθος αποδοτέον. Καγαθὲ καὶ παῖς Ελληνι, καὶ Ρωμαῖοι, καὶ ἄλλοι, τὸς θηλείας εἰκὸς.

Εν τε δὲ Τεῦκροι θραύσθεν, ἀπέση τῶιδε δὲ Δάιμων,
Ἡδόγ' ἐπ' Ἀτρείδας τε, καὶ ὅπλα τὰ πρέσσοντα δέψας,
Πάντες ἀνέτρεψε θέμισα, ἀτὰρ Πολύδωρον ἀνεῖλε,
Χρυσὸν δὲ ἥρπασε. Τιπτὸν δὲ θνητῶν σήμαντες αἰνάγεις
Ιρή βαλιμή χρυσοῖο; Ἐπεὶ δὲ ἀνέηκε τὸ δεῖμα,
Τοὺς δῆμας λογάσιν, καὶ τῷ γενετῆρι τὸ πρῶτον,
Θεῖον τὸ ἔκφαντον τέρας, ὡς τε Φρασάματο δίζον.
Πᾶσι δὲ διώκει γῆς φύκα δύσιης ἀποβάνειν,
Καὶ μιαρῆς ξενίης ἀπέχειν, καὶ χρῆθαι αἴγταις.
Τοιγάρ τοι κῆδος Πολυδώρῳ ἐτεύχομεν ἄνθιτο.
Χώννυτο δὲ ἀρ τύμβος, καὶ Δαίμονος βωμὸς ἴδρωτο,
Στέμμασι κυανέοις λυπροὶ, καὶ ὁρφιῇ Κυπαρίσσω.
Ιλιάδες κατ' ἔθος πλοχμοῖς δὲ ἀνέτοισι παρέσαν.
Κύμβια δὲ ἀρ γλάγεος καθαγίζομεν ἀρτιαμέλκτε,
Αἶρετος ηδὲ χοὰς ἵερος πλείοις δεπάεσσιν.

60

65

70

C 2

Ημος

* * *

εἰκὸς ἐν πένθεσιν εἰωθέντων τὰ σμοια. Σέρβιος δὲ καὶ τὰς Αἰγυπτίας, Φησίν, ὀσαύτως. Δεῖ τοίνων ὅταν ἐκδέχεθε τὸ δηθὲν ὅτι, κατὰ τὸ κοινῇ ἐπικρατεῖν ἔθος, αἱ Ἰλιάδες ἐν αἵτοις τότε καὶ κατημελημένοις τοῖς Βορύχοις περιεσῶσαν τὸ σῆμα, τινὲς ἐπὶ τῷ κειμένῳ λύπια ἐνέφαμον.

Στίχ: 69. ΚΥΜΒΙΑ Δ' ΑΡ ΓΛΑΓΕΟΣ κτ: Τὰ μὲν Κύμβια, αἱ καὶ Κυμβία παροξυστόνως λέγεται, κυφά τινα ἐκπώματα υπῆρχε κυμβοειδῆ τετέσι καὶ ἀχῆμα κύμβης, ἢτοι μικροῦ ἀκατίτη μορφόμενα (περὶ ὃν, εἰ βούλει, ὅρος Ἑρέξ. Στέφ. ἐν τῷ Παραρτήμ. Ἐτελέντο δέ ἀρεῖ αἱ τῶν ἀποιχομένων απονδαὶ ἐκ διαφέρων, γάλακτος, μέλιτος, ὄδατος, αἷματος, οἶνος, ἐλαίη, ἀλφίτων, ἀνθέων, κτ: ἐπὶ τῷ τῷ νεκρῷ τάφῳ ἐπιχειρούμενων ἐξ ὃν δυοῖν μάλινα Ὁυίργιλος ἐπὶ τῷ παρόντος μέμνηται, γάλακτος τε καὶ αἷματος, ὡς ἐν τῷτοις ἔξοχως τῶν ψυχῶν ἐνηδομένων προσφερομένοις τῷ μὲν γάρ, τῷ σῶμα τρέφεται αὐτίκα ἐμψυχωθὲν, ἢ μᾶλλον τοι γενηθὲν τῷ δὲ απολεπόντος, εἰσκηνεῖν ἡ ψυχὴ τῷ σώματι ἐν αἴχεται τῷ γε μιῶ αἷματος μάλινα ἐπιλιχνέυειν τὰς ψυχὰς παρίσησιν Ὁμηρος, Ὁδυσσέα παράγων ἐν τῇ Νεκυίᾳ, ὅπως αἰνεκάλεσε τὰς ἐξ Ἄδει ἐκδηγούμενον. (Ὀδ. Δ. 24.)

Ἐγὼ δὲ αἴρει ἐξ ἐρυσσάμενος παρὰ μηρῷ

„Βόθρον ὅρυξα, ὅσον τε πυγάσιον, ἐνθα καὶ ἐνθα“

„Ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὰς χέομεν πᾶσιν νεκύεσσιν,

„Πρῶτα μελικεῖτω, μετέπειτα δὲ ιδεῖ αὖτις,

„Το τρίτον αὖθ' ὄδατι ἐπὶ δὲ ἀλφίται λευκὰ πάλιαν.

Εἴτα πολλὰ καθικετεύσας τὰ νεκύαν αἱμενικὰ κάριτα, πολλά τε καθυποσχόμενος, ἐπειδὼν εἰς Ἰθάκην ἀφίκωμαι, θύματα αὐτοῖς ιερέυσειν, καὶ αἱ προετοιμάσαις εἶχον σφάγιας ἀπεδειροτόμησα. (Λύτ: 51χ. 36.)

„Ἐς βόθρον δέει δὲ αἷμα κελαῖτε φέρετε Λίδη δὲ αἴγεροντο

„Ψυχαὶ μάζα ἐξ Ἐρέβευς νεκύαν κατατεθνεώτων. κτ:

Σημεῖωσαν δὲ, ὅτι αἱ μὲν ήσαν χοὰς μονόσπουδοι καὶ απλαῖ, ἐν αἷς ἐν τῷ καὶ μόιον ἐκ τῶν εἰρημένων εἰδῶν ἦν τὸ ἐναγιζόμενον αἱ δὲ δισπουδοί, ἐν αἷς δύο· οἵας ἡ τῷ Δίνεισ ἐνταῦθα, ἐκ γάλακτος καὶ ἐξ αἵματος αἱ δὲ τρίσπουδοι, ὡς ἡ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αντιγόνῃ:

„Χοῖσι τρισσόνδουσι τὸν νέκια σέφεται.

Λίδη δὲ υπὸ τῷ Οδυσσέας ἐν τῇ Νεκυίᾳ, ἐκ τῷ αἴριθμῷ τῶν ἐναγιθεύτων, πεντάσπουδοι

Στίχ:

- Provehimur portu : terræque, urbesque recedunt.
 Sacra mari colitur medio gratissima tellus
 Nereidum matri, & Neptuno Aegæo :
- 75 Quam pius Arcitenens, oras & littora circum
 Errantem, Mycone celsa Gyaroque revinxit:
 Immotamque coli dedit, & contempnere ventos.
 Huc feror, hæc fessos tuto placidissima portu
 Accipit: egressi veneramur Apollinis urbem.
- 80 Rex Anius, rex idem hominum, Phœbique sacerdos,
 Vittis et sacrâ redimitus tempora lauro,
 Occurrit, veterem Anchisen agnoscit amicnm.
 Jungimus hospitio dextras, & tecta subimus.
- Templa Dei saxo venerabar structa vetusto:
- 85 Da propriam, Thymbræe, domum, da moenia fessis,
 Et genus, & mansuram urbem: serva altera Trojæ
 Pergama, reliquias Danaûm, atque immitis Achilli.

Quem

* * *

Στίχ: 71. ὍΜΟΣ ΨΤΧΗΝ Δ' ἈΡ ΤΤΥΜΒΩΙ ἘΝΙΚΕΤΣΑΜΕΝ ὩΔΕ. Τατέσι πλαζομένιω τε καὶ περιέσσαν ἐντὸς τῷ τύμβῳ ἡρεμῶν κατεῖσαμεν. Ἰσέον γάρ, ὅτι παρὰ τῷ ἐν αὐθιδώπῳ ζῶντι μὲν ἀχωριζον δόσαν, θανόντος δὲ, κατὰ τὰ ἐν τῷ βίῳ οἱ πεπραγμέναι ἐφ ἐτέρας λήξεως μεταβαίνουσαν, ἔτι καὶ ψυχὴ οἱ παλαιοὶ, καὶ τὴν περὶ ταῦτα εἶχον ἄγνοιαν, ὑπετίθεσαν δευτέραν ταύτια δόσαν, καὶ τῆς πράτης ψυχῆς οἷον ἀποσκίασμά τι, καὶ εἰδωλον, ἐκ τῶν λεπτοτέρων τε καὶ καθαρωτέρων σωματικένιω μορίων τῷ ἐνύλῳ σώματος. Τιὼν δὲ, σωδιαγενη μὲν καὶ παραμένειν τοῖς τῷ νεκρῷ λεψύαισι, εἰ τῆς νομιζομένης ἀντὸς τύχοις κηδεύσας, ἐφορεμέσσαν καὶ ησυχάζεσσαν ἀσατεῖν δὲ καὶ κύκλῳ περιέσσαις αἰκηδέυτης καταλειφθέντος, πλαζομένιων ὀικτρῶς, καὶ ὡδὲ κάκεσσε πλάσκεσσαν, εἰς δὲ διὰ τῶν εἰωθότων ἐναγισμάτων τῆς πλάνης πάνσαιτο ταῦτα δὲ ἐναὶ τὰ ἀμεν' αὖτα φάσματα, καὶ τὰς τῶν ἀποικιομένιων σκάσις, αἱ ποδάκις τοῖς ζῶσι παραφαίνονται.

Στίχ: 72. ΦΩΝΗΙ ΤΣΤΑΤΙΗΙ κτ: Τότο δὲ ίω περὶ δὲ καὶ αἰλαχῇ ἐλέγομεν (Α. Αἰν: σίχ: 237.) δ. τοῖς κηδευθεῖσιν ἐναγίσαντες καὶ απεσάμενοι τὸ ἔχατον τρίς ἐπεφάνουσ (Χαῖρε τε καὶ δέλε) προσεπιβοώμενοι:

„Καυτοὶ ἐφεξῆς αὔτως ἐπόμεδα ἀπαντες.

Στίχ. 77. ἘΚ ΔΕΠΛΟΙΖΟΜΕΝΩΝ κτ: Οπτικὸν τὸ φαινόμενον, εὖτοι δὲ ἐτοι ἐκ τῆς περίεσσε δὲ δῆλον. Ἐπειδὴ γάρ τῶν ὁ φθαλμοῖς ἀπὸ τῶν περὶ ημᾶς προσβαλλοτῶν ἀκτίνων, ἀλλα μετ' ἀλλας τὸν ἐν πυθμένι τῷ αἰδητηρίῳ ὑμένα κινέσσιν, εἰκὸς αὐτὰ δοκεῖν κινεῖδαι μεταβαλλοντα τόπον, τὰ αἴρων εἰσπέμποντα.

Στίχ: 78. ΜΕΣΣΗ ΤΙΣ ΠΟΝΤΟΥ Ἡ Δῆλος αὕτη Νῆσσος ἐσὶν· οὐδὲ πάλαι μὲν Ὁρτυγία ἐκαλέστο, εἰξ Ἀσερίας τῆς Λητᾶς ἀδελφῆς, τῆς εἰς Ὁρτυγα μὲν ἀποργεωθεῖσα τὸ πρῶτον, εἴτα κατὰ μηνιν Διος ἀπολιθωθεῖσα, καὶ εἰς Νῆσον τέως συστῶμα, μεμυθευμένης. Ταύτια κατ' αρχὰς πλωτὶα δόσαν Ἀπόλλων, ὡς ἐπ' αὐτῆς γεννηθεῖς, κατετέριζε, Γύαρον τε καὶ Μύκονον τὰς νήσους ἐκατέρωθεν αὐτῷ προσεφάψας οἰα δὲ πεσματα. Μέσση δὲ πόντῳ εἴρηται κεῖδαι τῷ Αἰγαίῳ, ὡς ὑπὸ τῶν Κυκλαδῶν περιτριχθείη. Ιερὰ δὲ προσείρηται, ὡς ἀνακειμένη Δωρεῖδι ὠκεανῷ μὲν θυγαῖρη, γαμετῇ δὲ Νηρέως, μητρὶ δὲ Νυμφῶν πεντήκοντα. Καὶ Ποσειδῶν δὲ μάλιστα, τῷ θαλάσσης μὲν δῆλος, θεῶν δὲ πάντων τῶν θαλασσίων δεσπόζοντι. Κατ' ἐξοχῇ δὲ εἰπεῖν τῷ Ἀπόλλωνι (οἰς κατωτ: σίχ. 95.) τῷ ἐν αὐτῷ τῷ Νήσῳ καὶ οἰκεῖν, καὶ τιμᾶδαι, καὶ χρησμολογεῖν τὰ ἀδηλα αἱρετίσσαντι εἰξ οὖ καὶ Δῆλον καλεῖδαι τῷ πρὶν, ὡς εἴρηται, Ὁρτυγίαν ἐκράτησε. Σεσημεώδω δὲ,

στι

* Ήμος ψυχὴ δὲ τύμβῳ ἐνικεύσαμεν ὡδε,
Φωνῇ νέστηρι μέγα δὴ ἐπαῦσαμεν ἀνθι.
Ἐνθεν ἐπεὶ πρῶτον θαρρεῖν παρέιω πελάγεσσι,
Καδέν γε νηνεμίᾳ ἐξόρυντο λαῖτμα θαλάσσης,
· Άν δὲ ἐκάλεν πόντονδε λιγυπνέοντες ἀῆται,
Ναῦς τε προέρυσσαν, φηγμῖνι δὲ ἄγερθεν ἔταιροι·
· Εκπλαιζομένων γαῖ δὲ, πτόλιες τ' ἀπεχώρουν.

75

Μέσση τις πόντος ἥδιση νούεται αὖτι,
Μητέρι Νηρέδων ιερὰ χθῶν, καὶ Ποσιδῶνι
Αἰγαίῳ, τῷ Φοῖβος ἀλίπλαγκτὸν ποτ' ἐθσαν,
Αἴπεινῇ Μυκόνῳ ἔωστησεν, καὶ Γυάρῳ δὲ,
Ναίεσθι αἰεμβῆ τε καὶ θδὲν ὅθεθαὶ αἵτων,
· Ενθα κατήχθω ἡ δὲ ἀποκεκμηῶταις ἐκῆλῃ
Δέξατο ἀσφαλέως λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς.
· Εκβάντες δὲ ἄγαμεθ ἐκαέργη ιερὸν Ἀσυ.
· Ανιος ἀνταρ ἀναξ τ' ἀνδρῶν, Φοίβῳ τ' ἀρητήρῳ,
Στέμμασ' ἔχεις κροτάθεις, ιερῆ δάφνη τ' ἀνάδητος
· Αντιόων, ἔγνω Φίλον ὄντα πάλαι γ' Ἀγχίσιω,
Δεῖς δὲ ἀρ δεξιτερῷ ἔσινθες ὑπὸ δέκτο εἰς οἶκον.

80

85

Ιρα

* * *

ὅτι τῆς μὲν Μυρόντες διὰ δυοῖν ὁρέων κορυφεμένης, ἡ περίμετρος ἢ πλέον ἐκτείνεται σαδίων ὅκτω ἐπὶ διακοσίοις καὶ σύδοκοντας τῇ δὲ τῆς Γυάρου περιμέτρῳ, λυπρᾶς τε θσης καὶ ἀγόνης, τὸ τριτημόριον ἀπονέμεσσιν ἐν δὲ ταυτῇ καὶ τὸς ὑπερορίας πεμπομένης σωματεγονοῖς Φωμαίων Ἀυτοκράτορες. Λέγεται δὲ καθ' ἡμᾶς αὐτῇ χυδαιότερον, τὰ Γυάρα.

Στίχ: 82. ΝΑΙΕΣΘΟ' ΑΣΤΕΜΒΗΤΕ . . . Τεθδ' ὅπερ διαπισθταὶ, καὶ δὲ παρ' Ἡροδότῳ (ἐν Ἐρατ.) ἀναφερόμενος χρησμὸς: (Κινησω καὶ Δῆλον, αἰνιητόν περ ἐθσαν.) Φέρεται δὲ καὶ Καλλίμαχος, ἀτροπον αὐτὶς ὄνομάσας, πτοις αἰνητον καὶ αἰδιάσειν, ὡς ὁ ἔζηηητής ἐξημιλένει, ἐπιφέρων μάρτυρας καὶ Θεκυδίδω, περὶ σεισμὸς τινὸς ὃν ἴσορει, φάσκοντας εἰτω σφοδρὸν γενέθμα, ὡςε καὶ τῷ Δῆλον Νῆστον σεισθιῶσα.

Στίχ: 86. ΑΝΙΟΣ . . . ΑΝΑΞ . . . ΑΡΗΤΗΡ, Τὸς γαρ αὐτὸς νόμος αἴρχαις ηρεῖτο καὶ Βασιλέυειν, καὶ ιερᾶθμα. Τὸν δὲ Ανιον τεθτον, ύστη μὲν Φέρεσι γενέθμα Απόλλωνος, γὸν δὲ ἐχηκέναι Λυδεσνα, ἐξ οὐ Ανδρος η Νῆσος ὀνόμασα, σωματισαντος καὶ τρεῖς δὲ θυγατέρες. Όν ὡς αἰνατεθησῶν αὐτῷ Διόνυσος, τῇ μὲν αἰπεκλήρωσεν, οὐπερ ἀν αἴψιτο, εἰς τι τῶν ἐδωδιμῶν αὐτὸ μεταποιεῖν τῇ δὲ εἰς οἶνον τῇ δὲ εἰς ἔλαιον. Ενθεν τοι καὶ Ἀγαμέμνονα, Φασὶ, κατὰ Τροίας τὸν σόλον αἴγοντα, μεταπέμψαμά τε αὐτὸς, καὶ δεσμίης παρ ἐσωτῷ τηρεῖν, ὡς ἀν τοι πρὸς ἐπιστισμὸν τῷ σρατῷ αἴφινον αὐτῷ ἐπιχορηγοῖεν· ἐκ δὲ αὐτῶν καὶ μίλον, (ὅτινες προσιθέασι) τὸν βασιλέα διακρεύσαμά παραβιασάμενον. Αλλα Λυσίος τῶν δεσμῶν ἀπολύσας εἰς περιερεὰς αἴπωργέωσεν· ἐξ δὲ καὶ τὰς περὶ Δῆλον περιερεὰς θηρᾶθμα, η ἀλλας ἐπηρεάζειν. ήν δὲ οὐδεὶς αἴθεμιτον. Ταῦτα μὲν παρὰ Σερβίων. Οἱ δὲ τὰ ἐθνικὰ Συγγράψεις, Λυδον, η Λυδειέα, εἰκ "Ανδρονα τὸν Ανδρος οἰκιστὴς ὀνόμαζε· γενέθμα δὲ γὸν Ευρυμάχος τῷ Ανιον Αδελφοῦ, τῷ πατρὸς τῶν Οινοτρέπων, η καὶ αὐτὸς Ανιος. Καὶ τὰς θυγατέρες δὲ, οἱ τὰ Λυκοφρονός αἰγαπτύστων, ἐκ Δαρείππης Ανιον ἐσχημένας καθισαρεῖς καὶ καλεθμα τῷ μὲν Οινῷ, τῷ δὲ Σπερμῷ, τῷ δὲ Ελαιίδα. Οινοτρόπες δὲ ὄνοματι κοινῷ, ὧν ὡς Ανιος θυγατέρων, μνημονέυει καὶ Ησύχιος.

Στίχ: 88. . . ΦΙΛΟΝ ΟΝΤΑ . . . ΑΓΧΙΣΗΝ, Οἱ δὲ Φασίν, ὅτι καὶ τῷ γένει προσήκουται, ἐκ Παλαιφάτω. Αλλα οἱ Μάρων θδὲν ἄλλη η Φίλον τε καὶ γνωτὸν ἐπειν· εἰκ αἱ διμαι θδὲν τῷ εἰκ γένεις ὀκειστητα παρασιγήσεις;

Βιβλ.: Γ.

D

ο

Quem sequimur? quove ire jubes? ubi ponere sedes?
Da, pater, augurium, atque animis illabere nostris.

- 90 Vix ea fatus eram; tremere omnia visa repente,
Liminaque, laurusq[ue] Dei, totusque moveri
Mons circum, & mugire adytis cortina reclusis.
Submissi petimus terram, & vox fertut ad aures:
Dardanidæ duri, quæ vos à stirpe Parentum
- 95 Prima tulit tellus, eadem vos ubere læto
Accipiet reduces: antiquam exquirite matrem.
Hic domus Aeneæ cunctis dominabitur oris,
Et nati natorum, & qui nascentur ab illis.
Hæc Phœbus: mistoque ingens exorta tumultu
- 100 Lætitia, & cuncti, quæ sint ea mœnia, quæreunt:
Quod Phœbus vocet errantes, jubeatque reverti.
Tum genitor, veterum volvens monumen a virorum,
Audite, ô proceres, ait, & spes discite vestras.

Cretæ

* * *

ἐ τιὼ ἐκ προλαβέσθης σωτυχίας ἐπίγνωσιν, Βάσιν διον τῆς φιλίας ἐν αὐτοῖς
ὑποθεὶς κατάγε τὸ σιωπώμενον.

Στίχ: 91. . . ΘΥΜΒΡΗΙΕ. . . Πεδίον λᾶ Τρωϊκὸν ή Θύμβραι· απὸ τῆς ἐν
αὐτῷ συχνῆς Φυομένης βοτάνης γτω καλέμενον ἐν αὐτῷ δὲ καὶ βωμός
Ἀπόλλωνος τῇ ἐντεῦθεν Θυμβραιών ἀκόντος, καθάπερ δὲ καὶ Λύκιος προ-
σέρηπται, καὶ Δήλιος, καὶ Παταραιος, απὸ τῶν χωρῶν ἐν αἷς κατ' ἔξοχιώ
ὑπῆρχε τιμώμενος. Εν τῷδε δὲ τῷ κατὰ τιὼ Θύμβραιν Νεώ, καὶ Ἀχιλ-
λέα Φέρεταιν αναιρεθῶσα ὑπὸ Πάριδος. (Ορεα καὶ Γεωργ. Βιβλ. Δ. σίχ.
401.) Γὸν οὐδὲ Θυμβραιῶν Απόλλωνα Λινείας ἐν Δήλῳ ἐπικαλεῖται σύχομε-
νος· ή δὲ ἐνυχὴ αὐτῷ απὸ τῶν ιδιαιτέρων ἐπὶ τῷ εἰκάτερα πρόσοιν. Αι-
τᾶται γὰρ ἐαυτῷ μὲν ἐξίαν εἰς οἰκησιν. (Δὸς δόμον.) ἐτα καὶ τοῖς σω-
αὐτῷ πλανωμένοις, πατερίδας τιὰ πρὸς αὐτοὺς φάλεραν. (Δὸς τάχεα.) καὶ
Τρωῖ δὲ πᾶσι κατάσασιν, ὡς μὴ αὐτῶν ἀπολέθαι τὸ ἔθνος. (Δὸς γέ-
νος.) Τῷ δὲ τοι γένες ἀνθίσ αποκαθεῖσται, καὶ κράτος ὄχυρὸν προσαπε-
τεῖ, ὡς ὑπὸ χειρὸς πολεμίας ἐξῆς εἶναι απόρθητον. (Δὸς Ἀσυ.) Ἐπειδὴ
δὲ τῆς περότης περὶ τιὼ Λίνον πέρας ὁ φθισαν αποσφαλέντες, ἀλλὰ οἰ-
κοδομῆσαι πόλιν, ητις ἀν τῷ λοιπῷ σφισιν ἐδράσα τε εἴη, καὶ εἰς τὸ δικα-
ζες διαιμένεσσα. (Ἄλλα δὲ Πέργαμα ἐμπερδεα σῶλγν.) Ἐπὶ πᾶσι δὲ εὐχεται,
πινθεὶς οἰωνὸς τὸν Θεὸν αὐτοῖς ἐπιπέμψαντα, καὶ ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν ἀμα-
παρεῖναι πρὸς τιὼ ὁρθῶν ἐκείνων κατανόησιν.

,Δὸς Πάτερ οἰωνὸν, ψυχαῖς δὲ παρεῖης ἡμετέρησιν.

Οὐτω καὶ Πρίαμος τῷ Δῃ ἐυχόμενος. Ιλ: Ω. σίχ. 310.

,Πέμψον δὲ οἰωνὸν ταχὺ ἄγγελον, ὃς τε σοι αὐτῷ

,Φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὐ κράτος ἐσὶ μέγιστον. κτ.

Στίχ: 96. ΟΤΠΩ ΠΑΝ ΕΙΡΗΤ ΕΠΟΣ. . . Όμηρικὸν τὸ ημιτίχιον. Όδυσ.

Π. σίχ. II.

,Οὔπω πᾶν ἐρητο ἔπος. . . . Καὶ σίχ. 351.

,Οὔπω πᾶν ἐρητ, δτ' ἀρ κτ.

Στίχ: Αυτ: . . . ΩΠΤΟ Δ' ΑΡ ΕΝΤΡΟΜΑ ΠΑΝΤΑ. Παρὸ χεῖμα τῆς Αι-
γαίας ἐυχῆς ἐπακέσσας Απόλλων, αὐτὸν τε τὸν Ναὸν κατέστητε, καὶ τὰ ἐν
αὐτῷ, καὶ τὰ περὶ αὐτὸν κλονέθατι γὰρ καὶ συσσέεθα ἐπισένετο πάν-
τα τῇ Θεῇ παρατάντος, ὡς καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν τῷ εἰς τὸν Απόλ.

Τμ. δηλεῖται:

,Οἴον δὲ τῷ πόλων ἐσέσσετο δάφνης ὄρπηξ

,Οἴος δὲ δλον τὸ μέλαθρον.

Πᾶς

Τραὶ δὲ ἐγῶν ἀγάμιλα, ἀρχαῖαι λιθώδεαι ἔργα.
Δὸς δόμον οἰκεῖον Θυμβρῆιε δὸς δέ τε τεχη·
Δὸς γένος· "Ἄσυ δὸς· Αλλὰ δὲ Πέργαμα εἴμπεδα σᾶξε,
Λείψαντος ἀπηνέαντος Δαναῶν, αἵνε τ' Ἀχιλῆος.
Τῷ γένεσθαι; ποιὶ δὲ ἵμεν; ξνθοῦσθ' ἐπιτάσσεις;
Δὸς Πάτερ ὁιωνὸν, ψυχαῖς δὲ παρεῖης ἡμετέρησιν.

90

Οὕπω πᾶν ἄρητος ἔπος, ὥπτο δὲ ἀρετρομα πάντα
Σταθμὰ Νεῶτε, Θεᾶς τε δάφνη, ὅλον ἀμφὶ δὲ κύκλῳ
Οὔρος σάετο, ἐν δὲ ἀδύτοις ὅλμος μυκάτῳ.
Κύψασι δὲ ἀρεταῖς, προτὶ γάσιν ἡχησόντος ὁμφή·
Δαρδανίδαι τάλαντας, γενετήρων ηγένετος
Τμᾶς ἡνεκεν χθῶν, γένθατε εὐφρόνιοι κάνη
Δέξεται αὐθιμόλυς. Τῷ μητέρᾳ δίκετε πρώτια,
"Ἐνθ' Αἰνέας οἶκος ἀπαντὸς ἐπὶ περάτῳ ἀνάξει,

95

100

D 2

Καὶ

* * *

Πῶς δὲ ἐκ αὖ ἐν θαύματι τὸ συμβαῖνον τεθείη, αἰδιαστίες τῆς Δήλου γένης
ἀστέρηται; (Ἀνατ. σίχ. 82.)

Στίχ: 97. . . ΘΕΟΥ ΤΕ ΔΑΦΝΗ, . . . Ιερὸν γαρ ίων Ἀπόλλωνι τὸ φυτὸν, διὸ καὶ συχνὸν ἔθαψαν οἱ δαφνῶνες ἐν τε Δελφοῖς, καὶ ἐν Δήλῳ, καὶ πολλαχός, ἐνθα δέν ὁ Θεὸς ἐν ἔξοχως τιμώμενος. Οὐ δέ μηδες ὁ καθιερώσας, τοίος δέ. Δάφνη Λητᾶς ἦν θυγάτηρ, ὡς αὐτὸς Ἀπόλλων γένεται. Εξασθέας δὲ τῆς Ἀδελφῆς, τιὼν μίξιν ἀποτετεπομένης τε καὶ ἀποφευγόντος, ἐπειδὴ ποτε ἐγγὺς τῷ καταλαβεῖν διώκων ἐγένετο, τῆς γῆς ἡ πᾶς ἐδεήθη δέξαθαι τε καὶ κατακερύψαι· ἡ δέ κανέστα ὑπεδέξατο, καὶ ἀντανέδωκε τὸ φυτὸν· ὁ δὲ Ἀπόλλων προσοπεωσάμενος φειδαλές τῷ λοιπῷ ἀνέδεξε, μαρτύριον τῆς παρθενίας, ἦν τοις τέλος ἡ κόρη ἀστὴν διεφύλαξε. Φύλαρχος δὲ „(Παρεῖται Πλάτ. εἰς Βίον "Αγίδος") Ἀμύκλας θυγατέρα Δάφνης τάνομα, „Φησὶν, ὑποφεύγονταν Ἀπόλλωνας βελόμενον αὐτῇ μητῆρα, καὶ μεταβάλλοντας εἰς τὸ φυτὸν, ἐν τιμῇ τῷ Θεῷ γενέθλιον, καὶ μαντικῶν λαβεῖν διώκειν.

Στίχ: 98. ΟΤΡΟΣ ΣΕΙΤΟ. . . Τὸ ἐπὶ τῆς Δήλου ὁ Καύθος, ἐφ οὐ καὶ ὁ Ναὸς ἴδευτο· ἐξ οὐ καὶ Καύθος ὁ Ἀπόλλων ἐνθευ δόνομάζεθαι.

Στίχ: Αυτός . . . ἘΝ Δ' ΑΔΥΤΟΙΣ ΟΛΜΟΣ ΜΥΚΑΤΟ. "Ολμος, παρὰ τὸ μαγειρικὸν ἐργαλεῖον, καὶ ὁ Δελφικὸς τείπους" (Σειδ. ἐν Λεξ.); ἦν, ὡς αἱρετέερον ὁ Πολυδένκης (Ονοματ. Βιβλ. Γ.). ἐχεῖς τείπεις αὐτὸς, τὸ δὲ τῷ τείποδος ἐπιθημα, ὡς ἐγκάθηται ὁ Προφήτης. (ἢ ἡ Προφήτης.) τὸν δὲ "Ολμον τῷτον, Cortinam τῷ Ρωμαίων Φωνῇ τῷ Οὐργούλιον ὄνομασαντος, οἱ μὲν τῶν Σχολιασῶν ἀπὸ τῷ Σορίπη ἐτυμολογεῖσσι, ὅπερ ἐσὶ Σκύτος, ἢ βύρσας καθότι τὰ βηθὲν ἐπιθημα, ἢ ἐπικάλυμμα Σκύτηνον, ἢ βύρσιων ίων οἱ δέ απὸ τῷ Σορ, ὃ ἐσὶν ἡ καρδίας καθότι ἡ τῷ ἐπικαθημένης τῷ Ολμῷ καρδίας, προστέχειν αὐτῷ, οὗτον ἄν τῷ χρωμένῳ τῷ δῆλον αἰνακαλύψειν. "Τημυκάτο τοῖναι ὁ Ολμος" τετέσι βαρεών τινας μυκηθμὸν ὑπεδίδει, δέος ἐμποιεῖντα τοῖς αἰετοῖς καὶ καταπληξιν.

Στίχ: 100. ΔΑΡΔΑΝΙΔΑΙ ΤΑΛΑΝΕΣ. . . Παρεῖται πόδας ὁ χρησμὸς, διὸ οὐ τοῖς αἱμῷ Αἰνείαν ὁ Λοξίας, τῶν ἐσομένων τὰ μὲν ὑπέκευθε, τὰ δὲ ὑπέφωνεν, ἀχλῶν βαθεῖαν ἐπισκεδάζων τοῖς ἐπεσι. Τάλανες αὐτὸς προσεπών, ὅπερ ἐσὶ τληπαθεῖς, καὶ τλήμογας, καὶ ταλαπερίες, ὅτι μὲν ἐξητασσονται, ὑπηνίζατο· ηλίκαι δὲ ἄρεται καὶ οἷα, ὑπέκευθεν. Εἰτα τῶν γενετήρων αὐτὸς ὑπέμνησεν, αἱρετὸν τῆς διζηστος αὐτοφυσαν. Πότυρον δέ, τὰς αἱμφὶ Δαρδανῶν τέττας νοεῖ, ἢ τὰς αἱμφὶ Τευκρον, οἱ διορίζεται. Αλλαγὴ δέ τοις η τῶν προγόνων γῆ αὐτὸς ὑποδέξεται αὐθιμόλυς, ἐσόμανεν ὅποια δέ τις αὐτῇ, καὶ ὅπερ αὖτις καρπίνη, ὑπεσίγησεν. Εἰτα δέ τέτταις καὶ μητέρας τιὼν πρώτων χειλῶν δητεῖν παρεινεῖ· φέτος τῶν ἐνδεχομένων ίων μητέρεων πρώτων

Crete Jovis magni medio jacet insula ponto,
 105 Mons Idæus ubi, & gentis cunabula nostræ:
 Centum urbes habitant magnas, uberrima regna;
 Maximus unde pater (si rite audita recordor)
 Teucus Rhœteas primùm est adiectus ad oras,
 Opravitque locum regno. Nondum Ilium, & arces
 110 Pergameæ steteraut: habitabant vallis imis.
 Hinc mater cultrix Cybele, Corybantiaque æra,
 Idæumque nemus: hinc fida silentia sacris,
 Et juncti currum dominæ subiere leones.
 Ergo agite, &, Divum ducunt quæ iussa, sequamur;
 115 Placemus ventos, & Gnoſſia regna petamus.
 Nec longo distant cursu: (modo Jupiter adſit)
 Tertia lux classem Cretæis ſiftet in oris.
 Sic fatus, meritos aris maſtavit honores;
 Taurum Neptuno, taurum tibi, pulcher Apollo:

Nig-

* * *

πρώτῳ καὶ δευτέρῳ ἔχειν τὸς αὐτὸς καὶ εἰπεὶ ἐπὶ ἀστέροις τοῖς γενήτορσι τὸν μητέρα ἔνδεδως οὐν δάσιον. Τῷ δὲ πατέρῳ τυχὸν ὑπαγνυττίμενος ὁ χρησμὸς, τάυτῳ θῆτις ἐσὶ, καθ' ἔαυτὸς ἐξετάσει παρείασεν. Ἐπὶ πᾶσι καὶ τῷ μέλλονται τῷ Λίνειον οἴκῳ, καὶ τοῖς ἀπογόνοις, διωτείαν τε καὶ δόξαν λαμπρῶς προαγγέλλει· ὅπως δὲ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἥξεσθι, η̄ ψύφοις δημοσίᾳς, η̄ ὅπλοις περιγενόμενοι, καὶ διὰ πολέμων κρατήσαντες, περὶ τότε ἐν Βιθοῖς σύγνοιας παρῆνε κατακυμάνεδοι.

Στίχ. 104. ΚΑΙ ΠΑΓΔΕΣ ΠΑΙΓΔΩΝ κτ: Ἐξ Ὁμῆρος τὸ ἐπός ἐπὶ λέξεως. Οἷς οὖν ἐνταῦθα προφοιβάζει Ἀπέλλων Λίνειος, παραπλήσια καὶ Ἀφροδίτη Αγχίσῃ τῷ Λίνειον γενέτην προεπηγγέλατο· (ἐν τῷ εἰς Ἀφροδ. Τμ. σίχ. 197.)

, Σοὶ δὲ ἔσαι φίλος νιὸς, ὃς ἐν Τρώεσσιν ἀνάξει,

, Καὶ παῖδες παίδεσσι διαμπερὲς ἐκγεγάντας. (ισ: οἱ γεγάνωνται.)

Καὶ Ποσειδῶν δὲ τῆς Πηλείδας αὐχμῆς ὑπεξαγαγεῖν Λίνειαν αποδάξων. (Ιλ. Τ. 302.) ἔφη:

, μόρσιμον δὲ οἱ ἐστὶ ἀλέαθοι

, „Οφραὶ μὴ ἀπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται

, Δαρδάνης.

Καὶ τοι γε ἔξιν εἰς τότε εἰπεῖν, ὅτι καὶ τῷ Λίνειον ἀπολεμένος περιῶν Ἀσκανίος εἰς διαδοχὴν τῷ γένειος ἐμπύρευμα. Προαπεφύνατο δὲ οῶν, ἵξαντες τὸς αὐτοῦ τοῦς απογόνους ἀναδεξομένους τὸν πράτος. (Λιτ: 307.)

, Νῦν δὲ δὴ Λίνειας βίη Τρώεσσιν ἀνάξει

, Καὶ παῖδες παίδων, τοι κεν μετόπιδε γένωνται.

Σημειωτέον δέ, ὅτι παρὰ μὲν Ὄυρηγιλίῳ ἐνταῦθα κατὰ πάντων ἡ τῶν Λίνειαδῶν ἀρχὴ ἐκταῦθησομένη προαναφωνεῖται: (Ἀπαντ: ἐπὶ πέρατος ἀνάξεις.) καθ' ὃν καὶ ὁ Καλαβρὸς ἐρδαψώδησε: (Παραλ. ΙΙ. σίχ. 339.)

, αὐτὸν δέ πολυσπερέσσις Εροτοῖσι

, „Κοιρανέειν ἐκ τῷ δὲ γένος μετόπιδεν ἀνάξειν,

, „Ἄχερις ἐπ' Ἀντολίῳ τε, καὶ ἀκάματον δύσιν ἔλθη.

Παρὸς Ὁμῆρος δὲ μόνον ἐπὶ τῶν Τρώων ἀφωρισμῇ τὰ τῆς διωτείας. Ἐξ οὐ τοὺς ὑπειλήθασιν, Λίνειαν κατασήσαντα λόχον εἰς Ἰταλίαν, ανακοπμιθῶντα πάλιν οἴκαδε, καὶ βασιλεῦσαι τῆς Τροίας· τελευτῶντα δὲ καταπλιπεῖν Ἀσκανίῳ τῷ ίῷ τῷ βασιλεύειν, καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνῳ γένος ἐπὶ πλεῖστον καταχεῖν τῷ ἀρχῇ. Τῷ μὲντοι δόξῃ τῷδε (Διονύσ. ὁ Ἀλκ. ἐν Λ'. τῆς Ρώμης: Ἀρχ. καὶ Στράβ. ἐν ΙΙ. τῶν Γεωγρ.) ἐσωτιθενταῖς καὶ

Θαυμαῖς:

Καὶ πᾶδες πάιδων, τοίκεν μετόπισθε γένωνται.

Τάντα ῥὰ Φοῖβος: Θρῶ δὲ καὶ μικτον γῆθος ἐνώρτο

105

Απλετον. Ἀττα δὲ οἱ πάντες τάδε τέχεα δίζον,

Οἶποτε δὲ αὖ καλέοι μετ' ἄλλῳ Φοῖβος παλινόρσας.

Τῆμος δὲ ἀρχαίων μυήμας δὲ πατήρ ἀνελίσσων,

Κέκλυτ', ἔφη, λογάδες τὰ δὲ ἐπέλπεθ' οἴατε γνῶτε:

πο

Κριήτη ἥδε Διὸς μεγάλη, μέσση ἐνὶ πόντῳ,

Ἐνθ' ὅρος Ἰδη, ἔνθ' ἡμῶν τὰ σάργανα Φύτλης.

Τῇ δὲ ἑκατὸν πόλιες ναίονται βωτιανέρη.

'Ενθεῦ-

* * *

Θαυμασὸν ἐδὲν μὴ προδίδω, ἐπὶ Ρώμαίων τῶν μέγα κατ' αὐτὸς ἀπανταχθεὶς διωμέτων, συγγεάθοντας. Άλλος ἐπιεικῶς, τιὼν ἐπ' αὐτὸς τῶν Αἰνειαδῶν ἐπικράτεαν, ὅπως τε καὶ ὅπει εἰς ἀρχῆς ἴδευτο ἡγονηκέναι, πισεύσαι τὸ φάδιον.

Στίχ: 105. . . ΘΡΩΔΙΣΜΙΚΤΟΝ ΓΗΘΟΣ . . . Τὸ μὲν γῆθος ἐκ τῆς προσαγγελθείσης αὐτοῖς βασιλέας, ὁ δὲ θρέες, ἐκ τῆς αδηλίας τῆς χώρας, ἐν τῷ τὸ κράτος ἐδει γίτεν.

Στίχ: 108. . . Ο ΠΑΤΗΡ ΑΝΕΛΙΣΣΩΝ, Ἀγχίσης δηλονότι, ὡς διὰ τὸ προϊκὸν τῆς ήλικίας, γνώσετε καὶ σωέσεις διαφέρων, εἰς ὃν αὐτίς τε αἰδῶς, καὶ παρὰ τῶν παλαιστέρων παρειληφώς ἐτύγχανε, τας τῷ γένες ἀρχαῖς αναπεμπαζόμενος ἐτεκμάζετο.

Στίχ: 109. ΚΕΚΛΥΤΕ, ΕΦΗ, ΛΟΓΑΔΕΣ . . . Οὕτω καὶ ὁ γέρων Αλιθέρσης παρ 'Ομήρῳ, Όδυσ. B 161.

,Κέκλυτε δὴ τῶ μευ, Ἰθακήσιοι, δέ, ττικεν ἐπω.

Στίχ: 110. ΚΡΗΤΗ ΉΔΕ ΔΙΟΣ κτ: Διὶ γάρ η Νῆτος αἰνέκειτο. ὡς ἐν αὐτῷ καὶ τεχθέντι ὑπὸ Ρέας, καὶ ἐν τῷ ἐκεῖ ὅρε τῆς Ἰδης ἀποκρυβέντι, καὶ περισσωθέντι ἀπὸ τῷ τεκνοβόρες Κρένα, τῷ τὸν ὑποβληθέντα ἐσπαργανωμένου λιθον, ἀντὶ τῷ βρέφες, καταβροχθίσαντος. (Αποδόδ. Βιβλ. Α' Κεφ. Α'). Καὶ τοι γάρ καὶ Φεύγεις, καὶ Αρκάδες, παρὰ σφίσι τὸν Δία τεχθιῶσι, πρὸς τε ἀλλήλας καὶ πρὸς Κρήτας ἐρίζουτες διετείνοντο, ὡς Δημήτειος ὁ Σκιψίος (παρὰ τῷ Αποδωνίσ Σχολιασῃ ἐν τῷ Γ.) παρέδωκε πρὸς δὲ καὶ Μεσσηνίοις πρὸς Αρκάδας ὁμοίως παραπλησία τις περὶ τότε διεφέρετο ἔρις. (Παυσαν. ἐν τοῖς Αρκαδ. καὶ Μεσσηνιακ.) Άλλος ὁ τὸ γέρας απογέμων τῇ Κρήτῃ μῆθος κοινῇ ἐξενίκησεν. (ὅρε Δ. Γεωργ. 51χ. 186.)

Στίχ: 'Αυτ: . . ΜΕΣΣΗ ΕΝΙ ΠΟΝΤΩ. Ωσάντως καὶ Ομηρος Όδυσ. T. 51χ. 172.

,Κρήτη τις γαῖ, ἐσὶ μέσω ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
Οὐχ ὅτι ὑδατι πανταχόθεν ἐσὶ περίβεντο, δὲ κοινὸν ἐσὶ νήσοις ἀπάσαις
Άλλος ὅτι αἵ μὲν ἄλλαι, ἐνὶ τινι πελάγει ἴδιᾳ προσδιορίζονται οἷον Δῆλος
μὲν τῷ Αἰγαίῳ, Ρέδος δὲ τῷ Καρπαθίῳ· Κύπρος δὲ τῷ Κιλικίᾳ, η τῷ Συριακῷ. Σαρδῶ δὲ τῷ Αφρικανῷ κτ: περὶ δὲ τῆς Κρήτης, εἰς οὗτονα δὴ πόντον αὐτῶ ανακτέον, επεν τὸ φάδιον. Ενθεν μὲν γάρ ταῦτα τὸ Λιβυκὸν πέλαγος περίβεται, ἐνθεν δὲ τὸ Αἰγαίον, ἀλλοθεν δὲ ἐπὶ τὸ τῆς Αφρικῆς η νῆσος ἀπονένεται, ἐτέρωθεν δὲ πρὸς τὸ Ιώνιον. Περὶ οὐ δρε Στράβ. Γεωργ. Βιβλ: I.

Στίχ: III. ΕΝΩ ΟΡΟΣ ΙΔΗ. ΕΝΩ ΗΜΩΝ ΤΑ ΣΠΑΡΓΑΝΑ ΦΥΤΑΗΣ.
Ἐτερον παρὰ τὸ ἐπὶ τῆς Τρωικῆς χώρας, τόδε τῆς ἐν τῇ Κρήτῃ Ἰδης τὸ
ὅρος, καθ' ὑψος ἐπιφανές ὑπερβάλλον, καὶ ἀπὸ βάσεως ἐξίκοντά πε
δίων τιὼν περιμέτρον κορυφώμενον. Ενταῦθα τοίνυν Αγχίσης τὴν τῆς ἐφ
υτῷ Φύτλης αρχαὶ αναφέρων, ἐνθα καὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐπιτένετο γεννηθιῶ,
δῆλος ἐσὶ θεον αὐτῷ τὸ γένος ανακηρύξαι βελόμενος.

Στίχ: 112. ΤΗΙ Δ' ΕΚΑΤΟΝ ΠΟΔΙΕΣ ΝΑΙΟΝΤΑΙ. . . Ισαριθμες καὶ Ο
μηρος τὰς πόλεις ἐφθη καθισορήσας, Ιλ. B. 51χ. 649.

,Αλλοθ' οἱ Κρήταις ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.

Βιβλ: Γ.

E

'Αλλα

- 120 Nigram Hyemi pecudem, Zephyris felicibus albam.
 Fama volat, pulsum regnis cessili paternis
 Idomenea ducem, desertaque littora Cretæ,
 Hoste vacare domos, sedesque astare relietas.
 Linquimus Ortigiae portus, pelagoque volamus,
 125 Bachatamque jugis Naxon; viridemque Donysiam,
 Olearon, niveamque Paron, sparsaque per æquor
 Cycladas, & crebris legimus treca consita terris.
 Nauticus exoritur vario certamine clamor:
 Hortorum socii, Cretam proavosque peramus.
 130 Prosequitur surgens à puppi ventus eunt,

Et

* * *

Αλλὰ γάρ αὐτὸς Ὅμηρος, ἐν ἄλλοις (Ὀδυσ. Τ. 174.) τὰς πόλεις ὑπέθετο ἐνικενόντας· ἐνθα ἐπισήσας Εὔσαθιος, κατὰ περιπέτειαν, Φοσὶ, τέτο συμβόλην· αὐτασταθλῶν γαρ, Φησὶ, δέκα υπὸ Ἰδομενέως ἐπανελθόντος ἐξ Ἰλίου, ὅτε Λεῦκος αὐτὸν απῆλαυνεν, ἐνπερ θετὸν πᾶδα ὅντα, Φύλακα τῆς Βασιλείας κατέλιπε Δρακόντας θρεπτὸν, ὡς ὁ Λυκόφρων Φησὶ. Τὰς δέ τουκύτας δέκα πόλεις προσκτιδιῖαι, Φασὶν, ὑσερον μετὰ τὰ Τραικὰ. Ἐτεροι δὲ, ωχ, ᾠρισμένως ἐκεῖ (Ιλ: Β'.) νεῖσι τὴν ἐκατόμπολιν καὶ ἔων, θεν ἐτώ ποτὲ λαμβάνεθαι τὸ ἐκατόν, διὰ τὸ πρεσβεῖον τὴν ἐντελές αριθμόν, ὡς καὶ ήμη ἀνωτέρωπος σεσημείωται (Β'. Αἰν. 539.) Ὅρα δὴ καὶ Στραβ. Γεωγραφ. Βιβλ. Ι'. Ἡν δὲ ἀρα ἡ ἐκατόμπολις, ἡ πολύπολις· καθ' Ὅμηρον εἰπεῖν, (Ὀδυσ. Τ. 173.) καλή τε καὶ πίερα, κατὰ τὸ ἐπόμενον. Οὐδέ τοιον τε γιῶν υπὸ πολλῶν οἰκείωθαι λυπράν τε καὶ ἀκαρπον, ὡς μηδὲ τὰ πρὸς τρεφιῶ διαρκῆ τοῖς πολλοῖς ἀποφέρειν ισχυσσαν.

Στίχ: 114 ΤΕΥΚΡΟΣ ΡΟΙΤΕΙΟΤΣ Περὶ μὲν τὴν Τεύκρῳ (Α. Αἰν. 257.) Τὸ δὲ Ροίτεον ἀκρα Τρωάδος, ἐκατόν πλαστός απέχεσσα τὴν Σιγείην πρὸς Βορέαν ἀνεμον· ἐνθα καὶ ὁ Τύμβος Αἰαντος τὴν Τελαμωνίην, καὶ πέλις ὀμανυμος αὐτῇ τῇ Αἰα. (Στέφ. Βιβλ.) Ρόιτεοι δὲ καὶ αἱ ἀκταί, ἐφ' αἷς αἱ Κρήτης ἐλθῶν ὁ Τεύκρος τὸ κράτος ἐπιστέησε, καὶ τὸ ἐθνός ἐντοῦ θεν Ροίτεοις καὶ Ροίτεοις.

Στίχ: Ηδ. . . . ΟΤ' ΓΑΡ ΠΩ ΤΟΤΕ ΗΛΙΟΝ ΕΣΚΕ. Τυτὶ μὲν Ὅμηρος περὶ Δα, δάνεις λέγει τὴν Τεύκρῳ ἐπιγιαμβρέυσαντος. Ιλ: Τ. 214.
 „Δάρδανον ἀν πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς“
 „Κτίζε δὲ Δαρδανίλω ἐπεὶ ἐπώ Ηλίος ἱερὴ“
 „Ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πέλις μερόπων ἀνθρώπων“
 „Αλλ' εἴδ' ὑπωρείας ὥκεον πολυπίδακος Ίδης.“

Στίχ: 317 ΕΝΘΕΝ Δ' ΑΡ ΚΤΒΕΛΗΣ κτ: Ἐντεῦθεν ἀπὸ Κρήτης, Φησὶ, καὶ τὰ Κυβέλης ὅργια εἰσιλέχθη, Κυβέλη δὲ η Ρέα, ἀπὸ Κυβέλης, Φασὶν, ἔρες Φρυγίας· η, ἀπὸ τὴν πρώτην ἐκεῖ αὐτῇ ιερεύσαντος, ὃτῳ καλεμένῃ· η απὸ τὴν κυβετῶν τὸς ἐκεῖ θιασάτας ἐν ταῖς παραβάσισι ορχήσεσιν. Ή δ' αἱ ίη πολυωνυμος τις καὶ ἄλλως, καὶ Μήτηρ κατ' ἐξοχιῶν, καὶ Μεγάλη δὲ Μήτηρ ικεσε, καὶ Πασιγγέα, ὡς πᾶσι Θεοῖς παραπομένη τὴν Γένεσιν, ὡς ἐν τοῖς Ορφικοῖς ὑμνηταῖς: (Τμν. ΙΙ'. καὶ Κτ'. καὶ Μ.) Καὶ τῷ Ὅμηρῳ δὲ, ἐπειρ Όμηρος.

Στίχ: 118 . . . ΚΑΙΓ ΒΑΡΥΔΟΤΠΑ ΣΑΚΗ ΧΑΛΚΑ ΚΟΡΥΒΑΝΤΩΝ. Οἱ γάρ ἐπὶ τῆς Φρυγίας τῇ Μητρὶ τῶν Θεῶν ὁργιάζοντες τοῖς δόρασι τὰς αἰσιδας φωτέρων, ὡς οἱ ἐν Ίδῃ τῷ ἔρει τῆς Κρήτης Κορυβαντες, οἱ Διὸς δέ, Καὶ Φρυγίας. Τὸν οὖν μῦθον ὃτως ήμην Ἀπολόδωρος πρεπτεν: (Βιβλ: Α'. Κεφ: Α'.) Κρόνος δὲ ἐξ Ὅμηρος καὶ Γῆς, τὴν αδελφιῶν Ρέαν γῆμας, ἐπειδὴ (οἱ τεκέντες) ἐθεασιώδεις αὐτῷ υπὸ πατέρος ιδίᾳ τὴν ἀρχιῶν αἴφαιρεθή-

Ἐνθεῦτεν προπάτωρ, (εἰ μέμνημ' εῦ δὰ ἀκέσσας.)

Τεῦχρος Ροιτάς πρώτις αἴτας δε κατήχθη,

Ἐιλετο δ' εἰς κράτος ὃν γάρ πω τότε Ἰλιον ἔσκεν,

115

Οὐδέ τε Πέργαμα, ἀλλ' ἔτι ἄγκεα ἔχατα ναιον.

Ἐνθεν δ' ἄρ Κυβέλης ἐσενήχθη ὅργια Μητρὸς.

Ἐνθεν καὶ βαρύδεπτα σάκη χαλκᾶ Κορυβάντων.

Καὶ Ἰδήνον ἄλσος, ἵδ' ἀμφὶ τ' ἀνέκφορα πίσις.

Οὗτος ἄρ Λεωνίδης δένυγνυνται ύψῳ ἀρματι Λιες.

120

Τοιγάρο ἄγ' ἐπωμεθα, ὅποι κεν ἄγωσι Θεοίπερ.

Ιλασόμεθ' ἀνέμες, ἀρχὰς Κυοσίνες ἐητῶμεν.

Οὐ μαχρὸς δ' ὁ πλῆσ, αἴκεν Ζεῦς ἄμμι παρέη.

Κρηταίοις κέλσοσι νέες δὲ τριταῖαι ἐν ὅρμοις.

E 2

"Ως

* * *

„ερθήσεθαι, κατέπινε τὰ γεννώμενα. . . . Οργιθεῖσα δὲ πί τετοις Ρέα „παραγίνεται μὲν εἰς Κρήτην. ὅπλωικα τὸν Δία ἐγκυμονθσα ἐτύγχανε, „γνννὴ δὲ ἐν ἀντρῷ τῆς Δίκτης Δία, καὶ τέτοιν μὲν διδωσι τρέφεθαι Κά- πησι τε, καὶ τὰς Μελισσέως παισὶ Νύμφαις, Ἀλαζείσα τε καὶ Ἰδη. „Αὐταὶ μὲν διὰ τὸν παῖδα ἔτερον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι. Οἱ δὲ, „Κέρητες ἔνοπλοι ἐν τῷ ἀντρῷ τὸ βρέφος Φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς „σπαθίδας σιωπέουν, ἵνα μὴ τῆς τῷ παιδὸς Φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκέσῃ. Ρέα δὲ „λιθῶν απαργανώσασα δέδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν, ὡς τὸν γεγεννημένον παιδα. Οἱ τοίνω Κέρητες οὖτοι, οἱ αὐτοὶ καὶ Κορύβαντες, δέκα τὸν αριθμὸν, ἢ „ἐγγέω, τῆς Ρέας παιδὸς οὐτες, η ὥπασδι μάλλον κατ' ἄλλας (Σειδὲν Λέξ.) εἴτε ἀπὸ τῆς Κόρης, ἢτοι τῆς Περσεφόνης διτας ἐκλίθησαν, η ἀπὸ τῷ ἐπὶ τῆς Κύπρου χαλκοφόρος ὅρες. Κόριον γαρ, Φασὶν, οἱ χαλκὸς κατὰ γλώσσαν Κέπριον. „Οτι δέ Κυβέλη τοῖς τοιτοῖς ἔχωρε τῶν Κρητῶν κροτοθορίβοις, καὶ ἐκ τῷ Ομηρικῷ εἰς αὐτῶν Τυμνες πάρεσι μαθῆται.

„Ηι κροτάλων, τυπάνων ιαχή, σώ τε βρέμος ἀνλῶν

„Ευαδεν, η δὲ λύκων κλαυγγή, χαροπῶν τε λεόντων.

„Οὔρεα τ' ἱχνευτα, καὶ ἀλήνετες ἔναυλοι.

Καὶ ἐκ τῷ Ορφικῷ δὲ, τῷ διτας αὐτῶν ἐπικαλεμένοις:

„Τυμπανόδεπτα, φιλειρομανές, χαλκόκροτα Κέρη,

„Οὐρεσιν η χαίρεις, θητῶν τ' ὀλολύγμασι Φρικτοῖς.

Στίχ: 119. ΚΑΙ ἸΔΗΓΟΝ ΑΛΣΟΣ ιτ. Καὶ τὸ ἄλσος γαρ, ὀσσερ καὶ τὸ ἔρος, ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς Κρήτης μετονομαθιῶνται ἐκδιδάσκεις Αγχίστης οἵ περιθητες καὶ τινὲς νεομισμένια τῶν ἀποδεξήτων πισιών ἀποστήγησιν ἢτις, ὀσσερ κατὰ τὰ Δύμητρος μυτήρια ἐν Ἐλευσῖνι, διτας καὶ τοῖς Κυβελίοις ὅργιασμας πα-ρηγγυάτο.

Στίχ: 120. ΟΓΤ' ΑΡ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ιτ. Τὸ Δεωποίης ὄνομα κατ' ἔχειχιώ πας τῷ Κυβέλῃ ἀπονενέμηται, ἢτοι τῷ Ρέᾳ, ἢτις κατ' ἀναγραμματισμὸν ἢν η „Ἐρε, τετέσιν η γῆ, ὁ περ ἄρα καὶ Δημήτης ἐσιν ὅτε ἐγεράγρετο ἐπικα-λαμένη, ἀτε δὴ καὶ αὐτῇ τινὶ γῆν ἐν μέρει παρισῶσα, οἷα Γῆ Μήτηρ. (Γεωργ. Βιβλ. Α'. σίχ. 7.) Τῆς οὖτος μεγαλης Μητρὸς Ρέας τὸ ἄρμα ὑπὸ λεόντων ἐλκεθαί λέγεται (ώς ἐν Ορφ. Τυμν. Κ. σίχ. Κς.)

„Ταυροφόροντας δεύξασα ταχυδεομον ἀρμα λεόντων.

Τῇ γαρ Μητρὶ καὶ τὰ θηριωδέστατα αὐτὰ, πάντας ὑπέκειται, μηδὲν ἐυλόγως τῷ τεκέσῃ ὑπεναγτιθαί διωάμενον.

Στίχ: 122. . . . ΑΡΧΑΣ ΚΝΟΣΙΟΤΣ. . . . Τὰς ἐν Κυασσῷ, η Γνωσσῷ ἢτοι τὰς ἐν τῷ Κρήτῃ. Κυασσὸς γάρ πόλις ίω ἐπίσημος Κρήτης, πρὸς Ανατο-λᾶς ἐπὶ τῆς Βορείας αἰτης ἀπονεύσσα, ἐν η καὶ ὁ Λαβύρινθος ἢν ὁ περιώ-νυμος, τῷ ἐν Αἰγύπτῳ ἐκτυπόν τε καὶ ἀπομίμημα. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ταύτης, καὶ η ὅλη ποτὲ Κρήτη Γῆ Κυασσία προσείρηται.

Στίχ:

Et tandem antiquis Curetum allabimur oris.
 Ergo avidus muros optatæ molior urbis,
 Pergameamque voco; & lætam cognomine gentem
 Hortor amare focus, arcemque attollere tectis.

- 135 Jamque fere sicco subductæ littore puppes,
 Connubiis, arvisque novis operata juventus:
 Jura domosque dabam: subito cum tabida membris,
 Corrupto cæli tractu, miserandaque venit
 Arboribusque satisque lues, & lethifer annus.
 140 Linquebant dulces animas, aut ægra trahebant
 Corpora, tum steriles exurere Sirius agros.
 Arebant herbæ, & victum seges ægra negabat.
 Rursus ad oraclum Ortygiæ, Phœbumque, remenso
 Hortatur pater ire mari, veniamque precari:
 145 Quem fessis finem rebns ferat; unde laborum
 Tentare auxilium jubeat, quo vertere cursus.

Nox

* * *

Στίχ: 126. ἘΝΝΟΣΙΓΑΙ'ΩΝ ΤΑΤΥΡΟΝ· ἈΤΑΡ κτ: "Ἄλλα μὲν γὰρ ἄλλοις πῦ τε ταγμένον Θεοῖς ἴερεσσα θύεθαι. Οἶον Ποσειδῶνι μὲν καὶ Ἀπόλλωνι Ταῦρον, διὸ τὸ ἐνεργὸν τῶν Θεῶν καὶ δεκτήριον καὶ τοι τῷ μὲν μέλαινα, Φάσι. διὸ τὸν ἐκ τῆς Βάθειας οἴνοπα πόντον τῷ δὲ λευκὸν, διὸ τὸ καθαρὸν καὶ αὐγλῆν τῇ Ἡλιακῇ σελαγγισμάτος. Χειμῶνι δὲ καὶ Ζεφύροις οὖν, τοῖς μὲν λευκῶν, ἐκένοις δὲ μέλαιναν. Ωστερ καὶ παρ' Ὄμηρῳ. (Ιλ: Γ. 103.)

"Οἴστετε δὲ τὸν, ἔτερον λευκὸν, ἐτέριω δὲ μέλαιναν.

,Γῆ τε καὶ Ήλιός.

Σημείωσαμ δὲ, ὅτι ἐπὶ τῇ προκειμένῃ Ὄυργιλαικῇ ἔπεις: (Ἐννοσιγαίω Ταῦρον:) Φῦκος τι, ὃν διὸ οἶον, σιωπαρισκέναι ἔδοξε Γέλλιος (Βιβλ: ΙΙ. Κεφ: ΚΕ.), διὸ ἀνεπιτηδεύτως ἔσκε, Φησίν, εἰρῆθαι, ὡσερ τὸ αφ' ἐπεξέδη Όμηρικόν: (Ιλ: Λ. 727.)

,Ταῦρον δὲ Ἀλφειῶ, Ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι.

'Ἄλλ' ἐμὲ γὰρ ἐπιερέψει τῆς ἐπιεροφῆς ἐνταῦθα τὸ χάριεν, καὶ εὐλογον κατὰ τὸ ἀντὸ, τῆς πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα. Ἐπὶ γὰρ τῇ Ναῇ ἐσὰς Ἀγχίστης, ὡς ἄξα παρόντι καὶ ὁρμένω τῷ Θεῷ διαλέγεται.

,Ἐννοσιγαίω Ταῦρον, ἀτὰρ Σοὶ Ταῦρον Ἀπόλλων.

Στίχ: 129. ἸΔΟΜΕΝΗ· ἈΡΧΟΝ. . . Ιδομενεὺς γὰρ, ἀλόσης Τροίας, ἐπαναπλέων εἰς Κερύττων ἡς ἐβασίλευε, κλύδωνι περιπεσῶν ἀνυποστάτῳ, τοῖς Θεοῖς ἔνξαθαι λέγεται θύσειν ἐπομώσας τὸν πρώτως αὐτοκινέντο προσυπαντήσοντα. Καὶ δὴ κατάρας, καὶ τὸν ψὸν, ὃς πρῶτον ὥφθη, ἀνελεῖν ἐπιθέμενος, εἰς σάσιν καθ' ἐσυτῷ τὸν δῆμον ἐκίνησε, τῆς τε πρὸς τὸν παῖδα ἀπηνέας ἔγεια, καὶ διὰ τὸν ἐπιπολάσσαντα λοιμὸν τῷ ἔθνει, ὃς λιγὸν ἐνσκῆψας ἐκ θεάς, ὑπερ ἐδέκει, νεμέσεως. "Ενθεν τοι καὶ τῆς χώρας ἀπελαθεῖς, καὶ τὸ Σαλειτίνων καταλαβθών ἀκρωτήριον, τὸ ἐπὶ τῆς Καλαβρίας, μετὰ τῶν συμπεπλευκότων ἐκεῖ τῷ οἴκησιν ἴδρυσε. Ταῦτα δὲ πυθομένες ἀνέπεσε τῆς Τρώας ἐκ Δῆλου θάττου ἐπὶ Κρήτης περισσωθεῖσα, ὡς ἐνκαίρως ἤδη ἐκ τῆς ἐπισυμβάσης ἀγαρχίας καὶ σασεως ἔρημα τὰ βασιλεῖα καταληφομένες, καὶ τὸ προσέποφοιβαθέν σφίσι Κράτος συζήσοντας.

Στίχ: 131 ΛΕΙΠΟΜΕΝ ὌΡΤΥΓΙΗΣ ΛΙΜΕΝΑΣ. . . Πόθεν Ὁρτυγία πάλαι ἀλεθαι ἢ Δῆλος ἔλαχε, μιθικώτερον εἰρηται. (Ἀγωτ. 51χ. 78.) 'Ἄλλα γὰρ καὶ πραγματικώτερον ἔσκεν ἀπὸ τῶν Ὁρτύγων ἔτω κληθίων, ὃν ἄλλοτε μεταχωρέντων κατὰ ἔτης ὕραν, πλῆθος ἐπὶ τῆς Νήσου συλλέγεται, τῆς διαποντίας μεταξύ διαναπαυσομένων περισσεως.

Στίχ.

"Ως εἴπας, τὰ γ' ἔδει ἐπὶ βωμοῖς θύματα ξρόδεν.

125

Ἐννοσιγάϊ ραῦρον ἀτάρ Σοὶ ταῦρον Ἀπολλον.

Καὶ χαιμῶνι μέλαχναν, δῖν δ' ἄργυρὸν Ζεφύροισι·

Φῆμις δ' ἄρ πεπότητ' ἄρχῆς πατρικῆς ἐλαθῶαι

Ἴδομενῆ ἄρχὸν, Κρήτης ἀκτᾶς δέ γ' ἔρημος,

Κενά τ' ἀνάκτορα, ἥδ' ἄφρορα ἐδώλια κεῖθαι.

130

Λέπομεν Ὁρτυγῆς λιμένας πτωοὶ διὰ πόντα,

Νάξον τ' ἀμπελόεσσαν, ἀτάρ χλοερῶ τε Δονύσαν,

Ωλίαρον τε, Πάρον τε χιάνεον· ἥδ' ἐπὶ λαῖτμα

Εὔρυχαδες πόντα, καὶ Κυκλάδας οἵας ασφατᾶς

Παρπλέομεν, πορθμάς Φ' οἵ ταρφέσι καῦτ' ἐνὶ νήσοις.

135

Ναυτίλων δὲ ἔρις ἥρε πολιὰ μέγα θρῆν κέλαδόντε

Οφρα κελευτιόντο ἔταιροι κάρτα βοῶντες:

Δεῦτ'

* * *

Στίχ: 132. ΝΑΞΟΝ Τ' ἌΜΠΕΛΟΕΣΣΑΝ, ἌΤΑΡ ΧΛΟΕΡΗΝ ΤΕ ΔΟΝΟΤΣΑΝ.

Τὸν Νῆσον Νάξον, ἀπὸ Νάξου φέρεσσι κληθίωαι καὶ Ἐιδυμίωνος. Ἐπιφανῆς δὲ ἡ Νῆσος ἐν τῷ Κυκλαδοῖς, πρὸς μὲν τὴν ἕγγὺς Πάρον αὐτολικωτέραν, πρὸς δὲ Ἰον βρεφειτέραν τὴν θέσιν ἔχεσσα. Περιφερῆς δέ πως ἔσται τὸ Κήμα, καὶ Στρογγύλη προσείηται, ἐν περιμέτρῳ περιγυρεμένη σαδίων ὡσεὶ ὄκτακοσίων καὶ τεσσαράκοντα. Οινόμασι δὲ ἄλλας ἡ αὐτὴ καὶ Καλλίπολις, καὶ μικρά Σικελία διὰ τὸ ἔυκαρπον (καὶ τοι γε καὶ Σικελικήτις Φέρεται πόλις, Νάξος ὄνομα) καὶ μὲν δὴ καὶ Δία, καὶ Διονυσίας, ὅτι Διόνυσος ἐπ' αὐτῆς ανατραφῆναι μεμύθευται. Ἐξ οὗ καὶ Μάρων ὁδε Bacchati jugis, οἷον ἐκβεβακχευμένων, ἡ Βακχεύσσαν τοῖς ἐπὶ τῶν ἐν αὐτῇ δρέων δυγοῖς προσεῖπε, διὰ τὰς συχνάς τε καὶ πολυφόρες ἃς τρέφει αἰμπέλες, διὸν καὶ αὐτός κεκλίκαμεν ἐρμιώνουντες ἀμπελόεσσαν. Πεφήμισαι δὲ καὶ τὰς Ναξίας ὄκταμίλια ἐπικῶνται γεννᾶν, χαριτωθείσας τῷτο δῆθεν ὑπὸ τὸν Βάκχον, ὃς καὶ αὐτὸς προηλθεν εἰς τὸν Βίον ὄκταμίλιος. (Ορφ. Στέφ. Βιζ.) Ἐν δὲ Νάξῳ καὶ τῷ Αριάδνῃ, Φασὶν, ὑπὸ Θησέως ἐγκαταληφθίων. Ήδὲ Δανέσσα τὸ Νησίδιον πρὸς Ανατολὰς τῇ Νάξῳ παράκετα, οὕτω κληθεῖσα παρὰ τὸ σεισμοῖς κλιοεῖδαι συχνοῖς· χλοεῖη δὲ λεκταῖ, ἡ χλωρόχρος, Viridis, διὰ τὸ ἐπιπολάζον αὐτῇ δαψιλές τῆς πόσαις ἡ καὶ διὰ τὸν πρασίτων λίθον τὸν ἐξ αὐτῆς μεταπλεύμενον. Σημείωσαί δὲ ὅτι ἐτέρας ἐξὶν ἡ Σποράς Δονύσια, μικρὰ ἔσται οὗσος Ρέδε, εἰς τῷ Διόνυσος ἐκ Νάξου τῷ Αριάδνῃ μετεκόμισεν· ἡ καὶ κατὰ παραφθοράν Δονύσια αὐτὶς Διονυσίας ὠνόμασα. (Στέφ. Βιζ.)

Στίχ: 133. ΩΛΙΑΡΟΝ ΤΕ, ΠΑΡΟΝ ΤΕ ΧΙΩΝ ΕΟΝ. . . . Ωλίαρος, ἡ καθ' ἡμᾶς Αντίπαρος, σαδίς πεντήκοντα ὄκτω (παρὰ Στεφ. Βιζ.) τῆς Πάρου απέχεσσα· (Ἄλλ' ἐσφαλμένως Φασὶν (νῆ.) αὐτὶς (ιῆ.), γέγραπται). διὰ γάντων ἔγγυτηται καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἐπει αἱμοτέρας σιωπήψει ὁ Ποικτῆς· χιώνεον δὲ προσωνόμισσε τῷ Πάρον (Niveam) διὰ τῶν ἐν αὐτῇ λατομεύμενῶν λευκῶν μάρμαρου, ἣτις ἐντεῦθεν καὶ λίθος Πάριος λέγεται· καὶ τοι γε τὸν ἐκ Πρεσκονήσου, δέδει οἵσσονται τῷ λευκότητι τῷ Παρίσιον ὁ Στράβων ἔναν Φησί. (Γεωγρ. Ι'. Κεφ. ΙΕ').

Στίχ: 134. ΚΥΚΛΑΔΑΣ ΟΙΓΑ ΣΠΑΡΤΑΣ, Τὰς ἐν τῷ Λίγαιῳ πελάγες γῆσσας ὁδε, ασαρταῖς, ἐπεν ὁ Μάρων, κατὰ λαῖτμα θαλάσσης: Iparas per seum. Καὶ Ἐλίων δὲ κοινῇ Σποράδας καλλίσι, ὡς οἷον διεσπαρμένας. Ωκεῖ μὲν κατὰ σίχου πως τεταγμέναι ἐπὶ τὸ ιδιοτενές ὄπωσδεν προσόνται, Στιχάδες ιδιαίτερον ἀκάθιστον· αὐτὸς δὲ κατὰ κύκλον περὶ τὸν Δῆλον περιπέμψαμεναι, Κυκλάδες. Τῶν δὲ Κυκλαδῶν πολλὰς μὲν ὁ Στράβων (ἐν Ι': τῶν Γεωγρ.) πολλὰς δὲ καὶ Πλίνιος (ἐν τῷ Δ': τῆς Φυσι. Ισορ. Κεφ. ΙΒ.) κατέλεξεν. Ορόσιος δὲ (Βιβλ. Α'. Κεφ. Β') καὶ ὠρισμένως ἡρίθμεις, τεσσερὶς ἐπὶ ταῖς πεντήκονταις.

Βιβλ: Γ.

F

Στίχ:

- Nox erat, & terris animalia somnus habebat;
 Effigies sacræ Divum. Phrygiique Penates,
 Quos mecum à Trōja, mediisque ex ignibus urbis
 150 Extulerant: visi ante oculos adstare jacentis
 In somnis, multo manifesti lumine, qua se
 Plena per insertas fundebat Luna fenestras.
 Tum sic affari, & curas his demere dictis.
 Quod tibi delato Ortygiam dicturus Apollo est,
 155 Hic canit: & tua nos en ultro ad limina mittit.
 Nos te, Dardaniā incensā, tuaque arma secuti;
 Nos tumidum sub te permensis classibus æquor,
 Idem venturos tollemus in astra nepotes,
 Imperiumque urbi dabimus: tu mœnia magnis
 160 Magna para, longumque fugæ ne linque laborem.
 Mutandæ sedes; non hæc tibi littora suasit
 Delius, aut Cretæ jussit considere Apollo.
 Et locus (Hesperiam Graji cognomine dicunt)
 Terræ antiqua, potens armis, atque ubere glebae:
 165 Oenotrii coluere viri: nunc fama, minores
 Italiam dixisse, dueis de nomine, gentem.
 Haec nobis proptiæ fedes: hinc Dardanus ortus,
 Iasiusque pater, genus à quo principe nostrum.

Surge

* * *

Στίχ. 139. . . ΙΚΜΕΝΟΣ ὍΤΡΟΣ. Τετέσι φορὸς ἀνεμος. ἐπιθεν ἀπὸ πεύρης ἐπιπνέων, καὶ ταχὺ συμπαραπέμπων τὰς πλέοντας. Ομηρικὴ δὲ ἡ φρεάσις. Ιλ. Α. 319.

„Τοῖσιν δὲ ἵκμενον θέρον οὐ εἰκάεργος Ἀπόλλων.

Καὶ Όδος: Λ. 6.

„Ἴκμενον θέρον οὐ πλησίουν, ἐθλὸν ἐταῖρον.

Στίχ. 140. ΕΣ ΔΕ ΤΕ ΚΟΤΡΗΤΩΝ κτ. Οἱ μὲν, φῦλον τι γειέδαι, Φασὶ πάλαι τὸ τῶν Κερύτων, τὸ πρῶτον τιὼ Κερύτων οἰκησαν' οἱ δὲ Κερύττας τε καὶ Κορύβαντας υποτιθέασι τὰς αὐτὰς, τὰς ἀρχιὰς μὲν, ἐπὶ τῆς κατὰ Κερύτων ίδης Φυλάσσει τὸν Δία νήπιον τεταγμένας, ἐπειτα δὲ ἐπὶ τῆς κατὰ Φευγύλων, τῷ τῶν Θεῶν Μητρὶ ὁργιάζοντας, καθάπερ εἴρηται, αἴων. Στίχ. 110. καὶ 113.

Στίχ: 142. ΠΕΡΓΑΜΑ ΚΙΚΛΗΣΚΟΝ. Καὶ πρὸ τῆς Ἀινείας καθόδῳ, ισόρηταύ τις ἐπὶ Κερύτης πόλις τὰ Πέργαμα, ης καὶ Πλάνις μνημονέει (Φυσ. Ισρ. Βιβλ. Α. Κεφ. ΙΒ.) οἱ δέ τοι Γάλλος (Des-Fontaines) Μαρώνος ἐναῃ πλάσμα Φησί, τὸ ύπὸ Λινείᾳ πρώτων τὰ Κερύττα ταῦτα Πέργαμα κτιθίνααι, η ἀπὸ τῶν Τρεατίων ἐπονομαθίνααι. Urigile feint ici, que ce fut Enée qui commença la battir. Τὶ οὐδὲ δύκι; ή περὶ τῆς ἐν τῷ Θράκῃ Λίνῃ υπόλαβεν παραπλήσιον τι ἔχειν, κατ' ἐπιχρονισμὸν τινα, η μεταχρονισμὸν, ὥστε εἴρηται; (ανωτ. στίχ. 20.) Καταγει δὲ η πόλις εἰ πολὺ πόρφω Κυδονίας ἀπέχεσσα. (Ορεα Λ. Αἰν. στίχ. 510.)

Στίχ: 144. . . ΨΑΜΑΘΟΙΣ ΕΠ' ΑΝΤΔΡΟΙΣ. . . Ἐνθα τῷ ἀνακυματισμῷ μὴ ἐφικνέντες, οἵ ἐπισωρευόμενοι ψάμμοι μένεσσιν ἀδιάβροχοι.

Στίχ: 145. ΓΗΠΟΝΙΗ, ΤΕ ΓΑΜΟΙΣ ΤΕ κτ. Πέρας γάρ αὐτοῖς ἔξειν ηλπιζον τὰ τῆς πλάνης ἐκεῖνο, κακεῖσθε τῷ λοιπῷ σφίσι τιὼ σκηνοῖς σεσθεαί εν καὶ ἀπαράμεσπτον.

Στίχ.

Δεῦτ' ἄγ' ἐπὶ Κρήτης ασερχώμενος ἀτὰρ προπάτωρας.

Αλλὰ καὶ ἐκ πρύμνης προσεπέγρετο Ἰκμενος θρόνος,

Ἐς δέ τε Κρητῶν ἀρχάμας κέλσαμεν ἀκτὰς.

140

Τοιγάρι προφρονέως ἴμεροτά γε τάχει ἐλαύνων

Πέργαμα κίκλησκον· γηθόν δὲ Φερώνυμον ἔθνος,

Οἰκία τε σέργειν ἀτρωακαὶ ξεκαὶ αὔρειν.

Ως δὲ ηδη ψαμάθοις ἐπ' ἀνύδροις ναῦς προέρυσσαν,

Γηπονίῃ τε, γάμοις τε προσεῖχον ὅπόσσοι εὖν ἥβη.

145

Τοῖσι δὲ ἐγὼν ἐχέμεν· θεσμὸς νέμον, οἰκήσαις τε.

Εὗτε κατεφθορότος διὰ ηέρος ἥλυθεν ἀφνω

Τηκεδονώδης τις μέλεσ' ἀνδρομέδοισιν λύμη,

Δένδρεσι τε, απορίμοις τ', ἐνιαυτῷ ἔλιος ὥρη.

150

Λάπον γὰρ γλυκεράς γε ψυχάς, ηέτ' ἀβληχροῖς

Σώμασιν ἔρπον· ἀτὰρ σερίφης κάτε Σέριος ἀγρὸς·

Οὐ βόσιν ἀναλέος πόρε χλάδη, καὶ λαῖα νοσεῦντα·

Τῷ τοι ἀν' Ὁρτυγίης χρηστήριον ἀν' ὁ γενήτωρ,

Αμπλεύσαντας ἄνωγύ ἐν χωλαῖς φοῖβον ἰλάσκεν·

Οττι δὲ κεκμηῶσιν ἄγοι κεν πρήγμασι πέιραρ;

155

Τιὼ δὲ αἰτεῖν χραίσμειν; τόν δὲ οἴμον ἐλέφθ' ἐπιτάσσει,

Νὺξ μὲν ἔιώ, καὶ δῶντα κατὰ χθονὸς ὑχετοῦ πνεύμα.

Ιρὰ Θεῶν δὲ ἄδη, Φρουγίης τε Ἔφεσιοι, οὓς περ

Ἔιώ μοι ἀπ' Ἰλιοθεν Φλογὸς ἐξέρυσσ' ἐκ μέσσης,

160

Ωφθεν ὑπὸ ὄφθαλμοῖς, εὐναζομένῳ παρσάντες·

Εμφανέες κατ' ὄναρ πρὸς δὴ Φάος ἐνσελαγίζον,

Οσσον πλησιφαῆς θυρίδων διὰ χεῦε Σελιώη.

Οἱ δὲ ὡς παρφασίησιν ἔησιν μέρμερος ἀφεῖλον.

Οττι σοι Ὁρτυγίης πλευσάντι χρήσαι 'Απόλλων

F 2

Ωδ'

* * *

Στίχ: 147 ΚΑΤΕΦΘΟΡΟΤΟΣ ΔΙΑ' ΗΕΡΟΣ Κατὰ λύμιν το
καὶ διαφθορὰν τῇ περιέχοντος τιὼ ἀρχινὸν λαβέσσα τὴν κάκωσιν, θαυμασὸν
ζδὲν, εἰς δὲν ἐπ' ἀνθρωπὸν μόνον καὶ κτιώη, αλλὰ καὶ πρὸς αὐτὰ ἔτι πα-
ρεξετάθη τὰ ἐκ γῆς Φυόμενα δένδρα καὶ σπέρματας καὶ γάρ τοι καὶ αὐτὸς
Φυσιν ἔχει διὰ τὴν ἀέρος διογονεῖδαι καὶ θάλλειν καὶ αὔξεδαι καὶ καρ-
ποδοτεῖν. Ορεὶ δὲν βέλει τὰ ἐκ τοιόδε λοιμῷ συμβαίνοντα πλατύτε-
ρον ὑπὸ τὴν Πομπῇ ἐκτεθέντα εὖν Γ. Βιβλ: τῶν Γεωργ. 51χ. 568 κξ.

Στίχ: 151 ΣΕΙΡΙΟΣ Ο ἐπὶ σόματος τῇ Λιρώθ καὶ οὗτος εἶνιν
αἰτηρ, περὶ δὲν εἰν τοῖς Γεωργ. Βιβλ: Β'. 51χ. 411. ἵκανως ἐρηταῖ.

Στίχ: 164. "ΟΤΤΙ ΣΟΙ ὉΡΤΥΓΙΗΝ ΠΛΕΥΣΟΤΝΤΙ κτ: Ο μὲν πατήρ 'Αγχίσης
ὑπό τῆς Βίας τῇ ἐνσκήψαντος λοιμῷ ἀρδίων ἀπολαγμένος ἀπαντας συμβα-
λόμενος, εἰς Δῆλον αὐθίς παλινοσησαντας παρανεῖ, ἐξιλάσκεδαι τε ἐκτε-
σε 'Απόλλων, καὶ ἐκδηλότερον παρ βάντες ἐκπαθάνεδαι τὰ κελευόμενα.
οὶ δὲ πατρέσι Θεοὶ, οὓς ἐκ Τροίας σωκομίζετο, κατ' ὄναρ τῷ Λίνείᾳ κα-
θέυδοντι παρασάντες, ὡς ἐξ 'Απόλλωνος αυτοῖς ἐπιτεταγμένον, ἀναλαμ-
βάντοι τε αὐτὸν παρεμυθέμενοι, καὶ τὰ προεπηγγελμένα Τρωσὶν ἐπιβε-
βαιώνται. Θαρρέν δὲν ἐνάγεσιν, ὡς ἐπὶ ποδῶν μείζονά τε καὶ κρείστονας
αὐτὸς καλεμένος, τὴν καθ' ἦν ἐπὶ τῇ παρόντος τὰ χρησθέντα μὴ σωέντες
ηρετίσαντο σικησιν. Καὶ δὴ προτρέπονται χαίρειν μὲν ἐᾶν Κρήτης αὐτιώ
τῷ τὰ ἐπὶ Κρήτης Πέργαμα, ἀπερ δικοδομεῖν ἀνεβάλοντο, ποένδεν δὲ
πλαιῶ ἔτερον ἐπὶ Ίταλίας, ὅθεν τιὼ ἀρχινὸν αὐτοῖς ἥκον οἱ αἴπο Δαρδάνες
πρόγο-

- Surge age, & haec lætus longævo dicta parenti
 170 Haud dubitanda refer. Coritum, terrasque require
 Aufonias: Dictæa negat tibi Iuppiter arva.
 Talibus attonitus visis, ac voce Deorum,
 (Nec sopor illud erat, sed coram agnoscere vultus,
 Velatasque comas, præsentiaque ora videbar;
 175 Tum gelidus toto manabat corpore sudor)
 Corripio è stratis corpus, tendoque supinas
 Ad cœlum cum voce manus, & munera libo
 Intemerata foci. Perfecto lætus honore
 Anchisen facio certum, remque ordine pando.
 180 Agnovit prolem ambiguam, geminosque parentes,
 Seque novo veterum deceptum errore locorum.
 Tum memorat: Nate Iliacis exercite fatis,
 Sola mihi tales casus Cassandra canebat.
 Nunc repeto, hæc generi portendere debita nostro.
 185 Et sæpe Hesperiam, sæpe Itala regna vocare.
 Sed quis ad Hesperiæ venturos littora Teucros
 Crederet? aut quem tum vates Cassandra moveret?
 Cedamus Phæbo, & moniti meliora sequamur.
 Sic ait: & cuncti dictis paremus ovantes.
 190 Hanc quoqne deferimus sedem, paucisque, relictis
 Vela damus, vastumque cavâ trabe currimus æquor.

Post.

* * *

πρόγονοι, καὶ ἔνθα αὐτές, ἀπογόνες ὄντας ἐκείνων, αἱ ἀφοριδᾶσσαι ὑπὸ Διὸς περιμένουσιν ἕδραις ἔγρεθαι τοῖνα τὸν ὑπνον ἀποσεισάμενον, καὶ τῷ γενέτῃ τῶντα διακονώσασθαι μηδὲ ἀναδέθαι τὸν ἀνάπλαγ, ἀντὶ τῶν Δικτύων ἀξερῶν τέτων, ἃς ὅδεις αὐτοῖς τῶν Θεῶν ὑπέση, Κόρυτόν τε τὴν Ἰταλιώτιδα, καὶ τὰς Ἀυσονίες ἀγρές, οὕτως ὁ Ζεὺς ἐγγυᾶται, ἀναμαζέ-
νοντας.

Στίχ: 172. ΟΤ' ΚΡΗΤΗΝ ΕΧΕΜΕΝ ΣΕ κτ: Δι ἐνὸς τῷδε τῷ ἐπεις ἡ τῷ γηραιῷ Ἀγχιστὶ ἀπάτῃ ἀνακαλύπτεται, ἐν οἷς ἀνωτέρῳ (σίχ. 108 — 125.) τὸν τῷ Λοξίᾳ χρησμὸν παρεψηλώνειν.

Στίχ: 174. ΓΑΓΑ ΤΙΣ ΣΩΤΤΙΓΙΝ κτ: Πανάρχαιος, καὶ ἐν λόγῳ ἔσται πολλῷ. Ὄγυ-
γιον γὰρ τὸ παμπάλαιον, καὶ ἀνέκαθεν ἐπιφανὲς, ἀπὸ Ὄγυγος τῷ Βεβα-
σιλευκότος πρόπολαι Θηβῶν. Οὐτω δὲ καὶ Ομηρος τὴν Καλυψώς Νῆσον
Ὄγυγίων προσεπέπει καὶ τὴν Τύρον ὠσαύτως ὁ Περιηγητής Διονυσίος.

Στίχ: 175. ΤΗΝ ΔΟΙΝΩΤΡΟΙΓ ΝΑΓΟΝ κτ: Σωάδες ὁ Μάρων, Λεισοτέλειος περὶ τῷτο, παρθὲν ἐν τῷ Η'. τῶν Πολιτ.: ,Φασὶν εἰ λόγιοι τῶν ἐκεῖ κατοικέντων, Ἰταλὸν τινα γενέθαι βασιλέα τῆς Οινωτρίας, αὐτὸν δὲ τὸ σύνομο μεταβαλλότας Ἰταλὸς αὐτὸν Οινωτρῶν κληθῆσαι, Άλλος δραμοι τὰ σημεια-
θέντα ἐν τῷ Α'. τῆς Αγ. σίχ. 576.)

Στίχ: 177. ΕΝΘΕΝ ΔΑΡΔΑΝΟΣ ΩΡΤΟ,

{ 178. ΙΑΣΙΟΣ ΤΕ Τέτω δὲ δελφῷ ἦτις ἐκ Διὸς καὶ Ἡλέκτρας ἀνὸ μὲν Ιάσιος, ἡ Ιασιών, ἐραθεὶς Δήμητρος, καὶ δέλων καταυχῶσα τὴν Θεὸν περαυνθῆται. Δάρδανος δὲ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῷ δέλφῳ λυπάμενος, Σαμοθρακίων ἀπολιπὼν εἰς τὴν αντίκεια "Ηπειρὸν" ἥλθε ταύτης δὲ ἐβασίλευε Τεῦκρος. (Ἀπολόδ. Βιβλ. Γ'. Κεφ: ΙΒ'.)
Ορεα καὶ ἐν τῷ Α'. τῆς Αἰν. σίχ. 33. καὶ 253. καὶ 257.

Στίχ:

"Ωδ' ἐπαέδει. Ἡνὶ γὰρ ήμέας ὡς σὲ προῆκεν.
"Αμμες σοὶ γε ἐπόμεφθ' ἐκ Δαρδανίης πυριφλέκτων.
"Αμμες δὲ ἄμμιγά σοι ἔνυπλώμενοι οἶδμα θαλάσσης.
"Αμμες τὸ ὄψιγόνθες δὲ τετάξεις ἐπὶ ἄσρα ἀρθμεν,
Πόρσουμεν ἄσαι δὲ κράτος. Αὐτός δὲ ἄρο μεγάλοισι
Δὴ μέγα πόρσωε τεῖχος ἄλης μὴ Φεῦγε δὲ μόχθον.
"Ἐδραὶ ἀμειπτέας τὴν αὐτάς σοι τὰς δὲ υποθήκης
Δῆλιος οὖν Κρήτης ἔχέμεν σε κελήσατ' Απόλλων.
Χῶρος ἔνι (Γραικοὶ τὸν δὲ Ἐσερίνη καλέσοι.)
Γαῖα τις Ὄγυγή, ἀχμῆτις, βατιάνειρα.
Τιώ δὲ Οἰνωτροὶ ναῖον ἐπειτα δὲ οἱ ὕσερον αὐτῶν
Ιταλίων εἴπον, κατὰ δύνομα ηγεμονῆσος.
ΑἽ δὲ υμῖν αὐτοῖς ἔδραμεν δύνεν Δάρδανος ὥρτο,
Ιάσιος τε πατήρ, τῷ δὲ πρώτῳ γένος ἐσμὲν.
Ἐγρεο, καὶ γανόων γενέτη τάδε μακροετῆ.
Ἄγγελ, ἔμπεδας καὶ Κόρυτον σὺ μάτευ, ἀγρός τε
Αυσονίας. Ζεὺς γὰρ Δίκτης ἀπανήνατ' ἀράρας.
Τοιᾶς δὲ ἔμφάσεσίν τε, Θεῶν τὸ ὄμφῆσι ταφῶν γε,
(Οὐδὲ ὑπνος τὸδέ καὶ γνῶναι δὲ προσώπατα αὐτῶν,
Καὶ γε κόμας δόκεον δέρκεθ' αὐτάς αὐναδήτας.
Ἐρέει δὲ κρυερός μοι ὅλε διὰ σώματος ἰδρῶς.)

165

170

175

180

185

Δέμ-

* * *

Στίχ: 180. . . . - ΚΑΙ ΚΟΡΥΤΟΝ Ἡ δὲ Κόρυτος Τυρρίων, οὐ Θίσκων,
οὐ Ερέσκων λῷ πόλις, οὐ καθ' ημᾶς νῷ Κορτώη. Ἐπωνυμος δὲ οὗ Κορύ-
τω τῷ κτίσαντι καὶ βασιλεύσαντι Ισορθοῖς δὲ Κόρυτον, πατέρα γενέθλια
Δαρδάνων τε καὶ Ιασίωνος ὃν ἐκένος, τῷ πατρὸς ηδὲ τετελευτηκότος, τὸν
αὐτελφὸν ἀνελὼν, καὶ Φυγαδευθεῖς ἐπὶ Σαμοθράκης, ἐξης δὲ ἐντεῦθεν ἐπὶ¹
τῆς αὐτίπερα Φευγίας μετανασάς, βατεῖαν ἐκεῖ τιῷ Τεύκρες θυγατέρας
ἐγήματο, καὶ Δαρδανον ἐκτισε πόλιν ἐπὶ τῷ ίδιῳ ὀνόματι. Τελευτήσαντος
τοῦ Τεύκρου, καὶ τιῷ χώραν ἀπασαν Δαρδανίαν ἐκάλεσεν. (Απολλόδ. ἐνθ:
αὐτῷ: Ορα δὲ καὶ τὸν Ἀλικαρν. Διονύσ. ἐν τοῖς περὶ τῆς Ρωμ. Ἀρχαιότ)

Στίχ: 181. ΑΥΣΟΝΙΟΤΣ Τῆς Αυσονίας καὶ Απολλόδωρος μνημονεύει
(Βιβλ: Α. Κεφ. Θ.) Ἡ δὲ μέρος μὲν οὗ Ιταλίας τὸ πρώτον, τῆς ὅλης
ὑσερον δύτων ὄνομαθείσης ὑπὸ Αυσονος, τῷ Οδυσσεῖ μὲν γεγονότος ἐκ
τῆς Κίρκης, οὐδὲν ἐκ Καλυψώς τῷ Ατλαντὶ ἀφ' εἰς καὶ τὸ Σικελικὸν
πέλαγος Αύσονιον ἐκλήθη. (Ευσαΐ. ἐν τοῖς εἰς Διον. τὸν Περιηγ. υπομν.)

Στίχ: Λυτ: ΖΕΥΣ ΓΑΡ ΔΙΚΤΗΣ κτ: Εγγὺς τῆς Ιδης λῷ ἐπὶ τῆς
Κρήτης οὐ Δίκτη, οὐ καὶ Δίκτος ἀρέτην παρὰ Αράτω: „Δίκτω ἐν ἐυώδεις
ὄρεος χεδὲν Ιδαῖοιο:” Ήνδε καὶ ἀντρον τὸ Δίκταιον ἐν τῷ ὄρει, οὐ τῷ Δίος
γεννηθέντος ἀποκρυψί. (περὶ δὲ αὐτῷ: Στίχ. 118.) Ἐπὶ δὲ τῷ ὄρεις αὐτῇ καὶ
οὐ βοτάνη τὸ Δίκταιμον, οὐ Δίκταιμον, οὐ κατὰ Διοσκορίδην (Βιβλ: Γ. Κεφ:
ΚΖ.) Κρητικὴ πόλεις, κατὰ δὲ Θεόφραστον (περὶ Φυτ: Βιβλ: Θ'. Κεφ: Ισ'.)
ιδίον τῆς Κρήτης Φυτον, ὡς μηδὲ ἀλλαχθεῖ, οὐ ἐν Κρήτη Φυόμενον, ὡς καὶ
Πλίνιος Φησὶν (Φυτ: Ισορ. Βιβλ: Η. Κεφ: ΚΖ) Δρακτήριος δὲ οὐ τοιάδε Βο-
τάνη λέγεται, τὰ ἐκ σιδῆρος τράματα ἐξιαθάψαι ἐμφερῆς δὲ ἐσὶ τῷ αὔγεια
Γλάζωνι.

Στίχ: 182. ΤΟΙΑΓΣ Δὲ ΕΜΦΑΣΕΣΙΝ ΤΕ κτ: Καὶ γάρτοι καὶ ὁ φθαλμοῖς ἐθεά-
σατο, οὐτε ὁμφὴ ἐναυλος τοῖς ὡσὶν αὐτῷ ἔτι ἐνήχει.

Στίχ: 183. (ΟΤΔ ΤΠΝΟΣ ΤΟΔ ΕΗΝ κτ: Ἡν ἄρα ὑπαρ Λινέια τὰ ὁραθέντα
τε καὶ ακεθέντα, εἰς ὄναρ ὅψις γάρ λῷ ἐναργῆς, καὶ εἰς κενήτις Φαν-
τασία τῶν ἀνατυπώμενων καθ' ὑπνος. Αρσις γάρ τὸ μὲν ὑπαρ ὑπνον, τὸ
Βιβλ: Γ'

G

δ

- Postquam altum tenuere rates, nec jam amplius ulce
Apparent terræ; cœlum undique, & undique pontus;
Tum mihi cœruleus supra caput adsticxit imber,
195 Noctem, hyememque ferens, & inhorruit unda tenebris.
Continuo venti volvunt mare, magnaque surgunt
Aequora: dispersi jactamur gurgite vasto.
Involvère diem nimbi, & nox humida cœlum
Abstulit; ingeminant abruptis nubibus ignes.
200 Excutimur cursu, & cœcis erramus in undis.
Ipse diem, noctemque negat discernere cœlo;
Nec meminisse viæ mediâ Palinurus in unda.
Tres adeò incertos cœca caligine foles
Erramus pelago, totidem sine fidere noctes.
205 Quarto terra die primùm se attollere tandem
Vîla, aperire procul montes, ac volvere fumum.
Vela cadunt: remis insurgimus; haud mora, nautæ
Adnixi torquent spumas, & cœnula verrunt.
Servatum ex undis Strophadum me littora primum
210 Accipiunt. Strophades Grajo stant nomine dictæ
Insulæ Ionio in magno: quas dira Celæno,
Harpyjæque colunt aliæ: Phinea postqnam
Clauſa domus, mensasque metu liquere priores.
Tristius haud illis monstrum, nec sævior ulla
215 Pestis, & ira Deûm Stygiis fese extulit undis.
Virginei volucrum vultus, foedissima ventris
Proluvies, uncæque manus, & pallida semper

Ora

* * *

Ἐ ὄναρ ὅντος. Ταῦτα δὲ απὸ ἀλλήλων καὶ καὶ Ὁμηρος σαφῶς διατίθεται.
Οδυσ. Τ. 547.

„Οὐκ ὄναρ, αλλὰ ὑπάρχει ἐδόλον, ὃ τοι τετελεσμένον ἔσαι.
Καὶ Οδυσ. Τ. 89-

„Αὐτάρ εἶμον κῆρ
„Χαῖρ, ἐπεὶ γὰρ ἐφάμιλα ὄναρ ἔμμεναι, αλλὰ ὑπάρχει.

Ορεα Ἐυζάδ: ἐν ταῖς Παρεκβολαῖς, Σελ: 1876.
Στίχ: 186. ΔΕΜΝΙΑ ἘΓΡΟΜΕΝΟΣ ΛΙΠΟΝ. Οὐ φησιν ἔξεγρόμενος τὴν ὑπνον,
ως ἔξυπνιδες, γὰρ ἐκάθευδεν· ἐπεὶ γὰρ ὄναρ λῶ, αλλὰ ὑπάρχει.

Στίχ: 190. ΑΜΦΙΒΟΛΟΝ ΦΥΤΛΗΝ . . . ΔΙΞΟΤΓΣ ΤΕ ΓΕΝΗΤΑΣ.
Οὐκεν καθ' αὐτινὰ αἰβεβούνταν ὅσταν, τῶν δὲ διστῶν ἔνεκα προγόνων, Δαρδόνες
τε τε καὶ Τεύκρος, τὸν γηρασόν Αγχίσιω παρακρέσασταν, μιδόλως μὲν τῇ
προτέρᾳ τὸν νῦν γενεᾶ προχόντα, ἐπιμνηθέντα δὲ μόνης τῆς ὑπερον.

Στίχ: 194. ΚΟΥΡΗ ΚΑΣΣΑΝΔΡΗ. Ορεα μοι καύταυθα τῶν Κασσάνδρας χρησ-
μολογημάτων τὸ ἄχριτον, τῆς διὰ τὸν Απόλλωνος μῆνιν, μηδαμῶς πισε-
νομένης ἐφ' οἷς θεωτιωδήσει. (Β. Αἰγ. 263.) ὃ καὶ μικρὸν κατωτέρω προσί-
θεται. (Στίχ. 198.)

η τίνα κεν Κασσάνδρη πείσατο Σέσπις;
Στίχ: 201. ΚΑΙ ΤΗΝ Δ' ΩΣΑΥΤΩΣ κτ: Καθάπερ καὶ Τροίας τὸ πρῶτον, καὶ
τῆς ἐπὶ Θράκης Αἴγεα τὸ δέυτερον ὑπεξελθεῖν ἡμαγκάθημεν. Εὖ δὲ παρεντέ-
θη τὸ (παρὰ παύρες) εἰκὼς γάρ καὶ τίνας ἐξ αὐτῶν διὰ τὸν ἐπισκήψα-
τα λοιμὸν τῇ χώρᾳ ὅταν αἰδενῶς ἐχηκέναι, ως μηδὲ διαηθιῶμεν, καὶ πάνυ
βελοφένεις, τοῖς λαποῖς σωκρατεύσαθαι.

Στίχ:

Δέμνια ἐγρόμενος λίπον· ὥψι δ' ἐς τὸν ἄμφω
Χᾶρε τε, καὶ Φωνὴ τε ἀνέχον· πρὸς δὲ τὴν λοιβᾶς
Ἴση ἀγνὰς πέμπον· ἔπειτα Θεοῖσι τελέσσας,
Γηθοσώμας δῆλον Ἀγχίση πάντ' ἀγορεύων·
Ἄμφιβολον Φύτλων ὁ δὲ ἔγνω, διέκειτε γενήτας,
Οττι τε ἀρχαίνων αὐτὸς κατὰ ληθετο χώρων·
Εἰτ' ἐμνήθη· Ω τέκος, Ἰλιακὰς διὰ μοίρας
Πολλὰ σὺ τλάς· μάνη μοι τοιάδε ἄλγε, ἄειδε
Κάρη Κασσάνδρη· νῦν δὲ ἀρ πεμπάζομαι ὡδε
Ταῦθ' ἡμᾶν γενεῇ πεπρωμένα τώδε προφῆται.
Δηθά δε Ἐσερίης καλέσας ιράτος, Ἰταλίης τε.
Αλλὰ τὶς Ἐσερίης πίσευσ' ἀκτὰς ποτε Τεύκρας
Ἴξεθ', η τίνα κεν Κασσάνδρη πέσατο θέσπις;
Φοίβῳ πειθώμεθα· δαέντες ἐλώμεθ' ἀμένω.
Ως Φάτο· καὶ πάντες Φαιδρὸί δὲ πεπέσμεθα μύθῳ.
Καὶ τώ δὲ ὠσαύτως, παρὰ παύρας, λέπομεν ἔδρια,
Ἴσια τ' ἡράμεθ'. ἐνρὺ θέουντες λαῖτμα θαλάσσης.
Ως δὲ ἄρ της ἀνῆχθεν ἀφ' ὅρμων, φέδεποθεν δὲ
Φαίνετο γαῖα τις, αλλ' η ὄυρανὸς, ηδὲ θάλασσα,
Δὴ τότε κυάνεον νέφος, αὖψ' ἐπὶ κάρο μοι ἐπέξη.
Νύκτα τε, χαῖμα τ' ἄγον· δεινὴ δὲ ἀχλὺς λάβε πόντον.
Καὶ δὲ ἀῆται κῦμα κυλίνδων, διδυμα δὲ ἀλός περ
Ἡρετο· οἱ δὲ ἄρα ἐν δίναις κιδνήμεθ' ἀπέροις.
Ἡμαρ δὲ ἐξοφόωτο νέφεσσιν, νῦν δὲ νοτηρὴ
Αἰθέρα κεῦθεν, ἀτὰρ πῦρ ιραπνὰ νεφῶν ἀπερώγει·
Τοι γὰρ τῷ πλόῳ ἐκ κεκρόσμεθα, εἰν ἀλαοῖσι
Κύμασ' ἀλήμενοι· οὐδὲ ἀνακρινέμεν ῳανόθεν περ
Ἡμαρ ἀπ' ἐκ νυκτὶς, Φάσκ' ῳδὲ αὐτὸς Παλινῳός,
Οὐδὲ ἄρα ἐν μέσσοις, φοιτίοις μεμνήθαμ ὄδοιο.
Τὰς τρισὶν ἡελίοις αἰδίλιοις τυφλῆθ' ὄμιχλη,

190

195

200

205

210

215

G 2

Πλαξό-

* * *

Στίχ: 204. ΦΑΪΝΕΤΟ ΓΑῖΑ ΤΙΣ "Ομοιον τὸ Θεοκρίτε περὶ τῆς Ταυροῦ
σόλε Ἐυρώπης, ἐν Ειδυλλ. Κ'.

„Αλλ' αἴρε μὲν ὑπερθεν, ἔνερθε δὲ πόντος ἀπείρων.

Στίχ: 213. . . . ΟΤΔ' ΑΤΤΟ' Σ ΠΑΛΙΝΟΤΡΟΣ κτ: Τῇ ἐν τῷ (αὐτὸς) πρόχες
ἐμφάσει. Όυδε, αὐτὸς γὰρ, Φησὶν, οἱ ἐκ πολλῆς παρατηρήσεως τε καὶ πε-
ρας, τὰς διὰ πόντῳ κελεύθυς, καὶ διασάστεις, πολλῶν ἔσαυτῷ σωειλοχῶς
τιὼν ἔξιν τῷ διακρίνεν, ῳδὲ αὐτὸς διορῶν ἔχει καὶ εἰδέναι, ὅποι ποτὲ ἄρας
πλαζοίμεθα· ῳδὲ τῆς ὄδης, ητοι τῷ πλῷ διέσωθε τινὰ μνήμ'ω. Ο δὲ Παλι-
νῳός ἔτος ύπει τὴν Ιασίας, τῆς νηὸς Κυβερνήτης, ἐφ τῆς Αἰνείας τὴν ἐπιβασί-
ἔξι οὐ ἐν τῷ ἀπὸ Σικελίας εἰς Ἰταλίαν διάπλῳ ὑπερον, εἰς θάλασσαν ἐκ-
πεσόντος, τὸ ἐν Δευκανία ὄρος, διαπεφίμισα.

Στίχ: 217. ΧΘΩΝ ΔΕ' ΤΕΤΑΡΤΑΙΩΣ ΑΓΡΕΣΘ'. . . . Πόρρωθεν Λινέας κατα-
γομένων εἰκὸς τὴν απὸ τῶν ἐπὶ τῆς νηὸς σέραθα τὰς ακτὰς κατὰ Βρεχύ-
αίρομένας, καὶ τὰ σέρη διανοιγόμενα, καὶ καπνὸν τινα ἐξ αὐτῶν ἀνελισσό-
μενον. Όδισσευς δὲ παρ 'Ομήρω ἐκ ναυαγίας ἐκκυβισήσας εἰς θάλασσαν
καὶ διανηχόμενος, ἀλλως μὲν πως, πάνυ δὲ καὶ οὐτος εἰκότως πεποιη-
ται. Οδυσ. Ε. 390.

„Αλλ'

Ora fame.

- Huc ubi delati portus intravimus, ecce
 220 Læta boum passim campis armenta videmus,
 Caprigenumque pecus, nullo custode, per herbam.
 Irruimus ferro, & Divos, ipsiusque vocamus
 In prædam partemque Jovem. Tunc littore curvo
 Extruiusque toros, dapibusque epulamur opimis.
 225 At subitæ horrifico lapsu de montibus adsunt
 Harpyjæ, & magnis quatunt clangoribus alas;
 Diripiuntque dapes, contactuque omnia fœdant
 Immundo: tum vox teturum dira inter odorem.
 Rursum in secessu longo sub rupe cavatâ,
 230 Arboribus clausi circum, atque horrentibus umbris,
 Instruimus mensas, arisque reponimus ignem.
 Rursum ex diverso cœli, cœcisque latebris,
 Turba sonans prædam pedibus circumvolat uncis;
 Polluit ore dapes. Sociis tunc arma capeſſant
 235 Edico, & dirâ bellum cum gente gerendum.

Haud

* * *

, ,Αλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμαρτ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ήώς
 , ,Καὶ τότ' ἔπειται ἀνεμος μὲν ἐπάνυσσατο, ηδὲ γαλιώη
 , ,Ἐπλεπτον οὐηνεμίῃ ὁ δὲ ἄρα χεδὸν ἔστιδε γαιῶν,
 , ,Οὖξ μάλα προιδῶν, μεγάλως ὑπὸ κύματος αἰρθεῖσ.
 Τὶ οὖν ὁ Σχολιαστὴς Κέρδης τῇ παραθέσει, τὸν Μάρωνα, ὡς *compte & graviter* (κοσμίως τε καὶ σεμνῶς) εἰρηκότας ἐπωνῦν, ως Homerus multis;
 περιττὸν δὲ ἀραιός τι ὡδε ὑπὸ Ὀμῆρος εἰρῆθα, εἴθεται; Αλλὰ γὰρ αὐτὸς διατένομαι, ὅτι ἐφ' αἷς Ὁμηρος εἴχε περιστάσειν Ὁδυσσέα, οὐδὲν εἴ-
 „χε ποιῆσαι ἀμενον. Τό γάρ (μεγάλως ὑπὸ κύματος αἰρθεῖσ, χεδὸν ἔστιδε γαιῶν) Ουδέν τι ἥττον εἰς λόγον ἀκριβέστερον εἰκόνος ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς Ὁδυσ-
 σέως μετὰ τὸ ναυάγιον διανήκεος, τῷ ἐκεῖ πόρδωθεν αἱρεθεῖσι δόξῃ τοῖς γιλῶ ὁρῶν ἀρχομένοις, καὶ τὰ ὅρη κατὰ μικρὸν διανοίγεθαι, καὶ καπνὸν ἐλίσσεθαι τὸν ἀναφερόμενον. Καὶ τοι γε ἐν ἀλλισι, ἐνθα δὲ, καὶ ὡς ἔδει, καὶ ἀυτὸς Ὁμηρος τὸν καπνὸν ὑπέγραψεν ἀποθράσκουτα ὄραθιῶν, τοῖς ἀμφὶ τὸν Λαέρτει παρά τὰς Λαιρευγόνας ὀρμιζομένοις. (Ὀδυσ. Κ. 99.) ποιῶν λέγοντας:
 „Καπνὸν δὲ οἵον ὁρῶμεν ἀπὸ χθονὸς αἰσθοντα.

Καὶ πάλιν ἀντὸν Ὁδυσσέα: (Αυτ: 51χ. 149.)

„Καίμοις ἐείσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς ἐυρυοδεῖης.

Στιχ: 222. . . ΣΤΡΟΦΑΔΕΣ ΚΑΛΕΟΝΤΑΙ, Νησίδες δύο ἀνταγ. εἰσὶν απέχε-
 σαι Ζακκιώθε πρὸς Εὔρον ἀνεμον, σαδί: ὠσὲς διακοσίοις ὄγδώνονται. (Πλίν: Φυσ. Ισορ. Βιβλ. Δ. Κεφ. ΙΒ. καὶ Στραβ. Βιβλ. Η. Γεωγρ.) Ἐλέγοντο
 δὲ πάλαι μὲν αἱ Νησοὶ ἀνταγ. πλωταὶ, χθαμαλοὶ τε ὅσας καὶ οἰαὶ τῷ θαλάσσῃ ἐπινήχεθαι δοκεῖν, πόρδωθεν ἐποπτανόμεναι. Ἐξ δὲ καὶ Στροφάδες τυχὸν ἐκλήθησαν, ὅτι κύκλῳ σρέφεθαι ἐπιτένοντο. Αλλως γε μιλῶ Στρο-
 φάδες εἴρηται, Φασίν, ἔτι τὰς Αρπιάτας οἱ Βορέις παῖδες, ἀχρι τῶν Εχι-
 νάδων Νησῶν διώκοντες, εἴτα ἐνωμότες καταλιπόντες ἀντας, τῷ Φινει
 μηκέτι ἔχης ἐπηρεάσειν, ἐκεῖθεν ἀνέκαμψαν ἐπιτρέψαντες, οὗθεν Στροφάδες τὰς Νησες ἔδωκαν ὄνομάθεθαι. Ουτω γάρ Απολλώνιος ἐν τοῖς Αργοναυτ. Βιβλ. Β: 51χ. 295.

„Οὶ δὲ ὁρκῷ ἔχαντες, ἐπέξερεφον ἄψ ἐπὶ γῆς

„Σένεθαι. Στροφάδες δὲ μετακλείσται ἀνθρωποι

„Νησες τοῖο γ' ἔκητι, πάρος Πλωταὶς καλέοντες.

Στιχ:

Πλαζόμενος ἐν πελάγει τρισὶ δ' αὐτῶς νυξὶν ἀνάσροις.
Χθὼν δὲ τεταρταῖψιν αἴρεσθ' ἐνι ἥματι δόξεν.

Οὐρέ απὸ ἀληθῶν διέχειν καπνόν τ' αὐελίσσειν.
Ισία γοῦ πετάνωτο, ἐρετμοῖς δίμφα δὲ ναῦται
Αφρὸν ἐρηρέδαται σροφάν, καὶ κύματα σάρειν.

Καὶ δὴ μὲν ἐκ βοδίων σῶν πρῶται Στρωφάδες ἀκταὶ
Δειδέχαται παρὰ δὲ Γραικοῖς Στροφάδες καλέουνται,
Νησίδες Ιονίου θαλάσσης, τὰς δὲ Κελαινῶ,
Αρπυιάς δὲ ἔτεραι νάύσαι, Φινήσιον ὄφρα
Κλείαθη δῶμα, δέει προτέρας δὲ ἀπέλειπον δαῖτας.
Τῶν δὲ ἄδεν τι γένοιτο πέλωρ συγερώτερον ἄλλο,

220

225

'Ουδέ

* * *

Στίχ: 233. ΝΗΣΙΔΕΣ ΙΟΝΙΟΙΟ ΘΑΛΑΣΣΗΣ. . . Τὸν Ιόνιον δὲ πόντον μέγαν ὁ
Μάρων εἶπεν: (Insulae jonio in magno,) διὰ τὸ ἐν αὐτῷ μερικάτερος ἄλλα
,,πελάγη ἐμπεριέχειν, οἷς τὸ Αχαικὸν, τὸ Ἡπειρωτικὸν, τὸ Αδριατικὸν·
,,Λέγεται δὲ τινες καὶ τὸ ἀπὸ Γάζης μέχεις Λιγύπτω πέλαγος Ιόνιον λέ-
γεθεῖ (Στέφ: Βιζ.) καληθίων δὲ, ἀπὸ ίσης τῆς Ινάχεις διαγέζαμένης δὲ
αὐτῷ. (Απολόδ. Βιβλ. Β. Κεφ. Α'.) Οἱ δὲ ἀπὸ Ιλλυρίᾳ· ἡ ἀπὸ Ιονος τῷ
πάντων Εὔλιων Αρχιγενέτου. Ορεις καὶ Ευσαῦ. ἐν τοῖς εἰς τὸν Περιηγη-
τῶν αὐτῷ Σημειώμασιν.

Στίχ: 233. . . ΤΑΣ ΡΑ' ΚΕΛΑΙΝΩΣ.

Στίχ: 234. ἈΡΠΥΙΑΙ ΘΕΤΕΡΑΙ ΝΑΙΟΤΣΙ, Ή ἐν Αρπυιας πρωτέυσσα Κε-
λαινῶ ἐκαλεῖτο, ὡς αὐτῇ τὸ πρεσβεῖον ἀπονέμεται κατωτέρω. (51χ. 268.)
Αἱ δὲ Αρπυιαὶ θυγατέρες γενέδαι μιθέουνται Θάυμαντος καὶ Ηλέκτρας
τῆς Ωκεανῆς, ἡ ὡς ἄλλαι, Ποσειδῶνος καὶ Γῆς. (Απολόδ. Βιβλ.: Α.
Κεφ: Β.) περὶ ὧν καὶ Ησίρδος Θεογον. 51χ. 265. Τέτων αξιθμὸς ἄλ-
λος παρὰ ἄλλοις ὄνοματα δὲ Φερόμενος: Ίεις, Κελαινῶ, Νικοθόν, Λελ-
λῶ, ἡ Αελλόπης, Ωκυπέτη, Ωκυθόν, Ωκυπόδη, Ποδάρη. Τό δὲ ἄδος
αὐτῶν ὅποια κόραι παρθενικαὶ τὰ ἄνω, τὰ δὲ ἐγερθεὶς ἀλόκοτοι καὶ
παραμορφοὶ πτερωταὶ γαρ, χερσὶ τε καὶ ποσὶ γαμψώνυχες, αρπακτικαὶ,
θρασταὶ, ἀσελγεῖς, γατσίμαργοι, ἀκόρεσοι δὲ γατσιζέθεις καὶ ἀπληγο-
τάς τε κοιλίας ἐκ τῆς ἄγαν πλησμονῆς διαρρέεσσαι, βρελυρώταται, οἵας
ἐφεζῆς ὁ ἡμέτερος υπογεάφει.

Στίχ: 234. . . ΦΙΝΗΓΙΟΝ ΟΦΡΑ, Τὰ περὶ τῷ Φινέως ὁδὸν ἔχειν, ἐκ τῆς Απολ-
,,λοδώρῳ βιβλιόθηκης· (Βιβλ. Α'. Κεφ: Θ'.) Κατὰ τὴν ἐπὶ Θράκης Σαλμο-
,,δησσον Φινεύς ἔκει ὁ Μάντις, τὰς ὄψεις πεπηρωμένος ἐν οἱ μὲν Αγήνο-
,,ρος εἴναι λέγεσιν, οἱ δὲ Ποσειδῶνος ἕρν καὶ πηρωθίων φασὶν αὐτὸν οἱ
,,μὲν υπὸ Θεῶν, ὅτι πρότερε γε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα, οἱ δὲ υπὸ Βορέων
,,καὶ τῶν Αργοναυτῶν, ὅτι πειθεῖς μητρεῖ, τὰς ιδίας ἐτύφλωσε παιδας.
,,Τινὲς δὲ υπὸ Ποσειδῶνος, ὅτι τοῖς Φειξεῖς παῖσι τὸν ἐκ Κόλχων εἰς
,,τὴν Ελλάδα πλένει ἐμιώσαν. Επεμψαν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Αρπυιας οἱ
,,Θεοὶ πτερωταὶ δὲ ἥσαν αὐταῖς καὶ ἐπειδὰν τῷ Φινέω παρετίθετο τρά-
,,πεζα, ἐξ ὀρεῶν καθιπτάμενα, τὰ μὲν πλείονα αἰγαπαῖσιν, ὀλίγα
,,δὲ ὅσα οσμῆς αἰνάπλεα κατέλειπον, ὡς μὴ διώαθαι προσενέγκαθαι.
,,Βρλομένοις δὲ τοῖς Αργοναυταῖς τὰ πέρι τῷ πλεῖ μαθεῖν, υποθήσεθε
,,τον πλεῦν ἔφη, τῶν Αρπυιῶν αὐτὸν ἐσαν ἀπαλλάξασιν. Οἱ δὲ παρέθεσαν
,,αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμάτωι. Αρπυιαὶ δὲ ἐξαίφνης σωὶς βοῇ καταπτᾶσαι
,,τὴν τροφίων ἥρπαζον. Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέες παιδεῖς, Ζήτης καὶ Κάλαϊς,
,,ὄντες πτερωτοί, παραμενοὶ τὰ ξύφη δι αέρος ἐδίωκον. (Αχει τῶν Νησι-
,,δῶν Στροφαδῶν ὡς εἴρηται (Ανωτ: 51χ. 222.) Οἱ δὲ μῆθος υπὸ Απολ-
,,λωνίς ἐν τοῖς Αργοναυτοῖς Βιβλ. Β'. εἰς πλάτος διεξάψωμηται.

Στίχ: 236. ΣΥΝ ΤΕ ΘΕΟΓΣΙ ΖΗΝΑ ΤΕ κτ. Το γαρ καὶ τὰς Θεές τῆς λέας
ποιεῖθαι μετόχεις, πάλαι νομιζέμενον ἦν καὶ παρεὶ Ρωμαίοις, Φησὶ Σέρβιος·
Βιβλ. Γ'.

H

- Haud secus, ac jussi faciunt, tectosque per herbam
Disponunt enses, & scuta latentia condunt.
Ergo, ubi delapsæ sonitum per curva dedere
Littora, dat signum speculâ Misenus ab altâ
240 Ære cavo. Invadunt socii, & nova prælia tentant,
Obscœnas pelagi ferro foedare volucres.
Sed neque vim plumis ullam, nec vulnera tergo
Accipiunt, celerique fugâ sub sidera lapsæ,
Semesam prædam, & vestigia foeda relinquunt.
245 Una in præcelsa confedit rupe Celæno,
Infelix vates, rupitque hanc pectore vocem :
Bellum etiam pro cæde boum, stratisque juvencis,
Laomedontiadæ, bellumne inferre paratis?
Et patrio insontes Harpyias pellere regno,
250 Accipite ergo animis, atque hæc mea figite dicta :
Quæ Phæbo pater omnipotens, mihi Phœbus Apollo
Prædictis, vobis furiarum ego maxima pando.
Italiam cursu petitis : ventisque vocatis,
Ibitis Italiam, portusque intrare licebit:
255 Sed non ante datam cingetis mœnibus urbem,
Quàm vos dira fames, nostrasque injuria cædis,
Ambesas subigat malis absumere mensas.
Dixit; et in sylvam pennis ablata refugit.
At sociis subitâ gelidus formidine sanguis
260 Dirigit: cecidere animi; nec jam amplius armis,
Sed votis precibusque jubent exposcere pacem;
Sive Deæ, seu sint diræ, obscœnæque volucres.
At pater Anchises, passis de lictore palmis,

Numina

* * *

παρθοῖς καὶ Διὸς θύρων ἵερὸν Λητῆρος, ἐν δὲ τῇσι ληδόσι τὸ μέρος προσενεχθὲν ἀπετίθετο.

Στίχ. 239. ΑΙΨΑ ΔΕ' ΦΡΙΚΑΛΕΗΣ ὉΡΕΩΝ ἘΚΠΤΗΣΙ ητ. Οἱ μὲν Ἀπολόδωρος (ἀνατ. 51χ. 224.) σὺν Βοῶν τὰς ἀρπυίας ἐξ ὕδων καθικταμένας κατηγεν. Οἱ δὲ Ἀπολώνιος (Ἀργοναυτ. B. 51χ. 261.) ἐκ τῶν νεφελῶν καταφερομένας ἐποιεῖ, σκηπτῷ δίκιῳ ὡν καὶ σωάμα, Φησὶ, τῷ ἐκ τῶν πτερύγων πατάγῳ, καὶ ὄργεωδης οἰον κλαγγήτις αὐτῶν ἐξηκάθετο.

„ ήτε ἀελλαὶ ἀδευκέες
„Απρόφατοι, νεφέων ἐξάλμεναι ἐσσεύοντο
„Κλαγγῆ μαιμωσαὶ ἐδητύος.

Οὐργίλιος δὲ ἐνταῦθα, πρῶτον κλαγγηδὸν ἀπὸ ὄρέων κατασκηπτόσας, ἐπειτα δὲ καὶ ἀλλαχόθεν διὰ κευθμάνων αἰδήλων εἰς μέσον παριέσσας ἐποίησεν.

Στίχ. 241. ΟΨΑ Γ' ΑΦΗΡΠΑΖΟΝ ΤΕ, ΜΙΑΙΝΟΝ ΤΕ ΑΦΑΓΣ ΑΚΛΩΛΡ., ΤΟΙΣ. Ἀπολόδωρος: τὸ μὲν πλεύονας ἀνήρπαζον, ὀλίγα δὲ ὅσσα ὁσμῆς αἴγαπλεα κατέλεπον. Ἀπολώνιος δὲ Αυτ. 51χ. 188.

„Αρπυιαὶ σόματος, χειρῶν τὸν ἀπὸ γαμφυλῆσι
„Σωεχέως ἥρπαζον.

„Καὶ δὲ ἐπὶ μυδαλέιω ὄδμιλῷ χέον.

Στίχ:

- Ουδέ νυ λοιμῷ τῷ δὲ ἐπὶ γῆς ὄλοντερος ὥφιη.
 Ὅς δὰ Θεῶν κε χόλῳ συγὸς ἐκ κύψει φεέθρων.
 Εἰδος παρθενικὸν ταῖς δε πτηνῆσιν ἔσταις,
 Γαρὸς τ' ἐμμιάροιο ἀοιδος χευματος ὁδη.
 Καὶ χέρι γαμψώνυξ, καὶ λιμῷ ὥχρος ἐν ὅψει.
 Ἐνθ' ἐπεὶ ἀχθέντες λιμένος δὴ κέλσαμεν ἐντὸς,
 Ήντι βοῶν ἀγέλας ἔυθρέπτες πάντος ὄρῶμεν,
 Αἴγαν τ' ἐν ποίησ' ἀφυλάκτως βοσκομενάων.
 Καὶ δὰ σιδήρῳ τῶν γε κατορυύμεθ' ἐν χόμενοί περ
 Σιώ τε Θεοῖσι, Ζῆνα τε, ληίδος ἔμμορον ἔξειν.
 Εἴτα δέ τοι σιβάδας παμπτῆσιν ἐνασσάμεθ' ἀκταῖς,
 Χέρας δ' ἐμμεμάμεν ἐπ' ἄδασι πίος' ἱάλλειν.
 Αἰψα δὲ Φρικαλέη ὄρεων ἐκπτήσι παρ ἔσσαι
 Αρπυιας μεγάλαις πτέρυγας κλαγγαῖσι πραδῶσαι,
 Οψα γ' ἀφήρπαζόν τε, μίανον τε ἀφαῖς ἀκαθάρτοις.
 Οδιῆ μυδαλέη σῶ δ' αἰνὸς μῆκτο ἰὔγμος.
 Καὶ δὰ μυχὸν δ' αὐθὶς μακρὸν γλαφυρῇ ὑπὸ πέτρῃ,
 Δένδρεσι Φραττόμενοι κύκλῳ πυκνὸν σκιαροῖσιν,
 Πορσώντες δαῖτας ἀνήψαμεν ἄνθητι βωμὸς.
 Αἱ δ' αὖ ἀλλαχόθεν διὰ κευθμῶν ἀϊδήλων,
 Αθρόαι ηχεῦσαι περὶ ληίδα ἀμπεποτῶντα.
 Ποσσὶ δὲ γαμψονύχοις, σομάτεσσί τε, ὅψα μίανον.
 Τῆμος ἐγὼ δ' ἐτάροις ὅπλ' ἀρ κελόμιλι χερίειν,
 Ιφι δὲ τῷδε γένει ἐπαρήτῳ δηριάαθα.
 Οἱ δ' ἐτέλεν πρόκα, ὡς τὸ κέλευθεν ὑπαὶ δ' ἄρα ποίων
 Εὗ μάλα κατθέμενοι θυρεάς τε, καὶ ἄορα κεῦθον.
 Οφρα δ' αὖ ἀκτὰς πτάντο θροᾶσαι καμπυλοέσσας,
 Τόφρος απὸ αἰπεινῆς σκοπιῆς Μισῆνος ἐδήλω,
 Σημάνων χαλκῷ διὰ κόιλας αἷψα δ' ἐταῖροι
 Ταῖς δ' ἐπόρουν ἀτὰρ τ' ἐν ἀγήθαι δηγοτῆτε
245
250
255

Η 2

Ορνεα

* * *

Στίχ: 252. . . . ΘΥΡΕΟΥΣ ΤΕ ΚΑΙΓ "ΑΟΡΑ ΚΕΤ"ΘΟΝ. Τὶ δτι δ ἔκευθον;
 Ή τοι γαρ δεδίεσσαν αὶ Αρπυιας καὶ ἐν ὅπλοις ἀντὸς ὄρῶσαι, ἀπαθεῖς
 τε ἔσαι καὶ ἀτρωτοι, ὡς ἐγγὺς κατωτέρω (σίχ. 258.) λέγεται, καὶ πε-
 ριττὸν ἦν ἄρα τὰ ὅπλα κευθεν. ἢ τῷ δέες τῆς ὅπλίσεως ἀπειργόμενα,
 ἀνεπηρεάσεις ἐν δῖτω σιτεῖθαι εἴσσαιν. Άλλας γαρ κρείσσονας αὐτὰς τῷ
 παθεν. οἱ αἱμφ' Λινέσσαις δὲ πόρθεντεν ταῖς ἐξ ἔκείνων
 βδελυρωτάταις αποβδοῖσι τὰς τροφὰς σφίσιν ἐώρων μιανομένας, ἐνδέναι
 πως αὐταῖς τῇ ἐπικρύψει τῶν ὅπλων ὡς προσιέναι καταθαξέησαι διενοή-
 θῆσαι, ή δῖτως ἐγγύθεν αἱμώνται.

Στίχ: 254. . . . ΜΙΣΗ"ΝΟΣ 'ΕΔΗ"ΛΟΤ, Αυλητῆς. Ήν δι Μισῆνος, ψός Αἰόλῳ
 τῷ ἐπὶ τῶν αἰνέμων τεταγμένῳ. Εύδηλον δὲ, Φοῖσι Σέρβιος, δτι αὐτέμ δι-
 χα, τετέξιν ἀέρος, δὲ ἐν ποτέ τις ἐξήχησις γένοιτο.

Στίχ: 256. . . . ΕΝ ΑΗ"ΘΕΙ ΔΗΙ"ΟΤΗ"ΤΙ. Καναὶς δῆρεις, ητοι νέας, Νονα
 προεια: δι Μάρων ὀνόμασσεν δὲ Σχολιασῆς αὐτῷ, δὲ ἐσι καναὶ, λέγων,
 ὃν ἔσιν ἔχειν προσπάρεξαν παράδειγμα, (οἷον ἦν τε Ηρακλέες αγώνισμα
 κατὰ τῶν ἐπὶ τῷ Αρκαδικῷ ὁρεις Στυμφαλίδων) τὸ καναὶ καὶ νέα, πίρα
 μεθεξ-

- Numina magna vocat, meritosque indicit honores.
265 Dii prohibete minas, Dii talem avertite casum:
 Et placidi servate pios. Tum littore funem
 Diripere, excusosque jubet laxare rudentes.
 Tendunt vela Noti: fugimus spumantibus undis,
 Quà cursum ventusque, gubernatorque vocabant.
270 Jam medio apparet fluſtu nemorosa Zacynthos,
 Dulichiumque, Sameque, et Neritos ardua saxis.
 Effugimus scopulos Ithacæ, Laertia regna,
 Et terram altricem fævi execramur Ulyssis:
 Mox et Leucatæ nimboſa cacumina montis,
275 Et formidatus nautis aperitur Apollo.
 Hunc petimus fessi, et parvæ succedimus urbi:
 Anchora de prora jacitur; stant littore puppes.
 Ergo insperata tandem tellure potiti,
 Lustramur quic Jovi, votisque incendimus aras,
280 Actiaque Iliacis celebramus littore ludis.
 Exercemt patrias, oleo labente, palæstras
 Nudati socii: juvat evasisse tot urbes
 Argolicas, mediosque fugam tenuisse per hostes.
 Interea magnum Sol circumvolvit annum:

Et

* * *

- μεθερμηλωένσας. ὡς ὅντος παράδοξα τὰ τοιάδε καλαισμάτων ἔχεδεξιότο, διὸ καὶ αὐτοὶ ξένιω τε καὶ αἴθη τῶν δημοσιῆτα τάντιων ἀπεδώκαμεν.
- Στίχ:** 257. ὉΡΝΕΑ ΠΟΝΤΙΑ Τῶν μὲν γὰρ Θαύμαντος καὶ Ἡλέκτρας τῆς Ὡκεανῆς, τῶν δὲ Ποσειδῶνος καὶ Γῆς θυγατέρας τὰς Ἀρπύιας γεγενεαλογηκότων, (51χ. 224.) ἀμφιβίσις εἰκὼς αὐτὰς οἰεῖται πεφυκέναι· μᾶλλον δὲ καὶ τριβίσις, εἰς τὰς ἐτὶ Φᾶναι, ἐκ τῆς καὶ τῶν πτερύγων χρήσεως.
- Στίχ:** 261. ΟΓΗ, ΚΕΛΑΙΝΩ, Ὡς ἐν ταῖς λοιπαῖς Αἴρυνται πρωτέουσα (51χ. 223.)
- Στίχ:** 262. ΜΑΝΤΙΣ ΛΕΤΓΑΛΕΗ, Διὸς ἀπερ ἐφεξῆς, δεινά τε καὶ χαλεπὰ τοῖς ἀμφ' Αἰνεῖσιν συμβαίνειν μέλλοντα πρεμαντέυσατο, ἀπερ ὡς καὶ παρ 'Ομήρῳ μάντις κακῶν ὁ Κάλχας ἥκεσεν ὑπὸ Αγαμέμυονος, (Α. Ιλ: 106.) ὡς δῆθεν μηδέποτ' αὐτῷ προφοιβάσας τὸ κρήτυον.
- Στίχ:** 264. ΛΑΟΜΕΔΟΝΤΙΑΔΙ, Ονειδιτικώτερον αὐτὸς ἀπὸ Λαομέδοντος τῇ προπάτορος ἔδοξε προσεπῖν, ὡς μηδ ἐκέντεις καλῶς ἐπὶ τέτω αἰκόνιτος, ὅτι περὶ τῆς Θεᾶς, Ποσειδῶνα τε δὴ καὶ Απόλλωνα εἰς εὐγνωμόνως γέδει δικαίως ἡνέχθη.
- Στίχ:** 265. ΚΑΡΤΟΤΣ ΠΑΤΡΙΚΟΥΤ Τῷ κατὰ κλῆρον δηλονότι πατρῶον αὐταῖς προσειήκοντος, ἀπε δὴ ἐκ Ποσειδῶνος γενναμέναις, ἢ Θαύμαντος καὶ Ἡλέκτρας τῆς ἐξ Ὡκεανῆς καὶ Γῆς (51χ. 224.)
- Στίχ:** 266. ΚΕΚΛΥΤΕ ΜΕΤ' ΑΡΑ, ΚΑΙ ΦΡΕΣΤ' ΥΜΕΤΕΡΗΣΙ ΒΑΛΕΣΘΕ, Ομηρικὴ ή φράσις: Ιλ: Α. 297. καὶ πολλαχό.
- Σὺ δὲ ἐνὶ φρεσοὶ βάλλεο σῆσι.
- Στίχ:** 268 ΕΡΙΝΝΥΣ ΕΟΤΣΑ ΜΕΓΙΣΤΗ, Κρόνος ἀποτεμῶν τὰ αἰδοῖα τῇ πατρὸς εἰς τὴν θάλασσαν ἀφίσιν, ἐκ δὲ τῶν σαλαγμῶν τῇ δέοντος αἵματος Εριννύες ἐγένοντο, Αληκτὼ, Τισιφόνη, Μέγαρα. (Ἀπολλόδ. Βιβλ: Α'. Κεφ: Α'.) περὶ δὴ τέτων ὅρα καὶ τοῖς Γεωργ., Βιβλ: Α'. 315. καὶ Δ. 582.) Αὖτα γὰρ εἰσὶν οἱ καὶ τὰς Ἀρπυίας τὰς Εριννύσι συγκαταλέγοντι, ὡς κανταῦθα ὁ Μάρων, τὴν Κελαινῶν ἐν αὐταῖς πρωτέουσα κατα-

"Ορνεα πειρώντο σιδήρῳ πόντια χράνειν.
Αἱ δὲ ἀπαδῇ πτίλα, καὶ γε ἀνάτατα δέρματ' ἔχεσκον.
Πίμφα δὲ ἀποιχόμεναι δρασμῷ ὅξει ὑπὸ ἄσρα,
Λητᾶ δὲ θῆμιβρωτον, οὐδὲ ἔμμυσα ἵχνεα λαῖπον.

260

Οἴη ἐπ' ἀκροτόμῳ αἰπεινῇς ηὗο Κελαινῷ
Μάντις λευγαλέῃ, καὶ τόιω φῆξε δὲ γῆρας:
Ἡ, πόλεμόν γε ἐπὶ βροτοῖς τε καὶ μόχοις κταμένοισι,
Λαομεδοντιάδαι, πόλεμόν γε ἐσάγειν μεμάαθε,
Αρπυίας τὸν ἀδίκως κάρτης πατρικῷ ἀπελαύνειν;
Κέκλυτε μεν ἄρα, καὶ Φρεσὶν ὑμετέρησι βάλεθε:
Ζεὺς τὰ πατὴρ Φοῖβω, Φοῖβος δέ τὸν ξεινοῦ γε πρόφη,
Ταῦθ' ὑμῖν πετάνυμι, Εριννὺς ἔδει μεγίνη.
Πλώετε Ἰταλίωδες ἐπὶ τὸν ἔνεκθε αἴταις,
Ἰταλίωδες ἔπειθε, ἐπαυρήσεθε τε ὄρμων.
Πέπρωτ' ἀλλ' ὑμῖν τόδε: οὔτι δομήσετε Ἀινού,
Πρὶν κεν βακτασίης γε δίκιων τίσοντας τῆς δε
Πάντας ἀναγκάη λιμῷ ὀλοοῖο ἐπέέξοι,
Ἀμφιπεριτρώκτες σομάτεσσος ἀναλῶσαι τραπέζας.
Ἡ, καὶ αἴρσιπότις κατὰ τὸν ὄντα ἀπέπτη.

265

Τῆμος δὲ αὐφνιδίως ἐτάροις σιωπήγυνυτο αἷμα
Ἐκ δὲ δέχεται θυμὸς δὲ αὐτὸς λίπεν· ἔκετι δὲ ὅπλοις
Χρῆθ', αλλ' ἐν χωλῆσι λιτῆς τε κέλονθ' ἐλᾶθα,
Αἴ τε Θεαὶ, καὶ τὸν ὄρνετον ἀσελγέα ηδὲ ἐπάρητα.
Ἀγχίσης δὲ πατὴρ παλάμας ἀκταις ἀνατείνας,
Ἐκ δὲ Θεάς τὸν ἐκάλει μεγάλης, ηδὲ τὸν ἐχριῶ τίεν.
Εἴργετον ἀπειλὰς τοῖον ἀπ', ὡς Θεοῖς, τρέψατε οἶτον.
Ἐυσεβέστε! ἐλήκοιτε! ἐπειτα σάρτον ἀπολύειν
Ἡϊόνος δὲ κέλευε, κάλως δὲ ἀνέτες ἀνασθίειν.

270

275

Ισία

* * *

κατακαυχωμένιων εἰσάγων. Καὶ γάρ καὶ Σείδας αἵρπακτας Δάίμονας ὁ-
ρίζεται τὰς Αρπυίας καὶ τὰς Εριννύς δὲ, Δάίμονας ὁμοίως κατακαυχωμένις
τε καὶ κακοποίος. Πλατύτερον γάρ πᾶσα Διώσμις ὀλεθρία τε καὶ δυσάν-
τητος καὶ ἀποτρόπιος, Εριννύς εἴσθε λέγεθαι. Ταῦτης τοι δέ τοι οὐ μηρος,
Οδος: Ο. 234.

„Τιὼ οἱ ἐπὶ Φρεσὶ θήκε Θεὰ δυσληῆτις Εριννύς,
Τὸ γάρ δυσληῆτις, δυσροπέλατος ἐσὶ τετέται δύχετος τοῖς προσπελάζουσιν,
ηδὲ οὐδὲ ἀν αὐτὴ προσπελάσσειν.

Στίχ: 274. ΑΜΦΙΠΕΡΙΤΡΩΚΤΟΥΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ. Τὰς περὶ ἄν ω-
δε λόγος τραπέζας, ἀρτες τινὰς εἶναι εἰς κύκλῳ χῆμα περιπγμένας,
Σιτίνες, οίοντες βάσεις τῶν λοιπῶν ἐδεσμάτων παρατιθεμένας, καὶ Θεοῖς
τοῖς Ἐφεσίοις ἀνακεμένας, ὃν δὲ θέμις ἦν ὡς κοινῶν ἀπτεθαί καὶ γένεσ-
θαί. Ήν δὲ ἄρα ἐκ χρησμῷ τοῖς αὐτῷ Αἰνείαν προπεφασμένον, μηδὲ τρό-
τερον ἀπολήξειν αὐτὸς τῆς πλάνης, πρὶν ὑπὸ λιμῷ ἐπαναγκασθέντας,
καὶ τῶν ιερῶν τέτων ἀψαθαί ἀρτων. Τοῦ δὲ χρησμῷ καὶ οἱ Ἀλκαρενοί
ἐμνήθη, καὶ Σρέβων. Οἱ δὲ Οὐάριοι καὶ ὑπὸ τοῦ ἐν Δωδόνῃ Μαντείᾳ
παρέδωκεν αὐτὸν ἐκδοθῆναι, οἵπερ ἔνκαρον οἱ Μάρων ἐκεῖνε τῇ Κελαινοῖ
ἐνταῦθα τιὼ πρόδροπον αἴποδεναι, οίοντες τοῖν Τρωσὶν ἐπιτεθησομένιων δι-
καιίαν, ἀνδ' ὃν τοῖς Αρπυίας ἐξήμαρτον, αἱ οἱ Γάλλαι Des-Fontaines
σεσημείωκε: Comme une vengeance du traitement que les Harpies ont reçus
des Troyens.

Βιβλ: Γ.

I

Στίχ:

- 285 Et glacialis hyems Aquilonibus asperat undas.
 Ære cavo clypeum, magni gestamen Abantis,
 Postibus adversis figo, et rem carmine signo;
 Aeneas haec de Danais victoribus arma.
 Linquere tum portus jubeo, et considere transfris,
 290 Certatim socii feriunt mare; et æqua vera verrunt.
 Protinus aërias Phæacum abscondimus arces,
 Littoraque Epri legimus, portuque subimus
 Chaonio, et celsam Buthroti ascendimus urbem.
 Hic incredibilis rerum fama occupat aures,
 295 Priamidem Helenum Grajas regnare per urbes,
 Conjugio Æacidæ Pyrrhi, sceptrisque potum,
 Et patrio Andromachen iterum cessisse marito.
 Obstupui; miroque incensum pectus amore
 Compellare virum, et casus cognoscere tantos:

Progre-

* * *

Στίχ: 285. ΙΣΤΙΑ Δ' ἈΡ ΤΕΤΑΝΥΝΤΟ νότοις Τὸ εἶδος ἀντὶ τῷ γε-
 νεσ. Καί τοι γε τοῖς ἀπὸ Κρήτης ἐπ' Ἰταλίας πλέοντος Φορὲς μάλιστα γι-
 νεται ἀπὸ τῶν νοτιωτέρων πνέων ὁ ἄνεμος· τὸ δὲ τὰ Ἰσια τάνεθα τοῖς
 ἄνεμοις, Ὁμηρικὸν. Οδυσ. Λ. II.

, Γῆς δὲ (νῆσος) πανημερίης τέταρτης ισία ποντοπορεύουσα.

Στίχ: 286. ΟΠΟΙ' ΠΟΤ' ἈΝΤΗΣ

287. ΚΑΙ ΓΕ ΚΤΒΕΡΝΗΤΗΡ Σώηθες Ὅμηρος καὶ τόδε.
 Οδυσ. I. σίχ. 78.

, Τὰς δὲ ἄνεμος τε, κυβερνήτας τὸ θύελλα
 Καὶ Ὅδυσ. Λ. σίχ. 10.

, Τιλὺ δὲ ἄνεμος τε, κυβερνήτης τὸ θύελλα.

Στίχ: 288. ΖΑΚΥΝΘΟΣ Τ' ΤΛΗ' ΕΣΣ'. Ὅμοιος ἡ Μάρων πεμοροσα-
 λήν Νῆστον, ὥσπερ καὶ Ὅμηρος Τλήνεσσαν ἔλεγκεν. Οὐιδίων δὲ ἐν τῇ Α'. τῶν Ἡρωϊ-
 δῶν, προσερηγηταὶ alta Zacynthus: αἰπεινὴ, ἡ υψηλὴ Ζάκυνθος. Ἐκάτερον δὲ αληθε-
 οῦς, ὅτι καὶ ὑψηλοῖς ὅρεσι, καὶ ἀμφιλαφέσι δὲ ὑλαις κομῶσι, πάλαι γε ἐπίσημος ἦν,
 (κατὰ Στραβ. Γεωγρ. Βιβλ. I.:) καὶ νῦν ἐχεῖ κατεισα, (κατὰ τὸν Συγγραφέα
 Τῆς παρεῖται Οὐιργ. Γεωγρ. Μ. Helliez.) καθ' ὃν ἡ Ζάκυνθος απὸ σαδ. 480, ἡ
 μᾶλλον περιπτεραῖς, καρποῖς παντοῖος ἐνφορετάτη ἔσται κλείσεται.

Στίχ: 289. ΔΟΤΛΙΧΙΟΝ ΤΕ, ΣΑΜΗ Τ', ΙΔΕ' ΝΗΡΙΤΟΝ ΕΙΝΟΣΙΓΦΥΛΛΟΝ.
 Καὶ παρ' Όμηρος: Οδ. Α. 246.

, Δελιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ υἱήνετι Ζάκυνθῳ.

Λιδὲ νῆσοι αὗται τῷ θεοτοκῷ πελάγες εἰσὶ, πρὸς τὰ Δυτικώτερα τῆς
 Ελλάδος εἰς πάσας καίμεναι.

Στίχ: Λυτός: ΔΟΤΛΙΧΙΟΝ Μία τῶν Ἐχινάδων νήσων, τῶν πρὸς Τήνος
 τῷ Αχελώῳ ἐκβολάς, καὶ τῆς Λιταλίας αὐτηρένης καίμεναν, οὐ καὶ Δολί-
 χα καλεμένη ἀπὸ Δολιχίων τῷ Τριπτολέμῳ. Αἱ δὲ Ἐχινάδες ἔτοις εἴριω-
 ται διὰ τὸ τραχὺ καὶ ὁξεῖν, παρὰ τὸν Ἐχῖνον, οὐ διὰ τὸ πλῆθος ἔχειν
 Ἐχῖνων· οὐ παρ' Ἐχῖνος, οὐ Ἐχίνος τῷ Μάντεως. (Στέφ. Βιβλ. I.)

Στίχ: Λυτός: ΣΑΜΗΤ' . . . Ουταφές η νῦν Κέφαλλινα τὸ πάλαι Σάμη τε
 καὶ Σάμος η σωτή ἐκαλεῖτο. Τετραπόλεως γάρ ἔστι, μία τῶν ἐπ' αὐτῆς
 τεσσάρων ην η Σάμος. καὶ Σάμος πόλις, καὶ ἐκάτερον τέλοντα διατεθέμενος,
 μέσσα τῷ Νήσῳ. (Στραβ. I., τῶν Γεωγρ.) Αποδούδωρος δὲ διατεθέμενος,
 Σάμιον μὲν τιλὺ πόλιν, Σάμον δὲ τιλὺ ἐλικονικόν ἐβολετο λέγεσθαι. ὡς δὲ
 καὶ Σέρβιος ἔδοξε παρακολοθεῖν, Same, σημειώσας, Cephalenix Civitas.
 Τῷ γν μὲν Μάρων, Same ἐνταῦθα, Σάμη, ἐχεῖ η πόλις, αὐλὴ η νῆσος. Ομη-
 ρος δὲ αἰδιαφόρως, νῦν μὲν Σάμιον ὀνομάζει τιλὺ ηγεον: Οδυσ. Α. 246.

, Δελιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ υἱήνετι Ζάκυνθῳ.

Νῦν

Ίσια μὲν τετάνωτο νότοις, οἱ δὲ ἄρο δι αὐθαίδης
Φυζακινοὶ διὸ θεῖα φερόμενοι ὀποίποτ' ἀγήτης,
Καὶ γε Κυβερνητὴρ Ἰθαεν πηδαλιῶν χος.
Ζάκιαδος τ' θν ἐξ ἀλὸς ὑλῆσσος ἐκφάνθη,
Διλίχιον τε, Σάμητ', ίδε Νήριτον εἰνοσίφυλον.
Ἐκτρεπόμενος Ἰθάκης Σκοπέλος, Λαέρτια κάρτη,
Γῆν τε ἐπηρασάμενος ηγ' αὐνὸν θρέψ' Οδυσῆα.
Αυτίκα δὲ ψρεος ἀκρα νεφώδεα Λευκάδος ὥφθη,
Καὶ, τὸν ἐπιτρομέγονον μέγα πλωτῆρες, Απόλλων.

285

290

I 2

Τὸν

* * *

Νῦν δὲ Σάμον, ὡς ἐν τῷ Καταλόγῳ, σίχ. 634.

„Οἶτε Ζάκιαδον ἔχον, ήδον οἱ Σάμον αἱμφενέμονται,

Καὶ Οδυσ. Δ., σίχ. 671. Καὶ Ο'. σίχ. 29. τῷ αὐτῷ ἐπει χρησάμενος:

„Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοι τε παιπαλοέσσης.

Διακριτέον μέντοι γε τιώ ἐν τῷ Ιωνικῷ Κόλπῳ ταύτῃ Κεφαλλινοίσιν Σά-
μον, τῆς ἐν τῷ Ασιάτιδι Ιωνίᾳ Σάμῳ, τῆς ἀπέναντι Εφέσῳ, καὶ τῷ Μυ-
κάλης Ἀκρωτηρίῳ, ἐν τῷ πελάγει κειμένης τῷ Ικαρικῷ.

Στίχ: Αυτ: ίδε Νήριτον είνοσι Φυλλον. Τὸ Νήριτον ὅρος ἐσὶν
ἐπὶ τῆς Ἰθάκης, υψηλὸν ἄλις, ὡς τῶν πέριξ Σκοπέλων πρῶτον αὐτὸ^ν
καθορᾶθαι τοῖς καταπλέσοι. Σωῆψε δὲ τῇ Ἰθάκῃ Ομηρος (Ιλ: Β'. 139.)
τὸ Νήριτον,

„Οἶτε Ἰθάκηι ἔχον, καὶ Νήριτον είνοσι Φυλλον.

Ουχ ὡς Νήσον Νήσῳ συγκαταλέξας, ἀλλ' ὡς ὅρος δι τὸ ἐπιφανῆς καθί-
σατο ή Νήσος, κορυφαμένος ἐπ' αὐτῆς, καὶ τῇ πυκνότητι τῶν δένδρων
καταγλωττυτος. Οὐδεν καὶ είνοσι Φυλλον εἰρηται.

Στίχ: 290. . . . ΙΘΑΚΗΣ ΣΚΟΠΕΛΟΤΣ, ΛΑΕΡΤΙΑ ΚΑΡΤΗ· Σκοπέλος
Ἰθάκης ὀνόμασε τυχὸν διὰ τῶν τῆς Νήσου σμικρότητας η διὰ τὸ κραναλὸ^ν
φῶν καὶ απόκροτον προσέθετο δὲ, Φασὶ, τὰ Λαέρτια κάρτη, ητοι τὰ
Λαέρτεις Βασιλεια σκωπτικώτερον. Ήλίκα γαρ Βασιλεια οἱ Ἰθακῆσι Σκό-
πελοι τὸ δὲ σκῶμμα, παραπλήσιον τῷ πρὸς Αἴολοι, (τὸν ἐν ἐνεργείᾳ Λαέρτεις
κοιτανέοντα, καὶ ψηλῆς δὲ πέτρης τὰ σκῆπτρα χερίζοντα) ύπὸ τῷ
Ποσειδῶνος ἐπιτοξευθὲν. Α. Αἰν. σίχ: 58 — 62.

„ Τερχεῖς οἱ δέ Ελλαχε πέτρες·

„ Τάδε ἀνάκτορα εὐχεταίαδω

„Αἴολος, εἰρκτῆσιν δὲ αὐτῶν κλειστὸς αὔγος ἐσω.

Αἴλα γαρ Οδυσσεὺς πρὸς τῷ κραναῇ Ἰθάκῃ, καὶ ἄλλων τηνῶν ἐκεῖ τῷ
Ιωνίᾳ πελάγεις νήσων ἐκράτει, καὶ ἐπ' αὐτῆς δὲ ἐτί τῆς Ἡπαρωτικῆς πε-
ραγμάτων ἀβέξαι ισόειται.

Στίχ: 292. . . . ΟΤΡΕΟΣ ΑΚΡΑ ΝΕΦΩΔΕΑ ΛΕΥΚΑΔΟΣ Πέτρες
γαρ ἐσὶ λευκὴ τῶν χρόνων προκειμένη τῆς Λευκάδος εἰς τὸ πέλαγος καὶ
„τῷ Κεφαλλινοὶ, ὡς ἐντεῦθεν τένομα λαβεῖν ἔχει δὲ τὸ τῷ Λευκάτῳ
„Απέλλωνος ιερὸν, καὶ τὸ ἄλμα τὸ τῆς ἔρωτας πάνει πεπισευμένον.
(Στραβ. Γεωγρ. Βιβλ: Γ.) Ἐπὶ γαρ τῆς λευκῆς ταύτης ἀκρας, αὐτὸς ης
καὶ τένομα τῷ Νήσῳ, ἐπὶ τῶν μποκεμένων θάλασσαν κυβισῶντες τῶν
μαυκῶν ἔρωτων ἀπαλλάγτεθαι ἐπισένοντο. Οὐδεν καὶ Σαπφώ ή Δεσποία
ἔρωτος οἶσει τῷ πρὸς Φάνων ἑαυτῇ καταποντίσασσε, σωάμα τῷ ζιῶ
απέληξε καὶ τῷ μαίνεθαι. (ὅρε Πλίν. Φυσ. Ισ. Βιβλ. Δ'. Κεφ': Α. Στραβ. Στραβ. Ι. καὶ ἐξ αὐτῶν Στέφ. Βιβλ. καὶ Ευσάθ. ἐν τοῖς εἰς Διονύσ. Ση-
μειώμασιν.

Στίχ: 293. ΚΑΙ, ΤΟΝ ΕΠΙΤΡΟΜΕΟΤΣΙ ΜΕΓΑ ΠΛΩΤΗΡΕΣ, ΑΠΟΛΛΩΝ.
Τῷ Απόλλωνι σωκειδεκτέον ὁδε τέκνη, ἐνθει ὁ Θεός ἐτιμάτο, τόπον· Δύστλεν
γαρ τὸ ἐκεῖ πέλαγος διὰ τὰς υφάλεις, καὶ δύσορμοι αἱ ακταὶ καὶ υποπτα δὲ
ἄλλως Ιαΐης χώρας διὰ τὰς ἔχοντας, δυομενεῖς τε ἔντας καὶ πολεμίες Τρώεσι,
Διὸ καὶ τρέμειν αἰκός λιβ, διαὶ μὲν τέτατέτες, δι ἐκεῖνα δὲ καὶ πάντας ἀπλῶς

τε

300 Progredior portu, classes, et littora linquens.

Solennes tum forte dapes, et tristia dona,
Ante urbem in luco, falsi Simoëntis ad undam,
Libabat cineri Andromache, manesque vocabat
Hectoreum ad tumulum: viridi quem cespite inauem,

305 Et geminas, caufam lacrymis, sacraverat aras.

Ut me conspexit venientem, et Troja circum
Arma amens vidit, magnis exterrita monstris
Diriguit visu in medio; calor ossa reliquit:

Labitur, et longo vix tandem tempore fatur.

310 Verane te facies? verus mihi nuncius affers,

Nate Dea? vivisne? aut, si lux alma recessit,
Hector ubi est? Dixit, lacrymasque effudit, et omnem
Implevit clamore locum. Vix pauca furenti
Subjicio, et raris turbatus vocibus hisco.

Vivo

* * *

τὸς προσωλέοντας. Ἀλλὰ καὶ τέτων ἐμπης ὅτως ἔχόντων, ἐπάναγκες ἦν τὸς περὶ Αἰνείαν τετρυμμένους ἥδη καὶ ἀπειρηκότας καθορμίσαθαι πε, καὶ τῆς τοῦ πλευταλαπωρίας ἕαυτες ἀναλήψαθαι.

Στίχ: 294. ΚΑΙ ΠΡΟΠΟΛΙΧΝΗΣ. Ή δὲ, η πάλαι Ἀμβρακία υπῆρχεν, ἦν Ορριδούμ (μικρὸν Ἄσυ) καὶ Πλίνιος ὄνομάζει (Φυσ. Ισ. Δ'. Κεφ: Α') μιλιαρίῳ θαλάσσης ἀφεισηκός. Περὶ δὴ ταύτης τῶν Πολιχνίων, καὶ Λύγαρος ἦν παρεμβοβληκώς, ὅτε τὸν γενναχικὸν σωκερότες αὐγῶν, τὸν κατὰ Λυταρίας καὶ Κλεοπάτρας. (Διαν Βιβλ: ΝΑ. καὶ Πλάτ. εἰς ΒΙ..Μ. Αυτων.) "Ενθα δὴ καὶ μετὰ τῶν νίκηων ἔκτισε τῶν ἐπονομαθεῖται Νικόπολιν.

Στίχ: 296. ΑΕΛΠΤΟΥ ΤΗΣ ΔΕ ΧΘΟΝΟΣ Οὐδὲ γάρ ἐλπίσαι φαδίως παρεῖ, διὰ τῆς πολεμίας Ἐλάδος ιόντας, μετὰ καὶ πλευτῶν ἔπισθαλῆ τε καὶ ἐπικινδυνον ασκηθεῖς ὅτως ἐπὶ γῆς ἐγκαθορμαδῆναι τοιαύτης, ης περ ὃδεποτε ἐπιβίωσι διεγοήθησαν.

Στίχ: 297. ΖΗΝΙ ΛΟΕΣΣΑΜΕΩ, Άει γάρ περ τῶν εἰς Θεόν αινηπεμπεμένων ἐυχῶν, καὶ προσωγομένων θυμάτων, οἱ τῶν προσωγόντων προσπατεῖται καθαγγισμός καὶ η κάθαρσις.

Στίχ: 298. EN OPOIS ENΘ AKTION Τὸν Ἀμβρακικὸν εἰσπλέσι κόλπου, πρὸς δεξιὰν απαντᾶ μέρος Ἀκαργανίας τὸ Ἀκτιον· τῷ δὲ πορθμῷ πέρσαν ἐπὶ τὰ λαϊα καῖται η ἡρθεῖσα (σιχ. 294.) Νικόπολις, ἦν ιδρύσας Λύγαρος, αὐγῶντας ἔταξεν ἐπὶ αὐτῷ τελεθόα τὸς καλεμένους Ἀκτιακές. Οἱ δὴ τὰ ἔθνικὰ συγγράψατο, Ἀκτια πόλις, Φησίν, Ἀκαργανίας κτ: εἰ καὶ Ἀκτιον ἐν οὐδετέρῳ γένει πάντες ἐκφέρεσιν, σοις χεδόν μηνηνέυσσι.) ἐν ταύτῃ γοῦν, Ἀπόλλωνος γυμνικός αὐγῶν, καὶ ιππικός, καὶ πλοιῶν ἄμιλλα διὰ τριετηρίδος ἦν. "Οθεν καὶ Ἀπόλλωνι ἐκράτησεν Ἀκτιον τε καὶ Ἀκτιακῷ ἐπιλέγεθαι· οἱ δὲ Ἀγῶν αὐτὸς καὶ τὰ Ἀκτια ἔχειν ἐπωνυμον, ὥστε αὖτε καὶ τὰ Νέμεα, καὶ τὰ Ἰδμια, κτ:

Στίχ: 300. . . . ΠΑΛΛΙΣΜΟΣΥΝΗΝ . . . ΠΑΤΡΙΟΝ . . . Καιμὶλ παλαιομοσιώας Ἀθιωαίς πρώτες ἐνρέθαι φασίν. Ἀλλὰ πάτριον ίλι τὸ ἔθος καὶ Ίλιεῦσι, διὰ τε Δάρδανον, καὶ Τεῦρον, τὸς εἰς Ἀθιωαίς τῶν καταρχῆια αὐτῶν τῷ γένεις ἀνάγοντας. (Σέρβιος.) "Η Βέλτιον, διὰ τὸ τῶν παρετρωσι πάλιλι, κατά την τρόπον αὐτοῖς ίδιον εἰσαθέναι τελεθόα, πάτριον εἴρηκεν, ὥστε οιώ καὶ μικρὸν κατωτ: σιχ. 308. Ίλιακὲς ἀθλοὶς ὠνόμαστεν.

Στίχ: 301. ΗΔΥ ΔΕ ΚΑΡΤ ΕΔΟΚΕΙ, οὐπε τοσστον, οσον αὐτοῖς τὸ πρᾶγμα καὶ μελπτον. (σιχ. 296.)

Στίχ: 303. . . . ΜΕΤΑΝ ΕΝΝΟΝ, "Ον οἱ ήλιος κατὰ τῶν ιδίων περιόδου ἐξανύει, τὸν καὶ ἐνισιτὸν Τροπικὸν καλέμενον. (Ορε Α. Αἰν: σιχ. 293.)

Στίχ:

Τὸν δὲ ἀπογυιωθέντες ἔμεν. Καὶ δὴ πρὸ πολίχνης,
Ἐννὰς πρωρῶν ἐκ βάλουμεν, καὶ κέλσαμεν ἄκταις.
Τοιγάρ τέλπτε τῆςδε τέως χθονὸς ὡδὲ ἐπιβάντες
Ζωὶ λοεσσάμεθ, γέδετε βωμάς καύμεν ἐν χαῖς.
Ιλιακὸς δὲ, ἐν ὅροις ἐνθ' Ἀκτιον, ἥγομεν ἄθλης.
Γυμνοὶ καὶ γάρ ἔταιροι ἀλειψάμενοι λίπ' ἐλαῖω,
Ἰφι παλαισμοσῶν δεδαῶτες πάτριον ἥσκν.

295

Ηδὺ δὲ κάρτ' ἐδόκει, πόλιας τοσσὰς δὲ ἀλεῖναι
Αργολικὰς, ἐχθρῶν δὲ φέβεθ' ἀυτῶν διὰ μέσσων.

300

Μέσφα δὲ ἦρης ηέλιος μέγαν ἀμφελίσσετο ἔννον,
Χειμῶν δυσθαλπῆς δὲ ἀνέμοις κῦμα ἄγριον ἤρε.
Χαλκὶς ἀστίδ' ἐγώ, μεγάλοιο Φόρημα Ἀβαντος,
Ἡρτησ' ἀντιπάλων πυλεῶσιν τῷς ἐπιγράψας:
Αἰνείας τάδε ἐκ Δαναῶν τέυχη νικωντῶν.
Εἴτα λιπεῖν κελόρια λιμένας, κλητίσι τε ἥδας.
Οτραλέως δὲ ἀλα τύπτον ἔταιροι, κῦμα δὲ σάρον.
Αυτίκα ηέριας Φαιήκων κρύπτομεν ἄκρας,

310

Ἀκτας

* * *

Στίχ: 305. ΧΑΛΚΗΝ ΛΕΠΠΔ "ΑΒΑΝΤΟΣ, Εἰκὼς τὸνδε τὸν "Αἴσαντος τῶν Ἀχαιῶν ἔνα τινὰ γενέθαι, δπερ Αἰνείας περιγενόμενος ἐν τοῖς ὑπὸ Τεολαντίαις, καὶ τὸ Σάκος ἔναρξον ἀφελόμενος τὸ ἐκείνῳ, καὶ παρέσαυτα ἔχων, ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ πολεμίος πυλῶνος ανήρτησε, τῆς αὐτῆς μημένον ἀνδρεγαθίας αἰσκεστόμενον. Οὐ δὲ Μάρων ἐνταῦθα τιὼν τῷ παλαιῷ Αβαντος ἀνακινεῖν ἐσκε μνήμην μεγαλών τὸ ἔργον, καὶ πρὸς ὅγκον ἔξαρξων, μηδένα τε λόγον τῆς τῶν χρόνων ἀκριβεῖας ποιέμενος. Τέσσερας δὲ τῷ πατέρῳ σωήθεις καὶ ἐν ἀλλοις ποιεῖν, κατὰ ποιητικῶν ἀδεσαν, ὥστε εὑρηται. (Ἄγων: 51χ: 20. Καὶ 142.) Ἡν δὲ ἀρεταὶ παλαίτερος Αβας Λυγκέως ήδος ἐξ "Τπερμνήδεας" (Ἀπολόδ. Βιβλ: Α. Κεφαλ. Β.) Τι δὲ ἦν τὸ ἐν τῷ τῷ Ανδρὸς ἐκείνῳ Σάκες ἔξαρξετον; ἐγώ μέν οἶμαι, εἰδὲν ἀλλ' η ὅτις αὐτὸς ἴπηρχεν Αβας δὲ χρώμενος, ὃ τῆς ἐνκλείας καὶ τὸ δπλον αὐτὸς, ὡπλα συμβαίνεις, μετείληφεν. Οὐ δὲ Σχολιασῆς Σέρβιος, δτι πρῶτος Αβας, Φησὶν, εὐρετῆς ὀφθῇ τῷ ἀμιατηρίῳ τέττας ὥστε κατά τινας. Άλλα Πλίνιος (Φυσ. Ισορ. Βιβλ: Ζ.) Ακρισίω τε καὶ Προίτω τοῖς μέσιν Αβαντος, η Χαλκῷ τῷ τῷ Αθάμαντος ἀπονέμει τιὼν εὐρετην. Οὐ δὲ Απολόδωρος (ἐνθ. ἀνωτ:) περὶ Ακρισίω καὶ Προίτω τῶν Αβαντος καὶ Ωκαλείας τῆς Μαντινέως, παρέδωκεν οτι πολεμῶντες ἀλλήλοις περὶ τῆς βασιλείας (τελευταῖς δηλονότι τῷ πατέρος.) εὖρον ἀστίδαις πρῶτοι ἐξ οὐ συμβαίνεις αντὶ τῷ μηγαλάσσιδος ἀπολελεύθαι ήμιν τὸν Αβαντας ἀνασποντεῖς γάρ σὸν καρνὸν τέττο, καὶ παρὰ τιὼν τῶν πολλῶν δόξαν, τὸν γενέτιων μεγαλεύθιναι ἐκ τῷ Σάκες, δπερ εὐρεταὶ πρῶτοι οἱ καὶ ἐγένοντο· εἰ δὲ καὶ μετὰ τὸν ἐκείνῳ θάνατον η ἔνεσις, καὶ ἀλογον.

Στίχ: 307. ΑΙΝΕΙΓΑΣ ΤΑΔΕ, ΕΚ ΔΑΝΑΩΝ, ΤΕΤΧΗ ΝΙΚΩΝΤΩΝ 'Ουκ' οἴδεις ἐν Ἐπιγράμματι μονοσίχω τοσαῦτα διηθεῖν βρεχυλογησα, δσα ὁ Μάρων ἐν τῷδε νοῆσαι δίδωσι· τὸ δὲ κέντρον μάλιστα ἐν τῷ καταλήξει. (νικώντων.)

Ττίχ: 309. ΟΤΡΑΛΕΩΣ Δ' ΑΛΛΑ ΤΥΠΠΟΝ ΕΤΑΙΡΟΙ, κτ: Ούτω δὲ ἀρεταὶ καὶ Ομηρος, Οδυσ. Δ. 579.

,Ἐγ δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κλητίσι καθίζον.

,Ἐξης δὲ ἐξόμενοι πολιών ἀλα τύπτον ἐρετμοῖς.

Στίχ: 310. ΑΤΤΙΚΑ ΗΕΡΙΟΤΣ ΦΑΙΗΚΩΝ κτ: Η Φαιάκων πόλις Σχεροίσ ὄνομάζεται παρ Ομήρῳ (Οδυσ. Ζ.) η Κερκύρα μὲν οὔτερον, καὶ ημᾶς δὲ Βιβλ: Γ.

K

τέττο

- 315 Vivo equidem, vitamque extrema per omnia duco.
 Ne dubia; nam vera vides.
 Heu, quis te casus dejectam conjuge tanto
 Excipit? aut quae digna satis fortuna revisit?
 Hectoris Andromache, Pyrrhin', connubia servas?
- 320 Dejicit vultum, et demissa voce loquuta est.
 O felix una ante alias Priameia virgo,
 Hostilem ad tumulum Trojæ sub mœnibus altis
 Jussa mori: quæ sortitus non pertulit ullos,
 Nec victoris heri tetigit captiva cubile!
- 325 Nos patriâ incensâ, diversa per æquaora vectæ,
 Stirpis Achilleæ fastus, juvenemque superbum,
 Servitio enixaæ tulimus. Qui deinde sequutus
 Ledæam Hermionem, Lacedæmoniosque hymenæos,
 Me famulam, famuloque Heleno transmisit habendam.
- 330 Ast illum, ereptæ magno inflammatus amore
 Conjugis, et scelerum furiis agitatus Orestes,
 Excipit incautum, patriasque obtruncat ad aras.
 Morte Neoptolemi, regnorum redditæ cessit
 Pars Heleno, qui Chaonios cognomine campos,
- 335 Chaoniamque omnem Trojanò à Chaone dixit,
 Pergamaque, Iliacamque jugis hanc addidit arcem.
 Sed tibi qui cursum venti, quæ fata dedere?
 Aut quis te ignarum nostris Deus appulit oris?
 Quid puer Ascanius? superatne, et vescitur aura?
- 340 Quem tibi jam Troja.

Ecquæ

* * *

τὸ τε, καὶ Κορυφῶ ἡ αὐτὴ κληθεῖσα, ἐκ τῆς περιφενῆς ἐν αὐτῇ "Ακρας, τῆς Αόρνης ἀντικεντοῦ Καὶ Λιγύλιπος. Τὸ δὲ Σχερία, ἐκ Φωνῆς, Φασὶ, τῆς Φωνικῶν δηλοῖ τὸ Εμπόριον. Μ. Helliez, ἐν τῷ κατὰ Ουΐρη. Γεωγρ.) "Ἐκδοτοι γάρ υπῆρχον τῷ ἐμπορίᾳ τὸ πάλαι οἱ ταύτιων οἰκεῖτες, καὶ εἰς αἴμιν πλεύτε τε καὶ διώμεως θαλασσίας προσήθησαν· ἐξ οὗ καὶ Φαίνεις προσείρισται, δ τῷ αὐτῷ Διαλέκτῳ τὸ σλβίας σημαίνει καὶ ἀφνεῖς καὶ εὐδαιμονίας. Ταύτης οὖν μεταξὺ τῆς Νήσου καὶ τῆς περαιῶν Ήπείρου, τὸν αὐτὸν πλοῶν οἱ αἱμφ' Λίνειαν ιδιώνυτες, τῆς μὲν τὰς περὶ Νότον ἀνεμον αἱρεμένας ἀπέλειπον ἄκρας (τὸ γάρ οὗν τὸ κρύπτομεν.) Πώδε παραπλέοντες, τοῖς ἐπὶ Χαονίας προσεπέλασαν σφροῖς.

Στίχ: 313. ΒΟΤΘΡΩΤΟΓΟ ΑΝ' ΑΣΤΥ, κτ: Μικρά τις Χερσόνησος ἐσὶ τὸ Βαθρωτὸν, ιδμῷ τῆς Ήπείρου ἐξεχομένην οὐ γάρ Νῆσος πάντη, εἰμὴ τις τὸ νησῶδες πλατύτερον ἐκλαβέδαι θέλοι. διὰ τὸ αἱρετὸν διεγάδθαι τὸ πλέον: οὕτως καὶ Νήσου πολλάκις εἰώθαμεν καλέντ τινα τῷ Πέλοπος περὶ δὲ τῷ Βαθρωτῷ ἔρηταιτι, καὶ ἐν τῷ Α'. τῶν Γεωργ. σιχ. 8. Σημ.)

Στίχ: 315. ΠΡΙΑΜΙΔΗΝ ΕΛΕΝΟΝ κτ: "Ελενος, ο Πριάμος ἐξ Εκάβης. καὶ Ανδρομάχην ἡ Εκτορεος ἀλοχος, Τροιας ἀλογης, Πύρρῳ τῷ Αχιλλέως παιδί, δορυαλώτῳ λαχόντε, τῆς τῷ κεκτημένῳ ἀμφοτέρῳ ἀπελαυνέτῳ ἐνυοίας καὶ Χάριτος· οἱ μὲν γάρ, ἀτε μαντικὸς ὁν, τὸς πλείσους Ελλιών, ναυαγητούτας ἐν τῷ γόσῳ προγνέονται, καὶ τοὺς πλεύν υπερθέραι ἐπὶ ποσὸν αἰσπεισασ Πύρρον, οἷα σωτῆρ ἐτιμάτο καὶ φίλος· οἱ δὲ τῶν λέκτρων μεταχθόσαι τῶν τῷ δεσμότῃ, καὶ παιδίς πατέρα τῷ Μολοσσῷ ἀναδείξασαι, ἐν γαμε-

τῆς

Ἄκτας τ' ἡπέρω παραμείβομεν ἀντάρε ἐν δρόμοις
Χαονίοις κέλσαντες, ἀνέρπομεν ψικάρηνον

Βεθρωτοῖ αν' Ἄγα, ἀλιέων ἐπὶ πέτρης.

Ἐνδ' 8 πισή τις Φάτις ἀψα πρός σασι βάλλε,
Πριαμίδια Ἐλευνον πόλεσ' Ἐλῆνων ἐπὶ ἄρχειν.

Πύρρα Αἰακίδια ἄλοχον καὶ σκῆπτρα λαχόντα,

Ἀνδρομάχια πατρίψ τ' αὐ κληρωθῆναι ακοίτη.

Καὶ δὲ τάφον πολὺς ἐν σήθεσφιν δὲ ἵμερος ὠρτο

Ταῦδρι ἔωτυχέμενδ', ἢ τε οἱ σωέκυρσε δαῆνα.

Ὕια δὲ ἐκ λιμένος, νῆας κάκτας παραλείπων.

315

320

Τετάκι δὴ δάιτας ἐπετέας, λυγρά τε δῶρα,

Ἐν γε προασέιψ τεμένει, προτὶ δὲν Σιμόεντος,

Σπένδεσκ, Ἀνδρομάχη μοδιῇ, ψυχὴ δὲ ἐκαλεῖτο

Τύμβον ἐφ Ἐκτορος, ὃν βαλαξι κενὸν χλοεροῖσι,

Δοιοῖς σὺν βωμοῖσιν ἀφωσίσ, αἴτια πένθες.

Ως δὲ ἥκουτα μὲν ὅπωπεν, ιδὲ ἀμφὶ με Τρωῖα ὅπλα,

325

Κ 2

Ἐκνοος

* * *

τῆς τάξει ἐτίθετο. Ἐπεὶ δὲ Ἐρμίονια ὕσερον τὰς Μενελάες καὶ Ἐλένης αγαγέθαι Πύρρος προθέμενος, ἐν τῷ παρε Δελφοῖς Νεᾶ, δι ἐνέδεις ὑπὸ Ορέως ἀνέρηται, θυσίαν ἥδη, Ἀνδρομάχια μὲν εἰς ἀκοίτια ἀπεκλήρεις Ἐλένω, Μολοσσὸν δὲ τὸν γὸν τῷ αὐτῷ σωίση, τὰς βασιλέαν διαδεξόμενον· τῷ δὲ παιδὶς μὴ ἐπιζήσαντος, τῆς ἐξ αὐτῷ Μολοσσίας κληθείσης χώρας (ἥ μέρος ἐσὶ ἐκεῖ τῆς Ἡπείρου) Ἐλένω περιῆλθε τὸ κράτος. Ταῦτ' Αἰνεῖας ὡς ἐκ Φήμης ἡκάτια, θαυμάζων ἀμα καὶ χαίρων ἀνῆσε τὸ Ἄσυν, τοῖς ἐκ γένες αὐτῷ περσόνασι, παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα, μέσον Ἐλλών διωαζεύσην ἀντευξόμενος. Σημειώσου δὲ ὅτι 8 μῆδος ἀκρατος τὰ εἰρημένα, ἀλλὰ καὶ Ἰσορίας πραγματιώδες ἔχεθαι ἐκ μέρες δοκεῖ. Καὶ γάρτοι καὶ Ἰεστῖνος (ἐν τῷ Τρώγῳ τῷ Πομπ. Ἐπιτομῇ) φέρεται τι τοιότο καθιστοῦνται Κλεικίας Θήβη ή Τηλακία, η τελέσσα υπὸ τὰς Τρωϊκὰς ἐπικράτειαν· ήτις, κατὰ τὸν Ἐτυμολογικὸν, τὸ νῶν ἐσὶ καλέμενον Ἀτραμύτεον.

Στίχ: 317. ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΚΟΙΤΗ. Ως ἀνεῖ λέγοι, ἀκτέτι, Ἐλλωι σωθοῦ, ὡς τῷ Πύρρῳ, Τεωὶ δέ Τρωὰς ἐσσα, ὡς ἥδη Δάμαρε Ἐλένω, καθάπερ ἦν πρότερον Ἐκτορος. Πατρίς γάρ ἦν καὶ αὐτῷ, η ἐπὶ τῆς Κιλικίας Θήβη ή Τηλακία, η τελέσσα υπὸ τὰς Τρωϊκὰς ἐπικράτειαν· ήτις, κατὰ τὸν Ἐτυμολογικὸν, τὸ νῶν ἐσὶ καλέμενον Ἀτραμύτεον.

Στίχ: 319. ΤΑΝΔΡΙ ΣΥΝΤΤΧΕΜΕΝ Τῷ Ἐλένῳ.

Στίχ: 320. ΠΡΟΤΙ ΡΟΤΝ ΣΙΜΟΕΝΤΟΣ, Ουτω γαὶς ἐδοξεν Ἐλένω τὸ ἐκεῖ φεθρον ἐπονομάσαι, τὸν τῆς πατρίδος παραμυθύμενω πως ἴμερον· δι γαὶς Σιμόεις ἐν ἦν τῶν αἴπὸ τῆς Ιδης φευμάτων διὰ Τροίας ἵον, καὶ τῷ Σάνθῳ ἐξης σωεκβάλλον ἐς τὸν Ἐλάσσοντον.

Στίχ: 324. ΤΥΜΒΟΝ, ΚΕΝΟΝ Τῷτο δὲ ιεὶ Κενοτάφιον, η Κενήριον εἰπεῖν. Τοιαῦτα δὲ ἦν τὰ ἐγερέμενα εἰς νεκρῷ τύπον, μὴ ἐχοντας γενέρον. (Σεΐδ. ἐν Λέξ.) μνήμης ἐνεκα καὶ τιμῆς τῶν ἀλλαχόσε κατοιχομένων· Τὰ γαὶς τῷ Ἐκτορέω σώματος λείψανα, ἀπὸ Τροίας, ὅπε τὸ περιτον τέθαπτο, Θήβαζε ὕσερον, κατά τινα χρησμὸν, μετακομιδῶν ισόρηται. (παρὰ Παυσαν. ἐν τοῖς Βοιωτ.)

Στίχ: 325. ΔΟΙΟΓΣ ΣΤΝ ΒΩΜΟΙΣΙΝ Διατὶ δὲ τές Βωμές ἐδίσσευον; η ὅτι τῷ αἴτιῳ μάλισα αριθμῷ οἱ υποχθόνιοι χαίρεσσι (Φησὶ Σέρβ.) ὁπερε οἱ οὐρανοὶ τῷ περιττῷ. Ήν δὲ τετὶ ἐν τῶν Πυθαγόρεως Παραγγελμάτων (Παρὰ Πλάτ.: εἰς Βί: Νεμᾶ.) τοῖς μὲν Ουρανοῖς περισσαὶ θύειν

Ecquæ jam puero est amissæ cura parentis?
Ecquid in antiquam, virtutem animosque viriles
Et pater Aeneas, et avunculus excitat Hector?

Talia fundebat lacrymans, longosque ciebat

- 345 Incallum fletus; cum se se à mænibus heros
Priamides multis Helenus comitauitibus offert;
Agnoscitque suos, laetusque ad mœnia dicit,
Et multum lacrymas verba inter singula fundit.
Procedo, et parvam Trojam, simulataque magnis
350 Pergama, et arentem Xanthi cognomine rivum
Agnosco, Scææque amplector limina portæ.
Nec non et Teucri sociæ simul urbe fruuntur.
Ilos porticibus Rex accipiebat in amplis.
Aulaï iu medio libabant pocula Bacchi,
355 Impositis auro dapibus, paterisque tenebant.
Jamque dies, alterque dies processit, et auræ
Vela vocant, tumidoque inflatur carbasus Austro.
His vatem aggredior dictis, ac talia quæso:
Trojugena, interpres Divum, qui numina Phœbi,
360 Qui tripodas, Clarii lauros, qui sidera sentis,
Et volucrum linguas, et præpetis omnia pennæ,
Fare age: namque omnem cursum mihi prospera dixit
Relligio, et cuncti suaserunt nomine Divi
Italianam petere, et reras tentare repositas.

Sola

* * *

Θύειν, ἄρτια δὲ τοῖς χθονίοις. "Η δύο, τὸν μὲν Ἀΐδονον, τὸν δὲ Περσεφόνη
ἢ τέως τὸν μὲν Ἐγκριταῖον, τὸν δὲ τῷ ίψῳ Ἀσυάνακτον.

- Στίχ: 327. ΤΕΡΑΤΩΝ Δ' ΕΠ' ΛΕΑΠΤΩΝ. Οὐ γὰρ Λινέας αὔτος,
Φάσματα δὲ καὶ σῶματα τὸ Λινέας ἔδεξεν αὐτῷ παρεστῶν, καὶ αὐτῷ ἦδη
τυχὸν γενομένην ἐκ ζώντων, καὶ περὶ τῶν τὰν καμόντων ἐπιμέλειαι χολα-
ζόση παρεπιαζοντος.
Στίχ: 334. ΑΡΑΙΩΣ ΦΘΕΤΜΑΤΙ Ἐκ διαλειμμάτων, Φθέγξαθαι
τι ἐθέλων, ἀττα περὶ αὐτῆς καὶ Ἐλένη προπέπυσο. (σίχ. 315, ανατ.)
Στίχ: 340. ΕΚΤΟΡΟΣ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ Μόλις γὰρ αὐτῷ πιστὰ ἔναι
ἔδοκε, ἀπτα περὶ αὐτῆς καὶ Ἐλένη προπέπυσο. (σίχ. 315, ανατ.)
Στίχ: 341. ΩΠΑ Θ' ΟΜΟΣΤ ΑΤΔΗΝ ΤΕ ΚΑΘΕΙΓΣΑ: Εἰς αἰδῶ χη-
ματίζει τὼν Ἀνδρομάχην, ἐντρεπομένην τῷ περὶ τῆς μετὰ αὐθέος ἐπέρε
οὐλίας διερωτήματι.

- Στίχ: 342. Ω ΚΟΥΡΗ ΠΡΙΑΜΟΥ Ορεις ὅπως τὼν ἐπ' ἐυθέας πρὸς
τὸ ἐρώτημα παρεκκλίνεις απάντησιν πινθανομένεις γάρ, θρινος ποτὲ αἰσθη-
τη ἐσαι αἰσθέται, ή δὲ τὼν Πολυξένεω μακαρίζει τῷ λόγῳ, τὼν ἐπὶ Γάιον
Ἀχιλλέως τάφῳ σφαγιαθέσσαν, καὶ τὸ ἄνθος εἰτα τῆς ἀγνίας ἀδικτον ἐς
τέλος τηρήσασαν. Πολυξένης γὰρ Ἀχιλλεὺς ἐραθεῖς, ἐν ὧν πυρφένεται ἐν
τῷ Ναῷ τῇ Θυμῷ Βρεύεις Ἀπόλλωνος υπὸ Πάριδος δολοφονεῖται ταφεῖς δὲ
ἐπὶ Τροίας, Φωνὴν αὐφίσσιν ἐπ τῷ Τύμβῳ, ἐπισφαγγίωσι οἱ τὼν ἐρωμένων
ἐξαιτέμενος, καὶ λαυριβάνει, ὡς ἐπτεῦθεν φαψανδεῖς οἱ ημέτεροι. παρὰ ἄλλοις
γάρ ἄδων τῶν μὲν, κατὰ τὴν αἰτιπέρας Ιερόνησον, ἐπὶ τῷ ἐκεῖ δομῇ
θέντος Ἀχιλλέος Κενηρίσ τὼν Κόρεων τυθῆναι καθισορθόντων· τῶν δὲ, αὐτῶν
ἐκεῖσαν, ἀτε δή αἰτορῶν, τῷ ἐρατῷ ἐνστελλόμενοι.

Στίχ:

Ἐκνοος ἔδε, μέγα πτῆξεν τεράτων δὲπ' ἀέλπτων,
Ἐν μέσσῃ δίγησε θέη, λίπε δὲ σέα θέρμη.
Κάππεσε τὸ ἄτα μόγις, μετὰ δηρὸν Φθέγγετο τοῖα:
Ἡ σύγ' ἀληθῆς ὄψις; ἀληθῆς δὲ ἄγγελος ἥκεις
Παῖ σὺ Θεάνης; Ἡ ζῶν; αἴ δέ κε Φῶς σε λελοίπει,
Πᾶς Ἔκτωρ; ἦ, καὶ κραυγηδὸν δάκρυα χεῦε.
Μακρὸν δὲ ἀρ βώσρει, καὶ λύγης πάντα δὲπίμπλα.
Τιώ δε δὲγὰ ἐκδάσει, καὶ ἀραιῷ Φθέγματι χαίνων,
Ἐν βραχέσιν μόγις ἔκφρον ἀμέβομα, ὡδὲ ἐπέεσσι:
Ζῶν μὲν ἐγὼ, ζωὶ δὲ ἀνὰ λοιγια λοιδιά θὲ εἰκαν.
Μηδὲ σύγ' ἐνδοίασε ἀληθέα ταῦτ' ἐπιδέρκη.
Ωμοι τὶς πότμος χήρια τοιεδὸν ὁμολέκτρα
Δέκτο σε; τὶς σε τύχη ἀλις ᾧδις ἦν ἀξιον ἔδειν;
Ἐκτορος Ἀνδρομάχη, ἦ Πύρδος ἥθα ἀκοίτη;
Ἡ δὲ ἀπαμέψατο, ὥπα θὲ ὅμος ἀνδιὰ τε καθεῖσα:
Ω κέρη Πριάμος πασῶν γε μακάρτατος οἴη,
Δηΐῳ ἦν τύμβῳ ἀποιᾶς ὑπὸ τείχεσι Τροίης
Πέπρωτ ἐκθανέειν, ἦτ' εἰ παλάχη κληρώθη,
Οὐδὲ ἄρ εἰπὶ κρατέοντος ἔβη λέχος ἀντιόωσα.
Ημεῖς πιμπραμένης γε πάτρης πολλῷ διὰ πόντων
Ἀχθέσαι, Φύτλης Ἀχιλῆς ἀλαζονῶν τε,
Αἰτηστὴ τὸ ἔτλημεν ὕβριν πειθήνοις ὃς περ
Ἐκδοτος Ἐρμίονη Ληδαίη, καὶ γ' ὑμεναίοις
Ἐκ Σπάρτης, δάλια δάλιψ μὲν Ἐλένω μεθέηκεν.
Ἄλλα μιν, ἀρθέστης ἀλόχοιο, Φλοξὶν ἐρώτων,
Ηδὲ τὸ Ἐριννύσι κάρτ' ἐπισεύμενος ἥτορ Όρέσης,
Πρὸς βωμοῖς πατρίοις ἀφύλακτον ἔοντα κατέκτα.

330

335

340

345

350

Τῶς

Στίχ: 346. ΉΜΕΙΓΣ ΠΙΜΠΡΑΜΕΝΗΣ κτ: Ἐαυτὶν ταλανίζεις Ἀνδρομάχη, ὡς
χέτλια παθόσσα, καὶ ἀπολογίαν ἀμαὶ οἴον τινὰ ὑπὲρ ἐαυτῆς παρενείρει,
ὡς ἄξα οἴκτε μᾶλλον ἦ μομφῆς εἴη αἰξία, τῆς μετὰ Πύρδος ὁμιλίας ἔνεκα,
μηδαμῶς ἐκβῆσαι, αὐλὶς ὑπὲρ ἀνάγκης ταῖς τοῦ ἀλαζόνος αἰξηῖς ὁρέζεσι κα-
θυπείξασα.

Στίχ: 349. ΕΡΜΙΟΝΗΙ ΛΗΔΑΙΓΗΙ. Τὰ συμβάντα ἔχης διέξειν, ἀπερ
ἀνωτ. (σιχ. 315.) δηλαδομεν. Ληδαίη δὲ ἡ Ἐρμίονη ἐπωνυμεῖται ὡς ἐκ τῆς
μητρομήτορος. Ἐκ γαρ Διὸς καὶ Λήδης Ἐλένη ἐκ δὲ Ἐλένης καὶ Μενελάου
Ἐρμιονη. (Ἀποδόδ. Βιβλ. Γ. Κεφ: Γ. καὶ ΙΑ').

Στίχ: 352. ΟΡΕΣΤΗΣ, Πύρδος γαρ, μετὰ τὸν ἐκ τῆς Αἰχμαλώτες Ἀγ-
δρομάχης ἀντῷ τεχθέντα Μολσοσὸν, ἔρωτι ἀλέστις Ἐρμίονης τῆς Μενελάου,
καὶ περ Όρέσην προκατηγγυημένης τῷ Αγαμέμνονος, ὑπὸ τούτῳ ἐπιβε-
λευθεῖς ἐδολοφονήθη, ἐν δὲ πρὸ τῶν βωμῶν ἐιώς τῶν Ἀπόλλωνος ἀπροφυ-
λάκτως εἶχε, μηδὲν τοιετον παθεῖν ύφορώμενος.

Στίχ: 353. ΠΡΟΣ ΒΩΜΟΓΣ ΠΑΤΡΙΟΙΣ Οἱ μὲν, οὓς Ἀχιλλές Πύρδος
ἴδευσε τῷ γεννήτορι, πατρίεις δὲ Ποιητῆς ὁδε, Φασὶ, καλεῖσθαι δὲ, δτι καὶ
Πάτερις, ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀχαιας Πατρῶν πόλεως ἀκάθετος Ἀπόλλων, ὡς
καὶ Κιάθιος δή, καὶ Λύκιος, καὶ Θυμβρέας ἀλλοδεν. Οἱ δὲ δτι καὶ ηλιος,
ὅς ἐστιν ὁ Ἀπόλλων, πατήρ ἐστιν ἀπάστις γενέσεως. Ἀλλὰ δέδειν ὅμιλη δέον
ἔτω σκύλεθμα περὶ τούτῳ. Πατρίεις γαρ βωμούσι ἀπλῶς νοητέον τούτον ἐν
τῇ Ἐλλαδί, πρὸς αντιδιαστολὴν τῶν ἐν τῇ Τροίᾳ, ἐν οἷς αὐτῷ Πύρδος ὁ γεν-

Βιβλ. Γ.

L

γητως

- 365 Sola novum, dictuque nefas, Harpya Celæno
 Prodigium canit, & tristes denunciat iras,
 Obscenamque famem. Quæ prima pericula vito?
 Quidve sequens tantos possim superare labores?
 Hic Helenus, cæsis primum de more invencis,
 370 Exorat pacem Divum, vittasque resolvit
 Sacrae capitis, meque ad tua limia, Phœbe,
 Ipse manu multo suspensum numine ducit.
 Atque hæc deinde canit divino ex ore sacerdos:
 Nate Deâ (nam te majoribus ire per akum
 375 Auspiciis, manifesta fides; sic fata Deum Rex
 Sortitur, volvitque vices: is vertitur ordo)
 Pauca tibi è multis, quo tutior hospita luctres
 Æquora, et Ausonio possis confidere portu,
 Expediam dictis: prohibent nam cætera Parcae
 380 Scire Helenum, farique vetat Saturnia Juno.
 Principio Italianam, quam tu jam rere propinquam,

Vici.

* * *

νήτωρ ὁμοίως ἀνύξηται· πάντα γάρ παραπλησίως τῷ φιᾶτι ειώκεστεν,
 ὡς καὶ τῷ φύσαντι ἄμφω γάρ δολῳφονηθέντες πεπτώκασιν ἄμφω δὲ
 ἐπὶ Τμενάνιος ἀντοῖς τελεμένοις ἄμφω δὲ πρὸς τοῖς βωμοῖς τοῖς γε τῷ
 Ἀπόθλωνος. Αλλὰ ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς ὁ γενέτης πρὸς τοῖς αἰδοφεποῖς, ὁ δὲ
 Πύρρος ὁ γὰς πρὸς τοῖς ἐπιχωροῖς τε καὶ πατροῖς.

Στίχ: 354. . . . ἈΦΙΚΕΤΟ ΚΛΗΡΟΣ. Διὰ Μολοσσῷ δηλονότι τῷ ἐξ Ἀνδρο-

μάχης, ἦν Ἐλενος, Πύρρος δεδοκότος, ἐγύματο.)'Ανωτ: σίχ. 315.)

Στίχ: 356. ΧΑΟΝΙΗΝ ἈΠΟΤΡΩΟΣ ΧΑΟΝΟΣ. . . . , Μέρος τῆς
 Ἡπαίρης ή Χαονία, μέσον Θεσσαλίας τε καὶ τῶν Κεραυνίων ὀρέων κειμένη,
 πάλαι μὲν Καρπανία κληθέσσα, ὡς ὅτι πεδιὴ, ὀρεινὴ γάρ ἦν τρίναντίον
 ἀπὸ δὲ Κάμπης τῷ ἐν αὐτῇ βασιλέυοντος ὕπερον δὲ Χαονία διὰ Χάονα,
 τὸν εἶτε ἀδελφὸν. ἐδὴ ἔταιρον, ὃν Ἐλενος ἐπὶ κινηγεσίᾳ παρατοξεύσας
 ἀκον ἀνεῖλεν· οἱ δὲ ἄλλοι, διὰ τὸ Χάονα ἐκόντα ἐκυτὸν ὄσιωσαν, λοιμῶ
 τῆς χώρας ὀλεθρίῳ πιεδομένης, καὶ χρησμῷ τινος τιὼν ὄσιωσιν ἀπειπ-

σαντος.
Στίχ: 361. ΤΟΝ ΣΟΙ ΕΝΙ ΤΡΟΙΗΝ Οὗτος ὑπὸ Μάρωνος ἡμιτελὲς πα-
 ρελέφρη τὸ ἐπος, ὥσπερ καὶ ἄλλα ἐνιαχά τινα, οἱ δὲ ἐκάσται πάρειν
 ἀντὸν προθέται, δευτέραις ἐπειτα φροντίσιν ἐπανορθώσειν τὰ φαντασμά-
 να. Καί τις μὲν ἐτόλμησεν ἀναπληρώσαν τὸ ἡμιτίχιον ἐπιστικάψας:

„Quem tibi jam Trojā (reperit fumante Creusa;) ἤτειν

„Τὸν σοι ἐνὶ Τροΐῃ (ἐγκάπνῳ τίκτε Κρέουσα)“

·Αλλὰ ἀφλε γέλωτα.

Στίχ: 362. ΗΡΟΓ' ΑΠΟΙΧΟΜΕΝΗΣ ιτ: Πόθεν δὲ ἄρε τὰς Κρεάτης ἀφάγ-
 τωσιν Ἀνδρομάχη ἀχεν αἰδέναι; Αλλὰ οὐτοὶ ἐξ Ἐλένης μαθησοκ μαντικῶ
 ὄντος· η ἐκ Φύμης ποθὲν πυθομένη, ὅπερ ἄμενον ἴσως. Όν γάρ αἰκεστον
 ὅδε (κατὰ Σέρβων) τιὼν μητέρων ἀντὶ τῆς μητρίδος, οἵτε ἀντὶ τῆς πατ-
 γίδος εἰρηθασ· τίνας γάρ ἀν ἔχοι λόγον εἰκότα, τὸ μηδὲν δὲλως περὶ Κρεά-
 της ἐνακθίωσι διαπυθέθαι τιὼν Λερδομάχηων, περὶ γυναικὸς γυναικα καὶ
 αὐγχισθευσαν, ὅπότε δὲ καὶ περὶ τῶν περιττῶν ἐκ ἐνκαύρως πελυπράγμονεν
 ἐπεβάλλετο, οἷον εἰ τῆς τεκάσης (εἰ δὲ βέλει καὶ τῆς πατρίδος). Αἰσι-
 γεξ διασώζει τιὼν μνήμων; καὶ εἰ κατὰ τιὼν τῶν προγόνων ἀρετιῶν ὁ παῖς
 ἐπιδίδωσι; καὶ εἰ πρὸς ζῆλον τὸν τῷ Πειστὸς καὶ τῷ Μητραδέλφῳ ἀποτυ-
 πέται διά μημέσεως;

Στίχος

Τώς δὰς Νεοπτολέμῳ τεθνόντος ἀφίκετο οὐλῆρος

Κοιρανίης Ἐλένω ὃς Χαονίης ὄνομ' ἀγρὺς,

Χαονίω τε ὅλω, ἀπὸ Τρωὸς Χάονος ἀπε.

Πέργαμά τ', Ἰλιακόν τε δόμησε τόδ' ἔρεσιν "Ασυ.

Ἄλλα τίνες σ' οὖροι; τίνες ἀρεὶς δὲ δινάκαιαι μοῖραι;

Τις δὲ Θεῶν ἀγνῶτα κατήγαιγε τὰς δὲ σπέλεις χώρας;

Τίπτε δὲ Ἀσκάνιος πᾶς; οὐδὲ ἔτι ηὔρεις αφύσσει;

Τόν σοι ἐνὶ Τροίῃ

"Η δὲ ὅγ' ἀποιχομένης μέμνηται δῆς περι μητρὸς;

"Η δὲ ἐπὶ τῷ προγόνῳν ἀρετῶν τόνδ', ηὔρεις τε,

Αἰνείας τε τοκεὺς, καὶ μητρῶς θήγυβταν "Εκτωρ;

Τοῖα δὰς δακρυχένσ' ἐρέανεν ἀτάρ τ' ἐπὶ τοῖσι

Μακρὸν δὴ κλάεν· ἔτι δὲ τειχῶν "Ασβας "Ηρως

Πριαμίδης "Ελενος, πολλοῖς σιν ὀπάσσιν ἐλθῶν

"Εγνω τ' οἰκέας, χάρων τ' αὐτὰ τάχθα θύγε.

Πολλὰ δὲ δύ' ἐν μέσσω ἐπέων κατὰ δάκρυα λεῖθεν.

Ἀντάρ ἐγὼ Τροίων προτιβάσκων, παυροτέριωπερ,

Πέργαμα τυτθά τε τοῖς πρόθεν μεγάλοισιν ὁμοῖα,

Καὶ διοῖ λεψυδρόντα δὲ, τὸν Σάνθον καλέσσιν,

"Εγνων, ηδὲ πυλῶν Σκαμῶν σαθμὰς περιβάλλον.

Τώς δὲ ἀμα καὶ Τεῦκροι Φίλιον περὶ γῆθεον "Ασυ.

Πάντας ἐν ἐνρυδόμοισι δέδεκτο δὲ "Αγακέ μεγάρωισι.

Μεσσηγὺς δὲ αὐλῆς λεῖθον Βάκχον δεπάεσσιν.

"Οψα δὲ ἐπὶ χρυσά πάρα κρητῆρας δέτ' ἔχεσσιν.

355

360

365

370

375

I. 3
* * *

"Ηδη

Στίχ: 372. ΤΟΝ ΣΑΝΘΟΝ ΚΑΛΕ'ΟΤΣΙΝ, Όμωνύμως τῷ Τρωϊκῷ, ὃς καὶ Σκάμανδρος ἐκαλεῖτο, ἀπὸ δὲ τῆς Ιδαῖας φέων καὶ μυγνύμονος τῷ Σιμόεντι ἐπὶ τὸν Ἐλάσσοντον σιωπεύασθαι. Σάνθος δὲ εἴρηται, ὡς Ἀριστοτέλης φησὶ (περὶ Ζω. Ιε. Βιβλ: Γ. Κεφ: Ι'.) τῷ ξανθῷ προβάτῳ ποιεῖν διὸ καὶ τὸν "Ομηρον, Φασίν, αὗτὴ Σκαμάνδρες Σάνθον προσαγορέουσεν αὐτὸν. τὰ δὲ αὐτά καὶ Αἰλιανὸς (ἐν τῇ κατ' αὐτὸν Ισορλᾳ τῶν Ζώων, Βιβλ: Η. Κεφ. ΚΑ.) καὶ Πλίνιος δέ (ἐν τῇ Φυσ. Ιε.) ὃς διαφόρες καὶ ἄλλας ποταμοίς καταλέγεται, ἐξ ὧν ταὶ πώεις πίνονται ποιῶς χρωνυταφ. Ἐν γαρ Φαλισκῷ, τὸ ὄδωρ πωμενον λευκὰς τὰς βόας ποιεῖ· ἐν δὲ Βοιωτίᾳ δὲ ποταμὸς Μίλας, τὰς δὲ μελαίνας· Κηφισὸς δέ. ἐκ τῆς αὐτῆς νάσων λιμνης, λευκὰς· Πηνείος δὲ μέλιτις μελαίνας· Σάνθος δὲ ὁ παρεῖ τὸ "Ιλιον Σάνθος. Σημείωσον δέ, τὸν Σαυδον, εἰρηκέναι, τὸν παρεῖ τὸ "Ιλιον· ἐπεὶ καὶ Σάνθος ἔτερος ἦν κατὰ τὴν Λυκίαν φέων, πολλῷ τε μείζων τῷ Ιλιέως καὶ δακτυλέζερος, ἀπό ταύρη κατειθεὶ τῷ ἔρει, καὶ προς τὴν ἕγγυς Πατάρων ἐμβάθων θάλασσαι. Τῷ δὲ φη ποταμῷ τῷδε τὸ μέγεθος καὶ τὸ Βαθός εικάσαιε τις, ἐκ τῷ δὲ αὐτῷ συμβίωσις ἴσορθείτος πολιορκήμενος γαρ οἱ Σάνθοις ὑπὸ Βράτης, τῷ δὲ ποταμῷ παρεῖ τὴν πολιν παραβρέοντος, μπεντχόμενας διεδίδασκον· θάλασσαιτα δὲ αιτίων δὲ πόρος καθιεμένων εἰς Βιθύν, ὡν τὰς ἄκρας καθάπτει προσηγριμένους διεσήμανεν ἐνθὺς τὸν ἐνχεθέντα. (Πλάτ: εἰς Βι. Βεστε.)

Στίχ: 373. ΉΔΕ' ΠΥΛΩΝ ΣΤΑΘΜΟΤΣ ΣΚΑΙΩΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ· ΌΡΑ ἐν τῷ Α. τῆς Αἰ: σίχ. 525, ἐπωε καὶ Τρωιάδες, πικροραμένης αὐταῖς καὶ ἐκπερφυμένης τῆς πόλεως, τῆς τῶν θυρῶν σαθμᾶς τῶν οἰκου περιβάλλοντο τε καὶ κατηγερόντο. Άλλ' οὐ μὲν τῶν πατρῶν μελάθρων φρος Βίλην ἐξαπαγόμενη, Αἰνείας δὲ ἀλλ', τῶν φυτερ κατειλιπεῖ ηγάγοσαι, ταῖς ἐκ τῶν προσομοιωμένων αἱματγέπως αἱατψώσεσι διαμημονεύων.

Στίχ:

Vicinosque, ignare, paras invadere portus,
 Longa procul longis via dividit invia terris.
 Ante et Trinacriâ lentandus remus in undâ ,
 385 Et salis Ausonii lustrandum navibus æquor.
 Infernique lacus, Æææque insula Circes ,
 Quam tutâ possis urbem componere terrâ .
 Signa tibi dicam: tu condita mente teneto.
 Cùm tibi sollicito, secreti ad fluminis undam ,
 390 Littoreis ingens inventa sub illicibus sus ,
 Triginta capitum foetus enixa jacebit,
 Alba, solo recubans, albi circum ubera nati;
 Is locus urbis erit; requies ea certa laborum.
 Nec tu mensarum morsus horresce futuros;
 395 Fata viam invenient, aderitque vocatus Apollo.
 Has autem terras, Italiique hanc littoris oram ,
 Proxima quæ nostri perfunditur æquoris æstu ,
 Effuge: cuncta malis habitantur moenia Grajis.
 Hic et Narycii posuerunt moenia Locri ,
 400 Et Salentinos obsedit milite campos
 Lyctius Idomeneus: hic illa ducis Melibœi
 Parva Philoctetæ subnixa Petilia muro.
 Quin, ubi transmissæ steterint trans æquora classes ,
 Et positis aris jam vota in littore solves;
 405 Purpureo velare comas adopertus amictu ,
 Ne qua inter sanctos ignes in honore Deorum
 Hostilis facies occurrat, et omina turbet.
 Hunc socii morem sacrorum, hunc ipse tenet ;
 Hac casti maneant in religione nepotes.

Alt

* * *

Στίχος: 379. . . . ΛΑΙΦΕΑ ΠΡΗΘΩΝ. "Ομηρ. Α. Ίλ: σίχ. 48ι.

"Ἐν δὲ ἀνεμος πρῆσεν μέσον ισίου

Καὶ Ὁδος. Β. σίχ. 427.

"Ἐπρησεν δὲ ἀνεμος μέσον ισίου

Στίχος: 381. ΤΡΩΙΓΕΝΕΣ ΣΥ' 'Ἐν πάντι εἶδε Μαντικῆς ἄριστον
 ἐνταῦθα τὸν Πραιειδῶν παρεῖγον Ἐλενον ὁ Ποιητὴς. Καὶ γάρ τοι ὑπὸ Ηβ
 'Απόλλωνος ἐμπνεόμενον, καὶ ὡς ἐκ τῆς τρίποδος χρησμοδεῖντα αποθεάζει,
 καὶ ἐκ τῆς ἐν Κλάρεω δαφνῆς θεωριῶδειντα, καὶ ἐκ τῶν ἀσέρων τὰ ση-
 μανόμενα ἀναπτύσσοντα, καὶ ἐκ τῆς ὄρνιθων Φωνῆς τε καὶ πτήσεως τὰ
 αποβησόμενα προσαναφωνεῖντα· οὗτοι πάσταν ἀπλῶς ἰδέαν Μαντικῆς ἐπι-
 σήμιης τῷ Τρωίγενεῖ φέρων προσεπειώσευστε τοιότον αποφήνας, οἷος καὶ
 παρεῖ Κοίντη τῷ Καλαβρεῖ (Βιβλ: ΙΒ. τῶν Παξαλεπομ: σίχ: 4.) ἐπε-
 φωνυμος παρεισαται Κάλχας:

"Ἐν εἰδὼς ἀνὰ θυμὸν ὑπὲν ἐννεσίης ἐκάτοιο,

"Πτήσιας διωγῶν, ηδὲ ἀσέρας, ἄλλα τε πάντα

Σήμαδ', ὃστε ἀνθρώποισι θεῶν ίότητι πέλονται.

Στίχος: 287. . . . 'ΑΡΠΤΙΑ ΚΕΛΑΙΝΩ' "Ορες ἀπειροῦ
 λουγαλέη Μάντις αὐτῇ, τοῖς περὶ Αἰγαίου ἥπελησε προσκυρήσοντα· (Ἀναλ:
 σίχ. 266—274.)

Στίχος:

"Ηδη δ' ήμαρ ἐπ' ήμαρ ἔχάρει, αἱ δὲ τε αὔραι
Ίσια κίκλησκον, νότος ὥρτο δὲ λαύφεα πρήθων.

Τοῖα δ' ἔγω μάντιν μετέειπον καὶ ερέεινα:

380

Τρωΐγειὲς Σὺ θεοπροπέων, ὃς τὸ ἀθμα τὸ Φοῖβο,

"Ος τρίποδας, δάφνιω τε Κλάρος, ὃς τάρεά τὸ οἴδας,

Οἰωνῶν γλώσσας τε, ὄκυπτερά θ' ὅσσα προφάνει·

Εἰ δ' ἄγ' (ἐπεὶ πλεῦ μοι κατὰ θύμον πάντα ἐσεῖθαι)

Ίρα τὸ ἔφηνε Θεῶν δὲ μὲν ἀπάντων θέσφατα πεῖσεν.

385

Ἔταλίω αὐτεῖν, καὶ γῆς πειρᾶθ' ἀπεχάσης·

Καυνόν ίδιον ἄφραζόν δὲ Αρπυια Κελαινῷ οἴη·

Τέκμαρος ἀειδὲς ήμιν, ἀλεγενιώ δὲ ἔγγειλε μῆνιν,

Βελιμίω τὸ αἰχρῶ.) Φάδι δὴ, τί πρωτὸν ἀλύξω;

"Οττι δὲ ἐφεσσόμενος καμάτων τοσσῶν δὲ ὑπερέξω;

390

"Ἐνθ' Ἐλενος πρωτιστα σωῆθεα θύματα φέξας,

"Ἐκ τε Θεὰς μείλισσεν, ἀτάρ τε σέμματα λῦεν.

Τὸ ἀμφὶ ιερὸν κράας προτὶ σὰς δὲ ὡς Φοῖβε πυλῶνας,

Χειρὸς λαζόμενος, κάτοχον μάλα ἤγε μὲντα.

Αρητήρος δὲ ἔνθες, σομάτων ἐκ φθέγξατο τοῖα:

395

Τιὲ Θεῆς (πιεὶς μὲν ἐπ' ὕσσους μέίσοι πόντον

Σὲ πλώειν. Τὰς γάρ νυ Θεῶν ὑπατός γε ἀπάντων

Κλήρος Μοιράων διέπει, ἀντάρ μεταμείβει·

"Ηδὲ ἄρα δὴ σρέφεται τάξις.) βραχές ἄττα ἔγω τοι,

"Οφρα κεν ἀσφαλέως ὁθνήια λαύτματα πρήσης,

"Ορμῶ δὲ Αὔσονίω προτικέλσης, ταῦθ' ὑποθήσω·

"Ως Ἐλενον τὰ πλεῦνα ἐρυκακέσσ' αἱ Μοιραὶ

"Ιδιεναι, ἐξαυδῆν τὸ ἔργαι χρυσόθρονος Ήρη.

Πιὼτα μὲν Ἄταλίω, τὰς ἔγγυδι ἔμμεναι οἵτε,

Τῆς τὸ ἀδαής μενδεις ἀγχῷ καταβήμεναι ὅρμας,

Τῇλ' ἄνοδος μακραῖσιν ὁδὸς γε ἀπειργαθε γάμαις.

400

Κύμασι Θρινακίης χρειώ πάρος Ίφι ἐρέσσειν,

"Ηδὲ ἄλλος Αὔσονίης μέγα νήεσι λαῦτμα περῆσαι,

Καὶ

* * *

Στίχ: 391. ΕΝΘ' ΕΛΕΝΟΣ κτ: Ως ιερεὺς ἄμας ηῷ θεοπρόπος, ιερὰ φέξας Τὰ νομιζόμενα, ηῷ Θεοῖς ἐυξάμενος, οἱς τε τὰς κεφαλιῶν τεταυνίωτο τὰ σέμματα λύσας, ἐτα χειρὸς Αὔτεις λαβόμενος, ἐξειῶτι ηδὴ ἐνθεσιῶν τὰ ἀποβησόμενα προσαγγέλλει.

Στίχ: 406 ΤΗΛ' ΑΝΟΔΟΣ κτ: Καὶ μὲν ὁχίς ὅτως μεγάλοις τοῖς διαεῖμασι, Βεθρωτὴ Ἄταλα ἀφέσηκεν, ἐτι δὲ ὡς εἰπεῖν ἐκ γειτόνων. Άπλ' εἰμὶ γαρ τὴν θέσει, τοῖς γεμιώ ἐκ Μοιρῶν θεοφάτοις, ηῷ μάλα πέρδειον τὸ οὗτον τὴν Ίταλία Τρώων ἀπέγυσα. Άλως τε, ηῷ δὲ περὶ τὰς Σκελίαν πλεῖς, ητε ἐπέκεντα διὰ πελάγης τὴν Τυρρηνικὴν Ναυτιλία, ὁχίς ὅτως ἐν βραχεῖ περαίνεται, γδὲ δυχερεῖῶν ηῷ κινδύνων πάμπαν ἀπήλαυται, τοῖς ἀπὸ θεωπρωτῶν ἀναγομένοις ἐπὶ τὸ Λάτιον.

Στίχ: 407 ΚΥΜΑΣΙ ΘΡΙΝΑΚΙΟΙΣ κτ: Θρινακίας τε ηῷ Τρινακρίας, ἐξ ης τὰ κύματα διότι η Σικελία καλέται, δρα Α'. Αἰν: 51χ. 216.

Στίχ: 408. ΗΔΑΛΟΣ ΑΤΣΟΝΙΗΣ κτ: Τὸ ἀπὸ τὴν Λιγυστικὴν πελάγης ἀχεις Σικελίας, οἱ μὲν Θυσκίαν θάλασσαν, οἱ δὲ Τυρρηνικῶν, οἱ δὲ Εἄλιας Νοτίαν, οἱ δὲ Δαστίγιοι κατωτέραν ὠνόμασαν· τὸ δὲ ἐπέκεντα Σικελίας ἐς γ' Βιβλ. Γ'.

M

ἐπὶ

- 410 Ast ubi digressum Siculæ te admoverit oræ
 Ventus, et angusti rarescunt claustra Pelori:
 Læva tibi tellus, et longo læva petantur
 Aequora circuitu: dextrum fuge littus, et undas.
 Hæc loca vi quondam, et vastâ convulsa ruinâ,
 415 (Tantum ævi longinqua valet mutare vetustas)
 Dissiluisse feront; cum protinus utraque tellus
 Una foret, venit medio vi Pantus, et undis
 Hesperium Siculo latus abscondit, arvaque et urbes
 Littore diductas angusto interluit æstu.
 420 Dextrum Scylla latus, lœvum implacata Charybdis
 Obsidet, atque imo barathri ter gurgite vastos
 Sorbet in abruptum fluctus, rufusque sub auras
 Erigit alternos, et fidera verberat unda.
 At Scyllam cæcis cohicit spekunca latebris

Ora

* * *

ἐπὶ τῷ κατὰ Κίρκηιν Σαλαντίνων ἔκφρασι, Ἀυσόνιον πέλαγος Πολύβιος προσηγόρευε· (παρὰ Πλιν. Φυσ. Ισρ. Βιβλ. Γ. Κεφ: Ε'). Η δὲ Αυσόνιος μέρος ήν τὸ Λατίς ἀπὸ τῶν οἰκησάντων Ἀυσόνων σύτῳ κληθέν (Αὐτ: αὐτ:); ἡ δὲ Κίρκη, ὁ πρῶτος θεὸν κατὰ Φώμιν βασιλεῦσαν πρὸς την ισορροπτα, Ὁδυσσεῖ χρηγανώς ἐκ τῆς Κίρκης ἡ κατὰ τὸν τὸ εἴδυτον γράψαντα, ἐκ Καστρύψεω γεννηθεῖς τῷ "Ἀτλαντι". (Εὐσ. ἐν Σημ. τοῖς εἰς Δανύσ. τὸν Περιπτ.)

Στίχ: 409. ΚΑΙ' ΛΙΜΝΑΣ Τ' ΑΙΔΟΥ, . . . Τὸς λάκκες λέγεις Λακρῆνον Τε ἡ Λαιρενον, περὶ ὃν ἔσιν ἡ σεσημεῖναται, Γεωργ. Β. στίχ. 186. ηγ. Δ'. 594. Ην δὲ τῶν εἰρημένων μεταξὺ λημῶν αὐτὸς Βαθὺ, διὸ δὲ η εἰς Αδε μεροθένετο καθόδος.

Στίχ: Αὐτ: ΝΗΣΟΝ Τ' ΑΙΔΗΣ ΚΙΡΚΗΣ, Τῶν ἐπὶ Λατίς Αὐσονίων ἀκτῶν ὡς ἔγγισα ἡ Κίρκη τὴν Νήσον, ἡ Οδυσσεὺς προσέχει Κύκλωπας τε καὶ Λαιρευγάνας διαφυγῶν. Όδ, Κ. 135.

,Αἰαίνῳ δὲ εἰς τὸν ἀφικόμεθ', εἴδει δὲ ἔσκε

"Κίρκη ἐυπλόκαμος
 Τὸ δὲ Αἴαίνος ἐκ τῆς οἰκέσους καὶ τῇ γῆτῷ ἐπώνυμον, οἱ μὲν ἀπὸ τῆς Αἴας, Φασὶ, παρηγάνου, ἥτοι τῆς γῆς καθός καὶ παρὰ Χαλχαῖς, Πόλις ἵνα ὄνομα Αἴαίνα, καὶ Αἴαίνος ὁ Κολχικὸς, καὶ Αἴτης Σασιλένες Κόλχων. Οἱ δὲ ἀπὸ τῆς (αἱ αἱ) χετλιασικὴ παραγγον, ἐπαναδιπλωμένης ἐν πένθεσι, διὸ τὸν ἐπισυμβαίνοντας ἴσως τοῖς ἐν τῇ Νήσῳ περιπίπτουσιν ὑπὸ Κίρκης, εἰς κτήνη τε καὶ Θηρία οἰκτραν μεταμόρφωσιν. Καθ' ἡμᾶς ἀλλ' ἐν η Νήσος τῷ ηπείρῳ σπεχέται, καὶ ἔσι τὸ νῦν Κίρκαιον ἀκρωτήριον, παρ' Ιταλοῖς ίπο monte Circillo: τὸ μεταξὺ πορθμὸς τυχὸν, ἐξαστμίσει τε τὸν μύδατος, καὶ ίλιός ἐπισυμφορήσεις κατὰ Βραχὺν συγχωμέντος ὁ καὶ Πλίνιος ὑπεληφίνας δοκεῖ. (Φυσ. Ισ. Βιβλ. Γ. Κεφ. Ε.)

Στίχ: 413. ΣΥΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΤΕΤΜΗΣ Ἐκ πλεονόνων ἀματ τομηρίων η πλίσια τῷ προβρήσει σωσπαρτίζεται. Καὶ γάρτοι μιδάσκεται Αἰνείας, οτι καὶ καθ' ἑαυτὸν ἴδιᾳ ἐληνύων, καὶ τῶν ποταμῶν εἰ πόρδω φεύθεων, καὶ Σωῦ ἐκέστε ἐνέργεια, καὶ ταύτων μεγάλων τὸν σύγκαν, καὶ χρόνα λευκήν, καὶ ὑπὸ τοῖς παροχθίοις πρίνοις, καὶ τεκέσσαν ἀρτί, καὶ τριάκοντα τὸν αριθμὸν τὰ τεχνέντα, καὶ τῷ τεκέσῃ ἐμόχροα.

Στίχ: 416. ΧΩΡΟΣ ΟΔΑΣΤΕΟΣ κτ: Τὸς πάλεως Ἀλβης, ην ὅπερον Αἰνείας δομήσειν ἔμεδε, καὶ τὸς λευκῆς χροῖας αὐτῆς Τε τὸς Συὸς καὶ τῶν Σκύρων, ἔτως ἐπονομάσειν. Αἶβυτον γαρ τὸ λευκὸν φωνὴ τῇ Ρωμαίων ἥτοι Ἀλφὸν καθ' Ἐδελωτες, οὓς ἀπὸ τῆς ἀλφω φήματος, οπερ ἐσι τὸ εὔρισκω φέδιον γαρ τὸ λευκὸν ἐνερθῆναι, οὓς διεψιλεστέας τὰς τὸ φωτὸς αἰγίνας ἐξαντιπέμπον εἰς ὅρασιν.

Στίχ:

Καὶ λίμνας τὸν Ἀΐδην, νῆσον τὸν Αἰαίης Κίρκης,
Πρὸν κεν ἐπ' ἀσφαλέος χθονὸς ἐξέσιται οὐδὲν δομῆσαι.
Σήματ' ἔγω Φράσομαι, σὺ δὲ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσαι.
Εὗτ' ἄν μερμαύρων ίδια ποταμοῖς κατὰ ρέας,
Σῶν μεγάλων τέτμης, πρίνοις ὑπὸ ταῖσι παρὰ ὅχθαις,
Ἡ δὲ γόνυς προκέοιτο τριήκοντ' ἐκ φὰ τεκτῶν,
Ἄργης δὲ ἀργηντα τέκη ἀμφὶ όχθας εἴη,
Χῶρος δέ οὖτος Ἀτεῖος, ηδὲ ἀμπαυμάσιοι ἔμπεδον ἀσθλων.
Μηδὲ σὺ ἐσσομένας δαυτῶν δειδίσσεο δῆξεις.
Μοῖρας οὐδὲν τέτμωσι, παρακληθείς τε Απόλλων.
Τάς δὲ ἄρα γαύας, καὶ τάδε Ἰταλίδος πέρατ' ἀκτῆς,
Ἄμφ' ἦν ἡμετέρος πελάγος περιχένεται οἶδμα,
Φεῦγε τὰ γὰρ πάντα Γραικὸς νακὸς Ἀτεῖος νομία.
Ἐνθάδε δὴ δειμαντο Ναρύκιοι σφρατιᾶ περιέργει
Λύκτιος Ιδομενεὺς. Άταρ πήγε μόνος Μελιβοίς

410

415

420

Μ 2

Ἐνθα

* * *

Στίχ: 417. ΜΗΔΕ' ΣΤ' . . . ΔΑΙΤΩΝ ΔΕΙΔΙΣΣΕΟ ΔΗΞΕΙΣ, "Ἄσ
Σοι Κελαινώ ἡ Ἀρπυία περιμαντέυσατο. (ἀνωτ. σίχ. 274.) Σωεπενεχθή-
σεται γὰρ ὁ λίμνος, αἷλ' εἰς πάντη ακατάχετος, γδὲ ὡς εἰς ὄλεθρον ἀπο-
λήξων.

Στίχ: 419. ΤΑΣ Δ' ΑΡΑ ΓΑΙΑΣ κτ: Τὰς τῆς ἀντιπέρας ὥπερες χώρας, δεικ-
τικῶς, Φυκτέον ἄνηκ Τέρσον Ἐλευθερίαν, ὡς ὑπὸ τῶν ἐχθίσων αὐ-
τοῖς Γραικῶν οἰκεμένας· ἐξ ὧν καὶ Ἑλλὰς μεγάλη τόδε τῆς Ἰταλίας τὸ
μέρος καλεῖθαι ἐκράτησεν.

Στίχ: 420. . . . ΝΑΡΥΚΙΟΙ. . . ΛΟΚΡΟΙ· Τῶν ἐν Ἑλλάδι Λοκρῶν οἱ
μὲν Ὁζόλαι καλέμενοι τὰ πρὸς Μεσημβρίαν ἀκεν τῷ Παρενασσῷ, μετω-
ξὺ τῶν Κόλπων Κεριτίων τε καὶ Κορινθίου. Οἱ δὲ Ἐπικυνημίδιοι, τὰ πρὸς
Βορρᾶν υπάρχειν, ητοι τὰς κυνῆμας τοῖχον τῷ ὄρες, ἀχρι τῷ Μαλισκῷ.
Ταῦτα ἐπέκεινα περὶ τὸν ἀντὸν κόλπου, οἱ Οπάντιοι. (Ὀρεα Καὶ Β. Γεωργ.
σίχ. 512.) Ήγεμῶν δὲ τεττων ἀπάντων ἐπὶ Τροίας σεστευομένων, Αἴας
υπῆρχεν ὁ τῷ Οἰλέων. Ων μετὰ τῶν Ἰλίου ἐκπόρθησιν ὑπὸ σφοδροτάτων
κλύδωνος ναναγίω κατὰ τὸν νόσον περιπεσόντων, τῷ δὲ Αἴαντος ἀντεῖ καὶ
σκηπτῷ, διὰ τῶν τολμηθεσαν αἰσέβαν. (Ὀρεα Α. Αἰν: σίχ. 46—50.)
ὑπὸ Αθηνᾶς κεραυνωθέντος, οἱ μὲν εἰς Ιταλίαν καταχθέντες τιλία ἐπιχε-
φύριον ἀκησαν ἀκραν, τὸ καλέμενον Βρέτιον, πόλιν ἐκεῖ δειμάμενοι τὸν
Δοκρὸν, οἱ προτερέωται καὶ Ναρύκιοι, ὡς ἐπὶ τὰς αὖν Ἑλλάδα Ναρυκίες
τιλία τῷ γένειος ἀρχιλίαν αναφέροντες· καὶ τοι γε τὰς εἰρημένας Ναρυκίες Τε
δῆ, καὶ Οπάντιοι, καὶ Ἐπικυνημίδιοι, εἰσὶν οἱ γενέδαι υπειλήφασι Τεδῆς αὐ-
τῶν καθότι Νάρυξ, Φασίν, η πόλις, καὶ Οπάντια ἐπειτα, καὶ Ἐπικυνημίας
τέως μετωνόμασαν ἡ αὐτὴ. Τέσσερες δέ τοι Οζόλαις μέσον Αἰτωλῶν καὶ Φω-
κίδος κατατάξαντες, ἐκ γετόνων τοῖς Δελφοῖς, ἀχρι καὶ Λιβύας αὐτῶν
παρθέων προελθεῖν, καὶ τιλία ἐκεῖ Πενταπόλιν ἐπικατατεχεῖν, Νασαμῶνας
τε προσαγορευθεῖσι. Σημείωσαν δὲ ὅτι ὅντω προσεκλήθησαν οἱ Οζόλαι,
ἀπὸ τῆς Βαρυοδημίας, τῆς ἀπὸ τῷ ἐγγυς τῆς πρώτης αὐτῶν οἰκήσεως Τέλ-
ματος ἀναφερομένης. Η ἀπὸ τῷ τῷ Απόλλωνι Φονευθέντος Δράκοντος, τῷ
Πυθοῖ καταστεφηπότος· ἡ διὰ τὸ τὰς παρὰ αὐτοῖς γυαῖκας ἀηδέσατον ἀπό-
ξεν, κατὰ μῆνιν Κύπριδος.

Στίχ: 423. ΚΑΙ' ΓΕ ΣΑΛΕΝΤΙΝΟΤΣ. . . .
Στίχ: 424. ΛΥΚΤΙΟΣ ΙΔΟΜΕΝΕΤΣ. . . . Ιδομενεὺς ὁ αὐτὸς τῆς ἐν Κερ-
τυ Λύκτιος ἐπικληθεὶς Λύκτιος, ἀπελαθεὶς τῷ κράτεις ὑπὸ τῶν ιδίων ὡς
εἰρηταν, (Ἀνωτ. σίχ. 129.) τιλία περὶ Ιαπυγίαν πλεύσας κατέλαβεν ἀκραν.

- 425 Ora exertantem, & naves in faxa trahentem.
 Prima hominis facies, & pulchro pectore virgo
 Iube tenuis: postrema, immani corpore Pristis,
 Delphinum caudas utero commissa luporum.
 Prestat Trinacrii metas lustrare Pachyni
- 430 Cessantem, longos & circumflectere cursus,
 Quam semel informem vasto vidisse sub antro
 Scyllam, & coeruleis canibus resonantia faxa.
 Præterea, si qua est Heleno prudentia, vati
 Si qua fides, animum si veris implet Apollo;
- 435 Unum illud tibi, nate Dea, præque omnibus unum
 Prædicam, & repetens iterumque iterumque monebo.
 Junonis magnæ primum prece numen adora:
 Junoni cane vota libens, dominamque potentem
 Supplicibus supera donis: sic denique victor
- 440 Trinacriâ fines Italos mittere reliquâ.
 Hûc ubi delatus Cumæam accesseris urbem,
 Divinosque lacus, & Averna sonantia sylvis,
 Insanam vatem aspicies, quæ rupe sub imâ
 Fata canit, foliisque notas, et nomina mandat.

Quæcum-

* * *

ἢ νῦν Καλαβρία καλεῖται. "Ἄσυ δὲ τις Σαλευτίαν ἐνταῦθα οἰκοδομήσας,
 Σαλευτίης ἐδῶκεν ἐντεῦθεν καλεῖθαι τές τε ὑπ' αὐτὸν, καὶ τὸ ἐκεῖ Ἐθ-
 νος, τές περὶ Ἰαπυγας· ἢ Σαλευτηνὸς. Μεσσαπία γαρ χώρα Ἰαπυγίας·
 (κατὰ τὸν τὰ Ἐθνικὰ γράψαντα.) Σαλευτία δὲ πόλις Μεσσαπίων τὸ
 δὲ Ἐθνικὸν Σαλευτιών.

Στίχ: 542. . . . ΑΤΑΡ ἮΓΕΜΟ'ΝΟΣ ΜΕΛΙΒΟΪΟΥ

Στίχ: 425. . . . ΕΝΘΑ ΦΙΛΟΚΤΗΤΟΥ. . . . : Φιλοκτήτης Μελιβολας πόλε-
 ως Θετταλικῆς ἀρχῶν. Ποιαντος ύστερον, καὶ τῶν Ἐλένης μητήρων καὶ αὐ-
 τὸς εἰς ὄπαδές δ' Ἡρακλέους. Τέτοιο δή σωῶν, τῷ πυρῷ ἔσωτον ἐπὶ Οἴτης
 παραδίδοντι, ὑπέχετο μεθ' ὅρκῳ μηδενὶ τινὶ τελευτὴν τῷ Ἡρώος ἐκδηλώ-
 σαν, μηδὲ τὸν τόπον ὅπῃ τὰ ἐκείνα ἀπέκειτο λέψανται ἐφ' ὧ καὶ γέρας
 ἀπεκομίσατο τὰ ἐκείνα τόξα, ἀ τῷ χολῇ τῆς ὑδρας πεφάρμακτο. Πι-
 θανομένων οὐδὲ τῶν κατὰ Γροίας σρατευομένων Ἐλλιών υἱερον, ἰχυρῶς τε
 ἐπικειμένων περὶ Ἡρακλέους, ὅποι ἀστα τελευτήσας τεθείη, ἀρχὴν μὲν ἀππ-
 γαννέτο ἐξεπεῖν, τέως δὲ προσεπιβιαζόμενων, τῷ μὲν Φωνῇ σιγῶς μετέλεσ, τῷ δὲ
 ποδὶ ἐπὶ τῷ τόπῳ πατάξας ὑπεδύλετο ἐρωτώμενον. Ταύτη τοι καὶ ίό σκέλος ὑπὸ
 βέλεως, τῶν Ἡρακλέων ἵστως ἐνὶς, ἐπιχριμψαντος αὐτῷ, πληγεὶς ἀνιάτως,
 ἀνυποίστη τινὸς δυσωδίας ἐκ τῆς σήψεας ἀποφερομένης, ἐν Δήμῳ παρελείφθη
 μένεντι ὁθεν ἐπειτα, τὸν ἐπὶ τῆς πατρίδος νόσον ἀπολεγόμενος διὰ τὸ πά-
 θος, πλεύσας εἰς Καλαβρίαν, τὸ Πετιλεῖας ἐκεῖ ἴδευσεν "Ἄσυ, δὲ τῆς Λευ-
 κανῶν χώρας μετά χρέον κατέτη Μητρόπολις. Ή δὲ Πετιλεῖα, ἡ παρὰ
 τὸ petivit, (δέ εἰνι γηγόσατο τινὶ ἐκεῖ οἰκησιν.) ἡ παρὰ τὸ petilum, ὡς
 ἄλλοι, δὲ σημάνει τὸ μικρὸν τυτθόν τοντος τῷ "Ἄσεος δὲ ἐδέμησεν" ἢ τέως
 ἀπὸ τῷ πέτεθαι, διὰ τὸ παρατηρῆσαι ἱπταμένως κατὰ τινὶ χώραιν τῷ
 ὅργεις, οὓς ἐπὶ τῷ τῆς Πολιχνης δομίσει οἰωνιζόμενος ἐθεάσατο.

Στίχ: 428. ΕΙΜΑΤΙ ΠΟΡΦΥΡΕΩΣ. . . . : Εθος τεττὶ παρὰ Ρωμαίοις ἀρχαῖ-
 ον, ἐυχομένως, ἢ θύοντας τινὶ κεφαλιῶ iματίω κατακαλύπτεθαι. Κατά-
 γγοις δὲ αἰέναθεν ἐξ αὐτῷ Λίνεις τὸ ἐθος, διὸ ἐπὶ τῆς Ιταλικῆς ποτε αἰ-
 τῆς θύοντα, Οδυσσέως ἐκ συγκυρήσεως αἴσθης ἐκεῖ κατάραντος, καὶ τὰς
 νῆας ἐγκαθοδομίζοντος, αὐτήκα τινὶ κεφαλιῶ, Φασὶ, συγκαλύψαι, ἐφ' ὧ
 μή

Ἐνθα Φιλοκτήτε τῷ χος τυτδῆς Πετιλέης.
 Ἀλλὰ καὶ εὗτε νέες διαπρήσωσ' οἴδμα θαλάσσης,
 Καδὸς ἀκτὰς βωμὸς σῆσας γ' ἐυχάριστος αἰποδώης,
 Εἶματι πορφυρέψῳ ἐν δὴ κατὰ κράτα καλύψας,
 Μὴ πυρὸς ἐν μέσσω τοιαῦτον θεοῖσι,
 Δηϊον ἀντιάσῃ βλέπος, οἰωνός τε ταράξῃ.
 Τόν δὲ ἐτάραχτον τρόπον ἐν τελετῆσιν, τὸν δέ σε τηρεῖν.
 Ἄγνοὶ οὐδὲ ὄψιγονοι θρησκέη τῇ δε μενόντων

425

Εὖ δέ κε Σικελίης ἀκτᾶς πνοιῇ σε πελάξῃ,
 Πλᾶντι σεινοπόρῳ δὲ οἰχθέντη κλεῖθρα Πελώρα,
 Λαιώ γινῶ αἰτεῖν, λαοὺν δέ τε λαῖτμα θαλάσσης.
 Μακρῷ δὲ ἐν περίπλῳ διατέμνειν οἴνοπα πόντον,
 Δεξιτερὰς πόρδω δὲ ἀκτὰς τὸν δέκατον φεύγειν.
 Τάς δε βίη γαίας μεγάλη ποτὲ ἀνασταθείσας,
 (Τοσσάδ' οὐ μακρὸς ἔχει χρόνος ἐκ ῥᾳ πράγματ' ἀμέβειν.)
 Φέρται ἀποδημήθωσιν ἐπεὶ πάρος ἀμφότεροι οὐ γαῖ
 Ἀμμυδις ἥσιας κῦμα δὲ πόντον ἵψι φοιτήσαν,
 Πλευρὶς ἐσερίων γῆς Σικελικῆς ἀποτμῆσεν,

435

440

Καί

* * *

μὴ τῷ πολεμίῳ ἐπιγυνωθείη. Πλάτανος μέντοι εἰκὸν ἐπὶ τῷ λαθάνῳ, αἱλί^ο
 ἐν λαζείσας ἔνεκα καὶ πρόσοχῆς ἀρεμβάτες ὅλως, τῆς περὶ τὰ θεῖα ἀπαι-
 , τομένης, ὡέτο τέτο γίνεθαι. Νεμάνιον γάρ (ἐν τῷ Βίῳ) διέξεστιν, ἐπὶ τὸν
 „Ταρπήιον ἀναβάντα λόφον, εἰς Βασιλέας ἀναγορευθησόμενον, ἐνταῦθα
 „τῶν Μάντεων ὁ πρωτέων, τὸν μὲν, εἰς μεσημβρίαν τρέψας ἐγκεκαλυμ-
 „μένον, αὐτὸς δὲ παρεσάς ἐξόπισθεν, καὶ τῇ δεξιᾷ τῆς κεφαλῆς ἐφαπτό-
 „μενος αὐτῷ, κατήνξατο.

Στίχ: 434. . . . ΣΤΕΙΝΟΠΟΡΟΥ. . . . ΚΛΕΙΘΡΑ ΠΕΛΩΡΟΥ. Τῶν
 ἐπὶ τῆς Σικελίας τριῶν ἀκρωτηρίων, ἐξ ὧν αὐτή καὶ Τρινάκρια ἐπεκλήθη
 (Δ. Λιν. 216.) Τὸ Βορεότερον ἄμα καὶ Λιατολικώτερον ἡ τὸ Πέλωρον·
 τοῖς ἀμφὶ Λίνεαν τοίνια, ἀπὸ τῆς Θεσπρωτῶν χώρας ἐπὶ τὸ Λάτιον ἀναγο-
 μένοις, καὶ τὰς ἀντιπέραν Ἰταλικὰς ἀκτὰς παραμείβεσι δεξιόθεν κειμένας.
 τὸ μὲν πρῶτον ἡ Σικελίας, οἷον σινάπτους τῇ σινέγγυς γῇ καθόρεσται.
 προΐσθει δὲ, οἱ διασέλων ἀμφοτέρες τὰς ἀντιπαρασκεμένας γαίας αἴσαντας
 πορθμὸς, ὡσανὲ κλείθρων ἀναπεταννυμένων κατὰ δὲ τὸ τῷ πορθμῷ πέ-
 ρας, οὐδὲ τῆς Σικελίας προηγμένη κορυφῆται ἄκρα. Il Capo di Faro:

Στίχ: 435. ΛΑΙΗΝ ΓΗΝ ΑΙΤΕΙΝ. . . . Τετέσι: διὰ τῇ περὶ τῶν Σικελίαν
 περίπλῳ πρὸς Λάτιον πλέοντας, καὶ γινῶ καὶ θάλασσαν τῶν πρὸς τὰ δε-
 ξιά γένεσαν ἀποκλίνοντας, οὐδὲ ἐκ αἰνίδων φεύγειν. τῶν δὲ πρὸς τὰ αἴσα-
 τερά αἰσφαλεσέραν ὅσταν μεταδιώκειν.

Στίχ: 438—442. ΤΑΞ ΔΕ ΒΙΗΙ ΓΑΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗΙ ιτ. Οὔτω μὲν εἰκάζειν πά-
 γεσιν αἴπὸ τῆς τῶν χωρῶν ἐγγύτητος τεκμαρισμένοις, οὐδὲ μόνος ὁδεύ-
 σειληφεν ὁ ἡμέτερος, αἱλίας καὶ τῶν Συγγραφέων τινὲς, οἵς ἱκισσα μὲν κα-
 τὰ ποιητικῶν ἐξεσίαν πλάττειν, κατὰ δὲ αἰρεθεῖσαν ἰσορικῶν γεάφεν οὐ
 πρόθεσις. (Ιερ. ἐπιτ. Τρώγυς Πομπ.: Βιβλ: Α'. Κεφ: Δ'. Πλιν. Φυσ.
 Ιερ. Βιβλ: Β'. Κεφ: ΚΘ'. Διόδ, Σικελ. Βιβλ: Δ. Κεφ: ΠΖ.) πάθειν δὲ δο-
 κεῖ τὸ ὑποληφθὲν, καὶ οὐ πρόπαλαι ἐπιτεθεῖσα τὰ τόπων κλῆσις (Στράβ.
 διη. 5. τῶν Γεωγρ.: „Ωνομάσθη δὲ Ρίγυιον, ἐθ' οὐδὲ Φησὶν Διοχύλος διὰ τὸ
 συμβάν πάθεις τῇ χωρᾷ ταύτῃ, αἴποδειαγιώμη γαῖας αἴπὸ τῆς Ηπείρου
 „τῶν Σικελίαν ύπὸ σεισμῶν. Αἱλίας δὲν ἐπω Βέβαιον εἰδὲ ἀπηκριθωμένον
 οὐ ἴσορια παρέδωκεν, εἰδὲ εἰ τῷ δητί, εἰδὲ δὲ, οὐ θαυματεῖ αὐτη σινέβη
 δηξιές οὐ, διὰ τὸν αὐτὸν τῆς τῶν χωρῶν γειτνιάσεως λόγον, τῶν αὐτῶν
 ἐπάναγκες ὁμολογεῖν ἐγένετο συμβίωση, εἰπειτα δὲ τοτὲ εἰπειτα τῆς οὐδρογείσ

Βιβλ: Γ.

N

εφαίρεις

- 445 Quæcumque in foliis descripsit carmina virgo,
 Digerit in numerum; atque antro seclusa relinquit:
 Illa manent immota locis, neque ab ordine cedunt.
 Verum eadem, verso tenuis cum cardine ventus
 Impulit, et teneras turbavit janua frondes,
- 450 Numquam deinde cavo volitantia prendere saxo,
 Nec revocare situs, aut jungere carmina curat;
 Inconsulti abeunt, sedemque odore Sibyllæ.
 Hic tibi, nequa moræ fuerint dispendia tanti,
 (Quamvis increpitent socii, et vi cursus in altum
 455 Vela vocet, possisque sinus implere secundos)
 Quin adeas vatem, precibusque oracula poscas;
 Ipla canat, vocemque volens; atque ora resoluat.
 Illa tibi Italiæ populos, venturaque bella,

Et

* * *

σφαιραὶ πορθμὸς τοιότος ἐνι ύφεσηκώς. Ἀλλὰ περὶ τέττα μετιτέον Κλεβέριον
 ἐν τοῖς περὶ Σικελικ· Ἀρχαιολ. Βιβλ. Α'. Κεφ. Α'.

Στίχ: 443. . . . ΣΤΕΙΝΩΪ ΠΟΡΘΜΩΪ ΠΕΛΑΓΙΖΟΝ. Στενῶται δὲ πορθ-
 μός μάλιστα κατὰ τὴν τῷ Πελάγει φημέσσαν ἄκραν, πεντακοσίοις ἐπὶ χι-
 λίοις τοῖς βύμασιν.

Στίχ: 444. ΣΚΥΛΛΗ ΔΕΞΙΑ ἀτ: Σκόπελός τις ἐζὶν ή Σκύλλα, ὁ γδοῦκον-
 τάπτει σαδίοις ἀπὸ Μεσσήνης ἀπέχων πρὸς ὃν αἱ προσνέγσαι νῆσος ὑπὸ¹
 σφοδρότητος τῶν ἔοδίων σωτρίβονται προσαρβάζασσαι. Ζωογραφεῖ δὲ ἐν-
 ταῦθα ὁ Ποιητὴς τὴν Σκύλλαν, ὡς ἐν βαθεῖ τῇ ἐκεῖσε αἰτίᾳ λαυθάνε-
 σσαν, ἀνθρωποειδῆ μὲν τὰ ἀπὸ γαστέρος καὶ ἄνω Κόρην, τὰ δὲ κατὰ τὸ
 μέσον Λυκίμορφον. κάτει δὲ ἐμφερῆ (ὅ Περίσις καλέσται) τὰ κατωτέρω,
 εἰς δὲ Δελφῖνα τὰ δράματα καταληγανταν προΐχθσάν τε πλεόνας κεφαλὰς
 ἐκ τῆς αἰτίας, καὶ τὰς παραπλεύσας νῆσος πρὸς ἐσυτιλίᾳ βίᾳ τε μεθέλκε-
 σσαι, καὶ κατὰ πετρῶν ἐπιτριβθέσσαν. Ταύτης ἐκπαγλοτέραν ἔτι παρ Ομή-
 ρῳ τὴν εἰκόναν ἐρησεις (Οδυσ. Μ. 51χ. 85—100) οἱ μέντοι Παλαιόφατος
 (περὶ Ἀπίσ. Κεφ: ΚΑ') τῆς τῷ Μύθῳ τερατείας τὰ περὶ τῆς Σκύλλης
 „ἀπογνυμνώσας, Τυρδηνίων νῆσοι ἥσαν, Φησὶν, αἱ ἐληγίζοντο τὰ περίχωρα
 „,τῆς Σικελίας, καὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον. Ήν δὲ νᾶς τριήρης ταχεία, τὸ δέ
 „οὔνομα Σκύλλα. Αὕτη η τριήρης τὰ λοιπὰ τῶν πλοίων συλλαμβάνεσσα,
 „ποδάκις εἰργαζετο βρῶμα, καὶ λόγος ἦν περὶ αὐτῆς πολὺς. ταύτια Πιλῶ
 „ναῦν οὐδεσσεύς, σφοδρᾶ καὶ λάβρω πνεύματι χρησάμενος διέφυγεν. (Ορε
 καὶ Στράβ. Γεωγρ. Α')

Στίχ: Αὐτ: ΧΑΡΤΒΔΙΣ² Καὶ τὴν Χάρυβδιν δὲ ἐνταῦθα ημῖν ὁ Μάρων
 εἰκονογραφεῖ, ὁμοίως Ομήρῳ. (Οδυσ. Μ. 51χ. 104. ἀτ:)

„Τῷ δὲ (Ερινεῷ) ὑπὸ δια Χάρυβδις αἰαρξοιβδεῖ μέλαν υδωρ.

„Τρίς μὲν γαρ τὸ ἀνίστιν ἐπὶ ηαστι, τρίς δὲ αἰαρξοιβδεῖ

„Δεινὸν μὴ σύγε καθι τύχοις, ὅτε διεβδήσσεν.

„Οὐ γάρ καὶ δύσατος ὑπὲκ τὰκε δέ τοισιχθαν.

τὸ δὲ τρίς ἐκληπτέον αἰοίσας, ἀντὶ τῇ ποδάκις. Οὐ γαρ αἰαρξέον, τῶν
 οὐμηρον, καὶ σὺ αὐτῷ καὶ Μάρωνα τὸν δηλώσαντα, τέττα γε ἔνεκα κα-
 κιζόντων, ὡς τρίς τῆς ημέρας συμβαίνει τὰς θαλάσσης παλιρροίας ὑπε-
 λιθότας, τὰς δὲ πλέον ἡ δύση συμβαίνεται, ὡς η περέα δεικνυσιν. Οὐ
 γαρ περὶ παλιρροίων ὡδὲ λόγος, περὶ δὲ Φαινομένων μακρῷ διαφέροντος. Με-
 μύθευται δέ αἴλως η Χάρυβδις γενέθλια γυναικον Βορώτατον, αἴρακτικώτατον,
 κλεπτίσατον, Ποσειδῶις θυγατέρα καὶ Γῆς. η τὰς βάσις Ηρακλέους κλέ-
 ψασα, ὑπὸ Διὸς ἐκεῖ περανυπάθεσσα καταπεπόντισαι πιθανῶς δὲ πάντοι
 οἴκειν ἔτω γενεαλογεῖθαι η Χάρυβδις, ὅτι καὶ τῶν οὐδάτων βιαία το-

καὶ

Καὶ γε διὰ σῆσε, σενῷ πορθμῷ πελαγίσον.
 Σκύλη δεξιὰ, ἄντα δέτ’ αὐνὴ λαιὰ Χάρυβδις
 Ἰχε, ἐκ βυθίς βερεῖθρος μέγα η̄ διὰ δίνης 445
 Κῦμ’ ἀναροιβδεῖ τρὶς κατὰ χάσμα, ιδὲ αὐτὸς ἀνίησιν
 Ἀλλὰς εἰς αὔρας τὸ δὲ ὅδωρ εἰς ἄσφεπαράσσει.
 Σκύλαις δὲ σπεῖος κρυπτῆρος ἔεργεν ἀδήλοις,
 Κράτα προβαλλομένια, ἔρυθσαν ναῦς τ’ ἐπὶ πέτρας.
 Τὰ πρῶτα Ἀνθρωπος, καὶ καλὴ σήθεσι κάρη,
 Μέσφα τὰ ἥβης· Πρίνις ἔνερθε πέλωρος τ’ ἄλλα.
 Δελφίνων τ’ φραῖα, ἀρηρότα γαστὶ Λυκάη.
 Κρέσσον ὑπερθεν ὄρων πλαῖν Θρινακίοι Παχών
 Δηθώντα, πέριξ τε ὁδὸς μακρὰς ἀνακάμπτειν,
 Ή ἔκπαγλον ἀπαξ δέρεξαθ’ ἐνρεῖ ὑπὸ ἄντρῳ 450
 Σκύλαιν, λᾶς τε ὄμῶς κυσὶ κυανέοις ἥχεῦντας.
 Πρὸς δὲ ἔτι ἄπερ ὅλως Ἐλένω τί Φρενὸς περιείη,
 Εἴτις Μάντη πίσις, ἐτήτυμα Φῆνε δὲ Ἀπόλλων,
 Ή Εὐτὶ Θεᾶς γόνε, ἐν σοι καῖνο, ἀτάρ πρόγε πάντων,

N 2

Παφάσ-

* * *

καὶ παλίνεροφος σύρδοιο, καὶ ή τῆς ἐν Βάθει καὶ πυκλόθεν γῆς ἀνωμαλίαι τε καὶ τραχύτης ἀμα σωδειαμόντα τῆς τοιᾶς δε ἀναποτικῆς δίνης καθίσαται αἵτια· αἱ καθ’ ήμᾶς μὲν ισόρησαν οἱ μᾶλλον ἐγγύθεν τὸ συμβάνον πολυπραγμονόποι τολμήσαντες· καὶ ὁ πρὸ ήμῶν δὲ παραβολῶτας κολυμβητῆς Νικόλαος (οὗ ἵχθι ἐκάλεν διὰ τιώ περὶ τὸ νήχεδας δεξιότητα) καθ’ ἔαυτον ἐπεράσσετο. Οὗτος γοῦν ἐπὶ Φριδερίκου τὸ Νεαπόλεως βασιλέυοντος ύποβρύχιος ἐκεῖ καταδύεις, καὶ τὸ προδρόμον χρυσὸν κύπελλον ἔχανελόμενος, ἐντυχὼς μὲν τὸ πρῶτον ἀνήχθη ἔχανεδύεις, ἀφρόνως δὲ τὸ δεύτερον αὐθίς τῆς παραβόλης πείρεις κατατολμῆσας, ὃκέτι αἰνέρεψεν· ἔμεινε δὲ ὁ ἵχθις ἵχθύσιν ἐλώριον. (περὶ τάττα Κιρχέρ. ἐν τῷ Τπογένω Κόσμῳ, Βιβλ: Β'. Κεφ. ΙΕ').

Στίχ: 453 ΚΡΕΣΣΟΝ "ΤΠΕΡΘΕΝ κτ: "Ηπει τὸ μὴ χαιρον βέλτισον. Ἀλλ’ ή μὲν Κίρκη Όδυσσει παρένει προελέθω Σκύλαιν Χαρύβδεως· τῶν ἐταίρων τινάς προέμενον ἀντί πάντων. Όδυσ. Κ. 108.

„Αλλὰ μάλλα Σκύλης σκοπέλω πεπλημένος, ὡκε
 „Νῆα παρεζελάσαιν ἐπεὶ πολυ Φέρτερον ἐσιν,
 „Ἐξ ἐτάρεψεν ἐν νῇ παθήμεναι, η̄ ἀμα πάντας.

"Ἐλενος δὲ, πολῶ ἀμενον ὑπετίθει λίγεια τον ὑπὲρ τὸ Πάχων πλῆν πρεφέρετερον ἔσεδαι, ἢ περ εἰς δύψιν τῆς Σκύλης ἐλθεῖν, καὶ τῶν ἔξ αὐτῆς ὑλαγυμάτων αἰκέσαι, Ἐει δὲ Πάχων, τὸ πρὸς μὲν Ἐλάδα νεῦον, πρὸς δὲ Νότον ἀνεμον τετραμμένον, τῶν ἐπὶ Σικελίας Αχρωτηρίων, ὡς εἴρηται. (Α. Αἰν. σίχ. 219.) II Capo Passaro."

Στίχ: 456. ΛΑΣ ΤΕ ΟΜΩΣ ΚΤΣΙΓ Καὶ Ομηρος δὲ παρεπλησίως ταῖς ὑλακαῖς Κιωνίων, ταῖς ἐκ τῆς Σκύλης αὐθαμοίσ. Όδυσ. Κ. σίχ: 85.

„Εγθα δὲ ἐνὶ Σκύλῃ ναίει, δεινὸν λελακυῖα.
 „Τῆς ή τοι φωνὴ μὲν, δοη σκύλακος νεογιλῆς.
 Πόθεν δὲ οἱ Γάλλοι Des-Fontaines, φέροντες Κιωνόν, ὀρυγμοῖς δὲ λεόντων, τὰς τῆς Σκύλης ὑπὸ Ομήρος παρέδωκεν ἔξεικάζεθαι; Β'. Αἰν. Σημ. 41. (Et ses cris affreux ressemblent au rugissement du Lion? ταῦτι γάρ εἰκατηθέσεις. εἰμή τυχόν δὲ Αββᾶς διατείνοιτο, Σκύλακας ἔνταῦθα παρ Ομήρος κληθῆναι τὰς Σκύλην τὸ Δεοντος.

Στίχ.

Et quo quemque modo fugiasque, ferasque laborem,
460 Expediet; cursusque dabit venerata secundos.

Hæc sunt, quæ nostrâ liceat te voce moneri.

Vade age, & ingentem factis fer ad æthera Trojam.

Quæ postquam vates sic ore effatus amico est,
Dona dehinc auro gravia, lectoque elephanto

465 Imperat ad naves ferri: stipatque carinis
Ingens argentum, Dodonæisque lebetas.
Loricam consertam hamis, auroque trilicem,
Et conum insignis galeæ, cristasque comantes,
Arma Neoptolemi. Sunt & sua dona parenti:

470 Addit equos, additque duces.

Remigium supplet; socios simul instruit armis.

Interea classem velis aptare jubebat

Anchises, fieret vento mora ne qua ferenti.

Quem Phœbi interpres multo compellat honore:

475 Conjugio Anchisa Veneris dignate superbo,
Cura Deûm, bis Pergameis erepte ruinis,
Ecce tibi Ausoniæ tellus: hanc arripe velis.

Et tamen hanc pelago præterlabare necesse est:

Ausoniæ pars illa procul, quam pandit Apollo.

480 Vade (ait;) ô felix nati pietate: quid ultra
Provehor, & fando surgentes demoror Austros?

Nec minus Andromache, digressu mœsta supremo,

Fert

* * *

Στίχ: 461. ΠΡΩΤΑ ΘΕΑΝ ΠΡΕΣΒΑΝ. . . . Σημείωσαι τινά Ἐλένα μαντικῶν, καὶ ἐν οἷς αὐτῷ οὐ θέμις ἐκφύγει ἐνδιαφαίνεσσαι· ἐξ ὧν γάρ παρανεῖ τῷ Δινάρᾳ τινά⁹ Ήρας κατὰ Τρώων μῆνιν, οἱ ποτε λήξει προειδὼς φαίνεται.

Στίχ: 463. ΔΙΣΡΟΙΣΙΝ Φ' ΙΚΕΤΗΣ ΜΕΙΛΙΣΣΕΙΝ. . . . Σεσημείωται ἐνταῦθα τὸ παρὰ Πλάτωνι ἐν Γ. Πολυτ.

,Δῶρα Θεοῖς πάθα, δῶρα αἰολίμας βασιλῆας.

Καὶ τὸ Εὔριπον ἐν τῷ Μηδ:

Πείθεν δῶρα καὶ Θεοῖς λόγος.

Καὶ τὸ Όμηρον: Ιλ: I. σίχ. 493. . . . σρεπτοὶ δὲ καὶ Θεοὶ αὐτοὶ.

,Καὶ μὲν τὰς θυέσσι, καὶ ἐν χωλῆς αγανῆσι,
,Λοιβῇ τε, κύσεῃ τε, παρατρωπῷ αὐθρωπῷ
,λιθοσόμενοι.

Στίχ: 465, . . . ΕΠΙ ΚΤΜΗΣ Θ "ΙΞΕΑΙ" ΑΣΤΥ, Οἱ ἀπὸ τῆς ἐν Ἐυβοίᾳ Χαλκίδος πάλαι μετανασάντες, τινὰ ἐπὶ τῆς Ἰταλίας Κύμια οἰκήσαι ισορρωτα, γνωρίκι προσπυτηκότες ἔγκυψ, καρυτεῦθει ἔυγονόν τε καὶ ἐνθρόνον ἐσομένια σφίσι τινὰ χώραν οἰωνισάμενοι. Τῆς δὲ πόλεως ἣν ίδευσαν η θέσις ἐγγὺς Βαΐων τῶν ἀπὸ Βαΐς Όδυσσεως ὀπίσσων, τῇ δικῇ ταφέντος· Οἱ δὲ ἄλλως τινὰ Κύμια οὐτῷ οἰκηθεῖσαι, διὸ τὰς ἐκ τῆς προσεχεῖς θαλάσσης προσρηγγύμενα κύματα. Παρὰ τινὰ Ἰταλίδα δὲ ταύτην, καὶ ἄλλαι πολλαχοῦ ομάνυμα οἰκιζοῦσσαι πόλεις. (Στίχ. Βιγ.) Τῆς δὲ, περὶ τοῦ ὕδε, μόλις καθ' ήμές ἐρείπια τῶν δακτυτῶν, εἰς πάνι πόρφυρα Ποτιόλων, οἵσον αἴποι σαδίων τεσσάρων πρόσων εἴκοσι.

Στίχ: 466. ΚΑΙ ΘΕΙΑΣ ΔΙΜΝΑΣ, ΚΑΙ "ΔΟΡΝ", Τινὰ Δεκρίνια λέγει, καὶ τινὰ Λοργον, περὶ ὧν φάστ: σίχ. 409. Η δὲ Λοργος, καὶ τὰ Λοργα εἰς δετέρῳ γένει, ωστε ὁ Τάρταρος καὶ τὰ Τάρταρα. Ήγ μὲν δι, διὸ τὰς ἐπιπτο-

ΠαιΦάσσω τό τ' ἔγω σ' ὑποθήσομαι ἀνθις ιδ' ἀνθις.
 Πρῶτα Θεὰν πρέσβαν γε λιτῆσι σεβάζειν "Ηρώ.
 "Ηρη ἐυχωλὰς προσαέδειν παυμεδεύσῃ,
 Δώροισιν δ' ἵκετης μειλίσσειν· τώς δ' ὑπερίχων
 Θρινακίων λέψεις, γνῶ δ' Ἰταλικῶν ἐπιβήσῃ.
 "Ευτε τ' ἐκεῖ κατάρης ἐπὶ Κύμης δ' Ἰζεαγ "Αινο,
 Καί θέας λίμνας, καὶ "Αορν' ὑλαῖς ἐρίηχα,
 Μαγνάδα Μαντιπόλον θεάση γλαφυρῷ ὑπὸ πέτρῃ,
 "Η τ' ἄδει τὰ πέπρωτα, ἀτὰρ πεταλοῖσι χαράσσει.
 "Οσσα δ' ἐπη γράψαι κεν παρθενικὴ ἐνὶ Φύλλοις,
 Εῦ δὰ δυθμίζει, ἀντρὸς τ' ἐντὸς κατακλείει,
 "Αυτά δ' ἐκεῖθι μένει, τῶν δ' ὃδὲν τάξιν ἀμέιβει.
 "Άλλ' ἐντ' ἀν δροφέος καμφθέντος, κεφός ἀγήτης
 "Εμπνεύσας θυρέτροισι τέρενα πέτηλα ταράξῃ,
 Οὐ τά γ' ἐπειτα λαβεῖν διὰ κοίλων πτήμενα ἀντρὸς,
 "Οὐδέ τ' ἀνατιχίσαι, καὶ ἐπη σωθέαθ' ἀλεγωνει·
 Οἱ δ' ἀπίσιν ἄβιλοι, ἐδει δ' ὁχθῶσι Σιεύλης.

460

465

470

575

"Ενδ'

* * *

ἐπιπολαζόσας ὑλας καταπνεομένων τῶν δένδρων, τὰς "Αορνας ταῦτα ἐρίηχα, τετέσι τὸν ἐκ τῷ συριγμῷ ἥχον πολιώ τινα καὶ πόδρωθεν ἐξάκενον αναπέμποντα, διὰ δὲ τὰς ἐντεῦθεν ἀποφορὰς, καὶ λυμαντικὰ ἐπιεικῶς καὶ νοσῶδην Ἀυγάσου δὲ Καύσαρος ὑσερον τὰ περὶ τῶν λίμνων περικαθαρθῶσα κελεύσαντος, διπλεν τε τὸ χωρίον κατέδη καὶ οἰκεῖδαι προσφοράτατον.

Στίχ: 467. ΜΑΙΝΑΔΑ ΜΑΝΤΙΠΟΔΟΝ. . . . Τιὼ ἐξ ἐπιπνοίας τε καὶ ἐνθεσιασμῷ παράφορον, ἐπει μαγνάδα καὶ γάρ καὶ η Μάντις αὐτὸ τέτο, Φασὶν, ἀρηθα, ἀπὸ τε μαίνεθαι.

Στίχ: 469. . . . ΠΑΡΘΕΝΙΚΗ 'ΕΝΙ' ΦΥΛΟΙΣ, 'Η μία τῶν δέκα Σιβυλλῶν, ήσι παρὰ Σερβίω, ὄνομα Φημονίη. Σιβυλλας δέ λέγεται, σίας Σιβ βλη. Σιὸν γάρ τὸν Θεὸν Λιολεῖς, η Δῶρες, καλέσσι. Μέτιδι Σείδαν (ἐν Λεξ.) τὰς δέκα Σιβύλλας καταλέγοντα, καὶ τέτων πατρίδα τε καὶ κλῆσιν τῶν πλειόνων ἐκδιδάσκοντα. Παρὸ ὡς γε μίλω Φημονή, φεδεμίας ἀναγνώσκεται. Τιὼ γάρ τετάρτῳσιν τὸν Ίταλικῶν Κιμμερίων (ἐσφαλμένως, Φασὶν, αὐτὶ τῷ Κυμαῖαν) ἀνώνυμον τίθησιν. Άλλας γάρ δὲ Λεξικογράφος Κυμαῖαν ἐπει λιδεβόδημιν ἡριθμησε, καὶ Ιεροφίλην ἀνομασει. ωσε (ην μὴ δύο δύο τὰς Κυμαῖας ὑποτιθέναι Σιβύλλας) ἀπορεῖν εἶναι πότερον, τέτων τῆς Δ, η τῆς Ζ, παρακεχάρακται τὸ πάτριον ὄνομα.

Στίχ: 471. ΑΤΤΑ' Δ' ΕΚΕΓΘΙ ΜΕΝΕΙ. . . . Τὰ φύλα δηλ: (ἄπερ ὡς Ουάρδων παρὰ Σερβίω ὑπάληφε, Φοίνικος ην, οἰς η Σιβυλλας τὰς ἐκδιδόμενας θεοπρόπια ἐγχαράσσοντας εἰώθει, ἐπειδὰν κατὰ χώραν μένει ὡς ἀπετέθη, διασώζει, Φησί, τιὼ τῶν μαντευμάτων ταξιν αμετακίνητον, ἀσε έσθιεις τότε αναγνώσκεθαι καὶ νοεῖθαι ἔχειν τὰ διὰ αὐτῶν Φοιβαζόμενα. Εὰν δὲ διὰ τῶν θυρῶν τῷ ὀικήματος ἀνογομένων, πνεύσας ἀνεμος τιὼ Φυλογραφίαιν ταύτικα σκεδάσγ διαφορήσας, καὶ σωταρεῖη τὰ γεράματα, φέδη μίας ἔσαι τὸ τιωκαῦτα η ἐκ τῆς μαντείας ὄνησις, φέδη ἔξον τὰ γεγραμμένα ανατιχίσαι, τετέσιν ἀνθισι, ὡς ἔχει πρότερον, σωταρεῖαι αὐτὰ, καὶ τέτων ἐπανακαλέσαι τιὼ ἔννοιαν, απέρχονται τῷ λοιπῷ ἄβιλοι, μηδέντι δὲ τῆς Σιβ βλῆσ αφεληθέντες οἱ μαντευσάμενοι.

Βιβλ. Γ'.

Ο

Στίχ:

- Fert picturatas auri subtemine vestes,
Et Phrygiam Ascanio chlamydem; nec cedit honori,
485 Textilibusqne onerat donis, ac talia fatur:
Accipe & hæc, manuum tibi quæ monumenta mearum
Sint, puer, & longum Andromaches testentur amorem,
Conjugis Hectoreæ: cape dona extrema tuorum,
O mihi sola mei super Astyanactis imago!
490 Sic oculos, sic ille manus, sic ora ferebat;
Et nunc æquali tecum pubesceret ævo.
Hos ego digrediens lacrymis affabar obortis.
Vivite felices, quibus est fortuna peracta
Jam sua: nos alia ex aliis in fata vocamur.
495 Vobis parta quies, nullum maris æquor arandum;
Arva neque Ausoniæ, semper cedentia retro,
Quærenda. Effigiem Xanthi, Trojamque videtis,
Quam vestræ fecere manus: melioribus opto
Auspiciis, et quæ fuerit minus obvia Grajis.
500 Si quando Tybrim, vicinaque Tybridis arva
Intraro, gentique meæ data mœnia cernam;
Cognatas urbes olim, populosque propinquos
Epiro, Hesperia, quibus idem Dardanus autor,
Atque idem casus, unam faciemus utramque.

Trojanæ

* * *

Στίχ: 477. ἜΝΘ' ἈΡΑ ΔΗΘΥ' ΝΕΙΝ. . . . Ἐγκυρίζεν, ἐνδιατεῖζεν, ἐν-

πιμένεν, μηδὲ ἀποδιπτεῖταις ἔξοιχεθαις ἐδὲ γάρ ἐκ τῷ προσκαρτερῆσαν

τὸ βλάβος, ἐγκειμένοις δὲ, ή τῷ σκοπευμένῳ εἰπίτευξι.

Στίχ: 480. . . . ΧΡΗΣΑΙ. Χρημολογησαὶ, δηλῶσαὶ, ἀνακαλύψαη τὸ ἐρ-

τάμενον.

Στίχ: 481. Ή Δ' ἈΤΔΗΤΩ ΓΗΡΥΝ ἈΦΕΙΓΣΔ. . . . Μὴ δὴ γεωπτιώ,

ἢ ἀφικταμένοις καὶ δὶ αὔρος σκεδανυμένοις πετάλοις. Φωήσσαν δὲ ἀπαι-

τει τιὼ δήλωσιν, φησὶν, πη ἄνσαις ἀποδώῃ αὐτησαμένῳ ἐκ ἀκταῖς διὰ σό-

ματος.

Στίχ: 482. ΑΤΤΗ Δ' ἸΤΑΛΙΓΗΣ κτ: Αὐτὴ γάρ σοι, καὶ ἀτταὶ ἐμοὶ αὐτῶ, ητοι δὲ δῆλα, ή ἀνέκρεατα, ἔξαγγελές τιμηθέσαι δέ παρα Σάς ή δέον,

ὑποδησταί σοι καὶ ὅτῳ τρόπῳ, ἐφ' ἂστεύεταις πάνταις ἐντυχῶς αἴπο-

βήσεται.

Στίχ: 486. . . . ἌΝ ΑΙΘΕΡΑ ἸΑΙΟΝ ΑΙΡΕ. Τάντας ἐυχῆς ἐσὶν, ης τὸ μέρος

μεθέξειν, οἷα δὴ Τρέας, καὶ αὐτὰς ὁ ἐυχέμενος.

Στίχ: 488. ΔΩΡΑ ἘΠΕΙΘ ΑΔΡΑ. . . . Ξένια ταῦτα, οἶσπερ οἱ παλαιοὶ Ηὺς

παρ αὐτοῖς ἐπιξενεμένοις σωκεπέμπειν εἰώθεσσαν ἀπιόντας. Οὐτω Τηλέ-

μάχῳ Μενέλαος: Όδ. Ο. 113.

„Δώρων δὲ ὅσσι ἐν ἐμῷ σίκῳ κειμῆλα κατέται

„Δώσω δὲ καλλισιν, κτ. . . .

Καὶ Ἐλένη τῷ αὐτῷ Αυτ: 125.

„Δώρον τοι καὶ ἐγώ τέκνον φίλε τέτο δίδωμι. κτ.

Καὶ Ὁδυσσεῖ δὲ ή Φαιάκων σύνασσα Αρήτη, Όδ. Ν. 66. Καὶ ἕτε Αλκίνοος

δὲ Ἀναξ, Αυτ. 27. Ἐχε δὲ τοι Ἀγαμέμνων θώρακα δῶρον ὑπὸ Κινύ-

ρες λαβὼν. Ἰλ: Λ. 20. Καὶ τοῖς Ἀργοναῦταις δὲ Κίρκη. (Ορφ. Αργον.

Στίχ: 1234.)

„Ἄλλα μη ἀντίκει ἐγὼ πρόφεων ξανῆς πέμψω.

Καὶ αὖ-

"Ἐνδ' ἄρα δηθιώειν μὴ πάγχυ σὺ ἥλιθα οἴει.
(Καὶ κεν ἐνιπτάσσοιν ἔταιροι, πλεῖς δέ τ' ἐπέίγοις
Ἴσια ἄρα, σεῦτο δέ φρος λαύφει πρήσσειν.)

Τῇ δέ τε Μαντιπόλω ἐγκέμενος αὔτε ε χρῆσαι.

480

Ἡ δ' ἀνδήτω γῆρωα ἀφέσαι σὸν φὲν αἴκητι.

Αὐτὴ δ' Ἰταλίης λαβέσι σοι, Φυλόπιδάς τε,

Τάς τ' ἄρα τετλαμένης κεν αἴθλας, ηὲ τ' ἀλευης,

Αγγελέει τιμῶντι δὲ, εὔδρομα πάντα παρέξει.

Ταῦτα σοι ἄττα θέμις γ' ἐνέποντας σφᾶς φὰ πιφαύσκειν.

485

Βάσκ' ίδι, ήνορέη τε ἀν αἰθέρα Ἰλιον αἴρε.

Τοῖα ἐπεὶ Φιλοίς χάλεσσ' ἀνδήσατο μάντις,

Δῶρα ἔπειθ' ἄδρα, ἐκ χρυσῷ, πριστὸς τ' ἐλέφαντος,

Νίγερ' ἀγνεῖθαι κέλετο τρόπισιν τε νενᾶθαι,

Αργυρία πλῆθος, Δωδωνάς τε λέβητας.

490

Θάρηκα χρυσέη τ' ἀλύσει τριπλόκω γανόωντα,

Δαιδαλές τε κράνης κόνον, η δὲ λόφος κομόωντας.

Οπλα Νεοπτολέμῳ. Καὶ πατρὶ δέ ἄρσατο δῶρα.

Πρόθετο τοῖς δ' ἵππας, ἀγέτας δ' ἔτι πρόθετο ἵππων.

Αμπλήρως τ' ἔρετας, καὶ ἐτάρθες δ' ἥρτυσεν ὅπλοις.

495

Τόφρα δ' ἄρ 'Αγχίσης ἐπετέλλετο ίσια ἄρσαι

Νήεσι, μηδὲ μένειν, εἴ τις ποτὲ οὐρος ἄησι.

Τὸν δὲ μέγ' ἀδόμενος μύσης προτὶ ἄπατο Φοίβῳ:

Ο 2

Ἄξιε

* * *

Καὶ αὐτῷ δ' Ὁρφεῖ ὁ Χάρων (Αυτ: σίχ. 446.)

, Αυταρές ἐμοὶ Κένταυρος ἐγ γέρας ἀπασε χερί,

, Νεβρῆν παρδαλέω, ξενήσιν ὄφεις φέροιμι.

Ταῦτα, καὶ πλέω ἔτι παρὰ Φειδίῳ ἐν τοῖς περὶ τῶν παρ 'Ομῆρ. Λε-

χαιοτ: Βιβλ: Β'. Κεφ: ΙΑ'.

Στίχ: 490. . . . ΔΩΔΩΝΑΙ ΟΤΣ ΤΕ ΛΕΒΗΤΑΣ. Τές ἐν Δωδώνῃ τῇ Θεο-
πρωτίδι, ἡ Μολοσσίδι (περὶ ής Γεωργ. Α'. 16. ηδί Β'. 18.) Εἰκὸς γὰρ τές
ἐκεῖ, ἡ ἐκ τε ἐκεῖ χαλκὴ κατασκευαζομένης λέβητας ἐν λόγῳ εἶναι,
ἄντε δὴ πρὸς ἐργασίαν ἐνθυμέστησεν, καὶ διὰ τόπο τοῦ πάνυ ἐνήχει, ὡς
εἰκάζειν παρέχεται καὶ τὸ περιφάτον χαλκεῖον τὸ Δωδωναῖον. Τέτο δὲ
χρητήριον υπῆρχεν, ἐν δὲ δρὺς υπέρφυης μεγέθει, ἐξ ης τῶν κλάνων κά-
δωνες ἡρτημένοι, ἡ γενν λεβητοειδῆ τινα σκέψη, αἱλάλων ἐφεξῆς ὅτως ἐχό-
μενα ἀπηωρεῖσθαι, ὡς τῇ ἐνός κρέσσει τὰ πάντα σωστικρέματα, καὶ ἡχίω
ἐξαίσιον σωστικρέματα τινα, καθ' ἣν ἀνεπτύσσετο τὰ χρησμοδοτήμενα.

Στίχ: 493. "ΟΠΛΑ ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΥ . . . Πάντα γὰρ, δοσα Πύρδω περιώ τῷ
τῇ Λχιλέως, εἰς κλήρον περιηλθεν Ἐλένῳ τῷ τῇ Πειάμβρ." (Ανωτ: 354.)
ἡ ὁμόλεκτρος Ἀνδρομάχη, ἡ Βασιλίσση ης ἐκεῖνος ηρχεν, ἡ παντευχία υπερ
ἐκέχετο.

Στίχ: 'Αυτ: . . . ΚΑΙ' ΗΑΓΡΙ' ΔΕ' "ΑΡΣΑΤΟ ΔΩΡΑ" Καὶ 'Αγχίση δέ τῷ ἐμῷ
γεννήτοις δῶρα τῷ τῷ αὐτῷ προσήκοντος ήλικία προσθέντει.

Στίχ: 495. 'ΑΜΠΛΗΡΟΥ Τ' ἘΡΕΤΑΣ· Πολεῖοι γαρ ησεν δι' ἐπὶ Κέρητης κατα-
λειφθέντες οι μὲν σωστικρέματα δι' αἰθένεσιν μηδιώσθενται, οἱ δὲ καὶ τε-
λευτήσαντες, ὡς ταυτῶν ἐνδειν τὰ πληρώματα.

Στίχ: 'Αυτ: . . . ΚΑΙ' ΕΤΑΙΡΟΤΣ Δ' "ΗΡΤΤΣΕΝ" ΟΙΛΟΙΣ. "Οσοις ὅπλων
ἐνέδει, καὶ δέντε αἴρεται ωχορήγητων υπερέσσειν.

Στίχ:

- 505 Trojam animis; maneat nostros ea cura nepotes.
 Provehimur pelago, vicina Ceraunia juxta;
 Unde iter Italianam, cursusque brevissimus undis.
 Sol ruit interea, et montes umbrantur opaci.
 Sternimur optatae gremio telluris ad undam,
 510 Sortiti remos; passimque in littore sicco
 Corpora curamus: fessos sopor irrigat artus.
 Nec dum orbem medium nox horis acta subibat:
 Haud segnis strato surgit Palinurus, et omnes
 Explorat ventos, atque auribus aëra captat;
 515 Sidera cuncta notat tacito labentia cœlo:
 Arcturum, pluviasque Hyadas, geminosque Triones,
 Armatumque auro circumspicit Oriona.
 Postquam cuncta videt cœlo constare sereno,
 Dat clarum è puppi signum: nos castra movemus,
 520 Tentamusque viam, et velorum pandimus alas.
 Jamque rubescet stellis aurora fugatis:
 Cum procul obscuros colles, humilemque videmus
 Italianam. Italianam primus conclamat Achates:
 Italianam læto socii clamore salutant.

Tum

* * *

- Στίχ: 499 ἈΣΙΕ ἈΓΧΙΣΑ κτ: Ἄξεται τὸν γηραιὸν ὡς τῶν Ἀφροδίτης γάμων κροθέντα ἀξιον. ὅτι ἀθανάτη παρέλεκτο θεᾶ βροτὸς. (Τμ: εἰς Ἀφροδ. σιχ: 168.)
- Στίχ: 500. . . . ΔΙΣ ἘΡΕΙΠΙΑ ΠΕΡΓΑΜ ἈΛΥΞΑΣ. ΤΕΦ' ὅπερ Ἀγχίσης ἀντὸς (Β. Αἰν. 694.) εἰς μέγεθος ἐπιθετο συμφορᾶς, τὸ δις αλεξαν κατιδεῦ τιλ πατρίδα, εἰς ἐπαίνῳ λόγον καὶ μακαρισμὸς ὁ θεωτικὸς Ἐλευς αὐτῷ ἀναγράφει.
- Στίχ: 501. ΉΝΙΔΕ ἈΤΣΟΝΙΗ ΣΟΙ ΧΘΩΝ, κτ: Πρό ὄφθαλμῶν σοι, καὶ ἐν χερσὶν, ἡ χώρα χεδόν, ὡς καὶ ὁρῶν ἔχειν, καὶ μονονυχὶ ἀψαθαῖς αὐτῆς. Απάντικου γαρ τῆς Ἡπείρου ἡ Ἀσσονία, τετέσιν ἡ Ἰταλία. Ἀλλὰ γαρ ἡ ὅπερ Σκελίαιν ἐντεῦθεν πλέσ, καὶ ἡ διαπόντιος ὁδὸς ἦν διελθεῖν πᾶσαν ἀνάγκη, μακρὰν ἀπὸ σῇ τὸ μέρος τῆς Ἰταλίας παριστον, ὅπερ ίδιως Ἀπόδων σοὶ προεσήμηνε. (Ανωτ: σιχ. 406)
- Στίχ: 506. ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ Δ' ἘΤΙ, Καὶ ἡ γαμετὴ δὲ τὰ παρ ἐσυτῆς ἔγνισε, τοῖς παρὰ τῷ Γαμέτῃ Ἐλένῳ νεμηθέσιν ἐπιπροσιθησι παθάπερ ἐν καὶ Ἀρήτῃ Ὄδυσσε, ἐπὶ τοῖς παρὰ Ἀλκινόῃ καὶ Ἐλένῃ ἐπὶ τοῖς παρὰ Μενελάῳ, Τηλεμάχῳ. (Ορεα ἀνωτ: σιχ. 488.)
- Στίχ: 508. ΚΑΙ ΧΛΑΙΝΑΝ ΦΡΥΓΙΗΝ κτ: Τὰς κεῖσας ἐδῆτας, ἥτοι τὰς χρυσούσις τε καὶ ποικίλοις μίτοις διακεκεντημένας, πρώτες ἐπιτηδεῦσα τὰς Φρύγιας πιστευταὶ ὡστερ τὰς χρυσοῦσεῖς τὰς περὶ Ἀτταλον ἐν Ἀσίᾳ, καὶ τὰς πολυχρόνες τὰς ἐκ Βαβυλῶνος. ἐξ οὐ αἱ μὲν Βαβυλωνικαὶ καλλέτας, αἱ δὲ Φρυγιακαὶ. (Πλιν. Φυσ. Ις: Βιβλ: Η. Κεφ: ΜΗ'.) Καήτοι γε τῶν κεῖσῶν ὃδεν ἥττον, καὶ τὰς ἐν ποικιλότητι ὑφαντὰς, ἡ ἀλλως γραπτὰς ἀπάσσεις, ἐνὶ ὀνόματι Φρυγίας καλλέθαη ἐκράτησεν.
- Στίχ: 510. ΔΕΧΝΤΣΟ ΤΑΤΓ ΣΠΛΑΙ κτ: Ωσαύτως καὶ τῷ Μενελάῳ Ἐλένῃ δωρεμένῃ Τηλέμαχον. Όδυσ. Ο. σιχ. 125.
 ,Δῶρον τοι καὶ ἔγω, τέκνον φίλε, τῷτο δίδωμι
 „Μνῆμ” Ἐλένης χερῶν κτ.
- Στίχ. 512 ΕΚΤΟΡΕΗΣ ΑΛΟΧΟΙΟ κτ: Ἔκτορος ἐσυτιὼ ὠνόμασεν ἀλοχεν, ὑπομνήσκεσσα Ἀσκάνιον τῷ Μητραδέλφῳ, ὡς φησὶ Σέρβιος: Ac si diceret uxoris

"Αξιος δε κένριος Ἀγχίσα γάμων Ἀφροδίτης,
Ἄθανάτων μελέδη, δίς ἐρέπια Πέργαμ' ἀλύξας,
Ἡνίδε Ἀυσονίη σοι χθὼν τῆς λαίφεσι λάζευ.
Καὶ κεν ὑπερπλεῦσαι γε ἀναγκάη διὰ πόντων.
Τῇλε γάρ Ἀυσονίης μερὶς οὖν ἥντειατ' Ἀπόλλων.
Βάσκ' ἐπὶ ἐυσεβίῃ σύγ', ἘΦη, ἐυδαίμων Φῶτος.
Τὶ πλέω ἄρων, πνέοντος αἵτη, απέργω;

500

'Ανδρομάχη δὲ ἔτι, καὶ νοσφισμῷ δυσφορέγσα,
Γραπτὰς ἐθῆτας, χρυσῷ δὲ ὑφάσματος, οἶσε
Καὶ χλαῖναν Φρυγίην δὲ Ιάλω, ἔτι αἰκή.
Δώρων δὲ ἐμπλήσασα ὑφαντῶν, τοῖα προσεῖπε:
Δέχνυσο ταῦτ' αὖτις, χειρῶν μημεῖα ἐμεῖο,
Μακροῦ τ' Ἀνδρομάχης ἀπόθου σοὶ μάρτυρες οὖν,
Ἐκτορέντος ἀλόχοιο τεῶν τῇ δὲ ὕστατα δῶρα,
Ω̄ μόνη Ἀινάνακτος ἐμὸς ἀκόπω περιέσσα.
Τὰς οὐ γε ὅσσε τε, χεῖρε τε, τὰς φέρεν εἴδος ὄμοιώς,
Καὶ κεν νωὶ ἐπίσης ηβώι ἐών τοι ὄμηλιξ.

505

Τὰς δὲ ἀπιών προσέφων αὐτὸς κατὰ δάκρυνα λέιβων.
Ζώοιτ' ἐντυχέεις, τῶν εἰς πέρας οὐκέ δὲ δάμων.
Μοιραὶ δὲ ημέας αὐτοὶ δεδέξοντ' ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις.
Τοιοῦ πάντα ἔκηλα, καὶ γάρ δὲν δεῖθε θαλάσσης,
Ἀγρῶν τ' Αὐσονίων, αἰὲν ὀπίσω χωράντων.

515

* * *

Ἐικὼ

uxoris Avunculi tui. Τὶ δαὶ; εἰχὶ προσγενὴς παραπλησίως ὑπῆρχεν Ἀσκανίῳ οὐκὶ Ἐλενος; Άλλος Ἐκτορος σίμαι ἐμνήθη, πρὸς τὰς ἐκείνις μίμησιν, ὡς Ἡρωικωτέρες περὶ τὰς μάχας ἀγαθεχθέντος, τον παῖδα παρυποδήγυσσαν οὐ, ὅτι μᾶλλον αὐτὴ ἔχαιρεν οὐ Ἐκτορος Ἀνδρομάχη ἀκέειν, αἰδεῖος τοιώτερος σεμνωμένη καρδίᾳ γενέθαι ἀλοχος οὐ, ὅτι γὰρ διάγον τῷ δευτέρῳ, πολλῷ δὲ μᾶλλον τῷ τρίτῳ, οὐ πρώτος υμέναιος ἐτίθετο ἐνπρεπέσερός τε καὶ κοσμιώτερος οὐ τέως Ἐκτορος ἐμνήθη, οὐτε μεμνησομένη λιγό προσεχώς Ἀινάνακτος, γὰρ τὰς εἰκόνας ὁράειν ἐν αὐτῷ Ἀσκανίῳ ἐδόκει, ὡς περὶ ηδη σωδιαλεγομένη ἐτύγχανεν.

Στίχ: 514- ΤΩΣ ὉΓΕ ὉΣΣΕ ΤΕ, ΧΕΙΡΕ ΤΕ κτ: Όσαύτως καὶ Μενέλαος, ὡς ἐν εἰκόνι τῷ Τηλεμάχῳ δοκεῖν οὐδὲν Ὀδυσσέα λέγων: Όδυσ. Δ. 149.

,,Καίνε γάρ τοιοὶ δε πάσεις, τοιαὶ δέ τε χεῖρες,
,,Ορθαλμῶν τε βολαὶ, κεφαλὴ τ', ἐφύπερθὲ τε χαῖται.

Σημείωσαι, ὅτι Σκαλίγερος ἐταῦθα τὰς Ποιητὰς ἀλήλοις παρατιθεὶς, θαυμασῶς εἰρημένον τὸ: (ορθαλμῶν τε βολαὶ) παρὶ Ομῆρω καθωμολόγησε, mirifice dixit: προδοθεὶς, quod non potuit Latinus nosī. (Ὀπερὶ γὰρ ἔχειν δὲ ημέτερος Λαετίνος.) Ουτως ὁδε Σκαλίγερος, (Ποιητ. Βιβλ: Ε'. Κεφ: Γ.) καὶ τοι τὰ πολλὰ περὶ τὸν Ομηρον ἀδικώτερος: Erga Homerum plerumque iniqiior, ὡς Φησὶ Σαμψήλ οὐ Κλάρκιος, ἐν ταῖς εἰς τὰ Ομῆρος Σημειώσεσιν.

Στίχ: 517. ΤΩΝ ΕΙΣ ΠΕΡΑΣ ἵκε 'ΡΑ ΔΑΙΜΩΝ. Ευχόμενος ἀμαὶ αὐτοῖς καὶ σωήδετά. Τοιοῦ μὲν γὰρ, Φησὶν, ηδη κρίσιν ἔχει τὰ πράγματα δεξιὰν τάυτια (ὡς εἰς συμφοράς Φάναι) καὶ τρισσευδάμονα: ιμιν δὲ ἔτι εἰς τόδε ἐν σάλῳ καὶ ἐν αἰδηλίᾳ τὰ τῶν Μοιρῶν σρέφεται, ἄλλων ἐπ' ἄλλαις ἐπιφερομένων, μηδὲ ἔχεσι σαφῶς εἰδέναι εἰς δὲ τιτέλος προβήσται. Τοιότον τὸ παρὶ Ομ: Ιλ: Τ. 290. ἵπο Βεισηδός φηθὲν:

,, ὡς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακῆς

Καὶ τὸ παρὶ Εὐειπίδη ἐν Ἐκάβῃ: σίχ, 688.

P

Ἐτερα

- 525 Tum pater Anchises magnum cratera coronâ
Induit, implevitque mero, Divosque vocavit,
Stans celsâ in puppi.
Dii maris et terræ, tempestatumque potentes,
Ferte viam vento facilem, et spirare secundi.
530 Crebrescunt optatae auræ, portusque patescit
Jam propior, templumque apparet in arce Minervæ.
Vela legunt socii, et proras ad littora torqueant.
Portus ab Eoo fluctu curvatur in arcum,
Objectæ falsâ spumant aspergine cautes:
535 Ipse latet; gemino demittunt brachia muro
Turriti scopuli, refugitque à littore templum.
Quatuor hic (primum omen) equos in gramine vidi
Tondentes campum late, candore nivali.
Et pater Anchises: Bellum, ô terra hospita, portas:
540 Bello armantur equi: bellum hæc armata minantur.
Sed tamen iidem olim curru succedere sueti
Quadrupedes, et fræna jugo concordia ferre:
Spes est pacis, ait: tum numina sancta precâmur.
Palladis armisonæ, quæ prima accepit ovantes:
545 Et capita ante aras Phrygio velamur amictu;
Præceptisque Heleni, dederat quæ maxima, ritæ

Junoni

* * *

Ἐτερα δ' αὐθ' ἐτέρων κακὰ κακῶν κυροῦ.

Καὶ τὸ ἐν Τρωάσι παρὰ τῷ ὀντῷ: σίχ. 591.

Ἐπὶ δὲ ἄλγεσιν ἄλγεα κατέται.

Στίχ: 521. ΕΙ' ΚΩΣ ΤΗΝ ΣΑ' ΝΘΟΤ ΙΔΕ' ΤΡΟΙ' ΉΝ. Ἡν γὰρ Τὸ
Ασυ, καὶ τὰ περὶ αὐτὸ, πρὸς ὁμοιότητα τῶν ἐν Τροίᾳ τῷ πατρὶδι υπὸ^{τὸ}
τῷ Ἐλένῳ δικοδομηθέντα καὶ διαταχθέντα, τῷ παραμυθίαιν τινὰ ἐντεῦ-
θεν ἑαυτῷ ἐπιτεχνησαμένα διὰ τῆς θέας, ἐπὶ τῇ ἀποσερήσει ὃν περ ἐκ-
πέπτωκεν. Ως γὰρ ἀνωτέρω ἐλέγετο: σίχ. 357.

Πέργαμό τ', Ἰλιακὸν τε δόμησε τόδ' ἔρεσιν Ἀσυ.

Καὶ σίχ: 370.

Αὐτὸς δὲ Τροῖων προτιβάσκων, παυροτέρω περ,

Πέργαμα τυτθά τε, τοῖς μεγάλοις τὸ πρόδην ὁμοῖος

Καὶ φειώ λεψύδεψητα δέ, τὸν Σάνθον καλέσσιν,

Ἐγνων.

Στίχ. 524—530. ΕΓ' ΠΟΤ' ΕΓΩ' ΘΥ' ΒΡΙΝ κτ: Εάν ποτε καὶ αὐτὸς Τίβεριν τε
καὶ τὰς περὶ αὐτὸν ἀγρεὺς ἐσαφίξωμαι, θεάσωμαι δὲ καὶ τὸ Ασυ, δὲ τῷ
ἔμῳ γένες καθείμαρτα λάχος τότε δὲ ἐκ δυοῖν ἐθνῶν εἰς ἐνα τὸν αἴλον
Δάκδανον ἀναφερομένων, καὶ τῷ τῶν χωρῶν ἐγγύτητι ἐμορέντων, καὶ τύ-
χαις ταῖς ὁμοίαις περιπεπτωκότων, εἰ ἐναμ συσησμένα Κράτος τάσι τε
πόλεις, ἢν τὸ αὐτὸς παρὰ Μολοσσοῖς ἐδομήσω καὶ κατώκισσις ταύτῃ, ἢ
ἢν ἐγὼ παρ' Αιτανοῖς δομήσομαιτε καὶ κατοικιῶ, οὐτω σκαύψομεν ἀδηλόεις
ως μίαν ἐξ αἱμοτέρων ἐναντι τοι καὶ λογιζεθαι Τροίαν, ἢν μὴ τῷ τοπι-
κῷ θέσσι, τῷ γε μίλω τῶν ψυχῶν διαθέσσι στήμπνει ἐς τὸ διπλεῖς καὶ ὁ-
μόφρενα.

Στίχ: 530. ΤΟῦΤΔ' ΆΛΛ' ΟΨΙΓΟ'ΝΟΙΣΙ ΜΕΛΗ' ΣΕΙ. Θωμασῆ τοῦ μεθόδῳ τε
ἥσικονομίᾳ δὲ Ποιητὴς ἐνταῦθα ὡς μέλλον ἔσεδαι προσποθειβάζει, τὸ ἐκ
τῶν πρεγμάτων αὐτῶν διαπιστωθὲν, ἢ Σκαλίγερος σεσημείωκε. (Ποιητ: Βιβλ.
Γ. Κεφ: 14.) Καὶ γὰρ τοι ἡ ἐπ' αὐτῷ Ουργιλίς οἱ τὸ Βαθρωτὸν ἔχοντες,
Ρωμαῖοις

Ἐικὼ τιὰ Ξάνθε δέρκεσθ' ἐνταῦθ' ίδε Τροῖω,
Τιὰ χέρες ὑμέτεραι δέμαντο, ἀμάνθοσιν ἄπε
Οἰωνοῖς, ὅφρα μὴ Δαναοῖς ἐυέμβατος εἴη.
Εἴποτ' ἔγώ Θύβριν, τίς τ' ἀγχόνη Θύβριδος ἀγρός
Ιξομαχ, ἀντάρ τῶν τάμοι ἔλλαχε τάχεα τεθνοῖς·
Συγγενίδας τε πόλεις τὸ πάρος, λαὸς τε ὁμάρος,
Οἱ τ' ἥπαιρον ἔχοστ, οὐδὲ ἐπερίω απέναντι,
Τῶν ἀρχηγετέων ἀντός ποτε Δάρδανος ἔσκε,
Πότμος ὁμός τε μίαν καταδέξομεν ἔμμεναι ἀμφω
Ψυχῆς Τροῖων. Ταῦτα δέ τοι τοιούτα τελέσαι

Τοιγάρ ἀνηγόμεθ', ηρτο δὲ ἄγχι Κεραύνια ἔρη,
‘Οππόθεν Ἰταλίω δὲ ἐλάχισος πλῆς διὰ πόντων.
‘Ημος δὲ ηέλιος κατέδυ, σκιώντο δὲ ἔρη,
Κλίνθημεν κόλπῳ χθονὸς ἰμερτῆς παρὰ θῖνα.
Οἱ δὲ ἑρετμὰ λάχον’ ἔηρής δὲ ἐπὶ αἰκτῆς πάντη
Σῶμ’ ἀνεπάυομεν ἄρδε δὲ ὑπνος γυῖα καμόντα.
Οὕπω δὲ ὥρησιν νύξ εἰς μέσον ἤγετο κύκλων.
Εὗτ’ ὧν ὀκναλέος Παλινθρός ἐγράμμενος ἐυνῆς,
‘Ριπιὼ κρίνεν αἴτη, ιδὲ ἡέρα κάσιν ἦρε·
Τάρεα τ’ ἄρ τήρει πάνται δέρι σῆγα ίόντα,
‘Αρκτέρον θ’, ‘Τάδες τε, ἀτάρ δοιαὶ τε ‘Αμάξια.

525

530

535

540

P 2

Χρυσά-

— 1 —

‘Ρωμαίοις συμμαχήντες διετέλοισι, καὶ τοῖς οἰκειοτέροις ἐτάσσοντο. Καὶ
Αὐγύστος δὲ μετὰ τὴν Μ. Ἀντωνίην τροπιώ καὶ καθάρισμα, τὴν παρὰ τὸ
Ἀκτιονίκον πόλιν ἔκτιζε, καὶ τὴν ἐν αὐτῇ ἐποίκεις ‘Ρωμαίοις ὁμογενεῖς εἴησι
τε καὶ λογίζεσθαι διεθέσπιζεν. Οτι δὲ Μολοσσοὶ καὶ ‘Ρωμαίοι εἰσὶ ἐν σωματε-
σαν ἀδήλοιν, ὡς τῷ γένει προσήκουντες. καὶ παρὰ Διενυσίῳ τῷ Ἀλικαρ-
νασσῷ, ἐν τοῖς περὶ τῶν ‘Ρωμαϊκῶν Ἀρχαιολογιῶν (Βιβλ. Α') καθιστόρηται.

Στίχ: 53. ΚΕΡΑΥΝΙΑ Ο'ΤΡΗ. Τα οφειλέτα της Ακροκεράυνιας λεγόμενα, ἐκ τών συχνάς ἐπ' αὐτής τες κεραυνάς ἐπισκήπτειν. Άρχοντες δὲ τοῖς ὅρσεις τάτους ἔγγυς Πρεσβύτεροι πάλαις παραδιδόμενοι, κατὰ τὸν εἰς τὸν Λαδίαν ἐπιστρέψαν προς δεξιῶν, ἐπὶ τῆς Ἡπείρου κειμένων· ἐνθα δὲ ἀπὸ τῆς ἀπέναντι Ιταλίας ἐλαχίστη ἀπόστασις σαδίων ἔναις λέγεται ἐπτακοσίων.

Στιχ: 533. ἩΜΟΣ Δ' ΗΕΛΙΟΣ ΚΑΤΕΔΥ ιτ: ΠαρθΩμήσω μὲ: Ὁδυσ. I. σιχ. 168.
,, Ήμος δ' ήλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἥλιθε,
 Δῆ τότε καινῶδην δὲ τὸν αὐτὸν θεόν είπεν.

Στίχ: 535. ΟΓ Δ' ΕΣ ΈΡΕΤΜΑ ΛΑΧΩΝ , Τέτοις δὲ μεντέον ἦν ἐν ταῖς νευσὶν, τοῖς ἐρέσσεν διὰ κλήρου λαχεῖσιν, ὅπως ἀν ἑτοίμας ἔχωσι πρὸς τὰς χρέας.

Στίχ: 538. ΠΑΛΙΝΟΤΡΟΣ Ὁ Κυβερνήτης, ὅπως ποτὲ τὰ τῷ
άέρος πρὸς τὸν πλοιῶν ἔχει ἐπιμελῶς διασκοπῶν, καὶ τοῖς ωσὶ δὲ αὐτοῖς
εἰς βάσανον χρώμενος παρετίθει, ὅθεν ἄρα ἐπηγγέλμετο πνεύσει. Φασὶ
γαρ οἱ Φυσικοὶ (κατὰ Σέξβιον) ὅτι τὸ κατ' ἐκέντο τετραμμένον τὸ ὑπέρ
θάτερον ψυχραινόμενον, τὸ ἐκέντεν πνεύσοντος ἀνέμῳ παρέχεται αὐθησιν.

Στίχ: 541. ἈΡΚΤΟΤΡΟΝ Θ' ΤΑΔΑΣ ΤΕ, ἈΤΑΡ ΔΟΙΑΣ ΤΕ ἀΜΑΞΑΣ. Περὶ μὲν τοῦ Ἀρκτέρεω, ὃς εἰν τῷ Αἴτων Γεωργ. 51χ. 73. Καὶ περὶ τῶν Τάδων δὲ αὐτοῦ: 51χ. 154. Καὶ περὶ τῶν Ἀμαξῶν ὅμοιως αὐτοῦ: 51χ. 274. 276. Ταῖς δὲ Ἀσρώγες ταύτας Ἀμάξας, Triones οἱ Λατῆνοι καλεῖσθιν· οἱ δέ, Βίσεισὶ κατ' Οὐαράνων, ὧν ἔλκεν ἐσὶ ταῖς Ἀμάξας καίτοι καὶ αὐτὸ τοῦ ἄνιστε ὄνομάζεσι τὴν Λατῆνοι, Plaustra: ως ἀρέα καὶ Ἔδηνες. Παρισησιν οὐδὲ

- Junoni Argivæ jussos adolemus honores.
 Haud mora: continuo perfectis ordine votis,
 Cornua velatarum obvertimus antennarum:
 550 Grajugenumque domos, suspecta que linquimus arva.
 Hinc sinus Herculei, si vera est fama, Tarenti
 Cernitur: attolit se diva Lacinia contra,
 Caulonisque arces, et navifragum Scylacæum.
 Tum procul è fluctu Trinacia cernitur Aetna,
 555 Et gemitum ingentem pelagi, pulsataque faxa
 Audimus longe, fractaque ad littora voces:
 Exultantque vada, atque æstu miscentur arenæ.
 Et pater Anchises: Nimirnm hæc illa Charybdis;
 Hos Helenus scopulos, hæc faxa horrenda canebat:
 560 Eripite, ô socii, pariterque insurgite remis.
 Haud minus, ac jussi, faciunt: primusque rudentem
 Contorsit lævas proram Palinurus ad undas,
 Lævam cuncta cohors remis, ventisque petivit.
 Tollimur in cœlum curvato gurgite, et iidem
 565 Subductâ ad manes imos descendimns undâ.
 Ter scopuli clamorem inter cava faxa dedere:
 Ter spumam elisam, et rorantia vidimus astra.

Interea

* * *

- οἱ Μάρων ἐνταῦθα τὸν Παλινθέρου, ταύτα τῷ Ὀδυσσεῖ ποιῶντα πᾶς Ὁμήρω, Ὁδ. Ε'- 271. ἐπὶ τῆς Σχεδίας
 „Οὐχ οἱ ὑπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
 „Πληγάδας τ' ἐσφράντι, καὶ ὁψὲ δύονται Βοώτιω,
 „Αρκτον θ', λῷ καὶ Ἄμαξαν ἐπικλησιν καλέσσιν,
 „Ητ' αὐτῷ σρέφεται, καὶ τὸ Ωρίωνα δοκένει.
 Στίχ. 542. ΧΡΤΣΑ'ΟΡΟΝ Τ' ΕΔΟ'ΚΕΤ' ΩΡΙ'ΩΝ . . . Περὶ τῷ Ωρίωνος ἀλισ
 εἴρηται, ἐν τῷ Α'. τῆς Αἰν.: σίχ. 579. Χρυσοῖς δὲ καθώπλισεν ὁ Ποιητὴς
 ἀδε τέυχεσιν, ὅτι ἐν τῷ κατασερισμῷ, ἡτε ρώνη αὐτῷ, καὶ τὸ ξίφος λαμ
 προτέροις κατηγλάσσαι ἀσροις.
 Στίχ: 544. ΔΗΛΟΝ . . . ΣΗΜ' ΑΠΟ' ΠΡΥΜΝΗΣ· Πυρσὸν δίπτῳ ἀρας, ήλι
 πρὸς τὸν ἐκπλαγὴν διεσήμανεν ἐυκαρπίαν. ἦν γὰρ ἔτι σκοτία, τῷ Παλινθέρῳ
 μέσης νυκτὸς ἐξεγερθέντος. (σίχ. 538.)
 Στίχ: 547 . . . ΧΘΑΜΑΛΗΝ ΤΕ ΟΡΩΜΕΝ. Οὐχ ὡς τοιαύτη οὖσα ἡ Ἰταλία,
 χθαμολήσηται, ἡ εἰς νάπας τε, καὶ βραχὺς κορυφώμενη ἀλλ
 ὅτι πόρφωθεν ἀναγομένοις ταπεινῇ τις ἐποπτάνεται πᾶσα γῆ ὀώσει δὴ τῷ
 ναυτίον, καὶ κατά βραχὺ ἐξαίρεθαι οἷον δοκεῖ τοῖς καταγομένοις, καὶ
 ἔγγυον προσπελάζοσιν δθεν ἀνωτερού: σίχ. 217. ἐλέγετο:
 „Χθὼν δὲ τεταρτάνω αἰρεθεὶ ἐνὶ ηματι δόξει.
 Στίχ: 550. . . . ΚΡΗΤΗΡΑ ΣΤΕΨΕ, (ὅρα ἐν τῷ Α'. τῆς Αἰν. σίχ. 773.)
 Στίχ: 552. ΩΣ ΠΟ'ΝΤΟΙΟ ΘΕΟΙ', ΓΗΤ' ΑΝΕΜΩΝ ΜΕΔΕ'ΟΝΤΕΣ.
 Σπένδων Θεὸς Ἀγχίσης ἐπικαλεῖται, τὸς θαλάσσης ἦν ἔπλει, τὸς τῆς
 γῆς ἐφ' ἦν ἥξει, τὸς τῶν ἀνέμων δὲ ὃν ἐυπλοήσει. Οὐτω καὶ τῶν ἐπὶ τῆς
 Αργεῖς ἀποπλεῖν μελόντων, ὃ τὴν νεάς Ήγεμῶν Ιάσων, (παρὰ Πινδάρῳ
 Πινδ. Εἰδ. Δ.)
 „Χρυσέαν χείρεσσι λαβὼν φιάλαν
 „Αρχος ἐν πρύμνᾳ, πατερὶ Οὐρανίδαν
 „Ευχεπέρασυνον Ζίωα, καὶ ὀκυπόρες,
 „Κυμάτων διπάς, ἀνέμων τ' ἐκάλει
 „Νυκτας τε, καὶ πόντῳ κολευθεὶς κτ:

Στίχ.

Χρυσάρον τ' ἔδόκευ 'Φρίων' σπλοφορᾶντα.

Ως δέ κατ' θράνον, ἐδεν ἀπαντα γαλήνι' ἔοντα,
Δῆλον δὴ πόρε σῆμ' ἀπὸ πρύμνης, οἱ δὲ ἐπὶ νησὶ⁵⁴⁵
Πλάνων ἀμβαλόμεθ' οἴα πτερὰ λαίφε ἀνέντες.

· Ήντις δὲ ὡς φένδη φοδοδάκτυλος, ὥχετο δὲ ἄσρα,
Τῆλε ἀμαυροτέρας βλυχὲς, χθαμαλί τε ὁρῶμεν
· Ιταλίδ. · Ιταλίω πρῶτος δὲ ἐπάυσεν Ἀχάτης.
· Ιταλίω γηθεῦντες ἀνησπάζοντο δὲ ἐταῖροι.

Εὔρω δὲ Ἀγχίσης γενέτης κρητῆρα σέψε,
Πλῆσεν δὲ οἶνα, σῇδ δὲ ἐπὶ πρυμνῆς θειοκλυτήσας:
Ως πόντοι Θεοὶ, γῆς δ', οἵτινες αἰνέμων μεδέοντες
Φέρτε ὕδον φάσιν τε ἀγήτη, πνεῖτε δὲ θύραι.

Καὶ δὴ ιμερόεσσα γ' ἀξέετο αὔρα, λιμώ τε
· Αγχι ἀνῷκτο, Νεώς δὲ ἐπὶ ἄκρᾳ ὠπται Ἀθήνης.
· Ισία δὲ ἀρ σέλαντες ἐταῖροι τράφθεν ἐπ' ἀκτὰς.
Κάμπτεται ἡών πρὸς κύμα λιμώ κατὰ τόξον,
Προβλῆτες δὲ ἀλμησ φαθαμίγγεσι πέτροι αὐφράσιν.
· Εν δὲ λιμώ τάχα διδύμῳ δὲ ἀγκάς καθιᾶσι
Πυργειδεῖς σκόπελοι Νηὸς δὲ ἀποχάζεται ἀκτῆς.⁵⁵⁰

Πρώτως ὅσσαν, δις δύο ἐν χλόῃ ἔδομεν ἵππους.
· Ευρύ γε κέροντας πέδον, αἴργεννάς, χιονώδεις.
· Αγχίσης γενέτης δὲ: μάχια, Γῆ ξείνη, ἐνέγκεις
· Ιππος ἐπεὶ ὅπλον πολέμοιο, ἀπειλεῖ δῆριν.

545

550

555

560

Καμπὶ

* * *

Στίχ: 555. . . . ΝΕΩΣ Δ' ΕΠΙ ΑΚΡΙΩ ΩΠΓΑΙ ΑΘΛΩΗΣ. Πότερον δὴ οἱ Ναὸς
ιω Αθλώης, η γοιω τὸ Δικρωτήριον, ἐπὶ τῷ ὄνόματι τῆς Θεᾶ κλεΐδόμενον;
ἀμφιβολογεῖθα γάρ Σερβίω δοκεῖ η ἐκάτερον; Άλλ' ἐκ τῆς Ισορίας εκ αὐτῶν,
ώς ἐπὶ τῆς Καλαβρίας, ητις Μεσσαπία πάλαι ἐκαλεῖτο, Ναὸς ην, Ιδο-
μενέος ιτισμος, δέ Κάρδον τῷ ὄνομαζεται.

Στίχ: 557. ΚΑΜΠΤΕΤΑΙ ΗΩΙΟΝ ΠΡΟΣ ΚΥΜΑ ΛΙΜΗΝ ΚΑΤΑ ΤΟΞΟΝ.
Ονπερ ἐνταῦθα δὲ Ποιητὴς λιμένα τοπογραφεῖ, ἀδηλον ἦμιν ὄντα, ὑπέλα-
βόντινες τὸν τῷα ἔναν καλέμενον: Porto Venere (l'Abbé Des-Fontaines,
Γ. τῆς Αἰν: Σημ. 48.)

Στίχ: 558. ΠΡΟΒΛΗΤΕΣ Δ' ΑΛΜΗΣ κτ: Ταύτως δὲ ἐφητις ἔναι τὰς καθ' Ο-
μηρον ἄχνω, ην ἀποκτύει τὸ κατὰ τὰς ἄκρας προσρηγνύμενον κύμα. (Ιλ:
Δ. 426.) οὗτω δὲ καλεῖται, τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα, Τὸν
ἀφρόν, σπερ Φύκος Φασίν, οἵ τις εύεστεν δίδυμος.

Στίχ: 560. ΠΥΡΓΕΙΔΕΙΓΣ ΣΚΟΠΕΛΟΙ Ως εὖδος πόρρωθεν ἔχοντες
πύργων ἴψηλῶν οὐ γάρ πυργοφόροι δηλονότι, οἵ πύργων αὐτοῖς ἐποικο-
δομηθέντων.

Στίχ: Αὐτ: ΝΗΟΣ Δ' ΑΠΟΧΑΖΕΤΑΙ ΑΚΤΗΣ. Οἷον ὑπανάχωρεῖ,
Φάνται, καὶ ἀπομακρύνεται. Οπτικὸν δὲ τὸ συμβάνον. Α γάρ καταγό-
μενοι τῆς θαλάσσης ἔχόμεναι ἀπὸ τῷ πλοίος ὁράνοις, καταχθέντες ηδη
καὶ ὀρμισάμενοι ἐπὶ ποσὸν ἀπέχονται, οἵτερε εἰσὶ, καθορῶσι καταφανεῖς
ἔγγυθεν γινομένες τῷ ὄψει τῷ ἐγχωρᾶντος μεταξὺ διατήματος.

Στίχ: 564. ΙΠΠΟΣ . . . ΟΠΛΟΝ ΠΟΛΕΜΟΙΟ . . . Αρηίον γάρ οἱ πολεμικὸν
τὸ ζῶον διὸ καὶ ιππος Αρεις ἐνομίζετο Σύεθας ἐντεῦθεν οὐκ δῆριν εἴ-
καζεν Αγχίσης οὐφορώμενος ἐπαπελεγμένω τῷ συγκυρήματι. Οὗτω καὶ
τῆς ἀνορυχθείσης ιππάς κάρας τοῖς Τυρίοις ἐπὶ τῷ καταβόλῃ Καρχηδό-
νιβλ. Γ.

νος,

Q

- Interea fessos ventus cum sole reliquit;
 Ignarique viæ Cyclopum allabimur oris.
 570 Portus ab accessu ventorum immotus, et ingens
 Ipse, sed horrisicis juxta tonat Aetna ruinis:
 Interdumque atram prorumpit ad æthera nubem,
 Turbine fumantem piceo, et candente favillâ:
 Attollitque globos flammam, et sidera lambit:
 575 Interdum scopulos, avulsaque viscera montis
 Erigit eructans, liquefactaque saxa sub auras;
 Cum gemitu glomerat, fundoque exæstuat imo.
 Fama est, Enceladi semustum fulmine corpus
 Urgeri mole hâc, ingentemque insuper Aetnam
 580 Impositam, ruptis flammam expirare caminis;
 Et, fessum quoties mutat latus, intremere omnem
 Murmure Trinacriam, et cœlum subtexere fumo.
 Noctem illam tecti in sylvis immania monstra
 Perferimus: nec, quæ sonitum det causa, videmus.
 585 Nam neque erant astrorum ignes, nec lucidus æthrâ
 Sidereâ polus: obscurò sed nubila cœlo;
 Et lunam in nimbo nox intempesta tenebat,
 Postera jamque dies primo surgebat Eoo.

Humen-

* * *

νος, παριῶ τεκμαίρεθαι τὸ τῆς ἐσομένης πόλεως περὶ τὸς πολέμους ἐντρεχὲς καὶ δραστήριον. (Α. Αἰν: 486.) καθ' ὃ ἔμελλε ποτὲ ένοι (Αὐτ: σίχ, 18.)

„Εσ γ' ἐπὶ δῆις ἔκδοτος ἔργα.

Στίχ: 567. „ΕΣΤ' ἘΛΠΕΣΘΑΙ, Οὔτως αἱ τοιαύδε τεκμηριώσεις, ἀμφισσοφοὶ τε τὰ πλεῖστα εἰσὶ, καὶ, ὡς φάναι, δίφοροι, κατὰ τὰς ὑποτρεχόσας ὑπολήψεις εἰς διαφέροντα, η̄ καὶ ὑπεναυτὰς τοῖς παρατηρεῖσι περιτρεπόμεναι. τῷ γὰρ τεκμηριῶντι γεροντίῳ ἵππος ὀπτανόμενος, ὡς ἄρα ἐν μάχαις δεξιῶς ἔχων, πολέμους ὑπέβαλε περιμαντεύεθαι, ἐπεὶ δὲ δὲ πρὸς Γεωργίαν ἵππος ἐσὶν ἀχρητῶν, εἰριωκὰ παρεῖχεν ἐλπίζειν καὶ ἐπιεκῆ τὰς ἀποβησόμενα.

Στίχ: 569. ΤΗΓΔ' ΕΤΑΖΟΝΤΕΣ ΠΡΩΤΗΙ. Ἐπεὶ καὶ πρώτης αὐτῆς τὸν ἐπὶ τῆς ἄκρας ἴδειμένον Νεῶν πόρῳθεν κατεῖδον. (Ανωτ: σίχ. 555.) „Ἀλλως τε δὲ καὶ ἐκ τῆς τῶν θεαθέντων συγκυρήσεως ἵππων, πολέμους ἐπιόντας παρὸν ὑφορᾶθαι, εἰκὸς λῷ καὶ πρώτῃ ἐπευάσσαθαι τῇ Παλλάδῃ καὶ γὰρ (εἰς Τμν. Αθίω.)

„Καὶ αὐτῇ σωὶ Ἀρεὶ μέλει πολεμήσαι ἔργα,

„Περιθόμεναι τε πεληνες, αὐτήτε, πτόλεμος τε.

„Καὶ τε ἐρύσσαστο λαὸν, λόντα τε, νισσόμενόν τε.

Στίχ: 570. ΚΡΑΤΑ ΔΕ' ΠΡΟΣ ΒΩΜΩΝ ΣΚΕΠΟΜΕΝ κτ: Περὶ μὲν τῆς τοιᾶς δὲ κατακαλύψεως, αἴνωτέρω (σίχ: 428.) διείληπται. Τίνες δὲ Βωμοὶ ἐπὶ τῶν νηῶν γένοντο; η̄, ἐκεῖστε βωμοὶ ὅπε ποτ' ἂν θῦμα τελῆται.

Στίχ: 572. ἈΡΓΕΙΝ ΕΚΗΙΑΜΕΝ ἩΡΗ. Τέτο γὰρ αὐτοῖς ἰχυῶσις ὑπὸ Ελένης ἐντέταλτο. (ἀνωτ: 460—463.) Ἀργείη δὲ Ἡρα ἐπιφημεῖται, ὅτι τὸ Ἀργος πόλις λῷ αὐτῇ φιλτάτη· (Ιλ: Δ. 51.) διὸ καὶ ἔχωρεν ἐξ αὐτῆς ὄνομάθει. (Αυτ σίχ: 8) Ὁρα η̄ ἐν τῷ Α. Αἰν: σίχ. 19. 20.)

Στίχ: 575. ΓΡΑΙΚΟΓΕΝΩΝ ΟΙΚΗΣΙΣ ΛΑΕΤΥΝΤΕΣ Κατὰ τῶν Ἐλένης ὑποθήκηισ. (Ανωτ: 421.)

„Φεῦγε τὰ γὰρ πάντα Γραικὸς Ἀγεα γαία.

T/

- Καυκὰ τετράποδός, ἔθ' ὅτε, ταῦθ' ὑπὸ ἄρμασιν ἔκαι.
Ήδε χαλινάς ἐν δεύγλη τλᾶν σύμφρον' ἔθίσει
Ἐσ' ἔλπεθαί, ἔφη, εἰρώλια ἐνθεν ἔταιροι.
Τόφρα Θεῆς δ' ἀγνῆς ἴκέται γενόμεθ' οἱ πάντες,
Παλλάδος ἐπλοθρός, τῇ δὲ ἐνάζοντες πρώτη.
Κράτα δὲ πρὸς βωμῶν σκέπομεν Φρυγίην ἔθητι.
Καδὸς ὑποθημοσώας, "Ελευος τὰς δῶκε μεγίσας,
Ἡ δέοντος Ἀργείη θυόεντά γ' ἐκῆμεν Ἡρη.
Αὐτίκα δὲ ἐυχωλὰς ὡς χρῖω τελέσαντες τάς δε,
Ἄντας λαφωτὰς ἀντρέψαμεν ἀντε περαίας,
Γραικογενῶν οἰκήσις ἀλεῦντες, ὑπόπτες τ' ἀγράς.
"Ηρακλέης ἐνθεν (ἐτὸν γ' εἰ τότο) Ταράντα
Οπτάνεται μυχὸς, ἀντάρο ἔδος το Λακίνιον Ἡρη.
Καυλῶνος τ' ἄκραι, ναυηγόν τε Σκυλακέον.
- 565
570
575

Q 2

Τῆλε

* * *

Τὶ οῶ καὶ τιὼ ἀρχὶω προσέχον; ἢ, ἵνα τῇ Ἡρᾳ ἐνξάμενοι θύσωσι καὶ
τότο γαὶς Λινέας προσεκετέτακτο. (Σίχ: 427.)

„Καδὸς ἀκτὰς βωμὸς τῆσας γ' ἐυχάς αποδώης.

„Ο δὴ καὶ γέγονεν. (Σίχ: 571.)

„Αυτίκα δὲ ἐυχωλὰς ὡς χρῖν τελέσαντες τάς δε κτ:

Στίχ: 576. ΉΡΑΚΛΕΙΣ ΕΝΘΕΝ (ΕΤΟΝ Γ' ΕΙΤΟΥΤΟ) ΤΑΡΑΝΤΟΥ, Φάλας,
Φασίν, ὅγδωσ απὸ Ήρακλέας, τὸς παρὰ Λάκωσι Παρθενίας (σκότιοι γαὶς
ἥσαν) κληθέντας εἰς αποικίαν ἐξάγων, ἐπὶ Καλαβρίας, τῆς πρότερον Μεσ-
σαπίας, προσέχε. Τάραντον δὲ ἔκαισε Πολίχνιω, ἢν Τάρας ὁ τῷ Ποσειδῶ-
νος, ἢ, ἄλλως αὐτῷ Ήρακλέας (καὶ τούτῳ) ἐν οἷς τῷ Ἡρωος Ἀπολλέδωρος
(Βιβλ: Α'. Κεφ: Ζ.) καταλέγει ψέσι, Τάρας ὁδεῖς ἐμφέρεται.) προϊδυκώς
ἢν, σιωπάσειν. Η δὲ, εἰς πόλιν ἐπίσημον πλέτω καὶ διωάμει προαχθεῖσα
τῷ χρόνῳ, Τάραντος Ήρακλειας προσέρηται· τὸ μὲν απὸ Τάραντος τῷ
Ποσειδῶνος, τὸ δὲ απὸ τῷ (καὶ τὸν ἄλλον) τῷ Ήρακλέας διὸ καὶ ὁ Ποιητὴς
τὸ, (ἐπερ ἀληθὲς) παρενθέμενος, ἔσκεν υπενδοιάζειν. Μέτιδι περὶ τότε Παυ-
σανὸν ἐν τοῖς Φωκικοῖς: (Καὶ Στραβ. Γεωγρ. 5'.) Τὸ δὲ τοι Τάραντον, ἢ τὰ-
Τάραντα, τιὼ Ἰταλίας τάυτια Πολιν, Λακανῶν Ασυ Πλίνιος (Φυσ. Ισ.
Βιβλ: Γ. Κεφ: ΙΑ.) ἀποκαλεῖ, καὶ Διονύσ. ὁ Περιηγητὸς σίχ: 377. καὶ ἀλ-
λοι, ὡς απὸ Λακεδαιμονίων κτισθέν. Καὶ Τάρας δὲ ὁ Ποταμὸς ὁμώνυμος πα-
ρὰ θάλασσαν. (Στέφ. Βυζ.) καὶ ὁ πολίτης Ταραντῖνος, καθαὶ πὺ ὁ Κέλπος.

Στίχ: 577. ΛΑΚΙΝΙΟΝ ΗΡΗΣ. Βρεττίας ἢν ἀκ-
ρωτήριον τὸ Λακίνιον, πρὸς Μεσημβρίαν Κρότωνος, απὸ Λακνίς κληθὲν
Ἀνακτος, ἢ ληῆρος, ὃν Ήρακλῆς αἰελῶν, ναὸν ἐνταῦθα ἐφ' ἀγνισμῷ
ἐγέρεις τῷ Ἡρᾳ ἀνέθετο· ἐξ οὐ καὶ Λακνίας ἡ Θεός, κατὰ τὸν ἡμέτερον
ἐνταῦθα, Diva Lacinia: ὡς καὶ κατὰ τὸν Περιηγητὸν Διονύσιον:

„Εὐθαίκεν αἴπια ἴδοιο Λακνιάδος δόμον Ἡρης.

Θαυμασίς δὲ τις λῆρος περὶ τῷ Ήρεώ τότε τεθρύλητο, ὡς ἄρε τῶν
ἐν τοῖς σιδηρᾶς πλαξὶ τῆς τῶν Ναῶν σέγυης τὸ ἐαυτῶν ὄνομα ἐπιχαρακ-
σόντων, περιόντων μὲν ἔτι τῷ Εἰω, τὸ γράμμα Φαίνοιτο διασωζόμενον καὶ
ἀναγνωσκοίτο, ἀποιχομένων δὲ ἐξίτηλον γίγνοιτο. Τὸ γοῦν Ἀκρωτήριον ἐκ
τινῶν τῷ Ήρεώ περιλεπομένων κιόνων, παρ' Ιταλοῖς ὑσερον ὀνόμασαν: Il
Capo delle Colonne.

Στίχ: 578. ΚΑΤΛΩΝΟΣ Τ' ΑΚΡΑΙ Η Καυλωνία, (ἢ Αυλωνία ὡς εἰ-
ρῆθαι πάλαι, ἐξ Ἐκαταίς ὁ τῶν ἐθνικῶν ισόρησε Συγγραφεὺς) Καλαβ-
ρίας ἢν ἄκραι, καὶ ἐπ' αὐτῆς Ασυ, κτίσμα Λοκρῶν. ἢ Καυλῶνος καὶ Κλί-
της τῆς Αμαζῶνος. Καυλωνίας δὲ καὶ Στραβων μέμιηται ἐν τῷ 5'. τῶν
Γεωγραφικῶν.

Στίχ:

Humentemque aurora polo dimoverat umbram:
 590 Cum subito è sylvis, macie confecta suprema,
 Ignoti nova forma viri, miserandaque cultu
 Procedit, supplexque manus ad littora tendit.
 Respicimus: dira illuvies, immissaque barba,
 Consertum tegmen spinis: at caetera Grajus,
 595 Et quondam patriis ad Trojam missus in armis.
 Isque ubi Dardanios habitus, et Troia vidi
 Arma procul; paulum aspectu conterritus haesit,
 Continuitque gradum: mox se se ad littora praeceps
 Cum fletu precibusque tulit. Per fidera testor,
 600 Per superos, atque hoc coeli spirabile lumen;
 Tollite me, Teucri, quascunque abducite terras:
 Hoc sat erit. Scio me Danais è classibus unum,

Et

* * *

Στίχ: Άυτ: . . . - ΝΑΤΗΓΟΝ ΤΕ ΣΚΥΛΑΚΕΙΓΟΝ. Διακρίτεον τῇ ἐν τῷ Σκελικῷ πορθμῷ ἀπὸ τῆς Σκύλης κληθέντος Σκυλλάσι, τὸ ἐπὶ τῆς Βεργίας Σκυλάκιον, ή Σκυλάντιον, ὡς πρότερον ἐλέγετο καθὼς Στράβωνε, (Βιβλ. 5. Γεωγρ.) Ἡν δὲ κόλπος τοῦ Βρεττίων, ἡ πόλις ἐν τῷ Κόλπῳ θραύσματος, τοῖς πλέγσιν ἐπισφαλής, ἐνθα καὶ Ὄδυσσεας Φέρεται ναυσεγήσαντα τὴν πόλιν συσταθμαὶ μετὰ τὸ Ναυάγιον. Καί περ ἄλλοι κτίσια ταῦτα Ἀθηναῖον Φασὶν, ύπὸ τῶν περὶ Μηνηθέας οἰκοδομηθέασσαν ἐκ Αιβύης συναπλευσάντων. Σεσημείωται δὲ ἐνταῦθα τῆς Ἰταλικῆς ἥπερες εἶναι τὸ σενώτατον, Μιλιαρίοις ἔκοσι, ἵνα τοις σαδίοις ἔξηκονται πρὸς τοῖς ἐκατὸν διηκονούσιν τὸ θαλάσσης αἱς θάλασσαν.

Στίχ: 579. . . . ΤΡΙΝΑΚΡΙΟΣ . . . ΑΙΓΑΙΝΗ. Διαβόητος ἡ Αἴγας τὸ ὄρος, τὸ ἐπὶ τῆς Ἀνατολικωτέρας πλευρᾶς τῆς Σκελικῆς Νήσου, ἀπὸ πεντακοσίων ἔγγισά περ σαδίων περιμέτρων τὴν βάσιν ύψημενον, ἐκ δὲ τῆς κορυφῆς καπνίς αναδίδει γνοφώδεις, καὶ φλόγας δὲ πολλάκις ἐξασίσις, καὶ πυρὸς δεύματα ἐξερευγόμενον. Οὗτος ὁ πρώτος καὶ μέγιστος ἢν τῶν ἐπὶ τῆς Ευρώπης πᾶλαι κρατήρων. Ἰταλοὶ δὲ τὴν Αἴγανην καὶ νῶν καλέσσι Mon-gibeli: τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ίδιας Φανῆς, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς Ἀράβων, τῶν ποτὲ τῆς χώρας κρατησάντων, ἐπονομάζοντες. Σωέτη δὲ κατὰ πλεονασμὸν τενομασσώντες: Mons γαρ Λατινηὶ τὸ ὄρος, Gibel δὲ, ή Gebel, Ἀραβίη. Ός ἄτις ἄποι: τὸ ὄρος Γεβάλ. ("Ορος-ὄρος") Χυδαικώτερον δὲ παρὰ τοῖς ἐπιχωρίοις καὶ Val di Demona ἡ Αἴγανη προσείρηται. (Κοιλαὶ Δαίμονος, ή Δαιμονώδης.) ἔρει καὶ τοῖς Γεωργ. Α, σίχ. 541.

Στίχ: 580. ΚΑΙ ΣΤΟΝΑΧΗ ΠΙΕΛΑΓΟΤΣ . . . Τὸ τῆς τῶν κυμάτων δηλούματος, τῶν ἐπὶ τὰς περιβλήτιδας ἀκτὰς τε καὶ πέτρας σφραγῖς ἐπαραστομένων. Ωσαύτως οὐ παρ' Ομήρῳ υπερβάντες τὰς Σεριλῶν κατενθρόνησαν καὶ οἱ περὶ τὸν Λαέρτη. (Οδ. Μ. σίχ. 201.)

,Αλλ' ὅτε δὴ τὴν ηῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἐπεπτώ,
 ,Καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον, καὶ δέπον ἄκυπον·

,Τῶν δὲ ἄρα (ἐταίρων) δεσπάντων ἐν χειρῶν ἐπτατός ἐρετμά.

,Βόμβησαν δὲ τὰ πάντα κατὰ ἄσσαν.

Στίχ: 582. ΣΥΡΤΕΙΣ ΔΕ' ΨΑΜΑΘΟΙΣ ΖΕΙΟΤΣ ΑΝΑΜΙΚΤΟΙ ΒΡΑΣΣΟΝ. Ζέει γάρ πως ἡ θάλασσα τὰς ἐκ Βαθειῶν ψάμμιτες συγκυκῶσσα τε καὶ σιωπαναχέεσσα, ὅθεν οἵμαι καὶ η γάλη, οἰονές τις ἀλλὰς γέσοις δόσεις ὃν γαρ μόνον γάλη ή τῶν μεγάλων αἰνέμων συστροφὴ καθ' Ήσύχιον,, ἀπὸ τῆς σφράγειας ἀλίγεδαι καὶ συστρεφεθεῖ, ἀλλὰ καὶ η συστροφὴ, καὶ ὁ συρμὸς τῶν ιδάτων ἐν Σύρτεσθ, καὶ ἐν θαλάσσῃ δὲ ὀμηλίᾳ, παρὰ τὸ γέεν τὸν ἄλλα, ὡς ἔργηται.

Στίχ:

Τῆλε δὲ ἐξ ἀλόθεν καὶ Τρινάκριος ὥπτετο Αἴτνη.

Καὶ σοναχὴ πελάγευς δὲ ηκάστο, κοπτόμεναί τε

Πέτραι, καὶ κελάδω μέγα ἀκταὶ ηχήεσσαι

Σύρτεις δὲ ψαμάθοις ζείσταις ἀνάμικτοι ἔβρασσον.

Ἄγχιστης δὲ πατήρ: καίνη ἄρα ηδε Χάρυβδις·

Τάς δὲ Ελενος σκοπέλας, τάς δὲ ἔννεπε πέτρας.

Εἰρύσατ' ὡς φίλοι αὖψα δὲ ὁμῶς ἔγρεθε ἐπ' ἔρετμα.

Οἱ δὲ μάλιστραλέως σπέρχον. Πρώτος δὲ ίαχθσαν

Λαιάδ' ἀνὰ σρέψεν Παλινθρός κύματα πρώρις.

Ἡρμεῖος δὲ ἐξ ἀνθιστατο, ιδὲ ἀνθιστα,

Ἐνδέ υπεχώρει κῦμα, κατήγμεθα ἄχρις ἐξ ἄδη.

Τρίς σκόπελοι Φωνιὰ κοίλων πετρών απὸ δῆξαν,

Τρίς τέταρτοις διάφροντα ὀπώπαμεν, ἔνδροσα δὲ ἄσρα.

Τόφρα σιὰ ἡελίῳ λίπε κεκμηῶτας ἀήτης.

Οἱ δὲ ὁδοὶ ἀγνῶτες Κυκλώπων κέλσαμεν δροῖς.

Ἐνθα λιμιὰ ἐυρὺς ῥιπαῖς ἀνέμων ἀτρεμίσων,

580

585

590

Τάς

* * *

Στίχ: 587. ΛΑΙΑ' Δ' ΑΝΑ' ΣΤΡΕΨΕΝ. . . . "Ως παρεκκλῖνε τε καὶ διεκφυ-
γεῖν τὰς ἐκ δεξιῶν παρὰ τὰς Σικελικὰς ἀκτὰς περπτετες κινδώνες. (δρα
καὶ σίχ. 455.)

Στίχ: 590. ΤΡΙΣ ΣΚΟΠΕΛΟΙ ΦΩΝΗΝ.
590. ΤΡΙΣ ΤΑΦΡΟΝ ΕΚΘΛΙΦΘΕΝΤΑ. . . . Όυδὲν κωλύεις αἰορίσ-
τας κανταῦθα τὸ τρίς ἐκλαβέθαι, ὃς καὶ ἐν ἀλοΐς. (Άνωτ: Σημ. σίχ.
446.) καὶ Φωνιὰ δὲ τιὼ ἐκ τῶν σκοπέλων ἀκθσαι, ἢν ὁ Μάντις προ-
ανεφώνησε. (σίχ. 456.) καὶ τιὼ τριττιὼ δὲ ἐκθλιφθι τρίς αὐρεῖς εἰς ὑψος,
ἀντὶ τῆς τρίς εἰρημένης αἰναρέοισθσεως νοῆσαι, ή ἐκείνη παρατλησίας.

Στίχ: 592. ΤΟΦΡΑ ΣΤ' ΗΕΛΙΩΝ ΚΤ: Τρίς ανέμες υπὸ τρίς ήλιος/ ποτὲ μὲν κι-
νεῖθαι, ή ἐπιτείνεθαι, ή κοπάζειν, ἐξ αὐτῆς τῆς περίστασης οἱ μετεωρολογοιοῦ-
τες διδάσκουνται. Ταύθιμάννος δὲ, καὶ Αριτ: ἐν τῷ Β. τῶν Μετεώρων ἐπά-
γεται μάρτυρα.

Στίχ: 593. ΟΓ' Δ' ΟΔΟΥΤ' ΑΓΝΩΤΕΣ, ΚΤΚΛΩΠΩΝ ΚΕΛΣΑΜΕΝ ΑΚΤΑΙΣ.
Όυ γάρ ἀνέιδότες παρὰ τρίς αἴθρωποφάγες ἐκόντες προσέκελσαν Κύ-
κλωπας, ὃν περὶ Αἴτνη τὸ δρός, ή οἰκησις γενέθαι παρὰ τοῖς πλεύσιν
υποτίθεται. Τρίς μὲν οὐκ Κυκλώπας μετὰ τρίς Εκατόγχειρας Ουρανῶ
ἔμυθεύθη ή Γῇ τεκνώσασα, Αργυλ, Στερεόπιλο, Βρόντιλος ὃν ἔκαστος εἶχεν ἐ-
γενόθιαλμίν ἐπὶ τρίς μετώπε. (Ἀπολόδ. Βιβλ. Α. Κεφ: Α'.) Αυτὸς δὲ
Ουρανὸς δίστας εἰς Ταρταρὸν ἔβριψε, Τιτᾶνες δὲ ἀνήγαγον. Καὶ Κρόνος δὲ,
τὰ Ταρταρά δίστας αὐτὸς καθεῖρξε, Ζεὺς δὲ πάλιν ἔλυσε. Καὶ Κυκλώπες
τότε Διὶ μὲν διδόσαι Βρόντιλος καὶ ασραπίλ, καὶ κεραυνὸν Πλάτωνι δὲ Κυ-
κλώπων Ποσειδώνι δὲ Τρίαναν. (Άνωτ: Βιβλ: Α. Κνφ: Β.) Επεὶ δὲ Ζεὺς ἐκε-
ράσυνωσεν Ασκληπιόν, ὃς δὲ μόνον καλύπτεται τινὰς αἴποθνήσκεν, αἷλλα καὶ
αἴποθανόντας ἐνίστης αἰνεγέργονται, ὀργυιδεῖς διὰ τόπο Απόλλων πετένες Κύ-
κλωπας, τέσ τὸν Κεραυνὸν Διὶ κατασκευάσαντας. (Άνωτ: Βιβλ: Γ. Κεφ: Γ'.)
Τοιᾶντας καὶ Ήσίοδος περὶ Κυκλώπων (Θεογ. σίχ. 139 — 146.) Αλλ'
οὗτοι μὲν οἱ κατὰ τιὼ Μυθικῶν Θεογονίαν Κυκλώπες εἰσὶν. Οἱ δὲ περὶ
ῶν ἐνταῦθα λόγος, οἱ τὰ περὶ τιὼ Αἴτνην τὸ δρός πάλαι ὀικεύτες υπῆρ-
χον, ὃς αἴρια Χειτ, Γ. Εὔνιώ σεσημείωται. (ἐν Α. τῷ Απολόδ. Κεφ: Α')
γένος δὲ αἴγροικαν τε καὶ θηριωδίαν ἐπίσημον. Οὐς καὶ Ομηρος ἐν Οδυσ-
σσεια εἰσάγει, καὶ ἐξ αὐτῆς οἱ περὶ τιὼ ποιοποιοι, τρίς μακρῷ εκείνων διαφέ-
ροντας. Περὶ ὃν τέτων καὶ ήμιν (ἐν τοῖς Γεωργ. Βιβλ: Δ σίχ. 209.) εἴρηται.
Αλλ' Ομηρον μετιτέον, τά κατ' αὐτὸς πληρεῖστα διεξερχόμενον. Οδυσ.
Ι. σίχ. 106 — 141.

Βιβλ. Γ.

R

Στίχ:

Et bello Iliacos fateor petuisse penates.
 Pro quo, si sceleris tanta est injuria nostri,
605 Spargite me in fluctus, vastoque immergite ponto.
 Si pereo manibus hominum, perisse juvabit.
 Dixerat, Et genua amplexus, genibusque volutans
 Hærebatur: Quis sit, fari, quo sanguine cretus,
 Hortamur; quæ deinde agit fortuna, fateri.
610 Ipse pater dextram Anchises, haud multa moratus,
 Dat juveni, atque animum præsenti pignore firmat.
 Ille hæc, depositâ tandem formidine, fatur:
 Sum patriâ ex Ithaca, comes infelicis Ulyssi,
 Nomine Achemenides, Trojam, genitore Adamasto
615 Paupere (mansissetque utinam fortuna!) profectus.
 Hic me, dum trepidi crudelia limina linquunt,
 Immemores socii vasto Cyclopis in antro,
 Deseruere. Domus sanie, dapibusque cruentis,
 Intus opaca, ingens: ipse arduus, altaque pulsat
620 Sidera (Dii talem terris avertite pestem)
 Nec visu facilis, nec dictu affabilis ulli.
 Visceribus miserorum, & sanguine vescirur atro.
 Vidi egomet, duo de numero cum corpora nostro,
 Prensa manu magnâ, medio resupinus in antro,

Fran-

* * *

Στίχ: 595—601. ΤΟΥΤ' ΑΙΧΟΥ ΔΕΙΝΑΣ κτ: 'Ως ἀριστ' τε καὶ γραφιώτατος
 ἐν ἐπτά τοῖς ἐφεξῆς ἔπεσιν οἱ Μάρων τὰ περὶ τὴν Αἴτναν πάθη ὑπετυ-
 πώσατο. Αὖλος δέντων ἵστως χαῖρον ταῦτα καὶ Πινδάρος ἀκόστη πρὸς λύραν φέ-
 δοντος' (Πυθ. Εἰδ. Α.)

Νιφάδεσσος' Αἴτνα πάνετες
 Χιόνος ἐξεῖσας τιθήνας.
 Τὰς ἐρευγονταῖς μὲν ἀπλά-
 τες πυρὸς ἀγνότατα
 Έκ μυχῶν παγαῖς ποταμοῖ
 Δ' ἀμέραιοις μὲν προχέοντι δύον καπνῷ
 Αἴθων· αὖλος δὲν ὅρφωνοι πέτρας
 Φοίνισσα κυλινδομένα φλόξες
 αὐν φέρει πόντες πλάκα σωὶς πατάγῳ.
 Κεῖνο δὲ Αφαίσιοι κρανὺς ἐρπετὸν
 Δεινοτάτες αναπέμ-
 πει. Τέρας μὲν θαυμάσιον προσιδέ-
 ώμα, θαυμαστὸν δὲ καὶ παρόν-
 των ἀκόστων.

Στίχ: 602. ΦΗΜΗ ΕΓΚΕΛΑΔΟΙΟ ΔΕ' ΜΑΣ κτ: 'Ἐν δὲ ἐπὶ τῆς Γρυαντομαχίας
 ἄλλος ἄλλον τῶν Γρυαντῶν Θεὸς μετύει, καὶ Ζεὺς μὲν Πορφυρίωνας ἐκερασύ-
 νει, Ἀπόλλων δὲ Εφιάλτες τὸν ἀριστεόν οὐφθαλμὸν κατετόξευεν, "Ευρυτον δὲ
 Διόνυσος ἀπέκτεινε, Κλύτιον δὲ Εκάτη, η Ἡφαίσος ἐβαλε μυδέρας· Ἐγκε-
 λάδω τότε τῷ Γῆς καὶ Ταρταρῷ, Αθλῶ, Φέυγοντι, Σικελίας ἐπέρδιψε Ιταὶ
 Νῆσον. (Ἀπολλ. Βιβλ. Α Κεφ. 5.) Ἐκ τέτες δὲν τῷ Εγκελάδῳ ἀλλα
 δαμέντος, καὶ υπὸ τοσῷδε σύκῳ πιεζόμενος, ήμιφλέκτες τε κατακειμένος,
 καὶ νῦν μὲν τένειδε, νῦν δὲ τῶν ὄμων τὸν ἐτερον υποσταλένοντος η ὑποστέ-
 οντος διὰ τὸ ἐπιβρῆμον ἀχθος, βύθιον τε σενάριοντος, καὶ φλόγας ἐκ-
 πνέον-

Τῷ δὲ ἀγχῷ δεινὰς βροντὰς ἀπερέυγεται "Αἰτνη.
"Η τοτὲ μὲν νεφέλια ἐκρήγνυντο ἀχλύσεσσαν,
Δίνη ἐλισσομένης καπνώδει αὐθαλοέσση,
Γλῶσσας τε Φλογέοις λιχμάται υπέρτατα ἄσρα·
"Ἄλλοτε δὲ σκοπέλες, καὶ ἀνάστας ἔγκατα πρενες
Ἐξαπερευγομένη, μυδρώδεις λᾶς ἀναέρει,
Στρομβεῖ τὸν ηερίων σονάχω, μυχόθεν δὲ ἐκείνει.
Φῆμη Ἐγκελάδοιο δέμας ψολόεντι κεραυνῷ
"Ηικαές δεδμῆθ' υπένερθ' ὄγκος τοσσὸς δε·
Τὰς δὲ Αἴτνια μεγάλια ἡ βρέθει υπερθεντες ἐσσα,
Πῦρ διαπνεῖν φηγμῖτι καμίνων ἔυτε δὲ ἐκεῖνος
Κεκυητὸς ὑπὸ ἄχθος ἀμέιβει θάτερον ὕμον,
Τῆμος Θρινακία πᾶσαν τρομέειν βρομέσσαν,
Καπνῷ δὲ αὐθαλόεντι πόλον κατὰ πάντα καλύπτειν.
Νυκτός δὲ ὑλαίας σκιαζούτες ἔρεψει κάνης,
"Αγρια ἄττα πέλωρ ἀνέτλημεν, δεινά τε πολλὰ,
"Οὐδὲ ὅτι θρῶν τοσσόνδε παρείχετο ἢν κατιδέθαι.
"Οὐδὲ γάρ ἀσρῶν σέλας, δέδε αὐθὴρ υπέφωσκεν
"Ἄχλυς δὲ πρανον ἄχε καὶ ἀντῆς τόφρα Σελιάης
Νύκτα δὲ ὁρφναίων νεφέεσσι καθάρυγνυτο Φέγγος.

595

600

605

610

R 2

Ἐξῆς

* * *

πνέοντος, τοὺς περὶ τὸν Αἴτνια συμβαίνοντας ὁ Ποιητὴς υπογράφει τὸν τῷς Γῆς τιναγμόν τε καὶ κλόνον, τὸν ἐξηχεύντα μυκηθμόν τε καὶ γόνον, τὸν ἐκθράσκοντα γνοφώδη καπνὸν, τὸ ἐκ τῷ πρετῆρος ἀναδιδόμενον πῦρ. κτ: τῷ περιαεθμένῳ μίθῳ τὸ ἐκ τῷ Φύσεως πέριαμπέχων συμπτώματα. Σημείωσαι δε, ὅτι Πίνδαρος ἀντὶ Ἐγκελάδου ταῖς Λίτναιάς Φλοξὶν υπέθηκε Τυφώεα (Πι.δ. Εἰδ: Α'). καὶ Αἰχύλος δὲ ἐν Προμηθεῖ, ὥστατως οἵς ἐν μέρες σωτηρίεται καὶ Απολλόδωρος, ἀπειρούσῃ τόπῳ Εγκελάδῳ, οὐτως ἐν τέλει τῷ σ'. Κεφ. Τυφώεα (διν Τυφώνας ὄνομάζει) τὸ ἐν Σικελίᾳ τῆς Λίτνης ὄρος ἐπιβρέψαι τὸν Ζῆνα μυθολογῶν. Άλλ' ὁ ημέτερος τῷ Ορφεῖ ἔσικε παραπολεθῶν, τῷ τινὶ Τριγλώχινα Σικελίαν Ἐγκελάδοιο Νῆσον ἀποκαλεῖντι. (Ἀργοναυτ: σίχ. 1248.)

„Αυταρ επεὶ Λιλύβαιον ἐπέχομεν, ἡχέται πορθμὸν

„Τριγλώχινά τε νῆσον ἐπέχομεν, Ἐγκελάδοιο

„Αἴτναιη Φλόξ σφιν ἄρε ἐρητύεις μεμαῶταις.

Καθάπερ οὖτε καὶ ὁ Καλαβρός (Παραλ: Ε. σίχ. 639.)

„Οἶος περ τὸ πάροιδε Διὸς σούσευτι κεραυνῷ

„Ἐγκέλαδος δέδμητο κατ' ἀκαμάτοιο θαλάσσης,

„Θεινακίης υπένερθεν, δλη δὲ υπετύφετο νῆσος.

Στίχ: 609. ΝΥΚΤΟΣ Δ' ΤΛΑΙΑΙΣ . . . ΕΡΕΨΕΣΙ. . . ὅπκην τῶν νηῶν ἀποβάντες, καὶ τῶν ἐν τῇ ὑλῃ δένδρων σκιωποιήσαντες πῶς γάρ ἂν ἐν ἔτω φρεκάδεσσιν ἀπεδάξεσσαν; ὑπὸ δὲ ἀγκῶνι τοιὶ τῶν ἐκεῖσε, σωηρεφεῖτε καὶ καταπύκνῳ υφορμισάμενοι, καὶ τινὶ χαλεπιῶν ἐκείνων γύνται.

Στίχ: 612. ΟΤΔΕΓ ΓΑΡ ΑΣΤΡΩΝ ΣΕΛΑΣ κτ: Παραπλήσια τοῖς περὶ τὸν Ο. δισσέσια ἐκεῖσε καταχθέσι: σωέβαινεν. Όδυσ. I. σίχ. 142.

„Ἐνθα κατεπλέομεν.

„Νύκτα δὲ ὁρφναίω. εἰδὲ πρεψαίνετο ιδέθαι.

„Αἵρε γάρ παρὰ νησὶ βαθεῖς ἦν, εἰδὲ Σελιών.

„Ουρανόθεν πρεψαίνετο κατείχετο γάρ νεφέεσσιν.

Στίχ.

- 625 Frangeret ad saxum, fanieque aspersa natarent
 Limina: vidi, atro cum membra fluentia tabo
 Manderet, & tepidi tremerent sub dentibus artus.
 Haud impune quidem: nec talia passus Ulysses,
 Oblitusve sui est Ithacus discrimine tanto.
- 630 Nam simul expletus dapibus, vinoque sepultus,
 Cervicem inflexam posuit, jacuitque per antrum
 Immensus, saniem eructans, ac frusta cruento
 Per somnum commista mero: nos magna precati
 Numina, fortitique vices, unà undique circum
- 635 Fundimur, & telo lumen terebramus acuto,
 Ingens, quod torvâ solum sub fronte latebat,
 Argolici clypei, aut Phœbeæ lampadis instar;
 Et tandem læti sociorum ulciscimur umbras.
 Sed fugite ò miseri, fugite, atque ab littore funem
- 640 Rumpite.
- Nam qualis, quantusque cavo Polyphemus in antro
 Lanigeras claudit pecudes, atque ubera pressat,
 Centum alii curva hæc habitant ad littora vulgo
 Infandi Cyclopes, & altis montibus errant.
- 645 Tertia jam lunæ se cornua lumine complent,

Cum

* * *

- Στίχ:** 618. ἈΓΝΩΣ ΕΙΔΟΣ ἈΝΗΡ κτ: Ὁυχ ὅτως ἀγνῶς, ὡς μὴ γνωσκόμενος
 ὃς τις εἴη, ἀλλὰ τὸ εἶδος, φησὶ, τετέσιν ἐξηλοιωμένος τινὶ ἔξω μόρφωσιν
 ἐκ τῆς κακοχίας καὶ ταλαιπωρίας τοσθτον, ὡσε μηδὲ φαδίως διακίνεσθαι
 ἔχειν, πόρρωθεν ὁφθεῖσ, εἴτε θηρίον, εἴτ' ἄνθρωπος. Διὸ καὶ προσέθετο: πο-
 να forma: (κανὸν εἶδος.)
- Στίχ:** 621. . . . ἘΝ ΠΑΚΙΟΙΣΙΝ ἈΚΑΝΘΑΙ. Διέτριψε γὰρ ἐνδιστώμενος ἐν ἀ-
 κανθάδεσι λόχυμας, ὡς θήρ τις τῶν ἀγροτέρων, ἐξ ὧν ὁφθη ἐξέρψεις.
- Στίχ:** Αυτ. . . . Τ ἈΛΛΑ ΔΕ ἙΛΛΗΝ, Παρεῖ δὲ τεκμηραθαι, ἐκ τῆς ἐδῆτος,
 ἐκ τῆς πτοσεως, ἐκ τῆς ικεσίας.
- Στίχ:** 624. . . . ἘΔΕΙΣΕ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ, ΠΑΥΡΟΝ ΙΔ' ΕΣΤΙ, Ή μεταξύ
 σάσις, ὑποπτέυοντός τε καὶ ὑπελινύοντος ἐμαρτύρει τὸ δέος.
- Στίχ:** 627. . . . ΠΡΟΣ ΤΟΥΘ' Ο ΠΝΕΙΟΜΕΝ ΟΤΡΑΝΙΟΝ ΦΩΣ. Διὸ
 γὰρ τὸ ἀπ' δρανόθεν ὡς ἡμᾶς καὶ πάντα τὰ ὑπὸ σελιώλιω διαχεομένης
 φωτὸς, ἥχι δπως τὸ δρᾶν τὸν τοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ δωογοιεῖθαι προσγίνεται.
- Στίχ:** 629. ΤΟΥΘ' ΑΛΙΣ. Ὄποιποτ' αὖ γῆς ἀπειχθεῖη, ἀδειν, Φησὶν, αὐτῷ
 διαφέρειν. Ἔκεινο δὲ μόνον, τὸ ἐντεῦθεν ἀπάρση, καὶ τὴν Κυκλώπων διαφυ-
 γεῖν Βίαν τε καὶ ὡμότητα.
- Στίχ:** Αυτ: . . . ΕΚ ΔΑΝΑΩΝ ΣΤΙΦΕΩΝ. . . . Ὁυ μόνον διὰ τὸ γένος αὐτὸ
 ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν κατὰ Τρεῶν ἀνεληφὼς τὴν σρατείαν, ὁμολογεῖ ἐν τῶν ἔχ-
 θισιν αὐτὸν γενέθαι, καὶ τὸ πρόσιμον αὐτὸς ἐαυτὸν καταψηφίζεται, εἰς
 τὸν περὶ αὐτὸν οἴκτον τὸς ἀνδρεῖς εὗτα κινῶν, καὶ ἐξιλεύμενος. Τῷ δὲ
 τῷ τόπῳ, καὶ τοιγε μὴ ἐκ τῷ αὐτῷ τρόπῳ, καὶ Σίνων ἐχρήσατο. (Β. Λίν:
 Σίχ. 109.)
- Στίχ:** 634. . . . ΕΙΧΕΤΟ ΓΟΤΝΩΝ Ὅυτω γάρ τοῖς ἀρχαῖοις εἴθισο παραγγελ-
 νοισ, ή καθικετεύσοι, τῶν γονάτων ἀπτεθαι, καὶ δη καὶ τῷ γενέσι ἐνιστε, τοῖς
 τῷ αὐτερεῖνος, ίῶν ίῶν συγγνάμιω ή ίῶν χάριν παρεξομένων. Διὸ καὶ Θεῖς
 παρ 'Ομήρῳ, τῷ Διὶ ἐντυγχάνεσσας ὑπὲρ τῷ κέος: Ιλ: Δ. Σίχ. 500.
 καὶ 512.

... Πάροιδ'

Ἐξῆς δ' ἀντολίηθεν ἀνιχόντῳ Φαίνετο ἥμαρ,
Hῶς δ' ἄρτι πόλοισι υγρῷν κνέφας ἔκτεσσοβήνεται
Εὗτε φὰ τέλης αἴφυνης μάλα ιχναλέος τις,
Ἄγνως ἄδος ἀνήρ, οἰκτρὸς τε, οὐδὲ ἀυχμηρὸς τε
Ἐξέρψας, ἵκετης χεῖρας τένεται ἀκτάδε.

Δερνομεθ': αὖτος δὴ βύπος, ἀνταρ ἀπεκτος ὑπῆρνη
Πυκναὶ δὲ ἐν φακίοισιν ἄκανθαι· τ' ἄλλα δὲ ἔλλισ.
Ος τε ὑπὲρ πάτρης πολεμήσων "Ιλιον ἥλθεν.

Ως δ' οώ Δαρδανικῶν ἐθῆται, καὶ Τρώαια τένυη
Τηλόθεν ἄδεν, ἔδειτε τὸ πρῶτον, παῦρον οὐδὲ ἔνη,
Καὶ βάδος ἔχεν· ἔπειτα δὲ ἐπ' ἀκτὰς θιθὺς θεύσας
Δακρυχέων ἵκετενε: πρός ἄστρων σφᾶς λίτομαίγε,

Πρὸς τε Θεῶν, πρὸς τοῦδε ὁ πνεόμενος οὐράνιον Φῶς.

Αἴρετε μ' ὡς Τευχρού, καὶ ὅποιποτ' ἀπάξατε γάμης.

Τοῦδε ἄλις. Ἐκ Δαναῶν σιφέων ἐνθα δίδα μὲν ἔσοντας

Φημὶ μάχη Τρώων μετεφέσιας ἔξαλαπάξαγ

Τῷ τοι αταθαλίης ἥμητος ὕβρις αἴκε τοσῆδε,

Κύμασι με σκεδάοντες, αὐτὸς ἐνρωτὸς δίψατε πόντον.

Κοέσσον ἀπολλυμένω ἀνθρώπων χείρεστος ὀλέθραι.

Ἡρά, καὶ ἐς γόνυν ἐπροκυλλήδων, ἔχετο γάνων.

Οἱ δὲ γε, τίς κεν ἔοι; Φάμενας, καὶ μάματος οἴτι;

Τόν δὲ ὄτρωμενον ἢτ' ἄρτι δάμων ἀντὸν ἐλάσσει;

Ἀγχίσης δὲ πατήρ, θτοι δηθύνων, δεξιόντο,

Αυτόθεν ὄπλοτέρος κραδίην θαρσεῖν ἐπερέδων.

Δεῖος πᾶν δὲ ὁ τέως ἐκσέσας ἐνυεπε τάυτα:

Πατρίδος ἐξ Ἰδάκης, οἰκτρὸς ὄπεων Ὀδυσσῆος,

615

620

625

630

635

Οἶνομ' 640

* * *

Πάροιδες αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γένων
,,Σκαιῇ δεξιτερῇ δὲ ἄρτι ὑπὲρ αὐτοφεῶνος ἐλέσσει
,,Λισσομένη προσέειπε.
,,Ως ἔχετο ἐμπεφυῖσε:

Στίχ.: 635. . . ΤΙΣ ΚΕΝ ΕΟΙ. . . Οὐκέντεν τὸ γένος φθάσας γάρ
αὐτὸν προδωμολογίκες Δαναὸν εἴνει· Λίθος ἐκ τίνων ἄρτος ἐπέφυτος γονέων, καὶ
ὅπως εἰς τοστὸν αὐθιότητος καττιωέχθη.

Στίχ.: 637. ΑΓΧΙΣΗΣ ΔΕ' ΠΑΤΗΡ. . . Ορᾶς τὸ συμπαθές καὶ οἰκτικὸν,
καὶ συγκριτικὸν τῶν ἐν γηραιοῖς προβεβηκότων; τοιότον ἐφαυτὸν καὶ Πρίσ-
μος πρὸς τὸν διαδιθράγντω ὑπέδειξε Σίνων (Β. Αἰτ. σίχ. 154). παρθόσον,
δὲ μὲν, μετα τὸ ἐκείνης τὰς περιπτετέστας ἐκδηγητομενες αἰκῆσαι· Αγχίσης δὲ,
καὶ πρὶν τὰς κατὰ τέτον πυθέδαι, δεξιέν πρέπειν τῶν αὐτρώπων, τῶν αὖτοι
Αἰνεῖσιν ἐκεῖθεν ὀφίσαθαις κατὰ τάχος πενδόντων διὸ καὶ δὲ Πυητῆς προ-
σέδετο, τοις (συτὶ δηθύνων.) Haud multa moratus,

Στίχ.: 640. . . ΟΙΚΤΡΟΥ ΟΠΕΩΝ ΟΔΥΣΣΗΟΣ, Όσκοι οἰκτείρων τὸν Τρω-
σὸν ἔχθισον, οἰκτρὸς ὄγομάζεις αὐτὸς μοῖλον ὄντως, δὲ πρὸς ἐκένον υπέτρε-
ψον ἔχθισος, ὄπωσδε πάρσειμυθύμενος καὶ ἐπιλεσίνων ὡς εἰ ἔλεγε: Μὴ δὴ
νομίσῃς εἰς καθλὸν μηδὲ αὐτῷ αὐτοβιάσαι τέως τοῦ προφυμάτα, ποῖλιν δὲ
ἴτε τίλιν νέμετον μηδὲ περὶ τὸν κακοδεμόνας ἐκένον αὐτολιθίσαι, δύσυχήμασι
μυρίοις περιπεσόντας χαρλεπτωτάτοις, οἷος μηδὲ τέτοι μελισσαὶ πρὸς αὐτὸν ἔχ-
θροπαθῶς διωκειμένεις, ηγε μητῶι ταῦτα, ἐπιεικῶς πρὸς οἰκιον κινησσει. Παρε-
κτὸς δὲ τέτοι καὶ ἐαυτὸν ὁ αὐτρώπος ἐοικεν ἐπιταλανίζειν, ὡς ὀπαδὺ τοῦ

Βιβλ.: Γ.

ὅντως

Cum vitam in sylvis, inter deserta ferarum
 Lustrâ domosque traho, vastosque ab rupe Cyclopas
 Prospicio, sonitumque pedum, vocemque tremisco.
 Victum infelicem, baccas, lapidosaque corna
650 Dant rami, & vulsis pascunt radicibus herbæ.
 Omnia collustrans, hanc primum ad littora classem
 Conspexi venientem: huic me, quæcunque fuisset,
 Addixi. Satis est gentem effugisse nefandam.
 Vos animam hanc potius quocunque absumite letho.

Vix ea

ὕπτως ἀθλίς λαεχόντα γενέθμα, καὶ τῆς ἐκείνης ἀθλιότητος καὶ αὐτὸν ἐσκόρον γενεσάμενον.

Στίχ: 643. ὉΔΕ ΔΕ' ΦΥΖΑΛΕ'ΟΙ. . . . Πότε δὲ τότο ἄρα; Ἐβδομον γὰρ
 ιῷ ἔτος ἐκεῖνο τῆς Αἰνείας πλάνης, λώικα αὐτὸς τῶντα διεξήσει Διδοῦ. (Ὀρε,
 Α. Αἰν. πρὸς τὸ τέλος.) Οδυσσεῖ δὲ, κατ' ἀρχὰς ἐκπλέυσαντι Τροίας, μετ'
 ς πολὺ σιωέβῃ γενέθμα τῷ παρὰ τῷ Κύκλωπι περιπέτειαν, ὡς διὰ τῶν
 Κικόνων (Ὀδυσ. I. 61.) καὶ τῶν Λωτοφάγων (Ἄυτ: 84.) ἐν ἡμέραις ψάχνην
 πολλᾶς, ἐπὶ τῷ Κυκλώπων γῇ καταχθέντι (Ἄυτ: 104.) Μετὰ
 τότο γὰρ, οὐ τε εἰς Αἰολίαν τῷ Ἀνδρὸς ἐγένετο πλῆσι, (Ὀδ: Κ. 51χ: 1.)
 Καὶ ηδία τῆς τῷ αἰσκῷ λύσεως, ἐπεγερθεῖσα σφοδρά τε καὶ αὖσπόσατος
 γάλη μεθ' ἥν, καὶ η πρὸς Αἴολον αὐτῷ φρέσῃ προσέλευσις. (Ἄυτ: 72.)
 Καὶ η κατὰ τὸς Λαισρυγόνας δὲ συμφορά, καὶ τῶν πλειόνων νηῶν τε καὶ
 ἔταιρων η ἀποσέρησις. (Άυτ: 81. 118. 132.) Ἐξης δὲ καὶ η εἰς Αἰολην
 τῷ Κίρκης νῆσον καθόρμισις. (Άυτ: 135) η τε ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸς Κιμμερί-
 ς πάροδος, (Ὀδυ. Λ. 51χ. 13.) καὶ η κατὰ τῷ Νεκύιαν καθόδος εἰς ἄδειαν
 (Άυτ: 14.) καὶ η πρὸς τῷ νησον τῆς Κίρκης αὐθίς ἐπάνοδος. (Ὀδυσ. Μ.
 8: 36.) καὶ η ἐκ ταύτης πάλιν αὐσαγωγὴ. (Άυτ: 145.) Καὶ οὐ ἐπὶ τὰς Σε-
 ρῆας παράπλεις. (Άυτ: 192.) Καὶ η Σκύλλης τε καὶ Χαρύβδεως παρά-
 μεψις, καὶ ἀπαλλαγη. (Άυτ: 260.) Καὶ δὴ, καὶ η πρὸς τῷ Ἡλιαγον
 απόβασις. (Άυτ. 305.) καὶ η ἐπὶ τοῖς ἐκεῖ τολμηθεῖσι τῶν περὶ αὐτὸν
 τοῖς, ὃν ἀπάντων ναυαγιῶν ἀπολωλότων, μόνος αὐτὸς τῷ τρόπῳ περι-
 βαῖς διεσώθη. (Άυτ: 425. 444.) ητε διὰ Χαρύβδεως δευτέρᾳ διάβασις,
 (Άυτ. 430.) καὶ η ἐφεξῆς ἐπὶ τῷ Καλυψώς νησιν καταρσίς. (Άυτ: 447.)
 Ευταῦθα δὲ, καὶ η παρὰ Καλυψώη ἐπτατέτις διατριβὴ. (Ὀδυ. Η. 51χ. 259.)
 καὶ η τῆς Σχεδίας, ἐφ' ης ἔμελλε διαπλεύσειν, κατασκευή. (Ὀδυσ. Ε. 134.)
 καὶ η διὰ αὐτῆς ναυτιλία. (Άυτ. 269.) οὔτε υπὸ Ποσειδῶνος ἐπεγερθεῖσι
 αὐτᾶς κλύδων, διὸ οὐ τῆς Σχεδίας λυθείσης ἐκτιναχθεῖσι ξύλον περιβαῖς
 τῷ λοιπῷ διενήχετο. (Άυτ: 366.) Καὶ η πρὸς τὰς αἰκτὰς δὲ Φαιάκων προ-
 σάρραξις. (Άυτ: 425.) καὶ ἐκνηζαμένης δὲ τέως, η τε Ναυσικάας Φιλοφρο-
 σιη, (Ὀδυσ. Ζ. 186.) καὶ η υπὸ τῆς Ἀρετῆς καὶ τῷ Ἀλκινός υποδοχὴ καὶ
 Φιλοξενία (Ὀδ. Η. 144. καὶ 167.) καὶ τ' ἄλλα οἵσα αὐτῷ σιωπήτησε πρὶν
 Ἰδάκης ἀψαθεῖ. Πῶς οὖν; η πότε; Αχαιμενίδης Αἰνεία τῶν Κυκλωπίοις
 σιωπήσησεν ὄρμισταμένω ἀκτᾶς; οὐ διάδιον συμβαλεῖν. Ταύτη τοις δέ
 γως τῷ ημετέρῳ Μάρωνος ἐπιλαμβανεθεὶ δοκεῖν, οἱ μὴ ἐπιμελῶς αὐτὸν
 προσεχηκέναι εἰρηκότες, τοῖς υφ' Ομήρου διαψιληθεῖσιν ἐν τῷ Κυκλωπίῳ
 τραγικῷ Δράματι. Σαφῶς γὰρ ἐν τάτοις οἱ Μάρων διαφωνεῖ τοῖς χρόνοις
 Ομήρου: dissentit ab Homero temporibus. (ἢ Φησὶ Σέρβιος) κατά γε τὸ αὐ-
 τὸ δόξαν, ἀταλαιπώρως τὸ δράμα διαταξάμενος. Εἰ μή τις Φαιή καύται-
 θε, τῆς ποιητικῆς ἔναντις αἰδεῖας καὶ τάυτω τῷ παραχρένισιν.

Στίχ: 645. . . . ΟΙΚΟΣ Ο' ΠΑΣ ΛΥΘΡΟΙΣ κτ: Σπεύδων ὁδε Αχαιμενίδης,
 τῆς ἐντὸς τῷ Κύκλωπος ασέες ἀκροθηγῶς μόνον ἥψατο μαρίας, λύθροις
 τε καὶ αἷμασιν αἰάτλεω ὄντος. Οδυσσεὺς δὲ παρ' Ομηρῷ, τὰ ἐκτὸς πρώ-
 τον οἶν προσεύλια πλατεύτερον υπογράψας, (Ὀδυσ. I. 182 — 186.) εἰσιὼν
 δὲ ἐπειτα τῷ λόγῳ, καὶ τὰ τῷ Ἀντρῷ ἐνδότερα διελήλυθεν. (Άυτ: 51χ.
 218—223.)

Στίχ:

Ούνοι' Ἀχαιμενίδης ὃς Φὺς γενέτε ⁸Αδαμάς
 Πτωχός, (ώφελ' ξμανε τύχη!) εἰς Ἰλιον ἤλθον.
 Ωδε δὲ Φυδαλέοι, σαθυὰς αἰνὸς ὅτ' ἀπέδραν,
 Λήσμονες οἱ γ' ἐτάροιμε ἐν ἐνρεῖ Κύκλοπος ἄντρῳ
 Κάλλιπον· οἶκος ὁ πᾶς λύθροις, καὶ ἐδέσμασ' ἐνάμοις
 Πυκνοῖς ξυπλεος ἔνδον ὁ δὲ αὐπὸς ἐπ' ἄσρα ἀράσσων.
 (Πῆμα Θεοὶ τοῖν πόρδω ἀπὸ τρέψατε γάμης.)
 Τὸν δὲ φηϊδίως τις δέρξατ', καὶ ἀν ἐνίσσοι.
 Εγκατ' διέκυρῶν κατὰ ἥθιε, καὶ μέλαν αἷμα.
 Ωποπ' ἐγὼν ὅτε ἔξη ἡμέων σώδυο μάρψε,
 Χεῦρας ἱήλας ἐν μέσῳ ἐξώς ὑπτιος ἄντρῳ.
 Κόπτε δὲ καππέτρης, οὔδας δὲ κλύζετο λύθροις.
 Εἶδον ὅτ' ἄρε μέλεα, βρότον ἢ σάζεσκεν, ἐβρόχθει.
 Λιαρὰ τῷδε αἴνοις ὑπ' ὁδόντεσιν ἐτρεμε γυῖα.
 Οὐ μέντοι νηποινὶ γε ὄνδρ' Οδυσσεὺς τάδε ὑπέτλη.
 Οὐδὲ Ἱδαῖος ἥτε λέλασαι ἐαυτῷ τῷ δὲ ἐν αγῶνι.
 Ως γὰρ ἐνιπληθεὶς ἀμέδητος ἥδε τε οἵνε,

645

650

655

S 2

Κατ'

* * *

Στίχ: 646. 'Ο Δ' ΑΙ'ΠΟ'Σ 'ΕΠ' ΛΑΣΤΡΑ 'ΑΡΑ'ΣΣΩΝ. Καὶ Ὁμηρος
 μὲν ἐπὶ τῷ Κύκλωπος τῷ ὑπερβολιῶ ἐπαύξει, (Δημήτρ. ὁ Φαληρεὺς πε-
 „ρι Ἐρμιώ. §. 52.) Όδ. I. σίχ: 190.
 „Καὶ γαρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον, γὰν ἐάκει
 „Αὐδεὶ γε σιτοφάγῳ αἴλλα φίω ὑλήνεντι
 „Τυψηλῶν ὄρέων, ὅτε Φαίνεται οὖν ἀπ' αἴλλων.
 'Αλλ' ἐπιεικῶς ἡ παρὰ τῷ Μάρωνι ὑπερβολὴ, πλέον τῆς παρὸς Ομήρω ἐπῆρ-
 ται, ἡ δοσον τῶν αἴλλων αἴλλωπων ὑπερέχειν μεμύθευται ὁ Κύκλωψ αὐτος
 ὁ πελώριος.

Στίχ: 650. 'ΕΞ ΗΜΕΙ'ΩΝ ΣΤ' ΝΔΤΟ ΜΑΡΨΕ κτ: Ομήρες ή εἰκών,
 Όδυσ. I. 288.

„Αλλ' ὅγ' ἀναιίξας ἐτάροις ἐπὶ χεῖρας ἵαλλε
 „Σωὶ δὲ δύνω μάρψας, ὥστε σκύλακας ποτὶ γαῖῃ
 „Κόπτ', ἐκ δὲ ἐγκέφαλος χαεμάδις φέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
 „Τὰς δὲ διαμελεῖσι ταμών ὀπλίσσατο δόρπου.
 „Ηθιε δὲ ὡς τε λέων ὄρεστροφος, γάδε απέλεσπεν
 „Εγκατάτε, σάρκας τε, καὶ οσία μυελόνεντα.
 Πίστερον δὲ ἐν τέτοις ὑπὲρ τὸ ἔκτυπον ὁ τύπος, ἡ τό ἀνάπταλν; ἐκεῖνο
 μὲν Μακροβίῳ ἐδόκει (Βιβλ: Ε. Κεφ: ΙΙ.) τῷτο δὲ Σκαληγέρῳ (Βιβλ: Ε.
 Ποιητ: Κεφ: Γ.) Καὶ Αλικαρνασσεὺς μὲν (περὶ Σωθέσ: Ονομ. §. 16.)
 ἐκεῖνο ἐν τοῖς Ομήρος παρεσημεώσατο: ὅτι ἀρασσομένων ἐπὶ πέτρας ἀγ-
 „Φρώπων, Ψόφον τε καὶ μόρον οἰκτρὸν ἐνδεικνυμένος (ὁ ποιητής) ἐπὶ τῶν
 „ἀηδεσάτων τε καὶ κακοφωνοτάτων ἐπεχρόνισε γραμμάτων, ἐδαμῇ λεάντας
 „τῷ κατασκευῶ, γάδε ηδώνας: (σωὶ δὲ δύνω μάρψας κτ:) Ταξιδιώνος δὲ
 (ἐν τοῖς εἰς τὰ Ουρέγ. Σχολ:) τεχνικώτατα, Φησὶν, ὑποτυπωθίων, τὸ
 παρὰ Μάρωνι τέτοιο:

„Λιαρὰ τῷδε αἴνοις ὑπ' ὁδόντεσιν ἐτρεμε γυῖα.
 'Εν ὥπερ ἐπει καὶ ἡμεῖς ἀντὶ τῷ παρὰ πολῶσις γραφομένος: τεριδι: (τρο-
 μαλέω') τὸ κατὰ Σέρβιον: τεριδι: (λιαρὰ) ἐγκεκριμένην, τῷ ταυτολογίαιν
 ἐκφεύγοντες.

Στίχ: 657. ΩΣ ΓΑΡ ΕΝΙΠΛΗΣΘΕΙΣ κτ: Ἐξ μὲν ἐκ τῶν Οδυσσέως ἐταίρων,
 σώδυο δηλονότι, τρὶς ἀρπάξας ὁ Κύκλωψ ἐγκατεβρόχθισε, παρὸς Ομήρω
 δύο μὲν τὸ πρῶτον, ὡς ἐκ τῆς νομῆς ἐπανῆκεν αὐτοῖς ἐντυχών, καθ' ἐστέ-
 φαν

- 655 Vix ea fatus erat, summo cum monte videmus
 Ipsum inter pecudes vasta se mole moventem
 Pastorem Polyphemum, et littora nota petentem.
 Monstrum horrendum, informe, ingens, cui lumen ademptum.
 Trunca manum: pinus regit, et vestigia firmat:
 660 Lanigeræ comitantur oves, ea sola voluptas:
 Solamenq[ue] mali, de collo fistula pender.
 Postqvam altos tetigit fluctus, et ad aquora venit,
 Luminis effossi fluidum lavit inde cruentum;
 Dentibus infrendes gemitu', graditurque per aequor
 665 Jam medium; nec dum fluctus latera ardua tinxit.
 Nos procul inde fugam trepidi celerare, recepto

Supplicia

* * *

ρεων δόρπον ἐπλισάμενος. (Οδύσ. I. σίχ: 288.) Δύο δὲ φεζῆς τὸ πρῶτη ἔτερος, πεὶν εἰς νομιὰν ἐξιέναι δεκπνήσας. (Αυτ: 311.) Δύο δὲ αὖτε τρίτου, ἐπαέργιος πάλιν τῆς νομῆς ἐπισρέψας. (Αυτ: 344.) Οὐ μέντοι Ἀχαιμενίδης τῷ τρίτῳ δόρπῳ μόνῳ ὡδὲ παρὰ Μάρων ὑπεμνήθη, εἰς κατὰ λῆθιν οἴμαι τῶν προτέρων τῷ δὲ τὸν ἐπικεμένον κίνδυνον ὑπεπτήσσειν, ἐν ᾧ ταῦτα διηρχετο, καὶ κατοβῆσθαι, τὼν ἀφήγησιν ἐπιστένων. Ἡν γὰρ δῆποτε τρίτου, ιώκα τρίτη ἐκπιόντα: (Αυτ: 362.)

Κύκλωπα περὶ φερέναις ἥλυθεν σῖνος

„Καὶ τίττ' ανακλινθεὶς πέσεν υπτίος· αὐτὰρ ἐπειτα

„Κεῖται ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα· καθόδε μιν υπνος

„Ηρες πανδεσπάτως, φάρευγγος δὲ ἐξέσσυτο σῖνος

„Ψωμός τούτος ἀιδρόμεις· οὐδὲ ἐρέυνητο οὐοβαρέων. (Αυτ: 371.)

Πῶς οὐδὲ (κατὰ Σερβίον) Ομηρος τέσσαρες εἴρηκε τὸν Κύκλωπα κατεδηδοκέναι; Homerius quatuor dicit; Ἀλλὰ γὰρ τῷ Μάρων ἐπ' ἐξυσίας ἡνταῦθα τὸν αὐτὸν ἐλέθαι φανερώντας, ὅπερ καὶ εἴλετο.

Στίχ. 661. . . . ΛΑΧΟΜΕΝ ΤΕ, Ο, τι ποτὲ δεάσσειν ἔκοσις ἐμελλειν ἐπικληρώσαστες, ὅπως αὖτε τάκτως μετιέσσιν εἰς τέλος αὐτοῖς χρησίον αποβῆται ἐγγένητο. Ουτω γὰρ παρ Ομήρῳ, Οδύσ. I. 331.

„Αὐταρ τούτος ἀλλάς κλήρῳ πεπαλάχθαι, αἰνωγον

„Ος τις τολμήσειν ἔμοι σων μοχλὸν αἱρέσθαι

„Τρίψειν δὲ φθαλμῷ, δτε τὸν γλυκὺν υπνον ικάνοι.

Στίχ: 662. ΧΕΥΜΕΘΑ, ΤΟΥΡ Δ' ΟΞΕΙΓ ΜΟΧΛΩΥ Ευρήσσεις τὸ δράστης γραφικῶτατα διασκευασθὲν παρ Ομήρῳ. Οδύσ. I. σίχ 375 — 395.

Στίχ: 663. . . . ΤΟΥ ΛΑΝΘΑΝΕ ΜΟΤΝΟΝ Μονοφθάλμος ὁ Μῦθος πλάττει τὸν Κύκλωπον, κατὰ τε Ομήρον, καὶ Ησίοδον, καὶ τὸν ἡμέτερον ὡδὲ, καὶ πάντας. Τι εἰς αἷρε βάλοντας οἱ παρὰ Σερβίω παραμυθεύοντες; καὶ οἱ μὲν, τῷ δύνοντι φθαλμῷ τῷ Πολυφύμῳ προσχαρίζειν αὐτὸν τὴν τερατείαν τῷ μύθῳ ψυχρῶς αἰσφεύγοντες· οἱ δὲ, τῷ τρεῖς ἐπιδαψιλένειδαι περιττῶς τερατεύοντες· Ελαύθανε δὲ, Φησίν, οὗτοι καὶ μόνος οφθαλμὸς, εἴτε τῇ καταθέσει τῷ διασυτέρῳ ἐπισκιώσις σκεπόμενος, η καθεύδοντι ὅπο τῷ βλεφάρῳ παλυπτέμενος· οὐ τέως, δτε λίσταν εποφθαλμος ην ο Κύκλωψ, ὃς ἐν βαθειαν αὐτῷ τὴν γλιώλων ἐνδεμικέναι, ὑπὸ τῷ σαρκώδεις ἄγαν ἐξέχοντος κύκλωθεν περιφραγνυμένω, καὶ οἷς διὰ διοπτρας ὅραιν παρέχονταν οὐτας τέτοις προσεκπιπάζομεν.

Στίχ: 664. ΑΣΠΙΓΔΙ ΑΡΓΕΙΗ, Η ΛΑΜΠΑΔΙ κτ: Τατὶ μὲν, διά τὸ περιον τῆς τῷ οφθαλμοῦ αἰγάλης, ἐκεῖο δὲ, διάτε τὸ κυκλοτερές τῷ σχήματος τοιαῦται, γάρ αι Ασπιδες αι Αργολικαι. Ουτω μὲν ζητει τῷ Κύκλωπι, καὶ καθ' Ησιοδον. (Θεογ. σίχ: 145.)

„Κυκλοτερής οφθαλμὸς οὖσα ἐνέκειτο μετώπῳ.

Στίχ: 666. . . . ΡΗΞΑΤΕ ΠΕΓΣΜΑ. Ου φοσι, λύσατε αὖτας φηζετε, ως οἴοντε τάχισα ασέυσαντες αποχωρεῖτε διὸ καὶ τὸ (ἀπίτε) ἐπαναδιπλοῖ πρὸς φυγιὸν ἐπικατέρχων.

Στίχ:

Καὶ τὸ ἀποδοχμώσας παχῶ ἀνέχεντος, αὐτὸς δὲ ἐκλινθη
Τπτιος ἐν αὐτῷ, αἷμα ἀπερευγόμενος, τειλάχητε
Σύμμικτὸν ἀκρήτω, διὰτοῦ πνευματοφρανθεῖσιν
Ἐυχόμενοι μεγάλοις, λαῖχομεντοῖς τε, οὐδὲ ἄμμιγα κύκλω
Σεύμεντα, τοῦδε ὁξεῖ μοχλῷ Φάσις ἀντιτορθεῖσεν,
Ἐυρὺ, τὸ λάνθανε μετανοῦ ὑπάπει βλοσσυρῷ γε μετώπῳ,
Ἄστιδι Ἀργείῃ, ἢ λαμπάδει Φοίβῳ όμοιον:
Φαιδρὸι δὲ εἰδώλοις ἡμιώματεν ἀδει γέτεάρων.
Ἄλλος ἀπιτοῦ οἰκτροὶ, τὴλ ἀπιτοῦ οἰκτρῆς, δημιεῖτε πᾶσμα.
Οἶος ἐπει, καὶ δοσος Πολύφημος κοιλῷ ἐν ἀντρῷ,
Πώεα ἀροφόρῳ ἐντὸς ἔερεξας, φθατοῦ ἀμέληγε,
Ἄλλοι δὴ ἐκατὸν πάντη ἀκταῖς περιέχον,
Ἄρδητοι Κύκλωπες, ἐπ' ἀκρότομῷ φρεσὶ ἀληταῖ.
Τὸ τρίτατον Φάσος πέπλητό μοι ἀρτι Σελήνη,
Ἐξ ὅτε εὖν ὑλησιν ἐρήμησιν βίον ἔλκων,
Φωλεδὸι ἀγροτέρων ἵνα, θηρῶν ἐνυαὶ, ἔασσος
Τηλόθεν ἀκροτόμῳ ἀπὸ φωγάδος ἀντ' ἐπιλεύσσω
Κύκλωπας τρομέω δὲ καὶ σόματός τε ποδῶν τε.
Λευγαλέον δὲ εἴδαρ πόρον ἀκρέμουνες, κλῶνες τε,
Σκληρὰ κράνειατε, καὶ φιλώματα ἀγρια χόρτων.
Πάντα δὲ ἐκσκοπέων πρώτας ναῦς τάξεις κατεῖδον
Κελσάσας, καὶ ταῦς μὲν ἀποκηρύξαμι προβέβλα,
Αἴκεν ἔωσιν ἀλιτοῖς τὸδε ἀθέσμιον ἔθνος ἀλύξαμι.
Πνεῦμα τόδε ὑμεῖς, δητῷ κεν πότμω, μᾶλλον ἔλεθρο.

660

665

670

675

680

Οὕπω πᾶν ἔρητο ἔπος, καὶ δὴ ἀπὸ οὔρεος ἀκρα
Ἡνὶ μὲν ἐν πώεσσ' αὐνὸν σοβέοντα ὄρῶμεν,
Ποιμενικὸν Πολύφημον, ίόντοντος ἀκταῖς δε σωῆθες.
Φρικτὸν δὴ τι πέλωρ, μέγ' ἀμορφῶν τ', ηδὲ ἀλαωπὸν.
Τοῦ κορμὸς πίτυος χεῖρ ἥγεν, ἔρειδε τε ἵχνος.
Οἵες δὲ ἀροπόντοι προσέποντο τόδε οἶον εἴ τέρπε
Δεινὸς οἱ δὲ ἀνεσις, δερῆς ἐξηπτογε σύριγξ.

685

Ως

* * *

Στίχ: 669. ἈΛΛΟΙ ΔΗ 'ΕΚΑΤΟΝ κτ: Ἀνανταπόδοτον εἴσαστε προμθῆναι γαρ
ἔδει τοῖσιτε καὶ τόσοι.

Στίχ: 670. ἈΡΡΗΤΟΙ Οὐς δὲ φάδιον παρειπῆσσε τῷ λόγῳ ἔλεγε γαρ
καὶ περὶ τοῦ Πολυφύμειον μικρὸν ἀνωτ: σιχ. 648.

„Τού δὲ δὲ φηδίως τις δέρξατο, εἰδὲ τὸν ἐνίστοι.

η, ὃς ἂν καὶ ἄλλως πως ἐρμιωεύσειτις τὸ ἀντό ἔπος:

„Ἐκπαγλός τε ἴδεν, καὶ Φεάσανδρος ἀπετος οἶος.

Στίχ: 671. ΤΟ' ΤΡΙΤΑΤΟΝ ΦΑΈΟΣ κτ: Πρὸ τειῶν ἀρέα μιωῶν Ὁδυσσεὺς τῇ
χώρᾳ Κυκλώπων ὁρμούμενος ἐτυχεν· ὅπερ δὲ ἀρέα γῆς ματεῖβων ἐτύγχα-
νε τὸ ἐπτάστετε, ἐξ ὅτε γε Τρολος αἰνῆτο. Ἀλλος δέ τοις ἀνατέρεω εἰρημένος
σιχ. 643.

Στίχ: 684. . . . ἈΚΤΑΣΔΕ ΣΤΝΗΘΕΙΣ. Προκαταλαμβάνεις τὸν ἀπορήσοντα,
πῶς τυφλὸς ὃν οἱ Πολύφημος τὰς ἀκταῖς περιέπει μηδένες ἔχων τὸν χε-
ραγωγήσοντα;

Στίχ: 688. ΔΕΙΝΟΤΟΥ ΟΙ Δ' ΑΝΕΣΙΣ. Τὸ λοιπὸν ἡμιστήχιον ἐντισι Γῶν
Ἀντιγράφων δὲ καττα, ἐν δὲ ἄλλοις πρόσκεπται: de collo fistula pendet.
καθά καὶ αὐτοὶ προσεδέμενοι: (δειρῆς ἐξηπτογε σύριγξ.) ὃς μὴ ἀποσ-
φυῶς

T

- Supplice, sic merito; tacitique incidere funem:
 Verrimus et proni certantibus æquora remis.
 Sensit, et ad sonitum vocis vestigia torsit.
- 670 Verùm ubi nulla datur dextram affectare potestas,
 Nec potis Jonios fluctus æquare sequendo:
 Clamorem immensum tollit; quo pontus et omnes
 Intremuere undæ: penitusque exterrita tellus
 Italiæ, curvisque immugit Ætna cavernis.
- 675 At genus è Sylvis Cyclopum et montibus altis
 Excitum ruit ad portus, et littora complent.
 Cernimus astantes, nequicquam lumine torvo
 Ætnæos fratres, cœlo capita alta ferentes;
 Concilium horrendum: quales cum vertice celo

Aëriæ

* * *

Φυῶς ἔχον τῷ ὑποκειμένῳ, μηδὲ τῆς τῷ Μάρωνος μάστις ἀνάξιν. Ἀλλ' εἰσὶ καὶ οἱ τῷ ἐπεις τέττα ὀλοκλήρῳ νοθείᾳ κατεψηφίσαντο: ὅντω δέξαν, ὡς ἔστιν, ὅτι καὶ τέττα ἐκ μέσου ὅλῳ γενομένῃ, θύεντι ἡττεῖν ὁ λόγος σωμήρτηται.

Στίχ: 692. ΜΟ'ΛΙΣ ὉΣΦΥΝ ἘΝ ὍΥΔΑΣΙ ΒΑ'ΠΤΕΝ. Παράδηλον ἐν ταῦθα ὁ Σχολιαστὴς Κέρδης ἐπάγει τὸ τῷ Νόνιᾳ, Διουνι. Βιβλ: Β'. „Φάνετο γυμνωθέστα διὰ θάλατος ἀβροχος ἐσφύς.

Κακένο τὸ περὶ Τυφῶνος τῷ Γίγαντος.

„Βένθεις ταρσὰ πέπηκτο, καὶ ηὔει μίγγυτο γαστὴρ.

Στίχ: 701. ΘΡΙΝΑΚΙΗ κτ: : Ἐν ἄλλοις Κώδιξιν αὐταγνωσκεται: Ἰταλικῇ. Λίρετέον δὲ ἔδοξεν ἐκένον, διὸ τὰ ἔξης προσεδέντα τῆς Αἴτνης μυκήματα. Καίπερ οἱ τὸ Ἰταλικὴν ἐγκρίνοντες, τιλὶ ἐπὶ τὸ μᾶλλον τολμήσασαι ὑπερβολικῶς αὐτονίσχονται. Ἀλλ' ὑπερβολῶν ἄλις.

Στίχ: 705. ΚΑΣΙΓΝΗΤΟΥΣ ΑΙΤΝΑΙΟΤΣ, Ως ὁμοειδεῖς αἰλαγῆλοις καὶ ὁμοίθεισι, καὶ ὁμοτρόπεις, καὶ μορφῶι, καὶ διαιταν, καὶ κλῆσιν, καὶ πάντας ὁμοίσις. (ὅρα καὶ τοῖς Γεωργ. Δ. 209. Καὶ ἀνωτ: ἀδε σίχ. 593.) αἰδελφὸς ὄνομαζει. Οὐγε μὲν Πολύφημος ἴδιως ϕὸς ἦν Ποσειδῶνος ἐκ Θεῶν της Νύμφης, τῆς Φόρκιως θυγατρὸς. (ὅρα Όδυσ. Α. 70. κὲ I. 519. 529. κξ.)

Στίχ: 706. ἩΡΤΟ ἘΣ ΟΤΡΑΝΟΝ κτ: Οὐτω γὰρ κὲ περὶ τῷ Πολυφήμεις αὐτῷ, ἀνωτ: σίχ. 646 ἐρηταὶ.

Στίχ: 708. ἘΝ ΔΙΟΣ ὍΥΔΗ, ΑΤΤΑΡ ἘΝ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ κτ: Η μὲν γὰρ Δρῦς ἵερα Διὸς ἦν· ἡ δὲ Κυπάρισσος Αρτέμιδη ἀνέκειτο, καὶ ταύτης τῷ θυγατρὶ Περσεφόνη.

Στίχ: 711. ἈΜΠΑΛΙΝ ἈΙΧ ἘΛΕΝΟΣ κτ: Ὁρα ἀπερ Ἐλενος Ἀλείας παρεῖνει. σίχ. 433 — 437)

Στίχ: 716. ΠΑΝΤΑΓΙΟΥΤ Ποτάμιον ὁ Πανταγίας λι, ἐπὶ τὰ πρὸς ἥλιον ανιχούντα Γῆς Σικελίας βέον· καθ' αὐτὸ μὲν ὅτοι μέγα, σφοδρῶς δὲ μάλας καὶ δάγυδια καταβρύχθεν, κατὰ τὰς ὑπὸ πυκνῶν ὅμβρων πλημμύρας πολλῶν σιωπαρασύρον τε καὶ κατάγον· ἐξ οὖ καὶ Πανταγίας ἐκλήθη, διὸ τὸ πάντα κατὰ Βίαν ἀγεν τῷ ἔνυμι. Καλεῖται δὲ καὶ Μεγάρων διὰ τῆς Κοιλάδος Φερόμενον: Val di Noto. ἐκβάλλει δὲ κατὰ τὰ πρὸς μεσημβρίαν πλευρὰν τῷ μυχῷ Καλάνης.

Στίχ: Αὐτ: ΜΕΓΑΡΩΝ Τέττων καθ' ημᾶς μὲν ἢ σώζεται ἢ δὲ ἵχυος· ἦν δὲ πάλαι πολιχνιον, απὸ τῶν, ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ Μεγαρέων ἀποκισάντων οὔτως ὄνομαθέν, καθάπερ οιώ καὶ ὁ Κόλπος ἐν ᾧ ἰδρυτο. Μεγαρικὸς: δὲ γωνίοις d' Agusta· τὰ δὲ δὴ Μέγαρα ταῦτα πρότερον Τέλλα μικρὰ ἐκαλεῖτο ἐκ τῷ σωμέγγυς ὄρες, πρὸς ἀντιδιασολινὸν Ὅγδης τῆς μεγάλης, ἢ διὸ ὄνόματος ἦν ἐκ τῷ ἐν αὐτῇ ἐξαρέτει Μέλιτος.

Στίχ:

- ‘Ως δ’ ἦκ’ ἐς πέλαγος, βάθιον δ’ ἐσελήλυθε κῦμα,
Ἐνδ’ οἱ ὄρυχθέντος ρύσιν ὡπὸς πλιῶε λυθρώδη. 690
 Βρύχε δ’ ὀδόσι μέγα σενάχων αὐτὰρ διὰ πόντας
 Βάσκων, αὐτέαν μόλις ὁσφῷ ἐν ὕδασι βάπτεν.
 Οἱ δὲ ἄρα τῇλε μᾶλ’ εἰς Φύσαιν τραπόμεθα, λαβόντες
 Σφῶν ἴκέτων, ἥ χρώτας τὰς ασάρτας ἀκίνης δὲ ταμόντες
 Σάρρομεν ὄτραλέως πρωαῖς ἐρετμοῖσι θαλάσσας. 695
 Αἴψα δὲ αἰθόμενος πρὸς δῆπον τρέψατο Ἱχνη.
 ‘Ως δὲ γὰν οἶος ἔινα ἐπὶ μηδὲν χεῖρας ἀποτεῖναι,
 Οὐδὲ διώκων ἄχεν Ιώνια ρέαθρον ἐσελαύνειν,
 Σμερδαλέον τις ἄυστος, μέγ’ αὐτὰρ κύματα πόντας
 Πάντα σάλευθεν ὅλη δὲ πέριξ δειδίξατο γαῖα 700
 Θρωακή μυχίοις δὲ ἄντροις μυκήσατο Αἴτνη.
 Κυκλώπων δὲ γένη ἐκ λοχμῶν, ηδὲ ὄρέων τε
 Ωρίνθη, ἀκτὰς δὲ καὶ ὄρμας πλῆσαν ἀολλεῖς.
 Δερκόμεν δέσποτας μάψ δὴ βλοσυρὸς παρὰ θῦνα
 Τάς δε κασιγνήτας αὐτνάγες, κράστα τῶν περ 705
 Ήρτο ἐς θρανὸν, ὃν τ’ ἔκπαγλος ὄμιλος ἐπέσαν.
 Ως δρύες ψύψικομοι, καὶ κωνοφόροι κυπάρισσοι,
 Εν διὸς ὑλῇ, αὐτὰρ ἐν Αρτέμιδος τεμένεσσιν.
 Ήμέας οιώ πρότονα μᾶστιν ὀξὺ δέος παράνωγεν,
 Ήδὲ ἄντως, ἀνέμῳ ἀναέρειν λάγρεα δρῶ,
 Αμπαλιώντος Ελενος Σκύλλης τε Χαρύβδεος ίσα 710
 Ατραπιτὸν μέσσων, ὡς οἵτε παῦρον ἀπέσαν,
 Πάρθον Φεύγειν. Άλλ’ ἐσκέ ξμπεδον ίσια κάμψη.
 Εὗτε ίδε Βορέης ἐκ σειναποιο Πελώρων
 Πνεῖεν, ἐγὼ δὲ ἀριστερόπερ πετρήντα σόματ’ ἔπλων
 Πανταγίς, Μεγάρων τε μυχάς, χθαμαλῶν ίδε Θάψουν. 715
 Τὰς δὲ ἀκτὰς δέκαντας ἐπαναπλῶν, ταῖς παρεπλάγχθη,
 Αὐτὸς Αχαμενίδης, ἀτυχεῖς Οδυσσῆς ὄπαίων.
 Νῆσος ύπεκτάνυται πρὸ μυχῆς τις Σικελίοιο
 Αντιανή Πλημμυρία πολυκύμονος οἱ πάρος ἀπόν 720

Τ 2 * * *

Στίχ: Αὐτ. . . . ΧΘΑΜΑΛΗΝ ίΔΕ ΘΑΨΟΝ. Χεζδονησίς τις λῷ αὐτη μικρά,
 μεταξὺ τῶν εἰρημένων Μεγάρων καὶ τῶν Συρακύσων κειμένη: ἡ νυῦ Isola dell’
 Manchisi: ἐσ τοσθτον ταπεινή δσα, ὡς υπὸ τῶν κυμάτων δοκεῖν ἐνθάπ-
 τεδαι: ἐξ οὐ καὶ Θάψος αὐτῇ τὸ ονομα. (Θεκ’ ἐν 5. τῆς Ισορ. καὶ Σιράβ.
 ἐν ΙΖ. Γεωγρ.) Τι δὲ, ἐχὶ καὶ τῶν Συρακύσων ὁ Ποιητὴς ἐνταῦθα ἐμνηθεὶ,
 πόλεως δτως ἐπιφανεῖς καὶ μεγάλης; ἡ ὅτι ἐπὶ Αἰνείᾳ ή πόλις δπω ή
 ύφεστωσα μετὰ γαῖς τινὶ Τροίας ἀλωσιν ίσόρηται τὰς Συρακύσας κτι-
 θῆναι.

Στίχ: 718. ΛΥΤΟΣ ΑΧΑΙΜΕΝΙΔΗΣ κτ: Ινα μάτις ἐροιτο, πίθεν εἶχεν Αἰνείας
 κατ’ ονομα τὰς χώρας ταύτας εἰδέναι; καλῶς ο Ποιητὴς τὸν Αχαμενί-
 δην ύπεδετο διεξιόντα, ὡς διὰ τετων πρότερον σινάμας Οδυσσεῖ πλανη-
 θέντα, καὶ τὰ κατ’ αὐτὰς ίσορήταντα.

Στίχ: 720. ΑΝΤΗΝ ΠΛΗΜΜΥΡΙΟΤ ΠΟΛΥΚΤΥΜΟΝΟΣ Κολπάται
 μὲν ο ἀγκῶν δέτες ἐπὶ τῆς Σικελικῆς γῆς, πρὸς Ανατολὰς τετραμένος
 ύπερετένες δὲ τῷ ἀγκῶνι Ακρωτήριον, (Capo di Massa d’ Olivero.) τὸ
 Πλημμύριον, ἐκ τῶν πλημμυρεύντων περὶ αὐτὸν ὕδατων οὐτω φηθὲν, ο πολ-
 λοῖς

- 680 Aëriæ quercus, aut coniferæ cyparissi
 Conſtiterant, ſylva alta Jovis, lucuſve Dianæ.
 Præcipites metus acer agit, quoquæ rudentes
 Excutere, et ventis intendere vela fecundis.
 Contra, jufſa monent Heleni, Scyllam, atque Charybdim.
- 685 Inter utranque viam, lethi discrimin'e parvo,
 Ni teneant cursus: certum eſt dare línea vento.
 Ecce autem Boreas angusta à ſede Pelori
 Mifſus adēſt: vivo prætervehor oſtia faxo
 Pantagiæ, Megarosque ſinus, Tapſumque jacentem.
- 690 Talia monſtrabat relegens errata retrorsum
 Littora Achæmenides, comes infelicis Vlyſſi.
 Sicanio prætent'a ſinu jacet iſula, contra
 Plemmyrium undofum; nomen dixere priores
 Ortygiam. Alpheum fama eſt huc Elidis amnem
- 695 Occulta egiffe vias ſubter mare: qui nunc
 Ore, Arethuſa, tuo Siculis confunditur undis.
 Numina magna loci jufſi veneramur; et inde
 Exſupero præpingue ſolum ſtagnantis Helori.
 Hinc altas cautes, projectaque faxa Pachyni
 700 Radimus: et fatis nunquam confeſſa moveri

Apparet

* * *

λοῖς προβέβληται κύμασιν. Ἀχεὶ γάρ εἰς αὐτὸν λέγεται τὰς ἐκ τῆς Χαρύβδεως αναρρέοισθίσαις τε καὶ αναρρέοισες ἔζήκειν. Ἀπεναντίον δὲ εἴς πρὸς Νότον ἔχοντα τὸ Πλημμύριον Νῆσος, καὶ ἐπὶ τῆς Νήσου πέλις, κτίσμα Ἀρχίς τε Κορινθίας, ἡ κλῆσις Ὁρτυγίας τεθρ' ὁ πάλαι καὶ ἡ Δῆλος προσέρηπτε, ἐκ παραπληνίας τυχόν αἰτίας. (Ἄγων: σιχ. 78.) Καταὶ δὲ Νῆσος τῶν δύο μέση, τῶν ἐν Συρακύσαις λιμένων, ἔτερον ἐτέρῳ φέρειν ἔχοντα. Ἐπὶ δὲ τῆς Νησίδος ταύτης ἴσατο, τῶν πάλαι τετραμερῶν Συρακύσων Ἰό μέρος τὸ κυριώτατον, ὁ τῇ ἀντιπέρεας Ἡπείρων, ἐφ' ἣς τὰ λοιπὰ παρεξετενετο τρὶς, γεφύρα, σωμένευκτο. Αλλ' ἐπὶ τῶν μερῶν τε πρώτες αἱ καὶ ἡμᾶς ἴδεινται Συρακύσαι.

Στίχ. 721. ΚΑΙ' ΡΟΤΥΝ ἈΛΦΕΙΟΝ ἈΠ' ἩΛΙΔΟΣ Ἡλις μὲν ἡ Μεσσηνίων χάρει μεταξύ, καὶ τῆς ἴδιαιτερον, Ἀχαιας, ἄχει θαλάσſος δικέσσαι. Ρεῖ δὲ ἐπ' αὐτῆς ὁ ποταμὸς Ἀλφειός ἐν ὑπὸ τῇ Θαλάσſοι, Φασί, τὸ δεῖθρον διεκδιδόντα, ἐπὶ τιῷ ἀντιπέρεας Νησίδα τιῷ Ὁρτυγίαν χωρεῖν, καὶ τῇ ἐκεῖ πηγαδέσσον Κελώνη Ἀρεθεύη συμμίγνυθαι· τὸν δὲ μῆδον συμφώνως τῷ Μάρωνι, καὶ Στραβῶν ἐν 5. τῶν Γεωγρ. ὅντω παρέθετο· οὐδὲν Ὁρτυγία σωμάτει γεφύρα πρὸς τιῷ Ἡπείρου ὄστα, Κελώνη δὲ ἔχει τιῷ Αρέθευσαν ἐξιεῖσται ποταμὸν ἐνθὺς εἰς τιῷ θάλασσαν. Μυθέντοι δὲ τὸν Ἀλφειόν ἐνιαὶ τέτον, ἀρχόμενον μὲν ἀπὸ τῆς Πελοποννήſου, διαδέτες πελάγεις ἀπὸ γῆς τὸ δεῖθρον ἔχοντα μέχρι πρὸς τιῷ Ἀρεθεύσαν, εἶτ' ἐκδιδόντα πάλιν εἰς τιῷ θάλασσαν. Κομψῶς τὸν ὄπιον τεχθευόμενον μῆδον, καὶ Μόχος ἐξέθετο ἐν τοῖς Βενολακοῖς. Οἱ δὲ ἄλλως Φασίν, διτις ἐπὶ τῆς ἐν Πελοποννήſω μὲν Ἀρκαδίας ἀμφοτέροις η ἀρχὴ, καὶ τῷ ποταμῷ καὶ τῇ Κελώνῃ δὲ τει μῆδος καὶ κατὰ τὸ πέρας ἐπὶ τῆς Ὁρτυγίας πεφιλοτίμηται σωμάτιον τοῦ δεῖθρου. Οἱ δὲ μῆδον τῷ μύδῳ παρεστῶντες ἔτερον. Θηράτρεισιν γάρ γενέδαι την τιῷ Ἀρεθεύσαν, ἢν τὸν ἐκ τῆς θύρας ἴδεινται ἐν τῷ ποταμῷ ἀπολυθομένιῳ, ὑπὸ Δλφειός διώκειθαι δεινῶς ἐραθέντος καὶ τιῷ μὲν Φεύγεσσαι, σικτοὶ τῷ παρὰ τῶν θεῶν εἰς τιῷ Κελώνη μεταποιηθεῖσαι, τὸν δὲ διώκοντα εἰς τὸν ποταμὸν, ὃν ἐτις καὶ νῦν τὰ ὄντα μετασώζεται. Ότις δὲ ὅπιος ἔχει τὸν πόλεμον πρῶτον, Φεύγεις ἐμπόρεις Φασίν

Ορτυγίων καὶ δὴν Ἀλφείον ἀπ' Ἡλιδος ἐνθα
Φῆμις ὑποπρορέειν νέρθεν κρυπτὸν διὰ πόντα,
Ος σέο ἐκ σόματος Φύρεθ' ὕδασι Σικελικοῖσι,
Νιῶ Ἀρέθεσσα. Ἐκεῖσε Θεάς μεγάλας, μεδέοντας
Χώρης, ἀξόμενοι διὰ τιμῆς ηδέον ημεν.
Εἰδ' ὑπερῆλθον ἔλη, ἃ λιπαίνει δέθαρος ἔλωρος.
Ἐτ' αὐτας πέτρας, ἀκτῶ τε προβλῆτα Παχάν
Παρπλέομεν τινὶ δέπτι θέμις χρησμοῖς κινεῖθαι,
Πόρρωθεν Καμαρίν' ἀνὰ κύπτεν, αὔροι τε Γελῶι.
Η τ' εὐρεῖα Γέλη, ποταμῷ γε Φερωνυμέθσα.
Ἐντεῦθεν δέ Ἀκράγας μετέωρος μακρὰ ἐδέκνυ
Τάχεα, ἐνψύχων γενέτης ὅς τ' ἦν ποτε ἵππων.

725

730

158

* * *

Φασὶν ἐπὶ τινὶ ορτυγίαιν Νῆσον κατάραντας ὡς οὐδείς αθάνατος, καὶ τῇ
ἐκεῖ Κελώνης φυλεσάτιν οὐδείς αθάνατος παρεχομένη περιτυχόντας ἄμας καὶ πρό-
χειρον, (ἐν Ἀλφε) ἐπιβοήσαθαί τοῦτο δὲ ἐσὶ, ηγῶν Κελώνη, Φοινίκων Φωνῆ.
Ἐντεῦθεν γὰρ τὰς Ἐθλίας σίουται τὸ συγγενὲς τῇ ὄνόματος δισκηκοότας,
τινὶ φοάδῃ ἀπαρύσταθαί σιωποῖσαν, καὶ τὸν τοῦτο ἐξ Ἀρεαδίας νάστος Ἀλ-
φεῖς ποταμός, σωὶς τῇ ἐπὶ τῆς ορτυγίαις Ἀρέθεσση Κελώνης οὐδέναν αἴρεσ-
θαί. (Βόχαρτ. Χανα. Βιβλ: Α, Κεφ: ΚΗ.)

Στίχ: 726. ἘΛΗ ΕΛΩΡΟΤ. Όδ' Ἐλωρος ποταμὸς ἐγγύθεν Τῇ
Παχάν φέων Ἀκρωτηρίεις ὃς εἰς ἔλη ἐν πλημμυρίσιν ἀναχεόμει ενος τινὶ οὐ-
ποκεμένην γιλῶ ἐκπιάνει, τοσαύτινα τε τῇ περιχώρῳ πάσῃ προμηνησένεται
ἡδονὴ τε καὶ τέρψιν, ὡς τοῖς Θετταλικοῖς τέμπεσιν ὑπὸ Ουιδίας αὐτιν
παρεβάλλεθαι καλεῖται δὲ καὶ ημᾶς ὁ μὲν Ἐλωρος: Λ' Αβίσο τὸ δὲ Πά-
χανον, il Capo Passaro.

Στίχ: 727. ΕἼΤΑΙΠΑΣ ΠΕΤΡΑΣ κτ: Τῶν γὰρ τριῶν Ἀκρωτηρίων, ἐξ ὧν καὶ
Τεινάρια ἡ Σικελία προσείρηται (Α. Αλ. 216.) τῇ μὲν πρὸς τινὶ Ἐθλάδα
τετραμένης Παχάνας αἱ ἀκταὶ πετρώδεις τε εἰσὶ καὶ ἀπότομοι· καθάπερ
οἱ καὶ αἱ τῇ πρὸς τινὶ Ἀφρικὴ Λιλυθαίς τῇ δὲ πρὸς τινὶ Ἰταλίαν νέ-
υοντος Πελώρες ή γῇ ψάμμῳ ἐσὶν ἀνάμικτος.

Στίχ: 729. ΚΑΜΑΡΙΝ' ΑΝΑΚΤΥΠΤΕΝ, Λίμνη δὲ ἡ Καμαρίνα,
καὶ πόλις ἐγγὺς, τῇ αὐτῇ ὄνόματος ηδὲ διὰ τὰς λοιμώδεις ἀποφορὰς νοσο-
ποιον τε δύσαν καὶ ὀλέθριαν ἀναζηράναι βελομέγοις τοῖς προσοίκοις, (ἐπε-
δὴ ἄλλως μέγα σιωπάλλετο πρὸς ὄχυρων, καὶ κατὰ τῶν πολεμίων ασ-
φάλεσσαν) ἀπέρηκε τῇγάχερημας ὁ χρησμὸς.

„Μὴ κίνει Καμαρίναν, ακίνητος γὰρ ἀμείνων.

ὅς καὶ εἰς Παροιμίαν κεκοίνωται.

Στίχ: 730. Η ΤΑΙ ΕΤΡΕΓΑ ΓΕΛΗ κτ: Γέλας γὰρ ίων ὄνομα τῷ ποταμῷ, ὅτι πολ-
λιῶ πάχιλω γεννᾷ; γέλας δὲ ἡ πάχην κατὰ τινὶ Σικελῶν γλώσσαν (Στέφ: Βιδ.) ἐξ οὐδὲ τε πόλις Γέλη, καὶ οἱ αὔροι Γελῶι, καὶ τὸ ἔθνος. Η δὲ πό-
λις πάλαι μὲν ἐπιφανὴς ἦν καὶ μεγάλη, ηδὲ πόλεις ἄλλα Σιωνύμοι, (Στέφ: Βιδ.) ἄλλ' η ἐν Σι-
κελίᾳ αὕτη πρὸς τῶν ἄλλων ἐπίσημος. Φέρονται δὲ ἐνδοκιμησότες πάλαι κα-
τὰ τὰς Ολυμπιαστὴν αὐγῶνας, οἱ ἐξ Ἀκράγαντος ἵπποι ταῦτης τῆς Σικε-
λικῆς. Οἱ δὲ Ακραγαντῖνοι τῷ διὰ τῆς ἐμπορίας πλεύτῳ εἰς τρυφῶν τέως
ἐξωκέλαντες ἀνελευθέρων, ὑπὸ Φαλάριδος κατετυρανθῆσαν τῇ ὀμοτάτῃ.
Ως Περίλος τὸν θευδέμενον βοῶν αρχιτεκτονήσας, πρῶτος οὗτος ἐν δικῇ
παραπήλαυσε τῇ παλαμναίς τεχνάσματος. Καλεῖται δὲ γιαν ὑπὸ τῶν ἐπι-

Βιβλ. Γ.

V

χωρίων

Apparet Camarina ptocul, campique Gelor,
Immanisque Gela fluvii cognomine dicta.
Arduus inde Agragas ostentat maxima longe
Mœnia, magnanimum quondam generator equorum.
 705 Teque datis linquo ventis, palmosa Selinus,
Et vada dura lego saxis Lilybeia cæcis.
Hinc Drepani me portus, et illæstabilis ora
Accipit: hic pelagi tot tempestatibus actus,
Heu, genitorem, omnis curæ, casusque levamen,
 710 Amitto Anchisen: hic me, pater optime, fessum
Deseris, heu, tantis nequicquam erepte periclis!
Nec vates Helenus, cum multa horrenda moneret,
Hos mihi prædictit luctus, non dira Celæno.
Hic labor extremus, longarum hæc meta viarum,
 715 Hinc me digressum vestris Deus appulit oris.
Sic pater Æneas intentis omnibus, unus
Fata renarrabat Divum, cursusque docebat.
Conticuit tandem, factoque hic fine quievit.

LIB. III. ÆN. EXPLICIT.

* * *

Χωρίων ή Ἀκράγας Girgenti, κατὰ παραφθορὰν τῇ Δατνικῇ ὄνόματος Agrigentum. τὸ δὲ παραβέτεν ποτάμιον λέγεται ὁ Ἄγ. Βλάσιος.
Στίχ: 733. ΦΟΙΝΙΚΟἘΣΣΑ ΣΕΛΙΝΟΤΣ, Ἡ Σελινοῦς, ἡ ὁ Σελινῆς, ἐγγύς ἔκειτο τῇ Διλυβαίᾳ Ἀκρωτηρίᾳ, τὰς γὰς ἐρείπιον. Φοινικόσσαν δὲ προσείρηκεν ὁ Ποιητὴς, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐπὶ τῆς χώρας Φοινίκων τὸ δὲ Σελινῆς, διὰ τὰ αὐθόνως τυχόν ἐκέισε Φούμενα Σέληνα.
Στίχ: 734. ΠΕΤΡΑΣ ΤΥΦΛΑΣ Ως ὑπὸ τῶν θάλασσαν λανθανόσσας, μηδὲ ὀρωμένας, τυφλὰς ὄνόμαστεν. εἰ γὰρ τῶν κυμάτων θραύση τι προκύπτεσσα, Σπιλάέες ἀκύθησι.
Στίχ: 735. ΔΡΕΠΑΝΟΙΟ ΛΙΜΗΝ Σεσημείωται, μὴ τῆς πόλεως τῇ Δρεπάνῳ, ἡ τῶν Δρεπάνων, (λέγεται γὰρ καὶ πληθωρικῶς τὰ Δρέπανα, παρὰ Πολυβ. ἐν τῷ Λ. καὶ Στεφ. Βιδ.) ἀλλὰ τῇ λιμένος μόνον μηησθεῖσαι ὡδὲ τὸν Μάρωνα, ὡς εὖ εἰδότα μακροῖς χρέοντος μετὰ τὴν Λίνειά πλάνιω, κτιθέσσαν τῷ πόλιν ὑπερον. Ἰδεύται δὲ αὐτη μικρὸν ἐπέκεινος τῇ Διλυβαίᾳ ἄκρῃ, πρὸς τὰ Ἐρυκος τῇ σφραγίᾳ, ὃδὲν πλέον ἡ Κάμη λυπάτις καθ' ἡμᾶς περιέσσει, η κατὰ Ἰταλὸς ὄνομαζομένη Τραπανι vechio. Τῆς δὲ τῇ Δρεπάνῳ κλήσεως ἔλαχε, Φασίν, ἐνταῦθα τῇ μύθῳ τὸ δρέπανον ἀπορέβιψαντος, ἢ περ ἀπεχρήσατο Κρόνος, λικία τὸ αἰδοῖον τῇ παῖρος Οὐρανοῦ ἀπεξέτεμε. Διο καὶ Ἀφροδίτη ἀνέκειτο τὸ ἐγγὺς ὅρος ὁ Ἐρυξ, τῷ ἐκ τῇ αὐθόδυτος αἴματος τῶν παιδογόνων μορίων τῷ Θεῷ γενιαμένη. Οἱ δὲ ἀλλας, ὅτι ἐνταῦθα Ἀρτεμις τὸ αὐτῆς αἰπώλεσε δρέπανον, ὅτε ἐπ' ἀναγνήσεις περιήσει τῆς Κόρης. Ἐτεροὶ δὲ τῷ τῇ λιμένος κλήσιν ἐπὶ τὸ καμπύλον ἀναφέρεσσι χῆμα τῇ ἑκάτῳ αὐγκῶνος, δρεπανοειδῆς τυγχάνοντος ὁ περ. αἷλ' οὐδὲ Helliez,) τῷ τὰ παρὰ Οὐίργιλ: Γεωγραφίσαντι, ἥκισα δοκεῖ, πορεῖ τὸ μὴ ἔτω, τὸν περὶ δὲ λόγος λιμένας ἐχηματιδαι, ὡς ὑποτιθεται αἷλ' ἐξ ὑπερτεινόσης τινὸς κατ' ἐνθέσαι ἄκρας περιλαμβάνεθαι. Ἐυλογογ οὐδὲ (Φησίν ἔτος) ἐκ τῆς Φοινίκων Φωνῆς Dreban, τῇ λιμένος ἐκδέχεθαι τένομα, παρὰ οἵς ἔτως η ἐπὶ θαλάσσης προσκτενομένη γαιώδης ἄκρα ὄνομαζετο.

Ίσι' ἄρας δὲ λίπον σ', ὡς Φοινικόεσσα Σελινῆς,
Πρὸς δ' ὑφάλις πέτρας ἔπλων τυφλὰς Λιλυβάνις.
Ἐνθεν δὲ Δρεπάνοιο λιμὴν προτὶ δέκτο μὲν ἀτερπῆς.
Ἐνθαδὲ γὰρ πελάγης κλύδοσιν τοσσοῖςδε παλαιστας,
Οἶμοι! τὸν γενέτιλα, οἷον παραμύθιον ὄντα,
Ἄββαλον Ἀγχίσιων δένδρον με τάρισε γενήτωρ
Κάλλιπες, ἥλιθάπις προφυγῶν τοσσάδε δὲ λέθρος.
Οὐδὲν Ἐλενος θέματις, Φρικώδεα τόσσα πιφαύσκων,
Πένθεα τὰ πρόφητας καὶ φόβον γε Κελαινῶ.
Μόχθος δέδητος μακρῶν τόδε πεῖραρ δόδῶν μοι.
Ἐνθεν ἄραντα Θεός μὲν ἐπὶ ἀκτὰς ἤγαγε τὰς δε.
Τὰς ἄρις ἀκτὰς πᾶσι προσέχουσι πατὴρ Αἰνείας,
Τάς τε Θεῶν μοιρας ἐνέπων, ηδὲ ἀτταὶ ὑπέτλη,
Σὺ γένεν τὸ τέως, τέρμον ἀνταρ δήκατο μύθων.

735

740

745

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Γ'. ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

* * *

το. Ὅπως ἂν οιώ ἔχη τὸ περὶ τέττα, ἀτερπῆ λιμένα προσέρηγκεν Αἰνείας
τὸ Δρέπανον δὲν απεικότως, ὅτι ἐν αὐτῷ τὸν τοκέα Ἀγχίσιων απέβαλε τε-
λευτησαντας τέττο δὲν ἀκτὰ τῶν ὑπόθεσιν φάναι τῇ διαψοῦδε. Ἄλλως
γὰρ τὸν Στράβωνας Φέρεταινας ἰσορρόπητα, ἐπὶ λαεύρευτος Αἰνείαν σωάμα τῷ
πατὴρ Ἀγχίσην καὶ τῷ ϕώτῳ Ἀσκανίῳ ὁρμίσασθαι. (Πιέριος.) Ἄλλως δὲν θεις,
Φάλβ. Οὐρσῖνος ἐν ταῖς Παραθέσεσιν, ἀρχαιολογοῦντα προβάλλεται Παυσανίαν
,,ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς, ὅτι δηλ.: ὡς ἐκοιδέστο ἐς Σκελίαν δὲ Αἰνείας, ἔχε ταῖς
,,ναυσισὶν ἐς τῶν Λακωνικῶν, καὶ πάλεων Ἀφροδισιάδος καὶ Οἰητίδος ἐγένετο
,,οἰκιστής καὶ τὸν πατέρα Ἀγχίσιων κατὰ πρόφασιν δῆ τινα παρεγγενόμενον
,,ἐς τέττο τὸ χωρίον. καὶ αὐτόδι τῇ βίᾳ τῇ τελευτῇ χρησάμενον, ἔθαψεν
,,ἔνταῦθα καὶ τὸ δῆρε τέττο ἀπὸ τῇ Ἀγχίσιος καλλών. Ἀγχίσιαν.

Στίχ: 740 — 741. ΟΤΔ' ἘΛΕΝΟΣ — ΟΤΔΕ' ΚΕΛΑΙΝΩ'. Ἄλλα γὰρ
τῷ Αἰνείᾳ Ἐλενος ἔφθη προσερηκώς μηδὲ πάντας αὐτὸς εἰδένει, μηδὲ δισαὶν
εἰδένει πάντας ἐπιτετράφθαι δηλώσασθαι. (ὅρα αὖτ: σίχ. 402.)

,,Ως Ἐλενον τὰ πλεῖστα ἐρυκακέβοι γε Μοῖραι

,,Ιδμεναγ, ἔξαεδαν τ' ἐργεις χρυσόθρονος Ἡρη.

Οσαύτως δὲν καὶ ἡ Κελαινῶ, ἐκεῖνα μόνα (ἔφη πρὸς αὐτὸν) προσέρηπάσσοι,
(σίχ: 267.)

,,Ζεὺς τὰ πατὴρ Φοῖβω, Φοῖβος δέ τε πρόφατ' ἔμοιγε.

Τιὼ ἄρετας τέττο πατέρος τελευτῶν, ἔτε παρὰ τῆς ἔχθισης Κελαινῆς, δένδρον ὑπὸ^{το} τῇ φιλτάτῃ Ἐλένῃ προμαθεῖται ἔχει Αἰνείας, δὲ γὰρ θέμις αὐτοῖς ίδη, ἔξε-
πέν τι πλέον παρὰ ἀερήκεσσαν, ὡς Δονάτος Φησίν. Ουτῷ γὰρ καὶ παρ
Ομήρω ἡ Θέτις, ἐν οἷς τῷ ϕώτῳ προεθοίβασεν ἄλλοις, δέδην περὶ τῆς τῇ φι-
λε αὐταὶ Πατρόκλε προέφηνεν ἀναιρέσεως, τῆς ὑπὸ τῇ Ἐκτορος. (Ιλ: Ρ.
σίχ: 409.)

,,Η οἱ ἀπαγγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα,

,Δὲν τότε δὲ οἱ ἔπειπε κακόν τόσον. δοσον ἔτύχθη

,,Μήτης, ὅττι δὲ οἱ πολὺ φίλτατος ἄλεθ' ἔταιρος.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥ Γ'. ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ

Σημεώσεων.

P. VIRGILII MARONIS
AENEIDOS
LIBER IV.

* * * * *
Π. ΟΤΡΓΙΛΙΟΤ ΜΑΡΩΝΟΣ
ἈΙΝΕΙÁΔΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΝ Δ.

ΤΟΥ Δ. ΤΗΣ

ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

ΣΦοδροτάτῳ τῷ πρὸς Αἰνέαν ἔρωτι ἀλλοσα Διδὼ, καὶ τῇ Κασιγνήτῃ αὐτῆς τὸ πάθος ἐκφήνασσα, ὑπὸ ταύτης τῷ ἔρωμένῳ εἰς γάμον νεῦσαι σωελθεῖν καθυποβαλλόσης, όκον ἀκοσα πέθεται. Ἡν δ' ἄρα τὸ πρᾶγμα οὐδὲ Ἡρη τῇ Θεῷ ἀπαρέσκον· ὡς ταύτη γε ἀπ' Ἰταλίας Αἰνέαν ἀποσῆσαι διανογμένη, ὃ πάνυ ἐβάλετο. Διὸ καὶ μνήσειαν τῷ γάμῳ καὶ προαγωγὸν ἔαυτῳ τῇ Ἀφροδίτῃ ἐπηγγέλατο παραχέθαι, εἰ κακένη σιδόξειν. Ἔφεξῆς οῶς, ὡς Διδὼ καὶ Αἰνέας σὺν Ἀσκανίῳ, καὶ ὅσον ἦν τὸ ἐπισημότερον ἐξ ἀμφοῖν τῶν γενῶν, εἰς θήραν ἐξήσαν· κλυδωνίς δεινὸς πινος ὑπὸ Ἡρας ἐξεγερθέντος, ἀμφω μὲν, ἢ τε Διδὼ καὶ Αἰνέας, ἐπὶ τὸ ἀυτὸν ασέος ἐκ τῷ παρατυχόντος προσεφευγότες, ἐν διωνοῖς όκοισί τοις ἐκεῖ σιωγένοντο. Τῷ τοίνα γάμῳ εἰς τὸ μφανέσερον ἥδη ἐκπροϊόντος, καὶ τῇ Φήμῃ διαδοθέντος, Ἰάρβας ὁ Γετύλοις ἀνάσσων ἡλοτυπήσας, καὶ τὸν ἔνενον αὐτῷ προκριθῶμεν καλεπῶς ἐνεγκῶν, πολλὰ πρὸς Ζῶα ποτνιάται τὸν Ἀμμωνα, ὃν αὐχῶν ἔαυτῷ διετέλει γεννήτορα. Ζεὺς δὲ ταῖς τῷ γένεις ἱκεσίαις παρενοχλάμενος, Ἐρμιῶ διαπέμψας, ἀνυπερθέτως Αἰνέαν κελένει Λιβύην ἀπολιπόντα ἐπ' Ἰταλίας ἀνάγεθαι. Αἰνέας τοίνα τῷ Διὸς κελεύσματι πειθαρχώντος, καὶ τὰ πρὸς τὸν ἔκπλαν διὰ τῶν ἑταίρων λάθρᾳ παρασκευάζοντος, σωῆσα τέως Διδὼ τὸ γινόμενον, καὶ πολλὰ μὲν αὐτῇ ἀμέσως, πολλὰ δὲ καὶ διὰ τῆς Κασιγνήτης, τὰ μὲν ἐπιμεψαμένη, τὰ δὲ καὶ σὺν δάκρυσιν ἱκετεύσασσα, ἐφ' ὃ μὴ πρὸς αὐτῷ ἐγκαταλειφθείη ὡς οὐδόλως αὐτὸν πᾶσαι κατίχυσεν, Ἐρμός μάλιστα καθ' ὑπνος καὶ δέυτερον

δέκτερον ἐπιφανέντος ἀντῷ, καὶ ἐκχωρεῖν ἐπισέρχοντος· ἐπεὶ
καὶ τῆς υηὸς ἀντὸν ἥδη ἐπιβάντα κατεῖδεν, ἀπογνώσα λοιπὸν,
ἐπὶ πυρᾶς ἀναβᾶσα, ἦν περ ἐν ἀδύτοις τῶν Ἀνακτόρων ἦν ἐπι-
νησαμένη, ὡς Θεοῖς δῆθεν δέξεσα τοῖς ὑποχθονίοις· μυρία τε
ὅσα ἐπὶ τῆς πυρᾶς τῷ μάτιῳ ἐρασθέντος κατευξαμένη, ἀντό-
χειρ διὰ τῷ εἰφρᾷ, ὃ ἐκεῖνος ἐξ ἀντῆς ὡς δᾶρον προειληφὼς κα-
ταλελοίπει, τῷ ψυχὴν ἀποφέργυνσιν.

ἘΠΙΓΡΑΦΗ

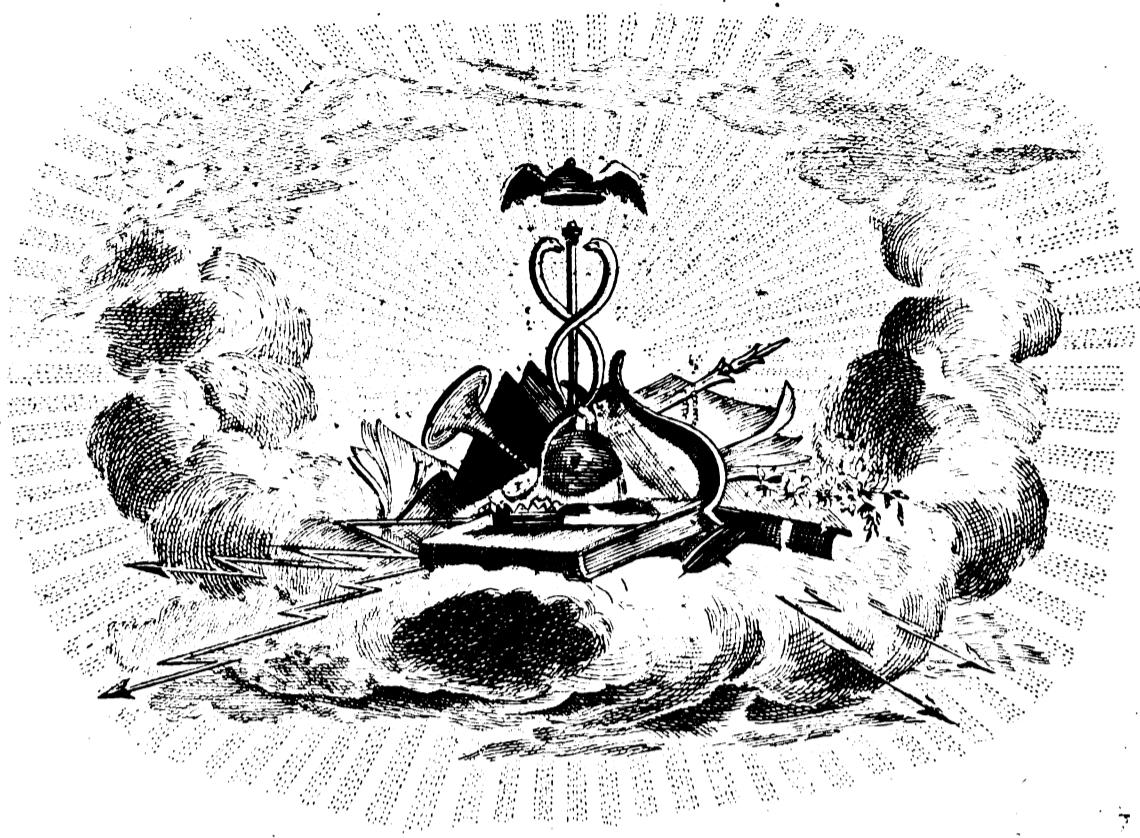
Τῆς Δ. τῷ Μάρωνος Ραψωδίᾳ

Διδός μηαμένης δι ξρωτα, ταλάντατος ὄιτος.

Βιβλος Δ.

A

P.

P. VIRGILII MARONIS
AENEIDOS
LIBER IV.

AT regina gravi jamdudum saucia cura,
Vulnus alit venis, et cæco carpitur igni.
Multa viri virtus animo, multisque recursat
Gentis honos: hærent infixi pectore vultus,
5 Verbaque: nec placidam membris dat cura quietem.
Postera Phœbea lustrabat lampade terras,
Humentemque aurora polo dimoverat umbram;
Cum sic unanimem alloquitur male sana fororem.
Anna foror, quæ me suspensam insomnia terrent?
10 Quis novus hic nostris successit sedibus hospes?
Quem fese ore ferens! quam forti pectore et armis!
Credo equidem (nec vana fides) genus esse Deorum.
Degeneres animos timor arguit. heu quibus ille
Jactatus fatis! quæ bella exhausta canebat!

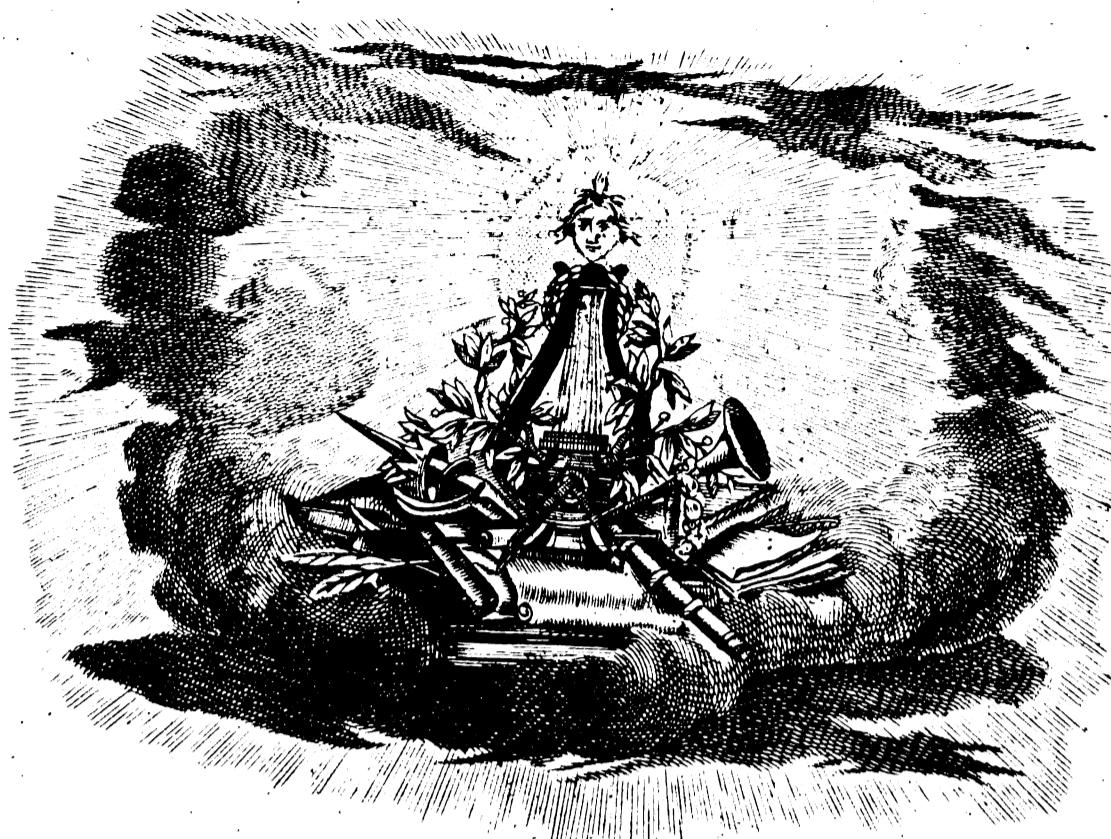
Si

* * *

Στίχ: 1. ΑΙΝΩΣ Δ' ΟΤΤΗΘΕΙΓΣΑ Καὶ Ὄμηρος δὲ φίλον, διὰ τῷ συμπλεκτικῷ παρασωμάτεν τοῖς φθάσασι δηθιῶαι τὰ ἐφεξῆς ἔαψιοδέμενα, αἰχομένω. Οἶον τῆς Ραψῳδ. Γ. (,,Αυτὰς ἐπει κόσμηθεν) Φησὶν αἰχόμενος· καὶ τῆς Δ. (,,Οι δὲ Θεοὶ παρ Ζηνὶ κτ:) Καὶ τῆς Ζ. (,,Τρώων δὲ οἰώθη κτ:) καὶ τῆς Λ. (,,Ηώς δὲ λεχέων κτ:)

Στίχ: 7. ΛΑΜΠΑΔΙ ΦΟΙΒΑΙΗι κτ: Πρωθυσέρως ἔρηται ἥγεται γὰρ πρὸ τῶν ἥλισκῶν ἀκτίνων ή τῷ κνέφαος αποσέβησις.

Στίχ:

ΠΟΥΒΛΙΟΤ ΌΥΓΙΡΓΙΛΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ

ΤΗΣ ΑΙΓΑΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ: Δ'.

Αἰνῷ δ’ ὥτηθεσα ἔρωτι πάλαι βασίλεια,
Τρῶμα Φλεψὶ τρέφεν, πυρὶ ἀντὰρ μάρπτετ’ ἀδήλῳ,
Οῦνεκα νωλεμέως Φρεσὶν ἀμφιτρόχαζεν ἐῆσιν
Ἄντο τ’, ἔξοχ’ ἄριστος, οὐδὲ ἀπλετον ἔθνεος εὔχος.
Τῷ δὲ ἄδος τε, ἐπη τ’, ἐν σέρνοις ἔμμονα πῆκτο,
Οὐτ’ ἐδίδε γυνοῖς μελεδώῃ νήδυμον ὑπνον.
Λαμπάδι Φοιβαίη δὲ ἔξῆς ἡς Φαῦσ’ ἐπὶ γαίας
Ήνας, καὶ δὲ, Πόλει υγρὸν κνέφας ἐκσεσοβήκει,
Τὰς ἔκφρων προσέειπεν ὁμόφρονα ἦν κασιγνήτιων.

5

“Αννα κάσις, τίνες ἄρδειλώ με ὄνειροι θράξαν;
Τίς ξένος ἡμετέροις νέον ὡδὸς δώμασ’ ἀφίκτο,
Ἡλίκον ὡπα φέρων! ἡς ἄλκιμος ἥτορ, οὐδὲ ὅπλα!
Πένθομ’ ἔγων (ἢ μάψ δὲ.) Θεῶν ἔμεν’ ἐκγεγαῶτα.
Φῶτας δυσγενέας ψυχῆς δέος αὖθ’ ἀπελέγχει.

10

A 2

Φεῦ!

* * *

Στίχ: Η. ΤΙΣ ΞΕΝΟΣ ΉΜΕΤΕΡΟΙΣ κτ: “Ομοιον καὶ τὸ Λεήτης πρὸς τὸν Φαι-
κας ὑπὲρ Οδυσσέως εἰρημένον, τῷ παρ’ αὐτῷ ἐπιξενωθέντος. Οδυσ. Δ. 335.
„Φαίκης πῶς υμμιν ἀνὴρ δύγε Φαίνεται εἶναι,
„Εἴδος τε μέγεθός τε, οὐδὲ Φιένεται εἴδον εἶσας;
„Ξένος δὲ αὐτὸς ἐμὸς εἶνιν
Τῷ γε μιώδει τῷ Μήδειαν παραπλησιώτατα παθηγαμένια περὶ τὸν
Ιάσωνα, Απολλώνιος παρισησιν, Αργοναυτ: Βιβλ Γ. σιχ. 551—458.
„ πολλὰ δὲ θυμῷ „Ωρμαν”.

- 15 Si mihi non animo fixum, immotumque federet,
 Ne cui me vinclo vellem sociare jugali,
 Postquam primus amor deceptam morte fefellit;
 Si non pertæsum thalami, tædæque fuisset,
 Huic uni forsan potui succumbere culpæ.
- 20 Anna (fatebor enim) miseri post fata Sichæi
 Conjugis, et sparsos fraternal cæde penates;
 Solus hic inflexit sensus, animumque labantem
 Impulit: agnosco veteris vestigia flammæ.
 Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiscat,
- 25 Vel pater omnipotens adigat me fulmine ad umbras,
 Pallentes umbras Erebi, noctemque profundam,
 Ante, pudor, quam te violem, aut tua jura resolvo.
 Ille meos, primus qui me sibi junxit, amores
 Abstulit; ille habeat secum, feruetque sepulchro.
- 30 Sic effata, sinum lacrymis implevit obortis.
 Anna refert: O luce magis dilecta sorori,
 Solane perpetuâ mœrens carpere juventâ?
 Nec dulces natos, Veneris nec præmia noris?
 Id cinerem, aut manes credis curare sepultos?
- 35 Esto; ægram nulli quondam flexere mariti,
 Non Libyæ, non ante Tyro despectus Jarbas.
 Ductoresque alii, quos Africa terra triumphis
 Dives alit: placitone etiam pugnabis amor?

Nec

* * *

„Ωρμαν, σσοσατ' Ἐρωτες ἐποτρώβοι μέλεθα;
 „Πρὸ δὲ ἄρε πρθαλμῶν, ἔτις οὐ ιδαλλετο πάντας.
 „Αυτος δέ οἶος ἔλω, οἰοσίτε φόρεσιν ἔσο,
 „Οἴα τ' ἔειφ, ὡς δέ εἴσετ' ἐπὶ θρόνος, ὡς τε θύραις
 „Ηἱεν γέδε τινὰς ἀλλον σίσσατο πορφύρωσα
 „Εμμεναι ἀνδρας τοῖον· ἐν δέσσασι δέ αἰεν ορώρεις
 „Αὐδή τε μῆθοιτε μελιφρονες, γε τοιούτης

Στίχ: 18. ΠΡΩΤΟΣ ἘΡΩΣ Κεριδίω γαρ ἀλοχον Συγχαιος ήγάγετο. (A. Αἰν: σίχ. 377.)

Στίχ: 23 ΤΟΥΣ ΚΑΣΙΟΣ ΦΟΝΟΣ Κατ' ἐνέργειαν, ον ἐφίνευσε, Συγχαιον δολοφονήσας. (A. Αἰν: σίχ. 382.)

Στίχ: 25 ΤΗΣ ΔΕ ΠΑΡΟΣ ΦΛΟΓΟΣ κτ: Της τε πάλαι αὐτῇ ἐντακέντος περὶ τὸν πόσιν γηησίς ἔρωτος.

Στίχ: 26. ΑΛΛΑΜΟΙ ΑΙΨΑ ΧΑΝΟΙ κτ: Τετὶ οὐς ἥπτον εἰς συμφοραν, πρὸ κακὴς ἀλλα, ο μεῖζον αὐτῷ ἐδόκει, αἱρετέον ἔκρινε παρ' Ομήρῳ καὶ Εκτωρ: (Ιλ: Ζ. σίχ. 464.)

„Αλλά με τεθνεώτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι.
 Έαυτῇ γενιώσαντος καὶ Διδὼ ἐπαράται, εἰμὶ μενεῖ ἐπὶ της προθέσεως, τὰ δὲ τῆς αἰδεῖς τεθμια λύσει, τιλ πρὸς τὸν προλαβότα γαμέτην αἰθετήσασα πίστιν.
 Άλλ' οὐ ποτε αἱ τῶν ἔρωτων ἐπαράσταις, γδὲν πλέον τῶν δρκων τὸ πιστὸν ἔχεσι.

Στίχ: 32. ΣΤΕΡΝΑ ΚΡΟΤΝΗΔΟΝ κτ: Σινυπ ἐνταῦθα (κόλπον) ο Μάρεων εἶπεν. Εἰσι δέ οι αὐτὶ τε κόλποι, τὸ δὲ πρθαλμῶν ἐξεδέξαντο κοιλωμα. Εἴποις δέ αὖ τῶν Διδεῖς δακρύων αὐτὸς οὐ ποθείδεθα. Άλλος δὲ αὔχεις οὐ μάτων τες δακρύων σαλαγκής ο Ποιτης τῇ γωνικί ἐσησε, Σινυπ γαρ αὖ εἶπεν, ωχι Σινυπ, (κόλποις ωχι κόλποι.) εἰς τὰς πρθαλμῶν κοιλώσεις ηθελησεν ἐκδηλώσας. Λφθονώτερον οιων αὐτῇ ανεῖκε τὸ δάκρυ, εἴσγε καὶ ἐπὶ τὸν κατὰ τα

Φεῦ! ὅσα τῷ δὲ ἐμαρτο! ὅσας πολέμως τε ἀνέτλη!
Ἐὶ δὴ μὴ Φρεσὸν ἥπο ἐμῆσι, καὶ ἔμπεδον ἔσκε
Μηδενὶ με ἐνγίψῃ δεσμῷ πεπλέχθ' ἐθελῆσαι,
Ἐξ οὐ πρῶτος ἔρως ὄικτρῷ με παρήπαφε πότμῳ.
Ἡν μὴ ἀχθηρεῖς θάλαμοι καὶ δᾶδες ὑπῆρχον,
Τῇ κεν ἀλιτροσῶῃ οἴη τυχόν ἐμπεπτώκειν.
Αννα (σέγ' & κρυψω') μετὰ οἰκτρῷ πότμον ἀκόιτε
Συγχάι, καὶ τάς δε Θεάς γῆμιν γε πατρώς,
Τάς κάσιος Φόνος αἰνὸς ἀπάντη ηλασ' ἀπ' οἰκων,
Οἶος ὁ κάμψε νόον, ψυχώ τε ὀλιθήεσσαν
Ιφι ἀνώγει τῇς δὲ πάρος Φλογὸς αἴθομα τίχνη.
Ἄλλα μοι αἴψα χάνοι πρότερον δὴ γάια μυχοῖσιν,
Ἡέ με παμμεδέων σκηπτῷ σκιαὶ ἔνθ' ἀπελάσσοι,
Οὐ σκιαὶ ὡχριόστ' ἔρέβευς, καὶ νύξ δὲ βαθίη,
Πρὸν με βιησαμένω τεὰ, Αἰδῶς, τεθμια λῦσαι.
Καῖνος ἐμεῖο ἔρωτας ἔλεν, τῷ πρῶτα σωῆθριω.
Καῖνος καὶ γ' ἔχέτω, τηρῶν ἀυτὰς ἐνὶ Τύμβῳ.
Ως Φαμένη σέονα κρυνηδὸν δάκρυσι δεῦεν.
Αννα δὲ, ὡς γλυκίων, Φάτο, Φωτὸς ἐμὸι καστιγνήτη,
Αἰὲν ἀχεῦσα μόνη σὺ Φθίσεις σιὰ νεοτῆτα;
Οὐδὲ γόνχς εἴση, δῶρα γλυκερῆς τ' Ἀφροδίτης;
Οἴη τῶν αποδιῆ, μέλον εἴναι, νερτερίοις τε;
Ἐσω πενθόσῃ ἔτι ἀδεῖς ηνδαν' ἀκοίτης,
Οὐ Λιβύη, & πρόθε Τύρω πάρα δὲ πτωταὶ Ιάρβαι,
Ἡδ ἀγὸις ἄλλοι, τάς ή Μαύρων γάια θριάμβοις

Πιάνει

* * *

τὰ σέρνα κόλπον καταβέον, καὶ τὰς ἐθῆτας αὐτὶς καταδεῦον· ὡς καὶ
Ὀδυσσεὺς παρ' Ομήρω περὶ εἴαυτῷ εὐφασκεν. Όδ. Η. 259.

„Δάκρυσι δένεσκον, τὰ μοι ἀμβροτα δῶκε Καλυψώ.

Στίχ: 35. ΟΤΔΕ ΓΟΝΟΥΣ ΕΙΣΗ, Τὸ ἐννομάτατον καὶ ἰχυρότατον πεῖσαι, τὸν γάμον προσέθετο· ἵνα δηλονότι καὶ πᾶδας λάβῃ τῇ ἀρχῇ ἐπικλήξεις, πρὸς τηριγμὸν διαρκῇ τῆς βασιλείας, ἵνε αἴρτιας περὶ τὰ σύστασιν διεσπέδαζεν.

Στίχ: 36 ΟΙΗ ΤΩΝ ΣΠΟΔΙΗΤ, . . . ΝΕΡΤΕΡΙΟΙΣ ΤΕ; . . . Τῷ Συγχαίῳ ἥδη κειμένω, καὶ οὗτοι ἀναιδήτως δλως κατὰ τάς Ἐπικλέεις ὁμόφρονας, ἢ γαῖα, ἔτις αἴθοποις ἐπὶ τῆς ἐν Ἀιδίᾳ αμένονος λήξεως, τῶν ἐπὶ γῆς τέτων απεριμερίμνως ἔχοντι.

Στίχ: 38. ΟΥ ΛΙΒΥΗ, ΟΥ . . . ΤΤΡΩ Συχνοὶ γάρ ἐγένεντο, δηλονότι, οἱ τὰ Διδῶ εἰς γυναικας ἐσευτοῖς ἐπιμνώμενοι οὓς αὐτὴ πάντας ἀπειρέψατο παριδόσα.

Στίχ: Αὐτ· . . . ΠΑΡΑ Δ' ΩΠΤΑΙ ΙΑΡΒΑΣ, Οὔτος βασιλεύων ὑπῆρχε Λιβύων, ἐξ ἃ καὶ τὸ χωρίσιν ή Διδῶ, εἰς καθιδρυσιν τῆς οἰκιδησμένης αὐτῇ πόλεως ἐξωνήσατο. (Α. Λιν: Σίχ. 402.) Ιάρβας οὐδὲ εἰς γαμετῶν ἐσευτά τὰ Διδῶ μνησευόμενος, ἀπαγνωμένη τὸν γάμον πολεμεῖν ἐπεβάλετο· προθεσμίαν δὲ αὐτησαμένη, ὡς τῷ πρόθεν γαμέτῃ. οἷα εἴκεσ. ἴνα. γίσασθαι, ἐπὶ πυρᾶς τῆς εἰς τόπο δῆθεν αὐτῇ κατασκευαδέσσοις, ἐφῆλαίο. Διὸ καὶ αὐτὶ Ελίστος, ὃ πρὶν ἐκαλεῖτο, Διδῶ μετωνόμασα, ὃ σημαίνει τὰ Αντισάνεραν, ὡς αὐδεῖδες τι ψυχῆς ἐπιδειξαμένη παράσημα. Ο μέντοι Ουιργίλιος ἄλλως πως τὸ δρᾶμα δέπλαστρο μεθαρμόσας τὰς ισορίαν πρὸς το προτεθέν οἱ διαψώδημα.

Στίχ:

Βιβλ. Δ.

B

- Nec venit in mente quorum confederis arvis?
 40 Hinc Getulæ urbes, genus insuperabile bello,
 Et Numidæ infreni cingunt, et inhospita Syrtis:
 Hinc deserta siti regio, lateque ferentes
 Barcæi, quid bella Tyro surgentia dicam,
 Germanique minas?
 45 Diis equidem auspiciis reor, et Junone secunda,
 Huc cursum Iliacas vento tenuisse carinas.
 Quam tu urbem, foror, hanc cernes! quæ surgere regna
 Conjugio tali! Teucerum comitantibus armis,
 Punica se quantis attollet gloria rebus!
 50 Tu modo posce Deos veniam, sacrificque litatis,
 Indulge hospitio, causasque innæcte morandi,
 Dum pelago defævit hyems, et aquosus Orion,
 Quassatæque rates, et non tractabile cœlum.
 His dictis incensuni animum inflammavit amore,
 55 Spemque dedit dubiae menti, solvitque pudorem.
 Principio delubra adeunt, pacemque per aras
 Exquirunt: mactant lectas de more bidentes
 Legiferæ Cereri, Phœboque, patrique Lyxo:
 Junoni ante omnes, cui vincla jugalia curæ.

Ipsa

* * *

Στίχ: 39. ἮΔ' ἈΓΟΙ ἈΛΛΟΙ, ΤΟΥΣ Ἡ ΜΑΤΡΩΝ κτ: Όυ γὰρ δηλοιδτι μόνος Ἰάρβας τιὼ μητέσαιν παρῆγγελεν, ἀλλὰ καὶ ἔτεροι συχνὰ φύγεσσαι εἰκ πλεύτε σφίσι περιόντος καὶ διωασέσαι, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν κατορθωθέντων παρὰ Μαυρεστοῖς κλεῖσθμενοι.

Στίχ: 42. ΓΑΙΤΟΤΤΑΙ ΠΟΛΙΕΣ Ἀφρικής ή Γαϊτταία, η Γαϊτταία ἐσὶ μεσόγειος, Μαυριτανίας μὲν καὶ Νεμιδίας πρὸς νότῳ κλίνεσσα, Γαραμάντων ἄχρι καὶ Νιγριτίας, τῆς ὑπὸ Bildulgerit, ὑπέρ δὲ τῆς Νιγρεος ποταμοῦ τῆς Λιθίοπων γῆς διορθομένη. Ἀνεπίχετον δὲ τὰ πρὸς πόλεμον πεφυκός τὸ Γαϊτταίων ἔδνος (οἷον καὶ ὑπὸ τῷ Ποικτῇ μαρτυρεῖται.) Μαυρεστοῖς ὑπερον καὶ Νεμιδίαις προσεπιβρίσαν, ἐς γ' ἐπὶ τιὼ θάλασσαν παρεξέτενε τὸ κράτος, ἀπὸ τοῦ ἐκτὸς ὠκεανῷ μέχρι τῶν Σύρτεων.

Στίχ: 43. ΚΑΙ ΝΟΜΑΔΕΣ ΚΤΚΛΩ ΑΧΑΛΙΝΩΣ ΙΠΠΙΟΧΑΡΜΑΙ. Οἱ Νεμιδαι αὐτοὶ ἔτοι εἰσὶν, οἱ τὰ δυτικώτερα τῶν Γαϊτταίων γερμένοι Νομάδες δὲ λέγονται ἀπε βίον νομαδικὸν μετίοντες, καὶ μηδαμῷ τὰς οἰκήσεις τερεάς πηγυνῶτες, σωμαχῶς δὲ διὰ τιὼ τῶν θρεμμάτων χρείαν μεταναψένεν αἰναγκαζόμενοι. (ὅρε Γ. Γεωργ. 393.) οἱ δὲ καὶ ιππέεντες ἀριστοί, ὅνδεν χαλινῶν ἐς τῦτο δεόμενοι. Ἡ γοῦ Νεμιδία, Algeri καθ' ἡμᾶς λέγεται οἰκεῖ δὲ αὐτῷ, ὁ τῶν τιὼ περιπατηκῶν ναυτιλίαν ασκέντων σύρφαξ ὁ ἔξωλέστωτος.

Στίχ: 44. ΣΥΡΤΙΣ ΤΑΞΕΝΟΣ κτ: Τῶν ἀπέναντι Λιβύας δύο Σύρτεων, η μὲν μείζων, η πρὸς τιὼ Κυριωταῖκων καὶ τιὼ Τριπολίτιδα (Golfo di Sidra) η δὲ ἐλάσσων, ἐκείνης δυσμικωτέρα, η πρὸς Καρχηδόνας ἔχουσα. (Golfo di Gabes.) Περὶ τῆς οὖδε μείζονος ἐνταῦθα λόγος, τῆς καὶ αξένες καλεμένης, η μόνον διὰ τὸ τὸς δένεις τε καὶ ἀγνοεῖταις πλωτῆρας περιπεσόνταις κακῶς απ' αὐτῆς ἀπαλλάττεν· ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ τὸς τιὼ πέριξ γῆς ἔχονταις θηριωδῶς περὶ τὸς δένεις φέρεθαι καὶ απανθρώπως. Η δὲ χώρα ἀνυδρόστε φῦσα, καὶ το πλεύσον αἰοίκτος, Σηρολιβύα προσέφερται, καὶ Δεσέρτοι Barce. (η Βάρκης ἔγκυος.) κατόπιν δὲ μεταξὺ Τεμπέλεως τε καὶ Πενταπόλεως.

Στίχ: 45. ΟΙ ΑΠΟ ΒΑΡΚΗΣ. Βάρκη δὲ καὶ Κυριώτης πόλεις ἐπίσημοι τῆς Κυριωταῖκης Πενταπόλεως, δυσὶν αἰκάσσαις ὄμφατιμοι. Ήγεμὴν Βάρκη καὶ Περολε-

Πιστεῖ. Τὸ δὲ, καὶ γε δῷστι αἰδεντὶ μαχέσσῃ;
Οὐδὲ ἐπὶ νῦν θῆσαι, τῶν δὴ ποτ’ ἀγρὸς ἐπινάσσεις;
Ἐνθεν Γαϊτλαχ πόλιες, γένος ἄχετον ὅπλοις
Καὶ Νομάδες κύκλω ἀχαλίνως ἵπποι χάρματι
Σύρτις τ’ ἀξενος· γέδε εἴθεν διψῶσα ἔριμη.
Οὗτε μὲν ἐμμανέες πειρὶ Φύλοπιν, αὐτὸν δὲ πότε Βάρκης.
Τὶ πτολέμιας Τυρίας ἐνέπω, κάσιος τε ἀπειλάς;
Ἡ γὰρ, διωνοῖσι Θεῶν, καὶ αρηγόνος Ἡρῆς,
Ιλιακὰς δίω τόνδε πλῆν κάμης διαπλεῦσαι.
Ἡλίκον, ὡς κάσις, Ἀσυ τόδε αὐταῖς ὄμμασιν ὕψη!
Οἷς αὔρομένω βασιλέιψι σοὶ δὲ μένειοις!
Αὕτη ἄρα ήμετέροισι τὰ Τεύκρων ὅπλα σιωπάτοι,
Ως Καρχηδονίων μέγα διαρρήσταται εὖχος!
Ἄλλα Θεάς νιῶ πρῶτον ἱλασσαμένη ιεροῖσι,
Μέμβλεο δὴ ξενίης, προφάσεις μελλήσθεος ἀπτε,
Εἰτε κεν ὑδατόεις Ὄρων πόντον ὁρίνη,
Καὶ νῆες δονέωνται, ἀηρ δὲ αἰνῶς χαλεπάνη.
Ως Φάτο. δαιομένων δὲ ἔρωψ ψυχὴν αὐτὰ καῦσεν,
Δαιάζεσσαν τὸ ἔλψεν, ἀτὰρ τὸν αἰδῶ παραλύσεν.

B 2

Εἶκελα

* * *

Πτολεμαῖς εἰρητῷ, (Στέφ. Βιζ.) ὑπερον πάντως ἀπὸ Πτολεμαίων τῷ Λιγυπτίῳν ἀκείντος. Οἱ δὲ δῆμοι Βαρκαῖοιτε καὶ Κυριωᾶις οἵ καὶ Αρειμάνιοι τινὲς ἀνδρες γενέθαι λέγονται Καρχηδόνος δὲν Βαρκαῖοι μὲν, αἰατολκώτεραι ὑπῆρχον. Νεμίδαι δὲ δισμικώτεροις Γαϊτλαχοι δὲ νοτιώτεροι. Ἡν δὲ σῆρα εἰκὼς εἰ μικροὶ τινὲς τὸν κίνδυνον τὴν Διδῶν υφορᾶσθαι ἐν μέσῳ ἐθνῶν τοσσάτων τε καὶ τυλικέταν τῶν σίκησιν ἔχοσται.

Στίχ: 46. ΤΙ ΠΤΟΛΕΜΟΤΣ ΤΥΡΙΟΤΣ ΕΝΕΠΩ, ΚΑΣΙΟΣ ΤΕ ΑΠΕΙΛΑΣ;
Οὐ γάρ δὲν ἐλπίσαι δηλονότι, μηδὲ τὸν ἀδελφὸν Πυγμαλίωνας ἡρεμήσειν εἰς τέλος, μηδὲν ἐγερεν κατὰ τῆς Ομάμονος τὸν εἰς οἵτες ἥρχε Τυρίας, ὡς πλέται μέγαν, καὶ τῶν ὑπερκών δὲ πολλὰς υπ’ αὐτῆς αἴφαιρεθέντα διὰ τῆς ἀπανατάσσεως.

Στίχ: 47. . . ΚΑΙ ΑΡΗΓΟΝΟΣ ΗΡΑΣ, Τῆς ἐπὶ τῶν γάμων βίστις ἐφόρε. Οἰ δὲ καὶ ἄλλως προσάτις δὲν ἡ Θεὸς Καρχηδόνος, αὐτὴν φθάσασσα ὀμολόγησεν. (Α. Αἰν. 51χ: 19. 20.)

Στίχ: 49. ΗΛΙΚΟΝ, Ω ΚΛΣΙΣ, ΑΣΤΤ ιτ: Τῶν ὁμοίμονος Ἀννας ἀναπτεροῖς τᾶς ἐλπίσιν, ἀς δὲ μετὰ τῷ Τρεῶς ἐνεργοποληθεῖς ὑμέναις ἐπαγγέλλεται.

Στίχ: 55. ΕΤΤΕ ΚΕΝ ΤΔΑΤΟΕΙΣ ΩΡΙΩΝ ιτ: Τοῖς ἀμφ’ Λινέαν δὲ προλαβθεῖσας ζάλη πλέσαιν ἐπέσκηψεν ἐπιτέλλυτος τῷ Ωρίωνος, (Α. Αἰν: 51χ: 579.) ἀκρούχως ὅπερ ἐτίκη ἀμαὶ ἡλίῳ διώνται τῆς τῷ ἀτρεψ ἐπιτολῆς γινομένης. Τότε δὲ συμβάνει μιών Νοεμβρίων διαρκεῖ δὲ μιών ἡμιόλεων ὅτε καὶ ἀπλωταὶ δὲν τοῖς αρχαῖσις. Εἰ καταρχῇ τοῖς τῷ χειμῶνος ὄντος. απεύδειν τὰ τῷ γάμῳ πατεῖν τῷ Διδῶν Ἀννας δὲν κάσις, ὡς ἀν μὴ ὑπερτεθέντος, φθάσηγ Λινέας τῇ ἀρε πρὸς ἐκπλεν χρήσασθαι.

Στίχ: 58. ΔΟΙΑΖΟΥΣΑΝ Τ ΕΛΨΕΝ . . . Τατέσιν, ὑπενδοιάζειν δοκεῖσσαν, καὶ πως τὰ γνώμια διεταλευτένεθαι. Ελεγε γαρ (ἀνωτ: 51χ. 16.)

„Εἰ δὲ μὴ Φρεσίν ησο ἐμῆσι, καὶ ἐμπεδον ἔσκε.

Ἐλπίζειν παρεσκένασσεν εἰς τὸ Θαρξεῖν ἐπιβιώσασα.

Στίχ: Δυτ: . . . ΑΙΔΩ ΠΑΡΑΛΤΣΕΝ. Ἐπηρεάτο γαρ πρῶτον ἐκυτῆ, ὡς εἰρητῷ, τὰ δεινότατα, ἐποτε ἐν δευτέρῳ τὰ τῆς αἰδῶς τάξεις τάδε μοι, καὶ τάδε γένοιτο λέγοσα, (51χ: 29.)

„Πρέιν με βιησαμένων τεῖ, Αἰδῶς, τέθμια λῦσα.

Στίχ:

- 60 Ipsa tenens dextrâ pateram pulcherrima Dido,
 Candenit vaccæ media inter cornua fundit:
 Aut ante ora Deûm pingues spatiatur ad aras,
 Instauratque diem donis, pecudumque reclusis
 Pectoribus inhians, spirantia consulit exta.
 65 Heu vatum, ignaræ mentes! quid vota furentem,
 Quid delubra juvant? est mollis flamma medulas
 Interea, et tacitum vivit sub pectore vulnus.
 Uritur infelix Dido; totâque vagatur
 Urbe furens: qualis coniectâ cerva sagittâ,
 70 Quam procul in autam nemora inter Cressia fixit
 Pastor agens telis, liquitque volatile ferrum
 Nescius: illa fugâ sylvas, saltusque peragrat
 Dictæos; hæret lateri lethalis arundo.
 Nunc media Aeneam secum per mœnia ducit,
 75 Sidoniaisque ostentat opes, urbemque paratam:
 Incipit effari, mediâque in voce resistit.
 Nunc eadem labente die convivia quærit,

Iliacosque

* * *

Στίχ: 59. ΕΙ ΚΕΛΑ ΠΡΩΤΟΝ ΙΚΟΝΤΟ ΘΕΣΣΝ. Καὶ τόδε γάρ ή κάσις παρέντεσ. (σιχ. 53.)

„Αλλὰ Θεὸς νῦν πρῶτον ἴλασσαμένη ἵεροῖς,
 Εἴδισο γάρ περ τῶν Τμεταίων θύεθαι τὰ Γαμήλια, ὡς ἂν τὰ τὰ γάμου
 αἴσια τὸ αποβαῖν, καὶ εξελικὰ, καὶ ἐυδαιμόνα.

Στίχ: 60. ΟΙ ΑΣ ΔΙΕΤΕΓΣ ΕΠΙΛΕΚΤΟΥΣ, Τὸ μὲν ἐπιλέκτες σαφέστεροι τὸ δηλοῦ τὸ ἀμώμενος καὶ ἀνεπιλήπτες· τὸν γάρ δίκαιον εἰς θυσίαν ἐκ γένεων ἔκατον προσάγεν τὰ κρείσσονα· τὸ δὲ διετέσ, Οὐργυλίος μὲν ἐπειδίστητος, ὁ κυρίως σημαίνεις δυόδοντας. Αλλὰ τῆς αὐτῆς ἐσὶ διωρίμως καὶ τὸ διετέσ, κατὰ Ματάληψιν τοικύται δὲ αἱ ὅις, ἀς Ομηρος μετάσσως ὄντος αὐτοῦ. (Οδυσ. I. 221.) ἀντιδιασέτας τῶν τε προγενεσέων, ἀς προγόνων, καὶ τῶν ἔτι ὑπὸ γάλακτι, ἀς ἔρσας ἐκάλεσε. Μέτασσως δὲ κατὰ Σουίδαν, ὡς μεσήλικες. οἵτοι, ὡς Φησὶν Εὔσαθιος, αἱ μέσαι, τῆς (τὰ) συλλαβῆς παρεμβεβλημένης.

Στίχ: 61. ΘΕΣΜΟΦΟΡΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙ' ΤΕ, ΦΟΙΒΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙ' ΤΕ, ΒΑΚΧΩΝ. Τίνος χάριν τοῖς τρισὶ τέτοις; Η δὲ καὶ ὁ προτεθεὶς γάμος ἐπ' ἀγαθῷ τῆς κτιζομένης πόλεως αἱρετέος εἴαι μάλιστα ἐδόκει ἐχειῶ δὲ αἱρετοῦ ἀκολόθῳ καὶ Δήμητρι θύσαι τῇ Θεσμοφόρᾳ, τῇ διὰ τῆς εὐρέσσεως τῷ σίτῳ τὸν ἀνθρώπων ἐξημερωσαμένη βίον, καὶ υπὸ θεσμοῖς τε καὶ Νόμοις πολιτεύεθαι εἰς ἐν αγαγέσση. Καὶ Φοίβω δὲ, τὰ τῆς Λαομέδοντος πόλεως δομήτορι αἱρετοῦ θύσαι τῇ Βάκχῳ ἐπὶ τέτοις τῷ χαριδότῃ, καὶ προξένῳ ἐλευθερίας καθυμνυμένῳ. Ή καὶ ἄλλως, δὲ ἐκμελίζω τέττας ἐπάναγκες ἢν καὶ ἐξιλεώσαθαι τὰς Θεός, ὡς μή πάνυ τι ἐυμενῶς διακειμένες περὶ τὰ γαμικὰ σιωπαλάγυματα· τῇ μὲν γάρ Δημήτρει Περσεφόνη ἡ Κόρη πρὸς Αἰδονέως αἱρέπαστο· Βάκχος δὲ διὰ παταγῆς κατὰ κόσμον ἐγάμεις ὁ δὲ Ίος Φοίβος καὶ ἄγαμος ἐτύγχανε διατελῶν, ὁρμᾶς ἐρώτων πλανήτης παραφερόμενος.

Στίχ: 62. ΠΡΩΤΑ ΔΕ ΗΡΗ. . . . Τὸν γάρ μετά τῷ Τρωὸς γάμον ή Διδὼ, ἐχοῦσας ἐαυτῷ ἡδιῶ τε καὶ καταθύμιον, αλλὰ καὶ τῇ αρτίως οἰκοδομηθεῖσῃ υπ' αὐτῆς πόλει, ὡς λίσση σιωπούσαντα διασκοπεμένη, γδενὸς μᾶλλον, ἡ τῆς παρὰ τῆς Ηρας χρείζεσα ιῶ Βοηθείας καὶ αντιλήψεως· Ιδίας γάρ η Θεός καὶ Καρχηδίνος θυσα προσάτις (ἀνωτ: σιχ. 47.) αἰνεκηρύττεῖο, καὶ τῶν γαμικῶν τελετῶν ἐπίγρεος καὶ ἐπισάτις. Διὸ καὶ Γαμήλιος ὑμετοῦ, καὶ γαμοσόλος, καὶ παράνυμφος, καὶ γύγιος, κτ:

Στίχ:

Εἴκελα πρῶτον ἵκουντο Θεῶν, βωμοῖς Φ' ἐλεῖντο·
Ρέξαν δὲ ηὐνόμιος, δῖας διελεῖς ἐπιλέκτες,
Θεσμοφόρω Δήμητρι τε, Φαιθώ τ', ηδέ τε Βάκχῳ.
Πρῶτα δὲ Ἡρῃ, ὡς γαμίων δεσμῶν ἐπιάρῳ·
Δεξιτερῇ δὲ δέπας Διδὼ κατέχεστο μῶπις,
Ἄργεννῆς κεράων μεσσηγὺ βοὸς προτὶ χεῦσ·
Πίονας ηὲ πάροιδε Θεῶν βωμὸς περιήει,
Δώροις τ' ἐν συχνοῖσιν ἐώρτασε πρόπαν ημαρ.

60

Στήθεσι δὲ σφαγίων ἐπιχαίνεστο αἰγαμένοισι,
Εἰσέτι ἀσάροντ' ἐφράζετο ἔγκατα πάντα.
"Ωμοι μαντιπόλων νύσσεις πολλοῖς ἀδαήμαιν!
Θύματ', δὲ ἄρ τεμένη, τε κε μανομένη φι χραίσματα;

65

Φλὸς μαλακὴ δὲ τέως πατεῖ μυελὸν ἐνδοθι ἔθε,
Λάθρα δὲ ὑπὸ κραδίη σιγηρὸν φάνυντο φλοκος.

70

Αἴθετ' οἵτινος Διδὼ, μανιτεὶ δὲ αὖτε Ἀσυ
Αμφαλάλητο πέριξ κεραῷ ἐλάφῳ γε ὄμοιη,
Τὴν βάλε κρητασσας ἀδάηητα νομεὺς ἐνὶ λόχισι,
Ἴω ἀπαὶ νευρῆς βέλος ἀγνῶς ὃς προσέηκεν.

75

Ἡδ'

* * *

Στίχ: 63. ΔΕΞΙΤΕΡΗ ΔΕ' ΔΕΠΑΣ ήτ: Ἰερέας ἔργαν φ' Βωμοῖς ἐπέλει, μεποῶν
τῶν τῆς σφαγιαθησομένης παλλεύκει βοὸς κεφάτων τὸν ἄκρατον ἐπιχέεσσα.

Στίχ: 65. ΠΙ'ΟΝΑΣ ΒΩΜΟΤΣ ΠΕΡΙΗ'ΕΙ, Ουχὶ καθ' ἑαυτὸς πιο-
σας, ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς πιμελῆς καὶ τὸ σέατος, καὶ τῶν ἐπιρρέοντῶν ἐπ'
αὐτοῖς αἱμάτων ἐνδελεχῶς ἐκπισιομένες. Περίηει δὲ ἄρα Διδὼ τὸς βωμὸς
μεταβαίνεσσα ἐξ ἀλλων ἐπὶ ἀλλων ἢ περὶ ἐνακινον τῶν βωμῶν κύκλω
ἴστα τε καὶ ἐπαιιθσα, ὡς ἦν ἔθος Ρωμαίοις, περιχορεύειν σεμνοπρεπῶς
τὰς Ματράνας λαρυπαδεχθεσσας, καὶ σφαγίεσσας μεραν τινας σέχησιν ἢ,
ἀλλως τέ τὸς βωμὸς περιήειν αλλαγχνοσκοπεῖσσας τετέται, τῶν σφαγιαζομένων
τὰ ἔγκατα πολυπραγμούσσας, καὶ αἴτνας ἐπιχαίνεσσα ταῖς διὰ τῆς θυ-
σιοπίας πωρατηρήσειν, ἐπεις αἷσις συμβαίνει τὰ περὶ τὰ προκειμένα
τεκμήραθαι.

Στίχ: 69. ΩΜΟΙ ΜΑΝΤΙΠΟΛΩΝ ΝΟ'ΟΣ ήτ: Πῶς δὲ τὸν τὴν Μαυτικλῶ, ὡς
Φρέδηλος τε δύσαν καὶ ματαιάν κακισσαὶ δὲ Ποιητὴς ἀποτάλμησεν; Ἀλλαὶ γάρ
διεσάλειτο προσθέντε τὸ, ἐν πολλοῖς πολλὰ γαριβλῶ, ἐφ' οἷς οὐδὲ αὐταῖς ἐπαγγελ-
λόμενος θυσιοκόπεν ἀπειθεσσαντο βεβαιῶν Φίρετι τὴν ἐπιτέκμαρσιν Ευ-
ταῦθι δὲ καὶ προδήλως τὸ ἐδομαχῆν τῆς τῇ Διδὼς καρδίας, καὶ μονογ-
χὶ εἰς μανίσσαν αὐτὴν ἐξοιτερήσαν, ἥκις οἷς τ' αὖ διασκοπήσαθαι.

Στίχ: 75. ΑΔΟΚΗΤΑ Τῇ παρενομένῃ πάντως ἐλάφῳ.
Καὶ οὐκέτις δέπις (Ιλ: Λ. 475.) Ελαφόν περβάλλετο ἀμοίας
· · · , Κεραὸν βεβλημένον, ἀν τὸν εβαλλέτο.
· · · , Ίω ἀπαὶ νευρῆς τὸν μὲν τὸν λυχε πόδεσσα.
· · · , Φεύγων, ὅφεις αἷμα λιαρὸν, καὶ γάιατ' ἀράεη.

Στίχ: 76. ΑΓΝΩΣ Ο τοξεύσας νομεὺς δηλονότι, ὡς
ἄρει λανθάνων καὶ ἀγνοόμενος. Ου γάρ ὁκεσέον τῶν κατ' ἐνέργειαν ὑπο-
λαβόντων δέν ὡδε νοεῖθαι τὸ (ἀγνῶς) οὐρομε παρὰ τὸ μηδὲν τὸν Αἰνέαν
ἐπευτῶ σωεδένειτο τὸ τέως, ὡν η Διδὼ περὶ αὐτὸν ἐπαθήνατο ἐπεὶ περὶ
τῶν θυσιοπέντων μάλιστα τῷ Ποιητῇ ὡδε λέγος, οἷς η τὸ πάθες αἵτις
ἀνηλός τε λω προστέκμαρτος. Ἀλλως τε καὶ τὸ αἰγνῶτος, (εἰ καὶ παρὰ
τινι αὐτὶ τὸ ἀγνοεύτος ἐληφθη) αισιώτατα ἐνεργητικῶς λεγαμένως παρ
Ομήρω δὲ, οἷμαι, θδαμῆ ἐδομάς,

Στίχ: 77. Η Δ' ΑΝΑ' ΔΙΚΤΑΙ'ΑΣ ήτ: Τὰς ἐπὶ τῆς ἐν τῇ Κρήτῃ Δίκτης, ἐνθε
τὸ τῷ τοξευμάτων ἀκτρωσιῶν Δίκταιμον ἐπιχωριάζει. (Γ. Δίκ: Σίχ: 181.
Βιβλ. Δ'.

C

Διητ:)

Iliacosque iterum demens audire labores
Exposcit, pendetque iterum narrantis, ab ore.
 80 Post, ubi digressi, limenque obscura vicissim
Luna premit, suadentque cadentia sidera somnos,
Sola domo mœret vacuâ, stratisque relictis
Incubat; illum absens absentem auditque videtque:
Aut gremio Ascanium, genitoris imagine capta,
 85 Detinet: infandum si fallere possit amorem.
Non cœptæ assurgunt turres: non arma juventus
Exercet, portusve aut propugnacula bello
Tuta parant: pendent opera interrupta, minæque
Murorum ingentes, æquataque machina cælo.
 90 Quam simul ac tali persensit peste teneri
Cara Jovis conjux, nec famam obstatre furori;
Talibus aggreditur Venerem Saturnia dictis.
Egregiam vero laudem, et spolia ampla refertis
Tuque, puerque tuus, magnum et memorabile nomen,
 95 Una dolo Divum si fæmina viæta duorum est.
Nec me adeo fallit, veritam te moenia nostra,
Suspectas habuisse domos Carthaginis altæ.
Sed quis erit modus? aut quid nunc certamine tanto?
Quin potius pacem æternam, pactosque Hymenæos
 100 Exercemus? habes totâ quod mente peristi:
Ardet amans Dido, traxitque per ossa furorem.

Commu-

* * *

'Αυτ:) περὶ δὲ τῆς τῷ Φυτῷ διωάμεως καὶ Ἀρισ. Η'. περὶ Ζώ. Ισ. Κεφ: σ, Καὶ ἐν τοῖς περὶ Θαυμασ. Ἀκτομ. Καὶ Θεόφρ. Θ'. περὶ Φυτ. Ἰσορ. καὶ Κικέρ. περὶ Φύσ. Θεῶν. Βιβλ: Β'. Κεφ: Δ. Καὶ Λίλιαν, περὶ Ποκίλ. Ἰσορ, „Βιβλ: Α. Κεφ: καὶ ἀλλοι ἵσορήσαιτες Φέρονται, τὰς ἄγας τὰς ἀγρίας „δταν τοξευθῶσι, ζητεῖν τὸ Δίκταμον· δοκεῖ γὰρ τότο ἐκβλητικὸν εἶναι τῶν τοξευμάτων ἐν τῷ σώματι.

Στίχ: 80. ΣΙΔΟΝΙΟΝ ΤΕ ΟΙ' "ΟΛΒΟΝ κτ: "Οὐπερ ἀντὴ μετὰ τὸ Συγχαιον Γὸν γαμέτιων ὑπὸ τῷ ἀντῆς ἀδελφῷ Πυγμαλίωνος δολοφονηθῶσι, ἀπὸ Σιδῶνος ἀπαναστᾶσα, εἰς Καρχηδόνα ἀπεκομίσατο. (Α. Αἰν. 391. καὶ 397.)

Στίχ. Αυτ: ΙΔ" ΑΣΤΥ ΕΤΟΓΜΟΝ. Τὸ τῆς Καρχηδόνος αἴρτιπαγές. "Ετοιμον δὲ λέγει, καὶ τοι ἔπω τέλεον οἰκοδομηθὲν ὡς ποδῶν μὲν ἥδη ἐν ἀντῷ καταβληθέντων οἰκοδομημάτων, ἔτινα δὲ καὶ ὑπελεύπετο, ὅσου ἔπω προσεποκοδομηθησομένων τότο δὲ Φησὶν, ὡς εἰ λέγειν ἥθελε: τὶ δῆποτε καίνον· "Ἄσυ σαυτῷ διανοῦ κατασκευάσαι πρὸς οἰκησιν; "Ορα, τῷδ' ὅπερ ὁρᾶς τὸ ἐμὸν, ἥδη Σοὶ τε καὶ τοῖς περὶ Σὲ παρεσκευασμα.

Στίχ: 81—95. ΑΡΧΟΜΕΝΗ Δ' ΕΝΕΠΕΙΝ κτ: "Ως ἀριστα ὁ Μάρων ἡμῖν ἐν τῷ τοις, τιὼ σφοδεώ καὶ ἀνεπιχέτω ἔρωτι σωεχομένῳ τῆς γιωσικὸς ψυχὴν διαγράφει. Όυδ' ὅ, τι καὶ εἴποι θίδεν ἢ τάλαινα, εὖδ' ὅ τι καὶ δράσειν· εὖδ' ἐν τοῖς μένοι, εὖδ' ὅπως τῷ περὶ ὁ καθ' ὑπερβολιώ παθαίνεται αποσαΐη· αποσαθέσα γὰρ πάλιν σωέσι, καὶ ταῖς φαντασίαις τὸ ἀποχωρῆσσαν ἀνατυπεῖδαι εἰς πάνεται, εἰς νύκταρ, εἰς μεθ' ἡμέραν. Αλλὰ καὶ ἀπόντος μὲν περιέχεται, καὶ παρόντος εὖκλειστοι καὶ σιωπῇ κινεμένη δὲ, εὖκλειστοι τὸν ἐπιβαλλόντων εὖδὲν διαπρέξαθαι, χολιώ δὲ παντὸς ἀγνοστος σωτελεῖς καὶ χρηστός, μίαν εὖκλειστοι ταύτῃ τιὼ περὶ τὸ ἐρεπτὸν ἐναχθόησιν. Παραπλησίως ἡμῖν καὶ "Ομηρος, καὶ τοι εἴπι πάντες τῷ παντὶ διαφέροντος, τιὼ γραφικὴ τιὼ ἀντὶ τῷ πεδέζατο, εἴπι τῆς ἀναιρέσεως τῷ Πατρώκλῳ,

‘Ηδ’ ἀνὰ Δικταίας φεύγει ὑλας τε νάπας τε·
 Κηρέσιος δὲ δόναξ πλευρῆφιν τῆς δὲ ἐπιῆπταμ.
 Νῶ μὲν τ’ Αἰνέαν διὰ δὴ μέσα τέχεα ἥγε,
 Σιδόνιόν τε οἱ ὄλβον ἐδάκνυν, ιδ’ Ἀσυ ἔτοῖμον.
 Ἀρχομένη δὲ ἐνέπειν, ἀνδῆς ἐπὶ ίσατο μέσσης.
 Νῶ δὲ ἐπὶ ἀλαπίνω ἐκάλει, εὖ δύσσετο ἥμαρ.
 Ἰλιακῶν τ’ ἥτετ’ ἀίεν πάλιν ἔκνοος ἄθλων.
 Τῷ δὲ ἥρητο πάλιν χαιλῶν ἀπὸ ίσορέοντος.
 Εἴτ’ ἀποχωράντων, ὡς νυκτὶ φάος καθυπεῖκεν,
 Ἀρα τε δυσσόμενα προτὶ ὑπνον πάντας ἐνῆγε,
 Μάνη ἐν μεγάροις κενεοῖσι περ ἀχνυμένη κῆρ,
 Ἀγκλίνετο σρωμαῖς τὰς δὴ ὅγε ἄρτι λελοίπει.
 Τόν δὲ ἀπεεστὸν ἀπεόντ’ ἀίεν παρεόντ’ ίδε λεῦσσεν.
 Ή πάιν Ἀσκάνιον, μορφῇ γενέταο ἀλλάσσα,
 Ἀγκαλίδεσσιν ἔχεσκε, πόθε παραμύθιον ἄντικα.
 Οὕτοι πύργων ὑψος ἀέξετο, θ νεολάμη
 Ὁπλα περ ἥσκει ὃχ ὅρμος τ’, όδ’ ἄσεος ἔρη
 Τένχετο πάντα δὲ μάψ ὅτως ἀμβάλλετο ἔργα,
 Αἵτ’ αὔρεαθ’ ἐδόκεν εἰς ὁρανὸν ἄχροις ἐπάλξεις.
 Τιὼ δὲ σωιχομένων λοιμῷ ἐπὲι ἥθετο τόιῳ
 Φίλῃ Ζιωδὸς ἄκοιτις, ἔρωτομανῆταρ ἐξσαν,
 Φήμης δὲ όκη ἀλέγυσσαν ὄλως, Κρονιάς μετιώσα,
 Τοιάτοις διὰν προσέφη ἐπέεσσιν Κύπρων:
 Ή μέγα δὴ κῦδος, πολλὰ τὸ ἀπενέκατε λείω,
 Σύ τε, τεόν τε τέκος, καὶ γ’ ἔνομα αἰὲν ἄλησον,
 Εἰ δὲ Θεοῖσι δύω θῆλυς μία ἔξαπάφηται.
 Οὐ με τὸ λήθει, ήμὰ σε τέχεα πεπτηχυῖαι,
 Αἰπῆς Καρδαγένης οἴκας δεινῶς ὑφορᾶθαι.
 Αλλ’ ὅ, τι τέρμα ποτ’ ἔσαι; ἐφ’ ὅσσον ἀγῶν δ’ ὁ τοστός;
 Τίπτε διαμπερές όκη εἰρώνω, ηδ’ ὑμενάκης
 Μᾶλλον σωτιθέμεθα; ἔχεις φρεσὸν ἄττα μενοίνας.
 Δάετ’ ἔρω Διδώ, μανίω δὲ ὄσοῖσιν ἐφέλξεν.

C 2

Ως

* * *

τρώκλος, ἐκτόπως σφαδάζοντα καὶ ἀδημονεύντα τὸν τῷ Πηλέως παρατήσας
 (Ιλ: Ω. σίχ: 3-13.)

αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 „Κλαῖε, Φίλῳ ἐταίρῳ μεμνημένος· Όυδέ μιν ὑπνος
 „Ηρει πανδαμάτωρ, αλλ’ ἐξερέφετ’ ἐνθα καὶ ἐνθα.
 „Αλλοτ’ ἐπὶ πλευρᾶς κατακείμενος, αλλοτε δὲ ἀυτε
 „Τπτιος, αλλοτε δὲ πελώης τότε δὲρθρὸς ἀναστὰς
 „Δινέυεσκεν ἀλύων παρει θῖν’ αλός· όδε μιν ἡώς.
 „Φαινομένη λίθεσκεν υπειρ ἀλλα τ’, ηδίας τε

Στίχ. 98. ΚΡΟΝΙΑΣ Οσάκις ὡς ἐπιβλαβῇ περὶ τι,
 καὶ κακεργεύσαν δὲ Μάρων ἐμπαρεισάγει τιὶς Ἡραν, διὰ τῷ πατρῶνυμι-
 κε ἀείποτε Κρονιάδας ἐπιγγνωρίζει, ὡς παρετηγήσατο Σέρβιος. Οτι τυχὸν
 καὶ δὲ ἐν Πλάνησι Κρόνος, λυμαντικός τις Ἀσήρες υπεληπταὶ οἴγα, καὶ απο-
 τρόπαιος.

Στίχ:

Communem hunc erga populum, paribusque regamus
Auspiciis: liceat Phrygio servire marito,
Dotalesque tuæ Tyrios permettere dextræ.
 105 Olli (sensit enim simulata mente loquutam,
Quod regnum Italiae Libycas averteret oras)
Sic contra est ingressa Venus: Quis talia demens
Abnuat? aut tecum malit contendere bello?
Si modo, quod memoras, factum fortuna sequatur:
 110 Sed fatis incerta feror, si Jupiter unam
Esse velit Tyriis urbem, Trojaque profectis,
Misericive probet populos, aut foedera jungi.
Tu conjux; tibi fas animum tentare precando.
Perge, sequar. Tum sic excepit regia Juno:
 115 Mecum erit iste labor: nunc quâ ratione, quod instat
Confieri possit, paucis (adverte) docebo.
Venatum Aeneas, unaque miserrima Dido
In nemus ire parant, ubi primos craftinus ortus
Extulerit Titan, radiisque retexerit orbem.
 120 His ego nigrantem commistâ grandine nimbum,
Dum trepidant alæ, saltusque indagine cingunt,
Desuper infundam, et tonitru cœlum omne ciebo.
Diffugient comites, et nocte tegentur opacâ.
Speluncam Dido, dux et Trojanus eandem
 125 Devenient: adero, et tua si mihi certa voluntas,
Connubio jungam stabili, propriamque dicabo.
Hic Hymenæus erit. Non adversata petenti

Annuit

* * *

Στίχ: 100. Ἡ ΜΕΓΑ ΔΗΚΥΔΟΣ, Κατ' εἰρωνέαν λέγεται ταῦτα.
Ἐσι δὲ ἡ Εἰρωνέα λόγος διὰ τὸ ἐναυτίς δηλῶν τεναυτία, μετὰ τινες ἦθος
κῆς ὑποκρίσεως ὡς ὅταντις ἄλλως ἐπαγνέν προσποιήται τῷ αἰληθεῖσ
ψήγων.
Στίχ: 102 ΕΙΡΝΑ ΠΑΘΕΟΓΣΙ ΔΥΩΘΗΛΥΣ ΜΙΑ Ἀφροδίτη ἀμα
καὶ Ἑρωτι, ἡ Διδώ.
Στίχ: 109. ΩΣ ΕΝΑΡΠ ΔΗΜΟΝ Τὸν ἐκ Τυρίων ἀμα καὶ Τρώων,
εἰς ἓνα δῆμον συγκροτηθέντων.
Στίχ: 110. . . . ΕΞΕΣΤΩ Παρὰ Διδῶ πείθω τὴν ἐθέλησ
ἀδὲν γὰρ πρὸς βίαιαν διαπρεπτέον ἐν γαμικοῖς μάλιστα συναπλάγμασιν. Εἰ-
κὸς γὰρ κύριον ἔναν τὸ βελόμενον, τοῖς εἰς δια τὸ παντὸς καιωνίαν συ-
ζευχθησομέναις. Ἡ δήπου ἄλλως τὸ liceat (ἐξέτω) ἵν, ὁ νοῦς ἦ, ὅτι Αἰνεία
Φερυγίῳ αὐδεῖ, καὶ μετὰ τῶν τῆς πατερίδος ἐκπόρθησιν ταπεινῶ τε ἥδη,
καὶ πτωχῶ, καὶ ἀλητγ, τῶν Τυρίων τε καὶ βασιλέας μεγαλωμένιω, καὶ
πλέτω κοκκωταν εἰς χαρακτὸν κληρονθίων, αἰνάζου μὲν πως καὶ αἰεκὲς ὡς
δὲ ἐξ ἐμοῦ, διασεμύνεις μὲν ἐρέζεις τὲ συγύγμον, ἐπιτρεπτέστης δὲ δύως, ἐξέ-
τω. Ἐκίδετο γὰρ δηλονότι Ἡρα Διδῶς καὶ Τυρίων, ὀσσερ οὐδὲ καὶ Ἀφρο-
δίτη τὸ μέρος, Αἰνεία καὶ Τρώων. Ωσε τῷ μὲν χαρέτος εὐγε λόγον ἐπι-
τρεπόμενον τῷ δὲ Ἡρα, κατὰ τρόπον πρεβάλλετο ἐπιεκῆς συγκαταβά-
σεως τὸ προτεθέν αιωνιόσιν.
Στίχ: III. ἘΔΝΑ ΔΑΤΑΡ ΤΥΡΙΟΥΣ κτ: Ἐσω δὲ ἐπὶ σοὶ αἰσθάνως, καὶ Τρώω
τῷ Σῷ, τὸς Τυρίου ἐθνάσαμεν. Τυτέσιν αὐτῷ τάτας, λόγω Φερνῆς, καθι-
ποβαλέδωμαι.

Στίχ:

‘Οι οὖτε αὐτοὶ δῆμον τὸν δὲ οἰωνοῖσιν ἐν Ἰσοις
“Αἴωμεν· Φρυγίω δὲ ἔξεστα εἰν’ ὑπ’ ἀκοίτη,
Καὶ σῇ δεξιτερῇ Τύριοι δὴ ἔδνιοι ἔσων.

110

Τὴν δὲ ἄρδε (ἐπεί τὰ νόησε δολοφρονέγσαν ἔρευξα),

‘Οι κράτος Ἰταλίης, Λιβυκὰς ἀκτὰς δὲ ἀπάξη)

Διὶ Ἀφροδίτη τοῖς δὲ ἐπαμένψατο: Τὶς τάδε ἔκνυται

‘Αννεύσας ἔριδι πρὸς σὲ προέλοιπο μισεθῶ;

115

‘Ην μόνον οἷς ὑπέθετο γάστῃ δάμων παρέποιτο.

‘Ενδοιάζω δὲ εἰ Μοίραις, Διὶ τ’ ἔναδε ταῦτα,

‘Αμμιγα ἐκ Τυρίων Τρώων τε ἐν ἔμμεναις Ἀγαθοῖς.

Καὶ λαθὲς δὲ πεφύρθ’, η̄ σινθεσίησι σινῆφθαι.

120

‘Εννέτις ἐσοι, λιταῖς θέμις εἴο νόου πειρᾶθαι

Εἰτα ἄγ’ ἐψομαί. Ή δὲ ἐπαμένετο πότνιας Ἡρη:

‘Ημὸν μὲν τῷργον· νιᾶ δὲ ἀλλὰ ὅπως κεν τῷτο

Εὖ διαρεχθεῖη, πρόχει, βραχέεσσ’ ὑποθήσω.

‘Αυριον Αἰνεῖας Διδοῖς ἄμυδίς γε ταλάνη

Θηρεύσων πρόλειστετ’ ἐν ὕλαις εὔτε φὰ πρῶτον

125

Τιτὰν θρώσκων νύκτ’ ἀπὸ γῆς ἀκτῖσιν ἐλάνυει.

Τοῖσιν ἐγὼν ὄμβρον δυνοφερόν τινα σῶ τε χαλάσῃ,

Εὖ πτέρυγες θήρης περισένοιντ’ ἔνθα καὶ ἔνθα,

‘Ειργοιεν δὲ νάπη κύκλῳ κατὰ ἵχνια ἄγρης,

‘Τψόθεν ἐκρήξω, πόλον ἀντάρ πάντα κυκίσω.

130

Οἱ μὲν ὄμαρτχντες, σκιδνήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος

Οἰχήσονται, τὰς δὲ ἔρεβενηντὸν νύξ φὰ καλύψει

Τόφρα δὲ Διδώ, καὶ Τρώων ταγὸς, ἄμμιγα ἄμφω

Ταῦτὸ ἐσέρψεις μενος, αὐτῇ δὲ ἐγὼ παρεσθάμαι.

130

Α'

* * *

Στίχ: 113. ‘ΩΣ ΚΡΑΤΟΣ ἸΤΑΛΙΗΣ κτ: Ἐπὶ σκοπῷ τῷ, αὐτὶ τῆς Ἰταλίας, Γάννη πρωγμάτων ἀρχεσσαν τιῷ Λιβύῃ ἀντικαταστήσαθαι.

Στίχ: 114. . . . ΤΙΣ ΤΑΔΕ ἘΚΝΟΤΣ κτ: Ωσαύτως περὶ τῆς τῷ κεῖται χρήσεως δολοφρονέσσαν τιῷ Ἡραν, παρὸ Θύμηρω, Ἰλ: Ξ σίχ: 193.

„Τιῷ δὲ ἀμεβέτ’ ἐπειταὶ Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·

„Ἡρη πρέσβει Θεοῖ, θύγατερ μεγάλειο Κρόνοιο.

„Ἄνδρα δὲ, τι Φρονέσσι τελέσαι δέ με θυμός ἀνωγεν,

„Ἄι διώχεινται τελέσαι, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστι.

Καὶ ἐφεζῆς δὲ μετ’ ὄλιγος, σίχ: 212.

„Οὐκέτις, φέδε τοὺς ἔπος αρισταθαι·

„Ζηνὸς γαρ τῷ αρίστῃ ἐν ἀγκοληγματικάνεις.

Στίχ: 120. ΕΤΝΕΤΙΣ ΕΣΣΙ κτ: Ταὶ γαρ τῶν ὄμολθετρων, αἱ ἄλοχοι μανθάνονται φέατα.

Στίχ: 122. ΗΜΟΝ ΜΕΝ ΤΟΥΤΡΟΝ κτ: Τὸ τὰς Διὸς Φρένας ἰκεσίους πειράσσαθαι ἐκδυσαπήσαται, ἐπίως πεισμη διαίσθησιν αὐτὸν ἐπινεῦσαι.

Στίχ: 124. . . . ΔΙΔΟΙ ΤΑΛΑΙΝΗ. Πάσι δὲ ταῖσινα, ή εἰς τοσθότον διατομανίας ἐλάσσοσαι; καὶ ἀχέταις ὑπὸ τῷ ἔρωτος ἐξοιτηθεῖσαι;

Στίχ: 127. ΤΙΤΑΝ ΘΡΩΣΚΩΝ κτ: Οἱ θύλοις ἀνατέλλων. Εἰς γαρ τῶν ἐκγόνων Τιτάνων πᾶν, πός τοι Τπερίωνος καὶ Θείας. (Απολλόδος Βιβλ: Α. Κεφ: Β.).

Στίχ: 128. ΕΤΥΓΕΡΤΙΓΕΣ ΘΗΡΗΣ κτ: Οἱ ιππέουντες Διὸς καὶ Ιππικαιίλαι πτέρυγες σφηνα τῷ σραπέ, Σέρβιος Φησίν· αἱ ἄρα τὰς πεζικὰς περισκέπεται καὶ περιφρεσται.

Βιβλ: Δ.

D

Στίχ:

Annuit, atque dolis risit Cytherea repertis.
 Oceanum interea surgens Aurora reliquit:
 130 It portis, jubare exorto, delecta juvenus:
 Retia rara, plagæ, lato venabula ferro,
 Massylique ruunt equites, et odora canum vis.
 Reginam thalamo cunctantem, ad limina primi
 Pœnorum expectant: ostroque insignis et auro
 135 Stat sonipes, ac fræna ferox spumantia mandit.
 Tandem progreditur magna stipante caterva,
 Sidoniam picto chlamydem circundata limbo,
 Cui pharetra ex auro, crines nodantur in aurum,
 Aurea purpuream subnectit fibula vestem.
 140 Nec non et Phrygii comites, et lætus Iulus
 Incidunt. Ipse ante alios pulcherrimus omnes
 Infert se socium Aeneas, atque agmina jungit.
 Qualis, ubi hibernam Lyciam, Xanthique fluenta
 Deserit, ac Delum maternam invisit Apollo,
 145 Instauratque choros; mistique altaria circum
 Cretesque, Dryopesque fremunt, piëtique Agathys:.
 Ipse jugis Cynthi graditur, mollique fluentem
 Fronde premit crinem fingens, atque implicat auro:
 Tela sonant humeris. Haud illo segnior ibat
 150 Aeneas; tantum egregio decus enitet ore.
 Postquam altos ventum in montes, atque invia lustra,

Ecce

* * *

Στίχ: 130. ΥΨΟΘΕΝ ἘΚΡΗΞΩ κτ: Ἡρα γάρ ἀναγραμματιζόμενος ἐἈτρ.
 Στίχ: 135. ΑΙΔΕ ΤΕΟΝ ΒΟΤΛΗΜΑ . . . Οὐδὲν γάρ ἄν Ἡρα ἰχύσειν ἐπὶ^{τῷ πράγματι} Ἀφροδίτης ἄνευ.
 Στίχ: 136. ΕΝ ΣΤΑΘΕΡΟΓΣΙ ΓΑΜΟΙΣΙΝ . . . Τετὶ δὲ τῇ ἄρα ὅπερ Ἀφρο-
 δίτη ἐκ τῆδεν, διὸ προσιθησιν ἐφεξῆς σίχ: 138.
 „Νεῦσε δὲ καὶ μέδοσε, δόλες Κυθέρεω σωτῖσσα.
 Στίχ: 139. ΜΕΣΦΑ Δ' ἈΡΗΩΣ ΩΡΝΥΤΤ' κτ: Ως δὲ καὶ Όμ: Ἰλ: Τ, σίχ: 1.
 „Ηώς μὲν χροκόπεπλος ἀπ' ὠκεανοῖο δοάων,
 „Ωρνυθ' ἵν αἴθανάταισι φόως φέροι, ηδὲ βροτοῖσι.
 Στίχ: 141. ΔΙΚΤΥΑ Τ, ἈΡΚΤΑΤΕ, ΠΡΟΒΟΛΕΙΑ Τ' ΕΤΡΥΣΙΔΗΡΑ. Πάντα^{, μὲν τὰ θηρευτικὰ πλέγματα δίκτυα καλοῖτ' ἄν} (Πολυδ. Όνοματ. Βιβλ.
 „Ε. Κεφ: Δ) Φερεκράτης δὲ αὐτὰ καὶ Ἑρκη εἰπεν. ή δὲ παραλλαγὴ τῶν
 „ονομάτων ἐν τῇ χρήσει τῇ θηρευτικῇ, δίκτυα μὲν καλεῖ τὰ ἐν τοῖς ὄμα-
 λοῖς καὶ ισοπέδοις ἴσαμενα· ἐνόδια δὲ τὰ ἐν τοῖς ὄδοις. Αἱ δὲ Ἀρκευς τέ-
 των μὲν ἐλάττες εἰσὶ τοῖς μεγέθεσι, κεκρυφάλω δὲ ἐοίκασι κατὰ το-
 „χῆμα, εἰς ἔχνη καταλήγοσσα. Προβόλεια δὲ (ἢ Προβόλαια) σηργανα ἐὶ τῇ θη-
 „ρευτικᾷ. σερεά, καὶ δορατοπαχῆ, Φησὶν ὁ Σενοφῶν. Καὶ (παρὰ τῷ Αὐλῷ
 „αὐτ: Κεφ: Γ.) αἱ λόγχαι δὲ αὐτῶν σιδήρες τομωτάτε, πλακτωμένα ἔκα-
 „τέρωθεν προβολῶντισιν, αἱ καλύπτα τηέργυες· χρῶνται δὲ προβολοῖς
 „ἐπὶ τέσ Σὺς, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἀγχέματα τηέργυες· θηρία.

Στίχ: 142 . . . ΑΤΑΡ Θ' ΙΠΠΗΕΣ ΜΑΣΣΥΤΛΙΟΙΓΕ. Τὸ Μασσύλων, ἡ Μασ-
 συλίων ἔθνος δίχα μεμέρισο εἴς τε τέσ θτω λεγομένης Μασσύλων, καὶ
 τέσ Μασσαγουλίων ὧν ἐκένοι μὲν ὅμοιοι Καρχηδονίοις ὑπῆρχον, οἱ δὲ Μασ-
 συστοῖς. ἡ Μαυριτανοῖς. Εκάτεροι δὲ παρὰ μέρος τῶν Νεμοδίων ἐνέμοντο·
 Καὶ τῶν μὲν Μασσανίσας ἦρχεν, ὃ ἐπὶ τῶν Καρχηδονικῶν πολέμων Ρω-
 μαῖοις

ΑἽ δὲ τεὸν βέλημα ἐμοὶ τὰς ἔμπεδον ἔη,
Ἐν σαθεροῖσι γάμοισιν ἐκένω τώ δε σωάψω.
Ωδ' ἔσαι δ' υμέναιος. ΕΦ' οἰς χόδεν τι ἐνέση,
Νεῦσε δὲ, καὶ μείδησε, δόλες Κυθέρεια σωεῖσα.

135

Μέσφα δ' ἄρ τὸν Ἡώς ὥρυντ' ἀπ' Ὁκεανοῖο δοάων,
Ἄμφι σέλας γε σπεῦδε θύρας λογὰς νεολαίη,
Δίκτυά τ' ἄρκυάτε, προβόλειά τε ἐνρυσίδηρα
Χερσὸν ἔχοντες, ἀτὰρ οὐδὲν πεπήρης Μασσύλιοι γε
Ἡλαινον ταρφεῖς ἄμα, καὶ κῶνες εὔρινες ἸΦι.
Ἄκμιώ δ' ἐν θαλάμῳ διαδηθώσαν Ἀνασσαν
Ὕγεμόνες Λιβύων σαθμοῖς πάρα ἐκδέχνωτο.
Ἐν δ' ἄρα πορφυρέοις, χρυσέοις τὸν ἐπισάγμασιν ἵππος
Ισατο, γαῦρος ἐὸς τε χαλινὰς ἄφρεε δάκνων.
Καὶ ἥτε τέως πρόβη, πολέες δ' ἀμφιστιχόντο.
Σιδόνιον Φάρος ἐννυθ' ὅλον γραπτὸν περὶ ὕδας·
Καὶ χρυσέων Φαρέτρων χρυσῶν δέ τε κρώβυλον ἔχε.
Χλαιναν πορφυρέων τὸν ἀντέλετο χρυσέη πόρπη.
Σὺ δ' ἄμα καὶ Φρύγιοι βαῦνον, Φαιδρός τε Ιάλος.
Καὶ πρὸ δὲ τῶν ἄλλων πολλῷ καλλιεργεῖς ἀπάντων
Ἐσσετο Αἰγαίας, ιδ' ἀγήμασ' ἔοισι σωῆπτο.

140

145

D 3

Oloc

• • •

μαίοις συμμαχῶν· τέτων δὲ Σύφαξ ὁ τὰ Φοινίκων ἐλόμενος. οὐ δὴ πεσόν-
τας τὰ Νησιδικὰ ὀλευσαρῶς ὑπὲ Μαστιγίσα ἐνένετο.

Στίχ: 143. . . . ΚΑΙ' ΚΤ' ΝΕΣ "ΕΤΡΙΝΕΣ" ΙΦΙ. Εύρινες δὲ οἱ Κιώνες, ὡς Σενοφῶν
,,ἐν τοῖς Κωνηγετικοῖς διδάσκει, ἐὰν τὴ λαγῶ ὁ σφράνινται ἐν τόποις Ψι-
,,λοῖς, ξηροῖς, προστηλίοις, τὴ ἀέρες ἐπισίντος. Τοιεῦτον δὲ ήμιν τὸν ἔύρινας
κιώνας καὶ Ὀππικούν ἐν τοῖς Κιώνηι. Βιβλ: Δ, καθυπογεάθει:

„Θηρὸς ἀνιχνέων σκολιών βάσιν ἐξερεείνων
„Πίνος ὑπὲρ ἀγγελίην νημερτέῃ, καὶ τε μιν ὄνκες
„Μάρψεν

Στίχ: 144. ΔΙΑΔΗΘΥΝΟΥΣΑΝ. Επιβραδώσαν τε, καὶ τὰ τῆς προελέυσεως χρονοτριβόσαν, ἔως οὗ ἐστιν ἐπικομήσῃ δηλονότι ἐγκαλ. Δωπίσασα.

*Στίχ: Ι47. . . . ΧΑΛΙΝΟΥΣ ἈΦΡΕΕ ΔΑ' ΚΝΩΝ. Οὔτω καὶ Καλλιμαχος (εἰς
Τυν. Παλλ: σίχ. 16,) εἰπὼν τὸς ἴππος ἐκφέρειν
·Χαλινοφάγων ἀφεῖν ἀπὸ 50μάτων.*

Στίχ: 150. . . . ΧΡΥΣΟΥΝ ΚΡΩΒΥΛΟΝ. "Εις δὲ ὁ κρωβύλος, ἢ καὶ παροξυτόνως ὁ κρωβύλος, καὶ θηλυκᾶς ἡ κρωβύλη, ὁ μαθλὸς τῶν παιδίων, ὁ πλόκαμος, ὁ ἐκ τῶν τεριχῶν πεπλεγμένος" ἡ πλέγμα τεριχὸς εἰς ὅξὺ λῆγον. Ἐκαλεῖτο δὲ ἐπὶ αὐδῶν ἔτω κόρυμβος δὲ ἐπὶ γυναικῶν, Σκορπίος δὲ ἐπὶ παιδῶν. (ἔρεται τὰς Δεξιοκογρεῖς)

Στίχ: ΙΓΙ. ΧΡΤΣΕΗ; ΠΟ'ΡΠΗ;. Πόρπας τε καὶ περόνας ἐκάλγυ, αἷς τὰς ἐθῆτας σωστῶν τε καὶ σωτερῶν, ὡς μὴ διαφέν, μηδὲ τοῖς περὶ τις ἐνεγοῖς θσιν ἐμποδὼν γίνεθαι.

Στ/χ. 152. ΣΤΥ'Ν Δ' "ΑΜΑ ΚΑΙΓ ΦΡΥΓΙΟΙ κτ: Οι δ' ἐκ παλαιῶν τηνων Ἀντρυ-
ράφων ἀναγνώσκοσι, Τύριοι. Ἄλλ' ὁ ἔχομένως σωεθεσόμενος αὐτίκε
Φαιδρὸς "Ιελος, καὶ ὁ μετὰ τὴτον ἐκ τῆς σώεγγυς προβαίνων Αἰνέας,
τῆς Φρυγίας ἀνακαλεῖσθαι, οὐ ἐν τούτῃ χωροῖ, καὶ μή συγκεχυμένως ἡ
πρόοδος.

Στίχοι

- Ecce feræ faxi dejectæ vertice capræ
 Decurrere jugis: alia de parte, patentes
 Transmittunt cursu campos, atque agmina cervi
 155 Pulverulenta fugâ glomerant, montesque relinquunt.
 At puer Ascanius mediis in vallibus acri
 Gaudet equo, jamque hos cursu, jam præterit illas;
 Spumantemque dari pecora inter inertia votis
 Optat aprum. aut fulvum descendere monte leonem.
 160 Interea magna misceri mauraure cœlum
 Incipit: insequitur commista grandine nimbus.
 Et Tyrii comites passim, et Trojana juventus,
 Dardaniusque nepos Veneris, diversa per agros,
 Tecta metu petiere: ruunt de montibus amnes.
 165 Speluncam Dido, dux et Trojanus eandem
 Deveniunt: prima et Tellus, et pronuba Juno
 Dant signum: fulsere ignes, et conscius æther
 Connubii, summoque ulularunt vertice Nymphæ.
 Ille dies primus leti, primusque malorum
 170 Causa fuit. Neque enim specie, famâve movetur,

Nec

* * *

Στίχ: 155. ΟΙ'ΟΣ 'ΕΠΙ' ΛΤΚΙ'ΗΝ κτ: Τιὼ εἰκόνα, 'Ουρσῖνος, ἐξ Ἀπολλωνίας εἰε-
 ται εἰληφέναι τὸν Μάρωνα ἐν τῷ Α. τῶν Ἀργοναυτικῶν. σίχ: 307.

,Οὖς δὲ ἐκ νηοὶ θυάδεος ἔστιν Ἀπόλλων,
 ,Δῆλον ἀνήγαθέλω, ηὲ Κλάρον, οὐδὲ Πυθώ.
 „Η Λυκίω εὐρεῖαι ἐπὶ Σάνθοιο δοῦσι.

Στίχ: 'Αυτ: . . . ΛΤΚΙ'ΗΝ ΘΑΛΠΙΝΗ'Ν, ΞΑ'ΝΘΟΥ ΤΕ 'ΡΕ'ΕΩΡΑ, Καταψηπ' Ἀσ'ας τῆς λεγομένης ἐλάττονος ή Λυκία, δυτικωτέρα μὲν Παριφυλίας
 ἔρα, ἀνατολικωτέρα δὲ Καρίας, ὑπὸ δὲ θαλάσσης τῆς Μεσογείως περα-
 τεμένη. Ρεῖ δὲ διὰ αὐτῆς Σάνθος ποταμὸς, ἔτερος πατεῖ τὸν ἐν τῷ Φρε-
 γίῳ Τρωάδι. Λυκίας δὲ πόλις ἐπίσημος τὰ Πάταρα, καὶ Νεάς ἐν τῷ πό-
 λει Ἀπόλλωνος, καὶ χρητήριον περιφανὲς, χειμῶνος μὲν ἀποφοιβάζον, θέ-
 ρες δὲ σιγῶν· δέδεν ὁ μῦθος, παραχειμάζειν μὲν τὸν θεὸν ἐν Παταρίοις,
 θερίζειν δὲ ἐν Δήλῳ. Οὐ δὲ πομπῆς Hibernam τὴν Λυκίαν ἐνταῦθα (ἐπει-
 ἐσὶ χειμερινῶ) ὄνομάζειν, τὴν χειμῶνος γινομένην τὴν Παταραίαν Ἀπόλλω-
 νος θεωτικῶν ἔστιν υποδηλόν: Όσον γαρ τῷ τῆς χώρας ἀνήκει κλίματι,
 ἄλλοι ἄλλως περὶ τῆς Λυκίας ὑπέλασθον. Οἱ μὲν τὴν χειμερινῶ τὴν Μάρω-
 νος, οἱ διχειμέρεον ἐρμηνεύσαντες, οἵοι ὁ Ἰταλὸς Κάρος:

,Qual fe ne và da Licia, e dalle rive
 ,Di Xanto, ove soggiorna il freddo Inverno,
 ..A la materna Delo.

Καὶ ὁ Ἀββᾶς Des-Fontaines: Τελ Απόλλον quitta la froide Lycie, etc: Οἱ δὲ
 τάναγτιον ἐυχέμερον οἴον Σέρβιος ἐ κορυφαῖος τῶν Οὐργιλίων Σχολιασῶν:
 non aspergam (λέγων) sed aptam hiemare cupientibus. (ουχὶ αὐτηράν ύπὸ^{το}
 κρύεις, ἀλλὰ τοῖς παρεχαμάσσαι βιβλομένοις δεξιῶς ἐχεσσαν.) προθεῖσ, ὅτι
 καὶ ἐν τῆς περιστασι, (εἴτως η χώρα Φύτεως ἐσὶν ἐχεσσα:) sic enim se ha-
 bet natura regionis. Διὸ καὶ ἥμιν τὴν Hibernam (χειμερινῶ) Λυκίαν, (θαλ-
 πνινῶ) ἔδοξεν ἀποδένειν, τετέσιν ἐυχείμερον, Σερβίῳ τε παρεπομένοις, καὶ
 μὲν δὴ καὶ τοιαύτια εἶναι παθομέτροις, ἐκ τε τῶν ἐπιπολαζόντων ἐν αὐτῇ
 Κρατήρων καὶ ὅτι παράλιος ἐσὶν η πόλις τὰ Πάταρα, ἐν μετρίῳ κειμέ-
 νῃ τῇ πόλει ἐξάρματι: καὶ ὅτι τέως τὸ ἐπὶ τῆς χώρας ἐς γε πρὸς τὴν
 θάλασσαν ὑπερτείνον δρός οἱ Κράγες, δικυκλῶς ἐράτων ἀκαθαλέσιν ὕλαις
 κατάκομον.

Στίχ:

Οῖς ἐπεὶ Λυκίω θαλπυνὴ, Ξάνθη τε φέεθρα,
Προπρολιπὼν Δῆλον μητρώω, ἄσιν Ἀπόλλων,
Ἴσῃ τ' ὁρχηθμὸς ἀναμίξ βωμοῖσι δὲ κύκλῳ,
Κρῆτες τε, Δρύοπες τε, ἵδε γραπτοὶ τ' Ἀγάθυρσοι
Ἐμβραμέσσιν ἄνεισιν δὲ δέ τοι Κιάθοιο κάριωα,
Ἀμφιπερισέλαι δὲ Φυτῶν θαλλοῖς ἀπαλοῖσι
Χαύτιω ἀμβροσίω, δεσμῷ τε σιωέρει.
Κλαυγγὴ κινυμένοιο δὲ ὄισῶν γίγνεται ἐπ' ὕμοις.
Οὐδὲν ἀφαιρότερος κάνεις κατεφαίνετο βάσκων
Αἰνέας· τῶς εἴο διέπρεπεν ἀγλαὸν εἶδος.
‘Ως δὲ αἰπὺς ἥλιθον βανύς τ', ἀνόδης καὶ λόχμας,

155

160

165

* * *

Στίχ: 156. . . . ΔΗΛΟΝ ΜΗΤΡΩΗΝ Ή γὰρ Κοίτε τε καὶ Φοίβης
Λητῷ, σιωελθόσσα Διΐ, κατὰ τὴν γῆν ἀπασσαν υφῆς Ηρας ἡλάυνετο· μέχ-
,,ρις εἰς Δῆλον ἐλθόσσα, γεννᾷ περίτων Ἀρτεμιν, υφῆς μειωθέσσα, ύπε-
,,ρον Ἀπόλλωνας ἐγένησεν. (Ἀπολόδ. Βιβλ: Α. Κεφ. Δ.) εἰκότως τοῖνα δὲ
Ποιητὴς τὴν Δῆλον, Μητρώω, τετέται Μητρίδης Ἀπόλλωνος ἐκάλεσεν.

Στίχ: 157. ΙΣΤΑΙ Τ. ΟΡΧΗΘΜΟΤΣ. . . ΚΑὶ Ἀπόλλωνος τῶν ὁρχηθμῶν τέ-
των ἐμνήθη Βιβλ: Α'. σίχ: 536.

„Οἱ δὲ ὁστὶ Ήνθεοὶ Φοίβω χρόδν, οὐδὲν Πυθοῖ
„Ηπειρὸν ὁρτυγίη, οὐδὲ οὐδασιν Ισμίωσι
„Στησάμενοι φέρμιγγος ὑπάρχει περὶ βωμὸν ὁμαρτῆ
„Ἐμμελέως κραυπνοῖσι, πέδουν φῆσσωσι πόδεσσιν.

Ἐγ γοῦν τοῖς τειχοῖς ὑπορχήμασιν ἀπὸ τῶν λαιῶν πρᾶτον ἐπὶ τὰ δεξιά,
εἴτα κατὰ τὴν ερυθρὴν ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ λαιὰ τῶν ὁργιαζόντων
χωρέντων, ηδὲ διττὴ τε Ζωδιακὴ, Φασὶ, διετυπέται κατ' ἔργανον περικύκ-
λησις· ηδὲ ἀπὸ δυσμῶν δηλαδὴ πέρισσος ἀνατολὰς περιοδος κατὰ τὰ ἐπομέ-
να, καὶ ηδὲ ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμὰς περιφορὰ τὸ ἀνάπταλον.

Στίχ: 158. ΚΡΗΤΕΣ ΤΕ, ΔΡΥΟΠΕΣ ΤΕ, ΙΔΕΓΡΑΠΤΟΙ Τ. ΑΓΑΘΥΡΣΟΙ.
Οἱ μὲν Κρῆτες γένοισιν, γένοισιν δέ τοι οἵτινες οἱ δὲ Δρύοπες οἱ ἐκ Δω-
ρεῖδος ὑπῆρχον, καὶτὸν ἀρχαῖον μὲν περὶ τὸν Παρενασσὸν οικεῖται, οὐδὲν δέ τοι
ἀλλούς, περὶ τὸν Πινδον, καὶ τὴν Οἴτην, βορειοτέραν τῶν Δωριέων τὴν θέ-
σιν ἔχοντες. Δρύοπας δὲ Ηρακλῆς μεταναστήσας ὑσερον λέγεται. Θεοδά-
μαντος γὰρ μη Φιλοφρενισταμένος, μηδὲ τροφῆς ἀπορρέντι μεταδέντος, Τὸν
μὲν ἔτερον τῶν Ταύρων βοηλατεύντος λύτας κατεθοινήσατο· εἴτα εἰς Τρα-
χίνα μεταβαθεὶς πέρος Κήνυκα, καὶ ὑπὸ τέττα Φιλοφρενιθεῖς, Δρύοπας με-
τελθῶν κατεπολέμησεν. (Ορεα Απολόδ. Βιβλ: Β. Κεφ: Ζ.) Οἱ δὲ Ἀγά-
θυρσοι ἔθνος ίδιον Σαυρομαστικὸν τοῖς Γελωνοῖς ἀγγυθρέψη, καὶ ἀπὸ τῶν Βο-
ρυδέντων ἀρκτιωτέρων ὁχθῶν μέχρι τῆς Μαιώτιδος ἐφαπλέμενον λίμνης,
ἐπὶ δὲ ἀμαξῶν τὰς οἰκησεις μετακομιζόμενότε καὶ περιφέρον. (ηδὲ το-
ῦτοι ὑσερον δοκεῖσι καθ' ἡμᾶς γεγονέναι τῶν Τατάρων οἱ καλεμενοι Νωγάιοις;
πλιὼν δέ σον δέ τοι γραπτοὶ μὲν γένοισιν, δλον δὲ τὸ σῶμα ἐυπῶντες καὶ
ἀνυμένοι καὶ βδελυρίσας ἀναπλεογ) οἰγεμίλη Ἀγάθυρσοι γραπτοὶ γενέθαι
ἰσόριωται, χροιαῖς διαφόροις αὐτῶν τὸ δέρμα καταποκιθεν χαιρούντες
καθάπερ οὐ καὶ βρεττανὸς τε τὰς πάλαι, κατὰ τὰς Ἀγαθύρσους οὐδὲ ἀσ-
τες γραπτεὶς ισόριηται παραπλησίως ηδὲ εὖναι καὶ λέγεθαι. Αὐτὸς γάρ τετο
καὶ τὸ Βείτ κατὰ τὴν αὐτῶν σημαίνει Φωνῶν, ἐξ οὗ καὶ Βείτονες,

Στίχ: 159. . . . ΚΤΝΘΟΙΟ ΚΑΡΗΝΑ. Κιάθος οὖσος τῆς Δῆλης, οὐδὲ περὶ Ιδε-
ύπωρεσσα ηδὲ πολις ἴδευτο, ἐξ οὗ τε Κιάθος δέ Απόλλων, καθαὶ καὶ Δῆλος.
(Ορεα Γ. Λιν. σίχ: 93.) Λέγεται δὲ τὸ οὖσος λιθός εὖναι μαρμάρες τε κοκ-
κωτες καλεμένες, ηδὲ κοκκώδεις, (Granito.) οὐ κατὰ πολὺ ὑπελαττεμένες,
τε ἐν ταῖς κατ' Αἴγυπτον λατομίαις ἐπιπολάζοντος.

Βιβλ. Δ'.

E

Στίχ:

Nec jam furtivum Dido meditatur amorem.
 Conjugium vocat; hoc prætexit nomine culpam.
 Extemplo Libyæ magnas it fama per urbes,
 Fama, malum, quo non aliud velocius ullum;
 175 Mobilitate viget, viresque acquirit eundo:
 Parva metu primo, mox sese attollit in auras,
 Ingrediturque solo, et caput inter nubila condit.
 Illam Terra parens, irâ irritata Deorum,
 Extremam (ut perhibent) Cæo, Euceladoque fororem
 180 Progenuit, pedibus celerem, et perniciibus alis:
 Monstrum horrendum, ingens: cui quot sunt corpore plumæ,
 Tot vigiles oculi subter, (mirabile dictu)
 Tot linguae, totidem ora sonant, tot subrigit aures.
 Nocte volat coeli medio, terræque per umbram,
 185 Stridens, nec dulci declinat lumina somno.
 Luce sedet custos, aut summi culmine tecti,
 Turribus aut altis, et magnas territat urbes;
 Tam ficti pravique tenax, quam nuncia veii.
 Hæc tum multiplici populos sermone replebat,
 190 Gaudens, et pariter faæta, atque infecta, canebat:
 Venisse Æneam, Trojano à sanguine cretum,
 Cui se pulchra viro dignetur jungere Dido.

Nunc

* * *

Στίχ: 166. . . . ΛΙΓΑΡΠΟΙ "Η καὶ Λιγάρης, αἱ ἄγριαι αἶγες. δοκιμώτερον δὲ τὸ Λιγάρης, ὡς καὶ τὸ Σύσσηρος παρ' Ομήρῳ.

Στίχ: 168. "ΑΛΛΟΘΙ Δ' ΑΤ" ΕΛΑΦΟΙ ΠΕΔΟΝ ΈΤΡΥ" κτ: Πάνυ περσφυῶς, τὰς μὲν Λιγάρης ὁ Ποιητὴς ἐπὶ τῶν ὀρεινῶν καταστέψει ἀλλομένας, τὰς δὲ Ελάφους ἐπὶ τὰ πεδινὰ κατάγει διαθέσσας· καὶ ταύτας εἰλαδὸν, οἵσις Φιλόστας ἀγεληδὸν σιωνέμεδαμ, καὶ πολὺ κονιορτὸν ἐν αἵρει σιωπισευμένας κατασκεδάζειν.

Στίχ: 171. . . . ΑΤΑΡ "ΑΛΛΟΤΕ ΤΟΥΣ ΔΕ, . . . "Ορεις μοι ὅπως τὸ πανδαινῶδες ἐνταῦθα τῷ Λοκανίῳ καθυπογράφεται, τῇ δὲ μὲν κακῆσσε περιππαζομέναις, καὶ οὐδὲ οὐφορωμέναις, ηδὲ δειλῶτος τὰς εἰκόνιδιας, παρὰ τὸ ἔξ απειρίας θράσσος, ἐπιποθέντι δὲ ἐν τοῖς αἰδενεσέρεσι τε καὶ ήμερωτέροις πώσιν, καὶ καπρῷ τῷ αὐτοπλέω ἐντυχεῖν ἀνατρεφομένω, καὶ λέοντι.

Στίχ: 175. ΤΟΓΣ Δ' ΕΠΙ ΣΥΝ ΜΕΓΑΛΗ ΗΧΗ κτ: Ἐντεῦθεν ἐκβαίνειν ἀρχεται, ἀττα "Ηρα τῇ Αφροδίτῃ προσωπετάξατο. (Ανωτ: στίχ. 127. κξ:.)

Στίχ: 178. . . . ΤΙΩΝΟΣ ΚΤΘΕΡΕΙΗΣ· Ο ύσις τῷ ἔξ αυτῆς Αγχίση τεχθέντος Λίνεις.

Στίχ: 179. . . . "ΑΛΛΟΣΕ "ΑΛΛΟΣ. Πολλαχόστε διεσκεδαθέντες, ὅποι ἄν καταφυγῶν ἐκάστῳ ἔγγιον γένοιτο.

Στίχ: 180. . . . ΠΟΤΑΜΩΝ ΚΑΤΑ ΡΕΙΓΘΡ ΑΠΕΡΟΧΘΕΙ. Ως μηδὲ εἰς ταύτῳ σωιέναι βιβλομένοις ἐξεῖναι, παρὰ τὰ μεταξὺ ἔλκοντα φᾶθρα. Ἀπαντᾷ γοινὸν ἐνταῦθα πως ὁ Μάρων τὰς αἰπορήσουτες πῶς εἰχὶ πανταχόθεν περὶ τῶν βασιλίδας απέσαντες σιωέδραιμον, εἴ τι ἐπὶ τῷ τοσστῷ χειμῶνος σιωίσειν ιχνύσαισι.

Στίχ: 183. ΣΗΜΑ ΠΟΡΟΝ Γῇ μὲν σαλευθεῖσα. "Ηρα δὲ η προμνήσεις ταραχῆσ τὸν ἀέρα, καὶ θυέλλης ἐμπλήσασσα τὸ δὲ ἀπ' αἰθέρος σῆμα, σεροπάῖς ἐξαστοῖσις, καὶ κεραυνοῖς ἢν κατασκῆψαι. Ἐνθα Σέρβιος παρασημειεῖται, τὰ ἐπ ταῖς Γαμμλίοις τελεταῖς, (καὶ καθ' ήμᾶς Φησὶν) εἰωθότα γίγνεσθαι.

'Ηνὶ δὲ Αἴγαυροι κορυφῆς ἐξάλμενοι ὕρευς,
Πετρῶν ἀκροτόμοσι κορύμβοις δίμφα θέεσκον.
"Αλλοθι δ' αὖ "Ελαφοι πέδον ἔνυρὸν θωᾶς διαβάντες,
Εἰλαδὸν ἐγκόνιοι Φεύγεσκον, οὐδὲ ὕρεα λέπον.
Πάσις δ' ἄρα Ασκάνιος Φαιδρὸς κατὰ ἄγκεα μέσσον,
Γῆθὲ ἐπὶ δριμέως ἵππος, ἀτὰρ ἄλλοτε τὰς δε,
"Αλλοτε δ' αὖ ὅγε τὰς δ' ὑπερήει γλίχετο δὲ ίφι
Αἴκε παρῶν ἀφρέων μετ' ἀβληχροῖς πάεσι Κάπρος.
"Η Λις ἡγένεντος, ὃς ἄρει καταβαῖη ἀπ' ὕρευς.
Τοῖς δ' ἐπὶ σῶ μεγάλῃ ηχῇ πόλος ηρχε θροῖθαι.
"Ραγδαῖος δέ τις ὅμβρος ἐφέσσετο, σῶ τε χαλάσῃ.
Καὶ μὲν ὀπηδοὶ ὅσοι Τύριοι, καὶ Τρωῖος ἥβη,
Αυτὰρ Δαρδάνιος πάϊς, ὑωνὸς Κυθερέης,
Πτήξαντες κατ' ἀγράς, ἥτεν τέγος ἄλλοσε ἄλλος.
"Εξ ὄρέων δὲ βίῃ ποταμῶν κατὰ δεῖθρον ἀπερόχθει.
Σπεῖος τάντο δὲ Διδὼν οὐδὲ Αἰνέας τε ἐστρόψαν.
Πρώτη δὴ τότε γαῖα, ἀτὰρ προμνήσοια "Ηρη,
Σῆμα πόρον· σεροπαὶ δὲ ἐπὶ Φαῦσαν οὐδήρο ἔγνω
Συζυγίων, Νύμφαι δὲ κορύμβῳ ἐξολόλυξαν.
Πρῶτον δὴ θανάτῳ ἥμαρ τόδε, ἀρχέκακόντε. 185

Ε 2

"Οψι

* * *

Καὶ γάρτοι πυρσός τε καὶ δᾶδας κατέχουσιν οἱ προπέμποντες τὰς Νυμφίες· καὶ παιδίον δὲ ὑδωρ φέρον ἐν τῷ προπομπῷ, ἐκ καθαρᾶς τε καὶ καλλιρρόες κείνης παρέπεταν.

Στίχ: 164 ΝΤΜΦΑΙ ΔΕ' ΚΟΡΤΜΒΟΥ 'ΕΞΟΛΟ'ΛΥΞΑΝ. Καὶ τὸ δε γάρ τῶν ἐπὶ τοῖς Τμεναιοῖς ἐθίμων λῶ. Παρθένες ἐξωθεν τῆς Νυμφίκης παταύδεις καθιεῖσθαι, τὰ μὲν, Τμνωτινά τινα ἀσματα, τὰ δὲ διεγερτικὰ προσαδέσσας, ἐν οἷς πολλὰ μὲν κατ' ἐυχὴν ἐλέγετο, τὰ δέ τοι καὶ εἰς ἐγκάμιον τῶν νενυμφευμένων. Όυδέ τι προτισταται ὡδε τὸ: (ἐξολόλυξαν.) Όυ γάρ ἐπὶ τῶν ἀπευκταίων τε καὶ σκυθρωπῶν μόνων ὁ ὄλολυγμὸς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ κραυγῆς οἰασθν υψηλῆς καὶ σωτοιωτέρας· καὶ ἐδὲν τι ητίον καὶ ἐπ' αὐτῶι τῶν θυμηρεσέρων. Καὶ γάρ ὄλολυγῶν ιδίως κατὰ Πλάτανον· ἐν τῷ πότεροι τῶν Ζάων φρονιμώτερον:) τῶν Βατράχων ἐσὶν, οἵ περ ταῖς δύχεσσιν αὐτοῖς χρῶνται, τιὼν λεγομένων ποιεῖτες ὄλολυγίσα, φωνίων ἐρωτικῶν καὶ γαμήλιον οὔσαν. Τὰ δὲ αὐτὰ καὶ Πλίν. (Φυσ. Ισορ. Βιβλ: ΙΑ. Κεφ ΛΖ. Πρὸ δὲ τέτων Αρις. (Περὶ Ζώ. Ισορ. Βιβλ: Δ. Κεφ: Θ.) Καὶ ἐδὲ ἄρα ἄκυρον τὸ παρὰ 'Ουργυλίων ἐνταῦθα: ulularunt: καὶ δὲ καὶ αὐτοὶ (τὸ ἐξολόλυξαν) ὑπεθέμεθα. Εξιὼ γάρ καὶ ἄλλως (τὸ ἐξαλάλαξαν) ὑποθέθαμε, καὶ σωζομένων τῷ μέτρῳ. Καὶ τοι καὶ τέτο ἐπὶ τῶν ἡδέων αἰδιαφορεῖ λέγεθαι, οὐδὲν τῶν ἄλλων ἐχόντων. Οὗτω γάρ τῆς Βρέττων γαμετῆς Πορείας λεπιδυμίᾳ καὶ θάμβῳ καταληφθεῖστις, καὶ μονονεύχι τῷ δέεται ἐκθηγάστης, αἱ θεραπαιναὶ πρέστες τιὼν ὄψιν αὐτούλαλαξαν, (ὡς Πλάτ: Φησὶν εἰς Βιογ. Βρέττων.) Άλλ' ἐκενὸν προειλόμεθα, (ἐξολόλυξαν.) αὐτῷ τε κατίχνος βαίνειν τῷ Ποιητῷ ὡς οἰνοτε ἔγγυισα Φιλοτιμόμενοι, καὶ τῷ ἀρείων σοιχθίτες σημασία τῷ δήματος, ὥστε εἴηται. Εἰδέτις ἐπὶ τῷ κακέμφατον προσέχοι τῆς λέξεως, λογιζέθω δὲ καὶ τιὼν ἀποφράδα σωματίου καὶ δυσοιώνιον, ἢν καὶ τὸ ἐφεξῆς ἐπὶ ταφῶν ὑπανιττεται. (σίχ: 185.) Πρῶτον δὲ θανάτῳ ἥμαρ τόδε, αρχέκακόν τε.

Στίχ:

Nunc hyemem inter se luxu, quam longa, fovere,
Regnorum immemores, turpique cupidine captos.

195 Hæc passim Dea fæda virum diffundit in ora.

Protinus ad regem cursus detorquet Jarbam,
Inceditque animum dictis, atque aggerat iras.
Hic Amnone satus, raptâ Garamantide Nymphâ,
Templa Jovi centum, latis immania regnis,
200 Centum aras posuit: vigilemque sacraverat ignem,
Excubias Divum æternas, pecudumque cruento
Pingue solum, et variis florentia limina fertis.
Isque amens animi, et rumore accensus amaro,
Dicitur ante aras, media inter numina Divum,
205 Multa Jovem manibus supplex orasse supinis.
Jupiter omnipotens, cui nunc Maurusia, pictis
Gens epulata toris, Lenæum libat honorem,
Aspicis hæc? An te genitor, cum fulmina torques,
Nequicquam horremus, cæcique in nubibus ignes
210 Terrificant animos, et inania murmura miscent?
Fœmina, quæ nostris errans in finibus urbem
Exiguam pretio posuit: cui lictus arandum,

Cui-

* * *

Στίχ: 186. ὉΨΙΝ . . . ΟΥΔΕΤΕ ΦΗΜΗΝ. Οὐτε τιὸν πρὸς τὸ παρὸν παρὰ τῶν τὰ δράμενα θεωμένων ἀποσροφίῳ καὶ κατάγνωσιν, ὅτε τιὸν ἐπὶ τῷ μέλλοντος ἐπακολεύθησσαν δυσφημίαν καὶ δύσκλεσσαν.

Στίχ: 188. ΣΤΖΥΓΙΗΝ Δ' ΟΝΟΜΗΝΕΝ, . . . Γαρικὸν σώδεσμον ἀπεκάλει, ὡς ὅθεν ἐκ τῆς συγχωρεύντος νόμος τὸ εὐπρεπὲς καὶ κόσμιον ἐχέστη τῆς πρᾶξεως, τὸ αἰχέριον ὅτῳ καὶ ἐπίψυχον τῇ πράγματος, σεμνῷ ὄνόματε καὶ ἐνθήμω περιαιμπέχεται.

Στίχ: 190. ΦΗΜΙΣ, ΤΗΣ ΟΥΔΕΝ ΚΑΚΟΝ κτ: Τποτυποῖ τιὸν φήμιων οἱ Μάρων ὁδὲ πρωσοποποίησας, σίαν Ὀμηρος τιὸν Ἐριν φθάσας διέγραψεν Ἰλ: Δ. 440.

Ἐρις ἀμοτον μεμαυῖα,

Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη, ἐτάρη τε·

„Ητ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἐπειτα

„Οὐρανῷ ἐσήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.

Ἐνθα τῇ τῶν ὑποκειμένων διαφορᾷ Μακρέβιος ἐπισήσας (Βιβλ: Ε'. Κεφ: ΙΓ.) μᾶλλον ἢ τῇ Μαρωνικῇ φύμῃ, ἐφαρμόζοσκαν ἔκρινε τῇ Ὀμηρικῇ ἐριδι τιὸν ὑποτύπωσιν. Ἕψατο δὲ μέρες τῆς αὐτῆς εἰκόνος καὶ Καλλιμαχος

„Ιθματα μὲν χέρσω, κεφαλαὶ δὲ οἱ ἄψατ' ἀλύμπῳ.

Στίχ: 195. ΤΣΤΑΤΗΝ, ΦΑΣΙ', ΚΟΙΟΥ ΙΔ' ΕΓΚΕΛΑΔΟΥ ΚΑΣΙΓΝΗΤΗΝ. Τογαροῦ καὶ ἡ Φήμη Τιτανίς ίδια κατὰ Μάρωνα, ὥστε καὶ Κοῖος καὶ Ἐγκέλαδος, καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Τιτάνων, οἱ ἐξ Οὐρανοῦ μεμύθευνται καὶ Γῆς γεννηθεῖσαι. (Ἀπολλόδ. Βιβλ: Α. Κεφ: Α. καὶ σ.) Αλλὰ δὲ τὰς Θεάς ἀμιωμένη ἢ Γῆ τιὸν φήμιων ἀπέτεκε, καὶ τάυτιλα ὑσάτιλα, ταῦτα μὲν Ἀπολλοδώρῳ ὥκι ἔχεται, ἐξ ἀλλων δὲ τυχὸν οἱ ἡμέτερος ἐχει ταῦτα παραλαβὼν, ἢ καὶ διὰ ἑαυτῶν ἀναπλάσας τὰ δὲ τὸ Τιτάνιον προσεδέν αὐτῷ βάλεται; ἢ δὲ τῶν κακῶν ὑπεληφεν ἔντα τιὸν δυσφημίαν τὸ ἐχατον. Καὶ ιατροῖς δὲ λόγος κοινῇ περιφέρεται (Φοσὶ Σέρβιος), τὰ ἐχατα τῶν τιτανικῶν ἐξωλέσαται φύεθαι. Ο περὶ τῶν νοσημάτων δηθὲν πάντως ἀληθέυει ὡς ὥκι ἀλλως ἔντα τὰ ἐχατα. Πῶς δὲ καὶ ἡμώντες; Οτι (Φοσὶν οἱ αὐτὸς-) τὰς Θεῶν ἀταθαλίας η Γῆ διὰ τῆς Φήμης δεδημοσίωνεν.

Στίχ:

"Οψιν μὲντ' ἀπὸ τοῦ δὲ καὶ ὥθετο, γέδε τε Φῆμιν.
Οὐκέτι γὰρ λαθραῖον ἔρον Διδὼ μετὰ ἡμί,
Συζυγίων δὲ ὄνόμηνεν, ἐὸν δὲ ᾧς ἀμπεχεν αἴχος.

Αὐτίκα δὴ Λιβύης μεγάλ' Ἀσέ εφίπτατο Φῆμις.

Φῆμις, τῆς γέδεν κακὸν ὕκιον ἐπλετο ἄλλο.

190

Κινυμένη θάλλει, ἵχῳ δὲ πορίκετ' ἰσσα.

Πρῶτα δέει ὀλίγη τις, ἀερομένη δὲ ἔπειτα,

Ἐν χθονὶ μὲν βάναι, νεφέεσσι πρᾶς δὲ ἐνὶ κεύθει.

Τιῷ δε Θεῶν γε χόλῳ ἐρεθιθεῖσ' αὖτα δὲ μήτηρ,

Τζατίω, Φασὶ, Κοίς ίδε Ἐγκελάδες κασιγνήτω

195

Γείνατο, ὁξείω ποσίτε, πτερύγεσσι τ' ἐθσαν.

Φοικαλέον τι πέλωρ μέγα, τῷ πτίλᾳ σώματι ὅσσα,

Ουμαδ' ὑπεσι τόσ' ἀττ' ἐγρήγορε (Θαῦμα Φατίσιν.)

Τόσσαι δὲ γλωσσαι, τόσαι δὲ σόματ', ὃτα τόσσαι.

Ἡδε τ' ἀερομένη γῆς μεσσηγὺς καὶ Ολύμπιος,

200

Νύκτα πατ' ὁρφνάιω περὶ ἵπταται ἐξιάχεσα,

Οὐδὲ ἐπινευσάσει γλυκερὸν προτὶ ὅσσεε ὑπνον.

Ημασι δὲ ἐνσκοπέει, τέγος ἐξομένη ἐπὶ ἄκρον,

Τυφορόφες τε βάρεις μεγάλ' ἀντάρ τ' ἐθνεα θράτται.

Απέλει ἵχομένη ἐπίσης ψευδῶν τ' ἐτεῶν τε.

205

Πολλῶν δὲ γῆγε ἐπέων τῆμος λαὸς ἀνεπίμπλα.

Εἰρειν χαῖρε δὲ ἐόντα τε, μηδὲ τ' ἐόντα ὄμοιως.

Ἐλθέμεν Αἰνέαν, Τρωὸς περ ἀφ' αἵματος ἄνδρα,

Καὶ μιν δεξαμένη Διδὼ προελέθαι αἴνοιτω.

Νιῶ δὲ ἄραι αἱμφοτέρω διὰ χείματος ἥδυπαθησαν,

210

Λήσμονε Κοιρανίης, αὐχρῷ τε ἔρωτι ἄλοντε.

Τοῖα Θεὰς σόμασιν μιαρῇ πατὰ χεῦεν ἀπάντη.

Ιθματα δὲ αὐτίκα ᾧς πρειοντα τρέψεν Ιάρβαν.

Δαῦε δὲ θυμὸν ἐπεσσιν, ἀτὰρ τ' ὄργας ἐπιτεῖνεν.

Ος δὲ Ἀμμωνι Φύς, εὗτ' ἥρεν Γαραμάντιδα Νύμφια

215

Ζωὶ

* * *

Στίχ: 212. ΤΟΓΑ ΘΕΑ' ΣΥΟΜΑΣΙΝ ΜΙΑΡΗ' κτ: Θεὰν εἶναι τιὼν Φήμιων γέπρωτος εἴπεν ὁ Μάρων. Ταύτην γὰρ καὶ Ομηρος "Οσσαν, ὅπερ ἐσὶ θεοιῶν εἴχωνόμαστε" καὶ Ήσίοδος δὲ αὐτήν εἴχεθεώσεν. (Ἐργ. ή Ήμ. Β) , Θεῖς νύ τοι ἐσὶ καὶ αὐτήν καὶ ἄλλοι δὲ μετὰ τούτους συχιοί. Άλλα Θεῶν προσειρηκώς πῶς ἀμα τιώντων καὶ μιαρῶν ἀδε προσεῖπσν; Οτι αἴπλιτος ἐσὶ καὶ ἀνελείμων, ὡς ἔφη Σέρβιος: Crudelis et impia. οὐδὲτι, ὡς ἔγι αὔμαχι, γέδεν τῆς κακοφημίας αὐθεώποις γένοιτο μιαρώτερον· ὡν γὰρ ἀν εσάπαξ ἐφάψατο, βδελυκτές αὐτής καθίσησι διὰ παντὸς καὶ εἴσαγιτες, δυσαπέντον τετότοις τὸ μιασμα, καὶ ἀναπόμερκτον τὸ ὄνειδος καὶ τὸ αἴχος προσεμπιέσσα, δευσοποιόν τε τιὼν κηλίδα εἰς ἀεὶ παραμενεῖσαν προσειβεσσα.

Στίχ: 213. . . . ΩΣ ΚΡΕΙΟΝΤΑ ΤΡΕΨΕΝ ΙΑΡΒΑΝ. "Ος τις μὲν Ιάρβας ὑπῆρχε, καὶ δῆπος περὶ τιὼν Διδῶ ἐτύγχανεν ἔχων εἴρηται (Αινωτ: σίχ. 38. Αυτ:) Πρὸς τούτον οὐδὲ Φήμη πρὸ πάντων, μιαρῶντα καὶ δυσμεναίνοντα τῇ γυναικὶ, τὰ κατ' αὐτήν ἀναγγελεῖσα πρόσεσσι. Πρῶτοι γὰρ, ὡς τὰ πολλά, τὰ τῶν κακῶν ἀκέροντων, μανθάνοσιν οἱ εἴχθεωδες πρὸς αὐτής διακέιμενοι.

Στίχ: 215. "ΟΣ ΡΑΜΜΩΝΙ ΦΥΣ κτ: 'Εκ Διὸς τοῦ Ἀμμωνος, καὶ Νύμφης Γαραμάντιδος Ιάρβας γενέθαι λέγεται· ὡν ὁ μὲν, ἐν εἴδει κερασφόρος, Βιβλ: Δ.

F

εὐ

Cuique loci leges deditus, connubia nostra
Reppulit, ac dominum Aeneam in regna recepit.
 215 Et nunc ille Paris eum semiviro comitatu,
Mœoniâ mentum mitra, crinemque madentem
Subnixus, rapto potitur; nos munera templis
Quippe tuis ferimus, famamque foveamus inanem.
 Talibus orantem dictis, arasque tenentem,
 220 Audiit omnipotens, oculosque ad mœnia torsit
Regia, et oblitos famæ melioris amantes.
 Tunc sic Mercurium alloquitur, ac talia mandat:
 Vade age, nate, voca Zephyros, et labere pennis:
 Dardaniumque ducem (Tyriâ Carthagine qui nunc
 225 Expectat, fatisque datas non respicit urbes)
 Alloquere, et celeres defer mea dicta per auras.
 Non illum nobis genitrix pulcherrima tam
 Promisit, Grajumque ideo bis vindicat armis:
 Sed fore, qui gravidam imperiis belloque frementem:
 230 Italiam regeret, genus alto à sanguine Teucri
 Proderet, ac totum sub leges mitteret orbem.
 Si nulla accedit tantarum gloria rerum,
 Nec super ipse suâ molitur laude laborem,
 Ascanione pater Romanas invidet arces?
 235 Quid struit? aut quâ spe inimicâ in gente moratur,
 Nec prolem Ausoniam, et Lavinia respicit arva?
 Naviget, hæc summa est: hic nostri nuncius esto.
 Dixerat. ille patris magni parere parabat

Imperio

* * *

ἐν ταῖς αἰμάδεσι Λιβυκᾶς ἐρήμοις τιμώμενος, ἐντεῦθεν καὶ τῆς τὸς Ἀμ-
μωνος ἔλαχε κλήσεως, εἰ μήτις μᾶλλον ἀπὸ Χάρη ύψη Νῷε ἐτυμολογῆσαι
ἔλοιτο· ὅτε καὶ διὰ δασέως (α) καὶ δὶ ἔνος (μ) ἐκφέρειν τε καὶ γράφειν
δεήσει τὸν Ἀμμωνα· Ή δὲ, ἐκ τὸς Γαραμάντων υπῆρχεν εἴδης, τὸς ταὶ ἐνδο-
τερος τῆς Ἀφρικῆς ἔχοντος, καὶ προσοικῆντος Αἰθίοψιν.

Στίχ: 216. ΝΕΩΣ ΜΕΙΑΛΟΥΣ ΕΚΑΤΟΝ κτ: Οἱ τιὼν ἐκατοσῶ τῶν
Ναῶν μὴ φέροντες, εἰς ναὸς μετελήφασι τὸ δῆθὲν τὰς λεγομένης ἐκατο-
τακρήπιδας, οἵτις τὰς ἐπὶ ἐκατὸν κίοσις κηρηπιζομένης γενέθαι εἶκός. ή Τὶς
ἐκατομπέδες, τὰς ἀπὸ ποδῶν ἐκατὸν κατὰ πλευρὰν ἐκάστια ἐυριωμένης,
εἰνὶ ἦν τὸ Ἀθιαζον ἐκατόμπεδον, καὶ ὁ ἐκατόμπεδος Παρθενῶν, περὶ ᾧν
Πλεύταρχος, τὸ μὲν ἐν Βίῳ τὰ Μάσκες Κάτωντος, τὸ δὲ ἐν τῷ Περικλέους.
Ἄλλ’ εὖδὲν ἐπάναγκες τὸν ἀρρώμον τῶν Ναῶν, εἰς τὸν τῶν κιόνων, η τῶν
ποδῶν παραβιάζεθαι, ἐξὸν τὰς ἐκατὸν αὐτὶ τὸ πλῆθος, ητοι αὐτὶ πολ-
λῶν ἐννεάνιν αἰρεῖσας, καθὰ καὶ ἀλλαχθεῖσα (Γ. Αἰν. 112.) ἐρηταῖ.

Στίχ: 217. ΉΔΑΓΡΥΠΝΟΝ ΠΥΡ Ήτοι αἰς καθ’ ἑαυτὸ ἀγρυπ-
νεν μεταφορικῶς· τετέξιν αἰς ἀσβετον· η καὶ διὰ τιὼν τῶν αὐτὸ τεταγ-
μένων Φυλασσειν ἐκ διαδοχῆς ἐγρύγορσιν· η τέως καὶ διὰ τὸ ἐνδελεχές τῶν
Θυμάτων, ἀπερ ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἐκατὸν Ναοῖς βωμῶν, μύκτωρ τε η μεδ’
ημέραν ἐσφαγιάζετο.

Στίχ: 224. ΜΑΥΡΟΥΣΙΟΝ ΕΘΝΟΣ· Τὸ πρὸς δυσμὰς ἀπὸ Νεμιδίας
ἀχει τῆς Ἀτλαντικῆς θαλάσσης, καὶ τὸ Γαδιτανῆ πορθμεῖ ἔχον τιὼν οἴ-
κησιν. Μαῦροι δὲ καὶ Μαυρέσσοι, καὶ Μαυριτανοὶ ἐκαλεῦντο, οἷς περ καὶ
Μαυρεσσοὶ η χώρα, τῇ θέσει προσεφαρμοσθέσης τῆς κλήσεως· ἐν γαῖῃ
τοῖς περὶ τιὼν Ἀφρικῶν αὐτῶν περίπλοις οἱ Φοινίκες, ἐκεῖνο τῆς γῆς το-
πάσαν-

Ζιωὶ νεώς μεγάλως ἐκατὸν γ' ἔυρεῖ ἐνὶ κάρτει,
Βωμὸς τ' ἵστη, ἥδ' ἄγρυπνον πῦρ ἀνὰ θῆκεν,
"Ωσε διαμπερέως καύεθαι τοῖσι Θεοῖσι.
Καὶ λιπαρὸν πυκνοῖς ἱερέιων αἴμασιν ὕδας.

Σταθμὰ τ' ἐπανθεῦντα σεφανώμασι ποικιλόχρωσιν.

220

"Ἐκφρων ὡς ὁ δὲ τοι φλεγμῆνας θρῶ δακεθυμῷ,
Πρὸς βωμῶν, λέγεται, Θεοῖς ἴνδαλμασιν ἐσώς,-
Ἐκτενέως μάλα, χεῖρας ἀναχῶν, Ζιῶα λιτέθαι.

Ζεῦ πάντων μεδέων, τῷ νιῶ Μαυράσιον ἔθνος,
Δικτὸς ἐπὶ κλισμοῖς γραπτοῖς Ληνῆται λέιβει

225

Ταῦθ' ὅρας πάτερ; ἥτε κεραυνὸς ἀντροφέοντα,
Μάψ ὄρδωδέομεν; νεφέων δ' ἀπὸ ἀσκοπα πυρσὰ
Ψυχᾶς ἐκπλήσσει, κενεοῖς παταγθντα ἐν ἥχοις;
Θῆλυς καὶ γὰρ ἀλῆτις ἐν ἡμετέροισιν ὄροισιν,

"Η τιμῆς παύρης ἀνητὸν ἐδείματο Ἀσυ-

230

Τῇ τε ἀροῦ ἀκτὶ ἐνεδῶκαμεν, ὃ δικα δεσμῶν,
"Ηδ' ἡμῶν δὲ γάμους ἀπεώσατο· αὐτάρ ἐπειτα,
Αἰνέαν ἀντῆς τ' ἵδε κάρτεος ἐλετο ἄρχει.
Νιῶ κάνος δὲ Πάρις μετὰ γύναισιν οἷς ὄπεωσι,

F 2

Μίτρη

πάσαντες ἐναὶ τὸ δυτικώτατον, (Μαυρίμ) ἐξωνόμασαν, ὅπερ αὐτὸ τέτο
σημαίνει τῇ ἐκείνων Φωνῇ. (M. Helliez ἐν τῇ κατὰ Ουίρη. Γεωγρ.)

Στίχ: 225. ΔΑΙΤΟ Σ' ΕΠΙ' ΚΛΙΣΜΟΓΣ . . . ΛΗΝΗΤΑ . . . Ήνίκα ἐν τῷ
Ἐξιάσεοι κάθηται ἐυωχθέμενον, καὶ διὰ τὸ ἐν τοῖς λιωῖς ἀποθλιβομένῳ
ιάματος, ἥτοι τὸ δίνει, τὰς λοιβὰς τοὶ ποιεῖται.

Στίχ: 226. ΤΑΥΘ' ΟΡΑΆΣ ΠΑΤΕΡ κτ: Εἰς ὀργὴν τὸν Δία υπερεθίζων τε καὶ
παροξύων, τὰ ἐξῆς Ιάρβας σωάπτει, ὃ πολὺ παραλάσσοντα, ὃν καὶ
παρ' Ομῆρο Ποσειδῶν ἐΦασκεν. Ιλ: Η'. 446.
„Ζεῦ Πάτερ, ἥδατις ἐσὶ Βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
„Οσ τις ἔτι ἀδανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
„Οὐχ ἔρας δ' ὅτι κτ:

Παρεπλήσια δὲ καὶ Τίμων παρὰ Λεκανᾶ πρὸς Ζιῶα δενοπαθῶν ἀπετόξευεν.
Στίχ: 227. . . . ΑΣΚΟΠΑ ΠΥΡΣΑ. Τὰ τῶν κεραυνῶν, δὲ εἰς προνοίας, δὲ
κατὰ λόγον, καὶ πρός τι τέλος, ἀλλ' εἰκῇ, καὶ ὡς ἐτυχε, καὶ σὸν εἰπεῖν
ἐξ ἀυτομάτων ἐπισκηπτοντα.

Στίχ: 230. . . . ΩΝΗΤΟΝ ΕΔΕΙΜΑΤΟ ΑΣΤΤ. (Ορεα Α. Αἰν. σίχ. 402)

Στίχ: 231. . . . ΟΥ ΔΙΧΑ ΘΕΣΜΩΝ. Όυκ ἀνευ σωθηκῶν ἐννόμων, καὶ δέων
τινῶν προτεθέντων ἀλλ' ὡς εἰποπεθῆ ημῖν αὐτὶς ἐναὶ, καὶ τοῖς ημῶν
καθυπεκεν βελόμασιν.

Στίχ: 232. . . . ΗΜΩΝ . . . ΓΑΜΟΥΣ κτ: Τὸν μεθ' ημῶν υμέναιον,
ἀνδῶν δηλ: τοιστῶν τε καὶ τηλικάτων!

Στίχ: 233. ΑΙΝΕΙΑΝ κτ: Τὸν τίνα; καὶ πόθεν; καὶ δοσον;

Στίχ: 234. ΝΤΝ ΚΕΙΝΟΣ ΔΕ ΠΑΡΙΣ ΜΕΤΑ ΓΥΝΝΙΣΙΝ . . . Αἰγαίου Τῷ
Πάριδι παραβάλλει λοιδορόμενος καὶ ἐξαθενῶν, ὡς ἀλλοτρίοις γάμοις ἐπι-
βυλεύοντα καὶ τέτον, καθάπερεν κακένος πρότερον τοῖς Μενελάοις. Γύν-
γιδας δὲ τὸς Αἰνέας ἀποκαλεῖ ἐταίρεας, ὡς ἀνάνδρες τηνὸς προπηλακίζων
καὶ θηλυδρίας. Καθόλος γὰρ ἐπὶ θρύψει τε καὶ μαλακίᾳ οἱ Φερύγεις ἄκρω-
να κακῶς. Εξ αὐτῶν δὲ τὰ πλεῖστα οἱ Εκτομίαι τε καὶ Θλαδίαι καὶ Σπά-
δωνες, καὶ οἱ τοιστοι, δέκας τῶν περὶ τὴν Κυβέλιων σφραγίσθοντων Θι-
ασος, ἀλλὰ καὶ οἱ τῶν ἐξαγίτων ἀνδραπόδων τῶν περὶ τὴν γανακωνίτιδες
ἔσμος.

Στίχ:

- Imperio, et primum pedibus talaria neicit
 240 Aurea, quæ sublimem alis, sive æquora supra,
 Seu terram, rapido pariter cum flamine portant.
 Tum virgam capit: hâc animas ille evocat Orco
 Pallentes, alias sub tristia Tartara mittit;
 Dat somnos, adimitque, et lumina morte resignat.
 245 Illâ fretus agit ventos, et turbida tranat
 Nubila. Jamque volans apicem, et latera ardua cernit
 Atlantis duri, cælum qui vertice fulcit:
 Atlantis, cinctum assidue cui nubibus atris
 Piniferum caput et vento pulsatur, et imbri.
 250 Nix humeros infusa tegit: tum flumina mento
 Præcipitant senis, et glacie riget horrida barba.
 Hic primum paribus nitens Cyllenius alis
 Constitit: hinc toto præceps se corpore ad undas
 Misit, avi similis, quæ circum littora, circum
 255 Piscofos scopulos, humili volat æquora juxta.
 Haud aliter terras inter, cælumque volabat,
 Littus arenosum Libyæ, ventosque fecabat,

Mater-

* * *

Στίχ: 235. ΜΙΤΡΗ ΜΗΙΟΝΙΚΗ, ΓΕΝΝΥΝ ΤΕ ΚΟΜΗΝ Τ' . . . Πῖλος τις
 λᾶς βαρβαρικὸς ἡ τοιάντη Μίτρα, κεφαλῆς μὲν ἐππατιῶν, καὶ τὰς αὐθικατέρωθεν ἄκραις τὸν αὐθερώνα σωσποδέων, ἐν χεήσει τε ὅν γυναιξὶ¹ τε καὶ γυνίσι τὸ δὲ Μύσινη, ἐσὶ τῇ Λυδίᾳ, ἢ θηλυπρεπῶς κοσμηθεῖ
 ἔχωντος οἱ Λυδοὶ. Μύσια γαρ τό πάλαι, η ὑδερον κληθεῖσα Λυδία, ως
 ἐσὶ μαθεῖν ἐξ Ἡροδ. Βιβλ. Α. καὶ Στράβ. Βιβλ. ΗΓ. Ἐπισκώπτει γῇ την
 ταῦθα τὰς περὶ Λίνεάν Ιάρβας γυναικωδῶς παρισῶν καλλωπιζομένας, ὃν
 τρίπον καὶ Πάριν μετὰ τῶν φυγομαχίαν παρ Όμήρῳ ἀναγνώσκομεν πα-
 ρισάμενον: Ιλ: Γ. 391.

,Καῖνος δού ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσται
 ,Κάλλει τε σίλβων, καὶ εἴμασιν κτ:

Στίχ: 236. ΥΠΡΟΤΕΡΗΝ, ΚΡΑΤΕῖ ΑΡΠΑΓΜΑΤΟΣ. Μύροις τε διάβροχον καὶ
 ἀλεύφασι. τὸ δὲ ως ἀρπάγματος κρατεῖν τῆς Διδεσ τὸν Λίνεάν, ὃ προ-
 σιδησιν Ιάρβας, ἐκέτι σκῶμμα τίδε εδὲ χλέυη ἐσὶν, ἀλλὰ διαβολὴ σαφῆς, ην
 ἐξ ἐμπικρηναμένης ψυχῆς ἐξερεύγεται· γαρ, εδὲ πρὸς ἀπάτην Λίνεάς,
 ἐτε πρὸς Βιαν. ὥστερ δὲ Πάρις τῇ Μενελάῳ, τῇ Λιδοὶ συμπεριενήγετον.

Στίχ: 237. . . . ΚΕΝΕΗΝ Δ' ΥΠΟΘΑΛΠΟΜΕΝ "ΟΣΣΑΝ. Τίλ. κενλι, ὡς Ζεῦ,
 καὶ ματαίαν ταύτια, ὑπόληψιν, καθ' λι σε τῶν αδικημένων προσάτιων καὶ
 ἐπαρωγὸν σίομεθά τε πάντες καὶ ἐπικαλέμεθα· οὐδὲν, κενλι, ἀλλως, καὶ ἐπί-
 πλασιον Ιάρβας ποτνιάτα τῷ περὶ αὐτῷ διαρρέεσσαν φήμια, ως δῆθεν
 ἐξ αὐτῷ Διός γενομένων τῷ Αμμωνος.

Στίχ: 238. . . . ΒΩΜΣΔΝ ΙΣΧΟΜΕΝΟΙΟ. Τῶν βωμῶν γαρ ἐχεδαι αὐμοτέ-
 ραις ἔδει τὰς θύνοντας, η κατευχομένως, ως ὅν μᾶλλον προσέχοντας αὐ-
 τῶν τὰς ικεσίας τὰς Θεὺς ἐχοιεν· καθ' ἐν δὴ τρόπον καὶ ικετέουντες γυ-
 νάρεδαι εἰώθεσσαν, μηδὲντες εἰς δὲ ἐπινεύσειν. (Γ. Αἰν. 634.)

Στίχ: 242. . . . ΑΙΨΑ ΚΑΛΕΙ ΖΕΦΥΡΟΤΣ . . . Τὰς ἦτοι ἐπὶ γῆς σε με-
 τάζοντας, ὡς Διάκτορες, η τῷ Τρωὶ πρὸς τὸν ἐκπλεγεῖσας πνεύσοντας.
 Ζεφύρες δὲ νοητέον σωκροχικῶς τὰς αἰνέμας. "Ουτω δὲ Ζεύς καὶ παρ Ό-
 μήρῳ τὸν ὄνερον ως Αγαμέμνονος ἐπισέλλει. (Ιλ: Β. 51χ. 8.)

,Βάσκι Τῷ δέλε ὄνειρε θοάς ἐπὶ γῆς Αχαιῶν,
 „Ελθῶν εἰς κλισίλιον Αγαμέμνονος Ατρείδαο
 „Πάντα μάλ ατρεκέως αγορευέμεν ως ἐπιτέλλει.

Στίχ:

Μήτρη Μηονική γέννω τε κόμιν τ' ανάδητος,
Τυγροτέριω, κρατέει ἀρπάγματας οἱ δὲ ἄρα δῶρα
Ναοῖς σοὶς Φέρομεν, κενεκὼ δὲ μτοθάλπομεν ὅσσας.

235

Τοῦ ἐπιμεμφομένης, καὶ βωμῶν ἰχομένοιο
Ἐκλυε παμμεδέων, ἐπὶ τέχει δὲ ιδεν Ἀνάσσης,
Κἀπι ἔρωντε, ἐῆς περ φύμης ἥκι ἀλέγοντε.
Εἴτ' οὐτως Ἐρικῆ προσέφη, τοιαῦτ' ἐπιτέλλων.
Βάσκ ἵθι πᾶς φίλε, αἴψα καλεῖ Ζεφύρος πεπτηώς
Δαρδανιδῶν ἄρχοντι ἵσσε νῆστη μάψ διατρίβων
Νιῶ ἐν Καρδαγένη δηθάνει· ἀδέ τι πάμπου
Οσσετ' ἐπ' Ἀσεα, ἄττα πέτρωνοι οἱ ἐκ Μοιράων.)
Ἄγγελ' ἀπερ κέλομεν πορθμεύσας φίμφα δὲ αὔρας
Οὐχ ἡμῖν καλὴ μὲν τοῖν υπέρχετο μήτηρ.
Τῷ δὲ ἀμιαμένη Δαναῶν ἀνερύσσωτο ὄπλων.
Ἀλλ' οἶν μέλαιν, βασιλέας τ' ὠδικέσσων
Ιταλικὰ χθόνα, καὶ πολέμοις δεινὸν βροκέσσων.
Εὖ δὲ διέψεν, καὶ Τεύκροιο μέγ' ἕποχον αἴμα
Ἐκποτιάξειν, γῆς δὲ ἐπὶ πάσης τέθυμα θήσαν.
Ην μὴ τόσσων εὗχος ἀεθλῶν μὲν δὲ ἐρέθησω.
Οὐδὲ ὑπέρ ἐυκλείης ιδίης ἀμβάλλετ' αγῶνα,
Ασκανίῳ τὶ πατήρ βασκαίνει Ἀσεα Ρώμης;
Τιφρὸς ἔρδει; τὶ μένων παρ δηίῳ ἔλπεται ξένει;
Οὐ γόνον Αὐσόνιον σκοπέει, γάς Λαβινίας τε;
Πλείτω ἔρηται πάν. Τῶνδε ἔμοι ὄγγελος ἔσσο,

240

245

250

255

Ως

* * *

Στίχ: 248. Τῷ δὲ ἀμυναμένῃ κτ: Τὸ μὲν πρώτον, ὅτε μετ' ίχίον ὑπὸ Διομίδεος χεριαδίῳ θληθέντα, καὶ γινόμενος ἐρημπόται, φθάσασα ἡ μήτηρ τῷ φολέμῳ ψυχεζέφερε κακῷς ἐχοντος. (Ιλ: Ε, 325-318) Τὸ δὲ δεύτερον, ὅτε Ἀχιλλεῖς ὁμόφερ τετολμηκάτα χωρῆσαν, Ποσειδών ἐπιτάς ἐξερύσσετο. (Ιλ: Τ, 329=325.)

„Ανέιν δὲ ἐπέστενεν αἴστὸ χθονὸς ὑψός αἰέρας.

Στίχ: 259. Καὶ πολέμοις δεινον βρομέουσαν, Εὖν γάρ τὰς, ἐφ' οὓς Λαστῖνος ἐβασίλευε τῆς χώρας, χρόνις ἔχει ληστος, συχνοῖς αἵτινοι φλεγμαθλοῖς πολέμοις ἢ Ιταλίας μηγυμνεῖτο, (Σέρβιος.)

Στίχ: 255. ΑΣΚΑΝΙΩΝ τὶ πατήρ βασκαίνει κτ: Ἐπίσηπον δπως ἐ ποιητής, αἷς ἐκ περισσοῦ, διὰ τοῦτο τὸ ἐπεψε, τὸν τῆς θωκείας προσπίνει τῷ Καίσαρει κύλικα. Αὐτὸς γάρ ζεὺς ὧδε τὸ Κεάστος αἰακηρύττει· Ασκανίῳ ὀφείλειν τέτο δὲ ἐξι κατὰ τὸ ἐπάμενον Αυγάνεω προς γάρ Ιελον ἐ τῶν Ιαδίφης ρῆμας ακήγετο. (Διην. Αλικαρν. Ρωμ. Λρχ. ἐν Α').

Στίχ: 256. τὶ μένον πάρ αντί οὐ εἰπεται εὐνει; Καὶ μιν δὲ στρατηγον τὸ τικημαντα πολέμων ἐν λέγοντο ἐθνος, τὸ ἐμμενᾶς σύισι καὶ χειριέντων Αἰνησαγε καὶ της περι αύτον ἐπιζενην καὶ φλοφενέμενον. Αλλ' αὐτη οὐ πάρ Δηκε, τῶν απέπειτα Καρχηδονικῶν πολέμων, προεξιλέχθη αὖτι προσαναθωντος.

Στίχ: 257. ΟΥΓΟΝΩΝ ΑΤΣΟΝΙΩΝ σκοπεει, ΓΑΣ ΛΑΒΙΝΙΟΥΣ ΤΕ; Ουκ ἐν καὶ λαμβάνει τὰς ἐν Αἰσθηία προεπηγελμένων αὐτῷ τῷ γένεις διαδοχιλ, καὶ τὸ ἐπὶ τῆς γῆς ἐκείνης, διὰ τῶν Λαβινίας γάμων ἐπικληρωθησόμενον οἱ Κεάστος;

Στίχ: 258. ΠΛΕΙΤΩ Ως ἐξ ἐπιταγῆς απαρουτήτης πέρας λόγω, μηδεμίων ἐνδίδων φατριβίς πρόφασι.

Βιβλ: Δ.

G

Στίχ

- Materno veniens ab auro Cyllenia proles.
 Ut primum alatis tetigit mapalia plantis,
 260 Aeneam fundantem arces, ac tecta novantem
 Conspicit: atque illi stellatus jaspide fulva
 Ensis erat: Tyrioque ardebat murice lana,
 Demissa ex humeris: dives quae munera Dido
 Fecerat, et tenui telas discreverat auro.
 265 Continuo invadit: Tu nunc Carthaginis altæ
 Fundamenta locas, pulchramque uxorius urbem
 Extruis! heu regni, rerumque oblite tuarum!
 Ipse Deum tibi me claro demittit Olympo
 Regnator, cœlum et terras qui numine torquet:
 270 Ipse hæc ferre jubet celeres mandata per auras.
 Quid struis? aut quâ spe Libycis teris otia terris?
 Si te nulla movet tantarum gloria rerum,
 Nec super ipse tuâ moliris laude laborem;
 Ascanium surgentem, et spes hæredis Jûli
 275 Respice; cui regnum Italiae, Romanaque tellus
 Debentur. Tali Cyllenius ore loquutus,
 Mortales visus medio sermone reliquit,
 Et procul in tenuem ex oculis evanuit auram.

At

* * *

Στίχ: 259. ΌΣ ΦΑΤΟ κτ: Τὰ δὲ εἶησαν ἐπὶ λέξεως αὐτογνώσκεται παρ' Ομήρῳ:

Ιλ: Ω. 339—345. Καὶ Ὁδος. Ε. 43—49. τὰ αὐτὰ ὄμοιως.

Στίχ: 260. ΈΔΗΣΑΤΟ ΚΑΛΑ ΠΕΔΙΛΑ. Λ μὲν οὖν οἱ ποιηταὶ τὸν Έρμιῶντα εἰταῦθα ὑποδύσοι, πέδιλα πτερωτὰ ἔχον, αἵ τινες γραφεῖς αὐτῷ περιάπτεσιν ἐν εἰκόσι, καὶ πλάσαι, ὅδεν ἀλλά ἢ τὸ τάχιος τὸ Θεός παρεμφάνοντα, ἀπερ ἐπιτελεῖ τὰς διακτορίες ἐξ οὐκ ἡγεινούτων πτερωτάς τοις τε πνοαῖς αὐτέμων διάτε γῆς καὶ δια θαλάσσης φέρεθαι λέγεισαν ἐνθεντοι καὶ τὸν ἐν Πλάνησιν Λιέρα Έρμιωντονομαδίην αὐτοῖς, ὡς τῶν ἀλλων τάχιον τὴν περιφορὰν ἐκπεραινοντα. Άλλα ὑπεξαιρετέον τὴν τιλί Σελιώι, τιλί ἐλάττουν ἢ υποτριπλασίου λόγῳ, τιλί ἑαυτῆς τροχιάν ἐκπεριοδεύσοντα.

Στίχ: 263. ΕΓΛΕΤΟ ΔΕ ΡΑΒΔΟΝ κτ: Καὶ ταῦτα τοῖς Ομήροις (ἐνθα ἀρηταὶ αὐτοῖς) προσεοικότα.

,Εἴλετο δὲ φάβδον, τῇ τ' αὐδρῶν ὄμματα θέλγει

,Ων ἐθέλει, τὼς δὲ αὐτει καὶ υπνώσιταις ἐγείρεις.

Ἐκ δὲ τάυτης ὁ Έρμης τῆς φάβδος, χρυσέας καὶ αὐτῆς σσης κατὰ τὰ πέδιλα, χρυσόρριζας ἥκεσεν. Οδος: Κ. 277.

,Ενθαμοι Ερμέας χρυσέρριζας αὐτιβόλησεν.

Ογανον δὲ τὴν ἡ φάβδος αὐτῷ ταῖς χερσὶ πολύχρησον δὲ αὐτῆς γὰρ τὰς τε ἄλλας Διῆς, ἐπύγχανεν ὑπεργῶν, καὶ τὰς περὶ ταῖς ψυχὰς λεπτεργύτας, ἐξ οὐ καὶ ψυχοπομπὸς προσηγόρευται. Τιλί δὲ τοιαύτῳ φάβδον Κηρυκεῖον ανέμασαν, τιλί χειρὶ πατέχων διηγγεῖλε τὰ ἐφ' οἷς ἐπέμπετο. Γραφόμενοι δὲ περὶ τὸ Κηρυκεῖον δρῶνται, περιελισσόμενοι τὰς ὀλκὰς ὄφεις δύο, αἴπερ τραχῆλων ἀνώ τὰς κεφαλὰς διαιρούντες αὐτιπρόσωποι. Σύμβολον, Φασὶ, τόδε τῆς τὸ λόγον διαμάρκειν, τὸ τῶν ἐννοιῶν Έρμιωέως, δι οὐ καὶ νοϊδιασκέμενοι πρὸς αἴλιήλεις εἰς ὁμόνοιαν σιωπούνται καὶ ὁμοφροσωάλω. Διὸ καὶ τοῖς παρεῖ τῶν βασιλέων εἰς πρεσβεῖαν διαπεμπομένοις, ὡς Έρμης λογίς υποδημητῆροι παραπλήσιοι τοις Κηρυκεῖον, πάλαι μὲν ἵστως τιλί, νιῶ δὲ νοεῖται σγχεριζόμενον. Οδεν καὶ θεῖον τι τὸ γέιος νενόμισαι τῶν Κηρύκων, καὶ πανταχού ἀσυλον, τὸ αἴπερ Κηρυκος τιλί αρχιλί. οὐ Έρμης αὐτὸς Πανδρόσῳ

‘Ως φάτο πατρὸς δ’ ἄδ μεγάλως ἐπιπάθετ’ ἐφετμᾶς.
 Αὐτὶκ’ ἔπειδ’ ὑπὸ ποσσὶν ἐδῆσατο καλὰ πέδιλα. 260
 ’Αμβρόσια, χρύσεια, τὰ μὲν φέρον ἐφ’ ὑγρῶν,
 ’Ηδ’ ἐπ’ ἀπέρονα γαῖαν, ἀμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
 Εἶλετο δ’ ἄδρα βόδου τῇ ψυχᾷς ἐξ Ἀΐδαο
 ’Οχρώσας καλέα, τὰς τ’ ἀν ἐπὶ τάρταρα πέμπει
 Κ’ η μὲν ἐπεγχένει ὑπνυγές, ὑπνύντα δ’ ἐγέρει. 265
 Καί γε θανάτοι τέως ὄσσων· φάει σφραγίδαι.
 Τιὼ μετὰ χερσὶν ἔχων, σιώγεν τ’ ἀνέμας, νεφέλας τε
 Νήχεδ’ ὅμιχλώδεις ἥδη πτωδός δὲ κόρυμβον
 ’Ρίμφα ἀφιξάμενος, πλευρώματα ὄρθια λεῦσσε,
 Τρηχέος Ἀτλαντος, πόλον ὄμοιον δὲ κατερέδει. 270
 ’Ατλαντος νεφέλεσσιν ὅτα περ ὑπαὶ δινοφεροῖσι,
 Νωλεμὲς αὖτε κράς πιτυηφόρον ἐσεφάνωται,
 ’Ενδελεχῶς δέ γε βάλλετ’ ἀγήταις, ἥδε τε ὅμβροις.
 Καὶ δὰ χιῶν πυκνὴ ἔο ὄμας ἀμφικαλύπτει,
 Καὶ ποταμοὶ γένυσος γηραιῶς δὲ ἐκκαταχεῦνται, 275
 ’Αυτὰρ κρυσάλλοις φρικτὴ διγέται τὸν πάνη.
 ’Ενδ’ ὄμαλῶς κατπτὰς πρῶτον Κυλλώιος ἔση.
 ’Ενθεν δὲ ὄρμήνας ὅλος ὑψόθεν ἐμπεσε πόντῳ,
 Σένατ’ ἔπειτ’ ἐπὶ κῦμα λάρω ὄρνιθι ἐοικώς,
 ’Ος τε κατὰ δεινὰς κόλπας ἀλὸς ἀτρυγέτοιο 280
 ’Ιχθὺς ἀγρύσσων, πυκνὰ πτερὰ δένεται ἄλμη.

G 2

Τῶς

* * *

δρόσω μηγεὶς τῇ θυγατρὶ Κέκροπος ψὸν ἔχειν, ὡς Πτολεμαῖος ἴσορει παρεῖ
 Διδύμῳ ἐν ταῖς τέταρταις αναγγειομέναις εἰς τὰ Όμηρες Σημειώσεσιν.

Στίχ: 270. ΤΡΗΧΕ'ΟΣ ἈΤΛΑΝΤΟΣ, ΠΟ'ΛΟΝ ὩΜΟΙΝ . . . Ἀτλας ὁ Ιαπετός καὶ Ασίας (Ορα Α. Αἰν. 790.) καὶ βασιλεὺς Μαυρεσίων ἴσαρτων, καὶ περὶ τῶν Λιβύων διάγνωσιν απεδίκασε, ἐξ οὗ καὶ Φέρειν τὸν οὐρανὸν ἐπ’ ὄμαν μεμύθευται. Οὗτος, καθ’ ἔτερον μῆδον, τὸν Διὸς Περσέα, τὰ τῶν Εσπερίδων μῆλα ἀναβιῃστατα τῆς παρέξαυτῷ ζευσίας μηδεμῶς αξιώσας, εἰς δόσος τὸ κατὰ τὰ δυτικάτατα τῆς Λαφρικῆς υπερτεῖνον, διὰ τῆς Γοργονέως κεφαλῆς, πρὸς αὐτῷ Περσέως μεταπεποίηται. Προσφύσας οὐδὲ δέ Μάρων ἐνταῦθα, διὰ τῶν μελῶν τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματος, ίῶν πλευρῶν, τῶν ὄμων, τῆς κεφαλῆς, τῷ γηραιῶς γένυσος, τῆς διγύρσης ύπο τοῖς τε κρυσάλλοις ψύκτης, τὸ ἐξ ανθρώπων ὄρος ἀνάπταλν πῆμαν ἐξ ὄρεως μετανθρωπίσας, ἀντίσροφον τὸν μῆδον ἐδωκε κατοπτάνεθαι.

Στίχ: 277. . . . ΚΥΛΛΗ'ΝΙΟΣ . . . Ή Κυλλώη ςτοι λῷ ἐν Αρκαδίᾳ πρὸ τῆς Αχαϊας, τῶν ἐπὶ τῆς Πελοποννήσου τὸ υψηλότατον. Ἐκ δὲ τετταύος ἐρυμῆς προσηγόρευται Κυλλώιος, ἐν ἀντρῷ τινὶ τῶν ἐκεῖ γέννηθεις. Διὸ καὶ ὁ Τυμογεράφος σίχ. I—5.

,Ἐρμιῶν ψυκτα Διὸς καὶ Μαγάδος ψὲν,
 ,Κυλλώις μεδέονται, καὶ Λεκαδίης πολυμήλε
 „Αγγελον αἴθανάτων κτ:

Στίχ: 278. ΕΝΘΕΝ Δ' ΟΡΜΗ'ΝΑΣ Ἐκ τῆς τῷ Ἀτλαντος ὄρεως καρυφῆς δηλ: ἐφ’ ἦς ἔπτη τὸ πρῶτον, μιᾶς δὴ δύμης ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων θάλασσαν ἔαυτεν καθῆκε. Καὶ ταῦτα δὲ τὰ ἔπη, (ἀστερεὶς καὶ τὰ αἰνεῖται: σίχ. 250.) ἐπὶ λέξεως Ομηρικᾶς Οδ. E. 50—53.
 „Πιερίην δὲ ἐπιβαῖς, ἐξ αἰθέρος ἐμπεσε πόντῳ.
 „Σένατ’ ἔπειτ’ ἐπὶ κῦμα κτ:

Στίχ:

At vero Aeneas aspectu obmutuit amens,
 280 Arrestaque horrore comæ, et vox faucibus hæsit:
 Ardet abire fugâ, dulcesque relinquere terras,
 Attonitus tanto monitu, imperioque Deorum.
 Heu quid agat? quo nunc reginam ambire furentem
 Audeat affatu? et quæ prima exordia sumat?
 285 Atque animum nunc huc celere, nunc diuidit illuc:
 In partesque rapit varias, perque omnia versat.
 Hæc alterpanti potior sententia visa est:
 Mnesthea, Sergestumque vocat, forteisque Cloanthum:
 Classem aptent taciti, sociosque ad littora cogant,
 290 Arma parent, et quæ sit rebus causa novandis,
 Dissimulent; sese interea, (quando optima Dido
 Nesciat, et tantos rumpi non speret amores,)
 Tentaturum aditus, et quæ mollissima fandi
 Tempora, quis rebus dexter modus. Ocyus omnes
 295 Imperio lati parent, ac jussa facebunt.
 At regina dolos (quis fallere possit amantem?)
 Præfensit: motusque excepit prima futuros,
 Omnia tuta timens: eadem impia Fama furenti

Detulit,

* * *

Στίχ: 282. ΤΩΣ ΓΗΣ ΜΕΣΣΗΓΤΣ κτ: "Ουτω καὶ Ἡέα, Ἰλ: E. 768. ἐπὶ τῷ
ἀρμάτος

„Μάσιξεν δὲ πίπτει τῷ δὲ ὅκουτε πετόθια
„Μεσσηγὺς γάιης τε καὶ βραχὺς αἰερόεντος.

Στίχ: 284. ΕΚ ΠΑΠΠΟΥ ἩΚΩΝ ΜΗΤΡΩΟΥ. Τῷ γὰρ μυθομένῳ
"Ατλαντὶ θυγατέρες ἔγενοντο ἑπτά, οἱ καλύμεναι Πλεύδες μετὰ τὸ κα-
ταξερωθῆσαι. (Ὀρα Α. Γεωργ. 154) ἐξ ᾧ μία ἡ Μαῖα ἡ τὸ Εέμε βι-
τηρε, διὰ τὸς γάδες παρίσαται Ἀτλαντος.

Στίχ: 287. ΤΩΣ Δ' ΕΝΑΣΤΡΟΝ κτ: Κατηστέσιν ὁ Ποιητὴς τὴν Λινέαν
βοήθαιν. Ιάστιθι λίθῳ τῷ κάπιῳ ταύτης καταγύλασσας. Ἐπειγωγὸν γὰρ
τῇ περι χάριν ἔχειν, Φασί, τὸν λιθακαῖον Ιαστινον, καὶ ἀλεξίκακον εἰς τὸ
φρέσεων. Εκατέρῃ δὲ Λινέας ἐδεῦτο, ἐν οἷς περι περιστερώνεος πρόσ-
μασιν. Ιάστιθις δὲ καὶ αἷμα διωάμειν Ορφεὺς ἐν τοῖς Διθυροῖς ὑποτίθη-
ται. Κεφ: 2.

„Καὶ γλαφυρὸν καμίσας ἀρέσχεον αἴκεν Ιαστινον
„Ιερῷ δέροι τις, μακάρων ιαίνεται ἦτορ.

„Καὶ οἱ καρφολέας κεφέλαις κορέσθαν αἰρέρας,
„Ηδὲ καὶ συχμηρῆσαν ἄγοι πολιῶν σμύρον αἰρέσας,
„Δυνχῆμης δὲ ἐκ πεδίων οὐθίων αἰπόεργε χάλαζαν

„Ημετέρας, καὶ κῆρας, δοσαὶ εἰχόσαν ἐπ' ἄγρος τοῦ

Στίχ: 288. ΑΙΓΑΛΕ ΛΕΙ ΚΟΓΧΥΛΩΡΕΣΣΟΙ ΧΛΑΦΝΑ κτ: Τῷ ἐκ τῆς Τυρίας
κόχλῳ πυροειδεῖ αὐγλήσσοται ἀνθεῖ· οὐδὲ χλαῖνα περιβάλλουν ἦν, παχύτε-
ρον τε καὶ πλαγύτερον, μαλλιὸν ποδάκις, σκερὸν ἀντιστοιχίαν τοιούτην τὸ λοιπόν ἴματιον
περιβάλλοντα, ἀνέμος τε καὶ υέτε (ιππαζομένοις μάλιστα σωτελοῦ) ἀμι-
τήριον. Διὸ καὶ Χειμάρια προσαγορευτούνται τοιεύτη χλαῖνα καὶ αὐτεμοσκε-
τῆς, καὶ φλεξόνεμος. Καὶ χλαῖνα δὲ ἀπὸ τῶν χλιαίνων, Φασί, καὶ θάλ-
πεν, οἵα τις χλιόντα. Ταίστην ὁ Βένερι παρ' Όμ: Ιλ: K. 133.

„Αμφὶ δὲ αἵσαι χλαῖναν παρονταστατο Φανιόσσαν,

„Διπλαῖς, ἐπταδίλισ: οὐλη δὲ ἐπεκάνονθε λάχυρη.

Στίχ: 291. ΑΙΓΑΛΕ ΑΙΓΑΛΕΙΣΙ: . . . : "Ηγεν ἐπ' αὐτὸν δοσαὶ αὐτόδιον, καὶ κα-
ταφαρικάτερον ἐπιπλήσσει.

Στίχ:

Τὰς γῆς μεσσηγύνς τε καὶ ψρανθάριοντος,
Ἴπτατ' ἀνὰ ψαμάθυς, διὰ δίμφα πρῆσσε δὲ ἀήτας
Κυλήνης γόνος ἐκ πάππας ἡκαν μητρώψ.
Πρῶτον ἐπεὶ δὲ ἐπέβη Λιβύων πτερόπυκς γε καλύββας,
Δέρξατο Αἰνέαν τάχη δομέοντα καὶ οἴκους.

285

Τῷ δὲ ἄρετον εἴλα ξιφος, ὡς ἀπὸ Ιάσιδος αὐγλης,
Αἰδε δὲ κογχυλόεσσος οἱ χλαῖνα ἰᾶσα κατ' ὕμοιν.
Δῶρα τὰ τευχαμένη ἀντὴ Διδὼ δὲ δεδώκει,
Χρυσὸν ἐπιταμένως χέρετσιν ἔης ἐνυφῶσα.
Αἶψα δὲ ἔπαισι: Σὺ νῦν Καρχηδόνος ὑψιδόμοιο
Καββάλλεις δάδε θέμεθλα, γωναῖς, καλόνθ' ἀνεγέρεις
Ἄσυγε; Κοιρανίης, Φεῦ! σῆς τε, τεῶν τ' ἐπιλήσμων!
Αὐτὸς ἔμετε προέκηνεν ἀπὸ αὐγλήντος ὄλυμπος
Ζεὺς, ὃς τὸ ψρανθόν; ηδὲ αὖταν κατὰ νεῦμ' ἐλελίττει.
Αὐτὸς δὲ ἐγκέλεται με τεῖν τάδε μυθήσαθαι.

290

Τίπτε σὺ μηχανάα σκευάζειν; ή δὲ, τι ἄρα
Ἐλπόμενος Λιβυκῆς ἐνὶ γαύησιν διατρίβεις;
Αἴ κε εὐχος τόσσων ἔργων μηδέν σ' ἐπανώγει,
Οὔτ' ὑπέρ ἐνκλάης ιδίης σὺ αὐγῶν' ἀνεβάλλε,
Παῦδ' αὖταν ἀλδήσκοντα σὸν ὅσσεο Ασκάνιον περ,
Τόν τε ἐν ἐλπιώρῃ κλῆρον κατιόντα Ιάλω,
Τῷ κράτος Ἰταλίης ἐπιόφλεται, αὖτα τε Ρώμης.
Ταῦτα Κυλώιος ὡς ἄρετον εἴπει μεταξὺ λέγων δὲ,
Αἶψα καταθυητῶν ἀνθρώπων ὄμματα λεῖπε,
Τηλόσε δὲ εἰς λεπτὰς ἀπὸ ὅσσοις ὥχετο ἄνρας.

300

Αἰνέας δὲ ταφῶν τῇδε ὄψει, ἐννεὸς ἔτη,
Οἵ δὲ ὕρωτο κόμη, ἀνδὴ δὲ φάρυγξι καθηρκτο.

305

Τετρα

* * *

Στίχ: 292. ΚΑΒΒΑ'ΛΛΕΙΣ 'ΡΑ' ΘΕ'ΜΕΘΩΛΑ 'Ως γὰρ μικρὸν εἴρηται
ανωτ: (σίχ: 286.)

,Δέρξατο Αἰνέαν τάχη δομέοντα καὶ οἴκους.

Στίχ: 304 ΤΑΥΤΑ, . . . ΜΕΤΑΞΤ' ΛΕΓΩΝ, Τὰ ἀνωτέρω Αἰνέας ἐπιπλή-
ζαντά τε καὶ ἐπιτάξαντα τὸν Ἐρμέαν, οἱ ἡμέτερος, ἀπὸ δύψεως τῆς ἀν-
θρώπων αυτόδιον ποιεῖται. medio sermone: δπερ ἐπὶ λέξεως εἰπεῖν ἐσὶν:
ἐν μέσῳ, η ἐν ἡμίσει τῷ λόγῳ, η μῆπω τῷ λόγῳ τέλεον πληρωθέντος.
Ζητεῖσι δὲ, πῶς τῷτο; εἰ πάντα δὴ αὐτῷ ἐπ' ἀκριβὲς Φθάσας κατήγε-
λεν ὁ Διάκτορος, τὰ υπὸ Διὸς κελευθέντα; Άλλα γὰρ ἐπειδὴ, Φασὶν,
ἀπερ αὐτὸς εἴχεν εἰπεῖν ὡς ἐκ τῷ Διὸς ἀπαγγείλας, τὰ πρὸς αὐτὰ.
ὅσα ἡθελεν Αἰνέας ἀπολογηθῶσας, Ἐρμῆς ἀκόσαι τῷ περιέμενε, διὰ δὴ τῷ-
το, ὡς διακόψας τὸν λόγον ἡμίσευσεν. Κατὰ ταύτην οὐτὶ τῷ διάνοιαν ἡ
αὐτὸς τὸν Ποιητὴν ἐρμιωέυσατες, τὸ (μεταξὺ λέγων) παρενεδήκαμεν.
ὡς ἂν εἴποιμεν, ὅτι, μηδὲ ἀποκρίναθαι ἐπιτρέψεις, ἀπῆλθεν.

Στίχ: 307. ΑΙΝΕΙ'ΑΣ ΔΕ' ΤΑΦΩΝ κτ: Παραπλησιώτατα τὰ ἐν Ιλιάδi, P. 694.

, 'Αντίλοχος δὲ κατέσυγε μῆθον ἀκόσας,

,Διὼ δὲ μὴν ἀμφασιη ἐπέων λάβετε τῷ δὲ οἱ ὅσσε

,Δακρυόφιν πλῆθε, θαλερὴ δὲ οἱ ἔχετο Φωνὴ. Καὶ Ιλ: ω 359.

, Σωδὲ γέροντι νόος χύτο, δεύδε δὲν ἀνγάσ.

,Ορθαὶ δὲ τρίχες ἔσαν ἐνὶ γναμπτοῖς μελέεσσι.

Βιβλ. Δ'

Η

Τιώ

Detulit, armari classem, cursumque parari.
 300 Sævit inops animi, totamque incensa per urbem
 Bacchatur: qualis commotis excita sacris
 Thyas, ubi audito stimulant trieterica Baccho
 Orgia, nocturnusque vocat clamore Cithæron.
 Tandem his Ænean compellat vocibus ultro:
 305 Dissimulare etiam sperasti, perfide, tantum
 Posse nefas? tacitusque mea decadere terræ?
 Nec te noster amor, nec te data dextera quondam,
 Nec moritura tenet crudeli funere Dido?
 Quin etiam hyberno moliris fidere classem,
 310 Et mediis properas aquilonibus ire per altum,
 Crudelis! Quid, si non arva aliena domosque
 Ignatas pteres, et Troja antiqua maneret?
 Troja per undosum peteretur classibus æquor?
 Mene fugis? per ego has lacrymas, dextramque tuam, te,
 315 (Quando aliud mihi jam miseræ nihil ipsa reliqui,) Per connubia uostra, per inceptos hymenæos,
 Si bene quid de te merui, fuit aut tibi quicquam
 Dulce meum, miserere domus labentis, et istam
 Oro, (si quis adhuc precibus locus,) exue mentem.
 320 Te propter Libycæ gentes, Nomadumque tyranni
 Odere, infensi Tyrii: te propter eundem
 Extinctus pudor, et, quâ solâ sidera adibam,
 Fama prior. Cui me moribundam deseris, hospes?
 Hoc solum nomen, quoniam de conjugé restat.

Quid

* * *

Tl̄w δὲ τῆς Φωνῆς καθειρέξην ἐντὸς τῷ Φάρυγγος ἐπὶ τῆς Μηδίας αἰδοῖ συγκέθεσται, ἀριστα ὑπέγραψεν Ἀπολλών. Βιβλ: Γ. σίχ: 683.

„Μῦθος δὲ ἄλλοτε μὲν οἱ ἐπὶ ἀκροτάτης αὐτέτελε

„Γλώσσης. ἄλλοτε ἔνερθε κατὰ σῆθος πεπότητο.

„Πολλάκι δὲ ἴμερόν μεν αὖτε σόμια θῦνεν ἐνιστᾶν

„Φθογγὴ δὲ περβανε παροιτέρω . . .

Στίχ: 313. ΔΗΝ ἌΡΑ ΜΕΡΜΗΡΙΖΕΝ κτ: Ομ. Ιλ: Α. 189.

Ἐγ δὲ οἱ ήτορ

„Στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριζεν.

Στίχ: 315. ΉΔΕ ΔΕ ΟΙ' ΚΑΤΑ' ΘΥΜΟΝ. Ἐπὶ λέξεως τὸ ἔπος Ομήρ. Ιλ: Κ.

17. Καὶ Ιλιάδος δὲ Ν. 458. μικρὸν ἄλλως πως τὸ αὐτὸς:

„Ωδὲ δὲ οἱ Φρονέοντι διάσσατο κέφδιν εἶναι.

Στίχ: 331. . . . ΗΤΕ ΒΑΚΧΗ

332. ΘΥΑΣ „Ωστερ ἀπὸ τῷ Βάκχῳ αἱ Βάκχαι, οὗτω καὶ ἀπὸ τῷ Θυανέως, Φασὶν, αἱ Θυάδες. ή, ὡς ἄλλοι ἀπὸ τῷ θύνει σπερ ἐσὶ, θῦν μετὰ ὄρμῆς, καὶ ἐμμανῶς τρέχεν τὰς γαρ ἐν τοῖς Βάκχαικοῖς ὄργιοις περιμεινομένας ὄνόμασιν ἀπεκάλεσαν τῆς ὄρμῆς ἐμφαίνεσι, τὸ μανικον καὶ παράφορον ἀ ποτε καὶ Τιμόθεος ὁ μυστικός, τιλὸς Ἀρτεμιν ἄδων ἐπὶ τῷ θεάτρῳ, σωεπεσώρευσε „Μαινάδα, Θυάδα, Φοιβάδα, λυσσάδα· πρὸς δὲ παρὰν Κυνησίας ἐνθὺς ἀντεφώνησε τοιαύτη σοι θυγάτηρ γένοιο. (παρὰ Πλατ. ἐν τῷ περὶ Δεισιδαιμ. καὶ ἐν τῷ Ποιημ. ἀκέντην.)

Στίχ: 333. . . . ΤΡΙΕΤΗΡΙΑ ὈΡΓΙΑ ΒΑΚΧΟΥ

334. ΝΤΚΤΕΡΙΝΟΣ ΚΡΑΤΓΑΙΣΙ ΚΙΘΑΙΡΩΝ. Τὰ διὰ τὴν τριετῆ Διονύσου πρὸς Ἰνδὸς ἐκσερατείαν, κατὰ τρίτου ἐνιαυτὸν τελέμενα

Βάκ-

"Ιετο δ' ἄρα Φυγέαν, γάμας γλυκεράς τε λιπέθαι,
Ἐκδὰς παρφασίησι Θεῶν τε κελεύσμασι τόσσοις.
Φεῦ! τί κε ρέξαι; νω̄ τίσι μανομένια Βασίλειαν
Τολμήσας ἐπέεσσιν ὑπέλθοι; ηδ' ὅθεν ἄρξοι;
Διὼ ἄρα μερμήριζεν ἔας Φρεσὶν ὥδε καὶ ὥδε,
Ἐντροπαλιζόμενος παντοῖας ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλα.

310

"Ηδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίση Φάνετο βολὴ.
Μνεθέα, Σεργέσιωτε, ἀτὰρ κρατερόν τε Κλοάνθη,
Ναῦς σῆγ' ἀρταέειν, ἔταρχς ἀκταῖσιν ἀλίεειν,
"Οπλα τε πορσώειν, νέα δ' ἔργων αἴτια κεύθειν.
Τὸν δὲ τ' (ἐπεὶ Διδὼ ὄνδρος ἥδεν ἄττα μενοῖνα,
'Ουδὲ δ' ὑποπτέυεσκε τοσκάτων φῆξιν ἔρωτῶν)
Περήσεθαι ὅπως τε, καὶ εὗτ' ἐνδέξιον ἦκοι,
Ἐξειπεῖν μαλακᾶς, καὶ τὰ Φρονέοι δηλῶσαι.
Οἱ δ' ἄρα γηθοσιώως ἡγήτορι ὥκα ὑπέκον,
Πάντα δ' ἀπεξετέλοι μάλα ἐνδυκέως τὰ κέλευθεν.

315

'Αλλὰ δόλες κράγσα (ἔρωσαν τὶς δ' ἄρα λήσαι;)
Εὐδὴ προξιώηκεν, ἀτ' ἔσσεται ἔργυματα πρέφει,
Πάντ' ὑποβλεψαμένη ὠσαύτως, καὶ τ' ἀνύποπτα.
Τάντα δὲ μανομένη, συγερὴ Φῆμις θροέθσα,
Ναῦς δ' ὅπλιζομένας ἡγγελλεν, πλάνη τε ἐτοῖμον.
Τοιγάρ τοι χαλέπαινεν ἀμηχανέσσ' ὅ, τι φέξει.
"Ἄσυ δὲ σευομένη περιῆρι, ηὗτε Βάκχη
Θυάς, κινυμένων ἥδη ἵρων τελετάων,
Εὗτ' ἄν τιώ δ' ἔρεθη τριετήρια ὄργια Βάκχος,
Αὐτὰρ νυκτερινὸς χαλέη κραυγαῖσι Κιθαιρῶν.
'Οψὲ δ' ἄρα Αἰνείαν μετιέσσα ποτέννεπε τοῖς:
"Ηπειρ δὴ λαθέμεν μ' ἐπιέλπεο, ὡς μέγ' ἄπιστε,
Ταῦτ' ἀθεμίσια; ἥκ' ἀπὸ γῆς δ' ἡμῆς ἀποέρψαι;

320

325

H 2
* * *

'Ουδὲ

Βακχικὰ Μυσήρια, ὄργια εἰχθμα, Φασὶ, παρὰ τὸ ἐργεῖν τὰς ἀμυντάς
αὐτῶν ἢ ὅτι ἐν ὄργασιν ἐτελέστο, τόποις δῆλοι: συμφύτοις τε καὶ καθύγ-
ροις ἢ ἀπὸ τῶν ὄρέων ἐπισημα δὲ ἦν τὰ ἐπὶ τῷ Κιθαιρῶνος ὄρεις, τῷ
παρὰ Θίβας τῷς Βοιωτίαις. (Ὦρα καὶ ἐν Γ. τῶν Γεωργ. σίχ. 47.) Ἐτε-
λέστο δὲ νυκτὸς μάλισσα, διὸ καὶ Νυκτήλια ἐρηταὶ, κραυγαῖς ἀτόποις,
καὶ κινήμασιν ἀσέμνοις καὶ ἀπρεπέσι, μηδεμίαιν ἀκοσμίαις τε καὶ ἀκολα-
σίαις ὑπερβολιῶν ἀπολεπτοσιν. Διὸ καὶ ἐν Ρωμῇ ἀπείρητο ἕορτάζεθαι. Ἐν δὲ
ταῖς κραυγαῖς, τὸ (Ἐυοὶ Βάκχε) ὑμητήριον τῷ Διονύσῳ, ἀπάνυτως ἐπι-
βοώμενον, καὶ τὸ (Εὐαὶ) ἐξ οὐ καὶ τὸ ἐνάζειν, ἢ ἐπευάζειν, ἐπὶ τῶν γι-
κητηρίων, ἢ ἐτέρων χαρμοσιών ἐπιφημίσεων. Ο, τε Βάκχος αὐτὸς ὄνομα
φέρων τὸ, Ευοὶς, δ' πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ὁ τὸ ἐν τῷ Λ. Βιβλ: Ἐπίγειαμ-
σιαθεῖς προστέπειν.

Ἐυοὶς, ἐυχαίτιω, ἐυάμπελον, ἐγρεσίωμον.

Στίχ: 337. ΤΑΥΤ' ΑΘΕΜΙΣΤΙΑ; Ἀπερὸς ὡς ἐκ Διὸς Ερμῆς τῷ Αἰνείᾳ ἐνεκελέυετο,
ὅσιά τε ὄντα καὶ δίκαια, καὶ ὑπὸ τῶν Μοιρῶν πεπρωμένα, αὐτὰρ δὴ ταῦ-
τα Διδὼ ἢ περιμανήσ τε καὶ ἐκφρων ἀθέμισα τε καὶ ἀδίκα τιθεται. Τὸ
δὲ Θεοῖς πεθαρχεύντας ἐντελομένοις καὶ ὑπακόντα, ἀπίστον ἀποκαλεῖ διὸ
τότο, πρὸς τὸ πάθος τιώ κρίσιν ἐκφέρεται ὡς σκιείχετο.

Στίχ: Αὐτ: ΉΚ' ΑΠΟΓΗΣ κτ: Κρύσσα τε καὶ λάθρος ἀπελθεῖν,
μηδὲν ἐμὲ δηλογότι εἰδύτας; ὅτι τὸ μὲν ἀποτίας μῆμον, ὃς αὐτῷ ἐδόκει,

τῷ

- 325 Quid moror? an mea Pygmalion dum mœnia frater
 Destruat? aut captam ducat Getulus Jarbas?
 Saltem, si qua mihi de te suscepta fuisset
 Ante fugam soboles: si quis mihi parvulus aula
 Luderet Aeneas, qui te tantum ore referret:
 330 Non epuidem omnino capta, aut deserta, viderer.
 Dixerat. Ille Jovis monitis immota tenebat
 Lumina, et obnixus curam sub corde premebat.
 Tandem pauca refett: Ego te, quæ plurima fando
 Enumerare vales, nunquam, Regina, negabo
 335 Promeritam; nec me meminisse pigebit Elisæ,
 Dum memor ipse mei, dum spiritus hos reget artus.
 Pro re pauca loquar: Nec ego hanc abscondere furto,
 Speravi, ne finge, fugam: nec conjugis unquam
 Prætendi taedas, aut hæc in foedera veni.
 340 Me si fata meis paterentur ducere vitam
 Auspiciis, et sponte meâ componere curas:
 Urbem Trojanam primum, dulcesque meorum
 Reliquias colerem: Priami tecta alta manerent,
 Et recidiva manu posuisse Pergama viatis.
 345 Sed nunc Italiam magnam Grynæus Apollo,

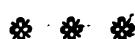
Ita-

* * *

- τῷ Λινέα προσέτριβε τὸ δὲ καὶ ἐυηθέας πῶς γὰρ ἄν καὶ λαθὼν ἀπέλθοι παιδημέσι σωὶ παντὶ τῷ σόλῳ ἀναχθησόμενος;
 Στίχ: 338. ΟΥ ΔΕ Σ' ΕΜΕΙΓΟ ΕΡΩΣ, ΟΥ' ΔΕΞΙΑΙ ΙΤ: Τέτο δὲ πρὸς τῇς αἰσωθεσίας καὶ ἀγνωμοσώης τῆς ἔχατης ἦν ἐπιτίησις.
 Στίχ: 339. ΟΥΔΕ ΤΕΘΝΗΣΟΜΕΝΗ ΙΤ Τέτο δὲ αἴπηνέας τε ἡ ἀπανθρεψίας:
 Στίχ: 340. ΝΤΝ Δ' ΕΤΙ ΧΕΙΜΕΡΙΟΙΣ ΙΤ: (Ορεά ἀνωτ: σίχ. 55.) Τέτο δὲ αἴπονίας καὶ παραβόλες θρασύτητος.
 Στίχ: 341. ΚΑΙ ΜΕΣΣΟΝ ΒΟΡΕΩΝ ΠΑΛΕΙΝ ΙΤ: "Ητοι κατὰ σιωποδοχὴν τὸ Βορεῖον, ἀντὶ τῶν ἀνέμων, η καὶ εἰδικῶς, καθότι τοῖς αἴπο Λιβύης ἀναγομένοις, καὶ ἐπ' Ἰταλίας καταίρεσσι ἐναντιώτατα πρές τὸν πλέν ἐσὶ τὰ Βορειότερα πνέυματα.
 Στίχ: 342. ΝΗΛΕΕΣ! Καὶ σοὶ μὲν αὐτῷ, ὡς κινδώοις τοσάτοις σεαυτόν παραβάλλων, Καὶ μοὶ δὲ, ὡς εὖλον ἥττον χαλεπωτέροις ἐνεπιφέρονταν.
 Στίχ: Αυτ: . . . ΟΤΤΙ Δ' ΑΡ, ΑΙΚΕ ΣΤ' ΑΓΡΟΤΣ ΜΗ ΟΘΝΕΙΟΤΣ, "Εσὶ δὲ νοῦς τῶν ἔξης τοιότος: Κείδω (Φησὶ) καθ' ὑπόθεσιν, Ψευδῆ δὲ ταύτῃ καὶ πλασματώδη, ὅτι σε καὶ νῦν ἔτι, η σὴ Τροία περιέσσει καραδοκεῖ καὶ ἀπεκδέχεται· τὶ δῆτα; τὸν πλέν ἐν χειμῶνι πρεσέλοιο, εἰς πρεπτον τὸν κινδῶον σεαυτὸν ἀναρρίψας, ἐφ' ὁ θάττον καὶ Τροίαν (δεδίθω γὰρ) αὐτῇ καταλήψεις; Αλλὰ σοὶ γὰρ Τροία νῦν περίεσιν διδασμῆς διδεύθεις δὲ οὐερώταλον καταχάνειν ἐρήμως ίυχὸν καὶ αἰοκήτες· η γάν, αἰλούριας χώρας καὶ ξένας, Γὰς σοὶ μηδὲν προσηκόσσας. Γῆν δὲ ζητεῖς εὐρέθμα, ηδὲ αὐτὸς ἔχεις ειδέναι, εἴτις δήπτε αὐτη ἐσὶ, καὶ δῆπτε ποτὲ ἐυρεθήσεται. Όυκ ἄρα σοι δόρος προκειθαί εἴποιε πεφασμένος πρὸς ὃν ἀποσκοποῖης, αλλ' αφ' ἐ μᾶλλον αἴποδεις αἴπαλλάζει, ο παρὼν δέτος.
 Στίχ: 345. Η ΣΤ' ΜΕ ΔΡΑΣΚΑΖΕΙΣ; Πολλῷ ἔχει ὁδε τῶν ἀντωνυμιῶν η χρηστις τὴν εμφασιν. Εμὲ Σὺ Θεύγεις; ἐμὲ; σὺ;
 Στίχ: Αυτ: . . . ΔΑΚΡΥΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΝ Δ' Αρ. . . . Τρέπεται πρὸς ικεσίαν, εἰς σίκτον τὸν περὶ αὐτῇ καύμψαι ἐπιχειρεῖσσα, ὃν ἀν εὖλοις, διδέ ἐπιπλήζεισι πεάσεν ἐλπίσεσσεν.
 Στίχ: 351. ΣΕΓΟ ΕΚΗΤΙ ΓΕΝΕΙ ΛΙΒΥΩΝ ΙΤ: (Ορεά ἀνωτ: σίχ. 41—46.)
 Στίχ:

Οὐδὲ σ' ἐμῷο ἔρως, καὶ δεξιὰν ἥσε ἐπεπλιθυια,
Οὐδὲ τεθνητομένη αὖτος Διδώ σε κατίχει
Νιῶ δὲ ἔτι χαμεροῖς ἀρτιώσις ναῦς ὑπὸ ἄσροις,
Καὶ μέσσον βορέων πλεῖν αἴσιδεις οἴνοπα πόντον.
Νηλεεῖ! Ὁτι δὲ ἄρ, αἷκε σὺ ἀγρός μὴ ὁθνάις,
Μὴ δὲ οἴκας μάζευες ἀδήλως; καὶ εἰ μένε Τροΐη;
Τροΐη μαζεύοιτο κανεὶν ἀλλικατοέσση;
Ἡ σύμε δρασκάζεις; δακρύων πρὸς τῶν δὲ ἄρειγό σε,
Πρὸς σῆς δεκτερῆς (οὐ γάρ λαῖπτ' ἄλλο ταλαινή)
Πρὸς τε λέχας κοινός, πρὸς τὸ ἀρξαμένων ὑμεναιῶν·
Εἴ των ἔρεξα χάριν, πάρει ἐμόν δέ σοι ἥδυ τι ἔσκεν,
Οἶκον τὸν δὲ ἐλέαρε ἔρεψιμον, ἥδε τε τῶν δε,
Λίσσομαι, (ἄγε λιταῖς ἔτι χώρῃ) ἀββαλε βαλιώ.
Σαῖο ἔκητι γένει Λιβύων, Νόμαδων τε δωάσαις
Ἐχθρού, ἀτὰρ Τυρίοισιν ἔκητι δὲ σαῖο ἐμοὶ γε
Ωχετο αὐδῶς, καὶ κλέος ὀρανὸν ὃ πρὶν ἐπήρτο.
Τῶν δά με καλλείπεις, ω̄ ξεῖνος, θάνατιῶσαν;
Κλῆσις ἐπέιγε δὲ μοι πέριλεπταί, ἐκ πρὶν ἀκόιτά.
Τίπτε μένω; ἦ δοφρέ ἐμαὶ Πυγμαλίων κάστηντος
Τάχεα πέρση, ἦ Γαύτελος ἀλώση Ἰάρβας;
Καυμάτῳ, αἷκεν ἔην γε σωειληφῦι, ἀπὸ σαῖο,
Πρὸν με λίπης, γόνον ἀτ τις ἐμοὶ μένεν οἴκοι αἴθυρων
Μίκκιλος Αἰνείας, εἶδος σὸν μεγίστου ὅμοιος,
Οὔτοι πάμπαν ἀλλασσα ἔδοξε, γάδειρας ἀρήμη.
Ως ἔφατ', αὐτὰρ ὅγε Ζηνὸς δὴ παρφασίησι,
Πῆξεν ὄπωπας κῆρο δὲ ὑπεράδων, Θλίβε μενοιῶ.
Τῶν δὲ τέως παῦρα προσαμένψατο, καὶ μετέειπεν:
Αὐτὸς σὸι τάδε, ηδὲ ἔτι πλεῦνα, ἀτ' ἀντὶ προτιέρας,
Οὔποτε, ω̄ Βασίλεια, ἔγων αρνήσομαι ὄφλειν.
Οὐδὲ ἔπι δὴ μεμνῆθαι, ἔκων ποτε παύσομ' Ἐλίσσης,
Εἰσόκει ἐμῷ μνήσωμαι, αὐτοῦ γυῖα δὲ θάλπει.
Παῦρα δὲ ἔρα, πλέωπερ ἔχων: οὐτ' ἔνθεν αὐτοψάμενος

Λάθρα

Στίχ: 358. ΚΑΙ ΜΗΝ, ΑΙΚΕΝ ΕΗΝ ΦΕ κτ: Εἰς τόπο δὲ ἔτεινε τὸ αἴνωτέρω φηθέν. (σιχ. 351.) Σημείωσαμ δὲ, ὅτι πολλὰ τῶν ὑπὸ Διδοῦς πρὸς Αἰνείαν ἐνταῦθα λεγομένων, παραπλήσια εἰσὶ, τοῖς ὑπὸ Μηδείας πρὸς Ιάσωνα ἐηθεῖσι, τὸν ὄμοιός ἔγκαταλείποντα. (παρὰ Απολλων. ἐν τοῖς Αργον. Βιβλ: Δ. σιχ. 355—390.) Απεξ Οὐρσῆνος μὲν εἰς πλάτος παρέειησεν ἐν τοῖς Παραθέσεσιν, αὐτοῖς δὲ αἰτιγάψατο ὀκνημέν, εἰς ἔπη παρεκτενόμενα ἐκ ἐλάσσονα τῶν ἔξ πρὸς τριάκοντα.

Στίχ: 363. . . . ΚΗΤΡ Δ' ΕΠΕΡΕΙΔΩΝ, Θλίβε μενοιλί. Δογισμοῖς κρείτιοσιν ἐπιβραυμένος, τὸ ἔξ ερώτος αὐτῷ ἐντακὲν κατεπίεσε πάθος.

Στίχ: 366. ΟΤΠΟΤΕ, Ω̄ ΒΑΣΙΛΕΙΑ κτ: . . . Εὐτεῦθεν ἦ Αἰνεία, πρὸς τὸν παρὰ τῆς Διδοῦς ἐλεγμάτος, απολογία, ἀχειρὶς ἐπὶ σιχ. 396. ἐν ᾧ πρόγε πάντων, αὐτιας τρόπος ἀγνώμοιος. ἐαυτὸν ἐπιχειρῶν απαλλάξα, απαντᾷ πρὸς ἐκεῖνο, σιχ. 348. (Εἰτιν ἔρεξα χάριν κτ:)

Στίχ: 369. . . . ΟΤΤ ΕΝΘΕΝ ΛΦΕΡΨΑΙ κτ: Β Οὐδὲ τῶν Φυγίων κλέψαι, φησίν, ὅλως ἐλπίσαι, γὰρ διαερηθεῖσαι. Ἀπαντᾷ δὲ διὰ τόπο πρὸς τὸ σιχ. 336. (Ἔπει δὲ λαθέμειν μὲν ἐπιέλπεο.)

Βιβλ: Δ.

I

Στίχ:

- Italiam Lyciae jussere capeſſere fortes.
 Hic amor, hæc patria eſt: ſi te Carthaginis arces
 Phœnissam, Libycæque aspectus detinet urbis,
 Quæ tandem Aufoniâ Teucros confidere terrâ,
 350 Invidia eſt? et nos fas extera quærere regna.
 Me patris Anchisæ, quoties humentibus umbris
 Nox operit terras, quoties aſtra ignea furgunt,
 Admonet in ſomniſ, et turbida terret imago.
 Me puer Ascanius, capitisque injuria chari,
 355 Quem regno Hesperiæ fraudo, et fatalibus arviſ.
 Nunc etiam interpres Divum Jove miſſus ab ipſo,
 (Teſtor utrumque caput,) celeres mandata per auras
 Detulit: ipſe Deum manifesto in lumine vidi
 Intrantem muros, vocemque hiſ auribus hauiſ.
 360 Define meque tuis incendere, teque querelis:
 Italiam non ſponte ſequor.
 Talia dicentem jamdudum averſa tuerit,
 Huc illuc volvens oculos, totumque perrerrat
 Luminibus tacitiſ, et ſic accenſa profatur:
 365 Nec tibi Diva parens, generis nec Dardanus auctor,
 Perfide: ſed duris genuit te cautiſ horrens
 Caucasus, Hyrcanæque admorunt ubera tigres.
 Nam quid diſſimulo? aut quæ me ad majora reſervo?
 Num fletu igemuit noſtro? num lumina flexit?
 370 Num lacrymas victus dedit? aut miſeratus amantem eſt?
 Quæ quibus anteferam? jam jam nec maxima Juno,
 Nec Saturnius hæc oculis pater aſpicit æquis.
 NVSQVAM tuta fides. Ejectum littore, egentem

Exce-

* * *

Στίχ: 371. ΟΥΤΩΝ ΑΡΑ ΠΡΟΤΒΑΛΟΜΗΝ κτ: Γ. Γάμψε τὰς σωὶς αὐτῷ διατείνεται μηδέποτε ἀντὸς υποσιώμενος καὶ τὰ εἰρημένα ὅτας ἀνασκευάζει τό, τε σίχ: 338. (ἢ δεξιᾷ ἡς ἐπεπιθυμιῶ.) καὶ τό, σίχ: 346. (πρὸς σῆς δεξιτερῆς.) καὶ τό, σίχ: 355. (ἐκ πρὸν ἀκοίτων.)

Στίχ: 373. ΕΙ ΓΑΡ ΕΜΟΓΣ ΘΕΜΙΣ ΉΝ Μ' ΕΠΙ ΟΙΩΝΟΙΣΙ ΒΙΩΝΑΙ, Εἴπερ, οἷα μοι ἐφιεμένω ἐσί, τοιαῦτα μοι πρέχωρες ἐν ταῖς κατὰ τὸν βίον πράξειν οἰωνιζομένω τὰ πράγματα. Πάντα γαρ δὶ οἰωνισμῶν προηγήντων ἐπεράττετο τοῖς ἀρχαῖοις. Τὸ δὲ ἀμέτως ἐφεξῆς ἔπος τῷ παρόντος ἐσίν εἰπεξήγησις.

Στίχ: 375, ΤΡΩΓΙΟΝ ΑΣΤΥ ΠΡΩΤΟΝ κτ: Ταῦτα γαρ, ὅτι μάλιστα ὑπῆρχεν αὐτῷ τὰ κατ' ἐφεσιν, δῆλον ἐξ ὧν ἐπὶ τῷ ἐν Δήλῳ Ναῷ ἐνξάμενος ὡς παρὰ τῷ Ἀπόλλωνος: ἐν τῷ Γ. τῆς Αἰν: σίχ: 91—95.

„Δὸς γ' ἴδιον δόμον, ὃ Θυμβρήιε, δὸς δέ τε τείχη·
 „Δὸς γένος, „Ασυ δίς ἀλλα δέ Πέργαμα ἔμπεδος σῶζε,
 „Δείψαν ἀπίλωείης Δαναῶν, αἵνε τ' Ἀχιλῆος.

„Δὸς πάτερ εἰωνὸν

Στίχ: 378. ΓΡΥΝΙΟΣ ΓΕ ΑΠΟΛΛΩΝ, Ό εν Γραιώ, ή Γραιείᾳ τῇ πόλει τιμώμενος, καὶ ἐξ αὐτῆς, ὁσπερ καὶ ἐκ συγχών ἄλλων παρανυμένος τὸ δέ τοι Γραιον (ὡς Στράβ. Γεωγρ. Βιβλ: ΙΓ. πολιχνιον ἦν Μυριανών, ἢ καὶ Ἱερὸν Ἀπόλλωνος, καὶ Μαντεῖον ἀρχαῖον, καὶ νεώς πολυτελής

- Λάθροι ἔμοι γ' ἐπέιwa ἔλπεθαι· μὴ τὸ δοκῆσῃς.
Οὐτ' ἄρα πρόβαλόμιων γαμίτης ποτὲ δᾶδαις ἀκόιται.
Ἡὲ τ' ἔγω τοιαῖς δ' ἐπὶ σωθεσίησιν ἀφίγματι.
Εἰ γὰρ ἔμοις, θέμις ἦν μ' ἐπὶ οἰωνοῖσι βιῶναι,
Καδ' δ' ἴδιων βύλων μελεδήματα· εὖ διαθέθαι,
Τρώϊον "Ἄσυ πρῶτον, ἔμῶν τ' ἵδε Φίλτατα πάγχυ
Λείψανα ἀζοίμιων, Πριάμοιο τε δώματ' ἄν ἔζαν.
Καί κεν ὅγ' ἡττηθεῖσι, παλίμπεδα Πέργαμα θῆκα·
Νιῶ δ' οιῶ Ἰταλίω Γριώτιος γε Ἀπόλλων,
Ἰταλιῶν κλῆροι Λύκιοι με κέλονται ἔλεθαι.
Οὐμὸς δδ' Ἰμερος· ἥδε τε πάτρη. Εἰ φὰ σε πύργοι
Καρθαγένης, Φοίνισσαν ἔχοντα, ιδ' "Ἄσεος ὄψις
Τᾶς Λιβυκῆς μάλα τῷδε κατίχει, τις νέμεσίς γε,
Αυσονίοιο τέως Τεύκρως ἐπιβήμεναι αἶης;
Ηχ' ἡμῖν θέμις ἔσκε, ματᾶν ὁδνήια κάρτη.
Εἰκὼ μ' Ἀγχίσθ τοκέως, παρσᾶτα καθ' ὕπνους,
Εὗτ' ὅρφονται διερῆσι καλύπτει γιῶ ἐπιθέσαι
Νὺξ, δοῦ τ' αὔρεδ' ὕπερ πυρσένυματα ἀγλαὰ ἄστρων,
Νωλεμέες ὄτρωνει, μέγα δ' ἔκπαγλος καταθράττει.
Αλλὰ καὶ Ἀσκάνιος πάϊς ἥδισόν γε κάρη μοι,
Ἐσπερίς κράτεος σέρετ', ἀγρῶν μοιριδίων τε.
Νιῶ δὲ παρὰ Ζηνός τε Θεῶν γε διάκτορος ἐλθὰν,
(Νὴ κράτ' ἀμφοτέρων) πτερόεις ἐνετείλατο ταῦτα:

I 2

Τὸν

* * *

τελὴς λίθῳ λευκῷ· (ἐξ οὐ καὶ Στέφ. Βιζ. τὰ αὐτὰ) "Ὕν δὲ πόλις κατὰ τιλὶ ἐν Ασίᾳ Ἀιολίδαι κειμένη, ἐγγὺς Κλαζομενῶν, μεταξὺ Ἐλέαστε καὶ Μυριών.

Στίχ: 379. ΚΛΗΡΟΙ ΛΥΚΙΟΙ 'Αντὶ τᾶς, οἱ τᾶς Ἀπόλλωνος, τᾶς ὁσσερεὶ ἐκ τῆς Γεωνείας Γεωνέας, οὐτω καὶ ἐκ τῆς Λυκίας, ἐν δὲ διάσημον αὐτῷ τὸ χρητήριον, Λυκία προσαγορευομένη, καὶ οὖς δὲ Θεωτιαδεῖς κλήρες ἐκεῖσε, Λυκίας καὶ αὐτοῖς ὁμοίως διδόντος παρονομάζεθαι. (Ορα Γ. Λιν. σίχ: 91.)

Στίχ: 380. 'ΕΙ 'ΡΑ' ΣΕ ΠΤΥΡΓΟΙ
(381. ΚΑΡΘΑΓΕΝΗΣ, ΦΟΙΝΙΣΣΑΝ 'ΕΟΤΣΑΝ, κτ: Τῶν πρὸς τὸν ἄνδρας λεγομένων παρὰ τοῖς Διαλεκτικοῖς ἐπιχειρημάτων, τὸ ἐνταῦθα ἐσὶ προτιθέμενον· χωρὶς δὲ τὸ αὐτὸς συμπεραῖνον καὶ ἀπὸ τᾶς ἐλάσσονος πρὸς τὸ μετ'ους).

Στίχ: 384. "ΗΧ' ΗΜΙΓΝ ΘΕ' ΜΙΣ 'ΕΣΚΕ κτ: Πάντως δὴ καὶ ἡμῖν αὐτοῖς ἔχειν, ὁσσερεὶ καὶ ὑμῖν.

Στίχ: 385. 'ΕΙΚΩ' Μ' ΑΓΧΙ' ΣΟΤ ΓΕΝΕΤΟΤ κτ: 'Ου μόνον αἱ παρὰ τῶν Θεῶν, Φησὶν, ὀμφαὶ τε καὶ ὄσσα, τόδε μοι ἐπιτάσσοντι, ἀλλὰ καὶ δὲ τᾶς πατρὸς ὄψις, διὰ νυκτὸς μοι παρισαμένη ἐν ὕπνοις, καὶ διαλέπτες παρανέσσα, καὶ ἐποτρυπόσσα, καὶ ἐλινύοντι δεινὸν ἀπελλέσσα.

Στίχ: 390. ΣΤΕΡΕΤ' ΑΙΓΡΩΝ ΜΟΙΡΙΔΩΝ ΤΕ. Καὶ ὁ ἕος δὲ Ἀσκάγιος τῶν δικαίων ἀποσερεῖθαι ποτνιάται πρὸς ἐμός τᾶς πατρὸς, ἐμποδῶν αὐτῷ γινομένη, τῆς Τάς πεπρωμένης οἱ κράτεις ὑπὸ τῶν Μοιρῶν καταχέσεως.

Στίχ: 392. (ΝΗ ΚΡΑΤ' Αμφοτέρων) "Ητοι ἐμός καὶ σῆς η Διὸς καὶ Εέμος, Φασὶν, ἀλλὰ τὸδ' ὡκὲ ἀρέσκει· η Ἀγχίσθ τε καὶ Ἀσκανίς· η τέως Ἀσκανίς καὶ μός· τὸ πρῶτον ἐλοίμιω ἄν.

Στίχ:

- Excepi, et regni demens in parte locavi:
 375 Amissam classem, socios à morte reduxi:
 Heu furiis incensa feror! nunc augur Apollo,
 Nunc Lyciae sortes, nunc et Jove missus ab ipso
 Interpres Divum fert horrida jussa per auras.
 Scilicet is superis labor est: ea cura quietos
 380 Sollicitat. Neque te teneo, neque dicta refello.
 I sequere Italiam ventis, pete regna per undas.
 Spero equidem mediis, (si quid pia numina possunt,)
 Supplicia hausurum scopulis, et nomine Dido
 Sæpe vocaturum: sequar atris ignibus absens;
 385 Et cum frigida mors animâ seduxerit artus,
 Omnibus umbra locis adero: dabis, improbe, poenas.
 Audiam, et hæc manes veniet mihi fama sub imos.
 His medium dictis sermonem abrumpit, et auras
 Aegra fugit, seque ex oculis avertit, et aufert,
 390 Linquens multa metu cunctantem, et multa patantem
 Diccre: suscipiunt famulæ, collapsaque membra
 Marmoreo referunt thalamo, stratisque reponunt.
 At pius Aeneas, quamquam lenire dolentem
 Solando cupit, et dictis avertere curas,
 395 Multa gemens, magnoque animum labefactus amore;
 Jussa tamen Divum execuitur, classemque revisit.
 Tum vero Teucri incumbunt, et littore celsas
 Deducunt toto naves; natat uncta carina;
 Frondentesque ferunt remos, et robora sylvis
 400 Infabricata, fugæ studio.
 Migrantes cernas, totaque ex urbe ruentes.

Ac

* * *

Στίχ: 393. ΤΟΝ ΔΕ ΘΕΟΝ ΠΡΟΤΙΠΤΟΝ κτ: "Ουτω καὶ Πελαμος πρὸς Ἐκά-
 βιω, τῆς πρὸς Ἀχιλέα καθόδε αποτρέπεσσαν. Ἰλ: ο. 223.
 „Νω δὲ (αὐτὸς γὰρ ἀκοσα Θεῖ, καὶ ἐσέδραικον ἄντιω.

Στίχ: 400. ΟΤΔΕ ΘΕΗ ΤΕΚΟΣ, ΟΤΔΕ ΣΕ ΔΑΡΔΑΝΟΣ κτ: 'Ομοία καὶ ἡ
 Πατρόνα καὶ Ἀχιλέας καταφορὰ παρ' Ομήρῳ, τῷ ἀπονόδε μισθῶντος,
 καὶ αμετάπτεισα' Ἰλ. Π. 33.

„Νηλεὺς, εἰς δέεια σοι γε πατήσῃ λῷ ιππότα Πηλεύς,
 „Οὐδὲ Θέτις μήτηρ γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα.

„Πέτραγ τὸν ἥλιβατον ὅτι τοι νόος ἔστιν ἀπίστιος.
 'Ο δὲ Καύκασος τὸ Σκυθικὸν ἔστιν ὄρος, τὸ ἀπὸ τῷ Εὔξενῳ πόντῳ ἀχρι-
 τῆς Κασσιας παρατάνον θαλάσσης, ἐφ' ἣ Προμηθεὺς ἐμυθεύθη ὑπὸ Διος
 προσωπαγγελεύθιών. Διὰ δὲ τῶν πυλῶν τῷδε τῷ ὄρε, τῶν τε πρὸς Ἀνα-
 τολὰς αἱ Κασσιαὶ λέγονται, καὶ τῶν πρὸς Δυσμὰς τετραφυμένων, αἱ καὶ
 δύμωνύμως τῷ ὄρε, Καυκάσοις πύλαι, τὰ Οῦννων τε καὶ Τατάρων εἰσερχό-
 ησσαν ἔθη κατὰ τῆς Εὐρώπης ἐν τοῖς πρὸ τῷ χρόνοις, ἀγοντά τε καὶ
 φέροντας πάντας πραγμάτων.

Στίχ: 402 ΤΡΚΑΝΙΟΙ ΤΈ ΕΚΘΡΕΨΑΝ ΕΟΙΣ ΤΠΟ ΟΤΘΑΣΙ ΤΙΤΡΕΙΣ· Τα-
 τὶ τὸ ἔπος τοῖς ἐπενεγχθέσσιν ἀντ: 'Ομηρικοῖς προθήκηις ὑπὸ Ουργιλίῳ
 γενέθαι, φησὶ Μακρόβ. Βιβλ: Ε. Κεφ. ΙΑ. Διὸ καὶ τὸτον, ὃς πληρέστερον
 ἔκεινος διειληφότα, καὶ περὶ τῆς ἀνατροφῆς, ἐγκρίνει, ἔκεινος μόνης μημο-
 γεύσαντος τῆς γενέσεως. Ή δὲ Τρκανία πρὸς μεσημβρίαν τέτραπτα τῷ
 Κασσία

Τόν δε Θεὸν πρᾶπτον διὰ Φωτὸς ἐσέδρακον ἄντιω
Ἐισελθόντα δόμον, καὶ γῆρας δὲ γάσι δέγματι.

Πυρπολέαν με πέπαυσο, σέ τε, σφᾶς μειφηλῆσιν.
Οὐτὶ γ' ἐκῶν προβέβηλα ἐπ' Ἰταλίης ἐφικέθαμ.

395

Τοῖα δὲ ἀμειβόμενον δὴν δέρκετο ἔχθοδοπλόσα.

Οσσε δὲ τε σρέφεν ἔνθα καὶ ἔνθα, ὅλον δὲ μὲν ἄθρε
Σιγηλοῖς Φάεσιν Φλογόεσσα δὲ ἐπειτα ἔσπεν.

Οὐδὲ Θεὰ τέκος, όδε σε Δάρδανος ἔκγονον ἔχεν,

Ασπονδε τρηχὺς δὲ σε γένατο Κάυκασος ἔμπης,

Τρικάνιοι τὸ ἐκθρέψαν ἐοῖς ὑπὸ γάσι Τίγρεις.

Τῷ γὰρ κρύψομαι; ἢ ἐφ' ἂ μέίσω μὲν ἐκταμιεύσω;

Μὴ πένθει σονάχησεν ἐμῷ; μὴ δέσσ' ἀπεγνάμφη;

Μὴ ἔπι δάκρυσεν, ηὔτε ἐξελέγρεν ἐρῶσαν;

400

Ἄλλ' ὁ, τι μὲν πρῶτον, τὸ δὲ ὑπερον ὡδὲ ἐπιλέξω;

Ηδη δὲ γάρ "Ηρη μεγάλη, όδε ἄρε Κρονίδης περ

Ταῦτα πατήρ ἀνέχοιτο δικαίοις ὅμμασι λεύσσων.

Ωχετο δὴ πίσις Προτὶ ἀκτὰς τῶν μάλ' ἐδεῖτο,

Δέγματι ἀποκραθέντας ἐπειτα δὲ κάρτα λαζίφρων

410

Μοίρια μὲν τὸ ἐχέμεν καὶ κοιρανίης μετὰ δῶκα·

Ναῦς τε κατηρτισάμιλα, θανάτῳ δὲ ἐτάρχες ἐσάωσα.

Οἴμοι δὴ! Ἐρινύσσιν ἐλαύνομα. Ἀρτὶ Ἀπόλλων

Μάντις, νιῶ Λύκιοι κλῆροι, νιῶ καὶ Διὸς ηκων

Ἀγγελος ἐντολίας αἰνάς γε Θεῶν δὰ κομίσαι.

415

Ως εἰ, Οὐρανίες περ ἀγῶν τις τοῖος ἐκίνα.

Ἡε τε οἱ δεῖα δώντες τοῖα μενοίνων.

Οὔτε σ' ἐνίχω, οὐδὲ τὰ δηθέντας ἀνσκενάζω.

Φεῦγε

* * *

Κασίς πελάγες, τῷ καὶ Τρικανικῷ ἐπικληθέντος διὰ τῶν ἐκείνης γειτνία-
σιν. ἔχει δὲ ἡ Τρικανίας τὰ Παρθυέων χώραν ἀντῆς Νοτιωτέραν, ζυγοῖς
μακρῶν διῆσμάνιων ὄρέων, ἐν οἷς εἰς πλῆθος Τίγρεις τε δὴ, καὶ Δεοπάρ-
δες, καὶ Πάνθηρας ἐπιπολάζειν ισόρηται.

Στίχ: 409. . . . ΠΡΟΤΙ' ΑΚΤΑ΄ κτ: Τοιαῦτ' ἀττας καὶ Καλυψὼ Φέρεται
(παρ Ομ: Οδ. Ε. 51χ. 130.) Οδυσσεῖ ἐπιχαλεπάνισσα ἀπελευσομένῳ, καὶ
ἄπειρ ἀντὴ εὗ τὸν ξένον ἐποίησε καταριθμέσσα

,Τὸν μὲν ἔγων ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶται

,Οἶνον, ἐπεὶ οἱ νῆσοι θοιῶ, ἀργῆτι κεραυνῶ,

,Ζέυς ἐλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.

,Τὸν μὲν ἔγωλ Φίλεόντε, καὶ ἐτρεφον κτ:

Στίχ: 413. "ΟΙΜΟΙ ΔΗ. ΕΡΙΝΤΣΣΙΝ ΕΛΑΥΝΟΜΑΙ Οὐκ ἔχει ὅπως,
τῆς Φλεγμανέσσης ἐν ἀυτῷ ὀργῆς τὸ ὑπερβάλλου, ἐκδηλότερον σήσειν, η
δμολογήσασσα ἐσαυτῶν Ἐρινύέσσιν ἐλαύνεθα.

Στίχ: Αὐτ: ΑΡΤΙ ΑΠΟΛΛΩΝ κτ: Ἐν χρήσει τιθησι τὰ ὑπὸ Αι-
νέας (ἀνωτ: 51χ. 378. κξ.) δηθέντας, κατεργωνευομένῃ ίδιᾳ ἐκαστα, καὶ ἐπι-
σαρκάζεσσα.

Στίχ: 416. ΩΣ ΕΙ ΟΤΡΑΝΙΟΤΣ ΠΕΡ κτ: Ουκγυ ἐντεῦθεν ἐπικριζεν τὸν Μά-
ρωνα ἡγητέον (Ορεα καὶ ἐν Β. Γεωργ. 51χ. 573.) Ταῦτα γάρ τὰ Διδῶ
ἐν ἀκμῇ τῆς Φλεγμονῆς ἀποχρεεμπτομένιων εἰσάγει, καὶ ὡς ὑπὸ τῶν Ερι-
νύων ἐλαυνομένιων ὑποδεκνυσι τοιαῦτα καὶ φρονεῖν τολμᾶσσαν καὶ ἐξερεύγεθα.

Τῷ

Βιβλ. Δ.

Κ

Ac veluti ingentem formicæ farris acervum
 Cum populant, hyemis memores, tectoque reponunt:
 It nigrum campis agnæ, prædamque per herbas
 405 Convectant calle angusto: pars grandia trudunt
 Obnixæ frumenta humeris; pars agmina cogunt
 Castigantqne moras; opere omnis semita fervet.
 Quis tibi nunç Dido cernenti talia sensus?
 Quosve dabus gemitus, cum littora fervere late
 410 Prospiceres arce ex summa, totumqne videres
 Misceri ante oculos tantis clamoribus æquor?
 Improbe amor, quid non mortalia pectora cogis?
 Ire iterum in lacrymas, iterum tentare precando
 Cogitur, et supplex animos submittere amori,
 415 Ne quid inexpertum frnstra moritura relinquat.
 Anna, vides toto properati littore circum:
 Undique convenere: vocat jam carbasus auræ,
 Puppibus et læti nautæ imposuere coronas.
 Hunc ego si potui tantum sperare dolorem,
 420 Et perferre, soror, potero. Miserae hoc tamen unum
 Exequere, Anna, mihi: solam nam perfidus ille
 Te colere, arcanos etiam tibi credere sensus:
 Sola viri molles aditus, et tempora noras.
 I, soror, atque hostem supplex affare superbum.
 425 Non ego cum Danaïs Trojanam exsindere gentem
 Aulide juravi, classemve ad Pergama misi;
 Nec patris Anchisæ cineres manesve revelli.
 Cur mea dicta negat duras demittere in aures?
 Quò ruit? extremum hoc miserae det munus amanti:

Exspec-

* * *

Τῷ δὲ ὅντι τὸν αἴδως οὐ μανόμενότις, καὶ τὰς φρένες παρακεκομένους
 ἀποφανεῖται εἰκῇ ἐπὶ γῆς καὶ ἀπρονόήτως τὰ αὐθιώπινα φέρειδα.

Στίχ: 418. ΟΤΓ' ΤΕ Σ' ΕΝΙΣΧΩ, Ο' ΤΔΕ' ΤΑ' ΡΗΘΕΝΤ' ΑΝΣΚΕΤΑΖΩ. Ποιεῖ
 δὲ ἐν ὅμως ἐκάτερον ἐκ τῷ πλαγίῳ καὶ ὑπέλως, ἄχρι σιχ. 426. τῶν κα-
 κῶν τὰ ἔχαται, ὡς αὐτῷ ἐπισκήψονται Λίνεια, μετὰ σωτόνια τῆς νεμέσεως
 προσαναθυάσια, καὶ ἀπειλητικῶς προεπισείσθαι.

Στίχ: 419. ΦΕΥΓΕ ΜΑΛ' ιτ: Τεχνικὴ τις ἐξὶν ἀπαγόρευσις (φησὶ Σέρβιος.)
 η γινομένη δὲ ἐπιτρέψεως. Όν γαρ ἐπειδοκεν ἔσικεν, δὲ τις χαλεπαινων ἐν-
 δίδωσι, καὶ θυμόμενος ἐπιτρέπειν δὲ δῆλος ἐξὶν ἀπαγορεύων, οὐ ἐπιτρέπων
 ἀπαγορευειν καὶ ἀπαντίνειν· Όυτω καὶ Ἀχιλλεῖ Αγαμέμνων, Ιλ. Α. 173.
 „Φεύγε μάλ’, εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται· δέ σ’ ἔγωγε
 πλίσσομαι εἴνει· ἐμοὶ μένειν

Στίχ: 420. ΕΓΩ Δ' ΕΠΙΕΔΠΟΜΑΙ Έν ἀπελήπτης χήματι, ἐπαρρ-
 ταὶ ἀπίστοτι τῷ κακίᾳ, ἀπειρ ἐλπίζειν, Φησὶν, αὐτῷ ἐπελεύθεροι· σωκε-
 μέννυσι δὲ τοῖς ἐπαρρτικοῖς ἀπελήμασι, καὶ τὸ βλάσφημον: (ἄν αἱ θε-
 γέωσι θεοί περ.) Ἀδελφὰ τέτοις καὶ ἀπειρ η (παρὰ Ληστρον. ἐν Δ. τῶν
 Αργοναυτ. σιχ. 382.) Μάδεια καὶ τὸ Ιάσωνος καλεύχεται τοις ἐγκαταλεύσοντος.

„ Οὐκεῖ θυμόδεα νόσον ἔλοιο.
 „Μὴ τόγε παριβασίλειος Διὸς τελέσετεν ἀκοιτίς,
 „Ηἱ ἐπαγδιάσις, μνήσαιο δὲ καὶ ποτ' ἐμεῖο
 „Στρευγόμενος καμάτεοισι δέρος δέ τοι ίσον ὄνειροις

Οἰχοτε

- Φεῦγε μάλ', εἰ τὸ φίλον ἀπεῦδ' Ἰταλίων δε ἀῆταις.
 Κύμασι δίζεο κάρτος ἔγῳ δὲ πιέλπαμαὶ ἡπυ
 Ἐν μέσσοις σκοπέλοισιν (ἄν ἄρ φενέωσι Θεοίπερ.)
 Ποινὴ σ' ἐκτίσειν, Διδῷ δὲ τε δηθὶς ἀνακράξειν.
 Φλοξὶ μελάναις ἔψομ' ἀπέχσας ἐπάν δὲ ἄρα οἴτος
 Ψυχρὸς ἀνεκασάσεται ψυχὴν συμγερῶν ἀπὸ γυνῶν,
 Σοὶ σκιῇ ἀν παρεσθμαῖς ὑφέξεις χέτλιε ποινὰς.
 Πένσομαί. ἀγγελή δέμοις ἥξει νερτεροῖσι.
 Τῶν δε μεταξὺ λόγων πλέω ἀπὸ ἔχετο ἄρεν.
 Ἐσσυτο δὲ ἐξ ἄνρας, καὶ τῷλε ἀπώχετο ὅσσων,
 Πολλάτ' ἐπελλινυοντα, ἐτοῦμον ἔρεν τε λιπάσα.
 Τὼ δὲ ἀπογυιωθεῖσαν ἀνέχοντ' ἀμφιπολάξα,
 Μαρμαρόεντος ἔσω θαλάμος σρωμνᾶς τ' ἐπιθέντο.
 Διος δὲ Αἰνείας, ἄχος αὐτῆς αἶκε λεῆναμ
 Πολλὰ παρηγορέων ἴμερετο, παρφάμενός τε
 Ἀχθηρὰς μελέδας πόρρω Φρενος ἥς ἀποσεῦσαμ,
 Αἰνῶς τε σενάχων, σφοδρῷ τε ἔρωτι ὑπέκινων.
 Ἀλλὰ Θεῶν τελέων ἐντάλματα βάσκεπὶ νῆας.
 Τῆμος δὲ ἄρ Τεῦχροι μάλα ὀτραλέως δὴ πεῦσαι,
 Ναῦς δὲ ὑψιπρύμνυς διὰ θινῶν προπρθέρυσσαν.
 Νήχετ' ἀλείφασι δέ σάρη χρισὴ λιπαροῖσι.
 Σπέρχοντες δὲ ἐσῆγον ἐρετμὸν ἔτι φυλλοφορεῦντα,
 Δρῦς τ' ἀκατεργάτης ἐξ ὕλης, ὡς ἐπὶ φύσαι.
 Ἀνιάντας κεν ίδοις, κάκσενομένης ἐξ Ἀσευς.
 Ως δὲ μύρμηκες βεῖης σωρῷ πρετυχάντες,
 Ἐκπέρθησιν ὄλον, χαμῶνος μνήμουνες ὥρης,
 Ως ταμιεῦσαι. Ἀγημά τι δὲ ἄρ μέλαινας πέδην δρπον,
 Αμφὶ πόλις σενοῖσιν ἐλίσσοντ' ἀτραπιτοῖσι,

Κ 2

Ληΐδα

* * *

„Οἰχοπέδες ἔρεβος μεταφράσιον. Ἐκ δὲ αἱ πάτερες
 „Δυτίκες ἔμαις αἱ ἐλασσοναγέρεινίες

Στίχ: 422. . . . ΔΙΔΩΣ ΔΕ' ΣΕ ΔΗΘ' ΛΑΚΕΡΑΣΣΕΙΝ. Ἐν μέραις καταποντό-
 μενον κύμασιν.

Στίχ: 423. ΦΛΟΞΙ ΜΕΛΑΙΝΑΙΣ Ταῦς τοῖς παναργεῖσιν ἐπιφανομέναις
 διοσημείαις κατὰ τὰς σφοδρὰς τραυμάτες, καὶ προμηνύθσαις αὐτοῖς τὰ
 ἐξώλειαιν.

Στίχ: 425. ΣΟΙΣ ΣΚΙΗ ΑΤΩ ΠΑΡΕΣΤΥΜΑΙ Όυδὲ θαρρεῖσαι τὰς κατὰ σὺ
 ὁργῆς ἀπολήξω.

Στίχ: 440. . . . ΦΥΛΛΟΦΟΡΕΤΝΤΑ. Ουτῶν γάρ, ὡς ἐπὶ τῆς ὕλης ἐλήφ-
 θη ἀποτημθάντα, σιοῆγον τὰς ξύλα, μήπω φθάσαντες ἀποφυλίσαι τε καὶ
 ἐπλέψαι, καὶ εἰς ὅπλα παρασκευάσαι ταῖς ναυσὶν ἐσόμενας τύχεντα.

Στίχ: 443. ΩΣ ΟΤΕ ΜΤΡΜΗΚΕΣ ετ: Τὰς ἐκ τῶν μυρμήκων εἰκόνας τάυτα,
 τῇ τῶν μυιῶν παρ Ομήρω τιὲς παρεβάλλεσσιν, ὡς παρεκάλει τὰς περὶ
 τὸν Σαρπηδόνος συνεπιδεμόντας γενέρον Τρῶας καὶ Εθίλιας, ήλ: Π. 64.

„Σταθμῷ δὲ θρομβῶσι περιγλωγέας κατὰ πέλμας,
 „Ως εὖ οἱ αἱρητοὶ, ὅτε τὰ χλάκιας ἀγγεῖς δένεται
 „Ως ἄρα τοὶ περὶ γενέρον ὄμιλον

·ΛΛ·

- 430 Expectet facilemque fugam, ventosque ferentes.
 Non jam conjugium antiquum, quod prodidit, oro:
 Nec pulchro ut Latio careat, regnumque relinquat:
 Tempus inane peto, requiem, spatiumque furori,
 Dum mea me vitam doceat fortuna dolere.
- 435 Extremam hanc oro veniam (miserere sororis)
 Quam mihi cum dederis, cumulatum morte relinquam.
 Talibus orabat, talesque miserrima fletus
 Fertque, refertque soror: sed nullis ille movetur
 Fletibus, aut voces ulla tractabilis audit.
- 440 Fata obstant, placidasque viri Deus obstruit aures.
 Ac veluti annosam valido cum robore quercum
 Alpini Boreæ nunc hinc, nunc flatibus illinc
 Eruere inter se certant; it stridor, et alte
 Consternunt terram concusso stipite frondes:
- 445 Ipsa hæret scopolis, et quantum vertice ad auras
 Ætherias, tantum radice in Tartara tendit.
 Haud secus assiduis hinc, atque hinc vocibus heros
 Tunditur, et magno perfentit pectore curas:
 Mens immota manet, lacrimæ volvuntur inanes.
- 450 Tum vero infelix fatis exterrita Dido
 Mortem orat: tædet cœli convexa tueri.
 Quod magis incœptum peragat, lucemque relinquat,
 Vedit, thuricremis cùm dona imponeret aris,
 (Horrendum dictu) latices nigrescere facros,
- 455 Fusaque in obscenum se vertere vina cruorem.
 Hoc visum nulli, non ipsi effata sorori.
 Præterea, fuit in tectis de marmore templum

Con-

* * *

'Ἄλλ' ἐπιεικῶς ή τῇ ήμετέρᾳ αὐτῇ εἰκὼν ἐμμελέτερον τε ἐπεξείργασα
 διασκευαθεῖσα καὶ φιλοποιώτερον ἐπειδὴ οὐκ ὡδὲ μὲν συθότις δι ἐπιμελεῖας
 σωτίνε παρεστῶσα πρόκειτο, εἴκα δὲ εὖδεν ἄλλ' η τευφή παρεδείκνυτο, οὐκ
 ἀπόλαυσις ἀπονος. Ο μέντοι Ρόδιος Ἀπολλών· εν τῷ Δ. τῶν Ἀργον: σίχ:

1452. τὸς μύρμηκας παρέβαλε ταῖς μυίαις:
 „Ως δ' ὅποτε σενιλὶ περὶ χηραμὸν εἰλίσσονται
 „Γειομόροι μύρμηκες ὁμιλαδὸν ηὔτε μῦιαι.

Στίχ: 451. ΟΙΑ ΣΟΙ ΟΣΣΟΜΕΝΗΙ, ΔΙΔΩ, ΤΟΤΕ ΗΣΩΘΕΤΟ ΗΤΟΡ; Η δο
 η προσφώνησις, ανεξικασόντηνα καὶ εὖδεν λόγω φυτῶ ἐμφαίνεται τιλί ἐμ-
 ποιειμένηια διὰ τῆς τοιαύτης θέας τῇ Διδοῖ αἴθησιν.

Στίχ: 455. ΤΙΠΤΕ ΣΧΕΤΑΙ ΕΡΩΣ, ΘΝΗΤΩΝ ΟΥ ΣΤΗΘΕ ΑΝΩΓΕΙΣ,
 Ομοίως ανωτέρω καὶ κατὰ τῇ φιλαργυρίας ἐκπεφώνηται πάθει. (Γ.
 Αἰν. σίχ: 60.)

„ Τίπτε διηνητῶν σήθε ανώγεις
 „Ιερὸς χειροῦ λιμὸς
Στίχ: 459. ΑΝΝΑ, ΟΡΑΙΣ κτ: "Εσι μὲν κατὰ νέμεσιν πῶς εἰρημένον τόδε γοῆσαι,
 ὡς εἰ ἔλεγεν: (ὁρᾶς ὡς Κάσις ἐν οἷς με κακοῖς προτρεπομέτη ἐνέβαλει;))
 (ὁρᾶς ἀνωτ: σίχ: 33—55.) εἴσι δὲ ἄλλως οὐκ καθ' ὑποθήκης, η συμβολίας
 αιτησιν. (ορᾶς τὰ συμβαίνοντα; τι ἐν ποιῶμεν;))

Στίχ:

Ληγίδα συμφορέοντες. Ἀτὰρ τότεν μέρος αὐτῶν,
Πυρὸς μειωτέρας ὥθεντες, ἐρείδεται ὑποις
Οἱ δὲ κολάζοστοι οὖς κεν ὕδωσι γε ἀμβολιεργής.
Ἐκ δὲ ἦν ἔργασίης πᾶστος ἀτραπὸς ἀμφιζέει.

450

Οία σοι ὄσσομένη Διδὼ τότε ἥφετο πτορ;
·Ως δὲ ἀπεισονάχεις ἀκτὰς ὅτε ἐκθροεάσσας
Δέρκεο ἐκ πόλεως ἀκρηγε, Πᾶσαν τὸ ἐπιήδρεις
Σοὶς ἄλλα ὄφειαλμοῖσι τοσῷ δὲ ὁμάδωγε κυκαθάραι;
Τίπτε χέτλι ἔρως θνητῶν τὸ σῆδε ἀνώγεις;
Αὐτὸς ἐπιδακρυχέειν ἀνεπάγετο, αὗτε λιτέθαι
Πειρηθῆν, ίδε ἔρως ἱκέτις ψυχὴν ὑποκάμψαι,
Μή τεθνηξομένη τι ἀπέιρατον ἥλιθα λέψῃ.

455

**Πάντας αὐτοῦ δέξεσθαι περιήκετος μετέπειτα γε
Προύμνας γηθόσων τε ἐπειεύσαντο νέεσσιν.**

460

Ἐπειδὴ τὸν ἀλγοῦντα πόνον τοῦτο οὐκέτι γίγνεται.
Ἐπειδὴ τὸν ἀλγοῦντα πόνον τοῦτο οὐκέτι γίγνεται.

465

*Καὶ οἱ πειραταὶ καὶ εχομέναι τὸν τοῦ αὐλαῖαν γηράτην
Αννα ἐμοὶ κρίγηνον. Ἐπεὶ δὲ μόνικα ἀθέμιτος
Καῦνος ἔλλος τίνων, πίσευνέ τε τὰ πορεῖα γεῖθαν.*

Μένη δ' ἀρ συ ὅθεν μελίσσεται, ηδ' ὅτε ἔγνως.
Βάχ' ἵκετις, κάσις, ἐχθρῷ ἔνιαπε ύπερφρονι τῷδε:
Οὐτοὶ δικώ πέσται Ἀγαμέτης Ταύρον χό

*Ουτοις έγω πέρσαν Δαναοῖς τρώιον έζηνας
Ωμοδ' ἐν Αὐλίδι, όδε τε ναῦς ἐπὶ Πέργαμον πέμψα,*

Τῷ ἀριστερᾷ τοῦ πόδου γενέταο καθέλον.

Полтв

Στίχ: 46ο. ἘΚΚΑΛΕ'EI ΔH' ΛΑΓΦΟΣ ἈΗ'TΑΣ. Οὐ φησιν ὅτι, οἱ αἴγται τὸ λαῖφος· Φθάνεσσι γὰρ ἔτοι τῷς προθυμίαις τὸ ὑπὸ τῆς τῷ σὲνέμει διπῆς ἐνδόσιμον, καὶ πρὸς ἐκπλοιῶν ἔτοιμοι, τὰς τῶν πλοίων πρύμνας ἥδη γεγυθότες κατέβεψαν. Σωηθεῖς δὲ τότε ἦν τοῖς ναυτικοῖς σάναχομένοις τε καὶ καταγομένοις ἐπίσης, ὁ καὶ καὶ ἡμᾶς διὰ τῶν ἐκπετανυμένων σημειῶν γίγνεται.

ΣΤΙΧ: 462. ΕΙ ΤΟ' Δ' ἘΠΕΛΠΕΜΕΝΑΙ κτ: 'Ρᾶον γάρ Φέρει πεφύκαμεν τῶν ἐπερχομένων δεινῶν τὰ προσδόκιμα· ὡστερὲ δὲ ποτὲ αὖ, Φησὶ, τὴν συμ-Φοραν προσερόκησα ταῦτα, διτας δὲ αὐταγλᾶν ἐπελθόσαν εῖσαν μοι γέ-γοντο.

Στίχ: 469. ΟΜΟΣ' ΕΝ ΑΤ'ΛΓ'ΔΙ κτ: Ή Αὐλίς πόλις ίων Βοιωτίας, ἐπὶ τῷ σε-
νωτάτῳ κειμένῃ τῇ πορθμῷ, τῷ ἀπὸ τῆς περισσαῖας τῶν "Ευβοίαν διεσιγχο-
τος" ἐνθα τοῖς Ἀχαιοῖς οἱ Νάυσαθμοι υπῆρξε κατὰ Τεολας πλέουσεν αὐ-
τούς ομηρεύτης. ΙΔ: B. 302.

Στίχ: 470. ΟΥΔ' ΑΡΧΙΓΟΥ ΤΥΜΒΟΝ κτ: 'Ουδὲ τὸν Ἀγχίσθη πεπ-
ρεσ αὐτῷ τάφον ἀνάριξα: (ὁ Φασὶ Διομήδης κατὰ τὸν ἀνόσον ἐπιτολμῆσαι
ἐκτῆνες Χρηστούς κινηθέντα, καὶ τῷ οἷᾳ τῷ νεκρῷ φύελέθαι· ἀπεργάλλη-
ων ἐπειτα, ως ποδῶν εἰς περάνην ἥλθεν ἀτυχημάτων, τῷ Δίνεισα Φέρων
παρεδώκει.

ΣΤΙΧΟΙ: 471. ΤΟΥ 'ΑΡ 'ΑΝΑΓΝΕΤ' ΕΠΕΣΣΙΝ κτ: Ούχι πευσικώς, ἀλλὰ ποτηματικῶς
πάντας πρόσωπον.

$$B\beta\lambda = \Delta$$

1

Fahra

- Conjugis antiqui, miro quod honore colebat,
Velleribus niveis et festâ fronde revinctum.
- 460 Hinc exaudiri voces, et verba vocantis
Visa viri, nox cùm terras obscura teneret:
Solaque culminibus ferali carmine bubo
Sæpe queri, et longas in fletum ducere voces.
Multaque præterea vatum prædicta priorum
- 465 Terribili monitu horrificant: agit ipse furentem
In somnis ferus Æneas, semperque relinqu
Sola sibi, semper longam incomitata videtur
Ire viam, et Tyrios desertâ querere terrâ.
Eumenidum veluti demens videt agmina Pentheus,
- 470 Et solem geminum, et duplices se ostendere Thebas:
Aut Agamemnonius scenis agitatus Orestes,
Armatam facibus matrem, et serpentibus atris
Cùm fugit, ultricesque sedent in limine Diræ.
Ergo ubi concepit furias, evicta dolore,
- 475 Decrevitque mori, tempus secum ipsa modumque
Exigit, et mœstam dictis aggressa sororem,
Consilium vultu tegit, ac spem fronte serenat.
Inveni, germana, viam, (gratare sorori)
Quæ mihi reddat eum, vel eo me solvat amantem.
- 480 Oceanus finem juxta, solemque cadentem
Ultimus Æthiopum locus est, ubi maximus Atlas
Axem humero torquet stellis ardentibus aptum:
Hinc mihi Massy'æ gentis monstrata sacerdos,
Hesperidum templi custos, epulasque draconi

Quæ

* * *

Στίχ: 475. ΟΥ' ΚΑΛΟΤ ΛΑΤΙΟΥ ἄτ: Οὐ χωρὶς εἰρωνέας τὸ (καλῆ) δοκεῖ προσεπιτεθὲν τὴν κατ' ἔξοχῶ δῆθεν· δὲ τὰ πόθῳ τοσστον αἵλες οὐ οὐκεῖος, ὡς μηδὲν ἐπὶ γῆς πγεῖδαμ χωρίον ἐκείνης καλλιον.

Στίχ: 476. ἌΜΒΟΛΙ'ΗΝ ἈΙΤΩ' ΚΕΝΕΗΝ Μόνικ, Φησὶν, αὐτῷμαυ τὴν τὴν πλῆ υπέρθεσιν, τὴν μηδὲν μὲν αὐτῷ πρὸς τὸν σκοπὸν αντιπραττεσαν, ἐμοὶ δέ τι αἰμωσγέπως σωοισσαν, ὡς, εἰ μηδὲν ἄλλο, διὰ τὴν κατὰ μηρὸν ἐθισμὸς ἀπεργασομένην τὸ κακὸν μᾶλλον ἐνφόρητον. (Ορε τὰ εἰρημ. Α. Αἰν. 219.)

Στίχ: 481. ΠΕΝΘΕΛΑ ἈΤΘΙΣ ἈΝΟΓΣΕΝ ἸΔ ΛΤΘΙΣ, Τὰ τῆς Διδές πρὸς Αἰνέαν

Στίχ: 484. ΩΣ Δ' ΟΤΕ ὩΓΤΓΙ'ΗΝ ἄτ: Ή δὲ εἰκὼν καὶ παξ Ὄμήρῳ τοιαύτῃ. Ίλ: Π. 765.

„Ως δὲ Εὔρος τε Νότος τ' ἐριδαίνετον αἱλήλοιη
„Οὔρεος ἐν βήσσης, βαθέλιω πολεμιζέμεν ςλίω,
„Φηγόν τε, Μελίω τε, τανύφλοιόν τε Κράνεαν
„Αἴ τε πρὸς αἱλήλας ἐβαλον τανυήκεας ὥζες
„Ηχῇ θεωεσὶν πάταγος δέ τε αγνυμενάων.

Στίχ: 485. ἌΛΠΕΙΟΙ ΒΟΡΕΑΙ. Οι ἐκ τῶν Ἄλπεων πνέοντες Βορέας δέ, κατὰ σιανδοχὴν ἐκάτερον, οἱ ἐκ τῶν ὁρέων ἀνεμοι. Ταξβασάννος δέ, ἵνα τὰς Βορέας ἐν ἔδεις κυρολογήσῃ, τὰ Ριπαῖα ὑπερβόρεαι Σκυθικὲς ζην (περὶ ὃν ὅρα ἐν Γ. Γεωργ. 443.) ὀντερ οἱ τὰς Ἄλωέως, ἄρας ἐπὶ τὰς Ἄλπεις μετιώγηκεν.

Στίχ:

Ποιπτ' ἔρδει; Πύματον τόδ' ἔρώσῃ γοω̄ χαρισαθω.

Φύζαν δηϊδήν μενέτω, καὶ πυεύματα ἔρα.

Οὐ γάμον αὐτόμα, τὸν δὴ πάρος ἐσ' ἀθετήσας.

Οὐ καλὸς Λατίς καὶ κοιρανίης λελαθέθαι·

475

Ἀμβολίως αὐτῷ κενειῶ, μανίης ἀνάπταυλαν.

Εἰς ὁ δαμεῖσα μάθω πεπρωμένα ἄλγε ἀνατλᾶν.

Δὸς χάριν ὕστατην γε κασιγνήτιω ἐλέσιρε.

Τὼ δὲ εἰς δῶς, μεγάλης θανάτου σοι ἄχρις αἴφεξω.

480

Τοῖα δὰ λίσσετο· τοῖα δὲ ὁ ὕεινορή κασιγνήτη,

Πένθεα αὔθις αὔοισεν οὐδὲ αὔθις ὁ δὲ ἔτι δὰ κάμφῃ.

Δάκρυσιν, γέρδε ἐπέεσσιν ὅλως αὐτῆς ὑπὸ ἔξεν.

Μοῖραι ἐνέσαν. Ζόνς τῷδε ἥπια ἔπατα βύσσεν.

Ως δὲ ὅτε ὡγυγίω τωὰ δρῶ, κρατερώπερ ἐξσαν,

485

Ἄλπειοι Βορέαι πέρι ἐνθεν οὐδὲ ἐνθεν ἀέντες,

Σπάν ἐριδάνισιν μετὰ ἥχεις θεσσεσίοιο.

Γῆν δὲ ψυι δορέεσιν ἀπὸ ὅδων βλῆμενα Φύλλα.

Ἡ δὲ ἀπρὶς ἔχεται σκοπέλων ὅπόσον γὰρ ὑπερθεν

Αἰθερίη γε κόμη ἀναδέδρομε, τάρταρα τόσσον

Ρίζας δὲ καθίησιν ἐνερθεν τηλόθι πόρρω.

490

Οὐκ ἄλλως πυκνῆσι καὶ Ἡρως ἐνθεν οὐδὲ ἐνθεν

Κόπτετο μεμφωλῆς, μέγα δὲ ἥτορ ἐπίμπλατ' ἀνίης.

Τῷ δὲ ἀξεμβής Φρίω μένε, Φράδα δὲ δάκρυα χεῦντο.

Τόφρα τύχαις ίδαις σμυγερή Διδὺ δεδιυῖα,

495

Ἐυχετο δὴ πότμον, καὶ ἐς ψρανὸν ἄχθετο λεύσσειν.

Θᾶττον δὲ ᾧς τελέσαιεν ὁ Φράσσατο, Φῶς δὲ ἀπὸ λεύψη,

Δέρξατο ἐν βωμοῖσιν, ἐπεὶ ασονδὰς προτὶ ἥγε,

(Φρικτὸν καὶ Φάμεν') Ἐκ δὲ μελαινόμεν' ἵερα δέρχεται,

Λειβόμενον δὲ οἰνον λυθρόθαυ. ἐς ἔρδυπον αἴμα.

Οὐδενὶ δὲ ἄρ τέκμωρ Φάτο, γέρδε ἀυτῇ κασιγνήτη.

500

Άλλὰ καὶ ἐν μεγάροισι νεώς ιῷ μαρμαρότυκτος

Τῷ γε πάρος γαμέτῃ, μάλα δὲ τίςσα ἐκόσμει

Χιονέων ἐρίων, θαλερῶν τε σέμμασι Φύλλων.

Ἐνθεν ἀκαλάζεθ' ἀνδᾶς, καὶ ἔπη καλέοντος

505

Δόξεν ἀκοίτη, εὐτὸρ ὄρφνη γιῶν νύξ ἐκάλυπτεν.

Αυτὰρ ἔρημάις Βύσι κηρέσσιον ἀσμα,

Πυκνὰ γοῶντας. Ιδὲ προάγοντας πένθεα μακρὰ.

L 2

Πρὸς

* * *

Στίχ: 490. ΡΙΖΑΣ Ἡ ΚΑΘΙΓΗΣΙΝ ΕΝΕΡΘΕΝ Οὐκ εἰς τοσθτὸν ἐνταῦθα τιλὺ ὑπερβολὴν προενεκτέον ὡς ισοβαθῆς ἥγειδαι τὰς φίδας τῆς Δρυὸς τῷ ψυι· νοητέον δέ, ὡς ἐσον τὸ δένδρον πρόσεσσιν ἐπαῦξον, τοσθτὸν ἀναλόγως καὶ διεῖσται μᾶλλον πρὸς τὸ καρτερώτερον.

Στίχ: 500. ΟΤΔΕΝΙ Δ' ΑΡ ΤΕΚΜΩΡ ΦΑΤΟ, γέρδε ἀυτῇ Κασιγνήτη πόθεν ἀρεταὶ τὸ τέκμωρ δὲ τέτο, καὶ ἀπερ ἐφεξῆς προσιθησον, ἐγένετο δῆλα τῷ Μάρωνι; ή ἐκ τῆς Μέσης, οὐ φέτος ἐμπνεόμενος ταῦτ' ἐρεψώδες.

Στίχ: 502. ΤΩΣ ΓΕ ΠΑΡΟΣ ΓΑΜΕΤΗ, Τῷ Συγχαίω.

Στίχ: 506. ΕΡΗΜΑΙΟΤ ΒΥΟΤ ΚΗΡΕΣΣΙΟΝ ΛΣΜΑ. Ορεις ἐσὶ τῷ γυντεριῶν ὁ Βύας, τιλὺ μὲν ιδέαν ὅμοιος Γλαυκή, τὸ δὲ μέγεθος ἐδὲν Αἴτε ελάσσων.

- 485 Quæ dabat, et saeros servabat in arbore ramos;
Spargens humida mella, soporiferumque papaver.
Hæc se carminibus promitit solvere mentes,
Quas velit, ast aliis duras immittere curas;
Sistere aquam fluviis, et vertere fidera retro;
- 490 Nocturnosque cies manes; mugire videbis
Sub pedibus terram, et descendere montibus ornas.
Testor, chara, Deos, et te, germana, tuumque
Dulce caput, magicas invitam accingier arteis.
Tu secreta pyram testo interiore sub auras
- 495 Erige, et arma viri, thalamo quæ fixa reliquit
Impius, exuviasque omneis, lectumque jugalem,
Quo perii, super imponas: abolere nefandi
Cuncta viri monumenta jubet, monstratque sacerdos.
Hæc effata filet; pallor simul occupat ora.
- 500 Non tamen Anna novis prætexere funera factis
Germanam credit, nec tantos mente furores
Concipit, aut graviora timet, quam morte Sichæi.
Ergo iusta parat.
- At regina, pyram penetrali in sede sub auras
- 505 Erectâ ingenti, tædis atque ilice sectâ,
Intenditque locum fertis, et fronde coronat
Funereâ: super exsvias, ensemque relictum,
Effigiemque toro locat, haud ignara futuri.
Stant aræ circum, et crines effusa sacerdos
- 510 Tercentum tonat ore Deos, Erebumque, Chaosque,
Tergeminamque Hecatam, tria virginis ora Diana,
Sparscerat et latices similatos fontis Averni.

Fal-

* * *

ἐλάσσων. (Δεις. περὶ Ζωῆς. Βιβλ. Η. Κεφ: 5'.) Ἐγγυᾶς δὲ λέγεται, ός
ἐν ἐρήμοις ταῖς πλεῖσται δάσγων. δὲ τὸν αὐτὸν (Φησί) Πλίν. Φυσ. Ιτ. Βιβλ: Γ.
Κεφ: ΙΒ.) γοερὸν δὲ τι Φαγεῖ, ὃ δὲ βύσει, ή βύσσειν Ἐλάννας; λέγεται
ἡμέρας ἐν ὀπτανόμενος αποτρόπαιος ἐξι, Φασιν, ὄνυξ. ὁ δὲ ἀν οικίας
ἐπικτάς ἐπιβύζει, θάνατον προσημάνει, τινὸς τῶν ἐν τῷ οικίᾳ. Ἀλλὰ
γὰρ αὐτὸς πολλὰς ὄδοις (προσιθησί Πλίν. Αυτ:) οικίαις ιδιωτικῆς ἐπικ-
θεθένταις Βύσι, ἐν αἷς ἐδὲν τοικταὶ σωτείσεν.

Στίχ: 510. ΑΙΓΡΙΟΣ ΑΙΝΕΙΑΣ κτ. Απιώνες, γηλοτήρ, ως καὶ ἀνωτ: στίχ. 342. αὐτὸν
ἐκάλει.

Στίχ: Αυτ: Ή Δ' ΑΡΑ ΟΓΗ κτ: Τπὸ γὰρ Αἰγαίος ἔγκατα λειπομένη, ὃς ἦν αὖτις
ἀντὶ πάντων, ἀνετυχότῳ ταῖς Φαντασίαις κανού τοῖς ὑπνοῖς τῶν ἐρημιῶν καὶ
μύγωσιν.

Στίχ: 513. ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ ΕΙΛΑΣ Ταῖς Ἐρημῦσ Εύμενίδαις καλέσσι δι αὐ-
τιφράσσως πρὸς τὸ ἐνθυμότερον. Τειών δὲ ερών, ως ἐν ἀλλοις σεσημεῖσται του
(Γ. Αἰν. 268 καὶ Δ. Γεωργ. 582.) παῖς Εύμενιδῶν εἴλας ἐώρα; ή δὲ ταῖς
ὑπὸ πάθεις σφοδερές κεκημένες ταῖς φρέναις, ὡστερ παρανοεῖν, εἰτο καὶ πα-
ρεβλέπειν συμβαίνειν, ως δηλεστοῦ μὲν τῷ ἐφεξῆς παραβείγματος η δὲ οἱ
ἐν δευοῖς οὐεσταζόμενοι περίσσοτε, διη τοιούτους, μεγαλώψει αὐταὶ καὶ
πληθαῖσιν θάλασσην.

Στίχ:

Πρὸς δὲ ἐπὶ τότοις πολλά τε μαντικὰ θέσφατα πρόθεν
Φρίκτα ἐπεισῆρι αὐτὸς δὲ οὗτοι μανάδαι θράτταιν,

Ἄγριος Αἰνεῖας γε ἐνύπνιος. Ἡ δὲ ἄρα οἵτινες
Αἰέν λαπομένη, αὖν τε ὀπηδῶν νόσφι ἐλαύνειν
Μακρὰν περ τὸν ἔδοκε, Τυρίας ἡγετῶν δὲ αὐτὸν ἐρήμας.

Ἐυμενιδῶν ἄλλας ὡς Πενθεὺς δέρχετο ἔκεινος,
Καὶ δύο δὲ ηελίας, καὶ δισσὰς ὅμιλας Θήβας.

Ἡ Ἀγαμεμνονίδης παραπλῆτε σκηνῆσιν Ὁρέστης,

Ἡ μοις τεξαμένια ἔνοπλον δαλοῖς τὸν ὄφεσιντε

Κυανέοις Φεύγει, ωδας δὲ Ερινῦς ἐπὶ τὴν Εἶσαν.

Ως δὲ οωδὴ ἔξεμάνη ἀμοτον δεδαμοῦ οὐπ' ἀνίης
Πρέσθετο ἐκθανέειν, αὐτὴ δὲ στρεψεν ιδού, ὅππως.

Καὶ δὴ ἀχνυμένια μετιέστα ἐώς καστηνήτω,
Κεῦθε μὲν ὥπλη Φρένα, πρητᾶ δὲ ἐλπε μετώπῳ:

Τέτμον ὁδὸν, τέτμον κάστις, (ηδεο σώματος ὁμάδη)

Ἡ δὲ ἐπαγωνῆ τὸν δέ, ηδὲ τόδε με παύσετε ἐρῶσαν.

Οὐεαντὸς πέρασιν προτὶ δυσμάς ηελίοιο,

510

515

520

Αιθιό-

* * *

Στίχ: Λύτος ΩΣ ΠΕΝΘΕΥΤΣ ΔΕΡΚΕΤΟ ΕΚΝΟΤΣ, Πενθεὺς δὲ

Ἐχίορος ἔξι Αγαύης, τῶν ἐν Βοιωτίᾳ Θηβῶν βασιλεύσας, πατέας Βάκχος
Θεασιαδέμενος εἰς μανίαν ἐτράπη, καὶ τὰ ἐπὶ Κιθαιρῶνος ἐπιτελέμενα δρῖς τῷ
Θεῷ διαταράξας, αἰσεκέας Φαστιν, ἔδωκε δίκας. Αἱ γὰρ ἐκεῖ ὀργιάζουσαι
Βάκχοι, (μηδὲ Αγάντης αὐτῆς τῆς μητρὸς Φειταμένης.) μελεῖσι διεπαράξαν
αὐτούς. (Ἀπελλόδ. Βιβλ. Γ. Κεφ. Ε. καὶ Παυσαν. ἐν τοῖς Κορινθ.) Περὶ Ηγε-
τοῦ οὐαὶ Οὐιργίλιος ὁδε, οἰς ὑπὸ μανίας ἐπιφρόνος γενομένη, τὸ υπὸ Ευριπί-
δος ἐν τοῖς Βάκχοις δηθὲν ἐπὶ λέξεως παρεπιθέσην. Στρογγὺς δὲ ἐν τῷ
Σκηνῆ Πενθεὺς:

,Καρμίλω ὄρφαν δύο μὲν ηλίας δοκῶ,

,Δισσάς τε Θήβας, καὶ πόλισμόν ἐπιτάσσομον.

Συμβάνει δὲ τὸ διστένεθαι δοκεῖν τὰς βλεπόμενας καὶ τοῖς τῷ δακτύλῳ
τὸν ὄφελομόν υποπλέγματι, ὡς Ἀρις: ἐν Γ' τῶν Προβλημ. Φησί. καὶ προ-
σέτι τοῖς τε ἐξ ὀνοφλυγίας τεθελωμένοις τὸ Φανταστικόν, καὶ τοῖς αἷλως
τὰς φρένας ἐξετηκόσιν ὡν τὸ μὲν Νικανδρος ἐν τοῖς Λιτεράριοις αἴρηκας
Φέρεται:

, Τὸ δὲ διπλόσιον δέρκεται στροφής

,Οἰς χαλκράη νύχιος δεδαμασμένος οἴη.

Τὸ δὲ Καλαβρὸς, περὶ τῆς Λασοκόωντος φαψάδων, τῷ υπὸ Αθηναῖς εἰς μα-
νίαν ἐκτραπέντος. (Παραλεπ. Βιβλ. ΙΒ. 51χ. 403.)

,Μανιομένω δὲ ηίκτο, καὶ ἐδρακε διπλόσιο πάντα.

Στίχ: 515. Ἡ ἈΓΑΜΕΜΝΟΝΙΔΗΣ ΟΡΕΣΤΗΣ, Οὗτος τῷ πατρὶ¹
ἀμωμένος, σωανεῖλε σινὸν Αἴγιθον τῷ μοιχῷ, καὶ Κλυταιμνήραν τὴν
τέξασαν· ἐς Δελφὸς δὲ ἀπελθὼν ὡςε χρησμὸς λαβεῖν ἐπὶ τῇ μητροκτο-
νίᾳ, Ἐρινύος διεσοβεῖτο χαλεπωτάτως, πρὸ ὄφελομάν τοις αἴρηταις
τῷ μητέρος κατ' ἵχνος ἐλεύνεσσαν. Όυδὲ πρότερον αἴτηλακται τῆς ἐμπλη-
ξίας, περὶ ἓν τῷ μητέρος πλανηθεῖσι αἴφικέδην· ἐνθα διαστήτησι σφα-
γιαδιῶνται κινδωμένοις ὡς ξένοις, υπὸ Ιφιγενείας τῆς καστηνήτης, Αρτέμι-
δι παρὰ τοῖς Ταυροσκύθαις ιερᾶδην λαχθότης, ἐπιγνωθεῖσι αἰδελφοῖς ὡν
διαστέσωσαν. Τὰ μὲν δὲν Τεραγκού ταῦτα, Ευριπίδης τε καὶ Λιχύλω τεθρύλο-
ληται, οἷς δὲ Μάρων ὁδε, αἴπο τῆς οικείας καὶ τῷ λογείσι λαβεῖν, τῷ δι-
δεῖς μανίαν ημῖν καθυπέγραψεν.

Στίχ: 524. ΩΚΕΑΝΟΥ ΠΕΡΑΣΙΝ κτ: Νοητέον τοῖς ἐντευθεν, καὶ τοῖς ἐπέκεινα.

Βιβλ. Δ'.

M

Στίχ:

Falcibus et messis ad lunam quæruntur ahenis
 Pubentes herbæ, nigri cum lacte veneni:
 515 Quæritur et nascentis equi de fronte revulsus,
 Et matri præreptus amor.
 Ipsa molâ, manibusque piis, altaria juxta,
 Unum exuta pedem vincis, in veste recincta,
 Testatur moritura Deos, et concia fati
 520 Sidera: tum si quod non æquo foedere amantes
 Curæ numen habet, justumque, memorque precatur.
 Nox erat, et placidum carpebant fessa soporem
 Corpora per terras, sylvaeque et sæva quierant
 Äquora; cum medio volvuntur sidera lapsu,
 525 Cum tacet omnis ager, pecudes, piæque volucres,
 Quæque lacus late liquidos, quæque aspera dumis
 Rura tenent; somno positæ sub nocte silenti
 Lenibant curas, et corda oblita laborum.
 At non infelix animi Phœnissa: nec unquam
 530 Solvitur in somnos, oculisve aut pectore noctem
 Accipit: ingeminant curæ, rursusque resurgens
 Sævit amor, magnoque irarum fluctuat æstu.

Sic

* * *

Στίχ: 525. ΛΙ' ΘΙΟ' ΠΩΝ ΚΕΙΤΑΙ κτ: 'Ολοχερέσερον μὲν Αἰθιοπία καὶ ἡ Α'Φρικὴ ὀνόμασι πᾶσα, ὡς δὶ υπερβολὴ καυματος τὰς ὄπας εἴθεσσα. Ιδιαιτερο δὲ ἡ κατὰ τὰ νοτιώτατα τῆς Αφρικῆς ἐκπερατεμένη, ἡ Νεβίσιαν τε καὶ Αβυσσηνίαν τιὼν καθ' ἡμάς περιέχεσσα. Καθ' ἐτέραν δὲ διασολὴ ἀυθίσις, ἡ μὲν Αἰθιοπία εἴρηται Ἀνατολικὴ, ἡ ἐπεκτενομένη ἐπ' Ἀραβίας· ἡ δὲ Δυτικὴ, ἡ πρὸς Ἡλιον δυόμενον τετραμμένη, καὶ τὸν Ἀτλαντικὸν ὥκεσιν δρου ἔχεσσα· ἡς δὴ μέρος ἡ Μαυρεσσα, καὶ περὶ τῆς ὁδοῦ ὁ λόγος. "Εὐθα καὶ ὁ Θρυλλόμενος Ἀτλας, καὶ τὰ περὶ αὐτῷ μυθευόμενα, περὶ ὧν Α. Αἰν. σίχ: 790.

Στίχ: 527. . . . ΑΠΟ' ΜΑΣΣΥΛΗΣ ΙΕΡΕΙΑ, Περὶ Μασσύλων, ἡ Μασσύλων, Ὁρα ἀνωτ. σίχ: 142.

Στίχ: 528. ΕΣΠΕΡΙΔΩΝ ΟΤΡΟΣ ΤΕΜΕΝΟΤΣ κτ: Αἱ Ἐσπερίδες Νύμφαι, Αἴγλη, Ἐρύθεια, Ἐσία, Λρεθεῖα, Θυγατέρες Ἀτλαντος, ἡ Ἐσπέρη γενέδαι μεμιλθευνταῖς ταῖς δὲ παράδεσσος ἦν πάνου τερπνὸς, ἐν ὦ τὰ χρυσὰ ἐφύετο μῆλα, ἀπερ Ἀφροδίτη, ἡ (ὡς ἄλλοι Φασὶ) τῇ Ἡρᾳ ἀντέκειτο τέτσκο δὲ ἐπὶ τοῖς μῆλοις Δράκων ἐπαγρυπνῶν ὥσε Φυλάσσειν. Ηρακλῆς δὲ κτείνας τὸν Δράκοντα ἀπεσύλησεν αὐτὰς καὶ ἀθλον τέτο, ὡν Ευρυθεὺς ἐπιτέταχε τῷ Ἡρᾳ, τὸ ἐνδέκατον. Τῶν δια χρυσῶν τετρωνὶ μῆλων τιὼν ἐφορίαν ἔχηκεν ποτὲ ὑποτιθεται, καὶ ἡ περὶ τῆς ἐνταῦθα λόγος ιέρεια, τὸν τε Δράκοντα διατρέψας ἐπιμελῶς τὸν ἐπαγρυπνῶντα, καὶ τοῖς ιέροις κλωσὶ καὶ ἀυτὴ τῇ δένδρῳ πολυωρύζοσα· ἡ καὶ θαυμάσιά τινα καὶ ξένα διὰ τέχνης Μαγικῆς ἐπιτελεῖν ἐπαγγελλομένη, καὶ τιὼν Αἰνείας ψυχὴν ὑποχαλάσσει τῇ Διδοῖ καθηυπέχετο (ὡς ἄντη Φησὶ). καὶ πρὸς τὸν ταύτης ἔρωτας καταμαλάξαι τὸν δτως ἀτέγυπτως ἔχοντα.

Στίχ: 530. ΤΠΝΟΦΟΡΩΝ ΜΗ' ΚΩΝΙ ΜΕ' ΛΙ ΓΛΤΚΤ' ΣΤΥΜΜΙΓΝΤΣΑ. Τὶ δὲ τὸ υπνοφόρον φάρμακον παρεσκεύαζεν ἡ Ιερεια τῷ Δράκοντι, ὃν ἔδει αὔπινον εἶναι, καὶ γεγγορεῖν ἐπὶ τοῖς μῆλοις, ἐφ' οἷς καὶ αὐτὴ πολυωρῆν ἐπετέτακτο; Οἱ μὲν, Ιούνιδε, Φασὶ, τιὼν Ιέρεων παρατιθέναι τῷ Δράκοντι ἔδεσμα, δι οὐπερ ἄν υπομαρεσίνοιτὸ πως τὸ υπερβάλλον τῆς ἐν τῷ θηρίῳ θερμότητος. Οὐτω μὲν δὴ Ουκιτσερ καὶ Τύρνεβος, παρὰ τῷ Γάλλῳ Des-Fontaines.) ἄλλως γὰρ ἄν τιὼν Γραῦν Ιέρεων ὁ θήρ κατέτραγεν. 'Ο δὲ τις (L'

Ἄιδιόπων καῖται πυμάτη χθῶν, οὐκ ἱρατὺς Ἀτλας,
Ωμάδιον Φορέει φλογεροῖς πόλον ἄρμενον ἄσροις.

525

Ἐνθεν ἐμὸι δείχθη ἀπὸ Μασσύλης Ἱέρεια,
Ἐσπερίδων δρός τεμένες, ἡ βόσκε δράκοντα,
Καὶ κλῶνας δὲ ιεράς πολυώρεε, τὰς φέρε δένδρον,
Τπνοφόρῳ μήκωνι μέλι γλυκὺ συμμιγνῦσα.

Ἡ δὲ νόον σεῦται δὶς ἐπιφόρων δᾶσα χαλαίνειν,
Οἵς καὶ ἐθέλοι. ἐμπνεῖν δὲ ἄλλοις σκληράς μελεδώας.
Καὶ ποταμῶν δὲ ισάν δόσιν ἀντία δὲ ἄσρα ποδίζειν.
Ἡ δὲ ἔτι νερτερίας ἐγερεῖ νυχίας λαλέσσα.

530

Καὶ γαῖαν μυκᾶθαί ὑπαὶ ποσὶ σοῖσιν ἀκάσσαις.
Καὶ μελίας καὶ ιδοις μακρῶν ὄρέων κατιάσσας.
Νῆ γε Θεὸς αὐτῷς, καὶ νὴ σὲ Φίλη μοι διμάμων,
Καὶ τεὸν ήδὺ κάρη, ἀέκεσσα μέτειμι μαγεῖλα.
Ἄλλ' ἀπάνευθε σύπα εὖν ἐνδοτέροις μεγάροισι,

535

Μ 2

Τεῦξον

* * *

(L' Abbé de S. Remy παρὰ τῷ αὐτῷ) ὃντι τῷ Δράκοντι τὸ πέμπας εἰς τρυφίῳ (Φησί) παρασκευάζειν, περὶ δὲ τὸ μηλοφόρον δένδρον κυκλοθεν αὐτὸ περιπάσσειν, ὡς ἂν οἱ κλέψαι ἐρχόμενοι εἰς ὑπὸ τῆς τῷ πέμπατος καρωτικῆς διώμεως τρέποντο προσιόντες: Pour endormir les ravissants; Αὐτὸς δὲ, (l' Abbé Des-Fontaines) οὐδὲν ἄλλο τὸν Μάρωνα ἐν τάτοις σκοπεῖν, ἡ ὅτι ηδίσα διετρέφετο ὑπὸ τῆς γρασὸς ὁ Δράκων ἐχρήσατο δὲ τῷ ἐκ μέλιτος τε καὶ μήκωνος μίγματι, ὡς Τρωγαλίῳ, ὥπερ εἰς τρυφίῳ καὶ οἱ παλαιοὶ προσεφέρειντο: καὶ τότε λέγειν: ὡς ὁ θῆρε ετοι delicately. Σωάδει δὲ καὶ Γάλλος ἔτερος, ὁ De l' Alman: Elle (la Pretresse) le nourrissait delicately; Or la graine de pavot mêlée dans du miel, étoit pour les anciens un mets délicieux. Ο δὲ Ἰταλὸς Κάρος, τὸ ἐπος τόδε: (530) ὑπνοφόρῳ μήκωνι μέλι κλ.: οὐχὶ πρός ἐκένο (528. ἡ βόσκε δράκοντα) ἀναφέρει, σίξας δὲ, τοῖς κατωτέρω λεγομένοις (531—536.) παρασκευάπτει. ὡς ἐπερ ἦν ὁ νεῦς τῷ λεγομένῳ: ὅτι διὰ τῷ τοιόδε τραγήματος πάντας ἔχε ποιεῖν καὶ Ιέρεια, διὰ ἐφεξῆς καταλέγεται.

„Questa d' umido mele, e d' obliosi
„Papaveri composto un suo miscuglio
„Promette con parole, e con malie
„Altri scior da l' amore, altri legare
„Com' a lei piace etc;

Ἄλλα γαῖα τῷ Σερβίῳ αὐτοὶ σωτιθέμεθα, τιὰ ἀπορίαιν εῦ μάλα πιθανῶς ἐπιλυομένῳ οὐ γαῖα (Φησὶν) ἐπερ ὑπνωτικὴ αὐθεώποις ἡ μήκων, ηδη καὶ τοῖς Δράκοσιν αὐτὸ τότε γένοιτο. Ενεργεῖ γαῖα τηνασὸν εἰς ὁ πέφυκεν. Ουτω πικρὰ μὲν αὐθεώπῳ γευσαμένῳ ἐσὶν ἡ Ἰτέα, Αἰξὶ δὲ βρῶμας ἐσὶν ὑπερήδισον. Καὶ αὐκονίτοις μὲν αἱ Λίγες τρεφόμεναι ἐπιπιάνονται, αὐθεώποις δὲ ἀπόδιωται ἄν ἐμφάγωσι. Φέυγε δὲ καὶ ὑπὸ τὸ Σάμψυχον, τὸ ἐν Φυτοῖς ἐυπνήσατον, οἱ ἐν βοσκήμασι βορβορώδεσστος, ἡ σεσημείωται. (Λ. Αἰγ. σίχ. 741.)

Στίχ: 538 . . . ΑΕΚΟΤΣΑ ΜΕΤΕΙΜΙ ΜΑΓΕΙ' ΉΝ. Καὶ περ ἀπάντων δεσμομονέσστοις ὑπῆρχον Ρωμαῖι, ἀλλὰ τὸ χρῆμα τῆς μαγείας διετέλειν αποστεφόμενοι, καὶ δεινῶς ἀπαγορεύοντες. Δεόντως δὲν ὁ Ποιητὴς, ἐνομότως ὅδε τιῷ Διδῶ παρίσησι τὸ ἀκέστιον ἐστυ ἐπὶ τῷ τοιότων ἐπιμαρτυρεύμενῳ, τὰς πατρίους νόμους διευλαβέμενος.

Στίχ: 539. . . . ΕΝΙ ΕΝΔΟΤΕΡΟΙΣ ΜΕΓΑΡΟΙΣ
540. ΤΕΤΞΟΝ ΤΠΑΙΘΡΟΝ ΜΟΙ ΠΤΡΗΝ κτ: Πῶς σω ἐν ἐνδοτέροις μεγάροις ἄμα, καὶ ἐν ὑπαίθρῳ; Ἄλλ' ο τῶν Ἀνακτόρων περίβο-

Sic adeo insistit, secumque ita corde volutat.
 En, qnid agam? rursusne precos irrisa priores
 535 Experiar? Nomadumque petam commubia supplex,
 Quos ego sum toties jam dignata maritos?
 Iliacas igitur classes, atque ultima Teucrum
 Jussa sequar? quia ne auxilio juvat ante levatos,
 Et bene apud memores veteris fratrū gratia facti?
 540 Quis me autem (fac velle) finet, ratibusque superbis
 Invisam accipiet? Nescis hēu perdita, nec dum
 Laomedonēz sentis perjuria gentis?
 Quid tum? sola fugā nautas comitabor ovanteis?
 An Tyriis, omnique manu stipata meorum
 545 Insequear? et quos Sidoniā vix urbe revelli,
 Rursus agam pelago, et ventis dare vela jubebo?
 Quin morere, ut merita es, ferroque averte dolorem.
 Tu lacrymis evicta meis, tu prima furentem
 His, germana, malis oneras, atque objicis hosti.
 550 Non licuit thalami expertem sine crimine vitam
 Degere, more feræ, tales nec tangere curas?

Non

* * *

ριβολος, ποδὰ ἐμπεριβάλλων ἵλη μέρη, ήταν μὲν ὑπόσεγα, τὰ δὲ ἀσεγας δόμος τε, καὶ προδόμες, καὶ ὄπιδοδόμες, προσάυλιαι τε καὶ μεταύλιαι· ἐν οἷς ἡ περιπολίας τι εἶναι χωρίου, ἐνθα μηδεῖς τῶν ἐξωτέρων ἐπόπτης τῆς τελεωδησομένης δῆθεν Θεεργίας, η ἀθεμιτεργίας, εἰκῇσι οἰκειότερον.

Στίχ: 546. . . . NE' AΙΣ ΤΕΛΕΤΗΣΙ ΚΗΔΕΑ ΚΡΥΠΤΕΙΝ. Ἀγέσσι, καὶ νοτρεπέσσι· ἐν γαρ χήματι ἐναγισμῷ τε καὶ ἀγκέσσαις, ἔλαθε τιὼ καστυνήται διατιθεμένη ἑαυτῇ τιὰ ἐπιθανάτιον ἐπικήδευσιν.

Στίχ: 549. ΩΝ ΠΟΤΕ ΣΤΓΧΑΙΟΥ ητ: 'Η γαρ τιὼ τῷ γυνοῖς γαμέτῳ ἀποστρησιν ἐπιεικῶς πρότερον ἀνατλᾶσσα, πῶς ἐκ μετριώτερον ἔδοξεν ὑποστεν τιὼ τῷ ἐπεισάκτῳ καὶ ὑποβλήτῳ ἀπέλευσιν;

Στίχ: 555. ΕΙΚΩΣ Τ' ΑΝΔΡΟΣ ΤΟΓΣ Γ' ΕΠΙΘΗΚΕ, ΕΞ ἐρίων ταύτῃσι συμπεπιλημένων, η ἐκ κηρύ πρὸς ὁμοίωσιν πεπλασμένω τῷ ὑπὲρ οὐ ἐτερθρέευετο η Μαγγυανέα.

Στίχ: 556. . . . ΟΤΤΙΓΕ ΑΓΝΩΣ ΕΣΣΟΜΕΝΟΙΟ. Τὸ ἀγνῶς κατ' ἐνέργειαν, ἐκ ἀγνοεσσα δηλονότι ὅντω γαρ καὶ ἐν τῷ Γ. τῆς Αἰν. σίχ: 593. ἐξαληπτα.

"Οἱ δὲ ὁδὲ ἀγνῶτες Κυκλώπων κέλσαμεν ἀκτᾶς.

Στίχ: 558. . . . ΙΕΡΕΙΑ. . . . Ή ἀντὴ ἵσως τερατοποιὸς, περὶ ης ἐλέγετο: (528—536.) η γένν μιατις τῶν ἐκ τῷ θιάσῳ τῶν τὰ τοιαῦτα τερθρευομένων.

Στίχ: 559. ΤΡΙΣ Θ' ΕΚΑΤΟΝ ΒΡΟΝΤΩΣΑ ΘΕΟΤΣ. Οὐδὲν ἐπάναγκες τὰς τρεῖς ἑκατὸν εἰς τριακοσίους ἐκδέξαθαι, δ τισὶν ἔδοξεν. Οὐ γαρ τῶν Θεῶν ὁ αριθμὸς, ἀλλὰ τῶν ἐκφωνήσεων, δι ὃν ἐπαναλαμβάνεται η Ἱέρεια πλεονάκις, Θεότε τέ πεβοᾶτο, καὶ τὸ "Ἐρεβος, καὶ τὰ Χάος. Θεός μεν τὰς οὐρανίωνας "Ἐρεβος δὲ τὸν ὑποχθόνιον "Άδην, ητοι τὸν ζεφάδη τε καὶ ἀφεγγῆ χώρον, οὐ η "Ἐρεσ, τετέσιν η γῆ ἐρέφει" Χάος δὲ τὸ πρὸ τῆς διακομήσεως τῶν ὅλων, συγκεχυμένον τε καὶ σύμμικτον χάσμα, ἐξ δὲ δὴ Χάος "Ἐρεβός τε, μέλαινά τε Νυξ, κατὰ τιὼ Ήσιόδες Θεογονίαν ἐγένετο.

Στίχ: 560. ΤΡΙΠΑΛΑΣΙΗΝ Θ' ΕΚΑΤΗΝ, ΗΔ' ΑΡΤΕΜΙΔΑ ΤΡΙΠΡΟΣΩΠΟΝ. Εκάτη προσειέρηται η Σελήνη, ητοι οὐς ἀδελφὴ ἐστατηβελέτες "Απόδινος, η οὐς ἐκατέρεκτη οἰκειότερη καὶ σωκρατίαν γο, "Αρτεμή τε, καὶ Παρσεφόνειαν. Διὸ καὶ τριπλασία λέγεται, τεττάς τριπλῆ. "Εσι γαρ κατ'

εξα-

ΤΕῦξον ὑπαίθρον μοι νῆσασα πυρὶ ἀποκεῖθαι
 Ἀνδρὸς τεύχεά δ', ὅσσα δὲ γένει
 Κάλλιπ' αἰναρτήσας, καὶ γένει
 Ζεύξιον, φέρει δὲ αἴπολωλ', ἐπιθετὸν
 Μνήματα σὺνέρος ηγέρεια κελεύει πάντα.

540

Ως Φαμένη σίγησ', ωχρὸς δέ μιν ἄλε παρειὰς.
 Οὐποτε δέ "Αννα νέας τελετησιν κήδεα κρύπτειν
 Αὔτοκασιγνήτια φήσῃ, φέρει
 Τάς δε λαφιφροσώας φέρειν
 Ων ποτε Συγχάις δεινῶν κατὰ πότμουν ἔσειδε
 Τοιγάρ φέρειν ηρτώπατο σσσα κελεύθη.

545

Η δέ ἄρα διὰ κράνσα, ἐπεὶ αἰδύτοισι δόμοιο,
 Ωδε πυρὴ μεγάλη ἐν ὑπαίθρῳ σὺν φάντασι,
 Πολλῶν ἐκ δᾶδων ἐνφλέκτων, ηδέτε πρίνων,
 Στέμμασιν ἐνταφίοις καὶ φύλλοις σέψατο χῶρον.
 Ήδ' ἀνὰ ἄματα, καὶ ξιφος, αὐνδρὸς φῆκε καὶ εἰκῶ
 Καθ' ἐπὶ λέπτοις, φέτι γε ἀγνώς ἐσσομένοιο.
 Πολλὸι δέ αἱμφι πυρὶ ἔσαν βωμοὶ περὶ κύκλῳ.
 Χεναμένη δὲ κόμας γεγονὼς ἴερεια αὔται,
 Τρὶς δέ ἐκατὸν βροντῶσα Θεὸς, Ερεβος τε, Χάος τε,
 Τριπλασία δέ ἐκάτια, ηδ' Ἀρτέμιδα τριπρόσωπον.
 Χεῦε δὲ νάματα ὡς δῆθεν πηγῆς ἀπ' Αόρνῳ.

550

Πρὸς

* * *

Θεανὸν μὲν Σελιώη, ἐπὶ γῆς δέ Αρτεμις, ὑπὸ γῆς δὲ Περσεφόνη, ὃσα δέ
 αὐτῇ τάυτη τοι καὶ τρίμορφος, οὐ τρικέφαλος εἰκονίζετο: Καίσ τε κε-
 φαλὶ ἔχεσσα, καὶ Ταυρός, καὶ Λεόντος. Οὐδεν Πορφύριος (ἐν τῷ περὶ Λ-
 ποχ. τῆς Ζωοφαύ.) διαμαρτυρεῖται, ὡς δέ ἐκάτη, Ταῦρος, Κύων, Λεόντιος
 ακεββασσα μᾶλλον ὑπακέει. Άλλα γαρ Ησιόδος γενεαλογῶν τὰς Θεὰς διασέλ-
 λει: Ἐκέτια μὲν, Τιτάνος τε καὶ Ασερίας γενεάδα λέγουν. Αρτεμιν δέ,
 Διός τε καὶ Λητές Περσεφόνιων δέ, Διός καὶ Δήμητρος εἶκός ἐν μᾶλλον
 τριπλασίον τε καὶ τρίμορφον τινὸν Ἐκάτη ὄνομαζεν, ὡς ἐκ τῶν τῆς Σε-
 λιώης Φάστεων, καθ' ἀς ποτὲ μὲν Μίλωνεδής παρίσαται, ποτὲ δέ Δικό-
 τομος, ποτὲ δέ Πλησιφαῖς καὶ Ολόφωλος.

Στίχ: 561. ΧΕΤΓΕ ΔΕ ΝΑΜΑΤΑ Τὰς ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν γενερῶν
 ἐναγισμοῖς χαῖς, ἀς καὶ χύτλας καλλύσιν οὐ γαρ χύτλον μόνον τὸ ἐν τῷ
 Βαλανέω ύδρείλασιν, ὅπερ ἐν χρήσει λω τοῖς λιθομένοις.

Στίχ: Αὔτ: ΩΣ ΔΗΘΕΝ ΠΗΓΗΣ ΑΠ' ΑΟΡΝΟΥ: Οὐκ αργὸν
 ἐνταῦθα τὸ δῆθεν, υποδηλοῦ δὲ παρεντεθὲν, ὡς εἰς κυρίως ἐκ τῆς Αόρνου
 πηγῆς ήν ληφθέντα τὸ προχεόμενα νάματα πῶς γαρ ἐξ Ἰταλίας ευ-
 θὺς ἐπὶ Καρχηδόνος; Άλλα τῶν ἀπὸ τῆς Αόρνου γυησίων τε καὶ αἰληθιῶν
 μὴ παρόντων, αἰνθυπεβάλλετο ἐν ταῖς τελεταῖς τὸ σκάλαγον ἐπεὶ καὶ
 Ζώων πολάκις τῶν εἰς θυσίαν ἀπαιτεμένων μὴ παρόντων, τὰ καθ' ὄμοιό-
 τητα μορφώσεως παραπλήσια, οἵτοι δύμη, οὐ κηρῶ διαπλάττοντες ἐκ τῷ
 προχείρευ ύπετιθεντο. Ουτώ τῆς τῶν Φερεφαττίων ἐορτῆς ἐπισάστης, απο-
 ρέντες οἱ Κυδικηνοὶ Βοὸς μελάνης πρὸς τινὰ θυσίαν, σωτίνια πλάσαντες
 τῷ βωμῷ παρέσησαν. (Πλεγ. ἐν Βίω Λεκέλλῳ.) Διαδὴ τότο, καὶ τὸ, αἵτι
 τὸ Κείσ μὴ προχείρευ, μῆλον ὑπὸ τῶν παδίων χηματιδὲν, φέτα καρφη
 ύπετέθη αὐτὶ ποδῶν καὶ κεράτων, φύκ αδόκιμον ἐνομίδητος ιερεῖον καὶ τῷ
 λοιπῷ παρέμενε παρὰ βισιωτοῖς ὁ τῆς ιερεργίας νόμος. Οὐδεν Μῆλων ὁ
 Ηρακλῆς, οὐομας ἐκ τοῦ τρόπου τῆς θυσίας λαβὼν. (Ονομ. Πολυδ. Βιβλ: Α.
 Κεφ: Α.) Εὑρήσεις δὲ καὶ παρ' Ησυχίᾳ, καὶ παρὰ Σείδᾳ τὸ αὐτὸ μυθάριον,

Βιβλ: Δ.

N

μικρὸν

Non servata fides cineri, promissa Sichæo.

Tantos illa suo rumpebat pectore questus.

Æneas celsa in puppi, jam certus eundi,

555 Carpebat somnos, rebus jam rite paratis.

Huic se forma Dei vultu redeuntis eodem

Obtulit in somnis, rursusque ita visa monere est;

(Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque,

Et crines flavos, et membra decora juventæ.)

560 Nate Deâ, potes hoc sub casu ducere somnos?

Nec quæ circumstent te deinde pericula cernis,

Demens? nec Zephyros audis spirare secundos?

Ilia dolos, dirumque nefas in pectore versat,

Certa mori, varique irarum fluctuat æstu.

565 Non fugis hinc præceps, dum præcipitare potestas?

Jam mare turbari trabibus, sœvasque videbis

Collucere faces, jam fervere littora flammis,

Si te his attigerit terris aurora morantem.

Eja age, rumpe moras: VARIUM, ET MUTABILE SEMPER

570 FOEMINA. Sic fatus, nocti se immiscuit atræ.

Tum vero Æneas subitis exterritus umbris,

Corripit è somno corpus, sociosque fatigat.

Præ-

* * *

μικρὸν πῶς ἀλλως ἀναφερόμενον. Σημείωσαι δὲ, ὅτι ἐκ τῆς Ἀόρνης πηγῆς ἀπυτάτῳ ἔναις ἐν τοῖς τοιότοις ἐναγισμοῖς τὸ ἐπιχεόμενον ὑδωρ, οἱρᾶς ἔσης τῷ ὑποχθονίῳ Πλέτωνι.

Στίχ: 562. ΠΡΟΣ ΔΕ' ΣΕΛΗΝΑΙΗΝ ΔΡΕΠΑΝΟΙΣ ΧΑΛΚΟΙΣΙΝ

'Ηγεντο γαρ ἐκ τῆς τῇ Σελιωτικῇ ἀπαυγάσματος ἐπιδόντης διώσμιν τινας ταῖς ἀποδεπομέναις πόσαις ἐγγινεθεῖσαι· ἔδει δὲ δρεπάνοις πρὸς τὸν ἐκθερισμὸν χρῆθαι χαλκίνοις, ἀτε δὴ τῶν ἐκ σιδήρες νομιζομένοις καθαρωτέροις, τῇ εἰς ἵὸν ἔρων πεφυκότος ἐκτρέπεθεν. Ἄλλα καὶ τὰς Πόσας, ηβώσας προσῆκεν ἔναις, Φησὶ, pubentes; ἐν λάχναις καθεσώσας καὶ ἀνθεστον' εὗτω γαρ δραστηρίες ἔναις μᾶλλον ἐπενεργεῦν τοῖς ἥδη ἐφήβοις, καὶ ἐν ἀνθεστον' εὐότητος ἐνακμάζουσιν.

Στίχ: 564. ἌΛΛΑ ΚΑΙ ἈΡΤΙΤΟΚΟΙΟ ΕΡΩΣ ΠΩΛΟΥ. Τεττὸν τὸν ἱππομανὲς λύ, δέ λέγεται· Περὶ δὲ μέτιθι τὰ σημειωθέντα ἐν τῷ Γ. Βιβλίῳ τῶν Γεωργ. σίχ: 329. καὶ 330. καὶ 331. εἰ δὲ διαπορήσει τις περὶ τῆς τῇ ἱππομανῆς χρήσεως, ὅτι τῇ Διδές προδέσσει τὸ Φίλτρον ὡδὲ ἀντίξουα ἔσικε· πρόχειρον ἀνθυπενεγκόν τὸ τῆς μανιάδος ἀμφίσκοπον, δπερ, ἐξ ἀντονού ἐφασκε τῇ Καστρινήτῃ ἐκδηλότατα καταφαίνεται. σίχ: 522. 523.

„Τέτμον ὁδὸν, τέτμον, κάσις“ (ἥδεο σώματος ὄμαίμω.)

„Η ἐπαγινεῖ τὸν δέ με παύσετερον εἴρωσαν.

Στίχ: 566. Η ΔΕ' ΤΟΙ ΟΤΑΛΟΧΤΑΣ κτ: Ορα Β. Αἰν· σίχ: 140. Αὐτ:

Στίχ: 567. ΓΥΜΝΗ ΔΗ ΕΤΕΡΟΝ ΠΟΔΑ Πότερον ἀρε τὸν δεξιὸν; ἀλλὰ γαρ λελυμένης ἐυχεδαη ἔδει, τὸν ὑπὲρ ἀπαλλαγῆς μάλιστα τῆς ἐκ Ιῶν ἰχυρῶν τῇ ἔρωτος δεσμῶν ἐυχομένης. Οὐδὲ ἔξιω (οὐ Φησὶ Σέρβιος) εἰς τὰ τῆς Εἰληθυίας Ἡρας ιερὰ παρελθεῖν, εἰμὶ ἐν αὐτοῖς ἐδήσεσιν.

Στίχ: 570. ΔΑΙΜΩΝ, ΩΡΑ ΜΕΛΟΙ ΤΙ κτ: Αἰτέεσσας τις τυχον, η Δύσερως, η τις Νέμεσος ἀδικημένων ἐκδίκος ἐρώτων.

Στίχ: 572. ΝΥΞ ΑΡ ΕΗΝ κτ: Νυκτὸς περιγραφὴ, καθ' οὐ ηρεμεῖντα, καὶ οἷον ὑπνοῦστα παξισαται τοῖς ἐμψύχοις ἐπίσης η αὐτεὶ λα ἀψυχα. οὐδὲν δὲ κακονὸν ποιηταις γαρ διαφερόντως ἐμψυχεῖν πάντας ἐφεται, η τὰ ψυχῆς ἀμοιρα.

Στίχ:

Πρὸς δὲ Σελιωσίων δρεπάνοις χαλκοῖσιν ἀμῶντο
Μεσαὶ Φαρμακόεντος ὥπῃ πόσι ηβάσκεσσαι.

Αλλὰ καὶ ἀρτιτόκοιο ἔρως μασεύετο πώλε,

"Ον τις ἀπεξερύσσει μετώπη, Φθάς γε τεκχέσαν.

"Η δέ τοι, βλοχύτας ὅσιως βωμοῖς προτιθέσαι,

Γυμνὴ δὴ ἔτερον πόδα, εἴμασί τ' εἰν ἀνέτοισι,

Μαρτύρετο θυῆς Θεάς τε, σωίσορα τ' ἄσρα

Μοιράων. Εἰτ' αὐτὸν ἤρατο, καὶ εἴ τις ἄρε οὖν

Δάμισσιν, ὡς δὰ μέλοι τι ἀσωθεστης γε ἐρώντων,

Αὐτὸν ἀταθαλίης μνήθατ, καὶ ἀμώτορα ἔμμεν.

565

570

Νῦξ ἀρέ ξῶ καὶ δὴ ὑπνος μαλακὸς κατὰ γαίας

Κάκκοπα γυῖ ξλεν, ηδὲ ὑλαὶ τε καὶ οἰδματα πόνται

Ἡρέμα εἶχον, ἐπὶ λαὶ οὔμης μέσον ἄσρα κάτεσσιν.

Εὗ τ' ἀγρὸς σιγᾶ, καὶ πάη, πτιωάτε γραπτά·

575

"Οσσα δὲ ὑδωρ ναίει, τρηχείας ὅσσατε λόχμας·

Πάντ' ἐπὶ σιγαλέη ὑπὸ ὑπνος νυκτὶ δαμέντα

Κέατ' ἀκηδέα, καὶ καμάτων γε σωείχετο λήθη.

Αλλ' ὅτοι σμυγερίᾳ Φοίνισσαν νήδυμος ὑπνος

Εἶχεν ὅλως ἀκμιὰ δὲ ἀγρύπνεεν ὅσσε καὶ ητορ.

580

N 2

Μερμή-

* * *

Στίχ: 573. ΚΑΚΚΟΠΑ ΓΤΓΙ ΕΛΕΝ Οὔτως Ἀιακρέων παρὰ Όυξ.

ἐν ταῖς Παραθέσι.

,Μερόπων δὲ φῦλα πάντα

,,Καταὶ κόπω δαμέντα.

Καὶ δὲ Καλαβρὸς Παραλειπ. Δ. σίχ. 64.

,,Ημος ἀναπνείστι Βροτοί Βαιν καμάτοιο.

Καὶ Ζ. σίχ. 67ι,

,Νῦξ ητ' ἀνθρώποισι λύσιν καμάτοιο Φέρεσσα.

,Αριστα δὲ πάντων Ἀπολλώνι ἐν τοῖς Λεγον. Βιβλ: Γ', σίχ: 744.

,Νῦξ μὲν ἐπειτ' ἐπὶ γαῖαν ἀγεν κυέφας, οἱ δὲ ἐνὶ πόντῳ

,Ναῦται εἰς Ἐλίκια τε καὶ αἰέρας Ωρίωνος

,Ἐδέσακν εἰν ηῷαν, ὑπνοιο δὲ καὶ τις ὁδίτης

,Ηδὲ, καὶ πυλαωρὸς ἐέλδετο καὶ τια παύδων,

,Μητέρα τεθνεώτων ἀδινὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυπτεν·

,Οὐδὲ κιώνιον ὑλακὴ ἔτ' ἀνὰ πτόλιν, φέρεσσος οὖν

,Ηχήεις, σιγὴ δὲ μελανιομένια ἔχειν ὄρφυια.

Στίχ: 579. ΑΛΟΥΤΟΙ ΣΜΥΓΕΡΗΝ ΦΟΙΝΙΣΣΑΝ κτ: Ωσαύτως καὶ παρὰ

Απολλ: ἐνθ: ἀνωπιν.

,Αλλὰ μὰλ, φέρετο γλυκερὸς λάβεν ὑπνος.

Οἰς περ ὅμοια τὰ παρ Όμηρο. Ιλ. Β. σίχ: 2.

,Δια δὲ ἐχε νήδυμος ὑπνος,

,Αλλ' οὐγε μερμήρεις

Καὶ Ιλ: Κ. σίχ: 3.

,Αλλ' εἰς Ατρείδιων Αγαμέμνονα ποιμένα λαῶν

,Τηνος ἔχε γλυκερὸς, πολλὰ φρεσίν ορμαίνοντα.

Οἰνείων δὲ τάτοιος ἔχει καὶ τὸ Θεοκρίτω.

,Ηνίδε σιγᾶ μὲν πόντος σιγῶντι δὲ αἴται.

,Αὶ δὲ ἐμὰς φέρετο σιγᾶς σέρνων ἐντοδεν ανία.

Στίχ: 580. . . . ΑΚΜΗΝ Δ' ΑΓΡΥΠΝΕΕΝ ΟΣΣΕ ΚΑΙ ΉΤΟΡ. Ταῦτα
γὰρ (ὡς Αριστ: ἐν τῷ περὶ Τηνὸς καὶ Εγρηγόρος) μάλιστα τὰ μόρια γίγνεται
κατακώχιμα τοῖς ὑπνοῖς.

Στίχ:

- Præcipites vigilate viri, et confidite transtris,
Solvite vela citi. Deus æthere missus ab alto,
575 Festinare fugam, tortosque incidere funes,
Ecce iterum stimulat: sequimur te, sancte Deorum:
Quisquis es, imperioque iterum paremus ovantes.
Adsis δ, placidusque juves, et sidera cœlo
Dexstra feras. Dixit: vaginâque eripit ense
580 Fulmineum, strictoque ferit retinacula ferro:
Idem omnes simul ardor habet; rapiuntque, ruuntque.
Littora deseruere, latet sub classibus æquor:
Annixi torquent spumas, et cœrula verrunt.
Et jam prima novo spargebat lumine terras
585 Tithoni croceum linquens Aurora cubile.
Regina è speculis, ut primum albescere lucem
Vidit, et æquatis classem procedere velis,
Littoraque, et vacuos sensit, sine remige portus;
Terque quaterque manu pectus percussa decorum,
590 Flaventesque abscissa comas: Proh Juppiter! ibit
Hic (ait), et nostris illuferit advena regnis?
Non arma expedient? totâque ex urbe sequentur?
Diripientque rates alii navalibus? ite,
Ferte citi flamas, date vela, impellite remos.
595 Quid loquor? aut ubi sum? quæ mentem insania mutat?

Infe-

* * *

Στίχ: 584. ΉΝΤΙ, ΤΙ ΔΕῖ ΔΡΑΪΝ; 'Ακριβέσσατος ὥδε τὸ τῆς αἰμη-
χανίας παρίσαται πάθος διὰ τὸ πανταχόθεν, ὅποις ἀνὴρ τράποιτο ἡ ψυ-
χὴ σωματομένη, ἐν ἀπορίᾳ ἔχατη, εὖδὲ βελεύσασθαι ὃ τι σωτελέσσεν
ἔξευρίσκει, εὖδὲ πρεπεῖθαι.

,Αἶνα μὲν ἔιδεν ὄδοιο, τὰ δὲ αἰνότερον ἔνθεν ὄδοιο.

'Ἐν τοιᾶς δὲ αἰμηχανίᾳ καὶ Σοφοκλῆς Δίαιντα παρίσησιν ἐν τῷ Δράματι:
(παρὰ Όυρο. ἐν ταῖς Παρεῖθεσ.)

,Καὶ νῦν τὸ χρῆ δρᾶται, ὃς τις ἐμφαγῶς Θεοῖς
,Ἐχθρίσουμαι, μιστὴ δὲ μὲν ἐλλιών σρατὸς;
,Ἐχθρες δὲ Τρόια πάσαι, καὶ πεδία τάδε;
,Πότερα πρὸς οἴκους, γαυλόχες λιπῶν ἔδρες,
,Μόνες τὸν Ατρεΐδας, πέλαγος Λιγαῖον περά;
,Καὶ ποῖον ὅμηρα πατεῖ δηλώσω Φανεῖς
,Τελαμῶνι, πῶς με τλήσεται ποτὲ ἐσιδεῖν;

Στίχ: 587. ΤΟΥΣ ΠΕΡ ΕΓΩ ΤΟΣΑ' ΚΙΣ "Ορα ἀνωτεράς τίχ! 37 — 39

Στίχ: 590. ΧΑΡΙΣ ΜΕΤΟΠΙΣΘΕΤΙΣ ΙΣΤΑΤΑΙ ΑΥΤΟΙΣ; Όμ.

Οδ. X. τίχ: 319.

"Ως εὖ ἔσι χάρις μετόπιδ' ἐνεργέων.

Στίχ: 594. ΛΑΟΜΕΔΟΝΤΙΑΔΩΝ κτ: Τὸ τοῦ γενάρχεω πλημμέλημα, ἀπασι τοῖς
ζλκεσιν ἐξ αὐτῷ τὸ γένος πενσειβεταὶ, κακῶς δὲ αἰσθάσσον οἱ αἰκόγονοι δι
ἐκένον. (Όρεα Α. Αἰν: τίχ. 512. Καὶ Γ. Αἰν: τίχ: 264.)

Στίχ: 595. ΠΛΩΤΗΡΣΙΝ ΕΦΕΨΟΜΑΙ ΟΙΗ; Οὐιέγιλος ὥδε φησὶ Ναυ-
τας ονατεῖς: (Τοὺς Ναυτιλίας ἐναργούτας. Η πανανίζοντας.) ἦμιν δὲ προσθέντες
τοὺς μετοχοὺς εἰς σωμαχώρες τὸ μέτρον. Άλλ' εἰσὶν οἱ ἔντισι τῶν Λυτρυεό-
φων αὐτογνώσκοντες, αὐτὶ τοῦ Ονατεῖς, ήτοι ευτελεῖς. (τετέσσι αὐτὶ τοῦ ἐναργού-
τας, τὸ αἰκιόντας.) Οὐ δὴ τέτοιο καὶ κατὰ τῶν ἡμῶν διερμιλέσσιν ἐν αὐτῷ
σωματιληπταὶ, τῷ: ἐφέψομαι.

Στίχοι

Μεριμήριε τε ἄλλ' ἐπὶ ἄλλοις ἔγραμένη γὰρ
Αὐτὸς ἔρος, ἀγριόωτ', ὁργῆς τρόφι κῦμα δὲ ἐπῆρεν·
Ως δὲ ἐπενίσατο· ἐν Φρεσὶ δὲ οἷσιν ἀνέροφε τοῖς.
Ἡνὶ, τὸ δεῖ δρᾶν; τῶν πρόθεν περήσομ ἐκάνων
Ἡδη μυητήρων, χλέυω δὲ καὶ αὐτοῖς ὑφέξω;
Τάτων ηγούμαδων ὑμενάις αὐτικετεύσω,
Τάς περ ἔγώ τοσάκις σέργειν ἀνένευσαι ἀκοίταις;
Ἴλιακαὶ δὲ ἄρα ναυσὶν ἔφεψομαι, ηδέ τε Τεύχρων
Ἐντολαὶς πυμάταις ὑποείξω; τοῖς δὲ ὅτι χρᾶσμον,
Εὖ δὲ παθόσι, χάρις μετόπιθέτις ισαται αὐτοῖς;
Τὶς δὲ μὲν (ἐπεὶ ἔσω) ἐθέλεσαν πλεῦσ' ἐπιτρέψαι;
Δέξεται ηὲ νέεσσ' ἄτως ὄντων ἀγερώχοις;
Οὐκ οὐδὲ ἔξωλης, φεῦ! δόξεται νῦν ἐπὶ ἔγνωσι
Λαομεδοντιάδων ψευδῇ ἐπιόρκια φύτλης;
Πῶς δὲ ἄρα ἔγώ δραπέτις πλωτῆροις ἔφεψομαι οἴη;
Ἡδη φραγνυμένη Τυρίοις ἐπιβήσομ' ἐμοῖσιν;
Οὓς τὸν απὸ Σιδονίας μόγις ἀντῆσ' ἀτεος ἔχον,
Αὖ πέλαγος δὲ ἄξω, ηδὲ ισία δραχαὶ ἀνώξω;
Οὐχὶ θάντος ᾧς εἰκός γε σιδήρῳ δὲ ἄλγεα παῦσον.
Σὺ θρήνοισιν ἐμοῖς δάσθ' ηττηθεῖσα, σὺ πρώτη,
Μανάδα μὲν, ὡς Κάσι, τοῖς δὲ φέρεσσα κακοὶς ἐνιβάλλεις.
Ἀνδρὶ δὲ μὲν ἔχθισψ πρεδωκας, φῦσσ, με τάλαιναν.
Οὐκ ἐνέω θαλάμοιο ἀμοιρον, ἀνάπτιον ἄσταν,
Ζῶν θηρὸς γε δίκια, μηδὲ ἄρα τοιαῦτα μενοινάν;
Ἡ δὲ Συγχάνις γενόμιω πιστὴ ποδιῆσι.
Τοσσάς δὲ ἐκ σήθυς μεμφωλὰς ηγύ απερήγυνυ.
Αἰνέας δὲ ᾧς δὴ πλεύσων αὐτῆς ἐπὶ πρύμνης
Τηνιον ἀώται, πάντα ἐπεὶ νυ οἱ ἔσκεν ἔτοιμα.
Τῷ δὲ Θεῖ μορφῇ, ὄψει τῇ πρόθ' ἐπιόντος,

585
590
595
600
605

* * *

Ηλιθεν

Στίχ: 597. ΟΤΣ Τ' ΑΠΟ' ΣΙΔΟΝΙΟΥ ΜΟΓΙΣ κτ: 'Ου γὰρ τοσῦτον τῇ πρὸς
αὐτῶν ἐνοίσαις εἰκασι τῆς Πατρίδος οἱ Τύριοι μεταναστεύσαν, ἵσσον τῷ μί-
σει κινηθέντες, οἱ τῷ Φόβῳ τῷ Τυραννῶνος Πυγμαλίωνος.

Στίχ: 599. ΟΤΧΙ· ΘΑΝ' ΩΣ ΕΙΚΟΣ ΓΕ. Εἰς τότο ἀπέληξε τὸ τῆς αμπχανίας
τὸ δὲ προελέθηκε, τῶν προτεθέντων ἐπεὶ βόλεντι δοκεῖ, οὐδὲν σοι ἀλλ' η Ια-
τὶ ἀρε λείπεται μένον: τελέστα.

Στίχ: 600. ΣΤΥ· ΘΡΗΝΟΙΣΙΝ ΕΜΟΓΣ κτ: 'Τπεμέμφεται πάντας τῇ καπρυνήτῃ
Ἄνη, ᾧς ἐπὶ τὸν γάμον προτρεψαμένη ἀλλ' ἀμα καὶ συγγινώσκειν πάν-
τας, οἵτι καμφθεῖσα τοῖς ἐκετῆς θελώσις πρετρέψατο.

Στίχ: 604. ΖΗΝ ΘΗΡΟΣ ΓΕ ΔΙΚΗΝ κτ: 'Ενικῶς (Φασὶ τνες) ὁδος (δὲ θήρ) πρε-
νήκεται, οἵτι ίδιον έσι Λυγκὸς μάλιστα, χηρευθεῖσαν, μηκέτι τῷ λοιπῷ Λυγ-
κὶ ἀτέρῳ συζητεύνεται. Ἀλλ' ἐπερ οὐς τότο ἀπιδὼν οἱ Ποιητὴς ἐνικῶς τὸν
θῆρα προτηνεγκε, θευμάσιετις εἰκότως δοκεῖ γέγονεν ἀλλ' η τίνῳ μόνο-
σιν ἐννοήσας, καὶ τὸ τῆς διαγωγῆς ασωδύασον η. Φιλέρημον οὐπερ ποδῶν
θηρίων εἰδεστη ίδιον, οὔσα τῶν μη σιωσγελασικῶν. Ουχὶ δὲ ἐνι τίνι καὶ μό-
νῳ, καὶν δὲ Λύγξ τότο εἴη, καὶν δὲ Μονίδος οἱ καλύμενος ἄγριος.

Στίχ: 609. ΟΨΕΙ ΤΗΙ ΠΡΟΣΘ' ΕΠΙΟΝΤΟΣ. (Άνωτ: σίχ:
295 — 305.

Βιβλ. Δ.

Ο

Στίχ:

Infelix Dido, nunc te fatâ impia tangunt.
 Tum decuit, cum sceptra dabas: En dextra fidesque,
 Quem secum patrios ajunt portare Penates,
 Quem subiisse humeris confectum ætate parentem.
 600 Non potui abruptum divellere corpus, et undis
 Spargere? non socios? non ipsum absumeret ferro
 Ascanium? patriisque epulandum apponere mensis?
 Verum anceps pugnæ fuerat fortuna; fuisse:
 Quem metui moritura? faces in castra tulisse.
 605 Impluisseque foros flammis: natumque, patremque
 Cum genere extinximus: memet super ipsa dedisse.
 Sol, qui terrarum flammis opera omnia lustras,
 Tuque harum interpres curarum, et consilia Juno,
 Nocturnisque Hecate triviis ululata per urbēs:
 610 Et diræ ultrices, et Dii morientis Elise,
 Accipite hæc: meritumque malis advertite numen:
 Et nostras audite preces: si tangere portus
 Infandum caput, ac terris adnare necesse est,
 Et si fata Jovis poscunt, hic terminus hæret;
 615 At bello audacis populi vexatus et armis,
 Finibus extorris, complexu avulsus lili,
 Auxilium imploret, videatque indigna suorum
 Funera: nec, cum se sub leges pacis iniquæ

Tradi-

* * *

Στίχ: 610. ἩΛΘΕΝ ἘΝΤΙΝΙΟΣ Καὶ παρ Ὁμῆρον Ἀγαμέμνων τὸν αὐτὸς ὄνειρον διελθεῖν αἴρξαμενος. Ἰλ: Β. 56.

„Αἰθέροστίλω διὰ νύκτας μάλιστα δὲ Νέτορι διώ „Εἶδος τε, μέγεθός τε, Φυλῶ τ’ ἀγχιστα ἐώκες

Στίχ: 613. Ἡ ΝΥ ΘΕΟΣΙΟ ΤΕΚΟΣ ΔΥΝΗΣΕΑΙ ΕΥΔΕΙΝ; Παρ Ὁμ. δὲ Αὐτ: σίχ: 62.

„Εὐδεις Ἀτρέος ψὲ κτ: καὶ Ἰλ: Ω. σίχ. 683.
 Ουνύ τι σοι γε μέλει κακόν, οἷον ἔθ' ἔνδεις

„Αὐδερόστιν ἐν δημοσίου ΟΤΖΡΟΤΣ; Νοητέον αἴπ- λῶς τὰς αὐτέμεις. οὐ γὰρ ἂν οὔρος ἐπὶ γέφυρας πνέων τοῖς ἀπὸ Καρχηδόνος ἐπ’ Ἰταλίας σύναγομένοις.

Στίχ: 630. ὉΣ ΚΕ ΘΕΩΣΝ ἌΡ ΕΟΙΣ Καιμίλι ἀνωτ: (σίχ. 391.)

„ἔδοξεν ἐπεγγυωκένηκ ός τις ὁ ἐποφθεῖς αὐτῷ Θεὸς εἴη ὅτι Ἐρμῆς. Αἴλια γὰρ ὑπελειπετότις ἔτι υπόνοιας ἐξ ὧν προιών ἔφεσκε σίχ. 610. κξ:)

„καὶ τοῖς αὐτῷ δόκει παρφάδαμ
 „Ἐρμῆς πάντα δὲ ὁμοῖος ἐλώ, αὐδιώ τε, χρόαν τε,

„καὶ ξανθιώ δὲ κομιώ, καὶ ἐοικότα γυῖα δὲ ἥβη.

Οὐ γὰρ ἔφη, ως ἐκεῖνος αὐτὸς λώ, αἴλι ὅτι ὁμοῖος. Σέρβιος δὲ, καὶ περι-

τὸν τι προσωθείς ἐνταῦθα, τρεῖς, Φυσί, τὰς Ἐέμεις μεμυθεῦθας: τὸν μὲν

χράνιν, τὸν δὲ χθόνιον. τὸν δὲ υποχθόνιον. (ἐκ τῆς Κικέρ. ἐν τοῖς περὶ

Φύσ: Θεῶν.) η καὶ τέτταρας κατ’ ἀλιγτ. τὸν μὲν, ἐξ Οὐρανῶν γενόμενον

καὶ Ἡμέρας· τὸν δὲ τέως ἐκ Κυλλινίδ, δη καὶ ἀφανῆς η μήτηρ, ως ἐξ αὐτῆς

τοξευθεῖσα· τὴς καὶ εἰς Αἴγυπτον ἀπελθόντος δὲ αὐτὸς γε τότο, κακᾶτα γράμ-

- “Ηλθεν ἐνύπνιος, ἀυτὶς δὲ ταῖς δόκαις παραφένθει.
Ἐρμῆ πάντα δὲ ὁμοίος ἔναι, οὐδετέ τε, χρόαντε,
Καὶ ξανθιὰ δὲ κόμια, καὶ ἐσικότα γυῖα δὲ ἥβη.
“Η νῦ Θεοῖς τέκνος, οὐδὲ ὡδεῖς διαγένεσι σῦδεν;
Οὐδὲ δέσα δὴ περίεσιν ἐπειτά σε δειπά χαλιφρον
Δέρκει; καὶ ζεφύρους αἰτεῖς πνέοντας τὸ ἄρα;
“Η δὲ δολοφροσώνας, ἀθέμιτά τε φρεσσὸι μενοινῷ,
Γνωστα τε ἐκθανέειν ὄργανς χαιμάζεται ίψι.
Οὐκ ἔρδεις ἄνως οἶν τε φέβεθαι απεύσας;
Αὐτίκα δὴ πέλαγος τρόπισιν τε θρούμενον ὅψη,
Δᾶδας δὲ ἀπτομένας, φλόγεστὸς ἀκτάς τε ζεισσας,
Αἴκε σε ἥψις ὡδὲ ἐπιδηθύνοντα λάβησι.
Σπεῦδε· Γιανὴ αἰὲν πως ποικίλον, ἀλλοπρόσαπλον.
“Ως ἄρα φωνήσας, σιωπείχθη νυκτὶ μελάνη.
Τῆμος δὲ Αἰνείας, αἴφνης τῇδε ἐντρομος ὄψει
“Εγρετο ἐξ ὑπνου, ἀνταρ τε πέρχεν ἐταιρογε.
“Ορνυθὲ ἐγρηγορτὶ Φίλοι προτὶ σέλματα ἀνδρες,
Ισία λύετε ὥκα· Θεὸς πάλιν ἵκτο ἀφὲ ὕψει
Φύξιν απεύδεν, δίμφα τε νηῶν πέσματα τέμνειν
Αὐτὸς ἐπορίνει. Ἡνὶ δὲ φεασόμενος αἴψα κράτισε,
“Ος κε Θεῶν ἄρ’ εἴοις, γηθεῦντες ὑπέξομεν ἀνθισ.
Κεκλούμενῷ παρέοις μόνον ἥπιος, εὔμενέοις τε,
Τείρεά δὲ φρανόθεν γε φέροις ἐνδέξια ἄμμιν.
“Ως ἄρετε φλόγεον δὲ ἄμ’ ἐδὲν ξίφος ἐκ κολεοῦ
Σπασσάμενος, πρυμνᾶς γεώς ἀπό. ἔχματ’ ἔκοπτε.
Σύμπαντες δὲ ἀντως ζέον, οἴχεσθ’ ίέμενοίπερ.
Αἴψα δὲ καρπαλίμως ἐνεπεσσεύοντο νέεσσι,
Λεῖπον δὲ ἀκτὰς, καδὲ ἐκάλυπτον λαῖτμα θαλάσσης,
“Αφρός δὲ ὀτραλέως σρόφεον, καὶ κύματα σαῖρον.
“Ηδη δὲ ἄρετον φάος ἥρχ’ ἐπὶ γῆς καταχεύειν
“Ηώς, Τιθωνοῖο λέχος προλιπέσα προκόχρον.

610

615

620

630

635

640

Ο 2

Τῆμος

* * *

γράμματα Ἀιγυπτίων, καὶ τις ἀρθρῶν Ἐπιτήμιων ἐκπαιδεύσαντος παρ
οἷς καὶ ὄνομα ἴδιον τὸ Θώθ, τῷ Θεῷ. Τέττων οὖν ἐνλόγως, φησὶν, αὐγυστῷ
Αἰνείας εὐχεν εἰπεῖν: ὃς κεν εἴσι.

Στίχ: 634. ΠΡΥΤΜΝΑΙΑ ΝΕΩΣ. “ΕΧΜΑΤ” “ΕΚΟΠΤΕ.

Καὶ παρ’ Όμ. Κ. σίχ: 126.

„Τόφεα δὲ ἐγὼ ξίφος ὁξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηρῷ

„Τῷ ἀπὸ πέσματ’ ἔκοψε γεώς κυανοπρώρῳ.

Καὶ παρὰ Απολλων. Ἀργον. Δ. τότε αὐτὸς θάτω: σίχ: 207.

„ ὁ δὲ ξίφος ἐκ κολεοῦ

„Σπασσάμενος πρυμνᾶς γεώς ἀπὸ πέσματ’ ἔκοψεν.

Στίχ: 640. ΉΩΣ ΤΙΘΩΝΟΓΟ ΛΕΧΟΣ ΠΡΟΛΙΠΟΤΣΛ κτ: Εξ Ομῆς σαφᾶς
καὶ τόδε: Ιλ: Λ. σίχ. 1.

„Ηώς δὲ ἐκ λεχέων παρὰ ἀγαυεῖ Τιθωνοῖο.

„Ωρευθὲ, ἦν ἀθανάτοισι φόως φέροις, ηδὲ βροτοῖσι.

„Τιθωνὸν μὲν γάρ Ηώς ἀρπάσασα δὲ ἐρωτᾷ εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει, καὶ τε
σιωπελθεσσα γεννᾷ παῖδας Ημαδίωνα, καὶ Μέμνονα. (Απολλόδ. Βιβλ: Γ.

„Κεφ:

- Tradiderit, regno, aut optata luce fruatur:
620 Sed cadat ante diem, mediaque inhumatus arena.
 Hæc precor; hanc vocem extremam cum sanguine fundo.
 Tum vos, ô Tyrii, stirpem et genus omne futurum
 Exercete odiis, cinerique hæc mittite nostro
 Munera: nullus amor populis, nec fædera sunt.
- 625** Exoriare aliquis nostris ex ossibus ulti,
 Qui face Dardanios, ferroque sequare colonos.
 Nunc, olim, quocunque dabunt se tempore vires,
 Littora littoribus contraria, fluctibus undas
 Imprecor, arma armis: pugnant ipsique nepotes.
- 630** Hæc ait: et partes animum versabat in omnes,
 Invisam quærens, quamprimum abrumpere lucem.
 Tum breviter Barcen nutricem affata Sichæi:
 (Namque suam patriâ antiquâ cinis ater habebat)
 Annam, chara mihi nutrix, huc siste sororem:
- 535** Dic, corpus properet fluviali spargere lymphâ,
 Et pecudes secum, et monstrata piacula ducat.
 Sic veniat: tuque ipsa piâ tege tempora vittâ.
 Sacra Jovi Stygio, quæ rite incepta paravi,
 Perficere est animus, finemque imponere curis;
- 640** Dardaniique rogum capitis permettere flammæ.
 Sic ait: illa gradum studio celerabat anili.
 At ttepida, et cœptis immanibus effera Dido,
 Sanguineam volvens aciem, maculisque trementes

Inter-

- , Κεφ; ΙΒ.) Εῖτος Κεφάλων ἡ αὐτὴ ἐραθεῖσα, ὃς ἦν Ἡρόπος καὶ Ἐρμῆς, ἐξ ἀντεῖ ἐν Συρίᾳ Τιθωνὸν ἔγενησεν ἑτερον, δὲ πᾶς ἐγένετο Φαέθων ('Απολ., Λόδ.) Αὐτός Κεφ; ΙΔ.) Σύδε ἀπλὰ τὸν περὶ τῷ Τιθωνῷ μῦθον δαψιλόμενον εὑρέσεις ἀδρότερον ἐν Τυμν. τῷ εἰς τῷ Λ' Αφροδ. σιχ: 219—239. Εἰ δὲ Βέλαι, δίελθε, καὶ αἱ περὶ τῷ αὐτῷ Τιθωνῷ ἡμῖν σεσημειώσας ἐν τῷ Λ. τῶν Γεωργ. σιχ: 514.
- Στιχ: 647. ΟΥΧ ΟΠΑ' ΕΚΠΕΜΨΟΤΣ; κτ: Γραφικώτατά τε καὶ ἐναργέστατα ὁ Ποιητὴς ὑποτυποῖ ἐνταῦθα τὼν ἐξ σφρυγῆς μανιώδες παραφερομένιων τε καὶ παραφθεγγομένιων, καὶ πολλὰ δὲ καὶ παντοῖς γοργῶς τε καὶ ἀσωδέτως, ἀπλα ἐπ' ἄπλοις, παράκοπτά τε καὶ ἀκριτικά μάτιων σωσίρεσσαν· καθ' ὅμοιότητα τῶν Εὐριπιδ. ἐν ταῖς Φοινίσ: ἐκείνων:
- , Ιτα μὲν πῦρ, ίτω δὲ Φάσγανα, ζεύγνυθε δὲ ἵππος.
- Στιχ: 650. ΑΛΛ' Αὐτός ΕΓΡΩ; ΠΟΤ ΔΕ' ΠΕ' ΛΩ; ΩΣ Δ' ΕΚΤΟΠ' ΑΦΡΑΓΝΩ; Καὶ τὸ δὲ ἄρα τῆς παρακοπῆς ἐσὶ παρεγγχωρῆσαν σῖον διάλειμμα.
- Στιχ: 651. ΝΤΝ ΔΙΔΩΣ ΣΕ ΤΑ' ΛΑΙΝΑ κτ: Εαυτῷ μὲν κατοικτείεται, ἀθεσμίαν δὲ τῆς Μοίρας κατηγορεῖ.
- Στιχ: 652. ΟΤΕ ΟΙΓ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΟΠΑΖΕΣ ΣΚΗΠΤΡΑ. ΙΕΙκὸς γὰρ καὶ τῷ Αἰνείᾳ καθυποχέθως αὐτῶν τὰ δόμοια, η μᾶλλον καὶ πλείστα. ὃν πρὸ τῆς ἐκένεις ἐπιφανείας, ταῖς περὶ αὐτὸν προσήπειῃ. Λ. Αἰν. σιχ 618.
- , Βέλεθε ξῶ ἐμοὶ, καὶ τὰς δὲ νάσαθα χώρας;
- , Τμετέρη πόλις, ην δὲ δομέμην· ναῦς ἐρύεθε.
- , Τέως, Τύριος τε ἔμοι γε, ἐν αἴσῃ κείσεται ἔσῃ.
- , Ετι δὲ μιώ καὶ ιάρβας δια τέτο γηλοτυπῶν, καὶ ἀγανακτῶν ἀνωτέρω κατεβοῦτο, (σιχ: 233.) ὅτι:
- , Αἰνείᾳς Αυτῆς, καὶ κάρτεος εἶλετο ἀρχεῖν.
- Στιχ:

Τῆμος δ' ἄρ τασίλεια ἀφ' οὐδόθεν ἐκ σκοπιάων,
Οὓς σόλον ἴσοτόνοις ἐν λαίφεσιν ἐκπροϊόνται,
Κάκτας καὶ λιμένας πλωτήρων ἥθετ' ἔρημας,
Τὸς τ' ἰδὲ τετταράκις πλήξασα σήθεα καλὰ,
Ἐκνθάτας τ' ἐκτίλλεσσα κόμας: "Ω Ζεῦ! ἄπο ἔρπει
Οὔτος ἔπηλυς, ἔφη, κράτος εἰς ημῶν ἔφυβρίσας.
Οὐχ ὅπλ' ἐκπέμψος; ἡνὶ ἐκ πόλεως ὄρσονται;
Οὐκ ἐκ ναυσάθμων ἄλλοι ναῦς ἀρπάξσοι;
Φέρτ', ἵτε δὴ Φλόγας· Ιεῦ ἄρατε, ἔρεσσετε ὥκα.
Ἄλλ' ἂ ποτ' ἄρω; πᾶς δὲ πέλω; ἡς δ' ἐκτοπ' ἀφράνω;
Νῦν Διδὼ σε τάλαιρα ἀθεσμος μοῖρα πίεσαι,
Τόφρα δ' ἔχρις, ὅτε οἱ βασίλεια ὄπαζες σκῆπτρα.
Ἡνὶ δὲ σινθεσίαι, καὶ δεξιαι ἥδες ἐπέπιθμεν!
Τὸν δε Θεάς, Φασὶ, τὰς πατρώνας συμμεταγωνᾶν!
Τόν δε ὑπεργήρω γενετῆρι ὑποχεῖν ὕμεν! 645
Οὐκ ἥν ἀρπάξασαν ἔλωρ μὲν κύμασι βίψαι;
Οὐχ ἔταρες ἀντὶ κτανέμεν; καντὸν δὲ σιδήρῳ
Ἀσκάνιον, καὶ δαῦτα δ' ἐῷ γενέτη παραθέσαι;
Ἄλλα γ' ἐν αὐτοῖς ἔη δὴ Φύλοπις· ἔτεν·
Τὸν δὲ ἥν θνητομένη καὶ δέσαμι; αὖψα ἐγώκεν
Δάδας ἐνέσα, πυρὸς πλησάμια ναῦς μαλεροῖο.
Φλοξὶν δὲ ἔξολέσαμι τεκόντα τε Φυῖτα τε ἄρδια,
Καὶ σύμπαν γένος ἀντάρ ξπειθ' ἀντιὰ μὲν ἐπιδόια.
Ἡέλιος γῆς πάντα δὲ αἰκτίνεσσα ἐπιλεύσσεις,

650

655

660

Καὶ

* * *

Στίχ: 653. ΉΝΤΙ ΡΑ ΣΥΝΘΕΣΙΑΙ κτ: Κατ' ἐκάνει, Ιλ: Β. σίχ: 341.

„Σπονδαὶ τ' ἀκρητοί, καὶ δεξιαι ἥδες ἐπέπιθμεν.

Στίχ: 654. ΤΟΝ ΔΕ ΘΕΟΥΣ, ΦΑΣΙ, ΤΟΥΣ ΠΑΤΡΩΙΟΥΣ κτ: (Β. Αἵ: σίχ: 772.)

Στίχ: 655. ΤΟΝ ΔΕ ΤΠΕΡΓΗΡΩΙ ΓΕΝΕΤΗΡΙ κτ: (Β. Λίν: σίχ: 775.)

Στίχ: 658. . . . ΚΑΙ ΔΑΙΤΑ Δ' ΕΩΣ ΓΕΝΕΤΗΙ ΠΑΡΑΘΕΣΘΑΙ; Όυ μόνον κατὰ τὰ ἀδικῶν δοκεῖντος Αἰνεία φλεγμάνεσσα τὰς ὁργαῖς χαλεπαίνει, αλλ' ἔτι καὶ κατὰ τῶν ὀπαδῶν τῶν ἐκείνων, καὶ κατὰ τὰ παιδὸς ἀντίθετανίς, τοστού, ὡςει καὶ μεταμέλειν ἀντὶ ὅτι μὴ φθάσασα προκατέσφαξε, μηδὲ τῷ γεγεννηκότι εἰς ἔδεσμα παρέθετο, κατὰ τὰς Πρωκνίων ἐκείνων, τὰς ἐκ τὰς καὶ Ίτυος Τηρέα κατευωχήσασσαν. (Ορα τὸν μῆδον ἐν τῷ Δ. τῶν Γεωργ. σίχ: 18. καὶ 614.)

Στίχ: 664. ΉΕΛΙΟΣ, ΓΗΣ κτ: Έκ τῷ Ορφικῷ τῆς Νεμέσιος "Τμνε; σίχ: 8.

„Πάντ' ἐσορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακέεις, πάντα βραβέυεις,
ἢ ἐξ Όμηρος, Ιλ: Γ. σίχ: 277.

Ἡέλιος Θ' ὃς πάντ' ἐφορᾶς, καὶ πάντ' ἐπακέεις.

Θεὺς οὐδὲ πάντας καὶ πάσας Διδὼ ἐπικαλεμένη ἐφεξῆς τὰ πάνδεντα Αἰνεῖα τε καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἐπαρτάται. Όμοιος δὲ ὁ τόπος τῷ παρ Όμηρον τὸν Κύκλωπα ἐπεισάγοντι κατὰ Όδυσσεως ἀφώμενον. Όδυσ. I. σίχ: 526.

„Εὐχέτο, χεῖρ ὁρέγων εἰς θραυσὸν ἀσερόεντα.

„Κλῦθι, Ποσείδαον, γαμήχε, κυανοχατα,

„Εἰ ἐτέσν γε σὺς εἰμὶ, παῖτὴ δὲ ἔμος εὐχεῖαι τίνας,

„Δὸς μὲν Όδυσσεα πτολιπόρθιον σπαθὸν ἱκέδαι,

„Τὸν Αστέρτεω, Ιθάκην εἴς αὐτὸν ἔχοντα,

„Άλλ' εἰ οἱ μοῖρας ἐνὶ φίλος τ' ἴδεντι, καὶ ἵκεδαι,

„Οἴκον ἐγκτίμενον, καὶ ἐκεὶ εἰς πατρίδα γαῖαν,

Βιβλ: Δ.

P

Οψ

- Interfusa genas, et pallida morte futurâ,
 645 Interiora domus irrumpit limina, et altos
 Coscendit furibunda rogos, ensemque recludit
 Dardanium, non hos quæsitum munus in usus.
 Hic postquam Iliacas vestes, notumque cubile
 Conspexit, paulum lacrymis et mente morata,
 650 Incubuitque toro, dixitque novissima verba:
 Dulces exuviae, dum fata Deusque sinebant,
 Accipite hanc animam, meque his exolvite curis.
 Vixi, et, quem dederat cursum fortuna, peregi:
 Et nunc magna mei sub terras ibit imago.
 655 Urbem præclaram statui, mea mœnia vidi:
 ulta virum, poenas inimico à fratre recepi.
 Felix, heu nimium felix, si littora tantum
 Nunquam Dardanæ tetigissent nostra carinæ!
 Dixit: et os impressa toro, Moriemur inultæ?
 660 Sed moriamur, ait: sic, sic juvat ire sub umbras.
 Hauriat hunc oculis ignem crudelis ab alto

Dar.

* * *

, Οψὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσσεις ἀπὸ πάντας ἐταίρους.
 „Νηὸς ἐπ’ ἀλογρίης, ἔυροι δὲ ἐν πήματα οἴκων.

Στίχ: 665. . . . ΤΩΝ Δ’ ΕΠ’ΟΤΡΟΣ ΙΔ’ ΙΔΜΩΝ. ΠΟΤΝΙΑ ἩΡΗ.
 Εἰπεῖν τέχε τιὼν αὐτῶν καὶ Γάνην ἀποδέητων γάμων δὲ μόνον σωιτορεα, ἀλλὰ
 καὶ προσγωγῶν, καὶ προμητειῶν, (Ἀνωτ: σίχ: 182.)

Στίχ: 666. ΝΤΚΤΕΡΙΝ Θ’ ΕΚΑΤΗ ΤΡΙΟΔΟΙΣ ΓΟΟ’ΩΣΛ. Τῷ
 Σελινῷ γνωμῇ νενόμῳ θύμενον νυκτὸς ἐπὶ τῶν Τειόδων προϊέσσεις τε, καὶ
 ὄλολυζόσσεις ἐξ οὐ καὶ Τειόδητις ή Εκάτη προσείρηται. Ή δὲ τελετὴ α-
 πομνημόνευσις πᾶς τῆς περιοδέυσεως, καθ’ ἣν Δημήτης διὰ γῆς ἀπάσσης πε-
 ριῆται, Περσεφόγια σαναδητάται τιὼν θυγατέρεα, ἢ Αἰδώνεις ηρπασσεν, οὐ, Φα-
 σίν, εἰς παράδειγμα πεπλάδωμα τῆς Αἰγυπτιακῆς Ἰσίδος, τῆς τὸν Ὅσιεν
 ἀπανταχόσσεις ἐπιβοωμένης μετὰ γόνων καὶ θεριών, ὃν ὁ Τυφῶς ἀνελῶν διε-
 απάραξεν.

Στίχ: 667. . . . ΕΡΙΝΝΥ’ΕΣ. . . . Αἱ αἱρὲ τῶν σαλαγμῶν τῷ
 ἀποδέεύσαντος αἵματος, ὅτε Κρόνος τὰ αἷδοια τῷ πατρὸς ἐκτεμών, ἐς Γίλων
 θάλασσαν ἀφῆκε, γενόμεναι. (Ἀπολόδ. Βιβλ: Α. Κεφ: Α.) Ἀλητώ, Τε-
 σιφόνη, Μέγαρα· αἱ τὰς πονὰς τοῖς αἰταδάλοις καὶ ἀλιτηρίοις ἐπάγγεσσαι.
 (Ορεα καὶ Γ. Λιν: σίχ: 268.)

Στίχ: 668. . . . ΘΕΟΙ ΕΑΙ’ΣΣΗΣ Οἱ πατερῶις
 καὶ Ἐφέσιοι, οἱ προσάσται καὶ φύλακες οὓς περὶ αὐτὴν διαφερόντως ἀξέιο
 θεραπεύσσαται.

Στίχ: 671. . . . ΚΕΦΑΛΗΝ ἈΘΕ’ΜΙΣΤΟΝ ἈΝΑΓΚΗ. Όυδὲ ἐπαρωμένη
 ἵξει ὄνόματος καλέσαι λωέχετο. Ανάγκη δὲ τιὼν τῆς πεπρωμένης λέγεται.

Στίχ: 673. ΑΛΛ’ Ο ΜΑ’ΧΗΣ ΣΚΤΑΛΕΙΣ κτ: Τετέσι παρενοχληθεῖσαι, τρυχωθεῖσαι,
 ταλαιπωρηθεῖσαι. Αὕτη δὲ πρέρδησις ἐξὶν ἐν αράσις ἔδει τῶν Λινέας συμβού-
 νεν μελλόντων, ἐν ταῖς κατὰ Λατίνων τε καὶ Ρυτύλων μάχαις, μετ’ εἰ-
 πολὺ ὕερον.

Στίχ: 674. . . . ΝΟ’ΣΦΙΝ ΔΗ’ ΦΥΓΝΤΟΣ ΙΟΥ’ΛΟΥ. Ως δέ τὰς τε
 νῆστις, καὶ τὰς ἐπ’ ασφαλέστερα κατωχυρωμένας ἐπάλξεις, καὶ τὰς ἐταίρους,
 καὶ τὸν ψόν Ιαλον ἐγκαταλιπών, συμμαχίας απελεύσεται ἐξπετεύσαντι,
 τιὼν παρ’ Ευάνδρος, τιὼν παρὰ Τάρχατος, κτ:

Στίχ: 675. . . . ΔΕΡΞΑΙΤΟ ΟΛΕΘΡΟΝ ΕΤΑΙΡΩΝ. Τιὼν τῷ Πάλλαντος
 αναίρεσιν, καὶ τῶν ἀλλῶν, οὓς αὐτῷ πιπτοντας ἐν τοῖς πελέμοις ἐπόψεται.
Στίχ:

Καὶ σὺ δὲ τῶν δὲ ἐπιειρος οὐδὲ θύμων πότνια Ἡρη,
Νυκτερίη δὲ Ἐκάτη, πόλεων τριόδοις γούώσα,
Καὶ γε Ἐριννύες, αἱ δειναὶ τῶν δὲ ἔκδικοι ἐστὲ,
Καὶ Θεοὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῖσιν Ἐλίσσης θανατιώσης,
Τέττων μὲν πένθεσθ', ἐπ' ἀλιτρὸς δὲ τρέψαθε,
Καὶ μεν λισσομένης δὴ κέκλυτε. Αἴ τοι δὲ τοι
Ἡδοῦσιοι τυχαῖν κεφαλὰ ἀθέμισον ἀνάγκη
Καὶ αἰκε Διὸς Μοῖραι πῆξαν τόδε ἔμπεδον ἔμμεν,
Ἄλλος δὲ μάχη σκυλλαὶ λαχθεῖται οὐ πλοιος,
Ἐξορος, ηδὲ ἄπολις νόσφιν δὴ Φωτὸς Ἰάλε,
Δευομενος χράσμης δέρεσαι τοι εἶλεθρον ἐτάρων.
Οὐδὲ υπὸ συμβασίης οὐδὲ ἐπειτα ἀνάρσιον ἐλθὼν,
Αὐτῆς κοιρανίης, οὐδὲ Φωτὸς ἐπαύροιδες οὐδερόεντος.
Πρὸν δὲ ὥρης ἡμέσαι ἀτυμβος ἐπὶ τῷ ψαμάθοισι.
Ταῦτα ἐπαρωματικά τάδε, οὐδὲτε ἐν αἷμασι χένω.
Εἰδος υμεῖς Τύριοι, Φύτλιωτε, καὶ ἔθνος δὲ ἐσται,
Αἰὲν ἀπεχθάμενοι, ασοδιῆς τοι εὐαγίσματος ἐμῆσι
Ταῦτα ἀναπέμπεν. Μηδὲ ἄρτι ποστὸς δλως μετόπισθε
Σιαθεσίη, Φιλότης τοι εἰνὶ τέτοις ἐθνεσιν ἐστω.
Ἐκ δέ κεν ἡμέαν ὁσῶν ποτε ἐλθοι ἀμάτωρ,
Οσ τις Δαρδανίης κε σιδήρῳ Φλοξὶ τοι ἐλάσσοι.
665
670
675
680
685

P 2

Νωῶ

* * *

Στίχ: 677. ΟΤΘ' ΤΠΟ' ΣΥΜΒΑΣΙΗΝ ΑΝΑΡΣΙΟΝ.
“Ὕπερ μετὰ πολλάς τε καὶ δεινάς αὐγῶντας τέως σιωπήσεται. Τῷ οὖτι γάρ,
ώς δῆλον ἐν τῶν ἐξης ἐσται, καὶ νικήσας Αἰνέας, οἵμως τὰ τῶν ἡττηθέν-
των σιωπήσετο αἰσθασαθαί πάντα, καὶ ἔθη, καὶ νέμετος καὶ τὸ ονομα δὲ
αὐτὸς, ως μηδὲ Τρῶας τῇ λαπή, οὐ Δαρδανίες, οὐ Ιλιες μηδόλως αἰκένεν,
καθαὶ περὶ τὸ πέρας τῶν φαψικμάτων Ζεὺς, Ήρας ἐξαιτησμένης, κα-
τένευσεν.

Στίχ: 678. ΠΡΙ' Ν Δ' ΩΡΗΣ ΗΜΥΣΑΙ ΑΤΤΥΒΟΝ ΕΠΙ' ΨΛΑΜΑΘΟΙΣΙ. Φασὶ¹
γοῦσι Αἰνέας παρὰ τὸν Νυμικὸν ποταμὸν νικητήρια θύσιατος, καὶ υπεβρυ-
χίας κατενεχθέντος, μηδὲ τὸν νεκρὸν ἐνρεθίωσι οἱ δὲ ἄλλως, κατὰ τῶν
Ἀθοργυίων αὐτὸν μάχῃσι σιωπήσαντα, ἀπνευν καταληφθίωσι τὸ δέ
τοις ἀτυμβὸν τε καὶ αἰκίδευτον δαμασταὶ τὸν τεθνηκότα, τῶν γενομισμέ-
νων τελετῶν καὶ ἐναγισμάτων μὴ τυχόντα, ἐν μοίρᾳ συμφορᾶς τῆς ἐχά-
της ἐτίθετο παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Διὸ καὶ Ἐλπήνωρ ἐν τῇ Νεκυίᾳ Οδυσ-
σέως ἐδεῖτο μηδέσαδε αὐτῷ ἐπανιόντα, καὶ ἐπιμεληθίωσι τῆς κηδεύσεως.
(Οδυσ: Λ. σίχ: 72.)

„Μηδὲ ἄκλαντον, ἀθαπτον, ίών ὅπιδεν καταλείπειν
„Νοσφιδείς, μή τοι τι Θεῶν μίλιμα γένωμαι.
„Άλλα με κακῆσαι, σώ τεύχεσιν ἀσσα μοι ἐσι
„Σῆμα το χεῦσαι κτ:

Στίχ: 680. ΕΙΤΘ' ΤΜΕΓΣ ΤΥΡΙΟΙ κτ: Ταῦτα τοῖς ὁμογενέσι παρεγγυᾶται,
προσανεφανεῖσα τὰς μεταξὺ Καρχηδονιῶν τε καὶ Ρωμαίων ἐσομένας ὑσερον
δηρεις, καὶ τὰς εἰς τρίτον αὐτῶν ανασυστησομένας ασωθήτες σιωπήκας.

Στίχ: 684. . . . ΕΛΘΟΙ ΑΜΤΝΤΩΡ. Αμέλει τοι δὲ Αννιβας προσυπη-
γίσσετο, δὲ ἐπὶ τῇ Β'. τῶν Καρχηδονικῶν πολέμων, πολλάς τε καὶ ἐπισή-
μενς κατὰ Ρωμαίων αἰνελῶν, γίνεται οὐ, ὃς τις ποτὲ καὶ γένεσιο παρὰ τὸν
Αννιβανού ἔτερος, δέν δὲ ἐπιών αἰνεδείξατο χρόνος οὐ γάρ δέ αὐτὴν αἴτη-
κῶς εἶχεν εἰδίνας πῶς ποτὲ τὰ πράγματα ἐξείη ηράτο δὲ τοις θότοντα
διόμενα, δισον εσεδμαὶ ποτὲ ἀπειρησατο κατευχομένη ιμέρετο.

Στίχ:

Dardanus, et nostræ secum ferat omina mortis.

- Dixerat, atque illam media inter talia ferro
 Collapsam aspiciunt comites, ensimque cruore
 665 Spumantem, sparsaque manus. It clamor ad alta
 Atria: concussam bacchatur fama per urbem.
 Lamentis, gemituque, et fœmitio ululatu
 Tecta fremunt; resonat magnis plangoribus æther.
 Non aliter, quam si immisis ruat hostibus omnis
 670 Carthago, aut antiqua Tyros, flammæque furentes
 Culmina perque hominum volvantur, perque Deorum.
 Audiit exanimis, trepidoque exterrita cursu,
 Unguis ora soror fædans et pectora pugnis,
 Per medios ruit, ac morientem nomine clamat:
 675 Hoc illud, germana, fuit? me fraude petebas?
 Hoc rogus iste mihi, hoc ignes, aræque parabant?
 Quid primum deserta querar? comitemne fororem

Spro.

* * *

Στίχ: 692. (ΚΑΙ ΓΑΡ ΕΗΝ ΠΑΡΟΣ κτ. τις ἔαυτης φοσὶ τίτθω. Ἀποδιδω-
 σι γὰρ ἐνταῦθα λόγον, τὶ ὅτι εχει τις ιδίαν, τις δὲ τῷ Συγχάί τίτθω
 απέξειλεν;

Στίχ: 694. . . . ΛΟΥΣΑΜΕΝΗΝ κτ. Διατριβίω τῇ ὁμοίμονι διὰ τῷ λαζ-
 εῖ ἐπιμηχανᾶται, καιρὸν ἔαυτῇ οἰκονομεῖσα εἰς πέρας ἀγαγεῖν ἀπερ ἥθε-
 λεν εἰς ταυτὸ δὲ συμβάλλεται, καὶ δὲ προστέτι τῷ τίτθῃ διεκελέυσατο τῷ
 τῶν κροτάφων ἀναδίσει ἔαυτῳ ἐντεπίσαθαι.

Στίχ: 697. . . . ΣΤΥΓΙΩΙ ΔΙΙ . . . Τῷ Αἰδωνῷ.

Στίχ: 699. ΚΡΑΤΟΣ ΔΑΡΔΑΝΙΟΤ κτ. Τις Αἰνεία δῆθεν παρασκευαθεῖσαν πυ-
 ραν υφάψας διανομένη ἐν εἴκονι δὲ νοητέον, ην ἐξ ἐρων, η ἐκ κηρεῖ (Ἀνωΐ:
 σίχ: 555.) εἶχε πάρ ἔαυτῇ πλάσσεσσα.

Στίχ: 707. ΔΑΡΔΑΝΙΟΝ ΣΙΦΟΣ, κτ. Ἐκεῖνο δὲ τυχὸν ὑπῆρχε τὸ Σιφος, ὅπερ,
 Εξῆς Αἰνείαν κατείληφεν ἐξωσμένον. (Ἀνωΐ: σίχ: 257.) Δάρδον μὲν αὐτὸ^ν
 παρὰ Διδές εἰληφότα, καταχεῖν δὲ ὅμως ἐν τῷ απελθεῖν μηδαμῶς αἰξιώ-
 σαντα, σαν δὲ τοῖς λοιποῖς τέυχεσι τε καὶ ἀλλοις διερήμασι, παρὰ τῷ
 δωρησαμένῃ καθάδι καταλιπόντα.

Στίχ: 708. . . . ΙΛΙΑΚΗΝ ἘΣΘΗΤΑ Τις ἐκ τῶν Αἰνείων
 δώρων. (Α. Αἰν. σίχ: 695-704.)

Στίχ: 714. ΝΤΝ Δ' ΕΙΔΩΛΟΝ ΕΜΟΝ (Ορεα Γ. Αἰν: σίχ: 71)

Στίχ: 715. . . . ΙΔΡΥΣΑ "ΑΣΤΤ ΤΕΙΧΕΑ ΕΙΔΟΝ. Οὔτις
 ἐνταῦθα περιττὴ δισσολογία, ὡς ὑπέλαβόν τινες. "Ἄσυ γὰρ τὸ ἐντὸς τῶν
 τειχῶν κυρίως, τὸν δὲ αἰσότερον κύκλω περιγράφουτες τις πόλιν περιεβάλ-
 λοντο" (περὶ δὲ οὐαὶ Πλάτ. εἰς Βιον Ρωμύλῳ) τὸ δὲ ἐκτὸς ἐκ τῷ προσεχῆς
 οἰκεῖμενον, εἰς Ἄσυ, ἀλλὰ προάστειον. Ἀλλὰ γὰρ εἰ καὶ τὰ τέχη, ητοι μέ-
 ρος πάντως ἐσὶν, η δρός τῷ πέρας τῷ Ἄσεος οὐ περιττῶς ὡδε προσε-
 τέθη ἔμως μετὰ γὰρ τὸν ἐν τῷ Ἄσῃ σωσικού τῶν Τυρίων, κατὰ
 μηρὸν τὰ περιτεχίσματα προσιόντα τῷ εἰς ὑψος ἐκκορυφήμενα Φθάσαι
 θεασαθεῖ η βασιλίς οἰον ἐπικαυχωμένη παρισταται, ἀλλὰ περὶ τοπῶν ἐβά-
 λετο, ὅτι δὲ μόνον τις πόλιν σωσικίσασα ιδύσσα, ἀλλὰ ἐτι κατωχύσωσσα.

Στίχ: 716. ΟΖΥΓΙ ΗΜΥΤΝΑΜΗΝ ΚΑΣΙΟΣ ΚΑΤΑ ΔΥΣΜΕΝΕΩΣ ΓΕ. Ἐπὶ τῷ
 Συγχάι ἀναιρέσει τῷ ἐμοῦ πέσιος, τὸν ἐκεῖνον ἀνέλεντα, ἀδελφὸν μὲν, ἔχ-
 θισιον δὲ μοι διὰ τοῦτο γενόμενον ἐτισάμιλω τὸν δὲ ή τίσις; η τῷ πλέτε
 αφαιρέσοις. Καὶ γὰρ ὡς ἐν Α. Αἰν. σίχ: 398. ἐρηπται:

,Τὰς ἔρασικρύστας ἀρθεῖσι διαπόντιος ητο

,Πυγμαλιώνος πλέτος υφήγεσίστι ψιωσίσ.

Στίχ:

- Νιῶ δ' ἄρδ, ἐς ὕσερον, εὗτε παρέσσεται τὸς τ' ἵδε κίκυς,
 Ἀκτὰς τὸν ἀντιβίας ἔμεν ἀκταῖς, κύματι κῦμα,
 "Οπλα τε ὅπλοις, ἐς γ' ἐπὶ ὄψιγόνων, ἐπαρώμασι.
 "Ως Φαμένη θυμὸν πάντη τρέπεται ἐνθά καὶ ἐνθά,
 "Αχθηρὲς θᾶσσον Φάος ἐμμεμαῖα λιπέθα. 690
 Εἴτα τάχα προσέφη Βάρκων τίτθια Συγχάίς:
 (Καὶ γὰρ ἐνὶ πάρος ηὐ πρὸν πατρὶς γαῖα κάλυπτε.)
 Βάσκε φίλη τίτθη, "Αννιών ήμιντα κασιγνήτων
 Σπέρξον, λασαμένην ὡκέν ποταμοῖο δεέθροις,
 "Αμμιγα πώεα τ', ηδ' ἐναγίσματα ἀττὶς ἐπετάχθη 695
 "Ἐνθάδ' ἀγινῆν. Καὶ σὺ τετὸς κροτάφες δὲ ἀνάδησαι.
 Ιρὰ ἐπεὶ συγίω Διῖ, ἀσσαὶ ἐνηργυμαὶ ἐτοῖμα,
 "Ἐκτελέσαι προβέβλα, πέρας θέμεναί τε μερίμνας,
 Κρατὸς Δαρδανίς τε πυρὸν Φλοξίν παραδεύσῃ.
 "Ως φάτο· ηδὲ απεῦδε γεραῦ βήματ' ἰθσα. 700
 Διδὼ δειμαλέη δ', ἄγριος τὸν αἰνῶ ἐπὶ ἔργῳ,
 Βλέμμα μὲν αἵμαπὸν σροφόωσα, ἐὰς δὲ παρεῖς
 "Εντρομος ἀντίκτυς πελιώμασιν ἐν πυκινοῖσιν,
 "Οψει τὸν ωχριάσσα νέφες ἐψομένης θανάτοιο,
 "Ωροσ' ἐς φάρος δόμοιο μυχαίτερα, καὶ μανιώδης, 705
 Βῆ τε πυρὶ μεγάλη, ἔρυσσέ τε ἐκ κολεοῖο
 Δαρδανίους ἐφορει, ὡκέν ἐπὶ τῷ κειμήλιον ἔργῳ.
 "Ἐνθ' ὧς δὲ Ἰλιακὴν ἐθῆτ', ἐνυπά τε σωήθη.
 Πρῶτα θεήσατο, μικρὸν ἐπέχε γόον τε νόον τε·
 Εἴτα δὲ ἐπενθαρέαστ' ἐνυῆφι, τὰ δὲ ἔχατα λέξεν. 710
 "Ως φάρες ηδέας, εἰς ὃ κε Μοῖρα, Θεός τὸν ἐνεχώρει
 Δεχνυθεψ ψυχὴν τῷ δ', ηδὲ με λύσατε ἄχθες.
 "Ηνυστ' ἀταρπιτὸν, ἥν σωῆς μοι τάξατο δάμων·
 Νιῶ δὲ ἔδωλον ἐμὰν μέγα δὴ καταβήσεται ἐς "Αδά.
 Ζακλεῖς ίδρυσα "Ασυ τάδε ήμάγε τείχεα δέρξα· 715
 Δικέρι πατέ κάστος δὲ ημιαάγε δυσμενέοντος.
 "Ενδάμων, οἴμοι! μάλας ἐνδάμων, αὖ καὶ ἀκτὰς
 Μηδεποδές ημετέρας κατὰ νῆες Δαρδανοὶ ηχθεν.
 "Η, καὶ ἐπὶ σόμα τῷ λέκτρῳ πρηνῆς προτιφῦσα:
 Καὶ φάρος θανάτου, ἔφη, ἀτιτοι μάψ; αἷλα θάνοιμεν. 720
 "Ω δε γὰρ, ὡδε ὄνειαρ ἐμοὶ καταβήμεν' ἐς "Αδά.
 "Ομμα-

* * *

Στίχ: 718. . . . : ΔΑΡΔΑΝΟΙ : "Αντὶ τῷ Δαρδανίοι. Καταὶ δὲ οὐτω καὶ παρὸς Ομήρων, Ιλ: Β. 51χ: 701. ἐνθά περὶ Πρωτεσιλάς Φησίν,
 ὡς τὸν δὲ ἔκτανε Δαρδανος ἀνήρ, εἰπεν ιδίλων, Δαρδανίος. ην δὲ οὔτος,
 Αἰνείας αὐτὸς, η Εὔφορος, η Εκτωρ, η Αχάτης οἱ ἀποκτένας, καθά-
 περ ἐν τοῖς Διδύμοις Σχολίοις αναγινώσκεται.

Στίχ: 721. ΩΔΕ ΓΑΡ, ΩΔΕ ΟΝΕΙΑΡ ΕΜΟΙ : "Ουτας ηδύμοι, η σι-
 τελέες. Τις δὲ η ἐν τῷ τεθνάνατο ηδανὴ γένοιτο, η ὄνησις καὶ σιωτέλεα; η
 τὸ Λειστότελες εἰπεν (Ρητορ. Βιβλ: Α,) Τὸ τιμωρεῖσθαι ηδύ, η δίκη καὶ κό-
 λασις ισσεις οὐς Κέρδης πιρεσημάσσει.

Βιβλ. Δ'.

Q

Στίχ:

- Sprevisti moriens? eadem me ad fata vocasses:
 Idem ambas ferro dolor, atque eadem hora tulisset.
- 680 His etiam struxi manibus, patriosque vocavi
 Voce Deos, sic te ut positâ, crudelis abessem.
 Extinxti te, meque soror, populumque, patresque
 Sidonios, urbemque tuam: date, vulnera lymphis
 Abluam, et extremus si quis super halitus errat,
- 685 Ore legam. Sic fata, gradus evaferat altos,
 Semianimemque finu germanam amplexa fovebat
 Cum gemitu, atque atros sicabat veste cruores.
 Illa graves oculos conata attollere, rursus
 Deficit: infixum stridet sub pectore vulnus.
- 690 Ter fese attollens, cubitoque innixa, levavit:
 Ter revoluta toro est, oculisque errantibus, alto
 Quæsivit cœlo lucem, ingemuitque repartâ.
 Tum Juno omnipotens longum miserata dolorem,
 Difficilesque obitus, Irim demisit Olympo,
- 695 Quæ luctantem animam, nexosque resolveret artus.

Nam

* * *

Στίχ: 722. ὍΜΜΑΣΙ . . . ΠΤΥΡ ΤΟΔ' ΑΦΥΞΑΣ. Δυσοιώνισος γὰρ τοῖς πλανήσι, Φασὶ, νεκρὴ πυρὰ ἐποφθεῖσα ἀναγομένοις. (Οὔτω καὶ Σέρβ. καὶ Δονάτ.)

Στίχ: 725. ΠΕΠΤΩΚΤΙΑΝ ΙΔΟΝ. . . . Τρώσασαν μὲν ἔσυτιών εἰχε, πεσόσαν δὲ ἥδη ἀπὸ τῆς τρώσεως εἶδον. Εἰκὸς δὲ ἐπὶ τῷ πληγῇ σφαδαζόσης τε καὶ σωταρασσομένης, τῷ ψύφῳ σύτως αἰθέραι τὰς ἀμφιπόλεις ὁ καὶ συμβάνει τὰ πλεῖστα, ἐφ' ὧν αὐτόχειρες ἔσυτάς διαφθείρεσσιν οἷον καὶ Οθων (παρὰ Πλετ. εἰς τὸν Βίον) ὥθετο τῷ πόνῳ, καὶ τοῖς ἐκτὸς αἰθησιν πανηξίῃ. Καὶ Κάτων ὁ νεώτερος ὄμοιως· (παρὰ τῷ Αὐτῷ Πλετ.: εἰς τὸν „Βίον.“) δυθανατῶν ἐξέπεσε τῆς κλίνης, καὶ ψύφον ἐποίησε καὶ ἄλλοι.

Στίχ: 727. Αἴψα δ' ΙΩΓΗ ΩΡΤΟ κτ: Παραβάλλοντι Ουρεγίλιον αὐτὸν ἔσυτώ, ἐγ οἵ ποιεῖ Πύρδον σών τοῖς περὶ αὐτὸν εἰς τὰ Πριάμος Ἀνάκτορα εἰσβαλλούτα, καὶ πάντα ἄνωτε καὶ κάτω φέροντα. (Β. Αἰρ: σίχ. 520.)

„Δώματα δὲ ἐνδοτέρω, οἰκτρῷ κελάδῳ τε γόντε

„Σωτετάρασκτο

„Ἄλλα τοῖς τῷ Μάρωνος τέτοις παραθένη ἀντίς καὶ τὰ Όμηρος πεποιημένα ἐπὶ τῷ νεκρῷ Εκτορος, ἐλκομένω ὑπ' Αχιλλέως. Ιλ: X. 407.

„ἀμφὶ δὲ λαοὶ

„Κωκυτῷ τῷ ἔχοντο, καὶ οἰμωγῇ κατὰ Ασυ.

Στίχ: ΩΣ ΕΙ ΠΕΡΘΟΜΕΝΗ κτ: Καὶ παρ Όμηρο, ἐνθα προσεχῶς ἀνωτέρω: σίχ. 410,

„Τῷδε μᾶλις ἀρ ἔλιν ἐναλίγκιον, ὡς εἰ ἀπαστα

„Ιλιος ὁ φρυνόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκηνς.

Στίχ: 735. ΑΙΝΩΣ ΔΡΥΠΤΟΜΕΝΗ ΚΑΣΙΣ κτ: Καὶ παρ Όμηρο ἐνθ' αὐτῷ: σίχ. 405.

„Τίθλε κόμιλος, ἀπὸ δὲ λιπαρίων ἐρένψεις καλύπτειω,

„Ωιμωξεν δὲ ἐλεενὰ πατήρ φίλος.

Στίχ: 747. . . . ΝΗΛΕΙΗΣ Ποτέρα; ἔγω, η σὺ; Σὺ, η ἐπὶ τὰς ὄμοιας μὴ συμπαραλαβέσσα με κῆρας, μηδ ὀπηδὸν ἐλομένη, ὡς αἰνωτ: ἐλεγε. (σίχ. 740.) μόνιων δὲ μυριοῖς κακοῖς ἐνχεδησομένιω ἐγκαταλεύψασα; ἔγω, η μονωθεῖσαν ἐναγ σε ἀτερ ἐμδὲ ἐπιτρέψασα; μηδὲ σοι παραμενασσα καὶ πολυωρήσασα; ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς τοιεύτης ἐπιθανατίσ παρασκευῆς ἐξυπηρετησαμένη τε καὶ συμπρεξαμένη σοι, καὶ τιὼ πυρὸν αὐτιών χερσὶν ἐμοῖς ἐπινήσασα; (σίχ. 743.)

Στίχ:

Ομμασι δ' ἐκ πελάγυς νηλειής πῦρ τὸδ' ἀφύξας
Δάρδανος, ἡμετέρες Φερέτω σσαν θανάτοιο.

Ως ἄρε φῆ, καὶ μιν, μεσσηγύς τῶν δε σιδήρῳ
Πεπτωκιῖαν ἴδου θεραπαινίδες ἐξ ἀπάνευθεν.

Αἰματόφυρτον ἄρο τε, μέντος δέ τε χεῖρας ἀμοίρας.

Αἴψα δὲ λαγῆ ὥρτο ἐν ἀνλαῖς ὑψορόφοισι,
Καὶ συσσειθὲν ὅλον φήμη βακχένετ' ἀν' Ἀσυ.

Οἰλιωγαῖς, σονάχοις τε, γωαικέοις τ' ὄλολυγμοῖς

Οἶκος ἄπας βρέμεν, ἄχρι δέ τ' αἰθέρος ἥρετο πένθος,

Ως εἰ περθομένη ἔχθροῖσιν ἀνάστατος ἦεν

Καρδαγένη, ἢ γὰν Τύρος ἢ πάλαι ἐμμανέσιν τε

Φλοξὶ περισμύχοιτο ἔδη ἀνδρῶν τε Θεῶντε.

Ως δὲ ἐπέπυσ', ἔκφρων, ἢδε ἐντρομος ὥκα δραμᾶσα,

Αἰνῶς δρυππομένη κάσις, ὄψιν ὄνυξιν ἀμυσσε,

Πύξ τ' ἀναπαιομένη θαμὰ χερσὶ σήθεα καλὰ,

Μεσσηγύς τ' ἐπόρχσεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὄνόμαζε.

Τοῖα τάδε ὡς κάσις; ᾧδε δὲ ἀπατήλια μητιάσκεις;

Τοῖα πυρή μοι, καὶ πῦρ πόρσω, ἢδε τε βωμὸι;

Τίπτε πρῶτον κλάνουσομένης ἔρήμη; ἢδε μέσηδὸν

Θυησκοσ' ἄλλος; αὖθ' ἔφεδε με καλέσσαο κῆρας!

Τάντο σιωποτέρας κεν ἄμμος ἄλγος ἀπῆρε σιδήρῳ.

Ἄλλ' ἔτι τοι καὶ ταῖς δε πυρὶ χέρεσσιν ἔνησα,

Πατρώντες τε Θεὰς μεγάλη Φωνῇ βάτρησα,

Οφρὸς ὡς δίχομένης, νηλειής, σέο ἀπείω.

Ως ὄλεσσας σέ τε, καὶ μὲ τε, καὶ λαόν τε ὁμάμμων,

Σιδονίας πατέρας τε, καὶ Ἀσυ δὲ τῷδε ὁ δομήσω.

Νάματά μοι πόρετ', ὄφρως κεν ὠτειλὰς ἀπονίψω.

Καὶ πνοιώ πυμάτιω, ἕτις πέρι, χάλεσ' ἀφύξω.

Ως φαμένη βαθμὺς αὐπεινὸς αἴψα βεβήκει,

Ημιθανῇ δὲ κάσιν, σήθεσσιν ἐοῖς πέρι θάλπε,

Κάκυεν τε, μέλαν τ' ἀπὸ μάσσετο ἔμασιν αἴμα.

Η δὲ βαρωμένη, πειρηθεῖσα σσε διάραι,

Ἐξέλιπ' αὐθιζεὶς ὑπαὶ δέ σέργον τρῶμα ἔσιε.

Q 2

Tρὶς

* * *

Στίχ: 748. ΝΑΜΑΤΑ' ΜΟΙ ΠΟΡΕΤ', ΟΦΡΑ κτ: "Ηγ δ' ἄρε καὶ ἄλλως ἀνέκα-
θεν νομίζομενον, τὰ τῶν τεθνεώτων σώματα ὑδασιν ἀπολύοντας, καθαρά
ώστοιο τε ταφῇ παραδίδονται.

Στίχ: 749. ΚΑΙ ΠΝΟΙΗΝ ΠΤΥΜΑΤΗΝ, κτ: Τοῖς δὲ μάλιστα φιλτάτοις καθῆκεν,
ώστε τὰ τένες βλέφαρα καθέλκειν, ἔτω καὶ τὸ σόμα τῷ σόματι
προσάπτοντας, τὸ λοιπὸν οἷον τὰ περιόντος πνέυματος ἐκυτοῖς αναλέγεσ-
θει τῶν ψυχοδραγγότων ὄπερ ἐκαλεῖτο ψυχοφρένην,

Στίχ: 751. . . . ΣΤΗΘΕΣΣΙΝ ΕΟΤΙΣ ΠΕΡΙΓ ΘΑΛΠΕΝ. Οὔτως ἡ Βεισηής
παρ Ομήρω Ιλ: Τ. 233.

,,Ως ἴδε Πάτεροκλον δεδιγμένον ὀξεῖς χαλκᾶ,
,,Αμφ' αὐτῷ χυμένη, λιγὸς ἐκώκυε, χερσὶ δὲ ἀμυσσε
,,Στηθεα τὸν ἀπαλιώ δερλώ, ἴδε καλὰ πρόσωπα.

Στίχ: 754. . . . ΤΠΑΙ ΔΕ ΣΤΕΡΝΟΝ . . . Οὔτως ἐν πα-
ρόδῳ, καὶ τὸ τρωθέν μέρος σωσπενέφηνε.

Στίχ:

Nam quia nec fato, merita nec morte peribat,
Sed misera ante diem, subitoque ascensa furore,
Nondum illi flavum Proserpina vertice crinem
Abstulerat, Stygioque caput damnaverat Orco.
700 Ergo Iris croceis per cœlum roseida pennis.
Mille trahens varios adverso sole colores,
Devolat, et supra caput astitit, Hunc ego Diti
Sacrum jussa fero, teque isto corpore solvo.
Sic ait, et dextrâ crinem fecat: omnis et una
705 Dilapsus calor, atque in ventos vita recessit.

LIB. IV. AEN. EXPLICIT.

Στίχ: 755. ΤΡΙΣ ΜΕΝ ἈΝΕΓΡΟΜΕΝΗ κτ: "Ομοιον τῷ τῷ Ἀπολλωνίσ ἐν τῷ
Γ. τῶν Ἀργον. σίχ: 654.

,τρὶς μὲν ἐπερήθη, τρὶς δὲ ἔχετο, τέτρατον δὲ αὐθις
,,Δέκτροισι πελώης ἐνὶ κάππεσσιν εἰλιχθεῖσα.

Στίχ: 760. ΑἼΨΥΡΙΝ ΜΕΘΕΗΚΕ Ιερὸς ή Θάυμαντος, καὶ Ἡλέκτρας τῆς Ωκεανῆς. (Ἀπολλόδ. Βιβλ: Λ. Κεφ; Β.) τῇ Ήρᾳ ἐτέλει, δοσαὶ
διῆς Ἐρμῆς ὁ Διάκλορος.

Στίχ: 762. . . . ΟΤΑΚΑΤΑ ΜΟΙΡΑΝ, ΟΤΔΕ ΚΑΤΑ ΑΙΣΑΝ. Τῶν ἐπαγομένων θανάτων οἱ μὲν εἰσὶ Φυσικοὶ, οἱ δὲ Βιασοὶ οἱ μὲν γὰρ κατὰ Φύσιν τούτους τῶν δρων τῆς ζωῆς (ὡς ἀντοὶ Φωμέν) οὓς ἔταξεν ὁ Θεὸς, κατὰ λόγουν τῆς ἐκάπεις συσθέσεως, ἐν διαφερόσι τοῦς ἡλικίαις πληρεμένων, η, (καὶ τὰ ίτες ἐκ Τῆς μυθολογίας ἀποφανομένων) οὓς ἐνὶ ἐκάτῳ αἱ Μοῖραι ἔσποσσεν, ἐκπερατώμένων· (περὶ δὲ τῶν Μοῖρῶν ορα τὰ εἰρημένα Δ. τῶν Γεωργ. σίχ: 597.) Οἱ δὲ Βιασοὶ ἐπιφέρονται, καὶ παρὰ τινα Φύσιν, πολλὰς τῶν ἀλιζῶν καὶ αταθάλων μετιέσσι τῆς δίκης, καὶ διακοπτέσσις ἐν αὐτοῖς τινὶ Φοράν ἐπὶ τῷ μη πλείονα μοχθηρέωδα, μηδὲ ἐπὶ πλεῖον αἰθερινέργειν. Τέσσερες μὲν ταῦτα θανάτων κατὰ Μοῖραν Φυσιν ἀδεία ὁ Μάρων συμβαίνειν. Τέσσερες δὲ κατ' Αἰσαν· ἀν πρὸς φέρετον ἄν τις εἶδος τὸν τῆς δυσπότιμος Διόδης κατατάξειν. Ερωτις γὰρ αὕτη μετανίδας τινὶ καὶ ἀκαταχέτη κατοιτηριδέσσι, ίτινοι πεπρωμένων ἡμέραν τε καὶ ἀρέσυ προκατελάβετο, αὐτούχειρ τῷ Βίσι ἑαυτῶν ὑπεξάξασα. Εἰ δέ τις καὶ τέτταν τοῖς βιασίαις θανάτοις συγκαταλέγειν δεῖν διατείνοιτο, ὅσον μὲν τῷ κατὰ Φύσιν αὖτις συσάσει τε καὶ συγκρατία τῷ σώματος, δώσομεν ἡπτα γὰρ ἐπέδησεν ἄν ὁ αὐτόχειρ εἰμι πρὸς βίαν αὐτὸς ἑαύτὸν διεχεήσατο· καθ' ὅσον δὲ τινὶ προσαίρεσσιν αἴφορᾳ Τῇ ἐκσίωσις θανατιῶντος, γκέτι, ὀδὲν γὰν ἐθελάσσιον βίασον.

Στίχ: 764. . . . ΟΤΠΩ ΤΗΣ ΞΑΝΘΗΝ ΤΡΙΧΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ κτ: Τιλί Περσεφόνη ὁ μῦθος πλάττει, μίαν την τῶν τριχῶν τοῖς αποιχομένοις ἐκτέμνεσσαν, τῷ Λίδωνε παραπέμπειν τὸν θνήσκοντα. Διὸ καὶ Ορφέας ἔδεται ἐν Τμη, ΚΗ. σίχ: 15.

,Ζαὶ καὶ θάνατος μένη θυητοῖς πολυμέχθοις
,,Φερεσεφόνεια"

Τῇ γειτίω Διδεῖ αἰδοκάρης τῆς πελευτῆς γενομένης, ἀπει Περσεφόνης ή Ιερὸς
ἐπὶ τὸ ἔργον υπὲ τῆς Ήρας θύτην διετελεῖσσα.

Στίχ:

Τρὶς μὲν ἀνεγρομένη ἐφ' ἔῳ προσεράσατο πήχει,
Τρὶς δ' ἐπανεκλινθῇ λέκτροις ἀτὰρ ὅσσε ἀλῆταις
Δίζεν απ' ψρανόθεν Φάος· ὡς δ' εὔρει σονάχησε.

755

Τόφρος ὁδῶν μακρᾶς, θανάτοιο τε ἀργαλέοιο

"Ηοη παμβασίλεια ἐποικτέρασ' ἀπ' ὄλυμπον

Αἴψιοι μεθέηκε, παλαύσαν καταπαῦσαν

Ψυχὴν, καὶ μελέων ἐξ ἀρμονίης ἀπολῦσαν.

Καὶ γὰρ ἐπεὶ ὥστε, καὶ κατὰ μοῖραν, μηδὲ κατ' αἰσαν,

Θυησκεν ὁἶνορῇ, πρόγει ὥρης φίμφα μανεῖσα,

Οὕπω τῆς ἔανθι τρίχα· Περσεφόνη τετμήκει,

Οὐδὲ Ἄτῃς συγίων κράσις ἀντῆς Φράσσατ' ιάψαι.

760

Ίρις ἄρδε ψρανόθεν κροκέοις πτερύγεσσ' ἐρσώδης,

Χιλιόχρωμος ἵεστος ἀπεναντίον ἡελίοιο,

Κρατὸς ὑπερῷος ἔστη· Αἰδωνέι τιώ δε δε, ἐπει,

Θέαθ' οἰριώ τάχθιω. Καὶ δὴ δέμας ἐκ σ' ἀπολύου:

Ως Φάτο· δεξιτερῇ τρίχα δ' ἄρδε τάμεν· αὐτίκα δ' αὖψα

Θερμωλὴ διόλυθ' εἰς αὔρας, Πνεῦμα δ' ἀπέπτη.

765

770

ΤΕΛΟΣ ΤΟῦ Δ'. ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

* * *

Στίχ: 766. "ΙΡΙΣ ἌΡΓΟΤΡΑΝΟΘΕΝ οτ: Ἐπὶ νεφέλης ἐνδρέστη, ἢ ἐν μετεώροις
Φυσικῶς συμβαίνεται" Ίεις ὁ πτάνεται, ἥλις μὲν ἀπέναντι κειμένης, ταῖς δὲ
ἐκεῖθεν ἐκπεμπομέναις ἀνυγάσ, κατὰ γωνίας μοιρῶν πλειόνων ἢ ἐλασσόνων
διαθραυσόης, ἢ ἀναπεμπέστης ταῖς ὄψεσιν ὅθεν ἢ ποικίλη χρωματεργία,
ἢ τέρψιν ἀμας ἢ θαῦμα ἐμποιεῖσα τοῖς θεωμένοις· ἐξοῦ καὶ Θαυμαντιᾶς,
οἵμα, ἢ ἐπὶ τὸ Φαινόμενον μετεωριδέσσα ὑπὸ τῷ μύθῳ Κόρη ἀνόμαται.

Στίχ: 769. . . . ΔΕῖΜΑΣ Τὸ μὲν ἔμψυχον, οἱ Ποιηταὶ, δέμας
καλεῖν εἰώθασι τὰ πολλὰ, διὰ τὸ δεδέδοθαι καὶ σωεσηκέναι· οἷον παρ' Όμ.
"Ιλ: Α. σίχ: 115. Οὐ δέμας, γέδε Φυλών καὶ πολλαχθ. Σῶμα δὲ λέγεται, τὸ
ἄψυχον, ὡς σῆμα τι διαμένον τῷ ποτὲ ζῶντος: οἷον σώματ' ἀκηδέα κε-
τταί. Άλλ' Εὐριπίδης ἐνηλαγμένως ἔρηται πε: Ἐκτεν δὲ δὴ τὸ δέμας,
εἴζοτε σφαγαῖς θανάτοις μήτηρ, πυρὶ καθήγησαι δέμας. Δεῖξα γὰρ Ἀρ-
γειοῖς σῶμά Αἰχνομαῖς ἢ σημεῖωσις ἐκ τῶν ἀναγγειοφορέων Διδύμων.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟῦ Δ'. ΤΗΣ ΑΙΝΕΙΑΔΟΣ

Σημεώσεων.

SPHALMATA TYPOGRAPHICA

L I B R. I.

Corrigere:

Verf. 199.	Uina	-	-	Vina
229.	vertere	-	-	vertice
273.	Uoluendis	-	-	volvendis
319.	Uirginis	-	-	Virginis
400.	despectate.	-	-	despectare
601.	miserata	-	-	miserata.
610.	qui	-	-	qui
644.	menfis	-	-	menfis
662.	faciem	-	-	faciem
747.	Vnde	-	-	Unde

L I B R. II.

132.	Iamque	-	-	Jamque
193.	Vltro	-	-	Ultro-
213.	Lacoonta	-	-	Laocoonta
223.	Qnales	-	-	Quales
245.	fistimus	-	-	fistimus
448.	Aautatas que	-	-	Auxatas que
473.	Nuuc	-	-	Nunc
476.	Vnà	-	-	Una
519.	Vt	-	-	Ut
532.	Coneidit	-	-	Concidit
560.	Subii	-	-	Subiit
630.	overtir	-	-	overtit
662.	Iamque	-	-	Jam que
682.	Levis	-	-	Levis
750.	cafus	-	-	cafus
755.	filentia	-	-	silentia
771.	fine finet	-	-	fine fine
774.	steterun qne	-	-	steteruntque
Jbid.	faucibas	-	-	faucibus.

L I B R. III.

16.	eurvo	-	-	curvo
48.	steterunque	-	-	steteruntque
356.	nostras que	-	-	noſtræque
304.	inauen	-	-	inanem
346.	comitauitibus	-	-	comitantibus
357.	Ncc	-	-	Nec
367.	obſcenam	-	-	obſcoenam
431.	informcm	-	-	informem
483.	ſubtemine	-	-	ſubtemine
534.	aspergine	-	-	aspergine

Corrigere:

Verf.	622.	vescirur	-	-	vescitur
	664.	infrendes	-	-	infrendens
	685.	utranque	-	-	utramque

L I B R. IV.

Verf.	143.	ubl	-	-	ubi
	161.	commista	-	-	commistâ
	197.	Inceditque	-	-	Inceditque
	220.	omnipotens	-	-	omnipotens
	312.	peteres	-	-	peteres
	316.	vostra	-	-	nostra
	317.	quiquam	-	-	quidquam
	330.	epuidem	-	-	equidem
	363.	perrerrat	-	-	pererrat
	464.	fic	-	-	fic
	381.	I	-	-	I,
	480.	cad utem	-	-	cadentem
	512.	simulatos	-	-	simulatos
	334.	fororem	-	-	fororem
	697.	ascensa	-	-	accensa

ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΔΙΟΡΘΩΣΕΩΣ ΔΕΟΜΕΝΑ.

Ἐν τῇ Τυποθέσει τῷ Α' Βιβλ. Σελίδος ἐν γραμμῇ τῇ ἔχάτη, μετὰ τὸ (προελθόν) λέπει τὸ κῶλον: (καὶ ἐνόπιος παρ' αὐτῇ ἀνθλάπατο.)

B I B L A.

Στήχ:	151.	Τμῶν: — Γράφε:	-	-	Τμέων
	181.	ὑπένερθεν αἵει	-	-	ὑπένερθ' αἵει
	240.	Ἡὲ	-	-	Ἡὲ
	279.	Κύσσεν	-	-	Κύσσεν
	309.	ἐκ Φύτλης ἀποφύς	-	-	ἐκ Φύτλης καλῆς ἀποφύς.
	338.	ἢ δὲ ἔχον	-	-	ἢ δὲ ἔχον
	352.	ἢ δέ	-	-	ἢ δέ
	365.	ἰερὰ βωμοῖσιν	-	-	ἰερὰ βωμοῖς
	404.	Τμεῖς	-	-	Τμεῖς
	630.	εἴς	-	-	εἴς
	642.	ῳδὲ αὐτὸς, τέν	-	-	ῳδὲ δὲ
	719.	σπάσι	-	-	σπάσι

BIBL.

B I B L A : B'.

Στίχ:	3. ὥ - - - -	ώ
23.	μόνον ικανάθμος	μόνον ναύσαθμος
54.	τηριχιθέν	τηριχθέν
120.	αιψ	αιψ'
168.	νόμος πάτρης	πάτρης νόμος
459.	ὑμῶν	ὑμέων
518.	ἀρχαίων τ' ανάκτων	ἀρχαίων τε ανάκτων
566.	κατέρυπκε	κατέρυπκε
683.	σιώ δὲ Θεῷ αὐτῷ με ἀγάση	σιώ δὲ Θεῷ ἄκμηγ' ἀγάση
694.	τάς μοι ἔδεις	τάς δὲ ἔδεις
787.	αἰγλήντα τε	αἰγλῆντα τε
817.	ἡδὲ ἀσυλόν τε	ἡδὲ τ' ἀσυλον
825.	κραδίηφι	κραδίηφι

B I B L A : Γ'.

Ἐν τῇ ὑποθ: (Γεαμ: 18.) κλύδονι — γράφε: — κλύδωνι ικά (Γεαμ: 19.) ἐπιπολαζόσῳ — λαζόσῳ — γράφ: — ἐπιπολαζόσῳ.

Στίχ:	53. λαόθη	- - - -	λαόθη
60.	Ιερή Βεβλιμίη χρυσοῖο	-	Ιερὸς χρυσῷ λιμὸς
95.	Ψυχᾶς δὲ παρεῖης ἡμετέρης	-	Ψυχᾶς ἡμῶν ἐνιβάλλοις
101.	Τμᾶς	- - - -	Τμέας
159.	Ιλίοθεν	- - - -	Ιλιέθεν
170.	πόρσωπε τεῖχος	- - -	πόρσωπος Ἀσυ
177.	Αἰοὺς ὑμῖν	- - -	Κενναὶ ὑμῖν
191.	οὐ δὲ ἔγνω διξὺς τε γενήτας	-	ἔγνω διξὺς δὲ οὐ γενήτας
240.	κραδῶσαι	- - -	κραδῶσαι
241.	μίσηνόν τε ἀφαῖς ἀκαθάρτοις	-	μίσινον ἀφαῖς τὸ ἀκαθάρτοις
244.	σκιερόσις	- - -	σκιεροῖς
336.	ἔγω	- - -	ἔγω
398.	Μοιρᾶν	- - -	Μοιράν
404.	ἔμμεναι ὅτες	- - -	ἔμμεν' ὅτες
470.	Ἐν δά	- - -	Ἐν δά τε
419.	Τμῆν	- - -	Τμῆν
422.	ὑμέτεραι	- - -	αἱ σφέτεραι
585.	ἔγρεθε ἐπ' ἐρετμᾷ	-	ἔγρεθ' ἐπ' ἐρετμᾷ
604.	Ἀτνίω	- - -	Ἀτνίω
612.	γάρ	- - -	γάρ
637.	ὅτοι δηθύνων	- - -	ὅτι μέθλων
648.	Τὸν δὲ	- - -	Τὸν δὲ
649.	διγυρῶν	- - -	διγυρῶν
656.	ἐπυτεῖ	- - -	ἐπυτεῖ
681.	ὕμες	- - -	ὕμες

BIBL.

B I B L A : Δ'.

Ἐν τῇ Τποθ: (Γραμ. 14) Γετύλοις — γράφε — Γαιτύλοις

Στίχ:	80. ἐδέκηνυ ἵδ' Ἀσυ ἑτοῖμον	-	ἐδέκηνυ Ἀσυ ἑτοῖμον
	80. αἴεν	-	αἴεν
	113. ἀκτὰς δὲ	-	ἀκτὰς δε
	115. μιώνεθαι	-	μάχεθαι
	161. δεσμῷ τε σωτέρες	-	δεσμῷ χρυσῷ τε σωτέρες
	211. ἄλοντε	-	ἄλόντε
	237. Νηοῖς	-	Νηοῖς
	239. ἕδεν	-	ἕδεν
	289. ὄμοιν	-	ὄμοιν
	304. ὡς	-	ὡς
	339. κατίχει	-	κατίχει;
	378. Ἰταλίην Γρεώιος	-	Ἰταλίην μεγάλην Γρεώιος
	511. Άιὲν λεπτός: κτ:	-	Άιὲν λεπτομένη τε ὁπηδῶν νόσφι εἰλαύνειν.
	512. Μακρὰν πε τ' ἐδόκει	-	Μακράν πε ἐδόκει
	698. πέλαγος δ' αὖταις	-	πέλαγοςδ' αὖταις
	691. πίεζεις	-	πίεζεις

Ποικιλα δε καν ταῖς Σημειώσεσι παρεισέφρησε σφάλματα, τὰ μὲν ἐν παραγραμματισμοῖς, τὰ δὲ ἐν παραπνευματισμοῖς η̄ παρατονισμοῖς, τὰ δὲ ἐν προφῆταις η̄ ἀφαρέσεσι, τὰ δὲ ἄλλας πως, ἀ καὶ διάδιον τοῖς ἐπιμελᾶς μετιέσι διακρίνεν τε καὶ ἐπανορθῶν. Εξ ἀντῶν Βραχέα δάγματος χάρων κένθω:

Ἐν ταῖς Σημειώσεσι τοῦ Α'. Βιβλ.

Στίχ:	141. placitum	-	-	-	placidum
	186. (ἐν Γραμμῇ 2.) Κυκλόπων	-	-	-	Κυκλώπων
	196. (ἐν Γραμ. ἐχάτη) Σράβων	-	-	-	Στράβων
	517. (9) σίκοθεν	-	-	-	οίκοθεν

κτ: κτ:

Ἐν ταῖς τοῦ Β.

Στίχ:	43. (Γραμ. 8.) ἔδ'	-	-	-	ἔδ'
	46. (7.) Δανοῖς	-	-	-	Δαναοῖς
	172. τὰ ἀπ' ἐντεῦθεν	-	-	-	τὰ ἀπ' ἐντεῦθεν
	174. (3) εἴρητι	-	-	-	εἴρητη
	553. (3) Πεῖται — τοῖς. καὶ (19) πύριται γάρ:	-	-	-	περιτεγάρ:
	833. (3) αὐταπεμπαζόμενα	-	-	-	αὐταπεμπαζόμενα
	καὶ (4) συμβάλλεται	-	-	-	συνεβάλλετο
	838. (6) οιωάμα. — σιωάμα. καὶ	-	-	-	
	(13) Θύμβρεις	-	-	-	Θύμβρεις

κτ: κτ:

Εγ

Ἐν ταῖς τοῦ Γ'.

Στίχ:	60. ἸΡΗ` ΒΟΤΛΙΜ: ΧΡΥΣ:	-	ἼΡΟ`Σ ΧΡΤΣΟ`Τ ΔΙΜΟ`Σ
69.	(16) μετέπειτω	-	μετέπειτω
293.	(4) δυσμενεῖς	-	δυσμενεῖς
444.	Αὐτ: (4) ἥματι	-	ἥματι
664.	(2) διάτε τὸ κυκλοτερὲς	-	διά τε τὸ μέγεθος καὶ τὸ κυκλοτ:
720.	(13) τῇ	-	τῇ
726.	(2) αναιχεόμε - yos	-	αναιχεόμενος
734.	(3) Σπιλάέες	-	Σπιλάδες
735.	(8) δρέπανοο	-	δρέπανον

κτ: κτ:

Ἐν ταῖς τῷ Δ'.

Στίχ:	61. Γραμ. (11) αἱρπαγῆς	-	αἱρπαγῆς
76.	(7) ἐλήφθη	-	ἐλήφθη
80.	(Αυτ:) ΙΔ'	-	πλεονάζει τὸ, ΙΔ'
110.	(2) Εἰκὸς	-	Ἐικὸς
136.	(3) Κυθέρεια	-	Κυθέρεια
180.	(5) ἰχύσειαν	-	ἰχύσειαν
184.	(3) ὑπνωτινὰ	-	ὑπνωτικὰ
Αυτ:	(10) ὄλολυγόσα	-	ὄλολυγόνα
Αυτ:	(17) μονονεχή	-	μονονεχή
190.	(8) μᾶσον	-	μᾶλλον
237.	(5) γενοομένη	-	γενομένη
242.	(7) ἐπιτέλλω	-	ἐπιτέλλω
263.	(8) δὲ αὐτῆς	-	δὲ αὐτῆς
560.	ΤΡΙΠΛΑΣΙΗΝ	-	ΤΡΙΠΛΑΣΙΗΝ
584.	(7) Παρεύθεσ.)	-	Παρεύθεσ.
597.	(2) αὐτὶω	-	αὐτὶω
116.	ΟΖΤΓΙ ΉΜΤΝΑΜΗΝ κτ:	Τὸ ἔπος ὅλον ἔτις ἀναγνωθήτω ἃς ἔχει ἐπὶ τῷ υψε:	

,Δαέρι κατ' κάσιος δὲ ἦμιαάγε δυσμενέοντος.

762. (18) γὰς - - - γὰς

κτ: κτ:

